FESTGEBETE DER ISRAELITEN: MIT VOLLSTÄNDIGEM , SORGFÄLTIG...

Michael Sachs

(0.00) (0.00)

2

In loving remembrance of John A. Ackermann MILR '78 from his sister

Marsha E. Ackermann '71 and dedicated to the memory of their parents Edward A. and Lee Metzstein Ackermann.

"And I only am escaped alone to tell thee."

CORNELL UNIVERSITY LIBRARY

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה ומדויק אין מחסור כל דבר

מתורגם אשכנוית מחדש מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק שלישי |כולל|

מחזור לערבית יום כפור

כמנהג

פולין בעהמען מעהרען ואונגארן.

מהדורא רביעי

בערלין בהוצאת הגביר לי גערשעלי שנת תר"כ לפ"ק.

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, forgfältig burchgesehenem Texte.

Ren überfett und erläutert

nod

Dr. Michael Sachs.

Dritter Theil.

Jom Rippur. Abendgebet.

Bierte Auflage.

Berlin.

Berlag von Louis Gerschel. 1860.

תפלת מנחה.

בּשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בִיתֶּךְ עוֹר יְהַלְּלְוּךְּ פֶּלָה:

צִשְׁרֵי הָעָם שֶׁבְּבָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹּהְיו: (ממה) תָּהַלָּה לְדָור אַרוֹמִמְךּ אֶלהַי הַמֶּלֶּה וַאַבְרְכְּה שִׁמְךּ לְעוּלָם וָעָר: בְּבָל־יוִם אֲבָרְכֶּךְ וַאֲחַלְלָרה שִׁמְךּ לְעוֹלָם ְנָעֶר: נָּרוֹל יָיָ וּמְהֻלָּל מָאר וְלִנְּרֻלָּתוֹ אֵין חֵכֶּר: דור לְרוֹר וְשַבַּח מָצִשֶּׁיך וּנְבוּרתִיך יַנִּירוּ: הַרַר כְּבוֹר הוֹבֶךּ וָדִבָּרִי נִפְּלָאתֻיךּ אָשִיחָה: וָנֻצְווּוּ נוֹרָאתֶיךּ יאמִרוּ וּנְצַבְּלִתְּךְ אַׁסַפַּּעֵבָּהוּ: זִכֶּר דַב-במוּבְנַ זִבּׁיתוּ וֹאַבְּלַתְּאַבּ וֹרַצְּינוּ : חַנּוּן וֹרַחוּם וֹוֹ אָרֶב אַפּֿוֹם וּלְבַּלְ-טֹסב: סוִכּ-וֹוֹ לַכּל וֹרַוֹםמִיו עַליי-בָּלי-מָעשִׁיו: יוֹרוּךּ וֹיָ בָּלי-־מַעשִׁיךּ זַוֹםסִינֵינוּ יַבָּרְלוּבָּרוּ: בַּבוּר מַלְכוּתְּבּ יאַמְרוּ וּנְּכוּרַעַּבּ יָדַבּּרוּ: לְהוֹרְיַעַ לִבְנִי הָאָדָם נְבוּרתִיו וּכְבוֹר הַדַר מַלְכוּתוֹ: פַלְכוּתְךּ מַלְכוּת בָּל־עַלָמִים וּמָמְשֵׁלְתְּךְ בְּבָל־דּוֹר וָדר: סומה יִי לְבָל־הַנּפְּלִים וְזוֹקֵף לְבָל־הַבְּפוּפִים: צִינִי־כל אָלֶיךּ יְשַׂבֶּרוּ וְאַתָּה נוֹתוֹ־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתוֹ: פּוֹתְחַ אָת־יָנֶדְף וּמַשְּׁבִּיַע לְכָל-חֵי רָצוֹן: צַּדִּיק יִי בְּכָל-וְּרָכִיוּ וֹחָסִיד בְּבָל־מַצשָּׁיו: קָרוֹב וְיָ לְבָל־־קְדְאָיו לְכל אֲשֶׁר יִקְרָאָרוּ בָּאָמֶת: רְצוֹן־יְרָאָיו יַנְשָׂה וְאָת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמֵע וֹוֹשִׁיעִם: שׁוֹמֵר וָיָ אֶת־־כָּלֹ־־אְהַבָּיו וְאָרת כָּלֹ־הָרְשָׁעִים זַשְׁמִיר: חָּהַלַּתּ יָיָ וַדַבָּר־פּי וּיבָרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָּרְשׁוּ לְעוֹלְם וַעִר: וַאַנַהְונוּ נְבָרֵךְ יָהְ מֵעַהָּה וְעִר־עוֹלָם הַלְלוּיָה:

אַרנָי שְׂפָתֵי תּפְתָּח ופִי נַגִּיד מְּהַלֶּחֶך:

בְּרוּךְ אַהָּה יָיָ אֶלְהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינֵוּ אֵלְהִי אַכְרָהָם אֶלֹהִי יִצְּחָק וֵאלֹהִי יַעַלְב הָאֵל הַנָּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אַל עֻלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹכִים וְקוֹנֵה הַכּּל וְווֹכֵר חַסְרֵי אָבוֹת וּמֵכִיא גוֹאַל לְכְנֵי כְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲכָה יְבְרֵנוּ לְחַיִּים · מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָהְבֵנוּ בְּמַפֶּר הַחַיִּים · לְמַעַנְךְּ אֲלֹהִים חַיִּים · מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיע וּמְגֹן · בָּרוּךְ אַמְּה יָיָ מָגֹן אַכְרָהָם:

אַהָּה נִבּוֹר לְעוֹלָם אֲרֹנָי מְחַיִּה מִתִים אַהָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ ·

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחְמֶר מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים מוֹמֵך נוֹפְּלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמָקִיִּם וּמָתִיר אֲסוּרִים וּמָקִיִּם וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמָקִיִּם אָמוּבְּתוֹ לִישִׁנִי עָפָּר מִי כָמְוֹךְ בַּעֵל גְּבוּרוֹת וֹמִי רְוֹמֶה בְּעֵל גְּבוּרוֹת וֹמִי רְוֹמֶה בְּעֵל בְּרַחָמִים וֹמִי רְוֹמֶה אָבְר מִיִּים וְמִצְּמְיחַ יְשׁוּעָרה: מִי כָמְוֹךְ אַבְּר מִנִים וֹמֵר יְצוּרִיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים וְנִּאָמָן אַבְּר יִצוּרְיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים וְנִּאָמָן אָבְרוֹשׁ וּקְרשׁוֹשׁ וּקְרשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְּלְּוּךְ מֵּלְוּר מָּלְוּר מָּלְוּר מָלְוּר מִּלְרוֹשׁ וּקְרשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְּלְוּךְ מָּלְוּר מָּלְוּר מָּלְרוֹשׁ וּקְרשׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְּלְוּךְ מָּלְרוֹים מִחִים בּּבְרוֹשׁ וּקְרשׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְּלְוּךְ מָּלְרוֹים וֹשִׁנְתִּים בְּבְלּר יוֹם יְהַלְלְוּךְ מָּלְרוֹים וֹשִׁנְתִּים בְּבְלּים יִהַלְלְוּךְ מָּלְרוֹשׁ וּקְרשׁיִם בְּכָל-יוֹם יְהַלְלְוּךְ מָּלְרוֹים וֹבְּרוֹשׁ וּקְרשׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלְוּךְ מִּלְּהִים בְּבִּלּת חִים בּּבְּלִים וֹחִינִים בּּבְרוֹשׁ וּקְרשִׁים בְּבָלְר-יוֹם יְהַלְלְוּךְ מָּלְרוֹים וֹבְּתִים בּּבְלּר-יוֹם יְהַלְלְוּךְ מָּלְרוֹים בּּבְּתְרוֹשׁ וּקְרשִׁים בְּבְּלְריִים יִבּבּלְרוֹים וּבְּיִבְּנִים בְּבִּים בְּמִים בּבְּבְּרוֹשׁ וּקְרשִׁים בְּבְּלְרִים מִּבְּים בּים בּּבְּלְיִים בְּבְּים בּּבְּלְיוֹם בְּבְּלְרוֹים בּּבְּתְרוֹשׁ וּבְּרִים בְּבִים בְּבִים בְּבְרוֹשׁ וּבְּבְרוֹשׁ וּבְּבְרוֹישׁ וּבְּבִים בְּבְרוֹשׁ וּבְּבְּתְוֹשׁ וֹבְּבְּים בְּבִּים בְּבִּבְּבְּים בְּבְּתִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בּיִבּים בּּבְּבְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִּים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּבִים וּבְּים בְּבְּים בּים בּּבְּים בּים בּּים בּים בּיים בּיוּבְים בְּבִים בְּים בּיים בּיים בְּים בְּבִּים בּים בּים בּבּים בּים בּיוֹם בּיים בְּיוֹם בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיוֹם בְּיִים בְּבִּים בְּיוֹם בְּבִּים בְּיוּבְים בְּיוּים בְּבִּים בְּיוֹים בְּבִּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבִים בְּבִים בְּיוֹים בְּבְּים בְּבְּיוּים בְּיוּ

קרושה לש"ץ בחורת התפלה.

נְקַרָּשׁ אֶת־שִׁמְדּ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בַשְּׁמִי מְרוֹם בַּקָּרִים אַתוֹ בַשְּׁמִי מְרוֹם בּּבָּרוֹב עַל יַר נְבִיאֶדְּ. וְקָרָא וָה אֶלַ וָה וְאָמַר:

פיש בָּרוֹשׁ בָּרוֹשׁ בָּרוֹשׁ בָּרוֹשׁ יָיָ צְבָאוֹת מְלֹא בָל־הָאָבֶץ בְּבוֹרוֹ: יי לָעִמְּחָם בְּרוּךְ יאמֶרוּ

קיית בָּרוּך כָּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: יִי וּבָרבָרי קִּרְשְׁךּ כָּחוּב לֵאמר.

קיים יְמָלֹהְ יְיָ לְעוֹלֶם אֶלְהַיְהְ צִיּוֹן לְדוֹר וְדִיר הַלְּלוּיָה: מי לְדוֹר וָדוֹר נִנִּיר נְּרָלֶהְ וּלְנֵצֶח נְצָּחִים קְּרָשְׁחְדְּ נַקְּרִישׁ וְשִׁבְּחַהְּ אֶלֹחֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעָר כִּי אַר מֶלֶךְ נְּדוֹל וְקְרוֹשׁ אָחָר־

בָרוּך אַמָּה יִי הַמֶּלֶּךְ הַקְּרוֹשׁ:

אַפָּה חוֹגן לְאָדָם דְעַח וּמְלַמֵּר לָאָנוֹשׁ כִּינָה חָגֵן לְאָדָם דְעַח וּמְלַמֵּר לָאָנוֹשׁ כִּינָה חָגֵן הַדְּעַה מִאִפְּרְ בִּנוּ בִּינָה וְהַשִּׁכֵּל לִּתְרָבְנוּ וְקַרְבֵנוּ בִּינְהוֹ לְחִירָהֶךְ וְּקְרְבֵנוּ בִּינְהוֹ לְחִירָהֶךְ וְּקְרְבֵנוּ בִּינִיה לְּבָנוּ לְעָבוֹרָהֶךְ בִּרוּךְ אַהָּה יְיִ חוֹגן הַדְּעַה וְהַשִּׁכּוֹי לְחִירָהְן וְּהַנְּעָה לְבָּנִיךְ לְּאָדָם בְיִנוּ לְאָדָם לְחִירְהָן וְּהַלְּבֵנוּ וְהַשְּׁבֵּנוּ לְאָדָם לְחִירְהָן וְּהַבְּנוּ וְבְּיִנְהוֹי בְּרוּבְּה שִׁלְמָה לְבָּנִיךְ הְּעָה בִּינְהוֹ בְּיִנְיה בִּינִים בְּעַח וּמְלַבְּה לְּבָּנְיךְה בְּנִים בְּעָה בִּינְה לְּתְּבְּה שְׁלֵבְיה לְּבְּנִיךְ בְּבְּיה בְּינִה בְּינְה בִּינְה לְּבָּנְיךְ בְּתְּה בִּינְה בְּינְה בִּינְה לְּתְּבְּה לְבָּבוּי לְבָּבוּיך בְּתְּבוּוֹי בְּנִים בְּעָבוֹים בְּעָה בִּינְה בְּינִה שְׁלְבָּה לְבְּבוֹים בְּעָה בְּינְה בִּינִיה בְּינִה לְּבְּבוֹים בְּעָבוֹים בְּבְּיוֹים בְּינִים בְּיִבְּה בְּיִבְּה לְבְּבוֹים בְּעָבוֹים בְּבְּיוֹיבְה בִּיִים בְּיִבְּה שְׁלְבִיה לְבְּבוֹים בְּבְּיִם בְּעָבוֹים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבִים בְּיִבְים בְּבְים בְּבְּבוּים בְּבִים בְּבוּים בְּבִים בְּבוּים בְּיִבְים בְּבוֹים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּיוֹים בְּיִבְם בְּיִבְם בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּיוֹבְיּים בְּיבּוּה בְּיוֹם בְּבּוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּים בְּבוּה בְּיוֹים בּיוּבּים בּיוֹים בּיוּבּוּים בְּבּיוּבוּים בּיוּבְים בְּבוּבּוּים בְּבוּבּים בּיוּבוּם בּוּבּים בּיוּבּוּים בּיוּבּים בְּבוּים בּבּיוּבּוּ

הַפַּיְרְבָּה לְנִוּ אָבְינוּ כִּי חָשָׂאנוּ מִחַל לְנְוּ שָׁבְינוּ כִּי חָשָׂאנוּ מְחַל לְנְוּ מַלְבֵּנוּ כִּי הַפַּיְרְבָּה לִסְלְוֹחַ: הַפַּיְרְבָּה לִסְלְוֹחַ:

רָאָה בְעַנְיֵנְוּ וְרִיבָה רִיבְנוּ וּנְאָלֵנוּ מְהַרָה לְּמַעַן שְׁמֶךּ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה ּ בָּרוּדָּ אַתָּה יִיָ נּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָּאֵנוּ יִיָּ וְגָרָפָּא הּוֹשִׁיעֵנוּ וְנִנְּשֵׁעָה כִּי חָהַלְּחֵנוּ אָחָה וָהַעַלֵּה רְפוּאָה שָׁלִּמָה לְכָל־מַכּוֹתִינוּ כִּי אֵל מֵלֶּה רוֹפָּא נָאֵמָן וָרַחַמָן אָתָּה - בָּ״אַ״יִ רוֹפָא חוֹלֵי עַפוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרֵהְ עָלִינוּ יִיְ אֶלּהִינוּ אֶת־הַשְּנָה הַוּאַת וְאָת־בְּלֹּ מִינֵי חָבוּאָחָה לְטוֹבָה וְתָן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאַדְטָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּכָךְ וּבְרֵהְ שִׁנְחֵנוּ כַּשְׁנִים הַטּוֹבוּת ּ בְּרוֹהְ אַחָּה יִיְ מִבְּרָהְ הַשְּׁנִים:

הַקע בְּשוֹפָר נָּרוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵם לְּקַבִּץ נִּלְּיוֹתִינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַר מִאַרְבַּע כַּנִפוֹת הָאָרֶץ· כָּרוּך אַתָּה יִיָ מִקבּץ נִדְחֵי עַפוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שפָּמִינוּ כָּבָרְאשׁנָה וִיְעַצִינוּ כְּבַהְּחְלְּה וְהָבֵרְ הַבְּרָחְמִים וְצַּרָּקְנוּ כַּמִּשְׁפָּט - בָּרוּרְ אַמְּה יִיָ לְבַדְּךְ בְּחָמֶר וּבְרַחָמִים וְצַּרָּקְנוּ כַּמִשְׁפָּט - בָּרוּרְ אַמְּח יִיָ לְבַדְּךְ בְּחָמֶר הַמִּשְׁפָּט:

to be table the

וְלַפֵּלְשִׁינִים אַל הָּהִי תִקְנָה וְכַל עוֹשֵׁי רִשְׁעָה בְּּרָנֵע יאברוּ וְכַלְם מְהַרָה יִבָּרָתוּ וְהַוִּּרִים מְהַרָה תְעַקּר וּתְשַׁבָּר וּתְבַּנִע בִּמְהַרָה בִיָּמִינוּ בָּרוּךְ אַתָּה וְיִ שׁוֹבֵר אֹיִיבִים וּמַכְנְיַע וַדִּים:

צל הַצַּהִיקִים וְעַל הַחָּסִיִרִים וְעַל וּמְבְטָח לַצַּהִיקִים ;

נְשְׁרָאֵל וְעַל פָּלְטַר סוֹפָרִיהָם וְעַל נֵּרִי הַצָּהָקִר וְעָלְם וְעָל נֵּרִי הַצָּהִקִּים ;

נְיָהָמוּ רַחֲמֶיך פָּלְטַר סוֹפְרִיהָם וְעַל נֵּרִי הַצָּהִקִּים וְעָל נֵּרִי הַצָּהִיקִים ;

נְיִהְיִּה בְּשִׁמְר פִּלְּטַר טוֹפְרִיהָם וְעַל נַבִּישׁ בְּעוֹלְם וְלֹא נֵבוֹשׁ
בִּי בִּךְּ בַּאָמָר וְשִׁים וְעַל הַאָּחָר יִי מִשְׁעַן וּמִבְטַח לַצַּהִּיקִים:

נִי בִּךְּ בַּבְיּחָר וְשִׁים וְעַל הַאַחָר וְיִ מִשְׁעַן וּמִבְטַח לַצַּהִּיקִים:

וְלִירוּשְׁלֵיִם עִיְרְךּ בְּרַחֲמִים תַּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוּכְהּ וְבְפֵּא דָוֹר מְהַרָּה וְּבָנֵה מִּלְהּ בְּלָרוֹב בְּיָמֵינוּ בּנְיֵן עוֹלְם וְרִפָּא דָוֹר מְהַרָה לְתוֹבָה מָכִין. בְּרוּךְ אַמָּח וְיָ בּוֹנֵה וְרוּשְׁלָיִם:

בּישּנְעָתֶךְ בִּי לִישׁנְּעָה: בִּישׁנְעָתֶךְ בִּי לִישׁנְּעָהְ קִנְינוּ בָּל הַיּוֹם . בַּרוּךְ אַחָּה יִיָּ בִּישׁנְעָתֶךְ בִּי לִישׁנְּעָה:

שוֹמֵע תִּפִלָּה: שִׁמָע קּוֹלְנוּ יִי אָלְהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבְּלֹבוּ בִּי אַקְהוֹנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְיִ אָקְהוֹנוּ הוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְיִ אָקְהוֹנוּ בִּי אַקְהוֹנוּ בִּי אַקְהוֹ הִפְּלְתוּ וְמִּחְבוּנוּ בִּי אַקְהוֹ וְמִלְּבֵּוֹ בִּי אַקְהוֹ וְמִלְּבֵּוֹ בִּי אַקְּהוֹ וְמִלְּבֵוֹנוּ בִּי אַקְּהוֹ וְמִלְּבֵּוֹ בִּי אַקְּהוֹ וְמִלְּבֵּוֹ בִּי אַקְּהוֹ וְמִלְּבֵּוֹ בִּי אַקְּהוֹ וְמִלְּבֵּוֹ בִּי אַקְּהוֹ וְנִי אָלְהוֹנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְמַבְּבוֹ בִּרְחַמִים שׁמֵע קּוֹלְנוּ וְיִ אָּלְהוֹינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְמַבְּלֹבוֹ בִּרְחַמִים שׁוֹמֵע קּוֹלְנוּ וְיִ אָּלְהוֹינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְנַבְּבוֹבוֹ בִּי אַקְרח וּיִם וְרָחֵם עַלֵּינוּ וְמַבְּבוֹים בּי בִּילְים בּיוֹ בְּבוֹם בּי בִּילִים בְּבוֹים בְּבוֹנוֹ בְּיִי בְּבוֹנוֹ בִּי בְּבוֹים בְּבוֹנוֹ בְּיִים בְּבוֹנוֹ בְּיִבְּים בּיוֹ בִּיוֹם בְּבוֹנוֹ בִּיוֹ בְּבוֹנִים בְּבוֹנוֹ בִּוֹבוֹ בְּבוֹים בּיוֹ בְּבוֹם בּיִים בְּבוֹים בּיוֹ בּוֹבוֹם בּיוֹ בּיוֹם בְּבוֹם בּילִים בּיוֹ בְּבוֹם בּבוֹים בּיוֹ בְּבוֹם בּיוֹ בִיּים בְּבוֹים בּיוֹ בְּבוֹם בּיוֹים בְּבוֹם בּיוֹ בּיוֹם בְּבוֹם בּיוֹ בְּבוֹם בּיוֹים בּיוֹים בְּבוֹבוֹים בְּבוֹם בּילִים בְּבוֹם בּיוֹים בּיוֹבוֹים בְּבוֹים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹם בּבוֹים בּיוֹים בּיוֹבּיוֹם בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹם בְּבוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹבּיוֹ בּיוֹ בְּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹבּיוֹ בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּילִים בּיוֹבְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּילִים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּילִים בּיוֹים בּיּבּיוֹים בּיוֹים בּילִים בּינִים בּילִים בּיוֹים בּילִים בּיוֹים בּיוֹים בּילִים בּיוֹים בּילִים בּיוֹם בּילִים בּילִים בּיוֹים בּילִים בּילִים בּיוֹים בּילִים בּיוֹים בּילִים בּיוֹים בּילְים בּיוֹים בּילִים בּיוֹים בּיים בּילִים בּיים בּילְים בּיים בּילְים בּיוֹם בּיים בּילְים בּיים בּילְים בּיים בּיוֹים בּיים בּיים בּיוֹם בּיים בּיוֹים בּיים בּיל בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹם בּיים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּילְים בּיים בּיבּים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיים בּילְים בּיים בּיים ב

רצה יָנָ אֶלהִינוּ בָּעַמָּך יִשְׂרָאֵל וּבִתְפַּלְתָם. וְהָשֵׁב אָת הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתָך יִאִשׁי ישְׁרָאֵל וּתְפִּלְתָם בִּאַהַכְּה תִקבּל בָּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר עַבוֹרַת ישִׁרָאֵל עַמָּך:

וֹתְחֶוֹינְהָה עִיגִינוּ בְּשׁוּכָךּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אֵמְה יִיָּ הַמַּחֲוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

לא־תַמוּ

מוֹרָים אֲנַחָנוּ לֶךְ שְׁאַתָּרוּ הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וִאלֹהִי מְנִוְישִׁצְנוּ אַתְּההוּא לְרוֹר וְרוֹר מָנִוְישִׁצְנוּ אַתְּההוּא לְרוֹר וְרוֹר מַנִוֹנְוּ הַמְּסוּרִים בְּיָבֶךְ וְעַל נוֹנָה לְךְ וּנְסַפֵּר חְהִלְּחֶךְ עֵל נְשְׁמוֹתִינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָבֶךְ נְשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לֶךְ וְעַל נְשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לֶךְ וְעַל נְפְיְרְ שִׁבְּכָל- יוֹם עִפְּנוּ וְעַל נְפְלְאוֹתִיךְ וְמוֹבוֹתְיךְ שֶׁבְּכָל-מַנוֹלָם קוִינוּ לֶךְ:

Sierauf וידוי und וידוי bis zu Enbe, wie unten im Mendgebete S. 23.

והש"ץ חוזר התפלה בלי וידוי. יאח"כ קדיש תתקכל עלינו - קדיש יחום -

ערבית ליום כפור.

נוהגין שני חשובי הקהל לעמוד אצל הש״ין ולומר עמו ג״פּ בּישִׁיבָה שָׁל־מַעְלָה. וּבִישִׁיבָה שָׁל־מַטְּה. על דְעַרת הַמָּקוֹם. וְעַל דְעַרת הַפָּקר.

: מָתִירִין לְהָחְפַּלֵל עם הָעַבַרְיָנִים

בּל נְרֵבִי. וָאֶסָבִי. וּשְׁבוּעִי. וַחַרָמִי. וְקוֹנְמִי.
וּקְנְמִי.וְכִנּוּיִי.דּנְרְרָנָא.וּרְאָשְׁחַבְעָנָא.
וּרְאַחֲרִיכְנָא. וְרִאֲמַרְנָא עַל נַפְשָׁתְנָא. מִיוֹם
בְּפָּרִיכִם זֶה עַר יוֹם כִּפְּרִיכִם הַבָּא עֶלְיֵנוּ לְטוֹבָה. בְּכָלְהוֹן אְחֲרַטְנָא בְהוֹן. כָּלְהוֹן יְהוֹן שְׁרָוּ. שְׁרָוּ. שְׁבִיקון. שְׁבִיתִין. בְּמֵלִין וּמְבָפְּלִין. לְא שְׁרִירִין וְלָא קַנְיָמִין: נִרְרָנָא לָא נִרְבִי. וְאֵסְרָנָא לָא אֵמְבוּעוֹת: בִּיּ לֹא אֵמְבוּעוֹת: בִּיּ

חייק ונסלח לכל־עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל־העם בשנגה: בים

"סְלַח נָא לַעַוּן הַעָּם הַוָּה כִּנְּהֶל חַסְהֶּךְ וְכַאֲשֶׁר נָשְׂאתְה לַעָם הַוָּה מִפִּצְרַיִם וְעַר־הֵנָּה: וְשָׁם נָאָמַר·

פּ׳ וֹנִּאְמֶׁר יִיָּ סְלַחְתּי כִּוֹבְרֶרָּ: נ״פּ

Abendgebet für den Versöhnungstag.

50 (Borb.) Alle Gelöbnisse, Berzichtungen, Schwüre, Bannssormeln ober Bersagungen, Büßungen ober als solche geltende Ausdrücke, durch die wir uns Etwas geloben, bekräftigen, uns verpflichten ober uns versagen, von diesem dis zum nächsten, zum Guten uns eingehenden Versöhnungstage, bereuen wir hierdurch, daß sie alle aufgelöst, erlassen und vergeben seien, null und nichtig, ohne Geltung und Bestand. Unsere Gelöbnisse sind keine Gelöbnisse, unsere Versagungen sind keine Versagungen, und unsere Schwüre sind keine Schwüre.).

meinde der Kinder Jisrael und dem Fremdlinge, der weilt in ihrer Mitte; denn es ist dem ganzen Bolke nur aus Vergehen begegnet²).

Bröße Deiner Gnabe, und wie Du verziehen hast diesem Bolke von Mizrajim bis hierher. Und baselbst 3) ward gesprochen:

ארארן (Gem.) Und es sprach der Ewige: Ich habe verziehen nach Deinem Worte!

2) 4. Moj. 15, 26. 3) 4. Moj. 14, 19. 20.

¹⁾ Die Formel hat zum Zwecke, etwa in llebereilung, heftiger Aufwallung, ohne die Erwägung der Ausführbarteit gethane Schwüre und Gelöbnisse, durch welche sich der Mensch eine Entsagung auserlegt, oder sich zu einer, nur ihn selbst betreffenden Leistung verpstichtet, und die ihm aus dem Gedächtnisse entschwinden könnte, sür nichtig zu erklären. Die gewissenhafte Strenge, mit welcher das silbische Gesetz den Ausspruch der Thorah: "Wenn Jennand ein Geslübde thut dem Ewigen, oder einen Schwur ausspricht, eine Berdindlichkeit sich selbst auszuerlegen, so soll er sein Wort nicht entweihen; ganz so wie es aus seinem Munde gegangen, soll er thun" (4. M. 30, 3), in der weitesten Ausbehnung sesthält, hat die Besorgniß nahe gesegt, daß irgend ein als bindend ausgesprochenes Wort unwissentlich und unabssichtlich in Vergessenheit kommen konnte. So entspringt diese Nichtigkeitserklärung nur aus einem sehr hohen Grade der Gewissenhaftigkeit in der Beziehung des Menschen zu Gott und zu sich selbst. Von einer Auslösung oder Nichtigkeitserklärung von Verpssichtungen hingegen, die bewußt und überlegt übernommen sind, serner von solchen, die wir anderen Menschen gegenilder auf uns haben, so wie von Eiden, die zur Betheuerung der Wahrheit im Privatversehr oder vor Gericht geschworen sind, kann keine Rede sein, und hat auf solche die Formel nie Anwendung sinden sollen.

(Beim Gingang bes Gabbath:)

בומור שיר לְיוֹם הַשַּבֶּת: טוֹב לְהוֹרוֹת לַיַי וּלְוַמֶּר לְשָׁמִךּ עַלְיוֹן: לְהַנִּיד בַּבְּבֶּקר חַסְהֵךְ וָאֲמוּנָתְךְ בַּלֵּילוֹת: עַלִי־עַשׁוֹר וַעַלִי־נַבַל עַלֵי הַנָּיוֹן בְּבָנוֹר: בִּי שִׁמַחְהַנִי יָיָ בְּפָּעָלֶךְ בְּמַעַשִּׁי יָדֶיךְ אַרַנּן: מַה־נָּדְלוּ מַעשֶׁיך יִנָ מָאד עָמָקוּ מַחִשְׁבֹחֵיף: אִישׁ־בַּעַר לֹא יִדְע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אַרז־וֹאת: בִּפְרָחַ רְשַׁעִים כִּמוֹ עָשֵׁב וַיַּצִיצוּ בַּל־פּעַלִי אָוַן לֹהְשַּׁמְדָם עָרֵי־עַר: וְאַהָּה מָרוֹם לְעֹלֶם וְיֵ: כִּי הִנָּה אִיְבֶיךּ וְיַ כִּי־הִנָּח אִיְבֵיךּ יאברוּ יִתְפָּרדוּ בָּל־פַּעַלִי אָוֵן: וַהָּרֶם כִּרָאִם קַרְנִי בַּלְּחִי בְּשֵׁבֶּן רַעֲנָן: וַהַּבֶּט אֵינִי בִּשׁוֹרֵי בַקָּמִים עָלִי מְרָאִים הִּשְׁמַאְנָה אָוְנָי: צַּדִּיק כַּחָּמֶר יִפְרַח כָּאָרֶו בַלְּבָנוֹן יִשְׂנֶה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יָיַ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְּרִיחוּ: עוֹר יָנוֹבוּן בְּשִׁיבֶה דּשִׁנִים וַרַעַנָנִים יִהִיוּ: לְהַנִּיד בִּי־נָשֶׁר יִיָ צוּרִי וְלֹא יִי טָלְךְ גָאוּת לְבֵשׁ לָבֵשׁ יִנָ עוֹ הָתְאַוָר אַף־חָבוֹן חֵבֵל בַּל־חָפוֹט: נְכוֹן

כִּקְאַרְ מֵאָי מֵעוֹלָם אָחָה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹח יִי נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּבְיָם: מִקּלוֹת מֵיָם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרִי־יָם אַדִּיר בַּפֶּרוֹם יִיָ: צרהיף נאמנו מאד לביתף נאנה־קדש יו לארף ימים:

(Beim Gingang bes Sabbath:)

Pfalmlied. Filr ben Sabbath Tag. — Schön ift's, bem Ewigen an banken, und zu spielen Deinene Namen, Sochster! — zu verkunden am Morgen Deine Huld, und Deine Treue in den Nächten, auf bem Zehnsait und auf bem Pfalter, mit bem Geton ber Cither. Denn erfreuet, Ewiger, haft Du mich burch Deine That; ob ben Werten Deiner Hände jubele ich. Wie groß find Deine Werte, Ewiger, wie febr tief Deine Gebanken. Der Dumme erkennet nicht, und der Thor fieht foldes nicht ein: Wenn aufblith'n bie Frevler wie Gras, und sprossen alle llebelthäter, - baß sie getilgt werben auf ewig. Du aber bift ewiglich erhaben, Ewiger! Denn fiehe, Deine Feinde, Ewiger! benn fiehe, Deine Feinde geben unter, ce zerstreuen fich alle Uebelthäter. Und Du erhöhest, wie bes Reem, mein horn, ich bin geträuft mit frischem Dele, und ce schanet mein Auge auf meine Laurer, von ben Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hort mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er, wie die Ceber auf Lebanon schießt er empor; gepflanzt im Sause bes Ewigen, in ben Sofen unseres Gottes blühen sie; noch im Greis senalter sproffen sie, sind markig und belaubt; zu verklinden, bag reblich ift ber Ewige, mein Hort, und kein Tabel ift an ihm.

17 Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt ber Ewige, Macht umgürtet; und fest ift bas Erbenrund, wantet nicht. Fest ift Dein Thron von je; von Ewigfeit bift Du. Es erheben Strome, Ewiger, erheben Strome ihre Stimme, Strome erheben ihr Gebraufe. Bor bem Raufchen großer Bewässer, ben gewaltigen Brandungen bes Meeres, ist gewaltig in der Höhe ber Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Geiligkeit Ewiger, filt die Daner der Zeiten

בָּרוּך אַהָּה יִי אֱלֹהִינוּ מֶלֶּךְ הָעוֹלֶם שֶׁהֶחָיְנוּ וְקוִּמְנוּ וְהִנִּיעָנוּ לַוְּמֵן הַוָּה:

חיו בָּרָכוּ אָת־יִי הַמְבֹרָך: ק׳ יִחְבָּרִף וְיִשְׁהַבּּח וְיִחְפָּאֵר מִיּחְבָּרוּך יְיִ הַמְבֹרָך לְעוֹלְם וְעֵר: וְיִחְלֹים עֵלְּכִים תַּפְּרוּש בְּרוּך יִיְ הַמְבֹרָך לְעוֹלְם וְעֵר: וְיִחְיֹם עֵל בִּרֹבְּרָה וּחְחִּלְּרִה: בְּיִחְ שִׁם וְיִחִישׁ מְחֹיוֹן וִמְבּּלְנְיִי אִין אָלְהִים. סְלוֹּ לְרַבְּּרְ בְּעִרְכוֹת בְּיְה שְׁמוֹ וְעִלְוֹי לְפָנִיוֹ. וּשְׁמוֹ מְעְלְהִים עֵל בְּרֹבְּרָה וֹחְחִלְּרֵה: בְּיִה שֵׁם וְיִ מְבֹרָךְ מְעִהְּח וְעִרְיעוֹלְם בְּיִרְיִ שֵׁם וְיִ מְבֹרָךְ מְעִהְח וְעִרְיעוֹלְם בְּיִים בְּחְבִּים בְּחְבִּים בְּחְבִּים בְּחְבִים בְּחְבִּים בְּחְבִים בְּחְבִּים בְּחְבִים בְּחְבִים בְּחְבִים בְּרָרְוֹ מִוֹנִי בְּוֹעִרִים עָרָבִים בְּחְבִּים בְּחְבִים בְּחְבִּים בְּרִים בְּרָוֹנוֹ בּוֹרָתְ אָתְרִים בְּרָבְים בְּחְבִּים בְּחְבִינִם בְּרְבְיִם בְּרִים בְּרְבְיִם בְּרִבְיִם בְּרָבְים בְּחְבִּים בְּרָקִיע בִּיִבְים בְּרִבְים בְּרְבְיִם בְּרִבְים בְּרָבְים בְּרִבְיִים בְּרָבְים בְּרְבִים בְּרְבְיִם בְּרִבְים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבְיִים בְּרְבִים בְּרְבְיִים בְּרָבִים בְּרְבִים בְּרִבְיִם בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבִייִם בְּרִבְיִים בְּרִבִים בְּרְבִים בְּרִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְיִים בְּרִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרְבִים בְּרִבְיוֹ בִּיוֹנוֹ בּוֹרְשִׁרְ בִּוֹנוֹ בּוֹרָשִׁרְ וֹם וְלִילָה וְנִילְה וֹנוֹ בּוֹנִוֹ בּוֹרְשִׁרְ בִּוֹנוֹ בּוֹנִי בְּוֹבוֹי בִּוֹלְילָה וְנִילְה וֹבְיּרְוֹם וְנִילְה בּוֹרְם בְּרִים בְּרִים בְּבִילְם בְּיִילוֹם בְּיִילוּם בְּיִבְים בְּיִּבְים בְּיִבְיוֹים בְּיִים בְּבִים בְּבְרִים בְּבְּבְיוֹם בְּיִבְים בְּבְּרִים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּבִים בְּבִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹבוֹים בְּיוֹבוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹבִים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹי בְּיוּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיו

Ind Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, ber uns am Leben erhalten, uns hat dauern und diese Zeit ersieben lassen.

(Borb.) Preiset ben Ewigen, ben Hochgepriesenen!

קרוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

Welt, auf bessen Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König ber Welt, auf bessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit auft thut die Himmelspforten, und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte, und reihet die Sterne auf ihren Wachsposten am Firmamente, nach seinem Willen. Er schaffet Tag und

וְרְוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אור. וּמִיעַבִיר יוֹם וּמִבִיא לְיֵלְרֹה וּמִבְּיל בִּין יוֹם וּבִין לְיִלְה יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אָל תַּבְּיל בִין יוֹם וּבִין לְיִלְה יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אָל תֵי וְכַּוְיָם הָמִיר יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלְם וְעֵר. בְּרוֹךְ אַהָּה יִי הַמִּעַרִיב עַרָבִים:

אַהַבַּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךְ אָהַרְהָ. חוֹרָה וּמִצְּוֹת חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתְנוּ לְמִּדְהָ עַל־ בֵּן יֵי אֶלְהֹתוֹנּ בְּשְׁכְבֵּנוּ וּבְקוֹמֵנוּ נְשִׁיחַ בְּחֶקְיְךְ. וְנִשְׁמַח בִּרְבְרֵי תוֹרָרֶקְךְ וּבְמִצּוֹתְּיִךְ בְּחֶקִיךְ וַמְינוּ וּבְּהֶם בְּחֶנְיִנוּ וְאָרָךְ יָמֵינוּ וּבְּהֶם נְהְנָּה יוֹמָם וְלְיִלָה. וְאַהֲבְתְּךְ אַלֹּיהָםיר מִמֵּנוּ לְעוֹלְמִים. בָּרוּךְ אַהָּה יִי אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß, und die Finsterniß vor dem Lichte; läßt entschwinden den Tag und sühret herauf die Nacht, und hat gesondert Tag und Nacht; Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd— Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt!

Mit ewiger Liebe hast Du Dein Bolt, bas Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niesterlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Lehren, und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Jisrael.

יויד אומר אל מלך נאמן

שַׁמָע יִשְּׂרָאֵל יִהֹוָה אֵלהִינוּ יִהֹנָה וּ אָהְרָּ

וּכְתַּבְתָּם עַל-בְּתָּךְ וְּבָעְבָהְ וּבְּעָבְהְ וּבְּנְעָם וְעִּוֹ בִּיְנְהָ וְבִּיְעָבְיִהְ וּבְּנְתְּם לְבָּגִיךְ וּבְּכָל-בִּפְשָׁךְ וּבְּכָל-בִּנְתְם לְבָּגִיךְ וִּבְּרָבְּרָים הָאֵּלְהִוֹ אֲשִׁר וִּבְּרָבְּרָים הָאֵּלְהִוֹ אֲשִׁר וִּבְּרָבְּרָ וִבְּיִבְּרָ וִבְּיִבְּרָם הָאֵּלְהִי אֲשִׁר וִּבְּיִרְם הָאֵלְהִי אֲשִׁר וִּבְּיִרְם הָאֵלְהִי וְבִּיִּרְם וְבְּלִיּחְ וְבִּיְנְם לְבָּנִיךְ וִבְּיִרְם הָאֵלְהִי וְבִּיִּרְם וְבְּנִיךְ וְבְּיִרְם הְאָלְהִי וְבְּיִרְם וְבְּיִנְם לְבָּנִיךְ וְבְּנִיףְ וְבְּיִרְם הְבָּעְבְרִיףְ וִבְּיִיְרְם וְבְּיִבְיִּתְּם לְבָּנִיךְ וְבְּיִבְּיִרְם הְבִּעְבְרִיףְ וִבְיִּעְבְיִיףְ וְבְיִינְיְהְ וְבְיִבְּיִבְּרְ וְבְיִינְיִם הְבִּיִּבְיִיף וְבְיִיוֹ לְטְשְׁפָּח בִּיוֹ עִינִיךְ: וְבִיּוֹיִם בְּיִבְיִיף וְבְיִיוֹ לְטְשְׁפָּח בִיוֹ עִינִיךְה וְבִיּיִיף וְבִייִיף וְבְיִיוֹ לְטְשְׁבָּחְת בִּיוֹ עִינִיךְיהִ וְבִייִּיף וְבִייִיף וְבִייִיף וְבִייִיף וְבִייִיף וְבִייְיִם הְבִיּיִבְּיִים הְּבְּיִבְיִיף וְבִייִיף וְבְיִיוֹי לְטְשְׁבָּחִת בִּיוֹ עִינִיךְה וְבִייִיף וְבִייִים בְּיִבְּיִבְייִים בְּיִּבְיִים בְּישְׁבְּיִים בְּיִיוֹים בְּיִיוֹים בְּיִיוֹים בְּיִינְיוֹם בְּיִיבְייִים בְּיִינְוֹים בְּיִבְייִים וְבִייִיף וְבִייִיף וְבִייִיף וְבְייִים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִּיְבְּיִים בְּבִייִּים בְּיִייְיִים בְּיִיּבְּיִים בְּיִיּבְיִים בְּיִיּיְנְיִים בְּיִיּבְיִים בְּיִיּבְיִים בְּיִיּיְיְם בְּיִיּבְיִים בְּבְּיִיּבְּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִּיְיִים בְּיִיּבְּיִים בְּיִיּבְיִים בְּיִיּבְיִים בְּיִיּיְיִים בְּיִיּבְּיִיּיְיִים בְּיִיּיְיְּבְיִייְיִים בְּיִיּיְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִייְּיוּיוּיוּים בְּיִּיּיוּים בְּיִייִים בְּיִיּבְּיוּים בְּיוֹיִים בְּיִייְיִים בְּיִּייִים בְּיִייְיִים בְּיוּבְיּיוּים בְּיוֹבְייִים בְּיִיּיְּיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיִייִּים בְּיִייְיִים בְּיִייִּים בְּיוּבְּיוּים בְּיוּבְיּיוּים בְּיִיים בְּיוּבְּיוּים בְּייִּיּים בְּיּיוּבְייִים בְּיוּיוּבְייִים בְּיּיוּבְיים בְּייִים בְּיּיוּים בְּיּיוּים בְּייִיםּים ב

וְרָוָרָה אִם־שָׁמָע תִּשִּׁמְעוּ אֶל־מִצְוּתִׁי אֲשֶׁר אָנכְי מְצַוּּתְּ וְרָוֹיָר אִם־שָׁמָע תִּשִּׁמְעוּ אֶל־מִצְוּתִׁי אֲשֶׁר אָנכְי מְצַוּּתְּ אָתָכֶם הַיֹּלֶם לְאַהַבֶּה אָת־יִהוְיָה אֶלְהֵיכֶם וּלְעָכְרוּ

vow Höre Iisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

7172 Gelobt sei ber Name ber Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit beiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einsschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in teinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Densbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten beines Hauses und an deine Thore.

נהירו Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Bebote

bie Ich euch heut gebiete, ben Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu bienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, fo werbe ich ben Regen eures Lantes geben zu feiner Zeit, Fruhregen und Spätregen, baß bu einsammelft bein Gertreibe und beinen Most end bein Del. Und 3ch werde Gras geben auf beinem Felde für bein Bieh, und bu wirft effen und fatt werben. Butet euch, bag nicht euer Berg bethört werbe, und ihr abweichet, und fremben Böttern bienet, und euch vor ihnen budet; und über euch der Born des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den himmel, bag tein Regen fei, und ber Erbboben nicht gebe fein Bewächs, und ihr balb umfommet, weg aus bem schönen Lanbe, bas ber Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr follt riese meine Worte euch zu Bergen nehmen und zu Gemuthe, und fie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbanbe zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, bavon zu reben, wenn bu sitest in beinem Hause, und wenn bu gehest anf bem Wege, und wenn bu bich hinlegft, und wenn bu aufstehft. Und schreibe fie auf bie Pfosten beines Hauses und an beine Thore. Auf baß sich mehren eure Tage und bie Tage eurer

בְנִיכֶּם עַל הָאָדְטָּה אֲשֶּׁר נִשְּּבְע יִהְוֶה לַאֲבְתִיכֶם לְתָח לְהֶם כִּימֵי הַשְּּמָיִם עַל־הָאָרֶץ:

וְיֹאמֶר יִהְיָה אָל־־מֹשֶׁה לֵּאמְר: דַבֶּרּ
אָל־בְּנֵי ישְׁרָאֵל וְאָמֵרְתְּ אֲלֵהֶם וְעָשׁוּ לְהֶם
אִיצְת עַל־בִּנְפִי בִנְרִיהֶם לְרְרֹתָם וְנְתְנְּוּ עַלֹּי
אִיצְת הַבְּנָף פְּתִיל הְבֵלֶת: וְהָיְה לְבֶּם לְצִיצִה
וְרָאִיתֶם אֹתוּ וּוְכַרְהָם אֶת־בְּל־מִצְוֹת יְהוָרֹי
וְעַשִּיתֵם אֹתֵם וְלֹא־תְתוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְּכָּם וְעִשִּיתֵם אִשֶּר־אַתֶּם וּנִים אַחַרִיהֶם יְנִים אָחַרִיהֶם יְנִים אָחַרִיתְם יְנִים אָחַרִיתְם לְמִעוֹ הִוְּבְרוּ וְעַשִּיתָם אֶת־בְּל־מִצְוֹתִי וְהִיִיתֶם לְמִעוֹ הִוְבְּרוּ וְעֲשִּיתָם אֶת־בְּל־מִצְוֹתִי וְהִיִיתֶם הְּעִים לְהִיוֹה לְבֶם הִאַּלְהִיכֶם לְהִיוֹה לְבֶם לִּאלְהֵים אָנִי יְהוְה אֶלְהֵיכֶם:

Kinder auf dem Erdboben, den der Ewige geschworen euren Bätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schausästen machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäben ihres Zipfels eine purpurblaue Schuur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäben, daß wenn ihr sie ansetzet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und sier heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrasim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

5-000h

אָבֶּזְת וָאָמוּנָה כָּלרוֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יִי אֵלהֵינוּ מִּלְבֵּנוּ הַבּּוֹבְנוּ מִבַּף בָּלר־הָעָרִיצִים: הַאֵּל הַנִּפְּרָע לְנוּ מַלְבֵּנוּ מִבּּף בָּלר־הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְּרָע לְנוּ מַלְבֵּנוּ מִבּף בְּלר־הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְּרָע לְנוּ מִבְּף בְּלר־הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְּרָע לְנוּ מַבְּף בְּלר־אוֹנְבִי נַפְּשֵׁנוּ: הַעְשָׁה נְּנִוּ עַלְבְּלְאוֹת עַר־אֵין מָסְפָּר: הַשְּׁם נַפְּשֵׁנוּ בְּחַיִים וְלֹא־נָתוּ לַפוֹע רַיְבְלְנוּ: הַפְּוֹרִיבְנוּ עַל בָּמוֹרִי אִיבְיתוּ וְנִפְּלְאוֹת עַר־בִּין מִבְּלְנוּ: הָעְשְׁה לְנוּ נִפְּים בְּחָבִיוֹ בְּעִלְּבְיתוֹ בְּלּבְּלְיהׁ מִצְרָיִם וְיִּלְצִא אֶרת־עַמוֹ יִשְּׂרָאֵל בְּמוֹרִי מִבְּרָתוֹ בָּלְבִּיוֹ בִּין נִוֹנִי יָם־סוּף בְּעִבְּרוֹ בִּין נִוֹנִי יַם־סוּף מָבְּע: הַנִּין נְמִי הָבּין וְבִּיוֹ בִּין נְוִנִי יַם־סוּף אָתְרֹרוֹ שָׁבָּח וְבִּוֹבִי לְשָׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ מִבְּרָצוֹן קְבָּלוּ בְּנִיוֹ בִּין נִּוֹנִי יָם־סוּף בְּנִיוֹ בִּין נִנִי יִם־סוּף בְּנִיוֹ בִּין נִּוֹרִי שָבָּחוֹ וְהוֹדוּ לְשָׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ מִבְּרֵצוֹן קְבָּלוּ וֹ בְּיִן בִּיוֹ בִּין נִבְּיוֹ בִּין וְבִּוֹן קְבָּלוּ וְבִּיוֹ בְּיוֹ בִּין נִבְּיוֹ בִּין נְבִין בִּין בְּבִוּן קְבָּלוּ בְּבִיוֹ בִּין נִבְּיוֹ בִּין נִבְּיוֹ בְּיוֹ בְּנִין בִּין בְּבִין בִּיוֹן קְבָּלוּ בְּבִּיוֹ בְּנִין בִּבְּיוֹ בְּיוֹ בְּנִין בְּבִין בִּין בְּנִוֹן בְּבִּיוֹ בְּנִין בִּיוֹ בְּבִּוֹן קְבָּלוּ בִיוֹ בְּבִין בִּנִין בִּבּוֹן קְבָּלוּיוֹ בְּבִיוֹ בִּין בְּנִין בְּבִין בִּנִין בְּבִין בִּיוֹ בְּנִין בְּבִין בִּנִין בְּנִין בִּין בְּנִין בְּבִין בְּיוֹבּין בְּנִייִים וְנִירִים וְבִּיִים בְּבִיוֹ בִּיוֹ בְּיוֹ בְּבִין בְּנִיי בִּיוֹ בְּנִייִין וְבִּיּוֹנִין בְּבִּיוֹ בְּנִייִין וְבִּיוֹ בִּיוֹן בְּבִּיוֹ בְּבִין בִין בְּנִין בִּיוֹ בְּבִיוֹן בְּבִּיוֹים בְּנִיים בִּיוֹם בְּנִיוֹי בְּבְּנִיוֹ בְּבִיוֹ בִּיוֹ בִּיוֹ בִּיוֹ בִּיוֹ בְּבִיוֹן בְּבִּיוֹ בְּיוֹים בְּיוֹם בְּבִּיוֹ בְּבְּיוֹ בִּיוֹ בְּנִיוֹ בְּבְיוֹ בִּיוֹ בְּנִיוֹ בְּבִיוֹן בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹ בְּיוֹ בִּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹים בְּעִים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹים בְּ

non Wahr ist es und zuverlässige Gewißheit dies Alles, und für uns binbend. Denn Er ift ber Ewige, unfer Gott, und Reiner außer ihm, und wir find Jisrael, fein Bolt. Er ift es, ber uns befreiet aus ber Hand ber Gewaltherren, unser König, ber uns löset aus ber Hand aller Thrannen; ber Allmächtige, ber es unsertwegen beimkommen läffet unferen Wiberfachern, und ber Lohn zahlt all ben Feinden unferes Lebens; ber Bewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder, unzählbar; ber uns erhält im Leben und nicht wanten läffet unfern Fuß; ber uns tre= ten läßt auf die Höhen unserer Feinde, und aufrichtet unsere Kraft iber all unfre Haffer; ber für uns Wunder und rachenbe Bergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boben ber Sohne Chams; ber schling in seinem Grimme alle Erstgebornen Mizrajims, und hinausführte sein Bolt Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; ber hindurchleitete feine Rinder burch bas gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Teinde in bie Tiefen versenkte Er. Und es saben seine Rinber seine Stärke, gaben Lob und fangen Preis seinem Ramen, und seine Berrschaft

אַלִיהָם משָׁה וּבָנֵי יִשְּׂרָאֵל לְךְּ עָנוּ שִׁיַרָה בְּשַּׂמְחָה רַבְּה וָאָמֵרָוּ כִלָּם:

מי־כָמְכָּה בָּאֵלָם יְהוָה מִי כָּמְכָּה נָאֲדָר בַּקְרֵשׁ נוֹרָא תִהִלֹת עשׁה־פֵּלֵא:

מַלְכוּתְדְּ רָאוּ בָנֶיְדְּ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי משָׁה וֶה אֵּלִי עֲנוּ ואמרוּ ·

יִי יִמְלְּהְ לְעַלְם וָעֵר:

ּוְגָאֶמֵר כִּי־פָּרָה וָיָ אָת־יַעַקֹב וּגָאָלוֹ מִיַּר חָוָק מִמֶּנוּיּ

בָּרוּךָ אַתָּה יִיָ נְּאַלְ יִשְּׂרָאֵל :

השפיבנו יי אלהינו לשלום והעמיהנו מלפני לחינו לשלום והעמיהנו מלפני לחיים ופרוש עלינו ספרת שלומף ותקבנו למעו למעו ותקננו בעצה טובה מלפניה והושיענו למעו שמה והגן בערנו והמר מעלינו אויב הבר ותורב ורעב ויגון והמר שטומלפנינו ומאחרינו ותרב ויגון והמר שטומלפנינו ומאחרינו

mit willigem Herzen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kinder Jisraels stimmten Dir an ein Lied mit großer Freude, und sie Alle sprachen:

wie Du, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken,

Wunder schaffend?" —

Meer gespalten vor Moscheh. "Dies ist mein Gott!" huben sie an, und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאמר Und es heißt: Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren. Gelobt seist Du,

o Ewiger, ber Jisrael erlöset hat.

Sieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unser König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt, und leite uns im Nechten mit gutem Nathe von Dir, und hilf uns um Deines וּבְצֵל בְּנָפֶיְהְ חַסְחִירֵנוּ כִּי אֵל שוֹמְרֵנוּ וּמֵצִילֵנוּ אָחָה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָחָה וּשְמוֹר צאתנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִים וּלְשָלוֹם מֵעַחָּר וְעַר עוֹלְם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סְכַּת שְׁלוֹמֵךְ. בְּרוּךְ אַחָרוֹ יֵי פּוֹרֵשׁ סְכַּר שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־ עַמוֹ יִשְׂרָאָל וְעַל יְרוּשְׁלֵים:

(Am Sabbath:)

וְשַׁבְּרוּ בְנִי־יִשְּׂרָאֵר אֶת־הַשַּׁבָּת לַעשוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְרוּחָם בְּרִיר עוֹלָם: בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הָוֹא לְעֹלָם כִּי־שִׁשְׁת יָמִים

נַשָּׁח יָנָ אָת־הַשְּׁמִיִם וָאֶת־הָאָרֶץ וֹבַיוֹם הַשְׁבִיעִי שָׁבַח וַיִּנְפַשׁ:

פי ביום הַוָּה יְכַפֵּר עַלְיכָם לְשַׁהֵר אֶּחְכִם. מִכּל חַשֹּאתִיכֵם לְפָנֵי יֵי הִּשְּׁהָרוּ:

חצי קדיש.

Namens willen, und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlitze und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an dis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt! Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Bolk Jisrael und über Jeruschalazim.

(Am Sabbath:)

INDUI Und es sollen hilten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all' ihren Geschlechtern, als ein ewig Blindniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen Gott geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geseiert und gerastet.

Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, daß ihr rein werbet; von allen euren Sünden sollt ihr rein werden vor dem Ewigen.

יָאַדְנָי שִׂפָּחַי תִּפְּחָה ופִי נַגִּיד הְּחִלְּחָך:

בְּרוּךְ צִּתְּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֵלְהִי אַכְּרָהָם אֵלֹהִי יִצְּחָק וֵאלֹהִי יִצְקֹב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנִּבּוֹר הַנִּבּוֹר חַסְרִים טוֹבִים וְקוֹגֵה הַכּּל וְווֹכֵר חַסְרֵי אָל גִּלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסְרִים טוֹבִים וְקוֹגֵה הַכּּל וְווֹכֵר חַסְרֵי אָלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסְרִים טוֹבִים וְקוֹגֵה הַכּּל וְווֹכֵר חַסְרֵי אָבְיִת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהָבָה. וְסְרֵּים הָמִים מָלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכְּתְבֵנוּ בְּמֵפֶר הַחַיִּים לָמַעַנְךְ אֵלְהִים חָיִים מָלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּרָהָם: אַתְּר הָיִים בְּיִבּרְהָם: אַבְּרָהָם: אַתְּר יִיִּ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַהָּה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אָדֹנְי מְחַיִּה מֵתִים אַתְּה רֵב לְהוֹשִׁיעַּי מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמִּר מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחַמִים בַּבִים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפָא חוֹלִים וּמַתִּיר אָסוּרִים וּמְקִים אָמוּנָתוֹ לִישִׁנִי עִפְּר מִי בְמְוֹךְ בַּעַל נְּבוּרוֹח וּמִי

ארני D Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

Bäter, Gott Abrahams, Jizchafs und Jaalobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade ersweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmslingen, um seines Namens Willen, in Liebe. Gedenkt unser zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender; König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

Toden, stark, um stets zu helsen; — der tie Lebenden in Gnaden erhält, die Toden belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gesesselten erlöst, und seine Treue bewährt ben im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Perr mättiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der

a tale Up

אַב הָרָחֲמִים זוֹכֵר יִצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים חַ זּוֹכֵר יִצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים חַיּ

אַתָּה לְהַחָיוֹת מֵחִים· בָּרוּך אַתְּה יִיָ מְחַיִּה הַמָּחִים· אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵחִים· בָּרוּך אַתְּה יִיָ מְחַיִּה הַמָּחִים·

וּבְבֵן הֵן פַּחְדִּךְ יִי אֱלֹהִינוּ עַל בָּל־בִּעְשֶׂיךְ וְאֵימְתְּךְּ עַל בָּל־בֵּתְדִּים וְיִשְׁתְּחֲוּ לְפָנִיְךְּ בָּל־הַבְּרוּאִים וְיִעְשׁוּ הַמְּעִשִּׁים וְיִשְׁתַחוּ לְפָנִיְךְּ בָּל־הַבְּרוּאִים וְיִעְשׁוּ כְלָּם אֲנְדָּה אֶּחָת לֵעשׁוֹת רְצוֹנְךְּ בְּלֵבְב־שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָרְעְנוּ יִי אֶלְהִינוּ שֶׁהַשׁלְּחָן לְפָנִיךְ עוֹ בִּיְרְךְ וְגְבוּרָה בִּימִינֶיְךְ וְשִׁמְךְ נוֹרָא עַל בָּל־בַּח שַבְּרָאת:

וּבְבֵן תֵּן בָבור יִי לְעַמֶּך תְּהַלָּרה לִירֵאֶיךּ

tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil. Wer ist wie Du, Bater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben, in Erbarmen. Und Du bist zuverlässig, daß Du besleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

1921 So lasse benn kommen, Ewiger, unser Gott, Deine Furcht über alle Deine Geschöpfe und ehrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geschöpfe, und vor Dir sich bücken alle Wesen, und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrsschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand, und die Kraft in Deiner Rechten, und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

1221 Und so gieb benn bie Ehre, o Ewiger, Deinem Bolte

וְתַּקְנֶה לְרוֹרְשֶׁיךְ וִפְתְחוֹן פֶּה לַפְּיֵחֶלִים לְּךְּ שִׁמְּחָרֵה לְאַרְצֶךְ וְשְׁשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמְיחַת כֶּוְרֵּי לְרוֹר עַבְרֶּךְ וַעַרִיכַּר נֵר לְבֹּיְישֵׁי מְשִׁיחֶךְ בִּמְהַרָּה בְיָמִינוּ:

וּכְבֵן צַּדִּיקִים יִרְאוּ וִישְּׁמְחוּ וִישְּׂרִים יַעְלְּוּּ וַחֲסִידִּים בְּרְנָּה יָגִילוּ וְעוֹלֶחָה חִּקְפָּץ־פִּיה וְכָּלִּ הָרְשְּׁעָה כְּלָּה כְּעָשְׁן חִבְּלֶּה כִּי תַעְבִיר מִמשֶׁלֶּת זָרוֹן מִוֹ־הָאָבֶץ וְתִּמְלוֹךְ אַמְּה יֵי לְבַדֵּךְ עַל בָּל־בַּעְשֶׁיךְ בְּהַר צִיוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹרֶךְ וּבִירוּשְׁלִים עיר קרשְׁךְ בַּכְּרוּוֹב בְּרְבָרִי קַרְשֶׁךְ יִכְּוּלְךְ יִי לְעוֹלָם אֶלְהַיִּךְ צִיוֹן לְרֹר וְרֹךְ הַלְלוּיָה:

der Ruhm den Dich Fürchtenden, und der Hoffnung Zuversicht dewen, die Dich suchen, und das freie Wort den auf Dich Harzrenden, Freude Deinem Lande, und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse auskeimen Deines Anechtes David, und das Licht leuchten des Sohnes Jischai's Deines Gesalbten, bald in unsren Tagen.

Dann werden die Frommen es schauen unt sich freuen, und die Getreuen jubeln, und die Geweiheten in Jauchzen frohloden, und das Laster wird schließen seinen Mund, und der Frevel gänzlich wie Ranch bahinschwinden, wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des llebermuthes von der Erde, und wenn Du herrschen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werte auf dem Zisonsberge, der Stätte Deiner Herrlichseit, und in Ieruschalazim, Deiner heiligen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem heiligen Worte: "Herrschen wird der Ewige für alle Zeit, Dein Gott, Zison in alle Geschlechter. Hallelusah." קרוש אַחָרוֹ וְנוֹרָא שְׁמֶךְ וְאַלְוֹחַ מַבַּלְעָרֶיְךְּ כַּכְּחוֹב וַיִּגְבַּה יִיָ צְּבָאוֹת בַּמִּשְׂפָּט וְהָאֵר הַבָּרוֹש נִקְרַשׁ בִּצְּדְקָּה. בָּרוֹךְ אֵהָה יִי הַמֶּלְרָּ הַקָּרוֹשׁ:

וֹתַפָּרוֹשׁ עַלִּינוּ לַרָאַתָ: בִּמִּצְוֹתִּיךּ וְמִלְרֵבְתָּנוּ מַלְּבֵּנוּ לַעֲכוֹדְתָּךּ וִשְׁמִּךּ תַּבְּעִינוּ לַעַבוֹדְתָּךּ וִשְׁמִּךּ בָּנוּ וִמְלִינוּ מִלְּבֵנוּ לַעַבוֹדְתָּךּ וִשְׁמִּךּ תַּבְּעִינוּ אַתָּרוֹת בְחַרְתָּנוּ מִבְּל־הָעֵמִים עַבְּרַ-הַלְּשׁוֹנוֹת וִשְׁמִּךּ הַנְּּרוֹלְ

וֹתְּקֶּלְרָנוּ יָיָ אֶלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָרה אָת־יוֹם הַשַּבָּת הַנֶּח לקרושה ילמנוחה וְאֶת־ייֹם הַכִּפְּרִים הַוֹּה לְמָחִילָה וְלְסְלִיחָה וּלְכַפְּרָה וְלִמְחָלֹ־בּוֹ אֶת־בְּלֹ-עֲונוֹתִינוּ מִקְרָא־קְוֶדֶשׁ וֵבֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אָלֹהֵינוּ וִאלֹהִי אָבוֹתִינוּ יַעַלָּה וְיָבְא וְיִגְּיעַ וְיִרָאָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפְּקְרוֹגְנוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ

Hott außer Dir, wie geschrieben steht: "Und erhaben ist der Gott der Schaaren im Gerichte, und ber heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

Ind Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen (Sabbath: und) Versöhnungstag zur Vergebung, Verszeihung und Sühne, um an ihm all unsere Schuld zu tilgen; eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajint.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Augetreten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und

יְרוּשְׁלֵים עִיר קָּרְשֶׁךּ חַנּוּן וְרַחוּם אֶתְּה: עִכְּהָךּ הִּי אָל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֶתְּה: עִכְּהָךּ הִּי אָל מֶלֶךְ חַנִּוּן וְלְחָמֶר וּלְחָמֶר וּלְרָחַמִים לְחַיִּים וְלְּשָׁלוּם בִּיוֹם הַכָּפָּרִים הַוּּה וְחוּשׁיֵענוּ בוֹ לְחַיִּים וּלְרָחַמִים לְחַיִּים וּלְּבָרְנוּ יִיָ אֶלְהִים וּלְּבָרְיִם הַנִּים הַוֹּמִים הַוֹּם הַכָּפָּרִים הַוּחִים עַלִינוּ וְהוּשִׁיֵענוּ בוֹ לְחַיִּים וּלְּבָרְבְּוֹ יִשְּׁרְעִה בּוֹ לְחַיִּים וּלְבְּרְבְּה וְחוּשׁיֵענוּ בוֹ לְחַיִּים וּלְּבְרַבְּוֹ יִשׁנְעה בּוֹ לְחַיִּים חוּם וְחָנְּנוּי וְהוּשִׁיֵענוּ וְהוּשִׁיֵענוּ בּי אָלְיִרְ חַנִּם חַנְּלִינוּ וְהוּשִׁיִענוּ בּוֹ לְחַיִּים חוּם וְלָּבְרוֹ בִּי וְבִּחוּם עַלִּינוּ וְהוּשִׁיִענוּ בּי אָלְיִבְּ הִינּוּן וְבִּרוֹם בְּיִבְּרִים בְּיִבְּיוֹ וְבִּרוֹם בְּיִבְּוֹים בְּיוֹבְּרוֹ וְבִּרוֹם בְּיוֹבְּרוֹ וְבִּרוֹם בְּיוֹבְרוֹ וְבִיחוּם עַלֵּינוּ וְהוּשִׁיִענוּ בּי וּבְּרִבְּוֹ וְבִיחוּם בְּיִבְּיִים הוּס וְתְבָּנִי וְבִיחוֹם עַלֵּינוּ וְהוּשִׁיִענוּ בּי לְחַבְּיִבּוֹ וְבִּיבוֹים בְּיִבְּיִים הוּס וְתְבִּנְנוּ וְרַחוּם עָלֵינוּ וְרַחוּם אָלְיִבּוּ בִּי אָלְהִים בְּיוֹם הָבִּנְיוֹ וְבְּרִוּוֹ וְבְּרִוּתְיִים חוּס וְתְבִּנְנוּ וְחַנְּבוּי וְנְבוֹים בְּיוֹבְי הִבּיוֹ וְבִיתוֹם בְּבִּבְּיוֹ וְבְּבוֹים בְּיִים בּוֹים וְחִנִּבּיוֹ וְבִּיוֹים בְּיִבּיוֹ וְבִיתְים חוּבּם בְּבִים בְּבִּיוֹים בְּבִיוֹם בְּבִיוֹים בְּבִיוֹם בְּבִּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבִיוֹים בְּבִיוֹים בְּיִבּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּיִבּיוֹים בְּיִבּיוֹים בְּבִיוֹים בְּבִיוֹם בְּיִבּוּים בְּיִבּיוֹ בְּיִבְיוֹם בְּיִים בְּבִּיוֹים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְיוֹים בְּיִים בְּיִבּיוֹים בְּיִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּיוֹם בְּיִים בְּבִיוֹם בְּיוֹבוּים בְּיוֹם בְּיבְים בְּבִּים בְּבִיוֹם בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִים בְּבִּים בְּיבִּים בְּבִים בְּיוֹם בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבּים בְּיבּוּים בְּבִּים בְּיוֹם בְּבִים בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּבִּים בְּבְּיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבִּים בְּיוֹם בְּיבּוּם בְּיבּוּים בְּבִּים בְּבְּיוֹם בְּיבּוּים בְּיבּוּים בְּיוֹבְיוּם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְיוֹים בְיבִּים בְּיוֹבְ

אָלְהִינוּ וָאלהִי אָבוֹחֵינוּ מְחַל לַצִונוֹתִינוּ בִּיוֹם (חַשַּבָּח הַנָּח וּבְיוֹם) הַכִּפָּרִים הַזָּה. מְחָה וְהַצַבֵּר פִּשְּׁצִינוּ

וְתַּמַאַתְינוּ כִּנְּנֶדְ עֵינָיְךְ כִּאְכוּר אָנִכִי אָנִכִי הוֹא כוֹהְרֹי כְּעַב פְּשָׁעִיךְ רְלְסַענִי וְחַפֹּאֹתְיךְ לֹא־אָנִבר: וְנֵאֵסֵר כְּוֹהִי כְּקַר. נְאַלְתִיךְ: וְנֵאֲסֵר כִּי בִּיוֹם הַזְּה יְכַפַּר עַלִיכִם לְטַהֵּר אָלִי כִּי נְאַלְתִיךְ: וְנֵאֲסֵר כִּי בִיוֹם הַזְּה יְכַפַּר עַלִיכִם לְטַהֵּר אָלִיְי בִּיוֹם הַזְּה יְכַפַּר עַלִיכִם לְטַהֵּר אָתְכֵם מְכַּלֹּה und bas Gedacht werben unfer Gebächtniß und unfer Geschieß, und Gedacht werben unferer Bäter und bes Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Anechtes, und Jerusalems, Deines Ganzen Bolfes, des Haufes Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Hulb und Gnabe, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage der Bersähnung. Gedent unfer, Ewizer, unser Gott! an ihm zum Guten, und berhänge über uns an ihm zum Gegen, und bilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns milb und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott erbarmungs= und huldreich bist Du.

Unser Gott und unserer Väter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missesthaten, um meinetwillen, und deine Vergehungen dent' Ich nicht; und es heißt: Ich habe abgelöscht, wie Gewölf, deine Missesthaten und wie Wolkendunst deine Vergehungen. Kehre zurück zu mir, denn ich habe dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsünt Er euch, euch zu reinigen; von all euren

חַפּפּרִים: חַפּפּרִים: הַפָּפּרִים: הַפָּפּרִים: הַפָּפּרִים: הַפָּפּרִים: הַפָּפּרִים: הַפָּפּרִים: הַפָּפּרִים: הַפְּפּרִים: הַפְּפּרִים: הַפְּפּרִים: הַפְּפּרִים: הַפְּפָרִים: הַפְּפָרִים: הַפְּפָרִים:

רצה ייָ אֶלהִוּנוּ בְּעַמִּה ישִׂרָאֵל וּכִתְפּלְּחָם וִהְשֵּב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִדְבִיר בִּיתָּךְ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּחָבּוֹרָת יִשְּׂרָאֵל בְּאַהַבָּה תָּקבּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָּמִיר וֻעַכוֹרַת יִשְּׂרָאֵל עַמֶּך:

Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. — Heilige uns durch deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sätztige uns von Deiner Güte, und erfreu' uns durch Deine Hülfe; sund laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Huld Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Iisrael, das Deinen Namen heiliget;) und reinige unser Herz, Dir zu dienen in Wahrheit. Denn Du bist es, der verzeiht Iisrael und vergiebt den Stämmen Ieschurun's in jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir keinen König, der verzeiht und vergiebt. Gelobt seist Du, Ewiger! König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Iisrael, und schwinden lässet unsere Verschuldungen in jeglichem Jahre, König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath,) Iisrael und den Sühnetag.

Tur Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolf Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Iisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

יָנָ הַמַּחַזִיר שִׁכִינָחוֹ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בּרוּך אַתְּה יָנָ הַמַּחַזִיר שִׁכִינָחוֹ לִצִיּוֹן:

בּוֹרִים אָנַהְנוֹ לָךְ שָׁאַפָּה הוּאַ יְיָ אֶלהִינוּ וִאלהֵי מִוֹרִים אָבוֹחִינוּ לָעוֹלְם וָעָר צוּר חַוִּינוּ מָגָן יִשְׁעְנוּ אַמָּה הוּא לְּרוֹר וָרוֹר נוֹרָה לְךְּ וִּנְסַפֵּר מִּהְּלָחָךְ עֵלֹּ וְעָל נִשְּׁמוֹחִינוּ הַפְּּקוּרוֹר לָךְ וְעַל נִשְּׁמוֹחִינוּ הַפְּּקוּרוֹר לָךְ חַנִּינוּ הַפְּּקוּרוֹר לָךְ וְעַל נִשְּׂמוֹחִינוּ הַפְּּקוּרוֹר לְךְּ וְעַל נִשְּׂמוֹהְינוּ הַפְּקוּרוֹר לְךְּ וְעַל נִשְּׂמוֹחִינוּ הַפְּּקוּרוֹר לְרִי בְּחַבֶּיך וְיִחְרוֹמַם שִׁמְּךְ מַעוֹלְם קּוְינוּ לְךְּ: עָבְּרְ וְצָהְרָיִם עִּמְנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתְיְךְ וְמוֹכוֹתְיִךְ שְׁבָּכְל־עִר עְבָּבְ וְיִחְרוֹמֵם שִׁמְּךְ מַלְּבְּי לְּרִי לְרָּ וְעָלְ וְבִּלְוֹיִ לְרְי מְעוֹלְם קּוְינוּ לְרְּ: וְעָל נְבְּיִבְ וְיִבְּיִים מִוֹלְם קּוְינוּ לְרְּ: וְעָלְ בְּבְּיִ בְּרִיחָךְ וְעִלּ וְעִלְּה וְתַבְּיִרְ וְיִחְרוֹם מִוֹנִים מוֹכִים בְּלּבְּיוֹ הָמִיך לְעוֹלְם קּוֹינוּ לְרְ: עִבְּיִים יוֹרְוּךְ פָּלָם יִתְּבָּרְ וְיִחְרוֹם מִוֹיִים מוֹכִים בְּלּבְיִים יוֹרְוּךְ פָּלָם יִיְתְּבְּיִ בְּיִים מוֹכִים בְּלֹבְיִים בְּיִבְיִים יוֹרְוּךְ בָּבְּיִים יוֹרְוּךְ בְּמִלְיִם מְוֹיִנוֹ לְוֹי אָת־שִׁםְּבְּי בְּיִיתְּוֹים לְּנִייִם מוֹנִים בְּיִים יִּבְיִים יִּוֹרִים מְנִינוֹ לְנִילְנִים מְוֹינוֹי לְנִילְנוֹי בְּיִים מוֹיִים מִוֹיִים מוֹנִים בְּבְּיִים יִבְּיִים יִּבְיִים מִּוֹים בְּיִבְּיִים וְיִבּלְלוּ אָתִים מִּוֹים בְּבִּים יִנְבְּיִים בְּבִיים בְּבִּיִים וּבִים בְּבִיים בְּבִיים בְּיִבְּיִים וּיִבּלְלוּ אָּתִים מִוֹבִיוֹם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים וּיִבּלְלוּ אִים בְּיִבְּיִים וּיִבּיִילְוֹי בְּיִים בְּיִבְּיִם בְּוֹיִבְיוֹים בְּיִבְיִים מִּיִים בְּיִים מִּבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְים יִבְּיִבּים בְּיִבּילְיוּ בְּיִים מִּנִים בְּנִבּיוֹים בְּיִבּיוֹים בְּיוֹיבוֹי בְּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבּיוֹים בְּיִבְיוֹיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּיִבּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְייִים מְיּבְּיוּ בְּיִיוֹים בְּיוּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִיוּים בְּיִיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִיוֹים בְּיִיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיוּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בּיוּים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְי

und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurückstehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige unser Gott, und unser Bäter Gott auf immer und ewig, Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir, und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeugungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigseit, — Du Allerbarmer, denn kein Aushören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

unser König, beständig auf immer und ewig. D, besiegle ein heilvolles Leben allen Genossen Deines Bundes. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen

יִשׁוּעָתֵנוּ וְעָוָרַתֵנוּ מֶלָרוּ בָּרוּךְ אַמָּרוּ יִיָּ הַפּוֹב שְׁמְךּ וּלֹךְ נָאָה לְהוֹרוֹת:

שְׁלוֹם רָב עַלּי-יִשְּׂרָאָל עַמְּדְ חָשִּׁים לְעוֹלָם כִּי
שְׁלוֹם רָב עַלּי-יִשְּׂרָאָל עַמְּדְ חָשִּׁלוֹם לְּבֶלִים בִּעְמִּדְ הִשְּׁלוֹם לְבָלִים בִּיִּתְ וְּבָּלִים וְשִׁלְוֹם וְבַּרְנָסְה שְׁעָה בִּשְׁלוֹם וּבְּרָנְיִ אָנִהְנוּ וְבָלִיעַמְּדְ בִּיח יִשְׂרָאִל שָׁלוֹם וּבַּרְנָסְה עִמְּדְ בִּיח יִשְׂרָאִל מִוֹבְּה נִוְבָר וְנִבְּתָב לְפָנִיְךְ אֲנַהְנוּ וְבָל־עַמְּדְ בִּיח יִשְׂרָאִל מִוֹב מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם י בְּרוּךְ אֲנַהְנוּ וְבָל־עַמְּדְ בִּיח יִשְׁלוֹם:

אָלהַינוּ וַאלהֵי אַכּוֹחִינוּ

שָׁאִין אַלַּטְנוּ עַזִּי פָּנִים וּלְשִׁי־עְרָף לוֹמַר לְפָּגְיף יִיָּ אֶלְהִינוּ שָׁאִין אָלַחָנוּ עַזִּי פָנִים וּלְשִׁי־עְרָף לוֹמַר לְפָּגִיף יִיָּ אֶלְהִינוּ

in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

Laß Fülle bes Friedens für immer kommen über Iisrael, Dein Bolf; denn Du, o König, bift Herr alles Friedens, und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Iisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Im Buche des Lebens, Segens und Friedens und gesegneter Ershaltung möge unser gedacht und wir darin eingezeichnet werden, sowie Dein ganzes Bolk, das Haus Iisraels, zu gesegnetem Leben und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אלהינו Unfer Gott und unferer Bäter Gott,

laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, denn wir sind nicht frechen Antliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Bäter וֹאלהֵי אַבוֹתִינוּ צַּדִּיקִים אַנַחָנוּ וְלֹא חָמֶאנוּ: אַנָחָנוּ חַמָּאנוּ:

ח״יין גרשְׁמְנוּ. בְּגְרְנוּ. נְּזֵלְנוּ. דְּבַּרְנוּ רְפִי: הָאָוִינוּ. וְהִרְשַׁמְנוּ. זְרְנוּ. חָמִסְנוּ. טְפַלְנוּ שֶׁהֶר: יַעְצְנוּ רְע. כִּזְּבְנוּ. כַּדְצְנוּ. מְרְרְנוּ. נִאְצְנוּ. סַרְרְנוּ. עָוְינוּ. פָּשִׁעְנוּ. צְרְרְנוּ. הְשִׁינוּ עְרָף: רְשַׁמְנוּ. שְׁחְתְנוּ. הִעְכְנוּ. הָעִכְנוּ. הִעְמְנוּוּ. הִעְמְנוּוּ.

וֹאָנַחְרנוּ מִמּצְוֹתִיךּ וּמִמּשְׁפָּמִיךּ הַמּוֹבִים וְלֹא שֲׁוָה לְנוּ: וֹאַבָּר בַּלֹּ הַבָּא עֲלִינוּ כִּי אָמָת עשִׂירָז וֹאַנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

(Borb. 11. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren treuslos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Bersbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; benn Du hast Wahrheit genöt und wir frevelten.

מה נאמר לְפָּגֶיְה יוֹשֵׁב מָרוֹם· וּמַה נְּסַפֵּר לִפְּגִיְה שוֹבֵן שִׁחָקִים· הַלֹּא בָּל־הַנְּסְתְּרוֹת וְהַנְּנְלוֹת אַתְּה יוֹהְעַ:

אַתָּה יוֹדָעַ רָזִי עוֹלָם וּבוֹחֵן כִּלְיוֹת וָלָב: אֵין דְּכָר אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל-חַרְרֵי בָּשֶׁן וּבוֹחֵן כִּלְיוֹת וָלִב: אֵין דְּכָר גַעַלָּם מִמֵּדְּ וָאֵין נִסְתָּר מִנְּגָּר אֵינֵיְה:

וּכְבֵן יָהִי רָצוֹן מִלְּפָּנִיְךּ יָיָ אֵלהִוּנוּ וֵאלהֵי אַבוֹחֵינוּ שִׁ שָׁתְּבַפֶּר-לְנוּ עַל בָּל-חַפּאֹתִינוּ וְתִסְלַח-לְנוּ עַל בָּל-עַוֹנוֹתִינוּ וְתִסְחַל לְנוּ עַל בָּל-פְּשָׁאִינוּ:

> על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לָפָגִיךּ בְּאָנֶס וּכְרָצוֹן: וַעל חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפָּגִיךּ בִּאָמוּץ הַלָּב: על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפָּגִיךּ בִּכְלִי דְעַת: וַעל חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפָּגִיךּ בִּכְּלִי דְעַת: וַעל חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפָּגִיךּ בְּכִּטוּי שְׂפָּחָיִם:

no Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Berborgene und Offenbare, — Du weißt es!

hüllteste unter dem Berborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es benn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Bergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

by Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt mit Berstocktheit bes Herzens.

Um ber Sunde willen, die wir verübt ohne Wiffen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּנְלוּי וַכַמְּתָר:

עַל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּנְלוּי וּכַמְּתָר:

עַל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּנְדִיר פָּה:

עַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּנְדִיר פָּה:

עַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּוֹלִית וְנוּח:

עַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּוֹעִירַת וְנוּת:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּוֹעִירַת וְנוּת:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹדִי מְּהֹיי פָּה:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹלִיוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹדִי וּכִשְׁנִנָּה:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹלִי הַנְּיִר:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּחָלוּל הַיִּשֵׁם:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּחָלוּל הַשְׁם:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht. Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offen= kundig.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug. Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nebervortheilung des Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch fündiges Sinnen. Um der Sände willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und Irrthum. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens. על הַטָּא שֶׁהָטָאנוּ לְפָנֵיךּ בְּטָכְּשׁוּת שְּׁהָיָם: וְעל הַטָּא שֶׁהָטָאנוּ לְפָנֵיךּ בְּטִפְשׁוּת פֶּה: על הַטָּא שֶׁהָטָאנוּ לְפָנֵיךּ בִּיוֹרָעִים וּכְלֹא יוֹדְעִים: וַעל כְּלָם אֵּלְוֹהַ כְלִיחוֹת כְלַנוּ: כְּחַלֵּ בְּפֵּרִ־־לְנוּ:

> על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְּ בְּנִשְׁרְ וּבְכַוֹב: על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּכַאַצוֹן: על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּכַאַצוֹן: על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּכַשְׁאוֹן הָרָע: על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּכַשְׁאוֹן הָרָע: על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִשְׁרוֹ וְבְכַחַיָּוֹוּ על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִשְׁר וּכְכַחָּהוֹ: על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִשְׁר וּכְכַחָּשׁהוּה:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unsauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes. Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb. Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich. but Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

by Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand ber Bestechung. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch bose Zunge.

Um ber Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Essen und Trinken.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher.

ועל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיךְ בִּנְטִיַּת נְּרוֹן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּשִׂיחַ שִׁפְחוֹחִינוּ: ועל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּסִקּוּר עִין: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּעִינִים רָמוֹת: וְעל הַמְּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּעִינִים לְנוּ. וְעל כְּלָם אָּלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנוּ. מְחַל לְנוּ. בַּפָּרְ--לַנוּ:

> על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיְךְ בִּפְּרִיכַּת-על: וְעל חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיְךְ בִּפְּלִילוּת: על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיְךְ בִּצְרוּת בְע: וְעל חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיְךְ בִּצְרוּת בְע: על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיְךְ בִּבְּלוּת ראש:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. byr Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, verzieh uns, sühne uns.

dung des göttlichen Joches.

Um ber Sünde willen, bie wir verübt burch Aburtheilen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Rachstellung gegen den Rächsten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst. Um ber Stude willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes.

- - - - - - - di

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּקַשְׁיוּת עָדֶף: עַל חִטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּרִיצַת רַנְלַיִם לְחָרַע: וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּגִיךְ בִּשְׁכוּעַת־שָׁוֹא: וְעַל חֵטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּשִׁנְאַת חִנְּם: עַל חֵטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּחִשְׂיִמֶת יָד: וְעַל הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּחִשְׂיִמְת יָד: וְעַל הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּגִיךְ בְּחִמְהוֹן לֵכְב: בְּפַּר־־לֻנוּ: בַּפַּר־־לָנוּ:

וַעַל חֲטָאִים שֶּׁאָנוּ חַנְּכִים ְעַלֵּיהָם עוֹלָה: וַעַל וְחַטָּאִים שֶׁאָנוּ חַנְּכִים ְעַלֵּיהָם חַשְּׁאת: וַעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַנְּכִים ְעַלִּיהֶם קָרָבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵר:

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit. Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verleumdung. Um der Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur. Um der Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Haß. Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute. Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes. durch uns, fühne uns.

byr Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer. Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer. וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַנְּכִים עֵלֵיהָם אָשָׁם וַדּאי וְחָלוּי: וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַנְּכִים עַלֵּיהָם מַכַּת מַרְדּוּת: וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם מַלְקוּת אַרְבָּעִים: וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלִּיהָם מִיתָה בִּירִי שְׁמָיִם: וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַלֵּיהָם כְּרֵת וַעַרִירִי:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַלִּיהָם אַרְבַּע מִיחוֹת בֵּיתדִין. סְקִילָה. שָׂרָפָה. הָרֶג. וְחָגָק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מְצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מְצְוֹת עִשֵּׂה וְעַשִּׁה בְּין שָׁיִשׁ־בָּה קוּם עֲשֵׂה. וּבִין שָׁאִין בְּה קוּם עֲשֵׂה. וְבִין שָׁאִין בָּה קוּם עֲשֵׂה. אָת־שָׁגִּלוּים לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם וְּלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁגִּינָם וְּלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁגִּינָם וְלוּיִם לְנוּ לְבָּר אָמַרְנוּם לְנוּ לְּבְּנִיךְ הָם וְּלוּיִם וִירוּעִים עֵּלֵיהם וְנוֹרוּעִים לְנוּ לְבְּנִיךְ הָם וְּלוּיִם וִירוּעִים עֵּלִיהם וְנִרוּעִים וְירוּעִים וְירוּעִים וְלְנוּים לְנוּ לְבְּנִיךְ הִם וְּלוּיִם וִירוּעִים עַּלִּיהם וְנִרוּעִים וְּלוּיִם וְירוּעִים וּלוּיִם וְנִרוּעִים בּּבְּר וְבִּיִּרְ הָם וְּלוּיִם וִירוּעִים בְּנִיךְ הִם וְּלוּיִם וִירוּעִים בּיִּבְּיִּרְ הִם וְּלִּיִם וְנִים וְירוּעִים בּיִּרְ הִים וְּלִוּיִם וְירוּעִים וּירוּעִים בּיִּרְיִים וְנִים וְּנִים וְירוּעִים וּירוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּבְּיִיךְ הִם וְנִירוּעִים וּירוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּבְּנִיךְ הִּם וְיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִּנִים וּיִּיִּים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרְיִּים וּיִרוּעִים וּיִבּּיִיךְ הִּיִּים וּיִין וּיִין וּיִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִרוּעִים וּיִים וּיִרוּשְׁיִּים וּיִרוּעִים וּשִּיּיִּים וּיִּיִּים וּיִרוּיִים וּיִּיִים וּיִּים וּיִּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִּיִים וּיִים וּיִּים וּיִּיִּיִּים וּיִרוּיִים וּיִבּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִיוּים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִים וּיִיים וּיִים וּיִים וּיִּים וּיִים וּיִים וּיִ

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse ober unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären, die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod burch Got= tes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Vereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Volldringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offensbaren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund geworsbenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bestannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres

בַּדְבָר שָׁנָּאָבֶת יַ הַנִּסְמָּרוֹת לַיָּי אֶלֹהֵינוּ וְהַנִּגְּלֹת כְּלוּ וּלְבָנִינוּ עֵד עוֹלָם לִעֲשׁוֹת אֶת־בְּלֹ־דִּבְרֵי הַמּוֹרָה הַוּאת: כִּי אַמָּה סָלְחָן לְיִשִּׁרָאֵל וּמְחֲלָן לְשַׁכְמֵי יִשְׁרוּן בְּכָל־ הּוֹר וָרוֹר וּמִבַּלְעָרֶיךּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוּלֵחַ:

אָלהי ער שָׁלֹא נוֹצְרְהִי אִינִי כְרַאי· וְעַכְשָׁו שְׁנּוֹצְרְהִי אָנִי בְּחַיְּי. לֵא נוֹצְרְהִי עָפֶר אָנִי בְּחַיְּי. כַּלֹּ וָחְמֶּר בְּמִיחָתִי הַבּּלִּוֹ לֹא נוֹצַרְהִי עָפֶר אָנִי בְּחַיְּי. וְכְלְמָה וִכְלְמָה וֹבְלְמָה וֹבְלְמָה וֹבְלְמָה וֹבְלְמָה וֹבִלְא אָחֲמָא עוֹר וּמַה שָׁלְא אָחֲמָא עוֹר וּמַה שָׁלְא אָחֲמָא עוֹר וּמַה שָׁלְא אָחָמָא עוֹר וֹמָה שָׁלְא אָחָמָא תוֹר וֹמָה שָׁלְא אַרְל לֹא עַר וֹמָה וְחָלְיִם רָעִים:

אָלְרָהֵי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְּׁפְּתִי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלְמִקּלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפָר לַכּל תִּהְיָה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךְ וּבְמִצְוֹתִיךְ חִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכל תַחוּשְׁכִים עָלֵי בְעָה מְהַרָה הָפִר עָצָתָם וְקַלְּמָל מֵחְשַׁבְתָּם · עַשֵּׁר.

Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael, und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht. —

Mein Sott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Richts, und nun ich in's Sein getreten, bin ich, als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wieviel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth, voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß ich fürder nicht sündige, und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

Mein Gott! Bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reben; Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. Oössue mein Herz durch Deine Lehre,

לָמַען שָמֶךּ עשה לָמַען יִמִינְךּ עשה לָמַען קְרְשָּתְךּ עשה לָמַען תּוֹרָתֶךּ: לְמַען יִחָלְצוּן יִרִיתִיךּ הושִיעָה יִמִינִךּ וַעַנְנְי יחִיוּ לְרָצוֹן אִמָרִי פִּי וְהָנִיוֹן לִבִּי לְפָנִיךְּ יִי צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עשֶׁר שָׁלוֹם בָּמִרוֹמָיו הוּא יִעשָׁה שָׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל ישָׁרָאָל וְאִמָרוּ אָמֵן:

ירו רצון לְפָנִוְדּ יִי אַלֹּהִינוּ וֹאַלְהֵי אַבוֹתִינוּ שִׁיבָּנָה בֵּית הַפִּקְרָשׁ בִּמָּהַרָּה בִיָּמִינוּ וָתֵּן הִלְקְנוּ בְּחוֹרָתֶךּ:

וְשָׁם נַעֲבָרְדּ בְיִרְאָה בִּימִי עוֹלָם וּבְשְׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת: אַרְבָּחֹלִיִי מִּנְחַת: יְחַנָּרָח וִירוּשְׁלַיִם בִּימֵי עוֹלָם וּבְשְׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת:

אם שבת י

וְיָכֵל הַשְּׁמֵיִם נְהָלְּרֶץ וְכָלְ־־צְּבָּאָם : וַיְכֵל אָלְהִים בֵּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֵאכְחוֹ אֲשֶׁר עשְׁה וַיִּשְׁבּיעִי וַיְּכָל הָשְׁבִיעִי מִכָּל־־מְלַאכְחוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶרְ אֲלְהִים אֶת־יוֹם הִשְּׁבִיעִי וַיְּקְרְשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שְׁבַח מִבְּל־ מָלַאכְחוֹ אֲשֵׁרְ־בָּרְא אֱלֹהִים לַעשוֹח

und Deinen Geboten eile meine Seefe nath. Und allet derer, bie gegen mich Böses sinnen, Nath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Hehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über ums und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

Wott unserer Bäter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

(Am. Sabbath:)

Vollendet hatte Gott am stefenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und seierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heitigte ihn; denn an ihm feierte Er von seinem zanzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu fertigen:

a serviced.

a-tate Up

(Am. Sabbath werben bie-folgenben Stilde gebetet., .

יי בָּרוּך אַמָּה יִי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אַבוֹחֵינוּ אֵלֹהֵי אַכְּרָהָם אֵלֹהִי יִצְּחָק וֵאלֹהִי יַעַּלְב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר,

יוהנורא אל עליון קונה שָׁמֵים וָאָרץ:

שְּאֵין בְּקרוֹשׁ שְׁאָין בְּקרוֹ מָתַיִּם בְּמַאָמֶרוֹ הַפֶּלֶךְ הַקְּרוֹשׁ שְׁאִין בָּמְוֹתיּ סִי בָּוֹנֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְתַיֵּה מֵתִים בְּמַאָמֶרוֹ הַפֶּלֶךְ הַקְּרוֹשׁ שְׁאִין בְּמְוֹתיּ

לְפְנְיוֹ נָעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפְּחֵר וְנוֹדֶח לְשִׁמוֹ בְּכָל־יוֹם הָּמִיד מֵעִין הַבְּּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדֶאוֹת אֲרוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּבֶּת וּמְבָרֶךְ שְׁבִיעִי וּמֵנְיְתַ בִּקְּרְשָׁה לְעֵם מְרְשְׁנִי עְנֵג זָבֶר לְמִעֲשָׁה בְרָאשִׁית:

ח׳ אַלֹּבְינוֹ וְאלהֵי אַבוֹתִינוּ רְצֵח בִמְנוּקָף וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָרְ וְאַלְהֵי אַבוֹתִינוּ רְצֵח בִמְנוּקָף וְשַׂמְוּ בְּמִצְּוֹתֶיף וְשָׁהֵר רְבֵּנוּ ח׳ אַלֹּבְוּנוֹ וָאלהֵי אַבוֹתִינוּ רְצֵח בִמְנוּחָתֵנוּ בַּיִשׁוּעָרְ בְּמִצְּוֹתֶיף וְשָׁהֵר רְבֵּנוּ

לְעָרְרְּךְּ בָּאֲמֶרְ וְתַנְּחִיגִּעִ נֵי אֶלֹהִיעִּ בְּאַהָרָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קּרְשֶׁךּ וְיָעָרוּ בָה וִשְׂרָאֵל מִקְרְשִׁי שְׁמֶּךְ . בָּרוּךְ אַפָּח וָיָ מְקְרָשׁ חשַבָּת:

. (Am Sabbath merben bie folgenben Stude gebetet.)

(Borb.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und unsserer Bäter Gott, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Schöpfer bes Himmels und ber Erben, —

belebt durch seinen Ausspruch, ber heilige König, bem Keiner gleicht, ber Ruhe bereitet seinem Bolke an seinem heiligen Sabbathtage; benn an ihnen (ben Kindern Jisrael) hat Er Wohlgefallen, daß Er Ruhe ihnen bereitet. Bor ihm wollen wir im Dienste stehen in Ehrsurcht und Scheu, und seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet, und den siedenten Tag gesegnet, und in Heistigkeit Ruhe bereitet dem Bolke, das durch Sabbathlust getränkt ist, zum Gedächtnist an das Schöpfungswerk.

Ruhe wohlgefallen. Heilige uns burch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute, und erfreue uns durch Deine Hilfe. Und läut're unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Swiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seift Du, Ewiger der heiligt ben Sabbath!

פותחין הצרון ע"פ תטר"ק אחר התיכות יעלה ויכוא ויראה.
ח'יַעלה תרונוננו מערב. ויבא שועתנו מבּקר.
ויראה קולנו מערב. ויבא צדקתנו מבּקר.
ויראה פריוננו. ער ערב:
ויראה פריוננו. ער ערב:
ויראה מנופנו מערב. ויבא סליחתנו מבּקר.
ויראה מנופנו מערב. ויבא למענו מבּקר.
ויראה כפורנו. ער ערב:
ויראה בפורנו. ער ערב:
ויראה הפורנו. ער ערב:
ויראה הנוננו. ער ערב:

יעלה חרכוכנו (Borb.) Aussteig' unser Flehen vom Abend,
Und vor ihn komm' unser Ruf vom Morgen,
Und es erscheine unser Gebet bis zum Abend.

Aufsteig' unsere Stimme vom Abend, Und vor ihn tomme unsere Rechtsertigung vom Morgen, Und es erscheine unsere Erlösung bis zum Abend.

נעלה עכוינו Aussteig' unser Büssen vom Abend,
Und es komme unsere Berzeihung vom Morgen,
Und es erscheine unserer Bekkommenheit Ruf bis zum Abend.

Und sie komme vor ihn um seinetwillen vom Morgen, Und es erscheine unsere Stihne bis jum Abeub.

- COPPOR

Und es komme unser Läuterung vom Morgen,

Und es erschein' unser Gnahenruf bis zum Abenb.

יַעלָה זְכְרוֹנְנְוּ מֵעְרֵב. וְיָבֹא זְעוֹרְנוּ מִבּּקֶּר. וְיִרְאָה הַדְּרְתֵנוּ. עַר עָרֶב: יַעלָה דְפָּקְנוּ מֵעְרָב. וְיָבֹא גִיבִרנוּ מִבְּּקֶר. וְיַרָאָה בַקְּשְׁתֵנוּ. עַר עָרֶב: יַעלָה אָנָקְתֵנוּ מֵעְרֵב. וְיָבֹא אֵלִיךּ מִבְּּקֶר. וְיִרָאָה אֵלִינוּ. עַר עָרָב:

- סוגרין הארון

(Borbeter und Gemeinde abwechselnb)

יוו שמע הִפִּלָה. עָדֶיךּ בָּל־־בָּשָׁר יִבְאוּ:

מהל יָבוֹא כָּל־בָּשָׂר. לְהִשְׁתַּוְתוֹת לְפָנֵיך יִי:

יָבְאוּ וִישְׁתַּוְחוּ לְפָנֵיף אַדנָי. וִיכַבְּרוּ לִשְׁמֶף:

בְּאוּ נִשְׁתַּחָנָה וָנִכְרֶעָה. נִבְרְכָה לִפְנִי יְיַ עשׁנְוּ:

בְּאוּ שְצֶרָיו בָּתוֹרָה חָצֵרתִיו בִּתְהַלָּה. הְוֹרוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ:

הָנָה בָּרְכוּ אֶת־יִיָ בָּלֹ־עַבְרֵי יִיָ. הָעוֹמְדִים בְּבֵית־יִיָ בַּלֵּילוֹת:

שָּׁאַ יָדַכֶּם קְדָשׁ. וּבָרָכוּ אֶת־יִיָּ:

נָבְוֹאָה לִמְשְׁבְּנוֹתָיוֹ. נִשְׁחַחֲוָה לַהַרם רַנְלָיו:

רוֹמְמוּ יָי אֶלהִינוּ וְהִשְּׁתַּחווּ לַהַרם רַנְלִיוּ. קְרוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוּ יִי אֶלֹהִינוּ וְהִשְׁתַּחָוּ לְחַר בְּרְשׁוֹ. כִּי־בְּרוֹשׁ יִיָּ

אלהינו:

וֹאַנַחְנוּ בָּרבׁ חַסְדְּךָּ נָבוֹא בִיתֶךְ. נִשְּׁחַּחְוּה אֶּרִ-הִיכַל וֹאַנַחְנוּ בָּרבׁ חַסְדְּךָּ נָבוֹא בִיתֶךְ. נִשְׁחַּוְה אֶרִ-הִיכַל

לוֹהֶשׁׁבּ בַּיִּרָאָתֶה:

גְשְׁתַּוְחָנָה אֶל־הֵיכַל קָרָשְׁךּ וְנוֹנֶדְה אֶת־שְׁמֶּךְ עַל־־חַסְּדְּךָּ

וְעַל־אָמָתֶּך. כִּי הִנְּדַלְהָ עַל־בָּל־שִׁמְדּ אִמְרָתֶך:

יִי אֶלהֵי צְבָאוֹת מִי־בָמְוֹך חַסִין יָה. וָאֵמוּנְתָך סְבִיבוֹתֵיך:

Anfsteig' unser Gedächtniß vom Abend, Und es komme vor ihn unsere Bereinigung vom Morgen, Und es erscheine unser Glanz bis zum Abend.

עלה רפקנו Aussteig' unser Anklopsen vom Abend,
Und es komme Freud' uns vom Morgen,
Und es erscheine unser Berlangen bis zum Abend.
Aussteig' unser angstvoll Stöhnen vom Abend,
Und es komme vor Dich vom Morgen,
Und erscheine uns gewährt bis zum Abend.

(Borbeter und Gemeinbe abmechfeinb.)

Wög' alles Fleisch kommen, sich vor Dir zu bücken, Ewiger! Mögen sie kommen und sich bücken vor Dir, Herr! und Ehre geben Deinem Namen.

Rommet! buden wir uns und beugen wir uns, senken bas Anie vor bem Ewigen, unserem Schöpfer!

Gehet ein in seine Thore mit Dank, in seine Vorhöfe mit Lobgefang, banket ihm, preiset seinen Namen!

Auf, preiset den Ewigen, all ihr Knechte des Ewigen, die im Gotteshause stehen in den Nächten!

Erhebet eure Bande jum Beiligthume und preiset ben Ewigen.

Lasset uns eingehen in seine Wohnstätten, uns bücken vor dem Schemel seiner Füße.

Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er!

Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem beiligen Berge; benn heilig ist ber Ewige, unser Gott!

Blidet euch vor dem Ewigen im Weiheschmude! Erbebet vor ihm alle Lande!

- Und wir durch die Fülle Deiner Gnade betreten Dein Haus, bucken uns vor Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir.
- Mir wollen uns biiden vor Deinem heiligen Tempel, und banken Deinem Namen für Deine Huld und Treue; benn Du haft über Deinen ganzen Namen hinaus verherrlicht Deine Berheißung.
- Ewiger, Gott ber Schaaren! Wer ist Dir gleich, Gottstarker! und wie Deine Treue, die Dich umringet!

פִּי מִי בַשַּׁחְק יִעַרְךְ לַיִּי. יִדְמָה לַיַּי בִּבְנִי אֵלִים: פִּי־נָּדוֹל אַפָּה וְעשָׁה נִפִּלָאוֹת. אַפָּה אֵלהִים לְבַהֶּךְ: כִּי־נָדוֹל מִעַל־שָׁמֵיִם חַסְהֶּךְ. וְעַד־שְׁחָקִים אַמִּהֶּךְ: נְּדוֹל יִיָ וּמְהָלָּל מָאד. וִלְגָדְלְתוֹ אֵין חֲקֶר: כִּי־נָדוֹל יִיָּ וּמְהָלָּל מָאד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֵלהִים: כִּי אָל נָּדוֹל יִיָּ. וּמְלֶּךְ נָּדוֹל עַל־כָּל־אֵלהִים: אַשֶּׁר מִי־אֶל נַּבְּעָׁמִיִם וּבָאָרֶץ. אַשְּׁרִ־יַעשָׁה בְּמַעשִׂיְדְּ

וְכִגְבּוּרתִיף: מִי לֹא יַרָאַך מֶלֶך הַנּוֹיִם כִּי לִךְ יַאָתָה. כִּי כְּכָל־חַכְמֵי בניים וברל-מלרותם משני במוד:

הַנּוֹים וּבְּכָל־מַלְכוּתָם מִאֵין בָּמְוּך: מָאֵין כָּמְוֹךּ יָנָ. נְּרוֹל אַמָּה וְנָרוֹל שִׁמְךּ בִּנְכוּרָה: לְךְּ וְרוֹעַ עִם־נְּבוּרָה. מָעוֹ יְרָךְ מָּרוּם יִמִינֵךְ: לְךְּ יוֹם אַף־לְךְּ לְוָלָה. אַתָּה הַבִינְוֹתְ מָאוֹר וְשְׁמָשׁ: אַשֶּׁר בְּיָרוֹ מִחָּקְרִי־אָּרֶץ. וְתוֹעַפּוֹת הָרִים לוֹ: מִי יִמַלֵּל נְּבוּרוֹת יִיָּ. יַשְּׁמְיעַ בְּל־חִהלָּתוֹ:

לְּהְיִנְי הַנְּּהָלָה וְהַנְּבוּרָת וְהַתִּפְאָרֶת וְהַנֵּצְּח וְהַחוֹר. כִּי־כּלּ לְּהְיִנִי הַנְּּהָלָה וְהַנִּבוּרָת וְהַתִּפְאָרֶת וְהַנֵּצְח וְהַחוֹר. כִּי־כּלּ

לראש:

לְּךָּ שָׁמֵים אַף־לְּךָּ אָרֶץ. מֵבֵל וּמְלוֹאָה אַתָּה יְטַרְתָם: אַתָּה הַצַּבְתָּ כָּל־נְּבוּלוֹת אָרֶץ. קְיִץ וָחְרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: אַתָּה רָצִּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָחָן. הִתְּנְנוּ מֵאַכָל לְעֵם לְצִיים: אַתָּה בְּקַעָתְ מֵעִין וָנָּחֲל. אַתָּה הוֹבַשְׁתְּ נַחֲרוֹת אִיתָן:

אַתָּה פּוֹרַרְתָּ בְעָוּהְ יָם. שִׁבֵּרְתָּ רָאשִׁי תַנִּינִים עַלְ־תַּפְּוֹים: אַתָּה מושל בּנִאוּת הַיָּם. בְּשׁוֹא נַלְיו אַתָּה תִשַּבְּחֵם: נָרוֹל יִי וּמְהָלָל מָאָר. בִּעִיר אֵלהִינוּ הַר קְרְשׁוֹ: Denn wer im Gewölk stellet sich bem Ewigen gleich, ist bem Ewigen ähnlich unter ben Söhnen ber Mächtigen?

Denn groß bist Du und vollbringest Wunder, Du, Gott, allein. Denn groß über die Himmel hinaus ist Deine Huld, und bis zu den Wolken Deine Treue.

Groß ist der Ewige und sehr gerühmt, und seiner Größe keine

Grenze. Denn groß ist der Ewige und sehr gerühmt, furchtbar ist Er

über alle Götter. Denn ein großer Gott ist der Ewige, und ein König groß über

Wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, der wie Deine Thaten und Wunderwerke vollbringen könnte?

Wer sollte Dich nicht fürchten, König der Bölker; denn Dir ja geziemt es; denn unter all den Weisen der Völker und in all ihren Reichen giebt es Keinen Dir gleich!

Keiner ist Dir gleich, Ewiger! Groß bist Du und groß Dein Name in Stärke,

Dein ist der Arm mit Stärke. Mächtig ist Deine Hand, hocherhaben Deine Rechte.

Dein ist der Tag, Dein ist die Nacht; Du hast bereitet Leuchten und Sonne.

In bessen Hand die Tiefen ber Erde, und die Ausbeute der Berge ist sein.

Wer spricht aus die Wunderthaten des Ewigen, lässet erschallen seinen ganzen Ruhm?

Dein, Ewiger! ist die Größe und die Stärke, der Ruhm, der Sieg und der Glanz, ja Alles im Himmel und auf Erden, Dein, Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebt über Alles als Haupt.

Dein ist ber Himmel, Dein auch die Erde, das Erdenrund und seine Fille — Du hast sie gegründet.

Du hast aufgestellt all die Marken der Erde, Sommer und Winter — Du hast sie gebildet.

Du hast zerschmettert die Häupter des Lewiathan, giebst ihn zur Speise dem Volke der Steppenbewohner.

Du hast gespalten Quell und Bach, Du ausgetrocknet starkfluthende Ströme.

Du hast zerstückt in Deiner Macht bas Meer, zerbrochen bie Häupter ber Ungethüme über ben Wassern.

Du beherrschest das Aufregen des Meeres; erhebt es feine Wellen — Du fänftigst fie.

Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, in der Stadt unseres Gottes, seinem heiligen Berge.

5.000lc

פִּי מִי בַשַּׁחק יַעַרְךָּ לֵיִי. יִדְמֶה לֵיַיָּ בְּבְנֵי אֵלִים:
פִּי־נְּדוֹל אֵתָּה וְעשָׁה נִפִּלָאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַהֵּךְּ:
כִּי־נְדוֹל מֵעַל־שְׁמֵיִם חַסְהֶּךְּ. וְעַד־שְׁחָקִים אַמִּתְּךְ:
נְּדוֹל יִיָּ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלְגָּדְלְּתוֹ אֵין חֲקֵר:
כִּי־נְדוֹל יִיָּ וּמְהָלֶּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
כִּי אֵל נְּדוֹל יִיָּ. וְמֶלֶּךְ נְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
בִּי אֵל נְדוֹל יִיָּ. וְמֶלֶּךְ נְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
וְבָאֶרֵץ. אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בִּמַעַשִּׂיךְּ

מי לא יָרָאַך מֶלֶּךְ הַנּוֹים כִּי לָךְ יָאָרָח. כִּי בְּבָל־חַבְמֵי הַנּוֹיִם וּבְבָל־מַלְבוּתָם מָאֵין בָּמְוֹךְ:

מָאֵין כָּמְוֹךּ יָיָ. נָרוֹל אַמָּה וִנָּרוֹל שִׁמְדּ בִּנְבוּרָה: לָךְ וְרוֹעַ עִם־נְּבוּרָה. מָעוֹ יָרְדְּ מָרוּם יִמִינִךְּ: לָךְ יוֹם אַף־לָךְ לָוְלָה. אַמָּה הַבִּינְוֹתְ מָאוֹר וְשְׁמִשׁ: אַשֶּׁר בִּיָרוֹ מָחָלְרִי־אָרָץ. וְתוֹעַפּוֹת הָרִים לוֹ:

מִי יִמֵּלֵל נְּבוּרוֹת יָיָ. יַשְּׁמְיעַ כָּל־תְּהַלְּתוֹ: לְדִּייָ הַנְּדְלָה וְהַנְּבוּרָה וְהַתִּפְאָרָת וְהַנֵּצְיֵח וְהַחוֹר. כִּי־כּלּ בַּשְּׁמַוִם וּבָאָרָץ לְדְּ יִיָּ הַמַּמְלָבָה וְהַמִּתְנַשֵּׁא לְכַל

לָּךְ שָׁמֵים אַף־לָּךְ אָרֶץ. חֵבֵל וּמְלוֹאָה אַחָּה יְצַרְחָם: אַחָּה הִצַּבְהָ כָּל־נְּבוּלוֹת אָרֶץ. קִיץ וָחְרֶךְ אַחָּה יְצַרְחָם: אַחָּה רִצִּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן. חִחְנֵנוּ מַאַבָל לְעֵם לְצִיים:

אַתָּה רַצַּצְּתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן. תּתְּנְנּוּ מֵאַכָּל לְעַב לְצִּיִּים: אַתָּה בָּקְעָהָ מֵעִין וְנָּחֲל. אַתָּה הוֹבֵשְׁתָּ נַּחֲרוֹת אִיתָן: אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָוְּהְ יָם. שִׁבֵּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַפָּוֹם: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּנָאוֹח הַיָּם. בְּשׁוֹא נַלְיוֹ אַתָּה תְשַׁבְּחֵם: נְּרוֹל יְיָ וּמְהָלְל מָאִר. בְּעִיר אֱלֹהוִנוּ הַר קְרְשׁוֹ: Denn wer im Gewoll ftellet fich bem Ewigen gleich, ift bern Ewigen abnlich unter ben Gohnen ber Machtigen?

Denn groß bift Du und vollbringest Bunder, Du, Gott, allein. Denn groß fiber bie himmel hinaus ist Deine-Sulo, und bis ju ben Bolten Deine Treue.

Groß ift ber Gwige und febr gerühmt, und feiner Große teine Grenze.

Denn groß ift ber Ewige und febr gerubmt, furchtbar ift Er über alle Gotter.

Denn ein großer Gott ift ber Ewige, und ein Ronig groß fiber alle Gotter.

Bo ist ein Gott im himmel und auf Erben, ber wie Deine Ehaten und Bunderwerfe vollbringen tonnte?

Ber follte Dich nicht fürchten, König ber Boller; benn Dir ja geziemt es; benn unter all ben Beifen ber Boller und in all ihren Reichen giebt es Reinen Dir gleich!

Reiner ift Dir gleich, Ewiger! Groß bist Du und groß Dein ... Name in Starte, Dein ift ber Arm mit Starte. Machtia ift Deine Band, boch.

erhaben Deine Rechte. Dein ift ber Tag, Dein ift bie Racht; Du bast bereitet Leuchten

und Soune.

Berge ift fein. Ber fpricht aus bie Bunderthaten bes Ewigen, laffet erschallen

feinen gangen Ruhm? Dein, Ewiger! ist die Größe und die Stärke, der Ruhm, der Sieg und der Glang, ja Alles im Himmel und auf Erven, Dein, Ewiger, ist die Herrickaft, und Di bist

es, ber fich erhebt fiber Alles als Haupt. Dein ift ber Himmel, Dein auch die Erbe, bas Erbenrund und feine Fille — Du haft fie gegrundet.

Du haft aufgestellt all bie Marten ber Erbe, Sommer und Binter - Du haft fie gebilbet.

Du haft gerschmettert die Saupter bes Lewiathan, giebst ihn gur Speise bem Bolte ber Steppenbewohner. Du haft gefulten Duell und Bach. Du aufgetrochnet startflutbenbe

Du haft gespalten Quell und Bach, Du ausgetrodnet ftartfluthenbe Strome.
Du haft gerfluct in Deiner Macht bas Meer, gerbrochen bie

Baupter ber Ungethume iber ben Baffern. Du beherricheft bas Aufregen bes Meeres; erbebt es feine Bel-

len - Du fanftigli fie.

Groß ift ber Ewige und fehr gepriefen, in ber Stadt unferes Gottes, feinem heiligen Berge.

יָיָ צְבָאוֹרת אֱלֹהֵי יִשְּׂרָאֵל ישֵׁב הַכְּרָבִים. אַתְּהדּהוּיּא הָאָלֹהִים לְבַהֶּךְ:

אָל גַעַרְץ בְּסוֹר-קרשִׁים רַבָּח. וְנוֹרָא עַל־כָּל-סְבִיבְיוֹ: וְיוֹרוּ שָׁמַיִם פַּלְאַךְ יִיָּ. אַף־אָמוּנְתָךְ בִּקְהַל קְרוּשִׁים: לְכוּ נְרַנְּנָה לַיִי. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:

נְקַרְטָה פָנָיו בָּתוֹרָה. בִּוְמִירוֹת נְרִיעֵ לו:

צֶרֶק וּמִשְׁפָּט מָכוֹן כָּסָאֶך. חֶסֶר וָאָמֶת יַקְרַמוּ פָנֶיך:

אַשֶּׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד. בְּבֵית אֱלֹהִים נְחַלֵּךְ בְּרָנָשׁ:

אַשֶּׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָּׁהוּ. וְיַבָּשֶׁת יָדְיו יָצְרוּ:

יָאַשֶׁר בְּיָרוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי. וְרְוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִיש:

בּנְשָׁמָה לָה וְהַגּוּף פָּגְלָה. חִוּסָה עַל־עַמָלָה:

הַנְּשְׁמָה לָה וְהַגּוּף שֶׁלֶּה. וְיָ עַשֵּׁה לְמַעַן שְּמָך:

יאָתָנוּ עַל שִׁמְדּ. יָנְ עַשִּׁח לְמַעַן שִׁמֶדּ:

בַּעַבוּר כִּבוֹר שִׁמְדָ. כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְּמֶך:

לְמַצוֹ שִׁמִּךּ יִיָּ. וְסָלַחְתָּ לַעַוֹנֵנְוּ כִּי רַב הוּא:

חיוק דַרְכָּךְ אֱלְהֵינוּ. לְהַאַרִיךְ אֲפֶּךְ. לְרָעִים וְלַמּוֹבִים. וְהִיא תִהִלְּתֶךְ:

חייק לְמַעַנְךָּ אֱלֹהֵינוּ. עַשָּׁה וְלֹא לְנוּ. רְאָר

עַמִירָתְנוּ. דַּלִּים וְרַקִּים:

(In ben meisten Gemeinben hier sogleich העלה ארוכה (In ben meisten Gemeinben hier sogleich העלה ארוכה היוסד ע"פ א"ב כורובע בכל חרוז

אָבְינוּ הַאַשְמִינוּ עָצִמוּ מִפַפּר. אַנְחוֹת דּוֹרְנוּ רְבּוּ מִלְּרַבּר. אֲבָרוֹ הְּמָבִין. אָשְמִינוּ עָצִמוּ מִפַפּר. אַנְחוֹת דּוֹרְנוּ רָבּוּ מִלְּרַבּּר.

הִסְתַּוֹרנוּ. בִּמִּרְמָּה בַּקּשְׁנוּ וְאָלֵּיךְ לֹא שֵׁכְנוּ: בְּמִרְמָה בָּקּשְׁנוּ וְאָלֵיךְ לֹא שֵׁכְנוּ: בְּמוֹב לֹא מַכּוֹת בָּבְסִיל הַוַּדְנוּ: דרכר בְּדַבְּרָךְ לְנוּ שוּבְּרוּ פְּנִוְנוּ

Description of the last of the

Gott der Schaaren, Herr Fisraels, thronend über Cherubim, Du bist Gott, Du allein!

Gott, verherrlicht im Rathe der Heiligen hoch, und furchtbar über Alles rings um ihn!

Und es bekennen die Himmel Deine Wunder, Ewiger! auch Deine Treue in der Schaar der Heiligen.

Auf, laffet uns jubeln dem Ewigen, jauchzen dem Horte unseres Heils.

Begrüßen wir sein Antlitz mit Dank, mit Gefängen jauchzen wir ihm.

Recht und Gerechtigkeit ist Deines Thrones Beste, Milbe und Treue erscheinen vor Deinem Antlite.

Die wir zusammen süße Zwiesprach pflegen, in's Gotteshaus gehen im Volksgewühle.

Dem das Meer gehört und Er hat es gemacht, und das Trockne haben jeine Hände gebildet.

In dessen Hand die Seele alles Lebendigen, und der Odem von dem Fleische eines jeglichen Menschen.

Der Odem ist Dein, und der Leib Dein Werk, o schone Dein Gebild! Der Odem ist Dein und der Leib — Dein, Ewiger, o thu' um Deines Namens willen. Wir kommen um Deines Namens willen, Ewiger! thu' um Deines Namens willen; Um die Herrlichkeit Deines Namens; denn erbarmender und gnädiger Gott ist Dein Name. Um Deines Names willen, Ewiger! verzeih' unsere Schuld, obwohl sie groß ist.

Deine Weise, unser Gott, ist Langmuth Gegen Gute und Bose. Und bas ist Dein Ruhm.

למענך Um Deinetwillen, Gott, thu', nicht um unsertwillen. Sieh wie hier wir stehen, arm an Verdienst und leer.

(In ben meiften Gemeinben wirb bies Stud nicht gebetet.)

fürwahr! Unsere Verschuldungen sind unzählbar, die Seufzer unseres Geschlechtes nicht auszusprechen. Da wir Deiner Mahnung nicht horchten mit verständigem Sinn, umringen uns Schläge, die wir durch thörichten Trotz verdient. Als Du sprachst: Kebr' um, verbargen wir unser Autlitz, nur heuchlerisch sinchten wir Dich, und bekehrten uns nicht zu Dir. Im Glücke suchten wir Dich nicht auf, in der Fille aller Gilter vergaßen wir Dich. Wie sellten wir in der Zeit unserer Bedrängniß Dich sinden?

1 -12 | 1 -1 Ja

דַרַשְּׁנְוּךְ. בְּרַב כּל שְּׁכַחְנְוּךְ. בְּעֵת הַצֵּר לְנוּ אֵיךְ תִּפְּצֵאּ: לְמִעִּר נְבוּרוֹת אֵין בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבֹא. נְּרְוּעֵי וְרְוֹעַ בְּפְּעֵל לְמִעִּר נְבוּרוֹת אֵין בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבֹא. נְּרְוּעֵי וְרְוֹעַ בְּפְעַל בְּתָר שְׁבָר בְּשְׁנוּ. נְמַרְנוּ וְאָבַלְנוּ צִּרְקַת אֲבוֹתְינוּ. נַם בְּתָן נִם פְּרִי לֹא מָלְאוּ מֶפֶפֶּק: דוכּד דְּכָּאוּ מֵנוּ שְׁכִיוֹת הַבְּיִן הַמְּלְוּ בְּכָחַ וּנְבוּרָה. דּוֹבְרִי כְנַאֲּוֹת בַּעֲשְׂינוּ עֲשֵׁר לְנוּ בְּרָחֲמֵיךְ. דְּחָה מִשְׁפֵּט חֶרֶב הַפִּוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְמִעִּיךְ הַּנְיִם הְיִנוּ בְּמוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְמִעִּיך הוּרַקְנוּ וְהָצִּנְנוּ בְּקְשׁ מִדְּנָן. הָיִינוּ כַּמוֹץ וְאֵשׁ בַּקשׁ לִמְיכִב וּמִה נְּבָבְר וּמֵה נִבְּר וּמֵה נִבְּבְר וּמִה נִצְעַהוֹ הְצִבְר וּמִה נִבְּר עַחוֹת. הַצַּע הִיכִּן חִוֹבְר עַחוֹת. הַבָּר מִין בְּבָּר עַחוֹת. וְמִיד בְּעָל דְּבָרים יְרַבֵּר עַחוֹת. וְיִבּר עַחוֹת בָּעִל הְבָרִים יְרַבֵּר עַחוֹת. וֹיִבֵּר עַחוֹת בָּעָל דְּבָרים יְרַבֵּר עַחוֹת. וֹמִי בַּעל דְּבָרים יְרַבֵּר עַחוֹת. וֹמִי בַּעל דִּבְרִים יְרַבֵּר עַחוֹת. וֹמִין לְא יִבָּלָם: למִינוּ לֹא יִבְּלָם: לִבְּנִין לִּשׁי בְּעַל הִין בְּבִירים יְרַבֵּר עַחוֹת. בְּעל הִוֹן בִּיִּים יְרִבּר עַחוֹת. בְּעל הִוֹים בִּנִים יִבְבּר וּמִים לְבִיל בִּים יְרִבּר עִבְּים יִרבּר וּבְּיִם וֹבְבָּר וּמִים לְּמִים בְּבִּר עִם בִּבּר וּמִים יִבְבּר וּמִים לְּבִּים יִרבּר וּבְבּרוֹם יִבְּילִם: לֹמִינִים לְּבִין לֹא יִבְּלָם: לִּבִיר בִּים לִבִיר בְּנִים בְּבִּלְם: לִּים בְּבִים וֹנִים בְּיִם בְּיִבְּת הִיבְּים וְבִּים בְּבִּים וְנִבְּים בְּיִים וְבִּים בְּיִבְּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִּנְים בְּיִים בְּבִּים וּיִבְּים בְּשְׁבִּים בְּבִים וְבִּבְית בְּיוֹב בְּבְים בּיוֹבְיוּ בִּים בְּבִים בְּבְּבּיוּ בְּיִים בְּבְיתְיוּ בְּבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּים בּיוֹב בְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְיוּם בְּבִּיוּת בְּבְּיוֹם בְּבּיוּ בִּיוֹם בְּבִים בְּבָּב בּיוּ בְּבְּבְּיוֹ בְּיוֹים בְּבְּבּבְיוֹים בְּבְּבְּבּיוֹי בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְבּבּבְיוֹיוֹי בְבְּיוּיוֹים בְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹי בְּבְבְּיוֹים בְּבְבּיוּ בְּבְי

בקצת קהלות טוסיפין זה.

זָרְתְ דַּרְבֵּנְנְּ בָּסֶלְ נָחַלְנִוּ אָנֶּלֶת. זִדִים חוֹטְאִים זוֹלְלִים וְסוֹבְאִים. זְבְּיתִי לְבִּי מִי יוּכֵל שִׂיחַ. זֶרַע קְבוּרַת רְחַם בָּא וְהוֹלֵךְ בַּּחָבֶל: דרכן חָזוּת וּמוֹפֵת הִתְוִינוּ בָּאָרֶץ. חֲתוּמֵי כָאוֹת בְּרִית וְחָקִּים יְשָׁרִים. חֻשַּׁבְנוּ זָרַע קְדֶשׁ בָּנִים לְאֵל חָי. חֻלַּלְנוּ וְנִקְרֵאנוּ אם טְמֵאַת הַשֵּׁם: למענך

Wären die Arme uns abgehauen im frommen Dienste, sind wir beschämt, wenn Du den Lohn ertheilst. Wir haben die Berdienste der Bäter aufgezehrt, und Grundstamm nebst Zins reichen für den Brauch nicht din. Die anmuthigsten Erscheinungen ih sind im Drange uns entschwunden, die an Deine Pforten Nopfen durften mit Kraft und Stärte. Nun könnten wir nur mit frechem Trope sordern. Darum sib' an uns Erbarmen, und wehr' uns ab das Gericht, das kreisende Schwert.

Ausgeleert stehen wir da wie Stroh ohne Korn, wie Spreu, die Keiner aufzuraffen achtet; wenn die Frucht zur Zeit ist hinweggebracht, frist nicht der Flamme Junge die biltre Stoppel? — Was sollen wir reden? wie uns rechtfertigen? Was sprechen, das wohlgefällig unseren Lippen entströmte? Wer ist so bes Wortes Meister, daß er Schönes redete, und nicht beschänt verstummte, wie er ausschlicht den Mund? —

¹⁾ Die Frommen in Ifaraet

²⁾ Die Strafe Bettes.

מְבְּוֹר עִינִּוְם מִרְאוֹת רָע. מֶרֶם לֹא רָאָה עָמֶל בְּיִשְׁרָאֵל. מֶרֶף לֹא לָנְוֹ נִכְסְפָּה נַפְשִׁנְוּ שָבְּחְנוּ רַבּ וְצָעִיר בִּבְּלִיעַת דְּגִים: דרכֹּך יָחּ בְּבְּלֹיתֵת בְּבָּלִיתְת בְּנִים: דרכֹּך יָחּ בְּבַּלֹיתֵת בְּבָּלִית בְבָּעִת מְטְה יָדְנוּ. יִדְּעָחְנוּ בְּנֵוּ הָחֲוֹקְהְּ בְּעֵת מְטְה יִדְנוּ. יִדְּעָחְנוּ בְּנִוּ הָחֲפוּכַת רְגַע: לִמענך

יש קהלות שמוסיפין עור.

בּחוֹתֶם עַל לֵב שַּמְּקְנוּ מֵלְבְּנוּ בְּנֶפֶשׁ קְשׁוּרָה בְּנֶפֶשׁ בַּעבוֹתוֹת אַתְבָה.
בִּי נְּחְרוֹעֶע חֲבוּר עֲצַבִּים. בְּעֵת חָלֵק לְבְּנוּ אָשַׁמְנוּ מֵעְחָה: זרכן
לְחַטִיב אָמֶרְחָּ אְמֶר לֹא חַפֵּלְחָ. לֹא שִׁקּר בְּנוּ דְּבֵר אָמוּנְחָךְ. לֵב וַפְּרֹי לֹא הַשְּוִינוּ בְּכֶטֶף עַל הָרֶשׁ. לַעַג שְׁפַּת חַלָּקוֹת בְּלֵב וָלְב למענן

מַבַּת הוֹלֵךְ עַל נָחוֹן הִקְּהַמְהָּ. מוּסָר לִפַּוְרָהָ לְבַעַלֵּי לְשוֹן. מֵעְנֵשׁ לְשוֹן בֹּתְּרָ הַעְּבָּת רְעַ בַּמְּחֶר הַנְהָ בְּנַחְלֵי רְחָמִים: דרכך לַמְּרָ מוֹרָא עַל לֵב אֲנָשִׁים. נֶרֶר שְבוּעוֹח שָׁם בֵּין שְׁנֵיהֶם חַלְּקְהְּ. נַמְּהָ וְהוֹצֵאתִיהָ עַל נִשְׁבָּעִים לַשְּׁקֶר. נִפְּרַצְנוּ בְאָלָה עַר אָבְלָה נַמְנִן הַאָּרֵץ:

סָבְּלְּחָּ עוֹלְם כִּרַגְּלֵיִם לַפָּפָּחָ. סְמַרְחּוֹ בָאֶמֶת וּמִשְׁפָּט וְשְׁלּוֹם. סָלֵּפְנוּ מִשְׁפָּט וְגַם כִּשְׁלָה אֲמֶת. סוֹבְרָנוּ לְבֵקשׁ שָׁלּוֹם וָאָיִן: דרכן עַלְיוֹן אַחָּה בָּכִפָּא רָם וְנָשָּא. עִינֶיְךּ מַבִּימִים שְפָּל וְדַכָּא. עֻנָוָה בַקּשׁוּ פָּצִיתְ וְתִפָּתְרוּ מֵאָף. עַוְוֹנוּ בְגַבְהוֹת לֵב וְרָמוּ עִינִינוּ: למענד

פָּנֵיְךּ חָמִיד בְּּחֶמְדַּח אֲרָצוֹת. פָּקְרָהְּ לְשוֹקְקָה וְחַצְּמִיחַ מְנֶרֶיהָ. פָּן יִקְבַּע אָרָם אֶלְהִים. פְּרִי יְבּוּלְהּ חֻּהָּ לְמַעַשֵּׁר וְכִחֲשׁוּ מְנָדֵיהָ: ררכך

צְּיָה יָצְּרְהַּ לָמַלֶּאבֶת שָׁנִים. צָּבָא לָאֲנוֹשׁ עַלִי אֵרֶץ לִמְלָאבָת יָמִים. צוְיָתְ לָמַרְגוֹעַ שְׁבִיעִי וְלֹא נַחָנוֹ. צְבִי לְשַׁמֵּט שְׁבִיעִית וְהִיא לֹא שָׁבָתָה:

קהַמְנוּ פָּנֶיף בָּמְחִיר בְּיֵר בְּסִיל. קְנוֹת צִרְקוֹמְיִךּ בְּחוֹרָה כָלִי לֵב. קַבֵּל קּהַמְנוּ פָּנֶיף בָּמְחִיר בְּיֵר בְּסִיל. קְנוֹת צִרְקוֹמְץ מִנְחַת דָּל: דרכך בְּרְנוּ וְלֹא נָבוֹא בְמֶרְיִנְוּ אָמֶרְנוּ. רָם בְּנוּ חִכְּפַּפְּחָ בִּכְרוֹש רַעַנָּן. רְחַקְּחָנוּ בְּיִבנוּ וְלֵא נָבוֹא בְמֶרְיִנְוּ אָמֶרְנוּ. רָם בְּנוּ חִכְּפַפְּחָ בִּרְוֹשׁ רַעַנָּן. רְחַקְּחָנוּ בְּיִבנוּ בְּגָרֶל לֵב בְּסִיר וְבַעְם בְּחִיק אָוִיל. שוֹט בְּלִיפֵּר עְנִי עָלָה בְּחָלְקנוּ. שוֹר נָא בְעָנְיֵנְוּ וְחַלֵּץ עָנִי בְעָנְיוֹ. שַׁחַת אִם נֵרֵד יְקַרְּמְוֹנוּ בְּחָלְמִיך:

= -4.0 = 0 fa

הַעֶּלֶה אַרוּכָה לָעֵלֶה נְדָף. הִּנָּחֵם עַל עָפֶּר וָאֵפֶר. תַּשְּׁלִיךְ חֲטָאֵינוּ וְתָחוֹ כִּיְעַשֶּׂיךּ. תֵּרָא כִּי אָין אִיש עשה עָפְנוּ צְּדְכָּה: כִּי אָין אִיש עשה עִפְנוּ צְדְכָּה:

אָל מֶלֶהְ יוֹשֵׁב עַל כִּמָא רַחֲמִים. מָתְנַהֵג בַּחֲסִירוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מֻעַבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מַרְבָּה מְחִילְה לְחַפְּאִים וּסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים. עְשֶׁה צְּרָקוֹת עָם כָּל־בָּשְׂר וְרְוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּנְמוֹל. אַל הוֹרֵיתְ לְנִוּ לוֹמַר (מְדּוֹת) שָׁלשׁ עֲשְׂרָה. וְכָר־לְנוּ הַיּוֹם בִּרִית שָׁלשׁ עֲשְׂרָה. בְּמוֹ שָׁרוֹיבְעִהְ לָעָנִו מִקְּרֶם. כְּמוֹ שָׁכָּחוֹּב וַיֵּרֶד יְהֹוָה בָּעָנָן שָׁחוֹרַעִהְ לָעָנִו מִקְּרָה בְשֵׁם יְהֹוָה:

וַיִּעֲבר יְהוָה עַל פְּנִיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶר וָאֲמֶרת: נצר חֶסֶר לָאַלְפִים נשׁא עָוי וְפֶשׁע וְחַפְּאָה וְנֵקּה:

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנְוּ וּלְחַשָּׁאֹתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח לְנִוּ אָבְינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פָּשָּׁעְנוּ: כִּי אַהָּה אַרנִי טוֹב וְסַלָּח וָרַב חֶסֶר לְבָל־קּרְאֶיךּ:

הַאָּוִינָה יִי הִפִּלְתִנוּ וְהַקְשִׁיכָה בִּקוֹל תַּחֲנוּגִינוּ: הַקְשִׁיכָה

לְּקוֹל שַׁוְעֵנוּ מִלְּבֵּנְוּ וֵאלֹהִינוּ כִּי אֵלֶּוְךּ נִתְפַּלָּל:

תְּחָרִי נָא אָוְנְךּ קַשְּׁבֶּת וְעֵינֶיְךְ פְּתוּחוֹת אֶל תִּפְלֵּח עֻבְּהֵיךְ

עַמְךּ יִשְּׂרָאֵל וְשְׁמֵעְתָּ מִן־הַשְּׁמֵיִם מִשְׁפָּטְם וְסָלַחְתְּ לְעַפְּּךְ

תִּפְלְתָם וְאָת־תְּחָהַנְּתָם וְעָשִיתָ מִשְׁפָּטְם וְסָלַחְתְּ לְעַפְּּךּ

אַשֶׁר חָטְאוּ לָך:

ndyn Lag Heilung keimen dem verwehten Blatte,

D habe Mitleid mit Staub und Afche.

Wirf hinweg unsere Silnden, und schau' schonend auf Dein Werk.

Sieh, kein Mann ift ba, der fitr uns einstehet. Thue Du mit uns der Gnade Werk!

(Sem.) Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milbe waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachssichtig die ersten lässet entschwinden, in Fille Verzeihung den Sünd'gen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allem Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Vosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Gnadensnamen anzurusen!), denk' uns heute des an sie geknüpsten Vundes, wie Du sie kund gemacht dem Demuthreichen! in der Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

רעבר (Gem.) Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angessichte und rief:

Wewiger, Ewiger — Gott, barmherzig und gnädig, langmilthig und reich an Hulb und Treue, der bewahret Gnade dem tausenosten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft. —

fet,' uns als Erbe ein. Berzeih' uns, unser Bater, benn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König, benn wir haben gestrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden.

ANNA (Gem.) Vernimm, Ewiger! unser Gebet, und horch auf die Stimme unseres Flehens. Horch auf die Stimme unseres Flehens, unser König, unser Gott; denn zu Dir beten wir. O sein Dein Ohr gerichtet und Deine Augen geöffnet dem Gebete Deiner Anechte, des Bolkes Jisrael. Und hör' aus Deinen Himmeln, aus der Stätte Deines Wohnsitzes, ihr Gebet und Flehen, und thu' ihnen ihr Recht, und verzeihe Deinem Bolke, was sie gegen Dich gesündigt.

¹⁾ Die hier balb folgenden Bibelverse; "Ewiger, Ewiger — Gott, barmbergig u. s. w. (2 M. 84, 6. 7) enthalten — nach einer alten gablung breizehn — Benennungen Gottes, burch. welche sein überwiegend gnatiges Walten bezeichnet wird. Dem Mosche auf seine Bitte (2. M. 13, 18, 18) als die "Wege Gottes" offenbart, bienten ihm tiese Gottesnamen spater als gnabenerwedender Unruf, da er auf's neue um Berzeihung für sein Voll betete (4. M. 14, 18), und so kehren ste auch bei und als Eingang ober Schluß vieler Gebete häufig wieber.

2) Moscheb.

a serviced.

רַרְחַמֶּוּךּ רַבִּים יָיָ בָּמִשְׁפָּמֶיךּ חַיִּיְנוּ: אַל תָּבא בִמִשְׁפָּמ אַפָּנוּ כִּי לֹא יַצְרַק לְפָנֶיךּ כָל־חַי:

בְּרַחָם אָב עַל בָּנִים כֵּן הְרַחֵם וְיָ עָלֵינוּ: לַיִי הַוְשׁוּעָה

על עַפְּוּר בִּרְבָתָּף פֶּלָה: יִי צְבָאוֹת עִפְוּנוּ מִשְׁנְּב

לָנוּ אֶלהֵי יַעַקב מֶלָה: יִיָּ צִּבְאוֹת אַשְּׁרֵי אַדְם בּוֹמֶחַ בָּה:

יָי הוֹשְיעָה הַפֶּלֶּךְ יַעַנְנוֹ בְיוֹם קַרְאָנוּ:

חַ פַּלַח נָא לַעוּן הָצָם הַוָּּה כִּנְּהָל חַסְהָּך וְבַאַשֶׁר נָשְּׁאִתְה

לַעָם הַוֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַר הַנְּה: וְשְׁם נָאָמַר

ש, וֹוֹאֵכֵיב וֹבוֹנִם סַלְטִׁשִׁי כֹּבַבְּנֵב:

הַמֵּרה אֵלְהֵי אָוְנְךְ וּשִׁמְע פָּקַח עִינְיְךְ וּרָאֵה שׁוֹמְמֹחֵינוּ וְהָעִיר אַשֶּׁר נִקְרָא שִׁמְךְ עָלְיִהְ: כִּי לֹא עַל צִּדְקוֹחֵינוּ אַנַחָנוּ מַפִּילִים חַּחַנוּנִינוּ לְפָנֵיְךְ כִּי עַל רַחַמֶּיְךְ הָרַכִּים.

Dein Erbarmen ist groß, Ewiger! nach Deinen Aussprüchen erhalte uns. Gehe nicht in's Gericht mit uns: benn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen.

Dich über uns. Bei dem Ewigen ist die Hülfe, über Dein Bolk komme Dein Segen. Selah. — Der Gott der Heerschaaren ist mit uns, eine Zuversicht uns der Gott Jaakobs. Selah. — Gott der Heerschaaren, glücklich der Mann, der auf Dich verstraut! — Ewiger, hilf! Der König erhör' uns am Tage, da wir rusen.

Deiner Huld, und wie Du schon vergeben hast diesem Volke, von Mizrajim bis hierher! Und dort heißt es: Und der Ewige sprach: Ich habe verziehen nach beinem Worte.).

Neige, mein Gott! Dein Ohr und höre, thu' auf Deine Augen und schaue unsere Trümmer und die Stadt, über welche Dein Name genannt ist. Denn nicht um unserer frommen Werke

^{1) 4.} Mof. 14, 19. 20.

אַרנִי שְּמֶעָה אַרנִי סְלְחָה אַרנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵּׁה אַר הָאַחַר לְמַעַנְךָּ אֵלֹחֵי. כִּי שִׁמְךְּ נַקְרָא עַל עִירְךְּ וְעַל עַמֵּך:

אָלהַינוּ, וָאַלהַי אָבוֹתִינוּ.

מיסר ע"פ א"ב סלח נא אשמות ופשע" לאמך. לעון בניך בל יחיר ממקור עמך. לעון דנליך שא וחנחם בנאמך: סלח נא הכל מורים ועוובים ברשומ לעון ופשע מחל למען שמף: סלח נא ורונות ושנגות לברואי לשמ לעון הטאימו המא בנריבת נשמן סלח נא מפש מפלות רשעי עמך. לעון יריריד יכקש ואיננו בנאמד:

willen legen wir unser Gebet vor Dich hin, sondern wegen Deines großen Erbarmens. Herr, erhöre, Herr, verzeihe, Herr, horch auf und thue, säume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! Denn Dein Name ist ja genannt über Deine Stadt und Dein Volk!).

שלהינון (Bord.) Berzeih', Herr, Deiner Schaar, Bergeh'n und Fehle nimm, Ob Deiner Kinder Schuld entbrenne nicht Dein Grimm!
Berzeih' unwürd'ges Thun, laß leben sie durch Dich, Bergieb den Dir Getreu'n und mild das Urtheil sprich!
Berzeih'! Bekennend sieh hier Alle voller Reue,
Bergieb Unthat, Bergehn, um Deines Namens Treue!
Berzeih' Irrwahn und Fehl mit Deinem Dienst Betrauten
Daß, sühnend sie von Schuld, der Gnade Gisse thauten!
Berzeih', was Thorensinn und Frevel sich vermessen!

4.01

סְלַח נָא כַּחַשׁ כּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לעון עבדיה עלם וכבוש בעל לעון צאנה שבח והיא תהלתה סְלַח נָא קְלִנְנָם וַחֲמוֹל עָלֵימוֹ מִמְר לעון רחומיה השא מלצור סַלַח נָא שֶׁמֶץ הַעְהְוּעַ הִעוֹב רְחוּמֶין בעון המימיה העבר בגדל בהמיה: *אֶל מֶלֶך יושֵב עַל בָּפָא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִירוּת מוֹחֵל עונות עפו. מַעָבִיר רִאשוֹן רִאשוֹן. מַרְבָּה מְחִילַה

Berzeih die Lilge ber in Demuth Dir Gebeugten, Der Dir Gehör'gen Fehl, — in Gnaden, mildgeneigten Berzeih Dein Harrenden, bezeugend Dich der Welt, Lösch der Bersprengten Trotz, und baue neu Dein Zelt. Berzeih der Blindheit Wahn! Schirm' und mit Friedenössulle, Berzeih! daß Strafe nicht sie treff' aus Deinen Höh'n! Berzeih! daß Strafe nicht sie treff' aus Deinen Höh'n! Berzeih die Schmach! Das ist Deine Schmuck, so scholl Berzeih die Schmach! D mild aus Deinen Himmeln siehe, Bergieb den Theuren, daß nicht Straf' in's Netz sie ziehe! Berzeih der Freunde Fehl, unwilrd'gen Stindensseck, Den Dir Getren'n voll Huld spill' jeden Makel weg!

^{*)} Ueberfebung G. 44.

לְחַפָּאִים וּסָלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים. עשָׁה צְּדֶרקוֹת עם כָּל־בְּשְׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתִם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵית לְנוּ לוֹמֵר (מְהוֹת) שָׁלֹשׁ עָשְׂרָה. וְבָר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עָשְׂרָה. בְּמוֹ שָׁהוֹדַעְתְּ לָעָנִו מִקְּרֶם. כִּמוֹ שֶׁבָּתוֹב. וַיֵּרֶר יְהֹוָה בָּעָנְן וַיִּתְנִצִּב עְמוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יִהוְנה:

ניעַבר וָהְנָה עַל פָּנָיו נוּקָרָא:

יְהֹנָה וְאֶכֶּרִה אֵל רַחֵוּם וְחַנּוּן אֶבֶּרְ אַפֵּים וְהַבּ

וֹפֹּׁהַע וֹנַשְׁמָאַה וֹנַכּּעָה:

וָסָלַחְתָּ לַעַוֹגִנְוּ וּלְחַשָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח לְנוּ אָבִינוּ כִּי חֲשָׂאנוּ. מְחַל לְנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פְּשְׁצְנוּ: בִּי אַתָּה אָדִנִי טוֹב וְסַלָּח וְרֵב חֶסֶר לְבָל־קְרָאֶיך:

אַל תַבאַ בִמִשְׁפָּט עִמָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֵיך בָל־חָי:

בּת נאמר לְפָּנִיךְ יִי אֶלְהִינוּ מַה נְּרַבֵּר וּמַה נִּצְּשַׁרְּנוּ בְּשְׁנוּ וְנִכְּלַמְנוּ בְּשְׁנוּ וְנִכְּלַמְנוּ בְּשְׁנוּ וְנִכְּלַמְנוּ בְּשְׁנוּ וְנִכְּלַמְנוּ בְּשְׁנוּ בְּעָרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּנוּ בְּעִרוּנוּ בְּעִרוּנוּ בְּעִרוּנוּ בְּעִרוּנוּ בְּעָרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בִּעְרוּ בְּעָרוּ בְּעָרוּ בְּעִרוּ בְּבְּרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בִּיִים בְּעִרְנוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בְּעִרוּ בּבְּערוּ בּּעְרוּ בּּערוּ בּּעְרוּ בּּעִרוּ בּּערוּ בּּעְרוּ בּבּערוּ בּוּ בּעּבּרוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּעוּ בּבּערוּ בּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּר בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּוּ בּבּרוּ בּבּערוּ בּבּרוּ בּבּערוּ בּוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּרוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּבּר בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּרוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּערוּ בּבּבּר בּוּבּיוּ בּבּערוּ בּבּבּו

dem.) Gehe nicht mit uns in's Gericht; benn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen. Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott, was reden, und was zur Rechtsertigung vordringen? Unser Gott! wir sind beschämt durch unsere Werke und schmachbedeckt durch unsere Sünden. Unser Gott, wir sind beschämt und schmachbedeckt, zu erheben, unser Gott, unser Angesicht zu Dir. Wir wissen, daß wir gesündigt, und Keiner, der für uns einsteht. Dein großer Name möge uns beistehen zur Zeit der Bedrängniß.

to be talked a

אַפְעוּ בִּים יָיָ בְּמִשְׁפָּמֵיךּ חַיִּיְנוּ: אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט רַחֲבֶּוֹךּ רַבִּים יָיָ בְּמִשְׁפָּמֵיךּ חַיִּיְנוּ: אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט

על עִפִּנִים בּן הָרַחָם יִיָּ עְלֵינוּ: לַיִּי חַיְשׁוּעָה בָּרַחֶם אָב עַל בָּנִים בּן הָרַחֵם יִיָּ עְלֵינוּ: לַיִּי חַיְשׁוּעָה

לְנְוּ אֵלהֵי יַעַקבׁ מֶלֶה: יִי צִבְאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹמֵחַ בָּרֵ: יִיָּ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶּהְ יַעַנֵנְוּ בִיוֹם לָּרָאֵנוּ:

בי לא על צִּדְקוֹתִינוּ אֲנְחָנוּ מַפּּילִים תַּחָנוּגִינוּ לְפָּגִיךְ כִּי על רַחַמִיךּ הָרַבִּים: אַרְנָי שְׁמָעָה אֲרנָי סְלָחָה אַרנָי הַקְשִׁיכָה וַעֲשִׁה אַל הָאַחַר לִמֵענְךּ אֵלֹהֵי כִּי שִׁמְךּ נִקְרָא על עִיְרָךּ וְעַל עַמָּך:

אָלהַינוּ וַאלהַי אֲבוֹחֵינוּ

חון ע"פ א"ב.
פָּרְ לְהַצְּרֵם בֵּן, יָצֶר סוֹכֵן, בְּנוּ.
בָּרְ לְהַצְּרֵל, וְנֵם פַּנָּל, סִפְּרוֹ.
הַוֹר שוֹאֵג בִּקוֹל, יִתֵּן קוֹל, דְּבָרוֹ
הַם קַפִּגוֹר, וְקַח סַנָּגוֹר, מְקוֹמוֹ.
וְיהִי יִי לְמִשְׁעִן, לוֹ לְמַצון, נָאָמוֹ בַּלְחִתִּי לִּמְצוֹן, לוֹ לְמַצון, נָאָמוֹ

Dein Erbarmen ist groß, Ewiger! nach Deinen Aussprüchen erhalte uns am Leben! Gehe nicht in's Gericht mit uns; benn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen.

אלהינו Unfer Gott und unferer Bäter Gott!

DIDN (Borb.) In der Brust Sündenlust ist uns eingeboren. Du voll Huld, tilge Schuld, künd' uns an Vergebung! Stose fort Klägers Wort. Seine Schrift verschmähe Ruse laut, uns vertraut, freundlich zu — Vergebung! Still, Du Feind! Nimm, o Freund! ein des Klägers Stelle! Stütz' ihm sei Gottes Treu. Und sein Spruch: Vergebung!

וכות אורח, גם יפרח, לשושנה. חַטָא הַעַבר, וְקוֹל הַגִּבָּר, מָמִעוֹנַה טוב וסלח, מחל וסלח, אשמים. יָה חַקשׁב, וַגַם הַשָּׁב, מִמרוֹמִים בָּאֶב הַחַבושׁ, וּבָצוּל הִכִבּושׁ, עונִי לה תחלה, אמור מלה, למעני מָחָה פַשַע, וַנַם רַשַע, בּנִי בָרִית. נָהַג חַסְהַדּ בוֹ הוֹדֵדּ, לִשְׁאַרִית סכות רחשי, וגם לחשי, תו עון נושא, לְפַענְרָּ עַשֵּׂה, וְתִּפְצֶּה בַּלְחָתִי: פַנָה לַעַלְבוֹן, מִקוֹם עווֹ, לְהַשִּׁים. צַחַן הָכֵר. וָנַם תִבַשֵּׁר. לְבַהָּ חוֹסִים קוֹלִי שָׁמַע, וּרָאָה הַמַע, עִינִי. ריב ריבי, שעה ניבי, והשיבני שמץ שהר, כעב מהר, כנאמו תִּמְחָה פַשַּע, לַעָם נוֹשַע, וָתאמר

Baters Tren' blüb' auf's Reu' auf zum Heil ber Rose 1).
Sünd' entnimm! Gottes Stimm' ruse laut Bergebung!
Mild und lieb, o vergieb schwere Sündenschulden.
Ans den Höh'n hör' uns steh'n und lünd' an Bergebung!
Heile Schmerz! Sent' ins Herz tieser Fluth die Stude.
Dir zum Preis o verbeiß' meiner Schuld Bergebung!
Missethat und Berrath Deiner Theuren wiche.
Gnadenihum ist Dein Ruhm. Fitr den Rest — Bergebung!
Was Gebet fromm ersteht, höre wohlgefällig.
Tilge Schuld, übe Huld, und sprich aus: Bergebung!
Blicke nach unserer Schmach an der Sünden Stelle.
Sündensted lösche weg, fünd' und an Bergebung!
Meine Stimm' o vernimm! Sieh' im Aug' die Thräne.
Sei mein Hort, hör' mein Port, und sprich aus: Vergebung!
Schmutz entsteuch Wolken gleich, wie Du hast verheißen.
Fleckenrein laß und sein, und Dein Spruch: Bergebung.

¹⁾ Bierael, nad bobel. 2, 1.

*אֵל מֶלְךְ יוֹשֵׁב עַל כִּפָּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִירוּת מוֹחֵל עֵוֹנוֹת עַפּוֹ. מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מַרְבָּה מְחִילְה לְחַפְּאִים וּסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְּדְקוֹת עִם מְחִילְה לְחַפְּאִים וּסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְּדְקוֹת עִם בְּל־בְּשֶׁר וַרְוּחַ. לֹא כָרָעָתָם הִּגְמוֹל. אֵל הוֹרִיתְ לְנוּ לֵּפִלְי (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עִשְׂרָה. וְכָר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עִשְׂרָה. וְכָר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עִשְׂרָה. וְכָר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עִשְׂרָה. בְּמֵוֹ שָׁבָּתוֹב וַיִּרְרָ בְּמֵוֹ שָׁבָּתוֹב וַיִּרְרָ בְּמֵוֹ שָׁבָּתוֹב וַיִּרְרָ בְּמֵוֹ שִׁבְּתוֹב וַיִּרְרָ בְּמִוֹ שִׁבְּתוֹב וַיִּרְרָ בְּמִוֹ הַנְּחָרָה בְּעָבוֹ וִהְנָּר.

וַיִּעָבר יִהנָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהנָה יְהנָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַבּ חֶסֶר וָאֲמֶרת: נוֹצֵר חֶסֶר לְאַלְפִים נשׁא עון

וָפֶשַׁע וְחַשְּאָה וְנַקֵּה:

וְסַלַחְתָּ לַאַוּגָנִי וּלְחַשָּאתִנוּ וּנְחַלְּתְּנוּ:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחֵל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פְּשְׂעְנוּ: כִּי אַתָּרה אַרנִי טוֹב וְסַלָּח וָרֵב חָסֶר לְבָר־־קֹרְאָיף:

פותחין הארון ·

פִי הַנָּה בַּחְמֶּר בִּיֵד הַיּוֹצֵר. בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב וּבִרְצוֹתוֹ מִכַּצְצֵר. בֵּן אֲנַחְנוּ בְיַּדְךְּ חֶמֶד נוֹצֵר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל הֻפֶּן לַיִּצֶר: כִּי הִנה

(Borb. u. Gem.) So wie ber Thon in bes Töpfers Hand, Der nach Willen ihn preßt und behnet und spannt. So sind wir in Deiner Macht, Der milb und schirmend liebt und wacht. O schau' auf ben Bund, und nicht, was standig bas Herz gedacht.

^{*)} Ueberfepung E. 44.

פי הנה כָאָבֶן כְּיֵר הַמְּמַתֵּת. בִּרְצוֹתוֹ אוֹהֵוֹ וֹבְרְצוֹתוֹ מְכַתִּת. בֵּן אָנַחְנוּ בִיְרְךְּ מְחֵיֶה וֹממוֹתת:

לַבְּרִית הַבֶּמ וְאַל הַפָּן לַיֵּצֶר: פי הנה כִּי הָנֵרוֹ בְּנַרְוֹן בְּיֵר הָחָרָשׁ. בִּרְצוֹתוֹ רְבֵּק לָאַלוֹר וִבִרְצוֹתוֹ פַּרַשׁ. כֵּן אָנַחִנוּ בְיִרְךְּ לָאַלוֹר וִבִרְצוֹתוֹ פַּרַשׁ. כֵּן אָנַחִנוּ בְיִרְךְּ

לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל הַפָּן לֵיְצֶר: כי הנה כי הנה כְהָגָה בְּיַר הַמַּלְח. בִּרְצוֹר־תוֹ אוֹחֵוֹ וֹבְרְצוֹר־תוֹ שִׁלְח. כֵּן אַנַחנוּ בְיָרָךְ אֵרֹ טוֹב וְסַלָּח.

לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל הֵפֶן לַיֵּצֶר: כי הנרי

So wie ber Stein in bes Bilbners Gewalt, Den er nach Willen zertrümmert und formt zur Gestalt, So sind wir in Deine Hand gegeben,

Der Tob verhängt und fpenbet Leben.

D fcau' auf ben Bund und nicht auf fund'gen Triebes Weben!

So wie bas Gifen in bes Meiftere Banb,

Das nach Willen er schmelzt in ber Gluth, ihr halt abgewandt,

Go find wir in Deine Band gelegt,

Der Arme flutt und Beburft'ge begt.

D fcau' auf ben Bund, nicht auf ben Trieb, ber fich stinbig regt!

So wie bas Ruber, vom Schiffer gefuhrt,

Das nach Willen er hemmt, und riffig riihrt,

So find wir in Deinen Banben,

Allgilt'ger, ber giltig Bergeibung tann fpenben.

Dichau' auf ben Bund, nicht auf bie Gitnbe wolle ben Blid Du wenden

-17152/1

כי הנה כוכוכית ביד המונג. בּרְצוֹתוֹ חוֹנגּ וברצותוֹ מִמוֹנג. בּן אַנְּחְנוֹ בִיְדְּךְ בִּוְעַבִיר זרוֹן וִשוֹנְג.

לְבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנח בִּיְרִיעָה בְּיָרִיעָה בְּיָרִיעָה בְּיָרִיעָה בְּיָרִיעָה בְּיָרִיעָה בְּיָרִינִקּם. בִּיְרְצוֹחוֹ כְּיִישֵׁה וְבִּרְצוֹחוֹ כְּיִעָּהְ בְּיִרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיִצְרְ: כִּי הִנּה וְנִוֹקִם. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיִצְרְ: כִּי הִנּה כַבֶּסֶף בְּיֵר הַצּוֹרֶף. בִּיְרְצוֹחוֹ מְסָנְטֵג וְבִּרְצוֹחוֹ מְבָרְף. בֵּן אָנַחְנוֹ בְיִרְךְ מַמְצִיא וְבִּרְעוֹתוֹ מְנְרִית הַבָּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כִּי הַנִּה בַּיִּוֹתוֹ מִנְרִיכ וַכְּרְצוֹתוֹ כִּיְרִיכ וַכְּרְצוֹתוֹ מִיְרִיכ וַכְּרְצוֹתוֹ מִיְרִיכ וַכְּרְצוֹתוֹ מִיְרִיכ וַכְּרְצוֹתוֹ מִיְרִיכ וַכְּרְצוֹתוֹ מִנְרִיכ וַכְּרְצוֹתוֹ מִיְרִיכ וְכִּרְצוֹתוֹ מִנְרִיכ וְכִּרְצוֹתוֹ מִבְּיִרִיכ וְכִּרְצוֹתוֹ מִנְיִיכ וְכִּרְצוֹתוֹ מִיְרִיכ וְכִּרְצוֹתוֹ מִיְרִיכ וְכִּרְצוֹתוֹ בְּיִרְבְּ תְּפֶּר נִוֹצֵר. כִּן אֲנַחְנוֹ בְּיִרְךְ תָּפֶר נוֹצֵר.

לַבָּרִית הַבֵּט וָאֵל מִפֵן לַיִּצֵר:

סוגרין הארוו.

So wie bas Glas in Schmelzers Band fich finbet,

Das nach Willen er fcmelzt, nach Billen runbet,

So find wir in Deiner Band,

Bor beg Gnabenspruch ftete Situb' und Irrthum fcmanb.

D fchau' auf ben Bund, nicht auf bes ffind'gen Triebes Tanb.

So wie ber Teppich in Birtere Band,

Den nach Willen er frimmt und gerabe fpannt,

Co find wir in Deinen Gemalten,

Der ftrafend und radend Gericht wird halten.

D ichau' auf ben Bund und nicht auf bes Triebes funb'ges Schaften

Wie in bes Schmelzers Band eblen Gilbers But,

Das nat Willen er verfett, Die Schlacke von ihm thut,

So find auch wir in Deiner Sand,

Der jeder Bunde anlegt ben Berband.

D fcau' auf den Bund, nicht - was sundig bas Berg empfand!

מוחל, עונות עמו בּנְעל בּנִסא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִירוּת מוחל, עונות עמו מִעבִיר ראשון ראשון. מַרְבָּה מְחִילָה לְחַפְאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְעִים. עשָׁה צְּדָקוֹת עם מְחִילָה לְחַפְאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְעִים. עשָׁה צְּדָקוֹת עם בָּל בָּשְׁר וְרְוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּנְמוֹל. אֵל הוֹרִיתָ לְנוּ לִוֹמֵר (מְרּוֹת) שְׁלשׁ עָשְׂרָה. זְכָר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלשׁ לָשְׁרָה. בְּמוֹ שֶׁבְּחוֹב. בְּמוֹ שֶׁבְּחוֹב. בְּמוֹ שֶׁבְּחוֹב. בְּמוֹ שֶׁבְּחוֹב. וְיִּלְרָא בְשֵׁם יְרּוְּה:

וַיִּעַבר יִהֹנָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְרוֹיָה יִהוָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶּרֶךְ אַפְּיִם וְרֵב חֶסֶר וָאֲמֶת: נוֹצֵר חֶסֶר לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עווֹ

וָכֶשׁע וְחַשְּאָה וְנַקֵּה:

וִסָלַחִהָּ לַצִוֹנֵנְוּ וּלְחַשְּׁאתֵנוּ וּנְחַלְּתְנוּ:

פִּי אַהָּר אָבְינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לְנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פְּשְׂצְנוּ:

אַרָתְךּ קָנִיתְ מָּלֶת יָיָ נִיָם בָּאַלְתָּ שֵׁבֶּט נַחַלָתֶךּ הַר צִיּוֹן זָה שָׁבְנָתְּ בְּלְּנוּ מָאר: זָבְרֵנוּ יִיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךְ פָּקְתֵנוּ בִּישׁוּנְעָתֶךְ: זָבְרְנוּ יִיָ בָּרְצוֹן עַמֶּךְ פָּקְתֵנוּ בִּישׁוּנְעָתֶךְ: זָבְרִנוּ יִיָ זָבְתַּלְּה בִּישׁוּנְעָתֶךְ: זְבִוֹר בִיחַמֶּיִךְ בִּי מֵעוֹלָם הַבְּישׁוּנְעָתֶךְ: זְבוֹר בִיחַמֶּיךְ יִי זָבְתַּרְ בִּישׁוּנְעָתֶךְ: זְבוֹר בִיחַמֶּירָ זְיִ זַּחָבָתְרְ בִּישׁוּנְעָתְרְּ בִּי מֵעוֹלָם הַבְּיִנוּ שָׁבְנְנְּתְּ

ner Gnaden, deun sie sind von Ewizkeit her. Gedenk' uns nicht die Sünden der Früheren; eilends mög' uns entgegen kommen Dein Erbarmen; denn wir sind sehr verkümmert. Gedenk' unser, Ewiger! in der Deinem Bolke zugewandten Huld, such uns heim mit Deiner Hülfe. Gedenke Deiner Gemeinde, die Du Dir gegignet

[&]quot;) Ueberfetung G. 44.

בּוֹ: וְכוֹר יִיִ חַבַּר יִרוּשְׁלִים אַהַבַּר אִיוֹן אַל הִשְּבָּח לָנְצַח: וְכוֹר יִיִ לְבְנֵי אָרוֹם אָת־יוֹם יַרוּשְׁלָיִם הָאִמִרים לָנִצַח: וְכוֹר יִיִ לְבְנֵי אָרוֹם אָת־יוֹם יַרוּשְׁלָיִם הָאִמִרים עָרוּ עַרוּ עַר הַּיְסוֹר בָּה: אַהָּח תָקוּם הְּרַחִם צִיוֹן כִּי עֵת לְהָבְּרָ בִּי בִשְּׁבְּיִה בְּיִם לְּיִשְׁרָאִל עַבְּרָ וְהַבְּבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבָּה אָת־ עַבְּרָיְרָ בְּיִשְׁרָ וְשְׁבָּרְיִם וְנָחַלוּ לְעִלְם: וְכָל־הָאָרֶץ הַוֹּאֹת אֲשֶׁר אָמֵּרְהִי עָבְרָהְם וְנָחַלוּ לְעִלְם: וְכָל־הָאָרֶץ הַוֹּאֹת אֲשֶׁר אָמֵּרְהִי אָמְרְהִי לְעַבְּם וְנְחַלוּ לְעִלְם: וְכַל־הָאָרֶץ הַוֹּאֹת אֲשֶׁר אָמַרְהִים לִיִּצְקֹב. אַל הֵשְּׁלוֹ לְעִלְם: וְכִר לַעַבְּדִיךְ לְאַבְרָהְם לִיִּצְקֹב. אַל הֵפֶּן אָל הְשִׁי הָעָם הַוְּה וְאֶל רְשְׁעוֹ וְאֵל הַשְּׁי הָעָם הַוְּה וְאֶל רְשְׁעוֹ הַאָּנוֹ הַשְּׁבְּתוֹים:

וַאָשֶׁר חַטָּארו: וַאָשֶׁר חַטָּאנו:

רָנוּ צוֹרָנוּ. סְלַח לְנוּ יוּצְרֵנוּ:

in ber Borzeit, die Du erlöst zum Stamme Deines Besitzes, bes Zijonsberges, auf dem Du Deinen Sitz genommen. Gedenk', Ewiger, der Zuneigung zu Teruschalazim, der Liebe zu Zijon verziß nicht ewiglich. Gedenk', Ewiger! den Söhnen Edoms den Tag Jeruschalazims, jenen, die sprachen: Wühlet, wühlet bis auf den Grund darin! Du wirst aufstehen, Dich Zijons erbarmen; denn es ist Zeit, es zu begnadigen; denn die Frist ist gekommen. Gedenke dem Abraham, Jizchak und Jisrael, Deinen Knechten, denen Du einen Schwur gethan bei Dir, und sprachest zu ihnen: Mehren will ich euren Samen, wie die Sterne des Himmels; und dieses ganze Land, das ich verheißen, werd' ich geben eurem Samen, daß sie es besitzen auf ewig. Gedenke Deinen Knechten, Abraham, Jizchak und Jaakob; wende Dich nicht zur Hartnäckigteit dieses Bolkes und zu seinem Frevel und zu seiner Sündigkett.—

(Borb. u. Gem.) D laß es uns nicht zur Günde gereichen,

baß wir thöricht gewesen und gefehlt!

(Borb. u. Gem.) Gefündigt haben wir, unser Hort! Berzeih' uns, unser Schöpfer. (3n ben meisten Gemeinben beginnt man hier sogleich אן יעביר האחרון שמום על לשון פסוק ממקראי קדש ובחרוז האחרון ע"פ א"ב משולש וכל חרוז יתום על לשון פסוק ממקראי קדש ובחרוז האחרון האחרון:

ח' אוֹחָךּ אָרָרוֹשׁ וָאֵלֶיְךּ אָחְוַדָּע. נְּרֹל בִּיהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל נוֹרָע.

בּן אַפָּה חֲקַרְהָנוּ וַתִּרָע. כִּי פִּישָׁעִי אֲנִי אֵרָע:

אַרע אַבָל אָשִׁמִים אַנַחָנוּ וּמִהַמוֹן רַחֲמֶיךּ לֹא זְנַחְנוּ .

ק"וח הֵן, אֵלָיו כַּפַּיִם שְׁשַּׁחְנוּ. כִּי בְשֵׁם קַּרְשׁוֹ בְטָּחְנוּ:

ח׳ בַּטַּחְנוּ בְשִׁמְדּ לְנֶפֶשׁ תַּאֲנָה · וְהַפַּקְנוּ מָגֵן בְּלִי גַאָּנָה .

: הַן בְּבֶעוּךְ לַדָּל חִקְנָה. כִּי הִישְׁפִּילוּ וַהְּאֹמֶר גִּנָה

ַּנְרָנִי מָנְרִילִים בּּרְנָו שְׂבֵעִים לֹא נָרְדָּלִים בּּוּ

ק"וח הַן, גָּלַל הַמֵּצִיק מִּחְדֵּלְיְּלִים. כִּי רַצַּץ עָוַב דַּלִּים:

ים דּיִּנְדְּ פָּחֲדוּ וְרָהוּ. בָּאִים בְּמוֹרֶה וְעוֹוֵב לְרַחְמֵחוּ.

הן, דְּפְיָם הַיּוֹם חָכַפְּרָהוּ. כִּי יוֹם כִּפְּרִים הוּא:

רוּא הוֹר וְתָּדָר יִלְבָּשׁ. יָשׁוּב יִרַחֵם וְעָוֹן יִכְבָּשׁ.

ק"וח הַן, הָמְחַק בָּפִי כִּרְבָשׁ. כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ:

ח׳ וָיֶרְבַשׁ וְלִשְׁמוֹ כּל יוֹרוּ . כִּי יָסִיר מֵשְׂאֹת כָּבֵרוּ.

: הַן , וְעַמּוֹ לְּפָנָיוֹ יִתְוַדּוּ . כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר זְדִוּ

וָרְוּ וְרוֹנוֹת וּשְׁנְגוֹת שְׁגוּיִם. סְלַח נָא בְּפִּימוֹ הַגיִים.

ק"וח הַן, זַבֶּם לִתְחִי אֲחוּיִם. כִּי עִמְּךּ מְקוֹר חַיִּים:

(בקצת קהלות אוטרים כאן אל מלך יושב.)

ח׳ חִיים חֹן לְעָם מְנַמְּלִיף. לָבָב עִקּשׁ מֵהֶם בְּבַמְלֶךּ.
ח׳ יְכַפַּר יִרְצָה כְאָוֹ בְּחָלֵיף בָּהַפִּר. בִּי בַיּוֹם הַוָּה יְכַפֵּר.
ח׳ יְכַפַּר יִרְצָה כָאָוֹ בְּחַעֻלְיוֹתֵי. בִּיוֹם הַוָּה יְכַפֵּר:
ח׳ יְכַפַּר יִרְצָה כָאָוֹ בְּחַעֻלְיוֹתֵי. בִּיוֹם הַוָּה יְכַפֵּר:
הְיוֹתִי בְּטוֹתֵי אָכִין לְעָבְרוֹ. וְתָעֶרֵב לְפָנִיוֹ חְּחָבֹת עַבְרּוֹ:
בְּלְיוֹתֵי בְּטוֹת עָבְרּוֹ:
הְיוֹת הַוֹּ בְּבִר מְכַבְּרוֹ. וְתָעֶרֵב לְפָנִיוֹ חְחָבֹת עַבְרּוֹ:
ק"וח הַן, בַּבֵּר יְכַבֵּר מְכַבְּרוֹ. כִּי נִשְנָב שְׁמוֹ לְבַרּוֹ:
ק"וח הַן, בַּבֵּר יְכַבָּר מְכַבְּרוֹ. כִּי נִשְנָב שְׁמוֹ לְבַרּוֹ:

ח׳ לְבַרּוֹ לוֹ לְהָתְחוֹלֵל בָּל־אֲנוֹש. אָוֶן לֹא יִתְבּוֹנֵן לָאֲנוֹש:

ַהַן, לֹא טוֹב לַצַּרִּיק לַעֲנוֹש. בִּי יִרְבָּה אֶלְוֹהַ מֵאֲנוֹש:
מַאָנוֹשׁ מַמַּעַשְׁיוֹ יָנְרְהִי וְאָיַמְחִי. פָּן אִכְּשֵׁל כַּאֲשֶׁר אָשֵּקְתִּי.
מִיְאֵנוֹשׁ מָמַעַשְׁיוֹ יָנְרְהִי וְאָיַמְחִי. כִּי אַחֲרִי שׁוּבִי נָחַמְחִי:
מִיוֹח הַן, מְיַחֵל שִׁיְיתִי וְרוֹמַמְחָהִי. כִּי אַחֲרִי שׁוּבִי נָחַמְחִּי:

(בקצת קהלות אומרים כאן אל מלך יושב.)

ח׳ נַקְמְחָי נֵפֶשׁ נַנֻעַנָה לְּהָשֶׁם. הִיוֹבּוֹח הַיּוֹם נַסְחָר וּמְסֻרְּסָם.
 הַן, נָצַח לְכַפּוּר הוּשָׂם. כִּי בְּרִיח עוֹלָם שָׁם:
 שָׁם סְלִיחָה לְהֹוֹעִיל לְלַמְּדִי. חְשׁיבָה מְבַפֶּרֶת כִּוֹבְחֵי חְמִידִי.
 קו״ח הֵן, סִיְּמָה בְצָּלוֹ לְהַעַמִידִי. כִּי יַדַע הֶּרֶךְ עִפֶּדִי:

ח׳ עָמָרִי עַשׂוֹת חֶכֶּר בְּהַפְּלִיאֶךְּ. כִּי אָוְבָּרָה מָקְרֶם פִּלְאֶדְּ: הוֹ, עָלֵיךּ יַעַוּוֹב חִילֶךְּ. כִּי אָוְבָּרָה מָקְרֶם פִּלְאָדְּ:

פּלָאָך פַּעוֹל יָרֵאָיך לְנָצְרָם הָוֹת יִרְאַת יָיָ אוֹצָרָם. ק'וח הַן, פְּלִילֵינוּ לֵידַע בָּהִתְבַּצְרָם הּ בִּי לֹא כְצַרֵנוּ צוּרָם:

ת צוּרָם צוּר יִשְּׂרָאֵל וּקְרשוֹ. יאֹמְרוּ בַגּוֹיִם לְעינֵיהֶם בְּהָחְקַּףְשוֹ.

בון, צָמְחָה יְשׁוּעָה לְמַקְּדִּישׁוֹ. כִּי הִשְׁקִיף מִמְּעוֹן קָרְשׁוֹ:

קרשו קמם קדשו לְהַקּרִיבָם. לְהַצִּיב חור שְבִינָתוֹ בְּקּרְבָּם. ק"וח הַן קוֹמוֹ וִהַחְתּוֹ מְרִיבָם. כִּי יָנָ יָרִיב רִיבָם:

ח׳ רִיבָם רִיב שוֹשְׁנֵיהָם לִבְלוֹם. יִדְּמוּ פֶּה קַמֲּגוֹרִים לֶאֲלוֹם ·

בן בְעָיָחְדְ הְחַלֶּלְדְ לְצֵלוֹם. כִּי אַחַרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם:

שָׁלוֹם שְׁפוֹת לְהַוְּרֶיחַ נְהָרָה. הַגִּיגֵנוּ בִּין בְּמִנְחָה שְׁהוֹרָה. קּיִם הַצִּיוֹן חֵצֵא תוֹרָה: ק״וח הַן, שִׁבְנְךּ חַּגֵּיִה בָּאוֹרָה. בִּיַ מִצִּיוֹן חֵצֵא תוֹרָה:

רי פוֹרָה שָׁמְעוּ נָאָָבֶנֶיף בְּּסִינֵי . רָצִּוּהָ יְצָרְוּהָ חְלָּקרוּהָ לְּצִינֵי . הוֹרָה שִׁמְעוּ נָאָבֶנֶיף בְּסִינֵי

בון. היום וְכַפַּר לָאֲמוּנֵי כִּי אֵל רַחוּם יְיֵ:

ק"וח יָנְ וְנַהַבֹּלְנוּ עַלְמוּח לְנַהְנָה. וְיָסִיר מָפֶוּנוּ אַף וְחוּנָה.

הן יַעַביר זָרון לְמְשוּנָה. כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁנָנְה:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוּצְרְנוּ:

ַאַרָרָהָם אָוְכּר וְהָאָרֶץ אָוְכּר: בָּרִיתִי יַצַקֹּב וְאַף אָת־־בָּרִיתִי יִצִּחָק וְאַף אָת־־בִּּרִיתִי וְכוֹר לְנִוּ בִּּרִית אָבוֹת בַּאֲשֶׁר אָכַוְרְתַּּי וְוָבַרָּתִי׳ אָת־

וְכוֹר לָגוּ בָּרִית רְאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְהָּ וְזָכַרְתִּי לְהָם בִּאָבֶין לְהָם בִּאָבִין לְהָם לְצִינִי הַגּוֹים לְהִיוֹרת לְהָם לֵאלהֵים אֲנִי וְיִ: מִצְּרְיִם לְצִינֵי הַגּוֹים לְהִיוֹרת לְהָם לֵאלהֵים אֲנִי וְיִ: עֲשֵׂה עְפָּנוּ בְּסָה שֶׁהִבְּמַחְמְּנוּ וְאַף נַּם וֹאַת בִּהְיוֹתְם עְּשֵׂר אָוֹיְבֵיהָם לֹא מְאַסְחִים וְלֹא גְעַלְחִים לְכַלֹתְם לְבַלֹתְם לֹא מְאַסְחִים וְלֹא גְעַלְחִים לְכַלֹתְם לְבַלֹתְם לְבַלֹתְם לִבְּלֹתְם לִבְּיִיה אָהָם כִּי אָנִי יִיְ אֵלְהִיהָם:

רחום יְנְאָלְוֶנוּ וְאֵל תַּשְׁחִיחֵנוּ כְּמָה שֶׁבְּחוּכ · כִּי אָל רחום יְנָ אֶלהָיִדּ לֹא יַרְפָּדְּ וְלֹא יַשְׁחִיחֵדְּ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת־

Und Ich werbe benken meines Bundes mit Jaakob, und auch meines Bundes mit Jizchaf und auch meines Bundes mit Abraham werd' Ich benken und des Kandes denken. — Gedenk' uns des Bundes mit den Früheren, wie Du verheißen: Und Ich werde ihnen gedenken den Bund mit den Früheren, die Ich herausgeführt aus dem Kande Mizrajim vor den Augen der Bölker, daß Ich ihnen zum Gott werde; Ich der Ewige. — Thue mit uns, wie Du uns versichert: Und auch noch dann, wenn sie sind im Lande ihrer Feinde, verachte und verwerf' Ich sie nicht, sie aufzureiben, zu brechen meinen Bund mit ihnen. Denn Ich bin der Ewige, ihr Gott. — Erbarme Dich über uns und verberd' uns nicht, wie es heißt: Denn ein barmberziger Gott ist der Ewige, dein Gott. Er läßt nicht von dir und verberbt dich nicht und vergist

nicht ben Bund mit beinen Batern, ben Er ihnen beschworen. -Deffne unfer Berg, zu lieben Deinen Namen, wie es heißt: Und es wird öffnen ber Ewige, bein Gott, bein Berg und bas Berg beines Samens, zu lieben ben Ewigen, beinen Gott, mit beinem ganzen Herzen und beiner ganzen Seele um beines Lebens willen. - Führe zurud unsere Vertriebenen und erbarme Dich unser, wie es heißt: Und es wird zuruckfehren ber Ewige, bein Gott, zu beinen Vertriebenen und fich bein erbarmen, zurückfehren und bich sammeln aus allen Bölkern, bahin bich zerstreuet hat ber Ewige, bein Gott. — Sammle unfere Berftogenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von bir sein wird am Ende bes Himmels von bort wird Er bich sammeln, ber Ewige, bein Gott, unb von dort dich holen. — Lasse Dich von uns finden, wenn wir Dich suchen, wie es heißt: Und bu wirst suchen von bort ben Ewigen, beinen Gott, und bu wirst ihn finden, wenn bu nach ihm verlangest mit beinem ganzen Herzen und beiner ganzen Seele. -Losch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: 3d, 3d bin es, ber ablöscht beine Miffethaten um meinetwillen שׁפּלָטוּ מוּלִוֹטִיטֶּם וְוֹלָטִיטֶּם לְרָצוֹן עַל מִוֹבְּטוּ כִּי כִימִּי מִּפְלָחִי מוֹלְּטִייָם וְוֹלְטִיטֶּם לְרָצוֹן עַל מִוֹבְּטוּ כִּי בִּימִי מִפְּלְחִי יִשְׁבְּעִוּ בִּבִּית הְפּלְחַוּ בִּי מִינִם הְּעָבִּית הְפִּלְחַוּ בִּי מִינִם הְּעָבִּית הְפִּלְחַוּ בִּי מִינִם הְּעָבִּית הְפִּלְחַוּ בִּי מִינִּם הְּעָבִיים הְּעָבִיים הְּעָבִּית מְכִּלְ בִּעְלְּנִיכִם אְּסִבִּיר אִסְבִּי יִי אָמִי וְיִנִּים מְּטִבּית אִלְּכִם לְיִם מְּחִבּיר אִסְבִּיי יִשְׁבִּים לְּפְּנִי יִּ שְׁבְּעִוּ מִיִּם מְּחִבּי בְּעָבְים מְיִם מְהוֹרִים וְשְׁבָּרְתִּם מִפּלְ בַּעְּהִי אָסְבִי יִי יִּיוּ בְּעָרִיכִם אְּסִבְּיר אִסְבִּיי יִבְּיִם הְעָּהְרְשִּם מִפּלְ בְּעָבִים בְּשְׁלְיִבְּ אְסִבְּית מִבְּעִם מְכּלְ בְּעָבִים בְּשְׁלִי בְּעַם מְּיִם מְהוֹרִים וְשְׁבָּרְשִׁם מִפּלְ בְּעָבִים בְּשְׁלִי בְּעַם בְּעָבִּים בְּעָבְּיִי יִייִיוּ בְּעִבְּיִם בְּשְׁלִידְּהְ בְּעָבִיה וּבְּעִבְּים בְּעָבְּיִי בְּעִבְּיי בְּעִבּים בְּשְׁלְּיִבְּם בְּעָבִיית הְּבְּעָבְים בְּעָבְיִים מְּבִּלְ בְּעָבִים בְּעָבִּים בְּעָבְּיִיים בְּעִבְּיִיים בְּעִבְּיִיים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִּים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִּים בְּעִבְּיִם בְּעִבְּיִּים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיוּ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוּ בְּעִיבְּיוּ בְּעִבְּיִּים בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוּ בְּעִבְּיוּ בְּעִבְּיוּם בְּעִבְּים בְּיִבְּיוּם בְּעִבְּיוּם בְּעִבְּיוּ בְּעִבְּיוּ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיוּם בְּיִבּיבְּים בְּבְּבְּבְּיוּ בְּבִיים בְּיבְיבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּיבְּבְּיבְּייִּים בְּיבִּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבִּים בְּבְּבְיבְּיוּ בְּבִּים בְּיבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבִיבְּבִּים בְּבְבְּבְּבְּיוּבְּבְּבְּבְבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְבְּב

בית תפלה יקרא לכל־העמים:

und beiner Gunben gebenf' 3ch nicht. Lofeb' unfere Diffetbaten ab wie Bolf' und Rebel entfleucht, wie Du verbeifen; 3ch babe wie Bewift abgeloft beine Diffethaten und wie Bolfenbunft beine Gunben. Rebre ju mir jurud, benn 3ch babe bich erfoft. - Baf unfere Gunben weiß merben wie Couce unt Bolle. wie es beift: Boblan, wir wollen mit einander es ansmachen! fpricht ber Emige: Benn eure Gunben fint wie Burpur, - wie Schaee follen fie meif werben; und find fie roth wie ber Burpur dnede Caft, - wie Bolle follen fie (weift) merben. -Spreng' auf une reines Baffer und reinige une, wie es beift: Und 3ch werbe auf euch fprengen reines Baffer, bag ibr rein wertet. Bon all euren Unreinheiten und all euren Bogen werbe 3ch euch reinigen. - Bergieb unfere Gunten an biefem Tage und reinige une, wie es beift: Denn an biefem Tage fubut Er euch. um euch ju reinigen; von all euren Gunben follt ibr vor bem Emigen rein werben. - Bring' une nach Deinem beiligen Berge, und erfreu' une in Deinem Bethaufe, wie es beift: Und 3ch bringe fie nach meinem beiligen Berge, und erfrene fie in meinem Betbaufe. 3bre Bang und Schlachtepfer follen gum Bobigefallen fein auf meinem Altare; benn mein Saus wirb ein Bethans genannt werben für alle Bolfer. -

יי׳ שְׁמַע קוֹלְנוּ יָי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עַלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחַמִים וּבָרָצוֹן אֶת־חִפּלְתֵנוּ:

הַשִּׁיבֶנוּ יָיָ אֵלֶיךּ וְנְשִׁוּבָה חַדִּשׁ יָמֵינוּ כְּקָרָם:

אָמָרִינוּ הַאָּזִינְרֹה זְיָ בִּינָה הָגִינְנְוּ: יִהְיוּ לְּרָצוֹן אִמְרִי פִינוּ וְהָנִיוֹן לִבְּנוּ לְפָּגִיְרְּ זְיָ צוּרֻנְנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ: אַל אִמְרִי פִּינוּ וְהָנִיוֹן לִבְּנוּ לְפָּגִיְרְ זְיָ צוּרָנְנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ: אַל הַשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת וִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֲנוּ אַל הַעִוֹבְנוּ: אַל הַעוֹבְנוּ יִיְ אָלחֵינוּ אַל הִרְחַק מִמֶּנוּ: עֲשֵׂה עִפְּנוּ אוֹח הַעַוֹבְנוּ יִיְ אֶלחֵינוּ אַל הִרְחַק מִמֶּנוּ: עֲשֵׂה עִפְּנוּ אוֹח לְטוֹבְיוּ וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִרְשׁוּ כִּי אַהָּה תַעַנָּה אִרנִי אֵלהִינוּ: וְנִרְשׁוּ בִּי אַהָּה תַעַנָּה אִרנִי אֵלהִינוּ: וְנִחְמִּהְנוּ בִּי לְּךְ יִיְ הוֹחְלְנוּ אַהָּה תַעַנָּה אִרנִי אָלהִינוּ:

Bott! sei schonend und erbarme Dich unser, und nimm in Barmscherzigkeit und Gnade unser Gebet an.

איבני (Borb. 11. Gem.) Führ' uns zu Dir, Ewiger! zurnd. daß wir umkehren. Erneue unsere Tage wie vordem.

unser Sinnen. Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte unseres Mundes und das Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Hort und Erlöser! Wirf uns nicht hinweg aus Deinem Angesichte, und den Geist Deiner Heiligung nimm nicht von uns. Wirf uns nicht weg zur Zeit des Alters, wenn schwindet unsere Kraft, verlaß uns nicht. Berlaß uns nicht, unser Gott! entserne Dich nicht von uns. Thu' an uns ein Zeichen zum Guten, daß es sehen unsere Feinde und beschämt seien, daß Du, o Ewiger! nus beigestanden und uns getröstet. Denn auf Dich, Ewiger! harren wir. Du wirst erhören, o Herr, unser Gott!

ים אלהיני נאלהי אבותיני:

חי אַלחִינוּ נאלהוּ אַבּוֹחִינוּ :

סְלַח לָנוּי מְהַל לָנוּי כַּפֶּר לְנוּ:

אָנו כְּנֶיְךְּ וְאָמֶּה אָכִינוּ: אָנו כְּתָלְךְּ וְאַמֶּה חָלֶּבְנוּ: אַנו צאנף ואַמָּה רועני: כי אָט עַמְּךְּ וְאַהָּה אֱלֹהֵיִטּ. אָט עַכְּדֶיךְ וְאַהָּה אֲדוֹגִיטּ. אָט נחלתף ואָהַה טרלני:

אלהיני (Borb.) Hufer Gott und unferer Bäter Gott!

be Berlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beicom' uns nicht! Brich nicht Deinen Bund mit uns, bringe uns 31 Deiner Lebre bin, tebr' uns Deine Gebete, zeig' und Deine Wege, nieg' unser Bern Bamen zu surchen, und öffne unfer herz Deiner Liebe, daß wir zurückfebren zu Dir in Wahrbelt und mit voller Seele. Um Deines großen Ramens willen verzieb und verzieb' unfere Sünden, wie es beist in Deinem beiligen Worte: Um Deines Namens willen Geine Bamens willen, Ewiger! verzeihe meine Einde, ob sie auch groß ift.

אלחינו (Borb.) Unier Gott und unferer Bäter Gon! סלח Bergeib', vergieb und fühn' une.

Denn wir find Dein Bolf und Du unfer Gott,

Bir Deine Rinter, Du unfer Bater, Bir Deine Rnechte, Du unfer berr,

Bir Deine Gemeinte, Du unfer Theil.

Bir Dein Erbe, Du unfer Loos,

Bir Deine Beerbe, Du unfer Birt,

אָנוּ פּעָלְחָךּ וְאַמָּה ווֹצְרְנוּ:

אָנוּ כַרִמְךּ וִאחָה נוֹטְרְנוּ.

אָנוּ סְגָלָּחָךּ וְאַמְּה קְרוֹבְנְוּ:

אָנוּ רַעִיָּחָךּ וְאַתָּח רוֹרְינוּ.

אָנוּ מאָמִירֶיךּ וְאָהָה מַאָּמְירְנוּ:

אָנוּ עַמְּךּ וְאַחָּה מַלְבֵּנְוּ.

ק יאָנוּ עַזִּי פָנִים וְאַחָּה רַחוּם וְחַנּוּן · אָנוּ קשׁי עָרָף אָנוּ יְמָלֵה עָנִים וְאַחָּה רַחוּם וְחַנּוּן · אָנוּ קשׁי עָרָף אָנוּ יְמָלֵה עִוֹבֵר יוֹאַחָה הוּים וֹשְׁנוֹתְיְךְּ לֹא יִתְּמוּ: שָׁאֵין אַנְּחְנוּ עַזִּי פָנִים וְקְשִׁי־עָרֶף לוֹמֵר לְפָנֵיְךְּיִי אֵלְהִינוּ שָׁאֵין אַנְחְנוּ עַזִּי פָנִים וְקְשִׁי־עָרֶף לוֹמֵר לְפָנֵיְךְיִי אֵלְהִינוּ שָׁאֵין אַנְחְנוּ עַזִּי פָנִים וְקְשִׁי־עָרֶף לוֹמֵר לְפָנֵיְךְיִי אֵלְהִינוּ שָׁאַיִּתְ הַמְּעַלִם מִחְּהַנּתְנוּ וְלֹא חָמָיִאנוּ אַכְּרֹ וֹמֵר עָבָּרְ לוֹמֵר לְפָנֵיְךְּיִי אֵלְהִינוּ וִאַלְּהִינוּ אַבְּרֹר וֹמִיר וְלְאַ חָמָיִאנוּ אָבְרֹר אַנִּיְתְנוּ וְאַלְּהִינוּ אַבְּרִינוּ אַבּוֹרְינוּ בְּצִיים וְקִשְׁירִנוּ וְלֹא חָמָיִאנוּ וְלֹא חָמָיִיאנוּ אַבְּרֹר אָבְּרִים אָנִחְנוּ חַמְאנוּ:

ח״וק גָשְׁמְנוּ. בָּנְדְנוּ. נְזַלְנוּ. דְּבַרְנוּ דְפִי:

הַעוִינוֹ. וְהַרְשַׁעְנוֹ. וְדְנוֹ. חָמִסְנוֹ. טְפַלְנוֹ שֶׁקְרֹּ:

Wir Dein Weinberg, Du unser Süter,

Wir Dein Werf, Du unser Bilbner,

Wir Deine Trante, Du unser Freund,

Wir Dein Eigenthum, Du unfer Nächster,

Wir Dein Bolt, Du unfer König,

Du, ben wir bekennen, wir, die Du wolltest ernennen; von (Gem.) Wir von srechem Antlite, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen bem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

(Bork.) D laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, benn wir sind nicht frechen Antliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unser Bäter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt; — Ja wohl haben wir gesündigt!

Nos, haben geraubt, reteten Anstößiges, wir haben uns vergangen

יַעְצְנוּ רָע. כּוֹכְנוּ. כְּלְרָנוּ. נְאַנְוּ. נְאַנְוּ. נְאַנְוּ. נְאַנְוּ. נְאַנְוּ. נְאַנְוּ. נְלְנוּ. עָרָרּ:

יַ סַרְרָנוּ. שְׁחְתנוּ. תַּעְבְנוּ. תָעְינוּ. תְּעִנוּ. תְּעְנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תִּעְנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ. תְּעָנוּ:
יַ מַפְּיִיקְ עַרְ בָּלְ-חַבָּיִא עֲלֵינוּ כִּי אָמֶרוּ עָשִׂיחְ
וַאַנְחנוּ הִרְשַׁענוּ:

הָרְשַׁעְנוּ וּפְּשַׁעְנוּ רָבְּן לֹא נוֹשַׁעְנוּ וּפְּשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ רָבְוֹ לֹא נוֹשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ רָשָׁע וְחִישׁ לְנוּ יִשְׁע: כַּכְּחוּב עַר יַר יַר יִנְוֹר רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשִׁבוֹתְיו וְיָשֹׁב נְבִיאָך יִנְוֹר רָשָׁע דָּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשִׁבוֹתְיו וְיָשֹׁב אָל יִיְ וִירַחֲמָהוּ וְאָל אָלהִינוּ כִּי יַרְבָּה לִסְלוֹחַ:

und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Bersbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

Deinen heilvollen Vorschriften, und bas galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; benn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

darum ist uns noch nicht Hülse worden. Leg' es uns in's Herz, ven Weg des Frevels zu verlassen, und wolle das Heil uns schleunig nahe kommen lassen, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Es verlasse der Frevler seinen Weg, und der Mann der Unthat seine Gesinnungen und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

431 14

ח׳ אֱלהַינוּ וִאלהִי אֲבוֹחֵינוּ.

סְלֵח וּמְחֵל לָעֲונוֹתִינוּ בִּיוֹם (הַשַּבָּח הַנֶּה וּכִיִּוֹם) הַבְּפּוּרִים סְלֵח וּמְחֶר לְנִוּ בִּתְּפַּלְתִנוּ בִּיוֹם (הַשַּבָּח הַנֶּה וֹהַעֲבָר לְנִוּ בִּתְּפַּלְתֵנוּ מְהָשְׁהַעְבָּר לְךָּה וְהַעְּבֶר לְנִוּ בִּתְּבָּר לְנִוּ בִּתְּבָּר לְבָר וְהַבְּעַעְ עִרְפֵּנוּ לְשִׁמוֹר פִּקְּהֵיךְּ וּמִל אָת־לְבָבְר וְהַיִּ אָת־שְׁמְוֹר פִּקְּהֵיךְ וֹמֵל אָת־לְבָבְנוּ לְאַהְבָר וְחַדָּשׁ בִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקְּהֵיךְ וֹמֵל אָת־לְבָבְר וְהִיּנְהְ וִּמְלְּהְיּ וְמִלְּהְיּ וְמִלְּהְיּ וְמִלְּהְיּ וְּמִינוּ לְשְׁמוֹר פִּקְּהָיְרְ וְמִלְּהְ וְמִלְּהְיּ וְּמִרְבְּ וְנְיִרְאָה אָת־שְׁבְּבְּר וְבְּבְרְבְּ וְנְבְּרְבְּר וְבְּבְרְבְּיוֹתְיִבְּ וְמָתְרֹבְּבְּר וְנְבְּרְבְּר וְנְבְּרְבְּר וְבְּבְּרְ וְמָהְבְּה וּבְּכְרְבְּ וְאָת־לְבֵב וַרְעִךְ לְצִהְבָּה אָת־לְבְבְּר וְנִיְיִי אָלְהָיךְ לְבְּבְרְּ וּבְּכְלְּבְּרְוֹיִנְי שְׁתְּבְיר וְבְּבְּר וְבְּבְרְבְּיוֹ וְנִיְיִבְיּה וְבְּבְרְבְּי וּבְּבְרְבְּיוֹ וְנִיְיִבְיּה וְבְבְּרְבְּרְבְּיְוֹבְ וְנְאָת־לְבָבְרְבְּוֹיִים וְתְּעִרְ לְבְבְּרְבְּעוֹים וְנִיְיִיףְ אָחִבְּבְּה וּנְכָלְרְבְּבְּוֹים וְנְמִיוֹים וְתְּבִיּבְים וְבְנִייְם בְּבְּבְרְבְּיוֹ בְּנִיתְם וְבְּבְבְּרְבְּיִבְיִים וְבְּעִיבְיוֹ בְּתִבְּבְרְבְּיוֹבְיוֹים וְבְּבְבְרָבְּיוֹבְיוֹים וּבְּבְבְּיְבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְם וְבְּבְבְּבְּיוֹבְיּתְיִים וְבְּבְבְרְבּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיּתְיִים וְבְּיִבְיִים בְּבִּבְבְּבְּיוֹבְיוֹבְיִים וְיוֹמִיוֹם בְּשְׁבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיּתְיִבְּיִים בְּבְּיוֹבְיּבְיִים בְּבִּבְיְבְּיוֹבְיִים בְּבְּבְבְּיוֹבְיִים בְּבְּבְבְּבְיּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְבְּיִבְּיוֹבוּ בְּבְעוֹבוֹים בְּבְּיִבְם וְבְּבְבְּבְיִים בְּבְּבְבְּבְיִים בּוּבְיוֹבוּים בְּבְּבְבְּבְּיבְּיְבְּבְבְּיוֹ בְּבְבְּבְיוֹבְיּים בְּיוֹבְיּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבוּיוֹים בְּבְּבְבְּבְבְבְּיוּ וּבְבְבְּבְיבְּיוֹבוּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹיוֹיוֹבְיְיוֹבְיוּ בְּבְבְבְיּבְיוּ וּבְּבְּבְיוֹבְיוֹיוֹבְיוּ בְּבְּבְיוּבְיוּבְיוּבְיוֹיוֹבְיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוּבְיוֹיוּבְיוּבְיוֹבְיוּיוּיוּבְיוֹיוֹבְיוּיוֹים בְּבְּבְבְּיוֹבְיוּבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְבְיוֹבְיוּבְיוֹיוּבְיוֹבְיוּבְיוּבְבְּבְּבְיוּים בְּבְבְבְיוּ

הַוּרוֹנוֹת וְהַשְּׁנְנוֹת אַמָּה מַכִּיר · הָרָצוֹן וְהָאְנָם הַגִּלוּיִם הַבּ נְּלוּיִם וִירוּעִים: מָה אָנוּ · מָה הַבְּנִוּ הַם נְּלוּיִם וִירוּעִים: מָה אָנוּ · מָה חַסִּדְנוּ · מַה צִּרְקְנוּ · מַה יִשְׁעֵנוּ · מַה בּהִוְנוּ · מַה נִּאמֵר לְפָּנִיךְ יִיְ אָלהִינוּ וִאלהִי מַר יִּבְּנִיךְ יִיְ אָלהִינוּ וִאלהִי מַר יִּבְּנִיךְ יִיְ אָלהִינוּ וִאלהִי מַר יִבּנִנוּ יִ הַשָּׁם בְּבֹלִי הַלָּא כָל־הַנִּבּוֹרִים כְּאִין לְפָנִיְךְ יִ וְאַנְשִׁי הַשָּׁם כִּלֹי הַשְּׂבֵּל י וִנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְּׂבֵּל · וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְּׂבֵּל · הַשְּׂבֵּל י הַשְּׂבֵּל י הַשְּׂבֵּל י הַשְּׂבֵּל י הַשְּׁבֵּל י הַשְּׁבְּל יִים בְּיִי הַשְּׁבְּל יִים בְּיִּים בְּיִי הַשְּׁבְּל יִים בְּיִּים בְּיִלִי הַשְּׁבֵּל י הַשְּׁבֵּל י הַשְּׁבְּל יִים בְּיִי הִשְּׁבְּל יִים בְּיִּים בְּיִלִי הַשְּׁבְּל יִים בְּיִבְים בְּבְּלִי הַשְּׁבְּל יִבְּיִים בְּבְלִי הַשְּׁבְּל יִבְּיִבְּים בְּבְלִי הַשְּבְּל יִים בְּיִבְים בּבְלִי הַשְּׁבְּים בּיִּים בְּבִּל י הַשְּבָּב יִים בְּיִבְים בּּיִבְים בּּבְלִי הַשְּבְּים בּיִּים בּיִּבְיִים בְּבְּיִים בּיִּבְיִים בְּנִים בּיִים בְּבְּיִים בּיּבְיִים בּיִּים בּיִּים בּיִבְיִים בּּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְיים בּיִּים בְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִם בְּיִּבְיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּבְּיִים בְּעִּבְּיוֹים בּיּבְיִים בְּיִּים בְּבְּיִים בְּיִבְּיוֹ הְיוֹבְיּים בְּנִבּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיּבְיּים בּּיִים בּיּבְּיוֹים בּיבְילִיים בּיּבְיבְיוֹים בּּבּיל י בִּיבְּים בְּיִים בְּיוּים בּיבְּלִיים בּיוּבְים בְּיִּבְיוֹים בּיוּים בְּיִים בְּיוּים בּיוּים בְּיבְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיוּים בּיּבְּיוּים בּיּיבְיוּים בּיוּים בּיּבְּיוּים בּיוּים בְּיוּים בּיבְּיוּים בּיוּים בְּבְּיוּים בּיוּים בּיבְּיוּים בְּיוּים בְּיבְּיִים בְּבְּבּיים בּיּבְּבְיוֹים בְּיבְיוּים בּיוּבְיוּים בְּבְּבְיים בְי

אלהינו (Borb.) Unfer Gott und unferer Bäter Gott.

Verzeih' und vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Bersschnungstage, und lasse Dich von uns erslehen im Gebete, lösch' ab und lasse schwinden unsere Versündigungen aus Deinen Ausgen, und zwing' unseren Trieb, sich Dir zu unterwersen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu Dir zurücksehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und öffne unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz beines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deisnem ganzen Herzen und beiner ganzen Seele, um beines Lebens willen.

Wissentliche Fehle und irrthümliche — Du kennest sie, das Werk freien Willens und des Zwanges, das Offne und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unsere frommen Werke, was unsere Hülfe, was unsere Kraft, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind ja alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Namens

בִּי רוֹב מַצֵּשִׂיהָם חְהוּ וִימֵי הַנִּיהָם הֶבֶל לְפָּנִיְךּ וּמוֹתַר הָאָרָם מִן הַבְּהַמָּה אָיִן · כִּי הַכּל הָבֶל:

מַה נּאמַר לְפָּנִיךּ יוֹשֵב מָרוֹם וּמַה נִּסְפָּר לְפָנִיךּ שוֹבֵן שִׁחָקִים וּהַלֹא בָּל-הַנִּסְהַרוֹח וְהַנִנְּלוֹח אַתְּה יוֹרֲע:

(In ben meisten Gemeinben folgt hier sogleich מעולם ישמך מעולם ישמר א'ב כפול.

אַהָּה מֵבִין הַעַלְמוֹת לֵבי אֵפֶם לְךּ נְגְלוֹת וָגַם נְסְהַרוֹת: בָּאנוּ בּרָבָרִים לְפַּתּיְתְּךְ בָּם • בְּרִשְּׁעֲנוּ אַל חֵפָּן וְלֹא בְּמַעַלְלִינוּ: נִשְׁחֵנוּ בִּיוֹם זָה בַּיָרֵא וְחָרֵד. בָּאָה בַּרְחוּם לְמַעַנְךְּ עַשָׁה חֶפֶר: דִּין אֵל חִמְחַח מוּל עפר וְאָפֶר הַע אָרַריחֵנוּ רְפָּה וְתוֹלֵעָה: הַאם שׁנֵגנוּ וְנִעלָם מְפֵּנוּ הַלֹּאָ אַחָּה לְבַר מִבִין שָׁגִיאוֹת: וְאֵל חַחֲשׁוֹב לָנוּ כִּעוֹשָׂה בִּוּרוֹן • וְהּוּי שְׂפָּחֵינוּ שְׁעֵה בְעַת רָצוֹן: זָה כַּפֶּר לָנוּ הוֹרֵע וְלֹא הוֹרֵע. זְרוֹן וְנָעְלָם עֲשֵׂה וָלֹא חַעֲשָׂה: חַלְצֵנוּ מִענִישׁ כָּרֵת וּמִיחָה. חַמוֹל עַר חֹמָר מֵעַשִּׁי יַרִיף: טָפַשְנוּ בִּרְעַ יַצֵר אָשֶר מִנִּערִינוּ • טָמוּן בַּקרבֵנוּ כַּרְשֵׁת לְפַעְמֵינוּ : יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׁנוּ יוֹדֵע יִצְרֵנוּ · יָהָמוּ רַחֲמֶיף וְאֵל הַשִּׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְפָנֵיף מִי יִפָּתָר • כּל נָּלוּי לְךּ כָּאוֹר וְכַצְּתָרִיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵית אַרְבַּעֵ פיתורו לְמַעַנְךּ עַשֵּׁה וּמֵהָם חַלְצֵנִוּ: מִאָּז יִצַרְחֵנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַחֵּרָע · מַעַשֵּׂינוּ בִּי הֵפָּה עָמָר וָאָנֶן: נְצוֹר נַפְּשׁהֵינוּ כִּי בִיִּדְהְ כָל־נָפָש • נָא הַיָּקֵר גָפָשׁ מִמְעַנֵי לְךּ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵפָה דָרֶג וְחָנֶקּ סוֹדָם גִּלְיתָ לְיוֹרָעִי אָמָהֶף: על כָּל פִּשְׁעִינוּ אֱלוֹהַ כַּפֶּר לְנִוּי על יְרוּעַ לְנִוּ וְעַל נָעְלָם מְמֵנוּ : פִּשָׁעִינוּ הוֹדִינוּ לָךְ חוֹקר לֵב • פַּרֵנוּ מֵחַמְא נַקְנוּ מֵעָוֹן : צוּר אַל הַפון בַאַנוֹשׁ חָצִיר ּ צָרָקָה עָשֶׂה עָפֵנוּ בָּעַשִּׂית עם כַּל חִי : קַהַּמְנוּ בַנַשַׁף

als wären sie nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht; denn das Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

nenber! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es! לָבְבְנִיּ בְשֶׁוַעיּ כָּרָבֵנִוּ אֵלֶיְךּ קִשׁיֹב קְרִיאָחֵנוּ : רְשַׁעֵנוּ אַר חַּפֶּן רַחֲמֵנוּ זָגִּצְמַדְּקָהיּ רַחֲמֶיִךּ יְבֹאִוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

קיין שׁמְךּ מִעוֹלָם עוֹבֵר עַל פָּשׁע. שַׁוְעָחֵנוּ חַאָּזִין בּּתְפִּלָּה: תַּעָבוֹר עַל פָּשׁע לְעַם שְׁבִי בְּעָמִרְנוּ לְפָבִיךּ בִּתְפָּלָה: תַּעָבוֹר עַל פָּשׁע לְעַם שְׁבִי פָּשׁע. תִּמְחָה אַשִּׁמְחֵנוּ (נ״א פּשעינוּ) מִנְּגְּדְ עִינְיִךּ:

גִּעָלָם מִמֶּדָּ וְאֵין נִסְתַּר מִנְּגָּר אִינִיף: אַתָּה חוֹפֵשׁ בָּל חַרְרִי בְמֶן וּבוֹחֵן בִּלְיוֹת וָלֵב: אִין דְּבְר גִּעָלָם מִמֶּדְּ וָאִין נִסְתַּר מִנְּגָּר אִינִיף:

וּכְבֵן יָהִי רָצוֹן מִלְּפָּגִּיְךּ יָיָ אֶלֹהִינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹחֵינוּ. שֶׁחְּכַפָּר־לָנְוּ עַל כָּל־חַטּאַתִינוּ וְתִסְלַח־לְנִוּ עַל כָּל־ עַוֹנוֹתִינוּ וְתִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל־פִּשְׁעִינוּ:

> ַעַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיְךְּ בְּאִנִּם וּבְרָצוֹן: עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפְנִיְךְּ בְּאִמוּץ הַלָּב:

Jow (Borb. u. Gem.) Dein Nam' ist von jeher: Schuldversgeber! Unser Flehen vernimm, wenn wir vor Dir stehen. Bersgieb dem Volke die Schuld, das sich bekehrt von Schuld. Lösche unsere Missethaten hinweg aus Deinen Augen.

hüllteste unter dem Berborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es benn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und uuserer Bäter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

by Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Berstocktheit des Herzens.

על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנְדוֹן וּבִשְׁנִים:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנְלוּי שָׁפָּתָיִם:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנְלוּי וּכַפְּתִים:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנְדֹעת וּכְמִרְמָה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנְדֹעת וּכְמִרְמָה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירוּ בְּוֹרִי בַּנְּיִר:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירוּ בְּוֹרִי נַבְּּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירוּ בְּוֹרִי בָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹרִי בִּוֹרִי וּנִוּת:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירוּ בִּוֹרִוּי בָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירְוּ בִּוֹרְוּי בָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירְ בִּוֹרִוּי בָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירְוֹי בִּיוֹרִים וּמוֹרִים:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִירְוֹן וּבִשְׁנְנָה:

Um ber Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht.

Um ber Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offentundig.

Um ber Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch fündiges Sinnen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Berabredung zur Unzüchtigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trot und Irrthum.

על הַטְּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּחְלוּל הַשֵּׁם: וְעל הַטְא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּטְלְּאַת שְׂפָּתִים: וְעל הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּטִפְשׁוּת פָּה: על הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּיִבְּיִר הָרָע: וְעל כְּלְם אֵּלְוֹהַ כִּלִיְרוֹ בְּיוֹרָעִים וּכְלֹא יוֹדְעִים: וְעל כְּלְם אֵלְוֹהַ כִּלִיחוֹת כְּלֵח לְנוּ. מְחַל לְנְוּ.

> ַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְּ בְּלַחֵשׁ וּבְבָוָב: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְּ בְּלַצוֹן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְּ בְּלַצוֹן: וַעל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְ בְּלָשוֹן הָרָע:

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand. Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes. Um der Sünde willen, die wir verübt durch den fündigen Trieb. Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich. byr Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, fühne uns.

by 11m ber Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Hand ber Bestechung. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott. Um der Sünde willen, die wir verübt durch böse Zunge.

- Lande

על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְּפָנֶיְךְּ בְּמַשָּׁא וּבְמַקּוּ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפְנֶיְךְּ בְּמַשָּׁא וּבְמַתְּכִּית:

על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּנָשִׁית שִּׁבְחוֹתֵינוּ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּנְשִׁיחַ שִּׁבְּחוֹתֵינוּ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּנִייִת שִּׁבְחוֹתֵינוּ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּעִינֵיִם רָמוֹת:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּעִיוּה מֶצְּח:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיְךְ בְּעִיוּה מְצִיח:

בְּפֵּרִ--לַנִוּ:

בְּפֵּרִ--לַנִוּ:

ַנַעל הַטְא שֶׁהָטְאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּפְּרִילַתּ־על: יַנַעל הַטְא שֶׁהָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּפְּלִילוּת:

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher. Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. byr Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieh uns, sühne uns.

dy Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Joches.

Um ber Sünde willen, bie wir verübt burch Aburtheilen.

1000

על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיְךְ בִּצְּדִיּת בְע:

וְעַל בְּלָם אֶּלְוֹהַ סְלִיחוֹת מְלַח לְנוּ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיְךְ בִּנְיִתְ רְאִשׁ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיְךְ בִּנְיִיתוֹ עִנְרְ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיְךְ בִּנְיִינִת רַאִּשׁ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיְךְ בִּנְיִינִת רַנְּלֵים לְחָרַע:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּתְּמְהוֹן לֵכָב:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּתְּמְהוֹן לֵכָב:

נְעַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּתְּמְהוֹן לֵנְב:

נְעַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּמְלְחוֹת כְּלָנוּ. כְּחַלֵּי

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen den Nächsten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Mißgunft.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkelt bes Sinnes.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unfere Füße zum Bösen eilten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Verleumbung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur.

Um ber Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Haß.

Um ber Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung bes Sinnes.

Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

5.000

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַפְּאַח:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קְרְבָּן עוֹּלָה וְיוֹבֵּד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אֲשָׁם וַדַּאִי וְחָלוּי:
יעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלַּקוּת אַרְבָּעִים:
יעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִלֹקוּת אַרְבָּעִים:
יְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כִּרֵת וַעַרִירִי:
יְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוֹת בִּית דִיןּיּ שְׁלָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוֹת בִּית דִיןּיּ

rut die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer. Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Vereinsamung.

Für die Sinden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Berbrennung, Enthauptung ober Erbrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle; die uns offen-

מְצְּוֹת לֹא תַעשָה - בִּין שָׁיָש־בָּה קוּם עֲשֵׂה - וּבִין שֶׁאָין בְּה קוּם עֲשָׂה וּבִין שֶׁאָין בְּה קוּם עֲשָׂה עִשְׂה אָת־שֶׁנְּלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם נְּלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם נְּלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם נְּלוּיִם לְנוּ לְבָּבְיִךְ הִם נְּלוּיִם לְנוּ לְבָּבְיִךְ הִם נְּלוּיִם לְנוּ לְבָּבִי הָחּוֹרָה וְידוּעִים עַלִיהָ שָׁנִים וְנִלּה לְנִי אָלְהִינוּ וְידוּעִים בְּבָּר שָׁנִי שָׁנִים וְעַל הַהְּעָבוֹר וְזִילת לְנוּ בַּבְּבְר שָׁבִים וְעַל הַהְּשׁוֹרָה הַזּאַת: וְאַהְינוּ וְעַל הַהְּשׁוּבָה עִינִינוּ מְיַהְלוֹת לְּבְּ: מַראש הַבְּשׁוֹבָה עִינִינוּ מְיַהְלוֹת לְּבְ:

מְּכִּל שְׁמָאוֹחֵיכֶם וּמִכָּל־נִּלוּלִיכֶם אֲמִה מִי יָבִין מִנִּסְהְּרוֹת מַכִּל שְׁמָלוּ וְיָרִק אֲמָר לִפְּנִיךּ שְׁנִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְהְּרוֹת נַבְּרִים וְשַׁהַרְנוּ מִבְּרִים וְשַׁהַרְנוּ מִבְּרִים וְשַׁהַרְנוּ מַבְּרוֹת עַל יַד נְבִיאָך וְזְרַקְתִּי עַלִינוּ מֵיִכֶּם מִיִם שְׁהוֹרִים וּשְׁהַרְנוּ כַּבְּחוּב עַל יַד נְבִיאָך וְזְרַקְתִּי עַלִיכִם מִיִם שְׁהוֹרִים וּשְׁהַרְתִּם יּשְׁמַהר אָחָכֶם:

baren und die uns nicht kund geworbenen; die uns kund geworsbenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bestannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Berborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offendare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael, und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht. — Du aber bist barmherzig, um die zu Dir reuig Zurücksehrenden anzunehmen; denn auf die Krast reuiger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet und ob dieser Bekehrung harren unsere Augen auf Dich.

irrungen, wer kennet sie? Von geheimen Silnden reinige mich. — Reinige uns, Ewiger, unser Gott, von unseren Vergehungen und läutere uns von unseren Unreinheiten, und spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden. Von all enren Unreinheiten und von all

ouren Gögen werbe ich euch reinigen.

בְּיכְרָהְ עַבְּוּךְ אָמֵר לְפָנֶיךְ. מִי אֵל בָּמְוֹךְ נשׁא עָון וְעבֵר בִּיכְרָהְ עַבְּוּךְ אָמֵר לְפָנֶיךְ. מִי אֵל בָּמְוֹךְ נשׁא עָון וְעבֵר צִפּוּ עֵל פָּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הָחָוִיק לְעַר אַפּוּ בִּי חָפֵץ חָפֶר חוּיא: יְשׁוֹב יְרַחְמֵאתְם: וְבָל־חַמּאת עַמְּךְּ בִּיְעִלְיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם בְּל־חַמּאתְם: וְבָל־חַמּאת עַמְּךְּ בִּיתְ יִשְּׁרְאֵל תַשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אָשֶׁר לֹא יִנְּכְרוּ וְלֹא יִפְּקְרוּ בִּיתְ יִשְׂרָאֵל תַשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אָשֶׁר לֹא יִנְּכְרוּ וְלֹא יִפְּקְרוּ וְלֵא יִמְּכְר הָמֵי בְּנִילְב חָמָב חָמֶן וְאָמֶר נִישְׁבַעְם לָאֲבַרְהָם הָאַשֶּׁר נִישְׁבַּעְתָּ לַאֲבַרְהָם הָאַבֶּערְ מִימִי בְּרָהם בְּשִׁב לְעִוֹלְם: הִמֵּן מִימִי בְּרָהם יִּשְׁעָר נִישְבַּעְם לַאֲברֹתִינוּ מִימִי בֶּרָהם בְּשִׁער נִישְׁבַּעְתָּ לַאֲברֹתִינוּ מִימִי בְּרָהם בְּשִׁר נִישְּבַעְהָ לַאֲברֵתִינוּ מִימִי בְּרָהם בְּיִבּים:

יְּנְיָאֵל אִישׁ חֲמָרוֹרן שִׁנֵע לְּפָנֶוְךּ. הַמֵּה אֵלְהֵי אָוְנְךְּ וּיְאָר שׁוֹמְמֹחֵינוּ וְהָאִר שְׁנִעְל אִישׁ חֲמָרוֹרן שְׁנַעְר וְּיְאָר שׁוֹמְמֹחֵינוּ וְהָאִר שְׁמָר נִקְרָא שִׁמְךּ עְלֶיְהָ. כִּי לֹא עֵר צִּרְקוֹחִינוּ אֲבַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנִוּנוּ לְפָנֶוְךְ. כִּי עַל רַחַמֶּיְךְ הָרַכִּים: אֲרַנְי מַפְּילִים תַּחְנוּנוּ לְפָנֶוְךְ. כִּי עַל רַחְמֶיְךְ הָרַכִּים: אֲרַנְי מַפְּילִים אַרְנִי סְלְחָה אֲרְנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵר הָאַחַר הָאַחַר אָלְחִי. כִּי שִׁמְךּ נִקְרָא על עִיְרְדְּ וְעַל עַמֶּך:

Michah, Dein Anecht, sprach vor Dir: Wer, o Gott! ist wie Du, Schuld vergebend und über Missethat hinwegsehend für den Rest seines Erbes. Nicht für immer hält Er sest seinen Zorn; denn an Gnade hat Er Gefallen. Er wird sich zu uns wenden, sich unser erbarmen, niedertreten unsere Sünden, und Du wirst werfen in die Meerestiesen all ihre Vergehungen. — Und all die Vergehungen Deines Volkes, des Hauses Iisrael, wirst Du wersen an einen Ort, da ihrer nicht gedacht und erwähnt wird und sie kommen ewiglich nicht mehr in den Sinn. Verleihe an Jaakob Treue und an Abraham Huld, die Du zusgeschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit.

Danijel, ber Mann ber Herrlichkeit, flehte vor Dir: Reige, mein Gott, Dein Ohr und höre, thue auf Deine Augen und siehe unsere Trümmer und die Stadt, über welche Dein Name genannt ist. Denn nicht unserer frommen Werke wegen legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern um Deiner großen Barmherzigkeit willen. Herr, o höre, Herr, o verzeihe, Herr, o horch und thue, säume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! Denn Dein Name ist genannt über Deine Stadt und Dein Bolk.

10000

(Am Sabbath wird bas Folgende itberschlagen u. bei עלינו (S. 87) fortgefahren.)

בִּי לַנִי אֱלֹבִונוּ הָרַחַמִים וְהַפְּלִיחוֹת:

אַר רַחוּם שְּמֶך: אֵר חַוּנוּן שְּמֶך:

בָנוּ נִקְרָא שְׁמֶּך: יָיָעשֵׂה לְמַען שְׁמֶך:

עשה לְמַעוֹ הָרָשָּׁתָה: ַעשׁה לְמַעוֹ רַוְחַמִּיךּ הָרַבִּים: עַשִּׂה

לְמַצוֹ שְׁבִינָתָד: עשֵּׁה לְמַצוֹ הְהַלְּתָדוּ: עֲשֵׂה לְמַצוֹ אוֹהַבֶּוּד

Ich bin beschämt und schmachbedeckt, zu erheben, mein Gott! Ich bin beschämt und schmachbedeckt, zu erheben, mein Gott! mein Angesicht zu Dir. Denn unsere Sünden haben sich gehäuft weit über das Haupt hinauf, und unsere Schuld ist groß worden bis zu den Himmeln. Und Du, Gott der Berzeihung, bist gnädig und barmherzig und langmüthig und reich an Huld und Treue und hast sie¹) nicht verlassen.

Berlaß uns nicht, unser Bater! und gieb uns nicht auf, unser Schöpfer! und verschmäh' uns nicht, unser Bildner, und mache nicht mit uns ein Ende, wie unsere Sünden es heischten, Und erfülle uns, Ewiger, unser Gott! das Wort, womit Du uns vertröstest in dem Prophetenspruche durch Jirmijahu, Deinen Seher, wie es heißt: In jenen Tagen und in selbiger Zeit, ist des Ewigen Spruch, wird gesucht werden die Sünde Jisraels und sie ist nicht da, und die Verzeihe Denen, so ich übrig lasse. — Dein Volk und Erbe, nach Deiner Güte hungernd, nach Deiner Gnade dürstend, nach Deinem Heile begehrend, möge erstennen und erfahren, daß des Ewigen, unseres Gottes, ist das Erbarmen und Verzeihen.

Dein Name. Ueber uns genannt ist Dein Name, gnäbiger Gott Dein Name. Ueber uns genannt ist Dein Name. Ewiger, thue für uns um Deines Namens willen, um Deiner Treue, Deines Bundes willen, um Deiner Größe und Herrlichkeit, um Deines Gesetzes, Deiner Majestät willen, um Deiner Berheißung willen, um Deines Gedächtnisses, Deiner Gnade, Deiner Gite, Deiner Einheit willen, um Deiner Ehre, Deiner gewohnten Art, Deiner Herrschaft und Deiner Ewigkeit willen, um Deines Geheimnisses, Deiner Allmacht und Deines Glanzes willen, um Deiner Gerechetigkeit, Deiner Heiligkeit, Deiner großen Barmherzigkeit willen, um Deines Gobes willen

¹⁾ Die fünbigen Gefdlechter Biergels, f Rebem. 9, 17.

שוֹּכְנֵי עָפָּר: עֲשֵׂה לְּמֵצון אַבְּרָהָם יִצְּחָק וְיִצְקֹב: עֲשֵׁה לְּמֵצון מְשֶׁה וְאַהָרוֹ: עֲשֵׂה לְמֵצון דָּוֹד וּשְׁלֹמֹה: עֲשֵׂה לְמַצון יְרוּשְׁלִים עִיר קָּרְשֶׁך: עֲשֵׂה לְמַצון דִּיוֹ מְשָׁבּן כְּמָצון יִרוּשְׁלִים עִיר קָּרְשֶׁך: עֲשֵׂה לְמַצון צִיוֹן מִשְׁבּן לְמַצון הַרוּנִים עַל שֵׁם קְרְשֶׁך: עֲשֵׂה לְמַצון מְשָׁה לְמַצון בָּחִים עַל לְמַצון הַרוּנִים עַל שֵׁם קְרְשֶׁך: עֲשֵׂה לְמַצון מְשָׁה לְמַצון הִינִים עַל שִׁם קְרְשֶׁר: עֲשֵׂה לְמַצון מְשָׁה לְמַצון יִוֹנְמִי שִׁלְּא הָשִׁה לְמַצון בָּמִי רַבָּן: עֲשֵׂה לְמַצון יוֹנְמִי שִׁלְּה בָּיִם עֵל מִדְּוֹלְה שִׁלְּב שִׁלֹּא פְשִׁעוּ: עֲשֵׂה לְמַצון וְתוֹמִים וְאַלְּמְנוֹן נְמוּלֹנוֹן: עֲשֵׂה לְמַצוְ וְחוֹשִׁיעְנוּ: עֲשֵׂה לְמַצוְרָ אִם לֹא לְמַצוֹן וְתוֹמִים וְאַלְּמְנוֹת: עֲשָׂה לְמַצוְנְךְ אִם לֹא לְמַצוֹנְרְ וְתוֹמִים וְאַלְּמְנוֹת: עֲשָׂה לְמַצוְנְךְ אִם לֹא לְמַצוֹנְרְ וְחוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: עֲשָׂה לְמַצוְנְרְ וְחוֹשִׁיעְנוּ:

: עַבֶנוּ יִי עַבֵנוּ אַלֹהִינוּ אָלַהִינוּ

ענגן פּוֹרָ שִנגן שִנגן עַנגן עַגן עַנגן עַנגן

Thu' es um Deiner Freunde willeu, die im Staube ruhen. Thu' es um des Abraham, Jizchaf und Jaakob, um des Moscheh und Aharon, um des David und Schelomoh willen. Thu' es um Jerusschalazim, Deiner heiligen Stadt, willen, um Zijon, der Wohnung Deiner Herrlichkeit. Thu' es um Deiner wüsten Tempelstätten, um Deiner niedergerissenen Altäre, um des vergossenen Blutes Deiner Knechte willen, um der für Deinen heiligen Namen Gesmordeten, der für Deine Einheit Geschlachteten willen, um Derentwillen, so in's Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen. Thu' es um der Kinder im Lehrhause, um der Säugslinge an der Brust, die nicht gesündigt, um der entwöhnten Kinder, die sich nicht vergangen, willen. Thu' es um der Waisen und Wittwen willen, thu' es um Deinetwillen, wenn nicht um unsertwillen. Thu' es um Deinetwillen, wenn nicht um unsertwillen. Thu' es um Deinetwillen und hilf uns.

```
133y (Gem.) Erbor' une, Ewiger! erbor' une, unfer Gott!
          Erbor' uns, unfer Bater, erbore uns!
          Erhor' une, unfer Schöpfer, erhore une!
          Erhor' une, unfer Erlofer, erhore une!
          Erhör' und, unfer Fürforger, erhöre und!
          Erhor' une, o treuer Gott, erhore une!
          Erbor' uns, Milber unb Giltiger, erhore uns!
          Erbor' une, Cantrer und Wahrer, erhore une!
         Erhor' une, Ewiglebenber und Dauernber, erhore une!
          Erbor' une, Gittiger und Gutes Uebenber, erhore une!
          Erbor' une, ber erteunet unfern Ginn, erhore une!
          Erhör' une, ber einhalt ben Born, erhore une!
          Erbor' une, ber umbullet ift von Gerechtigfeit, erbore une!
          Erbor' une, Konig ber Konige, erhore une!
          Erhör' uns, Furchtbarer und Erhabener, erhore uns!
          Erbor' une, ber verzeiht und vergiebt, erhore une!
          Erhör' une, ber erhört jur Gnabenzeit, erhöre une!
          Erbor' une, ber befreit und erlöft, erhore une!
          Erbor' une, Gerechter und Bahrer, erhore une!
          Erbor' une, ber nab ift ben ihn Rufenben, erhore unet
          Erhör' uns, Erbarmungsreicher und Onäbiger, erhöre une!
          Erbor' une, ber bort auf Beburftige, erhore une!
          Erhör' une, ber ftliget bie Uufchulbigen, erhore une!
          Erhor' une, Gott unferer Bater, erhore une!
          Erbor' une, Gott Abrahams, erhore une!
          Erbor' une, Chrfurcht Jigdate, erbore une!
          Erbor' une, Bort Jaatobe, erbore une!
```

מְשָׁבֵּב אִפְּהוֹת ְעַבְנוּ . וְעַבְנוּ עִוְרַת הַשְּׁבְּטִים וְעַבְנוּ יִעַבְנוּ עוֹנֶה לְכְעוֹם עַבְנוּ . וְעַבְנוּ רַךְ לְרַצּוֹת ְעַבְנוּ : וְעַבְנוּ עוֹנֶה בְּיַן בְּיִר לְרָצוֹת עַבְנוּ : וְעַבְנוּ הַיַּין בִּין בִּיִן בְּיִר וְעַבְנוּ : וְעַבְנוּ הַיַּין בִּיִן בִּיִּוּ בִּיִן בִּיִן בִּיִּוּ בִּיִן בִּיִּוּ בִּיִן בִּיִּוּ בִּיִן בִּיִּוּ בִּיִן בִּיִּוּ בִּיִּוּ בִּיִּוּ בִּיִּיִן בִּיִּוּ בִּיִּוּ בִּיִּוּ בִּיִּיִן בִּיִּוּ בִּיִּיִּם בְּבִּוּ בִּיִּוּ בִּיִּיִּוּ בִּיִּים בְּבִּנוֹים בְּבִּנְוּ בִּיִּין בִּיִּוּ בִּיִּים בּיִּבְּוּוּ בִּיִּיִּוּ בִּיִּים בּיִּבְּוּ בִּיּים בִּיִּוּנִים בִּנְיוּ בִּיִּיוּם בְּבִּוּנִים בִּיְבִּוּוּ בִּיִּיְנִיוּ בִּיִּיוּם בְּבִּוּוּ בִּיִּיִּים בְּנִוּנִים בִּיִּבְּוּ בִּיִּבְּוּוּ בִּיִּבְּוּ בִּיִּבְּוּ בִּנִּנְיּוּ בִּיִּבְּוּ בִּיִּבְּוּ בִּיּבְּוּ בִּיּיִּם בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִוּוּ בִּבְּוּ בִּיּבְּוּ בְּיִנְנִינִיּוּ בִּיּנְיוּ בִּיּבְּוּוּ בְּבִּוּוּ בְּבִּוּוּ בִּיּבְּוּוּ בְּיִּינְיוּ בּיּיִיוּת בּיּבְיוּנִיוּ בְּיִנְיוּ בִּיּבְּוּוּ בִּיּבְּוּ בִּיּבְּוּוּ בִּיּבְּוּ בְּיִּבְּוּוּ בְּיִבְּוּוּ בְּיִבְּוּוּ בְּיִּבְּוּ בְּיִּיבְּוּ בְּיּבְּוּ בְּיִּבְּוּ בְּיִּבְּוּ בּיּבְּוּוּ בְּיּבְּוּ בּיּיִּיוּ בְּוּבּוּ בְּיִּבּוּוּ בְּיוּ בְּיוּבּוּ בְּיִּבּוּוּ בְּיּבְּוּ בְּיִּבְּוּ בְּיוּבְּוּ בְּיִּבְּוּ בְּיּבְּוּ בְּיּבְּוּבְיּים בְּוּנְיּבְּוּוּ בְּוּבְּוּבּוּים בְּיבּוּבְיּים בְּבְּוּוּ בְּיּבּוּוּ בְּוּבּוּוּ בְּבְּוּוּ בְּיּבְּוּבּוּ בְּבְּוּים בְּנְבּוּוּ בְּבְּוּוּ בְּיוּבּוּי בּיּוּבְיוּבּוּ בְּבְּוּי בְּיוּבְּוּ בְּיוּבּוּוּ בּיוּבּוּוּ בּיוּבְּוּוּ בְּבְּוּוּ

בִּי שֶׁעָנָה לְּאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַפּוֹרִיָּה. הוּא יִעֲנֵנְוּ : מִי שֶׁעָנָה לִיצִּחָק בְּנוֹ בִּשֶׁנָּעַקרעֵל גַּבֵּי הַפִּוְבֵּחַ. הוּא יִעֲנֵנְוּ : מִי שֶׁעָנָה לְיִעַקְב בְּבִית אֵל.

הוּא יִעֲנֵנְוּ : מִי שֶׁעָנָה לְאַבוֹתִינוּ עַל יִם־סוּף.

הוּא יִעַנְנְוּ : מִי שֶׁעָנָה לְמִשְׁה בְחוֹרֵב.

הוּא יִעַנְנְוּ : מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָם בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעָרָה.

הוּא יִעַנְנְוּ : מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵר בַּנִּלְנָּר .

הוּא יִעַנְנְוּ : מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵר בַּפִּצְפָּה.

הוּא יִעַנְנְוּ :

> Erhör' uns, Zuversicht ber Urmütter, erhöre uns! Erhör' uns, Beistand ber Volkesstämme, erhöre uns! Erhör' uns, ber so schwer zum Zorn sich wendet, erhöre uns! Erhör' uns, ber so mild ist, um zu begnadigen, erhöre uns! Erhör' uns, ber erhört zur Zeit des Dranges, erhöre uns! Erhör' uns, Bater der Waisen, erhöre uns! Erhör' uns, Richter der Wittwen, erhöre uns!

(Gem.) Der erhört hat ben Abraham, unsern Ahn, auf bem Berge Morijah, Er erhör' uns!

Der erhört hat ben Jizchak, seinen Sohn, als er gebunden lag anf bem Altar, Er erhör' uns!

Der erhört hat ben Jaatob in Beth Gl, Er erhör' une!

Der erhort bat ben Jofef im Gefängniß, Er erhor' une!

Der erhört hat unfere Bater am Schilfmeer, Er erhör' une!

Der erhört bat ben Moscheh am Choreb, Er erhör' uns!

Der erhört hat ben Abaron mit ber Beihranchipenbe, Er erbor' une!

Der erhört hat ben Pinechas, als er aus ber Bollsgemeinbe fich erhob, Er erhör' uns!

Der erhört hat ben Jehoschna in Gilgal, Er erhöre uns!

Der erhört bat ben Schemuel in Migpah, Er erhöre uns!

שענה לדור ושלמה בנו בירושלים. רווא ישבנו: בשושן הביר : הוא יעננו יקים והַחַסִירִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁו רַחַמְנָא רַחַם עַלַן.

Der erhört hat ben David und Schelomoh, seinen Sohn, in Jeruschalazim Er erhör' uns!

Der erhört hat ben Glijahn auf bem Berge Karmel, Er erhör' uns!

Der erhört hat ben Glischa in Jerico, Er erhör' une!

Der erhört hat ben Chananjah, Mischaël und Afarjah im Fenerofen, Et erhör' une!

Der erhört hat ben Danijel in ber Löwengrube, Er erhör' uns!

Der erhört hat ben Marbechai und die Esther in Schuschan, Er erhör' uns! Der erhört hat ben Esra in der Schaar der aus dem Elende Heimgekehrten, Er erhör' uns!

Der erhört hat alle Gerechten, Frommen, Lauteren und Redlichen, Er er-

Barmherziger, ber bie Armen erhört, erhöre uns! Barmherziger, ber erhört die gebeugten Gemüthes sind, erhöre uns! Barmherziger, ber erhört die gebrochenen Herzens sind, erhöre uns! Barmherziger, erhör' und schone uns! Barmhers ziger, erlöse und rette uns! Barmherziger, erbarme Dich unser, schon jetzt, in nächster Zeit!

a state Ma

שְּׁכִינוּ מֵלְבֵנוּ חָמָאנוּ לְפָנִיך: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אָלָא אָהָה: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ חַוִּדְשׁ עָלִינוּ שְׁנָה מוֹבָה: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ חַוִּדְשׁ עָלִינוּ כָּל נְּזֵרוֹת קְשׁוֹת: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ בַּמֵּל מַעְלִינוּ כָּל נְּזֵרוֹת קְשׁוֹת: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ הַפֵּר עַצַת אוֹיִבִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ כַּלָּה כָּל צָר וּמַשְׁטִין מַעַלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ כַּלָּה בָּל צָר וּמַשְׁטִין מַעַלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ כַּלָּה בֶּלְ צָר וּמַשְׁטִין מִעְלִינוּ: הַמִשְׁחִית מִבְּנִי בְּרִיתֶּךְ:

ערינו Unser Bater, unser König! Wir haben gesündigt vor Dir!
Unser Bater, unser König! Wir haben keinen König aus
ßer Dir!

Unser Bater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab alle bösen Verhängnisse!

Unser Bater, unser König! Wende von uns ab die Anschläge unserer Feinde!

Unser Vater, unser König! Zerstöre den Rathschluß unserer Widersacher!

Unser Bater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

Unser Bater, unser König! Schließe ben Mund Derer, bie uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verberben von den Kindern Deines Bundes! אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ מְנִע מֵנּפָה מְנַּחֲלָתְך: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל ְעוֹנוֹתִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ מְחָה וְהַעבר פִּשְׁעִינוּ וְחַפּאֹתִינוּ מנגר עיניה:

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךְ הָרַבִּים בְּרֹּ שמרי חובוחינו: שמרי חובוחינו:

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ הַחֲוִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלְמָה לְפָנִיף: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָדה שְׁלִמְדה לְחוֹלי יימיבי

> אָבִינוּ מַלְבֵנוּ קְרַע רְעַ נְּזֵר דִּינְנְוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֵיך:

אבינו Unser Vater, unser König! Halte bose Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Vater, unser König! Berzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden alle unsere Vergehungen und Versündi= gungen aus Deinem Auge!

Unser Vater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle bie Zeugnisse unsrer Schuld!

Unser Bater, unser König! Laß uns zurückkehren in vollkommener Reue vor Dein Antlit!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung ben Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße ben über uns verhängten bosen Beschluß!

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gebächtnisse vor Dir!

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כָּתְבֵנוּ כְּמַפֶּר חַיִּים טוֹבִים: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּמַפֶּר בַּיְּרָטָה וְכַלְכָּלְה: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ כָּתְבֵנוּ בְּמֵפֶּר זְּכִיוֹת: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ כְּתְבֵנוּ בְּמֵפֶּר סְלִיחָה וּמְחִילְה: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ תָּנְם בֶּוְרָוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ תָרֵם בֶּוְרָוּ יִשְּׁרָאֵל עַמֶּדְ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ תָרֵם בֶּוְרָו מְשִׁיחֶךְ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ מַלֵּא יָבִינוּ מִבּּרְכוֹתֶיִרְ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ מַלֵּא זְבִינוּ מִבּּרְכוֹתֶיךְ:

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in das Buch glücklichen Lebens!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch ber Erlösung und des Heils!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in bas Buch ber Verpflegung und Ernährung!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch frommer Verdienste!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch ber Verzeihung und Vergebung!

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen bas Heil in naher Zeit!

Unser Bater, unser König! Erhebe die Kraft Jisraels, Deines Volkes!

Unser Bater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten!

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Vorrathstammern mit Ueberfluß! אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עַלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אָרת־ מתלחנוּ:

אָבְינוּ מַלְבֵנוּ פָּתַח שַׁעַרֵי שָׁמַיִם לְתְפִּלְתֵנוּ:

אָבְינוּ מֵלְבֵנוּ נָא אַל-הְשִׁיבֵנוּ בִילָם מִלְּפָנִיף:

אָבִינוּ מַלְבֵנוּ הָהֵא הַשְּׁעָה הַוּאָרָ שַׁעַר

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חֲמוּלְעָלֵינוּ וְעַל עוּלְלֵינוּ וְטַפִּינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעוֹ הַרוּגִּים על שֵׁם

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ עֲשֵׁה לְמַעוֹ מְבוּחִים עַל יְחוּבֶך:

אבינו Unfer Bater, unfer König! Höre unfere Stimme, sei schonend, und erbarme Dich unfer!

Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigfeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

Unfer Bater, unser König! Deffne bie Pforten bes Himmels unserm Gebete!

Unser Bater, unser König! Gebenke, daß wir Staub sind! Unser Bater, unser König! Dlaß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

Unser Bater, unser König! O walte gnäbig an uns und an unsern Sprößlingen und unsern Angehörigen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit! אָבְינוּ מַלְבֵנוּ עשה לְמַעוּ בָּאֵי בָאֵשׁ וּבּמִים על קדוש שִמֵּך:

אָבְינוּ מַלְבֵנוּ נְקוֹם לְעִיגִינוּ נִקְמַת דַּם עַבְרֵיךּ

הַשְׁפוּרָ:

אָבִינוּ מַלְּבֵנוּ עשׁה לְמַענְךְ אִם־לֹא־לְמַענְנוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עשׁה לְמַענְרְ וְהוֹשִׁיעְנוּ: אָבִינוּ מֵלְבֵנוּ עשׁה לְמַעוֹ רַחֲמֶיךְ הָרַבִּים: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עשׁה לְמַעוֹ שִׁמְדְּ הַנְּרוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֵׁנִּקְרָא עַלֵינוּ:

אָבְינוּ מֵלְבֵנוּ חָגֵנוּ וַעַנִנוּ בִּי אֵין בְּנוּ מַעשִׁים עשה עפָנוּ צְרָקה וָחֵמֶר וְהוֹשִׁיענוּ: עשה עפָנוּ צְרָקה וָחֵמֶר וְהוֹשִׁיענוּ:

סוגרין הארון

קריש שלם •

אבינו Unser Bater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die in's Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Bater, unser König! Nimm vor unseren Augen Bergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabe= nen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; benn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Milo' und Gnade, und hilf uns!

אָלָךְ לְנַעְבִיר נְּלְוּלִים מוֹ הַאָּבְרָץ וְהָאֵלִילִים בֶּרוֹרִת עלך כן נְקַנָּת לִךְ וָיִ אֱלֹהֵינוּ לְרָאוֹת מְהַרָּה בְּּתִּפְאֵרָת

undy Uns liegt es ob, gu verherrlichen ben herrn bes All's, die Er uns nicht bat sein Lassen dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht bat sein lassen wie die Weltler der Erde, und nich nicht gleichgestiellt dem Geschiedern des Erbobens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren, und unser Loos dem ihrer Scharen. Wir dennen der Minisch dem ihren, und unser Loos dem ihrer Scharen. Weit deutsch dem ihren den und und befennen der dem Könige, dem Weltenschiede, dem Pelitigen, gelobt sei Erde, und seiner Allmacht Sit sit im himmel der den, und der Thron seiner Allmacht Sit sit im himmel der ben, und der Thron seiner Allmacht Sit ist unser höchsten und der Schrieben fieht in seiner Loos, Minisch anger ihm, wie geschrieben sitch in seiner Loos, der und dem ille sit in seiner Loos, des Greich in seiner Loos, das gewenden des mit der ihm wie geschrieben sitch in seiner Loos, das gewen der den und auf der Erde bienleben, Keiner senft; im Pimmel oben und auf der Erde bienleben, Keiner senft;

על Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unfer Gott! balb gu schauen ben Glang Deiner herrlichfeit, baf Du wegräumest bie Goben von ber Erbe, und all bie eitlen Bahngebilbe ganglich

יפָּרֵתוּן. לְחֵקּן עוֹלָם בְּמֵלְכוּר שַׁדֵּי וְכָל-בְּנֵי בָשְׁר יִקְרָאוּ בִשְּׁמֶן עוֹלָם בְּמֵלְכוּר שַׁדִּי וְכָל-בְּנֵי בָשְׁר יִקְרָאוּ בִשְּׁמֶן לְחַפְּנוֹת אֵלֶיְךּ בְּל־רִשְׁעִי אֶרֶץ. יַבְּירוּ וְיִבְּלְּר כִּי לְּךְ חִכְּרֵע בָּל-בְּבְּוֹר חִשְּׁבֵע שַׁבְּל יִמְלוֹך יִמְנוּ וִיקַבְּלוּ כָלְם אָת־על מַלְכוּתְן שָׁלְך וִתִּמְלוֹךְ עַלְּכְנוֹת שֶׁלְּךְ וִתִּמְלוֹךְ עַלְכוּת שָׁלְךְ וִתִּמְלוֹךְ בְּכְבוֹר בַּבְּחוֹב בְּתוֹרְתֶּךְ. יִי יִמְלֹךְ עַלְּכוֹן עָר: בְּנִי הַמְּלְרְ עַל-בְּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם לְעִר: וְנִיְה וְיִשְׁמוֹ אֵחָר: יִי יְמְלֹךְ עַל-בְּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם לַעִר: וְנָבִיה וְיִ אָחָר וּשִׁמוֹ אֵחָר:

קריש יתום י

tilgest, auszurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen; und daß alle Fleischgebornen anrusen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Freder der Erde; daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen milste jedes Anie, schwören milste jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, milsten sie niederknieen und hinsinken, und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen, und sie Alle auf sich nehmen das Ioch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

יְגְדֵּל אֵלהִים חֵי וְיִשְׁתַּבַּח.

נְמָצָא וְאִין עִת אָל־מְצִיאוּתוֹ:

גְעְלָם וְנֵם אִין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ:

גִין לוֹ דְּמוּת הַנּוּף וְאִינוֹ גוּף.

לא נְעַרוֹך אִלְיוֹ קְרָשְׁתוֹ:

לא נְעַרוֹך אִלְיוֹ קְרָשְׁתוֹ:

לא נְעַרוֹך אִלִיוֹ קְרָשְׁתוֹ:

רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרָאשִׁיתוֹ:

הְנּוֹ אֲדוֹן עוֹלְם לְכָל־נוֹצָר.

יוֹרָה נְּדְלָתוֹ וְמֵלְכוּתוֹ:

יגדל Gelobt sei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen,

Der ist und bauert; keine Zeit setzt seinem Dasein Gränzen,

Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in ber Welt zu finden,

Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.

Er, ber nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen,

An seine Heiligkeit nicht kann ber Menschen Sinnen reichen.

Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben,

Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er felbst in seinem Weben.

Er ist der Herr der Welt, — bezeugt in Allem, was

Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Rraft.

שֶׁפַּע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־אֵנְשֵׁי סְנֻלָּתוֹ וְתִפְּאַרְחוֹ: לא קם בִּישִּׁרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹר. בְּנִיא וּמַבִּים אֶת־הָמוּנְתוֹ: תַּלֹ־יַר נְבִיאוֹ נָאָמֵן בִּיתוֹ: על־יַר נְבִיאוֹ נָאָמֵן בֵּיתוֹ: לא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר. דְּתוֹ לְעוֹלְמִים לְזוּלְתוֹ: מַבִּים לְּסוֹף דָּבָר בְּקַרְמָחוֹ:

Aus seinem Gottesgeift ben Strom wollt' Er in Gnaben leiten

Auf die Erkornen, seinem Ruhm und seinem Dienst Geweihten.

Und Keiner mehr in Jisrael als wie Moscheh erstand, Er, ein Prophet, der Gott geschaut, und wie im Bild erkannt.

Und seinem Bolk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig wahr,

Durch seinen Herold, ber bewährt in seinem Hause war.

Und Gottes Lehre manbellos besteht in Ewigkeit.

Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.

Sein Auge schaut, was unser Sinn tief im Geheimniß hegt,

Er sieht ber Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.

נומל לְאִיש חֶסֶר בְּמִפְּעָלוּ. נוֹמֵן לְרָשָׁע רַע בְּרשָׁעָהוֹ: יִשְׁלַח לְקֹץ יָמִין מִשִּׁיחֵנּוּ. לַפְּדּוֹת מְחַבֵּי קַץ יְשׁנְּעָתוֹ: מַתִּים יְחַנָּה אֵל בְּרב חַסְדּוֹ. בַּרוֹךְ עָדִי עַד שֶׁם תָּהַלָּתוֹ:

אָדוֹן עוֹלֶם אֲשֶׁר כֶּלֶךְ. בְּטֵרֶם כֶּלִיצִיר נְבָרָא: לְעֵת נַעשָּׁה בְחָפְצוֹ כּל. אֲנֵי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וָאַחֵרֵי כָּכִלוֹת הַכּל. לְבִדּוֹ יִמִלוֹךְ נוֹרָא:

Dem Frommen giebt Er nach Berbienft ben Lobn für feine That,

Bergeltung wird bem Frevier, wie die Schulb erwirkt fie hat.

Er fenbet ben Gefalbten einft, mann erft bie Beit gefommen,

Bu löfen, die geharrt bes Beile, die treu bemahrten Frommen.

Die Tobten wird beleben Gott, burch feiner Liebe Macht.

Drum feinem Namen für und für fein Ruhm und Preis gebracht.

D herr ber Belt, ber Du geschaltet, Sch' noch ein Wesen warb gestaltet, Da auf Dein Wort das All erstant, Da ward'st jum Kön'ge Du ernannt. Und wenn gerfällt das Weltengange, Du berrichest dann allein im Glauce. וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יְהְיֶה בְּתִפְּאָרָה:
וְהוּא אֶחָר וְאֵין שֵנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבְּירָה:
בְּלִי רֵאשִית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעוֹ וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחֵי גּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צְרָה:
וְהוּא נִפִּי וּמְנוֹם לִי. מְנָת כּוֹםִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיִרוֹ אַפְּקִיר רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יִי לִי וְלֹא אִירָי.

Du warst und bist seit Ewigkeit, Und Du wirst sein in Herrlichkeit. Du Einig-Einz'ger ohne Zweiten, Dir stellet Keiner sich zur Seiten. Ohn' End' und Anfang in der Zeit, Dein ist die Macht, die Herrlichkeit. Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil, In Drang und Noth, mein Hort, mein Theil Du, meine Zussucht, mein Panier, Mein Kelch, mein Theil, — rus' ich zu Dir. In Deine Hand ich stets besehle, Schlass ich und wach' ich, — meine Seele, Und meinen Leib vertrau' ich Dir. Ich bange nicht, Gott ist mit mir! אָשִירָה וַאָזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי הְאֶלֹהִים הָרוֹעָה אוֹתִי מֵעוֹדִי: ער הַיּוֹם הַזָּה הָהָוַלְּתְ בְּיָדִי חַיִּים נָהֶכֶּר עֲשִׂיתָ עִמְּדִי. בְּרוּך יְיָ וּכָרוּך שֵׁם בְּכוֹדוֹ כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְּלִיא חַסְּדּוֹ:

אָלֹהֵי בְּחוֹם בַּמָּה אָקַהָם · וּבַמָּה אָכַף לֵאלֹהִי הָרָם: אָלוּ הָרִים לְמִשַּרָכָה · וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בַּכּּל עֲרוּכָה:

וְאָם כָּל בָּהַמוֹת וְחַיּוֹת קָרוּצִים · נְתָחִים,צַרוּכִים עַל הָעָצִים: וְאַף וְוִיּוֹת מִוְבֵּחַ מְבוּסִים · דִּם כַּפֵּים לַיָּם מְכַפִּים:

וּלְאַוְפָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים וּ וְלִקְטֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׁמִים: וּלְאַוְפָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים וּ וְלִקְטֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:

(וְאַלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת · יִהְיוּ מְאִירוֹת כַּשְׁנֵּ הַמְּאוֹרוֹת:) (וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים · עַל שְׁלְחָנוֹת עַרוּכִים בִּפְנִים:)

וְיֵיִן כִּמְטַר הַשְּׁמָיִם · וְשֵׁבֶר לְנָסָך בְּעִינוֹת מְיִם: וְאָלוּ כָּל בְּנֵי אָרָם כּּהְנִים · לְוִיִם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנִנִים:

וְכָל עֲצֵי עָדֶן וְכָל עֲצֵי יָעָרִים · בִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים לַשְּׁרִים: וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל חְרוּשָתָם · וְהַבּּוֹכָבִים מִפְּסִלּוֹתָם:

וְכֶל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כְּלָּה · אֵין הֵי בָעָר וְאֵין הֵי עוֹלָה: הֵו בְּכָל אֵלֶה אֵין הֵי לַעֲבוֹד · וְאֵין הֵי לְקַהֵּם אֵל הַכָּבוֹר:

כִּי נִכְבַּרְתָּ מָאֹר מֵלְבֵנוּ · וּבַמָּה נִכַּף לַאַרוֹנֵנוּ: אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶף · כִּל חֵי אַף כִּי אָנִי עַבְדֶּף:

וָאָנִי נִבְוָה וַחֲדֵל אִישִׁים · נִמְאָם בְּצִינֵי וּשְׁפַּל אַנְשִׁים: וָאֵין לְעַבְרָּךּ כּל לְכַבְּּדֶךּ · לְהָשִׁיב לְךּ נְּמוּל עַל חֲסָדֵיף:

בִּי הַרְבִּיתָ טוֹבוֹת אָלְיּ כִּי הָגְדַלְתָּ חַסְדְּךְ עַלְיּ וָרַב שָׁלּוּמִים לְּךְ חְיַבְּתִּי פִּי עְשִׂיתָ טוֹבוֹת אָתִי:

וָלֹא חְיֵבְהָתְ לִי נִּמוּלֶךְ · בְּל מוֹבָתִי בַּל עָלֶיךְ: על הַפוֹבוֹת לֹא עַבַּרְתִּיךִ · אַחָת לְרִבּוֹא לֹא נְמַלְחִידִּ:

אם אָמַרָתִי אָסַפְּרָה נָא כָמוֹ • לֹא יָדַעָתִי סְפּורות לָמוֹ:

וּמָה אָשִׁיב לָּהְ וְהַבּּל שָׁלָּה ּ לְּהְ שִׁמֵיִם אַף אֶרֶץ לָה: יַמִּים וְכָל אֲשִׁר בָּם בִּיָרֶה ּ וְכָלַם יִשִׂבְּעוּן מִיָּרֶה:

יוְאַנַחְנוּ עַפְּוּךּ וְצִאֹנָךְ • וַחֲפֵצִים לַעשׁוֹת רְצוֹנֶךְ •

ן אֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדִינוּ · וְלִשְׂרָפַּת אֲשׁ בֵּית כִוּקְדָּשׁנוּ: וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זָבַח וּמִנְחָה · כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַפְּנוּחָה:

וּמַיִם אַיִן לְהַעֲבִיר טֶּמְאָה · נַאֲנַחְנוּ עֵל אָדְמָה טְמִאָה: שָּׂשׁ אָנֹבִי עַל אֲמָרֶיף · וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיף:

> בִּי בָתוּב לֹא עַל זְבָחִיקּ · וְעוֹלוֹחֵיכֶם : עַל דְּבַר זָבַח וְעוֹלוֹחֵיכֶם · לֹא צִוִּיחִי אֶח אֲבוֹחֵיכֶם :

מַה שָׁאַלְתִּי וּמַה דָּרַשָּׁתִי · מִמְךּ כִּי אָם לְיִרְאָה אוֹתי: לַעָבוֹר בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב · הְנֵּה שְׁמוֹעַ מִנָּבַח מוֹב:

וְלָב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָח מְהוֹרָה · וְבְחֵי אֶלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה: וָבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַּצְּהָ · חַמָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאֶלְהָ:

כּוְבָּחַ אֶבְנָה בְּשָׁבָרוֹן לְבִּי · וְאָקְרַע לְבָבִי לְמַעוּ אֲדֹנִי : רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאָת רוּם עֵינִי · וְאָקְרַע לְבָבִי לְמַעוּ אֲדֹנִי :

שִׁבְרֵי רוּחי הָם זְבָחֶיְהּ יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִוְבְּחֶה: וְאֵשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדִיוֹחֶהּ וַאֲםַפְּרָה כָּל נִפְּלְאוֹחֶיף:

יּמָה אָשֶר יָדְעָה נַפִּשִׁי אַחְבִּירָה · אֲמַלֵּל נְּבוּרוֹת וַאָּדַבְּרָה · יְמָה אָשֶרוֹךְ וְלֹא יִדִשְׁתִי מָה · הֲיָכוֹל אוּכַל הַבֵּר מְאוּמָה :

בִּי אִין חָקֶר לִגְּדֻלְּחוֹ · וְגַם אִין מְסְפַּר לֹחָבוּנְחוֹ : חֲכֵם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ · שַׂנִּיא כֹחַ לֹא מְצָּאנוּהוּ :

עוֹשֶׂה גָרוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת • נְּרוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְּלָאוֹת: ער אֵין מִסְפֶּר וְעַר אֵין הֵקֶר • וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא וַחָבֵּר:

: אָיזוֹ עֵין אָשֶׁר הָעִירֶךְּ וְאֵיזוֹ שֶׁבַח אֲשֶׁר יַגִּייֶךְּ יַנִי לֹא רָאֲדְּ וְלֵב לֹא יְרָעַדְּ וְאֵיזוֹ שֶׁבַח אֲשֶׁר וְצִיעֶדְּ:

נם מְשַׁרְתִיךּ לֹא רָאוּדְ • וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מִצְאוּדְ:

אַפָּיר שְׁבְּדֶּהְ יַבִּיר שִׁבְּדֶּהְ יְאֵין זוּלְתְּהְ יוֹדֵעַ כּּיֵּהְ:

וֹאִין יוֹדֵעַ בָּלְעָדִיךְ שְׁבְּחוֹת רְאוּיוֹת לְכְבוֹדֶּהְ:

על כֵּן מְבֹּרָהְ כָּרְאוֹי לְהְ - כְּפִי מִדְע אֲשֶׁר אַמָּה חֲנַנְמָם:

וֹמִפִּי הַכַּל בָּכְל אֵיָלוּתְם - כָּפִי מֵדְע אֲשֶׁר אַתְּה חֲנַנְתָּם:

יוֹדוּ פִּלְאֲהְ הַשְּׁמִים · וִיאַבְּרוּהְ קוֹלוֹת מִים:

אַף יוֹדוּהְ כָּל הָעַמִים · וִישַבְּחוּהְ כָּל מֵלְכֵי אָבֶץ:

אַף יוֹדוּהְ כָּל הָעַמִים · וִישַבְּחוּהְ כָּל הָאְמִים

בַּל זְרַע יַעַכְרַ עַבְּדֶיךְ. כִּי עַלִּיהֶם נַּכְרוּ חַסְדֵיךְ:

אָח שֵׁם יִי יְהַלְלוּ כֻלְּם · אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֵלֶהְ עוֹלָם:

ברוך אתה יחיד ומיוחר ה׳ אחר ושמו אחר:

ליום שני.

וְאֲנִי עַכְּדְּדָּ בָּן אֲסָתֶדְּ · אֲרַבֵּר אֲסֵלֵל נְּכוּרוֹתִידְּ:

דַּרְכֵי שִׁכְּדְּדָּ בָּן אֲסָתֶדְ · אֲרַבֵּר אֲסֵלֵל נְּכוּרוֹתִידְ:

אֵין אֵלֶידְּ עֵי וֹדְ בַּסֵפֶּר · אַנִּידָה עִצְטוּ מִפַּבֵּר:

תַּלְר אָלוֹהַ לֹא יִפְּצָא · וְתַכְּלִית שַׁדִּי לֹא תִכְּצָאָה:

וְנֵם אֵין מִסְפָּר לִנְדוּדְיִדְ. וְמִסְפָּר שָׁנִיו לֹא תָקָבְּיוֹ

וְנֵם אֵין מִסְפָּר לִנְדוּדְיִדְ. וְמִסְפָּר שָׁנִיו לֹא תָקָבְ:

נְבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יֵדְע י וְמִיךְּה שִׁבְרוֹךְ אֵעֶרוֹךְ אֵלִיו וּבְמַחְבְּנִחוֹ:

וְאָם יֹאמֵר אִישׁ עֵר חַכְּלִיתוֹ שִׁבְחוֹי לֹא נְאָה פְּנֵי כְבוֹנְדְּ:

וְעִפְּדִי לֹא בֵן אֲנִבִי · וְפִי לֹא אָתֵן לַחְמוֹא וְחִכִּי:

וְעִפְּדִי לֹא כֵן אָנִבִי · וְפִי לֹא אָתֵן לַחְמוֹא וְחִכִּי:

וְעִפְּדִי לֹא כֵן אָנִבִי · וְפִי לֹא אָתֵן לַחְמוֹא וְחִכִּי:

אָסַפְּרָה לְאָחָי קצוֹת דַּרְבֵי אֵלּ וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל: בַּכּתוּב אָמָרוּ לָאלֹחִים · מַה נּוֹרָא מַוָּעָשִׂיך אָלֹחִים ·

ָּיִאָבֶרְהָּ עַם זוּ יָצַרְהִי לִי יְםַפְּּרוּ שְׁמִי וּתְהָלְּתִי: וְאָמֵרְהָ עַם זוּ יָצַרְהִי

ַנְאָנִי עַבְּדָּרָ עַל בֵּן אֲסַפֵּר • בַּאֲשֶׁר אָרְרוֹש מֵעַל סֵפֶּר: בָּמָצְרַיִם שַׂמָתִּי עַלִּילוֹתֵי • לְמַען הְּסֵפֶּר אָח אוֹתוֹתֵי

יְּחַהַלֵּל נַפְשִׁי כּּחַ מַעֲשֶׂיךּ • וְכַל הְרַבֵי אָת שֵׁם קְּרְשֵׁךּ: וֹאָבָרֶכְף בְּכָל עִנְיָנִי וֹבְכָל לִבִּי אוֹרָה אֶת אֲדֹנִי:

נַם בָּנְרוֹנִי רוֹמָמוֹתִיךּ כִּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְהֶּף: בִּי פִי יַנִּיִד תְּהִלְּתֶּךּ כִּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְהֶּף:

(וְאַמְרָרה בָּא עֻווּז נוֹרְאוֹתִיף וְאַשִּׁיחָה דִּבְרֵי נִפְּלְאוֹתִיף): (וְאַמְנָיר טוּבְּף וִצִּרְקוֹתִיף חָפָרֶיף וּגְבוּרוֹתִיף:

יָדַעָּתִּי כִּי נָדוֹל אַתָּה · עַל כָּל אָלְחִים מָאֹד נְּדַלְתַ: כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם · אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵיז בָּהֶם:

הן לְעוֹבְרֵיהֶם גָּמוּל אִין מְשִׁיבִים · וְלְמָחֹלְהָם הַמָּה מְמִיבִים: וּבְצֵת צָּרָה אָז יִתְפַּלְּלוּ · וְלֹא יַצֵּנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

דּוֹרְשִׁים בְּכָל לִב לְרוּחַ אִין בּוֹ · וְקְרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ: הַיוֹצֵר כּל הוּא אֱלֹהֵינוּ · הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַר אֲנְחָנוּ:

צם מַרְעִיתוֹ וְצאֹן יָדוֹ · נְבָרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: בַּצַּר לָנוּ מָאד נִמְצֵאתָ · כִּי דוֹרְשֶׁיךּ לֹא עַוַבְתְּ:

וַתְמִיד בָּפִינוּ חִּהְלָּתָךּ • וּמְהַלְּיִם לְשֵׁם חִפְּאַרְתָּךּ: אַר אַחָּה בְּּף וּבִכְבוֹרֶףּ • וּמְשַׁרְתָיף אַף אֲבַרֶיף:

וֹאֲבוֹתִינוּ בָּחֲרִוּ אוֹחָדְּ . לְבַדְּדְּ לַעֲבוֹר וְאֵין לְיָר אִחָּדְ:

נֵם אָנַחָנוּ אוֹתְךּ לְבַהָּךּ. נַעַבוֹר כְּבֵן אָב וּנְבַבְּּרָך: וְהִנִּנוּ עַל יְחוּדֶףּ לְבַהָּךּ. יוֹמָם וָלְיְלָה עֵדֶיף:

בָפִי כִלְנוּ וּבִלְבַבֵנוּ · שְׁאַמָּה לְבַהָּךְ אֱלֹהֵינוּ:

ליום שלישי.

אַקנָם וְדַאָּמִי כִּי אַמָּה. אַלְנִי יַנְקְכִי לֹלְ נְלֹצְרָחְ:
אַמָּה בּוֹרָא וְלֹא נְבְרָאתִ. אַמָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְחְ:
אַהָּה פִנִּית וְאָח כֹּלְ הָבְּלָה. אַמָּה מוֹיִרִי שְׁאוֹל וְאִיּ תַשְּלָה:
אָהָה פִנִּית וְאָח כֹּלְ הְבָּלָה. אַמְּה מוֹיִר שְׁאוֹל וְאִיּ תַשְּלָה:
וְנֹא תְטוֹח אֵל דִי וְלֹא נוֹלַרְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפְא וְלֹא חְלִיִּהְ:
מַשְׁבְּיר וֹמוֹלִידְ וְלֹא נוֹלַרְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפְא וְלֹא חְלִּיִהְ:
מַשְׁבְּיר וֹמוֹלִידְ וְלֹא נוֹלַרְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפְא וְלֹא חְלִּיִהְ:
הַלֹּא מִשְּבָּה. מַאֲלָהוֹתְּן לֹא חִנְּנָהְ:
וְעִי הְשֹׁלָּה וֹבְּחִיוֹת. עְלִיוֹ נְם שִׁיבָה וְשְׁבֵּרוֹת:
וֹא יְרוֹלוֹ וְלָא חְבָּיִית.
וְלֹא חָלוֹ כִּףְ שִׁכְחָה. עַלֵּיוֹ נִי שִׁיבָה וְשְׁבֵּרוֹת:
וֹא יְרוֹלוֹ וְלָּא הַבְּיִרוֹת.
עִילִין נִי שְׁיִבְּה וְשְׁבְּרוֹת:

פִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹחֶךּ נָשֶׁם . אַף לֹא חִרְמָה אֶל כָּל נָשֶׁם:
כָּל הַיְּצוּרִים נְּבוּל סְבַּרְחָם . אֶל האשִׁיתִם וּלְאַחָרִיתִם:
כִּי הַבְּרוּאִים בִּנְבוּל שִׁסְחָם . וְלִימֵי צְבָאָם נְּבוּל הַהַּפְּחָם:
וּלְךּ אִין נְּבוּל וּלְיָמֶיְךּ . וְלִשְׁנוֹתִיךְ וּלְעַצְמָךְ:
על כֵּן אֵינְף צִרִיךְ לִכֵּל . לְיָרְ וּלְחַסְּדְּ צְרִיכִים הַכּּל:
הבל צְרִיכִים לְצִרְקוֹתִיךְ . לְכַדְּיּ וֹמְחַסְּהְ צְרִיכְים הַכּּל:
הבל צְרִיכִים לְצִרְקוֹתִיךְ . לְכַדְּיּ מְאוֹמָה לֹא נִצְרַכְחָ:
רְאשִׁיח וְאַחֲרִיח בְּיָרְךְ עַרוּכִים . אַחָּה כָם וְהִם בְּרוּחָדְּ

בּל אֲשֶׁר הִיָה בָראשׁוֹנָה • וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָאַחְרוֹנָה:

בֶּל הַיִּצוּרִים וְבָל מַעֲשִׂיהָם · וְבָל הָבְרִיהָם וּמַחְשְׁבוֹתִיהָם: מֵראשׁ וְעֵר סוֹף חֵּרֵע כָּלֶם · וְלֹא חִשְׁכַּח כִּי אַחָּה אֶצְלָם:

אַתָּה בְרָאחָם וְלִבָּךְ עַרָבֶם · לְבַדְּךְ תִרַע מְקוֹמָם וְדַרְבָּם : הו אֵיז דָּבָר מִמְּדְ נָעְלָם · כִּי לְפָנִידְּ נְכוֹנִים כְּּלָם:

אין חשֶׁר וְאֵין מָנוֹם וָמָתְר · לְנוּם שְׁמָּה וּלְהָפְתִר: אָת אֲשֶׁר וְּבַקֵּשׁ אַחָּה מוֹצֵא · בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהָם בְּעֵת שֶׁחִּרְצֶה:

בִּי אָת הַכֹּל כָּאַחַת תִּרְאָה · לְבַדְּךְ תַּעֲשָׂה וָאִינְךּ נִלְאָה: כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָרָם יָחַר · עַל כּל מְרַבֵּר בְּרָגַע אֶחָר:

הִשְׁמֵע בְּרָגַע בָּל הַקּוֹלוֹת · זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַהְּפָלוֹת: אַף הָבִין אֶל כָּל מַעַשִּׂיהֶם · בְּרָגַע חַּחְקוֹר כָּל לְכָבֵיהֶם:

וְלֹא תַאָרִיךְ עַל מַחְשָׁבוֹתִיךְ. וְלֹא תִתְמַהְמֵה עַל עַצְּתָךּ: אָצֶל עַצָּתְדּ גְּוֹרָתֶדּ. לְמֵץ וּלְמוֹעֵר קְרִיאָתֶדּ:

וְכָלָם בָּאָמָת בָּתם וּבִישָׁר · מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹטֶר: מִפְּּף זִּבְר לֹא יֹאבֵר · וְדָבָר מִפְּּף לֹא יִכְבַּר:

בְּל אַשֶּׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכֵל לַעֲשׁוֹת • וְאָין מִי מוֹהֶה בְיָרְדְּ

יָכלֶת יֶי בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה • וּבְרְצוֹת יְיַ לֹא אָחַרָה:

אין דָבַר מַתָּר מִמְּּלְם נָבִרְחָר עַתְירוֹת וְעִוֹבְרוֹת לָךְ הִם יְחַר: אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וָעַר הָעוֹלָם הם כְּלָם בְּּךּ וְאַחָּה בְּכְלָם:

יַבְשִׁית תַּגִּיר וְסוֹר הָרָכִיך · אָל עַבְּדִיך וּסֵלְאָכִיך: וְאִיגָּה צָּרִידְּ לְּהַשְּׁמִיעֶהּ • בְּבַר סוֹר וְסֵתָר לְהוֹדִיעָה:

בּי מִמְּךְ בָּל סוֹד יִנְּלְה · בְּטֶרֶם עַל לָב בָּל יִצִיר יִעַלָּה: בְּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא · מִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאֵין לוֹ קָצָה וָלֹא יִחְצָה · לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פָּה פּוֹצָה · בָּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין בּוֹ רְנָחוֹת · אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמַרָרחוֹק מִי יִשְּׂא רָעוֹ · לְלֹאַ תְחָלָּה וְלֹא סוֹף לְהַנִּיעוֹ: אַגוּרִים אַחוּדִים חּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ . פָּה וְלֵב אָבְלוֹם מִיְּרוֹשׁ וּמֵחָרוֹשׁ

גֹבַה וְעֹמֶק גְעוּצִים כְּסוֹבֵב · חֲכֵם לֵב וְנְבוֹן לֹא יִלְבֵב: סוֹבֵב (כ"ח סובל) הַכּל וּמִלֵּא אָת כּל · וּבִהְיוֹת הַכּל אַתָּה בַכּל:

אין עַלִיךּ וְאֵין תַּחְתָּיךּ. וְאֵין תּוּף לְעצֶם יְחוּדֶה: אִין עַלִיךּ וְאֵין תַּחְתָּיךּ. אָין תוּף לְעצֶם יִחוּדֶה:

וְאֵין בַּתָּוֶךְ מִמְּדְ נִבְדָּל ּ וְאֵין מָקוֹם דֵּק מִמְּדְ נָחָדָּל:

מַקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵיןבָּךְ נִמְצָא וְלֹא וְמָןוְעַרְעַר וְלֹא כָל שִׁמְצָה: בָּל וְמָן וְכָל אֵח אַחָּה מְכִינָם · אַחָּה עוֹרְכָם וְאַחָּה מְשַׁנָּם:

בָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹחָדּ אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹחָדּ: בְּמִדְּחָדּ חָכְמָתָדּ בִּגְּדְלָּחָדּ חְּבוּנְתֶדּ:

יוּלֵם אַתָּה מִאָלִיך. חֵי מֵעַצְמָך וָאִין כְּגִילִּך: יוּלֵח חָכְמָחָף אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְף אֵין מָוִפֶּה:

431

יְלַכָּקְשָׁבִי כּוְחַךּ אֵין נְּבוּרָה · וִמְבּּלְשַבִי שְׁבָּל יִרוּחֲדְ הְּסֵלְאָם וְדַעְתָּם תַּשְׂבֵּל: מִבּּלְשָׁבִי כּוְחַרּ אֵין נְבוּרָה · וִמְבּּלְשַבִי שְׁיָּךְ אֵין שֶׁוְרָה :

אין נִכְבָּר כִּי אָם כִּבַּרְחוֹ • וְאֵין נְּרוֹל כִּי אם נְּדֵּלְחוֹ:

-110

ליום רביעי.

אַרוֹמֵם אֲלֹהֵוּ אָבִּי וְאֵלִי אַבְּין הַאָּנֶה אֱלֹהֵי צוּרִי וְנִאֲלִי:
אַלְהִי הַשְּׁמְיִם וְהָאָרֶץ בִּכְל יוֹם פַּעֲמָיִם:
אַל חֵי אֶחָר הוּא בְּרָאָנוּ . אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְּכְּלְנוּ:
אַרוֹנְנוּ אֲדוֹנְנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ . מְהִיר שִׁכִּךְ בִּבְל הָאָרֶץ
אַין בָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא . לְעוֹלָם יְיִ אֲמֶת אֵל אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹו חַיָּי . עֲלָיו הָלוּיִם כָּל מַאַוֹיָ:

: (וְאִיִים) אֵלְהִים אֲלָהִים חַיִּים • לֹא יָכִילוּ וַוְעַמוֹ גּוֹיִם (וְאִיִּים)

אַרונים: אַרונים: אַרונים: אַלוּהַ עוֹשִי אִישִׁי וּבוְעַלִי אַלוּף נְעוֹרֵי שׁוֹסְרִי וְצָלִי:

בּוֹרָא כל וְיִשְּׂרָאֵל בּוֹאֵל • בְּרוּה אָלהִים אָלהֵי יִשְּׁרָאַל: בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר • מִמְּה מְזִּפָּה לֹא יִבְּצֵר:

נָאָה מֵשִׁיב נְּמוּל עַל נָאִים · עַל הָרָמִים וְעַל הַנְשָׂאִים: נְבוֹר בְּקוֹמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעָבְרָה · מֵהְדֵר נְאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:

נָבוֹהַ בָּל אֲשֶׁר תַּחְתִּיו נוֹשֵׂא · וּנְדַל כּחַ נְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה: נָדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּנְבוֹרָה · אַרְיֵה שְׁאַג מִי לֹא יִירָא:

הודי דָנוּל הוּא מִרְבָבָה · אֵל נַעָרָץ בָּסוֹר קְרוֹשִׁים רַבָּה הודי דָנוּל הוּא מִרְבָבָה · וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:

הַדָרוֹ וָהוֹרוֹ עַל בְּנִי עֻבְּדִיוֹ הָרוֹר הְדָר הוּא לְכְל חֲסִידִיוֹ. הוא אֵל אֱלהֵי הָרוִחוֹת לְכָל בָּשָׂר שׁוֹמֵע הְפִּלָה מִכּל:

וַרָּאֵי וְתִיקְ יוֹדֵעַ וָעֵר · יְיָ יִכְּלוֹדְ לְעוֹלְם וָעָר : (וַאֲשֶׁר הָרָב נַּאֲוָתֵנוּ · לְהִלְּחֵם מִלְּחַמְּנוּ):

זוֹכֶר לְעוֹלָם בְּרִית רָאשׁוֹנִים · כִּיוֹם אָתְמוֹל לוֹ אָלָף שָׁנִים: זָה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוִינוּ · וְזִמְרָת יָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:

חַלֶּק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכּלֹ · חַנּוּן יָיָ וְחָסִיר בַּכּל: חַי הָעוֹלָם יֵי חֶלְקִי · חֲכֵם הָרָוִים יָי חִוְקִי:

שוֹב וּמֵימִיב הַמְלַמֵּר הַעָה ּ מְהוֹר עִינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה:
יָשָׁר וְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ . יְדִידִּוֹ מִשְׁבְּנוֹת דְּבִירוֹ:

יוֹעֵץ וְגוֹוֶר מִי יְפִירֶנְה · וְיַחְתּוֹף וְיִפְעַל מִי יִשִׁיבְנָּה : (יְפָּה דּוֹדִי יָפִיוֹ וְטוֹבוֹ · יִרְאוּ וְיָחֲוֹוּ צִיּוֹן בְּשוֹבוֹ) :

בְּגָבּוֹר יצָא כָּאִישׁ מִלְּחָמוֹת · יָעִיר קְנָאָה לַצְשׁוֹת נְקָמוֹת:
(בְּנָשְׁר על בַּנְבִּי נְשָׁרִים · נָשָׂא עַבְּדִיוֹ וְיִשֵּׁר הֲרוֹרִים):

(בְרוֹב שַׁבּוּל וּכְנָמִר שַׁחַל • בְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ בְּנָחל):

- Comple

וּבְרוֹב שַׁבּוּל וּבְנָמֵר שׁוֹמֵר. דְּבָרוֹ לַעשׁוֹת בְּמַהֵּל שָׁמֵר):

בַּבִּיר כּחַ לִב כְּמוֹ שֵׁחַל · כְּלְבִיא וְכַאָּרִי וְרוּחוֹ כְּנְחַל (כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְּדְלָּתוֹ . כִּבְרוֹשׁ רַעַגִּן עִנְוְתָנוֹתוֹ):

(כַּתַפּוּחַ בָּעֵצִי הַיָּעֵר בּן דּוֹדִי עם יוֹשְבֵי שָׁעֵר): (בַּתפּוּחַ בַּעַצֵי הַיָּעַר בּן דּוֹדִי עם יוֹשְבֵי שָׁעַר):

(כּבִּיר כּחַ לְמַרְנִּיזֵי אָל נוֹקִם וְכַמַל הוּא לִישְּׁרָאֵל): (כּוֹסִי סְנָת חָלָקִי וְגוֹרָלִי אֲנִי לְרוֹרִי נַחֲלָה וְרוֹרִי לִי):

(בְּבוֹדִי יָיָ לֹא אֲמִירֶנוּ · הָאֲמַרְנוּהוּ וְהָאֵמִירָנוּי):

(בְּאַרְיֵה יִשְׁאָג וְכַבְּפִיר יִנְהָם אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם):

(בְּרוֹעָה נָבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְּמַאֲכָל): (בְּגִבּוֹר אֵין אֶיָל וּכְאוֹרֵחַ. נָס וֹכוֹרֵחַ מֵר צוֹרֵחַ):

(כְּאַרְיִה מֵשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוְבְיוּ כְּרָקָר גַּם בְּעָשׁ לְאוֹיִבְיוּ): (כַּבִּיר כּחַ כְּשָׁמִיר וָשִׁיִת וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֶקָף זַיִת):

(כְּשָׁמִיר וְשַׁיִת צָּרִים יְמַגּּן · כְּצִפָּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יְגַן) : (כְּגִשְׁמֵי נִדְבָה לָנוּ יָבֹא ּ כְּמַלְקוֹש וְכַמֵּל לַדְּבֵקִים בּוֹ):

(בְּגָשֶׁר יָרַחָף עַל גּוֹזְלָיוֹ · וּבְצֵּל כְּנָפָיוֹ יְנָנוֹת נְנַגֵּוֹ: כְּצָפָּרִים עַל עִירוֹ יָגֵוֹ . וּבְצֵל כְּנָפָיוֹ רְנָנוֹת נְנַגֵּוֹ:

(לְבַדּוֹ (יְיָ) הוּא וְנִפְּלְאוֹת בְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עַלילוֹת): לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דּוֹדִי בִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

לְפָנֵי עַמּוֹ יִיַשֶּׁר הָדּוּרִים · וִינַשְּׂאָם עַל כַּנְפֵּי נְשְׁרִים: לְעוֹלָם חָלְקִי הוּא וְצוּר לְכָבִי · כָּלָה שְׁאִרִי לְּךּ וּלְכָבִי:

(לְבַרּוֹ יִיָ הוּא וְנִפָּלָאוֹת נְּרוֹלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת): מָקוֹם אַחָּה לְעוֹלֶמֶךּ וְאֵין 'דֵע אָת מְקוֹמֶךּ:

מוֹרָאִי אָל רוֹעִי וְיוֹצְרִי צוּר יְלָרַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי: מָרוֹם וּמְעיׁי הוּא לִי וּמַחְסִי . מִנְּדֵּל עוֹ שֵׁם יְי מְנוֹסִי: מֶלֶךְ יַעַלְב מִשְׁנָּב לָנוּ · הוּא מְחוֹקְקָנוּ וּכוֹוֹשִׁיעֵנוּ מְנְהוֹל נְשׁוּשׁת מִשְּׁעֶן יִהִי לִי · מִבְּמָּח אֲלֹהִים יַנְ חֵילִי:

מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתֶהְ · בְּכָל הוֹר וָרוֹר מִמְשַׁלְתִּהְ:

מי יִמָּנְה בְּאָח לִי לְצָּרָה · הוֹשַׁע (יְיָ) כִּי יָדְהְ לֹא קִצְּרָה:

מְקוֹר חַיִּים מִקְוָה ישָׂרָאִל · לֹא אָגְעוֹוֹב כִּי מַעְוִי אָל:

מָנֵן ישְׁעִי וְהָרֶב נַּאֲנָה · לְשִׁמְה וּלְוִכְרָה נָפֶשׁ תַּאֲנָה:

נָבֶר וְנָאִים נָאוֹר וְנוֹרָא · נָאָדָּר וְנָאְיָר שְׁמוֹ בִּנְבוּרָה: בָּר וְנָאִים נָאוֹר וְנוֹרָא · נָאָדָּר וְנָאְיָר שְׁמוֹ בִּנְבוּרָה:

בָּאֶבֶן נִצַח יִשְּׂרָאַל וְנוֹאָלוֹ · לֹא יָשַׁקּר אַשְׁרִי כָּל חוֹבֵי לוֹ · נַצַח יְשׁוּרוּן הָאֵל הַנָּאֲמָן · מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן :

נְפְּלָא עַל כָּל הַנִּשְּׂאִים וּמְחָנַשִּׂא עַל כָּל הַנִּשְּׂאִים: נְקְרָשׁ וְנַעַרִץ אֱלֹהַי קְרוֹשִׁי נְכוֹן וְנִשְׂנָּב יֵי נִפִּי:

נוֹקָם וְנוֹמֵר וּבַעֵל חָמָה ּ לְצְרָיוֹ לְאוֹיָבָיוֹ אִישׁ מִלְחָמָה: נֵרִי יְיָ בְּהָלוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי וְנֵר לְרַגְלִי דְבְרוֹ:

סוֹמֵך וְסוֹעֵר יְיָ סַלְעִי · סוֹבֵל וְסוֹלָחַ וְנוֹשֵׂא פִשְּׁעִי : סַהְּדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי · סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעִּדִי וְסִבְּרִי :

בּלְעֵנוּ (יְיָ) וּמְצוּדְתֵנוּ · עָוְרָתֵנוּ וּמְפַּלְּמֵנוּ: עזּוּז וְגִבּוֹר עָיִּי וְעָוְרִי · עָלְיוֹן עוֹ לִי אַל יְהִי עָרִי:

עיר וְקַדִּישׁ שָׁת סְבִיבִיוּ סָתָר שִּׁמֵר בְּרִית וָחָפֶר לְאַוֹהֲבִיוּ: ער מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גִּמוּל לְאוֹיְבִיוּ שׁוֹמֵר בְּרִית וָחָפֶר לְאוֹהֲבִיוּ:

פַּחַר יִצְּחָק יִהֵּן פַּחָהּוֹ · עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עַבְהּוֹ: פַּחַר יִצְּחָק יִהֵּן פַּחָהּוֹ · עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עַבְהּוֹ:

פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹרֵק כָּל לְבָבוֹת לוֹ אָתִּן צָּרֶק: צִּרוֹר הַמּוֹר אָשְׁכּוֹל הַכּבָּר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָּרְיוֹ כּבָּר:

צַחֹ וְאָרוֹם דּוֹר בִּצְבָאִיו אוֹת · עַל בִּן נִקְרָא יִי צִבְאוֹת: צַּדִּיק יָיָ הַצּוּר חָמִים · אֶבְמֵח שָׁרֵי עַר בְּצוּר עוֹלְמִים :

צבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחָוִים לוֹ • שְּׁרָפִים עוֹמְדִים מִמַּצל לוֹי

קרוש הוא בְּכָל מִינֵי קְרָשׁוֹת • כִּתּוֹת שָׁלשׁ קרושׁ מְשַׁלְשׁוֹת: : קַיָּם לְצָלְמִין אֵלָהָא הַיָּא • מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא : קוֹנִי מְרַחֵם מְקַנֵּא לְשׁוֹנְאָיוּ - בֶּרָן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו רַחוֹק מִכּל וְאֶת כֹּל רוֹאָה · כִּי רָם יְיַ וְשְׁפָּל יִרְאָה: רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסָר כּלֹ ּ וְרב כּחַ וְרַב חֶסֶר לַכּל: בחום יָיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבַשׁ: רַעִי כְּלוֹ הַוּא מַחֲמַדִּים • מִשְׁפָּטִיו אֱמֶת מְתוּקִים וַחָמוּדִים: ראשון וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל שוֹבֵן עַד: ישַׁלִּים בֶּלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר · לֵיה אֲנָא מְשַׁבָּח מְרוֹמֵם ומְהַדֵּר: ישָׁמִשׁ וּבְוּגֵן יָיָ אֶלהִים • שוֹפֵט צָּדֶק וּמַשְׁפִּיל נְבוֹהִים: שַׂנִיא כֹחַ לֹא מְצָאנוהוּ . וַשְׂנִיב בְּכֹחוֹ וֹמִי כָמֹהוּ: שָׁלֹמה שָׁמוֹ כִּי שֶׁלוֹ שָׁלוֹם • כִּי יָדַבָּר אָל חֲסִידִיו שָׁלוֹם: יַם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה . תּוְעַפוֹת רָאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה : שַׁרֵי מָאוֹרִי מַלְבִּי וְאָלִי - הַלְּלוֹיָה שְׁמוֹ נַפְשׁי הַלְלִי: וּמָפָּים עם יוֹשְבֵי גְטָעִים · הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים (כ"א רַעִים): תּחָחַפָּר תִּמְבָר עִמָּם • וָעָם עָקִשִׁים תִּתַפָּל לְהָמָם: הָמִים הַרְכָּה הַהִּיף מִכּל • חובל לְבַדְּה לַעשוֹת אָת כּל: חוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְחִקְנְחִי • תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי: יִנְיִי וְהָפְאַרְחִי וְעָיִי כִּפְּעֵי אִפִּי גּוֹחִי וְגוֹיִי יִּ הָמִים הַעִים אֵל הַעוֹת אֶחְר • כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יְהַר:

ליום חמישי.

פִי כְמוֹף הַּעָה מוֹרָה. נִיב שְּׂפָתֵים אַהָּה בּוֹרֵא: מַחְשְׁבוֹתִיךְ עָמָקוּ וְרָמוּ. וּשְׁנוֹתִיךְ לֹא יִהְּמוּ: לֹא לִמְּרוֹף חָבְמָתֶף. וְלֹא הֲבִינוּף חְבוּנִתָף: לֹא קבַלִּהָ מַלְכוּתָךּ. וְלֹא יָרַשְׁתְ מִמִשׁלְתָּךּ:

לְעוֹלָם יְהִי לְךְּ לְבַדֶּךְ • וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹר הוֹדֶךְ: וְלֹא תַתֵּן לֵאלֹהִים אֲחָרִים • תְּהַלְּחָךְ לַפְּסִילִים וְזָרִים: וְכָבוֹד וְגַם כָּל יָקָר מֵאִחָּה • וּכְבוֹדְהְּ לֹא לְזָרִים אִחָּה: אַמָּר מָעִיר בְּיִרוּרֶךּ · וְחוֹרָחָדּ וַצִּכְרֶיךּ: אָלהֵינוּ עַל יִחוּדֶף . אַהָּה עֵר אֱכֶת וַאֲנַחְנוּ עַבָּדֶיף: לָפַנֶיך לא אַל הָקְרִיפָּה • וּבִמְלַאּכְהָּך אֵין וָר עַפְָּּר: לא נוֹעַצְּהָ וָלֹא לְפֵּרְהָּ - בְּחַבֶּשְׁךְ בְּרִיאוֹת כִּי נְבִינוֹתְ: מִמַעַמַקִּי מַהְשָׁבוֹתִיךּ וּמִלְּבָּךְ כָּל פְּעֵלּוֹתִיך: קְצוֹת דְּרָכִיף הְלֹא הִפַּרְנוּ · וּמִפַּעשִׁיף הֵוּ יָדּעְנוּ: שָׁאַהָּה אָל כֹּל יָצַרְתִּ · לְבַּדְּךְ מִאוּמָה לֹא נִגְרַעְהַ: לַעשוֹת מְלַאּכְהָף לֹא לְחַצְהָ . וְנֵם לְעָיֶר לֹא נִצְרַכְהָ: בִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל • וְאָוֹ בְּאֵין כֹּל לֹא נִאָרַכְתְּ כֹּל: פִּי מֵאַהְבָּהָקּהְ עַבָּדֶיףּ • כּל בָּרָאֹחָ לִכְבוֹרָף: וְלֹא נוֹרֵע אֵל זוּלְתָּך. וְאֵין כָּמוֹך וְאִין בָּלְתָּך: וְלֹא נִשְׁמֵע מִן אָו וָהָלְאָה • וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה: וְגַם אַחֲרֶיךְ לֹא יִהְיָה אָל · רָאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אָל יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּר יָחָיר וּמְיָחָר. יָנָ אָחָר וּשְׁמוֹ אָחָר: אַשֶּׁר מִי יַעַשָּׂה כִּמְלַאּכְתָּךּ - כְּמַעַשֶּׂיךּ וְכִנְבוּרוֹתָךּ: אַין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶף. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אָם בְּרִיאָתֶף (כ'א מלאכתך): בָּל אֲשֶׁר תַּחָפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל · כִּי אַחָה נַעַלִיחָ עַל כֹל: אֵין כָּמוֹדְּ וָאֵין בִּלְּחֶדְּ. כִּי אֵין אַלֹּהִים זוּלָתָדְּ: אַתָּר רָאֵל עוֹשֵׂר פָלָא · וְדָבָר כִּמְדְּ לֹא יִפְּלָא: מִי כָמוֹךּ נוֹרָא תְהִלּוֹת · אֱלֹהִים לְבַרְּדְּ עוֹשֶׂה גְרוֹלוֹת: אין אותות כָּמוֹ אוֹתוֹתֶיך - אַף אִין מוֹפַת כָמוֹ מוֹפָתִיף: אין הְבוּנָה כִּחְבוּנָתֶה. אֵין נְּדֶלָה כִּנְּדֶלְתָּה:

בּי מָאר צָמָקוּ מַהְשְׁבוֹתִיף וֹנְבָּהוּ דַרְבִי אוֹרְחוֹתִיף:

T.00000

אין בּאָנָה בְּמוּ נַאֲנָתֶף. אַף אִין אָנָה בְּעַנְנָתָף: אין קַּדְשָׁה בִּקְרָשְׁתָף. אַף אין אָנָה בְּעַנְנָתָף:

:אין צְרָקה כְּמוֹ צִרְקָתֶף • אֵין הְשׁוּעָה כִּחְשׁוּעָתָף

אין וְרוֹעַ כִּוְרוֹעוֹתֶיך. אין קוֹל כְּרַעַם נְּבוּרוֹתִיך: אין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוֹתֶף. אין חֲנִינוֹת כַּחֲנִינוֹתֶף:

אין אָלָהוּת כֵּאלָהוּתֶךְּ. וְאִין מַפְּלִיא כְשֵׁם תִּפְאַרְתִּדְּ כִּי שִׁמוֹתִידּ אֵלִים מְרוּצִים. בְּזָכְרְדְּ לְחוּצִים לְהַפְּלִיא נְחוּצִים:

וְאַשֶּׁף וְחַרְטוּם לֹא יָלַחְצוּף · וְכָל אָם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּף: לֹא יְנַצְחוּף כָּל הַחֲכָמִים · כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטְמִים:

אַהָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲבָמִים · לא יוּכָלוּ לְּדְּעֲרוּמִים וְקוֹסְמִים: לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְוִפּוֹתֶיף · לְהָפֵּר עֲצַת סוֹד נְּוֵרְתָדְּ:

בַּרְצוֹנְךְ לֹא יַעֲבִירוּךְ. לֹא יִמַהַרוּךְ וְלֹא יִאַחַרוּךְ: עַצָּחָךְ הָפֵּר עַצַּח כָּל יוְעַצִים • וְעִוּךְ מַחֲלִישׁ לֵב אַפִּיצִים:

אַתָּה מְצַנָּה וּפַּחְדָּךְ מַשְׁנָה · נְאֵין עָלָיךְ פָּקִיר מְצַנָּה: אַתָּה מִקְנָה וִאֵינְךְּ מְקַנָּה · לְּדְּ כָּל מְקַנָּה נָפָשׁ תִּרְנָה:

וְכָל הַיִּצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם · וְכָל יָקר אֲשֶׁר כְּהָ אֵין הִקיוֹנָם: לא מחְשְׁבוֹתִם מַחְשְׁבוֹתִיף · כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלְתֶף:

וְאִין דִמְיוֹן גִפְּלָא אָאָלהִינוּ · וְאִין חֵבֶר נִשְׂנְּב אֲרוֹנֵנוּ: סְתוּר מִכָּל מָתוּר וְעָמוּם · מִכָּל עָמוּם וּמִכָּל כָּמים:

דק מְבָּל דַק וְצְפוּן מְבֹל · צְפוּן וְיָכֹל מִבּל יָכֹל: יִשְׂנָב מִכָּל יִשְׂנָב וְנָעְלָם מִכָּל נָעְלָם וּשְׁמוּ לְעוֹלָם:

נְבוֹהַ מִבֶּל נְבוֹהַ וְעֶלְיוֹן מִבְּל עָלְיוֹן וּמְבָּל חָבְיוֹן: חָבוּי וְעָמוּק מִבֶּל עָמוּק. לֵב בָּל הַשַּת עָלָיו חָמוּק:

שָׁאִין שִּׁכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה · יְכֹלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה: לא מַשִּׂינִים לוֹ אִיךְ וְכַמֶּה · לא מוֹצְאִים לוֹ דָּבֶר דּוֹמֶה:

מקרה וְעַרְעַר וְשִׁנּוּי וְמָפָלֹּ וְחָבֶר וּמִסְמֵךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:

ּוְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאָה וְצָבֵע. וְלֹא כָּל מָבַע אֲשֶׁר שֵשׁ וְשֶׁבַע: לָכֵן נְבוּכוֹת כָּל צִשְׁתּוֹנוֹת • וְנִבְּהָלוֹת כָּל הַהָשְׁבּונוֹת: וְכָל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוֹרִים • נִלְאִים לָשׁוֹם בּוֹ שִׁעוּרִים: מִלְשַׁעַרָהוּ וּמִלְהַגְּבִּילֵהוּ • מִלְתָאָבָהוּ וּמִלְפַּרְסְמָהוּ: בְּכָל שִּׂכְלֵנוּ חִפַּשְנוּחוּ • בְּמַדְענוּ לִמְצוֹא מַה הוּא: לא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ • אַרְ מִפַּוְעַשְׂיוֹ הַכַּרְנוּהוּ : שָׁהוּא לְבַהּוֹ יוֹצֵר אֶחָר. תַּי וְכֹל יוּכָל וְחָכָם מִיְיחָר: בי הוא הַיָה לַבֹּל קוֹבֶם • עַל בּן נִקְרָא אָלהי קָבֶם: בַּעֲשוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוֹם אָת בּלֹ יְדַעְנוּ כִּי הוּא כל יָכל: בּאֲשֶׁר מַעשִּׁיו בְּחָכְמָה כְּלָם • יָדַעְנוּ כִּי בִּבִינָה פְּעָלָם: בְּכָל יוֹם נָיוֹם בְּחַיְּשׁוֹ כְלָם • יָדַאְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם: בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹרֶם לְכָלָם • יָדַעְנוּ כִּי הוּא חֵי (וְקַיָּם) לְעוֹלָם: יָאֵין לְהַרְהֵר אַתַר יוֹצְרֵנוּ בְּלְבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרֵנוּ : לְמַמָּשׁ וְגֹדָשׁ לֹא נְשַׁצַרֵהוּ • לְטָפָל וְחֹאַר לֹא נְדַמָּהוּ: וְלֹא נְרַשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב • וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב: בָל הַגּּרָאִים וְהַגִּשְׂכֶּלִים • וְהַפַּדְעִים בָּעָשָׂר בְּלוּלִים: ָּנְשֶׁבֵע בַּפִּיוֹת וְשֵׁשֶׁת נִדּוֹת ּ וְשָׁלֹשׁ גְּוֵרוֹת וְעִתּוֹת וּכִּוּדוֹת: : הַן בַּבּוֹרֵא אֵין נַּם אֶחָר • כִּי הוּא בְּרָאָם כְּלָם יָחַר בְּלְם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ • הַם יאברוּ וְאַף יָסְפוּ : וְאַהָּה תַעֲמוֹר וּחָבַלֶּה בְּלָם • כִּי חֵי וְקַיָּם אַחָּה לְעוֹלָם

ליום ששי.

אַחָה לְבַדְּהְ יוֹצֵר כּל הוּא יִנְמָה מַצַשְׂה לְעוֹשֵׂהוּ: בָּל הָאַרָצוֹת לֹא יָכִילוּך. וְאַף שְׁמֵיִם לֹא יָכַלְכְּלוּך: אָו (כֹיז אף) יָחִילוּ מֵיִם חַיִּים · מִפָּנֶיף אֱלֹהִים חַיִּים: רָצַשְׁה אָרָץ וְנָסוּ מִים · וְנָמְפוּ (מֵיִם) מִן הַשְּׁמָיִם: נוֹמֶה לְבַרְּךְ הַשָּׁמָיִם . רוֹקַע הָאָרֶץ על הַפָּיִם:

עָשִיתָ בָּל חֶפְּצְּךְּ לְכַהָּךְ · וְלֹא נִצְּרַכְהָ עֵוֶר כְּנֵנְהָּךּ:

םוער אין מי יִסְעֶרֶה • הַבּל מִמְּה וּמִיּנֶה

נְכַּחֲךְ אָז בֵּן עַמָּה וְדַעָּתָּךְ · וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךְ אָתָּךְ: וְלֹא יָעַפְּהָ וְלֹא יָגַעְהָּ · כִּי בִמְלַאכְהְּרֹ לֹא עָמֵלְהָ:

כי בִדְבָרָהְ בָּל יִצוּרֶיךְ · וּמַצְשִׂה חָפְּצְּהְ בִּמַאֲמָרִיהְ: וְלֹא אִחַרְחוֹ וְלֹא מִהַרְחוֹ · הַכּּל ְעִשִׂיחוֹ יָפֶה בְּעִחוֹ:

מְבָּלִי מִאוּמֶה כֹל חַדַּשְׁתָּ וְאָת הַכֹּל בְּלִי כֹל (כ״ח כלי) פְּעָלֹתְ: וְעַל לֹא יְסוֹד הַכּל יָסַרְתָּ בִּרְצוֹן רוּחֲדּ כֹּל חָלִיתָ:

יְרוֹעוֹת עוֹלָם אָת כֹּל נוֹשְּׂאוֹת • מֵראשׁ וְעַד סוֹף וְאִינָם יִרוֹעוֹת עוֹלָם אָת כֹּל נוֹשְׂאוֹת • מֵראשׁ וְעַד סוֹף וְאִינָם

בְּעֵינֶיף לֹא דָבָר הָקְשָׁה . רְצוֹנְף כָּל דְּבַר רוּחֲף עוֹשָׁה:

לִפְעֻלְּתָךְ לֹא דָמִיתָ • אֶל כָּל תֹאַר לֹא שָׁוִיתָ:

יָלֹא קָרְמָה לִמְלַאכְהָּהְ מְלָאכָה . חָבְמָחְדּ הִיא הַכּּל עְרְכָה :

לַרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאָחֲרוּ · וְעַל חָפִּצְּךְּ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ: מִכָּל חָפִּצְּךְּ לֹא שָׁכַחְהָּ · וְדָבָר אֶחָר לֹא חָסְרְהָּ:

לא הָתְּסַרָּתְּ וְלֹא הָעָרַפִּתְּ וְלָא הָעָרַפִּתְּ וְלֶא הָבֶר לֹא נִמְצָא בָם: אַחָּה הְשַׁבְּּחֵם וּמִי הִחְעִיבָם · וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:

הַחָלּוֹתָ בְּחָבְמָה עֲשִׁיתָם • בָּתְבוּנְה וּבְרַעַת כִּלִּיתָם: מֵרֵאשִׁית וְעַר אַחֲרִיח עֲשׂוִים • בָּאֲמֶת וּבִישֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:

בּי רַחֲמֶיף וַחֲסָבֶיף. הָלֹא מֵעוֹלָם עַל עַבְּבֶיף: הָקְרַּמִיף וַחֲסָבִיף. הָלֹא מֵעוֹלָם עַל עַבְּבִיף:

יַעַר לֹא כָל חֵי הוּכַן לְכַלְבֵּל · לְפָנִי אוֹכֵל חִתּן אֹכָל: וּמְיּוֹן וּמכוֹן חַּעֲשֶׂה בְּפִי כל · צָרְכֵי הַבּל כַּאֲשֶׁר לַכּל:

שָּׁלְשֶׁת יָמִים הָרָאשׁוֹנִים · אָז הָכִינוֹתְם לָאַהַרוֹנים: אָז עָמִיתָ אור כַּשַּׂלְמָה · אָרָר מְאוֹרוֹת מִפוּל שֹׁלְמָה: בְּטֶרֶם כָּל יָצִיר מָאֹד נְּדַלְהָּ וְאַחַר כֹּל מָאֹד נָחָנַּדַּלְתָּ: אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הּוֹר וְהָדְר לּוֹבֵשׁ עַר לֹא ארָג נֵּאוּת לָבֵשׁ: אוֹר כַּשֵּׂלְמָה וָכִמְעִיל עוֹמָה עַמְיִם כַּיְרִיעָה נוֹמָה: עשׂית בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים: הִבְדַּלְתְּ בֵּין מַיִּם לְמָיִם • בָּמִתִיחַת רָקִיע הַשְּׁמָים:

מוונות מעונות לְשָׁרֶץ מִים וְעוֹף יְעוֹפּף עֻל (פְּנִי רְלִיהַ בְּשְׁמִים: יוּרְנַּ לְנָּיָ בִּיּן בַּוֹּרִם לְבָּוִים. בּּרְוּינּיוּיוּ וְ לְרֵּג יוּשְּׁבּׁים.

עָשֶׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אֲדְמָה · מַאֲבָל לְחַיָּה וּלְבָל בְּהַמָּה: בְּקֶרֶו שָׁמֵו נַּו נָטַעָּה · אֶל הָאָרָם אֲשֶׁר עָשִׂית:

עַזֶּר בְּנְגְּהּוֹ עֲשִׂיתָ לּוֹ · הֵּ: מַהְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יִּחְסֵר לוֹ: בָּל מִעשִׂיף בְּיָרוֹ חַהָּ · וְתַחַת רַגְּלִיו הַבּל שׁהָה:

לְהַעַלוֹת מִהֶם בָּקָר וְצֹאן · עַל מִוְבַּחַה יִעַלוּ לְרַצוֹן: עשִׁיחָ לוֹ בְּחִנֶּח לְשָׁרֵת · לְהַרְרַת קּדֶשׁ וּלְחִפְאָרָח:

שֵׁמְהָ בְּקְרָבּוֹ חָכְמַח אֶלְהִים כִּי יְצַרְתּוֹ לְּךְּ בְּצִּלְם שֵׁמְהִים:

לא פָנַעָהָ עַל פָּנֵי אֲדָמָה צְּרְבֵי אָדָם וְכָלָם בְּּחָכְמָה: מַעַשִּׁיך מְאַר רַבּוּ וְנָדְלוּ · וְשִׁמָך יִיְ כָּלָם יְהַלְלוּ: רַבּוּ וְנִרְלוּ מְאַר מַעַשִּׂיף · יורוּף וְיָ כָּל מַעַשִּׂיף: כֹל פַּעַלְהָ לְמַעַנֶּךְ · וְלִכְבוֹדְךְ כָּל קִנְיָנִיך:

ליום חשבת

אָז פֵּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נַרְּחָ. יוֹם הַשַּׁבָּח עַל כֵּן בֵּרַכְּה: בְּרוּך וְיִ יוֹצֵּר כְּכָּם אֵלהִים חַיִּים וֹמֶלֶּךְ עוֹלְם: פי מעוֹלָם עַל עָבָרָיך. רוֹב רַחַמֶּיך בְּבָל עַח יְבָּרְכוּכְה: פי מעוֹלָם עַל עַבָּרָיך. רוֹב רַחַמֶּיך נַחְסָּרִיך:

431 1/4

וּבְמִצְרֵים הַחְלּוֹתָ • לְהוֹדִיע כִּי מְאֵד גַעֲלֵיתָ:

על כָל אָלהִים בַּעשוֹת בָּהָם · שְׁפָּטִים גָּרלִים וּבְאלֹהִיהָם: בַּלְ אָלהִים בַּעשוֹת בָּהָם · הַיִּר הַגִּרוֹלָה וַיִּירָאוּ:

נהגָהָ עַמָּךְ לַעֲשׁוֹת לָךְ שָׁם תִּפְאָרָת לְהַרְאוֹת גַּרְלָךְ: יִדְבַּרְהָ עִמָּם מִן הַשָּׁמִים · וְגַם הָעָבִים נָמְפוּ מִים:

יָדַעָּהָ לֶּכְהָם בַּמִּדְבָּר · בָּאָרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר: הַהָּ לְעַמִּךּ דְּגַן שָׁמִים · וְבָעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מִים:

יִרְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמֵל לְאָמִים: הַגְרָשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים יִירְשׁוּ אַרְצָם וַנְעַמֵל לְאָמִים: בַּעַבוּר יִשְׁמְרוּ חֻפִּים וְתוֹרוֹת · אִמְרוֹת יִי אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת:

וַיָּחָעַדְנוּ בְּמָרְעָה שָׁמֵן · וּמָחֹלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמָן: בְּנוּחָם בְּנוּ עִירַ קְרְשֶׁךּ · וִיפָּאֲרוּ בִּיח מִקְרָשֶׁרּ:

ותאטֶר פּה אָשֶׁב לְאֹרֶה יָמִים צֵידָה בָּרֵה אָבֶרְה: פִּי שָׁם יִוֹבְּחוּ וִכְחֵי צֶרֶקּ. אַף פּהַנֵּיף יִלְבְּשׁוּ צֶרֶקּ:

וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ לְךְּ יִתְרוֹעֵעוּ אַף יָשִירוּ: בּית יִשְׂרָאֵל וְיִרָאֵי וְיּ יְכַבְּּדוּ וְיוֹרוּ שִׁמְדּ יְיָ:

הָטִיבוֹתְ מָאֹר לָרִאשׁוֹנִים • בֵּן תִּיטִיב נַּם לָאַחַרוֹנִים • יִי חָשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ • כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂחָ עַל אֲבוֹתֵינוּ :

אוֹתָגוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהִישִׁיב · וְנוֹדֶה לְךְּ לְעוֹלֶם כִּי תִישִׁיב:

וְבֶּרֵן דָּוָד תַּצְּמִיחַ בָּהּ וְמִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקּרְבָּה: וִבְּרֵו צֶּדֶק שָׁפָּה נִוְבָּחה. וְכִימֵי בֶּרֶּם הָּצֶערַב מִנְּחָה:

וּבָרֶה עַפָּף בָּאוֹר פָּגִיף כִּי חַפָּצִים לַעשוֹח רְצוֹנֶךְ: וּבִרְצוֹנְךְ מַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ הַבֶּט־נָא עַמָּךְ כַּיְלֵנוּ:

וְחָמִיד נְסַפֵּר חְּהִלְּתֶּךּ לְעַם סְנֻּלְּה · עַל עַמָּך בִרְכְתָּה סִלְּה · וְנְהַלֵּל לְשֵׁם חִפּאַרְתֵּךּ:

יִםבּרֶכְתִּדְּ עמּדְ יִבֹרָדְי כִּי אֶת בָּל אֲשֶׁר חִּבְרֵדְ מְבֹרָדְ

ואָנִי בְּעדִי אָהַלְּלָה בּוֹרְאִי . וְאָבֶרֶכְבָה כָּל יְמֵי צְבָּאי: יהִ שִׁם יְיָ מְבֹרֶךְ לְעוֹלֶם · מִן הַעוֹלֶם וְעַד הָעוֹלֶם:

 : אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אָאֲרוֹג • כִּי אֵלֶיךּ נַכְּשִׁי תַעֲרוֹג

נַפְשִׁי חָמְרָה בָּצֵל יָרֶךּ · לְרַעַת כָּל רָז סוֹרֶךּ: מִנִּי רַבְּרִי בִּכְבוֹרָדּ · הוֹמָה לִבִּי אָל דּוֹנִידּ:

עַל כֵּן אָדַבֶּר בָּךְ נִכְבָּרוֹת · וְשָׁמָךְ אֲבַבָּר בָּשִׁירֵי יְדִירת: ע״ם א״ִב אָסַפְּרָה כְבוֹדְךְּ וְלֹא רָאִיתִיךְּ אֲדַמְּךְ אֲבַנְיְּךְ וְלֹא יְדַשְׁחִיךְּ:

בְיֵר נְבִיאֶיךְ בְּסוֹר עֲבָרִיךְ רְמִיחָ הַדֵר כְּכוֹר הוֹרֶךְ: גִּרְלְחָה וֹגְבוּרָתֶהְּ כִּנּוּ לְתָּקָף פְּשְלְּתָהְ:

דפו אוֹתְךּ וְלֹא כְפִי יָשְׁדְּ · ויַשְׁוּוּךְ לְפִי כַוְעַשִּׁיךְ: הִמְשׁילוּךְ בִּרוֹב חֶוְיוֹנוֹת · הִנְּךְּ אָחָר בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת :

וַיָּהָוּוּ בִּךְ זִקְנָה וּבַהַרוּת · וּשְׂעֵר ראׁשְׁךְּ בִּשִׁיבָה וְשַׁהַרוּת: זִקְנָה בִּיוֹם דִּין וּבַהֲרוּת בִּיוֹם קָרֶב · בְּאִישׁ מִלְּהָמוֹת יָדִיו לוֹ רָב:

רָבשׁ כּוֹבֵע יִשׁוּעָה בָּראשׁוּ · הוֹשִׁיעָה לּוֹ יָמִינוֹ וּוְרוֹעַ קְּרְשׁוֹ : פַלְלֵי אוֹרוֹת ראשׁוֹ נִמְלָא · וּקְוָצּוֹתִיו רְסִיםֵי לָיְלָה :

יתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּיּ וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטָרֶת צְּבִי: כָּתָם טָהוֹר פִּּו דְּמוּת רֹאשׁוֹ . וְחַק עַל מָצַח כְּבוֹר שֵׁם קִרְשׁוֹ:

לָחֵן וּלְכָבוֹד צָבִי תִפָּאָרָה · אֲמָתוֹ לוֹ עִמְּרָה עַטְרָה: מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְּחָרוֹת · קְוְצוֹתִיו חַּלְחַלִּים שְׁחוֹרוֹת:

נְוָה הַצָּבֶר בְּנָר תָפָאַרְתּוֹ · יָעַלֶּה נָא עַל ראש שִׁמְחָתוֹ: סְגָּלָתוֹ חָהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת · וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי חִפְּאָרֶת:

עָמוּסִים נְשָׂאָם עָטָרֶת עָנְּדָם עַנְּדָם כַּאָשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינִיוּ כִּבְּּדָם: פְּאֵרוֹ עָלֵי וּפְּאֵרִי עָנָיוּ . וְקָרוֹב אֵלֵי בְּקְרָאִי אֵלָיוּ:

צַח וָאָרוֹם לֹלְבוּשׁוֹ אָרוֹם • פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֶרוֹם:

קשר תפילון הראה לעניו - תמונת זי לעגר שיניו:

רוצה בעפו ענום יפאר - יושב ההלות בם להתפאר:

ראש דברה אפת סורא פראש - דור ודור עם דורשה דרוש:

שיח המון שיבי גא עליה - ורפלתי תפרב אליה:

תובר שיבת לראשה שפרת יושר על קרבניה:

ברכתי תשלה לראש משביר - מחולל ומוליד צדיק כפיר:

ובברבתי תשלה לראש משביר - מחולל ומוליד צדיק כפיר:

יעבר גא שיתי עליה - כי נפשי תשרונ אליה:

יעבר גא שיתי עליה - כי נפשי תשרונ אליה:

כתר מלכות

לרכי שלמה כן יהורה ן' גבירול.

פַּתְפָּלֶתִּי יִסְכָּן נָבֶר · בִּי כָהּ יִלְטֵר ישֶׁר וּוְכוּת: סָפַּרְתִּי כָהּ פִּלְאֵי אֵל חֵי · בִּקְצֵירָה אַךְּ לֹא בַאָּרִיכוּת: שִׂסְחִּידִּ עַל רֹאשׁ מַרְגַלֶּלֵי · וּקְרָאתִיהָ כָּתָר מַלְכוּת:

נְּפָּלָּאָים מַעֲשֶׂיף וְנִפְּשׁי יוֹדַערז מְאֹד: רְּךְּ וְיִ הַנְּרְלָּהֹ וְהַבּּוֹרִ וְהַנֵּצֵח וְהַהוֹד: רְּךֹּ וְיִ הַפֵּמְלָּכָה וְהַפִּאָרָר וְהַנֵּצֵח וְהַהוֹד: רְּךֹּ וְיִ הַפֵּמְלָּכָה וְהַפִּאָיִר וְהַנִּצַח וְהַהוֹד: לְּךְּ בְּרוֹצִי מַעְלָּה וִמְשָׁר וְהַפִּלָּאיִ בְעִילִּה וְאָשֶׁר בְּסוֹרָה וְמָשָׁר וְהַנִּמְוֹד: לְּךְּ בִּינִמְה הַפּוֹד וְהַיִּסוֹד: לְךְּ הַשָּׁב הַנִּעְלָם מִפְּחֵי חָבָמָה וְהַכָּחֹ הַפּוֹבֵל הְשִׁילָם עַל בְּלִימָה וְהַכְּחֹ הַפּוֹב הְשִׁילִם הַנְּעָלָם מִפְּחֵי חָבָמָה וְהַבּּחֹ הַפּוֹב הְשִׁילִם שָׁבְּחֹ וְהַנְּשִׁר וֹּהְיִנְיוֹן וְהַתְּיוֹן וְהַתְּיוֹן וְהַתְּשִׁר לְּא יְבִילְם שָׁבְּיוֹן וְבְּיִוֹן וְהַבְּחֹ הְבָּבּוֹר וְהַבְּיוֹן וְהָהְיִים בְּבְּבוֹין וְהַבְּיוֹן וְהַבְּחִים בְּבָּיוֹן שְׁבִין לְבִילְחוֹן וְהַבְּיוֹן וְהַהַּיִּים בְּבִּילְם מִפְּחֵוֹ וְהַבְּעוֹן וְהַבְּעוֹן וְהַבְּעוֹן וְהַנְשִׁר לֹא יְבִילְם שְׁבִיוֹן וְבְּיִיוֹן וְהַבְּשִׁר לֹא יְכִילֶם שְׁבִיוֹן וְהָבְּיוֹן וְהַבְּשִׁר לֹא יְכִילֶם שְׁבִיוֹן וְהַבְּיוֹן וְהַבְּשִׁר לֹא יִשְׁלֵם עֲבִייוֹן לְּהְשָבִים בְּלִיוֹן וְ וְהַשְּׁבִי בְּלִיוֹן וְ וְהַשְּבִי בְּבְּיוֹן וְבְּשְׁיִם וְהָשָׁבִי בְּבְיוֹן לְנִבְיוֹן וְבְּשְׁיִים וְהַשְּבִי לְנְבִיוֹן וְבְּשְׁיִם וְהָשְׁבִי וְהָשְׁבִי וְהָשְׁבִי וְהְבִּשְׁיוֹן לְבְשְשִׁים וְהַשְּׁבִי לְנְבְשִׁים וְהַשְּׁבִי לְנְבְּוֹן לְבִישְשִׁים וְהַשְּׁבִי לְנְבִשְׁיִם וֹבְישִׁבִי לְבְּשִׁים וְהַשְּבִין לִּבְּבִיוֹן וֹלְבְּשְׁיִים וְהַשְּבִּין לְבִּבְשִׁים וְהַשְּבִי לְנִבְּשִׁי וֹבִישְׁיִם הִוּא וַהְצִּפְּנָהוֹן יִיבְיִבְים הְבִיּשִׁים וְהַשְּבִין לְנִבְישִׁים וְהַשְּבִיּים בְּבְּלוֹים בְּבְּלוֹים בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיוֹן בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּלוֹין בְּבְיּשִׁים וְהַשְּבִּים בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבּוּת בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹן בְּבְיוּם בְּבְּבְיוֹן בְּבְבּיוֹם בְּבְבּיוֹם בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבְּיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְּיוֹן בְּבְּבוּים בְּבְבְּיוֹם בְּבְבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּוֹי בְּבְיוּם בְּבְבּיוֹם בְּבְּבְּבּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבּיוֹם בְּבְּבּים בְּבְּבּים בְּבְּבְים בְּבּבוּים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבוּים בְּבְּבְּבְים בְּב

כנוי: אַתָּר אָחָר וִלְשִׁוּם לך חִק וּנְכוּל נִלְאָד. הַנְּיוֹנִי ער כּן אָמִרְהּ יְאַרְירוּתְךּ תַלְּמִי תְּבָי וְלָא יוֹפִיף. כִּי כֵּא יָדְעוּ מִרֹ הוּא: אַחָר אְחָר וְלָא יָאַרְוּתְרּוּתְךּ תַלְּמִי תְּלֵב יִתְמָהוּ כִּי כֵּא יָדְעוּ מִרֹ הוּא: אַתָּר אְחָר אָחָר יַלְא כְאָחָר הַפְּנוּי וְהַפֶּניי כִּי כִּי כֵּא יַשִּׂינְף רְפּוּי וְשִׁנּוּי. כִּי לִא חִאר וְלָא אַיּיָר אַחָר וְלָשׁוּם לך חִק וֹנְכוּל נִלְאֶד. הְנִיוֹנִי. ער כּן אָמִרְהּיּ

-131

Die Königskrone

bea

M. Calomo ben Jehudah Gabirol.

Fromme bies Gebet bem Menschen, ben es Recht und Tugend lehrt. Des lebend'gen Gottes Wunder furz und bundig es bewährt. Drum ift's meiner Lieder Ausbund, Konigskron' ju heißen werth! —

שנפלאים Wunderbar sind Deine Werke, und meine Seel' es erkennt und weiß. Dein, o Gott, ift bie Macht und bie Größe, ber Glanz und der Ruhm und Preis. Dein die Herrschaft über Alles, der Reich= thum, die Ehre, die Geschöpfe ber Boh' und Tiefe bezeugen, bag Du bauerst, wenn sie sinken ins Leere. Dein ist die Kraft, an beren Geheimniß ermübet ber Gebanke; benn Du bist mächtiger als seine Schranke. Dein ber Allmacht Hille, bas Geheimniß und ber Urgrund! - Dein der Name, verborgen den Männern des Lichts, und die Kraft, haltend bie Welt überm Nichts, die Verborgnes offenbart am Tag bes Gerichts. Dein die Gnade, die an Deinen Geschöpfen Du lässest walten, und bas Gut, bas Deinen Frommen Du vorbehalten. Dein die Geheim= niffe, bie nicht faffet Gebant' und Preis, und bas Leben, bas nichts von Bermefung weiß; und ber Thron, erhaben über aller Sobeit Fille, und die Wohnung in bes Aethers Geheimnishülle. Dein ift bas Da= fein, beffen Licht' entstrahlet alles Leben, bavon wir fagen, bag wir nur in seinem Schatten weben. Dein die beiben Welten, die Du von ein= ander geschieden, die eine zum Wirten, die andere zu seligem Frieden. Dein ber Lohn, ben Du n Frommen beschieden und aufgespart. Du sahst, daß er gut sei, brum hast Du ihn aufbewahrt.

Du bist einzig, und in Deiner Einheit Geheimniß staunt der Weisen Sinn. Du bist einzig, und Deine Einheit wird nicht vermindert, noch vermehrt, nicht größer, noch kleiner an Werth. Du bist einzig, und nicht wie das Eins der Zahl, nicht trifft Dich Bergröß'rung, Beränderung, Benen= nung, Merkmal. Du bist einzig, und Begriff und Grenze Dir zu sehen mir der Sinn vergeht. Druw dent' ich: hut' ich meinen Wan=

-131 Va

אֶשְמִרָה דְרָכֵי מֵחֲמוֹא בִלְשׁוֹנִי: אַחָה אֶחָר· נָּבַדְּתְּ וְנַעְלֵיתְ מִשְׁפּוֹר וֹמִנְפּוֹלּ וְאִילוֹ הָאֵחָר שֻׁיָּפּוֹל:

אַהָּה נִמְצָאָ יִשִּׁינָה שֵׁמֵע אוֹן וְלֹא רָאּוֹת עֵין ּ וְלֹא יִשְׁלֵט בְּּךְּ
אַהָּה נִמְצָאַ יְשִׂינָה שֵׁמֵע אוֹן וְלֹא רָאּוֹת עֵין ּ וְלֹא יִשְׁלֵט בְּּךְּ
אַהְר וְלָפֶּה וְאֵין: אַהָּה נִמְצָאַ יְשִׁינָר וְמָנִית יִשְׂינְנִיּ יְמִצְּאַ יְמִוֹן הָיִית יִבְּלִי מָקוֹם חָנִית: אַהָּה נִמִצְאַ יִּמֹיּךְ נָמִיְרָ וְבְלִי מָקוֹם חָנִית: אַהְּה נִמְצָאַ.

וְסוֹרְךְּ נַעְלֹם וּמִי יַשִּׂינְנִוּ יִשְׂינְנוּ יִשְׂינְנוּ יִמְיֹלְם מִי יִמְצָאֶנוּ:

אַחָה חַיּ וְלֹא מִיְּמֵן קָבוּעַיּ וְלֹא מֵעֵת יְרוּעֵ: אַחָה חַיּ וְלֹא בְנֶפֶּשׁ וֹנְשְׁמָה כִּי אַחָה נִשְׁמְד לִנְשָׁמָה: אַחָּה חַיּ וְהַפֵּגִיעַ לְסוֹּרְךּ יִמְצְא חַעַנוּג עוֹלְםיּ דְּמָה וְחִי לְעוֹלְם:

אַתְּה גָרוֹל מִכָּל מַהְשָׁבָה וְנָאֶה מִכָּל מֻרְבָּבָת. וְכָל יִתְרוֹן מִגְּרָעֵה: אַתְּה גָרוֹל מִכָּל מַהְשָׁבָה וְנָאֶה מִכָּל מֶרְבָּבָה: אַתָּה גָרוֹל על כָּל גַּרְלָה וֹמְרוֹמִם על כָּל תְּהָלָה:

אַחָּה גָבּוֹר וְאֵין בְּכָר יְצִירוֹתֶיף וּבְרְיּוֹתֶיף אֲשֶׁר וַעֲשֶׂיף כְּמִעֲשֶׂיף וְכִגְבוּרוֹתֶיף: אַחָּה גַבּוֹר וּלְה הַגְּבוּרָה הַגְּמוּרָה אֲשֶׁר אֵחָּה נְבּוֹר וּמֵרוֹכ גַּאַוֹחְוּל בְּעֵת וַעֵם אַפֶּּוֹי וְחַאָּבִייְרִּה לְחַפִּיִים זַעְפֶּף: אַחָּה גִבּוֹר וּמֵרוֹכ גַּאַוֹחְוְּה חִּמְחוֹל בְּעֵת וַעֵם אַפֶּּוֹי וְחַאָּבִייִּה לְחַפִּיִים זַעְפֶּּף: אַחָּה גִבּוֹר וְבִוֹר וְבִוֹיִם בְּלִם הַבּוֹר וְבִּוֹיִם בְּעִבּוֹיִה עַר בְּל בְּרוּאַיִיף כְּלְם הִבּוֹר וְבִּוֹיִם בְּעִבּוֹיִם אֲשֶׁר מֵעוֹלְם:

אַתָּה אוֹר וְעִינֵי כָּר נָפֶשׁ זַכָּר וְיִרְאוּף וְעַנְנֵי וְעוֹנִים מֵעינֶירָ יְעֵלִימוּף: אַתְה אוֹר נָעְלָם בָּעוֹלָם הַנֶּר וְנִנְלֶרוֹ בָּעוֹלָם הַנִּרְאֶה בְּרַר יִי יִרְאָה:

אַפָּם קצֵרוּ תִרְאֶה אָפָּם לָצֵרוּ תִרְאֶה וְנִין הַשִּׂכֶל לְךּ תִכְםוֹף וְחִשְּׁהְאֶרה אֶפֶּם קצֵרוּ תִרְאֶה וְכְלּוֹ לֹא תִרְאֶה:

אַחָה אֱלֹהֵי הָאֶלְהִים וְכָּר הַבְּרוּאִים עֵבֶיוּךּ וּבִּכְבוֹר וֶרה הַשֵּׁם נִּחְחַיַּב כָּל נִבְרָא לְעָבְדֶּךְּ : אַחָה אֱלוֹהַ וְכָל הַיְצוּרִים עֲבָדֶיוּ וְעוֹבְדֶיוּ וְעוֹבְדֶיוּ וּ וְלֹא יֶחְסֵר כְּבוֹדֶףּ כִּי בִּנְלֵל עוֹבְדֵי בִלְעָבֶיוּ כִּי בַּוְנֵרְ כְּיָם לְּהַגִּיעַ עֶבְיִיףּ: וֶרְה הַשְּׁבוֹ כִּי וְחָעוּ מִוֹ הַדְּבֶּי וְחָעוּ מִוֹ הַבְּבֶּי וְחָבִּי מִּבְּי בְּבְּל אֶר פְּחַת: וְכָּלִם חְשְׁבוּ כִּי לְחָפְּצִם נְגְעוּ מִיּ בְּבְבִי לְחָפְצִם נְגְעוּ וְהַם לְּרִיק וְנְעוּ: אַבְּ עַבְּיִיףְ הֵם כָּפִּקְחִים ההוֹלְכִים דְּרֶבְ נְכוֹחָה ּ לֹא וֹה לִבְּיִיךְ הֵם כְּפִּקְחִים ההוֹלְכִים דְּרֶבְּ נְכוֹחָה לֹא

del, daß meine Zunge nicht Sünde begeht. Du bist einzig, hoch er= haben über Wanken und Fallen. Wie follt' auch der Einige fallen?

dann Dich erreichen. Kein Wie, Warum und Wo haftet an Dir als Zeichen. Du bist, boch nur für Dich allein, und außer Dir keinem andern Sein. Du bist, und eh' noch die Zeit war, dauertest Du fort, und throntest, eh' noch gewesen der Ort. Du bist! Dein Geheimniß ist versborgen. Wer mag's ergründen? So tief, so tief — wer kann es sinden?

Du lebst, und nicht seit gewisser Zeit, nicht seit einem Punkte der Bergangenheit. Du lebst, doch nicht wie das Menschen= leben, das dem Schatten gleicht, das am Ende Gewürm und Moder erreicht. Du lebst, und wer in dies Geheimniß dringt, lebt in Ewig= keit, genießt sel'ge Lust in alle Zeit.

Du bist groß, und vor Deiner Größe ist jede Größe gebeugt, und jede Würde demüthig schweigt. Du bist größer, denn des Gedankens Macht, und schöner, denn alle Himmelspracht, Du größer als aller Rang, erhaben über jeden Lobgesang.

Du bist start! Und nicht ist eins Deiner Gebild' und Werke, das thun könnte gleich Deiner Macht und Stärke. Dein ist der Stärke Vollendung, die ohne Wandel ist und Aenderung. Du bist stark und in Deiner Hoheit verzeihst Du auch in Zorngluth, und übst gegen Sündige Langmuth. Du bist stark! Doch Dein Erbarmen umsfasset alle Wesen, es ist unendlich von jeher gewesen.

Dich, doch der Sünde Wolken ihrem Aug' entrücken Dich. Du bist Licht, verhüllet hier, sichtbar in der andern Welt, der klaren. Auf dem Berge Gottes wird sich's offenbaren!

אחה עליון Du bist erhaben, und des Geistes Auge schmachtet nach Deinem Glanze, boch schaut er nur Etwas, nicht das Ganze.

Du bist der Götter Gott! Alle Geschöpfe von Dir zeugen, um jenes Namens willen müssen sie vor Dir sich beugen. Du bist Gott, und alle Wesen Deine Diener und Knechte, und nicht verstürzt sind Deiner Herrschaft Rechte durch die, so huldigen fremdem Wahn; ist Aller Streben doch, Dir zu nah'n. Doch sind sie wie Blinde, suchen des Königs Weg, und gehen irr' auf einem Nebensteg. Der in Verderbens Abgrund sinkt, Den eine Grube zum Fallen bringt, und Alle meinen, sie seien an's Ziel gekommen, und mühten sich nur ohne Frommen. Aber Deine Knechte sind wie Seh'nde, wandelnd auf gerader Bahn, weichen nicht rechts noch links, bis dem Königspalaste

סָרוּ יִמִין וּשְׂמִאל מִן הַדֶּרֶךְ עַר בּוֹאָם לַחֲצֵר בִּית הַפֶּּוֹלֶדְ: אַתָּה אֱלוֹהַּ סוֹמֵדְ הַיְצוֹרִים בָּאלָהוּתֶךְּ יְסוֹאֵד הַבְּרוּאִים בְּאַחֲדוּתֶךְ: אַתָּדה אֱלוֹהַּ וֹמִדְ הַבְּרוֹאִים בִּאַחְדוּתֶךְּ: אַתְּדה אֱלוֹהַ וְאַיִרוּתְךְּ וְמַבְּרוֹאִים בִּאַחְדוּתְךְּ יִמְנִיאוּתֶךְּ: כִּי הַכּּל סוֹד וְאָרִי הַבְּר שֵׁם כָּל אֲחָד. הַכּל הוֹלֵדְ אֶל מָקוֹם אֶחָר:

אַהָּה חָכֶם וְהַחָּכְמָה מְקּוֹר חַיִּים וּמִפְּּוֹך וֹבָעַה וּבְּעָר בָּעַר כָּל אָרָם מִוּעֵת: אַהָּה חָכֶם בַּיְמוֹן לְכָּל בַּקְמוֹן וְנְבָעָה וְבְּעָר מְּוֹלְּה אָצְלְּוֹּ אָמוֹן: אַהָּה חָכָם וְלֹא לָמִרְהְ מִבּּלְעָרֶיךּ וְלֹא לְנִיחָ חְכָמָה מִיּוּלְּחָך: אָמוֹן: אַהָּה חָכָם וְלֹא לָמִרְהְ מִבּּלְעָרֶיךּ וְלֹא לְנִיחָ חְכָמָה מִיּוּלֹּחָף: הַיִּשׁׁ מִן הָאִין וְנִבְּמָע וְמָלְ הַיִּשׁׁ הְאַלְּהָ חֲפֶּץ מְוֹּמְוֹ הְעִין וְשׁוֹאֵב מִפְּמְוֹר הָאוֹר

מִן הָעִין וְנִבְקַע וְמְבָּר וְמָבוֹר וְמִבּל בְּלִי בָּלִי: וְחָצֵב וְחָבֵּק וְנִיתָר וְנִבְּקַע וְמָבֵּר וְמָבוֹר הָאוֹר

מִבְּלִי דְלִי וּפִוֹּע וְנִבְּקַע וְנִבְּלָע וְנִבְּקַע וְנִבְּלְי וְמְבִּר וְמָבֵּר וְמָבְיִי וְמִבּר וְמָבְּר וְמָבְיוֹ בְּלְי וְנִבְּלְי וְמְבִּר וְמָבְּר וְמִבְּי וְמְבְּר וְמִבְּי וְמְבִּי וְנִבְּלְע וְנְבְבְּע וְנִבְּלְע וְבִילְי וְבְּלְנִים מְחַבֶּבֶרת וְבְּלְבְאוֹת הַיְכִלְּת וְיִרעוֹת הַבְּרִיאוֹת הַבְּרִיאוֹה הַבְּרִיאוֹה הַבְּבְינִית הְלְנִים מְחַבּב מְנִבְיוֹת וְנִיבְלְע וְנִיתְיוֹ וְבְּבְּע וְנִיבְיוֹם מְחַבֵּבֶרת וְבִּיְרִישְׁה הַבְּבְיוֹי וְנִילְי וְבִיוֹ וְבְּבְּע וְנִבְּבְע וְנִילְ שְׁבְּרִישׁ מְּבְּרִישְׁת וְבִּיְיִישְׁה הָבָּבְית וְיִבּיוֹ שְׁתְּבִיוֹנְת וְבִיוֹים מְחָבְּבּרִיאוֹה הַבְּבְינִילְי וְבִיתוֹי וְנִבְּת וְבִּיבְיוֹים מְחָבּיוֹם מְחִבּּבְית וְיִבּוֹים בְּחִבּיוֹים מְחִבּבְית וְבִילוֹים בְּנִבְית וְבִּית וְבִּיל שְׁבִּבְית וְבִּית וְבִיל שְׁבְּבְּית וְבִילְיִים וְבִּבְית וְּבְּית וְבִיל שְׁנְיבִית וְיִבּית וְּבִית וְּבְית וְבִּית וְבִית וְּבִית וְיִבּית וְיִבּית וְבִיל שְׁבְּית וְבִיל וְיִבְּית וְבִילוֹים וְנְיבְית וְבְיוֹים מְבְּית וְבְיוֹים וְבְיוּבְית וְּבְיוֹבְית וְבְיוּבְית וְיִים וְבְּבְית וְבְּיבְית וְּבְּית וְיִים וְיִבּית וּבְיוּבְים בְּבְּבְית וְבְיבּית וּיִיוּ בְּית וְיִים וְּבְית וְּבִּית וּיִים וְּיִבְיוֹם בְּיוֹים בְּבְית וְּיִבְיוּים בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹיוּיוּים וְּיבְּיוּית וְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְית וְיבְּבְיוּיו

sie nah'n. — Du bist Gott, stützend die Wesen burch Deine Gottheit, haltend die Geschöpfe durch Deine Einheit. Du bist Gott, und nicht getrennt ist Deine Gottheit und Deine Einheit, Dein Ursein und Dein Dasein. Denn Alles ist Eins in Dir, und ist verändert auch das Wort, so geht doch Alles an einen Ort.

Dir firömt sie her, und gegen Deine Weisheit, bes Lebens Quell, von Dir strömt sie her, und gegen Deine Weisheit ist der Mensch an Einsicht leer. Du bist weise, früher als aller Beginn, und die Weisheit von je Deine Pfleglingin. Du bist weise, und hast nicht geslernt von Einem außer Dir, Du gewannst Deine Weisheit von Keinem außer Dir. Du bist weise, und schufst aus Deiner Weisheit die Welt, wie der Künstler, was ihm gejällt. Du zogst den Faden des Seins aus dem Nichts, wie aus dem Auge geht der Strahl des Lichts, und schöpft ohne Eimer aus des Lichtes Bronnen. So ward ohne Wertzeug Alles begonnen, und aus des Gedankens Tiefen holt' Er Gebilde, die verborgen schliefen. Und von Schlacken rein, schwelzt Er das Sein. Und rief dem Nichts, daß es sich spaltete, und dem Sein, daß es entfaltete, und der Welt, daß sie sich gestaltete, und maß mit der Spanne der Wolfen Dehnung aus, und fügte den Himmelsrädern ein Zelt zum Haus, und mit seiner Allmacht Schleisen verknüpft Er der Schöpfungen Säume, und sie reicht bis an der Ereaturen äußerste Räume.

יש שמדלנים זה עד מי יעמיק.

יִמְלֵּלְ נְּבְוּרוֹתֶיךּ בַּעֲשׁוֹתְךּ בַּהּוּר הָאָרֶץ נָחֱלֶּק לִשְׁנִים הְּוֹלֵךְ לִשְנִים הְּבְּעָשׁוֹתְךּ בַּהּוּר הָאָרֶץ נָחֱלֶק לִשְׁנִים הְּוֹלֵךְ יִבְּשָׁה וְחָצְיוֹ מָיִם: וְהָקַּפְּהָ עֵל הַפִּיִם גַּלְגַּל הָרוּחַ גַּלְגַּל הָאִשׁ: וְהַיְסוֹדוֹת הָרוּחַ גַּלְגַּל הָאִשׁ: וְהַיְסוֹדוֹת הָאַלָּה אַרְבַּעְהָם וֹמִיּצְאָם יְסוֹד אָחֶר וֹמוֹצָאָם אָחְר. וֹמִפְּנוּ יוֹצְאִים הָאַלְּה אַרְבַּעְהָם וּמִשְׁם יִפְּרֵד וְהָיְה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים:

מִי יְחַוּה נְּדְלָּחָה בְּהַקּיפְה עֵל נֵּלְנֵל הָאֵשׁ נַּלְנֵּל הָרָקִיעַ וּבּוֹ הַיְּרָחַיּ בְּיִבְּלְּהוּ וְעָשְׂרִים יוֹם יִפּוֹב נַּלְנֵּלוֹ וְיִעֲלָה וֹיְעַלָּה וְעָשְׂרִים יוֹם יִפּוֹב נַּלְנֵּלוֹ וְיִעֲלָה וְיִשְׁלָה וְעָשְׂרִים וְמֵהֶם בְּשׁוּטִים וּמֵהֶם עְמִקּים וְגוּפּוֹ פָּחוּת מִנּוּף הָּאָרֶץ כְּחֵלֵּן מִחִּשְׁעָה וּשְׁלְשִׁים חֲלָקִים: וְהוּא מְעוֹרֵר מִדֵּי חֹיָשׁ בְּחָרְשׁוֹ הָאָרֶץ כְּחֵלֶן מִחְּשְׁעָה וּשְׁלְשִׁים חֲלָקִים: וְהוּא מְעוֹרֵר מִדֵּי חֹיָשׁ בְּחָרְשׁוֹ עִוֹלָם וְקוֹרוֹחָיוֹ וּ וְרְעוֹחָיוֹ וְרָעוֹחָיוֹ . בִּרְצוֹן הַבּּוֹרִץ אוֹחוֹ לְהוֹרִיעַ לְבֵנִי הָאָרָם נִּבוּרוֹתִיוֹ:

מִי יַזְבִּיר מְּהָלֶּהֶף בַּעֲשׂוֹחָף הַיָּרֵהַ רֹאשׁ לְחֻשְׁבּוֹן מוֹעֲרִים וּזְמַנִּים. וֹתְקוּפוֹח וְאוֹחוֹת לְיָמִים וְשָׁנִים: בַּלַיְלָה מָמְשַׁלְחוֹ עַר בּוֹא עָחוֹ וְיִחְבַּפֶּה מַעֲמֵר בְּקַרוּתוֹ בִּי מִמְשׁלְחוֹ הַשָּׁמֶשׁ אוֹרְחוֹ: וְיִקְבָּעָר הָשָׁמֶשׁ אוֹרְחוֹ: בַּלַיִל אַרְבָּעָר הָשָׁמֶשׁ אוֹרְחוֹ: בַּלִיל אַרְבָּעָר הְעָשָׂר אִם יַעַמְרוּ עַל קוֹ הַחְּלִי שְׁנֵיהֶם וְיִפְּיִר בִּינֵיהֶם וּבְּלֵיל אַרְבָּעָר אִ עָשָׂר אִם יַעַמְרוּ עַל קוֹ הַחְּלִי שְׁנֵיהֶם יְנִמְלְהִי וְנִקְּרִים וּלְהָרִים שׁוֹפֵט לְהַשְׁפִּיל וּלְהָרִים: אָבְּרוֹ יִבְּיְהָי אַבְּרוֹ שְׁנִיהֶם וֹ וְיִאָלְה וִבְּחִוֹּה וְיִבְיִה וְשְׁבִּיה וְשְׁבָּוֹשׁ בְּעָב שְׁחוֹרָה וְנְבִיהְנְם שׁוֹפֵט לְהַשְׁבִּיוֹ שְׁנֵיהֶם יִיְנִיה וְיִנִיה וְנִילְיִה בְּעִבְּרוֹ וְנְבִיה וְשְׁבָּיה מְעִלְה בִּי וְיִאִיר אַרְבִיר וְעַמְרוֹ שְׁנִיהֶם יִיְיִנְה וְיִבְיִה וְּשְׁבִיה בִּי אָבְרוֹ בְּשְׁבִיה בִּי אֵרְ בִּיְה מְשִׁבְּיה וְשְׁבִיה בִּי אִין הַפֵּלְכוֹר לִצְבָּב הְשְׁמִים וְחְיִלִיהָם יּ אֲבָל לְשִׁב וְבִייה בְּשְׁבִּים בִּי הִשְּׁבְים בִּי הִשְׁמָשׁ אֱלְהִיהָם פִּי נְשְּבִים בִּי הָשְׁמֵשׁ אֱלֹהִיהֶם בּי בְּשְׁמִשׁ אֱלֹהִיהֶם בּי בְּשְׁמִשׁ אֱלֹהִיהֶם בּי בְּשְׁמִשׁ אֲלֹהִיהָם בּי בְּשְׁמִשׁ אֲלֹהִיהָם בּּי בְּשְׁמִשׁ אֲלֹהוֹיהם בּי בִּשְׁמִשׁ אֲלֹהוֹהָם בּי בְּשְׁמֵשׁ אֲלֹהוֹיהָם בּי בְּשְׁמִשׁ אֲלֹהוֹיהם בּי בִּשְׁמֵשׁ אֲלֹהוֹיהם בּּעִת הַוּאֹח וְבִוֹשׁוֹ מִפְּחִשְׁבוֹת בִּי הַשְּׁמֵשׁ אֲלֹהוֹיהם בּּעת הָּוּאֹח וְבִוֹשׁוּ מִבּוֹשׁוֹ מִבּיוֹשׁ בְּיִבְּים בִּי בְשָׁמֵשׁ אֵבֹים בְּי בְשָּׁמְשׁ אֵלְהוֹיה בִּישׁ בְּיִים בְּיִבְּים בּיוֹבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבְים בְּיִבְים בּיוֹם בְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בּיּבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְּבְיוֹים בְּיבְיתְים בְּיבְּים בְּיּבְיים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְי

^{*)} Die nächstolgenden Stücke enthalten eine poetische Darstellung der im Mittelalter herrschenden tosmischen Ansichten des Aristoteles. Da ihr Inhalt dem allgemeinen Berständnisse und Interesse fern liegt, so ist die Uebersehung derselben hier weggeblieben. Sie ist jedoch vollständig und mit den nöthigen Erläuterungen zu sinden in dem Buche: Die religiöse Poesie der Juden in Spanien von Dr. Michael Sachs. Berlin, Beit & Comp. 1845.

וְיבָּחֲנוּ הַּבְרֵיהֶם וְיִרְעוּ בִּי יֵד יְיִ עְשְׂתְרֹ זְאֵרֹ לְשֵׁמֶשׁ יְכֹלֶרֵת וְהַבְּּחְנוּ הַבְּרֵיהָ עֶבֶר מִעֲבָרֶיהְ וְהוּא הַשׁלֵחַ אֵלֶיהָ עֶבֶר מִעֲבָרֶיהָ וְהַבִּּחְשִׁלֶת וְהוּא הַשׁלֵחַ אֵלֶיהָ עֶבֶר מִעֲבָרֶיהָ נְּהַפַּחִירָ אוֹרָהּ וְלִבְרוּת מִפְּלֵצְתָּה וַיְסִירֶהְ מִנְּבִירָה:

מי יְסַפֶּר צִּרְקוֹתֶיךְ בְּהַקּיְכְּךְ עַל רְקִיעַ הַיְּרָה נַּלְנֵּל שׁנִי בְּאִין יוֹצֵאת וְפָּרָץ וֹבוֹ כוֹכָב וְהוּא הַנַּקְרָא כּוֹכָב וִמִּדְּחוֹ בְּחֵלֶק מִשְׁנִים וְעֲשְׂרִים עֶּלֶף מִן הָאָרֶץ וּמַקּיף הַנַּלְנֵּל בַּעֲשִׂרְה יְמִים*) בְּמֶרֶץ: וְהוּא מְעוֹרֵר בְּעוֹלְם רִיבוֹח וּמְדָנִים וְאֵיבוֹח וּרְגנִים: וְנוֹחֵן כּהַ לַעֲשׁוֹת חַיִּל וְלְצְבּוֹר בְּעוֹלְם רִיבוֹח וּמְדָנִים וְאֵיבוֹח וּרְגנִים: וְנוֹחֵן כּהַ לַעֲשׁוֹת חַיִּל וְלְצְבּוֹר הוֹן וֹלְבְנוֹם עשֶׁר וּמְזוֹן בְּהַבְּעוֹר הַבּוֹרֵא אוֹתוֹ לְשָׁרְתוֹ בְּעֶבֶר לְפְנֵי אְבוֹן: וְהוּא כּוֹכַב הַשֵּׁכֵל וְהַחְכִמְרֹה נוֹחֵן לְפְּחָאִים עִּרְמָה לִנְעֵר הַנַּוֹבְיּת הַבּוֹרֵא אוֹתוֹ לְפְּחָאִים עִרְמָה לְנַעֵּר הְנִים וּיִבְּיל וְהַחָּכִמְר. נוֹחֵן לְפְּחָאִים עִּרְמָה לִנְעֵר הַנַּעֵר וְהַוֹּיִם מִּבְּר לְנְתַּיֹים בּיִבְּיב הַשֵּׁכֵל וְהַחְכִמְר. נוֹחֵן לְפְּחָאִים עִרְמָה לִנְיִים הְנִיבְּר לְנְתַר הַנְּיִים בְּיִבּים הִיּיִבוֹן וְהִיּיִם בְּיִבְּיל וְהַחְכִמְר. נוֹחֵן לְפְּחָאִים עִרְמָה לִנִים בּּבְּר הַשְּׁכֵל וְהַחָּכִמְר. נוֹחֵן לְפְּחָאִים עִרְמָה לִנְנִים בּיִּים בְּיִבְּיל וְהַחִּכְמִר. נוֹחִים בְּיִבּים בּיִבְּים בּיִּים בְּיִבְּיל וְהָחִבְּים בְּיִבּיל וְהָּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בּּבְּים הַעְּיִים בְּיִבְּים הְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִנִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִנִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּשְׁבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּנִים בְּנִיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּלְיבְּים בְּיוֹבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִבְּים בְּיִנְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְבְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹם בְּיִּים בְּיוֹם בְּיִים

מִי יְבִין סוֹרוֹתֶיףּ בְּהַקּיפְּף עֵל נַלְנֵל הַשְּׁנִי נַּלְנֵל הַשְּׁלִישִׁי וֹבוֹ נֹגַהּ
כִּגְּבְרָת בֵּין חֲיְלֶירָ, וְכַכַּלָּה חַעֲרָה כֵלֶירָ: וּבְעַשְׁחִי עשָׁר חֹדֶשׁ תְּסֹבׁ
גְּלִילֶיהָּ וְגוּפְהּ בְּחֵלֶק מִשְּׁבְעָה וּשְׁלְשִׁים מון הָאָרֶץ לְיִרְעִי סוְּה וּמַשְׂכִּילֶיהָ:
גְּלִילֶיהָ מְבִּוּשְׁרֵת בְּעוֹלָכם בִּרְצוֹן בּוֹרָאָה הַשְׁקֵט וְשֵׁלְוָר וְוִדִיצָר וְחִרְוָה וְשִׁרְוֹת וְחָבִּוֹת חָבְנִים וְחִבְּיוֹת וְחָבִּוֹת חַבְּיוֹת וְחָבוֹת חַבְּיִר חִנובוֹת וְשִׁבְירוֹת וּרְנָנִים וּמִצְּהְלוֹת חְפּוֹת חֲתָנִים וְהִיאֹר מְנִבּית בְּרִי חְנוֹבוֹת וֹשְּאָר הַצְּמְחִים מוֹ מִבְּיִבוֹת שְׁמֵשׁ וּ וִמְשָּׁבְר וּ בִּיִרְיחִים:

מִי יַשְּׂפִיל סוֹרָה בְּהַקִּיפָה עֵל גַּלְגַל גגָה גַּלְגַל רְבִיעִי וֹבּוֹ הַחַפְּּה.

וְסוֹבֶבֶת כָּל הַגַּלְגַל בְּשָׁנָה חְמִימָה וְנִוּפָה נָּדוֹר מִגּוּף הָאָרֶץ מִאָּה וְשִׁבְּעִים פַּעַם בְּמוֹבְּמָת שֵׂכֶר וֹמְוֹפָה וְמִינְם וֹחוֹר וֹמֵלְכוֹת וְאֵימָה וֹמְהָשֶׁת נִפְּלְאוֹת בְּעוֹלְם וְנִוֹתְנָת חְּשִׁנְים וְאִם לְמָלְחָמְח וְעוֹיֶקְרָת מֵלְכִיוֹת וְתַחְתָּם אֲחֵרוֹר מְקִימָה וְמִינִם וְאִם לְמָלְחָמְח וְעוֹיֶקְרָת מֵלְכִיוֹת וְתַחְתָּם אֲחֵרוֹר מְקִימָה וֹמָקוֹה וְבָּבְּעוֹ הַבּּוֹר בִּמְעִרְבָה בִּמְעִרְבָה וְבִית נְחִבּוֹח נִצְּפָה וּבִית נְחִבּוֹת נִצְּפָה וּבִית נְחִבּוֹת נִצְּפָה וּבִית בְּחִבּית וְמִקּוֹד לְעֶרֶב בְּמַעִרְבָה בְּמִלְבָּה וּבִית נְחִיבוֹח נִצְּפָה וּבִּת הָּחִים רְאִשׁ וְחָקּוֹד לְעֶרֶב בְּמַעִרְבָה בְּמַעְרָב הִיא בָּאָה וּבַבּּלֶר הִיא שָׁבָה:

מי יכיל נְּרְלְּחָךְ בַּעֲשׁוֹתְךּ אוֹתָה לִמְנוֹח בָּה יִמִים וְשָׁנִים וְעִחִים מְיָּמָנִים וּלְהַצְּמִיחַ בָּה עֵץ עשֶׁה פָּרִי וּמַעֲרֵנּה כִּימָה וּמוֹשְׁכוֹרת בְּסִירֵל דְּשִׁנִים וְרַעֲנַנִּים: וְשִׁשְׁה חָרָשׁים הוֹלֶכָרת לִפּאַרת צְפּוֹן לְחַפִּם הְאוֹר

-431=54

וי ציל חָרָשׁים וּ

וְהַפִּים וְהָעֵצִים וְהָאֲבָנִים: וּכְפִי קְרְבָּתָה לַצֵּפּוֹן יִנְּיְלוּ הַיְּמִים וְהָאֲבָנִים וּ וְכְפִי קּרְבָּתָה לַצָּפּוֹן יִנְיְלוּ הַיְּמִים וְהָאֲבָנִים הוֹלְכֵת לִפְּאַת הְּרוֹם בְּמִעְנִּלִים נְחוּנִים בּמוֹפְתִים נֵאֲמָנִים וְשִׁשְׁה חְרָשִׁים הוֹלְכֵת לִפְּאַת הְּרוֹם בְּמִעְנִּלִים נְחוּנִים בּמוֹפְתִים נֵאֲמֶי מְנְבוֹרוֹחְוּ שִׁשָּׁה חְרָשִׁים לְפִי מִבְּחֵן עַר יְפָּוֹצִי מְנְבוֹרוֹחְוּ וְשָׁהְ חְרָשִׁים לְפִי מִבְּחַן הַבּוֹחְוּ שִׁשֶּׁה חָרָשִׁים לְפִי מִבְּחַן הַבּוֹחְוּ וּנִבְּעִר יִנְּלָת הָאָבוֹן נוֹרַעִר לְכָל וֹנִבְּוֹים וְנְּלָת הָאָרוֹן וּנִבְער יִנְּלָת הָאָרוֹן וּנִבְּרוֹ בְּיִרוֹ בְּיִרוֹ בְּיִרוֹ בְּיִרוֹ בְּיִרוֹ וְנִיבְער יִנְּלָת הָאָרוֹן וּנִבְּער וּ לְכָל מוֹב אֲרְנִיוֹ בְּיִרוֹ בְּיִרוֹ וְנִיבְער וּיִבְּלִת הְאָבוֹן וּנִבְּער וּבְּיִבוֹים וְּבְּלְתוֹ הְאָבוֹן וּנִבְּער וּבְּיִנִין בְּיִרוֹי בְּיִרוֹי בְּיִבוֹים וְנְבְלִת הְאָבוֹן נוֹרַער וּבְּיִוֹם וְנִיבְּיִם וְנְבְּלְתוֹיוֹ בְּנִין בְּיִבְיוֹ וְנִיבְּער וּבְּלְתוֹיוֹ בְּנִבְּיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּיְבְּלְתוֹיוֹ וּ בִּבְרוֹים בְּבְּלְתוֹיוֹ וּ בִּיְרִוֹי בְּיִבְיוֹ בְּיְרִין בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹ וְנִבְּיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹ וְנִיבְּיוֹם וּ וְבְּלָבִי בְּנִין בְּיִבְיוֹ בְּיִים וְבְּבְּלְתוֹיוֹיוֹ וּנִבְּבִיוֹן בּיִבְיוֹן בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִרוֹי בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּיִיוֹיוֹיוֹ בְּיִבְיוֹם בְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹ בִּיבְיוֹיוֹ וְיִבְּיִים וְנְבָּבְיוֹים וְנִיבְיוֹים בְּיִבְיוֹים וּבְּבְיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּבְּבְים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּעִים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּבְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיִים וּבְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְּיוֹ בְּיִיבְיוֹ בְּבְילְים בְּבְּיוֹים וּנְיוֹים בְּיִים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּים בְּיִבְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְּים בְּיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְבְּב

מִי יָכִיל אוֹתוֹתֶיךּ בְּחַקּיְםְּ אוֹתָה לְהַעֲנִיק אוֹר לְכַבְבִי מַעְלָה וֹמַפָּה בַּם לַלְּבָנָה וִבְּפָּר וְאָם תַּחְתֶּיהְ תַּעְמוֹד הַבֵּהֶרֶת לְבָנָה. וֹכְפִי אֲשֶׁר יִרְחֵקּ לַעֲמוֹד נָכְחָהּ וִיקַבּּל וֵרְחָהּ עֵד יְמֵלֵא אוֹרוֹ בְּעִמְדוֹ לְפָנִיהְ. וְהָאִיר אֶל לַעֲמוֹד נָכְחָהּ וִיקַבּּל וֻרְחָהּ עֵד יְמַלֵא אוֹרוֹ בְּעִמְדוֹ לְפָנִיהְ. וְהָאֹד נוֹמֶךְ עַבֶּר בָּנֶיהְ: וְכָל אֲשֶׁר יִקְרַב אָחַר חֲצִי הַחֹיְיְשׁ אֵלֶיהְ. וְחִוּא נוֹמֶךְ מַעֲמוֹד נֶנְיָהְ וְנִלְּךְ לְצִיְהְה וְנִילְ לְצִיְהְ וִנְיִם מְשָׁרוֹ וּתְקוֹפְתוֹי וְנִבְּא בִּנְבוֹל שְׂפָּחוֹ: וֹבְהְדְּבְקוֹ עִפְּה. יִפְתַר בְּנִיתוֹים מְפוּרִים: וְבְּהְיִבְקוֹ עִפְּה. יִפְתַר בְּמְחַתְּיִם מְפוּרִים: וְבַהְרָבְּקוֹ עִבְּה. יִמְחַתִּר בֵּן הְחָחֲהֵשׁ בְּלְיֹת הְרְשׁוֹ וּתְקוֹפְתוֹי וְנִצֹּא בִּקְפְתוֹים מְפוּרִים: וְאַחֲרִי בֵן יִחְחֲהֵשׁ וְיִבֹּא בִּקְפְּתוֹים מְפוּרִים: וְאַחֲרִי בֵן יִחְחַהְשׁׁ וִינִצְּא בִּקְבְּתוֹתוֹי וְוִבִּא בִּקְבְּתוֹים וְיִבִּא בִּקְפְּתוֹים וְנִבִּי שִׁעָּה וֹרְנָעִים מְפּוּרִים: וְאַחֲרִי בֵן יִחְחָהֵהשׁ וְיִבָּא בִּקְבְּתוֹתוֹי וְנִצִּא בִּקְבְּתוֹים וֹיִבְּבִּי וּבְּבְּתִוֹתוֹי וְנִצִיא בִּיּתְוֹן וּנִצִּא מֵחְפָּתוֹי:

מִי יַדַע פָּלִיאוֹמֶיףּ בְּהַקּיפְףּ עַל נַּלְנַל חַפָּה נַּלְנַל חֲמִישִׁי וּבוֹ מַאְדִּים פְּמֶלֶךְ בְּהַיְכְלוֹ וּבִשְּׁמוֹנֶה עָשָׂר חֹבֶשׁ יִפּב נַּלְנַלוֹ וּמִדְּתוֹ כְּגוּף הָאָרֶץ פַּעַם נְחֵצִי וּשְׁמִינִית פַּעַם וְוֶה חַּכְלִית נְּדְלוֹ : וְהוּא כְּגבּוֹר עָרִיץ מְגוּן נִּבּוֹרִיהוּ מְאָבְּיוֹ וּשְׁמִינִית פַּעַם וְוֶה חַכְלִית נְּדְלוֹ : וְהוּא כְּגבּוֹר עָרִיץ מְגוּן נִּבּוֹרִיהוּ מְאָבְיוֹ וּמְבְּיוֹ וּמְבְּיוֹ מִּלְנָבִישׁ וּמְדָּבְּיוֹ עִּיִבְּיִן וּמְבָּרִים וְמֶבְּבָּוֹ וּמְבְּבָּוֹ וְמְבְּבִּיוֹ וּמְבָּבִי הֵבֶּב לְּשְׁבָּף וְּם וּמִיְרָכִים וְּשְׁבָּף הָם :

וּשְׁלוּפֵי הֶרֶב כְּנָגְּדָּם וּ כִּי רַגְלִיהֶם לְרֵע יְרוּצוּ וִימִהְרוּ לִשְׁבָּף וְּם:

מִי יַבִּיעַ גוֹרָאוֹתֶיךּ בְּהַקּיִפְּךּ עַל גַּלְגַּר מַאִּדִּים גַּלְגַּר שִׁשִׁי גַּלְגַּר שְׁשִׁי בַּלְגַּר מִאָּרִים בַּלְגַּר שְׁשִׁי בַּלְגַּר מְאַרִים מַעַם בְּמִבּה עָבִים בְּמָבַ רְיִבְּה וְמִיבָר יִרְאַת הַאָּב וְיִשֶׁר וּיִשׁוּכָה וְכָר מִדְּה שִׁנָה וְמִעוֹרֵר יִרְאַת הַאָּם וְישֶׁר וּיִשׁוּכָה וְכָר מִדְּה מִלְּהָתוֹ וְמִיבָּה וְמָרִיבָה וְמִריבָה וּמִשְׁבִּית מִלְּחָמוֹת וְאִיכָה וְמִרִיבָה: מוֹבְר וּמִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת וְאִיכָה וְמִרִיבָה: מוֹבְר וּמִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת וְאִיכָה וְמִרִיבָה: וְהַוּא יִשְׁפּוֹש הַבֹל בְּצָרֵק:

ַסִי יְשׁוֹחֵחַ גְּרֶלֶּתֶהְ בְּחַקִּיפְהְ עֵל גַּלְגַּל צָּדֶק גַּלְנַּר שְׁיִיעִי וֹבוֹ שַׁבְּּתִי בְּחָקוֹפָחוֹי וְגוֹפוֹ נְּדוֹל מגוּף הָאָרֶץ אֶחָד וְחִשְׁעִים פַּעַם בְּמִדְּחוֹ וְסוֹבֵב בְּ

South

הַגַּלְבַּל בִּשְׁלשִׁים שָׁנָה בִּמְרוּצָתוֹ וּמְשְנֵר מִלְּחָמוֹת וּכִּיָּר וּשְׁבִי וְרָעָב בִּי כֵן דָּתוֹ וּמְדְרִיב אֲרָצוֹר וְשֹׁנֵקר מֵלְּכִיוֹר בִּרְצוֹן הַמַּמְּקִיר אוֹתוֹּ לַעֲבוֹד עֲבוֹדָחוֹ נִכְרִיָּה עֲבוֹדָחוֹ :

סִי יַנִּיעַ לְרוֹמְמוּתֶּךָּ בְּהַפִּיְפְּדְּ עֵל נַּלְנֵּל שַׁבְּחֵי נַלְנֵל שְׁמִינִי בִּמְחַבְּחוֹ יְנָל כּבְבֵי שַׁחַקּ וְהוֹּאֹ סוֹבֵל שְׁמִים עֻשְׂרֵה מַזָּלוֹת עַל קוֹ חִשָּׁבְ אֲפְּהָחוֹ וְכָל כּבְבֵי שַׁחַקּ הָעְלְיוֹנִים יְצוּקִים בִּיצִיקְתוֹ וְכָל כּוֹכָב מֵהֶם יֵמְיִף הַגַּלְנֵּל בְּשִׁשָׁה וּשְׁלְשִׁים הָעְלִיוֹנִים יְצוּקִים בִּיצִיקְתוֹ וְנָל כּוֹכָב מֵהֶם מֵאָה וְשֶׁבֵע פְּעָמִים בְּגוּף אֶלֶף שָׁנִים מֵרב נֵּבְהוּתוֹ וְנִלְּכָּה בָּלְב מֵהֶם מֵאָה וְשֶׁבֵע פְּעָמִים בְּגוּף הָאָרֶץ וְזֹאֹת תַּכְלִית נְּרְלְחוֹ: וּמְכּּחַ וּמַפְּקִירָם עֲלִיהָם: וְכָל אֶחָר מֵהָם עַר מַבְּרוּאֵי מְמָיִם בְּרִאוֹי וְמָל מַשְּׂאוֹ: מִבְּרְאוֹי מִבְּיִבְּתוֹ וְנֵל מַשְּׂאוֹ: מַבְּרִאוֹי וְעֵל מַשְּׂאוֹ: מַרְרָאוֹ וְעַל מַשְּׂאוֹ:

מִי יַדַע הֲלִיכוֹתִיךּ בַּעֲשׂוֹתְדּ לְשִׁבְעָה כַּלְבֵי לֶכָת הֵיכָלוֹת בִּשְׁלִישִׁי עֲשְׂרָה מַיָּלוֹת : וְעַל מָלֶר שָׁוֹר אָצֵלְהָ כַּוְהַ בְּהָתִיחֲדָם וּוְשִׁלִישׁי בְּהָתִיחֲדָם וּוְשִׁר שְּׁצִּלְהָ כַּוְהַשְּׁיִים בְּשְׁנִי אָרָם וּ וְעַל מָלֶר מָבְּרְוֹבְּה שְּׁנִי שְׁרָב בְּשְׁר בְּצִדּוֹ הוּשָׁת וְבַּבְּתוּלְה הַבְּּרוֹכְר הַאָּלִיו וְבַּלְתוֹ הַבְּּתוּלְה הַבְּרוֹכְר אַלְיו וְבַּרְטוֹ וְבַבְּתוּלְה הַבְּרוֹכְר בְּצִדּוֹ הוּשָׁת וְבִּיְתְ הַנְּבְרָ אַבְּרוֹ הַנְּשָׂתִים וְלְעֵקְרָב אֲשֶׁר בְּצִדּוֹ הוּשָׁת וְבִּבְּרְא בְּבְוֹה הַבְּבְרוֹ הַנְּשְׂתִי וְבְּבְרָא בְּצִדּוֹ הוּשְׁת וְבִּבְרָא בְּצִדּוֹ הוּשְׁת וְבִּבְּרָא בְּבְּוֹה הַבְּבְרָא בְּרוֹל בְּבְרָא בְּבְוֹה הַפֵּיָלוֹת הַבְּבְרֹא בְּבְוֹה הַפֵּיּלוֹת הַבְּבְרוֹ וּבְשְׁתוּים וְנִשְּׂאִים בְּבְּוֹיִם וְנִשְׂאִים וְנִשְׂאִים וְנִשְׂאִים וְנִשְּׂאִים עָשָּׂר לְּאָפּוֹתְם:

יְי מִי יַחְקוֹר הַּעֲלוּמוֹתֶיךּ בְּהַאֲצִילְדּ עֵל בַּלְנֵּל הַפַּזּלוֹת בַּלְבֵּל הְשִׁיעִי בְּמַעֲרָכוֹ הַפַּמְעַרְכוֹ הַבְּמִעְרָכוֹ הַבְּמִעְרָכוֹ הַבְּמִעְרָכוֹ הַבְּמִעְרָכוֹ הְבִּלְנִּלִים וְבְרוּאֵיהֶם וְהֵם סְגוּרִים בְּתוֹכוֹ הַפַּמְעַרְכּ לְּמַלְכּוֹ וּמַמְלִיכוֹ לְתְּבֶּן מִבְּלְכוֹ וּמַמְלִיכוֹ וְמָעְרָב לְמַלְכּוֹ וּמַמְלִיכוֹ וְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם בְּעִרְב לְמַלְכּוֹ וּמַמְלִיכוֹ וְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם בְּנִיתְיוֹ וְכָאֶם לְנְרָבִּר בַּיְם הַנְּרוֹל לְתְבָּן נְּנְלוֹ וְעִרְכּוֹ וְחִרְּר הַיְבְּרוֹ בִּיְם הְנִּרוֹל לְתְבָּן בְּרוֹ וְעִרְכּוֹ וְחָבְּוֹ וְנִירְבּוֹ וְנִרְבוֹי בְּיִבְּרוֹ בִּיְם הְנִילוֹ וְעִרְכּוֹ חִוּנְרוֹ בִּיְשָׁבוֹ לוֹ:

מִי יָבִין מוֹרוֹת נוּיְרְאוֹתֶיףּ בַּדְּרִימְף על נַּלְנֵּר הַחְּשִׁיעִי נַּלְנֵּל הַשֵּׂבֶל הַשְּׂבֶל הַוֹּיְ בְּיִוֹן הָנִין הַנְּעָלָה עַל בְּלְנֵּל לִפְנִי הְנָעָלְה וַלְּי בְּיִוֹן הְיִּה קֹנִישׁ לַיִי: וְהוּיִא הַנְּלְנֵּל הַנַּעֲלֶה עַל כָּלִיוֹן אֲשֶׁר הוּיא לִכְבוֹיְרְף כָּל עָלִיוֹן אֲשֶׁר הוּיא לִכְבוֹיְרְף לֹא יַשִּׂיבְה לֹא יַשִּׂיבוּוֹ רְעִיוֹן יִשְׁב הַחָבְיוֹן אֲשֶׁר הוּיא לִכְבוֹיְרְף לֹא בִּיִּיוֹן הִיּעָקה אוֹתוֹ וֹם וְמִיּהְב הְשִׂבְּר עְשִׂיר, רְפִּירְתוּי לִאפּרְיוֹן יִבְּיִן מוֹתוֹי יִצְקְהָ אוֹתוֹי וֹמִיְהַ הְשִּׂבְר עִשִּׂיר, רְפִּירְתוּי

וְעַל עַפּוּדֵי צֶרֶק שְׁמָהְ מְסַבְּתוֹ · וֹסְכּּדְיְף מְצִיאותוֹ · וֹמִפְּף וְעָדִיף מְנַפְּתוֹ · וֹאַלִיף חַשׁוֹקתוֹ :

וְי מִי יַצְמִיק לְמַחְשְׁבּוֹחְיְהְּ פַּשְׁשְׁהְהָ מִיִּי וְשְׁמִבְּינְה וֹדֶּר הְּנְשְׁמּחֹת.

וְהַבְּּפְשׁׁוֹח הַבְּמוֹח. הַם פַּלְאֲבִי רְצוֹנְהְ, סְשְׁרְחָי מִיְּנוֹ הַשְּׁבִינְה וֹדָר הְנְּשְׁמּחֹת.

אֵשׁר יִתְּיָה שְׁפָּה הְרוֹח לְלָבִה: כְּלְם הַוְרָב הָפִּחְהַפְּבָּר. וְעוֹשׁׁ פְּלִאָר. אָל אַבּר בְּיִבְּיה לְלָבוֹח: בְּעִנִּה מְנִיוֹח. וְעִיוֹח. שִׁלְּיוֹח. בְּעִיוֹח. בְּעִשׁ מוֹת וְבְּעִיּוֹח. בְּעוֹח בְּעִיוֹח. בְּעִיּוֹח. הְמִיּבְּבָּר. וְעִשְׁבְּי הַבְּעָרוֹח. וְעִלְּבִי בְּעָבְּוֹח. בְּעִשׁׁ מוֹתוֹח. בְּעָשׁ מוֹת וְבְּעִיּבְּיוֹח. בְּעִבְּיוֹח. בְּעִבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹח. בְּעִבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּבָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְּיוֹת. בְּעבְּיוֹת. בְּעָבְיוֹת. בְּעָבְיוֹת. בְּעָבְיוֹת. בְּעָבְיִם לְבְּבְוֹת. בְּעָבְיִבְם בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבְיִים בְּעָבְיוֹת. בְּעָבְיִבְּה בְּעָבִירוֹת. בַּעְבִּים בְּעָבְּיוֹת. בְּעָבִירוֹת. בְעָבִיים וְבְּבְיְלִים. בְּבָבְּרוֹת. בְּעָבִירוֹת. בְּעָבִירוֹת. בַּעְבִּים בְּבָבְרוֹת. בְּעִבִּים בְּבָבְּבְיוֹת. בְּבָבוֹת. בְּבִּבְית. בְּבָבְרוֹת. בְּעִבְּיִם בְּבָּבְיתוֹת. בְּעִבִּים בְבְּבְּתוֹת. בְּעִבִים בְּבָּבְיתוֹב. בְּעָבִית. בְּבְבָבוֹת. בְּבְיוֹת. בְּבְּבִית בְּבָבוֹת. בְּבְּיבִית בְּבָּבוֹת. בְּבָּיבְית בְּבָבוֹת. בְּבְּבִית בְּבָבוֹת. בְּבְבִית בְּבְּבוֹת בְּבָבוֹת. בְּבָּבוֹת בְּבָּבְית בְּבָבוֹת. בְּבְּבִית בְּבָּית בְּבָּבְית בְּבָבוּת בְּבָּית בְּבָּבוֹת. בְּבְּיִבְים בְּבָּבְית בְּבְּבְית בְּבָּבְית בְּבָבְּיתוֹם בְּבָּבְיתְבְּבִיתְבְיבוֹת. בְּבָבְית בְּבָּבְית בְּבָבְית בְּבְבִית בְּבָּית בְּבָּבְית בְּבָבְית בְּבָּבְית בְּבָּבְית בְבַבְית בְּבָּבְית בְּבָּבְית בְּבָבְית בְּבָבְית בְּבָּבְית בְּבָּבְית בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבָּבְית בְּבְּבְית בְּבָּבְית בְּבָּבְית בְּבְּבְּבְית בְּבְבְּיתוֹם בְּבְבְּבְּבְּבְית בְּבְבְּבְית בְּבְּבְיתוֹב בְּבְבְיבְיבְיבְיבְיבְיים בְּבְּבְבְית בְּבְבְּבוֹת. בְּבְּבְיבְבְּבְיתְיבְיבְבְּבְים

mer burchbentt Deines Gebantens Tiefe, bak aus Deiner Gottheit Glang Du ericaffen bie Geelen, Die lichtflaren, ber hehren Geister Scharen. Engel, vollziehend Deinen Willen, Diener, bie Deinen Billen, Diener, bie Deinen Billen, Deines Reiches Gewalt'ge, geruste mit Macht, in beren hand bes freisenden Schwertes Flamme wacht. Sie geben, bag Dein Bert werbe vollbracht, wohin fie treibt bes Beiftes Dacht. Bildungen, lauter, gart, Gefchöpfe höherer Urt, innere, außere - verfchiebenen Ranges, ichquent nach ben Spuren Deines Banges; beil'ger Statt' entgleitet, aus bem Lichtquell abgeleitet, getheilt in Schagren, Die ihrer Fabne Beiden mabren, Die Ginen Berricher, Die Anbern Diener. Da ift ein Beer, eilend bin und ber, ermattet nicht und wird nicht ichmer, unfichtbar, boch Allfeber. Die Ginen Flammen. Anbre aus Lufthauch ftammen, noch Unbre aus Fener und Baffer gefügt jusammen. Die Ginen Glüber, Die Anbern Sprüher, Jene blisfonell, Diefe lichthell. Und jegliche Schaar beugt fich bem Berrn, im Mether baufend, und in ber Weltenhohe ftehn fie gu Mpriaden und Taufenb, getheilt in Bachen, Tag und Racht beim Bechfel ber Bachen, anguftimmen Breis und Gefange bem Berrlichen im Dachtgeprange. Und fie alle in Bittern und Angftichüttern beugen und buden fich Dir. und fprechen: Dant weiben wir Dir, Du unfer Meifter, erichufft uns

וּכַּוְעַאֲהֹ יִדְדְּ בְּלֶנוּ: וְכִי אָחָרה אֲדיֹנֵנוּ וַאֲנַהְנוּ עֲבָרֶיףּ וְאָתְּרה בּוֹרְאֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֵבֶיף:

יִי מִי יבא עַד חָכוּנֶתֶהּ בְּהַנְבִּיתָהּ לְמִעְלָה מִנֵּלְנֵּל הַשִּׂכֵל כִּפָּא הַכְּבוֹדי אֲשֶׁר שָׁם נְוָה הַחֶבְיוֹן וְהַהוֹדי וְשָׁב הַפּוֹר וְהַיִּסֹרי וְעָדִיוֹ יַנִּיעַ הַשֵּׂכֵּל בְּפָּא הַבְּבוֹדי יְשָׁם יַנְעֵמוֹר: וּמִלְּמַעְלָר: נְאִיתְ וְעָלִירָ עַל כִּס חַּעְצוֹמְהּי וְאָלִיר וֹ בָּאִיתְ וְעָלִירָ עַל כִּס חַּעְצוֹמְהּי וְאָלִיר וֹ בָּאִיתְ וְעָלִיר, עַלֹּי כִּס חַּעְצוֹמְהּי וְמִלְּה עִפְּהְּ:

מִי יַעֲשֶׂהְ כְּמֵעֲשֶׂיְהִּ בַּעֲשׂוֹתְהְ תַּחַרֵת כְּפֵּבְּיּ כְבוֹרֶהְּ בַּעְמֹד לְנַפְּשׁוֹת הַסְירֶוֹת אָשֶׁר בְּצְרוֹר הַחַיִּים צְרוֹרוֹת: זְשָׁם נְוָה הַנִּשְׁמוֹת הַשְּׁהוֹרוֹת אָשֶׁר בְּצְרוֹר הַחַיִּים צְרוֹרוֹת: וְשָׁם נְוָה הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁכּוֹת הַשְּׁכּוֹת יְנָעוֹ כְהַיּ וְשָׁם מַעֲמָדוֹת נְּעָם בְּלִי תַכְלִית וְקִצְּבָּה וְהוֹא הָעוֹלְם הַבָּא: וְשָׁם מַעֲמָדוֹת נְחַיּ וֹבְנִית בְּלִי תַכְלִית וְקִצְּבָּה וְהוֹא הָעוֹלְם הַבָּא: וְשָׁם מַעֲמָדוֹת וֹבְנִית וֹבְנִית הַעִּבְיוֹת בְּמֵרְאוֹת הַצּוֹבְאוֹת שָׁלְחַן הַשְּּבֹל וְהוֹא יִהֵן מַעֲרַנֵּי מֶלֶּדְּ וְעוֹמְדוֹת עֵל שְׁלְחַן הַשְּּכֶל וְהוֹא יִהָּן מַעְרַנִּי מֶלֶדְּ וְעוֹמְדוֹת עֵל שְׁלְחַן הַשְּּכָל וְהוֹא יִהָּן מַעְרַנֵּי מֶלֶדְ: זֹאת הַמְּנוֹיְהְה וְהַנַּחֲלְה. אֲשֶׁר צִין הַנְּיִה וְיִפְיָה וְנִבְּ זְבָבְ זְבִּת חָלֶב וּדְבָשׁ הִיא וְהָה פִּרְיה:

מִי יְכִיל עִצְמָתֶהּ בְּבָרְאָהְ מִזִּיו כְּבוֹרְהְ יִפְעַת מְּהוֹרָה. מִצּוֹר הַצּוּר נְגָּוְרָה. וֹמְפַּקּבֶת בּוֹר נְפָּרָה: וְאָצֵלְהָ עָלֶיהָ רוּחַ חָכְמָה. וְקְּרָאתְ אוֹתָהּ נְּגְשְׁכְרֹה: וְאָצֵלְהָ עָלֶיהָ רוּחַ חָכְמָה. וְנְשְׁמָתוֹ כָּאֵשׁ בּוְעָרְה נְשִׁמְה: עֲשִׂיתָה מִלְּהַבוֹת אָשׁ הַשִּׂכֶר חֲצוּבְה. וְנִשְׁמְתוֹ כָּאֵשׁ בּוְעָרְה בָּהוֹ וּלְשְׁמְרֵהוּ. וְהִיא כָאֵשׁ בִּוֹעִרְה וְנִשְׁמְרֵהוּ וְנִצְיּא מַאֵין לֵיִשׁ. מִבְּּנְי אֲשִׁר תַשִּׁרְפַהוּ. כִּי מֵאֵשׁ הַנְּשְׁמָה נִבְּרָא הַנּוּף וְיָצָיִא מֵאיון לֵיִשׁ. מִבְּנִי אֲשִׁר יְבָּרָא נְבָּרָא הַנּוּף וְיָצָיִא מֵאיון לֵיִשׁ. מִבְּנִי אֲשִׁר יְבָּרָא נִבְּרָא הַנּוּף וְיָצָיִא מֵאיון לֵיִשׁ. מִבְּּצִי אֲשִׁר יְרָבְיִי עָּלִיוֹ יְיָ בָּאִשׁ:

כִוּ יַנִּיע לְהָכָמָחִידּ בַּתִּחָּה לַנֶּפֶשׁ כּּח הַהַּעת אֲשֶׁר בָּה תְּקוּעָרה וַיְיְהִי

Geister, und nicht wir, Deiner Hände Werk wir Alle hier. Du bist unser Herr, dem wir als Knechte eigen, Du unser Schöpfer — wir Deine Zeugen!

Dott, wer bringet vor zu Deinem Ziele, daß über ben Kreis des Geistes Du erhöht den Thron der Herrlichkeit? Dort ruht der Gottesglanz in stiller Verborgenheit. Dort ist der Urgrund und das Geheimniß, ungesehn, sleucht dorthin der Geist — da bleibt er stille stehn. Ueber Deiner Allmacht Sitz hast Du Dich emporgesschwungen. Dir nach ist noch kein Mensch gedrungen.

Deiner Herrlichkeit den Seelen Deine Werke, daß Du unter dem Throne Deiner Herrlichkeit den Seelen Deiner Frommen eine Stätte geweiht? — Dort ist die Wohnung der Geister, der reinen, die dem Lebens-bunde Du mochtest einen. Die Matten und Müden verjüngen sich dort in Kraft, dort ruhen sanst, die hier erschlafst, dort werden frei die Söhne der Haft, dort ist ohne Maaß und Ende Seligkeit beschieden, dort des ewigen Lebens Frieden. Dort sind die Stätten, die Spiegel, die klaren, sür die Seelen, die dort sich schaaren, ihren Gott zu schaun und ihm sich zu offenbaren, wohnend im Palaste des Königs, stehend um die Tasel des Königs, geletzt von des Geistes süßer Frucht, der köstlichen Labe des Königs. Dies ist das Erbe, der Ruhe Ort, dessen Lieblichkeit und Güte nicht erreicht das Wort, von Milch und Honig sließt er, und solche Frucht wächst dort.

Wer enthüllet Dein Geheimniß, daß Du in der Höhe schusst Gemächer und Kammern? — Wundersam — schon die Kund' erfüllt mit Staunen und Jammern. — Räume gefüllt von Leben und Heil, den Lautern und Frommen zu Theil, Räume, voll Segen und Huld, Denen, die sich bekehrt von Schuld, Räume, wo Feuer glüht und Schweselströme kochen, Denen, die den Bund gebrochen, — Hühlen und Gründe, nimmer verlöschende Feuerschlände, darin der Gottsverwünschte seine Stätte sinde. Räume, darin Sturm und Windsbraut, und Eises Starre, das nimmer thaut. Behälter von Hagel, Frost, Schnee und Gluth, ausdörrender Haut. Behälter von Hagel, Frost, Schnee und Wolkendüster schaurig, und Finsterniß und Dunstel trauzig. Das Alles hast Du geordnet für seine Zeit, ob zur Geißel, ob sür ein Land zum Segen — es ist bereit!

Wer fasset Deine Allmacht, daß Du aus Deines Glanzes Pracht erschusst der Seele lautre Macht? Gehauen aus dem Urzgestein, dem Weltenhort, — der Gottesglanz ist ihres Ursprungs Ort. Den Strahl der Weisheit hast Du auf sie geleitet, "Lebensodem" ist der Name, der sie bedeutet. Sie ist dem Fammenmeer des Geistes entsprüht, deß Feuerhauch sie durchglüht. Du hast sie gesandt dem Leibe zur Hülf und Hut, und ob sie in ihm glüht, nicht zehrt ihn ihre Gluth. Denn aus dem Feuer der Seele entstand der Leib und trat in's Leben ein, da Gott sich auf ihn niedersenkt in Flammenschein.

בור יברע Wer erreicht Deine Weisheit, daß Du der Seele verliehn der Erkenntniß Kraft, die in ihr wurzelt, — ihres Wesens Stamm

- coople

יַםוּרָה בְּכָר קֹנֶים לֹנֶים לֹא יִשְׁלוֹם עֶלֶיהָ בִּלְּיוֹן וְתִתְקַיֵּם כְּפִּי קִיּוּם יְסוֹרָה עֵּנֶע וְשֶׁלוֹם עֶלֶיהָ בִּלְּיוֹן וְתִתְקַיַּם כְּפִּי קִיּוֹם יְסוֹרָה נְמִי מְנְעָה מָנְת יִמְיִלְּה מָנֶת בִּישְׁצֵף מֶבְּר וְתִּישְׁתַל לְיוֹם אַוְתַרוֹן וְתִּעְבָּר וֹנִי בְּיִבְּר מִשְׁצֵף מָצְף וְתָרוֹן וְיִלְיְבוֹי עְּנְיִם לְּאִר מְנִיר בִּשְׁצֵף מֶבְּר חָבְּיוֹ וְתְלְיִם עְּיִבְיּ לִיִּם מְּנְיִם בְּיוֹם אַנְרוֹן וְתִּיְבְּיִם נְיִם בְּיוֹם אַנְיִרוֹן וְתִּיְבְּיִם בְּיִּבְיּ וְתִּיִּיְם בְּיִּב מִּעְב בּוֹלְיך וְמִי מְבָּא עַר מְלֹאִר וְנִבְיּ וְמִיּי בְּיִבְיה לֹא תָבֹא עַר מְלֹאִר וְנִיי וְמָיִים בְּיִבּים בּיִּבְי מִיִּב בּוֹלְר. וְמִיי בְּיִבְיה לֹא תָבֹא עַר מְלֹאר וְבִיּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים וְתִּיִּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים וְנִייִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְּים וְנִיבְיה וְמִייִּבְיה וְמִיּבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיוֹם וְחִיבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּבִּים בְּיוֹב וְיםוֹים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיוֹים וְחִיוֹין וְתְבְּבִים בְּבִּים בְּיבְּבְּים בְּיוֹיוֹן וְתְּבְּבְים בְּבִים בְּיוֹיוֹן וְתְבִּים בְּבָּים בְּיוֹב יְסוֹיְה. וְבִּים בְּבִים בְּיוּבְם בְּבִים בְּיוּב וְּחִיוֹין וְתְבִּים בְּבִּים בְּיוֹיוֹן וְתְּבְּבְים בְּיוֹיוֹם בְּבִים בְּיוֹיוֹם וְחָבְּים בְּיוֹין וְיִבְּים בְּבְּים בְּיוֹיוֹן וּבְּים בְּיוֹיוֹם בְּבְבּים בְּיוֹבְיוֹין וְיִבְּים בְּבְּבְּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבִים בְּיוֹיוֹם בְּבְּבְים בְּיוֹיוֹים בְּבְּבְּבְים בְּבִּבּם בְּיוֹיוּם בְּבִיבּם בְּבְּבְים בְּיוֹים בְּבּים בְּיוֹים בְּבְּבְּבְּם בְּבִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוּם בְּבּבּים בְּבִּים בְּיוֹיוּם בְּבְּבְים בְּיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְים בּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְיבְּבְּבְּבְים בְּבְ

סִי יִגְמוֹל עַל מוֹבוֹתֶיךּ בְּשׁוּמֶדּ הַנְּשָׁמֶה נֵבוּרּ מְבְּחִיוֹתוֹ וְלְהַרָּאוֹתוֹ לְּהַבְּיל לוֹ מֵרָשָתוֹ: הַרַצְּחוֹ מִאֲדָמָד. וְנָפַּחָהְ בּּ יִבְּוֹר מִבְּהַלְּהִ עָלִיו רוּחַ חָכְמֶר. אֲשֶׁר בָּה יִבְּהֵל מִבְּהַמֶּר. וְנָעֲלֵּה נְשִׁלָּה רָמָה: שַׂמְחוֹ בְּעוֹלְמְדּ סָגוּר וְאַחָּה מְחוּץ הָּכִין מֵעֲשָׂיו וְחִרְאֵנּיּ אֵלֵּה מִעְלָּה רָמָה: שַׂמְחוֹ בְּעוֹלְמְדּ סָגוּר וְאַחָּה מְחוּץ הָכִין מֵעֲשָׂיו וְחִרְאֵנּיּ אַ מִעְלָה רָמָה: שַׂמְחוֹ בְּעוֹלְמְדּ סָגוּר וְאַחָּה מְחוּץ הְּכִּנוֹ:

מִי יוֹרֵעַ סוֹד מִפְּעֵלתִוּךּ בַּעֲשׂוֹתְהַ רַבֹּוֹף צַרְבֵי פְּעַלתֵּיךּ וְנָרַחַהָּ לוֹ עִינִם לֹרָאוֹת אוֹחוֹתֶיךּ וְאָוְנִים לִשְׁמוֹעַ נוֹרְאוֹתֶיךּ וְרָעֵיוֹן לִרְבִין קְצַח סוֹדוֹתֶיךּ וּפָה לְסַפֵּר הְּהָלְּחָךּ וְלָשוֹן לְהַנִּיד לְכָל יָבֹא נְּבוּרְחָךּ כָּמוֹנִי סוֹדוֹתֶיךּ וּפָה לְסַפֵּר הְּהָלְּחָךּ הַמְסַפֵּר כְּפִי קצֵר רְשׁוֹנִי מְעֵט מִוְער מֵרוֹמְטְתֶּךּ וְהֵן אֵלֶה קְצוֹת דְּרֶכֵיף: וּמֶה עָצְמוּ רָאשׁיהֶם כּי חַיִּים מֵרוֹמְטְתֶּךּ וְהַלּוֹ כָל שׁוֹמְעִיהֶם לְהַבִּיֶרְהּ וְאִם לֹא רָאוֹ פְּנֵי הָבְלוּ כָל שׁוֹמְעִיהֶם לְהַבִּיֶרְהּ וְאָס לֹא רָאוֹ פְּנֵי יְקְרֶךְּהּ וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמֵע נְּבוּרָתֶהְ. אֵיךְ יַבִּיר בְּאלְהוֹתְהּ וְמִילְ הִבּנִין לְעַבוֹרְתָהְ: עַל בֵּן מָצָא עַבְּדְּהְ אֶרת לִבּוֹ רָעִיוֹנִיוֹ לַעֲבוֹרְתָהְ: עֵל בֵּן מָצָא עַבְדְּהְ אֶרת לִבּוֹ יִשְׁה. לְבִּבּוֹ הְנִינִוֹ לְעֲבוֹרְתָהְ: עֵל בָּוֹ מִעְנִוֹ וְשָׁבוֹ וְשִׁה. לִבְּבוֹ מִעְנִיוֹ הְנִלְא בְרָאשׁי הְהִלּוֹחְיוֹ אוֹלִי בָּם מִעְנִנוֹ וְשָׁה. וְבִבּּוֹת יְתְרַצֶּה וְה אָל אֵדנִיוֹ הְנִאֹ בְרָאשׁי הְהְלוֹחְיוֹ אוֹלִי בָּם מִעְנִנוֹ וְשָׁה. בִּרְאשׁי בִּרְאשׁי יִרְרַבֶּה וְהַ בָּלְ אָשִׁר לִים אֵל אֵדְנִיוֹ הְנִלֹא בְרָאשׁי רְהָלוֹחְיוֹ אוֹלִי בָּם מִעְנִנוֹ וְהָלֹא בְרָאשׁיִי:

גָּרֶלְּדֵי, בּשְׁתִּי וְגִּכְלַמְחִי לַעֲמוֹד לְפָנֶיךּ לְדֵעְתִי בִּי עָצְמִרֹ גְּנְכְלְתְּדִּ לְבִיְתִּי וְשִׁפְלוֹתִי וְשִּפְר תְנֶּךְ וְצִּתְּה תִּי וְאֲמָה גִּבּוֹר וְאֲמָה זְיְרְבָּה עְּבְּר מְן וְבְּיִם וְאַחָה גָּרוֹל וְאַחָה חָכָם וְאַחָה אֲלוֹהַ: וַאֲנִי גּוּשׁ וְרְפָּה עָפָר מִן קַיְּים וְאַחָה בְּלִי מָלֵא כְלִפָּה שְּבֶּן הּוּטְה צֵל עוֹבֵר וּוֹח הוֹלֵךְ וְלֹא יְשׁוֹב יִּנְבְי מָלֵא כְלִפָּה שִּבְּן הּוּטְה בְּל לֵב בּי בְּדְל חֵמְה חֹיִשׁ אָוֹן וּמִרְמָה: בְּלִים בְּלִב הַלֵּב הַלֵּב הַלֵּב הַלֵּב הַלְב בְּלְב הַלְב בְּלְב הְנִים עְבְשׁוֹב הְלָב בְּלְב הְלֵב הְלְב בְּלְב בְּלְב הְנִים וְאָץ בְּרִגְלַיִם וְאָץ בְּרְגְלַיִם וְאָץ בְּרְגְלִים וְאִץ בְּרְגְלִים וְאִץ בְּרִגְלִים וְאִץ בְּרְגְלַיִם וְאִץ בְּרְגְלִים וְאִץ בְּרְגְלִים וְאִץ בְּרְגְלִים וְאִץ בְּרְגְלִים וְאִץ בְּרִגְלִים וְאִים בְּבִים מְמָב מְנִם מְבִים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מְשִׁב מִּב מְבִים מִבְּים מִבְּים וְאָץ בְּרְגְלִים וְבִּים בְּבְּרְ מָבְים בְּבְּרָב מִב מִבְּים מִוֹם שִׁבְּים מִבְּב מִב מִב מִּבְּים מִב מְבִים מִּם מִבּים מְבִים מִבְּל מִב בּים מִבְּים מִבְים מִּים בְּבְּבְּים מִבּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבִים בְּבְּב בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּב בְּבְּבְים בְּבִּב מִים מִים מְבִּים שִּבְּבְים בְּבְּבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בּּוֹב בּים בְּבְּבְבִים בְּבְּבְים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּיִים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבּים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְבּב בּים בְּבְּבְבּים בְּבְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּיִבְים בְּים בְּבּבּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיוֹב בּיּבְּבּים בְּבּים בְּיבּב בְּיִים בְּיבְּבְּים בְּיִים בְּבּים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיוֹם בְּבּיוֹב בּיוֹב בּיוּבְבְּים בְּבְּבּים בְּבְּים בְּבּבּים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבְבְּים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבְּבְּבְיִים בְּבְּבְי

und Schaft. Drum wird sie nimmermehr zerstört, wie ihres Daseins Urgrund sich stets bewährt, und das ist ihr Wesen und ihr Werth. Die weise Seele schauet nimmer den Tod, doch ob ihrer Sünden leidet sie Strafe, bittrer denn Tod. Doch Gnade wird ihr, blieb sie rein, sie darf am jüngsten Tag sich freun. Doch ward sie unrein, muß um= her sie irren, in Qual und in Verzweislungswirren, und sitzt einsam, verstoßen, ausgeschlossen, darf dem Heil'gen nicht nahn, dis der Läute= rung Frist verstossen.

Wer vergilt Deine Liebe, daß Du dem Körper die Seele verliehst, die Leben ihm gewähre, den rechten Pfad ihn lehre, jedes Leid ihm abwehre? Aus Erde geformt hast Du sein Bild, mit Lebensodem ihn erfüllt, mit der Erkenntniß Kraft ihn bekleidet, die ihn vom Thiere scheidet, durch die er höh'rer Stuf' entgegenschreitet. Rings umschlossen steht er in Deiner Welt, Du lenkst sein Thun, Dein Auge sest ihn hält, und was ihn immer Dir entrücke, von innen und außen schaun ihn Deine Blicke.

כור יודע Wer kann Deines Waltens Geheimniß burchbringen, baß Du bem Leibe Wertzeuge schufft, Deinen Dienst zu vollbringen? Du gabst ihm bas Auge, ju schauen Deine Wunder und Zeichen, bas Dhr, zu hören Deine Thaten ohne Gleichen, ben Beift, von Deinem Geheimniß ein Theilchen zu ergründen, ben Mund, für Dein Lob bas Wort zu finden, Deine Allmacht jedem Nachkommen zu künden, wie ich Dein Knecht, Sohn Deiner Magd, der mit ungeübter Zunge wagt, ein Geringes zu melben von Deinem Glanze, und boch ifts nur Etwas. Wie groß ift erst bas Bange! Das gange Leben füllt Denen es aus, bie banach streben. Die es hören, sie werben Dir bann vertraut, ob sie auch Deiner Herrlichkeit nicht ins Antlitz geschaut. Die aber von Deiner Allmacht nicht vernommen, wie sollen sie zur Kenntniß Deiner Gottheit kommen, wie foll in ihr Berg Deine Wahrheit bringen, wie ihr Sinn Deinem Dienst entgegen ringen? Drum hat mein Berg vor meinem Gotte sich erkühnt, von Deines Ruhmes Aeußerstem Etwas zu melben, ob meine Sünde baburch werbe gefühnt. Woburch fonst macht' ich bei meinem Herrn mich verdient?

Mein Gott! Boll Schmach und Schande steh' ich vor Dir; denn ich weiß, daß ich so arm und gering bin, als erhaben ist Dein Ruhm und Preis, und wie grenzenlos Deine Allmacht, so hinfällig meine Ohnmacht, und wie Deine Bollsommenheit, so meine Mangelhaftigkeit. Denn Du bist einzig und ewig lebend und allmächtig, und wandellos und groß und weise — Gott! Und ich ein Erdensstaub, der Würmer Raub, ein Gefäß, schmachgefüllt, schandumhüllt, dem dumpfen Steine gleichend, ein Schatten entweichend, ein slüchtiger Odem, nicht wiederkehrend, Schlangengist, glühend, zehrend. Ein Herz voll Krümmen, verstodt der Wahrheit Stimmen, voll Zorn und Wuth, des Trugs, der Sünde Brut, voll Hochmuth, ohne Langmuth, sündig wandelnd, unwürdig handelnd. Was bin ich? was mein Leben? was

a contraction

מָה אֲנִי מָה חַיִּי וּמַה נְּבוּרָתִי וּמַה צְּרָקְתִי נְחְשֵׁב לְאֵין כָּל יְמֵי הֵיוֹתִי וְאַף כִּי אֲחֲרֵי מוֹתִי: מֵאֵין מוֹצָאי וּלְאֵין מוֹבָאִי וְהִנָּה בָּאתִי לְפָנֶיף אֲשֶׁר לֹא כֵדֶּת בְּעַזּוּת מֵצֵח וְטְמְאַת רַעִיוֹנִים וְוִצֶּר זוֹנֶהּ לְגִלּוּלְיו פּוֹנֶה: וְמִיְתְּה מִתְּנַבְּרָה וְנִבְּתְה לֹא מְטֹהְרָה וְלֵב טְמֵא אוֹבֵר וְנִרְמֶה וְנִוְּה וְנִוְתְּה מִתְנַבְּרָה וְנִנְּתְמָה וְנִיְתְה מִמֹיף וְלֹא יְסוּף:

אָלהׁר יָדַעְהִי כִּי עֲוֹנוֹתֵי עָצְּמוּ מִפַּפֵּר וְאַשְׁמוֹתֵי עָצְמוּ מִלּוְכּוֹר: אַדְּ אָוְכּוֹר מֵהֶם כְּמִיפָה מִן הַיָּם וְאֶתְוַדֶּה בָּהֶם אוֹלֵי אַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלְיִהְם וְדְכִיִם וְאַהָּה הִשְׁמֵע הַשָּׁמִים וְסָלְחָה:

אָשַמְתִּי בְּתוֹרְתֶהּ בִּוֹיתִי בְּמִצְוֹהֶיהּ נְּעַלְּתִּי בְּלֹבִי וּבְמוֹ פִי הְבַּרְתִּי לְּאֵין חֵבֶּרְתִּי בְּתוֹרְתֶהּ בְּמִצְוֹהֶיהּ נְאַצְּתִּי שְׁבָּרְתִּי בְּעִיּתִי בְּתוֹרְתֶהּ בְּמִצְוֹהֶיהּ נְאַצְּתִּי שְׁבָּרְתִּי בְּעִיּתִי בְּתוֹרְתֵי בְּמִצְוֹהֶיהּ נְאַצְּתִּי שְׁבִּרְתִי בְּעִיּתִי בְּתוֹרְתִי בְּמִצְוֹהֶיהּ נְאַבְּתִי שְׁבִּרְתִי בְּתוֹרְתִי בְּמִצְוֹהֶיהּ נְמַבְּתִיי בְּתוֹרְתִי בְּמִבְּרְתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹרְתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתִי בְּתְבִּית בְּתִּבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתִי בְּתוֹבְיתִי בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתִי בְּתְּבִיתוֹית בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתוֹית בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתוֹית בְּתוֹבְיתִי בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתוֹית בְּתוֹבְיתוֹית בְּתוֹבְיתוֹית בְּתְבִּית בְּתוֹבְיתוֹית בְּתִּבְיתִי בְּתְּבְּתוֹית בְּתְּבִיתוֹית בְּבְּתוֹבְיתוֹית בְּתִּבְּתִית בְּבְּתְיתִיית בְּבְּתוֹבְיתוֹית בְּבְּתוֹבְיתוֹית בְּבְּתְיתִית בְּבְּתְיתִית בְּבְּבְתוֹית בְּבְּתְיתִית בְּבְּתִית בְּבְּתְיתִית בְּבְּתְיתִית בְּבְּבְיתוֹית בְּבְּיתְיתִית בְּבְּבְּתִית בְּבְּתְיתִית בְּבְּבְיתוֹית בְּבְּבְיתוֹית בְּבְּתְיתִית בְּבְּבְתוֹבְית בְּבְּבְתוֹית בְּבְּבְתוֹית בְּבְּבְיתוֹים בּבּוּת בְּבְיתוֹים בּּבְּתְבְּיתוֹים בּבּבְּתְתִּית בְּבְּתְּבִּית בְּבְבְתִּית בְּבְּתְּית בְּבְּבְתִּית בְּבְּתְתִיים בְּבּבְתְּתִּים בְּבְּתְיִית בְּבְּתְּתִיים בְּבְּבְתְּיִים בְּבְּיתוֹים בְּבְּתְיִים בְּבְּיתוֹים בְּבְּתְּיִים בְּבְּבְּתִיים בְּבְּיתְיים בְּבְּבְּתִיים בְּבְּיתוֹי בְּבְיתִּים בְּבְּבְּתִיי בְּבְיתְּיִים בְּבְּבְתְּית בְּבְיתִּים בְּבְּתְּים בְּבְּבְּתְּים בְּבְּבְּית בְּבְית בְּבְּבְּתִיי בְּבְיתְּים בְּבְּבְּתְּי בְּבְּבְּתְּי בְּבְּבְּתְּי בְּבְּבְּתְּי בְּבְּבְּתְּי בְּבְּבְּתְּי בְּבְּבְּתְּי בְּבְּבְּתִיי בְּבְיתְּיִי בְּבְּבְּית בְּבְּבְּתְּיי בְּבְיבְּבְּים בּבּבְּתְּיי בְּבְבְּבְּתִיי בְּבְבְּתְּים בְּבְּבְּית בְּבְּבְ

אֱלֹהֵי נָפְלוּ פָנֵי פָּוְכְיִי כָּר הְנָבְיּה בִּי עַר בְּי עַרְ בְּי עַר בְּי עַרְ בְּי עִר בְּי בְּרְארֵתוּי לֹא לְצִיְרְ רַקְ נְּרָבָּה וְלָא בְּיִבְיּה רְּיִה בְּי עִר בְּיִבְיּה בִּי עִר בְּיִבְּה בְּי וְבָּבְּה בְּי וְבָּבְּה בִּי וְבָּבְּה בִּי וְבָּבְּה בִּי וְבָּבְּה בִּי וְבָּבְּה בִּי וְבָּבְּה בִּי וְבָּבְּה בִי וְבָּבְּה בִּי וְבָּבְּה בִי וְבָּבְּה בִי וְבָּבְּה בִי וְבָבְּה בִי וְבָבְּה בִי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בְּיוֹ וְבִבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּיוֹ וְבִבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָּבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָּבְּה בִּי וְבָבְּה בִּי וְבָבְּה בִּין בְּבְּה בִּין שְׁבִי וְבְּבְּה בִּין שְׁבִי וְבְבָּבְה בִין שְׁבִי וְבְבְּבְּה בִין שְׁבִי וְבְבְּבְה בִין שְׁבִי וְבְבָּבְה בִין שְׁבִי וְבְבְּבְּה בִּין שְׁבִי וְבְבְּבְה בִּין שְׁבִי וְבְבְּבְה בִין שְׁבִי וְבְבְּבְה בִין שְׁבְּי וְבְּבְּבְה בִּין שְׁבְּי וְבְּבְּבְה בִין שְׁבִי בְּבְּבְיִים וְנָבְּבְיה וְבְבָּבְיה בִּין שְׁבִי בְּנִבְּיף וְבִיים בְּבִּבְיה בִּין שְׁבִי בְּבְּבְיִים וְנָבְּבְיף וְבִייִם חִנְּבְ בְּבְּיִים וּבְבְּב בְּיִירִים וְבָּבְּיף וְבִיים חִנְּבְ בְּבְּיף בִיים וּבְבּב וּיִבְּבְיִב וְנָהְיִים וְבְבָּבְיּיף וְבִיבְּיף בְּבּיּיף בְּבִיּיף בְּבִייִים וְנָבְּבְיף וְבִיים בְּבִּיְ בְּבִייְ בְּיִים וְנָבְּבְּיף וְבִייִם חִנְבְיּב בְּיִבְּיִים וְנִבְּיִב וְנִבְּבְּיִים וְבְּבִילְים וְבִּבּייִים חִנְבְיּב בִּיּבְיִים וְבְבּבּיי וְנִבּיּים וְבְּבּיּבְיּים בְּיִבְיּים בְּבִיּבְיּים בִּיְבְּבְּבְיּבְיּים בְּבְּבְּיִבְייִם בְּבִּבּייִים בְּבִּבּייִים בְּבִּבְיּים בְּיבְבְיּבְבּיּים וְנִיםּבְּבְיּבְבּייִים בְּבִיבְיּים בְּבִיּבְיבְיים בְּבִייְים בְּבְיּבְיבְיִים בְּבִיּבְים בְּבִייִים בְּבִיים בְּבִילְם בְּבְיבְּבְייִים בְּבִייְם בְּבְיבְּבְיּים בְּבְיבְּבְיּבְיבְים בְּבְיבְּבְיּים בְּבּבּבּיים בְּבּבּיּבְים בְּבּבּבּיים בְּבּבּבּיים בְּבְּבּבּיבְים בְּבִים בְּבּבּבּבּים בְּבּבּבּים בְּבּבּבּים בּבּבּיבְים בְּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּיבְים בְּבְ

meine Stärke? was meine Tugendwerke? Filr nichts geachtet in meines Lebens Tagen, was erst, wenn sie zu Grabe mich getragen? Dem Nichts entnommen, zum Nichts mein Kommen. Nun tret' ich hin vor Dich wider Gebühr mit unreinem Sinn und frechem Trieb, der treu seinem Götzen blieb, und es braust die Lust in der ungeläuterten Brust. Sin Herz voll Unslath, verloren, ohne Nath, ein Leib voll Schwächen, mit einem Schwarm Gebrechen, die sich mehren statt aufzuhören.

Mein Gott! Ich weiß, daß meine Sünden jede Zahl übersteigen, meine Vergehungen durch kein Wort zu erreichen, doch will ich von ihnen, wie einen Tropfen aus dem Meere, nennen, und bekensen. Vielleicht still' ich ihrer Fluthen Brausen und Toben, und Du erhörst und verzeihst in Deinen Himmeln droben.

Deines Gebotes Ehre, gefrevelt mit Herz und Mund durch bösen Leusmund. Ich habe gefehlt, — betrübt, Trotz, Gewalt geübt, Lug besonnen, ohne Maaß Böses gesonnen, geheuchelt, gehöhnt, gelästert, mich aufgelehnt. Ein Sünder, abtrünnig war ich, ein Frevler, halsstarrig. Verschmähte Deine Zucht, war verrucht, habe verderbt gehandelt, bin in der Irre gewandelt. Von Deinem Gebot' abgewichen bin ich abstrünnig. Du aber bist in Allem, was mir geschieht, gerecht; denn Du hast Wahrheit geübt, nur ich war schlecht.

אלהי נפלו Mein Gott! Wie muß ich beschämt das Auge senken, bebent' ich, wie Deiner Hulb ich gelohnt burch Kränken. Nicht aus Zwang erschufft Du mich, nein, aus freiem Willen, nicht nothgebrungen, - fondern aus Gnadenfüllen. Und noch vor meinem Sein mar Deine Huld bei mir, Du hauchtest in mich Odem, gabst Leben mir, und als ich ins Leben eintrat, ließest Du mich nicht los, zogst mich wie ein liebender Bater groß, und wie den Säugling der Warter haft Du mich gepflegt, an die Mutterbruft kummerlos mich gelegt, mit Deinen Labungen mich gehegt. Und als ich zu stehn begann, sichertest Du meine Tritte, nahmst mich auf Deinen Arm, gangeltest meine Schritte, lehrtest mich Weisheit und fromme Sitte, zogst mich aus Qual und Sorgen, witthete ber Sturm, hast Du im Schatten Deiner Hand mich geborgen. Aus wie viel Schmerzen halfst Du mir unvermerkt, noch vor dem Leiden hast Du mit Heilung mich gestärkt, schirmtest mich, wenn ich mich nicht gehiltet vor Noth, rettetest mich, wenn ber Leuen Bahn mir gedroht. — Wenn Deine Strafen heimsuchten die Welt, bargst Du mich vor'm Schwert, erhieltest bei Plagen mich unversehrt, hast in Mangel und Noth mich ernährt, in Fülle mir Nahrung gewährt. Und frantt' ich Dich, hast Du, wie ber Bater ben Sohn, mich belehrt, und wenn meinen Angstruf Du gehört, war mein Leben Dir werth, und nie bin ich leer zuruckgekehrt. — Und noch Größeres hast Du an mir gethan, daß Du mir gabst ben mahren Glauben, zu glau=

111.

Coccio

5-00 II

לִי אֲמוּנָה שְׁלֵמָה לְהַאֲמִין כִּי אַחָה אֵר אֲמֶח. וְנְבִיאֵיף אֲמֶרֹ : וְלֹאׁ נָחֲלֹי ִיִּרְבוּ שְׁמֶחָ : וְאַבֵּי שְׁמֶחָ : וְאַשֶׁר בְּחוֹרְחְהְּ נְחָבוּ וְנִבִיאֵיף וְנָבִיאֵיף וְנָבִיאִיף וַבְּיוֹבוּ : מֵרְאִים חּוּמָה · וְתַחְמֶיִה מַלְאִים חּוּמָה · וְתַחְמֶיה מַלְאִים חּוּמָה · וְתַחְמֶיה מַלְאִים חּוּמָה · וְתַחְמֶיה מַלְאִיר בְּרֵאוֹכוֹ יִמְסְאַי מָמְּאַר בְּרְאוֹץ מְחוּץ בְּמֵי עִרְמָרֹ . וְכֹל אֲשֶׁר בְּרֹוֹכוֹ יִמְמָאַ מָּלְּיִי מְפֵּל הַחְמָרִים וּמִבֶּל הָאֲמֶח אֲשֶׁר עְשִׂית אֶרֹ עַבְּהֶּה · אָמְנָם יִיְ מְמִבּי מִבְּלֹחִיר וְמִנִּי מִפְּל הַחְמָרִים וּמִבֶּל הָאֲמֶח אֲשֶׁר עִשִּית אָרֹ עַבְּהָּה · אַמְנָם יִי אַלְחִיר וְנִי נְחָחָ בִּי נָחָחָ בִּי נָם אַרְוֹשְׁר י וְבִּמְעִשִׁי מִפְּאַתִיר, וּבְּיִצְרִי אַלִּי וְהַבּּר וְנִבְי עָלִי וְהַבָּר עָלִי וְהַבָּר עִּלְיִי וְנִבְּיוֹ לִי מִעִיר לְעֲוֹר כִּי אוֹבְל עִבְּי בִם אֶחְקְפְבּנוּ וּ וְיִרְוּוּ לִי מֵעִיר לְעֲוֹר בִּי אוֹכַל נַבֶּה בּוֹ וַאָּנְרְשֶׁנוּ יִ כִּב אֶחְקְפְבּנוּ וּ וְיִרְוּוּ לִי מִעִיר לְעֵוֹר לְעֵוֹר מִבְּי נִבְּה בּוֹ וְאָנְרְשֶׁנוּ יִּ בִּי בְם אֶחְקְפְבּנוּ וּ וְיִּדְיוּ לִי מִעִיר לְעֲוֹר לִי מִבְּיר לְנִיוֹר לִי מִנִיך לַעְוֹר לִי בָּב בּוֹ וְאָנְרְשֶׁנוּ יִבְּי בִּם אֵיך בִּב בְּי בָּם אֵחְבְּבְיּי בְּב בְּי נְחָב מֹיְנִי בִּי בְּם אֵיך בִּי בְּם אֵחְבְּבּי בְּם בְּיִבְי בִּי בְּב בּוֹ וְאָנְרְשָׁנוּ יִּי בִּב בּי בְם אֵחְכְּבְנוּ וּיִבְיוֹ לִי מִנִיר לְעֵוֹר לִי בִּבָּר בּוֹ וַאְנְרָשְׁנִוּ בִּי בְם בְּיִבְי בְּיִבְי בְּבְּי בְּיִבְיִים בּי בְם אֵירְ בְבִים בְּבּי בְּבְבּי בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְים וּבְּיִים בְּיִבְּים בְייִים וּבְּים בְּיִים בְּיוּ בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיוּים בּיוּ בְּיִבְּים בְּיּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיוּים בְּים בְּיִבְים בְּיוּבְים בְּבְּים בּוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְים בְּבְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵיְהְ יְיָ אֱלֹהֵי לְכוֹף אֶרְת יִצְיִרִי הָאֵכְוָרִי וְהַסְחֵּר פָּנֵיְהְּ מְחֲלֵנִי בַּחֲצִי יְמִי: עֵר אָכִין צֵירָה לְדִרְכִּי וְצִירָתִי מַחֲטְאֵי וּמִאֲשֶׁמִי עָרוֹם לִמְעָלֵנִי בַּחֲצִי יְמִי: עֵר אָכִין צֵירָה לְדִרְכִּי וְצִירָתִי לְיוֹם נְסִיעָתִי כִּי אָם אֵצֵא מֵעוֹלְמְהְ כִּאֲשֶׁר בְּאתִי וְאָשׁוֹב עְרוֹם לִמְקֹמִי כִּיְאַתִי יְצָאתִי לָפָּה נִכְּרֵאתִי וְלִרְאוֹרת עָמֶל נִקְרֵאתִי: מוֹב לִי עוֹר כַּבְּאַשֶׁר יָצָאתִי לְהַנְּהִיל וּלְהַרְבּוֹח אָשְׁם:

אָנָא הָאֶלהִים בְּמִדֵּת רַחֲמֶיךּ שִׁפְּמֵנִיּ אֵר בְּאַפְּדָּ פֵּן הַמְעִימֵנִי: כִּי מְּחָבְל רֹּחַ יִיְ רְבַבְּרוֹ יִנְבָבָּר נְבְּרִיוֹ יְנְבְּרִיוֹ וְנְעֲנָהְ יִנְבְּרִי יִנְהָ אֵיךְ בְּמִשְׁקְל הְּאַ וְנְעֲנָהְ וְבְּבָּתְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְעֲנָהְ וְנְעֲנָהְ וְנְעָנְהְ וְנְעֲנָהְ וְבְּבְּתְּיוֹ וְנְעֲנָהְ וְבְּבָּתְ וְבְּבָּתְ וְבְּבָּתְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְבְּבָּתְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְבְּבָּתְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבְּחְ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבְּחִ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבְּחִ וְנְשְׁבְּיוֹ וְנְבְּעָבְיוֹ וְנְשְׁבָּחְ וְנְשְׁבְּיוֹ וְנְשְׁבְּחְ וְנִשְׁנִים וְבְבְּבְיוֹוֹ וְנְשְׁבָּחְ וְבְּשְׁבְיוֹוּ וְנְשְבְּיוֹ וְנְשְׁבָּחְ וְבְּשְׁבְיוֹוֹ וְנְשְׁבְּיוֹ וְנְשְׁבְּיוֹ וְנְשְׁבְּיִם וְבְבְּבְיוֹתוֹ וְלֹא וֻדֵע בַּפָּהְ וְלֹא וְדֵע בָּפְּהְוֹיוֹ וְלֹא וְדֵע בַּפָּהְהֹ וְנְשְׁנְם וֹיִבְּעְ בְּפְּהִוֹיוֹ וְלֹא וְדֵע בָּפְּתְוֹיוֹ וְלֹא וְדֵע בָּפְּתְוֹיוֹ וְלֹא וְדֵע בָּבְיִם וְנִיבְעוֹ וְנְשְׁתְ וְלֹא וְדֵע בְּבָּתְיוֹ וְנְשְׁתְ בְּיִבְיוֹ וְנְשְׁתְ בְּבְּיִם וְנִישְׁ עְבְּבִירִי וְנִישְׁ וְבְעִבְיוֹ וְיִחִי וְלֹא וְנִיבְע בָּפְהְבּיוֹ וְנְתְיוֹ וְנְיִבְעְ בְּבְּתְיוֹ וְנִים בְּבְּבְּתְיוֹים וְנְבְיִי וְנְתְיוֹ וְבְּעְבְּבְּבְּתְיוֹ וְנְיִבְעְ בְּבְּבְיבְיוֹ וְנְתְיִים וְנְבְעְבְיוֹ וְנְבְיִי וְבְּבְיוֹ וְנְתְיוֹ וְנְתְיִים וְנְבְעְבְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים וְנְבְעְבְּבְּבְיוֹ וְנְתְיִים וְנְבְיִיוֹ וְנְיִיוֹ וְנְשְׁתְּבְּבְּתְיִבְיוֹ וְבְיְעְבְּבְּבְּבְיוֹים וְבְּבְּבְיוֹים וְבְיּבְבְּעְבְיוֹם וְבְּבְיוֹים וְנְיוֹיְיְיְ

ben, daß Du, o Gott, wahr, und Deine Lehre wahr, und Deine Propheten wahr. Und gabst mir nicht mein Theil mit Deinen Feinden, die sich gegen Dich empören, die Unwstrdigen, die Deinen Namen verzunehren, die Deine Lehre verdrehen, Deine Diener schmähen, Deine Propheten als Lisgner ansehen, die da zeigen Einfalt, und Trug im Hinterhalt, die da zeigen eine Seele, lauter, gesund, dahinter aber Alles — frank und wund, wie ein Gefäß von Schande gefüllt, von außen zum Schein' abgespült, doch unrein Alles, was es enthielt. — Zu gering bin ich sur die Gnade, die Deinem Knecht Du erwiesen. Doch sei mein Gott! gepriesen, daß Du mir eine heilige Seele gabst, die ich durch meine Werfe besteckt, durch meinen bösen Sinn entweiht und mit Schnutz bedeckt. Das Böse hat Macht gewonnen, mein Heer ist entronnen, und mir ist nichts geblieben, als das Heer Deines Erbarmens. Mit dem darf ich mich gegen das Böse wagen, das wird mir helsen, es zu schlagen und zu verjagen.

רדי הצרן אונים Mög' es Dir gefallen, v Gott, zu zwingen meinen bösen Sinn, verbirg Dein Antlits vor meinen Sünden und Fehlen, nicht in der Mitte meiner Tage raffe mich hin, bis ich mich versehn mit Speise, mit Zehrung*) für den Tag der Neise. — Denn geh' ich aus der Welt, wie ich sie betreten, fort, und kehr' ich nacht, wie ich kam, zurück an meinen Ort, was war meines Daseins Frommen? Nur Elend zu schauen dann bin ich gekommen. Besser, ich wäre dort geblieben, als daß ich ging, Silnd' und Schuld zu üben. —

D Gott! Rach Deines Erbarmens Maaß wolle mich richten, nicht in Deinem Borne mich vernio,ten. Bas ift ber Mensch, führst Du ihn ins Gericht? Enteilenden Tand — wie legst Du ihn ins Gewicht? Willst Du ihn in die Schale legen, nicht leichter, noch schwerer wird die Last. Was frommt es Dir, einen Hauch zu wägen? von seinem Beginn voll Schmer; und Plagen, gequält, leibend, gottge= schlagen, in seinem Anfang nicht'ger Hauch, in seinem Ende - flücht'= ger Rauch, in feinem Leben — welter Strauch. Und nach foldem Kliicht'gen fucht Gott auch? — Seit er fam aus ber Mutter Schook. ist Kummer seiner Tage, Seufzer seiner Rachte Loos. Bent' ein Berr, morgen unter ber Burmer Beer. Gin Sauch blaft ihn um, ein Strauch stößt ihn um. In Bull' und Füllen voll bofen Willen. In Mangel und Roth fündigt er um ein Stud Brot. Reichthum zu erjagen, wie ein Adler leichtbeschwingt, vergist den Tod er, der nach ihm bringt. Im Nothgedränge, häuft er Wortgepränge, Gelübd' in Menge, und wird ihm wohl, entweiht er sein Wort, die Gelübde sind fort! Er be= festigt Riegel und Maner, und ber Tob steht auf ber Lauer, und stellt auf allen Seiten Baden, und ber Laurer sitt ihm im Nacken, und fein Zaun fann ben Räuber hindern, Die Beerde zu plundern. — Er kommt und weiß nicht: für mas? Er freut sich und weiß nicht: an was? Er lebt und weiß nicht: wie lang bas? — In seiner Jugend geht er hin in Untugend. Und beginnt ber Geift sich zu regen, treibt's

431-94

^{*)} Dit guten, verbienftlichen Werten.

לְרָבּוֹב אָנִיּוֹת וְלִרְהּוֹף בַּצִיּוֹת וּלְהָבִיא נִפְשוֹ בִּמְעוֹנוֹת אָדְיוֹת וְהִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוּרת: וּבְּחָשְׁבוֹ כִּי רֵב הוֹדוֹ וְכִי כַבִּיר מְצְאָה יְדוֹ• • בַּשָּׁלוֹם שׁוֹדֵר יְבוֹאֶנּוּ וְעֵינִיו פָּקַח וְאֵינֶנּוּ : וְכָל עֵת הוּא מְוְמָּן לַחְּלְאוֹת חוֹלְפוֹת וּבָאוֹת וּבְכָל שָׁעוֹה מְאֹרָעוֹת: בְּכָל הָרְגָעִים לִפְגָעִים וּבְכָל דַיָּמִים. עָלָיו אִימִים: אָם רֶגַע יָעַמוֹר בְּשַׁלְוָרוֹ פֶּחֵע הְבוֹאֵהוּ הוָרו: אוֹ בְּמִלְחָמָה יָבֹא וְחֶרֶב חִנּפָחוּ אוֹ קֵשֶׁרת נְחוּשְׁרה חַחְלְפַרהוּ אוֹ יַקּוּפוּהוּ וְגוֹנִים וּשְׁמְפוּהוּ מֵיִם זִירוֹנִים אוֹ וִמְצָאוֹהוּ הֶלָיִים רָעִים וְנָאֶמָנִים: עַר יִהְיֶה לְמֵשָּׂא עַל נַפְשׁוֹּ וְיִמְצָא מְרוֹרֵת פְּתָנִים בְּרִבְשׁוֹ: וּבְעֵת כְּאֵבוֹ וִגְהַל שִּׁכְלוֹ יִהַל: וּנְעָרִים יִתְקַלְּסוּ בוֹ וְתָעֵלוּלִים יִכְוֹשְׁלוּ בו: וְיִהְנֶה לְּטַרֵּח עַר יוֹצְאֵי מֵעָיוּ וְיִחְגַפְּרוּ לוֹ כָּר יוֹדְעִיוּ: וּבְבֹא עתוֹ יָצֵא מֵחְצֵּרָיוּ. לַחֲצֵר מָוֶתיּ וּמִצֵּל חֲדָרָיוּ, לְצַלְמֶוֶת: וְיִפְשַׁט רִקְמָה וְרַוּלְעיּ וְיִלְבַּשׁ רִפְּּרֹ וְתוֹלָע: וְלֶעָפָר יִשְׁבַּב וְיָשׁוּב אֶל יְסוֹדוֹ אֲשֶׁר מִפֶּנוּ חָצָב: וּלְאִישׁ אֲשֶׁר אֵפֶּה לּוֹ מָתַי יִמְצָא עֵת חְשׁוּבָרה ּ לִרְחוֹץ יָּחֶלְאַרת מְשׁוּבְהּי וְהַיּוֹם קָצֵר וְהַפְּּלָאכָרה מְרָבָּרה: וְהַנּוֹנְשִׁים אָצִיםי הָשִׁים וְרָצִים: וְהַוְּמֵן מִפֶּנוּ שׁוֹחֵקּ וּבַעַל הַבַּיִרת הּוֹחֵק: לָבֵן נָשׁ אָלהַי וְכוֹר אֵלֶה הַתְּלָאוֹת ּ אֲשֶׁר עַר אָרֶם בָּאוֹרת: וְאָבם אֲנִי הָרְעוֹתִי אַתָּה הֵיטִיב: וְאַל הִגְּמוֹל מִדָּה בְּמִדְּה ּ לְאִישׁ אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתְיו בְּלִי מִדְּה • וּבְמוֹתוֹ יֵלֵךְ בְּלִי חֶמְדָּה:

אָלְּדֹיֵי אָם עֲוֹנִי מִנְּשׁוֹא נְּרוֹלֹּ מֵה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךֹּ הַנְּרוֹלֹּ וְאָם לֹא אוֹחִיל לְרֵבְּבְּעָיְהְּ. מִי יָחוּס עָלֵי חוּץ מִפֶּוֹךְ: לָכֵן אָם תִּקְמְלֵנִי לְּךְּ אֲיָחֵלֹּ וְאָם הְּבְּפִּשׁ לַעֲוֹנִי אֶבְרָה מִפֶּוֹךְ אֵלֶיךְּ וְאֶחְבַּפֶּה מֵחְמְחְדְּ בְּצִּלֶּךְ: וּבְשׁוֹלֵי בְּחַמֶּיךְ אָבְיִּ אַבְּרָה מִפֶּוֹךְ אֵלֶיךְ וְמִיּ אָבְּרָה מִבְּקִּיּ וְנִי אָבְּרִה מִפְּוֹךְ אָלִי וְנִי אָבְּרָה עַּלְיִי וְבָּאַבְיִי וְנִי עַבְּ בֵּן לֹא תִפְּקוֹר עָלֵי כַּחְמֵיךְ עַבְּי וְאֵל תַּאְבִיוֹנִי פְּרִי בְּעָלְי: וְהַאָּרִיךְ לִי אַפֶּּךְ וְאַל תַּקְרִיב יוֹמִי עָּרְ בְּמִעְלְנִי וְצִירָה לְשׁוֹבְי אָל מְקְנִיי: וְהַאָּרִיךְ לִי אַפֶּרְ וְאַלְחָנִי מִן עַרְ אָבְיִין צִירָה לְשׁבִיי בְּיִבְּעְלְיִרְ לְשִׁלְחִיב יוֹמִי וּמְרִבְּי וְמִרוֹת אֲשְׁבְיוֹן צִירָה לְשִׁנִי צְרוּוֹחוֹת על שִׁכְמִיי: וּבְהַעְעִי וְקְרוֹב יוֹמִי מִן שִּׁים לְּךְּ בְּבָּתְּיִי וְמְרוֹב רְשְׁעִי וְבְרִב וְמִבְי וְמְרוֹב רְשְׁעִי וּמְרִבְי וְמְרוֹב רְשְׁעִי וִמְרוֹב רְשְׁעִי וְמִרוֹב רְשְׁעִי וְמִרוֹב רְשְׁעִי וְמִרוֹב רְשְׁעִי עִּיִבְיּתְנִיי. וְנְבִּתְנִיי. וְמְרוֹב רְשְׁעִי צִרְפִתְּנִיי. (וְלֹא שְׂבְּקְנִיי.) וְיִבְרִים וֹבְי וְמְרוֹב רְשְׁעִי צְרְפִתְּנִיי. (וְלֹא שְׂבְּקְנִיי) נוֹד צְנִבְּתְיִי וּבְיוֹב בְּיִבְיי וּמְרוֹב רְשְׁעִי צִרְפִתְּנִיי. (וְלֹא שְּבְּרָיוֹי נוֹד צְנִבְּתְתִיי וּבְירִי וּמְרוֹב רְשְׁעִי צִרְבּתְּעִיי. (וְלֹא שְׂבְּקְנִיי) וְנֹוֹד צְנִבְּתְיִי נִיוֹב בְּמִים לְּנִיי.) וְמִרוֹב רְשְׁעִי צִרפִתְּנִיי. (וְלֹא שְּׁבְרְיִי וְנִייִי נוֹר בּנְיִי וְנִיתְיִי וֹבוֹי בְּיִבְיי וְמִיי וְבִיר וְּבְיִּי וְיִבּי וֹבְיר וְּבְיוֹי וֹנִיוֹם בְּיִבְיי וֹם בְּיִבְיי וְם בְּיִבְיי וְם בְּיִבְייִי וְם בְּיִבְייִי וְּיִבְייים וְיִים וְיִים וְיִבּיים וְיִבּיים בְּיִים וְיִבְייים וְּבְייִים וְּיִבְייִים וְיִבְייִים וְּבְייִים וְנִיים וְּבְייִם וְּבְּייִים וְיִבְייִים וְּבִים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹב בְּיִבְייִים וְּבְּיִבְייים וְּבִּים בְּבְּיִבְייִים וְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְייִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִי

ihn Schätze zu fammeln, und er zieht auf weiten Wegen. In Schiffen eilt er, in Steppen weilt er, magt sein Leben bort, mo Löwen hausen, wandelt unter wilder Thiere Graufen. Und meint, daß groß fei feine Pracht, und seine Hand Schätze heimgebracht, im Glück ist plötzlich ber Räuber gekommen, er öffnet fein Auge - Alles ift genommen. jeder Zeit ist er fürs Elend bereit, in jeder Weil', Unheil, jenes mor= gen, dieses heut'! All' Augenblick' — Unglück, alle Tage — Angst und Plage. Nach einer Minute Ruh stößt ihm plötzlich ein Leides zu. Er zieht in ben Krieg, bas Schwert erschlägt ihn, ber eherne Bogen erlegt ihn. Ober Kummer ihn umringt, des Leidens Fluth auf ihn dringt, böser Krantheit Macht ihn zwingt, bis er sich selber wird zur Beschwerd', in Gift und Galle sein Honig sich verkehrt, und wie sein Schnierz steigt, sein Berftand weicht, Knaben wird er zum Spotte, zum Hohn der Buben Rotte, eine Last seinen Vermandten, ein Fremder seinen Bekannten. Rommt feine Stunde, zieht er aus feinen Zimmern zu Grabes Trümmern, aus feines Haufes Schatten in Tobesschatten. Aus zieht er Purpur und Seide, zieht an Würmer zum Kleide, und wird im Staube liegen, gehört wieder dem Urfprung, dem er entstie= gen. — Und ber Mann, bem's fo ergeht, wann foll er Zeit zur Buge finden, abzuthun ben Roft ber Gunben? Go furz ift bie Zeit, fo groß bie Arbeit. Die Fröhner bringen, eilen und zwingen. Die Zeit nicht weilt, der Hausherr eilt. Drum, mein Gott! gedenke der Leiden Men= gen, die den Menschen drängen! Und that ich Böses, o thue Du Gu= tes, und vergilt nicht Maaß für Maaß, Dem, deß Sünden ohne Maaß, und wenn er erblichen, ist aller Schnuck von ihm gewichen.

אלחי אם D Gott! Ift meine Schuld für die Bergebung zu groß, mas wirst Du beginnen mit Deinem großen Namen? Und follt' ich auf Dein Erbarmen nicht bauen, wer sonst wird nach mir schauen? Drum - wenn Du mich töbtest - noch harr' ich Dein! Und suchst Du meine Gunbe, flucht' ich vor Dir zu Dir hin, und berge mich in Dei= nem Schatten vor Deines Zornes Glühn, und halt' an Deiner Liebe Saum, bis Du Gnade verliehn, und eh' Du mich gesegnet, nicht laß ich Dich ziehn. Bebent! Du hast aus Erbenstaub mich gemacht, zur Brüfung in diese Leiden mich gebracht, brum nicht nach meinen Werken mich richte, laß mich nicht zehren meiner Thaten Friichte. Sei lang= mithig, laß meine Stunde nicht kommen, eh' ich für die Beimkehr Zehrung genommen. Dränge nicht, mich von hinnen zu jagen, wenn mei= ner Sünden Last ich noch auf dem Rücken muß tragen. Legst Du meine Günden in der Bage Schaalen, leg' in die eine meine Qualen. Ahnbest Du Schuld und Gebrechen, laß meine Trübfal und Leiden fin mich sprechen. Und lege bas Eine gegen bas Andre! Bedent' o Gott, daß Du in die Fremde mich geschleubert, in's Elend mich verbannt, im Ofen des Leidens von meiner Schuld mich geläutert, und nicht ver= brannt. Ich weiß es, Du prüftest mich zum Segen, wolltest aus Treue mir Schmerzen auferlegen. Daß mir's am Ende möge frommen, liefest Du in des Kummers Läuterungsgluth mich kommen. Drum, o Gott! laß malten Dein Erbarmen, schütte Deinen Born nicht auf ben Armen. לְטוֹבָתִי נִפִּיתְנִי ּ נְבֶּיתְנִי ּ נִנְיתְנִי ּ וּלְהֵיטִיב לִי בְּאַחַוּרִיתִי בְּמִבְחַן הַּחְּלָאוֹת הָבְּי ּ וְאֵל חְבַבֶּה עַלִי זַעֲמֶוּ יְנָי בְחֲמֶוּ יְנָי בְחֲמֶוּ יְנָי בְחֲמֶוּ יְנָי בְחֲמֶוּ יִּ וְאֵל חְבַבֶּה עַלִי זַעֲמֶוּ יְנָתְרוֹנִי · וְאָמֵר לַפֵּלְאָךְ הַפֵּוֹשְׁחִית כְּי וּ וּמַה פִּוְעָלְתִי וְיִתְרוֹנִי ּ בְּי תְאַבְבָּי לְעָנִי : וְתָשִׁים עָלֵי מִשְׁמֶר · וּתְאַבְנִי בְּתוֹא מִכְּטָר : וְהַנִּי הְנִי חְלַף רְבָּם וְאִינָם יְנְתָּשִׁים עַלֵי מִשְׁמֶר · וּמְאַבְנִי הְאַשׁ הַנְּרוֹנְי הְנִי הְאָשׁ הַנְּרוֹלְּה מִיְנִיךְ בְּי וְאִינָנִי : וְעַחָּה לְפָּה אָמוּת · בִּי תֹאֹבְלֹנִי הָאֵשׁ הַנְּרוֹלְּה מִינִיךְ בְּי וְאִינִיךְ עָלֵי לְטוֹבָה לִשְׁאֵבֶרת יְמֵי הַמְעַשִּים · וְאַל הַנִּי וְאָבְרִי מְבְּבְּרִי מְהוֹמוֹתִי · אַל הַוֹּ בְּבְּיוֹרְ הִישְׁבְּרִי מְבְּבְּר מְהוּמוֹתִי יִ אַל בִּי וְאִינִים וְהַבְּבֶּלְמִיה וְנְבִּבְּלְם הְנִיּבְּלְמִיה וְנִבְּבְּלְמִיה וְנִבְּבְּלְמִה הַנְּשְׁאֶבֶרת מִבְּבְר מְהוּמוֹתִי · אַל הְנִי בְּטְבִּיךְ בְּי וְאִינִיךְ בְּשִׁבְּר מְנִייְ וְשִׁים וְנִבְּבְּלְמִיה הַנְּשְׁאָבֶרת מִבְּבְר מְהוּמוֹתִי י אַל בְּי וְצִיר בַּבֶּייף אָנִיי לְאָבֶל יִינִיע בַּפֶּייף בִּי וְצִיר בְּבָּייף הְיִבִיי לְאְבָל יִי וְצִיע בְּפֶּייף בִּי וְאִיר וּבְּבָּי הְבִּיּים וְנִבְּבְּיוֹת בְּיִים וְנִבְּבְּיוֹבְי בְּיִית בְּבִּייף בִּי וְאִית בְּבָּיִים בְּיִים וְבִיּיף בְּיִבְייף בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּייף בִּי תִאבֵּל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיְהּ יְיָ אֱלֹהֵי לְשׁוּב עָלֵי בְּרַחֲמִים וְלַהֲשִׁיבֵנִי בִּתְשׁוּכָה שְׁלֵמֶה לְפָנֶיְהּ וְתִּלְּפֶנֶיְהּ וְתִבְּשִׁיב אָוְנֶהְ וְתִבְּשִׁיב אָוְנֶהְ וְתִבְּשֵׁל בְּתְּוֹרְתֶּהְ וְתִבְּשֵׁל בְּתְּוֹרְתֶּהְ וְתִבְּשֵׁל בְּתְוֹרְתֶּלְי וְתִבְּשֵׁל בְּתְוֹרְתֶּלְי וְתִבְּשֵׁל בְּתְוֹרְתֶּלְי וְנִבְיוֹן וְלֹא לִיִדִי בִּיְיוֹן: וּמְבָּוֹל בְּנְיִם רְעִים רְעִים וְעִבוֹר בְּוֹלְי וְלֵבְי וְתַבְּעִים וְנְבִין וְעָבְּי וְתַבְּיִינִי וְנִבְיוֹן וְלָא לִיִדִי בִּיְיוֹן: וּמְבָּנְי בְּּנְעִים רְעִים וְעִבּי וְעָבוֹר הַוּוֹת בְּצִּלְּהְ חַסְחִירֵנִי: וָוְבָּרוֹן וּרְצוֹן עַפֶּּף וּבְּבְנִין וּעְפְּה וִבְּבְנִין וְעַבְּיוֹר הַנְּחִוֹיךְהּ וְנְבְּיוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹן וְעָבְּרוֹין וְעָבְּרוֹין וְעַבְּרוֹין וְעָבְּרוֹין וְעָבְּרוֹין וְעָבְּרוֹיִין וְעִבְּרוֹין וְעָבְּרוֹין וְעָבְּרוֹין וְעָבְּרוֹיִין וְעִבְּרוֹין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעִבְּרוֹין וְעִבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעְבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹין וּוְבְבִייִין וְעִבְּבִייִין וְתְבְבָּייוֹ וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְרוֹיִין וְעָבְרוֹיִין וְעָבְרוֹיִין וְעָבְיִין וְעָבְּרוֹיִין וְעָבְיִין וְיִבְּיִין וְיִבְּיִין וְיִבְּיִין וְיִבְיִין וְיִבְּיִין וְבְּבְיוֹין וּעְבִיוֹן וְעִבְּיִין וְיִבְּיִין וְיִבְיִין בְּיִיוֹין וְעִבְּיִיוֹין וְעִבְיִין וְּבְיִיוֹין וּעְבִּייוֹין וּעְבִיין וְיִבְיִין וְיִבְיִין וְיִבְייִין וּיִבְייִין וּיִבְייִין וְיִבְיוֹבְייִין וְבְבְיוֹין וּעְבְבִייוֹ וְעִבְיִין וְעִבְיוֹין וּעְבְבִייוֹ וְנְבְיוֹין וּעְבִייִין וּעִבְיוֹין וּעבִייִין וְיִבּבְיוֹן וּיִבְּיִיוֹין וּעְבִּיִין וְיִבְיוֹין וּיִבְיִין וְיִבְיוֹיוֹי וּיְיִיוּיוֹי בְּיִיוֹין וּעְבִייִין וּיִבְייוּיוּייִייּיוּי וְיִבְייִין וְיִבּייִייוּיִייוּיוּיְיִייִיייוּיְיְיִייִייייוּיְיִייִיין וְיְיִייין וּיְבְיוֹבְיוּיוּיְיִייִייִייו

אֱלֹהֵי יָדַשְהִי כִּי הַפִּתְהַנְּנִים לְפָנֵיף יָלִיצוּ עֲלֵיהָם מִעֲשִׂים טוֹכִים אֱשֶׁר הַקְּהִימוּ אוֹ צִדְקוֹתִיהֶם אֲשֶׁר הַרִימוּ וַאֲנִי אֵין כִּי לֹא צֶדֶק וְלֹא כְשֶׁר הִקְּהִימוּ אוֹ צִדְקוֹתִיהֶם אֲשֶׁר הַרִימוּ וַלְאֹ מִהָּה טוֹכָה לֹא עֲבוֹרָה וְלֹא כְשֶׁר לֹא הָשֶׁלִיבֵנִי : וּבְאַת תְשׁוּבָה: לְבֵן אֵל תַּסְחֵּר פָּנֶיף מְפָנִיף וִמְלֹפְנֶיף אֵל תַּשְׁלִיבֵנִי: וּבְאַת מְוֹ הָעוֹלָם חוֹצִיאֵנִי עְם הַפְּנִייִם בְּטֶלִּר חֶלְקָם בַּחַיִּים חְּכְיֵנִנִי וְעִם הַחֲסִידִים בְּכָבוֹד חִוֹשִׁיבִנִי וְעִם הַפְּנִייִים בְּחֶלֶּך חְלְקָם בַּחַיִּים חִּכְּנֵנִי וְעִם הַחְּמִנִיי הְעוֹלָם הַבָּא בְּשָׁלוֹם הְכִינִי וְעִם הַחְיִבִּי בְּאוֹר בְּאוֹר בְּאוֹר בְּאוֹר בְּאוֹר הְיִבְּוֹר חְוֹשִׁר הְנִישׁב אַפְּּך וּחְנִינִי וּמִחְהוֹמוֹת הָאָרֶץ הָשׁוֹּר הְעָלֵנִי וְאֹמֹר אוֹרְךְ בָּאוֹר בִּי יְשׁב אַפְּךּ וּחְנִהְמֵנִי :

וּלְף יִי חֶסֶר עַל כָּר הַפּוֹבָה אֲשֶׁר נְּמֵלְתְּנִי וּבְּחוֹרְתְּהְ הַפִּּחוֹרָרה אֵל עָהוֹר הְחַלְּנִי וּבְחוֹרְתְּהְ הַפְּּחִימְרה הַּמְלֵנִי וּבְחוֹרְתְּהְ הַפְּּחוֹרָרה אֵל עָהוֹל לְשׁבֵּח לְפָּאֵר וּלְרוֹמֵם לְבָרֵהְ הַאִּנִי וְעַל כָּל וָה אִנִּי חִיָּב לְהוֹדוֹת לְהֹלֵל לְשׁבֵּח לְפָּאֵר וּלְרוֹמֵם לְבָרֵהְ

Bergilt mir nicht meiner Werke Gehalt, und sprich zum Verderbens=
engel: Halt! Was blieb' als Verdienst und Werth von mir stehen,
willst Du nach meinen Sünden sehen? Willst Du mit Wachen mich
umringen, mich wie ein Reh sahen in Schlingen? Sieh, meiner Tage
meiste sind entwichen. Soll der Rest in Schuld versiechen? Und steh'
ich heute vor Deinem Angesicht, morgen schaust Du auf mich, und ich
bin nicht. Warum nun soll ich sterben? Soll dieses mächtige Feuer
mich verderben? Mein Gott! Sieh gnädig auf den Rest meiner Tage,
der eilig sliehenden! Und versolge nicht die Schaar der nachziehenden.
Und was übrig blieb aus dem Hagelschauer meiner Leiden, laß nicht
der Sinde Käser abweiden. Bin ich doch Dein Gebild! Frommt es
Dir, wenn mich das Gewürm verzehrt? Deiner Hände Werf versehrt?

Dich wendest zu mir hin, laß mich zu Dir zurücksehren mit ganzem Sinn. Richte mein Herz bei meinem Gebete, daß es Dein Ohr erhöre! Deffne mein Herz Deiner Lehre und pslanze Deine Furcht mir in die Seele! Berhänge über mich Gutes, und wende jedes böse Berhängniß mir ab, und hüte mich vor Bersuchung und Berunehrung. Vor bösen Begegnissen wahre mich, und bis das Leiden rorüber, in Deinem Schatten birg mich. Sei mit meinem Munde und meinen Gedanken, und daß ich nicht sündige, halte meine Zung' in Schranken. Gebenke mein, wenn Du zum Heil gedenkest Deines Volkes, Deine Hauen. Laß Deinem Tempel, dem wüsten, verfallenen, mich nahn, seinen Staub, seine Steine mich liebend umfahn, — die Schollen des zerstörten! D erbau ihn — den verheerten!

Mein Gott! Ich weiß, daß Denen, die zu Dir fleshen, als Fürsprach fromme Thaten vorausgehen, durch die sie verdient sich gemacht, — edle Werke, die sie vollbracht. Ich aber bin ohne Werth und Würdigkeit, ohne Lieb' und Mild und Frömmigkeit, ohne jegliches Verdienst, ohne Buß' und frommen Dienst. Birg darum nicht vor mir Dein Angesicht, und verwirf mich nicht. Und rufst Du mich aus der Zeitlichkeit hienieden, o führe mich zu der Ewigkeit Frieden, und bei den Frommen sei mein Ehrenplatz beschieden, und eine mich Ienen, denen der Seligkeit Loos gefallen, und laß in Deinem Lichte mich wallen, und wolle mich wiederbeleben, aus der Erden Tiefen mich ersheben. Dann sprech' ich: Dank Dir, o Gott, der mir gezürnt! Es wendet sich Dein Zorn! Du willst Deinen Trost mir geben!

Dein, o Gott, ist die Gnade, in der Du so viel Gutes mir mochtest bescheeren, und bis zu meinem Tode noch so Vieles wirst gewähren, o fräftige mich in Deiner Ehrsucht — der lautern, klaren — o stärke mich in Deiner Lehre — der ewig wahren. Darob sühlt sich mein Herz gedrungen, Dir zu danken, und Lob und Preis und Ruhm zu bringen, Dich zu erheben, zu benedeien und zu heiligen, und

וּלְלַהַהֵּשׁ וּלְיֵחֵד אֶרְד שָׁמְּהְ הַגָּרוֹל הַגָּבּוֹר וְהַנּוֹרָא: בְּפִי וְשָׁרִים מִּחְבָּרָה מְּרְאַלִים מִּחְבִּלְּל וּבְלַבְּוֹן חֲסִידִים מִתְּלַהְשׁ וּבְּכָּרֶב קְּדוֹשִׁים מִתְּלֵּל וּבְלַבְּוֹן חֲסִידִים מִתְּלָּהְים אָרְנִי וְאִין בְּפִי רְרוּנֶטִיְה · מִּחְנַשֵּׁי בְּפִי מְנִשְּׁאָיִה · מִּחְנִשִּׁ בְּפִי מִנְשְׁאָיִה · מִּחְנִשׁׁ בְּפִי מִנְשְׁאָיִה יִּבְּיִן בְּפִי מְנִשְׁיִה וְמִיְחָב בְּפִי מְנִיְחָר בְּפִי מְנִיְחָר בְּפִי מְנִיְחָר בְּפִי מְנִיְשְׁיִה וְמִיְנִים מְמָעֵל וְעַל הָאָיֶץ וּיִבְיוֹ מְהִישִׁין מִּחְנִשִּׁ וְחִתְעַלֶּה בִּשְּׁמִים מִמֵּעל וְעַל הְאָרֶץ מְכִּיְּרָ בְּמִוֹרָה בְּמִיּרְ מִמְּיִבְּי וְמִיְחָב בְּפִי מְנִיְחָר בְּפִי מְנִיְחָר בְּפִי מְנִיִּים מְמַמֵּעל וְעַל הָאָרֶץ מְם מִיְּחָר בְּפִי מְנִיְחָר בְּפִי מִוֹנְשְׁ מִּבְּיִים וְמִיּנִים מְמָּעֵל וְעַל הְאָרֶץ מְם מִּחְר. בִּשְּׁמִים מִמֵּעל וְעַל הְאָרֶץ מְם מִּחְר. בִּשְּׁמִים מִמֵּעל וְעַל הְאָרֶץ מְם מִחְר. בִּשְּׁמִים מִמֵּעל וְעַל הְאָרֶץ מְם מִחְר. בִּשְּׁמִים מִמֵּעל וְעַל הְאָרֶץ מְם מִּחְר. בִּשְׁמִים מִמָּעל וְעַל הְאָרֶץ מִּוֹים מִמְּתִּים מִמְּעל וְעֵל הְאָרֶץ מִיִּים מִּחְנִים מִּמְּים מִמְּעל וְעַל הְאָרִץ עִּלְים מִיּיִם מְנִים מִּמְיִם מִמְּעל וְעַל הְאָּרְץ מִים מִּיִּים מִמְּעל וְעַל הָּאָר מִיּים מִּמְּעל וּמִיל מִים מִּיְנִים מִּמְּים מִמְּעל וְעַל הְאָּירִים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּמְּעל וּעם מִיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּנִים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיִּים מִּחְּיִּים מִּמְיִּים מִּבְּיִים מִּיִּמְים מִּיּיִם מְּיִּים מִּיְּים מִּיּנִים מִּיִּים מִּיּים מִּיּבְים מְיִּים מִּיּים מִּיְיִים מְּיִים מִּיּים מְּיִים מִּיּים מִּיּעִים מִּים מִּיּים מִיּבְייִים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּיּיִים מִּיּיִים מִּיִּים מִּים מִּיּים מִּיּשְׁים מִּים מִּיּים מִּיּיִים מִּיִּים מִּיְּים מִּיּים מִּיּמִים מִּיּיִים מִּיְים מִּיים מִּיּיִים מִּיּמְים מִּיּים מִּיּים מְּיִּיּים מִּיְים מְיִים

יִדְיוּ לְרָצוֹן אִסְרֵי סִי וְהָגְיוֹן לִבּי לְסָנֵיךּ יִי צוּרִי וִגְאַלִי:

als einzig zu bekennen Deinen Namen, den allmächtigen, großen, hochspeiligen, den der Mund der Gerechten segnet, die Zunge der Frommen heiligt, das Herz der Heiligen verherrlicht, die Schaar der Himmlischen rühmt und preist, der Du gelobt wirst durch den Mund Deiner Liebzlinge, gebenedeit durch den Mund Deiner Heiligen, erhoben durch den Mund Deiner Engel, geeiniget durch den Mund Deiner Bekenner, gepriesen durch Die, so Dich verherrlichen. Denn Keiner, o Gott, unter den Gewaltigen Dich erreicht, Nichts Deinen Werken gleicht. Und von den Heeren der Himmelsgewalten, der Weltenräder, Cherubim und heiligen Gestalten wirst Du gepriesen, erhoben, in Deinen Himmeln droben. Mit Scheu' und Bangen Dich — den Einigen nennt Israel, Dein Volk, das Dich, den Einigen bekennt. Keiner in den Himmeln oben, hienieden auf Erden — Keiner — außer ihm! —

וקון D nimm in Gnaden an des Mundes Wort, Du, mein Er-

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה ומדויק אין מחסור כל דבר.

מחורגם אשכנוית מחדש מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק רביעי

כולל

מחזור ליום כפור

כמנהג

• פולין בעהמען מעהרען ואונגארן

מחדורא רביעי.

בערלין בהוצאת הגביר לי גערשעלי שנת תר"כ לפ"ק.

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Ren überfett und erläutert

nod

Dr. Michael Sachs.

Vierter Theil.

Jom Rippur.

Bierte Auflage.

Berlin.

Verlag von Louis Gerschel. 1860.

תפלת שחרית.

בָּאָמָת יִשְּׁעֵך: יִנְ אַבְּלְיִה נְשְׁנָיִה בִּרְב--חַסְּרֶך וְאָנִי בִּרְבּ וֹאַנִי אָשְׁחַּחָּה וְאָכָרְעָה אָכִּרְכָּה לְפִּנִי--יִנְ עִשִׁי: וַאָּנִי נִאַנִי אָשְׁחַּחָּה וְאָכָרְעָה אָכִּרְכָּה לְפִנִי--יִנְ עִשִׁי: וַאָּנִי בִּירָאָתֶך: יִנְ אָבְּלְעָה אָכִּרְכָּה לְפִנִי--יִנְ עִשִׁי: וַאָּנִי בַּוֹרְאָתֶר: יִנְ אָבְּרְעָה אָכִּרְכָּה לְפִנִי בִּעְרָב וְאָבִיי בְּערֵב וְאָנִי בְּרַב וְאָבִיּ בַּוֹרִבְּתְרָב וְיִשְׁעֵךְ: עִשִּיי: עִשִּׁי בְּעוֹן בִּיתָּךְ וְשְׁעֵרְ: וַנְיִ אָבְרָבְיה לְצִּי בְּרַב מִשְׁבָּנִתְיך וְאָנִיים בְּרָב--חַסְּוֶּךְ וְעָבִּיי בְּרַב מִשְׁבָּנוֹיף וְאָנִיים בְּרָב--חַסְּוֶּךְ וְעָבִּיי בְּעִרְבִּי מִּעִוֹן בִּיתָּךְ אָשְׁתַּוֹם מִשְׁבָּוֹ בְּבִּירְבָּית וְשְׁעֵרְּ וְעָבִּיִּי בְּעִרְבִּי מִעִּין בִּיְלְבְּי מִעְּיִם בְּבִּירְבְּיתְרָּי בְּעִרְיּ וְנִי עִּעִיי בְּעִרְי בְּעִרְבְּי מִעְיוֹן בִּיתָּוְך וְשְׁנֵבְי בְּעָרֵי בְּעָבִיי בְּעִרְבְּי מִעְיִּבְּי בְּעָבְיּי בְּעִבְיּי בְּעִבְיי בְּעָבִיי בְּעָבְי בְיִבְּיתְּיִבְי בְּעָבְיי בְּעִבְּי בְּעָבִיי בְּעָבְיי בְּיִבְּי בְּבִּיתְ בְּעִּבְי בְּעָבִּי בְּעִבְּי בְּיִבְּיִים בְּבִּיתְיי בְּבְּי בְּנְבְיי בְּבִּים בְּעִבְּי בְּעָבְּי בְּבִּיתְרָבְים מְּעִבְּיי בְּבְּיבְיי בְּיִבְּיוֹים בְּבְּיבְיי בְּעָבְיי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיי בְּבְּרָב בִּינְבְיּי בְּבְּיי בְּעָבְיי בְּבְיוֹנִי בְּעָבְיי בְּבְּיבְיי בְּבְּיוֹים מְּעָבְּיי בְּבִּיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּבִּים בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּבִּיים בְּיִבְּיי בְּיִבְּיוֹבְיי בְּעָבְיי בְּיִבְּיִים בְּיבְּיי בְּבְּיוֹים בְּבְּיבְיים בְּבְּיבִּיי בְּיִבְיּי בְּיִבְּיוֹ בְּעָבְיי בְּבְּיבְיי בְּיִבְּיִים בְּבְּיבְיבְיוּבְּיי בְּיִיבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיוֹם בְּבְּבְיבְיבְיי בְּיבְיוּי בְּבְיים בְּיִיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיוֹים בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיוֹים בְּיִיבְיי בְיִּיבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיוּי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיוּי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְּיי בְּיבְיי בְּבִיים בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיוֹבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיוּבְיי בְּבְיבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיוּבְיבְיי בְּיבְ

יָּגְדֵּל אָלהִים חֵי וְיִשְׁתַּבּח. נִמְצְא וְאֵין עת אָל־מְצִיאוּחוֹ: אָּחָר וְאֵין יָחִיד כִּיִחוּרוֹ. נֶעָלָם וְנֵם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּחַוֹ: אָין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעַרוֹך אַלָּיו קְרָשְׁתוֹ קַּרְמוֹןלְכָל־דָּבָראָשֶׁרנִבְרָא. רִאשוֹןוְאֵין רָאשִׁיתלְּרָאשִׁיתוֹ:

Morgengebet.

Ind Wie lieblich sind Deine Zelte, Jaakob, Deine Wohnungen, Jisrael. Durch Deiner Gnaden Fülle darf ich betreten Dein Haus, bücke mich in Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. O Gott! Ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deure Herrlichkeit thront. Ich bücke und beuge mich und senke das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. O möge mein Gebet vor Dich kommen zur Gnadenzeit, o Gott! in der Fülle Deiner Huld erhöre mich, in der Treue Deines Heils.

Der ist und banert; keine Zeit setzt seinem Dasein Gränzen, Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in ber Welt zu sinden, Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen. Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen, An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Simen reichen. Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben, Der Urbeg'nn. ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.

-comple

הָנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְּכָל־נוֹצָר. יוֹרָה נְּדְלָתוֹ וּמַלְכוּחוֹ:
שֶׁפֵע נְבוּאָחוֹ נְחָנוֹ. אֶל־אַנְשֵׁי סְנָלְחוֹ וְתִפְּאַרְחּוֹ:
לֹא לְם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמשֶׁה עוֹד. נְבָיא וּמַבִּיש אֶת־הְמוּנְתוֹ:
מוֹרַת אֱמֶת נְתַן לְעַפוֹ אֵל. עַל־יֵד נְבִיאוֹ נִאֲמֵן בִּיחוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר. דָּתוֹ לְעוֹלְמִים לְּוּלְתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹרָע סְתָרֵינוּ. מַבִּישׁ לְסוֹף דְּבָר בְּקַרְמְחוֹ:
נוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶר בְּמִפְּעְלוֹ. נוֹתֵן לְרָשֶׁע רַע בְּרִשְׁעָחוֹ:
נוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶר בְּמִפְּעְלוֹ. נוֹתֵן לְרָשְׁע רַע בְּרִשְׁעָחוֹ:
מָחִים יְחַהָּה אֵל בְּרַב חַסְרּוֹ. בְּרוֹך עֲרֵי עֵר שִׁם הְּחִלְּחוֹ:
מְחִים יְחַהָּה אֵל בְּרַב חַסְרּוֹ. בְּרוֹך עֲרֵי עֵר שִׁם הְּחִלְּחוֹ:
מְחִים יְחַהָּה אֵל בְּרַב חַסְרּוֹ. בְּרוֹך עְרֵיך שִׁמוֹ נִכְּרָא:
מְחִים יְחַהָּה אֵל בְּרַב חַסְרּוֹ. בְּרוֹך שְׁרֵי בִּלְיִי שִׁחוֹ נִקְרָא:
מְחִים יְחַהָּה אֵל בְּרֵב חַסְרּוֹ. בְּרוֹך הְשָׁרֵ בְּלְיִי שִׁחְ הְּחָבְּי בְּחָבְּוֹ בֹּלְר. בְּמָבְרֵי שְׁמוֹ נִקְרָא:
מְחִים יְחַהָּה אֵל בְּרַב חַסְרּוֹ. בּלְרִיךְ בְּנִיךְ שִׁכְּוֹ נִלְרָא:
מְחִים יְחַהָּה בְּלֶבְי בְּחָבְּיוֹ בִּלְרָב. בְּטְבֶּרוֹ בְּלִיתְיִבְי בְּלִבְיִי שִׁחְ בְּיִבְּבְי בְּבִּי בְּלִרְי, בְּיִבְּבְי שִׁחִי בְּנִי עִרְיִבְּי בְּבִילְ בְּבְּעִבְּיוֹ בִּיוֹ בְּבְּבְיוֹי בְּחִבְּיוֹ בְּיִבְיִם בְּבִּים בְּוֹבְבּעוֹ בִּיְתְּיִבְיוֹ בְּיִבְּיוֹי בְּוֹבְיִבְייִי בְּבְיִבְּרָי בְּבִּבְיים בְּבְּרִבּי בְּבְּבְּיִם בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְיִם בְּבְּבְיִבְיוֹ בְּבְּיִי בְּעִבְיוֹ בְּרְיִבְיוֹי בְּיִבְיִים בְּיִבְּים בְּבְּבְּבְיוֹבְיוֹי בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּחָים בְּלִּרְיוֹיוֹיוֹי בְּנִיבְיּים בְּיִבְּיִבְיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּרְבִיוֹיוֹיוֹי בְּיִים בְּיִים בְּיוֹיוֹיוֹים בְּיִבְּים בְּבְּישְׁבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹיוֹבְיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיתוֹיוֹים בְּיִבּיוֹי בִּיבְייִים בְּיוֹיוֹיים בְּיוֹים בְּחָיוֹים בְּבְיוֹבְיבוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוֹיוֹיוֹיים בְּיִים בְּיוֹים בְּבְיּבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִיוֹים בְּיִבְּים בְּיִבְּיוֹים בְּיוֹבְי

לְעַת נַעשָׁה בָחָפְצוֹ כּל. אָזֵי מֶכֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאָחֲרֵי כִּכְלוֹת חַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוֹא הָיָה וְהוֹּא הֹיֶה. וְהוֹא יִהְיֶה בְּּחִפְּאָרָה:
וְהוֹּא אֶחֶר וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבְּיִרָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעוֹ וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוֹּא אֵלִי וְחֵי גּאֲלִי. וְצוּר חָכְלִי בְּעֵת צְרָה:
וְהוֹּא נִפִּי וּמְנוֹם לִי. מְנָת כּוֹםִי בִּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיְרוֹ אַפְּקִיר רוּחִי. בֵּעת אִישֵׁן וְאָעִירָה:
וְעִם־רוּחִי גְּוְיָתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָי־י:

בֿרוּנ אַפֿע הֹ אָלְטִוֹנוּ מֹלְנִ בַּתוּלָם אָאַר וֹגּר אַער בַּכּגֹּוּטָׁ, וֹ וֹּאַנְּנוּ אֹלְ נִסֹּלְנִ בֹּתוּלָם אָאָר וֹבֹּת בַּרוּנ אַפֿער וֹדְ אָלְנִוֹנוּ מִלְנִ בֹּתוּלְם אָאָר כֹּנְּאָתוּ Er ift ber herr ber Welt, - bezeugt in Allem, was Er icafft, Die Bille feiner Berrlichfeit und feiner Große Rraft. Aus seinem Gottesgeist ben Strom wollt' Er in Gnaben leiten Auf bie Erfornen, seinem Rubm und seinem Dienft Geweihten. Und Keiner mehr in Jisrael als wie Moscheh erstand, Er, ein Prophet, ber Gott geschaut, und wie im Bilb erkannt. Und seinem Bolt bat Gott verlieb'n die Lehre, ewig wahr, Durch seinen Berold, ber bewährt in seinem Sause war. Und Gottes Lehre manbellos besteht in Emigfeit, Wird nicht um Auberes vertauscht, fie gilt in alle Zeit. Sein Auge ichaut, was unfer Ginn tief im Geheimniß hegt, Er fieht ber Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn fich regt. Dem Frommen giebt er nach Berbienft ben Lohn filr feine That Vergeltung wird bem Freder, wie die Schuld erwirkt fie hat. Er fenbet ben' Befalbten einft, wann erft bie Beit gefommen, Bu tofen, die geharrt bes Beile, bie tren bewährten Frommen. Die Tobten wird beleben Gott, burch feiner Liebe Dacht, Drum seinem Namen filt und filt sei Rubm und Breis gehracht

1778 D herr ber Welt, ber Du geschaltet, Eb' noch ein Weien ward gestaltet, Da auf Dein Wort bas Ill erstand, Da warbft gum Kon'go Du ernannt. Und wenn zerfällt bas Weltengange, Du berricheft bann allein im Glanze. Du marft und bift feit Ewigfeit, Und Du wirft fein in Berrlichkeit. Du Einig-Eing'ger ohne Zweiten, Dir stellet Keiner sich zur Seiten. Dbn' End' und Aufang in der Zeit, Dein ift bie Macht, die herrlichkeit. Der ewig lebt, mein Gott, mein Beil, In Drang und Noth, mein Bort, mein Theil. Du, meine Buflucht, mein Banier, Diein Relch, mein Theil, - ruf' ich zu Dir. In Deine Sand ich ftets befehle, Schlaf' ich und mad' ich, - meine Seele, : lind, meinen Leib vertrau' ich Dir. Ich bange nicht, Gott ist mit mir!

Ind Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen ber Hände geboten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott! herr ber Welt, ber

בָּרוּך אַתָּר יִיָּ רוֹפָא כָל־בָּשָׂר וּמַפְּלִים וְלָעֲמוֹר לְפָּגִים בְּלְנִים נְלָנִים אָחָר מֵהָם אָלְנִים אָלְנִים אָלְנִים אָלְנִים אָלְנִים אָלְנִים אָלְנִים וְלַנִּעְמוֹר לְפָּגִיף: בָּרוּך אַתָּר יִיָּ רוֹפָא כָל־בָּשָׂר וּמַפְּלִיא לַעֲשׁוֹת:

בַּרוּך אַתָּר יִיָּ אָלהִינוּ מֶלֶך הָעוֹלָם אֲשֶׁר קְּדְּשׁנוּ וֹנְהָיִר אַבְרוּך אַתְּרֹב יִיִּ אָלהִינוּ מֶלֶך הָעוֹלָם אֲשֶׁר קוְּדְאַל יְיָּבְרִי חוֹרָה בְּפִיע יִשְּׂרָאל בְּלְנוּ אַלְהִינוּ וְצִּאָצְאִינוּ וְצִּאָצְאִינוּ וְצִּאָצְאִינוּ וְצִּאָצְאִינוּ וְצִּאָצְאִינוּ וְצִּאָצְאִינוּ וְצִּאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָצְאִינוּ וְצָאָבְיּאַר :
בַּרוּך אַתָּה יִיִּ אָלְהִינוּ מֶלֶבְי הַוֹּרָה לַצְמּוּ יִשְּׂרָאִר:
בַּרוּך אַתָּה יִיִּ הָעִמוּ יִשְּׂרָאִר:

בְּרוּךְ אַמָּח יָיָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר בְּנוּ הַמּוֹרָהו: הַמּוֹרָהו:

יָנְ פָּנִיו אֵלֶיךּ וְיָשֵׁם לְּךְ שָׁלוֹם: יָנִ פָּנִיו אֵלֶיךּ וְיָשֵׁם לְךְ שָׁלוֹם:

אָלוּ דְבָרִים שָׁאֵין לָהָם שַׁעוּר. הַפֵּאָח, וְהַבָּכּוּרִים, וְהָרַאְיוֹן, וּגְמִילות חֲכָדִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

לְחַבֶּרוֹ, וְתַלְּמוּר חּוֹרָה כָּנְגָּר כָּלָם:

וְהַלְּנִית הַמָּת, וְעִיּנְן הְּפָּלָה, וְהַשְּׁבְּמֵת בֵּיר הַמִּרְרָשׁ שַׁחַרִיר וְנִילְנִית הַמָּת, וְעִיּנְן הְפָּלָה, וְהַשְּׁבְּמֵת בִּיר הוֹלִים, וְהַבְּנְמַת בַּלָּה, וְהַבְּלְנִית הַמָּת, וְעִיּנְן הְפָּלָה, וֹבְקּוּר חוֹלִים, וְהַבְּנְמַת בַּלְּה, וְעִיּנִן הְפָּלָה, וְהַבְּנְמַת בִּין אָדָם וֹבְלְנִית הַמָּת, וְעִיּוּן הְפָּלָה, וְהַבְּעָת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחַבּרוֹ, וְתַלְמוּר חּוֹרָה כִּנְגָּר כְּלָם:

אָלֹהֵי נִשְׁמָה שֶׁנְּתָהָ בִּי מְהוֹרָה היא אַהָה

gebildet den Menschen mit weiser Kunst, der in ihm erschaffen Deffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichkeit ist es kund und offen, daß, so eine von ihnen sich öffnet oder schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu dauern und zu leben. Gelobt seist Du, Ewiger! der alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr ber Welt, ber uns geheiligt durch seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thora) zu beschäftigen. Laß, o Ewiger, unser Gott! süß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Volkes Iisrael, auf daß wir und unsere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Volkes, des Hauses Iisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns besleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Bolke Iisrael.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns erkoren hat aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

rende der Ewige dich der Ewige und behüte Dich. Es lasse dir lenchten der Ewige Sein Antlitz und begnadige dich. Es wende der Ewige dir Sein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

Dies sind die Dinge, für die es kein bestimmtes Maß giebt (nach gesetlicher Bestimmung): Die Ecke des Feldes (die für den Armen stehen bleiben muß beim Abmähen), die Erstlingsfrüchte, das Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung von Liebes=werken und die Beschäftizung mit der Gotteslehre.

Folgendes sind die Dinge, von welchen der Mensch ben Zinsgenuß hat in dieser Welt und der Grundstock bleibt für die künftige Welt. Dies sind sie: die Ehrsurcht gegen Bater und Mutter, die Uebung von Liebeswerken, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gastlichkeit gegen Fremde, Kraukensbesuch, Ausstattung von Bräuten, das den Todten gegebene Geleit, die Andacht beim Gebete, und Friedensstiftung zwischen den Menschen. Die Erlernung des göttlichen Wortes aber wiegt das Ales auf.

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, ist rein. Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingehaucht, und

בָרָאתָה אַתָּה יָצַרְתָה אַתָּה נְפַּחְתָּה בִּי וְאַתָּה כִישׁמְּרָה בְּקרָבִי וְאַתָּרֹה עָתִיר לִמְּלָה מִמֶּנִי וּלְהַחֲוִירָה בִּי לֶעָתִיר לְבֹא: בָּל־וְמֵן שֶׁהַנְּשְׁמָה בְּקַרָבִי מוֹנָדה אָנִי לְפָנֶיךּ יָיְ אֶלְתַי וַאלֹהֵי אֲבוֹתַי רבון בָּל־הַמַּעשִׁים אֲדוֹן בָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּהָ אַתָּה יָיַ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לְפָנָרִים מֵתִים: בַרוּך אַתָּה וְיָ אֶלהִינוּ מֶלֶה הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָרַזן לַשֶּׂכְנִי

בִינָה לְהַבָּחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לְוֶלְה:

בָרוּך אַתָּח יִי אֶלהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שָׁלֹא עֲשַׂנִי נְכְרִי: ברוך אַתָּה וְיָ אֶלהֵינוּ מֶלֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹא צְשַׂנִי עֲבֶר: בָרוּך אַהָּח יָיָ אֶלהֵינוּ מֶלֶך הָעוֹלָם שֶׁלֹא עֲשַׂנִי אִשְּׁח: (פרויען זאגען:) בָּרוּךְ אֲתָּח וְיָ אֶלְהֵינוּ מֶלֶרְ הָעוֹלָם שֶׁעְשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:) בָּרוּךְ אַהָּה יִנְ אֶלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקְחַ עוְרִים: בָרוּךְ אַתָּה יִיָ אֱלְהִינוּ מֶלֶּהְ הָעוֹלֶם מַלְבִּישׁ עָרְפִּים: ברוך אַתָּח וִי אֶלהֵינוּ מֶלֶּה הָעוֹלָם מַתִּיר אַסוּרִים: בָּרוּך אַתָּה וָיָ אֶלהֵינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלָם זוֹקַף בְּפוּפִים: בָּרוּךְ אַתָּה וָיָ אֱ"מָ"דָ רוֹקע הָאָרֶץ עַל־הַפְּוִם: בָּרוּךְ אַתָּח וִיָּ אֵ״מֶ״הָ שֶׁנְשְׁה לִי כָּל־צְּרְבִּי: בָרוּך אַתָּה וָיָ אָ"מֶ"הָ אֲשֶׁר הַכִּין מִצְעַרֵי־נְבֶּר: בָּרוּךְ אַתָּה וָיָ אָ״מֶ״הָ אוֹוֵר וִשְּׂרָאֵל בִּנְבוּרָה: בָּרוּךְ אַתָּה נָיָ אָ״מֶ״הָ עוֹמֵר וִשְּׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה: בָּרוּךְ אַמָּח יִי אֱלֹהִינוּ מֶלֶּהְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּצִף כְּשׁ: בָּרוּךְ אַתָּח יִיָּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶּדְ הָעוֹלָם הַפַּוַעַבִיר שֵׁנָה

מַעִינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְּעַפָּי:

Du bewahrest sie in mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen und mir wiedergeben in der späten Zukunft. So lange die Scele in mir ist, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den toden Leibern.

Ind Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber bem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Racht zu unterscheiben.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Knechte.

(Männer sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Weibe.

(Frauen fagen:) Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, herr ber Welt, ber mich geschaffen nach seinem Willen.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber sehend macht die Blinden.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der bekleidet die Nackten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber löset die Gefesselten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der aufrichtet die Gebengten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber ausgespannt hat die Erde über die Wassersluthen.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber mir all meinen Bedarf bereitet.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber lenket die Tritte bes Mannes.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber Jisrael gürtet mit Stärke.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber Jisrael krönet mit Ruhm.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber verleihet dem Matten Krast.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der schwinden lässet den Schlaf aus meinen Augen, und den Schlummer von meinen Augenliedern.

וידו להון מֹלְבַּלְוֹבּ וֹ, שֵׁלְנִוֹנוּ וֹאלְנִיוּ שַׁבוּמִינוּ הָשׁמַרְנּילְנוּ

בְּתוֹנְתֶקּ וְנַבְּבֶּקְנוֹ בְּמִצְוֹתֶיךְ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידִי חִמְא וְלֹא לִידִי עֲבַרָה וְעוֹן וְלֹא לִידִי נִפְּיוֹן וְלֹא לִידִי בְּיִוֹן וְאֵל חַשְׁבָּם בְּנוֹ יֵצֶר הַמּוֹב וּבְמַעשִׁים טוֹבִים רַע וּמֵחָבּר יַצְרְנוּ לְּהִשְׁמַעבָּר־לְךְ וּתְנֵנְוּ הַיּוֹם וּבְּכָל־יוֹם לְחֵלְנוּ הַיִּוֹם וּבְּלָּלְיוֹ וְלֹא לִידִי הַחְּטִּרִים יצְרֵנוּ לְהִשְׁמַעבָּר־לָךְ וּתְנֵנְוּ הַיּוֹם וּבְּכָל־יוֹם לְחֵלְנוּ הַיִּבְּלְנוּ הַיִּוֹם וּבְּלָּלוּ וְחַבְּרִם מוֹבִים וְבֹוֹף אָרִזּי יצְרֵנוּ לְהִשְׁמַעבָּר־לָךְ וּתְנֵנְי כְּל־־־רוֹצִינוּ וְהַבְּבְלְנוּ חֲסָרִים טוֹבִים לְעַמוֹ וִשְּרָצִּל: יבְיוֹם וּבְּבֶלְיוֹךְ וְיִ צֵּלְחֵׁי וֵבִּלְּחָבִי לְצִמוֹ וִשְּבְּצִירְ וְיִ צֵּלְחֵי וְבִּבְּלְבִיוֹ מִשְׁבָּוֹן בְע וּמִשְּבִוֹן בַע וּמְשָׁבוֹן בַע וּמִשְּבוֹן הַע וּמִשְּבוֹן הַשְּבְּרִית וּבִין מִוֹלְבְּרִית וּמִילְבִי הַשְּבוֹי לְשָׁהוּיִם בְּעִבּיוֹ וְמִשְּבָּר וְיִ בְּעִוֹי בְּעִינִי בְּנִים וּמֵעוּוּת בְּנִים מֵאְרָם רֵע הַיּוֹם וּבְּכָל־יוֹם מֵעוֹי בְּנִים וּמֵעוּוּת בְּנִים מִשְבִּין הַשְּבּוֹן בְע וּמְשָּבוֹן בַע וּמְבָּבְיתוּ וְמִשְּבוֹן הַיִּי בְּעִבּיוֹ בְשְשִׁחִירת בְּיוֹם מְשְבִּין לְשְׁהוּ וֹמְבְּעֵלְ דִין בְשְׁהוּ בִין שְׁהוּי וְמָשְׁבִוֹן בְּשְׁתוּ וּמִבְּעֵל דִין מְשְׁבְּוֹן בְשְׁתוּ וּמִבְּעֵל דִין מְשְׁבוֹן בְּיִים וּמְבְּיִוֹן בְּשְׁתוּ וּמִבְּעֵל דִין נְמְשְׁבוֹן בְּיִים וְּמָבְּיוֹם בְּעִבְּיל דִין בְשְׁתוּ וּמְבַּעֵל דִין בְשְׁבּיוֹ בְּשְׁתוּ וּבִין בְּיִים בְּיִבּין בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּעִבְּיוֹן בְּשְׁתוּ וֹבִין בְּיִים בְּעִבּיוֹן בְשְׁבָּעל דִין נְבִיים בּיוֹים בְּעִיבּין בְּבְּבְיל בִּין בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּעוֹים בְּבְּיוֹים בְּעִיבּיוֹ בְשְׁבִּים וְּבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּיוֹם בְּעוֹים בְּיוֹים בְּעוֹים בְּבְעוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּים בּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוּ בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּעוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְ

: שֶׁאֵינוֹ בֶּן־בְּרִית

לְעוֹלֶם יָהֵא אָרָם יָרֵא שְׁמִיְם בְּמַתֶּר וּמוֹרָה עַר'-הָאָמֶת וָרוֹבֵר אֵמֶת בּלְכָבוֹ וְיַשְׁבֵּם וִיאמֵר: הָאָמֶת וָרוֹבֵר אֵמֶת בּלְכָבוֹ וְיַשְׁבֵּם וִיאמֵר:

רבון כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִּדְקוֹתֵינוּ אָנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחָנוּגִינוּ לְפָּגָיךְ כִּי עַל רַחֲמֶיךְ הָרַבִּים. מָה אַנַחְנוּ. מָה הַמֵּנוּ. מָה־נְּבוּרָתְנוּ. מַה־צִּדְקוֹתִינוּ. מַה־יְשׁוּנְעתֵנוּ. מַה־נָּאמֵר לְפָּגָיךְ יִי אֶלהִינוּ וַאלהֵי בְּחֵנוּ הַלֹא כָרֹ־־הַגִּבּוֹרִים כָּאַיִן לְפָּגִיךְ וְאַנְשׁי הַשִּׁם בְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּכְלִי מַדְּע וּנְבוֹנִים כִּכְלִי הַשְּׁבֵּל כִּי רוֹב מַעַשֵּׁיהֶם הְהוּ וִימִי חַיֵּיהֶם הְבֶּל לְפָגִיךְ. וּמוֹרָער הַאָּדָם מוֹן־הַבְּהַמָּה אָיִן כִּי הַבּל הָבֶל:

אָבֶל אָבֶרְתָם אַבְּרָתָם אַבִּרָתָם אַבִּרָתָם אַבִּרָתָם אָבַרָּהְ שָׁנִּשְׁבַּעָתָּ לּוֹ בָּהַר הַפּוֹריָה. וֶרַע יִצְּחָק יְחִירוֹ שְׁנָּעֶכַּר Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Berleihe uns Anshänglichkeit an Deine Gebote, und laß uns nicht gerathen in Sünde, Vergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunsehrung, und gieb dem sündigen Triebe keine Gewalt über uns, und halte uns fern von sündigem Menschen und bösem Genossen, und laß uns fest anhangen dem Triebe zum Guten und guten Thaten, und zwinge unsern Sinn, sich Dir zu unterwersen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Gunst, Wohlgefallen, und Liebe sinden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller, die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Jisrael.

Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Läter Gott! daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahsest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor bösem Menschen und bösem Genossen, vor bösem Nachbar, vor bösem Begegnisse und vor jedem seindseligen versterblichen Anstoße, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören ober nicht gehören.

לעולם Immer sei der Mensch gottesfürchtig in der Stille, bekenne die Wahrheit und spreche Wahrheit in seinem Herzen, stehe früh auf und spreche Folgendes:

Herr aller Welten! nicht im Vertrauen auf unsere Verdienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milde? was unsere Verdienste? was ist unsere Hülfe? was unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären sie der Erkenntnis baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebenstage ein slüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nichtig, denn Alles ist vergänglich.

528 Aber wir, Dein Volk, Genossen Deines Bundes, die Shne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, der Same Jizchaks, seines Einzigen, der gebunden

יִשְּׂרָאָר וִישָּׁרוּן: שָׁאָּרַלְתָּ אָר וּיִשְּׁרוּן: אַלְ זָּר הַמִּוְבָּחַ. אַרַרת יַאַקֹב בִּנְךְּ בְּכוֹרֶךְ שָׁמִאַּהַבְּתְרְּ

וְאָנְרִינוּ שִּׁנְבָּרִר וּלְבָּרָר וּלְבְּרָר וּלְבְּרִר וּלְבְּרִר וּלְבְּרִר וּלְבְּרִר וּלְבְּרִר וּלְבְּרִר וּלְבְּבְּרְרוּ וּלְבְּרִר וּלְבְּרִים בּּעְלְרִים בּּבְּלְריוֹם בּּעְלִים בּּכְלּ־יוֹם

ייָ אָלהִינוּ יִי אָחָר: בָּרוּך שֵׁם כְּבוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעָר: בָּרוּך שֵׁם כְּבוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעָר:

אָתָּה הוּא עַר שִּׁלְּא נִכְּרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשְּנִּכְרָא לָעוֹלָם הַנְּה הוּא מִשְּׁנִּכְרָא לָעוֹלָם הַנְּה שִׁמְּה הוּא פָּעוֹלָם הַנְּה שִׁמְּה וְנִאַנְה בְּעוֹלָם הַנְּישׁ שִׁמְּה וְנִישׁנְעִתְּךְ מַקְּהִישִׁי שְׁמְךּ וְכִּישׁנְעִתְּךְ מַקְּהִישִׁי שְׁמְךּ וְכִּישׁנְעִתְּךְ מַקְּהִישִׁי שְׁמְךּ וְכִישׁנְעִתְּךְ מַקְרִּים וְתִנְּבְּיה כַּןרָנֵנִי בְּעוֹלָם הַבְּים:

בְּרוּךְ אַתְּה וִיִּ מְלַהְיִשׁ אָת־שִׁמְךּ בְּרֵבִים:

אַהָּר הוּא יִי אֶלֹהִינוּ בַּשְּׁמֵים וּכָּאָהֶרץ וּבִשְּׁמֵי הַשְּׁמִים הַנֶּאָרְץ וּבִשְׁמִים הַשָּׁמִים הַנֶּאָרְץ וּבִשְׁמִים הַנֶּאָרְץ וּבִיּאַרְיּך אִין אָלהִים. קבּץ קוֹיֶךְ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הַאָּרֶץ יַבְּירוּ וְיִיְרְעוּ כָּל־בָּאִי עוֹלְם כִּי אַהָּה־הוּא הָאָלהִים לְּבַּדְּךְ לְכל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַמָּה עֲשִׂית אָת־הַשְּׁמִים וְאָת־הָאָבֶר לְבִּי מַמְרֹים אָוֹרְיִם אָוֹ בַתַּרְאיִתְ אָת־הַשְּׁמִים וְאָתֹר בָּם. וּמִי בְּכָר־מְּבְּיִרְץ אָתְרִץ אָת־הַיִּם וְאֵת כָּרֹ־יְאָשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָר־ מְעָשְׁה יִבְיִרְץ אָבְינוּ שְּבִּשְּׁמִים וְאֵתְּ בַּחַתּוֹנִים שִׁיְּאִמָר לְּבָּם. וּמִי בְּכָר־ מְּמְבִּיר לְּבְּית בָּחַרְתּוֹנִים אָוֹ בַתַּהְתּוֹנִים שִׁיְּאמַר לְּךְ מַה־ הַעָּבוּר שִׁמְּה הַנְּעָבוּר שִׁמְּר הַבְּח הַנְּעָבוּר שִׁמְּה הַנְעָשְׁר. אָבְינוּ שְׁבָּיְנִים אָוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שִׁיְּאֹבְינוּ מַה־־שִׁבְּתוֹּב הַבְּיִר לְנִוּ יִי אֶלְהִינוּ מַה־־שְׁבְּתוּב הַעְבוֹר שְׁבְּתוּב בְּעָבוּר לְנְוּ וְיִי אֶלְהֹינוּ מַה־לְנִוּ וְיִי אֶבְּרוֹנוּ מַה־בִּעְבוּר לְנִוּנוּ וְשְבָּבוּר לְנְוּ וְיִי אָבְּרְר שִׁבְּבוּר שִׁבְּקְרָא עָלִינוּ וְנִקּים בּלְנוּ יִי אֶבְּלְהוֹנוּ מַה־־שְׁבְּתוֹר שִׁבְּקְרָא עָלִינוּ וְנִקּוּב וְנִים בּאַבְנוּים וְנִים בּּיִבּיוֹים בְּיִים בּיִּים בּּעְבוּר לְנִי וּיִי אָלְרוֹנוּ מַהּרִים בּיִים בּיִּבּרוּ בְּיִבּיר בְּבוֹר שִׁבְּיְרִים בּיוֹים בְּיִים בּיִים בְּיִבוּים בְּיִבוּ הִייִי אָּלְהוֹנוּ וְבִיּים בּיִבּרוּ בְּיִבּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִבוּים בְּיִים בּיִים בְּיִבוּים בְּיִים בּיִים בְּיִבוּים בְּבְּים בְּיִבוּים בְּיִבּים בּיִים בְּיִּים בּיִים בְּיבּים בּיִים בְּיִים בּיִים בְּיִים בּיִים בּּיִים בְּיִבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּית בּיבּים בּיבּים בּיים בּיתְרִים בְּיבְיוּים בְּיבְים בְּבְּיבְים בְּיִיבּיוּ בִּיּבְיּים בְּיִים בְּיבּים בּייִבּיוּ בִּיּבְיּבְים בּיבּבּים בּיים בְּיבּים בּיּבְים בּבּיבּים בּּבְּים בּיּבְים בּיבּים בּיים בְּיבְּים בּיבּבּים בּיים בּיים בְּיבּים בּיים בּיוּים בּיים בּיים בְּיבּים בּיים בְּיבּים בּיים בּיים בּיים בְּיבּים בּבְּיבּים בּיים בְּיבְּים בּיים בּיים בְּיבּים בּיים בְּיבְּים בּיים בְּב

ward auf bem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohres, Deines Erstgebornen, dem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um der Freude willen, mit der Du an ihm Dich freuetest, den Namen Jisrael gegeben und Jeschurun.

Tennen, Dich zu rühmen und zu preisen, zu segnen und zu heiligen, Preis und Dank abzustatten Deinem Namen. Heil uns! wie gutift unser Theil, und wie lieblich unser Loos und wie schön unser Erbe. Heil uns, die wir früh und spät, Morgens und Abends, aussprechen, zwei Ptal an jeglichem Tage:

you "Höre Jisrael: ber Ewige, unser Gott, ist ein einiges

ewiges Wesen."

Gelobt sei ber Name ber Herrlichkeit seines Reiches immer

und ewig.

On bist Derselbige, seit die Welt erschaffen worden, Du Derselbige in dieser Welt und Du Derselbige in der künftigen Welt. Heilige Deinen Namen au Denen, die Deinen Namen zu heilisgen berufen sind, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unsere Macht. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Du heiligst Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

ann Du bist der Ewige, unser Gott, im Himmel und auf Erben und ben höchsten Himmeln broben. Es ist mahr, Du bist ber Erste und Du ber Lette, und außer Dir kein Gott! Sammle bie auf Dich Höffenben bott beit vier Enbeit der Erbe, mogen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bift über alle Reiche ber Erbe. Du haft gebildet ben himmel und die Erde, bas Meer, sammt Allem, was varin ist. Und wer unter allen Werken Deiner Hand, unter benen in der obern wie in ber untern Welt, ber zu Dir sagen könnte: was thuft Du? -Unfer Bater im Himmel, o erweise uns Gnabe, um Deines großen Ramens willen, ber über uns genannt ift, und laß an uns sich bewähren, was geschrieben fteht: In berselbigen Zeit werde Ich euch heimbringen, und in ber Zeit euch sammeln, benn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Bölfern ber Erbe, wenn Ich zurückfehre zu euren Vertriebenen vor euren Augen, spricht ber Ewige.

בָּצֵת הַהִיא אָבִיא אָתָכֶם וּבָצִת קַבְּצִי אָתְבֶם כִּי־אָתֵן אֶתְבֶם לְשִׁם וָלִתְהִלָּה בָּכל עַמֵּי הָאֶבֶרן בִּשׁוּבִי אָת־ . שָׁבוּתִיכָם לְצִינִיכִם אָמֵר וָיָ:

וְיַדְבֵּר יִהְוָּה אָל־משָׁה לֵּאמּר: וְעָשִׂיתְ כִּיּוֹר נְּחְשָׁת וְכַנּוֹ נְחְשֶׁת וְכַנּוֹ נְחְשֶׁת וְכַנּוֹ מְנְתַה לְּהָם הְלְּרְחְצֵּוּ וְנְתַחְּ אָלִר יְבִין מִנְער וּבִין הַפִּוְבֵּח וְנָתַהְּ שְׁבָּוּז מְוָתר וּבִין הַפִּוְבַּח לְּהָבְי מְנְרִי מְנָער וּבִין הַפִּוְבַּח לְשָׁרֵח לְהַקְּאיר מוֹער וְרָיְתָבוּ בְּיִבְיִם וְלֹא יָמֶתוּ אוֹ בְנִשְׁהְם אֶל־הַבְּאָם אָל־הְבָּוֹ לְשָׁרֵח לְהָבְּיוֹ מְנְעִיר וֹנִיתְם וְלֹא יְמֶתוּ וְהַיְּתְה לְהָם הְקּרעוֹלָם אָשְׁר לֵירְנְיִתְה לְהָם הְקּרעוֹלָם לוֹ וּלְוֹרְעוֹ לְרוּרְתִם:

וְלֶבֶשׁ תַּכּהֵן מָהּוֹ בַר וּמִכְנְםִי־בַר וִלְבַשׁ עַל־בְּשְׁרוֹ וְהַרִים אֶת־הַהֶּשֶׁן אֶל־מָחוּץ לַפַּחְבָּר אֶת־בְּנָרָיו וְלָבַשׁ בְּנָרִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַהֶּשֶׁן אֶל־מָחוּץ לַפַּחְבָּרִי אֶת־בְּנָרָיו וְלָבַשׁ בְּנָרִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַהֶּשֶׁן אֶל־מָחוּץ לַפַּחְבָּרִי אֶר'־מָקוֹם טְהוֹר:

נַיְדַבֶּר יְהֹיָה אֶל־משֶׁה לֵאמר: צֵו אֶת־בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל וּאָמַרְהָ אֲלֵהֶם אֶרְת־־קָּרְבָּנִי לַחְמִי לְאָשֵׁי בִיֹחַ נִיחֹחִי וְאָמַרְהָ אָלַהֶם אֶרִר־ לִי בְּמִוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְהָ לְהָם וֶהֹ הָאִשֶּׁה בִּיְּלְרִיב לִי בְּמִוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְהָ לְהָם וֶהֹ הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר הַקְּרִיב לִי בְּמִיְעֵדוֹ: וְאָמַרְהָ לְהָם וֶהֹ הָאִשֶּׁה בַּבְּלֶּר וְאָתְּהְבְּבֶּעֵׁ אָחָר הַּעְשֶׂה בַבְּקָר וְאָת הַבְּבֶּעֵׁ הַשְׁנִי לְבִיתְ רְבִיעִית הַהִין: עַלֵּר בְּשָׁמֶוֹ בְּיִלְיה בְּשֶׁמֶוֹ בְּתִית רְבִיעִית הַהִין: עַלַּר מְמִיר הָעֲשֶׂה בִּיֹלְה בְּשֶׁמֶוֹ בְּתִית רְבִיעִית הַהִין: עלַר מְנְבְּהָ בְּשֶׁבְיה בְּשֶׁבְּי הָעֲשֶׂה בִּין הָעַבְּיב הַמְּלְּה בְּשֶׁבְּים הַשְּׁנִי הְנִיחָה בִּקְּרָש הַפּּך נְבִיעִית הַחִין לַבְּבֶּבְשׁ הַאָּחָר בַּקְּלָּה בִּין הָעַרְבְּיִם: עִּלְה בִּיְלְהָוֹ לִבְּבָּעֵם הַשְּׁנִי הַעְשָׁה בִּין הָעַרְבְּיִם עִּהְר וֹבְנִסְבּוֹ הַעְשֶׁה אִשֶּׁה בִין הְעַבְּבְים הַשְּׁר בִּיְתִים נִיחְה לִינְהְרָה בְּבְּלְר וּבְנִבְבָּבְשׁ הַשָּׁתְּ הְשָׁה בִין הְעַבְּבְים הַעְּבְּים הַאָּבְים הַשְּׁב הְנִים הִישְׁר בִּבְּבְים הַעְּבְּבִּים הְבִּבְּים הְבִּבְּים הְיִבְּים הַיְּיִם הְיִּבְיּבְים הְבִּבְּים הְּבְּבְים הְבִּבְּבְים הְבִּבְּים הְעִבְּים הִינְים לִיתְּהְ בִּבְּעָבְים וְיִבְּבְּבְּבְבִים הְבִּבְּבְּים הְבִּבְּבְּים הְעִבְּים הְּבְּבְּבִים הְבִּבְים הְבִּבְּבְּים הְבִּבְּבְּים הְבִּבְבְּים הְבְּבְבְּבִּים הְבְּבְבְּבִים הְעִבְּים הְבְּבְבְבִים הְבִּבְּבְּבְים הְנִבְּבְבִּים הְעִישְׁה הִיּבְים הְיִבְּבְּבְים הְבְּבְבְּבִּים הְעִבְּים הְבְּבְבְּים הְבִּנְבְּבִים הְבִּבְּבְּים הְבִּבְּים הְבְּבְּבְים הְּבְּבְים הְּבְּבְים הְבְּבְבְּים הְבְּבְבְּים הְיבְּבְּים הְבְּבְּבְּבְּים הְבְּבְבְּבְּבְים הְבְּיבְּים הְיבְּיבְם הְּבְּבְּבְּבְים הְבְּבְבְּבְּבְּים הְּבְּבְבְבְבּב בּיוֹבְבְבְיוֹ בְּבְּבְים הְבְּבְבְּבְּיוֹבְים בְּיבְּבְּבְּבְים בְּבְבְּבְים בְּבְּים הְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּיבְּבְים בְּבְּבְּבְבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּבְיוֹים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּיוּבְבְיוּים בְּבְים בְּבְּיוּים בְּבְּיב

וְשָׁחֵם אתוֹ עַל וֶרֶךְ הַמִּוְבֵּחֲ צָפְנָה לְפָנֵי יְהוְּה וְוָרְקוּ בְּנֵי אַחֵרן הַכּוְהַנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־־הַמִּוְבֵּחַ סָבִיב: אחה הוא יי אלהינו שהקטירו אבוחינו לפניך אח קטרח הסמים בומן שביח המקרש קיים. כאשר צויח אותם על ידי משה נביאך ככחוב בחורתך. ויאמר יי אל משה קח לך סמים נמף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהידה: ועשית אתה קמרת רקח מעשה רוקה ממלח מהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונחת ממנה לפני העדר באהר מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים חהיה לכם: ונאמר והקמיר עליו אהרן קמרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו ארז הנרות יקמירנה: ובהעלת אהרן ארז הנרות בין הערבים יקמירנה קמררז חמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן פטים הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ישמנה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים. מחזירם למכתשת בערב יום הכפורים. כדי לקיים מצות דקה מן ומחזירם למכתשת בערב יום הכפורים. כדי לקיים מצות דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי והצפרן החלבנה והלבנה משקל שבעים שבעים מנה. מור יקציעה שבלת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריםין סאין שלח וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריםין. מביא חמר חורין עתיק. מלח סרומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא: ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחרת מכל סמניה חיב מיתה:

רכן שמעון כן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף: כורית כרשינה למה היא באה. כדי ליפות בה ארז הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא כא. כדי לשרות בו ארז הצפרן כדי שתהא עוה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסיי מי רגלים במקדש מפני הכבור:

חניא רבי נרקן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. הישב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים: פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חבר אחת מכל סמניה חייב מיתה: חני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: זעוד חני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכור לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

וֹוֹ צִבָּאוֹת עָפָּונוּ מִשְׁנַב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעְקֹב הָלָח:

יָנְ צָבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּאַתְ בָּךְ: יְנְ הוֹשְׁיעָה הֹפֶּלֶךְ וַעַנְנִי בְיוֹם כָּרְאֵני:

אַהָּה בַתָּר לִי מצַר הִּצְרֵנִי רָגֵי פַלֵּט הְּשֹׁרָבִי כֶּלָה:

וְעָרְבָה לַיָּי מִנְחַת יְהוּדָה וְירוּשְׁלָיָם פּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת:

-comb

ביים אנלעגען דעם טלית. בָּרוּךְ אַפָּרוּ נִיָ אָלהִוֹינוּ מָלֶךְ הָעוֹלָם אָשֶׁר לִּהְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוּ וְצִנְּנִוּ לְהִתְעַמֵּף בַּצִּיצִת:

מָשוֹרָ חִסְּדְּךָּ רְיוֹדָעִיךּ וְצִרְּלֶרְיִךּ לְיִשְׁנִי־־ִרְבׁ:
בִּי עִּמְּדְּ מְּקוֹרְ חַיִּים וּבְנֵי אָרָם בְּצֵל בְּנְפֶּיךּ יָחְטָר:
מַרוּ־דִּיָּקר חַסְּדְּךּ אֶלְהִים וּבְנֵי אָרָם בְּצֵל בְּנְפֶּיךּ יָחְטָר:

אין מאנכען געמיינדעו ווירד פאר ברוך שאמר דיעזער מומור געזאגט (ל) מָוְמוֹר שִׁיר־וְזַגָבֶּת הַבָּיִת לְדָוֹר: אֲרוֹמִמְדְּ יְהוְּה כִּי דִלִיהָנִי וְלֹא שְׁמִּרְ שִׁיר־וְזַגָבָת הַבָּיִת לְדָוֹר: אֲרוֹמִמְדְ יְהוְּה כִּי דִלִיהָנִי וְלֹא שְׁמִּרְ לִירִּנְה וְהוֹּדוּ לְוֹכֶר בְּוֹרְ שִׁמִּרְ הַבְּיוֹ וְהוֹדוּ לְוֹכֶר בְּנִי וְלַבְּעָרְ הַבְּיוֹ וְהוֹדוּ לְוֹכֶר בְּרְשׁוֹ: שְׁמִּרְ הַבְּיוֹ וְהוֹדוּ לְוֹכֶר בְּרְשׁוֹ: בְּעַרְ הַנְיִר בְּעִבְּי וְלַבְּלֶרְ הָבָּיוֹ וְהוֹדוּ לְוֹכֶר בְּרְשׁוֹ: בְּעַבְּי וְלַבְּלְיוֹ בָּלְיוֹ בָּלְיוֹ בָּלְיוֹ בָּלְיוֹ בָּלְיוֹ בְּלְבִי וְנִבְּ הְנְעֲבֶּרְ הָבָּוֹ וְבְּוֹרוּ לְנִי אָמְרְהִי עוֹ הִסְבְּרְי עוֹ הִסְבּּוְרָה בְּעְבִי וְלִבְּי וְנִבְּי וְבְּבְיוֹ וְהוֹרוּ לְנִיךְ שִׁמִּת יְחוֹרְה עָפָר הְנַנִיר אֲמָהְף: שְׁמִּע יְחוֹיִר לִי: הָפַּבְיף מְסְפְּרִי לְמִוֹלְ הִי בְּלִבְי וְנִבְּר לִי: הְפַבְיף מְסְפְּרִי לְמְוֹלְם אוֹנְרִי עִוֹ הִפְּבְּעוֹ וְתִנְר לִי: הְפַבְיף מְסְפְּר הְנַנִיר אֲמָהָף: שְׁמִּר יְחוֹנִר לִי: הְבָּבְבְי וְהַנְיר לְיִב בְּרְבִי וְלָא יִדּם וְהְנָה עָפָר הְנַנִייר אֲמָהָף שֵׁיִן וְחַבְּיוֹ וְחִנָּבְי הְנִינִיך לְיִוֹ בְּלִי בְּבְיִיתְוֹי עִוֹ בְּלִים אוֹנָרְ לִי: וְחִנְר לִי: הְנְבְּבְי וְנִבְיי וְבְּבְיוֹ בְּבְיוֹ וְבְּיוֹר וְנִיבְּי בְּבְיבְיי וְבְּבְיוֹ בְּבְיתְים בְּרְבְיתִי בְּלְיבְי וְנִיבְּי בְּבְבְיי לְמְחוֹל לְרֹי פִּמְּחְהְם שִׁקִּן וְחַבְּיוֹ בְּבִיוֹ וְלֹא יִבּם יְהוֹיף לְא יִדּם יְהוֹיָה אָלְחִי לְעוֹלְם אוֹרָן בְּעוֹיוֹ וְנִבְיוֹ בְּבֹיוֹר וְלֹא יִדּם יְהוֹיף לְנֹי לְנִילְים אוֹבְרָי בְּבֹיוֹ בִּילוֹיך בְּיִבְיי בְּבְיבוֹי בְּבִיוֹין בְּבְיוֹיוֹ בְּיוֹבְיוֹ בְּיוֹים בּּיִבְיוֹיך בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹיך בְּבְיתְ בְּבְיוֹים בְּיִים וְיִבְיוֹ בְּיִיבְיוֹיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹ בְיּבְייִים וְנִיתְי בְּיבְּבְייוֹ בְּבְּיוֹבְיי וְבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹבְיי בְּיוֹבְיוֹ בְיוֹבְיי בְּבְיוֹים בְּבְייוֹ בְּיוֹבְיי בְּבְּבְיוֹבְיוֹ בְּיוֹבְיי בְּבְּבְי בְּבְּיוֹבוֹי וְבְיוֹבְיי בְּבְּיוֹים בְּבְיוֹיוֹיוֹ בְּבְּבְיוֹים בְּבְיוֹיוֹ בְּבְיוֹיוֹיוֹ בְּבְּבְיוֹי בְּיוֹבְיי בְּיוֹבְיי

ארבור (Pfalm 30.) Lied bei ber Tempelweihe von David. 3ch erhebe Dich, Ewiger, weil Du mich beraufgezogen, und nicht meinen Feinden Frende an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, ju Dir habe ich geschrieen, und Du beilteft mich. Ewiger, Du haft beraufgezogen aus ber Unterwelt meine Seele, haft mich belebt, bag ich nicht in bie Grube fant. Saitenspielet bem Ewigen, ibr feine Frommen, und preiset sein beiliges Anbenten. Denn Schreden ift bei feinem Born, Leben bei feiner Gnabe. Am Abend fehret Weinen ein, am Morgen Inbel. Und ich sprach in meinem Frieden: Richt werbe ich manten ewiglich. Ewiger, in Deiner Gnabe hatteft Du festgestellt als mein Gebirge Macht, -- Du bargft Dein Untlit, ba mar ich erschrocken. Bu Dir, Ewiger, will ich rufen und zum Ewigen fleben. Belder Gewinn ift an meinem Blute, wenn ich finte in die Grube? wird ber Stanb Dich proifen, wird er verkunden Deine Trene? Bore, Emiger, und fei mir gnabig, Ewiger, fei mir ein Beiftanb. Da manbteft Du meine Klagen in Reigentang, löstest meinen Sad und gurtetest mich mit Frende. Darum foll Dir faitenspielen Lobpreis und nicht verftummen; Ewiger, mein Gott, ewig will ich Dich preisen.

בְּרוּך שָּאֶמֵר וְהָיָה הַעוֹלָם. בָּרוּך הוּא. בָּרוּך עוֹשֶׂה הְּלְּהַ הַּנְּילִם הַבְּרוּך שִּאָמֵר וְהִיּשׁה. בָּרוּך גוֹגר הַמְקֹים. בָּרוּך שִּאָרֵץ. בָּרוּך גּוֹגר הַבְּרוּך הְאָבִין. בָּרוּך הַיִּעִלְם הַבְּרוּך וְמִישְׁה. בָּרוּך גּוֹגר הַבְּילִים לָנֶצְח. בָּרוּך פּוֹבֶה וְמַצִּיל בָּרוּך שְׁמוֹ לִנְצְח. בָּרוּך הַמְּלְם הָאָב הָנִרְחִוֹת וְבִּיְּיִוּן הַמְּיִבְּרוּ שְׁמוֹ לִנְבְּרוּך שְׁמוֹ לִנְבְּרוּן שְׁמוֹ וְנִשְׁבְּרוּ וִנְשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְמָבְּרוּן הַמְּבְרוֹוֹת וְבִּבְּרִיוו: וּבְשִׁירִי בְּלְבִּיְר וְנִיְבָּרְ הְשָׁבְּחוֹת וּבִוְמִירוֹת נְנַבְּלְּך וְנִי אָלהֹוְינוּ בִּשְׁבְחוֹת וּבִוְמִירוֹת נְנַבְּלְּךְ וְנִי אָלהֹוְינוּ בִּשְׁבְחוֹת וּבִוְמִירוֹת נְנַבְּלְּך וְנִי אָלהֹוְינוּ בִּשְׁבְחוֹת וּבִוְמִירוֹת נְנַבְּלְּך וְנִי אָלהֹוְנוּ בִּשְׁבְחוֹת וּבִוֹמְירוֹת נְנִבְּלְּך וְנִי אָלהֹוְינוּ בִּשְבְחוֹת וּבִוֹמְירוֹת נְנִבְּלְרְ וְנִי אָלהֹוְנוּ בִּשְבְחוֹת וּבִוֹמִירוֹת נְנַבְּלְּךְ וְנִי אָלְהֹוְנוּ בִּשְבְחוֹת וּבְוֹמִירוֹת נְנַבְּלְּרְ וְנִי אָלְהֹוֹינוּ בִּשְבְחוֹת וּבְוֹלְנוּ בִּעְבְרוֹוֹת וְנִבְּבְיוֹי אָלְהֹוֹנוּ בִּשְבְּחוֹת וּבְמִלִיכְּךְ מַלְבָּבְיוֹי אִמְלֹבוֹינוּ בִּשְבְּחוֹת וּבְמִלִיכְרְ מִבְּבְּוֹת וְנִיבְּיוֹת וְנִיבְּי אָלְהְוֹנוּ בִּשְבְּחוֹת וּבְמִלִיכְך מִוֹבְבְּיוֹת וְנִיבְּיוֹת שְׁבִּיוֹת וְנִבְּבִילוֹת בְּבִּילְבִין אָבִּבְּיוֹת מְמִבּיל בְּתִּיבְּיוֹת וְנִוּי אָלְהָוֹנוּ בְּשְבָּחוֹת:

שרוך Gelobt sei, auf bessen Wort die Welt entstand. fobt fei Er. Gelobt Er, ber Urheber bes Schöpfungswerkes, gelobt, der spricht und vollbringt, gelobt, ber beschließt und voll= führt. Gelobt, ber sich erbarmt ber Erbe, gelobt, ber sich erbarmt der Geschöpfe, gelobt, der segensvollen Lohn ertheilt ben ihn Fürchtenden, gelobt, ber ewig lebt und bauert beständig, gelobt ber Befreier und Retter, gelobt fei fein Name. Gelobt feift Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, Gott, barmberziger Bater, ber gerühmt wird burch ben Mund seines Bolkes, verherrlicht und gepriesen burch bie Zunge seiner Frommen und Anechte. Und mit den Lobgefängen Davids, Deines Knechtes, wollen wir rühmen Dich, Ewiger, unser Gott, durch Loblieder und Pfalmen Dich erheben, preisen und berherrlichen und anrufen Deinen Damen, und Dir die Herrschaft geben, Du unser König, unser Gott, Einziger, Ewiglebender, König, gepriesen und verherrlicht sei für und für sein großer Name. Gelobt seift Du, Ewiger, König, ber gerühmt wird burch Loblieber.

רודו ביני קראו בשמו הוריעו בשמים שלילתיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְּלְאֹתָיו: הִתְּהַלְּלוּ בְשֵׁם בְּרְשׁוֹ יִשְּׁמֵח בֵּב מְבַּקְשֵׁי יִיְ: דִּרְשׁוּ יִיְ וְעָזּוֹ בַּקְשׁוּ פָנִיו תָּמִיר: זִכְרוּ נִפְּלְיִשׁתְיו אֲשֶׁר עָשָׁה מפְּתְיו וּמִשְׁפָּמֵי־פִּיהוּ: זֶרַע יִשְּׂרָאֵל עַכְרּוֹ כְּנֵי יַנְעַקֹב בְּחִירָיוּ: רנא זֹּ אֶלְנִיוֹנוּ בַּבָּרַ--בְאָרֵץ מִאְּפַּמְיו: זִבְרוּ לְעוּלְם בּנרותו בַּבָר צוָה לִאֶלֶף הור: אַשֶׁר בַּרַת אָת־אַבְּרָהָם וּשְׁבוּנְעתוֹ לְיִצְחָק: וַיִּעַמִיהָהָ לְיִעַקב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוּלָם: לִאַמר לָךְ אָתֵן אֶרֶץ--בָּנְעוֹ חֶבֶּל נַחַלַּתְבָּם: בּהְוֹתְבֶם מְתֵי מִסְפֶּר בִּמְצִשׁ וְנָרִים בָּה: וַיִּתְהַלְּבוּ מִנּוּי אָל־נּוֹי וּמִמַּמְלָבָה אָל־עַם אַחָר: לא־חָנִיחַ לְאִישׁ לְנָשְׁקָם וַיִּוֹכַח עַלִיהָם מְלָכִים: אַל־הִּנְעוֹ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־ הָּוֹרְעוּ: שִׁירוּ לַיָי כָּל-הָאָבֶץ בַּשִּׁרוּ מִיוֹם־אָל-יוֹם יְשׁוּעַתוֹ: סַפּּרוּ כַּנוֹיִם אָת־-בַּכוּרוּ בַּכָּת-נְעַמִּים נִפִּּלְאִנְיוּ: כִּי נְּרוֹל יִנְ וּמְהָבְּל מָאר וְנוֹרָא הוּצש עַל-בָּר-אָלהִים: כִּי בָּל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִי שְׁמַיִם עְשָׂה: הוֹר וְהָרָר לְפָנִיו עוֹ וְחָרָנָה בִּמְקמוֹ: הָבוּ לַיָי מִשְׁפְּחוֹת ַענִּים הָבוּ לַינָ כָּבור נְעוֹ: הָבוּ לַיַּי כִּבור שָׁמוֹ שְּׁאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְפָנִיו הִשְּׁתַּחָווּ לַיִי בִּהַדְרַת-קְּנָישׁ: חִילוּ מִלְּפָנִיו כָּרִי-הַאָּרֶץ אַף־תִּכּון תִּבֶל בַּל־תִמוּם: יִשְּׂמָחוּ הַשְּׁמַיִם וְתָנֵל הָאָרֶץ וִיאמְמרוּ בַנּוֹיִם יָיָ מָלָך: יִרַעם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יִעַלֹץ הַשְּׂרָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָן יִרנְנוּ עֵצֵי הַנְיְעֵר מִלּפְנִי וְיַ כִּי־ בָא לִשְׁפּוֹט אָת־הָאָרֶץ: הוֹרוּ לַיִי כִּי טוֹב כִּי לִעוֹלֶם חַסְרוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעְנוּ אֶרֹהֵי יִשְׁעְנוּ וְקַבְּצִנוּ וְחַצִּילֵנוּ מו-בווים לְחורות לְשֵׁם לַוְשֶׁב לְחִשְׁתַבּּם בּתְתֹּלְתָּה:

"717 Danket bem Ewigen, rufet an seinen Namen. Machet fund unter Boltern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, rebet von all seinen Wundern. Rühmet euch feines heiligen Ramens, es frene sich bas Berg berer, bie ben Ewigen suchen. nach bem Ewigen und feiner Sobeit, suchet fein Untlit beständig. Bedenket seiner Wunter, Die er gethan, seiner Zeichen und ber Aussprüche seines Mundes. Same Abrahams, seines Anechtes, Söhne Jaakobs, ihr seine Erkornen! Er ist ber Ewige, unser Bott, ilber bie gange Erbe ergeben feine Berichte. ewiglich seines Bunbes, bes Wortes, bas er geboten, in's taus sendste Geschlecht, bas er geschlossen mit Abraham, und seines Schwures an Jizchak. Und er stellte es auf für Jaakob zur Satung, für Jisrael zum ewigen Bunbe, ba er fprach: Dir geb' ich bas Land Kenaan als Loos eures Besitzes; ba ihr waret ein zähliges Häuflein, ba eurer wenig und ihr barin weiltet. Und sie zogen von Volk zu Volk, von Königreich zu frember Nation. Er ließ feinen Mann sie bedrucken, und ftrafte um fie Ronige. "Rühret nicht meine Gesalbten an und meinen Propheten füget fein Leid zu!" Singet bem Ewigen, alle Lande, verfündet von Tag zu Tag seine Bülfe. Erzählet unter ben Bölfern seine Berr= lichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist ber Ewige und fehr gepriesen, und furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all bie Götter ber Bölker find Nichtiges, aber ber Ewige hat ben Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ibm, Trimmph und Freude an feiner Stätte. Spendet bem Ewigen, Bölkergeschlechter, spendet bem Ewigen Ehre und Trinmph! Spendet bem Ewigen feines Namens Ehre, nehmet Geschenke und kommet vor sein Antlit, biidet euch vor bem Ewigen im bei= ligen Schmucke. Erzittert vor ihm, alle Lande! und fest ist bas Erbenrund, wanket nicht. Frohlode ber himmel und jubele bie Erbe, und man spreche unter ben Bölfern: Der Ewige ift König! Dröhne bas Meer und seine Fille, fröhlich sei bie Flur und Alles, was barin. Dann muffen jauchzen bie Bäume bes Walbes vor bem Ewigen, benn Er ift gekommen, bie Erbe gu richten. Danket bem Ewigen, benn Er ift giltig, benn ewiglich währt feine Huld! Und sprechet: Bilf uns, Gott unserer Bulfe, und sammle und rette uns von ben Bölkern, daß wir danken Deinem heiligen

בָּרוּך וָיָ אָלהֵי יִשְּׂרָאֵל מִן־־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיּאמְרוּ בָל־הָעָם בָּאָמֶן וְהַלֵּל לַיָי: רוֹמְמוּ יִי אֶלהִינוּ וְהִשְּׁתַּוְחוּוּ לַחַרם רַגְלָיוֹ קָרוֹשׁ הוּא: רוֹמָמוּ יִיְ אֶלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחָווּ לְהַר בָּוְשׁוֹ כִּי בָּקרוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא בַרוּם יְכַפֵּר עֲוֹן יַנְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר בָּר חֲמָתוֹ : אַתָּר וָיָ לאַ־־תַּכְלָא רַוַםְמֶיךּ מִמֶּנִי חַסְּדְּר וַאַמִּתְּךּ תַּמִיר יִּצְרוּנִי: וְכֹר־רַחֲמֶיךּ יִי וַחֲסְבֶיךּ כִּי מֵעוֹלָם הַפְּה: הָנוּ עוֹ לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲנָתוֹ וָעָזוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֶלֹהִים מָמָקְדָשִׁיךּ אֵל יִשְּׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עוֹ וְתַעַצְּמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אָלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יָי אֵל נְקְמוֹת הוֹפְיעֵ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵּם דַּאָרֵץ הָשֵׁב גָּמוּל עַל־־גַּאִים: לַיָּי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךּ בַרְבָתֶךְ פֶּלָח: יָנָ צְבָאוֹת עָפְונוּ מִישְׁנָב לָנְוּ אֵּלהֵי יַעַקב סֵלָה: יִנ צִבָאוֹרת אַשְׁרֵי אָרָם כּמִחַ בָּרֵ: יִנְ הוֹשְׁיעָרה הַמֶּלֶהְ יִעַגִנוּ בִיוֹם־־קָרָאָנוּ: הוֹשְׁיעָה אֶרת־עַמֶּךְ וּבָרָהְ אָת־נַחַלָּתֶּךְ וּרָעִם וְנַשְּׂאֵם עַר הָעוֹלָם: נַפְּשׁׁנוּ חִכְּתָה לַנָי עָזְרָנוּ וּמָגגּנְוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמֵח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם בְּלְרשׁוֹ בְשָּׁחְנוּ: יִהִי-חַסְּרְּךְּ יִיָ עְלִיְנוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָּךְ: הַראַנוּ יִיָּ חַסְרֶּךְ וָיִשְׁצַךְ תִּהֶּוֹן־לְנוּ: קוּמָה אָוְרָתָה לָנוּ וּפְּרֵנוּ לְמַעַן חַסְהֵּך: אָנֹכִי יָיָ אֶלֹהֶיךּ חַפַּעַלְּךּ מֵאֶרֶץ מִצְרָים הַרְהֶב־פִּיךּ וַאַמַלְאֵקהוּ: אַשְׁרִי הָעָם שֶׁבָּכְה לּוֹ אַשְׁרֵי הַעָם שָׁיָי אֶלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְיְּדְּ בָשַּׁחְתִּי יָנֵל לִבִּי בִישׁוּעָתֶּךְ אַשִּׁירָה לַיִי כִּי גָמַל עָלָי:

Namen, bag wir uns ruhmen Deiner Herrlichkeit. - Gepriesen sei ber Ewige, ber Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Volk sprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! -Erhebet ben Ewigen, unfern Gott, und budet euch vor feiner Buge Schemel; beilig ift Er. Erhebet ben Ewigen, unfern Gott, und biidet euch vor seinem beiligen Berge, benn beilig ift ber Ewige, unser Gott. Er aber, barmherzig, vergiebt die Missethat und verberbt nicht, und wandte oft feinen Born ab, und wedt nicht all feinen Grimm. — Du, Ewiger, wirst nicht zurückhalten Deine Liebe von mir, Deine Huld und Deine Treue werben ftets mich bewahren. Gebenke Deiner Liebe, Ewiger, und Deiner Hulb; benn von Ewigkeit sind sie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ist sein Ruhm und seine Macht in den Wolken. Furchtbar bist Du, Gott, aus Deinem Beiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Stärke bem Bolke. Gepriesen sei Gott! - Gott ber Bergeltung, Ewiger, Gott ber Bergeltung, erscheine! Erhebe Dich, Richter ber Erbe, vergilt Lohn ben Hochmüthigen. — Beim Ewigen ist ber Sieg, über Dein Bolk komme Dein Segen, Selah! Der Gott ber Heerschaaren ist mit uns, eine Beste ift uns ber Gott . Jaafobs, Selah! — Gott ber Beerschaaren! Beil bem Menschen, ber auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage unseres Rufens! - Hilf Deinem Bolfe und segne Dein Erbe. und weide und trage sie bis in Ewigkeit. Unsere Seele wartet bes Ewigen, unfer Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz; benn seinem heiligen Namen vertrauen So möge sein Deine Hulb, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt. Lag uns schauen, Ewiger, Deine Huld, und Dein Beil gieb uns. Auf, uns zum Beiftand! und erlofe uns um Deiner Gnade willen. — Ich bin ber Ewige, bein Gott, ber bich herausgeführt aus bem Lanbe Mizrajim. Thue weit auf beinen Mund, daß Ich ihn fiille. Heil bem Volke, bem also geschieht; Beil bem Bolfe, bessen Gott ber Ewige ift. Ich aber vertraue Deiner Hulb. Es frohlockt mein Berg ob Deiner Hülfe. will bem Ewigen singen, benn Er hat mir wohlgethan.

(ש) לַבְּנָצֵיְרַן מִוְמוֹר לְרָוֹר: הַשְּׁמֵים מְסַפְּרִים כְּבוֹר־

אָל וּפַּצשׁה יָדִיו פַגּיד הָרָקע: יוֹם לְיוֹם יַבִּיע אְמֶרִי־פִּי וְהָגִיוֹן לְבִּי לִפְּגַיְה וְהַנְּח בַּבְּלֹיתוֹ מַגִּיד הָרָקע: יוֹם לְיוֹם יַבִּיע אְמֶר וְלַוְיָלָה לְלַיְלָה יְהַנְּה בְּבָּלִיהְאָרֶץ יָצָא כַּנְּה וּכִּקְצַה מַחְפִּים מוֹצָאוֹ מַרְים בְּשִׁמֶשׁ שָׁם אְהֶל בָּהָם: וְהוּא בְּחָחָן יצֵא מִּיְהָם לַשֵּׁמֶשׁ שָׁם אְהֶל בָּהָם: וְהוּא בְּחָחָן יצֵא מִּיְכָּת נְפָּשׁ צִרוּת יְהֹנָה מַחַפְּתוֹ: הּנַרה מְשִׁכְּה מִשְׁכִּת בְּפָּשׁ צִרוּת יְהֹנָה מַחַפְּתוֹ: הּנַרה מְאִירַם מִצְּחִה מִיְבְּה מִשְׁכִּת בְּפָּשׁ צִרוּת יְהֹנָה מַחְבִּימַת פָּתִי: הַמָּח יִבְּיוֹם מְזָּהְר בָּהֶם בְּשְׁמִים מוֹצָאוֹ מִיְרָם וְמִפְּח יִבְּיוֹ מִנְּסְה וְמִפְּוֹ יִבְיוֹ מִנְּסְה וְמִפְּח בִּשְׁמִים מְשִׁבְּח עוֹמֶבְּה וְנְבְּי וְנְשְׁרִם מְשִׁכְּח מְשְׁכִּת בְּבְּשְׁ מִיּבְירָם מְשָׁמְרם וְמִבְּיִם מְנְּכִים מְשָׁכִּים וְמַבְּים מְזָּבְים מְנְּרִם וְמִבְּים מְשָׁמְרם עוֹמָבְּוֹ וְבְּיִבְיוֹ מִנְּכְה וְמִבְּים מְזָּבְים מְנִבְּים מְנְבִים מְּחִבְּים מְנְבִי וְהְנָּה מְחִבְּים מְשָׁמְרם וְמָבְּיִם מְנְבִים מְנָּיִים מְיִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנְבִים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנְבִים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִים מְּבִּים מְנִבְּים מְנְבִים מְּבִּים מְנִבְּים מְנְבִּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְּים מְנִבְים מְנִבְּים מְּבִּים מְנִבְּים מְּבִּים מְּבִּים מְּבִּים מְּנִבְּים מְּבְּים מְּבִּים מְנִבְּים מְּבְּיִם מְּנִבְּים מְּבְּבִים מְנִבְּים מְּבִּים מְנִבְּים מְּבִּים מְנִבְּים מְּבִּים מְנִבְּים מְּנִבְּים מְּבִּים מְנִבְים מְנְבְּיוֹם מְנִבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּיִבְים מְנִבְּים מְּבְּבְּיוֹם מְנִבּיוֹם מְנְבְּיוֹן מְבְּיִים מְבְּבִין מְבְּים וְבְּבְּיוֹם מְבְּבְּיוֹם מְנְבְּבִּי מְבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּבְּים מְבְּבּיוּם מְנְבְּבְּים מְבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּבְּים מְבְּבְּבְּים מְבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּבְּבְּבְּים מְבְּבְּבְּים מְבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְּבְּבְּים מְּבְּבְּים מְּבְ

(לר) לְדָּוָד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טֵּעְמוֹ לִפְנִי אֲבִימֶלְּדְ וַיִּנְרְשֵׁחוּ

וַיַּלַר: אַבָּרָבָה אָת־יִהנְה בְּבָל־עֵת הָמִיר

תְּהַלְּתוֹ בִּפִּי: בֵּיהְוֹה תִּתְהַלֵּל נַפְּשִׁי יִשְׁמְעוּ עֵנְוִים וְיִשְּׁמְחוּ: נַּרְלוּ לַיהוְה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דְּרַשְׁתִּי אָתִּיִיהוְה אַתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דְּרַשְׁתִּי אָתִּיִיהוְה עִנִי קְרָא וַיהוְּה שְׁמֵע וּמִבְּּל־צְּבוּ: עֵנִי קְרָא וַיהוְּה שְׁמֵע וּמִבְּּל־צְּבוּ: מֵלְאַךְ־יִהוְּה סָבִיב לִיִרְאָיו וְיְחַלְּצִם: מַּעְמוּ וּנְיִחַבְּּוֹ יִהוֹנְה אַשְׁרֵי הַנָּבְר יִחְפָּר יִבוּוֹ עִמִיּ וֹבְּיִרוֹם בְשׁמִעוּ וֹמִבְּלוֹ וְנְחַלְּצִם: מַּעְמוּ וְבִּרְבוּ הְשִׁיוֹ בִּי־מוֹב יְהוֹה אַשְׁרִי הְנָה לִּירִאִיוֹ: בְּפִירִים רְשׁוּ וְרָעְבוּ וְהוְה לִא־יִחְסְרוּ בָּלִיםוֹב: לְכוּ בְנִים שִׁמְעוּ־־לִי וְרָבִי יְהוֹה לֹא־יחְסְרוּ בָּל־מוֹב: לְכוּ בְנִים שִׁמְעוּ־־לִי

(Pfalm 19.) Dem Sangmeister; Pjalm von David. — Die himmel ergablen bie Berrlichkeit Gottes, und feiner Bande Werf thut die Wölbung fund. Gin Tag läßt bem anbern guftrömen bas Wort, und eine Racht fpricht zur anbern bie Kunbe. Richt find es Worte und nicht Reben, teren Stimme nicht gehört wird, sondern über bie gange Erbe geht aus ihre Schnur und an bas Ende bes Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gefett. Und ber, wie ein Bräutigam hervorgehend aus seiner Rammer, frohlocket, wie ein Held die Bahn zu burchlaufen. Um Ende ber himmel ift fein Aufgang, und fein Rreislauf über ihre Grenzen, und Nichts ift verhüllt vor feiner Gluth. Die Lehre bes Ewigen ift untabelig, seelenerquickent, bes Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle bes Ewigen find recht, herzenerfreuend, bes Ewigen Gebot ift lauter, erleuch= tet bie Augen. Die Furcht bes Ewigen ift rein, besteht ewig, bes Ewigen Aussprüche sind mahr, sind gerecht allzumal. Sie, Die föstlicher sind benn Golb und feines Golb in Menge, und süßer benn Honig und Honigseim. Auch Dein Knecht wird burch sie belehrt, in ihrer Bewahrung ist großer Lohn. irrungen, wer mertet fie? - Bon verborgenen Gunben reinige mich! Aber auch von llebermüthigen halte Deinen Anecht fern, baß sie mich nicht beherrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Bergeben. Geien wohlgefällig meines Mun= bes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Bort und mein Erlöfer!

(Psalm 34.) Bon David, da er verstellte seinen Verstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. — Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit, stets sei sein Lob in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele, hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Verherrlicht den Ewigen mit mir, und lasset uns seinen Namen erheben zumal! Ich suchte den Ewigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schrecknissen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Arme rief und der Ewige hörte, und von all seinen Leiden rettete Er ihn. Es lagert der Engel des Ewigen um Die, so ihn sürchten, und befreiet sie. Kostet und sehet, daß gütig der Ewige ist, Heil dem Manne. der

יָרְאַת יְחֹנֶּה אָלַפֶּּרְכָם: מִי־הָאִישׁ הָּחָפֵּץ חַוּים אֹהֵב יְמִים לִרְאוֹת מוֹב: נְצֵּר לְשׁוֹנְךְ מֵרָע וּשְׂפָתִיךְ מִדְּבֵּר מָטְיִב בַּקְשׁ שָׁלוֹם וְרָרְפֵּהוּ: מִיְרְעָהוֹ מִלְּב בָּקִשׁ שָׁלוֹם וְרָרְפֵּהוּ: מָנְיִנְי יְחְנָה אָל־צַּרִית מֵאָרְץ זִּכְרָם: צְּעַקוּ וִיהֹנָה שָׁמִיּ רָע לְהַכְּרִית מֵאֶרֶץ זִּכְרָם: צְּעַקוּ וִיהֹנָה שָׁמִיּ בָּלִים וִאִּילָנוּ אָל־שַׁמְיּ בְּרוֹת בִּיּתְיֹם וִאָּילָנוּ הַבְּוֹת בְּרִוֹת צַּדִּיק וּמִכְּלָם וַאִּילֶנוּ הַּתְּיוֹ אַחַת מֵהְנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה: בְּנִית וֹשְׁנִע: רַנְּח וְשֹׁנְיֵי בְּנֹוֹת וְשִׁנְע: פּוֹנְהוֹ וְשִׁנְּנִי וְשִׁנְיוֹ וְלֹא נִיְשְׁמוּ בָּל־הַחִסִים בּוֹ:

הַפָּלָה לָמשָׁה אִיש־הָאָלֹהִים אַרנְי בָעוֹן אַחָּה הָיִיְהָ

יַרָאָה אָל־עַבָּהֶיךְ פַּעָלֶךְ וַהַרָּרָךְ עַל־־בָּגֵיהָם: ויהי נְעַם לְּנִי הָאָר הָבָּרָיִם אָלִר וֹמִעוֹלָם עַר־עוֹלָם אַתִּר־אַלָּנוֹ יְמָעוֹלָם אַתִּר־אַלָּנוֹ יְמִעוֹלָם אַתִּר־אַלָּנוֹ יְמִעוֹלָם אַתִּר־אַלָּנוֹ יְמִינוֹ בָּנְעִרְ וְאַאָמוֹרָה בַלְּיֵלְנוֹ יְשָׁתְּ עָלְיִעַבְרָיוֹ שָׁנִינוֹ שְׁנִינוֹ שְׁנִינוֹ שְׁנִינוֹ שְׁנִינוֹ שְׁנִינוֹ שְׁנִינוֹ שְׁנָתוֹ בְּבָּלֶר יִצִיץ וְחָלָף לֻעָרֶב יְמוֹבֵל וְנְבָּבְּיְ וְבִיּבְּעָהְרָ וְבָּבְּלְרוֹ יִבְּיְבְּיִנוֹ בְּבְּלֶר וְיִבִּים שְׁנָה וְבָּבְּלֶר וְיָצִיץ וְחָלָף לָעָרָב יְמוֹבֵל וְנְבָּבְיְ וְבָּבְּבְרָתְּךְ בַּבְּלְרוֹ שְׁנְוֹנוֹ בְּנִיְנִים שְׁנָה וְבָּבְּבְרְתְּךְ עַלְּבָר וְבִּיְבְּתְרוֹ שְׁבָּוֹ וְבְּבְּבְרָתְּךְ בַּבְּלֶרוֹ וְבִּבְּבְרָתְּךְ בַּבְּלְרוֹ וְבִּבְּתְרוֹ בְּבְּנְתוֹ וְנִשְׁמְחָה בְּנְבְרָתְוֹיִ בְּבְּבְרְתְּבְּיִים שְׁנָה וְבְיִבְּבְרְתְּבְּיִים שְׁנָה וְבְיִבְבְּרְוֹ שְׁבְּיִבְיְ וְבְּבְּבְרְתְבְּיִיךְ וְבְּבְּבְּיִים שְׁנָה וְבְּבְּבְרְתְבְּיִיךְ וְנִבְיִים בְּנִינוֹ בְּבְּעָרְתְבְּיִיךְ וְנְבְּבְּעִים שְׁבְּר וְבְּבְּבְרְתְבְּיִיךְ וְנִישְׁמְחִה עִלְּבְרָיְהְ בָּבְּנְיִיף בְּבְּעָרְ וְבְבְּנְיִם וְנִבְיוֹ וְבְּבְּנְיוֹם בְּבְּנִיתְ וְבְּבְּנְיִים וְבְּבְּבְיוֹ וְבְּבְּבְיִים וְבִייִם בְּבְּיִים בְּבְּיִים וְבְּבְיִים וְבִּבְיִים וְבְּבְּיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְייִבְּבְּיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים וְנִבְיִים בְּבְּבְיִים וְנִים בְּבְּיִים וְנִבְיִים בְּבְּבְיִים וְבִּבְיִים וְבִּבְּיִים בְּבְיִים וְבְּבְיִים וְנִבְיִים בְּבְּבְיִים וְבִּבְיִים וְנִבְיִים בְּבְבְיִים וְבִּבְיִים וְנְבִייְ בְבְּבְיִים וְבִּבְיִם וְבִּיוֹ בְּבְיִבְיוֹ בְּבְּבְיִים וְבִּבְיִים וְנִבּיוֹ בְּבְּבְּיִים וְבְּבְּיִים בְּבְּבְיים וְבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְים וְבְּבְבְיוֹ וְיוֹבְיוּ בְּבְּבְּבְיוֹ וְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹם וְבְּבְיוּ בְּבְבְיוּם וְבְּבְיוּם בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוּבְם בְּיוֹבְיוּ וְבְּבְבְּבְּבְיוֹ וְבְבְבְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְבְּבְיוּיוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹיוֹ בְּבְבְי

bei ihm sich birgt. Filrchtet ben Ewigen, ihr feine Seiligen, benn Nichts mangelt Denen, so ihn fürchten. Junge Leuen darben und hungern, aber bie ben Ewigen suchen, entbehren fein But. -Kommt her, Kinder, höret auf mich, die Furcht des Ewigen fehr' ich euch. Wo ist der Dlann, der Leben begehrt, der Tage wünscht, Gutes zu schauen? - Wahre beine Zunge vor Bofem und beine Beiche vom Bofen und thue Lippen, baß sie nicht Trug reben. Gutes; suche ben Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet, und seine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewigen Zornblick ist wider die, so Boses thun, zu tilgen von ber Erbe ihr Gedächtniß. Sie schreien und ber Ewige hört, und aus all ihren Leiden rettet Er sie. Nahe ist ber Ewige benen, die gebrochenen Herzens sind, und benen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Biel find bie Leiden bes Gerech= ten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all seine Gebeine, nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es töbtet ben Fredler bas Unheil, und bes Gerechten Haffer bugen. Der Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und läßt nicht bugen Alle, die sich bergen bei ihm.

aden (Pfalm 90.) Gebet von Moscheh, bem Manne Gottes. — Berr, Zuflucht bist Du uns gewesen in allen Geschlechtern. Che benn die Berge geboren wurden und Erde und Weltall freis'te, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Du führst ben Sterblichen bis zur Zerknirschung, und sprichst: Rehret zurück, Menschenkinder! Denn taufend Jahre sind in Deinen Augen wie ber gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in ber Nacht. Du ftrömst sie bin, im Schlaf werben sie, am Morgen sproffet er wie Gras. Am Morgen blühet er und sproffet, am Abend ist er abgemähet und verborrt. Denn wir vergehen in Deinem Zorne und in Deinem Grimme find wir angstverwirrt. Du stellst unsere Bergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor das Licht Deines Antliges. Denn all unsere Tage verstreiden in Deinem Grimme, wir verbringen unsere Jahre wie Beschwätz. Unsere Lebensjahre — bas sind siebzig, und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre; und barin brängt sich Elend und Unheil; benn schnell enteilt's, und wir müssen bavon. Wer kennt die Macht Deines Zornes und, wie er ihn fürchten sollte, Deinen

and the second little

אַרנִי אָלהִינוּ עָלִינוּ וּמַעשׁה יָהִינוּ כּוֹנְנָה עַלִינוּ וּמַעשׁה יָהִינוּ כּוֹנְנָהוּ:

(אא) ייאָב בְּמַתֶּר עָלְיוֹן בְּצִל שַׁבֵּי יִתְלוֹנָן: אמֵר לַירוֹוֶדְ

וֹאַרָאָרוּ בִּישׁוּעָתִי:

ארך ימים וכו׳: אַרֶּרְ יָמִים אַשְׂבִּיעָרוּ יָאָרָרְ יָמִים אַשְׂבִּיעָרוּ יִאָּרָרְ יִמִים אַשְׂבִּיעָרוּ יִאַרְ יִמְים יִשְׂאִינְּךְ כִּיְּאָרָיוֹ יִצְיָּרְרְ יִמִים אַשְׂבִּיעָרוּ יִצְּיָרְ יִמְים יִשְׂאִינְּךְ כִּיְּאָרָיוֹ יִצְיָּרְרְ יִמִים אַשְׂבִּיעָרוּ יִמְיּבְרְ יִמִים אַשְׂבִּיעָרוּ יִמְיּבְ יִמְיִם אַשְׂבִּיעָרוּ יִמְיִם יִשְּׂאִינְרְ בִּיְעָרְ יִמְים אַשְׂבִּיעָרוּ יִבְּיִּי יִמְיִּבְיּ יִבְּיִּבְיוֹ יִצְיָּרְוּ יִיִּמְם יִשְּׂבְּיוֹ יִצְיָּרְרְ יִמְים יִשְּׁאִנְּרְ בִּיִּעְרְ יִמְים יִמְיִּבְיּ יִּיְלְּרְ יִנְמְרִ יִּמְים יִשְּׁבְּרִוּ יִבְּיִּרְ יִמְים יִּבְּיִּעְרוּ יִנְמִים יִשְּׁאְנִּרְ בְּיִּבְירְ יִמְים יִשְּׁבְיִין שְׁמְתַּ מִעוֹנְּךְ בִּיְעָּעִין יִצְּיִּרְרְ יִמְים יִשְּׁבְּיוֹ יִשְׁאִינְּךְ בִּיְעְּבְיוֹ יִצְּיִּרְוּ יִנְמָם יִּיִבְּיוֹ שְׁמְבְּי וְשִׁאְוּנְרְ בָּוֹיְ יִמְים בְּיִבְּיוֹ יִמְיִם וְּבְּיִי וְשְׁיִּבְּיוֹ וְשְׁלְּבְיִי וְשְׁאִנְּרְוּ יִּעְבִּי וְנִבְּיוֹ יִשְׁאִנְּרְוּ יִנְמִם וְשִּבְּיוֹ יִבְּיִי בְּצְירָה יִמְשָׁים וְשִּבְּעְרוּ וְּמִבְּרְ בִּיְיִישְׁיִי וְשִּאְנִּוֹן שְׁמְבְּיוֹ וְמִישְׁיִי וְשְׁיִּבְּיוֹ וְשְׁיִּתְיוּ וְשְׁיִּבְּיוֹ וְשְׁיִּתְיוּ וְנִייִי וְשְׁיִּבְיוֹי וְשְׁיִּתְיוּ וְמִישְׁיְּבְיוֹי וְשְׁיִּתְיוּי וְשְׁיִּבְּיוֹ וְמִישְׁיִּתְיוּ יִבְּיוּ וְמְשִׁיּבְיוֹי וְשְׁיִּבְּיוֹ וְמְשִׁיְבְּיִי וְּעִיּבְּיוֹ וְמִים וְמִים וְמִים וְבִּיּיִים וְמִים וְנִייִין שְּיִבְּיוֹ וְמִישְׁיִיוֹן שְּיִּבְיוֹ וְשְּבְּיוֹם וְמִים מְּבִּייִי וְעִּבְּיוֹין שְׁמְיִבְּיוֹ וְמְשְׁבְּבְּיוֹי שְּבְּיִים וְשְּבְּיְיִין שְׁבְּבְייִים וְשְּבְּיוֹין שְּבְּיְיְיוּ שְּבְּיְבְייִין שְּבְּיְיוּ שְׁבְּיְיוֹן שְּבְּיבְייִין וְשְׁבְּיוֹין שְּבְּיבְייוּ וְבְּיבְּייִין שְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיבְייִין וְשְּבְּבְייוּ שְּבְּיבְּיבְּייִין וְשְּבְּיבְייִים וְּבְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיִייִים וְּבְייִים וְשְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיבְייִים וְשְּבְּיִים ו

(קלה) הַלְלוּיָה הַלְלוּ אָת־שֶׁם יְהוַה הַלְלוּ עַבְרִי יְהוָה:

שֶׁעְמָרִים בְּבֵּית יְהֹוֶה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֶלוֹהְינוּ:

מִּצְלְוּ־יָה בִּי־טוֹב יְהֹוֶה וַמִּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נְעִים: כִּי־יַעֲקְב בַּיְלֵּוֹים: כִּי־יַעֲקְב בַּיְבַרוֹל יְהוְה וַמְּלְּוֹים: כִּי אֲנִי יְרַעְחִי כִּי־נְרוֹל יְהוְה וַאֲרֵגִינוּ מִבָּל־אָלְהִים: כּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוְה עֲשָׂה בַּשְּׁמִים וַבְּלְ־אָלְהִים: כּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוֹה עֲשָׂה בַּשְּׁמִים וּבְּשָׁמִים וְכָל־תִּוֹצִא רְוּחַ מֵאוֹצְרוֹתְיוֹ: שֶׁהְכָּה בְּבוֹרֵי בְּבְּוֹרִי מֵאוֹצְרוֹתְיוֹ: שֶׁהְכָּה בִּבוֹרֵי מִאוֹצְרוֹת וּמִפְּתִים בְּבוֹרֵי וְהַרֵּג מִצְּרָים בִּבְּיִם וְבָּל־עַבְּרִיוֹ: שֶׁהְכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרֵג מִיּוֹבְרִים בְּבִּרְעֹה וִבְּלִּיְעַבְּרִיוֹ: שֶׁהְכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרֵג מִיְנִים בְבִּים וְהָרֵג וֹיִ שְׁלָח אתוֹת וּמִפְּתִים בְּבִּים וְהָרֵג מִצְיִרִים בְּבִּרְעֹה וִבְּלִּין: שְׁהַבָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרֵג מְיִבְּרִיוֹ: שְׁהַבָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרֵג

Grimm? — Unfere Tage jablen lebt' uns benn, bag wir gewinnen ein weifes Her, Beb' um, 6 Ginger, wie lange noch? und erbarme Dich Deiner Aneche. Sättige und am Morgen mit Deiner Hult, daß wir jauchzen und und frauen all unfere Tage Erfreue und, gliech den Tagen, da Du und gebengt, een Jahren, da wir Unglick gefchauet. Sichtbar werbe vor Beinen Anecken Dein Wert und Dein Glang fiber fibere Shnen. Und se fel die Duld bes Herrn, unferes Geltes, fiber und und bad Wert unfere Jäme föbere bei und, und das Wert unferer Kante feterer es.

שב (Bialm 91.) Wer in bem Schute bes Bochiten fitet, ber rubet im Schatten bes Allmachtigen. 3ch ipreche jum Emigen: Deine Buflucht und meine Burg, mein Gott, bem ich vertraue. Denn Er wird bich retten von ber Schlinge bes Bogelftellers, bon ber Beft bee Berberbene. Dit feinem Gefieber bedt Er bich, imb unter feinen Rittigen bift but geborgen: Schild und Banger ift feine Trene. Richt fürchteft bu bor bem Schreden ber Racht, per bem Pfeile, ber fliegt bei Tage. Ber ber Beit, Die im Dunteln ichleicht, bor ber Cenche, Die wuthet am Mittage. Es fallen bir gur Geite Taufent, und Bebntaufent bir gur Rechten, bir nabet fie nicht. Rur mit beinen Mugen ichqueft bu, und bie Bergeltung ber Frevler fiehft bu an. Denn Du, Emiger, bift meine Superficht. Den Sochiten machit bu ju beiner Buflucht. Richt wird Unglud bir miberfahren, und eine Blage nabet nicht beinem Belte. Denn feine Engel entbietet Er fur bich, bich gu bebuten auf all beinen Wegen. Auf Banben tragen fie bich, bag nicht an bem Steine bein Gun fich ftofe. Muf Lome und Otter trittft bu, gertrittft junge leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, fo befrei' 3ch ibn. 3ch ftelle ibn boch, meil er meinen Damen fennt, Er ruft mich an, und 3ch erbore ibn; mit ibm bin 3ch in ber Roth, 3ch errette ibn und fchaffe ibm Ehren. Dit langem Leben fattige 3d ibn, und laffe ibn meine Sulfe ichauen.

rwhyn (Bidm 183) Halfelijah! Lobet ben Namen bes Emigen, lobet ibn, Anchte bes Emigen, bie im Half bes Emigen, ichen, in ben Hoffen bes Halfelijah! benn giftig fit ber Emige, saltenspielet seinem Namen, benn er fil leblich. Denn Jaalob hat sich Gott erforer, Idireal zu seinem Eigenspune. Denn ich meiß, baß greß ist ber Emige, und unser Derr über alle Götter. Mies, wos ber Gnige mil, hat Er gemacht im Himmel und auf Erben, in ben Weeren und allen Tiefen. Herauf bringe Er Wolfen vom Name ber Tree, Bilige um Negen erschaftle Er, Er sicht bervor den Wint aus seinen Schaftlen kannen. Der geschagen hat die Ersgebornen Mitgaijuns, von Kenschen der Weise der Anneten. Der geschagen hat die Ersgebornen Mitgaijuns, von Kenschen der Weise Er sindte Zeichen umd Kumber ein beim

מְּלָכִים עֲצוּמִים: לְּסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאָמִדִי וּלְעוֹג מְלֶּרְ הַבְּשֶׁן וֹלְכל מֵמְלְכוֹת בְּנְעֵן: וְנָתֵן אַרְצָם נַהַלְה נַחֲלָה לְּיִשְׂרָאֵל עמוֹ: יְהוֹה שִׁמְּךּ לְעוֹלָם יְהוֹה זִכְרְךּ לְּדֹד־וָדֹד: בִּי־יָדִין יְהוֹה עמוֹ וְעַלֹּיְעַבְּדִיוֹ יִתְנִּחְם: עַצַבֵּי הַנּוֹיִם בָּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְהִי אָדָם: פֶּה לְהָם וְלֹא יְצַבֵּי הַנּוֹיִם בְּהָם לָהָם וְלֹא יִרְאוֹ: אָוְבִים לָהֶם וְלֹא יַאֲזוֹיְנוֹ אַף אֵין־יִשׁ־רְוֹחַ בְּפִיתָם: בְּתְבוֹ אָת־יְהוֹה נִיְהִי מְשַׁרְבּנְ בָּרְכוֹ אָת־יְהוֹה: בָּית הַלֵּוִי בָּרְכוֹ אָת־יִהוֹה יִרְאֵי יְהוֹה בַּרְכוֹ אָת־יְהוֹה: בָּרוּך יְהוֹה בָּרְכוֹ אָת־יִרְוֹה: בָּרוּך יְהוֹה

מציון שבן ירושַלָם הַלְלוּיָה:

בִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: (קלו) הודו לַיהוָה כִּי־מוֹב בִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: הורו לאלהי הָאֱלהִים בִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: הורוּ לַאַרנִי הָאַרנִים בִּי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ: לְעשֵׁה נִפְּלָאוֹת נְּרֵלוֹת לְבַרוֹ בִּי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: לְעשׁה הַשְּׁמֵיִם בִּתְבוּנָה לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַפְּיִם בִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: בִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: לְעשׁה אוֹרִים גְּדּלִים אָת־הַשֶּׁמָשׁ לְמָמָשָׁלֶת בַּיּוֹם בִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: בִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: אָת־הַיָּרָחַ וְכוֹכָבִים לְטָמְשְׁלוֹת בַּלְּיָלָה בִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: לְמַבֵּה מִצְרְים בִּבְכוֹרֵיהֶם בִּי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: וַיּוֹצֵא יִשְּׂרָאֵל מִתּוֹכָם בִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: בְּיָר חַזָּקָה וּבִוְרוֹע נְטוּיָה בִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: לְגוֹר יַם־סוּף לְגְוָרִים בי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: וָהָעָבִיר יִשְּׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ בִי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: ונגר פַּרְעה וְחִילוֹ בְיַם־סוּף Mitte, Mizrajim, an Pharao und an all seinen Knechten; der geschlagen zahlreiche Bölker und getödtet mächtige Könige, den Sischon, König des Emori, und den Dg, König von Baschan, und all die Königreiche Kenaans. Er gab ihr Land zum Besitze, zum Besitze Isisrael, seinem Bolke. Ewiger, Dein Name ist für ewig, Ewiger, Dein Angedenken für alle Geschlechter! Denn Recht schafft der Ewige seinem Bolke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Götzen der Bölker sind Silber und Gold, Werk von Wenschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, auch ist kein Odem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Haus Iisrael, preiset den Ewigen! Haus Aharon, preiset den Ewigen! Haus Aharon, preiset den Ewigen! Haus der Ewige von Zijon aus, der thronet in Ieruschalajim, Hallelujah!

חורו (Pfalm 136.) Danket bem Herrn, benn Er ist gütig, benn

ewiglich währt seine Huld.

Danket bem Gotte ber Götter, benn ewiglich währt seine Hulb.

Danket bem Herrn ber Herren, benn ewiglich währt feine Hulb.

Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt seine Huld.

Der ben Himmel geschaffen mit Weisheit, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der ausspannte die Erde über ben Wassern, denn ewiglich währt seine Huld.

Der die großen Lichter geschaffen, denn ewiglich währt seine Huld.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage, benn ewiglich währt seine Huld.

Den Mond und die Sterne zur Herrschaft bei Nacht, benn ewiglich währt seine Huld.

Der Mizrajim schlug an seinen Erstgebornen, denn ewig= lich währt seine Huld.

Und herausführte Jisrael ans seiner Mitte, denn ewig= lich währt seine Huld.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme, benn ewiglich währt seine Huld.

Der das Schilfmeer in Stücke zerriß, benn ewiglich währt seine Hulb.

Und ließ Jisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt seine Huld.

Und sprengte Pharao und sein Heer in's Schilfmeer, benn ewiglich währt seine Huld.

431

בִּי לְעוֹלֶם חַסְּהוֹ בִּי לְעוֹלֶם חַסְהוֹ: לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר לְמַבָּה מִלְכִים גִּרּלִים וַיַּהַרג מִלְכִים אַדִּירִים לְסִיחוֹן מֶלֶהְ הַבָּשָׁן וֹלְמוֹג מִלְרָ הַבְּשָׁן וֹיִפְּרִקנוּ מִצְּרִינוּ שִׁבְּשִׁפְלֵנוּ וַבְּר לְנְוּ שִׁבְּשִׁפְלֵנוּ וַבְר לְנְוּ וֹיִפְּרִקנוּ מִצְּרִינוּ הוֹרוּ לְאֵל הַשְּׁמְיִם הוֹרוּ לְאֵל הַשְּׁמְיִם

למ רובן
ליהוֹה בְּכנּוֹר בִּנְבֶל עֲשׂוֹר וַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ־לוֹ
שִׁיר חָרָש הַימִיבוּ נַגֵּן בִּתְרנִּעה: בִּי־יָשֶׁר דְּבַר־יְחוֹה וְכָל־מַעֲשׂהוּ בַּבְּבַר יִהוֹה שְׁמֵים נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיוֹ בָּלֹּץ מְמִּנְה: מִי הַיְּים נֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת מְחוֹמוֹת: יִירְאוּ מְּלְבָּח וֹמִשְׁפֶּם חָמֶר יְהַנָּה יְהְנָה שְׁמֵים נַעֲשׁוּ וּבְרוּחַ פִּיוֹ בָּלֹּץ מְמְנִם נֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת מְחוֹמוֹת: יִירְאוּ שְׁמֵים: כַּנֵם כַּנֵּר מֵי הַיְּם נֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת מְחוֹמוֹת: יִירְאוּ צְבָלְם: כַּנֵם כַּנֵּר מֵי הַיְּם נֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת מְחוֹמוֹת: יִירְאוּ מְחְשְׁבוֹת עַפִּים: עֲצֵת יְהוֹיְה לְעוֹלֶם מִּעְמֹד מַחְשְׁבוֹת מַחְשְׁבוֹת לְנִים הַנִּיִם וְהוֹיָה לְעוֹלֶם מַּעְמֹד מַחְשְׁבוֹת הַנְיִם הַנִּים יְהוֹיָה לְעוֹלֶם מִּעְמֹד מַחְשְׁבוֹת לְבִּלּר־בְּנִי יְהְנָּה וֹיִבְעָם הַנִּיִם הַנִּיִא יְהוֹיה לְעוֹלֶם מִּעְמֹד מַחְשְׁבוֹת לְּבָּל בְּבִרְיוֹת הָעָם בְּחַר מְבְּבִר יִהוֹי וְשָׁבִי הְנִּיְה לְנִי יְבְנִים הַנִּנִי יְהוֹיְה לְנִים הַנְעִם בְּחַר מִחְשְׁבוֹת לִין הִבְּים הַמָּבִין הִנְיִּים הִנְיִם בְּחִילְם מִּעְמֹד מִחְשְׁבוֹת לְבָּל־־בְּנִי יְבְּיִי הְנִיּוֹ הְעָם בְּחַלְים הְנִים הְנִים הְנִים הְנִים הְנִים הְנִים יְתְנִים הְנִים הְנִים יְהוֹנִים הְנִבְים הַבְּיִל בְּלִּיוֹ הְעָם בְּחַרְי הְנִים לְּבִי הְנִים הְנִים הְנִים וְנִישְׁ בְּבְּרִי יְחָנִל לְּבִּי הְנִּעְים הְנִים בְּבוֹל הַלְּים הְנִילְים מְּבִּים הַבָּבִין הְעִּבְּים הְנִילְים מְּבְּים הַבְּבִּי הְנִים בְּנִים הְנִים בְּנִים הְנִילְים הְנִילְ בְּבִּים הְנִבּים הְנִילְים הְנִים בְּבִּים הַבְּבִּים הְנִילְים בְּבִים הְנִילְ בָּבְּים הְנִבּיוֹ בְּנִי בְּנִבְּיוֹ הְנִים בְּנִים הְנִים בְּיִלְים מְעִשִׁים הְּבְּבְים הְנִילְים בְּנִים הְנִילְים בְּבִין בְּיֹב הְבִּים הְנִים בְּיוֹל בְּנִים הְנִים בְּנִים הְנִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּנְעוֹים הְנִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִים הְּבְּוֹים בְּנִים הְנִבְּוֹם בְּנְבְּוֹים בְּבְּיוֹם בְּנְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּנִים הְּבְּבִּיוֹ בְּבְּיוֹם בְּבְּוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּוֹם בְּנְבְּיוֹם בְּנְבוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּב

Der sein Volk führte burch bie Wüste, benn ewiglich

währt seine Huld.

Der große Könige schlug, denn ewiglich währt seine Huld. Und tödtete mächtige Könige, denn ewiglich währt seine Huld. Den Sichon, König des Emori, denn ewiglich währt seine Huld.

Und ben Og, König von Baschan, denn ewiglich währt

seine Hulb.

Und gab ihr Land zum Besitz, denn ewiglich währt seine Huld.

Zum Besitze Jisrael, seinem Volke, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der unser gedachte in unserer Erniedrigung, denn ewiglich währt seine Huld.

Und uns erlöste von unseren Feinden, denn ewiglich währt seine Huld.

Der Brod giebt allem Fleische, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket bem Gotte bes Himmels, benn ewiglich währt

seine Huld.

rctichen geziemet Lobgesang. Danket dem Ewigen mit der Cither, mit zehnfaitigem Pfalter spielet ihm. Singet ihm ein neues Lied, spielet schön mit Jubelklang! Denn redlich ist des Ewigen Wort, und all sein Thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr, von des Ewigen Huld ift voll die Erde. Auf des Ewigen Wort sind die Himmel geworden, und auf seines Minnbes Hauch ihr ganzes Beer. Er sammelt zu Haufen bes Meeres Gewässer, Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte sich vor dem Ewigen bas Erbenall, vor ihm muffen bangen alle Bewohner des Erdenruntes. Denn Er sprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört ben Rathschluß ber Bölker, vereitelt bie Gebanfen ber Rationen. Des Ewigen Rathschluß wird ewiglich bestehen, seines Herzeus Gebanken für alle Geschlechter. Beil bem Volke, bessen Gott ber Ewige ift, — ber Nation, die Er sich zum Gigenthum erforen! Bom Himmel blickt ber Ewige, sieht alle Menschenkinder; aus ber Stätte seines Siges schauet Er auf all bie Bewohner ber Erbe; ber insgesammt ihr Herz gebildet, der merfet auf all ihre Thaten. Nicht ift der König siegreich durch bes Beeres Menge, ein Beld wird nicht gerettet burch Fülle ber Kraft. Eitel ist das Roß zum Siege, und burch die Fille seiner Stärke führt es nicht von bannen. Siehe, bes Ewigen Ange ift auf die, so ihn fürchten, auf die, welche harren seiner Huld, zu retten bom Tore ihr Leber, und sie zu erhalten bei Hungerenoth. Unfre Seele wartet bes Ewigen, unfer Beiftand und unfer Schild

-131 Ma

לתשוערו וברב חילו לא יִמַלֵּט: הַנָּה צִין יְהֹנָיהוּ אֶלה יָרָאָיו לַמְיַחַלִים לְחַסְרוֹ: לְהַצִּיל מִפְּוֶת נַפִּשָׁם וּלְחַיוֹתָם בָּרָעב: נַפְּשׁנוּ חִבְּתָה לִיחוָה עוָהֵנוּ וּמָנִנּנְוּ הוּא: בִּי־בוּ ישְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בִשֵׁם קָרְשוֹ בַּטְּחָנוּ: יִהִי־חַסְרְּךּ יְהוְּדִּי ַ עָלֵינוּ בַּאַשֶּׁר יִחַלְנוּ לָה:

(צב) כַּזְּכוֹר שִׁיר לִיוֹם הַשַּבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיֵּי וּלְוַמֵּר

לְשִׁמְרָ עִלְיוֹן: לְהַנִּיר בַּבְּנֶקר חַסְהֶךְ וָאָמוּנָתְהַ בּבּילות: עַבִּי־עְשוֹר וַעַבִּי־בְּבָר עַבִּי הִנְּיוֹן בְּבנּוֹר: יבִּי שִׁמַחְתַּנִי יָי בִּפְּעָלֶךְ בִּמַעשִׁי יָרֶיךְ אַרַגַּן: מַהְ־בָּרְלוּ מַעַשִּׁיךְ יִיָ מָאַר עָמָקוּ מַחְשָׁבתָיף: אִישׁ בַּעַר לֹא יִדָע וּכְּסִיל לֹאַר יָבִין אָת־זאת: בּפִרחַ רְשָׁעִים כִּמוֹדַבִעְאָב וַיִּצְיִצוּ בָּרֶתְּ פּעַלִי אָוֶן לְהִשְּׁמְרָם עַרִי־עַר: וְאַתְּח מָרוֹם לִעלָם יְיָ: פּ הנה איביה יו פי־חנה איביה יאברו יתפררו כל־פַּעבוֹנ אָון: וַתְּרֶם כִּרְאִים קַרְנִי בַּלְתִי בְּשֶׁמֶן רַעַּנָן: וַתַּבָּט עיני בְשוּרִי בַּקְּמִים עַלֵי מְרָעִים הִשְּׁמַענָה אָוְנִי בּיּרִיק בַּהָמֶר יִפְרָח בָּאֶרָז בַּלְבָנוֹן יִשְׂנָּח: שְׁתוּלִים בְּבֵית יִי בַּחַצְרוֹרת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשִׂיבָה דְּשֵׂנִיפָּ וָרָעַנַנִּים יִהְיוּ: לְהַנִּיִר כִּי־יָשֶׁר יִיָּ צוּהְיּיוּוֹלֹאּהַעוֹלְּהָה בּוֹ: נצנ) וְיַ מָלָךְ גָאות לָבִשׁ לָבִשׁ יִיָּ עוֹ הִתְאַוֶּר צַּקְּ־הִבּוֹן תָבֶל בַּל־תִּמוֹט: נָכוֹן כִּסְאַדּ מִאָּוֹ מִעוֹלָם אָהָר. נְשָׁאוּ נִהָרוֹת יָיַ נָשָּׁאוּ נִהָרוֹת קוֹלָם יִשְּׁאוּ נְהָרוֹת דְכִיָם: מקלות מים רבים אַדִּירִים מִשְׁבָּרֵוֹדְיָם אַדִּירִ בַּמְּרָוֹם עָנָי ערתוך נאמנו מאר לביתר נאנה קבש ני לארף ימים יהי כבור יי לעולם ישמח יי במצשיו: יהי שם יי מברה מָעַהָּה וָעַר־עוֹלָם: מִמִּוְרַח־שֶׁמֶשׁ עַר־מְּבּוֹאוֹ מְוְהַלָּל

ist Er. Denn an ihm freuet fich unser Berg, benn feinem beiligen Namen vertrauen wir. So möge fein Deine hulb, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

מומור (Pfalm 92.) Pjalmlieb. Für ben Gabbath = Tag. -Schon ift's, bem Ewigen ju banten, und ju fpielen Deinem Ramen, Sochfter! - ju verfunden am Morgen Deine Sulb, und Deine Treue in ben Rachten, auf bem Bebnfait und auf bem Bfafter, mit bem Beton ber Cither. Denn erfreuet, Emiger, baft Du mich burch Deine That; ob ben Berten Deiner Sanbe jubele ich. Bie groß find Deine Berte, Emiger, wie febr tief Deine Gebauten. Der Dumme erfennt nicht, und ber Thor fiebt foldes nicht ein: Wenn aufblub'n bie Frepler mie Bras, und fproffen alle Uebeltbater. - baf fie getilgt werben auf emig. Du aber bift ewiglich erhaben, Emiger! Denn fiebe, Deine Reinbe. Ewiger! benn fiebe, Deine Feinde geben unter, es gerftreuen fich alle Uebelthater. Und Du erhöheft, wie bes Reem, mein Sorn. ich bin getrantt mit frifdem Dele, und es ichauet mein Muge auf meine Laurer, bon ben Bofewichtern, Die wiber mich aufsteben, bort mein Dhr. Der Gerechte, Balmen gleich blübet er, wie bie Ceber auf Lebanon ichieft er empor; gepflangt im Saufe bee Emigen, in ben Sofen unferes Gottes bluben fie; noch im Greis fenalter fproffen fie, find martig und belaubt; ju berfunben, baf redlich ift ber Ewige, mein Bort, und fein Tabel ift an ibm.

n (Plalm 93.) Der Ewige ist Königl Hobeit hat angelegt, angelegt ber Gwige, Macht umgülrtet; und sest ist das Armerunn, wanket nicht. Best ist Deln Thron bon je; von Ewigkeit bist Du. Es erseben Etröme, Gwiger, erseben Ströme ihre Stimme, Ertöme erseben ihr Gebrauste. Bor dem Rauschen igroßer Gemässer, den gewaltigen Brandungen des Weeres, ist gewaltig in den John der Gwiger, der gegen Gemässer, den gewaltigen Brandungen des Weeres, ist gewaltig in den John der Gwiger, für die Dauer der Zeiten. Jams gieret Polisseit, Gwiger, sin de Dauer der Zeiten.

W Berhertlichung werbe bem Ewigen in alle Zeit, möge sich freuen ber Ewige an seinen Werten. Es seh ber Name bes Ewigen geyrtesen ben nun an bis in Ewigsteit. Bom Musgang ber Sonne bis zu ihrem Riebergangs werbe gerühmt ber Name bes Ewigen. Erhaben über alse Bölfer ist ber Ewige, siber bie himmel seine Pertlichselt. Ewiger, Dein Name bleibt in alle

-131=54

וְיָ: רָם עַל־כָּלְרְגּוֹיִם יְיָ עַלְּרְהַשְּׁמִים כְּבוֹרוֹ: יִיְ שְׁמְּרְ לְעוֹלָם יִי וִכְּרְךְּ לְרִרִינְרִר: יִי בַּשְּׁמִים חַכִּין כִּסְאוֹ וּמֵלְּכוֹתוֹ בַּכֹּל מְשָׁלָּף: יִי מָלֶךְ יִי מָלֶךְ לְעִלְם וְתָּגֵּל חָאָרֶץ וְיֹאמִרוּ בַּגּוֹיִם יִי מָלֶךְ: יִי מָלֶךְ יִי מָלֶךְ יִי וְמָלֶךְ לְעִלְם וְעָבֵּר לְעִלְם וְעָבֵּר לְעִלְם וְעָבֵּר לְנִייִם הֵנִיאּ מַחְשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשְׁבוֹרת בְּלֶב־ אִשְׁנִים תַּעָּמֵר מַחְשָׁבוֹת לְבֵּוֹ לְרְרְּ מָחְשָׁבוֹת עַמִּים: עַצַּת יִי לְעוֹלָם הַּעֲמֵר מַחְשָׁבוֹת לְבֵּוֹ לְרְרְּ הָיִי הוֹא אָמָר וְיִיְהִי הוֹא צִיְּה וְיִשְׁרֵבְּ לְסְגָּלְתוֹ: כִּי לֹא־יִמִּשׁייִ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֵּוֹבוּ וְּחָלֵּץ לְסְגָּלְתוֹ: כִּי לֹא־יִמּשׁייִי עַמָּוֹ וְנַחְלָּתוֹ לֹא יַעֵּוֹבוּ הְוֹוֹם לָּלְרָאוֹי בִּיוֹם לְּלָרְאָנוֹ בִּיוֹם לְּלֵרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלָרְאָנוֹן בִּיוֹם לְלָרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלֵרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלֵרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלֵרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלֵרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלֵרְאָנִוֹי בִּיִּתְ עִוֹן וְלֹא יִשְׁתִית הְנִינְנוֹ בְּיוֹם לְלֵרְאֵנִי בִּיוֹם לְלֵרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלֵרְאֵנִי בִּיוֹם לְלֵּלִי בִּיוֹם לְלֵרְאָנִוֹ בְּיוֹם לְלֵּרְאָנִוֹ בִּיוֹם לְלֵרְאוֹי בִּיוֹם בְּלְרְאֵנִי בִּינְרְוֹיִי בְּיוֹלְנִים הְעוֹן וְלֹא יִשְׁתִית הְּלְרְאֵנִי בְּיוֹם לְּלְרְאֵנִי בִּיוֹם לְּלֵרְתוֹי בִי הַנְשְׁנְעָה הַנְּלְרְאֵנִי בְּיוֹם לְּלֵרְוֹי בִיוֹם לְּלֵרְתוֹי בִיוֹם בְּלִרְאוֹי בִּיוֹם בְּלִרְנִיתְ בִּיִּבְינִי בְּלִבוֹי בְּיוֹם לְּלֵבְיוֹ בִּיוֹם לְּלֵבְיוֹ בְּיוֹם לְּלִיבְּיוֹ בְּיוֹם בְּעִבְּיוֹם בְּעִבְּיוֹ בְּיוֹם לְבִיוֹם בְּנִינְנִי בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּלִינִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹם בְּלְרְתוֹי בִיוֹם בְּיִם בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹם בְּלְרְתוֹים בִּיוֹם בְּעְבְנִיוֹ בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹים בְּיוֹבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּעִים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּעוֹים בְּעִילְים בְּי

אַשְרִי יושְבֵי בִיתְּהְ עוֹד וְתַלְלְּוֹהְ פֵּלְהֵי: צֵּשְׁרִי הָעָם שִייְ אֵלְהִיוֹ: אַשְׁרִי הָעָם שִיְ אֵלְהִיוֹ: אַשְׁרִי הָעָם שִיְ אֵלְהִיוֹ הַפְּּגְּהְּ לִּוֹרְ זִּבְּתוֹמִהְ אֵלְהִי הַפְּּגְּהְּ לְּוֹרְ זִבְּתוֹמִהְ אֵלְהִי הַפְּּגְּהְ לְעוֹלְם וַעֵר: בְּכָל־יוֹם אַבְרְכֵּרְ וַאֲבִּרְ וְשִׁבְּרִי בְּבִּרְ יִשְׁבְּרִי נְאַלְּהְ שִׁמְּהְ לְעוֹלְם וַעֵר: נְהוֹל יְהִיְּה וֹפְּהְּבְּּלְ מִצְשִׁיךְ וֹבְּוֹרְ וְשְׁבְּרִי בִּיוֹוֹ נִירְאֹתִיךְ יִשְׁבְּרִי בִּיחוֹ בִּרְ בִּבְּעִיוֹנְצִיּקְחְהְּ יִנִירוֹ: יְהְוֹרְ וְבִּרְיִהְ אַשְּׁיִחְה: וְעִוֹיוֹ נוֹרְאֹתִיךְ יִאְּמְרִי בִּיחוֹים וְנְרוֹי אֵרְרְ אַפִּים וֹנְרָלְחְהִי יִבְּיתְּהְ אָבֶרְרְבִּיםוֹים וֹנְרָלְחְחִבּי יִוֹיוֹי עְלִיבְּלִרְבִּים וֹנְרָלְחְחִבּי יִוֹחִיף עִלִּיבְּלִרְבִים וֹנְרָלְחְחִרְּ יִבְּיוֹי עְלִיבְּלִרְבִּים וֹנְרָלְחִם וֹנְרְלִים וְעִרִי יִּוֹיִם מִינִי וְעִיוֹי יִיִּחִיף יִבְּיִבְייִהְיִּהְ אֵבְּרִבְּיִם וֹנְבִי בִּיעוֹיוֹבְייִבְיִיהְ עִלִיבְּלִיתְּהְ אֵבְּרְרְבִּים וֹנְבְרִי בִּישִׁיוֹן וְרְחוֹם יְרוֹיְה אֶּרְרְבִּ אָבְּיִרְ בִּשְׁיִם וֹנְלִייִי בְּלִיבְּיִבְיִם עִּיוֹין: יִירְוֹה לְפֵּל וַרְחִבְיִיוֹ עְלִיבְּלִיבְיִבְיוֹיוֹי יִיוֹיוֹי יִיוֹיִים בְּיוֹיוֹי עִלִיבְּלְיבִּים עִּיִיוֹי: יִיּהְוֹה לְפֵּל וַרְחִבְּיוֹי עְלִיבְּלְוֹבְיוֹי עִלִיבְיבִייוֹי: יִּבְּיוֹם בְּבִּייִבְיוֹי עִלִיבְּיבְּוֹבְיוֹי יִיוֹיוֹי יִיוֹיוֹי יִיוֹים בְּיִבְיוֹי עִלִיבְיִיבְּוֹיוֹי עִלִּיבְּיִבְיוֹים בְּיִייִיים וּיִבְּיוֹבְיּי וֹיִבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹבְייִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְיוֹבְיוֹים בְּיִיבְּיוֹבְייוֹים בְּיִים בְּיוֹנְים בְּיבְיוֹים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְּיוֹם בְּיִיבְיוֹבְייִים בְּיִבְּיוֹיוֹים בְּיִיוֹבְייִים בְּעְבְּיוֹבְיּיוֹבְייוֹים בְּיִייְבְּיבְּיוֹבְייוֹבְייוֹבְייוֹבְייוֹים בְּיְיִים בְּיּיבְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְיוֹבְייוֹבְיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּבְּיוֹבְיוֹבְייוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיים בְּבְּבְּיוֹבְייוֹבְיים בְּיוֹבְייוֹבְייוֹבְיים בְּבְּיוֹים בְּיוֹבְּים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְייוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיבְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְם בְּיוּבְם בְּיוֹבְיוֹם בְ

Zeit, Dein Gebenken in alle Geschlechter. Der Ewige bat in ben himmeln aufgerichtet feinen Thron, und feine Berrichaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel, und es frehlode bie Erde, und man spreche unter ben Bölfern: ber Ewige berr-Der Ewige ist Herricher, ber Ewige war Berricher, ber Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Berrscher immerbar, geschwunden find bie Beiben aus seinem Laube. Der Ewige hat zerstört ben Rathschluß ber Beiden, pereitelt bas Sinnen ber Nationen. Bielfach ift bas Sinnen im Bergen bes Menschen, und ber Rathschluß bes Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß bes Ewigen wird filr immer banern, seines Bergens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er spricht, und es geschiebt; Er gebeut, und es hat Bestand. Denn erwählet hat der Ewige Zijon, es sich erseben zum Gite. Denn Jaatob hat sich ertoren Jah, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn nicht laffen wird ber Ewige fein Bolt, und fein Erbe nicht aufgeben. Und Er ist barmherzig, verzeiht die Schuld, übt nicht Berberben, und nimmt gar oft seinen Born gurud, und läßt nicht entbrennen feine ganze Gluth. — Ewiger, hilf! Der König erhöre und am Tage, ba wir rufen.

preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, bem also gelchieht; Heil dem Volke, best volke, bessen Gott der Ewige ist!

(Psalm 145.) Loblied von David. — Ich will Dich erheben, mein Gott, o König, und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verfünden sie. Den herrsichen Glanz Deiner Masetthaten verfünden sie. Den herrsichen Glanz Deiner Maset Delner surchbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Gilte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnäbig und barüherzig

יְהוָה כָּל־מַעשֶׁיך וַחַסִיבֶיך וְבַרְכִּוּכָה: כְּבוֹרְ מַלְכוּתְדּ יאמֵרוּ וּגְבוּרָתְדּ וְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבנֵי הָאָרֶם גִבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדֵר כֵּילְכוּתוֹ: מַּלְכוּתְּדְּ מַלְכוּת בָּל עלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּדְּ בְּכָל־דּוֹר וָדר: סומד יהנה לכל-הנפלים וזומף לכל-הכפופים: עיני־כל אַלִיף יִשַּׂבֶּרוּ וְאַתָּה נוֹתַן־לָהֶם אָתּדּ אָכַלָם בַּעַתוֹ: פּוֹתָחַ אַת־יָבֶךְ וּמַשְּבָּיַעַ לְכָּל־חַיֹּ רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכֵיו וָחָסִיד בַּכַּר־" מַעשִיו: קרוב יְהוָה לְכָּל־יקרְאָיו לְכַל אַשֶּׁה יָקראָהוּ באַמַת: רצון־יִראָיווַעשַהוּאָת־שַׁוּעָהָם ישַׁמַע וְיוֹשִׁיעם: שוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אַהְבָיוֹ וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: הְהַלַּת יְהוָה יְדַבֶּר־ פִּי וִיבָרֶדְ כָּלִ־־בָּשַׁר שֶם קַרשו לעוֹלָם וַעַרְ: וְאַנְחָנוּ נְכָרֵךְ יָה מֵעָתָה וְעַר־עוֹלָם הַלְלוּיַה: יקטי הַלְלוֹיָה הַלְּלִי נַפְשׁי אֶתדִיהוָה: אָחַלְלָה יְתוֹה בְּחַיִי אֲנַמָּרָה לֵאלהַי בְּעוֹדִי:אַל־תִּבְטְחוּ בִּנְדִיכִים

בֶּבֶרְאֶרָם שָאוֹ לוֹ תְשׁנְעָה : מְצֵא רוְחוֹ יַשְׁב לְאַרְמְּתוֹ בִּיוֹם הַהוֹא אָבְרוֹ נִשְׁמִּנְתִּוֹ: אַשְׁרִי שָׁאָל נַעֲכְב בְּעָוְרוֹ שְׁבְּרוֹ עַלִּירְוֹה אָלְרָיוֹ: עַשָּׁה שְׁמִים וְאֵרְץ אִת־הִים וְאָת־כָּלֹ אָשֶׁר־בָּם הַשְׁמֵר אֲמָת לְעוֹלֶם: עַשְׁה מַשְׁפֶּט לַעֲשְׁקִים נַהוֹ לָחֶם לָרְעָבִים יְהֹוֶּה מִמִּיר אֲמוֹרִים: יְהֹוֶה שִּׁמֵר עִוֹרִים וְהֹוָה וַלֶּחְ בְּפוֹפִים יְהוֹה אֹהַב צֵּדִיקִים: יְהוָה שׁמֵר tft ber Emige, langmitthig und groß an Sulb. Giltig ift ber Emige gogen Alle, und fein Erbarmen ift über all feine Berte. Es preifen Dich. Emiger, all Deine Berte, und Deine Frommen benebeien Dich. Die Berrlichfeit Deines Reiches fprechen fle aus, und von Deiner Starte reben fie. Rund gu machen ben Menfchenfindern feine Starte, und bie Berrlichfeit ber Dajeftat feines Reiches. Dein Reich ift ein Reith affer Emigfeiten, und Deine Berrichaft geht burch alle Gefchlebter. Ge finget ber Emige alle Gintenben, und richtet auf alle Bebeugten. Aller Mugen ichanen empor gu Dir, und Du giebft ihnen ihre Dabrung jur rechten Beit. Du öffnest Deine Sant, und fattigft alles Lebenbige feines Berlangens. Gerecht ift ber Ewige in allen feinen Begen, und lieberoll in allen feinen Berten, Dabe ift ber Emige Allen, bie ihn rufen, Allen, Die ihn anrufen mit Babrheit. Er thut ben Billen Derer, bie ihn farchten, and ihr Bleben Wert Er und rettet fie. Es butet ber Emige Alle, bie ibn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm fell aussprechen mein Mund, und es preife alles Fleifch feinen beiligen Damen immer und ewig. Bir aber preifen Jab, von nun an bie in Ewigfeit. Sallelnjab! - Walle find find find

reiben 3ch will ribmen ben Erigen bei meinen Leben, ben Ewigen. Ich will ribmen ben Erigen bei meinem Leben, jakten spielen meinem Gott in meinem Tochien. Bettreuner nicht auf Fürsten, auf ben Menschenschn, bei bem nicht Hüffe ist. Anseicht sein Denn, er kehrt zurück im seine Erigen Reitsgen Tage sind bin seine Rathschäge. Deit Dem, zu verfen Leisend Mit Jaarlos Sott, den Destinung ift auf ten Erigen, seinen Gott. Der geschaften himmel und Erde, das Weer und Alles, was barin, der Tene ewiglich bewahrt. Der Necht ichaft ben Gebrüften. Der Erige ist, die Gefesten. Der Swige nacht seiner festen der Große nach seiner der Erige fleten. Der Erige macht seine Gestellten. Der Erige macht seine Blinden, der Erige ichte auf die Gebeugten, der Erige flet die Verenten. Der Erige sche den

אַת־־גַּרִים יָתוֹם וְאַלְּמָנָה יְעוֹרֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעוֹרֵּה: יִמְלֹדְ יְתֹוְתְ לְעוֹלָם אֱלֹבֵוֹךְ צִיוֹן לְרֹר נָרֹר בּלְלֹנָהִ: (פמו) הַלְלוּיַה כִּי־טוֹב זַמְרָהוֹ אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָ־אוָה

תָהַלָּה: בַּנָה יִרוּשָׁלַם יְהֹוֶה נְרְחֵי יִשְּׂרָאֵל

יָבַנֵם: הָרוֹפֵא לִשְׁרְוּרִי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעִצְבוֹתָם: מִנָּה מֵסַפָּר לַכּוֹכָבִים לְכָלֶם שֵמוֹת יִקְרָא: נָרוֹל אֲרוֹגוְנוּ וְרַב־־כְּחַ לָתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹרֵד ְעַנָוִים יְהֹנָה טַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עָרֵי־אָרֶץ: עָנוּ לַיהוָהבְּתוֹדָהוַפְרוּ לֵאלהֵינוּ בְּכְנוֹר: הַמְבַפֶּה שַׁמֵים בַּעָבִים הַמֵּבִין לָאֶרֶץ מָטֶר הַמַּצְמִיהַ הָּרִים חָצִירּ: נותן לְבְהֵמֶה לַחְמֶה לִבְנִי ערֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בַּגְבוּרַת הַפוּס יֶחְפָּץ לא־בְשוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה אָתד יָרָאָיו אֶת־הַמְנַחָּלִים לְחַסְרּוֹ: שַׁבְּחִי וְרוּשְׁלֵם אֶת־יְרֹוְּחַ הללי אֱלבור ציון: כִּי־תַּוֹק כְּרִיחֵי שְׁעָבֵיךְ בַּרַךְּ כְּנַיְר בַּקְרַבַּך: הַשְּּכִוּלֵךְ שָׁלוֹם חַלֵּב חִשִּים ישבּיעד: הַשׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֵץ עַר־מְהַרָּח יָרוּץ דְּכָרוֹ: הַנּחַן שֶׁבֶּגֹּ בַּצְמֶר כְּפור כָּאָפֶר יְפוֹר: מִישְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִּחִים לְפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעַמד: יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֶּׁב רוּחוֹ יִזְלוּד מֶים: מַגִּיר דְּבָרָיו לְיָעַקב הָקָיו וּמִשְׁכָּטִיו לִישְׂרָאֵל: לְא

צַשָּׁה בֵן לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יִדְעוֹם הַלְּלֹנִיהּ (ממח) הַלְלוּיָה הַלְלוּ אֶת־יִהוֶה מְן־הַשְּׁמֵים הַלְּלוּהוּ

בַּמְרוֹמִים: הַלְלְוֹהוּ כָּל־מַלְאָכָיוֹ הַלְלְוֹהוּ

בָּל־צְבָאָו: הַלְלִוּחוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלִוּחוּ בָּל־כּוֹכְבֵי אוֹד: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַפִּים אֲשֶׁר מֵעל הַשְּׁמָום: יְהַלְּלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוא צְוָה וְנַבְרֵאוּ: וַיַּעְמִירֵה לָעד לְעוֹלֶם הָק־נָתוֹ וְלֹא יַעְבוֹר: הַלְלוֹ אֶת־יְתוֹה מִן־הָאָהֵץ הַנִּינִים

Weg der Frevler frümmt Er. Der Emige wird ewig regteren, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללייה (Pjalm 147.) Hallelujah! Denn schön lift's, unferm Gotte saitenspielen, benn lieblich ift's; ihm geziemet Cobgesang Es bauet Jeruschalagim ber Ewige, Die Berftogenen Jisraels fant-Er heilet die mit gebrochenem Herzen, und berbindet ihre Schäben. Er zählet bie Zahl ben Sternen zu, fie alle nennt-Groß ist unser Herr, und reich an Kraft, Er beim Namen. feine Weisheit unaussprechlich. Es erhalt ble Gebeugten ber Ewige, erniedrigt die Frevler bis zur Erbe. Stimmet an bent Ewigen mit Danklied, saitenspielet unserm Gotte mit der Cither. Der den Himmel bebeckt mit Bolfen, ber Erbe Regen bereitet, ber bie Berge Gras sproffen macht. Er giebt bem Bieh feine Nahrung, ben jungen Raben, bie ba rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat Er Befallen, nicht an bes Mannes Schenkeln Luft. Gefallen hat ber Ewige an Denen, so ihn fürchten, und seiner-Gnade harren. Preise, Jeruschalajim, ben Ewigen, rühme beinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel beiner Thore, gesegnet beine Kinder in beiner Mitte. Der gn beiner Greite: ben Frieden geset, mit dem Fett bes Weizens bich fattigt, Er fendet sein Wort zur Erbe, - flugs läuft sein Ausspruch; ber Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Afche ausstreuet; ber feisc nen Frost in Studen schleubert, vor seiner Ralte - mer tanni bestehen? Er sendet fein Wort und läßt fie fcmelgen, läßt wehen seinen Wind, sie zerrinnen zur Passer - Er berkundet Jackob seine Worte, seine Satzungen und Rechte Jiergel., Nicht. also that Er an irgend einem Bolte, und bie Rechte tennen fie Hallelujah!

Hinnel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all seine Engel, lobet ihn, ihr all seine Engel, lobet ihn, ihr all seine Schaaren. Lobet ihn, Sonnte und Mond, lobet ihn, all ihr Sterne des Lichtst-Lobet ihre, Himmel der Himmel, und die Wasser, die über den Himmely. Sie sollen loben des Twigen Namen, denn Er gebot, und sie wurden geschaffen. Und Er stellte sie hin sur beständig ewigsicht ein Gesetz gab Er und wandelt es nicht. — Lobet den Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiefen; Feuer und Huget.

וְבְלִיהָהמוֹת: אֵשׁ וְבָּרָד שֵׁלְג וְקְיפוֹר רְוֹם סְעָרָח שְׁשְׁה.
רְבָרוֹ: הַהָּרִים וְבְלֹּי נְבֶּעוֹת עֵץ פְּרִי וְבָלִ־אַרֵוֹם: הרֹנָה וְבְּלִיבְּהַמִּה נְבָּוֹר: מַלְבִי אָרֵץ וְבָלִּי לְּאָמִים שְׁרִים וְבָּלִי לְאָמִים וְבָּלִי בְּאָמִים וְבָּלִי אָרָץ: בּרוּרִים וְנִם־בְּתוּלוֹת וְבָּלִי אָמִים עִּבְיב וְבְּלִי אָרִץ: בּרוּרִים וְנִם־בְּתוּלוֹת וְבָּלִי אָמִים בְּרֵי בְּבָּלִי אָרִים: וְיַבְּלֵּוֹ אָת שׁם יְרוֹנִה כִירנשׁנָב שְׁמוֹ לְבִּדִּי הַלְּאָמִים: וּנְיְהָם כְּרָן לְעַפוֹ תְּהַלָּת לְּכְלִי־ בְּלַלְיָה: מַלְרָלִי הַלְּלִינָה:

יקט הַלְלוּנָה שִׁירוּ לִיהוָה שִׁיר הָרָשׁ הְּהַלְּחוֹ בַּקְּחֵר הַסִירִים: יִשְׁמֵח יִשְׁרָאֵל בְּעִשִׁיוֹ בְּנֵידִּשִּׁין

ינילו במלכם: הקלו שמו במחול בתף וכנור ומקרו לו: כירוצה יהה בעמו יפאר, ענוים בישועה: יעלוו הסידים בכבור ירנו על משבחתם: רוממות אל בנרונם והרב בימות בנדם: לצשות נקמה בנוים מוכרות בלאמים: לאסר מלביים בוקים ונבבריהם בבלי ברול לעשות בימות מידים בתוב החר הוא לאכר החידיו הללית:

בהם משפט כתוב הדר הוא לכל המיריו מלליה: "" מש הללניה הללריאל בקרשו מללוחו ברמעטוז מללוחו "מששים" של בבורמיו מללוחו כרב גדלו: מללוחו במסע"

שוקר מללוהו לנכור. מללוהו בתרו מקוהו בתקע במנים וענב: מללוהו בצלצלי שמע מללוהו בצלצלי תרוצה: כל הנשמה ממלל זה מללוה: כהיתייה: בלוד "לעולם אמו ואמן: ברוך "מציון שכן ירושלם מללוה: ברוך " אלחים אלחו שכן ירושלם מללוה: ברוך " אלחים אלחו ושראל עשה נכלאות לבדו: יוברוך שם פכודוי

לעולם וימלא כבודו את־כל־הארץ אָמן ואָמן:

Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollstreckt; Berge und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Cedern; Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Bogel; Erdenkönige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrichter; Jünglinge sammt Jungfrauen, Greise sammt Jungen! Sie sollen loben des Ewigen Namen, denn erhaben ist sein Name allein; seine Masestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Iisrael vem ihm nahen Bolke. Hallelujah!

neues Lied, seinen Ruhm in den Versammlungen der Frommten. Iisrael freue sich seines Schöpfers, Zijons Linder sollen judeln ihres Königs, loben seinen Namen im Reigen, mit Paufen und Cither ihm saitenspielen. Denn gnädig ist der Ewige seinem Bolke, Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es janchzen die Frommen in Herrlichkeit; judeln auf ihren Lagern. Gottes. Erhebung ist in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, — Vergeltung zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu sesseln ihren Könige mit Banden und ihre Edlen in eiserne Ketten; an ihnen zu üben, das vorgeschriebene Kecht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Hallelusah!

tigthume, lobet ihn in seiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Psalter und Cither. Lobet ihn mit Paufen und Reizen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit Paufen und Reizen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltönenden Chubeln, lobet ihn mit schmetternden Chmbeln! Alles, was Doem hat, lobe Jah. Hallelujah!

Gelobt sei ber Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalazim thront, Hallelujah! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein beiliger Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde. Amen! Amen!

וַיברה בּוִיר אֶת־יָיָ כְעִינִי בָּל־הַקְּהָל וַיּאְמֶר דְּוִיר בָּרוּהְ אַתָּה יָיַ אֱלהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלֶם וַעִר־עוֹלֶם: לך יי הגרלה והגבורה והתפארת והגצה והחור כייבל בּשָּׁמֵים וּבָאָרֶץ לָּדְּ וְיָ הַמּמְלַכָּה וְהַמִּתְנַשִּׁא לְכֹל לְראש: וָהָצְשֶׁר וָהַכָּבוֹר מִלְפָגֶיף וָאַמָּרו מושֵׁל בַּבּל וּבְיָרְדְּ כְּחַ וּנְבוּרָה וּבַיָּרָהְ לְנַדֵּל וּלְחַוֹּק לַכּל: וַעַחָה אֱלֹחֵינוּ מורים אַנַחָגוּ לָדְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִפְּאַרְתֶּךְ: אַתְּה־הוֹא יְיָ לְבַדֶּךָ אַהָ עָשִׁיתָ אֶרת־הַשָּׁמֵים שָׁמִי הַשָּׁמֵים וְכָל־צְּבָאֶם הָאָהֶץ וַכְל־אֲשֶׁר עֲלֵיָהָ הַיִּפִּים וְכְל־־אֲשֶׁר כְּהֶם וָאַהְּרֹי מְחַיֶּרוֹ אֶת־כָּלֶם וּצְּבָא הַשְּׁמֵיִם לְךְּ מִשְׁחַחַוִים: אַמָּח הוא יָיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר כָּחֲרהָ כָּאַכְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר בַּשָּׂרִים וַשְּׂמָתָ שָׁמוֹ אַבְרָרָם: וַמָצֵאתָ אֶת־לְּכָבוֹ נֵיאֱמָן לַפָּנֵיךְ וְכַרוֹת עִפוֹ הַבָּרִית לָתַת אַת־אָרְץ הַבְּנַעַנִי הַהְתִּי הָאָמרי וַהַפָּרוּי וְהַיִּבוֹסִי וְהַנְּרְנָשִׁי לָתֵת לְוַרְעוֹ וַחָּקָם אָת־ דַבַּרֵיךָ כִּי צַדִּיק אָתָה: וַמַּרָא אֶת־עני אַבתונו כְּמִצְרֵים וֹאָת־זַעַקָּחָם שָׁמַעָהָ עַל־יַם־סוֹף: וַחָּתֵן אֹתֹת וּמבְּתִים בְּפַרָעה וּכְכָל־ְעַכָּדִיוּ וּכְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי וָבְעָסָ כִּוּ הַוּוֶרוּ יַעַלֵּיחֶם וַחַּצַשׁ־לְךָּ שֵׁם כְּהִיוֹם הַוֶּה: וַהַיָּם בָּקַעָהָ לִפְּגִיחֶם וַיַעַבָּרוּ בָתוֹדְ־הַיָּם בַּיַבָּשָׁה וָאֶת־־רַדְפִיהֶם השְׁלַבְתָּ בַּמְצוֹלת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמֵיִם עוֹים:

ניושע יָהוָה בַּיוֹם הַהוּא אָת־יִשְׂרָאֵל מִיַּרְ מִצְרָיִם ויַרָא

ישראר"את־מצרים מת על־שבת הנם: נורא־ ישראל את־בער הגדלה אשר עשה ירור במצרים וייראו תוות את־בער נאמינו בירור גרמשה ערהו

רָעָם אֶת־יְהוֹדֶהְ וַיַּאֲמִינוֹ בִּירוֹה וּבְמשָה עַבְּדּוֹ: אָז יִשִּירִ־משָה וּבְנִי יִשְּרָאֵל אֶת־־הַשִּירָבוֹ הַוֹּאַרִּהְ יִבְּנִי יִשְּׁרָאַל אֶת־־הַשִּׁירָבוֹ הַוֹּאַרָּ

Und David pries ben Emigen bor ben Angen ber gangen Berfammlung, und David fprach: Belobt feift Du. Smiger, Gott Biergele, unferes Batere, von Smigfeit ju Smigfeit, Dein, Emiger, ift bie Groke und Die Dacht und ber Rubm unb ber Sieg und bie Digieffat, ig Alles im Simmel und auf Erbeng Dein, Emiger, ift bie Berricaft und Du bift bas über Alles erbabene Saupt. -Und ber Reichthum und bie Ghre fommen bon Dir und Du berricbeft über Alles .. und in Deiner Sand ift-Rraft und Dacht, und in Deiner Sand ftebt es, Alles groß und ftart zu machen. Und min, unfer Gott, banten wir Dir unb lobbreifen bem Ramen Deines Rubmes. Du bift ber Emigeallein, Du baft gemacht ben Simmel, Die Simmel ber Simmel, und all ihr Seer, Die Erbe und Alles, was barauf ift, Die Meere und Alles, was borin ift, und Du giebit ihnen Allen Leben, und bas Beer bes Simmels beugt fich vor Dir. Du bift ber Ewige, Gott, ber Du Abram erforen, und ibn berausgeführt baft aus Ur-Raddin; und baft ibm ben Ramen Abrabam gegeben. Unb. ba Du fein Berg Dir getreu gefunden, foloffeft Du mit ibm ben Bund, au geben bas gand bes Rengant, Chitthi, Gmert unb Beriff und Bebufi und Girgafchi, es ju geben feinem Samen. und baft Dein Bort gehalten, benn Du bift gerecht. Und Du fabeft bas Glend unferer Bater in Migraign, und ibren Rlogeruf am Schilfmeer baft Du vernommen. Und ibatelt Reichen und Bunber an Bharach und an all feinen Rnechten und an all bem Bolte feines Sandes; weit Du mußteft, bag fie frevelten gegen fie, und Du haft Dir einen Ramen gemacht, wie biefen Jag geschieht. Und bas Meer haft Du gespalten bor ihnen, baß fie burch bas Deer rogen im Trodnen, und ibre Berfelger fturgtejt Du in bie-Tiefen, gleichwie einen Stein in machtige Fluthen. יוח ביום החוא אחדישראל מיד מצרים זירא

verd Und so rettete der Ewige an diesem Tage Istrael ans ber Hand Migrafins, und Bisrael fah Migrafin tobt am User bes Krepres, und Istrael fah die gemaling Dand, welche ver, Gwige beshätigt an Migrafin, und das Boll sürchtete den Ewigen, und is allandten in den Ewigen und da Wohrteg, feinen Dener

Bamale fang Mofchet und Die Rinber Bierael biefes

ליתוח ויאמרו לאמר אשירה ליתוח ביינאה נאה סום וַרְבָבוֹ רָמָה בַיִם: עוֹיַ ווִמְרָת יָה ווְהִי־לִי לִישׁוּעָה וָהֹ ארי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: ירוֹה איש מלחמה יהורו שמו: מרכבת פרעה וחילו יכה בים ומבחר שָׁלשָׁיו טָבָעוּ בָיַם־סְוּף: הָהמָת יְבַסְיָמוּ יָרֶדוּ בִמְצוֹלָת בְּמֹרַאָבֶן: יָמִינָךְ יָהוָרוֹ נָאַדָּרָי בּבָּח יִמִינַךְ יְהוַרָּה תִּרְעַץְ אונב: ובָרָב נָאוֹנָהָ תַהַרָס קַמֶּיֶדְ תְּשׁלֵח תַרַנְּהְ וֹאכְלַמֶוֹ בקש: וברוח אפיר נערמו־מים נצבו במרגר נולים קפאו תהמת בלבדים: אָמֵר אוֹיֵב אֶרְדְּף אַשִּׁינּ אָחַלְק שָׁלָל הִמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי הְוֹרִישֵׁמוֹ וָדִי: נַשַּׁפְתָּ ברוחה כפמו וה צללו בעופרת במים אדירים: מיד בַּטַבֶּה בָּאַלִם יָהוָה מִי בַּטִבָּה נַאָבֶר בַּקְּרֶשׁ נוָרָא מָהַלְּתְ עשררפּלָא: נָפִיתָּ יְמִינָדְ תִּבְלַעַמוֹ אָרֵץ: נָתִיתָ בְחַסְרַדְּ עַם־וַוּ נָּאָלֶתַ נַתַלָּתָ כָעוָךָ אָל־נְוַהְ קַרְשֶׁךְ: שָׁמְעוּ עַפֵּים ירנוון חיל אָחוֹ ישבי פּלשת: אַז נְבְהַלוֹ אַלוּפֵי אַרוֹם אַיבֵי מוּאָב יִאַהַוֹמָוֹ בָעַר נָמֹנוֹ כָּל יִשְבֵי בַנַעַן: תִפּל עליהם אימתה ופתר בנדל ורועה ידמו כאפטן ערה יַעְבֶּר עִפְּּוּךְ יְהוֹנָהוֹ עַר־ביַ עַבְּר עַם־בוּוֹ קַנְיִסָ: חְבָאַמוֹ וָתְטָעֵמוֹ בָּהַרָ נַחֲלָחָךֹ מָכוֹן לְשִבְּתְּךָ בְּעַלְתְּ יְחַוְּח מִקְּרָשׁ אַרנָי כּוֹנְנִי יָהֵיף: יְהוֹהָן יִמְלְדְּ לְעלֶם וָעֵר: יְהוֹה יִמְלֹדְּ לעלם וער: כי כלני הפלוכה ומושר בנוום: ועלו מושיעים כָּהַה ציון לשְפט אָת־הַר צַשְּׁו וְהָוְחָה הַלֹיֵי, הַפְּלוּבָה: וָהָיָהוֹ זְיָ לְמֶלֶהְ עַל־בָּל־הָאֶבֶץ בּיוֹם הַהוֹא וַדְעֶרוֹ יָי אֶבֶר וּשְמוֹ אֶחָר: וּבְתוֹרָתְךְ כָּתוּב לֵאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחר:

Lieb bem Emigen und iprachen alfo: Gingen will ich bem Gmigen, beun mit Sobeit bat Er fich erhoben, Rog und Reiter bat Er geschleubert in's Dieer. Dein Gieg und mein Gang tit 3ab Er war meine Rettung; Der ift meine Dacht, und ich will feine Schone preifen; ber Gott meines Baters, und ich will ibn erbeben. Der Emige ift ein Dann bes Krieges, ber Emige - bas ift fein Rame. Bagen Pharaos und feine Macht hat Er ge-ichleubert in's Meer, und ber Ansbund feiner Bagen wurde verfentt in's Schilfmeer. Fluthen bebectten fie, fie fubren binunter in bie Tiefen gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, praugend in Rraft, Deine Rechte, Ewiger, gerichmettert ben Beinb. Und in ber Große Deiner Sobeit bait Du niebergeriffen Deine Begner, Du bait toegetaffen Beine Borngiuth, fie bat fie bergebret wie Stoppeln. Und burch ben Sauch Deiner Rafe thurmten fich Gemaffer, ftant wie ein Damne Bliegenbes, geramen bte Rluthen im Bergen bes Deeres. Der Feind iprach: 3ch jage nach, erreiche, theile Beute: an ihnen erfatten foll meine Wier. gliden will ich mein Schwert, vertilgen foll fie meine Sand. Du bauchteft mit Deinem Doem, ba bebedte fie bas Meer; fie rollten wie Blei in bie gewaltigen Baffer. Ber ift gleich Dir unter ben Dachten, Ewiger, wer ift gleich Dir, prangent an Detligteit, fürebtbar an Rubm, Bunberthater! Du itrecteft Deine Rechte, Die Erbe verichlang fie. Du führft mit Deiner Unabe bas Bolt, fo Du erlofet, Du feiteft es mit Deiner Macht gur Wohnung Deines Beligthums. Es boren's bie Boller, fie beben; Rutern ergreiff bie Bewohner bon Betefcheth. Da eifcheden Gle Ctammfurften Cooms, Die Dlachtigen Droabs, fie ergreift Beben, bor Anaft aufgeloft fint glie Bewohner Rengans. Es falle über fie Schreden und Anait: an ber Groke Deines Armes erftarren fie wie Stein; bis binilbergezogen Dem Bolt, Emiger, bis bin-Abergezogen bas Bolt, fo Du geeignet; bis Du fie gebracht und eingepffangt auf ben Berg Deines Etgenthume, Die Statte, Die 34 Deinem Gibe Die gemacht, Swiger bas beiligthmu, Bere, bas Deine Banbe eingerichtet. Der Guige wird König fein jummer und ewig? — Denn von Gwigen In bas Konigthung und Er ift herricher ber Boller. Und es greben hinauf Die Gieger auf ben Berg Bijon, ju richten ben Berg Glams, und bes Entgen wird fein bas Ronigthum. Und ber Ewige wird Ronig fein iber bie gange Erbe, an felbigem Tage wird ber Ewige einzig fein und fein Dame einzig. Und in Deiner Lebre ftebt gefchrieben alfo: Bore Biergel, ber Gwige, unfer Gott, ift ein einiges. emiges Befort and NOT realizate care desar

שמע ושראל יי אלקינו אן אחר

נְשְׁמֵת כָּלִּיםִי הָּכָּרֵהְ אֶת־שִּׁמְהְ יָיְ אֱלֹתֵינוּ וְרְוּחַ כָּלֹה בַשֶּׁר הְּלָבֵּאָר וֹתְרוֹמֵם זְכְרָהְ מַלְבֵּנוּ חָמִיר : מִן־

הָעוּלָם וְעַר־הָעוּלָם אַחָה אֵל. וּמִבּּלְעָהֵיךְ אִין לָנוּ מֵלֹדְ נואל ומושיע פורה ומציל ומפרנס ומרחם בכל־ערז צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָא אָחָה: אֱלֹהֵי הָראשונים: וָהַאַחַרוֹנִים. אַלְוֹהַ כָּל־בְּרִיוֹת אֲדוֹן כָל־תּוֹלָרוֹת הַמְּחֻלָּל בָרב הַתִּשְבָּחוֹת הַמָּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֵפֶר וּבְריּוֹתִיו בְּרַחַמִים. נַיָּי לאַ־יָנוּם וָלאַ־יִּוִשָּׁן. הַמְעוֹרַר יְשֵׁנִים וְהַפֵּקִיץ נְרְדְּמִים והפשיח אלמים ותפתיר אסורים ותפומה נופלים והווקף כפופים. לך לכדך אנחנו מודים: אלו פינו מַלָא שִׁירָה בַּיִם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רְנָח בַּהַמוֹן נַּלְיוּ וְשִׁפְּתוֹתְינוּ שַבַּח בִּמֶרְחַבֵּי רָקִיע. וַעִינֵינו מְאִירוֹת בַּשְּׁמִשׁ וְבַיְרָחַ... וְיִדְינוֹ פָּרוּשוֹת כָּנְשְׁרִי שָׁמָיִם. וְרְגְלִינוּ קְלוֹת כָּאַיָלוֹר. אין אַנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹרוֹת לְךּ יִנְ אֵלֹחֵינוּ וִישׁלֹהֵי אַכותינו ולכרה את-שמה על־־אחת מאלף אלף אַלְפֵּי אֲלָפִים וְרַבֵּי רָבָבוֹת פָּעָמִים הַפוֹבוֹת שֶׁעָשְׁיהָ עִם־-אַבתינו ועפנו: ממצרים נאלחנו יו אַלחינו ומבית ָצֶבָרִים־ּפְּרִיתָנוּ ּיִּבְּרָעב וַנְאָנוּ ּיוּבְשָׁבְעוּפּלְבּּלְתְנוּ ּ בּחָבֶר הַאַלְתָּנוּ וּמִרְבָר מַלְטְחָנוּ וּמְחָלָים רָעִים וְנָאָמְנִיםׁ יליתנו: עד־תַנָּה עַנָרונוּ רַחַמֶּיִה וַלֹא־יַעַנְבונוּ חַסְהֵיף. ושל הששנו יי אלהינו לנצח: על־כן אכרים שפלנת

Der Dem alles Bebenbigen fegne Deinen Ramen. Emiger, unfer Gott, und ber Sauch alles Aleifches preife und erbebe emiglich Dein Andenfen, Du, unfer Ronig, Bon Emigfeit gu Emigfeit bift Du Bott, und gufer Dir haben wir feinen Ronig. feinen Erlofer und Retter, ber befreit und icunt, erhalt und fich erbarmt zu fealicher Beit ber Roth und bes Drangfale, - wir baben feinen Ronig außer Dir! Bott ber frubeften und ber fpateften Gefchlechter, Gott aller Gefcopfe, Berr aller Beien, ber gepriefen wird in fo vielen Lobliebern, ber leitet feine Welt in Bnabe und feine Befchopfe mit Erbarmen. Und ber Emige foligft und ichlummert nicht. Er, ber in's Leben erwedet Schlafenbe, und aufwachen tant Gutichlummerte, und reben macht Stumme, und lofet Gefeffelte, und fruget Fallenbe, und aufrichtet Gebeunte; Dir allein bringen wir Dant. Wenn auch unfer Daund voll mare bes Befanges wie bas Deer, und unfere Runge bes Jubels mie bas Braufen feiner Wellen, und unfere Birpen voll Breis wie bie Ausbehnung bes Firmaments, und unfere Augen leuchtenb mie Coun' und Mond, und unfere Banbe ausgebreitet wie bie Abler am Simmel, und unfere Suge ichnell wie bie Rebe, - wir murben nicht anereichen, Dir gu banten, Emiger, anfer Gott und Gott unierer Bater! und ju fegnen-Deinen Damen für eine ber taufenbe und abertaufende ja mbrigbenfachen Bobitbaten, bie Du gethan an unferen Batern und an une. Ang Marajim haft Dn uns erloft, Emiger, unfer Gott, und aus bem Stlavenhaufe uns befreit, in Sungersnoth uns gefpeift, und jur Ralle uns verpffegt, vom Comerte baft Du uns gerettet, und ber Genche ime entringen, und bon bofen und Sauernben Rrantbeiten une gebeilt bervorgeben laffen. Bie bierber bat une beigeftanden Dein Erbarmen, und haben und nicht verlaffen Deine Bnabenbezeigungen, und fo wirft Du une nicht im Stiche faffen, Ewiger, unfer Gott! auf ewig. Darum bie Glieber, bie Du gefonbert in uns, und Saud und Obem, Die Du gehaucht in unfere Rafe, und bie Bunge, bie Du gelegt in unferen Munt, jo fte follen banten und fegnen, tobfingen und preifen, erbeben und berבְּפִינוּ: הֵן הַם יוֹרוּ וִיבָּרְכוּ וִישֵׁבְּחוּ וִיפָּאֲרוּ וִירוֹמִמוּ וְיַמְלִיכוּ אָת־שִׁמְּךְ מֵלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פָּה וְיַצְרִיצוּ וְיַבְּלְרִצוּ וְיַמְלִיכוּ אָת־שִׁמְךְ מֵלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פָּה וְיַבְלּ־קוֹמְה וְיַבְלִּרֹ לְשִׁנְן לְּךְ תִשְׁבַע. וְכָל־בָּנוֹת יִירָאוּךְ. וְכָל־כָּנִית יִירָאוּךְ. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךְ. וְכָל־קָרֶב וְנְבִיוֹת יְיַבְאוּךְ תִשְׁמַחְוּה: וְבָל־לְבְבוֹת יִירָאוּךְ תִּבְּכוֹת וְיִבְאוֹן מְבֵּר וְבָּלְּרְ וְנִי מִיְבְּחוֹן מְבֵּר שְׁכָּתוֹב כָּל עַצְּמוֹתֵי מָבְוֹן וֹיְבְיוֹת וְיִבְּבוֹר וְבִּנְיִרְא אֵל עֵנִי מִחְוֹק מִמְּנוּ וְעָנִי וְאָבִיוֹן מְבִּרוֹל הַנְבְּרָךְ וְיִבְּבוֹר וְבִּנְיִרְא אֵל עֵנִי מִחְוֹק מְמֵבוֹן וְעָנִי וְאָבִיוֹן מְבִּרוֹל הַנְּבוֹר וְבִנְּבְרָא אֵל עֵלְיוֹן קְנֵה שְׁמִים נְקְּבְּרְּ וְמִי וְבָּבְרָךְ אָת־שֵׁם בְּוְדְשָׁךְ. בְּאָבוֹן וְנְנִי וְבָּרָרְ אָת־שֵׁב בְּוֹיִשְׁךְּ וּנְבְּרָךְ אָת־שֵׁב בְּוְרָשְׁרָ. בְּצְבְּחוֹן וֹיִנְיְיִים בְּנִבְירִ אָּבְרָרְ אָת־שֵׁב בְּוִרְיִים בְּוֹיִים לְּבָּר וְנִבְּרָרְ אִתְּלְיוֹן קְנֵב וּיִבְּרָרְ בְּנִבְירִ בְּבְּרָבִי אָת־שִׁב בְּוֹיִישׁוּ בְּרָבִי בְּיִבְיִי וְבְּלִרְ אִּבְּרְבְּיִי בְּבְּרִיי וְבְּלִרְיךְ וְנִבְּיִבְיי אָת־שִׁבְּוֹן וְנִבְּיוֹן בְּנִיי בָּבְּרְבּי אָתְרִיי בְּנִבְרָרְ אִבְּבְּיִי בְּנִבְירִי בְּבְּרָבִי אָת־שִׁבְּוֹן בְּנִבְירִי בְּבְּרָבִי אָת־שִׁבְּוֹן בְּבְּרִבי אָתְרִישׁב בְּוֹבְיּבְיִי בְּבְּרִיי בְּבְּרִב וְבְּבְּרָב וְבִּבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי וְבְּבְרָבי אָתְרִישׁוּ וְנִבְּרָוּ וְבְּבְירִי וְבִיּבְיּי בְּבְּרָב וְיִבְּבְּבְיִי בְּבְּבְיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִים בְּמִיּי בְּבְיִים בְּיִי וְבְּבְּיִים בְּבְּבְיּי בְּבְּבְים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיוֹבוּי בְּבְּישׁי בִּבְיְיִים וְּיוֹבְיּבְיוֹי וְיבְּבְיבִיי בְּבְּים בְּיִבּרְיוֹם בְּבְּיִים בְּיִי וְבְבְּבְיתְיוֹם וְּיִים בְּוֹים בְּבְּיבְּים בְּיִים בְּבְּיבְייוֹם וְּבְיבְּבְּיוֹם וְיוֹבְיבְּבְיוֹם וְבְּבְיתְּיוֹים וְּבְבְּבְּיבְים בְּיבּיוֹם וְיבִיים בְּבְּבְּבְּיוֹם וְבְּבְּבְיתוּים וְּבְּבְּיוֹם וְיִיםּיוֹם בְּבְיבְּיוֹים וּיבְּבְים בְּבְּיבְּים בְּיבּיים בְּבְּיבְים בְּיבְים בְּיוֹם בְּיבְּי

רָאֵל בָּתַעַּצְמוֹת עָזֶּך. הַנְּרוֹל בִּכְבוֹר שְּמֶךְ. הַנְּבוֹר לָגָצַח וְהַנּוֹרָא בָּנוֹרָאוֹתֶיך:

herrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unjer König! Denn jeder Mund muß Dir danken, und jede Zunge
Dir schwören, und jedes Knie sich Dir beugen, und jede Höhe
vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und
jedes Innere und jede Niere lobsingen Deinem Namen, nach
dem Worte, das geschrieben steht: All meine Gebeine sollen
sprechen: Ewiger, wer ist wie Du, der rettet den Armen vor
Dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürstigen vor
seinem Räuber? — Wer ist Dir ähnlich, und wer Dir gleich,
und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, start
und surchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde.
Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und
Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: Von David
Preise meine Seele den Ewigen und ihr, all meine Eingeweide seinen heiligen Namen!

Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten.

הלות רבבות עפוד בית וע

יי שורות ותשבחות דוד בן ישועבהה משיחה:

אסקר שונות אונים של אונים של אונים של אונים של אונים של המכך שונה Throne, ber ewig thront, Erhabener und Beiliger ift fein Rame ! Und es beißt in ber Schrift: Jubelt, ihr Frommen, in bem Gmigen, ben Redlichen fieht ju bas Loblied. Durch ben Dunb ber Berechten wirft Du verberrlicht und burch bie Borte ber Frommen gefegnet, und burch bie Bunge Dir Ergebener erhoben, und in ber Mitte ber Beiligen geheiligt.

Und in ben Berfammlungen ber Diengen Deines Bolles, Des Saufes Bierael, wird im Bubel gepriefen Dein Rame, Du unfer Ronig! in jeglichem Befchlechte; benn fo ift es ja Bflicht all ber Beichopfe vor Dir, Gwiger, unfer Gott und Gott unierer Bater! ju banten und ju rubmen, ju preifen und gu loben, gu erheben und ju berberrlichen, ju feguen, boch gu erheben und gu lobfingen binaus über alle Worte ber Lieber und Lobgefange Davibs, - bes Sohnes Sifchais, - Deines Rnechtes, Deines Befalbten.

IV.

ישְׁתַּבַּח שִׁמְךָּ לָעַר מַלְבֵּנוּ הָאָל הַמֶּלְּךְ הַנְּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ
בַּשְּׁמְיִם וְבָאָרִץ כִּי לְּךְ נָאָה יָיָ אֵלֹהִינוּ וֵאלֹהִי
גְּבוֹתִינוּ שִׁיר וּשְּׁבָחָה הַלֹּל וְוִמְרָה עוֹ וּמִּלְכוּת בְּרָכוֹת
נְּבְּלְה וּנְבוּרָה מָעַמְּה וְעַר-עוֹלְם: בָּרוֹךְ אַתְּה יִיֵּ אֵלֹה וְעַלְכוּת בְּרָכוֹת
נְּבוֹרָה וֹעִרְ-עוֹלְם: בָּרוֹךְ אַתְּה יִיָּ אֵלְּהַ הַבּוֹחִת בְּוֹלְיִים :
בְּרוֹל בַּחִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹרְאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְּלְאוֹרת הַבּוֹחֵר בְּעוֹלְמִים:

וְתְנַדֵּל וְוִתְקַדֵּשׁ שְׁמָחּ רַבָּא בְּעִלְמָא דִי־כִּרָא כִרְעוּתְהּ וְיַסְלִיךְ מֵלְכוּתְהּ בְּתַנִּיכוּן וּבְּוֹמֵיכוֹן וּבְחַנִּי דְכָל־בִּית וִשְּרָאֵל בַּעַנָּלָא וּבִוְמֵן קּרִיב וִאִּמְרוּ בְּתַנִּילִא מְן וּלְעַלְתֵּי עְלְמֵי וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלְּכִי לְעַלַם וּלְעַלְתֵי עְלְמֵי וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלְּכִי עִלְכִי וְיִתְּבָּלְא מִן בָּל־בָּרְכָּתָא וְיִתְּעַלָּה וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלָּר וְיִתְהַלְּר וְנִתְּהַלָּר וְיִתְהַלְּר וְנִתְּהַלָּר וְיִתְהַלְּר וְנִיתְבַּלְיִא מִן בָּל־בָּרְכָּתָא וְשִׁרְתָּא בְּרִיךְ הִּוּא לְעַלְכָא וְאִכְּרוּ אָמֵוֹ:

חון בָּרְכוּ אָתְרוֹי ְ הַכְּרָרְ לְעוֹלָם וְעָר: יְחִי שׁם יְיִחְבַּרָרְ וְיִשְׁחַבַּח וְיִחְבַּאַר וְיִישְׁחַבּח וְיִחְבַּאַר שְׁמוֹ שֶׁרֹ בְּרְרְּרְיִי הַמְבֹרְךְ לְעוֹלָם וְעָר: בְּרוּךְ יִיְחַבְּרְוֹשׁ בְּרוּךְ יִיְחַבְּרְוּאַ אָחָרוֹן וּמְבַּלְעָרְיוֹ אִין אָלְחִים סְלּוּ לְרבֵּב בְּרוּךְ שִׁמוֹ וְעִלְוִוּ לְפָנְיוֹ. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל בָּל־בְּרָכָח וּחְהִלְּח בְּרִבְּר שִׁמוֹ וְעִלְוִוּ לְפָנְיוֹ. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל בָּל־בְּרָכָח וּחְהִלְּח בְּרִבּר מִלְכוּחוֹ לְעוֹלִם וְעַר: יְהִי שׁם יְיִ מְבֹרְךְ מֵעַהְּח וְעַר־עוֹלָם בְּרוּךְ שִׁם בְּבוֹר מֵלְכוּחוֹ לְעוֹלִם וְעַר: יְהִי שׁם יִיִ מְבֹרְךְ מֵעַהְּח וְעַר־עוֹלָם בְּרִיךְ שִׁם בְּבוֹר מֵלְכוּחוֹ לְעוֹלִם וְעַר: יְהִי שׁם יִיִ מְבֹרְךְ מֵעַהְּח וְעִר־עוֹלָם

König, Gott, Herrscher, groß und heilig im Himmer, Du, unser König, Gott, Herrscher, groß und heilig im Himmel und auf Erben! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! Lied und Preiß, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm, Verherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei, Ewiger! Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Dankeslieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobsgesängen, König, Gott, ewig Lebender!

1272 (Borb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen! 7172 (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

פותחין הארון .

בְּרוֹךְ אַהָּה יֵי אֱלֹהֵינוּ מֵלֶךְ הָעוֹלֶם. הַפּּוֹתְחַ לְנוֹ שַׁעַרֵי רַחֲמִים. ומֵאיר עֵינֵי הַמְחַבְּים לְסָלִיחָתוּ. יוֹצֵר אוֹר ובוֹרֵא חְשֶׁךְּ עַשֵּׁה שָׁלוֹם ובוֹרֵא אָת־הַכּל:

אוֹר עוֹלֶם בָּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאְפֶּל אָמֵר וַיְּהָי:

סְלַח לְגוֹי קָרוש. בִּיוֹם קָרוש. כָרוֹם וְקָרוֹש:

חיוק חָשָּׁאנוּ צוּרְנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

כתב שהרי"ל צבור אומר אז כיום כפור עד בכית הועדת הש"ץ חזר בסלדך צבור אומר מן גברו תמאים עד אור וסלת והש"ץ חזר רובבו בחתון ועד"ז כל הפיוט - וכן המנה ברוב הקהלות. זיש קהלות נוהגים לחזור אחר כל שני חרוזים פעם סלת ופעם תמאנו.

כיוסד ע"ם א"ב כפול.

י או בְּיוֹם בְּפוּר סְלִּיתָה הוֹרֵיתָ. אור וּמְהִילָה לְעָם וּוּ קַנְיתָ: יוֹ בְּּסְלְּחָךְ לְעוּנוֹת וַחַשְּאֵים עָדָה. בְּעָשׁוֹר סִמוּכִים בִּבֵּית הַנַּעַדָּה: סֹלח יוֹ נְבָרוּ הַמָּאִים בָּאֵנֵי וְשַׁנָה.

nma auffunt die Pforten von Erbarmen und erheltet bas Auge ber auf feine Bergeibung Sarrenben, ber gebitet bas Licht umd erfolfet bas Licht umd erfolfet bas Licht umd erfolfen bie Finsternig, ber Frieden filftet und bas All erfolden.

IN Das Licht ber Urwelt ift im Schabe ewigen Lebens geborgen. Lenchten bieß Er ans ber Finsterniß aufftrablen, und es geschab.

חלם Bergeih' bem Bolle, bem heiligen, an biefem Tage, bem heiligen, Erhabener, Beiliger!

บหาก Bir haben gefünbigt, unfer Gort! verzeih' une, unfer Schönfer!

IN Einst baft am Subnetag Berzeihung Dn gelehrt, Licht und Bergebung fir bas Boff, bas Dir gehört. Ja Du verziest bie Schuld, bie Sinde ber Gemeind', Im Gottesbaufe fieh' vertrauend fie vereint.

נָשׁ יוֹם אֶחָר בִּימֵי שָנָה: ח׳ דוֹכְבוּ בְּתַחַנוּן לְמוֹחֵל וְסוֹלְחַ. רוֹפָּקִי בִתְשׁוּבָה לְיוֹצֵר אוֹר וְסַלָּח: חשאנו ק׳ הַמְחַק הָאוֹר לְסְלִּיחָתִי. הָעֵת הַּעֲנֶה וְתֹאֹמֵר סְלַּוְחָתִי: ח׳וְתָאִיר עֵיגִינוּ וָתַעַבור עַל־פֶּשָע. וְחוֹמָאֵי בִשְׁנָנָה אַל נָא תָמִית בְּרֶשַׁע (נ"א בְּרָשַׁע): סלח ק׳ זַרְנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ בְּרְעַ מִעַלְלֵינוּ. זֶה צַּדִּיק אַהָּה עַל־בָּל־הַבָּא עָלֵינוּ: ח׳ חָטָאנוּ לְּךּ מֶלֶּדְ עוֹלָמִים. חַנְבֵנְוּ בָּאוֹרָךּ וְלֹא נָצֵא נִכְלָמִים: חשאנו ק׳ שוֹב וְסַלָּח לְדְּ היא הַצְּרָקָה. פַּהַרֵנוּ בְּמַעִינְךְ לוֹבֵשׁ צְּרָקָה: ח׳ יוֹמָם וָלַיֶּלָה שָׁפַּכְנוּ לֵב וָנֶפֶשׁ. יוָרַח לָנוּ אוֹר בְּכִפּוּר ענוּי נְפָשׁ: סֹלְת קּ בְּחַנּוּן הְחַפָּשׁ סִתְרֵי מַצְשִׁים. בְּרַחוּם תִּסְלַח עונוֹת עַמוּסִים: ה׳ לְמַעַן נָרוּץ בָּאוֹר פָּגִיך. לא נִצָא הַיוֹם הִילָם מִלְּפָנֶיף: חשאנו ק׳ מַלְבִּין בַּשֶּׁלֶג חֲטְאֵי עַפֶּר. מְקוֹר חַיִּים וָחֶמֶר עִפָּר: ח׳ נָבְוֹאָה עָרֶיךּ זוֹבֵר הַבְּרִית. נַהְבֵלְנוּ בָּאוֹרְךְ כְּמוֹ נִסְתֵּר בְּנַחֲל כְּרִית: סלח ק׳ שַּׁר חַמְכַפּר בְּעַר צאן מַרְעִית. סוֹכְבנוּ בְּאוֹרְךְ כְּסוֹבֶת מַרְאִית: ח׳ ָעַנְנְוּ אָבְינוּ מִמַּוְעַמֵּקִים. עוֹבֵר בְּאוֹר נְנַה שוֹשַנַת הָעַמָקים: חטאנו ק׳ פָּתַח לָנְוּ שֻׁעַר וְתַעַלֶּה תִפִּלָּה. פּֿנֹיב נְחַצֶּה שוֹכן מַעְלָה: ה׳ צִאָּחֵנוּ חָנַפָּה וּכְחַאָא לא נִתְחַפָּן. צַּרְפֵנוּ בַּבֶּטָף שִׁבְעָתִים מְוָפָּן: סלח ק׳ קרבנוּ לְיָשְׁצַךְ בָּאוֹר שָׁנֵי עָפָּרִים. קוֹרָאִי קְרָשׁת יוֹם כִּפּוּרִים: י׳ רַעְנוּ בָּקָרֶם וְתָאָרֵנוּ יָנְהָר. רַחוּם הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל הְאַחַר: חשאנו ק׳ שְׁפַּוְכָנוּ כַפַּוִים אַבְנֵי לִבּוֹת. שַחַר אוֹר וֹנְיִהַ בּוֹחֵן לְבָבוֹת: ח׳ הְחַשְּׁאֵנוּ בְאֵוֹב וְנִטְחַר בִּיוֹם סְלִיחָתִי. תַּקְשִׁיב סְלַח נָא וְתֹאמֵר סְלַחְתִּי:

סְלַח לְגוֹי בְּרוֹש. בִּיוֹם בְרוֹש. מָרוֹם וָקָרוֹש:

Wenn hoch die Sunde schwillt, uns Schlaf umfangen hält, Jum Segen dieser Tag, der einz'ge, ein sich stellt. Dem, der vergiedt, verzeiht, erschallen Flehensworte, Wir klopsen reuig heut an Deiner Gnaden Pforte.

Pana Laß strahlen heute mild uns ber Bersöhnung Licht.
D laß ergeh'n ben Ruf, ber: Ich verzeihe! spricht.
Erhelle unser Aug', laß unsere Fehle schwinden,
Und laß uns nicht den Tod, wo wir geirret, sinden.
Wohl haben wir gesehlt, wohl schwer wir uns vergangen,
Und Alles ist gerecht, was über uns ergangen.
Wir sihlen, Herr der Welt! so tief heut das Vergehen.
Weih' uns mit Deinem Licht, nicht laß beschämt uns stehen.

Barmherz'ger, Güt'ger Du, Dein ist die Gnad' und Huld, Erfrisch' aus Deinem Quell uns Du, umhült von Huld.
Wir schütten unser Herz vor Dir aus Tag und Nacht,
O sei uns Sühne heut durch Buß' und Reu' gebracht.
Nachsichtig forsch' und prüs', was tief Geheimniß hüllt,
Und Deiner Trauten Schuld vergieb erbarwend mild.
Laß ziehen uns erhellt von Deiner Gnaden Lichte,
Nicht sende seer uns fort aus Deinem Angesichte.

Des Heils und Lebens Quell ist nur bei Dir allein, Des Heils und Lebens Quell ist nur bei Dir allein, Der Du des Bundes denkst, Dein Licht laß uns erhellen, Wie Den, der Zuslucht fand dort an des Baches Wellen 1). Herr, der verzeiht die Schuld der Heerde, Dir vertranet, Birg uns im Licht, wie Den, der Deinen Glanz geschauet 2) O Bater! hör' ben Ruf aus tiesen Seelenqualen. In lichtem Glanze laß des Thales Rose 3) strahlen.

Der in ber Höh' Du thronst, wenn wir Dir betend nah'n.

Diautre Sündensted, nicht laß die Schuld uns zeih'n,

Wie Silber siebensach laß uns geläutert sein!

Dein Strahl erleucht' uns, wie die Brilder, treu verblindet '),

Die von der Weihemacht des Sühnetags verkindet,

Weid' uns, wie sonst, und hell laß glänzen uns im Licht,

Hör' und gewähr' es uns, Erbarmer! säume nicht!

Das Herz, verstockt wie Stein, wie Wasser sieh's zerrinnen. Bring' uns am Morgen Licht, v Herr, ber prüst das Sinnen. Entiund'ge uns am Tag der Sühne, sprich uns rein. Horch und vergieb, v Herr! gewähr' uns Dein Berzeih'n!

S-ociali.

¹⁾ Der Prophet Elfab an bem Bache Rerith.

^{8) 3}ierael.

²⁾ Mofdeb.

⁴⁾ Mofdet unb Abaron.

\$2000lc

יאם שכת ווירו דאס אונטענשטעהענוע הכל יורוך גענעטעט) הַכָּאָרְץ וְלַדְּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּכְּטוּבוֹ מָחַהָּשׁ בְּבָל יוֹם תְּמִיר מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיך יָיָ. בָּלָם בְּחָבְמָה עֲשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרָץ קּנְיָנֶיך:

נאם שבחי)

הַכּל יוְרוּךְ וְחַכּל יְשַבְּחְוּךְ. וְהַכּל יאִמְרוּ אֵין קָרוּשׁ בַּיָי:

הַכּל יוְרוּךְ וְהַכּל יְשַבְּחְוּךְ. וְהַכּל יאִמְרוּ אֵין קָרוּשׁ בַּיָי:

הַכּל יְרוֹמְמְוּךְ מֶּלְה וֹצֵר הַכּל. הָאֵל הַפּוֹתֶח בְּבָל

חַמְּח מִמְּקוֹמָה וּלְבָנָה מִמְּכוּן שִׁבְתָּה: וּמֵאִיר לְעוֹלָם

הַמְּלוּ וּלִיוֹשְׁבָיוּ. שֶׁבָּרָא בְּמִרַת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לְעוֹלָם

וְלַדְּרִים עָלֶיְהָ בְּרַחֲמִים. וּכְּטוּכוֹ מְחַהֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיר לְאָרֶץ

מַעשֵּׁה בְרֵאשִׁית: הַמְּלְּהָ הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מִאָּוּ. הַמְּשָׁבָּח

וְהַמְּפַצָּר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֵלהֵי עוֹלָם בְּרַחְמֵּיךְ

(Am Sabbat werben bie unten befindlichen Stillde gebetet.)

nenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verzüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle hast Du mit Weisheit gebildet, voll ist die Erde Deiner Besitzthümer. O König, Du allein Erhabener von

(Am Sabbat.)

Alles preiset Dich, und Alles verherrlicht Dich, und Alles spricht: Keiner ist heilig wie Gott, Alles erhöhet Dich für und für, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Ostens, und aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen lässet die Sonne aus ihrem Orte, und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und er leuchtet der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohenenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verzüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. O König, Du allein Ershabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt, in Deinem

הפּלֶךְ הפּרוּטֶם לְברּוּ מִאֶּי הפִשְׁבֶּה וְהַפְּפּאָר וְהַפּתְנֵשׁא מימות עולם: אֱלֹהֵי עולם בְּרַהַמֵּיךְ הָרִבִּים רחִם עלִינוּ אֲרוֹן אֵנָוִ צוּר מִשְּׁבָּנִוּ מָצֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁנָב בַּעַרֵנוּ: אֵל בְּרוּךְ

(אס שכת∙)

הֶרְבֶּים רָחֵם עָלֵינוּ, אֲרוֹן עוְנוּ צור משְׁנַבֵּנוּ מָגַן ישְׁעֵנוּ
מִשְׁנְהַ בְּעָרְנוּ: אֵין בְּעַרְבָּף וְאֵין וּוּלְמֵךְּ: אֵשְׁפְס בּלְמֶךְּ
וּאֵין וּוּלְמֶךְ מַלְבְּנִּוּ לְחַנֵּי תְעוֹלֶם הַבָּּא: אֲבֶּס בּלְמֶךְּ
מִיֹּלְנוּ לִימוֹרִי הַפְּשִׁים. וְאֵין וּוֹלְמֶךְּ: אֵשְׁס בּלְתְּךְּ
מֹיִּבְילֵנוּ לִימוֹרִי הַפְּשִׁים. וְאֵין וּוֹלְמֶךְּ מִשְׁבְּנוֹ
מִלְנוּ לִימוֹרִי הַפְּשִׁים.

אל אַרוֹן על כָּל הַפְּעשִׁים. בְּרוֹךְ וּמְבוֹרֶךְ בָּפִּי בָל נְשְׁמָר: נְּדְלוֹ וְטִוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. בָּעֵת וּתְבוּנְה סבְּבִּים אותו: הַפִּתְנָאָה על חיות הַקְּרֶש. וְנֶהְדֶּר בְּבָבוֹר עַל

jeher, gepriesen und verherrlicht und in Almacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt! in Deinem großen Erbarnnen erbarme Dich unser, Herr univer Macht, Port univer Stärte, Schild unives Peils, Schut um und. O herr, gepriesen sei

(Am Sabbat.)

großen Erbarmen erbarme Dich unfer, herr unfer Macht, hort unfere Stärfe, Schit unfres heils, Schutwehr um uns! Richts fieht Dir gleich, und Richts außer Dir! Es giebt neben Dir Richts, und was mare Dir abnlich? Richts sieht Dir gleich, herr, unfer Gott, in biefer Belt, und Richts außer Dir, Du unfer König, im Leben ber kinftigen Welt, es giebt neben Dir Richts, unfer Erlöfer, in ben Zeiten bes Weffias, und Richts ift Dir ähnlich, Du unfer Retter, wenn Du belebest bie Tobten.

Die Gott, herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenben. Seiner Größe und Gite ift voll bie Welf, Beischeit und Bernunft ungeben ibn rings. Der in Pracht fich erhebt fiber ben heiligen Thieren, und im Glange ber herrlichkeit ftrablt auf seinem Wagenitren. Fürsprechente Milbe und Gradבְּדוֹל בְּעָה. הַבִּין וּפָעל זָהֲרִי חַמָּה. טוֹב יָצֵר כְּבוֹד לִשְׁמוֹ. מָאוֹרוֹת נָחַן סְבִיכוֹת עִוֹוֹ. פִּנּוֹת צְבָאֶיוֹ קְרוֹשִים רוֹמְמֵי

(אם שבת -)

המֶרְכָּבָה: וְכות וּמִישׁוֹר לְפְנֵי כְּסְאוֹ. חֶסֶר וְרַהַמִּים
לְפְנִי רְבּוֹדוֹ: מּוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹדֵינוּ וְצָרֶם בְּרַעַת
לְפְנִי רְבּוֹדוֹ: מּוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹדֵינוּ וְצָרֶם בְּרַעַת
בְּבְּלֶב מְבְל: מְלְאִים זִיוּ וּמְפִּיקִים נְּנָה. נָאָה זִינָם בְּּבְל
בְּעֵלְם: שְׁמָחִים בְּצָאמָם וְשָׁשִׁים בְּבָאָם. עשים בְּאִימָה
לְצוֹן קוֹנְם: פָּאַר וְבְבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁים . עֲשִׁים בְּאַיְּהְה
צוֹרַת הַלְּבָּרָח: שֶׁבְר וֹקְרָה לוֹ בֶּל צְבָא מֶרוֹם. תּפְּאֲרָח
זְלֵוְבָּר מִלְבְנִה וִשְׁיִּת הַמְּדִשׁ:

On, groß an Weisheit, der bereitet und geschaffen die Strahsen der Sonne, der Algalige bildete herrliches gugnis für seinen Namen! Die Leuchen stellet Er rings um zeine Wazieltät, die Kübrer seiner Himmelsschauen sind delige Wesen, die derhoren ischen den Allmachtigen, wendbässig verklinden sie eine Ferrichsteit

(Am Sabbat.)

heit stehen vor seinem Thronsihe, Gnad' und Erbarmen vor seinem Glang. Wohltheund sind bie Leuchten, die erschäffeit mit Weisheit, Vermanst und fiere niet Er hat sie gebitbet mit Weisheit, Vermanst um über legender Aunst. Kraft und Stärfe hat Er in sie gelegt, daß sie walten immitten bes Erdenballes. Gangerstillt und Helle strab, herrlich sit ihr Manz durch die gange Welt; pröhlich in ihrem Aufgange und herrlich in ihrem Nobergange, erfüssend ihrem Aufgange und herrlich in ihrem Nobergange, erfüssend geben sie seinem Namen, Indes und Jauchgen dem Gerächniss seinem Namen, Indes und Jauchgen dem Gerächniss seiner Herrschaft. Er rief die Sonne und Licht zing auf, Er sah formte des Nobese Gefilt. Freis sich gefet das gange Her hohe, Muhm und Fröse Straffim und Dfauntim und die beiligen Therzeschaften.

שַבֵּי תָּמִיר מְסַפְּּרִים כְּבוֹר אֵל וּקְרָשְׁתו: תִּתְבָּרַדְ יִיְ אֶלְחֵינוּ על שֶׁבַח מַּעשׁר יָבִיךְ וִעַל מָאוֹרִי אוֹר שֶׁעְשְׂיתָ יָפָּאַרוּך מֶּלָח:

יְפָּאֲרוּך שָבַח מָעַשָּׁח יָבֶיך מִפּאַרוּך אוֹר שָבָח הַשְּׁבִיעִי הַפָּאָרוּך שָּבַח מִפַּלְחוֹם הַשַּׁבִיעִי מִפְּאַרוּ בְּשָׁבִיעִי מְשַׁבִּח שִּׁבִּיעִי מְשַׁבִּח שִּׁבִּיעִי מְשַׁבִּח שִּׁבִּיעִי מְשַׁבִּח שִּׁבִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבִּח שִּׁבִּי וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבִּח וְעָל הָאָרְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבִּח שִּׁבִּי וְיִוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבִּח וְעָל הָאָרָי שְּׁבִּר שְׁכִּר בְּלֹי צִּיְרִיוֹּ שְּׁבַח מִוֹב לְהוֹדוֹת לַיִי: לְפִּיכָּך יְפָּאָר מְּוֹבִי לְּעִבּוֹ וִשְּׁבְישׁׁבִי מְּשְׁבִּח מִוֹב לְהוֹדוֹת לַיִי: לְפִּיכָּך יְשְּבָּח מִוֹבְירִי שְּבִר בְּלֹי צִּיְּרִיוֹ שְּבָּח מְנִבּי וְעָל הָאָרֶץ מִהְּחָה לְּעֵפוֹ וִשְּׂרָאֵל בְּלְּיִבְּי מְלְּבֵּר בְּעִבְּי שִׁמְּר וְעָל הָאָרֶץ מִהְּחָה לְעֵפוֹ וִשְּׁרְאֵל בְּלְּבְּי מְלְּבֵּר מְּוֹבְי מְשְׁבִּח מִנְשְׁתוֹ וְעֵל הְאָבֶרץ מְחְבֹּי מִבְּעִּים מִפְּעֵל וְעַל הָאָבְיץ מְחְבִּי מְלְבָּי מְלְּבְּי מְּלְבִּי מְלְבִּי מְלְבָּי וְעָל הָאָרְיוֹך מְעִל מְאוֹרִי אוֹר שֶּׁבְשְׁתוֹ בְּיִבְּים הַשְּבְּתוֹים מִפְּעֵל וְעַל הְאָבֶרץ מְחְבִּים הְחָבְּים מְעַשְׁתוֹ יְבִייְר וְעַל מְאוֹבִי אוֹר שִׁבְּח מִוֹבְיוֹב הַשְּבְּתוֹים מִּשְׁעִל וְעָל הְאָבְרוּן מְעִל מְאוֹבי אוֹר שָּבְּעוֹים הְשָּבְעוֹים מִּשְּבְעוֹים מִפְּעֵל וְעָל הְאָבְרוּן וְעֵל מְאוֹבִי אוֹר שִּבְּעוֹים מִּבְּעִּישְׁית מְנִבּים מִּבְּעְשִׁים מְעַשְׁתוֹן וְעֵל מְאוֹבִי אוֹר שִּבְּעשִׁית מְנִבּים מִּעְשִּׁת וְבִּיב בְּיוֹב מְיִבְּיוֹב מְיִים מְעִשְׁתוֹים מְעִבְּים מְנְעִים מִּוֹים מִּיִּים מְּבְּבוּים מְעִבְּשִׁים מִּבְּיוֹב מְיִים מְּבִּים מִּבְּיִים מְּבְּיִים מְּבְּבוּים מְּעִּבְּים מְּיִבּים מְּבְּבוּים מְּבְּישִׁים מִּים מִּים מִּבְּים מְבִּים מְּבְים מְיִים מְּבְּבוּים מְּעִבְּים מִיּבְּבְּיוֹים הְּבִּבּים מִּים מְּבְּיבְייִי מִי מְּבְּבוּים מְּבְּבְּיוֹם מְּבְּבְּיבְייִי מְיוֹם הְבִּבְּיים מְּבְּבְּיוֹם מְשְּבְּיתְיי מְיִים מְּבְּבְּיבְיי מְיּים מְּבְּבְּיים מְּעִבְּים מְּבְּיבְּיים מְּבְּבְּיבְּיי מְיוֹם הְבּבּיבְּיים מְּעְבְּבְּיים מְּבְּבְּיבְייִים מְּבְּיבְיים מְּבְּיבְּיבְיי מְּבְּיבְייִים מְּבְּבְּיבְּעְים מְּבְּיבְבְייִים מְּבְּיבְּבְּיבְּיים מְּבְּיבְּיים מְּבְּבְיבְּיים מְּבְּבְ

Gottes und seine Heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

(Am Sabbat.)

Dem Gotte, ber feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf seinen Ehrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er den Kuhetag, Seeslenlust nannte Er den Sabbattag. Das ist der Preis des siesbenten Tages, daß an ihm Gott seierte von seinem ganzen Wirsten. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbat: "Schön ist's, dem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Berherrslichung bringen sie dem Gotte, der Alles gebildet, der gegönnet Ruhe seinem Bolke Iisrael in seiner Weihe am geweihten Sabsbattage. Dein Name; Ewiger, unser Gott! sei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unser König! verherrlicht im Himmel droben, und auf Erden hienieden. Gesegnet sei, Du unser Retterl ob der Tresslichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

התברה צורנו מלבנו וגאלנו בורא קרושים ושתבח שִׁמָךּ לָעַר מַלְבֵּנוּ יוֹצֵר מִשְׁרְתִים וַאֲשֵׁר מִשְּׁרְתִיוּ בְּלָם עוֹמְרִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַר בַּקוֹל דֹבְרִי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶה עוֹלָם: בָּלָם אֲחוּבִים כָּלָם בּרוּרִים כָּלָם גּבּוֹרִים וְכָלָם עשׁים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קונם וָכָלָם פּוֹתָחִים אֶת פִּיהָם בַּקְרָשָׁה וּבִשְּהָרָה בִּי וּלְנִילְיֶבֶרוֹ הֹמְבַּרְכִים וּמְשַבְּחִים וּמְפַּאָרִים וּמֻעַרִיצִים ומקדישים וממליכים:

אָת־שֶׁם הָאֵל הַפֶּוֹלֶף הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְחַנוֹרָא קרושׁ הוא: וְכָלָם מַקְכָּלִים עליהם עול מַלְכוּת שָׁמֵים וָה מְנָּה. וְנוֹתָנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה לְהַקְרִישׁ לְיוֹצְרָם בַּנַחַתִּ רות בְּשָׁפָח בָּרוּרָה וּבִנִעִימָה קרוֹשָה. כַּלַּם כָּאָחֶר עוֹנִים ואומרים בידאה:

קָרוֹשׁ קַרוֹשׁ יָיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֵץ כִּבוֹרוֹיי

חתברך Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Erlöser! ber erschaffen Die heiligen Wesen, gepriefen Dein Rame für immer, unser König! der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Chrfurcht einmuthig, mit lauter Stimme, die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Chrfurcht ben Willen ihres Dleifters, und Alle thun fie auf den Daund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preifen und lobfingen und rühmen und verherrlis chen und ertheilen die Weihe und bie Herrschaft bem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er, und Alle nehmen sie auf sich das Joch der hinmilischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlanbniß Einer bem Andern, bas Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andachtigem Gemithe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie, sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrfurcht:

vip Heilig, heilig, heilig ist ber Herr ber Heerschaaren so weit die Erbe reicht, geht seine Herrlichkeit.

```
פותחין הארונ.
ת"ו
```

and the second second

ח"וק ברוך שם כבור מלכותו:

מַלְכוּתוֹ בִּקְתַל, עַרָתִי. וּכְבוֹרוֹ הִיא אֵמוּנְתִי. אַלְיוּ בַּקְשָּׁתִּי לְכַפֵּר עֵוֹן חַשָּׁיאַתִי. וּבִיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי. יַעַנְהַּ וְוֹאמֵר סְלַחְתִּי:

חוו מיוסר ע"פ א"ב קרוש אַדיר בַּעַלְיָתוֹ. בְּרוּך שֵׁם כָּכוֹר מַלְכוּחוּ: קרוש בִּתְשׁוּבָה שָׁת סִלִּיחָתוֹ. בְּשִׁבִּ״מֵ: מּלְכּוֹחוּ קרוש גּלְה לְעַמוֹ סוֹר דָּתוֹ. בְּשִׁבִּ״מֵ: קרוש דִּץעל כַפָּרַת צאן מַרעיתוֹ. בְּשִׁבִּ״מֵ: מּלְכּוֹחוּ

קרוש הַפּוֹלֶחַ לְאָיִפְּחוֹ. קרוש וִעַמוֹ יִמַלְלוּ נְבוּרָתוֹ. בְּשֵׁבְּ״ִם: מֹבּוֹחִי

שסים שסים שלכותו Gem.) Gelobt sei ber Name seines herrlichen Reiches! מלכותו Sein Reich, es waltet in meiner Gemeinde Kreis,

Mein Glaub' an ihn ift sein Chrenpreis.

3u ihm ruf' ich um Stihne von Gund' und Schulb,

Am Sühnetag um feiner Bergeihung Bulb.

Gr wird erhören und fprechen: 3ch habe verziehen!

Herehrung!

Heiliger! Verheißen hat Verzeihung Er ber reuigen Bekehrung.

heiliger! Der sein Geheimnis uns enthüllt, sein Wort uns hat gelehrt.

Heiliger! Der gern ber Schaar, die mild Er führt, die Sühne stets gewährt.

Heiliger! Die ihm erbeben, wird sein Wort rein sprechen beut von Sünden.

Heiliger! Bon Dank erfüllet wird sein Bolk ber Gnaben Macht berkfinden.

בָּרוֹשׁיוֹוֹפֶּר אָיִמָּה בָּאַהַבְּתוֹי. בְּשִׁרִיים: בות שׁפֹּל בֹּאנוּ דָפֹּת עַפֿעוֹי בּּמִבּים: פֹּנְכוּעוֹי בָּרוֹשׁ שַּהֶר מִמָאוֹם בְּמֵי וְרִיקְתוֹ. בָּשֵׁבְ״מֵּ: קרוש ילבין בשלג חשאי סגלתו. בשב"ם: מלכותו בָּרוֹשׁ כַפֶּר לְעַמִּךּ יִשְּׂרָאֵל שִׁנְנְתוֹ. בְּשֵׁבְּ״ם: קרוש לְיוֹם אָחָר בַּשְׁנָה שָׁת קריאָתוֹ. בָּשִׁבְּים: מלכותו קרוש מוחל וסולח לערתו. קרוש נראה בהר מרום הרים עמידתו. בַשַב 'מַ: מלכוחו קרוש סולח וטוב לסובלי על יראתו. בְּשִׁבְּ״מֵ: קַרוֹשׁעוֹן יְכַפָּר וְלֹאַיָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ. בְּשֵׁבִּ"מַ: מלכוחו קרוש פּשָׁעִים מַעביר בִּצִּרְקָתוֹ. בְּשֵׁבִּ״מַ: קרוש צופה בענוי גפש תפחו. בְּשִׁכִּ״מֵ: מלכותו בָּרוֹשׁ קַבָּץ קְהַל קְרוֹשִׁים בְּהֶמְלָתוֹ *. בְּשֵׁבְּ״מֵ: קרוש בחום וְחַנוּן וְאֵין זוּלָתוֹ. בְּשֵׁבִּ״מֵ: מלכותו קַרוש שובן שְחָקִים בִּמְבון שִבְתוֹ. בָּשֵׁבִּ"מַ: בָקרוש תַּרְשִׁישִים יַגְירוּ תִפְאַרְתוֹ. בָּשִׁבְּ״מַ: מַלְכוּתוֹ בִּקְהַל עַרָתִי. וּכְבוֹרוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אַלְיוֹ בַּקְשְׁחִי לְבַפָּר עַנוֹ חַשְּׁאִתִי. ובִיוֹם צוֹם כִפוּר סְלִּיחָתִי. יַעְנֶרה

ייאמר סַלַּחָתִי: סוגרין הארון ניאמר בַלַּחָתִי:

[•] נ"א קרושים יָצריצוּ הְרָשָׁחוֹ וכן מתורגם

Beiliger! In Liebe wird gebenken Er ber ihm ergebnen Treuen.

Seiliger! In Gnaden sieht und Huld Er's an, wie sie sich heut kasteien.

Beiliger! Er läutert bie Unreinen heut aus feiner Reinbeit Quellen.

Beiliger! Der Gunden trilbe Fleden wird in Gnaben Er an mar mar and a serhellen:

Heiliger! Berzeih' dem Bolte Jisrael, wo irrend es

Heiliger! Der biesen Einen Tag sich hat jum heil'gen -Ruf erwähltle

Heiliger! Der Guhne und Bergebung mild verkundet

seiliger! Der auf bem heil'gen Berg' im Glanz sich zeigte offenbar.

Heiliger! Er sühnt, vie gern und froh ber Last sich heil'gen Dienstes beugen.

-Deiliger! Der mild verzeiht und gnabig heißt bie Gluth bes Zornes schweigen.

Beiligen Der läßt erbarmungsvoll ben Fehl', Bergehens Bürde, schwinden. ...

Beiliger! Das Faften an dem Zehnten nimmt Er an und tilgt vie Sünden.

Heiliger! Die Beiligen verkunden laut von seiner Bei-Tigfeit.

> Heiliger! Wie Niemand außer ihm, — wie Er ist voll Barmherzigkeit.

Beiliger! Der hoch auf seinem Sitze thront in laut'rer Himmelssphäre.

Beiligert Deg Ruhm-verkunden laut im Chor die heil'gen Himmelsheere.

Himmelsheere. Sein Reich, es waltet in meiner Gemeinde Kreis, Mein Glaub' an ihn ift fein Ehrenpreis. Bu ihm ruf' ich um Guhne von Sand' und Schulb, Am Guhnetag um feiner Bergeihung Gulb. Er wird erhoren und sprechen: Ich habe verziehent

10000

וְהַהַּחֵיוּרֹתְ יָשׁוֹבֶרוּ וּכָרָכִים יְפָאֵרוּ וּשִּׁרָפִים יְרְנּוּ וְאָרְאָלִים השני בָּבֶּרְכוּ פָּנִי בָלִ־חַיָּה וָאוֹפַן וּכְרוּב לְעָמַת שִּׁרְפִים לְעָמַוֹּחָם מִשְׁבָּחִים (אוֹמִרִים:

בָרוּךְ כָבוֹר־יָיַ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּך נְעִימוֹת יִמְנוֹ. לְמֶלֶךְ אֵל חֵי וְקַיְם וְמִירוֹת יאמרוּ וְתִשְּבְּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל נְבוּרוֹת עֲשִׁח חֲדָשׁוֹת בַּעֵל מִלְחָמוֹת וֹוֹרְעַ צְּדְקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹבְא רְפוּאוֹת בֹּעָל מִלְחָמוֹת וֹוֹרְעַ צְּדְקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹבְא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהְלוֹת אֲרוֹן הַנִּפְּלְאוֹת הַמְּחַרֵּשׁ בּּמוֹר לְעשׁה בְּרָאשִׁית: בְּאָמוֹר לְעשׁה בְּנִים נִּרְלִים כִּי לְעוֹלְם חַסְרּוֹ: אוֹר חְרָשׁ עַל-צִיוֹן אַתְּרִים נִּרְלִים כִּי לְעוֹלְם חַסְרּוֹ: אוֹר חְרָשׁ עַל-צִיוֹן הַאִּיִרְה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַמָּה וִיְ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

Preis, und die Serafim Jubel, und die Herubim Preis, und die Serafim Jubel, und die Himmelsschaaren Benes beiung. Das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim, ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

קרוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, ein Jeglicher von seiner Stätte!

Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen, dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblicder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herrist der Kämpse, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verzünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpsingswerk, wie es heißt: Dem Schöpser der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zison erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen lad.

Mit nank -Mit großer Liebe baft Dn une geliebt, Ewiger, unfer Bott, mit großer und überichwänglicher Barmbergigfeit Dich unfer erbarmt. Unfer Bater und Ronig! um unferer Bater willen, bie auf Dich bertraut und benen Du bie Lebren bes Lebens ertheilt, fei auch une gnabig, und belehre une. Unfer Bater, Barmbergiger, Gnabenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in bas Berg, gu berfteben und gu ertennen, gu boren, gu fernen und gu lebren, ju bewahren und auszunben und ju bemabren afi bie Borte ber Belebrung aus Deiner Lebre, in Liebe. Und erleuchte unfer Muge in Deiner Lebre, und lag fefthalten unfer Berg an Deinen Geboten, und einige unfer Berg, gu lieben und in fürchten Deinen Ramen; und lag uns nicht ju Schanben merben auf immer und emig. Denn auf Deinen beiligen Ramen, bent großen und erhabenen, vertrauen wir, frobloden wollen wir und jubeln in Deinem Beile. Und lag une in Frieden beimfebren bon ben vier Eden ber Erbe, und fuhre uns aufrecht in unfer Land. Denn ein Bott, ber Beil fcafft, bift Du, und uns haft Du erforen aus allen Bollern und Bungen, und uns nabe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Bahrheit, Dir gn banten und Dich ale ben Ginigen au begengen, in Liebe. - Geobt feift Du o Emiger! ber erwahlt bat fein Boll Biergel in Liebe

יחיר אומר אל. מלך נאמי

שְּׁמֵל יִשְּׂרָאֵל יִהֹנָה אָלֹהִינוֹ יְהַנָּהוֹאָחֶך:

וְאָהַבְּהָּ אָת יְהֹוָהְ אֶלְהֵיךְ בְּכָל־לְבְבְּךְ וּבְכָל־ נְפְשְׁךְ וּבְכָל־מְאֹרֶך: וְהָיוֹם עַל־לְבָבֶך: וְשִׁנִּנְחָם אֲשֶׁר אָנִבְי מְצִוּךְ הַיִּוֹם עַל־לְבָבֶך: וְשִׁנִּנְחָם לְבָנִיךְ וְרַבֵּרְהָ בָּם בְּשִׁבְחִּךְ בְּבֵיתֶׁךְ וּבְלֶכְחְךְ עַל־בְיֶרֶךְ וְבְשִׁרְהָם לְאִוֹרת עַל־בְיֶרֶךְ וְהָיִוֹ לְמְטָבְּחָה: וּכְתַבְּתְם לְאִוֹרת עַל־מְוֹנִוֹת בֵּיתֶךְ וֹבְשְּעָרֶיוֹה:

ּוְרָיָר אָם־שָּׁמָע תִּשָּׁמִעוֹ אָל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנכֶי מִצְוָּרְז אָתְכֵם הַיֹּוֹח לְאַהַבָּה אָת־יִהוְיָה אֵלְהֵיכֵם וּלְעַבְרֹוּ

ydu Höre Jisrael, ber Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

7173 Gelobt sei ber Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

deinem ganzen Herzen und mit beiner ganzen Seele und mit beinem ganzen Bernögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gediete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einsichärsen beinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in beinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten beines Hausen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten beines Hausen. Und den Thore.

mm Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote,

die Ich euch heut gebiete, ben Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zn bienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, fo werbe ich ben Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Früh= regen nub Spätregen, bag bu einsammelft bein Getreibe und beinen Most und bein Del. Und Ich werbe Gras geben auf beinem Felde für bein Bieh, und bu wirst effen und satt werben. Hutet euch, daß nicht ener Herz bethört werbe, und ihr abweichet, und fremben Göttern bienet, und euch vor ihnen budet; und über guch ber Zorn bes Ewigen erglühe, daß Er verschließe ben Himmel, daß fein Regen fei, und ber Erdboben nicht gebe fein Bemache, und ihr bald umfommet, weg aus bem schönen Lande, bas ber Ewige, ener Gott, ench giebt. — Und ihr follt biefe meine Worte ench zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden ale Wahrzeichen auf eure Sand, und fie feien zum Denthanbe zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Rinder, babon zu reben, wenn bu sitest in beinem Saufe, und wenn bu gehest auf bem Wege, und wenn bu bich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe fie auf bie Pfosten beines Saufes und an beine Thore Auf baß isich mehren eure Tage und die Tage eurer

L-consul-

בְגִיכֶּם עַל הָאָדְמָּה אֲשֶּׁר נִשְּּבְעֹ יִהְוְה לֵאֲבְהֵיכֶם לְתָּת לָהָם כִּימֵי הַשָּׁמָיִם עַל־הָאָרֶץ:

וְיִאמֶר יִהְיָה אֶל־־מִשֶּׁה לֵאמְר: דַבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְּרָאֵל וְאָמֵרְתְּ אֲלֹהֶם וְעָשׁוּ לְהֶם אֵל־בְּנֵי יִשְּׁרָאֵל וְאָמֵרְתַּ אֲלֹהֶם וְנָחְנְּוּ לְהֵי אִיצְתּ עַל־בִּנְפִי בִּנְרִיהֶם לְרְרֹתָם וְנָחְנְוּ עַל־בִּנְפִי בִּנְרִיהֶם לְרְרֹתָם וְנָחְנְוּ עַלִּרְ אִיתְם אֹתוֹ וּוְכַרְּתָם אֶת־בְּל־מִצְוֹת יְהוֹרֹי עֲשִׁיתֶם אֹתוֹ וּוְכַרְתָם אֶת־בְּל־מִצְוֹתְי לְבַבְּבָּבְּם וְאַשִּׁר־אַתֶּם וּנִים אָחָרִי לְבַבְּבָּבְּוֹ וְעֲשִׁיתֶם אֶתּ־בְּל־מִצְוֹתְי וְהִיִיתֶם יְּאַבֶּר מְצְוֹתְי וְהִיִּתְם הִוּצְאִתִּי אָהְבֶּבוֹ מֵאֶרִץ מִצְרִים לְהְיוֹת לְבֶּם הַאַבִּי יְהוֹת לְבֶּם הִאָּלְהִיכֶם אָנִי יְהוֹת לְבֶּם הִאֵלְּהִיכָם אָנִי יְהוֹת לְבֶם בֹּאלְהִים אָנִי יְהוֹת לְבֶם בֹּאלְהִים אָנִי יְהוֹת אָלְהֵיכֶם לִּהְיוֹת לְבֶם לֵאלֹתִים אָנִי יְהוֹת אֶלְהֵיכֶם:

Kinder auf dem Erdboben, den der Ewige geschworen euren Bätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ben Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schausästen machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäben ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schausäben, daß wenn ihr sie anssetzen, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und sie thuet, und sier heilig seiet eurem Gotte. Ich din der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrasim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אָבֶּתְת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנָאֲמָן וְאָהוּב וְחָכִיב וְנָחְכִּיב וְנָחְכִּיב וְנָחְכִּיב וְנָחְכִּיב וְנָאִים וְנִעִים וְנוֹרָא וְאַהִּיר וּמְתֻקּן וּמְלֶבְּל וְטוֹב וְיָפָּה בּוְרָבְר הַנָּה עְּלֵבְי וְשׁוֹב וְיָפָּה יִבְּיב וּאָמְר בְּנָבְיוֹ חְוִים צוּר יַבְּיִב וְנְשִׁלְכוֹן וְמַלְכוּתוֹ וְאָמוּנְתוֹ לָצֵר קְיָמֶת: וּוְדְבְרָיו חְוִים וְבִּים וְאָקֹנִים וְנָחֲמָרִים לָצֵר וּלְעוֹלְמֵי עוֹלְמִים עַל־בְּנִינוּ וְעַל הּוֹרוֹתִינוּ וְעַל בָּל-הּוֹרוֹת אַבוֹן וִעַל בְּל-הּוֹרוֹת יִנוּ וְעַל בְּלִינוּ וְעַל הּוֹרוֹתִינוּ וְעַל בָּל-הּוֹרוֹת יִנוּ וְעַל בְּלִייִם וְעָלִים וְעַל הּוֹרוֹתְינוּ וְעַל בְּלְ-הּוֹרוֹת יִנוּ וְעַל בְּלְיוֹנוּ וְעַל בְּלְיוֹנוּ וְעַל בְּלְיוֹנוּ וְעַל הִוֹרוֹתְינוּ וְעַל בְּלְיהוֹרוֹת יִנוּ וְעַל בְּלְיהוֹן וּעַל בְּלְיהוֹן וּעַל בְּלְיהוֹן וּעַל בְּנִינוּ וְעַל הִוֹרוֹתְינוּ וְעַל בְּלִיוֹם וּעִל בְּלִיוֹן וּיִבְיְנוּ וּעַל בְּנִינוּ וְעַל הּוֹרוֹתְינוּ וְעַל בְּלִינוּ עוֹלְכָהְיִיך:

על הָראשונים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וְעָר חק וְלֹא יַעָבוֹר. אֲמָת שְׁאַמָּה הוּא יִי אֶלהִינוּ וֵאלהִי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלָם וְעָר: אַמָּח הוּא מֵלְכֵּנוּ מֶלְכָּר אָבוֹתִינוּ אֲמָה. לְמַעוֹ שִׁמְךּ מַהַר לְנָאָלֵנוּ כַּאֲשֶׁר נָּאַלְהָ אָת אֲבוֹתִינוּ: אֲמָת מֵעוֹלְם שִׁמְךּ הַנְּדוֹל עָלִינוּ נִקְרָא בִּאַהַבָּה אֵין אֵלהִים זוּלְתָךּ

non Wahr und gültig ist bas Wort, festgegründet und ewigbleibend, gerade, treu, bewährt, lieblich und theuer, voll Anmuth und holdselig, erhaben und gewaltig, wohlgeordnet und wohlgefällig, gut und schon für uns auf immer und ewig. Wahr ist ber Weltengott, unfer König, ber Gott Jaakobs, unferes Beiles Schild. Für alle Geschlechter bauert Er, und sein Name bauert, und sein Thron ist festgegrundet, und sein Reich und seine Treue besteht für ewig. Und sein Wort lebendig und ewigbestehend, treubewährt und stets begehrt, für immer und in alle Zeit und Ewigkeit, so für unsere Bater wie für uns, für unsere Rinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Bisraels, Deine Anechte; für die früheren Geschlechter wie für bie spätesten ein Gesetz, bas nie sich wandelt. Wahr ist es, baß Du berfelbige bift und bleibst, Ewiger, unfer Gott, und unserer Bater Gott für immer und ewig. Du bift unser König, Du ber König unserer Bater! Um Deines Namens wegen eile, uns zu erlösen wie Du unsere Bater erlöft. Wahr ift es, bag Dein großer Rame von jeher über uns genannt wird in Liebe. Rein Gott außer Dir.

עָזָרַת אַבוֹתִינוּ אַהָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשְׁיֵע לְּבָגִיהָם אַבְּלְּדִר נְדר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶּךְ וְמִישְׁפְּמִיךְ וְצִּדְלָתְרָ עַד אַפְּסֵי אָנֶץ: אַשְׁרִי אִישׁ שִׁיִשְׁמֵע אַהָּחוֹ וְמִבְּלְעָרֶיךְ וְצִּדְלָתְרָ עַד אַפְּסֵי אָנֶץ: אַשְׁרִי אִישׁ שִׁיִשְׁמֵע חִוּא אָרוֹן לְצִפֶּןְרְ וְמִבְּלְעָרֶיךְ אָשְׁלֵן וְמִבּּלְעָרֶיךְ אָשְׁרֵוֹ וְמִבְּרִים בְּנְעָרֶיךְ וְמִבְּלְעָרֶיךְ אִשְׁלְּחָ וְיַסִבּּחוֹת בְּלְבִירִ רִיבָם: אֲמֶת אַהְּח הוּא אַחְרוֹן וִמִבּלְעָרֶיךְ אִין לְנִוֹ מֶלֶּהְ וְיִם־סוּף בְּלְעָרֶיךְ וְמִבְּלְתְּנִין וְמִבְּרִים וְנִשְׁא בְּרוֹם וְנִשְׁא וְנִיבְּחוֹ אַבְּרִים וְנִשְׁא בָּרוֹת שִׁכִּחוֹת שִּבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְחוֹיְמִמוּ אֵל בְּנִיתְּיְבִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת שִׁירוֹת שִׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְחוֹיְמִמוּ אֵל בְּנִיתְרִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת שִׁירוֹת שִׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְחוֹיְמִוּ אֵלְּיִם וְנִיְיִם וְמִירוֹת שִׁירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְחוֹיְמִוּ גִּלְיִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת שִׁירוֹת שִּבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְחוֹיְבְאוֹת וְמִירוֹת שִׁירוֹת שִׁירוֹת שִׁבְּחוֹל וְנִירְא מִשְׁפִּיל גִּאִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת שִׁירוֹת שִׁבְּחוֹל וְנִירְא מִשְׁפִּיל גִּאִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת שִׁירוֹת שִּבְּחוֹן וְנִשְׁבִּי וְנִוֹרָא מִשְׁפִּיל גִּאִים וְנִיתוֹים וְמִירוֹת שִירוֹת שִּירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְנִשְׁא בָּרוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גִּאִים וֹנִילוֹת וֹיִבּים בְּים וְנִשְׁא בָּרוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גִּאִים בּוֹים בְּיִים בְּם וֹנִשְּא בָּרוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גִּאִים בּיוֹם בְּיִים בְּם וְנִשְׁיִים בְּם וְנִשְּׁא בָּרוֹל וְנוֹרָא מִיּבְּים בְּוֹיִילוֹם בְּיִרְים בְּתְיבִּים וְנִשְּׁא בָּוֹבְיתוֹם מְנִילְם בְּיִים בְּיִים בְּיִים וְנִשְּיִים בְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִּים בְּיִים וּבְּיִים בְּיִים בְּים וְנִשְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִבּיים וּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּ

nay Beistand unserer Bäter warst Du von ewig her, Schild and helfer ihren Rinbern nach ihnen in jeglichem Geschlechte; in ber Weltenhöhe ift Dein Git, und Deines Rechtes Walten und Deine Milbe reicht bis an die Enben ber Erbe. Glücklich ber Mann, ber horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Bergen nimmt. Es ist mabr, Du bist ein Berr Deines Bolfes, und ein König, machtig, ihren Streit gu führen. Es ist mahr, Du bift ber Erste und Du bist ber Lette, und außer Dir haben wir feinen König, ber erlöft und errettet. Aus Mizrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott, und aus bem Stlavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast Du erschlagen, und Deinen Erstgebornen haft Du erlöft, und bas Schilfmeer gespalten, und bie Uebermuthigen haft Du verfenkt, und Deine Lieblinge hindurchgeführt, bag bie Waffer ihre Feinde bedten, nicht Einer von ihnen blieb fibrig. Darob priesen Dich bie von Dir Geliebten, und erhoben ben Allmächtigen, und Deine Lieblinge fpenteten Befänge, Lieber und Lobpreifungen, Segmugen und Dankesworte bem Könige, bem Gotte, ber ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ist, ber bie וּמַנִּבְּיהַ שְּׁפָּלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹהֶה צְנָוִים וְעוֹוֵר דַּלִּים וְעוֹנָה לְעַמּוֹ בָּעָת שֵׁוְעָם אֵלָיו. הְּהָלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוֹךְ הוֹא וּמִברָרְה: משָה וּבִנִי יִשְּׂרָאֵל לְךְּ עֲנוּ שִׁירָה בָּשִׂמְחָה רַבָּה וָאָמְרוּ כָלְם:

מִי־כָמְנָה בָּאָלִם יִהוָה מִי בְּמְנָה נָגִּיִּתְּרְּה

שִׁירָר חָדָשָׁה שִּבְּחוּ נְאוּלִים לְשִׁמְךּ עַל־שִּׂפַת הַיָּם יַחֲר בָּלָם הוֹרוּ וָהִמְלִיכוּ וְאָמָרוּ:

יְהנָה יִמְלְהְ לְעַלְם וְעֵר:

צור ישָּׁרָאֵל קוּמָה בָּעִוָרַת ישָּׂרָאֵל וּפְּרֵה כִנְאָמֶךְ יְהוּדָה וִישִּׂרָאֵל נִּאָלִנוּ יִיָּ צִבָּאוֹת שְׁמוֹ קְרוֹשׁ ישִׂרָאַל בָּרוּךְ אַתָּח יִי נָּאַל יִשְּׂרָאֵל:

Tropigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten, und löset die Bedrückten, und beisteht den Berkümsmerten, und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendesten Lob dem höchsten Gotte. gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jiscael stimmten Dir ein Loblied an, in voller Freude, und sie Alle sprachen:

werherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thasten, Wunderthäter!

wens Preis am Meeresstrande, einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

n Der Ewige wird regieren immer und ewig!

Hort Iisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Berheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger ber Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat!

אַרנָי שְׂפָתִי תִּפְּתָּח וֹפִי יַנִּיִר מְּחָלְּחָך:

בְּרוֹּהְ שַּׁהָה יְיָ שֵּׁלֹהִינוּ וִאלֹהֵי אַבוֹתִינוּ אֵּלֹהִי אַבְרָהָם אָלֹהִי יִצְּחָק וִאלֹהִי יַעַקֹּב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אָל עָלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים טוּכִים וְקוֹנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאָל לִבְנִי בְנֵיהָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהָבָה וְבְרֵנוּ לְחַיִּים · מֶלֶהְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְבָהְבְנוּ בְּמַפֶּר הַחַיִּים לְמַעַנְּךְ אָלֹהִים חַיִּים · מֶלֶהְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹּן · בְּרוּךְ אַחָּה יִי מָגּן אַבְרָהָם:

אַהְרֹ גָּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנְי מְחַיִּה מֵחִים אַהְּה רֵב לְהוֹשִׁיעַּי מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחָמָד מְחַיִּה מֵחִים בְּרַחַמִים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפָא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמָקִיָּם אֲמוּנָחוֹ לִישֵׁנֵי עֶפָּר מִי בְמִוֹךְ בַּעַל גָּבוּרוֹת וּמִי

ארני D Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, ber in Güte Gnabe erzweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmzlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. Gedenk unser zum Leben, herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender; König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

Tobten, start, am stets zu helsen; — ber die Lebenden in Gnaben erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben stützt, und die Aranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der אַהָּר לְהַחָּיִה וְשִׁמְּהְ קָרוֹשׁ וּקְרִי וּמִצְּמְים בְּבָלְ-יוֹם יִהַלְלְּוֹךְ פָּלְּחֹבְ אַהַּ הָרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַהָּה יִיָּ מְחַיִּה הַמָּחִים • וְנִאָּמָן אַהָּה לְהַחָיוֹת מִחִים • בְּרוּךְ אַהָּה יִיָּ מְחַיִּה הַמָּחִים • וְנִאָּמָן דוֹמָה לָּךְ מִמְים וּמְרוֹשׁ וּקְרוֹשׁ וּקְרוֹשׁ יִקְלְוֹךְ פַּלְּוֹךְ

וּבְבֵּן הֵן פַּחְדְּךְ יִי אֶלְהִינוּ עַל כָּל־מֵעשִׁיךּ וֹאֵימְתְּךְ עַל כָּל־מֵּדְ־-שֶבְּרְאֹתְ וְיִירְאִוּךְ כָּל־ הַמְּעשִׁים וְיִשְׁתִּחְוּוּ לְפָנִיךְ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיִעְשוּ כְלָּם אֲנָדְּה אֶהָת לַעשׁוֹת רְצוֹנְךְ בְּלַבְּ שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיִרְעִנוּ יִי אֶלְהִינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנִיךְ עוֹ בִּירָה וּנְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְ נוֹרָא עַל כָּל־מה שבראת:

וֹבְבֵּן הֵן בָבור יֵי לְעַמֶּךְ הְהַלְּרֹן לִירֵאֶיךְ

töbtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil. Wer ist wie Du, Bater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpse zum Leben, in Erbarmen. Und Du bist zuverlässig, daß Du besehen wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

nne Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige

an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

iber alle Deine Geschöpfe und ehrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geschöpfe, und vor Dir sich bücken alle Wesen, und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrsschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand, und die Kraft in Deiner Rechten, und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

1221 Und so gieb benn bie Ehre, o Ewiger, Deinem Bolle

יתקוה לרורשיף ופתחון פה למנחלים לך שמחרה לארצף וששון לעירף וצמיתת קרו לרור עברף בעריכרה גר קרבוישי משיתף במהרה כמינו:

וְבָכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמֵחוּ וְישָׁרִים יַעַלְזוּ
וַחֲסִירִים בְּרָבָּה יָגִילוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפָּץ־פִּיתָ וְכָל־
הָרשָׁצָה בְּלָהְּ בְּצָשָׁוֹהְכַלָּה כִּי תַעבִיר בְּמִשֵּׁלֶּת
זָרוּן מִרְהָאֲרֶץ. וְתִּמְלוּהְ אַתָּה יֵי לְכַבֶּךְ עַל
כָּל־מַעשֶׁיףְ בְּהַר צִיוּן מִשְׁכַּן בְּבוֹרֶף ובִירוּשָׁלִים
עִיר קרשֶׁךְ בִּכָּר־אוֹב בְּרַבְרִי קִרְשֶׁךְ יִכְּילֹך יִי
לְעוֹלֵם אַלְתֵיףְ צִיוּן לְרַר וַרַר הַלְלִוּהַ:

ber Nuhm ben Dich Jurchtenben, und ber hoffnung Zuversicht beren, die Dich suchen, und bas freie Wort ben auf Olch Barernben, Frende Deinem Lande, und Bonne Deiner Stadt, und bie Macht lasse aufleimen Deines Knechtes David, und bas Licht leuchten bes Sohnes Sischal's Deines Gesalbten, balb in unfren Tagen.

1929 Dann werden die Krommen es schanen unt sich frenen, und be Gerenen juden, umd die Gweelheten in Jauchgen frobe locken, umd das Zaster wird schiesen seinen Mund, und der Herbert gänglich wie Rauch dahinichwinden, wenn Du tilgen wirst des Derrichgast des Uedermuties von der Erde, und wenn Du berrichen wirt allein, o Ewigert über alse Deine Werte auf dem Zijonsberge, der Stätte Deiner Hertische in Jeunschaft algim, Deiner heitigen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem beiligen Worte: "Herrichen wird der Ewige sin alle Beit, Dein Gott, Bijon, in alse Geichteken.

קרוש אַתָּרה וְנוּרָא שְׁמֶדּ וְצַּבְּיוֹתַּ מָבַּלְעָרֶיְרָּ כָּבְּתוּב וַיִּגְּבָּה יֵי צְּבָאוֹת בָּמִשְׁפְּט וְרָאֵל הַקָּרוֹש נִקְרַש בַּצְרָקָה. בָּרוּדְּ אָתָּה יִי הִפֵּלֹדְ הַקָּרוֹש:

אָסָרה בַּקרמָנוּ מַלְבֵנוּ לַצְבוֹדְמָקְהּ וְשִׁמְּךְּ מַבְּרוֹלְ בָּנוּי וְקַרְבָמָנוּ מַלְבֵנוּ לַצְבוֹדְמָקְהּ וְשִׁמְךְּ מַבְּרוֹלְ הַבָּרוֹשׁ עַלִינוּ הַבָּאָר : וְשִׁמְךְּ והפָרוֹשׁ עַלִינוּ הַבִּאָר:

וְתַּתְּוֹדְלֵנוּ וְיָ אֶלֹחֵינוּ בְּאָחֲכָה אֶת־יוֹם וֹמשׁנְּת וְלְסְלִיחָה ולמנוחה וּאַח־ים הכּפְּרִים חַוָּה לְמְחִילָה וְלְסְלִיחָה וַלְּמִחָרִינִּה וְלִטְחָלִבוּ אָת־בָּלִּעֵנוֹתֵינוּ מַקְרָא־קְדֵשׁ וַבָּר

ליג'אַט מֹאָבנִים : הַצְּפְּהָּנָי נְצִּיּהָעָ פִּוּ אָט בְּגַּיהַנוֹזְיָנוּ הַנְּלְּנָא לְוֹיֶה זְּבְּי

אַלֹּהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹמִינוּ יַשְלֶּה וַיָּבֹא נְיִנְיע וְיַרְאֶרהּ וִיִּרָצָּה וִשְּׁפִע וִיּפָּקַר וְיַבָּר וֹכְרוֹגֵנוּ וּפְקָרוֹגֵנוּ

wip heilig bist Du, und furchtbar Dein Name, und tein Gott außer Dir, wie geschrieben sieht: "Und erhaben ist bet Gott ber Schaaren im Gerichte, und ber heilige Gott gebeiligt in Gerechtgetigteit." Gelobi seist Du, Ewiger, heiliger König!

nra Du haft uns erforen aus allen Bollern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Jungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unfer König, Deinem Dienfie und Deinen Namen, ben großen und

beiligen, über uns genannt.

inm Und Du haft uns gegeben, Embger, unfer Gottl in Liche biefen (Sabbath und) Berfohnungstag gur Bergefung, Bergeihung und Sibne, um an ihm all unfere Schuld ju tilgen; eine bellige Berufung gur Erinnerung an ben Ausgug aus Migrafim.

עלדינט Unfer Gott und Gott unferer Bater! Lasse aufftetgen und vor Dich tommen, ju Dir gesangen, und Dir vor's Auge treten, in Bohlgesallen von Dir gehört, in Obhut genommen und וֹנְכְרוֹן אַבוֹחִינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דְּוֹד עַבְּהֶךְּ וְזִכְרוֹן בָּל־עַמִּךְ בֵּיח יִשְּׂרָאֵל יְרוּשָׁלִים עִיר בְּוְדְשָׁךְּ וְזִכְרוֹן בָּל־עַמִּךְ וּלְחָמִים לְחַיִּים לְּחַיִּים לְחַיִּים לְחַיִּים וּלְחַבְּה לְחַן וּלְחָמָר וּלְרַחָמִים לְחַיִּים לְּחַיִּים בְּיוֹם הַבְּבְּרִים הַוֹּה וְנְהְוֹשִיעְנוּ בוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבָה וְשִׁיְעָנוּ בוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבָּה וְשִׁיְעָנוּ בוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבָה וְשִּיְעָנוּ בוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבָּה וְשִׁיְעָנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבָּה וְמִנְּנִוּ וְהוּשִׁיִעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּהוּשִׁיִעְנוּ בּי אָלֶיְרְ חַנִּוּן וְרַחוּם אָמְהַה: עִּיִּים אָלְּרָ חַנִּוּן וְרַחוּם אָמְהָה:

אָלְהִינוּ בִּיוֹם (הַשַּבְּרִים הַזָּה · מְחַל הַשְּבְּרִים הַזָּה · מְחַל הַשְּבְרִים הַזָּה · מְחַל הַעָבֵר פְּשְׁעִינוּ

וָחַמּאַתְינוּ טִנְּנְדְ עִינְיְדְּ בָּאָמוּר אָנִבִי אַנבִי חוּא מחָר: פְשָׁעִיךּ רְשַׁעֵנִי וְחַשֹּאתֵיךּ לֹא־אָוְכֹּר: וְנָאָמֵר מְחִיתִי בָעב פִּשְּׁעֶיךּ וִכָּעָנָן חַפּאֹתִיךּ שִׁוּבָה אָלֵי כִּי נְאַלְּחִיךּ: וָנָאֲמֶר כִּי בַיּוֹם הַזְּה יָכַפֶּר עַלִיכֵם לְּמַהֵר אָתְבֶם • מְכּל gebacht werben unser Gebächtniß und unser Geschick, und bas Bebächtniß unserer Bäter und bes Gefalbten, bes Sohnes Davibs, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Boltes, bes Hauses Bisraels, zur Rettung unb zum Guten, zur Hulb und Gnabe, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage ber Berföhnung. Gebenk unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ibm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um bes Wortes willen, bas Seil und Erbarmen verheißt, fei uns milb und gnäbig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn qu Dir schaut unser Auge; benn ein Gott erbarmungs= und hulbreich bift Du.

Unser Gott und unserer Bäter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht beine Missethaten, um meinetwillen, und deine Vergehungen dent' Ich nicht; und es heißt: Ich habe abgelöscht, wie Gewölt, deine Missethaten und wie Wolsendunst deine Vergehungen. Kehre zurück zu mir, denn ich habe dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsünt Er euch, euch zu reinigen; von all euren

ספאמיכם לפני זי מטְּחָרוּ: קדְשׁנֵיך מְעָבֶּע וֹיִשְּׁכְחִים לפּרָ־מָאָרֵץ מְעַבְּשׁ וֹיִשְׁכְּאַל וְיוֹם מְפּרִים:

וְשְׁנֵה עָפָּרְ הַּצְּעָנוּ מִטּוּבֶּךְּ וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁׁנְתְּחָךְּ וִמְלִּים מְשׁׁנְחִי וִיִּשְׁרָשִׁל וְמִחַלְּ וְמִילִּחְ לְעִיבְּיִּשְׁ וְמִיּחִי וְיִשְׁרָשִׁל וְמִחְלָּן מְשִׁרְ אַלְּהִי שְׁפְּאִי שְׁפְּחִי וְיִשְׁרָשִׁ וְמִיּחִי וְיִשְׁרָשִׁ וְמִיחִי וְיִי וְמִבְּלְּבְּיִי שְׁפְּחִי שְׁפְּחִי שְׁפְּחִי וְיִשְׁרָשִׁ וְמִיחִי וְיִי מְעָבְּיִר אַשְּׁמוֹלְיוִנוּ אִין לְנִּוּ מְשְׁלְּיִּשְׁרָהְּי שְׁפְּחִי שְׁפְּחִי שְׁפְּחִי שְׁפְּחִי שְׁפְּחִי מְשְׁרָבְּיִּל וְיוֹם בּבְּיִבְּיִי שְׁבְּיִּהְ מִישְׁרָבְּיִּל וְיוֹם בּבְּיִבְּיִי שְׁבְּיִּבְּיִי שְׁבְּיִּבְּיִי שְׁבְּיִּבְּיִי מְשְׁבְּיִּלְ וּמְשְׁרָּשְׁרָה מְשְׁרְבִּיִּלְ בְּיִים בְּבְּיִים בְּעְּבְּיִים בְּעְבִייִּים בְּעָּבְּיִים בְּעִיבְּיִם בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּעְבִיים בּיִּבְּיִים בְּעְבְּיִים בְּעָּבְיִּבְּיְבְּיִים בְּעְבְּיִים בְּעָבְיִים בְּעְבְּיִבְּיִים בְּעָּבְּיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְּיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְּיִים בְּעָבְיִים בְּעָבְּיִים בְּעָבְּיִים בְּעָבְּיִים בְּעִיבְּים בְּעִבְּיִם בְּעְבְּיִים בְּעָּבְּיִים בְּעִּבְּיִים בְּעִבְּים בְּעִּבְּיִים בְּעִבְּים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּבְּיִים בְּעִבְּיִּים בְּשְׁבְּיִים בְּעִים בְּעִים בְּעִבְּיִים בְּעָּבְּיִים בְּעִייִים בְּעָּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּבְּיִּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִּיִים בְּעִים בְּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִיבְיִים בְּבְייִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּיים בְּבְּיבְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְּיִים בְּבְּיבְּיבְּיִים בְּבְּיבְּיִים בְּבְּבְּייִים בְּיִיבְּיִים בְּבְּיבְּיבְּיִים בְּבְּיבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיבְּיבְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּבְּיבְבְיוּים בְּבְיבְּבְיבְבְּיבְּיבְּיבְיבְּיים בְּבְיִיבְּיִים בְּבְבְּיבְּיִים בְּבְּב

רצח זי אַלהינו בְּעִפְּה יִשְׂרָאל וּכְחָפּלְּחָם · וְהָשְּׁלְאַל הַעֲבוֹרָה לִדְכִיר בִּיקָה וְאִשׁי יִשְׁרָאֵל וֹהְפּלְּחָם עפה: עפה:

Sinden sollt ihr vor bem Enigen rein werben. — Deilige ums durch beine Gebote, und laß unfer Theil sein Deine Lehre, sättige ums von Deiner Gitte, und erfreu' uns durch Deine hulfe; sund laß uns zu Theil werden, Goiger, unfer Gott, in Lite und hulb Deinen skligent Gabach, daß en ihm unde Israel, des Deinen Manne beilgert; die und reinige unser Perz, Dir zu bieren in Bahrheit. Denn Du hiff es, ber verzeith Alfrael und verziebt den Teinmen Asschus, und ist jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir feinen König, der verzeith und verziebt. Gelobt seist Du, Ewigert König, der verzeith und verziebt unser einnben und die Einben seines Boltes, des Haufes Israel, und ischwen fässet unser Berschuldungen in jeglichem Arber, König über vie gange Erde, der heiligt ben Gabash). Ikrael und den ihnetag,

nur Soft Dir mobigefallen, Ewiger, unfer Gott, Dein Bolt Ristael und fein Gebet, und führe gurüb ben Tempelbenft in Deine heiligen hallen, und bie Feueropfer Nieraels und fein Gebet in Liebe nimm an mit hub, und jum Bobigefallen ftels der Dir, fei ber Gottesbeinft Nieraels, Deines Boltes.

וְתֶּחֶוֹיְנְהָ מִינִינוּ בְּשׁוּכְךּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּך אַחָּה יִיָּ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אַנְחְנוּ לָךְ שְׁאַחָה הוּאַ יְיָ אֶלהִינוּ וָאלהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר צוּר חַיֵּינוּ מְגוְישִׁעְנוּ אַתָּה הוּאּ לְרוֹר וָדוֹר נוֹדָה לִךְ וּנְסַפֵּר תִּהְלָּתֶךְ עַל חַיֵּינוּ הַפְּּסוּרִים בְּיָדֶךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפִּּקוּרוֹח לָךְ וְעַל נִפֶּיךְ שִׁבְּכָל־יוֹם עִפְנוּ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפִּקוּרוֹח לָךְ וְעַל נִפֶּיךְ שִׁבְּכָל־יוֹם עְפֵנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתִיךְ וְשוֹבוֹתִיךְ שֵׁבְּכַל־עַח עָרֶב וְבְקְר עְפֵוֹר וַעַל נִפְּלְאוֹתִיךְ וְשוֹבוֹתִיךְ שִׁבְּכַל עַח עָרֶב וְבְקְר וְצְהַדְיִם • הַפּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רְחֲמֵיךְ וְהַבְּבִי לִא־ תְפוּי חַסְּבֵיךְ מִעוֹלָם קִוִינוּ לָךְ:

וְעַלַ כְּלָם יִחְבְּרָה וְיִחָרוֹמֵם שִׁמְךְּ מַלְבֵּנוּ הָּמִיִּד לְעוֹלְם וַעֶּל בְּלָם יִחְבִּרָה וְיִחָלוּ מִיבִים בָּל־בְּנִי בְרִיחֶךְּ וְכֹל הַחַיִּים יוֹרְוּךְ מֶּלָה וִיהַלְלוּ אָת־־שָׁמְךּ בָּאָמָת הָאֵרֹ

וחחויבת Und schauen mögen unsre Augen, wenn Da zucuckkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger,
ber zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige unser Gott, und unser Bäter Gott auf immer und ewig, Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir, und verkünden Dein Lob sür unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeugungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aushören kennt Deine Hulb. Bon jeher hoffen wir auf Dich.

dyr Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig. D, verzeichne zum heilvollen Leben alle Genossen Deines Bundes. Und Alles, was lebt, banke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen יִשׁוּעֲתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ מֶלְה · בָּרוּךְ אַתָּה יִיְ הַפּוֹב שׁמְךּ וּלְדְּ נָאָה לִהוֹדוֹת:

שִּׁים שְׁלוֹם שׁוֹכָה וְבְּרָכָה חֵן וְחֶמֶר וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ

וְעֵל כָּל־יִשְּׂרָאֵל עַמֶּךְ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כָּאָחָר בְּעִיךְ אַבְּיכְנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ כִּאָּחָר בְּנִיךְ בָּתְחָ לְנוּ יִיְ אֶלְהֵינוּ חּוֹרֵת חַיִּים וְשָׁלוֹם וּבְרָכָה וְבְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסְה וְמִיִּים בְּעִינִיךְ לְבָּרָךְ אָת־עַמִּךְ וְשְׁלוֹם וּפַרְנָסְה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסְה שִׁיִּים בְּעִינִיךְ לְבָּרִךְ אָת־עַמִּךְ וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסְה שִׁלוֹם וּפַרְנָסְה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסְה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסְה וְשָׁלוֹם יִבְּבְרָה וְשָּׁלוֹם יִיִּעְשֵׂה הַשְּׁלוֹם יִּבְּרָה אַתִּחְיִים שוֹבִים וּלְשָׁלוֹם יִ בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ עְשֵׂה הַשְּׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ עִשְׂה הַשְּׁלוֹם:

in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön bankerbes Bekenntniß abzulegen.

barmen kommen über ganz Iisrael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Bater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antliges; denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milbe und Wenschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erdarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgesällig sein, zu segnen Dein Bolk Iisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Im Buche des Lebens, Segens und Friedens und gesegneter Erhaltung möge unser gedacht und wir darin eingezeichnet werden, sowie Dein ganzes Bolk, das Haus Fisraels, zu gesegnetem Leben und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אַלהַינוּ וַאלהֵי אַכּוֹהִינוּ

אַנָּחָנוּ חֲמָאנוּ: אַבּוֹרָזְינוּ צַּדִּיקִים וּקְשִׁי־עְרֶף לוֹמֵר לְפָנָיְךְ יִיָ אֶלוֹחִינוּ אָאָין אַנַּחָנוּ צַדִּיקִים וּקְשִׁי־עְרֶף לוֹמֵר לְפָנָיְךְ יִיָ אֶלוֹחִינוּ וְאַלְחֵי אַבוֹרְזִינוּ צַדִּיקִים וּקְשִׁי־עְרֶף לוֹמֵר לְפָנָיְךְ יִי אֶלוֹחִינוּ הָאלֹחִי אַבוֹרְזִינוּ בַּיִּיקִים וּקְשִׁאנוּ:

ח״קֹּלְנוּ. הָבְּרְנוּ. נְזַלְנוּ. הַבְּרְנוּ רְפִי:
הָעִוְינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדְנוּ. חָכַּוֹםְנוּ. טְפַּלְנוּ שֶׁכֶּר:
יְעָצְנוּ רְע. כִּזְּכְנוּ. לַבְּנוּ. כָּזַרְרְנוּ. נְאַצְנוּ רְע. כִּזְּרְנוּ. בְּלְרְנוּ. בְּלְרְנוּ. נְאַצְנוּ עְרֶרְנוּ. לְעִנְוּ עְרָרְנוּ. לְעִנְוּ עְרָנוּ. הַעְרְנוּ. הַעְרְנוּ. הִעְרְנוּ. הִעְבְנוּ. הִישְׁעְנוּ. בִּי אֲמֶח עִשְׂירָ.
וְאֵבְחָנוּ הִרְשֵּעְנוּ:

אלקינן Unfer Gott und unferer Bater Gott,

laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, benn wir sind nicht frechen Antliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gefündigt!

los, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Bersbrecherisches, handelten seindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

Deinen heilvollen Borschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

מה נאמר לְפָנֶיךּ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נְּסֵבּּר לְפָנֵיךְ שׁוֹבֵן שִׁחָקִים הַלֹּא בָּל-הַנִּסְמָרוֹח וְהַנִּגְלוֹת אַמְּה יוֹרְעַ אַתְּה חוֹפִשׁ בָּל-חַרְבִי בָמֶן וּכוֹחֵן כִּלְיוֹת וָלָב: אִין דְּבָּרְ אַתְּה חוֹפִשׁ בָּל-חַרְבִי בָמֶן וּכוֹחֵן כִּלְיוֹת וָלָב: אִין דְּבָּרְ גַעְלָם מִפֵּוּךְ. וָאִין נִסְמָּר מִנְּנֵּר עִינֵיךּ:

וּכְבֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנִיְךְ יִיָּ אֲלֹהִינוּ וַאַלְהִיּ אֲבּוֹתִינוּ שֶׁהְּבַפֶּר־לְנוּ עַל בָּל־חַטּאתִינוּ עַוֹנוֹתִינוּ וָחִמְחַל לְנוּ עַל בָּל־הַשָּׁאְינוּ:

> ַעל חָטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָגֵיךְ בְּאָנֶס וּכְּרָצוֹן: וַעל חָטָא שֶׁחָטָאנוּ לִפָּגִיךְ בְּאָמִיץ הַלָּב: על חָטָא שֶׁחָטָאנוּ לִפְּגִיךְ בִּבְּלִי דְרַעח: וַעל חָטָא שֶׁחָטָאנוּ לִפְּגִיךְ בִּבְטוּי שְׂפָּחָיִם:

nender! und was Dir erzählen, in den Wolfen Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

pillteste unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es benn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Bergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

by Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sinde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

Um ber Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen. Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der

Lippen.

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךּ בְּנְלוּי וַעַרְיוֹת:

וְעַל חִמְא שֻׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךּ בְּנָלוּי וּכַפְּחָר:

על חִמְא שֻׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךּ בְּרַבּוּר בָּה:

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךּ בְּרַבּוּר בָּה:

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךּ בְּוֹיִירַת וְנוּת:

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךּ בְּוֹדְוּי פָּה:

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוּי פָּה:

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוּי פָּה:

על חִמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְ בְּוֹדְוֹּוֹ וּבִשְׁנָנָה:

על חִמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְ בְּחָלוּל הַיִּמִם:

על חִמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְ בְּחָלוּל הַיִּמֵם:

על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּחָלוּל הַיִּמֵם:

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht. Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenstundig.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug. Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung bes Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch sündiges Sinnen. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Berunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und Irrthum. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand. I'm der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens. על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְּפָגִיךּ בִּטְּמְאַח שְּׁפְּחָים: וְעַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָגִיךּ בִּטְפְּשׁוּת פֶּה: על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָגִיךּ בִּיוֹרָעִים וּכְלֹא יוֹרָעִים: וַעַל כְּלָם אֵלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנִוּ. מְחַל לְנִוּ. בַּפֵּרִ--לְנוּ:

> על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְּפָנִיְךְ בְּנֵשְׁר וּבְבָזָב: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּלֵצוֹן: וַעל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּלֵצוֹן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנֵשְׁר וּבְמַשְׁא וּבְמַחָּוּ: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנֵשְׁר וּבְמַשְׁהוּ וּבְמַרְבּית:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unsauterkeit ber Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes. Um der Sünde willen, die wir verübt durch den fündigen Trieb. Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich. hvr Und für sie alle, Gott der Berzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

dy Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sinde willen, die wir verübt burch Hand ber Bestechung.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Spott.

Um ber Sunde willen, die wir verübt burch bose Bunge.

Um ber Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Effen und Trinfen.

Um ber Sünde willen, bie wir verübt durch Zins und Wucher.

וְעל חִמָּא שֶׁחְמָאנוּ לְפָּנֶיךְ בִּנְמִיּת נְּרוֹן: על חִמָּא שֶׁחְמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּשִׂיחַ שִׂפְחוֹתִינוּ: וְעל חִמָּא שֶׁחְמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּמִינֵים רָמוֹח: על חִמָּא שֶׁחְמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּעִינִים רָמוֹח: וְעל חַמְא שֶׁחְמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּעִוּוֹת מְצַח: וְעל בָלְם אֶּלְוֹהַ סְלִיחוֹת מְלַחֹ: בַּפֶּר--לְנוּ:

> על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּפְּרִיכַּתְ־על: וְעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּפְּלִילוּת: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּצְּרִיּת רְעֵ: וְעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּצְּרִיּת רְעֵ: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּצְרוּת עִיִן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּבַּלּוּת ראש:

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Um der Stude willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. byr Und sür sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

by Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschütte= lung des göttlichen Joches.

Um ber Sünde willen, bie wir verübt burch Aburtheilen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen ben Nächsten.

Um ber Sunde willen, die wir verübt durch Mißgunft.

Um ber Stinde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit bes Sinnes.

ועל הַפָּלֶם אֶּלְוֹהַ כְּכָּנִיךְ בְּכַשְׁיוּח עָרֶךְ: על הַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע: על הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּשְׁרַוֹּעת־שָׁוֹא: על הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּשְׁרַוֹּעת־שָׁוֹא: וְעל הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּשְׁנִאַת חִנָּם: על הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּשְׁנִאַת חִנָּם: על הַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּשְׁנִיץ הַבְּיר: וְעל בְּלָב: בַּפַּר־־לְנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שָׁאָנוּ חַנָּכִים ְעַלֵּיהָם עוֹלֶה: וְעַל וְזַטְאִים שָׁאָנוּ חַנָּכִים ְעַלֵּיהָם חַפְּאת: וְעַל חֲטָאִים שָׁאָנוּ חַנָּכִים ְעַלֵּיהָם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit. Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Berleumdung. Um der Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Haß. Um der Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Haß. Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute. Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes. In Und für sie alle, Gott der Berzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

du Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer. Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer. יְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהָם אֲשָׁם וַדְּאִי וְתָלוּי:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהָם מַכַּת מַרְדּוּת:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהָם מַלְּקוּת אַרְבָּעִים:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהָם מִיתָה בִּיִדִי שְׁמָיִם:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהָם בְּרָת וַעֲרִירִי:

וְעל חֲטָאִים שְׁאָנוּ חַיָּבִים עַלֵּיהָם אַרְבַּע מִיחוֹת בֵּיתדִין.

סִקִילָה שִׁרְפָּה הָהָנִי שְׁיָשׁ־בָּה קוּם עֲשֵׂה וְעל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעל מִצְוֹת לֹא תַעַשֶּׁה. בִּין שִׁיָשׁ־בָּה קוּם עֲשֵׂה. וּבִין שָׁאִין

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse ober unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären, die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod burch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Bereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung ober Erbrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offen-

*בפפ"ד ובקצת קהלות אשכנו אומרין כסדר זה:

וְעֵל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַנְּבִים עֲלֵיהָם אֲשָׁם:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַנְּבִים עֲלֵיהָם אֲשָׁם פְּלוּי.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהָם בְּרֵת וְעַרִירִי:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלִיהָם מִּיחָת בִּידִי שְׁמְוָם.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַנְּבִים עֲלִיהָם מבּת מַרְדּוּח:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַנְּבִים עֲלִיהָם מבּת מַרְדּוּח:

בָּה קוּם ְעַשָּׂה ּ אֶת־יֹשֶׁנְּלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם נְּלוּיִם לְנוּ מְתַּרְנוּם לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם נְּלוּיִם לְנוּ כְּבָר אֲמֵרְנוּם לְפָגִיךְ הָם נְּלוּיִם לְנוּ כְּבָר אֲמֵרְנוּם לְפָגִיךְ הָם נְּלוּיִם לְנוּ לְפָגִיךְ הָם נְּלוּיִם לְנוּ לְפָגִיךְ הָם נְּלוּיִם לְנוּ לְפָגִיךְ הָם נְּלוּיִם לְנוּ כְיִבְּיִ אֲלֹהֵינוּ וְהַנִּנְּלֹת כְלֵנוּ פַּבְּרְ שֻׁנְּאָבְמֵי יִשְׁרוּן בְּכָל וּלְבָינוּ עַר עוֹלְם ּ לְעַשׁוֹת אֶת־בְּלֹי וְלְהַבְּרִי הַתּוֹרָה הַוּאֹת: כִּי אַפָּה מוֹחֵל וְסוֹלְחֵן בְּכָל וּלְחָלְן לְיִשְׁרָאֵל וּמְחָלְן לְישִׁכְמֵי יִשְׁרוּן בְּכָל הִי בְּלְעָהְיךְ אִין לְנוּ מְלָבְי מוֹחֵל וְסוֹלְחֵ: בּרְיוֹ הִוּרִיך וְּמִלְּתְיִיךְ אִין לְנוּ מְלָהְן לִשְׁכְמֵי יִשְׁרוּן בְּכָל הִוֹיך וְנִישְׁרָאֵל וּלְנִוּן לְנוּ מְלָהְן לִשְׁרְחֵן וְכוֹלְחֵן:

baren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund gewordenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bekannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und
offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres
Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit,
um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es,
der verzeihet Jisrael, und verzeiht den Stämmen Jeschuruns
in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn,
der verzeihet und verzeiht.

Mein Gott! Ehe ich noch gebildet warb, war ich ein Richts, und nun ich in's Sein getreten, bin ich als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wieviel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth, voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß ich fürder nicht sündige, und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

אָלְהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֶרָע וּשְּׂפָתֵי מִדַּבֶּר מִרְמָה וְלִמְקּלְלֵּי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעֶפֶּר לַכּל תִּחיה. פּתח לְבָּי בְּתוֹרָתֶךְ וּכְמִצְוֹתֶיךְ תִּרְדּוֹף נַפְּשִׁי וְכל הַחוֹשִׁכִּים עָלֵי לְמַצוֹ שְׁמָךְ עִשֵּׂח לָמַצוֹ יִמִינִף עִשֵּׂח לְמַצוֹ מְדָישִׁה לָמַצוֹ מְדָישָׁה לָמַצוֹ מְדָיבָיוּ לְמַצוֹ תּוֹרָתֶךְ: לְמַצוֹ יִחָלְצוּוֹ וִרִיכֶיךְ חוֹשִיעָח וְמִינְדְּ וַעְּשֵּׁה יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרוּ בָּמְרוֹמֵיו הוּא יָעשֶׁה שֶׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל ישָׁרָאֵל וְאִמָרוּ אָמֵן:

ירו רצון לְפָנֶוְךּ יִיְ אֵלהִוּנוּ וַאלהֵי אַבוֹתִינוּ שִׁיּבְּנֶה בִּית וְשָׁם נַעַבְּדְּךּ בִיִּרְאָח כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַּרְמוֹנִיוֹת: וְשָׁם נַעַבְּדְּךּ בִיִּרְאָח כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַּרְמוֹנִיוֹת: וְעַרְבָּח לַיֵּי מִנְחַת יְהוּדָּח וִירוּשֶׁלֵיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַּרְמוֹנִיוֹת:

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Hehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Lisrael. Darauf sprechet: Amen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott, und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unsern Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

קרובות כחזרת התפלה.

מיחיו חשרוי. אַלהַינוּ נַאלהֵינוּ נָאלהֵי אַבּרְהָם בְּרֵרוּךְ אַהָה וְיָ אֱלהֵינוּ נַאלהֵי אַבּרָהָם בְּרֵרוּךְ אַהָה וְיָ אֱלהֵינוּ נַאלהֵי נַעְקב הָאַל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר הַסְבִּי אַבְרָה אַבְּרָה מוֹבִיא אַל עֶלְיוֹן נוֹמֵל הַכָּרִים מוֹבִים וְלְנָה הַכּל וְוֹזְּכִר הַסְּרִי אָבְרָה הָבֹל וְוֹזְכִּר הַבְּיִי הַבְּיִיהָם לְּמְצוֹן שְׁנוֹ בְּאַהַרָה. מְמֶלְ הְצִי הָבְּיִה הְבְּיִתְם הְבִּינִים. אֶבְּהָה בְּכִּל וְוֹזְכִּר הַבְּעִה הְבָּיִי הְבְּיִה לְמְנִוֹים. אֶבְּהָהְה בִּיִּלְהְ הַבְּיִה הְבִּילְה וְבְּיִבְּיִם וּנְבוֹנִים. וְמְלְבָּוֹ בְּיִהְם לְמְצוֹן שְׁנוֹ בְּעָתְהְיה מִבְּיִים בְּבִּית הְבִּינִים בְּתְּבְּיה בִּיִּים לְמְצוֹן בְּיוֹלְ בָּעוֹנִים. לְחַלוֹת וּלְחַנְּן בְּעוֹנִים: מוֹלְהַ בְּעוֹנִים בּיִים בְּיִבְּיה בְּבִּיה בְּבִּיים בּתְּבִּים בְּבִּיה בְּבִּים בְּבִּיה בְּבִּים בְּבִּיה בִּיִּים בְּבִּיה בִּיִּים בְּבִּיה בִּבְּיִים בְּבִּיה בִּבְּיה בִּיִּים בְּבִּיה בִּבְּיה בִּבְּיִם בְּבִּיה בְּבִּיים מִבְּיִבְּים בְּבִּיים מִוּבִים מְבִּינִים בּתְּבְּיִים בּיִיבְּים בְּבִּיה בְּבִיים בּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּי בְּבִּיה בִּבְּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בִּבְּיִים בּבִּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבִּיה בְּבִּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּים בְּבִיים מִיוֹבְינִים בּיִים בּבִּיים בּבְּיה בִּבְּיה בְּבִּיה בְּבִּים בְּבִיים בּבִּיים בְּבִּיים בּיוֹבְים בְּבִּים בְּעִבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בּיוֹבְיים בּיים בּבּיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּבִּים בְּיִבְּים בּיים בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּים בְּבִים בְּבִים בְּבְּים בְּיבְּים בִּיוּנִים בּיי בְּיבְים בּיים בְּיבְּבְּים בְּיִיוּבְים בּיים בְּיִים בְּיוּים בְּיוּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיוֹים בְּיִים בְּי

רשות לחזו. כיוסר עים א"ב והוא כיוחם לרכנא משולם. בקרך בשאתו היו בערכי. בּבַּלְאֲבות עַפְּךְּ בְּבֶּרְכִי. בַּרְרִיכִי: הוֹלְנֵנִי שְׁפּוֹךְ שְׁיִם עָרֵב. וְלוֹנְנִי בְּצִלְּךְ אוֹתוּ בַּרְרִיכִי: הוֹלְנֵנִי שְׁפּוֹךְ שְׁיִם עָרֵב. וְלוֹנְנִי בְּצִלְּךְ אוֹתוּ בַּבְּרִיכִי: הוֹלְנֵי שְׁפּוֹךְ שְׁיִם עָרֵב. וְלוֹנְנִי בְּצִלְּךְ אוֹתוּ הִקָּרֵכ: מָהוֹר עִיצֵּים מָאד גַעלָה. יַדְעֵנִי כִּין אָרָה בְּבָּרְכִי.

(Nord) Was Weise, Berftänd'ge ersonnen im Bunde, Belebrung von Denen, die enthallet Wissenschube, Sprech' aus mein Mund als Gebet und Kiehen Bor dem König, der verzißt und sicher Bergeben.

PDM (Bork) Magft fullt mich, foll ju Dir mein Wort fich beute wenden 's Beug' ich bas Anie im Dienft ber Deinen, bie mich senden. D Schöpfer! Deine Rach reinell' burch Deine Rarbeit, Gieb mir bas rechte Wort und leite mich jut Babrheit:

D lebre, wie mein Fleb'n Dir moge woblgefallen, Bring' nab mich Dir, laft mich in Deinem Schatten wallen. Zaf ans ber Seele Grund mein Fleben gu Dir bringen, D möchte mein Gebet Dein Deil mir nabe bringen.

Du, ber fo hoch und behr, beg Auge ffar und rein, D zeig', o lebre, wie Gebet ich Dir foll weib'n,

1) Berf. R. Defdullam.

בַּדָּת לְחַנֵּן בְּלִי תִפְּלָה. לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחַי אֶנֶךְ וּתְעַלְה:
מִפְתַּח שִּׂפְתֵי תְּבָּרֵר וּתְיַשֵּׁר. נִדְבוֹת פִּי רְצִה וְהַּבְשֵׁר.
מָפְתַּח שִּׂפְתֵי תִּבְּרֵר וּתְיַשֵּר. נִדְבוֹת פִּי רְצִה וְהַבְּעֵר: פְּצְחִי בְּוֹלֵת חֲשָׁר: פְּצְחִי בְּוֹלְת חֲשָׁר: פְּצְחֵי בְּוֹלְא אָבְּשׁל: קוֹמְנִי מָרְבִי מֵרְבִּיוֹ וְלֹא אָבְּשׁל: שְׁמְרְנִי מָרְבִּיוֹ מְלְבְּ וֹבְעָתְ ה. שוּר בְּשִׁפְלוּתִי וּלְבָה לִישׁוּעְתְה.
מָחוֹן דְּכָאוֹתִי כִּלְחוֹנֶךְ פַּצְּהָ. הִּרַחִם עַל בֵּן אִפִּיצְתְה.
מָחוֹן דְּכָאוֹתִי כִּלְחוֹנֶךְ פַּצְהָ. הְּרַחֵם עַל בֵּן אִפִּיצְהָ.

סוגרין הארון -

ע"פ א"ב

קּהוֹץ עֲשׁוֹר לְכָפּוּר הַפָּוּר. בּוֹ לְצַחְצִחְ צֵאוּי כִּחְכָה. בּוֹ לְצַחְצֵחְ צֵאוּי כִּחְכָה. נְּהוֹץ צַחְנָתְה עִוּוּיָה לְהָתִפְּה. וּיְרַבָּרִים קְחָה לְחָתִמְה: הָחָרְרָה מִתְּכַע יוֹם הְרוּעָה. וּיְרַבָּרִים קְחָה לְחָתִמְה לְקָרְעָה. חֵי חִי יוֹרְךּ בַּרִעף לְקָרְעָה. חֵי חִי יוֹרְךּ בַּרְעַף לְקָרְעָה. חֵי אָלִי לְצְרֶךְ הַבְּרִעְה. חֵי חִי יוֹרְךּ

Daß makellos zu Dir bes Beters Wort sich schwinge, Daß Segen es sur Die, so mich gesendet, bringe! Was meine Lippe spricht, o sei es wahr und rein, Des Mundes Spende laß Dir wohlgefällig sein. Der Andacht Bau nimm au, gleich Spenden, holden, sußen, Wie milber Regen strömt, laß mir das Wort entsließen!

D richte meinen Gang, laß straucheln nicht die Bitte, O flihre mich, mein Hort! laß wanken nicht die Schritte. Vor Ohnmacht wahre mich, verleihe Muth und Kraft, Nimm gnädig an mein Wort, frisch sei es, unerschlafft! O wie des Auges Stern vor Schreck und Angst mich schlitze, Sieh, wie gebeugt ich bin, sei Du mir Heil und Stütze! Wie Deinem Seher Du verheißen, nimm den Armen Milb auf, — das schwache Reis, das groß zog Dein Erbarmen.

Der läutert sie, wäscht sie von Sünden rein, Und Makel spület fort Er und Vergehen, Bringt Leben ihr, läßt Heiles Licht aufgehen. Am Tag des Schosarhalles aufgeschreckt, Naht sie mit Flehen, hat den Sinn erweckt בַּהָריְעה: שַּפֶּיהָ וִישִׁישֶׁיהָ בָּענּוּי ,עֵיפִים. יְצִינָּהָם שוּרּ בְּיָחֵף יְחִפִּים. כָּלָּם צָגִים וְלְבֶּן מָצְעָפִים. לְאַדְּרָךְ בַּקְּהָשׁ וּכְצִלְּךְ חוֹסִים. סְמוּכִים בִּבְרִית שְׁלְשֶׁת יְחוּסִים. עוֹיְרֵהַם הַחַת שׁוֹסְנִימוֹ הָסִים: פְּנֵה בְּצִרְקַת אָת מֵעֵבֶר. צֹאֹנְךְ הַחַת שׁוֹסְנִימוֹ הָסִים: פְּנֵה בְּצִרְקַת אָת מֵעֵבֶר. צֹאֹנְךְ מַל פָּשַׁע עוֹבֵר: שֶׁמֶץ וְרוֹנָם חְכַבֵּס וּתְשַהֵר. שׁוְעָם חַטִּאָם הָכַפֵּר לְטַהֵר: חֹ הְמוּבֵי יִמִינְךְ פְּנֵיהֶם נַחַר. חַּעְחְוּעַ חַטִּאָם הָכַפֵּר לְטַהָר:

קּבַצְּהָרֵים מִשְׁפָּמֵנוּ הָאֵר. חוֹבֶיךּ לְטוֹב תַּשְׁאַר.

Zum Beil, o Herr! laß unser Loos sich wenden, Daß neubeglitcht wir Preis und Dant Dir spenden.

Sieh Alt und Jung vor Dir sich heut kasteien, Und willig ihres Lebens Kraft Dir weihen. Im Bußgewande sieh sie vor Dir stehen, Dich preisend gleich der Schaar in Himmels Höhen.

> Du ihres Stammes fester, treuer Hort, Dir trauen sie, Du ihres Schutzes Port. Fest halten sie ber Alten, Eblen Bund, Erhalte sie, schließ' ihrem Feind ben Mund.

Der aus bem fernen Often ist gekommen.

Der aus bem fernen Often ist gekommen.

D zürne nicht, laß walten Deine Hulb,

Erbarmer Du, ber tilget Sünd' und Schulb.

Des Frevels Spur, geläutert, laß entschwinden, Ihr Flehen laß ein offnes Ohr heut finden. Die Dir vertrau'n, die Deine Rechte hält, Ihr Antlitz sei von Deinem Strahl' erhellt, Und wo der Wahn, der Irrthum sie bethört, Sei Sühn' und Läuterung von Dir bescheert

בצחרים Im Recht laß strahlen uns, wie Mittag, licht, Such' auf und zeige, was zum Beil uns spricht.

¹⁾ Abraham.

יי צְרַבְּלְנוּ הְחַפֵּשׁ וּתְבָּצִּתר. בַּטְגִּנְּךְ נִתְנּוֹנֵן לְהִתְּפָּאֵר:

זְּכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּחֵפֶר הַחַיִּים. לְמַענְךְ אֱלֹהִים חַיִּים. מֵלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגוּ.

בָרוּךְ אַתְּר וָיָ מָגן אַבְרָהָם:

אַהָּר נְפוֹר לְעוֹלָם אֲרנְי מְחֵיֵה מֵתִים אַהְּח רֵב לְהוֹשִׁיע.

מְכֵלְבֵּל חַיִּים בְּחֲמֶר מְחֵיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים

מומָך נוֹפְלִים וְרוֹפִא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיִּם

אָמוּנְתוֹ לִישִׁנִי עָפְר מִי כָמְוֹךְ בַּעֲל נְּבוּרוֹת וּמִי רְוֹמֶה לְּךְ

אָמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפְר מִי כָמְוֹךְ בַּעֲל נְבוּרוֹת וּמִי רְוֹמֶה לְּךְ

מֵלֶךְ מִמִית וּמְחַיִּה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה:

סוגרין הארון

מייסד ע"פ תשר"ק. מִּאָצֵוּת נָפָשׁ לִשִּׁמְּךְ וּלִוּכָרָךְ. שְׁקּוֹר לְרַחִם מִכָּיְרֵבִי זִכְרָךְ. הָצְּוֹרָךְ: צִּבְאוֹרִז קְדָשׁ הוֹצִיִּאתְ מִכּוּר אוֹנִים. פְּרוֹתְם מִפְּּרָךְ הָלְכוּ שִׁנְאַנִּים. עֲמוּסִים מִבָּמְטוּ פְּצֵם מִשְׁאוֹנִים. סִעָּרֵם בַּל לָמֹד כָּסָאוֹנִים: נְתוּנָה כִּרִיתָךְ חֹק כִּשְׁאוֹנִים.

Zum Beil Dein Harrenbe mögst Du erhalten. Laß Deinen Schirm an uns jum Ruhme walten.

Die liebend wie ein Kind Du stets gehegt, Den Namen "Erstling"ihnen beigelegt 1). Aus Stlavensoch zogst Du die heil'gen Heere,

Aus Frohn sie lösenb kamen Himmelschöre. Die Dir Vertrauten birg vor Weh und Leib, Diß ihnen nicht nach ihrer Skudigkeit.

^{1) 2.} Mof. 4, 22.

מְפַּחָבְּין. מְּנֶּכְ שְׁמַע וְלַבְשׁ הָבִין:

מְּמָּחָבְּבָ שִׁבְּיִר שֵׁאוּרָם. לַבְּרִית הַבֵּט וְתְרִים מִּלְּבֶין שֵׁאוּרָם. לַבְּרִית הַבָּט וְתְרִים מִוֹלֶבֶת שֵׁאוּרָם. וַרָשָׁה לְּפָנֶיְךּ וְתִיחַר: וְאָם הָגָעוּ אְרֵח לְפַלֵּיך יִתְיַחַר: וְאָם הָגָעוּ אְרַח לְפַלִּיך יִתְיַחַר: וְאָם הָגָעוּ אְרַח לְפַלִּיך הַלְּבִין יִרִיהִיךְ הְנִייְרָ מְלִיץ מְלָּף יִבְּיִנְיִךְ הְּבָּיוֹלְ בְּלִיץ מְלְּחָלִיך יִי אָנֵּן מִתְחַנְּנִיךְ בְּלִי מִלְיִים מִּוֹלֶבְים מִוֹלְבָים מִּלְבָּין הַ מְלְבִין יִרִיהְיִיךְ הְּנִייְרָם מִּלְּבָּין הַלְּחָב הְּבָּיוֹ וְתְבִּיוֹן הַבְּיִנְ הְּלִיתְ הַבְּיִבְּין הַ מְּלֵבְיִים הְּבָּיוֹן הְשְׁמַע וְלַחֲשׁ הָבִין: מִילְבִים הְּבָּיוֹ הְבִּיוֹן הַבְּיִים הְבִּיוֹן הַיְּבְּיוֹן הִיתְיִבְּר הְּבָּיוֹן הְשְׁמֵע וְלַחֲשׁ הָבִין: מִילְבִים הְבִּינִין הְבִּיוֹן הַיְּבְּיוֹן הִיתְיִבְּן הְבִּינִין הְבְּיִים הְבִּינִין הְבְּבִיוֹן הִיתְּבִין הְבִּינִין הְבִּינִין הְבְּיִים הְבִּינִין הְבִּיוֹן הִיתְבִין הִּבְּיִים הְבִּינִין הְבְּיוֹים מִוֹלְבְישׁ הָבִין וְבִּיּים הְבִּינִין הְּבְּיוֹם מִוֹלְבְישׁ הָבִיוֹן: מִילְבִים הְבִּינִין הְבִיוֹים הְבִּינִין הְבְּיִים הְיִבְּיִים הְּבָּבְיוֹים מִוֹלְבָּים הְבִּיבְיוֹן הִיבְּיוֹן הְבִּיוֹם בְּבִייִים הְבִּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבִייִים הְבִיים הְבִּיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבִייִים הְבִּיוֹים בְּבִייִים הְבִּיוֹים בְּבִיים הְיבִּיוֹים בְּבִייִים הְבִּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבְּיוֹים מִיוֹבְבְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְּיִים הְבְּיִים בְּבִיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּבְיוֹבְים בְּיוֹבְיים בְּיוֹבְיים בְּיבּיוּים בְּבְיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹים בְּבִיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבִיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיוֹים בְי

יּ גָפָשׁ גַעָנָה הְבַשֵּׁר סְלִיחָה. פַּלְּטִם מִעְמָקּי

Wie ihrem Stammes Fort 1) Du's offenbart. Schau' auf ben Bund und jebe trübe Stelle Berscheuche, laß erstrahlen sie in Helle.

> Des Einz'gen Opf'rung möge Dir sich zeigen, Wie da Dein Wille ward vollbracht in Schweigen. Birg ihre Sprossen so vor Angst und Grimme, Wie Beide²) willig horchten Deiner Stimme.

Und haben sie den Weg versehlt, den wahren, Erbarmungsvoll des Bundes wolle wahren. Wie einst der Ahn fürsprechend fleht' um Milbe²), Schirm' Deine Schützlinge mit Deinem Schilde.

Dem Flehen horch ber Sprossen Deines Frommen, Die Stinden tilg', — ihr Ruf soll vor Dich kommen, Nicht schaue Schuld an Deiner Beter Schaar, Horch auf ihr Wort, nimm ihre Andacht wahr.

Beil ber gebengten Seele wolle künben, Rett' uns aus bes Verberbens tiefen Gründen. Verwirf ben Feind, ber uns verklagt und zeiht, Dein Thun gewähr' uns Lebensseligkeit,

¹⁾ Abraham.

²⁾ Abraham und Bigdat, fein Sohn, bie ohne Wiberftreben, ber Eine bas Opfer ju bringen, ber Andere es ju werben, bereit waren.

³⁾ gur bas funbige Gebom. 1. Dof. 18, 28 ff.

שוּחָה. ה מִתְּקוֹמְינוּ יְהוּ כַפּוּחָה. הַחֲיְנוּ בְּטֵל אָמוּנְהְךּ לְשׂוֹחֲחָה: ייח עד יום מותו הְחַבֶּה לוֹ לְהִשוּבָה. לְהַנְּמוֹתוֹ לתחיה:

מיוסד ע"פ א"ב

אָבוֹשׁ מַה־יִוְמָּה וּצְּבָא דֹק לֹא זְכְּוּ בְּעִינְיְךְ: בַּלַּחִים אִם תִּבְעַר הָאִשׁ מַה בָּחָצִיר יָבִשׁ: נְּלוּי לְּךְּ חְשֶׁךְ כְּמוֹ אוֹר מְשׁוֹמִט כּל בְּעָיִן: דִירָתְךְ בַּמֵּתְר וּמִי יְשִׁיבְנְּוּ: וְעַל נּוֹי נִסְתְּרוֹת: הַדָּן יְחִידִי וְהוּא בְאָחָד וּמִי יְשִׁיבְנְּוּ: וְעַל נּוֹי וְעַל אָדָם יַחֲד יִנְמָה־קָוּ וָאִין מִי יַרְשִׁיעֵ: וֹאַח יָבִין כְּל־ יְצִיר וְלֹא יַתְעוֹ יִצְר לַחֲמוֹא לִיוֹצֵר: חֲחָלַת בְּאִירוֹ יּ

> Daß Deiner ew'gen Treue Kunbe Entströme bankerfülltem Munbe!

Daß ben Sterblichen Du lenkest zu bes Heils Gewährung.

WIN (Gem.) Der Sterbliche — wie kann er lauter sein?

Des Himmels Schaar ist ja vor Dir nicht rein;

Wenn Gluth verzehrt den Stamm voll Sast,

Wie wird's ergeh'n dem bikrren Schaft?

Dir ist die Nacht wie Tag erhellt,

Dem Alles sich's vor Auge stellt.

Du wohnst, wohin kein Auge schaut,

Dir ist Verborgenes vertraut.

Du einz'ger Richter, — Du allein, — Wer kann Dich eines Fehles zeih'n? Ob Menschen spannst, ob Bölkerheeren Du Deine Schnur — wer kann Dir wehren? Geschöpfe, merkt's! D laßt euch nicht berucken Durch sünd'gen Triebes List und Tilcken, Nicht eurem Schöpfer euch entrilcken!

nonn Bebenkt, ben Ursprung Dunkel beckt, Am Enbe Grabes Düster schreckt! חַפִּירַת בּוֹרוֹ. חָשְׁבּוֹן בּוֹרְאוֹ: טְמֵא מִשְּׁאֵרוֹ. וּמְטַמֵּא־
בְּעוֹרוֹ. וּמְטַמֵּא־ בְּמוֹתוֹ: יְמֵי חַיְּיוֹ תְּהוּ וְלִילוֹתְיוֹ בְּהוּ. וְמְטַמֵּא־ בְּמוֹתוֹ: יְמֵי חַיְּיוֹ תְּהוּ וְלִילוֹתְיוֹ בְּהוֹת וְבְעַתְּוֹה וְמְבָּלוֹם מֵהָקִיץ נִדְמָה. עַר יִרְהם בַּקְבָּר: חָמִיר: לַוְיָלָה לֹא יִשְׁבֵּב. יוֹמֶם לֹא יָנְוֹחַ. עַר יִרְהם בַּקְבָּר: מַה יִתְאוֹגֵן צְּדָם חַי. דֵּיוֹ אֲשֶׁר הוּא חָי: נוֹלֶר לְעָמָר וּיִגִּיעָה. אַשְּרִיוֹ אִם יְהִי יְנִיעוֹ בְּדַת אָמֶת: סוֹפּוֹ עַל רֹאשׁוֹ וֹיִנְיְעָה. אַשְּרִיוֹ אִם יְהִי יְנִיעוֹ בְּדַת אָמֶת: סוֹפּוֹ עַל רֹאשׁוֹ מוֹכְיחַ. וְלָפָה יִחְינִיף: עוֹר חֹתָמוֹ מְעִירוֹ עַל פְּעָלוֹ. וּמַה יִנְנִים וְבָּמִר אִם יְהִי. יְמַוֹּ הִתְּלוֹגֵן בְּכָלְחוֹ: לְצוֹרְוֹ וְמָלְמוֹ: בְּעִוֹלְמוֹ: בְעָוֹרוֹ: בְעוֹלוֹ וְחָפְּצוֹ הִיִּים וְבְּיִר מִים וְבְּיִרְמָה אִם יְהִי. עִמוֹ הִתְלוֹגֵן בְּכָלְחוֹ: רְצוֹנוֹ וְחָפְּצוֹ בִּרְמִים וְבָּיִים וּבְמָרְמָה אִם יְהִי. חִבוּוֹצִים יְמִיוֹ: רְצוֹנוֹ וְחָפְצוֹ וֹיִים בְּבְנִים וּבְמִרְמָה אִם יְהִי. חִבוֹנִים יְמִיוֹ: רְצוֹנוֹ וְחָפְצוֹ וְחָבִיּמִה וּבְנִקְרְמִה אִם יְהִי. חִברוּצִים יְמִיוֹ: רְצוֹנוֹ וְחָפְצוֹּ

Ob seinem Thun und Schalten Einst wird die Rechenschaft gehalten; Bom Anbeginne bis er enbet, Unreinheit nicht vom Sterblichen sich wendet. Die Tage seines Lebens angswerwirrt, Die Nächte qual- und sorgumschwirrt, Sein Treiben Tand, tein Bleiben kein Bestand.

Dem Traum nach bem Erwachen gleich,
Bom Schreck umringt, verwirret, bleich!
Nicht Ruhe bringet ihm die Nacht,
Am Tag er ohne Frieden wacht,
Bis er zur Ruhe wird in's Grab gebracht.
Wie willst du härmen Dich, o Mensch, im Leben?
Genug, ist dir's vergönnt zu leben!
Geboren nur zu Mith'n und schwerer Bürde,
Heil ihm, wenn er gelebt nach wahrer Lehre Würde!

Nicht frommen kann ihm heuchlerischer Sinn. Er selbst muß auf sein Thun das Siegel drücken. Da hilft nicht Täuschen, nicht Berücken! Führt fromm er edle Werke aus, Sie solgen ihm zum ew'gen Haus. Wenn stets sein Sinn auf Weisheit schaute, Sie weilt bei ihm im Alter als Bertraute.

קצוף Fröhnt er bem Gold, ber argen Lift, Gesetzt bann seinen Tagen ist bie Frift. בּהְיוֹת בְּמוּסֶר· יָנוּב בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: יֹּ שָׁם טוֹב אָם יִּקְנָה· מִשְׁמוֹת נָעִימִים אֲשֶׁר יִקְּרָא: מַחַח בּן לָבֵן יוֹם הַמִּיחָה מִיּוֹם לִדָּה הוּטָב:

ח"וק עד יום מותו הְחַבֶּה לו לִתְשוּבְרה. לִתְשוּבְרה. לְתַנִינותוֹ לְתְחִיָּה:

באשכנו פותחין הארון. כִי בָּכְוֹלְךָ אַב הְרַחֲכִים זוֹכֵר יִצוּרְיו לְחַיִּים בַּרַחֲכִים.

וָנָאֶטָן אַתָּה לְהַחֵיוֹת מֵתִים.

בַרוּך אַתָּר יִי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

סוגרין הארון מיוסד ע"פ א"ת ב"ש.

מווסד עיפּ אָזְבִי שַׁמְחּוֹ לְשׁוֹשַׁנָה. הְּרוּפָּה וֹצְירִי שַׂמְחּוֹ לְשׁוֹשַנָּה. בְּשְׁנָה. הְרוּפָה וֹצְירִי שַׂמְחּוֹ לְשׁוֹשַנָּה. בְּשְׁלֵם בִּהְיוֹת סְבָּךְ בְּרִאשוֹנְה. שֵׁרְוּחוֹ בִּפּר לְפִשְׁעִי יְשׁבָה: גּוֹלִים מָנָּוְךְ וְרוּים מֵהָלְאָה. כְּרוֹשׁ חֲשׁוֹב בְּזִבְּהִי יְשִׁבְּר בִּהְלָאָה. בְּיִרְשׁוֹב בְּנִבְּהִי וְשָׁבְר וֹשֶׁב אֹהָלִים. צוּרְחוֹ בְּכִּיְיִם הַמְּבְּיִם יוֹשֵׁב אֹהָלִים. צוּרְחוֹ בְּכִּיְיִם הַמְּבְּיִם יוֹשֵׁב אֹהָלִים. צוּרְחוֹ בְּכִּיְיִם הַיְּעְבָּה בִּיְּיִם מֵנֶרְהָם מִאֶּנֶף בְּלִילִם. צְּבָּר שִׁמְר בְּשִׁמְם מִבְּיִלְהְ שִׁמְחֹ לְּבְּי מַבְּיִים מְנִיְם מִיּאָנֶף בְּלִילְים. צְּבְּר שִׁמְּה בְּעִבְּיִם בְּמִבְּים מִאֶּנֶף בְּלִילְבְּי בְּשִׁמְם. עַמְּחִר מְלִּוֹכְי לְבְיִים מְּוֹלְרָב בְּשִׁיִםם מִמְבְּיִם מֵאֶבֶּר בְּלִילְבְּיִבְים מִּאָבְרְהְ וְכוֹר. בְּלִבְיִם מְּבְּבְיִם עִוֹר מִלְוֹפוֹר. בְּלְבִין הַשְּׁבְר בְּיִבְיִּים עוֹר מִלְוֹפוֹר. בְּלִבְיִם עִּוֹר מְלִוֹבוֹר. בְּלִבְיִים עוֹר מִלְוֹפוֹר. בְּלְבִין הַבְּיִב בְּיִבְיִם אָנָּי וְכוֹר. בְּנְבְּיִבוֹן הִלְּךְ בְּעִבְּיִיךְ וְבִר בְּעִבְּיִיךְ וְכוֹר. בְּלְבְּיִוֹם עוֹר מִלְוֹפוֹר. בְּלְבְיִים עוֹר מִלְוֹפוֹר. בְּלְבִין יִקּירְ בְּי וְכוֹר חִוְּבְּוֹר. לְּבְיוֹם עוֹר מִלְוֹבוֹר. בְּלְבְיִיךְ בְּיִבְייִךְ וְבִּר בְעִבְּיִיךְ וְיִבְּר וְנִילְר בְּבִין יִקִּיךְ וְבִר בְעוֹבְר בְּבִיר בְּבְּיוֹן בְּוֹר בְּבִיר שִּבְּיִר וְבְרוֹר הְוְבְּר בְּעִבְּיִיךְ וְיִבְּיִיךְ וְּבִּוֹר בְּוֹבְר בְּבְּיִבְייִם אָּבְּיִים אָבְּבְייִם אָּבְּיִים אָּבְּיִים בְּבִיין בְּיִבְרוֹים אָנִבְיִיךְ וְּבְּיִבְיוֹם אָּבְּיִים אָּבְּיִים אָבִין בְּבְּר בְּבִיּים בְּבְּיִבְּיוֹן בְּוֹבְיוֹב בְּיִבְּבְּיִים בְּבְּיִבְיוֹים בְּבְּיִבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבִּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְּבְּיבְיבְיים בְּבּיוֹב בְּבְיוֹבְים בְּבְּבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹים מְנְוֹבְיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹבְיוֹבְיים בְּבְּבוֹי בְּבְבְּבוֹים בְּבְּבוֹים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבוּים בְּבְיבְים בְּבוֹים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיבְּים בְּיוֹבְים בְּבְיבְים בְּבְּיוֹם בְּבְיבְּבוּים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְי

וְאַתָּה כָּרוֹשׁ יוֹשֵב תְּהלוֹת יִשְּׁרָאֵל אֵל נַאָּ:

Fand Lust und Freud' er an der frommen Zucht, Im Alter grünend trägt er eble Frucht. Der gute Auf, den sich der Mensch erringt, Viel schöner einst als Rang und Titel klingt, Drum vor dem Tag, an dem beginnt das Leben, Der Vorrang dem Todestag ist gegeben!

MIS einst in Salem noch Dein Zelt bestand, Schulb stührenb trat er auf, ein Gnabenpfand.

Der Heimath fern, verschleubert in die Weiten, Fleh'n sie zu Dir, sich Heilung zu bereiten. Gebeugtes Herz, vom Leid gebroch'nen Sinn Nimm gnädig, wie einst Opfergaben bin.

Der stets im Zelte weilte, Dir geweiht²)
Sein Bild erglänzt am Thron der Herrlickeit —
Sei seinen Sprossen gnädig, die sich brängen
Im frommen Chor, Dich preisend mit Gesängen.
Berschlungen ist ihr Name mit dem Deinen³).
Dir wolle wie den Siegelring ste einen.
Birg sie vor'm Zorn, vor Strasen ihrer Schuld,
Ins Lebensbuch einzeichne sie voll Huld.

Der Fehle Last, die Bürde schwerer Sünde, Versenke sie in tiese Meeresgründe. Der Armen, Tiesgebeugten Flehens Hallen Sei suß, wie einst der Opferdiste Wallen.

> Der Liebe bent', ber bräutlich Dir geweihten, Micht bent' ber Schmach 1) aus frühen Jugendzeiten, Und Deinen Theuren Hulb und Gnabe schenke, Um Den, ber sprach: D Deiner Knechte benke 5)!

ומלוך (Borb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, Dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

den Lobliedern Jisraels! O Gott!

¹⁾ Die Gemeinbe Bisrael.

²⁾ Jaatob, ber in ben Belten (ber Lebre) weilte, und beffen Bilb in ben gottlichen Ehron gegraben ift, nach bem Mibrafch.

³⁾ Der Name אל (Gott) ift in bem Namen אָלְייִי (Jierael) enthalten.

⁴⁾ Die Berfunbigung bei bem golbenen Ralbe.

⁵⁾ Die Worte Mofcheb's, als er nach bem ermannten Unlaffe ju Gott um Berzeihung fur bas Bolt fichte.

(In vielen Gemeinben wirb bier fogleich mit מו הבא סלח נא begonnen.)

פותחין הארון ·

מיוסד ע"פ א"ב

בּהַמֹנום וּבָרִאנוּ

דַגוּל מַרְכָבָרה:

וֹצְנָּה וְנִכְרֶּרֶ

חי עוֹלָמִים:

ישב פרשב:

לְבוּשוֹ צְּרָקָה:

בייפֿב וֹלַמָּנוּ:

אַנְתוּ אֶמוּנָרה:

הוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

צַוּדִיק וְיָשָׁר:

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ.

ּגְבוֹר וְגַעָרֶץ.

הוא שָח וַיְהִי.

וְכְרוֹ לְנֶצְח.

מְהוֹר עִינְיִם.

בּתְרוֹ יִשׁוּנְעִרה.

מַעמָרוּ קנאָרה.

ַםְתָרוֹ יְשֶׁר.

פָעָלָתוֹ אֶמֶרת.

בָּגְּיָּי יִהָּבֶּיי קרוב לְקוּרְאָיו בָּאֲמֶת. רָם וּמִתְנַשֵּא:

שובן שְׁחָקִים.

חי וְקַיָּם נוֹרָז׳ת וּמָרוֹם וְקָרוֹשׁ:

- סוגרין הארון

ח״וּ אָנָּא סְלַח נָגַּע. כְּשׁע וְעוֹן שְׂא נָגַע. וְנִדֵּל נָא. כְּרוֹש:

ח״וּ אָנָא רַחוּם כַּפֵּר. עון צָגִים תִּהלְּתִּךּ לְּסַפֵּר. וְיוּחַקּוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּפֵּפָר. קרוש:

In Himmel und auf Erden!
Sewaltig, mächtig,
Glänzest hervor aus Deiner Wesen. Schaar!
Er sprach und es ward,
Er gebot, und die Geschöpfe entstanden,
Sein Name ewig dauernd,
Er, der in alle Ewigkeiten lebt!

Nein und ungetrübt sein Auge,
Der im Verborgenen thront!
Seine Krone Heil,
Sein Gewand Gerechtigkeit,
Seine Hülle Eifersgluth,
Umgürtet mit rächenber Vergeltung!

Sein Zelt die Redlichkeit,
Sein Rath Wahrheit,
Sein Werk Recht und Treue,
Er, der Gerechte und Wahre,
Nahe Denen, die ihn rufen in Wahrheit,
Der Erhabene, Majestätsvolle,
Der in den Wolken thronet,
Die Erde hält über dem Nichts.

M Der Ewiglebenbe, Dauernbe, Allmächtige, Erhabene und Heilige!

Daß Alle Deiner Allmacht Fille seben!

WIN (Borb. u. Gem.) O Erbarmer! vergieb die Sünden Derer, die hier steh'n, Dein Lob zu verklinden! Laß ihre Namen im Lebensbuche verzeichnet sie finden! — Heiliger! שם המחבר משלם בירבי קלונימום דוק חתום כפול בראשי החרוזות. ובסוף כל חרוז תחלת פסוק ממומר קמ"ה ·

ח׳ מוֹנֶרה חַשְּאִים סְלוֹל לְהַתְּהַלֵּךְ. מְלַמֵּר לְהַרְּרִיכִי בְּבֶרֶרְהְ
 אָלֵרְ: סְלוֹל לְהִתְהַלֵּךְ. מְלַמֵּר לְהַרְרִיכִי בְּבֶּרֶרְהְ

יי שַׁחַר וָגִשֶׁף אַיַחֵר לְהַמְלִיבֶךְ. שׁבֵּן עַר וְאֵין כְּעָרְבֶּךְ: יִּ בְּבָלִ־יוֹם אֲבָרְבֶּךְ:

ח׳ לְבִּי חָרֵר עֲבוֹדְתְהְ לִתְמוֹד. לְהַעֲרִיץ קְרָשְׂחָהְ בִּמִשְׁבְּר ק׳ נָּרוֹל יִי וּמְהֻלָּל מְאֹד:

חוֹמֶיך: פְּשַׁע וְעוֹן שָׂא נָא. וְכְּחֲדְּ וִנְהַל נָא. קְרוֹשׁ:

חֹ מְיַחְלִים לְחַסְרָּךְּ וֻרַע עֲמוּמֶיךָ. מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתָם וְיִשְׂמְחוּ

ק׳ דּוֹר לְרוֹר וְשַׁבַּח מִּצִשֶּׂיךּ:

ח׳ בְּחָלּוּי וָצוֹם נְּשִׁים לְעָבְהֶךְ. בְּרוּאִים כִּי הַם לְכְבוֹהֶךְ:

ק׳ הַרַר כְּבוֹד הוֹדֶךְ:

י׳ יָבֶר מַלְכוּתָדּ בָּרַעַר יַאַמִירוּ יִחוּדָדְ בַּיָּר לֹא יָמִירוּ:

ק׳ וָצְווּז גוֹרְאוֹחֶיף יאמֶרוּ: מ׳ נָצְווּז גוֹרְאוֹחֶיף יאמֶרוּ: ם בַּפַּר. עוֹן צַגִים תַּחַלַּתָּד לְסַפָּר. וְיוּחֵקּוּ לְחִיים טוֹבים

אָנָא רַחוּם כַּפָּר. אַוֹן צָגִים הְּחַלְּחָךּ לְסַפֵּר. וְיוּחַקּוּ לְחַיים טוֹבִים בַּמַפֶּר. קַרוֹש:

י׳ רן פָּגִיעוֹת לְפָגִיְה יִרַבּּעוֹ. רַחֲשׁ הִלּוּלֶךְ בַּיוֹם יְשַׁבּּעוּ:

י׳ בָּלֶר אֶצֶרָך לְּךְ חִנוּנֵי. בִּפְנוֹת צֶרֶב חִּמְחָה וְרוֹנֵי:

ין בוּנוּן וְרַחוּם יְיָ: ה' יָה צוּר כְּפָּר אָשְׁכּוֹר. יִכְבּשׁ עוּוּיִגְוּ וְיאׁמְרוּ הַכּל:

ק' טוֹב יְנְ לַכּל: אָנָא סְלַח נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכִּחֲדְּ יִנְדֵּל נָא. קָרוֹשׁ:

ה׳ קומם אווי קרית משושה. קרשת אַבְנִי גָוֶר בְּנוֹסְמֶך:

ק׳ ווֹרוּף וִי כָּל־מַצַשָּׁיִף:

יי לְנַבֶּּךְ נַחַסִיהִיךְ בִּנְעַם יִזַמֵּרוּ. לְבוּשֵׁי שְׁרָד הַלְבוּחְ יִתַּמֵּרוּ: יאמֵרוּ: יאמֵרוּ: יאמֵרוּ:

(Gem. u. Borb.)

Der Du ben Silnbern zeigst ben Weg gerad' und eben 1),. Der Du mich sihrst ben Pfad, ber leiten soll burchs Leben, "Dich, meinen Gott, o Herr! hoch will ich Dich erheben."

> Dich nenn' ich fruh und spät ben Einigen in Macht, Du, Ew'ger, unerreicht in Deines Wesens Pracht, "An jedem Tag sei Dir mein Loblied bargebracht."

Mir bebt bas Herz, o Herr! Dir stets ben Dieust zu weihn, Zu Deiner Heil'gung stets will auf ber Wart' ich sein, "Groß bist Du, Gott! Es glänzt weit Deines Glanzes Schein."

מיחלים Es harret Deiner Huld die Dir vertraute Schaar, Gieb ihnen frohes Herz, nimm ihrer Wünsche wahr, "Geschlecht bann bem Geschlecht Dich preiset immerdar."

> Sie treten hin vor Dich mit Fasten und mit Fleben, Die Du zu Deinem Ruhm, zum Dienste Dir erfeben, "Bor' Deines Ruhmes Glanz aus ihrem Munde geben."

> Dein herrlich Reich bezeugt ihr Mund in Ehrsurchtbeben, Dich, Einz'ger, werden nie um Fremdes hin ste geben, "Die Deiner Größe Macht voll Jubel stets erheben."

Dein Loblied — siebenfach vernommen wird sein Schall 3); Ausströmt ihr Mund ben Preis sur Deine Gnaden all."

Am frühen Morgen schon bring' ich mein Fleh'n als Spende O lösche meine Schuld noch vor des Tages Wende, "Barmherzig Du und mild, Allgilt'ger ohne Ende!"

O ber Berzeihung Quell, o du ber Gnaden Hort, Laß schwinden unfre Schuld aus Deinem Blicke fort. "Allgütig ist ber Herr! bann rufet jeglich Wort."

Bau' Deine Stadt, die Lust ber Seel' und ihr Berlangen. In heil'gem Glanze laß ber Krone Steine prangen, "Und aller Wesen Preis dann wird zu Dir gelangen."

> Holb wird ber Frommen Lieb, Lewitensang Dir hallen, Des Weihrauchs Duft Dir läßt bie Schaar ber Priester wallen, "Und Deiner Allmacht Preis wird bann vor Dir erschallen."

¹⁾ Berfaffer: R. Mefdullam b. R. Ralonymos; eine jebe Strophe biefes Studes ichließt mit bem erften halbvere aus bem täglich gebeteten Pf. 145.

^{2) 3}m Morgen-, Mugaf-, Mindab- und Schlufgebete.

⁸⁾ Unjahl ber Benebelungen bor und nach bem Sch'ma im Morgen, und Abenbgebete.

ח׳ וּשְׁתוּלִים בְּנָוָךְ יַפְּרְיחוּ בְּחַצְרוֹתְיוּ. וִינוּבוּן בְּשִׂיבָה
 הְשׁנִים בְּטָירוֹתְיוֹ:
 קרוֹתִים בְּפָר. וְעוֹן צָגִים מְּהִלֶּחָךְ לְסַפֵּר. וְיוּחַקּוּ לְחַיִּים טוֹבִים שֹּבִים בַּפֵּר. וְיוּחַקּוּ לְחַיִּים טוֹבִים שַּׁבִּר. בְּחַשׁ:
 בַּפֵּפֶר. בְּחַשׁ:

ח׳ גִצְּחָךְ יָנַגְּנוּ הָמִימִים וּשְׁלֵמִים. נְשִׂאַךְ כִּסְאַךְ בְּבִירת עוֹלַמִים:

יתר בְּבַנָּסְה לְשִׁבְנָהְ נְאוּלִים. יַלְבִּישְׁוּהְ עוֹ בְּעוֹבְרֵי גַּלִים:

ק׳ סוֹמֶך יָיַ לְכָל־הַנּפְּלִים:

ים שַּבִּיצִי שוּבְדְּ בָּוְצֵר יִתְחַבּּרְוּ. מֵחִים חֲשׁוֹב חַחַן יְדַבּּרְוּ: יֹם אֵינֵי־כֹּל אֵלֵיִדּ יְשַׂבּּרוּ: מָחִיבׁ חָשׁוֹבׁ הַחַחַן יְדַבּּרְוּ:

י לְרוּיַם יְנוֹחַח שֵׁי עָהֶיךָּ. וִישֵׁלֵּם פָּרִים אֶבֶּי בָּרוֹש: ז' לְרוּיַם יְנוֹחַח שֵׁי עָהֶיךָּ. וִישֵׁלֵּם פָּרִים אֶבֶרְשׁ עָהֶיךְּ: ק' פּוֹחַתַ אָח־יָהֶךּ:

יי פֶלָה בָּרַחֲמָיו יָצִיץ מִחְרַבְּיו. סְלְוֹחַ יַרְבָּה לְעֵם מִבֹּרְבְיו: ק' צַּיִּיק יָיַ בִּכָּל־דְּרָבָיו:

> In Deiner Wohnung Raum blithn fie gleich junger Pflanze, Im Greisenthum noch frisch in Upp'gem Blätterfranze, "Berkundend Jeglichem von Deiner Hoheit Glanze."

Die Frommen melben bann von Deiner Majestät. Wenn erst im Heiligthum Dein Gottesthron ersteht, "Dein Reich filr alle Zeit ist bann in Macht erhöht."

> Wenn bie Erlösten Er in seine Stätte bringt, Ein Lieb, wie bort am Meer, voll Jubel zu ihm bringt, "Dem Herrn, ber Jeben fistht, so fraftlos nieberfinkt."

> Im Chore hör' ihr Lieb von Deiner Größe schallen,. Wie Opfer laß bas Fleh'n ber Beter Dir gefallen. "Auf Dich ja schaut bas Aug' von Deinen Wesen allen."

Dir Bei ihr Bekenntniß Dir wohlbuft'ge Gab' und Spende, Und Deiner Trenen Wort vertrete Altarbrände, "Du, ber zu Gnad' und Heil stets austhut seine Hände." O blick aus Deinen Höh'n, laß Deine Huld sich regen, Berzeihe mild ber Schaar, die Du gekrönt mit Segen, "Du, gutig und gerecht, o Herr! in allen Wegen!" יי חין וְשֵׁע מִגּוֹי מְקְדָיבְיוּי. חן יְחן קוֹרְאֵי מִקְרָיבִיוּי: ק׳ ַּקְרוֹב וְיָ לְכָּל־קּרְאָיוּ:

אָנָּא רַחוּם בַּפַּר. זְעוֹן צָנִים מְּהַלָּתְדְּ לְּסַפֵּר. וְיוּחַקּוּ לְחַיִּים טוֹכִים בּפַר. בַּפַפַר. בַּרוֹש:

יי וָה אַלִּי פֶּלָא עשָׁה. וַעַקְתֵנוּ וְרֶץ וְשׁוֹּטְנֵוּנוּ יְעַפֶּּה:

י קווי יִתּן לְלוֹ מַשְׁלִיךְ יְהָבְיוֹ. קְרוֹשׁ פְּשְׁעִינוּ יְעַשָּׁה: י' קווי יִתּן לְלוֹ מַשְׁלִיךְ יְהָבְיוֹ. קְרוֹשׁ פְּשְׁעִינוּ יְבַשָּׁה: פ' שוֹמֵר יֵי אַת־כָּל־אַחֲכֵיו:

י בְבֵּל צְקוּנִי כִּבְמִבְלַל יְפִי. קוֹלִי תַאֲוִין וְתַצְּלִיל דְפֵּי:

אָנָא סְלַח נָא. פֶּשֵע וְעֵוֹ שָׁא נָא. וְכְחַדְּ וִנְהַל נָא. קְרוֹש: ח"וק מֶלְדְּ שׁבֵּן עַר. לְבַדִּךְ כְּלְוֹדְ עֲרֵי עַר. הָאָל כְּרוֹש:

ח"וק מֶלְדְּ מַאָּזִין שַּוְעָה. לְעַמוֹ מֵחִישׁ יְשׁוּעָה. נוֹרָא וְלְרוֹשׁ:

Hor' an bas Fleh'n ber Schaar, ber ewig Dir geweihten, Sieh, wie sie Dir sich eint an Deinen Festeszeiten. "Nicht steht ber herr beim Fleh'n ihn Rusenber vom Weiten."

D Gott, ber Großes thut in seiner Bunberkraft, Rimm unser Flehen an! Der Feind sei weggerafft! "Gewährung ja ber Herr bem Bunsch ber Frommen schafft."

Dem giebt Er sein Begehr, ber ganz auf ihn gebaut. Der Heil'ge liebevoll nicht nach ber Sunbe schaut. "Er hiltet ja voll Hulb, wer lieb ihm und vertraut."

Nimm an mein Fleh'n, wie dort, wo aller Schönheit Prangen, Bersent' in Meeresgrund den Fehl, den ich begangen, "Und Deinen Ruhm besingt mein Mund dann voll Berlangen."

מלך שכן (Bord. u. Gem.) König, throuend in alle Zeit, Du allein herrsche in Ewigkeit! — Gott! Heiliger!

מלך מאוין (Bord. u. Gem.) D Du, zu bem das Flehen bringt, Der seinem Bolte schlenn'ge Hilse bringt! Erhabener! Heiliger! באשכנז אומר החזן זה כולו בניגון אאפיד.

ע"פ א"ב כפול

אָרֶר יָקר אֵלִי. אַחַנָּה בָּאָרֶשׁ מִלּוּלִי: בְּחַךְּ אַנְעִים וָמֶּר. בְּנִיב אַבְּיעַ אְמֶר: נְבוּרוֹתָיו מִי יִמַלֵּל. נְּרָלוֹ מִי יָפַלֵּל: דּלְ מָרוֹפֵף בִּנְעָרָה. דַּרָכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה: הַבָּאָדָר מָקּוֹלוֹת מֵיִם. חוֹרוֹ בִּסְּדֹ שְׁמְיִם: וּסְבִיבִיוֹ שַּׁרְפִּי אֵלִים. וּמְפַּחְרוֹ זָעִים וְחָלִים: זָךְ בִּשְׁמֵי מְעוֹנִים. זַעָק קשוֹב מִמִּתְעַנִּים: חַשְּׁרַת סָבִיב סָכּוֹ. חַשְּׁמֵל בָּלִי לְסוֹכוֹ: שוֹב יוֹדֶעַ חוֹסָיו. טָהוֹר מַצְּּדִיק עַמוּסָיו: ישׁב בְּכֵתֶר עֶלְיוֹן. יָקַר עוֹ חֶבְיוֹן: כּוֹגֵן שֵׁחַק בִּתְבוּנָה. כָּל־ ֹמַעֲשֵׂחוּ בָּאָמוּנָח: לֹבֵשׁ עוֹ וּנְרָלָּה. לוֹ נָאוָה תָהֹלָה: מושל עוֹלָם בּּגְבוּרָה. מוֹחֶה פִּשְׁצִי בָרָה: נָאוֹר וְאַדִּיר בַּהַרָרוֹ. נוֹשֵא עון עִררוֹ: סוֹבֵת שִׁיחוֹת עַרֵבוֹת. סְלּוּ לָרוֹבֵב בָּעַרָבוֹת: עָף עַל בְּרוּבוֹ. עוֹנֶה לְעַם קָרוֹבוֹ: פּוֹקֵר צִבְאוֹת גָּרוּדָיוֹ. פּוֹדֶה גֶפָשׁ עַבָּדָיוֹ: צִּיְדְקוֹ עֵלְיוֹנִים פַגִּיִרִים. צְבָא תַחְתּוֹנִים מוֹדִים: קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב הְּהְלּוֹת. קנוּיָו מַשִּׂיג מְחִילוֹת: רָם וָנִשָּׂא וָגַאָה. רוֹאָה שָׁפְּרֹ וָנְבְאָה: שׁוֹבֵן בְּרוּם עַלִּיוֹת. שַׁלִּים בְּרוּך תַּחְתִּיוֹרת: יש תומך ורועות עולם. תַּקִיף וּמִכּל גָעְלָם:

ח"וק מֶלֶךְ שׁבֵּן עַר. לְבַרְּךְּ מְלוֹךְ עָרֵי עַר. הָאֵל קָרוש:

וּבְבֵן וְאַתָּח בְּרַחוּם מְלַח לְנוּ:

מיוסד ע"פ א"ת כ"ש ובסוף כל חרוז פסוק א' ממקראי קדש. ח' אָבָא אֵלהִים חַיִּים. תִּבְתּוֹב דְּבֵקְיךְ לְחַיִּים. ק'בִּי עִפְּךְּ מִקֹוֹר חַיִּים: וְאַפָּה בְּרַחוּם סְלַח לְנוּ: ח' בְּעֵרת רְצוֹן (Gem.) Za meines Gottes Herrlichkeit Sei meines Mundes Wort geweiht. Mög' ihm ein lieblich Lied erklingen, Des Wortes Blitthe zu ihm dringen.

> Wer kann bie Allmacht künben, Die Größe Gottes wer ergründen? Bor seinem Dräu'n die himmel zittern In Sturm sein Weg und in Gewittern.

Ihn preist das Rauschen mächt'ger Wogen. Es dect sein Glanz den Himmelobogen. Und Serasim ihn rings umgeben, In Ebrfurcht sie erzittern, beben.

> Du, Laut'rer, in ben himmelssphären, O mögst Gebeugter Fleh'n Du hören! Der Fluthen Duster ihn umringt, Kein Engelsaug' in sein Geheimniß bringt.

Der Glit'ge kennet seine Treu'n, Der Lautre spricht die ihm Bertrauten rein, — Der in der Höh' Umbillung thront, In tiesverborgnem Glanze wohnt.

Das Firmament hat kunstvoll Er gestaltet, In seinem Thun nur Treue waltet. Die Größ' und Macht als sein Gewand ihn ziert, Ihn, bem ber Preis und Ruhm gebührt;

Der herrscht im All mit starker Hand, Die Schuld der Theuren löscht und bannt. Voll Majestät im Allmachtkleid Er seiner Heerde Schuld verzeiht.

> Sliß klinget ihm Gebetes Ton. — Erhebet ihn auf seinen himmelsthron! Auf Cherubim einher Er fährt. Sein Bolk, bas ihm so nah, Er hört.

Told Er mustert seine himmelsschaaren, Wird seiner Anechte Seelen mahren. Sein heil verklinden himmelssphären, Bezeuget wird's von niederer Welten Chören.

> Der Heil'ge, unter Lobgefängen thronend, Den ihm Getreuen burch Berföhnung lohnend, Erhaben hoch in ew'ger Macht, Der Niedres sieht und ob Gebeugter wacht.

Der thronet in ber Häumen, Der waltet in der Tiefe Säumen. Die Weltenfäulen flützet seine Kraft. Ihn schaut tein Aug', des Wirken unerschlafft.

1001 So stimmet an: Du Allerbarmer, o verzeih

- - TOYHOO / 1-

NIN (Gem.) D Herr, o ewig Leben! Die Dir Berbündeten schreib' auf zum Leben. Bei Dir ja quillet Heil uub Leben. Du Allerbarmer, o verzeih! בַּגַּרָלָה: וֹאַפָּה בָּרַחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שַׁמָּאֵנוּ בַּאָּזוֹב וֹמַהַבְּנוּ. יֹ אֲבָלָה: ח׳ שַׁמָּאֵנוּ בִּאָּזוֹב וֹמַהַבְּנוּ. יֹ אֲבָּרָה בַּלָּה מִן שַבַּלָּח. יֹ אָבָרְ לַחֲשֵׁנוּ בִּנְחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעָר. וֹאַפּּה בָּרַחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעָר. יִ אֲשָׁה בָּרַחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעַר. וֹאַפּּה בָּרַחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעַר. יִ אֲשָׁה אַל בְּבְּעִרְה שָׁתַר. וְאַפִּה בָּרַחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעַר. יִ אֲשָׁה בָּרַחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעַר. יִ אֲשָׁה בָּרְ בִּעְּהְבָּר בִּצְּבָּקְה בְּבְּעוֹת צאן יָבֶּךְ. כְּי שַּׁחַר. יִבְּשְׁיעַ. יֹ יִ שִׁמְר. יִי אֲשָׁה בָּלְח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעַר. יִי אֲשָׁה בְּרִוּים סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעַר בִּלְח לְנוּ: ח׳ שִׁמְר. יִי אֲשָׁה בִּבְּחוּם סְלַח לְנוּ: ח׳ שִׁמְעַר בִּלְּה בְּעִבְּר בִּיִּבְּקְה בִּיִּים בְּצִּיבְיקְה בִּיִּלְיה בְּיִבְּים בְּצִּבְיקְה בִּילְם אָוֹנְיב בְּלְבְּיִבְּים בְּבִּוֹת שְׁמִר בִּילְהְיב בְּלְבִים בְּבִּים בְּבְּיִבְיקְה בִּלְח לְנִוּ: ח׳ בִּקְּה בִּילְה בְּיִבְּים בְּבְּיִר בִּיִּה בְּבִּים בְּלִוּן אְנָב בְּלְבְיִבְּים בְּבִּים בְּבְּיִרְה שִׁנְעָה בְּלְחְשִׁיעֵי. וְאַפָּה בְּרִוּשְׁיעַ. יִי אַשְּׁתְּה בִּילְם שְׁנִבְין אְנָב בְּבְּיִבְּים בְּבִּוֹת בְּאוֹ בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּיוֹת בְּאוֹ בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּיוֹת בְּאוֹ בְּיִבְים בְּבִּים בְּבִּיוֹת בְּאוֹ בְּיִים בְּבִּים בְּבִין בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיוֹם בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְּבְיִם בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּבְּבְיבִים בְּבְּבְּיוֹי בִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְּבְּבְּיבְים בְּבְּבְ

Zur Gnabenzeit erhöre mein Gebet, Bernimm ben britnst'gen Laut, ber an Dich geht. Nicht birg bas Ohr bem Seuszer, ber Dir sieht. Du Allerbarmer, o verzeih!

Der Anbacht Ruf zur Stund', zur gnadenreichen, Erhör' und laß der Sünde Purpur bleichen. Horch auf! O gieb uns Deiner Gnade Zeichen! Du Allerbarmer, o verzeih!

> In meines Drangsals Noth, o Du mein Hort,. D sprich ben Hoffenben Dein Trosteswort, Der Heil verhängt und sendet fort und fort! Du Allerbarmer, o verzeih!

Die Heerbe, die von je Du hast gelenkt, Die Dein Heil in Gnaben uns geschenkt. Du Allerbarmer, o verzeih!

> Und wenn ber Anbacht Strom hier vor Dir quillt, Sei unserm Flehn geneigt, in Liebe milb, Allgegenwärt'ger Du, bem Aug' verhalt. Du Allerbarmer, o verzeihl

Mie Weihrauchbuft soll Flehen silf Dir sein! Bei Dir, o Gottl ist ja bas Heil allein. Du Allerbarmer, o verzeiht

בק"ק פפ"דמ ורוב אשכנו מדלגים זה ומתחילין אך חנון אתה.

חַיוֹם יְבָּחֵב. בְּמֵפֶר הַוֹּכְרוֹנוֹת. הַחַיִּיִם יְבָּחֵב, בְּמֵפֶר הַוֹּכְרוֹנוֹת. הַחַיִּיִם יְבָּחֵב, אָנָא בַּנְּה. עוּרִי נָא. הִתְעוֹרְרִי נָא. וְנִי נָא. חַלִּי נָא. עַכְּיִרי נָא. חַלִּי נָא. חַלִּי נָא. חַלִּי נָא. חַלִּי נָא. בְּעַר הַנְּפֶשׁ חַנִי נָא. פְנִי דְר עֻלִיוֹן:

בער הַנְּפֶשׁ חַנִּי נָא. פְנִי דְר עֻלִיוֹן:

Di läntre uns, sei jede Schuld verbannt, Du Schirm und Hort und Stilt, uns unverwandt, Sieh wie den Thon uns in des Bildners Hand. Du Allerharmer, o verzeih!

Der Makel sei ber Schuld hinweggenommen, Du Hoffnung Jisraels, sein Heil und Frommen! Du Allerbarmer. o verzeih!

> D laß sich regen Deine Hulb und Liebe, D eile und an uns Erbarmen übe, Du unser Gott, o Bater voller Liebe! Du Allerbarmer, o verzeih!

Bergieb, Erbarmer! fühne uns voll Hulb, Berziehen sei uns Allen jede Schulb. O übe gnabenvoll an uns Geduld! Du Allerbarmer, o verzeih!

DVA Heut wird verzeichnet im Gedächtnisbuch der Spruch ob Tod und Leben! D Traute')! Erwecke dich, ermuntre bich. Tritt hin vor ihn und stelle dich! Steh' auf und laß bein Flehen für beine Seel' ergehen an ihn, ber thronet in den Höhen!

to be to be

¹⁾ Bierael.

ע"פ א"ב בַּתר. נַלְבִּין בָּאֶמֶר צָחָר. בִּתְפַלֵּרת הַשְּׁחַר: בַּטוּחוֹת חוֹקַר. צאן עָדָרוֹ יָבַקּר. בְּעָת חָמִיר הַבְּלֶר: גּוֹשֵׁם וְעוֹצֵר. נְּלֻיּוֹתֵינוּ יִקַצֵּר. בְּוֹאת הִפִּלַת יוֹצֵר: דְרוֹר אַר הָאַחַר. כִּי גְרוֹנֵגְוּ נְחַר. בָּתִפְלַרת הַשַּׁחַר: הַכּל סוֹקר. הַפַּסְטִין יַכְחִישׁ וִישַׁקּר. בְּצָת חְמִיר הַבְּלֶּר: וּמָוֹפָּה לֹא יַבָּצִר. מִצְּרוֹתִינוּ יֵצֶר. בְּוֹאת חִפּלַת יוֹצֵר: היום וָחוּל סְחַרְחַר. בֶּטַח יִרְבַץ וִיסְחַר. בִּתְפִּלַת חַיָּתָדְ יַפֶּר. בְּנִי שֵׁרוּ לְקַרְקִר. בְּעָרוּ הְמִיר שָׁחוֹר וְנוֹצֵר. סְנָלָתוֹ לְחַיִּים יַעַצֵר. בִּוֹאִת הָפָלַרת יוֹצֵר: היום יִדִיד מֵהֶהֶם מִשְׁחָר. בּתָפַלַת הַשָּׁחַר: כּוֹבִשׁ הָרִים וְעוֹקַר. לְטוֹבָה עַמוֹ יָבַקר. בָּעָת הָמִיר הַבְּלֶּר: מִקְרָשְׁךּ וּמִוְבֵּח וְהָחָצֵר. נָא בָּקוֹמָתָם הָבַצֵּר. בָּוֹאת הִפִּלַת יוֹצֵר: היום סְעוּרַה וּשְׁבוּרָה כָּפָחָר. פָּצָה מֵרִיב וְחַרְחַר. בָּתִפַּלַת הַשַּׁחַר: קָרָנוֹת עֶשֶׁר יָעַקּר. שָׁתוּלִים בְּבֵיתוֹ לְיַקֵּר. בְּעָת תְּמִיר יוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ הַפָּצֵר. סַפֵּק לְחוֹרֵשׁ וִקוֹצֵר. בָוֹאת הִפָּלַת יוֹצֵר: היום יכתב

וּבְבֵן אַדְּ חַנּוּן אַמָּה וְרַחוּם לְבָל־פְּעֵל:

חזו ע"פ א"ב אַך אָתִים בָּחִין לְפָגִיך. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעַל: אַך בּוֹטָחִים בִּחַסִּדְּךְ אָמוּגִיךְ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּעַל:

7007b.) Ja mit Gebet und Flehen nah'n sie Dir,
(Gem.) D Du Erbarmer aller Wesen!

Bertrauend Deiner Hulb sieh Deine Treuen hier,

D Du Erbarmer aller Wefen

and the state of the

קחל פִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּצֵל: הַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פְּצֵל: כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּצֵל: כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּצֵל: הַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פְּצֵל: כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּצֵל: כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּצֵל: בִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּצַל: הַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פְּצַל: כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פְּצַל: און
אַר גועים ומַרנּישִׁים שִּבְנְךּ.
אַר גועים ומַרנּישִׁים שִבְנְךּ.
אַר רוֹנִים לַעַנוֹת עִנְינָיְרָ.
אַר ווֹעִים לַעַנוֹת עִנְינָיְרָ.
אַר ווֹעִים יְשׁוּעוֹת חוֹסְנִיְרָ.
אַר ווֹכִים יְשׁוּעוֹת חוֹסְנִיְרָ.
אַר יוֹרוּ לְשִׁמְרְ בְּמְוֹרֵי לְחַנָּנְרָ.
אַר יוֹרוּ לְשִׁמְרְ בְּנְיְרְ.
אַר יוֹרוּ לְשִׁמְרְ בְּנִיְרְ.
אַר יוֹרוּ לְשִׁמְרְ בְּנִיְרְ.
אַר לֹא לְנוֹ כִּי אִם לְמַעַנְרְ.
אַר מַנִּר מִתְקוֹמְמֵי צְפּוּנֶיְרְ.
אַר מַנִּר מִתְקוֹמְמֵי צְפּוּנֶיְרָ.

Inbrunftig sieh' am beil'gen Ort sie ftebend, Du Erbarmer aller Wefen! Sehnstichtig auf zu Deinen Boben flebenb, Du Erbarmer aller Befen! Dein Thun und Wirten ift ihr ewig Ginnen; Du Erbarmer aller Befen! Dich im Borein zu preisen ihr Beginnen, Du Erbarmer aller Wefen! Einmuthig ruft Dich Deine Schaar in Choren, Du Erbarmer aller Befen! Es harren Deines Beile, bie Dir gehören, Du Erbarmer aller Befen! In Lauterkeit getaucht, fie Rehn Dir bringen, Du Erbarmer aller Befen! Preis Deinem Namen Deine Rinber fingen, Du Erbarmer aller Wefen! Den treuen Gläub'gen gieb ber Gubne Segen, D Du Erbarmer aller Wefen! Thu' es um Dich, wenn nicht um unsertwegen, D Du Erbarmer aller Wefen! D Deines Pfleglings Feinde fillrze nieber, Du Erbarmer aller Wefen!

פותחין הארון.

חון

אַר נַשֵּׂא וֶרָע בְּחוּגְיְךְּ. כִּי אַמְּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר כְּלִיחָה מַּרְבָּה לְּמִהְעַנֶּיְרְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר מְנֵם מִשְׁמִי מְעוֹנֶּךְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר פָּצִם מֵהֶמִית שְׁאוֹנֵךְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר עוֹמֵם מֶּרֶם קּנְיֶנֶךְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר רוֹמֵם מֵל אַרְםוֹנֶךְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר רוֹמֵם מֵל אַרְםוֹנֶּךְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר רוֹמֵם מֵל אַרְםוֹנֶּרְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר שְׁעָה לַחֲשׁ מִהְחַוּנְּיִרְ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

אַר שְׁעָה לַחֲשׁ מִהְחַוּנְּרָ. כִּי אַמָּח רַחוּם לְכַל־פְּעַל:

וּבָבֵן אָמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעשִּׁיך:

כיוסר ע"פ א"ב בראשי החרוזות

ח׳ אִמְרוּ לֵאלְהִים.

וְאַמִיץ כְּחַ. נוֹתֵן לַיָּצִף כְּחַ. מַכִין הָרִים בְּכְחַ. חֲכַם לֵבָכ

פ׳ לָבֵן יִתְנָּאָה נָרוֹל אַרוֹגְנְוּ וְרַב כְּחַ:

ח׳ אמרו לאלהים.

בּוֹנֶח בַּשְּׁמֵיִם מַעַלוֹתָיו. מַשְּׁמֶח הָרִים מֵעַליּוֹתָיו. וַכֶּר עָשָׂה לְנִפְּלָאוֹתִיו. וְלוֹ נִתְכִּנוּ עַלִילוֹתָיו.

ק׳ לָבֵן יִתְנָּאָה הַמִּקְרָה בַפַּוִם עַלִּיוֹתְיו:

ח׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

נָאָה וְנָבְוֹהַ בִּשְׁמֵי מַנְעְלָה. עוֹמֶה אוֹר כַּשִּׂמְלָה. לוֹ הַנְּבוּרָה וְהַנְּּרָלָה. וְהָעוֹ וְהַמֶּמְשְׁלָה.

קֹבֶן יִתְנָאָה וּמַלְכוּתוֹ בַּכּל מְשְׁלָה:

Die Sproffen Deiner Treu'n erhebe wieber, Du Erbarmer aller Wefen! Mit Beil begnabe, bie bier bufenb fteben, Du Erbarnier aller Wefen! Erbore fie aus Deinen himmelshöhen, Du Erbarmer aller Wefen! Bor Deinem Sturm laß fie geborgen fein, D Du Erbarmer aller Wesen! Die Schaar, die Dich erkennt, o sprich sie rein! Du Erbarmer aller Wefen! Richt' auf bas frühfte bon ben Gitern allen, Du Erbarmer aller Befen! Stell' ber Dein Beiligthum, in Buft verfallen, D Du Erbarmer aller Wefen! Borch auf bas brunft'ge Fleben Deiner Beter, D Du Erbarmer aller Wefen! Bor Deinem Born fei ichiltend ihr Bertreter! Du Erbarmer aller Wesen!

1001 (Borb.) Und so stimmet an: Sprechet zu Gott, wie erhaben sind Deine Werke!

ורות (Gem. u. Borb.) Bringet Preis dem Gerrn!

Langmüthig Er und groß an Kraft, Aufthürmt Er die Berge mit mächtiger Kraft, Weise sein Sinn, allmächtig seine Kraft, Er erfrischt den, der ohnmächtig erschlafft! Drum Preis dem Herrn, dem Großen, unerschöpslich in seiner Kraft

Bringet Breis bem Berrn!

Er erbaut seinen Thron in ben Himmelreichen, Tränket die Berge aus seinen Söllern, ben reichen. Ewig Gebenken stiftet Er seinen Bunderzeichen. Er zeichnet seinem Wirken die ewige Bahn. Drum Preis ihm, ber mit Fluthen gebälkt ben Himmelsplan!

Bringet Breis bem Beren!

Erhaben in den Höhen, die Er gespannt, Umhüllend das Licht wie ein Gewand. Sein sind der Größe Gewalten, Die Allmacht, das Herscherschalten. Drum Preis ihm, der Alles regiert mit mächtigem Walten.

177103/12

ח׳ אִמְרוּ לִאלְהִים.

דָּגוּל מֵרְבָבוֹת קְדֶשׁ. וְנָאִקְּרָר בַּקְּדָשׁ. דַּרְכּוֹ בַקְּדָשׁ. וּמִשְּׁתַּחָוִים לוֹ בְּהַרָרַת קְדָשׁ.

ק לָבֵן יִתְנָּאֶח הַלִּיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקְּרָש: ה' אָמָרוּ לֵאלֹהִים.

הזרו כִּפָּה שָׁמֵיִם. רוֹקע הָאָרֶץ עַל הַפַּוִם. יַרָעָם מִשְּׁמֵיִם. לְקוֹל תִּתּוֹ הַמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם.

י לָבֵן יִתְנָּאֶה הַנּוֹמֶה כַדּק שְׁמָיִם:

ח׳ אמרו לאלהים.

וְכָל בַּשָׁלִישׁ ְעַפַּר הָאָבֶץ. יָרוֹ יָסִרָה אָבֵץ. וִימִינוֹ מִפְּחְה שָׁמֵי עָרֶץ. וְהָעָמִירָם בִּלִי פֶּרֶץ.

ק׳ לָבֵן יִתְנָּאָה הַיּוֹשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ:

ח׳ אמרו לאלהים.

וְהַר כִּסָאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ. מְשָׁרְתָיו לּוֹהֲמֵי אָשׁ. נְגַהּ לָאָשׁ וּמַבְרִיק הָאָשׁ. לְפָנִיו נִמְשָׁבִים נַּהַרִי אֵשׁ.

לָבֶן, יִתְנָּאָה אָש אֹכְלָה אָשׁ:

ח׳ אמרו לאלהים.

חַי עוֹלְמִים. צָר בְּיָה עוֹלְמִים. אָנָה בִּית עוֹלָמִים. מְכוֹן לְשִׁבְהָּךְ עוֹלְמִים.

ץ לָבֶן יִתְנַּאָה עַתִּיק יוֹמִין: בירוּ לאלהים.

ח' אָמְרוּ לֵאלְהִים. ים. סרירטיו ח'שרם מים. ע

פְּיִם. פִּיְנִים. סָבִיבֹתִיוּ חַשְּׁרֵת מַיְם. עָבִי שַׁחַק חָשְׁבַּת פָּיִם. מָיָם. פְיִם. פְיִם. פְיִם.

ק׳ לָכֵן יִתְנָּאָה מִצְוַת יָיַ בָּרָה מָאִירַת צִינְיִם.

Bringet Breis bem Berrn!

Der hervorglänzt in ben Schaaren, ihm geweiht, Berherrlicht in Heiligkeit, Sein Zug und Weg in Heiligkeit. Ihm beugt sich Alles im Weihegepränge. Drum Preis ihm, — in Heiligkeit sind all seine Züge und Gänge

Bringet Breis dem Beren!

Sein Glanz bebeckt bie Himmelssäume, Er spannt über Fluthen ber Erde Räume. Sein Donner erbraust mit mächtigem Hallen, Und Fluthen in Strömen vom Himmel fallen. Drum Preis ihm, ber wie Teppiche spannte bes Himmels Hallen.

Bringet Breif bem Berrn!

501 Er hat mit dem Maaße der Erde Staub geschichtet, Seine Hand hat die Erde aufgerichtet, Seine Rechte die Himmelsveste gespannt, Er giebt ihr Halt und festen Bestand. Drum ihm den Preis, der thronet siber dem Erdenkreis.

Bringet Breis dem Gerru!

In Seines Thrones Glanz ist Feuersprühn,
Seine Diener in lichten Flammen glühn,
Der Flamme Schimmer, des Glanzes Flimmer —
Bon ihm aus feurige Ströme ziehn.
Drum Breis ihm, dem fenerverzehrenden, feurigen Glühn!

Bringet Preis bem herrn!

Der lebt in Ewigkeit, Sein heiliger Name schafft Welten in Ewigkeit. Er erkor sich seine Stätte für alle Zeit, Zu seines Thrones Sitz in Ewigkeit. Drum Preis ihm, bem Uralten seit ewiger Zeit.

Bringet Breis bem Berrn!

171100/1

Sein Aug' ungetrübt,
Rings ihn der Fluthen Schwall umgiebt,
Der Wolfen Hille, der Fluthen Flille
Umringen ihn in geheimnisvoller Stille.
Die tragen seines Thrones Majestät —
Von Augen sind sie überall besät.
Drum Preis ihm, deß Gebot ist licht und rein,
Erleuchtend das Auge mit mildem Schein

ח׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

יוֹרְעַ מַה בָּסִתְרִי חְשֶׁךְ. לֹא יַחֲשִׁיךְ מֶנוּ בָּל-חְשֶׁרְ. מֵץ

: קַבֶּן יתָנָּאָה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חְשֶׁרְ:

ת אמרו לאלהים.

בּוֹגֵן בִּסָאוֹ לַפִּשְׁפָּט. מְכוֹן בִּסָאוֹ צָּגֶדְק וּמִשְׁפָּט. הַאָחֵו יָרוֹ בָּמִשְׁפָּט.

לַכֵן יִתְנָּאָה וַיִּנְבַה יִיָּ צְּבָאוֹת בַּמִּשְׁפְּט:

ה אמרו לאלהים.

לוֹ יָאֲתָה מְלוּבָה. שוֹכֵן עַר וָאָת־דַבָּא. מִשִׁיב אָנוֹשׁ עַר דַּבָּא. וָאוֹמֵר שִׁוּבוּ בְּרְוּחַ נְמוּבָה.

מ׳ לָבֵן יִתְנָּאֶח כִּי לַיִי חַפִּלוּבָה:

ח׳ אמרו לאלהים.

מושל בּנְבוּרַתוּ עוֹלָם. חַכּל צָפוּי וְלֹא בָּנְלָם. זָה שְׁמוּ לְעוֹלָם. חַכִּל צָפוּי וְלֹא בָּנְעַלָּם. זָה שְׁמוּ לְעוֹלָם. חַכִּרוֹ מֵעוֹלָם וְעַר־עוֹלָם:

קֹבֶן יִתְנָאָה בָּרוּהְיִי אָלהִי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַר־הָעוֹלָם:

ח׳ אִמְרוּ לֵאלְהִים.

נוצר הֶסֶר לְאֶלֶף דּוֹר. לוֹחֵם קַמָיו מִדּוֹר דּוֹר. מֵקִים סָכַּת מְשִׁיחוֹ לִנְדּוֹר. הָאוֹר חוֹנָה עִמּוֹ בְּמָרוֹר:

ק'לְבָן יִתְנָּאֶה זֶה וֹכְרוֹ לְרֹר דּר:

ח אמרו לאלהים.

סובל אָלְיוֹנִים וְתַחִתּוֹנִים. שׁוֹמֵעַ אָל אָבְיוֹנִים. מַאָּזִין שִׂיחַ חִנּוּנִים. מַקְשִׁיב שָׁוַע רְנָנִיִם.

קּ'לְבֵן יִתְנָּאֶה אֱלֹהֵי הָאֶלֹהִים וַאַּרגִי הָאָרנִים:

Bringet Breis bem Berrn:

VIII Er kennt, was sich birgt in tiese Nacht,
Ihm ist büster nicht bas Dunkel ber Nacht.
Der Finsterniß hat Er ein Ende gemacht,
Jum Tage wandelt Er Tobesschatten und Nacht,
Drum Preis ihm, ber gebildet bas Licht und erschaften bie Nacht.

Bringet Breis bem Berrn!

Aufrichtet Er seinen Thron zum Recht, Seines Thrones Stützen sind Wahrheit und Recht. Er, Gott, waltend im Recht, — Es faßt mit Macht seine Hand bas Recht. Drum Preis ihm, bem Gotte ber Schaaren, erhaben im Recht.

Bringet Breis bem Berrn!

Ihm stehet an die Majestät. Der Ewigthronende, der Gebeugte nicht verschmäht, Er silhret die Menschen zur Zerknirschung hin, Und spricht: Kehret um zu mir mit gebeugtem Sinn' Drum sei Preis gebracht Dem Ewigen, des die Herrschaft ist und Macht.

Bringet Breis bem Berrn!

In seiner Kraft beherrscht Er die Welt, Nichts ist ihm verborgen, Alles erhellt. Sein Name derselb'ge in alle Zeit, Seine Gnade vom Urbeginn in Ewigkeit. Drum Preis ihm! Gelobt sei der Gott Jisraels von Ewigkeit zu Ewigkeit!

Bringet Preis bem herrn!

Rämpst mit seinen Feinden von Geschlecht zu Geschlecht, Seines Gesalbten Hütte wird Er neubauend umfrieden. Ihn umstrahlt das Licht in seiner Wohnung Frieden. Drum Preis ihm, deß Name hochgeweiht Dauert in ewige Zeit!

Bringet Breis bem Berrn!

Hort bie Stimmen Gebeugter, wo sie ihn riesen, Hört bas brunstige Gebet, horcht, wo Andacht zu ihm sieht, Drum Preis ibm, ber Götter Gott! bem Herrn der Herren voll Majestät!

ח׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

עזוּז וְגָבּור אִישׁ מִלְחָמָה. נוֹמְם לְצָרָיו וּבַעַל חִמְה. מַכְרִית קָמָיו בִּמְהוּמָה. נהם עַלִיהָם בִּנְהִימָה.

קּ לָבֶן יָתְנָּאָה יִיָ אִישׁ מִלְּחָמֶה:

ח׳ אמרו לאלהים.

פַּעל וְעָשָּׁה הַכּל. בִּיָרוֹ לְגַהֵּל וּלְחַוֵּק לַכּל. אַלְיו יְשַׂבְּרוּ עִינִי כל. וְעִינִיו מְשׁוֹמְטוֹת בַּכּל.

ק׳ לָבֶן יִתְנָּאָה עָלְיוֹן עַל כּל.

ח׳ אמרו לאלהים.

צַּדִּיק בָּבֶרֹ-דְּרָבָיוּ. יָשֶׁר מִצִיץ מֵחַרַבָּיוּ. חָפֵּץ בְּעַם מַמְלִיבָיוּ. יִירְשׁוּ אֶרֶץ מְבַרְבְיוּ

ק׳ לָבֵן יִתְנָאָהְ בָּרְכוּ יִיָ בָּל־מַלְאָבָיו: ה׳ אָמרוּ לָאַלִּהִים.

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵראשׁ. מַנִּיר אַחֲרִית מֵראשׁ. בָּחַר בָּאם דַּלַת ראשׁ. עָזּוֹ יוֹם יוֹם לְדָרוֹשׁ.

יּ לָבֶן יִתְנָאָה הַפִּתְנַשֵּׂא לְכל לְראש:

ח׳ אמרו לאלהים.

רֶם וְנִשְּׂא שׁבֵּן עַר. בּּמְחוּ בוֹ עֲדִי עַד. כְּבוֹרוֹ בְּסוֹר קרוֹשִׁים וְעַר. וּלְעַם קרוֹשׁוֹ נוֹעַר.

ק׳ לָבֵן יִתְנָּאֶה הַפַּבִּים לָאֲרֶץ וַתִּרְעָד:

ח׳ אמרו לאלהים.

שָׁבִילוֹ בָּמֵיִם רַבִּים שָׁמִיו מַרְעִיף רְבִיבִים. שְׁמוֹ מִיְחַדִים שַׁחַר וַעָרָבִים. בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים.

ק לָבֵו תַנְאָה ייָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכָּרְבִים:

Bringet Breis bem Berrn!

Den Feinden voll Zorn, ein gewaltiger Sieger. Er tilgt seine Widersacher, sie verwirrend, Mit mächtigem Kriegesbraus sie umschwirrend. Drum Preis ihm, dem Herrn in seiner Macht, Der führt den Kampf und lenket die Schlacht.

Bringet Breis bem Berrn!

Serleihet Kraft und Stärke Jeglichem im All: Bu ihm schauet ein jedes Aug' im All, Sein Blick durchspähet das große All. Orum Preis ihm, der erhaben ist über das All.

Bringet Breis bem Berrn!

In all seinen Wegen gerecht und wahr, Aus seinen himmelsgittern schaut Er licht klar. Seine hulb hat Denen Er zugewandt, Die ihn als herrn und Meister erkannt, Und seine Gesegneten erben bas Land. Drum Preis ihm, in seinen himmeln broben Mögen ihn seiner Engel Schaaren loben!

Bringet Breis dem Berrn!

Gr führt vom Anbeginn die Zeiten, Berkundet im Anfang das Ende der Zeiten, Er erkor ein Volk an Zahl so klein, Täglich sich neu seinem Dienste zu weihn, Drum Preis ihm, der über Alles in der Welt Erhaben ist und hochgestellt!

Bringet Breis bem herrn!

Doch und hehr, thronend in Ewigkeit, Ihm trauet in alle Ewigkeit. In seiner Heil'gen Rathe thront sein Glanz so klar. Dem ihm geweihten Bolke macht Er sich offenbar. Drum Preis ihm, bem, wenn Er zur Erde blickt, Aufzitternd sie erschrickt.

Bringet Breis bem Berrn!

Segensstüsse träufeln vom Himmelsbogen.
Segensstüsse träufeln vom Himmelsbogen.
Früh und spät seine Poheit kindet
Im Heiligthume laut die Schaar, ihm verblindet.
Drum Preis ihm, der über Cherubim seinen Thron gegründet.

1 - 171 - 17₁

ח׳ אִמְרוּ לֵאלהִים.

וְחָרוֹן וָלֶלְרָץ. שֶׁנִע מְחַנְּנְיוֹ וְרֶץ. מַשְׁרֵץ. מֵשִׁיב אַף הְּהָלָּתוֹ מָלְאָה הָאָבֶרץ. מֵעָביר בּּלָּיוֹן וְחָבֶרץ. מֵשִׁיב אַף

פּיוח לְכֵן יִתְנְּאָה יִיָּ אַרוֹנִנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְּד בְּכָל־הָאָנֶץ:

וֹבְבֵן נְרוֹלִים מַעשׁי אֱלֹהֵינוּ:

ח׳ מַעשֵׁה אֱל הֵינוּ.

ע"פ א"ב אין מִי בַשַּׂחַק יַעַרָהְ-לוּ. בִּבְנֵי אַלִּים יַרְמָה-לוּ. נְבוֹהִים עַלָּה לְמוֹשַׁב-לוֹ. דָרִי נִיא כַּחָנָבִים לְמוּלוּ.

פּ לָכֵן יִתְנָּאָה הַצוּר הָּמִים פְּּגִעלו:

ת מַעשה אַלהֵינוּ.

הַמְשֵׁל וָפַחַר עִפּוֹ · וְהַרְבָּה פְּרוּת עִפּוֹ · וַעַק וְלַחַשׁ עַפּוֹ. הָשׁ וּמַאָּזִין מִפְּרוֹמוֹ ·

פּ לָבֵן יִתְנָּאָה יִיָּ צִּבְאוֹת שְׁמוֹ:

ח׳ כועשה אלהינו.

מֶרְףְ נָתַן לִירָאָיו. יוֹבְילוּ שֵׁי לְמוֹרָאָיו. כָּתֵּי נְרוּרִי צִבְאָיו. לא יָשְוּרוּ כִּבוֹר מַרְאָיוּ

יּלְכֵן יִהְנָּאָה הָנָּה עִין יִי אָל יָרִאָּיו:

יי בועשה אלהינו.

מַלְאָבֶיוּ עוֹשָּׁה רוּחוֹת. נִקְנְישׁ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת. סוֹכֵת שָׁפִיבַת שִׁיחוֹת. עוֹנָה וֹמַעַמִיר רְוָחוֹת.

ק לָבֵן יִתְנָּאָה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת:

Bringet Breis bem Berrn!

Sein Ruhm bringt bis zu ber Erbe Enden, Er heißt Berberben und Unheil sich wenden, Hemmt Grimm und Jorn und Berheerung, Gönnt dem Ruse Andächtiger Gewährung Drum ihm der Ruhm, deß Nam' im herrlichen Preise Weithin erklinget durch der Erde Kreise!

(Borb.) Und so stimmet denn an: Groß sind die Werke unseres Gottes!

מעשה (Gem. u. Bosh.) Groß flud die Werke unseres Gottes!

Wer in ben Höhen kann sich ihm vergleichen, Unter ben Himmelssöhnen, wer ihn erreichen? Er erkor die Höhen, dort herrlich zu thronen, Wie Heuschrecken vor ihm sind die auf Erden wohnen. Drum Preis dem Horte, des Thun so rein, Wer kann ihn eines Tadels zeih'n!

Groß find bie Werte unjeres Gottes!

Bei ihm ist die Herrschaft, der Ehrsurcht Scheu, Die Fille des Heise stür sein Bolk, so getreu. Seines Bolkes Gebet und Flehen Erhört Er so schnell aus seinen Höhen. Prum Preis ihm, deß Nam' ist Ewiger, Der Himmelsschaaren Herr!

Groß find die Berte unferes Gottes!

Den ihm Geweihten giebt Er Nahrung und Segen, Der Ehrsurcht Zoll ihm bringen sie entgegen. Seinen Dienern, um ihn in Heeren geschaart, Seiner Herrlichkeit Schau sich nicht offenbart. Drum Preis ihm, beß Auge schaut Auf die Frommen, ihm vertraut.

Groß find die Berte unjeres Bottes!

In seinem Boten macht Er bes Windes Zug, Ihn erhebt bes begeisterten Loblieds Flug.
Er hört, wo Andacht ihm sich ergießt,
Gewährt, daß Heil der Noth entsprießt.
Drum Preis ihm, bem Meister,
Dem ew'gen der Geister.

ח׳ מעשה אלהינו.

פּוֹרָה מִשַּׁחַת עַמוּסָיו. צוּר יוֹרָעַ חוֹסָיו. קרוש מַפּלִיא נְסָיו. רַחוּם לִמְרַצִּיו וּמַבְעִיסָיו.

יּלְבֵן יִתְנָאֶה וְרַחֲמָיו עַל־בָּל־מַעשִיו:

סוגרין הארון .

ברוב קהלות אשכנו מדלגין זה.

מַעשֵׁה אָנוֹש. חַּחְבֻּלוֹתִיו מְוִפְּה. שִׁבְּחּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְפִּידְתוֹ רְפְּה. קַבוּר בִּסְעִיף אָדָמָה. וְאִיךְ יִתְגָאָה אָדָם לַהֶּבֶל דָּמָה: אַבָל

פותחין הארון.

בועשה אלהינו.

שוֹמְעַ שַּוְעוֹת. שוֹעָה עֶרֶךְ שׁוּעוֹת. הוֹרוֹתְיוּ מְשַׁנְשְׁעוֹת. הַכְסִיםוֹ כְּבַע יְשׁוּעוֹת.

ק לָבֵן יִתְנָּאָה הָאֵל לָנְוּ אָל לְמוֹשְׁעוֹת:

וּבְבֵן לְנוֹרָא עַלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעַרִיצוּ:

ַר אָכֶיץ הְהַלְּתֶך.

ּבָּאֵילֵי־שַׁחַק. בְּבָרָקִי־נְגַה. בִּגְרוּדִי גְבַה. בִּרְמוּמִי רַקְּח. י' וּקְרָשְּׁתָךְ בְּפִיהָם:

י וָרָצִיתָ שֶׁכַח.

מַהוֹמֵי בָּנֶדְנָשׁ. וְעְוֹרְבֵי שֶׁוַע. זוֹעַקּי תְחִנָּה. חוֹבֵי חֲנִינָה.

ח אשר אמץ תהלחד.

בְּטַבְּסָרִי בְּטְהַר. בִּיִּדְדוּן יִדְּדְוּן. בִּכְרוֹבֵי בָבוֹד. בִּלְנִיוֹנֵי לְהַב.

Groß find die Werte unfered Gotted!

Der Hort, ber kennt bie gläubig auf ihn Gestütten. Der Hort, ber kennt bie gläubig auf ihn Gestütten. Der Heilige, wundervoll in seinen Gnadenzeichen. Fromme und Sündige seine Gnad' erreichen. Drum Preis ihm, der erbarmend seine Milbe Erweiset jeglichem seiner Gebilbe.

חעשה Des Sterblichen Thun —

Tin'd In Boll Tild' er und Trug,
Er weilet in Wahn und Lug.
Gewlirm sein Ruhebette,
Eine Erbenritze seine Grabesstätte.
Wie dürste sich überheben auch
Der Sterbliche, gleichend enteilendem Hauch?

Die andere bas Wert unferes Bottes!

Polw Der vernimmt der Andacht Seelenbrang, Horchet auf Gebetes Klang, Seine Lehre giebt Lust und Heiterkeit, Ein Siegeshelm das Wort, das Er gebeut. Drum Preis ihm, dem Gotte, der unser Theil Zu Rettung und Heil!

(Borb.) Und so stimmet benn an: Dem Erhabenen über ihnen bringen sie in Ehrfurcht die Heiligung dar!

Dei den Gewaltigen im Himmelssitze, Denen, die stammen wie leuchtende Blitze, Bei den Schaaren der Höhen, Die milbstüsternd wehen. Und Dein Weiheruf süllt ihren Mund!

Ilnd Du lässest Dir das Loblied derer gefallen, Deren Andacht rauschend Dir weht, Die vor Dich bringen ihr Gebet, Sie rufen Dich bangend, Silhne verlangend.

Und bas ift Dein Ruhm!

Den Ehernbim, die im Glanze wohnen, Den slammenden Legionen. Und Dein Weiheruf füllt ihren Nund.

_ (OPENSAL)

חֹוָרָצְיתָ שֶׁבַח.

מְמָּעוּמֵי יָמִים (נ"א עמים). נְשׁוּיִי מוֹבָה. שְּבְעִי רְגָּוֹ. עַגְוּמֵי גָפָשׁ.

ח׳ אַשֶּׁר אָכֶיץ תְּהִלְּתֵּךּ.

בָּפָלִיאֵי שֵׁמוֹת. בְּצִבְאוֹת עִירִין. בִּקְרְוֹשֵׁי ֶקְרֶם. בְּרֶכֶב רבּתַיִם.

חֹוָרָצִיתָ שֶׁבַח.

משוקה רְלָתוֹת. שְׁוֹפָבֵי שִׁיחַ. תּוֹבְצִי סְלִיחָה. הְּאֵבֵי כַפָּרָה.

סוגרין הארון.

וּבְבֵן תְנוּ עוֹ לֵאלְהִים עַל יִשְׂרָאֵל נַאָּוְתוֹ:

ורצית llub Du läffest Dir bas Loblicd berer gefallen,

Denen gezählt sind des Lebens Stunden, Denen Deiner Liebe Gedächtniß so schnell entschwunden, Die des Grauens so viel bedrängt, Denen die Seele vom Rummer getränkt. Und das ist Dein Ruhm!

שמא Du, deß herrlichkeit bei benen ift gegrundet

Deren Namen sich nicht offenbaren, Deiner Sendlinge Heer' und Schaaren, Den Heiligen seit urewigen Zeiten, Mpriaden, bem göttlichen Dienste Geweihten. Und Dein Weiheruf füllt ihren Mund.

ורצית llnd Du läffeft Dir das Loblied berer gefallen,

Die an Deinen Pforten stehen, Ihre Seelen aus Dir schlitten, Sühnung ist ihr britissig Feben, Dein Verzeihen ist ihr Bitten. Und das ist Dein Ruhm!

(Borb.) Gebet Gott die Macht! Ueber Jisrael waltet seine Majestät!

על ישְׁרָאֵל אָמוּנָתוֹ. על ישְׂרָאֵל בִּרְכָתוֹ:

על ישְׁרָאֵל הַּאָנְתוֹ. על ישְׁרָאֵל הַבְּרָתוֹ:

על ישְׂרָאֵל הַבְּרָתוֹ. על ישְׂרָאֵל וְעִידְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל וְכִירָתוֹ. על ישְׂרָאֵל וְמִירָתוֹ:

על ישְׂרָאֵל פְנְתוֹ. על ישְׂרָאֵל לְאָמָתוֹ:

על ישְׂרָאֵל בִּנְתוֹ. על ישְׂרָאֵל נְעִימְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל בִּלְכוֹתוֹ. על ישְׂרָאֵל נְעִימְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל פְּעָלָתוֹ. על ישְׂרָאֵל צִרְקְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל פְּעָלָתוֹ. על ישְׂרָאֵל צִרְקְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל הְּבָשְׁתוֹ. על ישְׂרָאֵל הִפְּאַרְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל הִבְּעָתוֹ. על ישְׂרָאֵל הִפְּאַרְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל הִבְּעָתוֹ. על ישְׂרָאֵל הִפְּאַרְתוֹ:

על ישְׂרָאֵל הִבְּאַרְתוֹ.

by (Gem.) Ueber Jisrael seine Treu' und sein Segen waltet,

Ueber Jisrael seine Dlacht und sein Wort.

Ueber Jisrael sein Glanz und seine Einigung waltet,

Ueber Jisrael fein Nam' und feine Hulb.

Ueber Jisrael feine Reinheit und Wahrheit waltet,

Ueber Jisrael, fein theures, fein Bolt.

Ueber Jisrael seine Herrschaft und Holosal waltet,

Ueber Jisrael, sein Eigenthum, feine Schaar.

Ueber Jisrael sein Wirken und seine Gerechtigkeit waltet,

Ueber Jisrael feine Weihe und Soheit.

Ueber Jisrael feiner herrlichkeit Glanz,

Ueber Jisrael seines Ruhmes Macht.

וּבְבֵן וְעוּוֹ בַשְּׁחָקִים:

תון ע"ם א"ב. קהל אַפָּבוֹ אָרֶץ בִּרְבָרוֹ הַקִּים. בְּיִרְאָה לְעַבְרוֹ מִתְלַהַקִּים: גוֹלֶה מִנִּי חְשֶׁךְ עֻמָקִים. דְבַר עַבְדּוֹ מִקִים: הַחוֹצֵב לֶהָבוֹת וּבְרָקִים. וְתָבֵל מְאִירִים וּמַבְּחִיקִים: זוֹבֵר בְּרִית מְצָקִים. חַסְדּוֹ נְדוֹל מֵעֵל לְמוּצָקִים: מוֹב וּמָעוֹו לְאַלָיו דְּבוּקִים. יְחִיוּ בָּל בּוֹ דְבַקִים: כִּי מֵרוּחוֹ הָרִים מִתְפָּרְקִים. לֹאיָכְילוּ וַעְמוֹ צִרִיםוְצוֹקִים: מְפַּחְדּוֹ וִחָבַּקְעוֹ עַמָקִים. נְמוֹנִים וְכַדּוֹנֵג נְמַקִּים: מְפַּחְדּוֹ וּחְבַּקְעוֹ עַמָקִים. נְמִוֹנִן מִדְרַךְ רַגְּלְיוֹ בַּאַבָּקִים: מְבּרִיתוֹ לְנַשׁוּקִים: מְנִוּיִם לוֹ וּבִימִינוֹ נְחָבָּקִים. הִפְּאָרֶת עוֹ לְשׁוֹשַנַּת הָעַמָּקִים: שַׁוְעָם שֹׁמֵע מִפַּעִמַקִּים. הִפְּאָרֶת עוֹ לְשׁוֹשַנַּת הָעַמָּקִים:

וּבְבֵן יִי מִי כְמְוֹך:

תון ע"ם א"ב קהל בְּלֹ' בָּמְּוֹךְ אַדִּיר בָּמְּרוֹמִים. מִ"בָ בּוֹרֵא בֵס וַחַדוֹמִים: מִי בָמְוֹךְ גַּבּּד וּמוֹשִׁיע. מִי בָמְוֹךְ דּבֵּר בִּצְּדָקָח רַב מִי בָמְוֹךְ חוֹד וְדָּדְר לוֹבִשׁ. מִי בָמְוֹךְ וְחִמְא וְעוֹן כּוֹבֵשׁ: מִי בְמְוֹךְ חוֹד וְדָבְר לוֹבִשׁ. מִי בְמְוֹךְ וְחִמְא וְעוֹן כּוֹבֵשׁ: מִי בְמְוֹךְ חוֹב וּמִמִיב. מִי בְמְוֹךְ וְשָׁרִים לְהַשִּׁיב מִמְּצְּלּוֹת יָם: מִי בְמְוֹךְ מַוֹב וּמִמִיב. מִי בְמְוֹךְ וְשָׁרִים לְהַשִּׁיב מִמְּצְּלּוֹת יָם: מִי בְמְוֹךְ מָבַר מִי הַנְים. מִ"בְ נִאְדָּר מִמְּוֹלְת מְנִם: מִי בְמְוֹךְ מָבִר בִּשְּצְעְלוֹ מָוִם. מִ"בְ נִאְדָּר מִמְּוֹלוֹת מְוִם: מִי בְמְוֹךְ שָּׁבַר וִמִּטִיב. מִי הַיְם. מִ"בְ נִאְדָּר מִמְּוֹלוֹת מְוִם: מִי בְמְוֹךְ שָּׁבַרְעָבִים רְבוּבוֹ . מִ"בְ עִוֹנֵר וְיוֹרֵע חְוֹסֵי בוֹ:

(Borb.) Seine Macht in ben Wolken!

(Gem.) Der Erbe Grenzen hat sein Wort gegründet. Zu seinem Dienst ist Alles fromm verbündet. Ausbecket Er, was tief Geheimniß hüllt, Den Ausspruch seiner Frommen Er ersüllt. Er lässet Flammen sprühn und Blitze glänzen. Sie seuchten hell bis an des Erdballs Grenzen. Er benkt des Bundes mit den frommen Ahnen, Sein Heil hinausragt ob des Himmels Planen.

Sie leben selig All', die an ihm hangen.
Sein Hauch entwurzelt Berge, hochgethürmt.
Es wanken Felsen, wenn sein Zornbraus stürmt.
Das Thal zerbirst von seiner Majestät, —
Zerrinnend, wie am Fener Wachs zergeht.
Wo Sturm und Wirbel ringet, ist sein Flug; Hin durch Gewölf geht seines Weges Zug.

Scin theures Bolf hat Er aus Haft befreit, Schloß seiner Liebe Bund für alle Zeit. Ihm eignen sie, gefaßt von seiner Hand, Ihm folgen sie, fest haftend, unverwandt. Er hört ihr Flehn aus tiefen Herzensquellen. Er wird im Glanz des Thales Ros') erhellen.

1931 (Borb). D Ewiger, wer ist Dir gleich!

(Gem.) Wer ift wie Du, beg Thron behr prangt in himmelsreichen 2). Der Füße Schemel Dir ift hier in Erbenreichen. Wer ift wie Du, fo fart, ber Beil und Rettung fpenbet, Der spricht ber Gnabe Wort, ber ewig Hillfe senbet. Wer ift wie Du? - bie Macht, bie Majestat, Dein Rleib, Der Stinbe niebertritt, und jede Schulb verzeiht. Wer gleicht, o Lautrer, Dir, boch in ben himmelssphären, Wer ift wie Du, o Berr! in Deiner Engel Beeren? Bas gleicht, Allgitt'ger, Dir, und Deinem gut'gen hanbeln, Der Denen ewig milb, die redlich vor ihm wandeln. Wer gleicht Dir? Meeresfluth anithurmest Du wie Mauern, Wer rettet milb wie Du aus Leibens Wogenschauern? Wer maß mit hohler hand, gleich Dir, die Wafferfluth, Wem tont ber Lobgesang, wie Dir, ber Wogen Buth? Wer ist's, der außer Dir einher auf Wolfen fährt, Wer tennt und fillt wie Du ben Treuen, ber ihn ehrt?

¹⁾ Jisrael. 2) Rach Jes. 66, 1: So fpricht ber Ewige: Die himmel find mein Thron und bie Erbe ber Schemel meiner Fuge.

to be dated by

מי בָמְוֹךְ פּוֹצֵל יִשׁוּעוֹת. מִי בָמְוֹךְ צוְצַקְיוּ לְהַשְׁעוֹת: מִי בַמְוֹךְ קְרוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. יִיִּיח מִי בְמְוֹךְ רוֹצֶּה בְצַמוֹ: מִי בַמְוֹךְ חָבְּרִית וְהַחָּבִר. מִי בַמְוֹךְ חִמּן אָמֶת לְיַצְקבׁ וּלְאַבְרָהָם חָמֶר: וּלְאַבְרָהָם חָמֶר:

וּבְבֵן אֵין בָּמִוֹךּ בָאֵלֹהִים אֲרנִי וְאֵין בְּמַוַעשֶׂיף:

ע"ם א"ב י אָין בָּמְוֹךּ בָּאַדְיִרִי מַעְלָה. וָאֵין כְּבַוְעַשָּׂיךּ בִּבְרוּרֵי מַשָּׁר. אין כָּמְוֹךּ בָּגְרוּרֵי מַעְלָה. וָאִין כְּמַעשִּׂיִךּ בְּדָרֵי־מַפָּרוֹ. אין בָּמְוֹךּ בַּהַמְוֹנֵי מַעְלָה. ואין כּמַעשֵיך בּוֹעוֹרֵי מַפַּר. אין כָּמוֹך בַּוֹבֵּי־מַעָלָה. וָאֵין בְּמַעַשֶּׁיְךּ בַּחֲיָלֵי־מַפָּר־. אין בַּמְוֹךּ בִּטְרְוֹרֵי מַעְלָה. וָאֵין כְּמַעֲשֶׂיךּ בְּיַקְיֵרִי מַפְּרהּ אין כָּמְוֹךְ בִּכְרוּבֵי מֵעְלָח. וָאֵין כְּמַעַשָּׂיךּ בְּלְנְיִוֹנֵי מַפָּה. אין בָּמְוֹךּ בְּמַלְאָבֵי־מֵעְלָה. וָאֵין כְּמַעשׁיִר בִּנְגִיְרֵי מַפְּרוּ. אין כָּמְוֹךְ בְּשַׂרְפֵּי־מַעְלָה. ּ וְאֵין כְּמַוְעַשָּׂיוּךּ בְּעָרֵיצִי מַשְּׁה וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיך בְּצִּבְאוֹת מֵפָּה. אין בַּמְוֹך בָּפָּלֵיאֵי מַעְלָה. אַין כָּמְוֹךּ בִּקְרוֹשִׁי מַעָלָה. ק"וח וָאֵין כְּמַנַעַשְׂיךּ בְּרוֹוְנֵי מַפְּרה. אין כָּמְוֹךּ בְּשִׁנְאַנִּי־מַעְלָה. וָאֵין בָּמַעשֵיך בְּחַקִיפִי מִשְּׁה.

וּבְבֵן נְאַדְרָךְ חֵי עוֹלְמִים: (ובכן נארר לחי עולמים)

Wer ift wie Du, o herr! und schaffet heil, Dir gleich? Wer bort wie Du bas Flehn ber Beter gnabenreich?

Wer gleichet Dir, o Herr, beß Name heilig, groß, Wer ist, wie Du, in Hulb ben Seinen wandelloß? Wer noch bewahrt wie Du das Bündniß und die Gnade? — O gieb bem Jaakob Hulb, bem Abraham die Gnade 1)! —

1001 (Borb.) Und fo mollen wir Dich erheben, Emiglebenber!

¹⁾ Rad D'da 7, 20. Die bem Abraham und Jaatob ju erweifenbe Gnabe und Treue be-feht in ber Erfullung ber ihnen gegebenen Berheifjungen an ihren Rachtommen, bem Bolte Jibrael.

פותחין הארון .

ע"פ א"ב כפול הַאַבֶּרֵת וָהָאֵמוּנָה לְחֵי עוֹלַמִים: יבה לחי עולמים: ילה לחי עולמים: בַּרְבּוּר לְחֵי עוֹלַמִים: וְהֶהְרֵר לְחֵי עוֹלַמִים: וְהַנַּתִיקוּת לְחֵי עוֹלְמִים: בוּהְ וְהַוְּהַרְ לְחֵי עוֹלְמִים: בַחַיִל וְהַחְכֵּן לְחֵי עוֹלְמִים: הַמֶּבֶם וְהַמִּהַר לְחֵי עוֹלַמִים: וְהַיִּרְאָה לְחֵי עוֹלַמִים: וְהַבֶּבוֹר ֹלְחֵי עוֹלְמִים: בַּלַקַח וְהַלְבוּב לְחֵי עוֹלְמִים:

מאררת (Vorb.) Die Herrlichkeit und Treue sind Sein, des Ewig-

Die Bernunft und ber Segen,

Die Erhabenheit und Größe,

Die Erfenntnig und ber Spruch find Sein, bes Emiglebenben!

Der Schmuck und bie Pracht,

Die Beftimmung und bie Feftigkeit,

Die Lauterfeit und ber Glang find Sein, bes Emiglebenben!

Die Macht und bie Starke,

Der Ginklang und bie Reinheit,

Die Einheit und die Fruchtbarkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Krone und bie Ehre,

Die Lehre und Innigfeit,

הַמְּלוּכָה וְהַמֶּמְשֶׁלֶה לְחֵי עוֹלְמִים:

הַנּוֹי וְהַנֶּצַח לְחֵי עוֹלְמִים:

הַשְּׁנּוֹי וְהַשֶּׁנֶב לְחֵי עוֹלְמִים:

הַפְּרוֹת וְהַפְּאֵר לְחֵי עוֹלְמִים:

הַפְּרוֹת וְהַבְּאֵר לְחֵי עוֹלְמִים:

הַפְּרוֹאָה וְהַבְּּאֶר לְחֵי עוֹלְמִים:

הַפְּרִיאָה וְהַבְּּלֶרְשָׁה לְחֵי עוֹלְמִים:

הַבְּיר וְהַשְּׁבַח לְחֵי עוֹלְמִים:

הַשִּׁיר וְהַשֶּׁבַח לְחֵי עוֹלְמִים:

הַמְּיר וְהַשֶּׁבַח לְחֵי עוֹלְמִים:

הַמְּרִלְּה וְהַהְּפָּאֶרֶת לְחֵי עוֹלְמִים:

- סוגרין הארון

וּבָבֵן נַאַמִירָך אֵלהֵינוּ בָּאֵימָה:

ע"פ א"ב כפול ·

בּוֹמְרָה. ה' נְחַפְּנָה בְּחָלָה: ח' נַמְעִיבָה: ח' נַמְלִיכָה בִּנְרָה. ה' נְיַדְּלָה. ה' נְיַדְרְשָׁה

ה' נַגְאַמִירָר. ה' נְחַפְּנָה בְּחִלָּה: ח' נַמְעִימָה בְּטְוָרָה. ה' נִוֹדָה בִּוְעִידָה: ח' נַוְבִּירָה בְּיִרְאָה:

מ' נַכְבִּרָה בִּנִירָה. ה' נְלַבָּבָה בִּלְמִידָה: ח' נַמְעִיכָה בִּמְלוּכָה. ה' נְנַצִּחָה בִּיִרְאָה:

מ' נַכְבִּרָה בִּכְרִיעָה. ה' נְלַבְּבָה בִּלְמִידָה: ח' נַמְלִיכָה בִּמְלוּכָה. ה' נְנַצִּחָה בּיוֹרְאָה:

Die Herrschaft und das Walten sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Schönheit und bie Siegesmacht,

Die Soheit und Erhebung,

Die Allmacht und die Milde sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Erlösung und ber Schmuck,

Die Anmuth und Gerechtigfeit.

Die Berufung und die Beiligfeit find Sein, des Emiglebenden!

Der Jubel und die Majestät,

Das Loblied und ber Preis,

Der Ruhm und die Berherrlichung find Sein, des Emiglebenden!

בּשְׁבָחָה. נַחְמִירָךְ בִּשְׂנָכָר בִּשְּׂרָרָה. ק׳ נַעָרִיצֶךְ בַּעֲנָנָה: ח׳ נְפָאֲרָךְ בִּפְצִיחָה. ק׳ נְצֵלְצִלְרָ בְּצָהָלָה: ח׳ נַקְּדִּישָׁךְ בִּקְרִיאָה. ק״וח נְרוֹמְמָךְ בִּרְנָנָה. נְשׁוֹרְרָךְ בִּשְׁבָחָה. נַחְמִירָךְ בִּחָרָלָה:

וֹבְבֵן רוֹמְמוֹ יִי אֶלְהִינוּ וְהִשְּתַחְווּ לַהְרוֹם רַגְלְיוּ

ע"פ א"ב •

ח׳ רוֹמָמוּ אֵל מֶלֶךְ נָאָמֶן. ח׳ קרוש הוּא בְּרוּךְ בָּכָל וְמָן:
 ח׳ רוֹמָמוּ גּוֹמֵל חַסְרִים. חּ קְרוֹשׁ הוּא וְמַאֲיִן הֹיֹרִם:
 ח׳ רוֹמָמוּ חַבֹּנְלְהַ בִּנְּלְרָשׁ בִּצְּדְקָה. ח׳ קרוש הוּא וְמַאֲיִן צְעָקָה: ח׳ רוֹמָמוּ חַוֹּב לַבַּל. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא יוֹבְעַ הַבּל: ח׳ רוֹמְמוּ מוֹב לַבּל. ח׳ קרוש הוּא יוֹבְעַ הַבּל: ח׳ רוֹמְמוּ מוֹבָר בִּנְלוּ. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא יְנַבְּלוּ:
 ח׳ רוֹמְמוּ מוֹנָה מִסְפַּר לַבּוֹכְכִים. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא נִצָּב בַּעֲדַת בְּיִבְרוֹשׁ הוּא יִנְבָּל בַּוֹשְׁ הוּא בְּעַבַּת בִּעְדַת הוּא יִבְּבוֹ הִיֹבְלוֹ:
 ח׳ רוֹמְמוּ מוֹנָה מִסְפַּר לַבּוֹכְכִים. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא נִצָּב בַּעֲדַת בּוּא הוּא בְּרוֹשׁ הוֹא יִבְבְּלְם: ח׳ רוֹמְמוּ מוֹנָה מִסְבָּל בִּוֹבְלוּ בּוֹרוֹעוֹ עוֹלָם. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא עִוֹלָם: ח׳ רוֹמְמוּ פּוֹנְה וְחוֹנֵן וְדִידִים. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא עוֹנִה מִבְּלַם: ח׳ רוֹמְמוּ פּוֹבְה וְחוֹנֵן וְדִידִים. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא עוֹלָם. ח׳ קְרוֹשׁ הוּא בִּעְלַם: ח׳ רוֹמְמוּ מוֹנְה בִּעְלָם: ח׳ רוֹמְמוּ פּוֹבְל בִּוֹבְל בִּוֹרוֹעוֹ עוֹלָם. חֹ בִּלְנִים. ח׳ בְּרוֹשׁ הוּא בֹּרוֹשׁ הוּא בִּבְּבְּבְים. ח׳ בְּרוֹשׁ הוּא בִּבְּבְים. ח׳ בְּרוֹשׁ הוּא בּיִים בּיִבְּים בּיִבְּבְּבִים בּיִבְּים בּיִבְּבְּישׁ בּוֹשְׁ הוֹבְּוֹ וְיִידִים. ח׳ בִּבְּבְים בִּבְּבְּבִּב בְּעָבְרוֹשׁ הוּא בִּבְּבְבֹּים בּיוֹי רוֹמִוֹם בּבֹּל בִּיְרוֹשׁ הוֹבְּב בְּבְבְרוֹשׁ הוֹבְּב בְּבְבְבֹים. ח׳ רוֹמְמוּ בּוֹבְי בִּבְּבְבֹם: ח׳ רוֹמְמוּ בּבּוֹבְים בּיוֹב בּבְּבְבְבְבּב בְּבְעַבְים.

vor dem Schemel seiner Füße. Heilig ist Er!

Den Heil'gen, ihn, gepriesen immerdar! Erhebet ihn, der Gnad' und Milb' erweist, Wie hold und milb ist seiner Lehre Gesst!

> Erhebt ihn in bes Rechtes Weihgewand, Ihn, ber bem Flehn bas Ohr stets zugewandt! Erhebt ihn, ber bas Firmament gebaut, Den Heil'gen, bessen Mund spricht sußen Laut!

Den Heiligen, Allwissenben!
Rühmt ihn, in bessen Tempel ruft es Glanz und Pracht, Den Heil'gen, ihn zu seiern hoch in seiner Macht!
Rühmt ihn, ber zählt die Stern' an Himmelssphären, Ihn, heilig thronend in Cherubim-Heeren!
Rühmt ihn, der trägt im Arm die Weltenlast,
Den Mächt'gen, Heil'gen, ben kein Blick erfast!

L-odill.

הוא צִרְקָתוֹ שָׁמֵים מַנִּיִדִים: יֹּ רוֹמָמוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיוּ יִּיִּיוּ קָרוֹשׁ הוּיִּא רוֹצָה יִרָאָיו: רוֹמָמוּ שׁוֹמֵעַ הְפָּלוֹת. קַרוֹשׁ הוּא הִפָּאַרְתוֹ בְּמַקְהֵלוֹת:

וּבְבו רוֹמְמוּ יִי אֶלהִינוּ וְהִשְּׁתַּחַוּוּ לְהַר קְרְשׁוּ בִּן רוֹמְמוּ יִי אֶלהִינוּ:

ע"פ א"ב

ח׳ דוֹמְמוּ צִּדְים. ח׳ בּי בְּרוּחׁ הוּא בְּרוּחוֹ שְׁמִים שִׁפְּרָח: ח׳ רוֹמְמוּ נִדְלָתוֹ בִּקְחֵל יִשְׁרִים. ח׳ בִּי קְרוּשׁ חוּא דוֹבר צִּדְקוֹת מַנִּיר מִישְׁרִים: ח׳ רוֹמְמוּ חַנַּצְּלָךְץ בִּקְרִשְׁה. ק׳ בִּי קְרוֹשׁ הוּא וְהִלּוֹכוֹ בִּקְרָשְׁה: ח׳ רוֹמְמוּ מְחוֹר שּוֹבֵׁח אָבוֹת. ק׳ בִּי קְרוֹשׁ הוּא חוֹצֵב לֶּחָבוֹת: ח׳ רוֹמְמוּ בָּסְאוֹ הֵכִין בְּרָקִים. ק׳ בִּי קְרוֹשׁ הוּא יוֹמֵר אַרָקים: ח׳ רוֹמְמוּ בּסְאוֹ הֵכִין

Rühmt ihn, ber löst und rettet, wer ihm traut, Den Heil'gen, ihn, deß Huld bezeugt der Himmel saut! Rühmt ihn, der nah ist seinen Rusern allen, Den Heil'gen, — Fromme sind sein Wohlgefallen Rühmt ihn, der jedes Flehen will erhören, Den Heiligen, deß Ruhm erscholl in frommen Chören!

ror seinem heiligen Berge; benn heilig ist der Ewige, unser Gott!

(Gem.) Erhebet ihn, ber hoch und herrlich strahlt in Macht, Den Heiligen, beß Geist den Himmel schmildt mit Pracht. Rühmt seine Größ' im Chor der Frommen, treu verblindet, Den Heiligen, deß Mund Wahrheit und Recht verklindet.

Rühmt ihn, der glänzt und prangt in hehrer Heiligkeit, Den Heil'gen, ihn, deß Zug und Gang in Heiligkeit.

Der seines Bundes benkt, des ew'gen, rühmet ihn,
Den Heil'gen, dessen Macht läßt Flammengluthen sprilhn.

Tino Erhebt ben Lautern, ihn, beß Blitz bas Dunkel lichtet, Den Heil'gen, ber die Erd' und Länder aufgerichtet. Althmt ihn, — in himmelshöh'n ist seines Thrones Prangen, — Ihn, ber die Lift'gen hält in ihrer List gefangen. בּשְׁמֵי רוּמָה. מ׳ בִּי בְּרוֹשׁ הוּיֹא לוֹבֵר וְחַכְּמִים בְּעַרְמָה. מ׳ בִּי בְּרוֹשׁ הוּא נוֹתוֹ יֶר לְפוֹשִׁעִים: ח׳ רוֹמְמוּ שֵׁנִּיא שֲׁנִיוֹ לְאֵין חִקְר. מ׳ בִּי בְּרוֹשׁ הוּא נוֹתוֹ יֶר לְפוֹשִׁעִים: ח׳ רוֹמְמוּ שֵּׁנִיוֹ לְאֵין חִקְר. מ׳ בִּי בְּרוֹשׁ הוּא צִיִּדִיק קְשָׁט מֵעְבָּרָיו: ח׳ רוֹמְמוּ קוֹנֵה שְׁמַיִּכּ בְּיִוֹשׁ הוּא בָּיִ קְרוֹשׁ הוּא רָם הַפַּבִּים לִקְצוֹת הְאָבֶרץ. רוֹמְמוּ שִׁנִּים בִּיְבִּרוֹשׁ הוּא רָם הַפַּבִּים לִקְצוֹת הְאָבֶרץ. רוֹמְמוּ שׁוֹבֵּוֹ עִר וָקְרוֹשׁ שִׁמוֹ. כִּי בְּרוֹשׁ הוּא הְהַלְּחוֹ בִּשְׁמוֹ:

וּבְבֵן כִּי אַחָה אֵל אֱמוּנָה:

וּבְבֵן הָעָרֵץ וְחָקְדָּשׁ:

(נ"א ובכן אל נערץ בסור קרושים רבה:)
Rühmt ihn, ber läßt die Schuld ben Wolken gleich entschwinden,
Mild reicht Er seine Hand, kehrt um der Mensch von Stinden.
Rühmt den Gewalt'gen, ihn, deß Jahre ohne Schranken,
Den Heil'gen, der burchforscht und prüfet die Gebanken.

Nühmt ben Befreier, ihn, ber löset seine Knechte, Den Heil'gen, bessen Thun stets wahr ist und im Rechte. Rühmt ihn, deß Heiligthum ber Himmel sammt ber Erden, Den Heil'gen, bessen Aug' reicht bis an's End' ber Erden. Rühmt ihn, der ewig thront, "ber Heilige" ist sein Name; Den Heiligen, bessen Lob ist ewig wie sein Name. תַּנְעָרָץ בִּנְרָקִים בַּלִּים:

תַּנְעַרָץ בִּנְקִים בַּלִים:

תַּנְעַרְץ בִּנְעַר בַּוְעַר בִּנְישִׁין:

תַּנְעַרְץ בִּנְעַר בִּנְישִׁין:

תַּנְעַרְץ בִּנְעַר בֹּנְישִׁין:

תַּנַעַרְץ בִּנְתְּרִים יוֹקְרִים:

תַּנַעַרְץ בִּנְעַם נוֹנְנִים:

תַּנַעַרְץ בִּנְעַם נוֹנְנִים:

תַּנַעַרְץ בְּנְעַם נוֹנְנִים:

תַּנַעַרְץ בְּנִעַם נוֹנְנִים:

תַּנַעַרְץ בְּנִעַם נוֹנְנִים:

חזו ע"פ א"ב

הַּנְּקְרָשׁ בָּאַלְפִי אֲלָפִים.

הַנְּקְרָשׁ בְּנֵעשׁ נַּלְנֵּלִים.

הַנְּקְרָשׁ בְּנֵעשׁ נַלְנֵּלִים.

הַנְּקְרָשׁ בְּוֹקִים זוֹיְרְחִים.

הַנְּקְרָשׁ בְּנִקְים זוֹיְרְחִים.

הַנְּקְרָשׁ בְּנִתְי כְרוּבִים.

הַנְּקְרָשׁ בְּטְרָפִים טְּהוֹרִים.

הַנְּקְרָשׁ בִּשְּׁרְפִים עוֹמִרִים.

הַנְּקְרָשׁ בִּשְּׁרְפִים עוֹמִרִים.

הַנְּקְרָשׁ בִּפְּרוּרִי אֲנַפֵּיִם.

: הַנּיֹּאַרָץ בָּרְכֵּו תַּלְּתַּלִּים קייים<u>נּיָאַרָץ בִּרְכּו</u> רִבְּנָן: בְּנָפַּיִם:

הַנְּקְרָשׁ בְּשֶׁקֶם שִׁנְאַנִּים.

לְיוֹשֵׁב הְהִלּוֹת. לְרוֹבֵב עַרָבוֹת. קַרוֹשׁ וּבָרוּף:

קהל אוֹמְרִים כָּרוֹש: אוֹמָרִים בָּרוּךְ: אוֹמָרִים קָרוֹש:

בָּרוֹשׁ וּבָרוּךְ:

חון ע"פ א"ב כפול. אִילִי שַחַק חֲצוּבֵי לֶהָבִים. אַדִּירִי בָּל־חֵפֶץ הַנָּאֵהְבִים. בָּלְוּלֵי קָרַח וְשֶׁלֶנ וְשַׁלְּהָבִים. בַּדִּי אָדֶק נְּוִי וְרַבִּים.

לְיוֹשֵׁב הְהַלּוֹת. לְרוֹבֵב, עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּף:

אוֹמָרִים קָרוֹשׁ: אוֹמָרִים בָּרוּך: אוֹמָרִים קָרוֹשׁ: קָרוֹשׁ וּבָרוּך: ּנְכַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם. גּּבְּוֹרִי כִחַ בְּמִשְׁבִּנוֹת אָהְלֵיחֶם. דָּאִי בְכָנָף מִכַּסִּים פָּנֵיהֶם. דורשי דָתוֹת דְּבֵקִים בַּאלֹהֵיהָם.

לְיוֹשֵב תְּהִלּוֹת. לְרוֹבֵב עָרָבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּף: אומרים קרוש: הַמוֹנֵי עירין וְסוֹר קַרִּישִׁין. אוֹמָרִים בַּרוּה: הוגי שַעשוע מַפַע קרושים. ַ וְעְוָּרִי מַעֵל גִּוֹיָחָם בְּחַרְשִׁישִׁים : אוֹמָרים קַרוֹש וְחוֹלֵי אַהַבָּה סְמוּבֵי בָאֲשׁישׁים. בָקרוֹשׁ וּבָרוּרָ: לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹבֵב עַרְבוֹת. קָרוֹשׁ וּבְרוּך: וְבְוּרֵי וְהַר בְּעִין חַשְׁבַוּלִים. אומרים קרוש: ווֹקְקֵי שִׁבְעָתַיִם בַּרוּר מִלִּים. אוֹמְרַיַב בַּרוּך: חָבֶּן חֲיָלִים רַבְבוֹת אֵילִים. אומרים קרוש: חַנְיִמֵי כְשֶׁר בְּנֵי אֵלִים. בַרוש ובָרוּך: לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹבֵב עָרָבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּך: אוֹמְרִים קַרוֹשׁ: . טָבְרּםִי מְהַר חֲדָשׁׁי בְּקָרִים . טְעוּנֵי מוֹרָאַך בְּצוּוּי עַקּרִים אוֹמָרִים בָּרוּך: יַהרוּן יִהרוּן בָּחִיל נְוָקָרִים. אומרים קרוש: בָקרוש ובָרוּך: יורצי בין מפּגינים יָקרים. לְיוֹשֵב הְהֹלּוֹת. לְרוֹבֵב עָרָבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּך: אומרים קרוש: ּבְּםוּיִי אַרְבַּע מְרָבְּעִי בְּנִים בַּרְוּתֵי בָרִית פָּנִים בְּפָנִים. אוֹמָרים בַּרוּה: לוֹבְשֵׁי בַרִּים וַכִּים וְחָפִים. אוֹמָרִים קַרוֹשׁ לוּבְשֵׁי לְבָנִים נְעִימִים וְיָפִים. בָקרוש וּבָרוּך: ליושב ההלות. לרובב ערבות. קרוש וברוף:

431

אוֹמְרִים קַרוֹשׁ: ַם שַּׁרְתָיו נָעִים רָמִים וּנְבוֹתִים. מְלְפָּרֵי חָקִים מְשִׁיבֵי נְכוֹחִים. אוֹמָרִים בְּרוּה: לוֹנְגֵי נְעַם סִפִּים מְרוֹפָפִים. אומרים קרוש: נָאַווּ לְחָיוִם כְּעָנוּר מְצַפְּצִפִים. בָּרוֹשׁ וּבָרוּה: לְיוֹשֵׁב הְהַלִּוֹת. לְרוֹבֵב עַרָבוֹת. כְּרוֹשׁ וּבְרוּף:

סְכוּבֵי אֶבְרָה כָּקְלָל נוֹצְצִים. אוֹמְרִים קָרוֹש: סְנוּלֵי מָעַמִים בְּיִרְאָה מַעַרִיצִים. אוֹמָרִים בְּרוּך: עוֹמְרִים מִפְּוַעֵל בִּרְבָרוֹ נְחוּצִים. אומרים קרוש: עורבי עו בַּרְעַר שְׁבוּצִים. בָּרוֹשׁ וּבָרוּך:

לְיוֹשֵב הְהַלּוֹת. לְרוֹבֵב עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּך:

. פָּנִים וְלֹא עֶרֶף נִתְאָמִים אוֹמְרִים קָרוֹש: פָּרוּשִׁים לָךָ אֲחוּיִם וּמֶתְאָמִים. : אוֹמָרִים בָּרוּךְ

צַבְאוֹת עָלְיוֹנִים נָּאִים וְרָמִים. : אוֹמָרים קרוש

צָבָאוֹת תַּחְתּוֹנִים לְרַצּוֹתְךְ מַנְּרִימִים. קַרוֹשׁ וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב הְהִלּוֹת. לְרוֹבֵב עָרָבוֹת. בְּרוֹשׁ וּבְרוּך.

קוֹרָאֵי בְּשָׁלּוּשׁ וֵר הִפְּאָרָה. אוֹמָרִים קַרוש:

קוראי פעמים חַטִיבת אַמירה. אוֹמָרים בָּרוּך:

רַגְּלֵיהֶם עַמְיַרת הָגָל יִשְׁרָה. אוֹמְרִים קָרוֹשׁ:

רצויי שַׁדִּי מְשוֹרָרִי שִׁירָה. : קרוש וּבָרוּה

לְיושב הְהלות. לְרוֹבֵב עַרְבוֹת. בְרוֹשׁ וּבְרוּך:

שְנָאַנִי־שָּׁקִם שְׁלוֹם בְּמַחֲנָם.

שוֹּקְרֵי רְלָתוֹת בְּשִׁיחַ מַּצֵנָם.

הַלְוּלֵי תַעַף בָּשֶׁפֶּר הָנְיוֹנָם.

הָמִימֵי בֶרֶךְ לְרַבַּוֹנָם וְקוֹנָם.

אוֹמָרִים בָּרוּך: אוֹמָרִים קָרוּש:

: אוֹמָרִים קָרוֹש

בְּרוֹשׁ וּבָרוּך:

לְיוֹשֵׁב הָהְלּוֹת. לְרוֹכֶב עָרֶבוֹת. קְרוֹשׁ וּכְרוּף:

וּבָבֵן שְּׂרָפִים עוֹמָרִים מִפַּןעֵל לוֹ:

ח"יקוֶה אֶל וֶה שוֹאַלִים. אֵיָה אֵל אֵלִים: אָנָה שובן מְעלִים. וְכִלְּם מַעריצִים וּמַקְדְּישִׁים וֹמְתַלְּים:

ע"פ א"ב -

י אָין מִסְפָּר לִנְרוּרִי צִבָּא חֵילוֹ. אֲזוּרִים אַיְטָּרוּ אַחוּזִים פַּחַר חִילוֹ. בִּרְעֵר וְרֶהֶת וְרֶטְט צָנִים לְעַלוֹ:

יי שְרָפִים עוֹמָרִים מִמְעל לו: ייי

יי גְּוָיָתָם כַּתַּרְשִׁישׁ תִּהִלָּה יַשְׁמִיעוּ יַחֲד. גְּבַהּ וִנְאוֹן עִרִיוֹ יְחוּדוֹ לְיַחֵד. הּוְהַרִים גּוֹהַרִים לְאָחָר וּשְׁמוֹ אָחָר: עִרִיוֹ יִחוּדוֹ לְיַחֵד. הּוְהַרִים גּוֹהַרִים לְאָחָר

קישש בְּנָפֵים שש בְנָפַים לְאָחָר: יח

י הַנָּאִדָּר בַּקּהָשׁ רַב פוּב מֵצְפּוּנְיוּ. הוֹר וְהָרָר וְעוֹ בָּהָבִיוֹנִי פָנִינָיוּ. וּמִמֶּנוּ יָגוּרוּ (בְּנֵי) אֵלֵים וְיִתְחַבָּאוּ מִפְּנְיוֹ:

ס בשׁתַּיִם יְכַמָּה פָנָיו: ייי

יְּלְרוֹתֵי וְחַר מַרְצִיף נִטְפֵּי אַנְלָיוּ זַבֵּי שְׁמֵי מְהַרְ יֹּלְרוֹתִי וְחַר מַרְצִיף נִטְפֵּי אַנְלָיוּ זַבִּי שְׁמֵי מְהַרֵּי

מובשְתַּיִם יְכַפֶּה רַגְלָיו: יח

יי שָׁסִים וְדָאִים בִּדִּמְיוֹן גָשֶׁר מִעוֹפֵף. שִׁיסְתָם כַּבְּזָק סָבִיב בֵּם לְעוֹפֵף. וַשִּׁמִיעוּ הִגּנוּ בְּמִשְׁלַחַת קוֹנָם לְהִתְעפֵף:

יובשְתַים יְעוֹפֵף:

יי בּקוֹנִי שָׁשׁ שָשׁ יִצִרְיצוּ בְּלַאֲט מַחָוָה. בַּבִּיר וְרַב רְּחַ וְשְׁפָּל נִחָוָה. לְהַעִריצוּ בְּלַאֲט מַחָוֹה. בַבִּיר וְרַב

מ' וַכְּרָא וֶה אֶל־וֶה: וה

מושל עולם בּנְבוּרָה עשׁ כּל בְּמַאָמָר. מְנְעִים אַמוֹת הַסִּפִּים קְרָשְׁתוֹ לוֹמֵר. נוֹצְצִים נוֹנְהִים לְפָנָיוּ יַנְעִימוּ מַאָּמָר:

יי וְלָרָא וֶה אֶל־וֶה וְאָכֵר: וה

יי שַּׂרָפֵי חוֹד יַכְחִירוּ גָּוֶר לְּקְרוֹשׁ. סְלּוּ לְרוֹכֵב בְּּעַרְבוֹת מָרוֹם וָקָרוֹשׁ. עוֹנִים בְּלָם בְּאָחָר שִׁלִּוֹשׁ קָרוֹשׁ:

יי קרוש קרוש קרוש:

י׳ פּליאָי אַלְפִּי אַלְפִים וְרבּא רבּואות. פּוּצְחִים הַלֵּל וֹנְקָרָה לָאַלֹּחֵי הַצְּבָאוֹת. צור עוֹלְמִים בָּתוֹךְ צְּבָאוֹ אוֹת:

פּי נוֹ אַבְאוּת:

וה

י לונא הבורות בר בּאָמִי עָרָץ. קפּות סְעָרָה מַּצְשׁ ה' לוניא הַדּוֹרוֹת בָּר בּאָמִי עָרֶץ. כּלּוֹת סְעָרָה מַּצְשׁ

ק'מְלֹא כָל־הָאָרֶץ: זה

ח׳שוֹבן ער וְקְרוֹשׁ וְנִשְׂנָב שְׁמוֹ לְבַרּוֹ. שְׁמִים וּשְׁמֵי שְׁמֵים לֹא יָבַלְּכָּלוּ הוֹדוֹ. הְגָּקף תַּרְשִׁישִׁים וְאֵלִים צָּר לָבִבוֹדוֹ:

ק"ות כְּלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

וָה אָל וָה שׁוֹאֲלִים. אַיִּה אַל אַלִים. אָנָה שׁוֹבֵן מָעָלִים. וְכָלָּם מַעַרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְּלִים:

בפפ"דמ ובקצת קהלות מדלגין זה ומתחילין מיד ובכן לך תעלה קרשה

וּבְבֵן לְּךְּ תַבּל יַבְמְירוּ:

פותחין הארון.

חזון מיוסד ע"פ א"ב. קחל

קאל עורך דין: לְבהוֹן לְבָבוֹרת בִּיוֹם דִין:

לְגַלְּהְ עַמוּקוֹת בַּדִין: לְרבֵר מִישְׁרִים בִּיוֹם דִין:

לְנַלְּהְ עַמוּקוֹת בַּדִין: לְרבֵר מִישְׁרִים בִּיוֹם דִין:

(In manden Gemeinben wirb biefes Stud überfclagen.)

(Borb.) Und so möge Dir Alles die Krone reichen!

Dem Allmächtigen, ber anordnet Gericht, Der Herzen prüfet am Tag bes Gerichts; Der aufbeckt die Tiesen im Gericht, In Wahrheit das Urtheil fällt am Tag des Gerichts.

Der die Gebanken burchforschet im Gericht, Dem Ewigtreuen und Gnabenvollen am Tag bes Gerichts; לְחמֵל מַעשִּׁיו בִּיוֹם דִין:

לְיבֵע מַחַשְׁכוֹת בִּיוֹם דִין:

לְלבֵש צְּדָקוֹרת בִּיוֹם דִין:

לְנוֹרָא תְּחִלּוֹרת בִּיוֹם דִין:

לְענָה לְקוֹרְאָיו בִּיוֹם דִין:

לְצבָּה נִסְמְרוֹת בִּיוֹם דִין:

לְצבָּה נִסְמְרוֹת בִּיוֹם דִין:

לְתמֵך תִמִר תִמִּימִיו בִּיוֹם דִין:

לְּוֹבֵר בָּרִיתוֹ בַּדִּין: לְּטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין: לְכבֵשׁ בַּעְסוֹ בַּדִּין: לְמֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין: לְסֵלְחֲ לְעֲמוּסָיו בַּדִּין: לְפַעל רַחֲמָיו בַּדִּין: לְשִׁמֵר אוֹהַבָיו בַּדִין: לְשׁמֵר אוֹהַבִיו בַּדִין:

סוגרין הארון.

וּבְבֵן וּלְךְ תַעלָה קְרָשְׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהִינוּ מֶלְךְּ מוֹחֵל וְסוֹלְחֵ:

Der seines Bundes bentet im Gericht, Seiner Besen fich erbarmt am Tage bes Gerichts.

Der reinspricht die ihm Bertrauenden im Gericht, Der verborgenes Sinnen erkennet am Tage des Gerichts; Der seinen Zorn zursichhält im Gericht, Mit Gnade sich umbillet am Tage des Gerichts.

Der bie Stinden vergiebt im Gericht, Der erhaben in seinen Bunderthaten am Tage des Gerichts; Der verzeiht seinen Schutzbesohlenen im Gericht, Der erhört die ihn Rusenden am Tage des Gerichts.

Der sein Erbarmen läßt walten im Gericht, Der bas Geheimste burchspähet am Tage bes Gerichts; Der sich zueignet seine getreuen Knechte im Gericht.

Der seines Bolles sich erbarmt am Tage bes Gerichts. Der schitzet die ihn Liebenden im Gericht, Der stützet seine Frommen am Tage des Gerichts.

Weiheruf, benn Du bift unser Gott, o König, der verzeiht und vergiebt!

מיוסד ע"פ תשר"ק משולש וע"פ א"ב ז ועוד ע"פ תשר"ק כפול ז ועוד ע"פ א"ב כפול · א"ב כפול

בְּינִרְהָ יְתַבֶּּה הְּלֶּקְהְ הָתִּלְּתָךְ. מִי יְשַׁבֵּן שָׁעוּר שִּׁבְּחֶךְ. מִי יִשְׁבוֹ שְׁנִיר שִׁבְּחֶךְ. מִי יִשְׁבוֹ מְרִשִּׁהְ שְׁבְּחֶךְ. מִי יִשְׁבוֹ שְׁנָר שִׁבְּחֶךְ. מִי יִבְּבֹר מִי יְבָּרִה פִּלְּאִי פִּאָרְךְ. מִי יְבַּרְה, מִי יְבָּבְר מִי יְבָּרְה, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יְנִילְּה, מִי יְנִילְּה, מִי יְנִילְּה, מִי יְנִילְּה, מִי יְנִילְּה, מִי יְבָּרָר, מִי יְנִילְּה, מִי יְנִילְּה, מִי יְנִילְּה, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יְנִילְּה, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יְבָּרְר, מִי יִבְּבְּר, מִי יְנִילְה, מִי יְבָּרָר, מִי יְנִילְּה, מִי יְבָּרָר, מִי יְבָּרָר, מִי יְבָּרָר, מִי יְבָּבְר, מִי יְנִילְה, מִי יְנִילְה, מִי יְבָּרָר, מִי יְבָּרָר, מִי יְבָּבְר, מִי יְבָּבְּר, מִי יְבָּבְר, מִי יְבָּרָר, מִי יְבָּבְר, מִי יְבָּבְר, מִי יִבְּבָּר, מִי יִבְּבְּר, מִי יִבְּבָּר, מִי יִבְּבָּר מִי יִבְּבָּר מִי יִבְּבָּר, מִי יִבְּבָּר מְיִבְּרְה, מִי יִבְּבָּר מְיִבְּרְר, מִיי יִבְּרָה, מִי יִבְּבָּר מְיִבְּרְר, מִיי יִבְּבָּר מְיִבְּרְר, מִיי יִיִּבְּרְר, מִיי יִבְּבְּרְר, מִיי יִבְּבְּרְר, מִיי יִבְּבְּרְבְּרְר, מִיי יִבְּבְּרְר, מִּי יִבְּבְּרְר, מִיי יִבְּיבְּרְר, מִי יִבְּיבְּרְיבְּרְר, מִיי יִבְּבְּרְר, מִיי יִבְּיבְּיבְּרְר, מִיי יִבְּיבְּרְר, מִיי יִבְּיבְּיבְּרְיבְּרְר, מִי יִבְּיִבְּיבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּיבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּייִים מִי יִבְּיִבְּיבְּיִים מִייִבְּיבְּיבְּיִבְּיבְּיבְּבְּרְיבְּיבְּיִים מִיי יִבְּיִבְּיבְּיבְייִבְּיּבְיּבְּיִייְבְּיבְּיב

בּאִלָרְעֵׂנִ כֵּן בִּרֹּיָעֵבּ. כִּלִרִיָּעֵבּ כֵּן אִּלִרְעָּרַ כֵּן אַלִּעָרָ. כִּלִּיעָבְּ כֵּן אִלְּעָרָ. (ע"ם א"כּ)

werkündet Deines Lobes Gehalt? Weß Jubel Deine Erhabenheit wiederhalt? Wer kann Deine Heiligkeit ergründen? Wer Deiner Herrlichkeit Pracht verkünden? Wer das Wort für Dein Geheimniß finden? Wer kann Deine Allmacht erreichen? Wer Deiner Schönheit Anmuth ohne Gleichen? Wer drückt aus Deine Wunberzeichen? Wer kann Deiner Lehren Sehalt durchdringen? Wer
zu Deiner Herrlichkeit Thron empor sich schwingen? Wer Deines
Glanzes Schmuck zur Kunde bringen? Wer Deines Sianzes Schmuck zur Kunde bringen? Wer Deines Sinnes Tiese
besingen? Wem wird Deiner Käthsel Lösung gelingen? Wer zu
Deiner lichten Pracht auf sich ringen? Wer macht Deiner herrlichen Eigenschaften Bereinigung klar? Deiner Majestät Erstrahlen
— wer offenbar? Wer erschöpft Deiner Lehren reisen Geist? Wer
Deiner Stärke Größe weist? Wer kann Deiner Bernunft Klarheit
erklären? Wer Deiner Stärke Kraft im Worte bewähren?

Denn wie Dein Name ist Dein Ruhm unerforschlich, und wie Dein Ruhm Dein Wort unergründlich. Und wie Dein Wort,

בּּאַבְּטֵּר בֵּן תִּפִּאַרְטֵּר: בִּאַבְּטֵר בֵּן תִּפָּאַרְטֵּר: בִּאַבְעוֹה בֵּן תִּנְיִעוֹה בֵּן גִּינִעוּה בֵּן אַנִיעוֹה. בִּגִּיעוֹה בֵּן אַבְּטֵר. בִּאַבְרוּתוּה בֵּן אַנִּוֹתְנוּתוּה בַּן גִּינִעוּה בֵּן אַנִּיתוּתוּה בֵּן אַנִּיתוּה בֵּן אַנִּיתוּה בֵּן אַנִּיתוּתוּה בֵּן אַנִיתוּה בֵּן אַנִּיתוּתוּה בֵּן אַנִּיתוּתוּה בֵּן אַנִּיתוּתוּה בֵּן אַנִּיתוּתוּה בֵּן אַנִּיתוּתוּה בִּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּה בַּן אַנִיתוּה בַּן בִּיעוֹתוּה בַּן בִּיעוֹתוּה בַּן אַנִּיתוּה בַּן אַנִּיתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן אַנִּיתוּתוּה בַּן בַּיּעתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּת בַּן בּיִּיתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בּוּת בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתוּה בַּן בִּיתוּתְה בָּיתוּת בּיוּת בִּיתוּת בָּיתוּת בָּיתוּת בָּיתוּת בּוּת בִּיתוּת בּיל בִּיתוּת בָּיתוּת בָּיתוּת בּיתוּת בּיוּת בּוּיתוּת בּיתוּת בּיל בִּיתוּת בּוּן בּיתוּתְה בַּית בּיל בּיתוּתְה בּוּית בּיל בִּיתוּת בּיוּת בּיל בּיתוּת בּין בּיתוּת בּין בּיתוּתְה בּוּת בּין בּיתוּתְיתְּה בּוּ בּוּית בּיוּת בּיוּת בּיוּת בּיתוּת בּיוּת בּיל בּיתוּת בּין בּיתוּתְה בּין בּייתוּתְה בּיוּת בּיוּיתִיתְּה בּוּית בּיתוּתְּית בּיל בּיתוּתּה בּוּית בּיתוּתּית בּיוּית בּיתוּת בּיוּית בּיתוּת בּיתוּת בּית

וְשִׁבְּוֹךְ מְרוֹמֶם עַל בָּל־בְּרָבָה וּתִהִלְּה. (ע"פּ חשר"ק כפול) עַל בַּל־תִּקָף וָתִפִּאָרָה. עַל בַּל־שִׁבַח וְשִׁירָה. עַל

על בָּל־יָתוּר וְיִראָה. על בָּל־מְעם וְשְהָרה. על בָּל־אָפָאוּף וְצְהְלָה. עַל בָּל־פָּאֵר וּפָּצִיחָה. עַל בָּל־עוֹ וַעַנְיָה. על וְצְהְלָה. עַל בָּל־פָּאֵר וּפָּצִיחָה. עַל בָּל־עוֹ וַעַנְיָה. על וּמִלְּה. עַל בָּל־לִבּוּב וּלְהִינְה. עַל בָּל־בָּבוּר וּכְרִיעָה. על בָּל־יִחוּר וִיִראָה. על בָּל־מִעם וְשְהָרָה. על בָּל־חָמֵן

so Deine Kraft; wie sie, Deine Größe und Einsicht, Dein Walten und Wandeln, Deine Wahrhaftigkeit und Deiner Liebe Gluth, Deine Herrlichkeit und Deine schonende Milbe, Deine Weihe und Heiligkeit wie Deine Erhabenheit, Dein Lob wie Dein Ruhm unendlich.

Und Dein Nam' ist erhaben über alles Lob und allen Glanz, jedes Diadem und jeden Ehrenkranz, über Liedesklang und Preisgesang, über des Jubels Hallen und der Begeisterung Wallen, über aller Weihe Macht und aller Verherrlichung Pracht, über Wort und Laut aus jedem Munde, über alle Beschreibung und Kunde, über jedes Zeugniß und Bekenntniß, jede Einsicht und Erkenntniß, jedes Wissen und Verständniß.

וְחִירָה. עַל בָּל־זָמֶר וְזִמְרָה. עַל בָּל־וְדּוּי וְחוֹרָה. עַל בָּל־וְדּוּי וְחוֹרָה. עַל בָּל־וְהֹנֵל וְחוֹרָיָה. עַל בָּל־דְּבּוּב וְרֵעָה. עַל בָּל־בְּפּוּי וּבְרָבָה. עַל בָּל־אְמֶר וַאֲמִירָה: וְנִאָרְה. עַל בָּל־בְּפּוּי וּבְרָבָה. עַל בָּל־אְמֶר וַאֲמִירָה: מְלֶּרְ עַל בָּל־בִּפוּי וּבְרָבָה. עֵל בָּל־אָמֶר וַאֲמִירָה: מוֹשֵּל עַל בָּל־מוֹשְלִים. אָיוֹם עַל בָּל־אִמִים. מוֹשֵּל עַל בָּל־מוֹשְלִים. אָיוֹם עַל בָּל־אִימִים. נוֹרָא עַל בָּל־בִּוֹהִים. נְבְּיִם עַל בָּל־בִּוֹהִים. נִבְּאִים. נְבְיִּאִים. נְבְּיִם וְנְבְבָּאִים. וְנְבְּיִם וְנְבַבְּאִים. וְנְבְּאִים. לְבְּלְּהִים וְנִבְּאִים. בִּי אֵין בְּקוֹהְ בָּאָלְהִים. לְבַּלְּהְיִם וְנִבְיִים וְנָבְלִים וְנְבְּאִים. עַל בָּל־אָלְהִים. לְבָּלְהִים וְנְבְּאִים. עַל בָּן בְּקֹּהְיִם וְנִבְּאִים. וְנִבְּאִים. וְנְבְּלְּהְיִם וְנְבְּבְּאִים. וְנִבְּאִים. וְנְבְּאִים. וְנְבְּיִים וְנְבְּבְּאִים. וְנִבְּאִים. וְנִבְּאִים בְּבְּוֹיְהְ מְבָּלְיִם וְנְבְּיִים וּבְּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בָּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְּבְּוֹתְרְ בְבְּבְוֹת בְּבְּבְיִים וּבְּבְּבְיִים בִּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיִים בְּבְּוֹת בְּבְּבְיִים בִּבְּבְית בְּבוֹיְרְ מְבְּבְירִם. בְּוֹבְירִים בִּבְּיִרְם. בְּבְּבְיתִים בּּבְּרָרְהְ מְבְּרְבִים בִּבְּיִים בְּבְּבְיִים בִּבְּיִבְים בִּבְּיִרְם. בְּבְּיִים בִּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיים בְּבְּיִים בִּבְּיִבְים בִּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בּּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּבִיים אָּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּיִים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּיוֹם בְּבְיים בְּבְיים בְּבְּבְיי

Rönig, Herrscher über alle Gewaltigen und furchtbar über alle Furchtbaren, erhaben über alle Erhabenen, der aber schaut auf die Armen und Dürstigen, die Gebeugten und Erniedrigten, um neu zu beleben das Herz der Gebeugten, den Muth der durch Drangsal zur Erde Geneigten. Darum bist Du groß, Ewiger, Gott, und über alle Götter erhaben; keiner ist unter den Göttern Dir gleich. Keiner außer Dir in dieser Exdenwelt, Nichts neben Dir, Gott der Götter.

Die höchsten Himmel verkünden Deinen Ruhm, der Erden Säume stimmen ihr Loblied Dir an, heilige Serasim melben Deine Heiligseit, die Räder Deines herrlichen Throncs besnedeien Deine Herrlichteit, der Frühe Sterne jauchzen Dir im

מָאַדְּרִים. הַרְבִּי־גְבָּה וְעֵצִי יַעַר מְרַנְנִים. נְהָרוֹת כָּף מְמַחָאִים. חַיְּחוֹ אֶרֶץ וְוִיוֹ שְׁרֵי שְׁרִים כְּחוֹלְלִים. חַנִּינִם מְמַחֲאִים. חַיְּחוֹ אֶרֶץ וְוִיוֹ שְׁרֵי שְׁרִים כְּּחוֹלְלִים. חַבְּלִים. וְכָלְיִצוּהִי בְּרָאשִׁית פּוֹצְחִים הַלּוּלִים. לְשֵׁם לְּרְשִׁךְ אֵל אֵלִים. וְכָלְם אִלֶּיְךְ מְשַׂבְּרִים וּמְיַחֲלִים. לָתֵת לֶהֶם צִיר מִאַבְלִים. וְכָלְם אִלִּיְךְ מְשַׂבִּרִים וּמְתַבַּלְּכְלִים. וְהָעֶלִיוֹנִים מִוִּיוֹ הוֹדְךְ מְפַּתִיחַת יָרְךְ נְוֹנִים וּמִתְכַּלְּכִּלִים. וְהָעֶלִיוֹנִים מִוִּיוֹ הוֹדְךְ שְׁבֵּיִים וּמִתְבַּלְאִים. כִּי בְּבוֹיְרְךְ שְׁמֵיִם וְמָאָרֶץ מְלֵאִים: כִּי בְּבוֹיְרְךְ שְׁמִירִים וּמִתְבַּלְאִים. כִּי בְּבוֹיְרְךְ שְׁמֵיִם וְמָאָרֶץ מְלֵאִים: מִיּיִרִים וּמִלְתִּלְּאִים. כִּי בְּבוֹיְרְךְ שְׁמֵיִם וְמָאָרֶץ מְלֹאִים: הַיּלְּאִר בּוֹי אָחָרְ בָּאָרֶץ. הַפַּאָּמִירִים מִּיִּרִים וּמְרָבְּלִּים בּוֹיִרְ בּוֹיִרְ בְּעִבְיִם וּמִיתְלְּאִים. כִּי בְּבוֹיְרְךְ שְׁמֵיִרִים וּמְלְתִּבְּלִים. הַעְּבְּרִים וּמְיִבְּלְאִים. בִּיִּרְבְּיִבְּרְ בְּבִּיִרְים וּמְרָבְיִבְּיִבְּים וּמִיתְבַּלְּאִים. כִּי בְּבוֹיְרְךְ בְּוֹיִרְ בְּבְּבְיִרְץ. הַנְּבְּיִים וּמִיתְבִּילְיִים. בִּיבְּרְבִּיל בּוֹי בְּיִרְבִי בְּבִּיְרְץ. הִוֹבְים בּיוֹיִרְאֵל בּוֹים וּמְיִרְים. הַּיִּיבְרִים וּמְיִבְּלְּבִים וּמִיתְבְּיִים וּמִילְבִים וּמְיִבְּים בּּיִרְרְאִיל בִּיים בּּנִיבְיִים וּמִיבְּיִבְּיִים בּוֹיִבְּיִים בּּנִים וּמִיבְּיִבְּיִים בּּוֹי בְּיִבְּיִבְּים בּּוֹי בְּיִים בְּיִבְּים בּּוֹים בּּבּיוֹים בְּבִּים בְּוֹים בְּיִבְּים בּיִּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בּיּיִבְּיִים בּיִּים בְּיִבְים בְּיִבְּבְּים בְּעִבְּיִים בּיִבְּיִים בּּבְּיִים בּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּישְׁבְּיִבְים בּיוֹים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בּיִּים בְּיִים בְּיִבְּים בּיוֹים בְּיִים בְּיִבְּים בּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּבְיוּבְיוּים בְּיִּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיבְּיוּ

אָבְנוּתֶךְּ. הַמְּיָחַרִים אֶלְהוּתְךָּ. הַמְּבָרִכִּים שֵׁם בְּכוֹר מֵלְכוּתֶךְּ. הַמְּיַחַרִים אֶלְהוּתְךָּ. הַמְּבָרִים שֵׁם לְּכוֹר מֵלְכוּתֶךְּ. הַמְּבָרִים אֲקֹרִיכִים אַתְּרְכִים מַחַן לְחַלּוֹתֶךְּ. הַמִּצְּרִיכִים אַתְּרְבִים לְּחַלְּתֶךְּ. הַמַּצְּרִיכִים לְּחַלְּתָךְּ. הַמָּצְּרִיכִים לְּחַלְּתָךְּ. הַמְּצְּרִים לְּחַלְּתָךְּ. הַמְּצְּרִים לְּחַלְּתָךְּ. הַמְּצְּרִים וְנִמְּבְּתְרִּ הִשְּׁרְכִים שְׁיחַ לְפַתּוֹתְרָ. הַמְּצְּרִים בְּעִלְּהָ וְבִיּלְתָךְּ. הַנְּמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים בְּנִתְרָּ. הַנְּמֶבְּרִים בְּעְרִבְּתְרְּ. הַנְּמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים בְּנִתְרְּ. הַנְּמְבְּתְרִּ הַבְּתְרְּ. הַנְּמְבְּתְרִם בְּעְרְבְתָּךְּ. הַנְּמְלִים בְּנִתְרְּ. הַנְּמְלִים בְּנִתְרְּ. הַנְּמְבְּתוֹךְ מִיְרִים עַלְּתְרְּ, הַנְּמְרִים עַלְּתְרְּתִּבְּיתְרְּ. הַנְּמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְבְּתוּךְ. הַנְּמְבְּתוֹבְּ הַנְתְּבְּים וְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְלִים נְנִמְבְּתוֹבְּ בִיתְרְים בְּלְבְּתְרְבְּתְרְּ. הַנְּבְּלְתְרְבְתְּךְּ. הַנְּבְּיתְרְים עַלְּבְיתְרְבְּתְרְבְּתְרְּ. הַנְּמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּתוֹבְּ תְּבְּבְתְרְבְּתְרְּ. הַנְּנְתְּבְּתוֹם נְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּתוֹם בְּנִתְרְּ. הְנְבְּבְּתְרִים עַלְּבְיתְרְּ. הַנְּמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּיִבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּיִבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּבְּתוֹם בְּנִיתְּיְים נְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּיִבְּים וְנִבְּיבְּים וְנִבְּיְבְּים וְנִמְּבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִמְבְּים וְנִבְּיבְּים וְנְבְּיבְּים וְנִבְּבְּים וְנִבְּבְּים וְנְבְּבְּתוּבְּים בְּבְּבְּבְּים וְנְבְּבְּבְּתוֹם בְּבְּים וְנְבְּבְּבְּתוּבְּים בְּבְּבְּתְּבְּים וְנִבְּבְּבְּתוּם וְנְבְּבְּבְּתוּתְם בְּבְּבְתְּבְּים וְנְבְּבְּבְּתְּבְּים וְנִבְּבְּבְּתְּבְּבְּבְּתְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּתוֹם בְּבְּבְּבְּנִבְּים וְנְבְּבְּבְּתְם בְּבְּבְּבְּבְּתְּבְּים וְנְבְּבְּבְּנְבְּים וְנְבְּבְּבְּבְּבְּתְ

וּכֵּוה יָעצור כְּחַ יְלוּר אִשָּה. נוֹצָר מִמִּפָּה בְאוּשָה וּמֵה יָעוֹ עָזָרְ לִדְרָשָׁה. שָׁבְחַךְ בִּפֶּח לְפָּרִשָּׁה. נִצְּחַךּ בִנִיב Thor und freudig jubeln die Himmelssöhne. Des Meeres Brandungen verherrlichen Deinen Namen, Bergeskuppen und Waldesbäume stimmen Triumphgesänge Dir an, die Ströme schlagen
jauchzend die Hände zusammen, und alles Leben in Flur und Wald
tummelt sich freudig zum Preise Dir, und die Tiefen rauschen
mit ihren Ungethümen Dein Preislied, und alle Weltgeschöpfe
lobsingen Dir, Deinem heiligen Namen, o Mächtigster der Mächtigen! Und alle sie erwartend auf Dich schauen, auf Dich gläubig
sie bauen, daß Du ihnen ihre Nahrung sendest, Du, der Du der
niederen Welt aus offener Hand Spets und Leben spendest, so
wie die Himmlischen Dein Gottesglanz tränkt, und Lebensfülle
ihnen schenkt, im Glanze Deiner Wonnen sie sich laben und sonnen.
Himmel und Erde durchströmt Deiner Herrlichkeit Bronnen.

und wer ist auf Erden gleich Deinem Bolke Jisrael, bie Dich als herrn bekennen, ben einigen Gott Dich nennen, Deines Gottesreiches Herrlichkeit benebeien, Ruhm Dir weihen, an Dich ihr Flehen wendend, holdes Lied Deiner Verherrlichung spendend, Deine Sulb zu erfleben ift ihr Sinnen, ausschütten fie Gebet, Deine Gnabe zu gewinnen. Sie, Dein Bolt und Erbe, bie Beerbe, bie Du weibest, bas Dir geweihte Gut, Deiner Früchte Erstling, Dein uralt Besitz- und Eigenthum, Dein Theil und Dein Ruhm, bie an Deinen Glauben halten, in Deiner Lehre forschen, nach Deinem Worte verlangen, an Deiner Berehrung hangen, um Deinen Dienst ewig bemuht, Dein Beiligthum ersehnend mit innigem Gemuth, Dich zu schauen bort, waltend in Pracht, die Dir nahe zu sein begehren, ben Tob leiden um Deine Lehren, die in ber Flammen Gluth Dein Zeugniß bewähren, hingewürgt und geschlachtet, lebendig begraben, Deine Ginigkeit bekennen, sie, die Deine Gemeinde fich burfen nennen, ben Grund und ben Bunt, und Du bist Gott, in Deiner Größe erhaben, fie Deine Zeugen, baß Reiner außer Dir!

in Deiner Allmacht Geheimniß zu dringen, Dein Lob mit sterbslichem Munde zu besingen, der Lippe Knospe, das Wort, Dir zum Lobe zu bringen! sich in Andacht vor Dir zu regen, Gebet und Flehen vor Dir niederzulegen? Er, der ringet mit des Lebens Noth, deß Weg von Krümmen und Hemmnissen bedroht, in dem

לְּאָרְשָׁה. לְהַשִּׁיף צָּקוּן וּלְחִישָׁה. לְהַפִּיל חְּחָנָה וּבַקּשָׁה. וֹמְחָיָתוֹ עָלְיוֹ קְשָׁה. וְבִרְכּוֹ מָעָקּשְׁה. וּנְתִיבָתוֹ נְתוּסָה וּנְטִישְׁה. וְנִתִיבָתוֹ נְתוּסָה וּנְטִישְׁה. וְנִוֹעָף בִּחִישְׁה. וְנִוֹעָף בִּחִישְׁה. וְנִוֹעָף בִּחִישְׁה. וְנִוֹעָף בִּחִישְׁה. בְּאִישׁוֹן חְשֶׁהְ כְּפוּשְׁה. בְּאַשְׁמַנִּים בְּתַחְחִית אָרֶץ רְטוּשְׁה. בְּאִישׁוֹן חְשֶׁהְ כְּפוּשְׁה. בְּאַשְׁמִנִים עָתָר רְפוּשָׁה. בַּשָּׁה. וְמַה־יַעַצִים עָתָר בִּישָׁה. וְמַה־יַּעַצִים עָתָר בִּישָׁה. וְמָה־יַּעָצִים עָתָר וּנִישָׁה. וְיִמִּים וְעָבִשְׁה. וְנִישְׁה. וְיִמִּים עָתָר בּוְשָׁה. וְיִמִּים וְנִבְשְׁה. וְנִישְׁה. וְנִישְׁה. וְנִישְׁה. וְנִישְׁה. וְנִבִּשְׁה. וְנִבִּשְׁה. וְנִבִּשְׁה. וְנִבִּשְׁה. וְנִבְּישׁה. וְנִבּשְׁה. וְנִבְּשְׁה. וְנִבְּישׁה. וְנִבְּישׁה. וְנִישְׁה. וְנִבְּישׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרְנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. וְנִיבִּשְׁה. וְנִבְשְׁה. בְּבָּים בּיִּבְּה בִּישְׁה. וְנִבִּשְׁה. וְנִבִּישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּרָנִישְׁה. בְּבִּים בִּיּב בּישׁה. וְנִישְׁה. בְּיִבְּים בִּיּים בִּיבְּים בּיִים בִּים בּיִים בִּים בִּים בּיִּים בִּיִים וְנִיבָּשְׁה. בּרְנִישְׁה. בִּרְנִישְׁה. בִּיבְּים בּיִים בִּים בִּים בּיִים בִּישׁה. וְנִשְׁה. בִּישְׁה. בִּישְׁה. בִּישְׁה. וְנִישִׁים וְנָבָּשְׁה.

וּכֵּיאָן הַכּל צָפוּי לְפָּנִיךּ. וֹאֵין לְהִפְּתוּר מֵעִינִיךּ. וֹאִין

לְהַרְבֵא מִפָּגִיף. כִּי בַכּל מְשׁוֹמְטמוֹת צִינִיְף: וְנָלוּי לְךְ כִּי יִצִיר חְמֶר חוּא. הַבֵּל הַבָלִים חוּא. עָלֶה נִדְף חוּא. קשׁ יָבֶשׁ הוּא. חֶבֶשׁ אָת־חַרְשֵׁי אָדְקָה הוּא. וּבַּמֶּח נָּחָשֵׁב הוא. אָנוֹשׁ אַנוּשׁ הוא. כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא. אָרַם אָפֶר דַּם מָרָה הוּא. בָשָׁר בּוּשָׁה סְרוּחָה רָפָה הוּץ. מְיָחָם בְּחַמָּא הוּ הוּ מְחוֹלָל בְּעוֹן הוּא: וְוִצֶּר לִבּוֹ רַע מָנְעוּרָיו . חוֹרִשׁ רַע בִּמְגוּרָיו. אוֹרֵב לוֹ בָּמִסְתַּרָיו. מְקַנֵּן בְּנָחָשׁ בִּסְתָרִיוּ . בּוְבוּב בְּמִפְּחָחִי חֲדָרָיוּ . מַבְאִישׁ הָאִיסֶה בְּוָהָמוּת שָּׁאוֹרָיו. מְסִיתוֹ לְהַמוֹת אֲשׁוּרָיו. וְהוֹּוֶה לוֹ ּבְעוֹכְרָיוֹ. חֲשׁוּב לוֹ כִּצְרָיוֹ. וְהוּיִא רֹאִשׁ לְבָל־צוֹרְרָיוֹ. מַצַר לוֹ בְּכָל־מְצָרָיוּ צוֹדֶה לוֹ בְּכָל-טַבְרָיוּ. מַרְגִּיז בָּל־ אָבָרָיו. מַעַצִיבוֹ בּּרְבָרָיו. מַחַמִיאוֹ בּּרְעַ הַרְהוֹרָיו. מְתַנַקשׁ לְהַפִּילוֹ בְּמִבְמוֹרֵיוֹ. מִתְנַבֵּל לִרְחוֹתוֹ בְּמַרְמוֹרָיוֹ. וְצַר עָלָיו בִּמְצוֹרָיו. לוּלֵא אַתָּה עוֹוֵר לוֹ מִצְּרָיו: וּבְּבָל־ יום נִיוֹם מִתְחַהֵּשׁ עָלָיו. חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת עָלָיו. לְהִתְנּוֹבֵל וּלָהִתְנַפֵּל עָלָיו. לְעִקְשׁוֹ בָּאָרְחוֹת עִקּוּלָיו. לְהַאָּבִשׁימוֹ vie Sünde sich regt, mit scharfem Zug auf des Herzens Tafel ihm geprägt In Haft und im Flug' von hinnen er zieht, Hauch und Leben ihm in Ohnmacht entslieht, und im Schooß der Erde ist sein Bette, in Finsterniß seine Ruhestätte, in Nacht hingestreckt, vom Staube bedeckt, welf, ohne Kraft, verwesend, erschlafft. — Was frommt seines Betens Orang, seine Klage, seine Seufzer bang?

und und von je ist Alles Dir offenbar, keine Flucht vor Deinem Auge, ewig flar; vor Dir ist fein Entfliehn, überall ja bringen Deine Blide bin. Dir ift es fund, bag er ein Staub: gebilbe, ein enteilender Hauch, ein welkes, verwehtes Blatt, eine burre Stoppel, gleichend bem Scherben am Boben, mas ift er werth? Der Mensch, ber hinfällige, Fleisch und Blut, Staub, bem Gewürme bereit, bem sündigen Triebe entstammt. Bon Rindheit an verderbt ift seines Bergens Sinnen, schmiebet Bos= beit von innen, lauert ihm auf in feines Innern Gemächern, gleich ber Schlange, nistend in Schlupflöchern, an seines Berzens Pforten figt das Geschmeiß, deß Gift mit unlautrem Gahren bie Speise vergällend trifft; bas ihn vom rechten Wege verleitet, stellet sich an, ihm treu vereint, und ist sein erbitterter Feind, ber ihn von allen Grenzen bedrängt, von allen Seiten ihn umengt, Unruh in feine Glieber fenkt, mit feinen Worten ihn frankt, burch fündige Gingebungen ihn jum Bofen lenkt, arglistig brütend, wie er mit Garn ihn fängt, und in die Falle drängt, ihn belagert mit seinen Bollwerken, wolltest Du nicht gegen ben Feind ben Sterblichen ftarfen. Un jedem Tag' in neuer Gestalt sinnet er gegen ihn neue Gewalt, auf ihn sich zu stürzen, ihn zu überfallen, ben Pfab zu frümmen, ben er foll wallen, ihn zu scheuseliger Schuld zu verführen, den Wermuthstrant ihm einzurühren, niemals will er ihm Frieden bringen, legt seinen Füßen geheime Schlingen, bas Net am Weg' er ihm breitet, Schlingen auf ber Bahn, bie er beschreitet, auf bem Pfab' er ibm Gruben bereitet, bag sein Berg wird frank und aus er gleitet. Und mit wie heftigen Schlägen weiß er hammer und Art an ben Lebensbau zu legen! Drum heißt es im Spruche: Weh über bas Haus, beg Zertrummrer und Zerftorer von ihm gehen aus! Wie follt' in feinen Werken er lauter fein, in feinen Thaten rein?

בְּאַשְׁמַת גּעוּלָיוּ. לְחַלְעִינוֹ בְּמֶסֶךְ חַּרְעֵלְיוּ. וְאִיגְנּוּ דוֹרֵשׁ לְיֵד מֹלְחִב אַלְיוּ. פַּחִים טוֹמֵן לְרַנְּלְיוּ. רְשֶׁת פּוֹרָשׁ לְיִד מַעְבְּלִיוּ. מִלְּקְשִׁים שָׁת בְּמַסְלוּלְיוּ. כּוֹרָה שַׁחַת בִּשְׁכִינִּי. מַנְשְׁלִיוּ. מֹלְקְשִׁים שָׁת בְּמַסְלוּלְיוּ. וּכְּרְוֹלֶם פַּעֲם הוֹלְמוּ לְמוּג לֵב וּלְחַרְבּוֹת מִכְשׁוֹלְיוּ. וּכְרְוֹלֶם פַּעֲם הוֹלְמוּ בְּבִילַפּוֹת וְכַשִּׁילִיוּ. עַל בֵּן יאִמְרוּ מוֹשְׁלֵי מִשְׁלִיוּ. אִי לַבְּיִת שְׁמְרִיכְיוּ וּמַחְרִיכְיוּ מִשְּׁלִיוּ. וּמַח־יִיצְּדֵּק בְּמִפְּעָלְיוּ. וּמַה־יִּצְּהַק בְּמִפְּעַלְיוּ. וּמַה־יִּנְבּא בִּנְבוּלִיוּ לְשׁוֹרְרוּ לְלָחֲמוּ בְּרוֹב תַּחְבּוּלְיוּ. כִּי שׁוֹרֵד בָּא בִּנְבוּלִיוּ לְשׁוֹרְדוֹ לְלָחְמוּ בְּרוֹב תַּחְבּוּלְיוֹ.

לָבֶן הִקְּבְּמְתַּ רְפוּאָה וּתָעָלָה וּ וְהָעֶלֵיְתָ אַרוּכָה לְנַהַלָּאָה

וְנַחְלָה. וְהַבַּנְּהְ צָּרִי וְחָחּוּל לְלֹא חְּחְּלָה. וְהִנְּהִיהְ מְזוֹר לְהַרְטוֹת מֵחָלָה. וְקַבַּעִהְ יוֹם זֶה לְסְלִיחָה וְלִמְחִילָה. לְבוֹא שְׁעָרֶיךְ בְּתוֹרָה וּבְתְּחָלָה. לְקַהֵּם פָּגֶיךְ בְּחִילָה. לְהַנְּכִר בּוֹ רְבוּצִי מַכְפֵּלָה. בְּצֵת רָצוֹן לְשְׁמְוֹע הְפָלָה. לְהַצְּכִיר בָּל־שָׁמֶץ וְתִפְּלָה. לְהַבִּר בַּעֵם וּלְהַרְבּוֹת חָמְלָה. לְהַנִים מִכְשׁוֹל וּלְחָסִיר תַּקְלָה. לְפַנּוֹת דְּכִוֹת חָמְלָה. מְסַלָּה. לְתַת לַשׁוֹבָבִים טְהָרָה וּטְבִילָה. לְהַצִּחֹיר וְרָחַ מְסַלְה. לְתַת לַשׁוֹבְבִים טְהָרָה וּטְבִילָה. לְמַנוֹת הָוֹן וְהַצְּלָה. לְתַת לַשׁוֹבְבִים טְהָרָה וּטְבִילָה. לְשַׁאִרת וְרוֹן וֹמְעִילָה. לְתַת לַשׁוֹבְבִים טְהָרָה וּטְבִילָה. לְשִׁאִרת וְרוֹן וֹמְעִילָה. לְתַת לַשׁוֹּבִים עוֹן בְּעִמְהֵן מְצוּלָה. לְשֵׁאִרת וְרוֹן וֹמְעִילָה:

וֹבְוּבָל־יָמִים יוֹם זֶה קְדַּשְׁהָּ. וְעַל בָּל־יָמִים אָתוֹ עִלְיתָ.

וּכוֹ מְבָּלְ־יוֹם בְּחַוֹּרְתַּ וּמִיָּצְרוּ אוֹתוֹ לְּךּ אִחְרָתַּ. וּמִיּצְרוּ אוֹתוֹ לְּךּ אִחְרָתַּ. וּמִיּבְתָּה בִּוֹ וְמִּרְתַּ. וִּמְלְתָּה בִּוֹ וְמִּרְתַּ. וִּמְלְתָּה בִּוֹ וְמִּרְתַּ. וְמִלְתָּה לְּעָבְוֹ נְתַתְּה וְמָלְתְּה רְחַמְתְּה כִּרְבְּרְךְּ בְּשִׂרְתַּ. וְעַלְ הָנְעָה חָכְּוֹת בְּבְּרְךְּ בְּשִׂרְתַּ. וְעַלְ הָנְעָה לְמִוֹ בְּנְתְּהְ וְמִלְתְּה וְמִלְתְּה וְמִלְתְּה וְנִבְּוֹתְ בְּנִוֹתְ בְּנִוֹתְ בְּנְתְּה וְמִבְּתְּה וְמִבְּוֹתְ מִבְּרְרִה בְּנִוֹתְ בְּנִוֹתְ בְּנִוֹתְ בְּנִוֹתְ בְּנִוֹתְ מִנְּתְּה בְּנְוֹתְ מִנְּכְרֵב פִּשְׁעִם הִרְחַקְּתָּ. וּזְכוֹת בְּנִתְיּה וְנְבְּוֹתְ מִנְיִים בְּחַוֹּתְ מִנְּתָּה וֹנְתְּתְּ בְּנְוֹתְיִם בְּנְוֹלְתְּ בְּנִוֹתְ בְּנְתְּה וְנְחַלְתָּ מִוֹנְתְ מִנְיְרָם בְּנְוֹתְה בְּנִתְּה וְנְבְּוֹתְה בְּנִתְיִּם מִנְיְרָם בְּנְתְּהְ בְּנִיתְּה וְנְבְּוֹתְים מִנְּיִרְם בְּנְתְּה וְנְחַתְּיִם תְּכִּיתְם בְּנִתְיִים חִבְּיִבְיתְּה בְּנִיתְּה וְנְבְּתְּתְּיִם מְנְרָם בְּנְתְּתְּים בְּנְבְיוֹתְ מִנְיְרָם בְּנְוֹלְתְּיִם מִנְרָח מְמָבְּתְים בְּנְתְּיִם בְּנִיתְ בְּוֹתְיִם מְנְרָם בְּנִוֹתְים מִנְיְרָם בְּנְתְּיִם בְּנִוֹיְיִים בְּנִוֹתְים מִנְיְרָם בְּנְתְּיִם בְּנִיתְם בְּנִיתְיִים בְּנִוֹתְים בְּנִיתְּתְּים בְּנִיתְים בְּנִיתְים בְּנִיתְים בְּנִיתְּתְים בְּנִיתְים בְּנְבְּוֹתְים בְּעִּים בְּתְּבְּתְּתְּים בְּנִוֹתְים בְּנְתְּיִים בְּנְתְיִים בְּנְתְּיִים בְּנִיתְים בְּנְבְּוֹתְים בְּנִיתְים בְּבְּוֹבְיתְים בְּבְּוֹתְים בְּיִבְּתְים בְּיִבְיוֹם בְּבְּוֹבְיתְים בְּיִבְּיתְים בְּבְּיוֹם בְּבְּוֹבְיתְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְוֹתְים בְּבְּיוֹתְים בְּיִים בְּבְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּתְּבְים בְּיִבְּיתְים בּוֹתְיִים בְּיִבְיתְים בְּיִבְּים בְּבְיוֹם בְּבְּיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּבְּיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּבְּיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּבְּיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיבְּבְיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיבְּיתְים בְּיוֹבְיּתְיְים בְּבְּיתְים בּיוֹים בְּבְּבְּיתְים בְּיוֹבְיּתְים בְּיוֹים בְּיִבְּיתְים בְּיוּבְיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיוֹבְיתְּים בְּיִיתְים בְּיּבְּיתְים בְּיתְים בְּיוֹים בְּיוֹבְיתְיתְים בְּיוֹבְיתְים בְּיוֹים בְּבְּיו

In sein Gebiet dringet der Räuber ein, ihn zu bekämpfen und zu beranben mit Bilberei'n.

Darum hieltest Du Genesung und Heil bereit, Arznei für solches Siechthum und Leid, Balsam und Berband für unverbundne, Linderung für die offene Bunde. Du setzest diesen Tag zur Sühn' und Bergebung, daß wir betreten Deine Pforten mit Preis und Erhebung, vor Dein Antlitz kommen in tieser Erzgebung, daß an ihm wir der in der Doppelhöhle Ruhenden ') gesdensen, daß gnädig unserem Flehen Du ein geneigtes Ohr magst schenken, Fleck und Makel von uns zu lenken, Unrecht und Falsch zu versenken, daß aufkeime Gnad' und Heil, Dein Zorn entweiche und Erbarmen sei unser Theil, den Anstoß zu entsernen, wegzuräumen den Schaden, die Wege zu ehnen, uns zu richten auf unseren Pfaden, den Abtrünnigen Lanterkeit zu spenden, Rettung und Befreiung ihnen zu senden, zu wersen der Sünden Last in die Tiesen der Fluth, zu verzeih'n Untreue und sündigen Wath.

ihn erhöhet, aus allen ihn erkoren, aus dem Kreise der im Jahr erscheinenden ihn Dir ausgesondert, und dem Geschlechte, das Deine Wunderzeichen erkannt, ihn in seiner Kraft verkindet, und die Schuld des vergötterten Goldes?) an ihm erlassen, und die Schuld des vergötterten Goldes?) an ihm erlassen, und die Schrift Deiner Hand dem Demüthigen?) an ihm gereicht!), und die Heileskunde erging von Dir: Ich habe verziehen nach Deinem Worte! Und das beschlossene Unheil hast Du abgewandt von ihm, und Deiner Kinder Dich erbarmt, und Deiner Gnade Macht, wie hoch die Himmel ragen, ihnen gezeigt, und wie der Sonne Aufgang sern ist von ihrem Niedergange, hast die Schuld von ihnen Du abgethan, und der frommen Berdienste der urweltlichen Horte⁵) hast Du gedacht, und wie ein Bater das Kind, sie zu Gnaden angenommen, und über jegliches Bolk ihr Haupt erhoben, und in Ehren ihr Heil ausgerichtet, sie aus der Erniedrigung empor-

1 1 1 1 1 1 1 L

¹⁾ Der Patriarden in ber Soble Machpelab.

²⁾ Beim golbenen Ralbe. - 3) Dofdeb.

⁴⁾ Die zweiten Befestaseln murben mit ber Berbeißung ber verziehenen Coult am Gubne tage gegeben. 5) Der Erzogter.

1 1 1 1 1 1 1 1 L

הַרְבִי־, קְּבֶּהְ זָבַרְהָּ. וּכִאָּב אֶת־בֵּן אוֹתָם רָצִיתָ. וַעַלְּבָּל־
אם ראשָם נִשֵּׂאתְ. וְקִרְנָם בָּבָבוֹד רוֹמִמְהָּ. וֹמִשֶׁפֶּל
הַנְּבְּרָתְּלְלְהָּ. וְאוֹת לְטוֹבָה עִפְּהָם עֲשִׂיתָ. וֹמִשֶׁפֶּל
לַכּל הָרְאֵיתָ. וְאַהְבָּתְם לְעֵין כּל נִּלְיְתָ. וְלְשָׁכּוֹן בִּתוֹכָם
לַכּל הָרְאֵיתָ. וְלַחֲנוֹת בִּינִיהֶם חָמֵוְדִם, וְלְשֶׁכְּת בְּוֹעִדָם אִוֹיְתָ.
וְעֵין בְּעִין לְמוֹ נִרְאִיתָ. וֹבִין כְּרוּבִים בְּבוֹּרְדְּ צִמְצַמְהָּ.
וְעִין בְּעִין לְמוֹ נִרְאִיתָ. וֹבִין כְּרוּבִים בְּבוֹרְדְּ צִמְצַמְהָ.
וְעֵנוֹן יִקְרָךְ עַל בַּפְּנֶת הִצְּעָהָ:

וְבָתַבְתְ וִשְׁנִיתְ וְשִׁלְשְׁתָּ - וְאַוְּדְרוֹתִיו פֵּרְשְׁתָּ . וְנָעְנְשְׁיוּ שֵׁמְתָּ וּלְכַפָּרָה אוֹתוֹ יִפַּוְרָתָּ וּמָאָוֹתִיו כִּדְתִּךְ צוּיְתְ וַבְתַבְתְּ וִשְׁנִיתְ וְשִׁלְשְׁתָּ - וְאַוְּדְרוֹתִיו פִּרְשְׁתָּ . וְעָנְשִׁיוּ

gebracht, und ihnen ein Zeichen bes Heils erwiesen, und wie Du sie liebst, Allen offenbart, und wie sie Dir theuer sind, jedem Auge gezeigt, und in ihrer Mitte zu weilen hast Du begehrt, bei ihnen zu wohnen, war Deine Lust, und in dem heiligen Kreise zu walten, Dir lieb, und Aug' in Aug' offenbartest Du Dich ihnen, ließest Deine Herrlichkeit thronen zwischen Cherubim, und Dein Gottesglanz über dem Gnadenstuhle in einer Wolke breitete sich hin.

heute umhüllen nach Deiner Weisung; denn von jeher hast Du ihn zur Sühne bestellt und zur Vergebung eingesetzt, und Alles, was zu ihm gehört, in Deiner Lehre angeordnet, wiederholentlich bestimmt, Strafe und Warnung und Opfer festgestellt, und den Priesterdienst mit seinen Pflichten und Obliegenheiten, die Anzusung Deines heiligen Namens, Sündenbekenntniß und die Rasteiungen mit weiser Ueberlegung verfügt. Und alles das

ּוַעַכְּיוֹם זֶה יַחַר גָאָנָרים. וּבְחִין לְפָנִיךּ נוֹעַרים.

וּשְׁכִינְתָּךְ אִתְּם מָוְעֵדִים. וְנְגֵעָצְרִים וּמִתְוֹצְדִים. וּבְגִילָה רוֹעַדִים. וּבְגִילָה רוֹעַדִים. וּבְגִילָה רוֹעַדִים. וּבְגִילָה רוֹעַדִים. וּבְּגִילָה מְּסִלְּדִים. וּמְשָׁתִּים מְתְוֹדִים. וּמִשְׁתַּחְוֹים וּמֹוֹדִים. וְמִיְבְּח לְּךְ קוֹדִים. וְמִוֹרְבָּח לְּךְ קוֹדִים. וְמִוֹרְבָּח לְּךְ קוֹדִים. וְבִּלְתְּרְ מִנִידִים. וְבִּלְתוֹרְ מְנִידִים. וְבִּלְתוֹרְ מְנִידִים. וְבִּלְתוֹרְ מְנִידִים. וְבִּלְתוֹרְ מְנִידִים. וְצִּרְקַתְּךְ מֵנִידִים. וְצִרְקַתְּךְ מֵנִידִים. וְבִּלְתְרְּ מְנִידִים. וְצִרְקַתְּךְ מֵנִידִים. וְמִוֹרְכִים שָׁנֵע בְּמַעְמְדִים. וְחַכְּיִבְּ לֹא מְכַחֲדִים. וְעוֹרְכִים שָׁנֵע בְּמַעְמְדִים. וְמִוֹרְכִם שְׁנֵע בְּמַעְמְדִים. וּמְנִיעוֹת חָמֵשׁ בְּעִתּוּרִים. וּלְשָׁמְדִים. מוּל עָבוֹדוֹת חָמֵשׁ בְּעתּוּרִים. וּלְשָׁמְדִים. וּלְשִׁמְדִים. וּלְשִׁמְדִים. וּלְשִׁמְדִים. וּלְשִׁמְדִים. וּלְשִׁמְדִים. וּלְשִׁמְּדִים. וּלְשִׁמְּדִים. וּלְשִׁתְּרִים. וּלְמִיבִים בּּבְלְעוֹרִים. וּלְשִׁמְּדִים. וּלְשִׁמְדִים. מוּל עְבוֹדוֹת חָמֵשׁ בְּעתּוּרִים. וּלְשִׁתְּרִם מִּלְּיִים. מוּל עְבוֹדוֹת חָמֵשׁ בְּעתּוּרִים. וּלְשִׁתְּרִים. בְּלֵּע עוֹ וּמְאוֹדִים:

וְכָלָם צָמִים ומִתְעַנִּים. יַחַר אָבורת ובָנִים. נְרוֹלִים

וּקְשַנִּים. בַּחוּרִים וּזְקְנִים. וּמַרְבָּים חָנּוּנִים. וּמְרַבִּים חָנּוּנִים. וְמִרְבִּים רְבָנִים. וּמַרְנִּנִים וּמִחְנּיִם. וְמְרַבִּים רְבָנִים. וְמְרַבִּים רְבָנִים. וְמְרַבִּים רְבָנִים. וְמְחַוֹּתְם מְבְּבֶּר צְוֹנִים. וְלְמְחוֹת לְּפָנִים מְבְּנִים. לְבָּאָוֹין מֵהֶם שְּׁיִחַ מְצִנִּים. בִּי הֵם דֵּלִים וְאָכְיוֹנִים. וּבְצִּלְּךְ מִתְלוֹנְנִים. וּבְצִּלְּךְ מִתְלוֹנְנִים. וּבְצִּלְּךְ מִתְלוֹנְנִים. וּבְבָּעְנִים. וּבְבָּ נִשְׁעָנִים. וּבְבָּ נִשְׁעָנִים. וּבְבָּתְרְבְּיִם אֶל יֵר אָבְרִים. וְבְבְּוֹנִים. וּבְבְּ נִשְׁעָנִים. וּבְבְּתְבִּוֹת לְמוֹ פִּדְיוֹנִים. לְבַבְּטִם נְבְרִתְּהְ מִוֹנִים. לְהַצְּלִיל בְּצוּוֹל וְרוֹנִים. לְמַוֹ פִּדְיוֹנִים. לְהַשְׁנִים. לוֹמְשֵׁי חִצִּים וְבְּדוֹנִים. לְהַשְׁנִים. לְהַשְׁנִים. לוֹמְשֵׁי חִצִּים וְבִּדוֹנִים. לְהַשְׁנִים. לְהַשְׁנִים. לֹהְשָׁבִי וְשֶׁר וְזִבְיוֹנִים. וּלְהַחְסִים קְבְּינִים. לְהַנְּבִיר מְלִיצִי וְשֶׁר וְזִבְיוֹנִים. וּלְהַחְסִים קְבְּינִים. לְהַנְּיִנִם. לְלִיצִי וְשֶׁר וְזִבְיוֹנִים. וּלְהַחְסִים לְּבְינִים. לְלִיצִי וְשֶׁר וְזִבְיוֹנִים. וּלְהַחָּסִים קְבְינִים. לְבְרָנִים. לְלִיצִי וְשֶׁר וְזִבְיוֹנִים. וּלְהַחָּסִם מְבְיִנִים. לְּלִיצִי וְשֶׁר וְזִבְיוֹנִים. וּלְבְרָנִים. וּלְחָתְםם מְבִּינִים:

וְבָרֵר סְלִּיחָה מְבִינִים. וְדִבְרֵי רְצוּי מְבֵוּנִים. וּבְרִירת

PPI Und Deine Gemeinde kommt heut, sich betent Dir mus verbfünten, sich sammelnd in Deiner Gottesnähe, ebrstärtig an Dir sie beten, in bestiger Schen vor Dich sie terten, in abel erbebend, in bestiger Andacht sich erhebend, ihre Ssinden Dir betennend, vor Dir sied bidene, voll Dant Dich neunent, das Anie Dir bengene, Dir sensen das Haupt, sich just Erkenigent, zu Leinen Pforten sie ellen, dort im einmittigen Sinne sie wellen, annusend Deine Einstein wellen, denne Einheit, finnend Deine Weige und Reinheit, Deine Wahrheit bezungend, Deine Gerechtigfeit zeigent, Deine Puld und Gnade nicht verschweigend, um Gebere Dir sie reihen, vom Tagesbeginn bis Sommennetregong Dir stets Ech sie weihen, sinnsfach seit gestern war Dir Gebet gerechtet, gleich den Opferhandlungen, Dir einst geweihet. Und Deinen Ramen sie versien unt aller Kraft und in allen Weisen.

וכלם Und fie Alle faftend fich taftei'n, Meltern und Rinber, Grof und Rlein, Jung und Allt, und ihr Gebet ju Dir mallt, und ihr Fleben Dir fcallt und ihr Bubel Dir hallt, in ber 3nbrunft Gewalt, vor Dir, bem Berrn ber Berren, baf Du fie lofeft aus bem Joche ber Gunben, bag ihre Fehle wie Bolfen entichwinden, bag in ben Soben ihr Gleben Erborung moge finben, und Bemabrung ihr Bebet aus Bergenegrunden. Denn fie find arm und bebrangt bon Leibene Gullen, wollen fich bergen in Deines Schattens Bullen, von Deiner Fittige Umbegung über wolbt, gefchutt. - auf Dich geftust. Und wie auf ben Berrn ber Rnecht, wie auf bie Berrin ter Dagt Ange fcaut, fo ermartend ihr Berg auf Dich baut, bag Du fpenbeft Beil und Grlofinng, von ber Gunbe Unflath Lauterung, Genefung, baf Du verfenteft ihre Schuld in Meeresgrund, ben Untfagern ichtiefeft ben Dlund, bie Berleumber jum Schweigen ju bringen, bie Bfeile icarfen und Rlingen, bag bas jur Strafe gegudte Schwert gurud in bie Scheibe fehrt. Und ben milben Guriprechern verleibe Dacht und Gieg, bag berftummen bie Feinbe, bie mit ihnen im Rrieg 1).

Und einen Bau bes Berfohnungswertes auf fie Dir ichichten, Borte jur Gnabengewinnung fie an Dich richten, und

¹⁾ Die frommen Berte und guten Thaten fprechen fur, bie Gunden ale Unflager gegen ben Beniden.

שְׁלשׁ עָשְׂרֵהוֹ מִרּוֹת אוֹפָנִים. אֲשֶׁר אָלַפְּתָּ לֹנָיָבֶּמָן בְּהֶוְיוֹנִים. בַּעַבוֹר בְּבוֹרְהְ על פְּנִים. בְּרַבְּרְךְ עם ציר פָנִים אֶל פָנִים. וְכָל־חַיּוֹם בָּם מִתְגַּלְנְּלִים וְנָאָבֶפְנִים. וָעָרֶךְ וִדּוּי מָשַׁנָנִים. וְצִּרְקוֹתֶיךְ מְתַנִּים. לִוְכַּרְ-לָמוֹ שְׁלְשָׁת אַיתָנִים - וְיוֹם קְדּוּשׁ חִתּוּנִים . לְחַלְּצֵם מֵראשׁ פְּתָנִים . לְהַרְרִירִם מִפֶּּרֶה מְצַנִּים. לְרְלוֹתָם מִדְּכּוּי חַנִּים. לְהַעלוֹנְתם מבּוֹר שָאוֹנִים. לַנַתֵּק מֵהם מוֹסְרוֹת שׁוֹטְנִים. לָפָצוֹתָם מִלַּעֵנ שַׁאֲנַנִּים. לְהַצִּילָם מִנְּאֵיוֹנִים. לְהַשִּׁיב שְׁבוּתָם כִּיוֹנִים. לְמַלְּמֵם מִחְפֶּרת הַרְאוֹנִים. מִלֹּרְחַמ מְתְהַפֶּבֶת בָּרְמְיוֹנִים. רִשְׁפֵּי לַהַב וְעִשׁוּנִים. מְרוּרַת אֵשׁ וְאוּרִים עֲשֵׁנִים . לְנַצְּחָךְ בְּשִׁיר בְּעֵל שוֹשֵׁנִּים . וְרַבּוֹתִי קְנִשׁ צְבָא עֶלְיוֹנִים. בְּשׁוּרָם כִּי תַצְּרִיק בָּנִים. אֲשֶׁר לַצַבְרִים לְּךָּ נִקְנִים. יִתְמָהוּ וָה לָוֶה בָּתִמְהוֹנִים. וְכָחֵי בְתִּים הַמוֹנִים הַמוֹנִים. יַשְּׁמְיעוּ וִיאִמְרוּ בְּאָרֶשׁ שְׁנּוֹנִים ח׳ מי אַל כָּמוֹך נוֹשֵא עוֹן וֻרַע אָמוּנִים. וְעוֹבֵר עַל פָּשֵׁע נִמְעִי נַעַמָנִים. אַשְׁרִי הָעָם שֶׁכָּבָה לוֹ עוֹנִים. וְאַשְׁרִי הַנּוֹי שָׁיָי אֶלֹהָיו רוֹנְנִים. וְיַקְדִּישְׁוּךְ עָלִיוֹנִים. וְיָעַריצְוּךְ תַּחְתּוֹנִים. (ע"פ א"ב כפול) וָאָז אֵילִים יַיִּבַּקרוּך. בָּרָקִים יַבָּרְבְוּךָּ. נְּרוּיִרים יָבַּרְלְוּרָּ. הוֹלְקוֹים יִדְרְשְׁוּךְּ. הַטְּבְּרִים יִבְּרְשְׁוּךְּ. הַטְּבְּרִי יָהַרְּרוּךְּ. זְתִיקִים יוֹרוּךְ. זַכִּים יַוְכִּירוּךְ. חַיָּלִים יְחַפְּנוּךְ. שָׁרוֹרים יַשְׁעִיקוּך. יָבָוֹרִים יִייָחַדְוּך. בַּבִּירִים יַבְתִּירוּך. לוֹחַטִים יָלַבְּּבְוּה. מַלְאָבִים יַמְלִיבְוּהַ. נוֹנְגִים יָנַאְיחוּה. שְּׁרָפִים יִסַלְּרוּך. עִירִין יַעְלְּוּךְ. פִּלָאִים יְפָאַרוּךְ. צְּבָאוֹת וְצַלְצְלְוּך. קַלִּים יַקְדִישְׁוּך. רְבָבוֹת יְרוֹמְמְוּך. שִׁנְאַנִים יָשַבְּחוּך. הַּרְשִׁישִׁים יַיִּחְמִירוּך. קְרָשָּׁה מְשֻׁלְשֶׁרת:

ben Bund ber breigebn Gnabenworte fie erneuen, bie in beiliger Schan Du offenbaret Deinem Getreuen, ale Deine Berrlicheit vorbeitog an ihm in beiliger Stunde, ba Du mit Deinem Berolbe rebeteft von Mund ju Munde 1). In biefem Areife beut ihre Andacht fich brebt, aussprechen fie Befenntnig und Webet, jeugenb vom ewigen Baterbunde und mabnend an bie brautliche Beibeitunde, bag Du fie retteft bom Gifte ber Schlange, befreieft pon ter Unterbruder 3mange und aus ber Bermalmung Drange, fie bebeft aus ichwellender Aluthen Bochgange, gerreifeft bie Feffeln ber Geinbesrotte, fie bergeft bor lebermuthiger Spotte, fie bor'm Trope ju retten, fie wie Tauben in ibren Reftern ju betten an idigen por ber Solle Berberbenegemalten, bee freifenben Schwertes Geftalten, von ber Flamme Funteln und Glub'n, ber lobernben Brande Sprubn, bag ihr Lieb Dich verherrliche wie von ber Sange Meifter. Und bie beiligen Schaaren, ber Chor ber bimmlifden Beifter, wenn fie feben, bag frei Du fprichft bie Deinen. Die Du ale Rnechte Dir wolltest einen, - in erstauntem, freubigem Beben, in Schaaren und Beeren, vereinigt in Choren, Dir ben Ruf erbeben und laffen ben Ausruf boren: Ber gleicht Dir. o Gott! ber vergiebt bie Schuld ber Rinber feiner treuen Benoffen, verzeiht ben geht ber lieblichen Sproffen! "Glüdlich bae Bolt, bem fo es ergebt!" "Dem Bolfe Beil, bef Gott ber Emige!" ihr Jubel weht! Und fie verberrlichen Dich in ben Simmelefpharen, und Dein Breis erichallt von ber nieberen Belt Beeren.

nen Und die diemmlischen Mächte dann preisen Dich, die Scharten und Heren Dich, die Scharten und Heren Dich, die Scharten und Heren Dich, die Flammenden haden schaftligt Dich, die Mächtgraufischen der Verlächtligen Dich, die Mächtgraufischen der Verlächtligen die Verlächtligen die Verlächtligen Wichte und Verlächtligen Lich die Werten in Verlächtligen Und der Verlächtligen Und der Werten lieden Verlächtligen Lich die Wingeren Beiher ist der Verlächtligen Lich der Wirter und der Verlächtligen Und der Werten lied die Verlächt von Lich die Schaftligen Lich die Affangenben, mit erügem Liche erkern fie Dich in breifähren Weiter mit erhögen Lich der Veren fie Dich in breifähren Weiter und der Veren der Ve

שָׁלשׁ עָשָׂרָהו מִרּוֹת אוֹפָנִים. אֲשֶׁר אִלַפְּתָּ לְנָאָבֶּמְן בָּחָוְיוֹנִים בַּעַבוֹר בְּבוֹרָהְ על פָּנִים בּרַבְּרָךְ עם ציר פָּנִים אֶל פָּנִים. וְבָל־הַיּוֹם בָּם מִהְנַּלְנְּלִים וְנָאֵקְפָנִים. וָעָרֶהְ וִהוּי מָשַׁנָנִים. וָצִּרְקוֹתֶיךְ מְתַנִּים. לִוְכָּר-לָמוֹ שְׁלְשָׁת אַיתָנִים - וְיוֹם קִרּוּשׁ חִתּוּנִים . לְחַלְּצֵם מֵרֹאשׁ פְּתָנִים . לְהַרְרִירִם מִפֶּּרָה מְצַנִּים. לִרְלוֹתָם מִדְּבּוּי תַּנִּים. לְהַעלוֹתָם מבּוֹר שָאוֹנִים. לַנַהֵּק מִהם מוֹסְרוֹת שׁוֹטְנִים. לִפְצוֹתָם מִלַּעֵג שַׁאֲנַנִּים. לְהַצִּילָם מִנְּאֵיוֹנִים. לְהָשִׁיב שְׁבוּתָם בִּיוֹנִים. לְמַלְּמֵם מִקְּפֶּרו דֵּרָאוֹנִים. מִלַּרְים מְתְהַפֶּבֶת בָּרְמְיוֹנִים. רִשְׁפֵּי לַהַב וְעִשׁוּנִים. מְדוּרַת אֵשׁ וְאוּרִים עֲשֵׁנִים ּ לְנַצְּּחָךְ בְּשִׁיר בְּעַל שׁוֹשֵׁנִּים ּ וְרַבּוֹתֵי קרש צָבָא עִלְיוֹנִים. בְּשׁוּרָם כִּי תַצְּרִיק בָּנִים. אֲשֶׁר לַצַבְרִים לְּךְּ נִקְנִים. יִתְמְחוּ זֶה לָזֶה בְּתִמְהוֹנִים. וְכִתֵּי כָתִים הַמוֹנִים הַמוֹנִים. יַשְּׁמְיעוּ וִיאִמְרוּ בְּאָרֶשׁ שְׁנּוּנִים ח׳ מִי אֵל בָּמְוֹךְ נוֹשֵׂא עַוֹן וֻרַע אֲמוּנִים. וְעוֹבֵר עַל פֶּשְׁע נִמְעֵי נַעַמְנִים. אַשְׁרֵי חָעָם שֶׁבֶּבְה לּוֹ עוֹנִים. וְאַשְׁרֵי הַגּוֹי שָׁיָי אֵלֹהָיו רוֹנְנִים. וְיַקְדִּישְׁוּךְ עֵלְיוֹנִים. וְיַעַרִיצְוּךְ תַּחְתּוֹנִים. (ע"פ א"כ כפול) וְאָז אֵילִים יַאָבַקִירוּך. בְּבָּקִים יַבָּרְכְוּךּ. נְּרוּנִים יָנַדְּלְוּךִ. הוֹלְּלִים יִדְרְשְׁוּךְ. הַטְּלְּדִי יַהַרוּה . וְתִיקִים יוֹרוּה . זַבִּים יַוְבִּירוּה . חַיָּלִים יְחַפְּנוּה. שָׁרוֹרים יַשְׁעִיקוּה. יָבָּוֹרִים יִינְחַדְּוּה. בַּבִּירִים יַכְּתִּיְרוּה. לוֹהַטִים יַלַבְּּבְוּה. מַלְאָבִים יַמְלִיבְוּה. נוֹנְנִים יְנַאָּחוּה. שְׁרָפִים יִסַלְּרוּך. עירין יַעלּוּך. פִּלָאִים יִפָּאַרוּך. צְּבָאוֹת וְצַלְצְלְוּך. קַלִּים יַקְדִּישְׁוּךְ. רְבָבוֹת יְרוֹמְמְוּךְ. שִׁנְאַנִים יָשׁבָּחוּף. מַרְשִׁישִׁים ַיִּתְמִירוּף. קֹרָשָׁה מִשְׁבֶּשׁרוּ

ben Bund ber breigefin Gnabenworte fie erneuen, bie in beiliger Schau Du offenbaret Deinem Getreuen, ale Deine Berrlicheit vorbeigog an ihm in heiliger Stunde, ba Du mit Deinem Berolbe rebeteft von Mund ju Munde 1). In Diefem Rreife beut ibre Andacht fich brebt, aussprechen fie Belenntnig und Gebet, jeugenb vom ewigen Baterbunde und mabnend an bie brautliche Beibeftunde, bag Du fie retteft vom Gifte ber Schlange, befreieft von ter Unterbruder Zwange und aus ber Bermalmung Drange, fie bebeft aus ichwellenber Fluthen Bochgange, gerreifieft bie Feffeln. ber Geinbesrotte, fie bergeft por Uebermuthiger Spotte, fie bor'm Eroge gu retten, fie wie Tauben in ihren Reftern gu betten, gu icugen vor ber Bolle Berberbenegewalten, bes freijenben Schwertes Geftalten, von ber Flamme Funteln und Glub'n, ber lobernben Branbe Spriffn, bag ibr Lieb Dich verberrliche wie von ber Sange Meifter. Und bie beiligen Schaaren, ber Chor ber bimmlifden Beifter, wenn fie feben, bag frei Du fprichft bie Deinen, Die Du ale Anechte Dir wolltest einen, - in erstauntem, freubigem Beben, in Schaaren und heeren, vereinigt in Choren, Dir ben Ruf erheben und laffen ben Ausruf boren: Ber gleicht Dir, o Gott! ber vergiebt bie Schuld ber Rinber feiner treuen Benoffen, verzeiht ben geht ber lieblichen Sproffen! "Gludlich bae Bolt, bem fo es ergeht!" "Dem Bolfe Beil, bef Gott ber Emige!" ibr Jubel weht! Und fie berberrlichen Dich in ben Simmelefpharen, und Dein Breis ericallt von ber nieberen Belt Beeren.

בּבְּתוּכ על יַר נְבִיאֲךּ. וְקָרָא זֶה אָל־זֶה וְאָמֵר: יוּייי בְרוֹשׁ כָּרוֹשׁ יָיִ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־ הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

בְּבוֹרוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשְׁרְתָיוֹ שׁוֹאָלִים זֶה לְזֶה אֵיָה מִקוֹם כְּבוֹרוֹ לֶעְמָּתָם בָּרוּךְ יאמרוּ:

ע"ם א"ב

ייל בּרוֹב עַצוֹת תִּבֵּן אֶת־רְוּחַ. מֶבֶר בּבְרוּב טָס וַיִּרָא ייִ בּרוּב טָס וַיִּרָא

עַל כַּנְפֵי רְוּחַ. גַּם פָּלָם וּמִשְׁקְל שָׁם לָרְוּחַ. פָּוָה דְּבָרוֹ בִּוְרִיזוּת מְעֵשׁ הָרְוּחַ. הַלֹא עַל סְעָרָה הָגָמִיד הָרְוּחַ. מֶרֶב וּמֵאוֹצָר יוֹצִיא אֶת־הָרְוּחַ. וֶה יָם הַנְּרוֹל יַמִיל כּוֹ אֶת־הָרְוּחַ. יִי מֶעָרִם חֵיל נוֹוְלִים יַעָרִים הָרְוּחַ. מַעַם יִפּוֹצֵץ אֶת־הָרְוּחַ. יִי מֶעָרִם חֵיל נוֹוְלִים יַעָרִים הְרוּחַ. מַעַם יִפּוֹצֵץ

אַלְ וַיַּעַמִירָ הָרְוּחַ. מֶבֶרם יִזְּלוּ מִים יַשִּׁיב הָרְוּחַ:

יֹלְכֵן בָּל-לִיל בִּיָרוֹ תִּפְּקַר בָּל-רוח. מֶוְרָם לִּאָצְלוֹ תָשוּב הָרְוּחַ. מֶוְרָם לִאָּצְלוֹ תָשוּב הָרְוּחַ. מֶוְרָם בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. מֶוְרָם בְּצִלְמוֹ נָפַח בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. מֶוְרָם נִשְׁמָר אַלְיוֹ תָּאֲסֵף עם רְוּחַ. סְלוֹּר בִּן נָטֵע מִתְהַלֵּךְ לְרְוּחַ. מֶוְרָהִים לֹא יָדוֹן רְוּחַ. מֵוְרָהִים לֹא יָדוֹן רְוּחַ. מֵוְרָהִים לֹא יָדוֹן רְוּחַ. מֵוְרָהִים לְּאִרָרוֹ סוּר וַיִּכְלוּ מִרְוּחַ. מֵוְרָהִים לֹא יָדוֹן רְוּחַ. מֵוְרָם בְּרָחוּ סוּר וַיִּכְלוּ מִרְוּחַ. מֶּוְרָם בּל נִקְרָא אָּלְהֵי הָרְוּחַ. חֹמְרָם רְחַף עַל־פְּנִי מֵיִם כִּל נִקְרָא אָּלְהֵי הָרְוּחַ. חֹמְכָּן רְחַף עַל־פְּנִי מֵיִם

רוּחַ. שׁלְטוֹן לֹא שָׁם לִיצִיר לִכְלֹא אֶת־הָרְוּחַ. מֶּרֶם תִּנָּח מְנַגֵּן אָנָה אֵלֵך מִרְוּחַ:

Uid Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig heilig ist Gott ber Heerschaaren,

so weit die Erbe reicht, seine Herrlichkeit.

17123 Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener frigen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: "Gelobt sei —" יייילָכוֹ בֶּל־אֵשֶׁר בְּאַפִּיו נִשְׁמַת רְוֹחַ. שָׁבּן בְּאֲנוֹשׁ הִיאּ הַרִּוֹם. וְסִלְּרוֹ זְסִלְּרוֹ בְאַלֵּר בּוֹבֵא רְוֹחַ. בְּחַיָּת

וְאוֹפָן ערת יְבוֹא בָם הָרְוֹחַ:

תכבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לוה איה

מְקוֹם בְּבוֹדוֹ לְעָמָתָם בָּרוּךְ יאמֵרוּ:

קייי בָּרוּךְ כְּבוֹר־־יִיְי מִמְּקוֹמוֹ:

מְמֶקוֹמוֹ הוֹא יֶפֶּן בְּרָחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְּיַחֲרִים שָׁמוֹ עֶרָב וָבָקֶּר בְּכָל־יוֹם חָמִיר בַּעַמֵּים בָּאַהֵּרָה שִׁמִע אוֹמְרִים:

מיוסד ע"פ תשר"ק.

י **תָּכִיר הַ**תְּלוֹגֵן בְּיֶרְהְּ כָּלִיגָפֶש. שְׁנָגוֹת וּוְרוֹנוֹת לְבֶּ תוֹרָה הַגָּפֵשׁ. רָצִיתָ לְהַמְצִיא כְבָּר לְגָפְשׁ.

קרוש לבעבור הָבְרָכְּהְ בֶּל־נָבֶּשׁ. צוֹם אֶבְחָבְּהוּ קְרֵבְאחְ
ענוי נְפֶשׁ. פְּשׁע בְּלֹא רַעַת לֹא טוֹב לְנֵבְשׁ. עָמֶל וְכַל־
פְעַל לֹא יְמַלְאוֹ נָפָשׁ. יִיסְכּוּהְ אֶבְרִים הְּמַלְא חַנָּת נָפֶשׁ.
נַיְּמָה מְכָּנְרֶקְרוּ עֲוֹלְ
ענִלְם מְכֹּל נָבָּים יְצִיבּּית הַנָּפָשׁ. מִיתָה מְנְרֶבֶקְרוּ עֲוֹלְ

סְּשָׁאַת נָבֶשׁ: מֹלֶכֵן כְּכָל־צָרָה אֶשְׁפּוֹהָ לָּךְ אֶת־הַנָּבֶשׁׁת. כָּצפור מפַח לָטלָט בָּנוּ נָבֵשׁ. יַחַר כַּל־הַנְּבֶּשׁוֹת לָּךְ כָּאֲחַרת

נָפֶשׁ. מָהוֹנֶיוּךְ הָחֲבֵּרְלָתָ מְכֶּלִ יְּמֶמֵּא נָפֶשׁ. חַשְּׁבּוּוְ נָרִיוּ בָּצֵת חֵת כָּל־נָפֶשׁ. וַכָּה וּמְהוֹרָה בַּהְיוֹת הַנֶּפֶשׁ. וְשוֹבִי

ברוך (Gem.) Gelobt fei bie Berrlichkeit bes Gwigen! - ein Beglicher von feiner Statte aus.

DOPOD Aus feiner geweißten Stätte wende Er sich in Erbarmen, umb begnatige bas Bolf Orter, die als einig befennen feinen Namen, Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; amei Wal in liebender Singebung ruffen sie: "Döre Jistonel.—"

לִמְנוּחָיָכִי תֹאמֵר לְגֶפֶשׁ. הַלֹא בִּצְרוֹר הַחַיִּים תַּצְרֵר תַנְפָשׁ. דּוֹרְשִׁי הָנִיוֹן דַּת מְשִׁיבַת נָפָשׁ. ח׳ גּוֹי וְנְכָרִי בַּהָעיפָם גָפָש. בָּכַף הַקְּלַע הָקָלַע מֵהָם הַנְּפָש. אֵלֵיךּ אַל בָּאָמֶן אָשָׂא אָת־הַנְּפֵש:

ק"וח לַבֶּן בְּבָל־לֵב וּבְבָל־מָאוֹר וּבְבָל־לֶבֶּשׁ אַיַחָר וִכְּרָךְ פָמִיר נָשֶׁף וָשַׁחַר. עַר אַשְׁלִים לְּךְ אָת־הַנְּפָשׁ: ה כופורומו הוא יפן בְּרַחַמִים וִיָחוֹן עַם הַפְּיַחַרים שְׁמוֹ אֶרַב נָבְאֶר בְּבָר בּבָר בּיוֹם הָמִיד פַּעַמִים

בָאַהַבָּה שְׁמַע אוֹמָרים:

קייח שָבוע ישָרָאל יִי אֱלֹהִינוּ יִי אָרָר: אַחָר הוא אַלהֵינוּ הוא אָבִינוּ הוא מַלְבֵנוּ הוא מושיענו. והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני בל-חי להיות לכם לאלהים:

ע"פ א"ת ב"ש

ק׳אָלֶיךְ וְעָרֶיךְ יָבֹא בָלְ־־בָּשֶׁר. מַחַרת כִּי מַעַשֶּׁיךְ לֹא ּבְמַצִשֵּׁי בָשָׁר. בִּיָּדְרְ הָאָסוֹף רוּחַ כָּל־־בָּשָּׁר. שָׁצַתָּה הוּא אֱלהֵי הָרוּחוֹת לְכָל־בָּשְׂר. נַם לְרָפָּה הוּא רבוי בַשָּׁר. רַעַ פָּה הוא הַפַּהַטִיא בָשָׁר. דור שֵׁטָּה בּנימְיוֹת וָנֶת וֹפֶּת בַּשְּׁר. ה,לַצְלּפַת וֹנְמִים בַּשְׁנָּם רוּא בָשָׁר. הַלֹא בָּלָצְפָּך עַל חַפּאת בְּשָׂר. צוּר וָכוֹר תִּוְכּוֹר בִי הַפָּח בַשָּׁר:

vow (Gem.) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein

einiges, ewiges Wefen!

and Einig ist Er, unser Gott, Er unser Bater, Er unser König, Er unfer Retter, und Er wird uns vernehmen laffen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenben: 3ch will euer Gott sein!

מִינְרְ בִּינְרְ אָפּוֹל וִלֹא בִינִי בְשָׂר. פְּקְדַּרֹע דִּינְךְּ לֹא בִינִי בְשָׂר. פְּקְדַּרֹע דִּינְךְּ לֹא בָּינִי בְשָׂר. חָי לְּכָל־־חַחִי לְכָל־־חַחִי לְכָל־־חַחִי לְכָל־־חַחִי לְכָל־־חַחִי לְכָל־־חַחִי לְכָל־־חַחִי לְכָל־-חַחַי לְכָל־בְשְׂר. חַבְּשְׂר. חַיִּ לְכָל־בְשָׂר מִפְּנִי פְשְׂר. וְצָצֶם וְאִיי לְבָשְׁר מִפְּנִי פְשָׂר. וְלֵבֶשְׁר מִפְּנִי בְשָׁר. וְלֵבְשְׁר מִפְּנִי בְשָׁר. וְלֵבְשְׁר מִפְּנִי בְשָׁר. וְלֵבְשְׁר מִפְּנִי בְּשָׁר. וְלֵבְשְׁר מִפְּנִי בְשָׁר. וְלֵבְעִר בְּנִי בְּשָׁר. וֹלֵל צָרִים שְׁמַעְנוּ וְסָמֵר בְּנִוּ בְּשָׁר. וֹלֵבְעִר וְבְּשָׁר מִפְּנִי בְּשָׁר. וְלֵבְל־בְּשְׁר. לְכוֹר שֵׁם לְּרְשִׁךְ וְבָרְהְ בָּל־בְּשְׁר. לְכוֹר מִם לְרְשִׁךְ וְבָרְהְ בָּל־בְּשְׁר. לְכוֹר מִם לְרְשִׁךְ וְבָרְהְ בָּל־בְּשְׁר. לְכוֹר מִם לְרָשְׁךְ וְבָרְהְ בָּלֹּר בְּשְׁר. לְכִל־בְּשְׁר. לְכוֹר בְּשְׁר.

יִרְאָת תִּאָפּוֹרָ רוּחַךּ עַל כָּל־בָּשָׂר. נִּלּוּי כִּבוֹרְךְּ יִרְאָח כָּל־בָּשָׂר. וּבִהַשְׁמִיִעַךְ שֵׁנִית יַחֲם כָּל־בָּשָׂר: יי אָרֵור חוּיא אָלְהִינוּ הוּיא אָבִינוּ הוּיא מֵלְבֵּנוּ הוּיא

מושיענו וְהוּא יַשְמִיענוּ בְּרַחֲמָיוּ שֵׁנִירִּז לְעִינֵי

בָּלְ־חֵי לִהְיוֹת לָבֶם לֵאלהִים

קיאַני יִי אֱלהִיכֶּם:

(בפפ"דם אין אומרים כאן אדיר אדירנו.)

אַדִּיר אַדִּירְנוּ יִי אַרוֹנִינוּ מְה אַדִּיר שִׁמְדְּ בְּכְל־ הָאָרֵץ:וְהִיָה יִי לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַרוּא יִהִיה יִי אָחָר וּשִׁמוֹ אָחָר:

ע"פ א"ב אַלִיך הָלוּיוֹת עִיגִינוּ. יִי אַרוֹגִינוּ. בָּרוּך בָּמַקְהַלוֹת עַמְּךּ. מָר אַדִּיר שְׁמֶך: נְאָלֵנְוּ שִׁנִית מִפְּעַנִּינוּ. יִי אַרוֹגִינוּ. דָר בִּשְׁמֵי מִרוֹמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶך: הֵן לְּךְ הָאָמַרְנוּ.

אני (Gem.) 3ch bin der Ewige, euer Gott!

Derrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herrl wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde. Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde. An demselbigen Tag wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

יְיָ אַרוֹגִינוּ. וּמִי כָעם מְרוֹמָמֵי שִׁמְּךּ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךּ. וְמִי כָעם מְרוֹמְמֵךְ מִנְנוּ. חֵי כִּי אֵין וָר עִמְּדְּ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ כְּנֵנוּ. זְיַ אַרוֹגִינוּ. יִיְ אַרוֹגִינוּ. זִי אַרוֹגִינוּ. יִי אַרוֹגִינוּ. יִי אַרוֹגִינוּ. יִחִידִי מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ כְּנֵנוּ. זִי אַרוֹגִינוּ. יְחִידִי יְבָּרְ בִּעִילְמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ כְּחָשׁ לְרוֹמְמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ כִּחְשׁ לְרוֹמְמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. זְיִ אַרוֹגִינוּ. יְיָ אַרוֹגִינוּ. יִי אַרוֹגִינוּ. עַגְנְוּ מְּבְּרְיִּ שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. זְי אַרוֹגִינוּ. חִי בְחַמֵּנוּ וַהְקִּמְנוּ וַנְיִבְּרְ בְּחָבוּ וַנְיִבְּוֹי יִי אַרוֹגִינוּ. הִתְרוֹמֵם מִנְּשוֹּיִבוּ. יִי אַרוֹגִינוּ. הִתְרוֹמֵם מִנְּשוֹּיִבי שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךְ. מָה אַדִּיר שְׁמֶןדְ. מְנִילְם מִרְ מִוֹלְם מִנְּם מִנְּה יִי אָבּוֹיר שְׁמֶןדְ. מִוֹבְּים מִנְּשוֹיִים מִּנְיִים שְׁמְרְ מִּוֹבְרִים מְּבְּבְּיוֹ וְיִבְּבְּוֹים מִבְּיִים מִין בְּוֹלוּ וּיִי אָבְרוֹגִינוּ. הִתְרוֹמֵם מִנְּשׁוֹי. יִי אָבוֹר שְׁמֶןדְּ. מְּבְּים מִבְּיוֹם מִבְּיוֹים שִׁמְרְ מִוֹבְיוֹים מִּוֹבְיוֹי יִי אָבְרוֹנוּנוּ. הִתְרוֹמֵם מִנְּשׁיִייִי שְׁמָּוֹבוּ. הִיתְרוֹמֵם מִנְּשׁוֹי. בִּי שְׁבִּיוֹר שְׁמֶןדְי בִּי בְּיִיר שְׁמְרְיוֹבוּי בִּי בְּיִיר שְׁמָּןבּי בִּי בְּיוֹ בְּיִירְ שִׁבְּיוֹבוּ בּי בְּיִבּיר שְׁבִּיוֹבוּ בִּיוֹי בְּיִי בְּיִיר שְׁבִּיוֹנִיוּ וּיִי בְּיִי בְּיִבּיי שִׁתְּיוֹים מִבְּבּיוֹים מִּנְים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוּ בִּי בִּיוֹים בְּיִים בְּיוֹבִיוּ בִּיים בְּיוֹבְיוּ בִּיּים בְּיוֹבְיים בְּבִּיוֹבוּיוּ וְיִיבְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים מִּנְים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּים בְּיוֹבְים בְּבִּים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹבוּים בְּבִּבְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּיוֹבְים בְּבְי

ק"וח שִׁמְךּ אֵל לִבַּבְנוּ . יְחוּיִרְדְּ יְחֵר הִנְּעְמְנוּ :

י׳ אַדִּיר שִׁרְנִנוּ יָיָ אָרוֹנִינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְּךּ בְּכָל־הָאָרְץ. וְהָיָה יִיָּ לְמֶלֶהְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה

יִי אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

וּבָרַבְרִי בָּןרְשְׁךְּ בְּתוּב לֵיאמר: ייח יִכְּוֹלְדִּ יִי לְעוֹלָם אָלְהַוִּךְ צִיוֹן לְרוֹד וָרוֹד הַלְלוּיָה:

ה, לְרוֹר וֹנִיר נַנִּיר נַּוֹרְלֶךְ וֹלְנֵצְח נִצְּחִים קְּנִישְׁתִּךְ נַקּיישׁ

וברכרי (Borb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschries ben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; bein

Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדור (Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe, und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen,

וְשִׁבְחַךְ אֵלְחִינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוּלָם וָעֶר כִּי אֵל וְשִׁבְחַךְ אֵלְחִינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוּלָם וָעֶר כִּי אֵל

ברוב קהלות אשכנז איז אומריז חמול ומחחילין כי מקרישיך.
דַברול על מַעשִיך. וְתִשְׁמַח בְּמַעשִׁיך. וְיאמְרוּ לְּךָ חוֹמֶיך.
בְּצַדֶּקְךְ עַמוּמֶיך. וְתִשְׁמַח בְּמַעשִׁיך. וְיאמְרוּ לְּךָ חוֹמֶיך.
בִּצַדֶּקְךְ עַמוּמֶיך. תְּקְרַשׁ אָרוֹן עַל כָּל־מַעשִיף:
בִּי מַקְרוֹשִים: בְּאִין מֵלִיץ יְשֶׁר. מוּל מֵנִיר פִּשְׁע. תַּנִּיר לְיִעַקְב דְּבָר חֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקְנוּ בַּמִשׁפָּט הַמֶּלְרָ הַמִּשְׁפָּט:

לְצָרֶק דִינְנוּ. כִּי לָרְוּ אַהַבַרת אִיתָן אֲדוֹגְנוּ. וּבַבֵּן הַנָּעָקְר יִשְׁבִּית מְדִיְּגִנְוּ. וּבִוְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (כ״א היוֹם) לִצְרֶק דִינִנוּ. כִּי לָרוֹש הַיּוֹם לַאַרוֹגִינוּ:

und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott bist Du.

Deinen Geschöpfen! Und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr! an all Deinen Geschöpfen! Denn die Dich heiligen, hast Du mit Deiner Weihe geheiligt. Herrlich stehet dem Ewigen an der Preis der ihm Geheiligten. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht, Dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes.

felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchaf) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Berdienst des Untadligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unseren Urtheilspruch. Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn. Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Bolke, und an Jeruschalazim,

ובכן יתקדש שמה יי אלהינו. על ישראל עמד. ועל ירושלים עירף. ועל ציון משכן ככודה. ועל מלכות בירת דור משיחה. ועל מכונה והיכלה:

ת האדיר בשמי עליות. מ הבוחן סרעף וכליות: ח הנר מַראשִׁית אוֹתִיּוֹת. כֹּ הַדָּן בְּצֵרֶק בְּרִיּוֹת: חֹ הֶבְיָה קרם לכל-היות. ד׳ הוה ועתיר להיות: ד׳ הון ומכין לכל מָהִיזֹת. ק׳ הַחוֹנָה עַל אַרְבַּע הַיּוֹת: ק׳ הַמְּפַּח נַּבְהֵי תְלוּלִיזֹת. ק הַיַּפֶּר רַקוּעָה עַל מִיוֹת: הֹ הַכּוֹנֵן מִישֵׁרִים וּוַכִיוֹת. קֹהַלַּחַשׁ עפו מאַוין בשעיות: ה' חַפָּבנס נרחי נַקיות. ז'הַנַפוּצִים מִקְבַץ' מארבע זויות: ה' הפוכת פלל פיות. ק' העונה לקוראיו מַתַּחְתִּיוֹת: ח׳ הַפּוֹדָה נַפָשׁ עַבַדִיו מְשָׁאִיוֹת. ק׳ הַצוּר צַדִּיק

Deiner Stabt, und an Bijon, ber Statte Deiner Berrlichfeit, und an bem Berricherhaufe Davibs, Deines Wefalbten, und an Deiner Bobnftatt und an Deinem Tempel.

האריר (Borb.) Der Mächtige in feinem Firmament, Der Bergen prüft und bie Bebanten tennt.

Buffinft'ges funbet Er im Anbeginn,

Beidopfe richtet Er mit milbem Sinn,

Der frither mar ale alles Gein. Der ift und ewig wirb Er fein.

Der Alles fpeift, es liebenb an erhalten.

Der thronet fiber beiligen Beftalten.

noon Der Simmele Seben ausgespannt. Der aber Muthen feftete bas ganb.

Der frommen Ginn und Wanbel beift befleben,

Def offnes Obr vernimmt bas leife Rieben.

Der bie Berftreuten wieber wirb vereinen.

Bon Erbenenben fammeln mirb bie Geinen. Er bort Gebetes Bort aus iebem Munbe. Erbort bie Rufenben ans Bergensgrunbe.

חשום Aus Leibensbrang befreit Er feine Rnechte,

Der Thatenreiche, Er, ber ftete Berechte

וָרַב עַלִּילִּיוֹת. ח'הַקּוֹרֵא לָמֵי הַיָּם וּשְׁפָּבָם בְּרָבִיוֹרת. ק"ייי הָרָם וְגִשָּׂא בְּכֵם שְׁבִיבִיּוֹרת. הַשׁוֹבֵן בְּשֶׁקִם הַצוּבִי שַׁלְהַבִיּוֹת. הַחּוֹמֵך מִיַּחָלָיו וָעִיגִיהָם לוֹ תָלוּיוֹת:

מ"ם חשר"קי
ח"הַהַּבֵּן מִהַּחַת זְרועוֹת עוֹלָם. ק' הַשְּׁר כּל וְּמֶנִּוּ לֹא מֹרַהַבֵּן מִהַּחַת זְרועוֹת עוֹלָם. ק' הַשְּׁר כּל וְּמֶנִּוּ לֹא נִּעְלָם: ח' הַרוֹמֵת מֵראשׁ וְמְבַלְּכְּלָם: ח' הַצְּר בְּיָה עוֹלְמִים ק' הַפּוֹשֵׁט יְר לַשְּׁבִים וּמְלַבְּלָם: ח' הַעוֹוֵר לַשְּׁמִים נוֹשְׁאֵי עֵץ פִּסְלָם: ח' הַנּוֹת לַשְׁמִים בְּנִתְיבָה לְהַסְלִילָם. ק' הַפּוֹלֶה שוֹנִים נוֹשְׁאֵי עֵץ פִּסְלָם: ח' הַנּוֹת בְּעָזִים נְתִיבָה לְהַסְלִילָם. ק' הַפּוֹלְה שוֹנִים נוֹשְׁאֵי עֵץ פִּסְלָם: ח' הַנּוֹת בְּעָזִים נְתִיבָה לְהַהְּלָבִין מִאוֹר וְשֶׁמֶשׁ בְּמַסְלּוּלְם: ח' הַלְּבִין מִאוֹר וְשֶׁמֶשׁ בְּמַסְלּוּלְם: ח' הַלְּבִין מִעְלָם. ק' הַבְּצְמֶר נְקִי שְׁעִרוֹ לְנַקּוֹת נִעוֹלָם: ח' הַיְישָׁר וּמְלַמֵּר פּוֹשְׁעִים לְּהוֹעִילָם. ק' הַשֹּׁבִי וֹ מְהַלְּבָין מִלְּבָּי בְּרִית רָאשׁונִים מְלְנַעְלָם: עִמוּסִיוֹ לְהַתְעִילַם. ק' הַוֹּוֹבִשׁ אָרֶרְ עָמוֹכֵיוֹ לְהַתְעִילַם. ק' הַוֹּוֹבִישׁ אָרֶרְ עִמוּסִיוֹ לְהַתְעִילַם. ק' הַוֹּוֹבִי בְּרִית רָאשׁונִים מְלְנַעַלָם: מִלְנַעלַם: מִלְנַעלַם: מִלְנַעלַם: מִלְנַעלַם. ק' הַמּוֹר בִּיִי לְהַתְעִילַם. ק' הַחוֹנִים מְלְנַעלַם: מִי הַחוֹבִשׁ אָרָר בְּרִית רָאשׁוֹנִים מִלְנַעלַם. ק' הַחוֹנִים מְלְנַעלַם. ק' הַמּוֹבְיוֹ לְהַתְעִילַם. ק' הַחּוֹבִים מְלְנִילְם: ח' הַחוֹנִים מִלְנַעלַם. ה' הַחוֹבִישׁ אָלְרַם.

Er ruft bas Meer, gießt brand end seine Fluthen. Hoch und erhaben auf bem Thron von Gluthen.

Er thront im Frieden reiner Lichtgestalten, Wird gläubig ju ihm Schauenbe erhalten.

Und nichts ist ihm entrität, das AU seiner Welten Last, Er heilt gebrochnes Herz, verbindet die Versehrung, Die Zeiten führet Er, giebt jeder ihre Zehrung.

> Sein Name schuf die Welt; Er ist es, ber sie trägt, Mit mild gebotner Hand Er reu'ge Sünder trägt, Und Schirm ist Er und Schutz für Die, so auf ihn schauen, Zu Schanden werden Die, so Götzenwahn vertrauen.

Durch mächt'ger Fluthen Schwall Er ebnet Bahn und Steg, Den Himmelslichtern zeigt und zeichnet Er ben Weg. In hellem Glanze licht erstrahlt Er seinen Kindern, Und läßt der Sunde Fleck wegschwinden von den Sundern. Der Glitige, der lehrt Abtrund'ge Heil und Frommen,

Albrt Sunbige-ben Weg, bag fie gur Einsicht tommen.

ח׳ בוּנְבַח עוּנִים מַצְּלִיל מִשְּׁאוֹן לְהַעַלְם. ה׳ הַהְצִּיב נְּבוּלוֹת עַמִּים לְמִסְפָּרָם לְעַלָּם: ח׳ חוּשְׁקְם כִּאַרְבַח וֹנְעַלָּם לְנַמְּלֵם וֹכִיּאַילָם כִּאַרְבַם וֹמַצִּילָם כְּאַרְבַם וֹמַצִּילָם לְנַמְּלֵם וֹלְנַמְּלֵם וֹכְּנְשְׁהוֹ וְחַנְּשְׁהוֹ עִוֹשְׁם וֹכִינְעַהוֹ עוֹלָם הַבּוֹרְאָם בִּרְיָה חְחַרְשְׁהוֹ עוֹשְׂם וֹבֹוְעַלָם. הָאוֹמֵר חֵי אָנֹבִי לְעוֹלָם:
 ובוְעַלָם הָאוֹמֵר חֵי אָנֹבִי לְעוֹלָם:

ע"פֿ א"ה ב"ש

a second

ח׳ הָאָמֵן בָּפֵּי שְׁחָקִים וְהָקְצִיבָם. ק׳ הַתּבְּנָם בַּנֶּר וְתִּשְׁ קִּמְוֹ צֵּר אִבָּם: ח׳ הַבּוֹרֵא קצוֹת הָאָרְץ וְהִרְחִיבָם. קֹמְןם יְסַר וְחוֹל הַסְבִּיבָם. ק׳ הַקּוֹם וְכִנִּסְם בַּנֵּר וְהָעָמִיק לְמָקוֹם יְסַר וְחוֹל הַסְבִּיבָם. ק׳ הַקּוֹם וְכִנִּסְם בַּנֵּר וְהָעָמִיק לְמוֹ צֵּר אִבָּם: ח׳ הַהִשְּׁרִיצָם הַנִּינִים וְעִים וְרָנְה הִרְבָּם. ק׳ הַאָּו וּמִכִין לַמוֹ צֵּר אִבָּם: ח׳ הַוֹּתִּק הָרִים וֹנְעִים וְרָנְה הִרְבָּם. ק׳ הַאָּו וּמִכִין לַמוֹ צֵּר אִבָּם: ח׳ הַוֹּתִּק הָרִים וֹנְכְעוֹת וְהַצְּמִיחַ הְּנוֹכָם.

> Er läffet Beilverband für feine Treu'n erstehen, Gebenkt bes Ahnenbundes, und wird fie nicht verschniähen.

Die in ber Bölker Reih'n erhöhet seine Hulb. Ihr trauter Freund, erlöst Er sie in Liebe milb, Und ewig trägt Er sie, sie schützend als ihr Schild.

> Ihr Herr und Meister, ber zu neuem Sein sie schafft, Der sprach: So mahr ich leb' und walt' in ew'ger Kraft!

(Borb.) Der hohe Himmelstreise hat nach dem Maaß gespannt, Berband sie mit der Scholle zur Wölbung für das Land. Er schuf der Erde Säume, Er dieß sie aus sich breiten, Er stellet ihre Säulen und dehnet sie zu Weiten.

Der Licht und Dunkel führet auf festgezogener Bahn, Aufwühlet Er die Wogen und bändigt ihren Wahn. Er zwingt sie, zu entweichen, wo Er sie eingedämmt, Bald thürmt Er sie zu Mauern, bald sie die Tiese hemmt.

Bon Ungethilmen wimmelt's, von buntgeregtem Weben, Und Jebem seine Nahrung bereit ist für sein Leben. Er hilbet Berg' und Thäler, läßt ihnen Frucht entsprießen, Und Thier' und Wesen schuf Er, die Fülle zu genießen. ז׳ הַפּוֹגֵל יִצוֹּרִים וְחַיּוֹת לְרְעוֹת מוּכָם: ח׳ הַוֹּמֵן כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ וְהִצִּיכָם. ז׳ הַעִּחְוֹתִי קְיִץ וְחְרֶף הִקִּיפָם וְהִסְבִּיכָם: ח׳ הַחוֹכִיו מְצִּשֵׁר מֵשְׁלִיבִי עָלְיו יִהְכָם. ז׳ הַפּוֹמְכָם לְשַׂבְּעָם בְּצַחְבָּיוֹ מְעָנִי בְּצַחְבָּיוֹ מְעָנִי מְיְבִים יִ ה׳ הַמְּמֵרְף נְתַן לִירִאִיוֹ מֵעְנִי לְשַׂבְּכִם. ז׳ הַנּוֹתן יוֹרָה וּמֵלְקוֹשׁ בְּעִחָם לְהַיְרִבּיכָם: ח׳ הַנִּמְעַרְם לְחַלִּים בְּיִבִּים הֹי חִיֹּהְם לְחַלִּים בְּיִרִּקְת בְּיִרִיקְת בְּעִּלִי לְחוֹשִׁיכָם. לַהַשְּׁבְם: זְיִהְ הַמְּשִׁבְם לְּאָמִים כְּלִים בְּבִּים בְּהָתְיַשְׁבָם: לְבֵן בְּמָלְכוֹ יִשְׂמְחוּ אִיִים רַבִּים בְּהִתְיַשְׁבָם:

פיוטים הבאים הנכנים על פסוק בירמיה י' ז' הם הנקראים רהיטים בהג"מיי ה' תפלה בסדר התפלה והם לרבנא קלונימוס כעדות רבינו אלעור מגרמייזא בס' גלי רזיא כ"י והקהלות הסירו במה חרוזים מפני המחלוקת.

וּבְבֵן מִי לֹא יִרְאַה מֶלֶה הַגּוֹיִם כִּי לְּךְּ יָאָתָה כִּי בְּבָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְבָּל־מַלְכוּתָם מֵאֵין

בְּמִוֹךְ:

וּבְבֵן מִי:

ע"פ א"ב כפול

ח׳ מִי כוֹבֵשׁ בִּכְמִירָתֶךְ. ק׳ מִי בָרוּךְ בִּלְחֵּךְ: ח׳ מִי נְבּוֹר בְּנִילֶךְ. ק׳ מִי נְבוּר בְּנִילֶךְ. ק׳ מִי נְרוּא בְּיִחוּבְדְּ: ח׳ מִי הָרוּר בְּמַבְסִיכֶךְ. ק׳ מִי נְרוּא בְּיִחוּבְדְּ: ח׳ מִי הָרוּף בִּלְחָּךְ: ח׳ מִי נְרוּא בְּיִחוּבְדְּ: ח׳ מִי הָרוּש בִּלְבַנְךְ: ח׳ מִי בְרוּף בִּלְבָנְךְ: ח׳ מִי נְרוּא בְּיִחוּבְדְּ:
 ח׳ מִי כוֹבֵשׁ בִּכְמִירָתֶךְ. ק׳ מִי לוֹבֵשׁ בִּלְבָנְךְ: ח׳ מִי מָרוֹם מִלְּבַנְּךְ.

Aufstellt' Er Erbengrenzen, die Marken der Gelände, Und führt im Wechsellause der Jahreszeiten Wende. Die ihm vertrau'n beglückt Er, die sich auf ihn verlassen, Er sättigt sie bei Dürre, wird sie nicht darben lassen.

Giebt seinen Frommen Fristung, hebt sie aus Drang und Leid, Giebt frühen, späten Regen, ber Erbe Fruchtbarkeit. Rust Sünd'ge zur Bekehrung, bereit, die Schuld zu heilen, Er läutert sie und läffet in seinem Schutz sie weilen.

> Sein Richterthron jum Beile ber Böller aufgestellt, Drum wenn sein Reich beginnet, aufjanchzt bie ganze Welt.

1 - 171 - 17a

ק׳ מִי נְכוֹן נְכְחֶך: ח׳ מִי סוֹאֵן כִּסְאָחֶךּ ק׳ מִי עֵץ בַּעַלִּילוֹתִיךּ: ה׳ מִי רַנְּה פּוֹעֵל בִּפְּלָאָידְ. ק׳ מִי צוֹאֵל בְּצְנָּחֶךְ: ח׳ מִי קְנֵץ קְּרְשָׁחֶךְ. ק״וח מִי רַנְּה רְנְוֹתְיךְ. מִי תִמֵּם תִּפְּאַרְתַּךְ: רְנְנוֹתִיךְ. מִי שִׁפֵּע שִׁירוֹתִיךְ. מִי תִמֵּם תִּפְּאַרְתַּךְ:

וּבְבֵן מִי לא:

ע"פ, א"ח ב"ש.

ח' לא אָמֶר אָמֵרְהָ וְנָפֵל דָּבָר. ק׳ הָמִיד הְּהַלְּהְךְּ בָּפִי מִנְדֵּל עוֹ לְּנָצִים לְעָמֶךְ וְנָפֵל דָּבָר. ק׳ הָמִיד הְּהַלְּהְךְּ בָּפִי מִנְדֵּל עוֹ לְרָצִים לְעָמֶךְ: ח׳ לא נְבוּל שְׂמְהַ וּפִּרְצוּ אַדִּירִים.

ק' רְבִים וְנּוְעֲשִׁים וְלִשְׁבִירֵת הָמְקִיךְ נִנְרִרִים: ח׳ לא בָּבְר עוֹ לְנָעִימָר לְמָחוֹת שֵם דְּבֵקְיךְ. ק׳ צְמְאָה נַפְשָׁם לְנְעִימַת יִלְא הָנִיתְה לְמָחוֹת שֵם דְּבֵקְיךְ. ק׳ צְמְאָה נַפְשָׁם לְנְעִימַת יְמִין חִבּנְקְךְ. ק׳ לְא וְמָדְרָהְ לִּשְׁים לְנְעִימַת שְׁלוֹם הִבְּקוֹרְ בִּישְׁמִים נִצְיב מִהְבָּוֹב: ח׳ לא וְלְנַלְתָ מִאְמָהְ מְעוֹלְם. ק׳ סִוֹּרֶךְ בִּשְׁמִים נִצְיב מִהְבָּוֹב: ח׳ לֹא שְׁלִם הְבָּקְבְּה בִּשְׁמִיים נִצְיב מִהְבָּוֹב: ח׳ לא שְׁלִב בּּצְּתְ הָיוֹת לְּבַר. ק' נָאוֹר בִּי לְּךְ הַשְּׁנְבְּי יִלְבָּר: ח׳ לא מוֹב פִּצְתְּ הָיוֹת לְּבַר. ק'בְר בּוֹי מְנִים לוֹבְשׁ צְּנָקְה. לְחָשְׁנִב יְלֶבָּר: חִי לֹא מוֹב פִּצְתְּ הָיוֹת לְבַר. ק'בְּר בּוֹי לְרְ הַיִּ לְּבָּר יִיִּלְהָ. לֹא בַרְבוֹי הוֹרְנְתְה. קּיִיםְת לְנְבִים מְלְבָּר יִלְבְּר. לֹא בִיּבְקְה, לְבְלּבוֹי הוֹרְעְתָּ. קּיִשְׁבָּר יִלְבְּיִם הְעִבְּתְּ הַשְּׁבָּר יִלְבְּי הְעִבְּיִם מִוֹיְבְּבְּי הְיִיוֹת לְבַר. קּבְּיוֹ בְּנִים מִוֹיִם הְצִבְּים הְיִשְׁמָּב יְלְבָּבוֹי לִּבְי בְּיִבְּים הְיִבְּעָם. לֹא בַּהְשָׁמִינוּ הַנְעָם. לֹא בִּיְבְים הִישְׁבָּים לִוֹ הַבְּיִבְּים מִוֹן הַבְּיבְּה מִוֹ הַבְּבְשְׁת בְּלְבִים הְנִיבְּים הְיִבְּים מִוֹן הַבְּיִם מִוֹן הַבְּיִבְּים הִוּ בְּבְּים הְנִים בְּבְים הְיִבְים הִוּ הַבְּיִבְּים מְוֹבְיִבְּיִם מְנִים בְּיִבְים הְיִבְּיִם בְּבְים הְיִבְיִים הְּבְיִים הְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּבְים בְּבְּים בְּבְיִבְים בְּיִבְּים בְּבְּבְים בְּיִבְּים בְּיִבְיּבְים בְּיִבְּם בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּיִבְים בְּבְּבְים בְּיִים בְּבְבְים בְּעָבְם בִי בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּיוֹים בְּבְים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְים בְּיִּבְים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּיוֹים בְּבְּבְּים בְּבְבְים בְּיִבְים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּבְים בְּיִים בְּיִבְיוּ בְּבְייִם בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּבְּיוּבְייִים בְּיבְּיוֹבְיוּים בְּיוֹים בְּיִים בְּ

וּבְבֵן מִי לֹא יִרְאַדְּ:

ע"פ א"ב י

430

הְלַבֵּב חְנִית וְאוֹר חָצֵּי שְׁנוּנֵיֶךְ: ח׳ יִרְאַךְ מְלַעֵּלְהָּ פַּעַלְהָּ. ק׳ בְּכְחַ מִעְשֵׂיךְ נְּקְאַר חָמִי נְמִעֹרְ הַּנְעַלֵּיך.
ח׳ יִרְאַךְ נָּמְעִנְךְ הַּצְּנִים חָכִּיבֶךְ. ק׳ דְּגוּל בִּמְרוֹמִי רָמִים הוֹד מְּנִיתְךְ: ח׳ יִרְאַךְ חָיִר וְמִּים וְגַלְנַּנִי רַעְמֶּךְ. ק׳ חֵי הַצּוּרִים נִהְּצוּ בְּנְים חָפָּבְרִיקִים לְרַעְמֶּךְ. ק׳ חֵי הַצּוּרִים נִהְּצוּ בְּנְים וְגַלְנַבֵּי עַנְאָרֶים לְרַעְמֶּךְ. ק׳ חֵי הַצּוּרִים נִהְצוּ בְּנְים וְגַלְנַבֵּי וַעְמֶּךְ. ק׳ חֵי הַצּוּרִים נִהְצוּ בְּנְים הַפָּנִי וַעְמֶּךְ: ח׳ יִרְאַךְ שִׁיוֹת מִשְׁמִעְהָּךְ: ח׳ יִרְאַךְ מִישׁנִילְּהָ חִים וְנִישְׁוֹן בִּבְּיִ שְׁנְאַנְּיִךְ. ק׳ שִׁנְאַנְיִּךְ. ק׳ יִרְאַךְ מִישְׁנִיְרְ הַצִּי שְׁנִאַנְיִּךְ. ח׳ יִרְאַבְּ מִיוֹן מִילִין הַצְּצִיים חְכִּיבְּן בְּנְמְשְׁוֹן בִּפְּרוֹב וְאוֹפְן וְאַלְפֵּי שִׁנְאַנְיִּךְ. מ׳ יִבְאָבְ בְּרוֹב וְאוֹפְן וְאַלְפִי שִׁנְאַנְיִּךְ. מ׳ יִבְאָבְּ בְּרוֹב וְאוֹפְן וְאַלְפֵי שִׁנְאַנְיִּךְ. ח׳ יִרְאָב בְיוֹם הַפְּבְיוֹם הַבְּבְּיִבְים לְּבִיּבְים לְּבִיּעְהָּבְּי שִׁנְאַנְיְּךְ. ח׳ יִרְאָב בְּיוֹם הַפְּבְּיוֹם הַנְּבְּבְּיִם בְּעִים הְנִישְׁתְּבְּי שִׁנְאַנְיְּךְ. מִיּים הְוֹב בְּעְבָּבְּיִים לְּבִיּים לְנִישְׁנִיף בְּיוֹם הַנְּבְּיִבְּי שְׁנְאַבְּיִים לְבְבִּיְם בְּבְּבְּיִם בְּיִבְּבְּיוֹם לְנִישְׁנִיף.
הְבָּיוֹם הְנִישׁוֹם הְעִשׁוֹם הְעִשׁוֹם הְעִשְׁבִּי שְׁנִילְיִם מְּנִיבְיּי הְיִבְּיִים הְנִיבְּיוֹם הְנִישְׁנִּבְּי שִׁנְעְנְיִבְּי ח׳ יִבְיִבְּבְּבְּי שְׁנִבְּיוֹם הְנִיבְּיוֹם בְּנִבְּיוֹם הְבִּבְּיִבְּיוֹבְּיוֹים בְּבְּבְּבְּיִבְּיוֹבְּבְיוֹבְּיוֹבְיִבְּיִבְּיוֹים בְּבְיִשְׁנִים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּבְּיוֹבְים הְנִישְׁבְּבְּי שְׁנְבְּיוֹבְיּים בְּבְּיוֹבְים בְּבְבְּיוֹבְים בְּיבְּבְיוֹבְים בְּבְּיבְבְּים בְּבְּבְּיוֹבְּיוֹבְי בְּבְּבְּבְיוֹבְּבְּיוֹבְיתְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְבְּיוֹבְּבְּיוֹבְּבְּי בְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְּיוֹבְבְּבְּבְּיוּבְּיוֹבְּבְּיוֹבְּיוֹבְיתְים בְּבְּבְבְּיוֹבְיוֹבְיתְ בְּבְּבְּבְּיוֹבְיתְים בְּבְּבְּבְּיוֹבְיתְבְּיוֹבְיבְּבְּבְּיוֹבְיתְבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּבְיוֹבְבְּבְיוֹבְיבְּבְיבְיוֹבְבְּבְּבְיוֹב

ץ נְסִים מִנְּעַרְחָךּ זִיב מַשֵּׁק נֵּבֶיךּ: ח' יִרְאַדְּ פֶּקִיר וְשֵׁר וְכָל־שׁוֹפֵּט ק' צֹאן זְיְרָאַדְּ פָּקִיר וְשֵׂר וְכָל־שׁוֹפֵט ק' צֹאן זְיְרָאַדְּ הַיוֹם בְּהִשְׁפִט ה' יִרְאַדְּ שְׁכֵן נָפּוֹת וְכָל־פָּלְכִים. הִּתְרוֹמֵם לָעֵר מֶלֶּדְ מִלְבִי הַפְּלְכִים. הִתְרוֹמֵם לָעֵר מֶלֶּדְ מִלְּבִי הַפְּלְכִים: מִּלְבִי וְנִוֹּ יִרְאָדְּ שִׁכַן נָפּוֹת וְכָל־פְּלְכִים. הִתְרוֹמֵם לָעֵר מֶלֶּדְ מֵלְבִי הַפְּלְכִים:

וּכְכֵן מִי לֹא יִרְאַךּ מֶלָר:

ע"פ תשר"ק

ח׳ בֶּלֶלְדְּ תָּר כָּל-סִתְרִי וְנָזִים. י׳ שִׁמְדְּ יִתְפָּאַר גָצַח חֲכַם

In Frankfurt a. M. wird bieses Stud überschlagen.

וּכְבֵן מִי לֹא יִרְאַך מֶלֶךְ תַּגּוֹיִם:

רַגּוֹיִם אֶפֶּם וְחָהוּ נֶגְּדָּךּ תֲשׁוּכִים: בְּחוּנֶיךּ בְּרוּרִים וְעִפֶּם לֹא נָתֲשְׁבִים: דְּבֵקִיךְ דְּבוּקִים בֵּאלֹתִים חַיִּים: וְתִיקְיךּ בְּחַשְׁבֵּם וְתַעֵּרֵב יִחוּרְדּ פוּרְשִׁים: חָרֵדִי רְבָרֶיךּ בְּיִרְאָה לְעָבְדְּךְ מוּכָנִים: יִרוּעִים כּוֹרְעִים לְּדְּ בְּפָּקּוּק חֲלָיזֹחָם: לְקוּחָיְךּ בְּחָבְיוּן עָוְדּ יָשִׂיִמוּ כִּחְלָם: נְשׁוּאָיְדְּ מְשֵׁקְצִּים יְרוּם עֶרְנוֹחָם עֶרְנוֹחָם: עַפְּדּ מְעָיִרִים אֲרְנוֹחָדּ אֲלְהֵי רְאֶלְהִים: צְּבָאִיִּדְּ קְתִּלוֹחָם: רָעִיךְ נִשְּעָנִים בְּדְּ מְלַפֵּר לְהוֹעִיל: חְּמִימֶיִּךְ אְמָוֹן: אְמִוּנְחָדְּ בִּוֹעָרָם יִנְאָמוּן:

ע"פ תשר"ק. וּבְבָן מִי לֹא יִרְאַךּ מֶלֶהְ הַגּוֹיִם כִּי:

ח׳ בִּי תוֹדָה יִהְנוּ לְךְ שָׁבִים. ק׳ שוֹפְבִים לֵב נָבְחְךְּ מִיֵּר

נְקְשָׁכִים: ח׳ כֵּי רָם אַחָּה לְכל לְרְאשׁ מָתְנַשֵּׁא.

קְּרִושׁ הַחְלּוֹת שִׁמְּךְ עֵּוֹן נוֹשֵׁא: ח׳ כֵּי צִּדְקּוֹתֵיְךְ כְּהַרְבִים:

ח׳ כִּי עִפְּךְ הַחָּסֶר וְהַפְּלִיחָה לְהַנָּרָא. ק׳ סְלוּל חַיִּי עַר לְּבָּרְ וְשָׁאִים מִחְיֵת הְנוֹב וְוְרָעִים:

לְּמְפַּעְרָ לְעִינִיְם יִרְאָה: ח׳ כִּי לְמַבְּטְךְ כָּלְיּקְּעֹל סְקוּר.

לְּאַ בַּבְשָׁר לְעֵינִיְם יִרְאָה: ח׳ כִּי לְמַבְּטְךְ כָּלְיּפְעַל סְקוּר.

לְּאַ בַּבְשָׁר לְעֵינִיְם יִרְאָה: ח׳ כִּי לְמַבְּטְךְ כָּלִיבְּעַל סְקוּר.

חְנִבֵּים לְקבֵּל. ק׳ טְּרָם יִקְרָא נַעַנָה לְּךְ קוֹבֶל: ח׳ כִּי חַכְּרָּוֹל מַעַל חָזָקִים. ק׳ זוֹרְעִי לְצִּדְקָה לְפִי קְצוֹר חַסְרָּךְ נְּדְוֹל מֵעַל חָזָקִים. ק׳ זוֹרְעִי לְצְּדְקָה לְפִי קְצוֹר חַסְבָּרְ לְשְׁפָּט: ח׳ כִּי דַּרְכָּךְ לְשְׁפָּף רְחָמִים בְּוֹלְבִי מִעְלְּ חָנִים יִי מִבְּי חַלְּבִים מִישְׁפָּט. ק׳ חַנְּלֵּר: חִי בִּי וְעוֹ מִלְּכִרְ. ק׳ מִבְּרְ לְשִׁפְּט: ח׳ כִּי דַּרְכָּךְ לְשְׁפָּף רְחָמִים בְּבְּרִי הְמִיּשְׁפְּט: ח׳ כִּי דַּרְכַּךְ לְשְׁפָּף רְחָמִים בְּבְּיִבְּי הְשִׁבְּיוֹ הַמִּיְם הִיּלְבִים יִבְּתְּהְ בְּעִבְּים הְבִּבְּי הְשִׁבְּי הְשִׁרְבִּי הִיּשְׁרִי בִּי וְעוֹ מִלְּבְיתְ הִבְּיִים הְנִבְּי הְשִׁרְ הָּשְׁכִּים: חִילְים הְבְּבְּי הְעִים הְנִים הְנִים הְבְּבְעִים הְבְּבְּי הְעִים הְנִבְּי הְעִּה הְנָּהְיִים הִיּיְבָּה הְנִים הְבִּבְּי הְנִים הִבְּבְּי הְשִׁבְּי הְעִבּי הְבָּבְי הְעִים הְבְּבְיּם הְעִים הִנְבְּי הְעִים הְנִים הְבְּבְּי הְשִׁבּי הְבְּבְים הְבִּי בְּעִים בְּעִים הְרָּבְיה הִנְיִם הְיִבְּים הְּבְּבְיִים הְּבְּבְי הְבִים הְבִּים הְבִּבְים הְבְּיִבְים הִיבְּעִים הִיּבְּים הְיִבְּים הְיִים הְיִּים הְּבְּבְים הְיבִּים הְּעִים הְּבְּים הְּבִּים הְעִים הְּבְּים הְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים הְבִּים הְיִבְים הְיבִּים הְיִים הְיּבְּיִים בְּיִים בְּיִים הְיּים הְיִים בְּיִים בְּיוּבְים הְּיִים בְּיוּבְים הְיוּבְּים הְּיִים הְיוֹים הְיוּים הְיוּבְיים הְייִים בְּיוּבְים הְּיִים הְיוּים הְיוּבְּיים בְּיִבְּיים בְּיוּבְים הְיבְּים הְיבְּים בְּיבְּים הְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיבְּים בְּיבְּים הְּבְּיבְיים בְּיוּבְים בְּיוּבְיים בְּיוּים הְיוֹים בְּיוּבְים בְּיוּים

וֹבְכֵן מִי לֹא וִרָאַף מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְדְּ:

ע"פ א"ת ב"שי

ח׳ לְּךְּ מְּנֶרְ נָצִּיִם עוֹ מֵאָדִּירִים, ק׳ כִּי חְהַלְּחָדְּ רְחוּם אַף כּוֹפָּה: ח׳ לְּדְּ
בּנְרוֹן חֲסִידִים רֹן יִחְאַפָּר. ק׳ כִּי שְׁוֹעַ לֹא נִכָּר בִּּךְ נָאָמָר: ח׳ לְּדְּ
בּנְרוֹן חֲסִידִים רֹן יִחְאַפָּר. ק׳ כִּי רְמִים תִּשְׁפּוֹט בִּנְבוֹרָה נָאָנִר: ח׳ לְּדְּ
בּוֹמִיָּה חְהַלְּה בִּוֹפִי מִכְּלְל. ק׳ כִּי לְחָשְׁחְדְּ מְשֵׁלְשִׁים נוֹצְצֵי (כְּעֵין) קְלְל:
בּוֹמִיָּה חְהַלְּה בְּוֹפִי עוֹ מֵאָדִּירִים. ק׳ כִּי מְרָשְׁחְדְּ מְשֵׁלְשִׁים נוֹצְצֵי (כְּעֵין) קְלְּל:
ח׳ לְּדְּ הַמְנֵח נִצִּים עוֹ מַאָּדִּירִים. ק׳ כִּי צִּוְיִחָם חֹק וְלֹא נַעְדְּרִים: ח׳ לְּדְּ

לְּדְּ כְּחַ וּנְבוּרָה לְחַוָּק וּלְנַהַל. כִּי לְשִׁמְּךְ כָּלְשִׁנְתְּלְחָדְּ מְּרָפִּים: ח׳ לְּדְּ מָנִים מִצִּימְחָדְּ שְּׂרָפִּים: ח׳ לְדְּ מַנְּיִחָ מִבְּנִים וְמָצִּיִם הְיִּבִּים. ק׳ כִּי עִינֵיךְ בְּכָל־פָּנּוֹתְיְהָ מְשׁוֹטְטִים:

ח׳ לְדְּ טִפְּוּחַ חֲוָלִים וָצָבָּח מוּצָּלִים. ק׳ כִּי נַעְמְדְּ פּוֹצְּחִים אֶּרְאֶלִים וּמְצוּלִים:

ח׳ לְדְּ טִפְּוּחַ חֲוָלִים וְצָבָּח מוּצָלִים. ק׳ כִּי נַעְמְדְ פּוֹצְחִים אָרְאֶלִים וּמְצוּלִים:

לְדְּ כְּחַ וּנְבוּלָם רוּחֲדְ מִחְרוֹפְפִּים. ק׳ כִּי לְשִׁמְדְ פּוֹצְחִים אָרְאֶלִים וּמְצוּלִים:

לְדְּ כְּחַ וּנְבוּרָה לְחַוֹּלְ וּלְנֵהֵל. כִּי לְשִׁמְדְ כָּלְ לְשׁוֹן הְּנַהֵּל:

ע"פ תשר"ק. וּבְבֵן מִי לֹא יִרָאַך מֶלַךְ הַגּוֹיִם כִּי לְּךְ יָאָחָה:

ח׳ יְאָרָה חָהַלָּה וְעוֹ לְבַקְּהֶשׁ נֵאְדָּר. ק׳ וּמִי שְׁקוּל נִּשְׁה (אַלִיוֹ) נִּדְלוֹ לְאַדָּר: ח׳ יָאֲחָה רוֹמִמוֹת לְרָם נִּאְנִיב. ק׳ וּמִי קְשׁוּט שִׁנּוֹן שֵּׁבְחוֹ לְחַשְׁנִּיב: ח׳ יָאֲחָה לְמִלְּהְ הַבְּבוֹר. ק׳ וּמִי פְּחָחְיוֹ בּאֹ בִּיִרְאָה לְעַבוֹר: ח׳ יָאֲחָה עְנוֹת הּוֹדָה לָאֵל הַנָּאָמְן. ק׳ וֹמִי סָפּוֹן לְעַבוֹר: ח׳ יָאֲחָה עְנוֹת הּוֹדָה לָאֵל הַנָּאָמְן. ק׳ וֹמִי סָפּוֹן לְעַבוֹר: ח׳ יָאֲחָה עְנוֹת הּוֹדָה לָאֵל הַנְּאָמְן. ק׳ וֹמִי סָפּוֹן לְטַבְּר בְּמִיקְה וֹמִי בְעִרְכָּךְ בְּאוֹרְם כִּיְעִרְבָּה בִּמְלְמִים: ח׳ יָאֲחָה חַסְהֵּי עוֹלְמִים. קֹמִן וְעָלוֹ בִּרְעָרָה: ח׳ וֹמִי בְעִרְכָּךְ בְּאוֹרְם כְּעִרְבָּה בְּמִלְמִים וֹיִם בְּבְבְּבְּר לְהָעִיְרָה. ק׳ וֹמִי בְעִרְכָּךְ בְּאוֹרְם כְּעִרְבָּה בְּתְלְּמִים הַלְּמִים הַלְּוֹלִוֹ לְנְרָבְּה בְּמִלְמִים הְנִוֹן הָלֶם חַלִּלוֹלוֹ לְנְרְנָה. ק׳ וְמִי בְעִרְבָּה בְּרָבוֹת הָעְמוֹת צֵּדִּיק לְּכֵלֵי בְּרָבוֹת הָעְמוֹת צֵּדִּיק לְנְעָרָה: חִי וְאֲחָה בְּרְבוֹת הָעְמוֹת צֵּדִּיק לְנְבָּר. חִי וֹאָתְה בְּרְבוֹת הָעְמוֹת צֵּדִּיק לְנְצִילוֹם. שִׁלְּוֹל לְנְרְנָה: שִׁ בְּרְבוֹת הָעְמוֹת צֵּדִיק לְנִילוֹם. שִׁבְּוֹל לְנִילוֹם לְנִילוֹם לְנִילוֹם בְּרְבוֹת הָעְמוֹת צֵּדִיק לְנִילוֹם.
וֹים אָנִילוֹם בְּבִּע בְּר בְּרָבוֹת הָעִמוֹת צֵּדִּיק לְנִילוֹם.
וֹים אָנִילוֹם בְּא עַר הַלֹב:

וּכְבֵן מִי לֹא יָרָאֲךּ מֶלֶךְ חגוֹיִם כִּי לְדְּ יָאָחָה כִּי: ע"ם א"ב מרובע

ח׳ כִּי אָדְוֹקִי אֵשׁ בְאִימָת יְאַפִּרְוּף. ק׳ כִּי בְרוּתֵי בָשָּׁרֹ בִּבְּרָכָח יְבַלְּעַרְוּף: ח׳ כִּי נְדְוּרֵי גְּבָה בְּגָחָר יַנִּיִרוּף. ק׳ כִּי רְבֵקו רְבְּרָחְף בְּרִיצָה יִהְרוּף: ח׳ כִּי חוֹמִי חֲמִלָּה בְּהָנָה יְהוֹרְוּף. ק׳ כִּי וְהוֹנִי וָתִיקִיף בְּוַעַרִם יְוּעַרְהּיּ בּי שְׁבִיבִי שֵׁלְהַבּוֹת בְּשָׂכָל יְסַהְרוּךּ. ק׳ בִּי חוֹמָבִי חֹם בִּתְהַלָּח יִתְּבִיּוֹף הַלְּהַבּים יְמַבְּרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמָבִי חֹם בִּתְהַלָּם יְנַבְּרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמָבִי חֹם בִּתְהַלָּם יְנַבְּרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמָבִי עַלְּהָ בְּנַמְעַמְם יַפְּעִיֹּרְוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמָבִי עַלְּהָ בְּנַבְּיִם יְבָּצְּעִים יְבְּצִּיְרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמָבִי עֻלְּהְ בְּנַמְעַם יַבְּעִיְרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמְבִי עְנְמָרִם בְּבָנְמִים יְכַבְּרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמְבִי עְנְמָרִם בְּבָנְמִם יִבְּבְּרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמְבִי עְנְבְּרוּךְּ. ק׳ בִּי עוֹמְבִי עֲלְּךְ בְּעוֹ יְעִירִוּךְ.
 ה׳ בִּי מַחֲנוֹת בְּעוֹפְבִי יְסִרְּ בְּבְּלְיִם יִמְּאִירְוּךְּ. ק׳ בִּי חוֹם בִּתְחַבְּ בְּנִבְיתִם יְצְעִירְוּךְּ. ק׳ בִּי חִבֹבְּרוּךְ. ק׳ בִּי חִבְּבְּעוֹ יְנִבְּרִוּךְּ. הְיִבְּרִים בְּבָּבְעָם יִבְּבְּרוּךְּ. ק׳ בִּי חוֹם בִּתְּחָבְּ בְּנִבְיתְם יִצְּעִירְוּךְּ. ק׳ בִּי חִוֹבְי בְּבְרָתִם יִבְּעִירְוּךְּ. הְיֹבְּרִוּךְיּבְּי חִיבְבְּרִוּךְיִבְּי חִיבְּבְּרִים בְּבָבְנְשִׁם יִבְּבְּרִיבְּם יִבְּבְּרִוּךְ. ק׳ בִּי חַוֹבְי בְּוֹבְירִוּךְיּב. הְיֹבְּרִוּךְיּב. הְיֹבְבְרִיבוֹת בְּבָבְנְעִם יִבְּבְּרִיבוֹי הְיִבְירִוּךְיּב. חִים בְּבְבְּעִים יִבְּבְרִיבוֹה בְּבְבְעִם יִבְּבְרִים יִבְּבְּרִיּךְיּבּ. קְיוֹבְבְּרִיבוֹת בְּבְבְּעִם יִבְּבְּרִיבְי בְּיוֹבְיוּךְיּי בְּיִבְבְּרִיבְּי בְּיִבְּבְיִבְיוֹף בְּבִּבְיתְם יִבְּבְּרִיבְי בְּיִבְיוּךְיּיִבְּי בְּיִבְבְּיִבְייִים בְּבְבְּבְיבְים יִבְּבְבְּיוֹךְיּבּ. קּי חִוֹבְבּוּרְיּבּ. הְיֹבְבְּרִיבוֹי שִּבְּבְירְוּבְיּ בּיִבְּייְרִוּבְיּי בּי בְּעִבְיתִים בְּבְּבְיבְים יְבָבְּיִבְייִבְיי בְּיִבְּיִבְייִבְיּי בְּבְּבְיִבְייִבְיוּבְייִבְיי בְּיִבְּיִים וְבְּבְּבְיתְבּיוֹם בְּבְבְּבְיתְם יִבְּבְּבְיתְיִבְי בְּיִבְיּבְייִבְיי בְּיִבְּבְּיִיבְיי בְּיִבְּיִבְי בְּיִבְיבְיים וְבְּבְבְיתְם יִבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים יִבְּבְּבְיתְם בְּבְּבְיבְים יִבְּיוּבְיוּבְיי בּיּבְיים בְּבְּבְיבְּבְּיוּבְיים בְּבְּבְּבְבְּיתְם בְּבְּבְיבְּבְּיוּבְיים בְּבְּבְיוּבְיּבְייִבְּיוּבְיּבְּיוּבְיּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוּבְבְּיִבְּיִבְּבְּיִבְּים בְּבְּבְּיבְּיבְּיוֹ בְּיבְּבְּבְיּבְיבְּבְּיבְיוּבְיבְיוּבְיב

וּכְבֵן מִי לֹא יִרָאֲדְ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְדְּ יָאָחָה כִּי בְּכָל:

ע"פ א"ב

a an employed

ח׳ בְּכָל־אוֹן אוֹסִיף אָמֶץ לְנַדְּלָךְ. ח׳ בָּכְל־הוֹן מִתְאַהַב הַלּוֹלְהַ.
ח׳ בְּכָל־אוֹן אוֹסִיף אָמֶץ לְנַדְּלָךְ. ח׳ בְּכָל־הוֹן מִתְאַהַב הַלּוֹלְהַ.
ח׳ בְּכָל־מִיחַ עָּלְּהָ. ח׳ בְּכָל־מִוֹת פּוֹצְחִים יְהַאֶּיךְ לְּיַבְּלְּהָ. ח׳ בְּכָל־הוֹן מִתְאַהַב הַלְּנְבִים לָךְ נִטְצִי אָהְלָךְ. ח׳ בְּכָל־הוֹן צִלְּהָ. ח׳ בְּכָל־מְיחַ מְּפְרָשׁ צְנִי מִנְּלְּהָ. ח׳ בְּכָל־מִיחַ לְּמָבְלְהָ. ח׳ בְּכָל־מְיחַ וְמִצְלְהָ: ח׳ בְּכָל־מְיחַ וְמִצְלְהָ: ח׳ בְּכָל־מָבְּה מְּצְבִּין מִשְׁלְוֹלְהְ. ח׳ בְּכָל־מְיחַ וְמִצְלְהְ: ח׳ בְּכָל־מָבְר מְבִיּתְ בְּיִבְּיִלְהְ: ח׳ בְּכָל־מִבְּר מְשִׁלְּהָ: ח׳ בְּכָל־מִים הְאָבִי וְמִיּבְלְהְ. ח׳ בְּכָל־מִים הְאָבִי וְחִוֹן צְּלְהְּ. חִ׳ בְּכְל־מִים הְאָבִי וְמִיּבְלְהְ. חִ׳ בְּכְל־מִים הְאָבִי וְמִילְרְ: ח׳ בְּכָל־מִים הְאָבִי וְמִים בְּאָבִי בְּחִים לְּבָּבְיוֹתְ בְּיִבְּר מִיְבְּלְהְים בְּאָבִי בְּיִבְיִם בְּרְבְּיִים עִוֹן לְקוֹלְךְ: ח׳ בְּבְל־מִים הְאָבִי בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִלְהְ: ח׳ בְּכָל־מִים הְאָבִי בְּבְּיוֹן מִישְׁלְוֹלְךְ: ח׳ בְּבְלּךְ מִישְׁלְבְּי בְּיִבְילְהְ: ח׳ בְּבָל־מִים הְאָבְיוֹן לְּחִבְּילְהְ: ח׳ בְּבָלְר־מִים מְּנִבְילְהְ. חִיבְּבְלְר. חִיבְּבְלְר. חִיבְּבְלְר. חִיבְּבְלְר. חִיבְּבְרוֹן מִמְשְׁלְבְי, בְּיוֹם עִבְּילְבְי מִבְּבְּילְהְי בְּיִבְיוֹם מִמְּנִבְי אָשְׁלְרָ. בְּיוֹם עְם מִפִּנְבִי אָשְׁלְרָ. בְּרוֹךְ תְּמִים מִפְּנְבוֹ מִשְּלְבְי. בְּישְׁבְּי בְּיוֹם מִפְּנְבוֹי אָשְׁלְרָ. בְּרוֹךְ מִבְּיִים מִפְּנְבוֹ מִמְמִּנְבִי אָשְׁלְרָ. בְּרוֹךְ מְמִישְׁלְר.
בְיוֹים מְמִבּוֹבִי אָשְׁלְבְי בְּיִבְּים מִפִּנְבִי אָשְׁלְרָ. בְיוֹם בְּבְּבְים מִבּּיבוֹ בְּבְים בְּבְיוֹבְי בְּיוֹם מְבִּבְים מִפְּנְבִי אִּישְׁבְר.
בְּיוֹם מִבְּבִים מְם מִבּּנְבִי אָשְׁלְר. בְּיוֹם מְבִּבְּים מְשְּבְּבְי בְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם מְבְּבִים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּיוֹם בְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּיוֹם בְּבְבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְּבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְ

וּכְבֵן מִי לֹא יִרָאַך מֶלֶך הַגּוֹיִם כִּי לְדְּ יָאָחָה כִּי בְּכָל־חַכְמֵי: ע"פ חשר"ק

מ׳ הַבְבָּמִי תֹם דָּרָך הַמְאַחֲלִים לְכּוֹן מ׳ שַׁחַר מְעוֹרְרִים לְקְרָאתְּךְּ הַכּוֹן:

הַבְּלְתוֹתֵיך:
הַבְּלְתוֹתִיך:
הַבְּלִתוֹתִיך:
הַבְּלִתוֹתִיך:
הַבְּלִתוֹתִיך:
הַבְּלִתוֹתִיך:
הַבְּלִתוֹתִיך:
הַבְּלַתוֹתִיך:
הַבְּלַתוֹת שִׁנְבְּלִת:
הַבְּלַתִים בְּלַתוֹתִיך:
הַבְּלַתוֹת שִׁנְבְּלָתוֹת הַיְּשָׁתִי בְּלַתוֹת שִׁנְבְּלָת.
הַבְּלַתִּת מִוּבְעֵת:
הַבְּלַבוֹת יוֹם הַפְּלִּתְרַם אִיּבְּתֵּר:
הַבְּלַבוֹת יוֹם הַפְּלִּתְרַם הַּשְׁתַּרִי דְבִירֶךְ:
הַבְּלַתוֹת שִׁנְבְיִם הִיּבְּעָתְרֹי הַיְבְּעָת בְּלְבִּוֹת יוֹם הַפְּלִיתְה.
הַבְּלַתִים בְּלְתוֹת מוּבְּעֵת:
הַבְּעַת וֹבְּיִת חִוֹרוֹת הַנְּעָבְי וְבְּבִית בְּבִירָך:
הַבְּבְּרִים בְּבְּעָת וְבִּירְבָּת הִיבְּבְּת הַוֹּבְּיִת בְּבִירְבְּבִי וְבְּבִית הַבְּבְּתְיֹם בְּבְּעָתְיֹם בְּבְּלְנִים בְּעָבְרִים בְּלְתוֹת הַנְּבְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבְּית בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּתִית שִׁנְבְיִם הְּבְּיתְרָה.
הַבְּבְית הִיבְּבְית הֹיבְּבְית הַיְבְּית בְּבִירְבְּב בְּבִירְבְּב בְּבְיתוֹת בְּבְיתְנִים בְּבְּרִים בְּבְּבְית בְּבְּית בְּבְּבְית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְיתוֹת בְּבְית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְית בְּבְּית בְּבְּתְבְיבְית בְּבְּתְים בְּבְּתְבְיבְית בְּבְית בְּבְּתְבְיב בְּבְּתוֹת בְּבְית בְבְּתְבְבְית בְּבְּתְבְיב בְּבְתְים בְּבְּבְבְית בְּבְית בְבְּבְית בְּבְּתְבְיבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְּית בְּבְּית בְּבְית בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְּבְית בְּבְבְית בְּבְּת בְּבְּבְית בְּבְית בְּבְים בְּבְּבְית בְּבְּבְים ב

חגוים שני נשמט.

וּבְבֵן מִי לֹא יָרָאַף מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְדְּ יָאָחָה כִּי בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל: ע"פ תשר"ֶקּ

ח׳ וּבְבֶל הְאָקּוּתוֹ הּלּוּלָה. ק׳ שׁלְוֹת שׁוֹרְדִים וְשַׁאַנַנּוּתְם קּהַיְלִילָה: ח׳ וּבְבָל־־רָגְשׁ יִמְתַּק סוֹר אָמוּגָיך. ק׳ קרנות צדיקים ברוממה בארמוניה: ח׳וּבְבַל־צַעַר יִפּזּוּ

-131=54

שני בְּבֶר בִּי בְּלָה הַגּוֹיִם וּבְבֶר בִּי לְּךְ יָאָתְה וּבְבֶר בִי לְךְּ יָאָתְה בִּי לְךְּ יָאָתְה בִּי לְךְּ יָאָתְה בִּי לְךְּ יִאָּתְה בִּי לְךְּ יִאָּתְה בִּי לְךְּ יִאָּתְה בִּי לְךְּ יִאָּתְה בִּי לְרָּ יִתְּלְבוּתְם בִּי לְרָּ יִאָּתְה בִּי לְרָיִם בִּי לְרָּ יִאָּתְה בִּיוֹים בִּי לְרָּ יִאָּתְה בִּיּוֹים בִּי לְרָּ יִאָּתְה בִּיוֹים בִּי לְרָּ יִבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבְּרִים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְּרִים בְּבְּים בְּבְּרִים בְּבְּים בְּבְּרִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיִים בְּבְּים בְּבִים בְּיבְים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְיבְיבְים בְּיבְיּים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיבְיבְים בְּיבְיבְיבְים בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְים בְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְי

ע"פ חשר"ק עד אות ל".

בַּלְּכוּתְם בָּאַבְּדָה עוֹבְּהֵי פְּסִילֵי נְסָכִים הַכּוֹן מַלְכוּתְּהְ בָּאַבְּדָה עוֹבְּהִי פְּסִילֵי נְסָכִים הַכּוֹן מַלְּכוּתְהְ בְּאַבְּיִם וְאָרֶץ שִׁבְחֲךְ יְהוּ מַבִּיעִים. רוֹמְמוֹתִיףְ יְקְרְאוּ בְּנְרוֹן הְמוֹנִים הְמוֹנִים: קְּדְשְׁה נְעוֹ הְּיַפֵּר בְּמְפִּי עוֹלְלִים. צִּרְקוֹתְיְּהְ נִעוֹ הְיַפֵּר בְּמְפִּי עוֹלְלִים. צִּרְקוֹתְיְּהְ בְּנִירוֹ בְּאַיִים אֵל אֵלִים: פְּאֵר מְלוּכָה יְנְחֲלוּ נִמְעֵשְׁיְךּ בְּרָנָה וִפְּצְחוּ מִאָּרִישִׁים. עַלֹּיִּים בְּבוֹר שִׁמְךּ יְחַבּוֹ בּל בַּאֲבְרִים: סְפּוּר מִעֲשֶׂיְךּ בְּרָנָה וִפְּצְחוּ מִאָּרִישִׁים. בְּבוֹר שִׁמְדְּ יְחַבּוּ בּל בַּאֲבְיוֹב בְּלְבִים: מִשְׁחַחְנִים בְּלִּבְיְרְ וִשְׁבְּר עוֹשְׁה בְּעַב וְרְאָחֶךְ יִחְבּוֹ בְּלְנִיךְ בְּשָׁעִים מִן הַצְּנְרְץ: לְכַן בְּמַלְכוֹ שְׁחַר וְעִיפָה. מִלְכִּיּחְדְּ בְּכַלּוֹחְדְּ לְנֵעֵר רְשָׁעִים מִן הַצְּרֶץ: לְכַן בְּמַלְכוֹ שְּחִבּי וְשְׁמְרוּ הַשְּׁמְרִי וְחָבְּי לְנְעִיךְ בְּשָׁעִים מִן הַצְּבֶרְץ: לְכַן בְּמָלְכוֹ שִּחְרִים בְּלְבִיּיְם וְחָבְּלִיךְ לְּבְּבְּלְיִךְ בְּשְׁנִים מִן הַצְּבָּרְץ: לְכַן בְּבְּלְנִים: יִשְׁמְחוּ הַשְּמְוֹם וְחָבְּלִיךְ הָבְּלְנִיף בְּבְּלוֹחְדְּ לְנֵער בְשָׁעִים מִן הַצְּבָּרְץ: לְכָּן בְּבְּלְנִים: יִּשְׁמְחוּ הַשְּמְוֹם וְחָבְּלִין הְבְּבְּלִין הְבְּבְּיִים:

וּבְבֵן מִי לֹא יִרְאַה מֶלֶה הַגּוֹיִם כִּי לְּהַ יָאָתָה כִּי בְבָלְ־חַבְמֵי הַגּוֹיִם וּבְבָלִ־מַלְבוּתָם מֵאֵין בָּמְוּך:

ח׳ באָן בְּאָין בָּאַמִּצָּר שְׁמִים וּשְׁמֵי שְׁמִים. קּ מִאִין בָּאוֹר

ח׳ מִצִין בָּמְוֹךְ בִּפְּקְרָךְ אָבוּם בְּהַרְרִי-־אֶלֶף מְסְבּוּ.
בְּמְוֹךְ בְּמְוֹךְ בִּפְּקְרָךְ אָבוּם בְּהַרִיי מְאֵין בְּמְוֹךְ בִּשְׁרִתְּ בְּמְוֹךְ בְּקַבְּצְרְ עָפָר מִרִנְּבִי אַבְיִםְה. מְאִין בְּמְוֹךְ בְּשְׁרִתְּר בְּמְוֹךְ בְּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בְּשְׁרָתְרְ יוֹם מִיָּמִים. מִאִין בְּמִוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בְּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹרְ בִּמְוֹךְ בִּמְוֹךְ מִכְנִיח מִבְּלוּלְ שְׁנֵי עוֹלְמִים:

יּבְבֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִיָ אָלְהִינוּ יִיָ אֶחָר:

ע"פֿ א"ב כפּול ה׳ הָאָזוּרִ"ם בָּאַהַב אוֹמָרִים וְיָ אֶלֹהִינוּ. ה׳ הַבְּאִים בּכְרִית עונים יי אחר: ה׳ הנאולים בניל אומרים

עונים יִיָ אֶחָר: חֹ הַנְּאוֹלִים בִּנִיל אוֹמִרים בְּנֵיל אוֹמִרים יִיָ אֶחָר: חֹ הַוֹּמִים בְּהַנְּה אוֹמְרִים יִיָ אֶלְהִינוּ. קֹ הַנְּתִיקִים בְּוֹעֵר עוֹנִים יִיַ אֶּחָר: חֹ הַמְּכוֹיִם בְּוֹעֵר עוֹנִים יִיָ אֶלְהִינוּ. קֹ הַנְּנִים בְּוֹעֵר עוֹנִים יִיָ אֶלְהִינוּ. קֹ הַמְנוֹנִים בְּוֹעֵר עוֹנִים יִי אֶלְהִינוּ. קֹ הַמְנוֹנִים בְּנֵעְם אוֹמְרִים יְיָ אֶלְהִינוּ. קֹ הַמְּלוֹּלִים בְּנֵעְם אוֹמְרִים יְיָ אֶלְהִינוּ. קֹ הַבְּלוֹּלִים בְּנֵעְר אוֹמְרִים לוֹ לְעָם עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּוֹלִים בְּנְעָם עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּוֹלִים בְּנְעָם עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּוֹלִים בְּנְעִם עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּרוֹנִים בְּנְעָם עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּרוֹנִים בְּנְעִם בְּעוֹ עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּרוֹיִם בְּנְעִם בְּעוֹ עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּרוֹיִם בְּנִוֹ עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּרוֹיִם בְּנִוֹ עוֹנִים יִי אֶחָר: חֹ הַפְּרוֹיִם בְּנִוֹלִים בְּנִוֹ עוֹנִים יִי אֶרְר: חֹ הַפְּרוֹיִם בְּנְעִם בְּעוֹ עוֹנִים יִי אֶלְהִינוּ. קֹיחִר: חֹ הַשְּלְּוֹים בְּעוֹ עוֹנִים יִי אֶלְהִינוּ. קּיִחְר: חִי הַשְּלְרוֹם בְּנְעוֹים בְּנְאָר אוֹמְרִים יִי אֶלְהִינוּ. הַשְּבְּבוֹים בְּנְעוֹים בְּנְעִים בְּיִ אֶּלְרוֹנוּ. קּיחִר: חֹי הַבְּנִוֹים בְּנְעוֹים בְּיִ אֶּלְר: מִי מִים בְּיִ אֶּלְהִינוֹ. הַיּשְׁלְרוֹם בְּנִים יִי אֶלְהִים בְּנִים בְּיִ אְלְרוֹנוּ. הִישְׁיִם בְּנִים יִי אֶלְהוֹנוּ. הַיְשְּקְר אוֹמִרִים יִי אֵלְרִים יִי אָּלְהִינוּ. הַשְּּאְרִר אוֹנִים יִי אָחָר:

הָשְׁנָב לְבַרֶּךְ וְתְּמְלוֹךְ עַל כּל בִּיחוּר: כַּכָּחוּב עַל יַר נִכִּיאָרְ וְהָיָה יִיַ לְמֵלְרָּ עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיוֹם הַהוֹא יִהִיה יִי אָחָר וֹשְׁמוֹ אָחָר: וּכְכֵן הֵן פַּרְדְּךְ יֵי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעשׁיןְדְּ וְאִימְתְּךְּ עַל כִּל־מר־ז־שֶׁבָּרֵאת וְיִירָאִוּךְ כָּל־ הַפַּעשִׁים וְיִשְׁהַחֲוּ לְפָנֵיְךְ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעשׁוּ כָלֶם אָנָדָה אֶחָת לַעשׁוּת רְצוּנְךְ בְּלְכָב שָׁלִם כְּמוּ שֶׁיַדְעָנוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוּו לְפָנֵיְךְ עוֹ בְּיִרְךְ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְ נוֹרָא עַל כָּל־מַה שַּבָּרָאת:

וּבְכֵן הֵּן כָּבוֹר יֵי לְעַמֶּהְ הְּהִלָּר לִירֵאֶּיהְ וְתְקָוֹה לְּרִוֹרְשֵׁיךְ וּפְתָחוֹן כָּה לְמָיחֵלִים לְהְ שְׁמָחָר לְאַרְצֵּךְ וְשָׁשוֹן לָעִירֶךְ וּצְמִיחַת קָרוּ לְרִוֹר עַבְּיָּהְ וַעַרִיכַר גַר לְ־בָּוֹיִשִׁי מְשִׁיחֵךְ במהרה בִימִינוּ:

זּכְכֵן צַדִּיקִים יְרָאוּ וְיְשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעַלְזּוּ וַחַסִידִים בְּרָנָה יָגֵילוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפְּץ־פִּיה ְּרָלִּר זָרוֹז מִזּ־תָאֶרֶץ. וְתִּמְלוֹף אַהָּה יֵי לְבֵדֶּךְ עַל עִיר מֶזְרְאֶרֶץ. וְתִמְלוֹף אַהָּה יֵי לְבַדֶּךְ עַל עִיר מֶזְרְאֶדֶּךְ בַּבְּחוֹב בְּרַכְיִי מֶרְשֵׁה יִמְלֹהְ לְעוֹלֶם אֱלֹתֵיִף צִיזֹן לְדר וָדר הַלְלוֹיָה:

קרוש אַקּרה וַנוּרָא שְמֶךּ וְצַבְּאוֹת בַּמְשְׁפָּט מַבַּלְעָרֶיִף כֹּכָּתוֹכ וַיִּנְבָּה יֵי צְּבָאוֹת בַּמִשְׁפָּט וֹ, נַפּׂלְנִ נַלָּנִתְּ נִלְנַתְּ בִּצְּרַלְת. בָּרַוּנִ אַנְענ וְנָאָרַ נַלְנַתְּ נִלְנַתְּ בִּצְּרַלְת. בָּרַוּנְ אַנְת

יִם פֿרוָשׁ מֿלִיִרוּ לַלֵּלִאִּטִ: בַּמִּגּוִטֵּוּבּ וֹעֹרַבִּשׁׁרוּ מַלְפּרוּ לַזְּתְבוִּדִּעֹבּ וֹשִׁמִּבּ יַצִּבוּוְלִ בַּלְנוּ וִלְבִּשׁׁנוּ מִבְּרִ-יַנְאַמִּנוּ יִלְבּּרִ-יַנְאַנּוּ וִמְלִנּוּ יִלְבּּרִּוּלְ מַּלְּעוּ יִנוּת יִבְּלִּהְנוּ יִלְבָּלִים יִבְּלִים יִּאְנִינִוּת יִנְּרִּנִּים יִּאְנִינִים יִּאְנִינִים יִ

וֹתְתָּקְרָבְּנְנְּוֹ יִיָּ אֶלְהִוֹנוּ בְּאַהַבְּה אָת־יוֹם (הַשׁבְּת הַנֶּת לְּקְרִשׁה יִלְּמְנִוֹת בְּנִוּ הָנִּה לְמְחִילָה וְלְסְלִיחָה וּלְּכִפְּרִים הַנִּיְה לְמְחִילָה וְלְסְלִיחָה וּלְכִּפְּרִים הַנִּיְה לְמְחִילָה וְלְסְלִיחָה וּלְכִּפְּרִים אָת־בִּל-עֲוֹנוֹתִינוּ מִקְרָא־קְּרָשׁ וֵבֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אָלְהִינוּ וִאלהֵי אַבּוֹתִינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַבְּאָרְ וְיַבָּא וְיַבְּאָרְ וְיַבָּא וְיַבְּאָרְ וְיִבָּא וְיַבְּאָרְ וְיִבָּא וְיִבְּאָרְ וְיִבָּא וְיִבְּאָרְ וְיִבָּא וְיִבְּאָרְ וְיִבָּא וְיִבְּאָרְ וְיִבָּרוֹן מָשְׁיִחַ בָּן־דָּוֹר עַבְּבְּךְּ וְוֹכְרוֹן מָשְׁיִתְ בָּן־דָּוֹר עַבְּבְּךְּ וְוֹכְרוֹן יְיִבְּאָרְ בִּית יִשְּׂרָאֵל לְיִם עִיר קָרְשִׁךְּאָךְ וְוֹכְרוֹן בָּל־עַמְּךְ בִּית יִשְּׂרָאֵל לְפְנִיךְ לְפִּלְיִם עִיר קְרְשִׁרְּאַרְ וְוֹכְרוֹן בְּלֹתְיִם וּלְּבְרָבִה לְחַלִּים לְחַיִּים וֹלְבְרָבִה וְחִוּשְׁיִעְנוּ בוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבִר יְשׁוּעָה וּבְּקְרְנוּ בוֹ לְבָרְבָה וְחוֹשִׁיעְנוּ בוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבִר יְשׁוּעָה וְבִּחְם חוּם וְחָבִּנוּ וּ וְרְהִוֹשִׁיעְנוּ בוֹ לְבְרָבִר יְשׁוּעָה וְרָהוֹשִׁיעְנוּ כוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבֵר יְשׁוּעָה וְרַחוּם אָבְּרִב הִי אֵלְיִף תִּנוּן וְרַחוּם אָבְּהִר:

The second of

םליחות לשחרית יום כפור. סְלַח־לָנְוּ אָבִינוּ כִּי בִרב אוּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ מְחַר לָנוּ מַרְבֵּנוּ כִּי רַבּוּ עַוֹנִינוּ:

ע"פ א"ב כפולי יַנָ אֶלהֵי הַצְּבָאוֹת צָג בִּין הַהַדַפִּים · אָמְנָם יָרֵענוּ כִּי אָין בָּנוּ מַעַשִּׁים ּ בָּגָפָשׁ חֲשוּכָה לָךְ נָסִים ּ בְּנִי יִרִידֵיךְ שׁלְשָׁת הַיִּחוּסִים: גַּם כִּי ֹפַּסוּ בְּכָל־אֲפָּסִים ּ גִעים פָתַחַנוּן הָפָלַת פִּיוּסִים · דַּרְבִיטוּבְךְּ לֹא תַחַבִּיל לָצַמוּסִים · דינָם הַצְּהָר כַּצְּהָרִים לְהָשִׁים: הַלֹא לְפָּנִיךְּ נְּלוּיִם הַמְּכְסִים הַלֵּב עֲבָהֵיף לִשְּׁמר נִמּוּסִים וּמִי מְעַבֵּב שְּׁאוֹר שֶׁבְּעִפִּים וּעִיר קְטַנָּה וּמֶלֶךְ נְּרוֹר סוֹבְבָה בְּאוֹכְלוֹסִים: זְבוּבֵי בְּוֶנְת יַבְאִישׁ ַעְסִיםִים ּ זְרוֹנוֹת וּפְּשָׁעִים וָהַרָהוּרִים הּוֹסְסִים ּ חֹרָשׁ רַע וְאָץ כַּנּגְשִׁים ּ חַרב וּמַחֲרִיב וְהִנְּנוּ נָתְפָּשִׁים: מְהוֹרִים וְזַכִּים כִּנְלָלוֹ נֹסְסִים • פָגָף מוֹסִיף בְּלִי הָיוֹת שָׁשִׁים · יַחַר שָׁגִי מִקְּרָשִים עַבוּרָיו גָהָרָסִים · יְדָעִי זְבָחִים וּלְפָנִים נִכְנָסִים: כּוְהַנִים הַמְּשְׁחִים בָּרֵם הַמָּּמֶרָסִים • כָּלָם כָּלוּ וְתִפְּאֶרֶת שְׁבִיסִים • לֹבֵשׁ צָּדָקוֹת הַפָּלֵא נִסִים ּ לְשָׁהָטוֹ בַּחֲלָפוֹת לְיָמִים הַכְּמוּבִים: מַלָּט מִמָּנוּ בָּגִיף הַמְּעִשִׂים • מַתַח דִּינְךְ הָפֶּר לְעַם מִתְבּוֹסְסִים ּ גַצַּח יִשְּׂרָאֵל הּוֹשְׁיַע לְנִנְּשִׁים נְזוּפִים ּהְחוּפִים בְּשָׂרֵי מִסִים · סַנֵּגוֹרִים אַמֵּץ אוֹתָם בְּלִי לְהַחֲסִים · שְּׁטָן וָקַמָּגוֹר לְשַׁתִּק וּלְרָסִים עונוֹת וּפִּשָׁעִים אם פָּשֹׁה פּוֹשִׂים עִנְי עַמְּךְ לְּךְ תְלוּיוֹת וִיִדִיהָם פּּוְדשִׁים: פּנִים לְשׁוּב פָּגִי מַלְּלְיִה הַטְּסִים פּתְחִים בּוְדַרָטָה מִפְּעִיהם (Vorb.) Vergieb uns, Du unser Vater! benn aus großer Thorheit haben wir gefehlt. Verzeih' uns, Du unser König! benn viel sind unserer Sünden.

> (Dem.) Herr Zebaoth, der thront im Kreis der Frommen, Wie fühlen wir uns an Berdiensten klein! Wir slüchten hin zu Dir, das Herz beklommen, Der Edlen Sprossen, Deiner frommen Treu'n. Sie sind nicht mehr die edlen, frommen Beter, Durch ihres Flebens Macht Schutz und Bertreter. Zeig' Deinen Lieben Deiner Gnabe Macht, Aufglänz' ihr Heil in mittagheller Bracht!

Du kennst Berborgnes! sieh bas Herz bereit, Herr, Deinem Dienst zu folgen, — Dir geweiht! Sieh, wie der Sünde Reiz mit seinem Gähren Uns hält umschlossen, wie mit mächt'gen Heeren; Wie durch unseliges Geschmeiß, das fällt In lautren Most, die Seele wird vergällt. Zu frevlem Thun, zu unheilschwerem Sinn Drängt wie ein Frohnvogt uns der Böse!) hin. Den Reinen, Lautren spritzt er an sein Gist, Die Edlen trilbt er, Kummer drob sie trifft. Zwei Mal durch ihn gestürzt sind Tempels Hallen, Als Opfer Priesterschaaren ihm gefallen. Sie sind bahin, die Opfer dargebracht, Entschwunden ist des heil'gen Dienstes Pracht.

Du Gnabumhüllter, laß ihn einst entschwinden, — Wie Du verheißen hast, — ben Trieb ber Simben. D woll' ihn fern von Deinen Kindern halten, Nicht Deines Rechtes Strenge lasse walten. Du Retter Jisraels, o woll' uns schirmen Bor bösen Drängern, die uns hart umstürmen. Den Stimmen Kraft verleih', die für uns zeugen, Des Klägers Lemmund, laß beschämt ihn schweigen.

Wir schau'n auf Dich, wir stehn zu Deiner Hulb. Wir schren um zu Dir, beß Gluth verzehrt, Reuvoll von Wahn und stind'gem Thun bekehrt, In Buß' und Pein auf unsren Wandel schauend, In Deinen Schatten flüchtend, Dir vertrauend.

Comple

¹⁾ Der fünbige Arleb.

חַמָּאוּסִים צָּמִים וּמָחָעַנִּים וְדֵרְבֵיהָם מְחַפְּשִׁים צִּלֹ בְּנָפֶיךְ מִחְלוֹנְנִים וְנָחֶסִים: קַבָּל צְקוּנָם כְּקָרְבַּן כְּבָשִׂים עִמְּךְ נְּבֶיְ וְנָהָיָה לְבִקְעָה הָרְבָסִים: שִׁנְגֹּחִים בָּפֵּר רָצוֹן וְאִנְּסִים: שִׁנְגֹּחִינוּ אִם רַבּוּ שִּׁמִים וֹחָסִים: שִׁנְגֹּחִי וְשִׁצְנוּ וְהָפֵּר כְּעָסִים וְעֵלְּה הָמִיב מְנִנִּים כִּחְרָכִים וְעַלְּר הְטִים וְעַלְּר הְמָעִשֶּׁה הַמוֹב תְּמִיד מְנִנִּים כִּחְרָסִים וְעַלְּר רְבִים אָנוּ חֹסִים: בְּנִנִּים בְּתְּרָסִים וְעַלְּה הַבְּבִּים אָנוּ חֹסִים:

בִּי עַל רַחֲמֶיך הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים וּ וְעַל צִּרְקוֹתֵיך אָנוּ נִשְׁעָנִים ּ וְלִסְלִיחוֹמֶיךּ אָנוּ מְבּוּים ּ וְלִישׁוּעָחָךּ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יָיָ מֶלֶךְ אוֹהַב צְּדָקוֹת מֶקְּהָם מַעַבִיר ּעונות עפו וּמָסִיר חַפּאת יְרֵאָיו: כּוֹרֵת בָּרִית לָרָאשׁוֹנִים ּ וּמָקַיִם שָׁבוּנִעה לָאַחַרוֹנִים: אַמָּה הוּא שֶׁיָבַרְהַ בַּעַנַן כְּבוֹרֶךְ עַל הַר סִינֵי וְהָרָאִיתָ דַּרְבֵי טוּבְךְּ לְּמֹשֶׁרוֹ עַבְהֶּך: אָרְחוֹת חֲסֶבִיך גָּלִיתָ לוֹי וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רחום וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶמֶר וּמַרְבָּה לְהַמִיב · וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּמִדַת רַחֲמִים: וְבֵן בְּתוּבי וַיֹּאמֶר אָנִי אַעַבִיר בָּל-טוּבִי עַל פָּגָיְה וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָגֶיךְ וְחַנּוֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: אַל אָרֶך אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הָרַחַמִים נִקְרֵאתָי וֹבֹרֶר הִשׁוּבָּר חוִבִית: יַּנְרַלַת רַחַׁפֶּוּר וֹחַסָּבִיר תּוֹבּר יהַיוֹם וּבְכָל־יוֹם לָּוֶרַע יִדיֹרֶיה: תֵּפֶּן אָלֵינוּ בְּרָחָמִיםי בִּי אַמָּה הוּא בַּעַל דָרַחַמִים: בְּחַחֲנוּן וּבִחְפִּלָּה פָּנִיךּ נְקַהַם • כָּהוֹדְעָתְּ לֶּעָנָו מִקְּהָם: מֵחַרוֹן אַפָּּךְ שׁוּב • כְּמוֹ בּתוֹרָתְּהְ בָּתוּב וּבְצֵּל בְּנָפֵיף נָחֵסֶה וְנִתְלוֹנָן בִּיוֹם

וַיִּרֶד יִי בָּענָן: הַעַבר על פָשׁע וְתִּטְחָה אָשָׁם • כִּיוֹם

Rimm an gleich Opfern gnäbig unser Fleben, Ersill' Dein Wort und ebne steile Höhen. O sieh Dein Bolf vom Drang und Leid gequält, Berzeih', ob wissend, irrend wir gesehlt! Wenn wir Gewalt geilbt, Last schwerer Sünden, O sei uns mild, laß Deinen Jorn entschwinden! Ja frommes Werk, ja Reue schützt — ein Schild; So laß uns schirmen Dein Erbarmen milb!

(Gem.) Ja auf Dein unendliches Erbarmen vertrauen wir, und auf Deine Huldbezengungen stützen wir uns, und auf Deine Berzeihung harren wir, und auf Deine Hülfe hoffen wir. bist es ja, o König, ber Gnabe zu zeigen liebt seit Anbeginn, ber hinwegführt seines Boltes Gunben, und entfernt bie Bergehungen ber ihn Fürchtenben, ber ben Bund geschloffen mit ben frühesten, und ben Schwur halt ben spätesten Beschlechtern. bist es, ber Du Dich herabließest in ber Wolfe Deines Glanzes auf ben Berg Sinai, und bie Wege Deiner Gute haft Du bem Moscheh, Deinem Knechte, offenbart, bie Bahnen Deines Bnabenwaltens haft Du ihm enthüllt und ihm kundgethan, daß Du ein erbarmender, gnäbiger Gott bift, langmüthig, reich an Hulb und ber in Fille Gnabe übt, und bie ganze Welt leitet burch feines Erbarmens Walten. Und so heißt es ja: Und Er sprach: Ich werbe meine ganze Büte an Deinem Antlige vorüberziehen lassen, und anrufen ben Namen bes Ewigen vor Dir, und Gnabe gon= nen Dem, den ich begnabigen will, und mich erbarmen Deß, dem ich Erbarmen zuwenden will.

herr ist Dein Rame, und den Weg reuiger Rückfehr zu Dir hast Du uns gezeigt. Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden, der ewig neuen, denke heut wie an jedem Tage den Sprößlingen Deiner Getreuen. Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist ja der Herr des Erbarmens. Betend und slehend sieh' uns Dir nah'n, wie dem Demüthigen in der Vorzeit Du es kundgethan. Und im Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen ruh'n, wie damals, da Du ihm in der Wolke Dich kund wolltest thun. Vergieb Schuld und lösahe ab Vergehen, wie

¹⁾ Dofcheh.

נַיִּתְיַצֵּב עָפוּ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֻנוּ וְתַּקְשִׁיב מֵנּוּ מַאֲמָר: בִּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יֵיָ וְשָׁם נָאֱמֵר:

וַיִּעַבִּרְ יְהֹנָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהנָה יִהנָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶר וָאֱמֶת: נוֹצֵר חֶסֶר לְאָלְפִים נשׁצִׁית עוֹן

וָפֶשׁע וְחַשְּאָה וְנַקּה:

וְסָלַחְתָּ לַעַוֹגֵנְוּ וּלְחַפְּאתֵנוּ וּנְחַלְּקְנוּ:

סְלַח לֶנוּ אָבְינוּ כִּי חָמָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פַּשְּעְנוּ · כְּל־קרְאָיך: כִּי אַחָּה אַרנִי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶר לְכָל־קרְאָיך:

כּי אָרָם אִין־צַּדִּיק בָּאָרֶץ אָשֶׁר יַצַשָּׁה־פּוֹב וְלֹא יָחֶטָא: שׁוּב מִחַרוֹן אַפֶּּך וְהִנָּחִם על־הָרָעה לְעִמֶּך: שָׁמַע יִי קוֹלֵנוּ גִקְרָא וְחָגָנוּ וַעַגַנוּ:

בַּחָמֶיךּ רַבִּים יִיָּ בִּמִשְׁפְּמֵיךּ חַיִּינוּ: אַל הָבוּא בָּמִשְׁפָּט עִפָּנוּ כִּי לֹא יִצְרַק לְפָנִיךּ כָל־חָי:

בְּרַחֵם אָב על בָּנִים כֵּן הְרַחֵם יִיָּ עָלֵינוּ:

לַנְיָ הַיְשׁנָּעה עַל עִפְּךּ בִּרְכָּחֶךְ מֶלְה: יְיָ צְּבָאוֹת אַשְׁרֵי עִפְּנוּ מִשְּׂנָּב לָנוּ אָלֹחִי יִעַקְב מֶלְה: יָיִ צְּבָאוֹת אַשְׁרֵי אָרָם בּוֹמֵחַ בָּרָ: יָיָ הוֹשְיִעָה הַמֶּלֶּךְ יִעַנְנוּ בִּיוֹם קְרָאֵנוּ: י׳ִסְלַח נָא לַעוּן חָעם הַוָּה כִּנְּרָל חַסְרֵּךְ וְכַאֲשֶׁר נָשְׂאתָר סְלַח נָא לַעוּן חָעם הַוָּה כִּנְרָל חַסְרֵּךְ וְכַאֲשֶׁר נָשְׂאתָר

לָעם הַנָּה מִמִּצְרֵיִם נְעִר־הַנְּה: וְשָׁם נָאֵמֵר " וַיְּאמֶר יֵי סְלַחְהִי כִּרְבָרֶךְ.

הַפֵּה אָלהַי אָוְנְךְּ וּשְׁמָע פָּקַח עִינְיְךְּ וּרְאֵה שׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמָךְ עָלֶיהָּ כִּי לֹא עַל־צִּדְקוֹתִינוּ אֲנַחְנוּ מַפְּילִים תַּחָנוּגִינוּ לְפָנִיךְּ כִּי עַל־רַחָמֶיךְ הָרַבִּים: bamals, da vor Dir Du ihn ließest stehen. Hör' unser Flehen und vernimm von uns das Wort, wie damals, als er rief den Namen des Ewigen, und so ward gesprochen dort:

ויעבר (Gem) Als vorüberzog der Ewige an ihm vorbei, da rief er:

Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis in's tausenbste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft 1)!

nade all den Dich Ansenden. —

Is a es ist kein Mensch gerecht auf Erben, der das Gute thue und nimmer sehle. — So kehre um von Deiner Zornesgluth und bedenke Dich wegen des Unheils über Dein Bolk. — Höre, o Ewiger, unsere Stimme, — wir rusen! So sei uns gnädig und erhöre uns!

Dein Erbarmen ist groß, Ewiger! Nach Deinen milsten Aussprüchen erhalt' uns. Sehe nicht mit uns in's Gericht, benn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen.

DN7D Wie ein Bater über Kinder, so erbarme Dich, Ewisger, über uns. Des Ewigen ist die Hülfe, über Dein Volk komme Dein Segen. Der Ewige der Schaaren ist mit uns, eine Veste uns der Gott Jaalobs. Ewiger der Schaaren! Heil dem Manne, der Dir vertraut. Ewiger, hilf, der König erhör' uns, wenn wir rusen.

(Gem.) Und der Ewige sprach: Ich verzeihe nach Deinem Worte 2)!

Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre, thue auf Deine Augen und siehe unsere Trümmerstätten und die Stadt, über die Dein Name genannt worden; benn nicht unserer Verdienste wegen

^{1) 2.} M. 34, 5-7. 2) Gebet Dojcheh's und Erwieberung Gottes (4. M. 14, 19 ff.)

אָרנִי שִׁמְעָה אָרנִי סָלֶחָה אָרנִי הַקְשִׁיכָה וַעַשִּׂה אַל־ הִאַחַר לְמַעִנְךּ אָלחַי כִּי־שִׁמְךּ נִקְרָא עַל־עִירְךּ וַעַל־ עַמֵּך:

אַלהַינוּ וַאלהֵי אַבוֹתִינוּ.

מיוסר על פי אח"ם בש"ע ובחרוז הראשון חתום שהמ"ח יצחק.

ח' יום בפורים וה הוכן לברר ולכןשטה.
עַחון אָשֶר עַלְה הַתּר אָנְדּוֹת מוֹטָה. קְהָלִי כִּי
תריב אנא לצרק שפטה:

יום אָרָן צַּיִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַצְשָׂה־פוֹב וְלֹא יָחֲטְא:

חי יום כפּוּרִים זֶה אֶל־שַׁוְעַתְנוּ הַעָתָר.

חְפֹאת עַכְּוּך בַבְּבָם בְּבַנֶּתְיר. עַל־חַטְא שֶׁחְטָאנוּ
לְפָנֶיךְ בַּפְּתֶר. אָנָא סְלְחָה לְנֶפֶשׁ נָקְטְה:

יִּ כִּי אָרָם אִין צַיִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־פוֹב וְלֹא יָחֲטְא:

legen wir unsere Gebete vor Dir nieder, sondern Deines großen Erbarmens wegen. D Herr, höre, o Herr, verzeih, o Herr, horch und thue, säume nicht um Deinetwillen, mein Gott! denn Dein Name ist genannt über Deine Stadt und über Dein Bolk!)!

עלהינו Unser Gott und unserer Bäter Gott!

Der Cag zur Sühn' und Läutrung ist bestimmt, Der Sünden Bürd' und Joch hinweg er nimmt. Prüfst Deine Schaar Du heut, o thu's in Hulb.

) (Gem.) Rein Mensch auf Erben ist ja rein von Schulb!

(Borb.) Am Sühnetag horch auf mein Flehn geneigt. Gieb, daß der Silnde Fleck durch Gnade weicht. Wenn ich burch Schuld mich im Geheim vergangen, Berzeihe milb! O sieh der Seele Bangen!

(Gem.) Rein Menfch auf Erben ift ja rein von Schulb!

¹⁾ Bebet bes Daniel (Dan. 9, 18 ff.)

ייוֹם כּפוּרִים זֶה בְּשֶׁל־חַסְדְּךְ אֲנִי תָלוּי. טְפּרְּ וְהֹלֵדְ בְּטֹוֹ גֶרֶשׁ וְקְלוּי. עַל־חַסְדְּךְ אֲנִי תָלוּי. טְפּרְּ וְהֹלֵדְ בְּטֹוֹ גֶרֶשׁ וְקְלוּי. עַל־חִסְא שֶׁחְטָאנוּ לְפָנִיךְ בַּנְּלוּי. אָנָא עַוֹנֵנוּ אַל־חִּרְאָה וְחַבְּיטִה יְּכְּיִים גִּין צִּדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעשֶׁה־פוֹב וְלֹא יָחָטָא לְּחִיךְ לְּפָנִיךְ בְּאָנֶם הְּנָה־לְנוּ נִם. עַל חֵטָא שֶׁחְטָאנוּ לְחַרְנוֹם הְּנָה־לְנוּ נִם. עַל חֵטָא שֶׁחְטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּאָנֶם הְּנָה־לְנוּ נִם. עַל חֵטָא שֶׁחְטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּאָנֶם הְּנְהֹר־לְנוּ נִם. עַל חֵטָא שֶׁחְטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּאָנֶם הִינִם זֶה דְּרְכּוֹ נְטוֹשׁ לְצוֹן. כּוֹנֵן לְפָנֵיךְ בְּנְיִם זֶה דְּרְכּוֹ נְטוֹשׁ לְצוֹן. כּוֹנֵן לְטְהֵר בְּנִירִ בְּנִינִי וְחִיצוֹן. עַל־חַמְיִא לְצוֹן. כּוֹנֵן לְפָנֵיךְ בְּלְצוֹן. אָנָא צְנְעָה תַחְתִּית דְּיוּטָא:

יְּכְּנִיךְ בִּלְצוֹן. אָנָּא צְנְעָה תַחְתִּית דְיוּטְא: בְּנִים אִין צִּדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעשֶּׁה־פוֹב וְלֹא יָחֶטָאנוּ יִיכִּי אָדָם אִין צִּדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעשֶּׁה־פוֹב וְלֹא יָחֶטָאנוּ יִי הִיִּים אִין צִּדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעשֶּׁה־פוֹב וְלֹא יָחֶטָא:

- (Vorb.) Am Silhnetag giebt Deine Hulb mir Muth! Ach, ohne sie — schwind' ich an Deiner Gluth! Wenn laut und offen waren unsre Fehle, O blick hinweg, die Schuld Dir selbst verhehle.
- (Dem.) Rein Mensch auf Erben ift ja rein von Schulb!
- (Worb.) Am Sühnetag willst in's Gericht Du gehen, Laß Deinen Treu'n der Gnade Banner wehen. Wenn Zwang und Drang zur Schulb uns hat verleit Vergieb, daß Schuld das Rechte überschreitet.
- (Bem.) Rein Mensch auf Erben ift ja rein von Schulb!
- (Vorb.) Am Sühnetag verwerf' ich eitlen Tanb, Und Seel' und Leib ist rein Dir zugewandt. Wenn Heil'ges ich durch Spott und Hohn gekränkt, In tiesen Grund sei meine Schuld versenkt.

-17T Ma

(Dem.) Rein Mensch auf Erben ift ja rein von Schulb.

יום כפורים וה המוב וְהָרֶע בּוֹ נְרְשְׁם. לַצַּרִיק וְלָרְשְׁע וְעִיר שְׁם. עַל־חִמְא שֶׁחְיַּבְנוּ עַלִיו אָשָׁם. אָנָא קְחָה בְיֵרְנוּ כִּי בִּוְטָה:

יּ כִּי אָרָם אִין צַּדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעשֶׁה־פוֹב וְלֹא יָחֲטָא:
ייוֹם כִפּוּרִים וֶה וַכְּחַ הַפְּבָּן וְסַרְבָּן. מַעל הְיוֹם כִפּוּרִים וֶה וַבְּחַ הַפְּבָן וְסַרְבָּן. מַעל הְרִינע בְּמִשׁאָת עֶרְבָּן. עַל־חִטְּיִ בְּנוּ שֶׁחְיִּכְנוּ עָלְיוֹ קְרְבָּן. אָנָא רַחִם יְ אַרִּית פָּלְטָה:
עַלְיוֹ קְרְבָּן. אָנָא רַחִם יְ אַרִּית פָּלְטָה:

י יום אין צַרִיק בָּאָרץ אַשֶּׁר יִעשָּׁה־פוֹכ וְלֹא יָחֲטָא:

ייום כפורים וְרֹז וְכוּרֹת הְחַפְּשׁ לְבְנִי תְמוּתָה. נְאָקִיךְ הַשְּׁלְט מִפְּחַר וְאִימְתְרֹ. עַלִין מִיתָּה. אָנִי מִתְּרִר. עַלִין מִיתָּה. אָנִי מִתְּיְהַ תַּעְּיִוֹ מִיתָּה. אָנִי מִתְּיִה לְשוֹּבְנִי עַלְטָה:

יּ כִּי אָרָם אֵין צַּדִּיק כָּאָרֶץ אֲשֶׁר יָצַשֶּׂה־פּוֹכ וְלֹא יֵחֶטְא:
ייוֹם כָּפּוּרִים וֶה שַׁבָּתוֹן שְׁבוֹת כִישְׁכֵּוֹת.
שְׁנִיאוֹת יִשְּׂא הַכּּהֵן הַכְּּאָרֶץ אֲשֶׁר יַצַשְּׁרִרת. עַרִל־חִטְא
שֶׁחְיַּכְנוּ עָלְיו כָּרֵת. אָנָא הִכּוֹן קְטְּרֶת שְׂפַת
מִכְטָא:

קּכִי אָרָם אִין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־פוֹב וְלֹא יָחָטְא:
אַל מֶלֶךְ יוֹשָׁב עַל־כָּפָא רַחֲמִים · מִתְנַהֵג בַּחֲסִירוּת · מֵוֹחֶל עֲוֹנוֹת עַפּוֹ · מֵעַבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן · מֵרְבָּה מְחִילָה לְפוֹשְׁעִים · עִשְׂה צְּרָקוֹת עִם כְּלִיחָה לְפוֹשְׁעִים · עשָׁה צְּרָקוֹת עִם כָּל־בָּשְׂר וְרְוּחַ · לֹא כִרְעָחָם תִּגְּמוֹר · אָל הוֹרְיִחָ לְנוּ

- (Worb.) Am Sühnetag verzeichnet wird bas Loos Für Sünder und für Fromme, klein und groß. Hat Opfer nur die Schuld zu sühnen Kraft; O stütz' uns gnädig! sieh, die Hand erschlasst!
- (Gem.) Rein Mensch auf Erben ift ja rein von Schulb!
- (Borb.) Der Sühnetag Abtrilnn'ge, Troh'ge richtet, Den Bürgen forbernd, ber für Schuld verpflichtet. Wenn Opferbränd' erheischen unfre Sünden, Laß Deines Bolles Rest Erbarmen finden!
- (Bem.) Rein Mensch auf Erben ift ja rein von Schuld!
- (Work.) Am Sühnetag suchst jedes eble Thun Dem Sterblichen Du auf. O laß uns ruh'n Bon Schred und Angst. Wenn wir verdient ben Tod, Laß leuchten uns in Nacht Dein Morgenroth.
- (Gem.) Rein Menfch auf Erben ift ja rein von Schulb!
- (Borb.) An biesem Tag ber Sühnung und Erhebung, Erwirkt' ber Priester sonst ber Schuld Vergebung. Ist schwer bie Schuld, daß sie Vernichtung broht, Nimm an wie Weihrauch was bie Lippe bot.
- (Gem.) Rein Mensch ja ist auf Erben rein und gut, Der, nimmer sundigend, nur Gutes thut!

In Milbe waltend, verzeihend die Sünden seines Bolkes, der nachsichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sündigen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allem Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Gnadennamen anzurusen i), denk uns heute des an sie geknüpften Bundes, wie Du sie kundgemacht dem Demuthreichen 2) in der

¹⁾ Die hier balb folgenden Bibelverse: "Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig u. f. w."
(2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung breizehn — Benennungen Gottes, burch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheh auf seine Bitte (2. Mt. 33, 13. 18) als die "Wege Gottes" offenbart, dienten ihm die Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er auf's neue um Verzeihung für sein Bolt betete (4. M. 14, 18), und so kehren sie auch bei und als Eingang ober Schluß vieler Gebete häusig wieder.

²⁾ Dofcheb.

לּוֹמַר (מִרּוֹת) שָׁלֹשׁ עָשְׂרָה ּ וְבָר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה ּ כִּמוֹ שָׁהוֹרֲעָהַ לְעְנִוֹ מִקְּרֶם ּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּכ וַיִּרְר יִהוָּה בָּעָנָן וַיִּחָיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא כְשָׁם יִהוָּה:

ויַעַבר יִהוָּרה על פָּנִיו וַיִּקְרָא:

יְהֹנָה יְהֹנָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶּרֶךְ אַפְּיִם וְרַב חֶסֶר וְאֵּמֶת: נֹצֵר חֶסֶר לְאָלָפִים נשׁא עוֹ וְפֶשַׁע וְחַשְּאָה וְנַקָּה:

וֹסַלַחְהַ לַעֲוֹגֵנוּ וּלְחַשְּׁאתֵנוּ וּנְחַלְּחְנוּ:

סְלַח לָנְוּ אָבִינוּ כִּי חָמָאנוּ מְחַל לְנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פְּשְׁעָנוּ: כִּי אַהָּה אָדְנִי מוֹב וְסַלְּח וִרַב חֶסֶר לְכָל־ קוֹרָאֶיה:

שוּב לִמַעו עַבָּרִיף שִׁבְמֵי־נַחֲלָתָף: שׁוּבָה יָיָ חַלְּצָה

Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke, und stellte sich vort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

רעבר (Gem.) Und der Ewige zog vorüber vor seinem Ansgesichte und rief:

Ewiger, Ewiger — Gott, barmherzig und gnädig, langs müthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! —

nahol So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein. — Berzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergied uns, unser König! denn wir haben gestrevelt. — Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Inade all den Dich Rusenden.

Deines Besitzes. — Rehre um, Ewiger, rette unser Lebent

בַּפִּיִּינוּ הוֹשִּיִענוּ לָקַען חַקְּרֶּרּ לְמָּח יִיָּ תַּעֲמוֹר בְּרָחוֹק הַּעַלִים לָעִתּוֹת בַּצָּרָה:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אבי ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צכאות אשרי. יי הושיעה. כי לא על. יי שמעה.

אַלהֵינוּ ואלהֵי אַבוֹחֵינוּ.

ע"ם א'נב ושם המחבר שלמה חתום בחרוז הראשון. ה' שָׁלשׁ עשָׁרָה מָהּוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּחֲנִינָהּ נָא כְּל־ מִדָּה נָכוֹנָה אֲחַלֶּה פָּגִי מַלְכִּי בִּתְחִנָּה לְחַפֵּשׁ וְכוּת כָּנוּיִם קָרוּאִים שׁוֹשֵׁנָה.

יֹ מַלְמָם מִבְּל־רָעוֹת בְּזֹאַת הַשְּׁנָה:

אָם אַשְּׁמָתָם נָּדְלָה עַד־שְׁמֵי רוּם וְכוֹכְבֵיהָם נָא כְּל־ מָדָה נְכוֹנָה אָבַקּשׁ רַחֲמִים ְעַלִיהָם כּמֵל מֵהָם נַּיתוּב אַמַרָהִי אַפָּאָיהָם יּ

ק לְמָּה יאַמְרוּ הַגּוֹיִם אַיִה נָא אֶלהִיהָם: אם גַּבְרוּ עֵונוֹת וָעַצְּמוּ מִלְּסַפְּרָה ּ נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנְה

Hilf uns um Deiner Gnade willen! Warum, o Ewiger, stehst Du in der Ferne, verbirgst Dich in der Zeit ber Noth?

אלהינו Unfer Gott und unferer Bater Gott.

Why (Borb.) Bon breizehn Gotteskräften gabst Du Kunde, Als Du Dich offenbart in heil'ger Stunde !). O laß burch jede Dich, mein Gott, erslehen, Filr Die das Heil, den Segen zu erspähen, Die liebend Deine Rose Du genannt.

odin (Gem.) Sei jedes Leid hinfort ihr abgewandt!

DNOU'N DN (Vorb.) Wenn ihre Schulb sich hob zu Sternenhöhen, D Dein Erbarmen möcht' ich dann erslehen! Lösch' aus den Spruch, der Weh und End' verhängt.

למה ואמרו (Gem.) Sonst höhnt ber Feind: Nicht Gott mehr ihrer benkt!

אם גכרו (Porb.) Wenn bis zur Unzahl sich gehäuft die Sünden, Um Deiner Gnabenkräfte willen, Die Du sich ließest uns enthüllen,

¹⁾ Siebe oben S. 181, Anm. 1.

דְּחָה אוֹחָם יִיָ לְהַסְמִּירָה רְבּוּבֵי עוֹ בְּחַחָן לְבַמֵּל כְּחוּב אַסְמִירָה:

י לְמָה יִי הַעַמור בְּוֶרחוֹק הַעַלִים לְעָחוֹת בַּצָּרָה:

אָרוֹם נְצַחֹּי פְּנֵי מַלְבָּם בְּעווּת מֶצַחֹי נָא בְּלֹ־מִדְּהִ נְּכוֹנָה אָתְחַנְּן לוֹ בְּפָּצַחִי וְנַפִּשִׁי שִׁפְּכִי כַפַּוִים לְבֵּךְ נְכַח אָרוֹם נְצַחִי פִּי לַבְּּתְה אָלְהִים וְנַחְתְּ לְנָצַח:

אָם וְדוֹנוֹת הָשִּׁיאוּ לֵב טִפּשׁ וְנִשְּׁחֵץ · נָא כָּל־מִדְּה נָכוֹנָה חַלֵּץ אוֹתָם יִיָ מִפַּחַץ · חוּשׁ וּכָא וְשָׂא קוֹל נַחַץ · י לְמָּה קֹרֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ:

אָם טָפָלוּ שֶׁקֶּר בְּהֶגָה וְהַוּת לְעָפֶּוְדּיּ נָא כָּל־מִדְּה נְכוֹנָה יִדִירוּת תִּוְכּר מִפּוֹנָעִימִידּי יִחְגּוֹלְלוּ רַחֲמֶידּ עַל־ שָׁאָרִית עַפֶּוְדּ;

יֹלְמָה יֵי יֶחֶרָה אַפְּדּ בְּעַמֶּד:

אָם כְּכְרוּ אָזָן לְסֵלֵף מִנִּי הַהָּרֶרְּיּ נָא בְּלֹ־מִדְּה נְכוֹנָה אָלַחִשׁ עַל־עִפִּי בְּעֶרֶרְיּ וְנַפְשִׁי שִׁפְּכִי לְבֵּךְ פְּגֵי קְנֵּךְ וְצוּרָךְיּ

יּ לְבֶּיה פַּרָצְהָ וְּנִרֶרִיהָ וְאָרוּהָ כָּל־עוֹבְרֵי דֶרָהִ:

אָם מָרְרוּ בְּרְבׁ בִּשְׁעָם לְצוּרְ מַלְבִּי וּקְרוֹשִׁי נָא בְּלֹּ־ מִדָּה נְכוֹנְה נְעֵם עֲלִיהָם הְּבַקְּשִׁי נוֹרָא מָרוֹם וְקַרוֹשׁ בָּעֶחָר אַלְיוֹ הִּרְרִשִׁי ^ק׳ לְ**מָר** יִי הִוְנַח נַפְשִׁי:

אָם סָרְרוּ כִּפְּרָה מֵרבׁ עִתִּים וְיָמִים ּ נָא בְּלֹ־מִדְּה נְכוֹנָה עִין אָשָׂא לִמְרוֹמִים · עַל־עִמִּי אָפְּצָה־פָּה מְעַמֵּי עַמִּים ·

יּלְמָּה לְנֵצַח הִשְּׁבָּחֵנוּ הַעַוֹבֵנוּ לְאָבֶּר יָמִים:

Verbirg bie Schuld, baß fie nicht sci-zu finden, . Lös' auf ben Spruch, ber Zorn und Strafe brobt.

יו חבל (Gem.) Willst fern Du steh'n, o Herr! zur Zeit ber Roth?

Norb.) Wenn ihrem Gott im Trotz sie sich erfrecht, Laut ruf' ich bann zu Dir, milb und-gerecht! Wie Fluth ergießt sich meiner Seele Drang.

למה אלהים (Gem.) Warum, o Herr! verschmähst Du uns so lang?

Denn Uebermuth das stolze Herz bethört, O schütze, daß nicht Wunde uns versehrt. Laß rettend Deines Auses Macht erschallen!

קרר (Gem.) Soll stets umbilstert ich im Drude wallen?

Der Liebe Deiner Treu'n 1) bann sei gebacht. Deine Hulb bem Nest sei zugewandt

שר של Der Deinen, — (Gem.) nicht Dein Zorn ob ihm entbrannt!

(Borb) Wenn tauben Ohrs sie ihren Weg gekrlimmt, Mein Wort bann leises Flehen an Dir stimmt, Der Andacht Strom dann laß, o Seele! sließen, Bor meinem Hort und Meister sich ergießen.

סרצח (Gem.) Warum brichst Du ben Zaun, ber uns umbegt, Daß Jeber Hand an Deine Pflanzung legt?

(Borb.) Wenn, Heil'ger, sie gesehlt burch schwere Schuld, Anrust dam meine Seele Deine Hulb. Zu dem Erhabnen, Heiligen dein Flehen Boll Inbrunst laß, o Du mein Herz! ergehen.

ור (שפת) Warum, o Gott! foll friedlos hin ich gehen?

Orb.) Wenn in der Zeiten Flucht, die hingeschwunden, Sie Deiner Führung störrig sich entwunden, Das Auge richt' ich zu den Höh'n empor Für sie, die Schwächsten in der Böller Chor.

למח לנצח (Gem.) Warum, o Gott! willst unser Du nicht benken, So lang auf uns nicht Dein Erbarmen lenken?

¹⁾ Die Erzodter.

אָם פְּשָׁעִים עָצְמוּ וְנָבְרוּ מְאֹד בְּחֶלֶאּ נָא בְּל-מִדְּה נְכוֹנָה אֲצַפְּצֵף קוֹל לְהַפְּלֵאּ צִרוּפָה אִמְרָתִּךּ לְחַלּוֹת על-עם אַלָּהּ

קיל לְבָּיה תָשִׁיב יָרָך וִימִינָך מִקּוְרֶב ווִיקְךְ כַּלְּה:

אָם קּלְּקְלוּ מֵעֲשִׂים לְהָוִיד וּלְהַרְשִׁיֵעּ נָא כָּל־מִדְּה

נְכוֹנָה רְחֵשׁ לִבִּי לְהוֹשִׁיֵעּ קוּמִי רְנִי בַלַּיְלָה לָאֵל הַמּוֹשִׁיִעּ

לְהוֹשִׁיעַ:

לְהוֹשֵׁיעַ:

אָם אָמָנָם שְׁבוּ כָלָם בְּלִב וְנָפֶשׁ לְחַלֹּחְרּ נָאַבְּוֹן לְמַעַנְּךְּ מִדֶּה נְכוֹנָה תַּסְכִּים עִמָּם בִּמְחִילְמֶךְּ וַעֲשִׂה אָרוֹן לְמַעַנְךְּ מְחַל וּסְלַח לַעֲרָתֶךּ

י שוב לְבִעוֹ עַבְרִיךְ שִׁבְמֵי נַחַלְּחָרְ:

אל מלך • ויעבר •

פּנתחִין הארון קודם ויעבר ה׳ על פניו ויקרא.

Mit milbem Auf Dich, ewig Wundervollen,
Anruf' ich Dich bei Deinem ew'gen Worte,
Das treubewährte sei zum Heil und Horte.

לכור חשיב (Gem.) Warum o willst Du Deines Armes Walten, Die mächt'ge Hand — warum zurlick sie halten?

Doch für ihr Heil bas Herz mir glüht und gährt. — D rufe laut zu ibm, ber hilft und heilt:

חרת תחית (Gem.) D sei ein Retter, ber zur Billse eist!

DION ON (Borb.) Wenn aber Alle heut zu Dir es brängt, Wenn Herz und Seele reuig sic gelenkt, Dich anzurusen, Herr! o bann gewähre Berzeihung milb bem brilinstigen Begehre. Um Deinetwillen Deiner Schaar verzeihe,

Die (Gem.) Mit Deinen Treu'n ben Bund ber Lieb' erneue! 58 (Borb. u. Gem.) Gehe nicht in's Gericht mit uns; benn הָינִין לא יַעֲשָׂה מִשְׁפָּט: הָאָרִץ לא יַעֲשָׂה מִשְׁפָּט מָכוֹן כִּסְאָה חֵמֶר וָאָמִר יְמָדִּץ הָשָׁבּט הָבָלְר בִּינִישְׁרִים: רַחַמְּוֹן הוּא יִשְׁפּט הַבֶּל בִּצְּדֶק יָדִין לְאָמִים בְּמִישָׁרִים: רַחַמְּן הְּשָׁכּט הַבָּלְר בִּינִי שִׁפְּמֵנוּ יִיְ מְחִקְּקְנוּ יִיְ מַלְבֵּנוּ הוּא יִשְׁפָט הָבָלְה לְּהְ מִעְשֹׁת בַּדְּבֶר הַוָּה לְהָמִית צַּדִּיק יִישׁׁכְּע הָלָה לְהְ הִּשְׁכָּט כָּלִיה לְּהְ הִּשְׁכָּט כָּלִיה לְּהְ הַשְּׁפָט מָכוֹן כִּסְאָר חָלְלְה לְּהְ הַשְּׁמָט כָּלִי הִישְׁכָּט כָּלִיה לְּהְ הַשְּׁפָט מָכוֹן כִּסְאָר חָלְלְה לְּהְ הַשְּׁבָּט כָּלִי וְשִׁיּבְּט מִכוֹן כִּסְאָר חָלְלְה לְּהְ הַשְּׁבָּט כָּלִי הִיּשְׁכָּט מָכוֹן כִּסְאָר חָלְלְה לְּהְ הַשְּׁבָּט כְּלִים בְּצְּרִים וְיִים בְּצְּרִים בְּבְיִים הְיִבְשְׁע חָלְלְה לְּהְ הָּהְשִׁמָט כְּלִי הִישְׁפָּט מָכוֹן כִּסְאָר חָלְלְה לְּהְ הַיְּבְּעִים בְּבְיִים בְּיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִבְים בְּבְיִים בְּבְּר הַנִּים בְּבְים הִישְׁפָּט מִכוֹן כִּנְישְׁת חָלְלְה לְּהְ הְשָׁע וְהָלְלָה לְּהְ הִשְׁפָּט מִכוֹן כִּבְּשְׁת חָלְלְה לְהְ הְשִׁת וְּבְשָׁת הְלְלְה לְּהְ הִשְׁפִט בְּלִים בְּבְישִׁת וְחָלְלְה לְּהְ הָשְׁת וְחָלְלְה לְּבִים וּיִבְשָּׁה מִשְׁפְּט מָכוֹן כִּנְישׁת חָלְלְה לְּהְישִׁת וְבִישְׁת וְחָלְבְיה בְּבְּיִים מִבּים בְּבְישְׁת חִבְּים בְּבְּר הַנְּיִים בְּבְּנִים בְּיִים בְּבְיִים בְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְשִׁת וְבְשָׁת מִיבְשָׁת מְבִים בְּיבְים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְשְׁת וְחָבְים בְּיִים בְּיִים בְּבְיים בְּיִים בְּיבְים בְּים בְּיבְים בְּיבְּבְים בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בְיים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בְּיים בְּיוּים בְּיִי

פומון. שופט כָל־רָאָרֶץ. וְאַרְה בְּכִושְׁפָט יְעַמִיר. בָא חַיִּים וְחֶסֶר. עַל־עם עָנִי תַּצְמִיר. אֶת־ הָפּלָת הַשְּׁחַר. בִּמְקוֹם עַלְה תַעַמִיר. כְּעַלַת הַפּלָת הַשְּׁחַר. בִּמְקוֹם עַלְה תַעַמִיר. כְּעַלַת הַבְּלֶר אֲשֶׁר לְעַלַת הַתְּמִיר:

vor Dir kann kein Lebenber gerecht erscheinen. — Gerechtigkeit und Recht sind Deines Thrones Stütze, Huld und Treue begrüssen Dein Antlitz. — Bon Dir geh' aus unser Recht; Deine Augen schauen gerabe! — Und Er richtet die Welt in Gerechtigkeit, entscheibet über Nationen in Gradheit. — Dein Erbarmen ist groß, o Ewiger! Nach Deinen Aussprüchen erhalte uns! — Erhebe Dich, Richter der Erde! Vergilt Lohn den Hochmüthigen! Denn der Ewige ist unser Richter, der Ewige unser Gesetzgeber, der Ewige unser König. Er wird uns helsen! — Fern ist es von Dir, Solches zu thun, zu tödten den Gerechten mit dem Frevler, daß gleich sei der Gerechte und der Frevler; fern ist es von Dir! Wie? Sollte der Richter der ganzen Erde nicht Recht üben? —

(Borb. u. Gem.) O Herr und Richter Du ber ganzen Welt, Der ins Gericht vor seinen Thron sie stellt, Ob Deinem Volk, dem armen, Sei Leben und Erbarmen Als Richterspruch von Dir gefügt. O wolle unser Frühgebet erachten Dem Opfer gleich, dem früh einst bargebrachten! לבש צָרָקְרֹה מַעשָׁה. לְּךְּ לְבֵר הַיִּתְרוּן.
אָם אָין בְּנוּ מַעְשִׁים. זַכְרָה יְשֵנִי חֶכְרוּן.
וְהַם יְעֵלוּ לְזִפְּרוֹן. לִפְנִי יְיִ הָמִיד: בּשׁׁהּ
מַמֵּרֹה כִּלְפֵּי חֱסָר. לְהַפּוֹת אִישׁ לִתְחִיָּה.
עִמְּךְּ לְחֶסֶר הַפֵּח. גְמָל־נָא עָלְיו וְחָיָה. כְּחוֹב
עִמְּךְ לְחֶסֶר הַפֵּח. גְמָל־נָא עָלְיו וְחָיָה. כְּחוֹב
הָּוֹ חַיִּים. וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ הָּמִיר: בּשׁׁהּ
יִישִׁיבָה בִרְצוֹנְךְ אֶת־צִיוֹן עִיר קְרוֹשֵׁי. וְנָתְהָּ
יִדְ וְשֵׁם. בְּבִיתְּךְ לִמְלְרָשֵׁי. וַעַרְיכַת גַר לְבֶוֹּך יְשִיי. לְחַעָלֹת גַר הְמִיר: בּשׁׁהּ
חִזְקוּ וְאַמְצוֹ לְבַבְּכָם. עַמִּי בְּאַל מְעָזוֹ.
וְעִרְתִיוֹ כִּי חִנְצְרוֹ. גַּם אָת־זוֹ לְעִמַּת זוֹ. יְכַפֵּר

Du, ber umhildt bas Recht wie ein Gewand, Deß Nam' allein in Ehrfurcht wird genaunt, Wenn werthlos unser Thun, Dent' Derer, die in Chebron ruh'n, Und ihr Gedächtniß steig' empor zu Dir, Und glänze stets in lichter Pracht, Gleich Opfer, einst am Morgen bargebracht.

Der Du voll Hulb des Rechtes Schale senkst, Den Menschen hin zum Lebenswege lenkst, O Deinem Volke Lebensheil Sprich heute zu als Loos und Theil. O präg' ihm auf das Lebensmaal! Auf seiner Stirne laß es leuchten alle Zeit, Wie jeden Morgen einst das Opfer ward geweiht.

Dwend' in Hulb und Gnade Deinen Sinn Auf Zijon, Deine heil'ge Stätte, hin. Und in bem Hause, Dir geweiht, Sieb Deinen Treuen Halt und Festigkeit. Und zünde neu des Heiles Licht Dem Sohne Jischai's, o laß es fröhlich leuchten, Dem Opfer gleich, dem früh einst dargereichten.

Mit fräft'gem Sinn, mit startem Muth Halt' fest, mein Bolf, bein ewig Gut. Willst Gottes Wort Du halten, Wird Er auch gnäbig walten, בְער חַמּאַתִיכֶם. וְיִיְכּר רַחֵם בְּרָגְזוֹ. דּרְשׁוּ יָיַ וְעָזוֹ. בַּקְשׁוּ פָנָיו תָּכִיר. כְּעלַת הַבְּלֶּך אֲשֶׁר לְעלַת הַתְּכִיר: שופט כל הארץ סוגריו הארון.

אל מלך. ויעכור.

יִּלְכּר אֵלְהִים אֶת־בְּּרִיתוּ אֶת־אַכְּרָהָם אֶת־יִּצְּחָק וְאָת־יַּנְלְבּר אָלְהִים אֶת־בִּּרִיתוּ: כִּי־
יַּנְקְב: מֶרֶף נָחֵן לִירִאָיוּ יִוְכּּר לְעוֹלְם בְּּרִיתוֹ: כִּי־
כָּרֵך אֲכָרֶכְּה וְהַרְכָּה אַרְכָּה אֶת־זַרְעַךְ בְּכוֹכְבֵי הַשְּׁמֵיִם
וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זְרְעַךְ אָת שַׁעֵר אִיְּבָיו:
בַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זְרְעַךְ אָת שֵׁעֵר אִיְבָיו:
בַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זְרָעַךְ אָת שַׁעֵר אִיְבָיו:
בַּחוֹל הַבּוֹשׁ בָּיִים יִיִּ בְּמִשְׁפָּמִיךְ חַנִּינוּ: אַל חָבוֹשׁ

בְּמִשְׁפָּם עִמָּנוּ כִּי לֹא ִיצְּדֵּק לְפָנֵיְךּ כָל־חָי:

בְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן הְרַחֵם יִיָּ עַלִּינוּ:

לַיִּ הַיְשׁוּעָה עַל־עַּמְךְּ בְּרְבְּתְּךְּ פֶּלְה: יִיְ צִבְאוֹת אַשְּׁרִי עִפְונוּ מִשְּׁנְב־לְנוּ אָלהֵי יִעַקְב מָלָה: יִיְ צִבְאוֹת אַשְּׁרִי אָדָם בּוֹמֵחַ בָּרָ: יִיְ הוֹשִׁיְעה הַפְּּלְּךְ יִעַגְנוּ כִיוֹם־קָּרְאֵנוּ: מְּלָח נָא לַעַוּן הָעָם הַוָּה בְּגְרֵל חַסְרָּךְּ וְכַאֲשִׁר נָשְׂאֹתָה " סְלַח נָא לַעַוּן הָעָם הַוָּה בְּגְרֵל חַסְרָּךְּ וְכַאֲשִׁר נָשְׂאֹתָה

קָעָם הַזָָּה מִמִּצְּרֵיִם וְעֵר הֵנְּה: וְשָׁם נָאָּכְ יֹ וַיְּאָבֵּוֹר יִהנָח סָלַחְתִּי כִּרְבָּרֵךְ:

רַמָּר אָלְהַי אָוְנָך וּשְׁמָע פָּקַח עִינָיְךּ וּרְאֵה שׁמְמֹחִינוּ וְהָעִיר אָשֶׁר נִקְרָא שִׁמְדּ עַלֶּיְהַ כִּי לֹא עַל צִּדְקוֹחִינוּ אָנַחְנוּ מַפִּילִים חַּהָנוּנִיְנוּ לְפָנֶיְדּ כִּי עַל רַחָמִיְדּ הָרַבִּים: אַרנְי שִׁמְעָה אָרנִי סִלְּחָה אַרנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשִּׂה אַל אָמַדְר לְמַעַנְךּ אֶלהַי כִּי שִׁמְדּ נִקְרָא עַל עִירְדּ וְעַלּ עַמֶּך:

Denkt des Erbarmens bann in Zornes Gluth. — Sucht auf ben Herrn, kommt vor sein Angesicht. Das sei das Opfer, dargebracht beim Morgenlicht.

. אֱלֹהַיְנוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ

עקידה.

עקידה.

בראשי החרוזים מרדכי.

בְּלְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי סִתְרִי וּמָגנִי. וְקְרֶן יִשְׁעִי מִשְּנַבִּי

בְּיוֹם צֵּר לִי וְאוֹנִי. הִשְּׁכְּמְתִּי לְחַלֹּתְךְ מֶלֶּהְ רַב בְּיוֹם צֵּר לִי וְאוֹנִי. הִשְּׁכְּמְתִּי לְחַלֹּתְךְ מֶלֶּהְ רַב בְּיוֹם אַב אִיחָנִי. אֲשֶׁר בְּחַיְרְתּוֹ וְהָאָמִין בְּךְּ רְאשׁ לְאַבְרְהָם אַב אִיחָנִי. אֲשֶׁר בְּחַיְרְתּוֹ וְהָאָמִין בְּךְּ רְאשׁ לְאַבְרָהָם אַב אִיחָנִי. אֲשֶׁר בְּחַיְרְתּוֹ וְהָאָמִין בְּךְּ רְאשׁ לְמַאְמֵינִי. וְכֹר בְּרִיחוֹ וְחֹוֹשִׁיִעְנִי מִשְּׁמְמִינִי. יְיָ בְּלֶּרְ לְּמַאְמֵיע קּוֹלִי בְּנֶקְר: בְּנְקְר דְּבְּרְתְּ עִמּוֹ וְנִפִּיחוֹ לְשַׁלְּם־לוֹ מְשְׁבְּרָהוֹ וְהִוֹשְׁמְע קּוֹלִי בְּבֶּרְוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לִהְיוֹת לוֹ לְמִשְׁמֶּרֶת. מְשְׁבְּרָהוֹ וְנְפִיחוֹ וְקְבַּלְתוֹ בִּבְּקְר. בְּבְּרְבְּתְ עִמוֹ וְנִפִיחוֹ לְשַׁלְּחֵי הַנְּבְרִית לְהִיוֹת לוֹ לְמִשְׁמֵרֶת. בְּבְּקְר. בִּבְּקְר. בִּבְּבְלְתוֹ בִּנְשִׂירִי וַתְּאִמֹר לוֹ כָּח אָח־בְּנִבְן וֹלְא חָכְלְא. בְּבְּבְּוֹת לוֹ בְּתִיירִי וַתְּבִּלְתוֹ בְּתְּלְיִר לִוֹ בְּחִבוֹ הִאִירִי וַתְּבִּיתוֹ לִּי בְּבְּבְּתְּיר לוֹ בָּח אִחִלְּבְין וֹלְא חָכְלְא.

Unser Gott und unserer Bäter Gott! (Gem.) Mein Retter, Du, mein Hort, mein Schirm und Schilb, 1) Du, meine Macht und Kraft, wenn Leib mich hillt, Frilh fteh' ich hier, ruf' Dein Erbarmen milb, An Dich, mein herr! ergeht mein Fleh'n am Morgen. Am Morgen bent' erbarmend an ben Ahn. Des Glaubens Fels und Grund, — ber bing Dir an, Dent' an ben Bund, und bon ber Gunbe Wahn D läutre mich! Bor' meine Stimm' am Morgen. Am Morgen prilfend sprach zu ihm Dein Mund, Und reicher Lohn ihm blüht; ben ew'gen Bund Beschloffest Du, machft Deine Lieb' ihm tunb, Daß er Dir fliß, wie Weihrauchsbuft am Morgen. Am Morgen glänzt sein Stern. In Tugenbhelle Berklärft Du ihn. Du fprachft: Geh' an bie Stelle, Die ich Dir zeige, bort Dein Kind in Schnelle Mir opfre -, biefes eine Camm am Morgen, Am Morgen zeigt sein Berg sich ungetheilt, In frober Lieb' Dein Wort zu thun er eilt. Der Drang zu Dir kennt Maag nicht. Unverweilt Macht er sich freudig auf am frühen Morgen.

¹⁾ Berfaffer: R. Morbechat.

עַל־אַחַר הָהָרִים וְהַעֵּלְהוּ שָׁם לְעלָה. אֶת־הַּבֶּכֶשׁ אֶחָר הַעַּעֲשֶׁה בַבְּלָר: בְּלָר יִחַר שִׁמְךּ וְשָׁמֵע לְּקוֹלְּהְ וְהָיִרְאָה הַּנְעָהוֹ וִשְּׁשׁ בְּכָל־לִב עַל־אִמְרָחְהְּ לַעֲשׁוֹחוֹ הָאָוֹם בַּבְּלָר: הַבְּלְר: וְשָׁשׁ בְּכָל־לִב עַל־אִמְרָחְהְּ לַעֲשׁוֹחוֹ הַצוֹנְךְּ אָוֹם בַּבְּלָר: בְּלֶּךְ הַשִּׁרָה וְשָׁשׁ בְּכָל־לִב עַל־אִמְיֹחוֹ וְיִשְׁבֵּם אַבְּרָהָם בַּבְּלֶּר: לְלֵח עִצִים וְהַאָּב לָקְח טֵּאֲבֶלֶת לְשְׁחִשׁ בְּלִי פִּרְיוֹם לְּלֵחְ הַבְּּוֹרְהְ בִּיוֹם הַשְּׁלְיוֹי וְלָעֲקֹר בְּנוֹ לְבָּם יְנִאוֹ וְלַעֲקֹר בְּנוֹ לְתָבְּי הַשְּׁלְיוֹ וְלַעֲקֹר בְּנוֹ לְבָבְּי הָּבְּיוֹ וְלַעֲקֹר בְּנוֹ לְחָים וֹהַאָּר נְבְיוֹ וְנְשְׁחִשׁ וְלִיי וְלָבְיוֹ וְלַעֲקֹר בְּנוֹ לְקְיוֹ עַר־בְּבֶּלְר: בְּלֶּר הָשְׁלְחוֹי לֵי לִין עַר־בְּבֶּלְר: בְּלֶּר הָּוֹבְי וְנִישְׁרוֹ וְנִישְׁרוֹ וְנִשְׁלִי וְיִבְּיוֹ וְלְעָלְר בְּיוֹם וְלָבְיְ וְנִישְׁרוֹ וְנְשְׁלְוֹי עַר־בְּבֶּלְר: בְּלֶּר הָשְׁלְחוֹ וְלִאְ הַבְּיִי בְּבִּין יְחִיר וְעָלְיוֹ וְלַעְיךְר בְּנִי לְנִין עַר־בְּבֶּלְר: בְּעָּר וְיִשְׁלְחוֹ וְלִיץ בְּבְּלְּה הָשְׁלְחוֹ וְלִיץ עַר־בְּבֶּלְר: בְּלֶּר אָבְירוֹ וְלִייוֹ עַלְרוֹי עַרְבְּבְּקְר: בְּלֶּר וְנִישְׁרוֹ וְיִייִים וְנִישְׁרוֹ וְנִילִיוֹ עַרְבּבְּלְר: בְּלֶּר הָבְּעִר יְדְיִם אַלּייוֹ וְנְלְיוֹ עַרְבְּבְּלֶר בְּעָּבְיוֹ וְנְלִיץ בְּבְּבְים הָּבְּלִר בְּעָבְיוֹ וְנִבְיוֹ וְלְבִיי בְּעָר עַבְּיִבְים וְנִישְׁרוֹ וְנִישְׁרוֹ וְנִישְׁרוֹ וְנִישְׁרוֹ וְיִים וְנִישְׁרוֹ וְעִבְּלְיוֹ עָּיִים וְנִישְׁתְּיוֹ וְנִישְׁרוֹ וְנִיבְים אֵלְיוֹ עָרְבּים וְנְבְּבְּים הָשְּבְיוֹ וְנִישְׁרוֹ וְנִישְׁרוֹ וְנִיבְיִים וְנִבְּבְים וְנִישְׁתוֹ וְלִילְיִי בְּבְּים הָּבְּיוֹ וְנְעִיים וְנִשְׁרוֹ וְנִישְׁתְּי לְנִילְיוֹ עְרִיבְּים הְּבְּיוֹבְי וְבְּיִים וְנִילְיוֹ עְיִי בְּעִבְּיוֹ וְנִבְּים וְנִילְיוֹ עְלְים בְּעוֹי בְּעִים וְנְעְיוֹי וְנְיִיוֹ וְנְיוֹי בְּיוֹ בְּיוֹ וְיִבְיוֹ וְנְבְיבְּים הְבִּיוֹ וְיִילְיוֹ בְּיוֹבְי וְנִילְיוֹ וְלְיוֹ בְּיוֹבְיוֹ וְיִבְיוֹ בְּיוֹיתוֹ וְיִבְּיוֹ בְּיוֹיתוֹ וְיִיבְיוֹ בְּיִים וְבְּיִי וְיוֹבְיוֹ בְּיוֹי עְלִיים וְבְיוֹבְיוֹיוֹ בְּיוֹם וְיִיוֹיוֹ בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּיוֹים בְּבְיבְיוֹ

> Am Morgen war ihr Herz bereit zumal: Der Sohn bas Holz, ber Bater trägt ben Stahl. Sie zogen schlecht und recht! bis fich ber Strahl . . Von Deinem Glanze zeigt am britten Morgen. Am Morgen ruftet ibn schon frommer Muth. Er band ben Sohn, icon braut ber Stahl! Nicht thut Die Baterlieb' Einhalt. Balb foll bas Blut Des Opfers fliegen, faumen nicht bis morgen. Am Morgen war Dein Mitleib hell entbrannt. Dein Engel rief: Nicht rühre Deine Sanb Den Knaben. Sein Gebächtniß unverwandt Bleibt aufgespart bis später Zeiten Morgen. Am Morgen laß ben Frommen Anwalt fein. Des Opfers Afche ichau' - o maich' uns rein. Und ben Dir Rah'nben wolle Beil verleih'n! Sehnsuchtig harren wir von Nacht zu Morgen.

> > 1 1 1 1 1 1 1 L

לָהֶם נַפְּשָׁם בִּשְּׁאֵלְתָם כִּי לְּךְ נִכְּסְפָּה. בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וֹבַּבְּלֶּך: בְּלֶּך קוֹלָם שְׁמַע וּחְכַפֵּר עֵונוֹמִיהֶם. וְאֶרֶךְ אְּבְּלֶּתְם חִּחְשָׁב כְּעֵרֶךְ קְרְבְּנוֹמִיהֶם. לְקְחוּ וּבְאוּ בִּּוֹכְרוֹן צִּדְקָח אָבוֹמֵיהֶם. וְהֵם הֵבְיאוּ אֵלִיו עוֹר נִדְבָה בַּבְּלֶּךְ בַּבְּלֶּר: בְּלֶר חֵפּא חִינוּ וְרַחֲמֶזְיךְ עָלִינוּ יִכְּמֵרוּ. וְחַשְּׁלִיךְ בִּבְּלֶוֹת יָם בְּלֹ-חַפּא חִינוּ וְלֹא יִזְבֵרוּ. צוֹר הַעֲבֵר עֲוֹגְנוּ מִלְפְנֵיךְ וְלֹא יַשְׁאִירוּ. מִפְּנוֹ עִד־בְּלֶּקְר:

Am Morgen horch, gönn' ihrer Schuld Verzeihen, Acht' Opfern gleich Gebet, bas sie Dir reihen, Wenn an die Väter mahnend, sie Dir weihen Der Seelen Spenden neu an jedem Morgen.
Am Morgen sei Dein Herz in Lieb' entbrannt.
In Meerestiefen sei die Schuld verbannt.
Tilg' sie hinweg, bis ihre Spur entschwand,
Daß Nichts von ihr bewahrt sei bis zum Morgen.

ner Gnaden; denn sie sind von Ewigkeit her. Gedenk' und nicht die Sünden der Früheren; eilends mög' und entgegen kommen Dein Erbarmen; denn wir sind sehr verkümmert. Gedenk' unser, Ewisger! in der Deinem Volke zugewandten Huld, such' und heim mit Deiner Hüsse. Gedenke Deiner Gemeinde, die Du Dir geeignet in der Vorzeit, die Du erlöst zum Stamme Deines Besitzes des Zijonberges, auf dem Du Deinen Sitz genommen. Gedenk,

לָנֶצְח: זְכוֹר זֵי לְכָנֵי אֱדוֹם אָת־יוֹם יְרוּשְׁלָיִם הָאמְרִים לְנֵצְח: זְכוֹר זֵי לְכָנֵי אֱדוֹם אָת־יוֹם יְרוּשְׁלָיִם הָאמְרִים עָרוּ עַרוּ עַר הַיְסוֹר בָּהּ אַתָּה תָקוּם הְּרָהִם צִיּוֹן בִּי עֵת לְחֶנְּבְּיִּ הַשְּׁבְּיִרְהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאִל עָכְבִי הַשְּׁבִיִּם נְּכְרָבִי הַשְּׁבִיִּם וְנָלְם: זְכִר לְעַבְּרָיְה אָמִר נִשְׁבַּעְתָּ לְהָם בָּּךְּ וַחְּיִאַרְ הַאָּבְרָיְם אַרְבָּרִיךְ חַוּאֹת אֲשִׁר אָמְרַיִּיִרְ הַשְּׁבְיִים וְנָהְעַכֶם וְנָבְּחָלוּ לְעַלְם: זְכִר לְעַבְרָיְה אָמִן לְזְרְעַכֶם וְנָהְתֹּן וְנָחְלוּ לְעִלְם: זְכִר לְעַבְּרָיְה לְעִבְּרָה לְנִצְּחָם וּלְיִעִקְב אַל הַשְּׁאוֹ וְאֵל חֲשָּאתוֹן:

אַל נָגֹּים תָשֵׁת עַלִינוּ חַמָּגרוּ: וַאָּשֶׁר חָמָאנוּ:

תַּמָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לְנוּ יוֹצְרֵנוּ:

(In ben meiften Gemeinben wirb bies Stild übergangen.)

פיוסד ע״פ א״כ בראשי החרוזות ואח״כ חתום שהמ״ח קלונימוס חזק• אַרַבְּרָה תַחָנוּנִים כִּרָשׁ וְאָבְכֶּה. בְּענוּי נָפֶשׁ (בְּעַד) קְהָלִי אָבַכֶּר.

Ewiger, ber Zuneigung zu Fernschalasim, ber Liebe zu Zison, verzgiß nicht ewiglich. Gebenk, Ewiger! ben Söhnen Edoms ben Tag Veruschalasims, jenen, die sprachen: Wühlet, wühlet dis auf den Grund darin! Du wirst aufstehen, Dich Zisons erbarmen; denn es ist Zeit, es zu begnadigen; denn die Frist ist gekommen. Gebenke dem Abraham, Vizchak und Visrael, Deinen Anechten, denen Du einen Schwur gethan bei Dir, und sprachest zu ihnen: Wehren will ich euren Samen, wie die Sterne des Himmels; und bieses ganze Land, das ich verheißen, werd ich geben eurem Samen, daß sie es besitzen auf ewig. Gedenke Deinen Anechten, Abraham, Vizchak und Vaakob; wende Dich nicht zur Hartnäckigsteit bieses Bolkes und zu seinem Frevel und zu seiner Sündigkeit. —

(Borb. u. Gem.) D laß es uns nicht zur Sünde gereichen, baß wir thöricht gewesen und gefehlt.

אנו (Borb. u. Gem.) Gestündigt haben wir unser Hort! Ber= zeih' uns, unser Schöpfer.

a sourcelle

כּי גַקף בַּבַּרְוֶל סִבְבִי. בָּכוּ הָאָם הַרְבֵּה בֶּכֶה: בֶּכָה הִשְּׂבִיאָנִי כְּנְרֵע בַּרָנִי. לַעַנָּה וָרֹאשׁ הָרָוֹגִי. הָדְבַּמְמָחִי וְנָם קוּמִי רְנִּי. יָגַוְעָחִי בְּקָרְאִי נָחַר ּגָרוֹנִי ; (חטאנו) גָּרוֹנִי הָנְשַׁת קָרוֹא אֲרוּכָה. קוֹח נַחֲת וְהִנֵּה פְּרוּכָה. נוֹדְרָחִי בְּצִפּוֹר נוֹדֵר וְדַרְבִּי נִסְרָבֶח. מִפְּנִי בְּיבִה: דְּרוּכָח: דְרוּכָח לְשוֹן מַקְנִיאַי וּרְחָבָה. מְצְרֶבֶת פָּנִים בַּחֲשֵׁשׁ לֶּהָבָה. נַחְּקִם מִמַּצְבָם בְּחַשְׁלֹןּי ּוֹםְחִיבָה. וְלְהַשׁ אוֹתָם הַיּוֹם הַבָּא; (חשאנו) הַבָּא בְאַרְוֵה בְּמִאֲרֶב לְדְגּוֹר. וְתַּיּוֹצֵא צוֹרָה תִחִּי לְמָגוֹר. בָּל־רָעָתָם לְפָּנֶיךּ הַאָּגוֹר. וְהָרֵק חֲנִית וּסְגוֹר: וּסְגוֹר מוֹצָאָם וּמוֹכָאָם וָיָרְמְמוּ. בַּלַע פּלֵג לְשוֹנָם וְיָוְמָמְוּ. הַרוֹם שִׁנְיְמוֹ בּפִימוֹ וְיָהָקְמוּ. לַקְחַת נַפִּשִׁי זְמָמוּ: (חטאנו) זְמְמוּ לְרוּץ בִּצַּיָּאר אֵלֶוְךּ. נוֹעצוּ לְכְרוֹת בְּרִית עֶלֶיְךָּ. הָדִּיחוּ מִפְּעוֹנֶיְךָּ צִבְאוֹת חֲיָלֶיְךָּ. עֶלֶיְךָּ יָעַווֹב חילֶך: חִילִּך מִתְחַבֵּא מִפַּחַר לְשָׁבְר. בְּד יָרִיץ לְחִשְּׂמַגֶּב בְּחַחָטִיבְדּ. בְּשַׁען וַאַהַכְּךּ וְהִרְבֶּּךְ וְהֵיטִיכִּךְ. מָה רַב שוּבְּךְ: (חטאנו) שוּבְךְּ יֹאבֶת שָׁאָר וְשׁוּב. מִתְנַמֶּל בְּהִמְּצְאָך אָלֶוְךּ לְשׁוּב. קוֹחַ דִּבְרִי כְבוּשִׁים וְשׁוּב. ָמִי יוֹרְעַ יָשׁוֹב: יָשׁוֹב חָרוֹנְךּ וְאַרֹ חְכַלֵּנוּ. בִּי שָׁגִוְנוּ בְּהָגֶּרֹה כָלְונוּ. בְּדֶרֶךְ זוּ גַלֵּךְ הַשְּׂבִּילֵנוּ. הון הַבֵּט נָא עַמְּדְּ כֻלְנוּ: (חטאנו) כְּלְנוּ יַחַר נְחַלֶּה פָנְיוּ. נַזְבִּיר בְּרִית יִקְרַת פָּנִינְיוּ. בְּצֶדֶק לַחֲזוֹתִינוּ אוֹר פָּנְיוּ. יָקִימֵנוּ וְנִחְיֶה לְפָנֵיו: לְפָנִיו מְצַפְצֵף מִעָפָר לַוְהַקִימוֹ. עם מְיַחְהוֹ בְּשָׁכְבּוֹ וּבְקוּמוֹ . נָצַח מְחַבִּים לְיוֹם קוּמוֹ . בַּרוּהְ כְּבוֹר וָיָ מִמְּקוֹמוֹ: (חשאנו) מִמְקוֹמוֹ וְצֶף בַּחֲשׁ רְמִפוּשִׁי. לִפְאַר יָמִיר אֵפֶּר כְּבוּשִׁי. מִעְצֶב ְעַבוֹרָת קשָה לְהַנְפִּישִׁי. כִּי שָּׂבְעָה בָרָעוֹת נַפִּשִׁי: נַפְּשִׁי תִשְׁחּוֹחָח לְשִׁמוּם מְסַלָּה. הַהוּי סָךְ לְנָוֶךְ סְלוּלָה. מַשְׁמִיע שָׁלוֹם מִשׁוֹב לְכָסְלָה. יְכוֹנְגֶרָה עַר עוֹלָם סֶלָה: (חשאנו) סֶלָה דְרַשְׁחָיִּדּ וְלֹא נְטַשְׁחָנִי. בְּהַתְּפַשְׁטִי בָּצֵל יָדְךּ כָּפִּיחָנִי. מֵאָשׁ וּמָפַּוִם לָרָוָיָה הוֹצֵאחָנִי. וּמַקּרְנִי רִמִים ְעַנִיחָנִי: עָנִיתָנִי בְּכָל־אַת בְּהָתְעַשְּׁפִי. הוֹשֵׁשְטָהָ יִמִינְךּ בְּאַהַב לְגַפָּפִי. וְעַחָּה מוֹשִׁיעִי לא תַרְפִּי מְּחָלֵּת וְיִ יְדַבֵּר פִּי: (חשאנו) פִּי נַגִּיר מְּחָלְּחֶךְ תִּקְנָתְנִי. אַל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךּ הְּלָאוֹתִינוּ. בְּנֶדֵל חַסְרָּךְ מֵלֵט מִשְׁחִיתוֹתִינוּ. כִּי לֹא עַל צָּרְקוֹתִינוּ: צִּרְקוֹתִינוּ רָלוּ וְלְמָאדׁ קָצְרוּ. עוֹנִינוּ רַבּוּ וְהַפּוֹב עָצָרוּ. הַטְאִי אָבוֹת לַבָּנִים נָאָצֶרְוּ. זָרְעוּ חָשִּׁים וְקוֹצִים קַצְּרוּ: (חטאנו) קּצְרוּ יְרִיבִי קמות אָבִּי. דִּמּוּ לְתַּכָּרִית וְשִׁישִׁי וְרוֹבִי. קְרָאתִיךּ מֵעְשֶׁק זֵרִים לְעָרָבִי. שׁפְּמֵנִי יָנָ וְרִיבָה רִיבִי: רִיבִי בְּחַפְּשׂךְ נְשְׁרִי תְבַקּר. צִּדְקַת הוֹרִים לָפָנֶיךּ תַחְמֵר. מַצְרִיקִי חָּקָרֵב וּמַרְשִׁיעִי וַעָמֵר. וִסְּבֶר פִּי דוֹבְרֵי שְׁמֶּך: (חשאנו) שֶׁקֶר דּוֹבֵר לֹא יָבוֹא. לְנֶנֶד עִינֶוְדְּ כִּי תְתַעַבוֹ. שׁמְרְנִי רֶנֶר גָּאַנָה מִבּוֹא. וּמְשׁוֹאַת רְשָׁעִים בִּי חָבוֹא: חָבוֹא לְפָנֶיְךּ אֶלֹהֵי קֶרֶם פּאָנים מָקְנֶים לְפָּנֶיְךּ לְקַהֵם. הֶּאָרֵב מִנְחָתֶם כְּשׁנִים מֶקְרֶם. וְכוֹר עַרָחָדּ קָנִיתָ הֶקֶרֶם: (חטאנו) הֶרֶם מִפְּעָלֶיְדּ יִי אֲדֹנִי. עַצְיּםְ לִכְחוֹב בְּחָבַת נְרָנִי. בַּנְאָה מַרְחוֹק חֶקְיִף לַהַעִירָנִי. בְּרוּךְ אַמָּה וְיָ לַמְּרָנִי: לַמְּרְנִי לָהוֹעיל מֵמִית וּמְחַיֶּה. צִּיִּיְתָ וַיְּעַמוֹר אָמַרְתָּ וַיִּהְיֶה. הוֹרְנִי דְרֶכֶיף וְחָמִים אָהְיָה. עִרְוֹמֶיךּ לְעוֹלָם הַבִּיגגִי וְאֶחְיָה: (חטאנו) וְאֶחִיֶה וְזַרְעִי לְפְּנֶיְךְּ יבון. וּתְפַּלָתִי בָּקְטְרֶת הָמִיד הִבּוֹן. בְעד עניֶיוְד בְּבוֹאִי לִרְכוֹן. נְכוֹן לְבִי אָלהִים נָכוֹן: נָכוֹן וְקַיָם אָבוֹתֵינוּ סִפְּרִוּ. עֹדֶף טוֹבוֹתֶיךּ חֲטָאִינוּ כִּפֵּרוּ. לַבְּגִם נַם עַתָּח וְיוּפְרְוּ. וּפְנִיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ: (הטאנו) יֶחְפָּרוּ פָּנֵי מַכְבִּיהִי מוּעָקנוּ. וִלְבְּשׁוּ בְשֶׁת בְּהוֹצָאַת צִּרְקנוּ. וָבוֹא וְאַל וֶחֶרִשׁ לְצַהְּקנוּ. וְיָ שוֹפְּמֵנוּ וְיָ מְחוֹקְקַנוּ: מְחוֹקְקַנוּ הָדָּרִשׁ לְאםׁ נוֹשְׁעָה. הַשְּׁאִיבָה מֵיִם סְפַּעיִנִי הַיְשׁוּעָה. שַׁפַח נַפְשׁוֹתִינוּ בְּחָקּוֹתֶיֶךְ לְהִשְׁחַעִשְעָה. וְהָאֵר פְּנֶוְךְּ וְנָוֹשֵׁעָה: (חשאנו) וְנָוֹשֵׁעָה בְּשָׁפַּבְנוֹ לְפָנִיךּ שִׁיחָה. הַעְּעֶר לְנוּ עַוֹנִינוּ לְסַלְחָה. חַנּוּן כִּי עִמָּך הַסְלִיחָה. אָרנִי שָׁמָעָה אָרנִי סְלָחָה: סְלָחָה וָלֹא גַצֵּא דְחוּים. פְּשָׁמִינוּ יְהוּ כָעָב מְחוּיִם. נָחְנוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים. בִּי עִמְּךְ מקוֹר חַיִּים: (חטאנו) חַיִּים וָחֶסֶר אֵלִי וָה. מְחוֹ שְׁאַרִית הָעָם הַוֶּח. נְּשִׁים לְּחַקְּדִישׁ בְּקוֹל וֶח. וְקָרָא וֶה אֶל וֶה: וֶה וִכְחוֹב יְדוֹ לְּבֶרוֹשׁ. וָוֶה חָרָשׁ לַבְּבֶּןר יִגְרוֹשׁ. מִוֶּח וּמְיֶּת שִׁלּוּשׁ בְּרוֹשׁ. וְאָמַר קרוש קרוש: (חשאנוי) קרוש בְּבוֹא אֵלְיו הַקּוֹל. בַּף שִׁבְּלֶּת יכְרִיע לִשְׁקוֹל. נַקּוֹת קוֹרָאָיו בְּמַרְעִישִׁי קוֹל. וָאֶשְׁמַע אַחַרִי קוֹל:

קול גָּרוֹל־ בְּהִשְּׁמִיעַ לִּרְחוּמִים. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי מִמְּקוֹרֵי רְחָמִים. יִזְכּוֹר חַיּוֹם לְּסָבִיב מֻלְכוּתִי מִמְּקוֹרֵי רְחָמִים. יִזְכּוֹר חַיּוֹם לְסָבִיב מְתְחָמִים. אָל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּפָּא רַחֲמִים:

חטאנו וכר

אַכָרָהָם אָוָכּר וִהָאָרֶץ אָוֹכּר: בָּרִיתִי יַגָעַקֹב וָאַף אָת־בִּרִיתִי יִצְחָק וָאַף אָת־בִּרִיתִי אַכָרָהָם אָוָכּר וִהָאָרֶץ אָוִכּר:

7137 (Gem.) Gedenk' uns des Väterbundes, wie Du verheißen: Und ich werde denken meines Bundes mit Jaakob, und auch mei-

to be to take the

יְכוֹר לְנוּ כְּרִית רְאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמֵרְתְּ וְזְכַרְתִּי לְהָם בְּרִית רָאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵּיְאתִי אוֹתָם מִאֶּהֶץ מְּצְּרִים לְנִינִי הַנּוֹיִם לְהִיוֹת לְהָם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: מְאָרִי הַנִּוֹיִם לְהִיוֹת לְהָם לֵאלֹהִים אָנִי יְיָ: עֲשׂר עִפְנוּ כְּמָה שֶׁהִבְּטַחְמְּנוּ וְאַף נַם זֹאת בִּהִיוֹתְם עְשֵׁנוּ כְּמָה שֹׁהִבְטַחְמְּנוּ וְאַף נַם זֹאת בִּהִיוֹתְם בְּבְּלֹתְם לְאַ מְאָרֶץ אוֹיְבֵיהָם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא נְעַלְתִּים לְכַלֹּתְם לְּכַלֹּתְם לְּהַבּּיתוֹ אִתְם כִּי אֲנִי יִי אֱלֹהֵיהָם:

^{*}כשיש ברית מילה מוסיפין זה בפתיהת ארון הקודש.

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעַקְרַת יִצְּחָק וְחָשֵׁב שְׁבִוּת אָהְלִי וַעַקֹב וְהוֹשִׁיגִנוּ לְמַעוֹ שְׁמֶּךְ: אוֹת בְּרִית בֵּנִי וּבִינְּךְ אָבִינוּ. לְמִי הַחֹמֶמֶת הַבֶּר־נָא כַּי אָם בְּבְשְׂרָנוּ. כָּרָהָ בְּרִית הַּוֹחַלְּתֵּנוּ. זְכוֹר וְאַל־סָפֶר בְּרִיתְךְ אָסְּנְוּ. וְשׁוּב לְמַעוֹ שְׁמֶךְ: רַחְקְּ אִסְּנְוּ. וְשׁוּב לְחַלִים עַל־־שְׁאָרִית וִשְּׂרָאֵל וְהוֹשִׁיגִנוּ לְמַעוֹ שְׁמֶךְ: רַחֲמֶיךְ וְכוֹר לְמַעֵן שְׁמֶךְ: רְשְׁאָרִית וִשְּׂרָאֵל וְהוֹשׁיִגְנוּ לְמַעֵן שְׁמֶךְ: רְשְׁהָב אִישׁ חָּם הַּבְּרָתְרְ בָּנְיִהְ בְּנְיִם לְאוֹת לְמִשְׁמֶרֶת לַנְעַבֶּרִיף. חָנָק דְּרִשׁ דָּמִים שְׁפְּכוּ וְּמִיּ וְחַבְּיִרְּה. וְשׁוּב. הְרִשׁ דָּמִים שְׁפְּכוּ וְּמִי נִחְסְבְּיִיף. וְמִיּ בְּנִים לְאוֹת לְמִשְׁמֶרְ וְיִ וַחַסְבֶּיְיף: ושוּב. רְרִשׁ דָּמִים דּוֹן דִּינְנְוּ. חָשֵּׁב שְׁבִּוֹר וְשִׁבְּיר וְמִים שְׁפְּכוּ וְּמִיּיךְ שְׁמֵךְ בְּיִבְין בְּמִים בְּוֹן דִּינְנְוּ. חָנָם נְמִבְּרְנוּ וְלֹא בְּכָבֶיף פְּרִנוֹ וְלֹא בְּכָבֶיף פְּרֵנוּ וִיִּנְוּ. חָשָׁב שְׁבוּת בְּעִבְּרְנוּ וְלֹא בְּכָבֶף פְּרֵנוּ וְלֹא בְּבָבֶיף בְּבִּוֹת בְּעִנְינוּ. חָנָם נְמִבּוֹת וְלֹא בְּבָבֶיף בְּבְּיוֹב לְּמְבְנִינוּ שְׁבוּת בְּבִיתְ מְענִינְנוּ. וְחָשׁב שְׁבוּת בִּי בְּבוֹת בְּלְנִית וְנִינִינוּ. חָנָם נְמְבָּרְנוּ וְלֹא בְּבֶבֶםף פְּבְּנוֹ וְשִׁבּי שְׁבוּת בְּשְבוּת בְּעִבּוֹת הְוֹים בְּעִבּוֹת בְּיִבְיוֹ בְּבִית בְּבֹית וְחָשׁב שְׁבוּת שְּבוּת בְּבִית בְּנִינְנוּנוּ וּלְשִׁב שְׁבוּת בְּבוּת בְּבוֹת בְּבִּיוֹ בְּעִבּית בְּבִית בְּבוֹת בְּבוֹים בְּוֹיבְעוּ בְּעבוּת בְּבִית בְּים בְּחִיבְּת בִּית בְּבִית וְנִילְבוּת בְּיִיבְנִים בְּיִי נְחָבְּיִיךְ בְּיִים נְּתְבִּבְּיִים וְּבִּית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבֹית בְּיִבּית בְּיִים בְּבּבּית בְּבּית בְּבּית בְּיבּית בּיוֹב בְּית בְּיִבְּיוּת בְּיִיבְית בְּבְּיוֹב בְּבְּבְיבוּת בְּבְית בְּיבְית בְּנִית בְּיבְּים בְּבְּבּית בְּבּית בְּבְּית בְּבִיתְיה בְּיִים בְּבְּיוּם בְּבְּיוּת בְּיבְים בְּבּיוּת בְּבּית בְּבְּבְים בְּיבְּית בְּבְּבְּבְיוּת בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבּיוּת בְּבְיוּם בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבְּבְים בְּבְּבְּב

פְּרִית אֲבוֹתִיך אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְהֶם: מל אֶרִז-לְבָבֵנוּ לְאַהַבָּה אֶת־לְבָבְנוּ לְאַהַבָּה אֶת־יִּי אֲלֹהִיך אֶתּ־לְבָבְנוּ לְאַהַבָּה אֶת־יִּי אֲלֹהִיך פְּכָל־לַבְבָּנוּ וְיִבְּקְרִּ וְּאָלִהִיך וְמִשְׁר וְמָשְׁר וְמְשָׁר וְמָשְׁר וְמְשָׁר וְמָשְׁר וְמָשְׁר וְמָשְׁר וְמָשְׁר וְמָשְׁר וְמְבִּיְּוֹך וְמְשָׁר וְמְבָּבְּוֹ וְכִלְבְּבְּך וְנְבְּבְּוֹ וְנְכְּלְבְּבְּוֹ וְנְמְעֲבִיוּ וְמְשֵׁבְיִי מְתִּיִם אֲשֶׁר וְמִשְׁר וְמִשְׁר וְמִשְׁר וְמְשְׁר וְמִשְׁר וְמִשְׁר וְמִשְׁר וְמְשְׁר וְמְשְׁר וְמְשְׁר וְמְבָּבְּר וְנְבְּלְבִּרְ וּכְלִיךְ וְמְשְׁר וְמְשָׁר וְמְשְׁר וְמְשְׁר וְמְשְׁר וְמְשְׁר וְמְשְׁר וְמְשֵׁר אָמְוֹיִם וְמְשְׁר וְמְשֵׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשְׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשְׁבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשְׁבְיוֹ וְמְשְׁבְיוֹ וְמְשֵבְיוֹ וְמְבִבְיוֹ וְמְשִׁבְיוֹ וְמְשֵׁבְיוֹ וְחְשִׁאְינוּ וְמְשֵעְיוּך לְמְעֵנִי וְחַשּׁאִרְיִן לְּמְעֵנִי וְחַשּּאְרִין לֹא אָוֹבְּר וְמִשְׁנְיִן וְחַשְּאִינוּ לְמְעֵנִי וְחַשּּאִתְיִן לְא אָוֹבְי לְמְעֵנִי וְחַשּּאִרִין לִא אָוֹבְר: מְחָה פִּשְׁעִינוּ וְחַשִּאְינוּ וְחַשְּאִרִין וְחַשּאִרִין לְא אָוִבּר: מְחָה פִּשְׁעִינוּ וְחַשִּאִינוּ וְחַשִּאִייִן וְחַשְּאִרִין לְא אָוִבְּר: מְחָתִין וְחַשִּאִינוּ וְחַשְּאִינוּ וְחַשִּאִינוּ וְחַשְּאִינוּ וְחַשְּאִינוּ וְחָשִׁבְיוֹ וְחָבּיִי וְחָבְּיִיּיִין וְחַשְּאִינוּ וְחָבּיּיִי וְחָבּיּעִינִי וְחַשְּבִין וְחָבּיּיִבְּיוֹ בְּיִבְיוֹ בְּיִבְי וְחִבּיּים בְּיִבְייִי וְחַמְשְנִיי וְחַשְּבִיי וְחָמְשִינִין וְחָשְּבִי וְיִבְּיִבְי וְמִבּיּיְם בְּיִבְּיִי וְחִבּיּים בְּיִבְּיִבְיי וְחִבּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִי וְחְשִׁבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּיוּבְיּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיּיִבְיוּבְיּיִים בְּיִבְיּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִיּים בְּיּבְיּבְּיוּים בְּיּבְּיוּים בְּיּיִים בְּיִיּיְיְיִיּיְיְיו

nicht ben Bund mit beinen Batern, ben Er ihnen beschworen. -Deffne unfer Berg, zu lieben Deinen Namen, wie es heißt: Und es wird öffnen ber Ewige, bein Gott, bein Herz und bas Herz beines Samens, zu lieben ben Ewigen, beinen Gott, mit beinem ganzen Herzen und beiner ganzen Seele um beines Lebens willen. - Führe zurud unfere Bertriebenen und erbarme Dich unfer, wie es heißt: Und es wird zurückfehren ber Ewige, bein Gott, zu beinen Vertriebenen und sich bein erbarmen, zurückfehren und bich sammeln aus allen Bölkern, bahin bich zerftreuet hat ber Ewige, bein Gott. — Sammle unsere Verstoßenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von dir sein wird am Ende des Himmels von bort wird Er bich sammeln, ber Ewige, bein Gott, unb von dort bich holen. — Lasse Dich von uns finden, wenn wir Dich suchen, wie es heißt: Und bu wirst suchen von bort ben Ewigen, beinen Gott, und bu wirst ihn finden, wenn bu nach ihm verlangest mit beinem ganzen Herzen und beiner ganzen Seele. -Lösch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: 3ch, 3ch bin es, ber ablöscht beine Missethaten um meinetwillen

בית הפלח יפרא לכל־הַעָּמִים:

בִּתְ הִפּלָּח יִפָּרָה אָלִי בִּי גָאַלְּחִיה: הַלְבֵּו חֲטָאֵינוּ בַּשָּׁלְיִר בְּטָה שָׁבָּתוּב לְכִינוּ מִיִם מְהוֹרִים וּמְהַרְנִּים כְּמָּלְתִּי שִׁבְּתוּב לְכִינוּ מִיִם מְהוֹרִים וּמְהַרְנִּים כִּשְּׁלְיִּ בְּעָבְיוֹ שִׁבְּתוּב לְכִינוּ מִיִם מְהוֹרִים וּמְהַרְנִּוּ בִּשְׁלִי בִּינוּ מִיִם מְהוֹרִים וּמְהַרְנִּוּ בְּמָה שָׁבָּתוּב לִכִּוּ מִיִם מְהוֹרִים וּמְהַרְנִּוּ בִּשְׁלִי בִּי בִּיוֹם הַיָּהְ וְעַבְּתוּב בְּמִר מִיִּם מִּבְּל הַמְּבְּתוּב בְּמָה שָׁבְּתוּב לְכִינוּ מִיִּם מְהוֹרִים וּמְהַרְנִּיּם כִּפְּל הַמְלְּתְּב בְּיוֹם הַיָּהְ וְשַבְּקְרִנוּ בְּּמָה שָׁבְּתוּב לְּכִּיוֹ בְּעְבִים מִיּבְּל הַעְּבְּיוֹם מְּהְנִיּ בְּבִית הְּפִּלְּחָה יִשְׁבְּחוֹב לְּמָה וְנִיבְּקְה בְּיִבְיוֹ הַבְּעָּהְ וְשַּבְּחוֹב בְּבִית הְּפְּבְּיתוּ בְּבִית הְפְבְּתוּ בְּבִית הְפְבְּתוּ בְּבִית הְפְבְּיתוּ בְּבִית לְפְבִיוֹ הַשְּבְּתוּ בִּיוֹם הַיָּהְ בְּבִית הְפְבְּתוּ בּבִית הְפְבְּתוּ בִּיִי בִּיוֹם הַיְּהִי עִבְּרוּ בְּבְּעִים לְּבְּתוּ בְּבְיתוּ בְּבְּתוּ בְּבְּתוּ בְּבְּתוּ בְּבְּתוּ בְּבְּתוּ בְּבְּתוּ בְּבְּתוֹ בְּבְּתוּ בְּבְּתוּ בְּבִיי וְבְּבְּתוּ בְּבִּתוּ בְּבִּי וְבִּי בְּיִים בְּיִים בְּבִיי בִּיוֹם הַנְּבְּיוֹ עוֹלְם הְנִים בְּבִּית הְבִּי בְּיוֹם הַנְּבְּתוּ בּיִּבְשְׁבְּיוֹ בְּבִּי בְּיוֹם הַנְיִים בְּבִּיוֹם בְּיִבְּיוֹ מִּים בְּבִיי בְּיִבְּי בְּיִבְּיוֹ בְּיִי בְּיוֹם הַנְּבְּיוֹ בִּי בְּעִבְּיוּ בְּבִּי בְּיוֹם הַבְּיִי בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִית בְּיִבּים בְּבְּבְּיוֹם הְבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּיתוּ בִּיוֹם בְּבִּים בְּבִּיתוּ בּיוּבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּיוּ בְּבִיתוּ בְּבְּבְּבּים בּיוֹם בְּבִּיתוּ בּבּית בּבִּיתוּ בּיוּבּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּבְּיוּ בְּבִּים בּבִּית בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבִּים בּיוֹם בְּבִּים בְּבִּים בּיוֹם בְּבִיתְים בְּבְּבְּיוֹם בְּבִים בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּים בְּבִים

und beiner Sinden gebent' 3ch nicht. Lösch' unfere Missethaten ab wie Wolf' und Nebel entfleucht, wie Du verheißen: Ich habe wie Gewilf abgelöscht beine Missethaten und wie Wolfendunft beine Sunden. Kehre zu mir gurud, benn Ich habe bich erlöft. - Lag unfere Sunden weiß werden wie Schnee und Wolle, wie es heißt: Wohlan, wir wollen mit einander es ausmachen! spricht ber Ewige: Wenn eure Sünden sind wie Purpur, — wie Schnee sollen sie weiß werben; und find fie roth wie ber Purpurschnecke Saft, — wie Wolle sollen sie (weiß) werden. — Spreng' auf uns reines Waffer und reinige uns, wie es heißt: Und Ich werbe auf euch sprengen reines Wasser, daß ihr rein Von all euren Unreinheiten und all euren Götzen werbe Ich euch reinigen. — Bergieb unsere Sünden an diesem Tage und reinige uns, wie es heißt: Denn an biefem Tage fühnt Er cuch, um euch zu reinigen; von all euren Sünden follt ihr vor dem Ewigen rein werben. — Bring' uns nach Deinem heiligen Berge, und erfreu' uns in Deinem Bethause, wie es heißt: Und 3ch bringe fie nach meinem beiligen Berge, und erfreue fie in meinem Bet-Ihre Ganz= und Schlachtopfer follen zum Wohlgefallen fein auf meinem Altare; benn mein hans wird ein Bethaus genannt werben für alle Bölker. -

יי שְּׁמַׂעְ קוֹלֵנְוּ יֵיָ אֶלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְלַבָּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אָת־תִּפִּלְּתֵנוּ:

הַשִּׁיבֶנוּ יִי אֵלֶיךּ וְנָשְוּבָה חַדִּשׁ יָבִינוּ בְּקָרֶם:

ין נְחַמְהָנוּ: פִּי לְּךָּ יִיָ הוֹחָלְנוּ אַמָּה תַעֵנָה אָרָנוּ וְיִהְיּוֹן לְבָנוּ לְפָנֶיף יָיָ צוּרְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אַל אַמְרֵינוּ מְלָפָנִיף וְרוּחַ קְרְשִׁף אַל תִּפְּח מִפָּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת וִקְנָה כָּכְלוֹת כּחֲנוּ אַל תַּעִוֹבְנוּ: אַל תַּעוֹבְנוּ: אַל תַּעוֹבְנוּ: אַל תִּירָתוּ בְּיִלְנוּ אַלְחָינוּ אַל תִּרְחַק מִפְּנוּ: עֲשֵׂה עִפְּנוּ אוֹת לְּטוֹבְרוּ וְיִרְאוּ שׁוֹנְאִינוּ וְיִרְשׁוּ כִּי אַתָּה יִיָּ עֲעוֹרְהְזנּ אַלְחָינוּ: בִּי לְּךָ יִיְ הוֹחָלְנוּ אַמָּה תַעַנָּה אָרְנִי אֶלְהִינוּ:

ydu (Borb. u. Gem.) Hör' unsere Stimme, Ewiger, unser Gott! sei schonend und erbarme Dich-unser, und nimm in Barm= herzigkeit und Gnade unser Gebet an.

איבנו (Borb. u. Gem.) Führ' uns zu Dir, Ewiger! zurück, baß wir umkehren. Erneue unsere Tage wie vordem.

Wundes und das Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Hort und Erlöser! Wirf uns nicht hinweg aus Deinem Angesichte, und den Geist Deiner Heiligung nimm nicht von uns. Wirf uns nicht weg zur Zeit des Alters, wenn schwindet unsere Kraft, verlaß uns nicht. Verlaß uns nicht, unser Gott! entserne Dich nicht von uns. Thu' an uns ein Zeichen zum Guten, daß es sehen unsere Feinde und beschämt seien, daß Du, o Ewiger! uns beigestanden und uns getröstet. Denn auf Dich, Ewiger! harren wir. Du wirst erhören, o Herr, unser Gott!

ח' אַלֹהַינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אַל תַּעוֹבְנוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ וְאַל תַּכְּלִיבֵונוּ וְאַל תַּכְּלִיבֵונוּ וְאַל תַּכְּלִיבֵונוּ וְאַל תַּכְּלִיבֵוּ וְאַל תַּכְּלִיבְוּ וְאַל תַּכְּלִיבְוּ וְאַל תַּכְּלִיבְוּ וְאַל תַּכְּלִיבְוּ וְאָל תַּכְּלִיבְוּ וְאָל הַבְּבְנוּ לְיִרְאָה אָת־שְׁבֶּוּ וֹיִי וְבְּבֵּנוּ לְיִרְאָה אָקִיךְ בְּאָמִת וּבְלֵב שְׁלֵם וּמֹל אָת־לְבְבֵנוּ לְאַרְבְּבְנוּ לְאַרְבְּרֵנוּ בְּבְּתוּב אַלְיךְ בְּאָמִת וּבְלֵב שְׁלֵם וּוֹלִי בִּי תַב שְׁבְּרוּב הַנְּדוֹל הִּמְחוֹל וְתִסְלַח (נ"א וֹתְכּפר) לְעוֹנִי בִּי רַב בְּרְבִּר הְבְּרוֹב לְתִוֹבְי בִּי תַב בּרְבִיר בְּרְבְּבְּרוּב בְּרְבִי שְׁבְּרוֹב בְּבְּרוּב בְּרְבִיר לְּמְעוֹבְי בִּי תַב בּרוּב בּרְבִי בְּבְּרוּב בּיְרְבִי בְּבְּרוּב בְּרְבִי בְּבְּרוּב בְּבְּרוּב בְּבְּרוּב בְּרְבִיי בְּבְּרוּב בְּבְרוּב בְּבְּרוּב בּיִיבְר בְּבְּבְּרוּב בְּבְּרוּב בְּבְּרוּב בּיִי וְבְּבְּרִי בְּבְּרוּב בְּבְּרוּב בְּבְּרוּב בּיִי וְבְּבְרוּי וְשִׁלְּבְי לְבְבְּבְיוֹב בְּבְּרוּב בּיִי וְבְּבְּרוּב בְּבְּרוּב בְּבְּבְרוּי לְבְבְבְּרוּב בְּבְּרוּב בְּבְּבְרוּי לְמָעוֹבְי בִּי וְתַבְּבְרוּי בְּבְּוֹב וּיִבְּרְיוֹם בְּבְּוֹב וּיִבְּיוֹב בּיוֹבְיוֹב וּעִבְּיוֹב בּיוֹב בְּבְּיוֹבְיוֹב בּיִיבְרְביי בְּבְּבְּיוֹב בּיוּבְיוֹב וּיִבְּיוֹב בְּיוֹבְיוֹב בּיוֹב בְּבְּבוּים בּיוּבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹב בּיוֹב בְּבְּיוֹב בּיוֹבְב בְּיוֹבְיוֹב בּיוֹב בְּבְּבְּיוֹב בּבְּבְּבוּיוּ בְּבְּבְרוּי בְּבְּבְבוּוּי בְּיִבְּיוֹב בְּיוֹבְיוּי בְּיִים בְּבְּבְּבוּי בְּבְּבוּיוּי בְּיִבְיוֹב בְּיוֹבְיוּ בְּבְּבוּיוֹי בְּיִבְּוּי בְּבְּיוֹבוּי בּיִי וְבְּבְעוֹבִי בְּיִבְיוּבְיוּ בְּבִיוּבוּי בְּבּיוֹבוּי בְּבִיוּבוּי בְבְּיוֹבוּי בּיִי בְּבִיים בְּבּיוּבוּי בְּבְּיוֹבוּי בְּיִבּיוֹבוּי בְּבִיוּבוּי בְּבוּבוּי בְּיוֹבוּי בְּבּיוּבוּי בְּבּיוּבוּי בְּיוֹבוּי בּיי בְּבּבּי בְּבּרְבוּי בְּבּיוּבוּי בְּיוּבוּיוּ בּיוֹבוּי בְיוּבוּיוּ בּיוֹבוּי בּיוֹבוּיוּ בּיוּבוּי בּיוּ בְּבוּי בּוּבוּיוּ בּוּי בְּבּוּבוּי בּיוּבוּי בּוּי בּוּבוּי בּוּי בְּבּוּי בּוּבוּיוּ בּוּבוּיוּ בּוּי בְּבּוּי בּיוּבוּיוּ בּוּבְיוּ בּוּבְיוּ בּוּבוּי בּוּבוּי בּוּבוּי בּוּבוּי בּוּבוּיוּבוּיוּ בּיוּבוּים בּוּבוּים בּיוּבּים בּוּבוּיוּבוּיוּ בְּבּיוּ בּוּי

ח׳ אֶלֹחִינוּ וֵאלֹחֵי אֲבוֹתִינוּ :

סְלַח לָנוּי מְחַל לָנוּי כַּפֶּר לָנוּ:

אָנוּ בְנֶיְךְּ וְאַהָּה אָבִינוּ: אָנוּ קִהָלְךְּ וְאַהָּח הָלֵקְנוּ: אָנוּ צֹאנְךְּ וִאַתָּח רוֹיֵעְנוּ: כי אָנו עַכּּוְדְּ וְאַמָּח אֶלֹהֵינוּ. אָנוּ עַבָּרֶיִדְּ וְאַמָּח אֲדוֹגִיְנוּ. אָנוּ נַחַלְחָדְּ וְאַמָּח גוֹרָלֵנְוּ:

אלחינו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott!

Berlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beschäm' uns nicht! Brich nicht Deinen Bund mit uns, bringe uns zu Deiner Lehre hin, lehr' uns Deine Gebote, zeig' uns Deine Wege, neig' unser Herz, Deinen Namen zu fürchten, und öffne unser Herz Deiner Liebe, daß wir zurücksehren zu Dir in Wahrheit und mit voller Seele. Um Deines großen Namens willen vergieb und verzeih' unsere Sünden, wie es heißt in Deinem heiligen Worte: Um Deines Namens willen, Ewiger! verzeihe meine Sünde, ob sie auch groß ist.

אלהינו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott! אלהינו Berzeih', vergieb und sühn' uns.

Denn wir sind Dein Bolk und Du unser Gott, Wir Deine Kinder, Du unser Vater, Wir Deine Knechte, Du unser Herr, Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil, Wir Deine Grbe, Du unser Loos, Wir Deine Heerde, Du unser Heil, אָנוּ פַעַלְחָךּ וְאַמָּח יוֹצְרֵנוּ:

אָנוּ כַרִמְךּ וְאַתְּה נוֹטְרֵנוּ.

אָנוּ סָגָלְתְּדְּ וְאַחָּה קְרוֹבֵנְוּ:

אָנוּ רַעִיָחָךְ וְאַמָּה רוֹרִינוּ.

אָנוּ מאָמִירֵיךּ וְאַחָּה מַאָמִירָנוּ:

אָנוּ עַמְּדּ וְאַמָּה מַלְבֵנְוּיּ

ק אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן · אָנוּ קְשֵׁי עְרֶּף וְאַתָּה אָרֶף אַנּוּ מְלֵּצִי עָוֹן וְאַתָּה מְלֵּי רְּוֹשֵׁי עְרֶף אָנִּוּ יְמִינוּ יְאַנִּים וְאַתָּה הוּים וֹשְׁנוֹתְיִךְ לֹא יִמְמוּ:

ח׳ אָנָא תָּבֹא לְפָנִיְךְ תִּפִלְּתְנוּ וְאַל תִּחְעַלֵּם מִתְּחִנְּתְנוּ יִאַלְּהִינוּ שְׁצִּיִן תְּבָּא לְפָנִיְךְ תִּפְּנְיִם וְּקְשִׁי־עְרֶף לוֹמֵר לְפָנִיְךְיִי אֵלְהִינוּ שָׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזִּי פָנִים וּקְשִׁי־עְרֶף לוֹמֵר לְפָנִיְרְיִי אֵלְהִינוּ שָׁאַנוּ:

נִאלהִי אֲבוֹרְנוֹ עַזִּי פָנִים וְאַתָּח רַחִים וְחַנּוּוֹ וְלֹא חְמָיִאנוּ אַבְּרֹ וֹ וְלֹא חְמָיִאנוּ אַבְּרֹ וְאַבְּרֹ אַנִּים וְאָבְּחְנוּ חָמֵאנוּ:

ח״וק ישְּקנוּ. בְּגַרְנוּ. נְּוַלְנוּ. הְבַּרְנוּ דְפִי: הַעִינוּ. וְהִרְשַׁענוּ. וַרְנוּ. חָבֵּקנוּ שַּקר: הַעִינוּ. וְהִרְשַׁענוּ. וַרְנוּ. חָבֵּקנוּ שַּקר:

Wir Dein Beinberg, Du unfer Büter,

Wir Dein Werf, Du unfer Bilbner,

Wir Deine Traute, Du unser Freund,

Wir Dein Eigenthum, Du unser Nächster,

Wir Dein Bolf, Du unfer König,

Du, den wir bekennen, wir, die Du wolltest ernennen; IR (Gem.) Wir von frechem Antlige, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatzten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

(Borb.) D laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, benn wir sind nicht frechen Antliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unser Bäter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt; — Ja wohl haben wir gesündigt!

(Vorb. u. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen

a countly

יָעְצְנוּ רָע. כִּוְרָנוּ. פָשִׁעְנוּ. צְרָנוּ. הַעְינוּ עָרֶרוּ. הַעְינוּ עָרָרוּ. הַעְבָנוּ. בְּלְנוּ. הַעְנוּ. הַעְנוּוּ לְנוּ: בְּלִינוּ הִנִּשְּׁענוּ: בְּלִינוּ הִרְשָּׁענוּ:

הָרְשַּׁעְנוּ וּפָּשֵׁעְנוּ יִלְבֵּע נוּ יִּשְׁענוּ נוּ בְּלָבֵּנוּ הַלְּבֵעוּ וּפְשַׁעְנוּ יִחְשׁענוּ לְּנוּ יִשְׁענוּ בּלָבֵּנוּ בְּלָבֵּנוּ בְּלָבֵּנוּ בְּלָבֵּנוּ בְּלָבֵוּ בְּלָבֵוּ בְּלָבֵוּ בְּלָבֵוּ בְּלָבֵוּ בְּלְבֵּנוּ בְּלְבֵּנוּ בְּלְבֵּנוּ בְּלְבֵּנוּ בְּלְבֵּנוּ בְּלְבֵּנוּ בִּי יַנְבְּה לְסְלוֹחַ: אָל הָינוּ בִּי יַרְבָּה לְסְלוֹחַ:

und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenschaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Berscherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

Von (Gem.) Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

Darum ist uns noch nicht Hülse worden. Leg' es uns in's Herz, den Weg des Frevels zu verlassen, und wolle das Heil uns schleunig nahe kommen lassen, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Es verlasse der Frevler seinen Weg, und der Mann der Unthat seine Gesinnungen und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

ח' אַלהַינוּ וָאלהֵי אַבוֹחֵינוּ.

סָלַה וּמְחֶל לַעֲונוֹתְינוּ בְּיוֹם (חַשַּבָּת הַנִּים) הַכְּפּוּרִים הַנָּה וְהַעְתָר לְנוּ בִּתְפּלְתְנוּ לְהִשְׁחֵל לְבָר בְּבְּלְיוֹתִינוּ לְהָשְׁחֵל לְבָר בְּבְּלוֹתְינוּ לִשְׁמוֹר פִּקְּבֶר לְךּ וְהַכְּנִע עָרְפָּנוּ לְשִׁמוֹר פִּקְּבֶר לְבָר וֹמֵל אָת־לְבָבְר לְבָר וְמִלּ הְּתִּדְּיִם הָּתִּינוּ לִשְׁמוֹר פִּקְּבֶר לְבָר וֹמֵל אָת־לְבָבְר וֹמִל יִי אֶלְהְיּ וְחַבְּע בְּלִיוֹתִינוּ לִשְׁמוֹר פִּקְּבֶר לְבָר וֹמִל אָת־לְבָבְר וֹמִל יִי אֶלְהְיּ וְמִבְּר לְבָבְר וֹמְלְּהְ וֹמִלְּתְּר לְבָבְר וֹמְנִי הְּתִּר בְּלְיוֹתִינוּ לִשְׁמוֹר פִּקְּבְרוּב בְּתוֹנְתְּהְיּ וֹמִייְרְ אָתְר לְבָבְר וֹנְהְיִבְּה אָת־שְׁבָּח וֹבְתְּבְר לְבְבְּר לְבְבְר וֹנְתְּיִי אָת־לְבָבְר וֹנְמְיִי אָתְר לְבָבְר וְנִייְי אָת־לְבְבְר וְבִּייִם וֹתְעָּך לְבָבְר וְמִייִר אָת־לְבָבְר וֹנִייְי אָלְהְיִיךְ אָתְר לְבְבָבְר וֹנְמְיִי וְבְּיִי בְּבְּיִים וְבִּיִייְ אָת־לְבְבָר וֹבְיּיִים וְבִּיְיִי אָתְר לְבְבָרְ וּבְּכָלְר וְבְּכְלְר וְבְבְּלְר וְבְבְּר לְבְבְר וְבִיּים וֹבְעִייְר יִי אָלְהְיִים בְּח וּבְּבְרְר וְנִייְי אָתְר יִנְבְּבְר וְּחְיִּים וְבִּבְּר וְבְבְּר וְבְבְּר וְבְּבְרְבְבְר וְבְּבְיוֹם וֹתְיִייְם בְּבְּר וְבְבְרְבְבְר וְבְּבְיִים וְבִיוֹים וֹבְיוֹים וְתִּנְתְּבְּי וְבְּבְּר וֹבְבְרְבְבְּר וְבְבְּבְר וְבְּבְיוֹב וֹבְעְיוֹבְי וְבְּיוֹבְי וְבְּבְיוֹם וּבְּיוֹם (מִשְּבָּת וְבִים וְבְּבְּבוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹם וְתִּיְבְיבְיוֹם וְבִיוֹבְיוֹם וְבִּיוֹם וְבְּבְּיוֹם וְבְּיוֹם וְבְּבְּיוֹם וּבְּיוֹם בְּיִים בְּבְּיוֹם וְבְּיוֹבְיוֹם וְבְּיִבְיוֹם וְבְּיוֹבְיוֹם וּבְּיוֹבוֹים וְבְּבְּיוֹם בְּיִּים וְבְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹבוֹים בְּבְּבְיוֹבוֹים וְבְּבְּיוֹם וְבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹבוּים וְבְּבְּיוֹב בְּבְּבְיוֹבוּיוֹם בְּבְּיוֹם מְחִים וְבְּיוֹבוֹים בְּבְּבְיוֹבוֹיוֹם וְבְיוֹבְיוֹבוֹיוֹם וְבְּבְיוֹבוּיוֹים בְּיוֹבוּיוֹב בְּבְּבְיוֹבוּיוֹם וְבְּבּיוֹבוּיוֹים בְּבְבְיוֹים בְּיוּתְיוֹבוּיוֹב בְּבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹבוּיוּ בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹב בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹים וְבִיוּים בְּבְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוּים בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹב

הַּוְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁנְגוֹת אַמָּה מַכּיר הַרְצוֹן וְהָאְנָּם הַנְּלוּיִם הַנְּלוּיִם הַנְּלוּיִם לְפָנֶיךְ הֵם נְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אָנוּ מָה וְהַנִּינוּ מָה צִּרְקְנוּ מַה יִשְׁעְנוּ מַה בּחֵנוּ מַה בָּחֵנוּ מַה בְּבְלוּיִם הַשְּׁבוֹ וְיִבּוֹנְוּ הָשְׁבוֹ הַשְּׁבוֹ הַנִּבוֹנִים כִּבְלִי הַבְּנוֹים כְּאַיִן לְפָנֶיךְ יִיְ אָלְהֵינוּ הַאָּבוֹ הַשְּׁבּל הַנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְּׁבּלי הַשְּׂבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׂבּלי הַשְּׂבּלי הַשְּבּלי הַשְּׂבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּׁבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַבְּיִבְּיִים בְּבְלִי הַשְּבּלי הַשְּבּלי הַבּלְי הַבּלְי הַבּלְי הַבְּלִי הַבְּבְלִי הַבְּבְלִי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּלִים בּבְלִי הַשְּבּלי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּיִבְּבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּבְּי הַשְּבּבּלי הַבְּבְּלִי הַבְּבְּיִים בְּבְלִי הַבְּבְּבְּיִים בּבְּלִי הַיִּבְּבְּיוֹבְי הַבְּבְּיִים בּבְּלִי הַיִּבְּבְּי הַשְּבְּבּיוֹים בּבְלִי הַשְּבְּבּיוֹ הַשְּבּבּיים הַבְּבְּי הַשְּבּבּיים הַבְּבְּלִי הַיִּבְּבְּי הַבְּבְּיִים בְּבְּלִי הַבְּבְּיבְי הַבְּבְּבְיים הַבְּבְּלִי הַבְּבְּיִים בּבְּלִי הַבְיּבְיוֹ הַבְּבְּבְּיוֹ הַבְּבְּיִים בְּבְּלִיים הַבְּבְּיוֹים בּבְּלִי הַבְּבְּבְּי הַבְּבְּבְיוֹים בְּבְּלִי הַבְּבְּיוֹים בּבּוֹים בְּבְּלִי הַבְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְיּים בּבְּבְיי הַבְּבְּבְיים הַבְּבְּיבְיים הּבּבּיליים בְּבְּבְיים הַבְּבְּלוּים בְּבְּבְיים הַבְּבְּיוֹים בּּבְּיבְים הַבְּנְבְּבְיּבְיּבְים הַבְּנְיהִים בְּבְּבְיוֹים בּבְּבְיים הַבְּבְּיוֹים בּבּבּיליים הַבּבּיוֹים בּבּיליים הּבּבּיים הַבְּבְּיוֹים בּבּבְיים הַבְּבְּיוֹים בּבּבְיים הַבּבְּבְיוֹים בּבּבְּליים הַבּבּילוּים הּבּבּיוֹים בּבּבְיים הַבּבּּבְּיוֹים בּבּבְיים הּבּבּבּיוֹים בּבּבּליים הַבּבּבּיוֹים בּבּבּיוֹים בּבּבְיוֹבְיּבּיּבְּבּיוּים בּבּבּיוֹים בּבּבּיו

אלהינו (Borb.) Unfer Gott und unserer Bäter Gott.

Berzeih' und vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Bersschnungstage, und lasse Dich von uns erstehen im Gebete, lösch' ab und lasse schwinden unsere Bersündigungen aus Deinen Ausgen, und zwing' unseren Trieb, sich Dir zu unterwersen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu Dir zurücksehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und össne unser Kehre heißt: Und es wird össnen Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird össnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz beines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deisnem ganzen Herzen und beiner ganzen Seele, um beines Lebens willen.

Wissentliche Fehle und irrthümliche — Du kennest sie, das Werk freien Willens und des Zwanges, das Offne und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unsere frommen Werke, was unsere Hülfe, was unsere Kraft, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind ja alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Namens כִּי רוֹב מַנְעֲשִׂיהָם מְּהֹוּ וִימֵי חַיִּיהֶם הֶבֶּל לְפָּגִיף וּמוֹתַר הָאָרָם מִן הַבְּהַמָּה אָיִן · כִּי הַכּל הָבֶל:

מַה נּאמַר לְפָּגִיךּ יוֹשֵׁב מָרוֹם ּ וּמַה נְּסַפָּר לְפָּגִיךּ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים ּ הַלֹא בָּל־הַנִּסְתַּרוֹת וְהַנִּנְּלוֹת אַתַּה יוֹרֵע:

(In ben meisten Gemeinben folgt hier fogleich טיים א"ב כפול.

אַהָה מֶבִין הַעַלְמוֹת לֶבּי אֱפֶם לְדְּ נִגְלוֹת וָגַם נִסְחָרוֹת: בָּאנוּ בִיְרִברִים לְפַתּיְקְדְּ בָּם • בִּרְשָׁעֵנוּ אֵל חֵפָּן וְלֹא בְּמַעַלְלִינוּ : נִשׁחֵנוּ בִּיוֹם וָה בְּיָרֵא וְחָרֵד - בָּאָה בְּרַחוּם לְמַעַנְךּ עַשֶׁה חֵסֵר: דִין אֵל תִּמְתַח מוּל עפר וָאֵפֶר זַע אַחַריתֵנוּ רָפָּה וְחוֹלֵעָה: הַאם שָׁנֵגנוּ וְנַעְלֶם מְפֵּוּוּ הַהַּיּ אָהָה לָבֵר מֵבִין שְׁנִיאוֹת: וְאֵל הַהֲשׁוֹב לָנוּ בַּעוֹשֶׂה בַּורוֹן • וְהִיּי שְּפָחֵינוּ שְׁעֵה בְעַת רָצוֹן: זָה כַּפֶּר לָנוּ הוֹרֵע וְלֹא הוֹרֵע. זְרוֹן וְנָעְלָם עֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: חַלְצֵנוּ מֵעְנֵשׁ כָּרָת וּמִיתָה. חֵמוֹל עַכֹּ חֹמֶר מֵעשִׁי יָרָיף: טָבַשְׁנוּ בִּרְעַ יִצֶר אֲשֶׁר מִנְּעְרֵינוּ טָמוּן בִּקְרָבֵנוּ כָּרָשָׁת לְפַעָּמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֶעַ יִצְרֵנוּ • יָהָמוּ רַחֲכֶוּךּ וְאַל הַשְׁחִיתֵנוּ : כִּי מִלְפָנֵיךְ מי יפתר • כל בּלוּי לְדָּ כָּאוֹר וְכַצְּהָרִיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵית אַרבַעַ כּירוֹר־ת לְמַעַנְךּ עַשֵּׁה וּמֵהָם הַלְּצֵנְוּ : מֵאָז יַצַרְהֻנוּ הָקַרְתָּנוּ וַחָּרָע • בַועשִׁינוּ בִּי הַפָּה עָמָר וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁהֵינוּ בִּי בְיִרְךּ כָל־נָפָשׁ • נָא הַנַקּר גַפַשׁ מִמְעַנֵי לִדְּ נָפֵשׁ: סְקִילָה שַׂרֵכָּה הָרֵג וָחָנֵק. סוֹדָם גּלִיתָ לִיוֹרָעֵי אָכוֹחָף: עַל כָּל פִּשְׁעִינוּ אָלוֹהַ כַּפֶּר לְנִוּ עַל יִדוּעַ לְנִוּ וְעֵל נָעִלֶם מְמֵבוּ : פַּשַׁעִינוּ הוֹדֵינוּ לְךְּ הוֹלֶך לֶב ּ פַּבֵנוּ מַחַטְא נַקְנוּ מֵעוֹן : צוּר אַל הַפָּן בָּאַנוֹשׁ חָצִיר ּ צָרָקה עָשֵׂה עָמֵּנוּ כְּעָשִׂיתַ עם כַּל חַי: קַהַּמְנוּ בַנֵּשֵׁף

als wären sie nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht; denn das Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

Mos sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolfen Thronouver! Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es! וְנְצְּטֵהְקָה. רַחֲמֵיף יִבְאוֹגוּ רַחוֹם וְחָנוּן: רְשְׁעֵנוּ אַרֹּ חַפְּן רְדְמֵנוּ קָרָבְנוּ בְשֵׁוֹע. כְּרָבֵנוּ אֵלָוּף קְשׁוֹב קְרִיאָתָנו: רְשְׁעֵנוּ אַרֹּ חַפְּן רְדְמֵנוּ

שיייי שקף מעולם עובר על פשעי שוגתנו האָון בַּעָמָרָנוּ לְפָנֵיף בִּחָפּלָה: הַעַבוֹר על פַשע לעם שְׁבִי פֵשעי הִּמָחָה אַשְׁמָתֵנוּ וניאִ פּשׁעיוּ מִנְגָּךְ עִינֵיןק:

אתה יובע רָזִי עוֹלֶם י וְתַעֵּלְמוֹרת סְתְּרֵי כְּלִּיחָי: אַתָּה חוֹפָשׁ כָּל חַרְרֵי בְּשָׁו וְמוֹתֵן כְּלִיוֹת וָלָב: אֵין דֶּבְר גַעֵּלָם מִמֶּדֶ: וָאִין נִסְתָּר מִנָּגָּר עִינֵידְ:

וּבְּבֶן יְחֵי רָצוֹן קּלְפְּנֶןהּ יֵי אֲלֹחֵנֵנוּ וּאַלֹחִי בְּלִּים שָּׁמְכַפֶּר־לְנָנִ עַל כָּל־חַטּאַמִינוּ- וְחָסְלַח־לְנִּוּ עַל כְּל־ עַונוֹחֵינוּ- וַחִסְּחַל לְנִוּ עַל כָּל־פְּשָׁצִינוּ:

> ַעַל חַמָא שֶׁחָמֶאנוּ לְפָּגֵיךְ בְּאָמוּץ חַלֵב: עַל חַמָא שֶׁחָמֶאנוּ לְפָּגֵיךְ בְּאָמוּץ חַלֵב:

עכר (Bork. u. Gem.) Dein Nam' ist von jeher: Schulbvergeber! Unser Flehen vernimm, wenn wir vor Dir stehen. Bergieb dem Bolte die Shuld, das sich betehrt von Schuld. Lösiche unsere Missetzung aus Deinen Augen.

AIN Du kennest die Geheinmisse seit Ewigteit und das Berbülltesse unter dem Berborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammeen, und prüssel Wieren und Hez. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Richts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es benn Dein Wille fein, Ewiger, unfer Gott und und verzeiheft wegen all unferer Bergebungen, und uns vergebest wegen all unferer Simben, und uns entstünziget ob all unferer Miffethaten.

by Um ber Gunbe willen, bie wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um ber Gunbe willen, bie wir verüht mit Berftodtheit bes Bergens.

על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּכְלִי דְעַח:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּנְלוּי שְׂפָּתְיִם:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנְלוּי וַכַמְּתִּר:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנְלוּי וּכַמְּתָר:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּרַבּוּר פָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּרַבוּר פָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוֹי כָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוֹי כָּה:
על חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוֹי כָּה:
על חַמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּוֹדְוֹי כָּה:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּוֹדְוֹו וֹבְשִׁנְנָה:
על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּוֹדְוֹן וּבְשְׁנְנָה:
וְעל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוֹוֹן וּבְשְׁנְנָה:
וְעל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוֹוֹן וּבְשְׁנְנָה:

Um ber Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Reden ber Lippen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.

Um ber Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch sündiges Sinnen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Berunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trot und Irrthum.

על חַמָּא שַׁחָמֶאנו לְפְּגֵּוְהְ בְּחָזִּלְ וָר: וַעל חַמָּא שַׁחָמֶאנו לְפְגֵּיְהְ בִּחְלוּל הַשֵּׁם: על חַמְּא שַׁחָמֵאנו לְפְגֵיְהְ בִּטְפְאֵח שְּׁפְּתִים: וְעל חַמָּא שַׁחָמֵאנו לְפְגֵיְהְ בִּטְפְאֵח הָּהּ: על חַמָּא שֶׁחָמֵאנו לְפְגֵיְהְ בִּיזִרְעוֹם וֹכְלֹא יוֹרְעִים: וְעַל חַמָּא שֶׁחָמֵאנו לְפְגַיְהְ בִּיוֹרְעִים וֹלְלֹא יוֹרְעִים: בפר--לנו:

> על חַמָּא שָׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיךְ בְּלָשׁוֹן הַרְע: על חַמָא שָׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיךְ בְּלָצוֹן: על חַמָא שַׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיךְ בְּלָצוֹן: על חַמָא שַׁחָמָאנוּ לְפָּנֵיךְ בְּלָשׁוֹן הָרָע:

Um ber Sunbe willen, bie wir verubt burch Gewalt ber hand. Um ber Sunbe willen, bie wir verubt burch Entweihung bes gottlichen Ramens.

Um ber Gunbe millen, bie wir verubt burch Unlauterfeit ber Lippen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes.
Um ber Sünde willen, die wir verübt durch den fündigen Trieb.
Um ber Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich.
byn Und für sie alle, Gott der Berzeihung! verzeich' uns, verzied
uns. sibbne uns.

by Um ber Sunbe willen, bie wir verübt burch Lug und Trug.

Um ber Sunbe willen, bie wir verübt burch hand ber Bestechung. Um ber Sunbe willen, bie wir verübt burch Spott. Um ber Sunbe willen, bie wir verübt burch bose Junge. על הַמָּת אֶּלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנוּ. כְּחַלֵּ וְעַל כְּלָם אֶּלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנוּ. כְּחַלֵּ וְעַל הַמְּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנִמִית נְּרוֹן: על המא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנִמִית נְּרוֹן: על המא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנִמִית נְּרוֹן: וְעַל המִא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנִינִים רָמוֹת: וְעַל המִא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנִינִים רָמוֹת: וְעַל המִא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנִינִים רָמוֹת: בְּפֶּרִיךְ בְּנִינִים לְנוּ:

> ַעַל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְ בִּפְּרִילַת־על: וַעַל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּפְּלִילוּת:

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher. Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. durch für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

by Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Joches.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Aburtheilen.

על הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֶיךְ בִּצְּדִיּת רֵע:

וְעל הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֶיךְ בִּצְרוּת עֶין:

על הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֶיךְ בְּקַשִׁיוּת עֶרֶף:

וְעל הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנֶיךְ בִּקְשִׁיוּת עֶרֶף:

על הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּקְשִׁיוּת עֶרֶף:

על הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּשְׁנִעֵח־שָׁוְא:

וְעל הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּשְׁנִעֵח־שָׁוְא:

וְעל הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּתְּמְהוֹן לֵכְב:

וְעל בְּלָם אֱלְוֹהַ כְּלִיחוֹת כְּלַוֹן לָנִוּ. כִּחַל לְנוּ.

בַּפֶּר--לְנוּ:

בַּפֶּר--לְנוּ:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Rachstellung gegen ben Nächsten.

Um ber Sunbe willen, bie wir verübt burch Diggunft.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit bes Sinnes.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch hartnächigfeit.

Um ber Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Berleumbung.

Um ber Sünbe willen, bie wir verübt burch falschen Schwur.

Um ber Sünde willen, bie wir verübt, burch unbegründeten Bag.

Um ber Sünde willen, bie wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes.

byr Und für sie alle, Gott ber Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

-111

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם עוֹלָה: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלִּיהָם קַרְבָּן עוֹלָה וְיוֹתֵר: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלִּיהָם אָשָׁם וַבַּאִי וְחָלוּי: יעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם מַכַּת מַרְדּוּת: יעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם מַלְקוּת אַרְבָּעִים: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עֲלֵיהָם מִיתָה בִּיִדִי שְׁמָיִם: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עֲלֵיהָם מִּיתָה בִּיִדִי שְׁמָיִם: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עֲלֵיהָם אַרְבַּע מִיחוֹת בֵּיח דִּין. וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עֲלֵיהָם אַרְבַּע מִיחוֹת בֵּיח דִּין. סְקִילָה. שְׂרָבָּה. הָרָג. וָחֶנֶקּן. עַל מִצְּוֹת עַשֵּׂה וְעַל

רעל Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer. Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres ober geringeres Opfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse ober unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge ber Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tob durch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Bereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle; die uns offen-

אַל תִּירָא יַעַקב שִוֹכוּ שוֹכְבִים · שִוּבָּה יִשְּׂרָאֵל: הַנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שוֹמֵר יִשְׁרָאֵל:

Gebote und Berbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Bollbringung, ober daß eine solche sehre, — die uns offen, baren und die und nicht Innd gewordenen; die und kund gewordenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bestannt, und die und nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, voie es heißt. Das Berborgene ist des Ewigen, unspress Gottes, und das Offenbare unse und und und erwigeleit, um all die Worte dieser Leve ausganden.

1771 (Gem.) Und David, Dein Anecht, sprach vor Dir: Berirungen, wer kennet sie? Bon geheimen Sinden reinige mich.— Reinige und, Erioger, unfer Gott, von unsferen Bergehungen und Täutere und von unsferen Unreinheiten, und hreng auf und reines. Wasser und reinige und, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und ich werbe auf euch sprangen reines Wasser, und ihr berbet rein werben. Bon all euren Unreinheiten und von all euren Gögen werbe ich euch reinigen.

אר (@em.) Fürchte bich nicht, Jaatob! febret gurud, Abtrun-

בּבָּחוּב על יֵד נְבִיאָך שְׁוּבָה יִשְׂרָאַל עַר יִיְ אֵלֹהִיךְ בִּי בָשַׁלְהָּ בַּעַוֹּנְךְּ וַנָאָטֵר מְחוּ עִפְּכָם דְּבָרִים וְשְׁוּבוּ אָל יִי אִמְרוּ אָלִיו בָּל־הִּשָּׂא עון וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּטָה פָּרִים שִׂפְּחִינוּ:

וְאַהָּה רַחוּם מָקּבּּל שְׁבִים וְעַל הַהִּשׁוּבָה מֵראשׁ הִבְּטַּחְמָנוּ וְעַל הַהִּשׁוּבָה עֵיגִינוּ מִיָּחְלוּח לָה: וּמֵאַהְבָּחְהְ יִיָּ אָלְהֵינוּ שֶׁאָהְכְהָ אָרֹז־יִשְׂרָאל עַבָּוּך יִמֵּחְמִלְּחָךְ מֵלְבֵּנוּ שֶׁחָמֵלְהְ עַל בְּנִי בְרִיחָךְ נָתַהְ לְנוּ יִיָּ אָלֹהִינוּ אָת־יוֹם (הַשִּבָּת הַיֶּח וְאָת־יוֹם) הַבּּפָּרִים הַזְּה לְמָחִילֵח הַמָּא וְלֹסְלִיחַת עון וּלְכַפְּרַת פָּשַׁע:

ע״פּא״ח ב״ש, יום אָשֶר אָשָבְנוּ יִצְלָל וְיִםְנָר: יום אָשֶר אָשָבוּ יִצְלָל וְיִםְנָר:

nige! Rehre zuruck, Iisrael! Sieh', Er schläft nicht und schlummert nicht, der Hüter Iisraels, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Rehre zurück, Iisrael, zu dem Ewigen, deinem Gott! denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde. Und es heißt: Nehmet Worte mit euch und kehret zurück zum Ewigen, und sprechet zu ihm: Ganz nimmst Du hinweg die Schuld; so nimm das Gute an, und wir wollen ersetzen Farrenopfer durch unserer Lipspen-Gebet.

rücksehrenden anzunehmen; benn auf die Kraft reuiger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet, und ob dieser Bestehrung harren unsere Augen auf Dich.

עמהכתך Und um Deiner Liebe willen, Ewiger, unser Gott! mit der Du Jisrael, Dein Bolf, geliebt, und um Deiner erbarmungsvollen Milbe willen, mit der Du Dich erbarmtest über die Genossen Deines Bundes, hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! diesen (Sabbathtag und diesen) Sühnetag zur Vergebung der Sünde, Verzeihung der Schuld und Sühne unserer Missethaten;

יום אשר (Vorb.) Den Tag, an dem unsere Schuld in Tiesen vers
senkt und verschlossen werden soll.

יי היום תִּסְלַח לְכֶל עֲדַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַבֵּר תַּבְּר: כּרִחיב בְּחוֹרְחָדְּ. וְנְסְלֹח לְכָל־עֲדַח בְּנִישְׁרָאֵל ולנר מַנֵּר בּחוֹרָחַדְּ וְנִסְלֹח לְכַל־עִדְח בְּנִישְׁרָאֵל

יום בגדנו תשא ותסלח:

ק היום שמך יאמן אל טוב וְסַלָּח:

כבתוב בדברי בד'שף. כי אחה יי שוב וסלח ורב מסד לכל-קוראה:

יוֹם בָּעַלְנוּ חֶקִיךּ שַׁכַּח וַעַוֹרב.

יהיום היום החמנו ונשוב והרך רשע בעווב. פקרוכ על יר נריאך. בעווב רשע דרכו ואיש און מחשבוחיו וושב אל זו ורחמרי ואל אלמיני פי נרכת לפלח:

" יוֹם דְּמָיֵנוּ אָנָא שָא נָא.

היום קשוב תובנגנג ובתחגון סלה נא:
 הסרוב בחורתף. סלחגא לציון תעם תוח בגדל
 הסרב ובאשר נשאחה לצם תוח מפוצרים ועד
 הנה. נשם נאסר. ניאסר זי סלחמי כדכרה:

Onm (Gem.) heute mögst Du verzeihen ber ganzen Gemeinbe Riorael und bem zu ihr fich haltenben Fremblinge. On (Borb.) Den Tag, an bem Du unsere Untreue aushebst

umb verzeihest. Orn (Gem.) Heute werbe Dein Name bewährt, gütiger, verzeibenber Gott!

יום נעלנו (Bork.) Den Tag, ba Du vergessen und nachsehen willst, bag wir Deine Gesetz verschmähet.

bin (Bem.) heute erbarme Dich unfer, und wir wollen umtehren und ben Weg bes Frevels verlaffen.

יום ירסינו (Torb.) Den Tag, an bem Du unfern Mafel tilgen mögest!

(Gem.) Hente bord, auf unfer Fleben, und um unferes Plebens willen o vergieb!

a and consider

קי'ח בָּעבוּר כָּבוּר שִׁמְהְ הִפָּצֵא לָנְוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא לְמַען שִׁמְה:

יום חננף ענו בערינו חובור:

ים היום סְלַח לַעַוֹנְינוּ וְחֵטְא אַל הִוֹכּוֹר:

פַבָּחוּב בְּדְבָרֵי בְּדְשֶׁךְ. אַל חָוּבֶּר לְנוּ אֲוֹנוֹת רָאשׁנִים מַהֵר יִקְּדְמִוּנוּ רַחֲמֶיְךְ כִּי דַלְוֹנוּ מְאוֹד:

יום טעותנו יבקש ואין.

ין היום נָאָם הָקם יְבָקשׁ עָון נָאָין:

בּבָּתוּב עַל יַד נְבִיאָך. בַּיָּמִים הָחֵם וּבָעַת הַהִיא נְאָם יִי יְבָבַּןשׁ אָת־עוּן יִשְׂרָאֵל וְאִינֶנְוּ וְאָת־חַפּאת יְחוּדָת וְלֹא תִפְּצָאינָה בִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

יום יִרְרְשְׁוּךְ מִצְבֵרְתְּ וּמְטַהֵר:

י הַיּוֹם מָבָּל-חַפּאֹתֵינוּ אוֹתְנוּ חְטַהֵּר:

בַּבָּתוּב בְּחוֹרָהֶךְ. כִּי בַיּוֹם הַנָּה וְבַפֶּר עֵלִיכֶם לְפָנִי וְיָ הִּשְּׁהָרוּ:

(Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Berzeihender und Vergebender! O verzeih' um Deines Namens willen!

von Dir für uns erflehte, benken mögest.

Gem.) Heute vergieb unsre Schuld, und der Sünde nicht gedenke.

und Dir (Vork.) Den Tag, da unsere Verirrung gesucht und nicht gefunden wird.

und nicht mehr ist sie ba.

יום יררשוך (Borb.) Den Tag, da sie suchen Deine Huld, der Du läuterst und reinsprichst.

DM (Gem.) Heute von all unseren Sünden sprich uns rein!

1) Mescheb.

יום כל־תשא עון בתחנון אבשה.

פיום לשועתנו און המה.

בכתוב ברכרי קרשה. השה אלתי אונד ושמע פקח עינד וראה שוממחינו והעיר אשר נקרא שמף עליה. כי לא על צדקחינו אנחנו מפילים מחנונינו לפניף כי על רחמיף הרבים: ארני שמעה ארני סלחה ארני הקשיבה ועשה אל האחר למענד אלחי כי שמד נקרא על עירד

ועל עמה:

בעבור כְבוֹד שִׁמְךְ הָמָצֵא לָנוּ שׁוֹמֵע הִפּלָה שִמע הפלחנו למען שמה:

מי אל כַמוד:

(Borb.)

(@em.) מי אל כַּמוֹף: אַהַלֶּלְהָ בְּקוֹל רָם · מָגֵן אַכְּרָהָם · מי אל כַּמוֹד: בַּיָרְהְ מִמְתִים ּ מְחַיֵּה הַמֵּתִים מי אל כמוך: נדלה אַררוש· הַמֵּלֶהְ הַקּרוש· מי אל כמוד: רורש אמרי בעתי חוגן הבעתי מי אל כַּמִוּה: הָאוֹמֵר שְׁוּכָה הָרוֹצֵה בִּתְשׁוּכָה מי אל כְּמִוֹך: ומוחל וסולח. הפרבה לסלום. מי אל כַּמִוּדְ: קול רנה וחורות. השוב לה להודות. מי אל כמוד: רם ברך קהל המני יכרכה ני

55 Dr (Borb.) Den Tag, ba ich flebend bitte: Bang vergieb bie Schulb!

Din (Gem.) Seute ju unferem Rufe neige Dein Dhr! בעבר (Borb. u. Gem.) Um Deines herrlichen Ramens willen laffe Dich von une finden, Erhorer bee Bebete! D erhore unfer Gebet um Deines Mamens willen. -

שָּׁכִינָחָך שָׁלוֹם עוֹשֵּׂה הַשָּׁלוֹם פּלְה ְעַלִּיכֶם מִי אֵל כְּמְוֹך: מְּבוֹא בְרָכָה עֲלֵיכֶם וְנאמֵר מְּפָּלְה ְעַלִיכֶם מִיאֵל כְּמְוֹך:

> פּנית.) פּגַבור על פָּשָע. לָעם שְבִּי פּשְע. כַּבָּחוּב על יַר נְבִיאֶּךְּיּ

כְּיָר אַל כְּמִוֹךְ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר על־פָּשַׁע לְשְׁאֵרִית נַחַלְחוֹ לֹא־חָחָוִיקּ
לְעֵר אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶר חוּא: יָשׁוּב יְרַחָמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתִינוּ וְתִשְׁלִיךְ
בְּמְצוּלוֹת יָם בָּל־חַפּאַתָם: וְבָל־חַפּאַת עַפְּדְּ בִּית יִשְׂרָאֵל חַשְּׁלִיךְ
בְּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְּכְרוּ וְלֹא־יִפְּקְרוּ וְלֹא־יִצְלוּ עַל־לַב לְעוֹלָם: חַפּּוּן
גָּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְכְרוּ וְלֹא־יִפְּקְרוּ וְלֹא־יִצְלוּ עַל־לַב לְעוֹלָם: חַפּּוּן
אָמֶת לָיִעַקְב חָסֶר לְאַבְּרְהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבְּעָהְ לַאֲבוֹתִינוּ מִימִי קְרָם:

אָלהִינוּ הַיּוֹם (הַשַּבָּת מָחַל-לַעונוֹתְינוּ בִּיוֹם (הַשַּבָּת אָבוֹתִינוּ מָחַל-לַעונוֹתִינוּ בִּיוֹם

בּיָה וּבִים הַנְּהָרִם הַנְּהָרִ מְּנְבִּי הָנְאַ מְּחָרִּ מְּנְבִּי הְנָאַ מִחְרֵּ וְחַשְּׁאַתְינוּ כִּנְּנֶדְ עִינְיְךּ בְּאָמוּר אָנְבִי אָנִבִּי הוּא מחֹת פְּשָׁעִיךְ לְמַעַנִי וְחַשּׁאֹתִינוּ כִּנְנֶדְ וְחַשּׁאֹתִיךְ לְאראָוְכֵּר: וְנָאָמֵר מְחָיִּתְיּ וְנִנְיחוּ בִּח יִשְׁרָאִר מְּחָרִּ וּ אָלְחִינִּ בְּאַלְתִיךְ וְמָבִּי וְנִיְחוּ בִּח יִשְׁרָאֵר מְּחָרִּוּ יִשְּׁבְּעִרִיךְ אָמְרִּ וְנִיְחוּ בִּח יִשְׁרָאוֹ וְמִלְּתְיִיךְ וְמַבְּעִרִיךְ אֵחְיִנִּ בְּאַבְּתִינִּ רְצִּרְ כִּמְּנְיוֹ וְמִבְּתְיִיךְ וְמָבְּתְיִיךְ וְמָבְּתְיִיךְ וְמָבְּתְיִיךְ וְמִבְּתְיִיךְ וְמִבְּתְיִיךְ מִּחְיִּלְ וְמִיחוּ בִּח יִשְׁרָאוֹ וְמְחִינִּ בְּאַבְּרִי מְמְבְּרִיךְ אַשְּׁמְוֹינִי בְּאַבְּרִי יְמָבְּרִיךְ מִּחְיִּלְ וְמִיּבְּתְיִנְיִ בְּאַבְּתְיִיךְ אֵשְׁכְּעִרִיךְ אַמְּחְיִנִּ בְּאַבְּתְיִיךְ אַמְּחְיִנְ בְּכְלְ הִוֹר וְרוֹר וּמְבָּלְעְרִיךְ אֵייְ לְנִוּ מְחָלְן לְמִיּבְּרְ מְמִבְּרְ וְמִבְּתְיִים בְּתִּיְעִיבְיִ בְּבִּי וְיִנְיחוּ בְּחִ יְנְמְחִיּילְ וְחִיבְּוֹ מְיִבְּיִים יְּמְבְּרִיךְ מִּיוֹתְיִי בְּבְּיִים וְּמְלְבְיִיךְ אַמְּחִינִי בְּאַבְּתְיִי שְּבָּר בְּיִבְּיִבְּיוֹ מְיִבְּיְרְיִבְּ אִיּנְיִים בְּתִינְיוֹ בְּבְּלְנִייִים בְּיִבְיִים מִוֹחָל וְסְלְּחָן לְנִינְיחוּ בְּבִּים וְנִינְחוּ בְּבִּי וְיִישְׁרְאֵל וְבִּיוֹ מְחִבּיתְ וְבְּבִּי וְנְיִיחְוּ בְּבָּי וְנְיִים מְוֹבְיוֹתְ עְמִיוֹ בְּבִים וְשְּבָּר וְבְּבְיִים בִּיוֹתְינִוּ מִּמְיִינִין בְּבְּיִבְיִים בִּיוֹבְיוֹ מִּחְיִינִין בְּבִּים בְּיִבְיוֹ בְּבְּיִבְייִ שְּבְּבְיוֹ בְּבְּיִים בְּיוֹבוּת בְּמִיוֹ בְּיִבְיוּ בְּיִים בְּיִבְיוּ מְּוֹבְיוּ בְּיִבְּיִים בְּיוֹבוּ בְּיִבְיוּ מְיוֹבְיּים בְּיוֹבוּ בְּבְּיִי בְּיִבְים מְּבְּיִים בְּיוֹבוּת בְּבְּים בְּיוֹבוּת בְּבִיי בְּבְּי בְּבְּיבְּי בְּבְּים בְּבִיי בְּנְבִיי בְּבְּיבְּי בְּבְּבְיוּ בְּבְּיוּתְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּיוּבְיוּ בְּבְּיוּתְיוּ בְּבִי בְּבְּיוּתְיוּ בְּבְיוּ בְּבְּיוּתְיוּ בְּבְּיוּתְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּיוּתְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּיוּתְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּיוּתְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְיוּתְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּי בְּבְּבְב

וְשֶׁנֶהּי מֶלֶהְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַרֵּשׁ וֹהַשִּׁנִּח וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הפפרים:

רצה זי אַלהֵינוּ בְּעמָּה יִשְׂרָאל וּכִּהְפּלְתָם ּ וְהָשׁב אָה־ הָעֲבוֹדָה לְרָבִיר בּיְתָּהְ וֹאִשׁי יִשְׁרָאל וּהְפּלְתְּבּ בָּאַבָּה תִּקְבָּל בִּרָצוֹן ּ וֹהָהִי לֹרָצוֹן מָמִיר עבוֹרָה יִשֹׂרָאל

עפור:

וְתֶּחֶקֶעֶנְה עִיגְנוּ בְּשוּבְךּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַחָּה יְיֵ הַמַּחֲוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן:

מורים אַנְחָנוּ לָךְ שְׁאַתָּה מוֹרִים אַנְחָט לוּ שְאַתָּה הוא יִי אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי

כִּי לא־כָלוּ רַחֲטֵיְהְ וְהַמְרַחֵם כִּי לא־תַזפּוּ חֲסְבֵּיְהְּ מִעוֹלִם קַּוְּינוּ לָהְ: מִעוֹלִם קַּוְּינוּ לָהְ:

וְעַל בְּלֶם יִחְבָּרָהְ וְיִחְרוּטִם שִׁמְהְ מִלְבֵנוּ מָּמִיר לְעוֹלְם וַעֵּר:

ישבי וכשר וכור רבומיף וכבוש בשקה ובלר: בכר ותרב ורשב ק אבינו של וכור רבומיף וכבוש בשקה וכלר: בכר ותרב ורשב

barmens eingebent, und halte ein Deinen Born, und wehr' ab

וְכַרִיֹּקְשָׁשָׁר וְכָל-מִיגֵי פֻּרְעָנִיוֹרת וְכֶל-גְּוָרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חָנָּם מֵעָלִינוּ וּמֵעַל-כָּל-בְּגֵי בְרִיתֶך:

וּכָתוֹכ לְחַיִּים טוּכִים כָּל-בָּגֵי כָּרִיתֶּךְּ יְשׁוּעָתְנוּ וְעָזְרָתֵנוּ מֶלָה וִיחַלְלוּ אָת־־שִׁמְךּ בָּאָמָת הָאֵל יִשׁוּעָתְנוּ וְעָזְרָתֵנוּ מֶלָהּ בָּרוּךְ אַתְּה יִיְ הַפּוֹב שִׁמְךְּ וֹלְךָּ נָאָה לְהוֹרוֹת:

אָלְהִינוּ וִארֹהֵי אַבוֹחֵינוּ בְּרָבְנוּ בַּבְּרָכְה הַמְשֶׁלְשֶׁה בּתּוֹרָה תַפִּי אַהַרֹן וּבָנִיו כּוְהַנִים עַם קְדוֹשֶׁךְ בְּאָמוּר: יָבָרִכְךְּ יָיְ וִישְׁמִרְךְּ: יָאָר יִיְ פָּנְיו אָלֵיךְ וִיחָנְּךְ: יִשְׂא יִיְ יָבָרִכְךְּ יִיְ וִישִׁמִרְךְּ: יָאָר יִיְ פָּנְיו אָלֵיךְ וִיחָנְּךָ: יִשְׂא יִיְ פָנְיו אַלֶיךְ וִישִׁם לְּךְ שָׁלוֹם:

שִׁים שָלוֹם טוֹכָה וּכָּרָכָה חֵן וָחָמֶד וְרַחַמִים עֲלֵינוּ

וְעַל כָּל־יִשְּׂרָאֵל עַמֶּוֹך כָּרְכֵהוֹ אָבִינוּ כְּלָנוּ כָּאָחַד בְּאוֹר פָּגִיך נָתְהָ לָנוּ יִי אֵלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַלוֹם חַיִּים וְאַלוֹם וְשָׁלוֹם חַיִּים וְאַלוֹם וְשָׁלוֹם וְשָׁלוֹם וְשָׁלוֹם וְשָׁלוֹם וְשָׁלוֹם וְשָׁלוֹם וּבְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּבְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּבְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּבְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּבְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּבְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּבְּרָבְה וְשְׁלוֹם וּבְּרָבְה וְשְׁלוֹם וּבְּרָבְה וְשְׁלוֹם וּבְּרָבְה וְבָּלִים וּבְּבָּלוֹם וּבְּבָּרְיִם מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּבְּבָּרְוֹך אֲבָחְנוּ וְבָל־עַמְּךְ בִּיִּת יִשְׂרָאֵל לִם וּבְּרָת מִיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּבְּרִוּך אֲבָחִנוּ וְבָל־עַמְּךְ בִּיִת יִשְׂרָאֵל לִם וּבִּים וּלְשָׁלוֹם יּבִים וּלְשָׁלוֹם יּבִים וּלְשָׁלוֹם יּבִים וּלְשָׁלוֹם יּבִים וּלְשָׁלוֹם יִבִּים וּלְשְׁלוֹם יִבִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם יִבְּרוֹך אֲהָה יִיְ עִשְׁה הִישְׁלוֹם וּבִים וּבִים וּלְשָׁלוֹם יִבְּרוֹרְ אַבְּחִנוּ וִבְלִים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם יִבִּים מוֹבִים וּלְשְׁלוֹם יִבְּרִיךְ אַבְּרִים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם יִּבְיִים מוֹבִים וּלְשְׁלוֹם יִבְּרִים אַבְּה בְּנִים מִּבִים וּלְשָׁלוֹם יִיבִים מוֹבִים וּלִים וּבְּיִרְ אַבְּיִרְ בִּיִּים מִיבִים וּלִים וּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים מִיבִים וּלִים יִּבְּים בְּבִירִים אַבְּיִים בְּיִים מִּיבִים וּלְשָׁלוֹם יִּבְים בּּרִים וּבְּיִים מִּיבִים וּלִבְים בּּבְים בְּבִּים וּבְּבָּים בְּיִבְּים בּיִים וּבְּיִים בְּבִים וּבְּבְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִבְּיִים בְּבִים וּבְּבְים בְּבִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבְיּים בְּיִים וְבְּבְּים בְּבִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּישִּים בְּיִים בְּישְׁיִינִינִיוּ בְּיוֹיוּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיִים בְּיבְּיוֹם בְּיבְּים בְּבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּיבְּיוּ בְּבְּיוּים בְּיִים בְּיוֹם בְּיבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוּבְיוּבְיוּיוֹם בְּיוּבְּיוֹם בְּיִבְיוּם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיִּים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹיוּים

von uns Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verberben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, seden Haber, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

(Min Sabbath fällt אבינו כולכנו aus.)

פְּתְּינוּ מֵלְבֵּנוּ חָטְאנּוּ לְפָּנִיך: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אָלָא אָתָּה: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ עָשֵּׁה עָבְּנוּ לְמַען שְמֶדְ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ הַחֵּשׁ עָלְינוּ שָּׁנְה שוֹנָאִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּפֵּל מַתְלִינוּ כָּל נְּוֹרוֹת קשות: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צָר וּמִשְּׁטִין מִעלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כַּלָּה בְּל צָר וּמִשְּׁטִין מִעלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כַּלָּה דְּבֶר וְחָרֶב וְרָעָב וּשְׁבֵי אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּלָּה דְּבֶר וְחָרֶב וְרָעָב וּשְׁבֵי וּמִשְּחִית מִבְּנִי בְּרִיתֶּךְּ:

אבינו Unser Bater, unser König! Wir haben gestündigt vor Dir! Unser Bater, unser König! Wir haben keinen König au= fer Dir!

Unser Bater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unser Bater, unser König! Wende von uns ab alle bösen Berhängnisse!

Unser Bater, unser König! Wende von uns ab die Ansschläge unserer Feinde!

Unser Bater, unser König! Zerstöre ben Rathschluß unserer Wibersacher!

Unser Vater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

Unser Bater, unser König! Schließe ben Mund Derer, bie uns hindern und uns anklagen!

Unser Bater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verberben von den Kindern Deines Bundes! אָבִינוּ מַלְבֵנוּ מָנַע מַנֵּפָה מְנַּחְלֶחֵף: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ סְלֹח וּמְחַל לְכָּל ְעוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ מְחָת וְתַעבר פְּשָׁעִינוּ וְתַּמֹאֹתִינוּ מנגר עיניד:

אָבְינוּ מַלְבֵנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךְ הָרַבִּים כָּר^י־ שִׁמִרִי חוֹבוֹתְינוּ:

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ הַחֲוֹיִרֵנוּ בּתְשוּבָה שְלַמָּה לְפָּנֵיף: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ שְלַח רְפוּאָרה שְלַמָּרה לְחוּלי עמַף:

> אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ קָרַע רְע גְּוַר דִּינְנוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ זְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֵיף:

אבינו Unfer Bater, unfer König! Salte boje Krantheit fern Deinem Erbe!

Unfer Bater, unfer Ronig! Bergeih' und vergieb uns alle unfere Gunben!

Unfer Bater, unfer König! Löfche ab und laffe fcwinben alle unfere Bergehungen und Berfundi-

gungen aus Deinem Auge! Unfer Bater, unfer König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle bie Zeugnisse unfrer Schulb!

Unfer Bater, unfer Ronig! Lag une gurudtehren in volltommener Reue bor Dein Untlig!

Unfer Bater, unfer Rönig! Genbe volltommere Seilung ben Rranten Deines Boltes!

Unfer Bater, unfer Ronig! Berreife ben über uns verhangten bofen Befdluß!

Unfer Bater, unfer Ronig! Dente unfer gu beilvollem Gebachtniffe vor Dir!

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כָּתְבֵנוּ כְּחֲבֵנוּ בְּחֵפֶּר חַיִּים טוֹבִים: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כְּתְבֵנוּ בְּחֵפֶּר נַּאֲלָּה וִישׁוּעָה: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כְּתְבֵנוּ בְּחֵפֶּר וַכְיּוֹת: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ כְּתְבֵנוּ בְּחֵפֶר סְלִּיחָה וּמְחִילָה: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ הַצְּמֵח לְנוּ יִשׁוּעָה בְּקְרוֹב: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ הָרִם קְרָו יִשְׂרָאֵל עַפֶּּוּך: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ הָרִם קְרָו מִשִּׁיחֶךְּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ מַלָּא יָדֵינוּ מִבּּרְּכוֹתָּיִף: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ מַלָּא יָדֵינוּ מִבּּרְכוֹתָּיִף:

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch glücklichen Lebens!

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in bas Buch ber Erlösung und bes Heils!

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in das Buch ber Verpflegung und Ernährung!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch frommer Berdienste!

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in das Buch ber Berzeihung und Vergebung!

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen bas Heil in naher Zeit!

Unser Bater, unser König! Erhebe bie Kraft Jisraels, Deines Bolkes!

Unser Bater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten!

Unser Bater, unser König! Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

Unser Bater, unser König! Fülle unsere Vorrathstammern mit Ueberfluß!

-111

אָבְינוּ מַלְבֵּנוּ שְׁמֵע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלְינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ קַבֵּל־ בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אָרְת־־

אָבִינוּ מַלְבֵנוּ פְּתַּח שַׁעַרִי שְּׁמִים לְתִפּלְתִנוּ:

אָבִינוּ מַלְבֵנוּ זָכור כִּי עָפָּר אָנְחְנוּ:

אָבְינוּ מַלְבֵנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנִיף:

אָבְינוּ מַלְבְנוּ הְהָא הַשְּׁעָה הַוּאָרָה שַׁעַר

אָבִינוּ מַלְבֵנוּ חֲמוּלְעָלִינוּ וַעַל עוֹלְלֵינוּ וְטַפֵּינוּ: אַבינוּ מַלְבֵנוּ עשה למען הרוּגִים על שם

אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עֲשֵׁה לְמָעוּ מְבוּחִים עַל יְחוּהֶךּ:

אבינו Unfer Bater, unfer König! Höre unfere Stimme, sei schonenb, und erbarme Dich unser!

Unser Bater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

Unfer Bater, unser König! Deffne bie Pforten bes Himmels unserm Gebete!

Unser Bater, unser König! Gebenke, daß wir Staub sind! Unser Bater, unser König! O laß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

Unser Bater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

Unser Bater, unser König! O walte gnäbig an uns unb an unsern Sprößlingen und unsern Angehörigen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit! אָבְינוּ מַלְבֵּנוּ עשׁר לְמַען בָּאֵי בָאֵשׁ וּבּמִים על קרוש שִמֵּך:

אָבְינוּ מַלְבֶּנוּ נְקוֹם לְעִינֵינוּ נִקְמַת דַּם עַבְרֵיךּ

השפור:

אָבְינוּ מֵלְבֵנוּ עֲשֵׂה לְמֵענְךְּ אִם־לֹא־לְמַענְנוּ: אָבְינוּ מַלְבֵנוּ עֲשֵׂה לְמֵענְךְ וְהוֹשִׁיעְנוּ: אָבְינוּ מַלְבֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעוּ רַחֲמֶיךְ הָרַבִּים: אָבְינוּ מַלְבֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעוּ שִׁמְדְּ הַנְּרוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֵׁנִּקְרָא עַלֵינוּ:

אָבְינוּ מַלְבֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעַנִנוּ כִּי אֵין בְּנוּ מַעשִׁים עשה עפֵנוּ צַרַקה וָחֵמֵר וְהוֹשִׁיֵענוּ:

מוגרין הארון.

קדיש שלם.

אבינו Unser Vater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die in's Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Vater, unser König! Nimm vor unseren Augen Vergeltung für das Blut Deiner Anechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Bater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, bes großen, mächtigen und erhabe= nen, der über uns genannt ist!

Unser Bater, unser König! Sei uns gnäbig und erhöre uns; benn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Mild' und Gnabe, und hilf uns!

סדר הוצאת ספר התורה.

אָין בָּמְוֹךּ בָאֶלֹהִים אֲדֹנָי וָאֵין בְּמֵעשֵׂיְךּ: מַלְכוּחְדְּ מַלְכוּח בָּל עֹלְמִים וּמֶקְ בְּמָעשִׂיך יִיָ עוֹ לְעַמּוֹ יָהֶן יִיָ יָבֶרֶךְ אָת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

לְבֵר בָּטָּחָנוּ מֻלֶּךְ אל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן תּּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלְם: כִּי בְּהְ אַב הָרַחַמִים הֵימִיבְה בִּרְצוֹנְךְּ אַל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

וְיָהִי בִּנְסְעַ הָאָרן וַיְּאִמֶּר מֹשֶׁה קוּמָּר יְיִּ וְיָפְצוּ אוֹכֶיְךּ וְיָנְסוּ מִשַּנְאֶיְךְ מִפְּנִיְךְ: כִּי מִצִּיוֹן הַצֵּא תוֹרָה וּרְבַר־יְיָ מִירוּשְלְם: בָּרוּךְ שֶׁנְּתֵן תּוֹרָה לְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְרָשְׁתוֹ: יְהוֹר וְיְהוֹיָה אֵלְ בִּים וְשֵׁנְיוֹ אֶרֶךְ אֵפִים נִשֵּׁא יְרַב חֶסֶר וְאָבֶּים נִשֵּׁא עוֹן וַפְּשַׁע וְחַפַּאָה וְנַקָּה:

Reiner ist wie Du unter ben Göttern, o Herr! und Richts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht burch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, ber Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke, der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

Bater bes Erbarmens! Erweise Zijon Gute in Deiner Huld, baue bie Mauern Jeruschalasims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, herr ber Ewigkeiten!

Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger, daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Veruschalazin.

Israel in seiner Heiligkeit.

Wewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, ber bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, ber verzeihet Sünde, Missethat und Bergehen. רבון העולם. מֵלֵא מִשְּׁאֲלוֹמִינוּ לְטוֹבָה וְהָפִּק רְצוֹגְנּוּ וְמָן־לָנוּ שְׁאָלָמִנוּ וִמְחוֹל עַל בְּלֹדְעוֹנוֹמִינוּ וְעֵל בְּלֹדְעוֹנוֹמִינוּ וְמָלְמִּנוּ וִמְחוֹל עַל בְּלֹדְעוֹנוֹמִינוּ וְעֵל בְּלֹדְעוֹנוֹמִינוּ וְמָחִילָה בְּחָטֶר מְחִילָה בְּרָחָטִר מְחִילָה בְּרָחָטֶר מְחִילָה בְּרָחְטִילָה בְּרָחְטִילָה בְּרָחְטִילָה בְּרָחְטִילָה וְמָבְּנִוּ בְּפְּקְרֵנוּ בִּפְּקְרֵנוּ בִּפְּקְרֵנוּ בִּפְּקְרֵנוּ בְּפְּקְרֵנוּ בְּפְּקְרֵנוּ בְּפְּקְרֵנוּ בְּפְּקְרֵנוּ בְּפְּקְרֵנוּ בְּפְּקְרֵנוּ בְּפְקְרֵנוּ בְּפְּקְרֵנוּ וְמָבְּרִוֹיִם מוֹבְוֹת וְעִשֶׁר וְבָבוֹד וְאָבֶרְ יְמִיםְ וֹנְבְּבְנוּ בְּקְבְּוֹש וְעְשֶׁר וְבָבוֹד וְאְבָּבְיוֹ וְמָבְּרִנוּ בְּלִבְּיִנוּ בְּתִּבְּעִוֹה עִיִּבְוֹת מוֹבוֹת מוֹבוֹת מִיבוֹת וְעִשְׁר וְבְבִּבוֹי וְעִבְּיִים מוֹרוֹת מוֹבוֹת וְבְּבִיים מִצְּיִינִי וְעִשְׁר וְבְבּוֹת וְנִינִוּ בְּלִיכִּים וֹיְבְּבְיוֹת מִיבוֹת מִיבוֹת מִיבוֹת מִיבוֹת מוֹבוֹת לִבְּיִים מוֹרוּת מוֹבוֹת מְעָלִינוּ בְּלּבְינוּ לְמוֹבְיה אָמִילִינוּ בְּלֹבְיבוֹת וְעִבְּיבִי וְמְשִׁרוֹים עִבְּיִבוּ וְעִבְּיבִי וְשִׁבְּיבוֹי וְעִבְּבוֹת וְנִיתְוֹים מוֹת וּתְבַמֵשׁה וְבְּיבִי וְתִּבְיוֹים עְעִבְּיבִי וְשְׁבִייִים עִּבְּיבוֹת וְמִילִים וֹיִיתְנִיים מוֹבוֹת וְמִים מוֹח וּתְבַשֵּל מְעִלִינוּ בְּלִינוּ בְּלִינוּ לְמוֹבוֹת מְשִׁבְּיה וְשְּבֵּיב וֹת מְשִׁבְייה עָבְיוֹיוֹים מְשִׁבְּיה וְיִבְּבְייִיה עַבְיוֹנוֹת מִיבוֹת וֹמוֹת וּמוֹבוֹת וְבִים מִבּיים וְבְּשְׁבִיה וְשְּבְּבִיים מִּיבְייה וְעִבְּיים מְיִיבּים וּיִינְיוֹת מְיִבּים וּיִבְּיוֹת בְּיִבְיוֹת מְבִילִים מְיִינְיוֹת מְבִים מִבְּים בְּבִים בְּבִיבְיוֹי בְּבְבִיוֹת וְיִבְּיִים וְּבְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹים בְּבִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹים וְנִיתְים מִילִים וְנִים בְּיִים מְיִים בְּיוֹים בְּיוֹים מְיִבְיוֹי מְיִבְּיוֹים מְיִים מְיִים בְּיוֹים וּיִים בְּיִים בְּיִים מְיִים וְיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיְיִים בְּבְּיוֹים בְּבְּיִים בְּיִּיְיִים מְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיִייִים בְּיוֹייִים בְּיִיים בְּבִּיוֹיים בְּיִייְיִיוֹיְיִיוֹים בְּיִים בְּבְי

Derr ber Welten! Erfülle unfre Bitten jum Segen, und gewähre unfern Wunsch. Gieb uns, was wir erbitten, und verzeihe uns all unsere Sünden und all die Sünden der Leute unfres Hauses; gewähre uns Berzeihung in Liebe und Vergebung in Barmberzigkeit; reinige uns von unseren Sünden, Vergehungen und Miffethaten. Dente unfer in fegensreichem Bebächtniffe vor Dir, und verhänge über uns Beil und Erbarmen; bente unfer gu glücklichem, langem Leben und jum Frieden, jur Ernährung und Erhaltung; gieb uns Brod zum Effen und Gewand zur Befleibung, Reichthum und Ehre und Lebensbauer, uns zu befleißigen Deiner Lehre, und zu erfillen ihre Gebote; gieb uns Ginficht und Berftand, um zu verftehen und einzusehen bie Tiefen bes in ihr verborgenen Geistes. Sende Heilung all unsern Schmerzen, und segne jegliches Werk unserer Hand. Fasse über uns segensvolle Beschlüffe zu Beil und Troft, und vereitle jeben über uns gefaßten bosen Beschluß, und lenke bas Herz ber Regierenben und ihrer Rathe und Angesehenen auf uns zum Heile. Amen! Und so sei es Dir wohlgefällig!

a according

יְּהְיוּ לְּרָצוֹן אָמְרֵי פִּיּ וְהָגִיוֹן לִבִּי לְפָבְּוְךְּ יִיָּ צוּרִי וְגוֹאַלִי: יְהַיּ לְּרָצוֹן אָמְרֵי וְצוֹן אָלְהִים בְּרָב־הַסְהָּךְּ עָנְגִי בָּאָמֶח יִשְׁעֶךְ: ג"פּ בְּרִיךְ שְׁמָה דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּחְרָךְ וְאַחְרָה. יְהֵא רְעוּתְךְ עָם עַפְּוּךְ בָּרִיךְ שְׁמָה דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּחְרָךְ וְאַחְנִי לְעַפֶּךְ בִּבִיח מֵקָּרְשָׁךְ וּלְאַמָטוּיֵא יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפּוּרָקּן וִמִינֶךְ אַחֲזִי לְעַפֶּךְ בְּבִיח מֵקּרְשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא

לָנָא מָפּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַתְּמִין. יְהֵא רַעָנָא ,ֻקְּדָמָךְ וְּחֹוּרוּךְ לָן הַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלָהָוֹא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקִיְא. לְמִרְחֵם עָלֵי וּלְמָנְטֵר יָחִי וְיַת בָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמֶּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְחְּ הוּא זְן לְכֹלָּא וּמְפַרֲנִם לְכֹלְא. אִנְחְ הוּא שַׁלִיט עַל מַלְכַיָּא וּמְפַרֲנִם לְכֹלְא. אִנְחְ הוּא שַׁלִיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְּמֵה דִּילֵךְ הִיא. אֲנָא עַבְּדָּא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְשָׁלִיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְמֵה דִּיקַר אוֹרִיתְה בְּכָל עַבְּן וְעִדְּן. לָא עַל אָנָש רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֶלְהִיוּ הְשִׁמִיּא. דְהוּא אֶלְהָא קְשׁוֹם. וְאוֹרַיְחָה קְשׁוֹם. סְמִיכְנָא. אָלָא בְּצֶּלֶהָא דְשְׁמֵיִּא. דְהוּא אֶלְהָא קְשׁוֹם. וְמִקּמָה קְשׁוֹם. לְבִּי וּנְלְבָּא וִמְלָּמָה דְּמִלְּא לְמָב בְּבִין וּלְשָׁבֵּה וְיִלְא וְמָבְיִיךְא אְמָר הוּשְׁבְּחָן. יְהֵא בַעְנָא בְּקְבָּה דְּתִפְּחֵח לִבִּי בְּרִישְׁא וַקְּיִרָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֵלִין דְּלְבָּא וּרְלַבָּא דִּכְל עַפְּךְ דְּתִפְּחַח לִבִּי בְּעוֹין וְלְשָׁבֵּר מְבִּלְוֹן דְלְבָּא וּרְלַבָּא דֹכְל עַפְּךְ יִשְׁרָא לְטָב לְחִיין וְלְשָׁבַם מִשְׁאֵלִין דְּלְבָּא וּרְלְבָּא דִּכְל עַפְּך יִשְׂרָאל לְטַב לְחִיין וְלְשָׁבְּם מִּנְירָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאַלִין דְּלְבָּא וּרְלְבָּא וּרְלַבָּא דִּכְל עַפְּךְ יִשְׁרְאוֹן וּלְשָׁבְּר לְנִבּיי וּרְלְבָּא וּיִלְבָּא וּנְלְבָּא וּתְשְׁבָּחוֹ מִישְׁבְּלִין דְּלְבָּא וּרְלְבָּא וּרְלְבָּא וּרְלַבָּא וּרְלְבָּא וּנְשְרָּיִין וְלְשָּבְּים בְּיִרְיִים מִשְׁבָּלוֹן דְּלְבָּאוֹים.

Und Wögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Und mein Gebet an Dich, o Ewiger! komme zur Gnadenzeit, o Gott I In der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles.

Gelobt sei ber Name bes Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnabe sein mit Deinem Bolke Jisrael in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten laß schauen Dein Voll in Deinem Heiligthume; laß uns zuströmen den Segen Deiner Erleuchtung, und nimm unser Gebet an in Liebe. Möge es Dein Wille sein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerst, und laß mich meine Stelle haben in der Mitte der Kronumen, daß Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all die Meinigen und die Deinem Volke Jisrael angehören. Du ja speisest Alle, und verpstegest Alle, Du der herrscher über Alles, Du, der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht des Heiligen, Hochgelobten. Bor ihm beuge ich mich und vor der Wilrbe seiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Keinen, der Göttlichkeit sich zuspricht, sehne ich mich, — nur auf den Gott des Himmels, der ba ist ein Gott in Wahrheit, und dessen Keinen sterblichen kont in Wahrheit, und bessen Lehre fille Ubt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertrane ich, und seinem Namen, dem heiligen und weihevollen, spende ich Lobslieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Herz sitr die Lehre, und erstliest die Wilnsche meines Herzens und bes Herzens Deines ganzen Bolles Jisrael zum Guten zum Leben und zum Frieden.

: שָׁבֵע יִשְּׂרָאָל יִי אֱלֹחֵינוּ יִי אֶחָר

אָחָר אֱלֹהֵינוּ נְּרוֹל אֲרוֹגִינוּ קָרוֹשׁ וְנוֹרָא שׁמוֹ:

בַּדְלוּ לַיָי אָתִי וּנְרוֹמְטָה שָׁמוֹ יַחְדַּו:

לְּךְ יָיָ הַגְּּיֶרְלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָּאֲרָת וְהַגִּצְח וְהַחּוֹר כִּי כֹל בַּשְּׁמֵים וּבָאָרֶץ לְּךְ יִיָ הַמֵּמְלְבָהוְהַמִּתְנַשִּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יִיְ אֶלְהִינוּ וְהִשְּׁתַּחֲוּוּ לַהַרוֹם בַגְלָיו קְרושׁ הוּא: רוֹמְמוּ יִיְאֶלהִינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר בְּרְשׁוֹ כִּי בָּרוֹשׁ יִיְ אֵלהִינוּ:

על הַכּל יִתְגַדֵּל יִנְתַקְדֵּשׁ יְנִשְׁהַבָּח יִנִתְפָּאַר יְנִתְרִוֹמֵם וְנִתְנִשֵּׁר שְׁכָּרְא הָעוֹלְם שְׁלְּכִים הַפְּלְכִים הַפָּאוֹ בְּרוּדְ הוּא: בְּעוֹלְמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלְם הַבָּא: בְּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרָצִין וְכִרְצוֹן בְּלְ־בִּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעִוֹלְמִים אֲרוֹן בָּל־הַבְּּרִיוֹת אֱלְהַ בָּל־הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחָבֵי מֶרוֹם הָעוֹלְמִים אֲרוֹן בָּל־הַבְּרִיוֹת אֱלְהַ בָּל־הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחָבֵי מֶרוֹם הַשׁוֹבן בָּשְׁמִי שְׁמִי קְבָּם: קְרְשָׁתוֹ על הַחַיוֹת וּקְרָשְׁתוֹ על בִּפָּא הַבְּבוֹר: יִבּאֹמֵר לְפָנִיו שִׁיר חָדְשׁ וּכְּבוֹן יִתְקְדֵשׁ שִׁמְּךְ בְּנוֹ יְיִ אֶלְהִינוּ לְעִינִי כָל־הָי: וְנֹאמֵר לְפָנִיו שִׁיר חָדְשׁ בְּבְּתוֹב. שִׁמוֹ בְּנִין בְּעִרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלְוֹוּ כְּבְּחוֹב בְּעַרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלְוּוּ לְּוֹים וְמִרוּ בְּבְּחוֹב בְּנִין בְּעִרְבוֹת בְּיִה שְׁמוֹ וְעִלְוּוּ בְּבְּחוֹב בְּנִין בִּיִּוֹן בְּעִין בְּעִין בְּשׁוֹבוֹ אֶל נָוֹרוּ בְּבְּחוֹב. בִּעְרָבוֹת בְּיִה שְׁמוֹ וְעִלְוֹוּ לְּלוּוּ בְּבְּחוֹב. בִּיִבְרְבוֹת בְּבְּיוֹ יִירְאוּ בְּשׁוֹבוֹ אֵל נְוֹחִ בְּשׁוֹבוֹ אֵל נָוְרוֹ בְּבְּשׁוֹם וֹ מִלְוֹן בִּיְשִׁוֹם וְנִלְוֹן בְּשׁוֹבוֹ אֵלְנִין בְּבְּעוֹן בְּעִין בְּבְעִין בְּבְּעוֹן בְּבְּשׁוֹבוֹ אֵל בָּוֹוִי בְּבְּבְתוֹב. בִּיבְעְרְבוֹת בְּבְּיוֹ בְּיִבוֹן בְּבְּעוֹן בְּנְיוֹן בְּשׁוֹבוֹ אֵל נְוְרוֹ בְּבְּחוֹב . בִּיבְרְבוֹת בְּנִין בְּבְעוֹן בְּעִין בְּבְשׁוֹבוֹ אֵל נָוְרוֹ בְּבְבְּחוֹב. בִּיִין בְּבְּעוֹן בִּיְבְיוֹ בְּנִין בְּשׁוֹבוֹ אֵל נְוֹרוֹ בְּבְבְּוֹי בְּיִוֹ בְּנִיוֹם בְּעִרְבוֹן בְּבְּעוֹם בּוֹבְבּיוֹי בְּבְּערְבוֹת בְּנִין בְּבְּעוֹן בִּיְעִין בְּבְּעוֹן בְּיִבְּעוֹן בְּנְיוֹם בְּעוֹים בְּעוֹן בְּלְיוֹן בְּישׁבוֹים בּנִין בְּיִים בְּיוֹים בְּבְיוֹם בּיּעוֹם בְּעוֹים בְּוֹים בְּעוֹים בּיוֹבוֹים בְּיוֹם בְּעוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּבְּעוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּבְיוֹם בְּ

וְיָ צִיּוֹן: וְגָאֲמֵר. וְנְגְלָה כְּבוֹר וְיָ וְרָאוּ כְלֹ־בְּשְׁר יַחְׁדֵּו כִּוֹ פִּוֹ וְיִ דְּבֵּר: אַב הָרַחֲמִים הוּא וְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְוִנְבּוֹר בְּרִיח אָחָנִים וְיַצִּירִלְ נַפְשׁוֹחֵינוּ מִן חַשְּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִנְעַר בִּיִצֶּר הָרַע מֵן הַנְּשׁוּאִים וְיָחוֹן

you Höre Jisrael! der Ewige unser Gott ist ein einiges, ewiges Wesen!

And Einzig ist unser Gott, groß unser Herr, Heiliger, Erhabener sein Name!

Erhebet ben Ewigen mit mir! und seinen Namen wol-

len wir vereint verherrlichen.

Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger! ist die Herrschaft, und Du dist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße, heilig ist Er! Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berg, denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

Der Bater bes Erbarmens erbarme sich bes Bolfes, bes von ihm geschützten, und gebenke bes Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette un-

-comb

אורהני לְפָּלֶטָת עוֹלָמִים וִימלֵא משְאַלוֹתֵינוּ בְּמָדָּרה מוֹבְה וְשׁוּעָרי ורחַמִים:

בהגיע הש"ץ על הבימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר:

וְיַנֻעוֹוֹר וְיָבֵן וְיוֹשִׁיַע לְכֹל הַחְוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן: הַכּל הָבוּ גְּדֶׁל לֵאלהֵינוּ וּחְנוּ כָבוֹד לַחּוֹרָה. כּהֵן קְרָב. יַצַמוֹד (פּלוני בר פּלוני הכהן): בּרוּך שֻׁנָּתֵן חּוֹרָה לְעַמוֹ וִשְּׂרָאֵל בִּקְּרָשְׁתוֹ: חּוֹרַת יְיָ חְּמִימָה מְשִׁיבֵּת נְּבְרוּ שֻׁנָּתוֹ חּוֹרָה לְעַמוֹ וִשְּׂרָאֵל בִּקְּרָשְׁתוֹ: חּוֹרַת יִיָ וְשָׁרִים מִשִּׁמְּחֵוֹ לֵב מְבָּשְׁלוֹם: מְיַ עִוֹ לְעַמוֹ וִמִּן וְיָ יְבָרֵךְ אָת עַמוֹ בַּשְּׁלוֹם: מְצִירוֹ מִמְנְיִם: יְיָ עוֹ לְעַמוֹ וִחִּן יְיִ יְבָרֵךְ אָת עַמוֹ בַּשְׁלוֹם: הָאַל הָמִים בּוְרִכּוֹ אִמְרַת וְיִ צְּרוּפָּח מְבֵן הוּא לְכֹל הַחְסִים בּוֹ:

יחל וְאֹחֶם הַדְּבַקִים בַּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בָּלְבָם הַיּוֹם:

העולה להורה פברך בָּרָכוּ אָת־יִנָ הַמְּבֹרָה: בָּרוּךָ יִנָ הַמִּבֹרָךָ לְעוֹלָם וַעָּר:

בְרוּה אַתָּח יִיָּ אֱלֹבוֹינוּ מֶלֶהְ הַעוֹלֶם אֲשֶׁר בְּחַר בְּנוּ מִבְּל־הָעַמִּים וְנָחֲן לְנוּ אָת־חּוֹרָתוּ. בָּאַ״ִיְ נוֹתֵן הַחּוֹרָה:

יאחר הקריאה ברוּך אַמָּח וְחַיִּי עוֹלָם נְטַע בָּתוֹבֵנוּ. בָּאַ״יִ נוֹתֵן חַתּוֹרָה בּרוּך אַמָּח וִיָּ אֶלְהַינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נְתַן לְנְוּ

sere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfille unsere Wünsche in reichem Maße, in Beil und Erbarmen.

(Der zur Thorah Gerufene fpricht:)

1272 Preiset ben Ewigen, ben Hochgepriesenen!

יין (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene für immer und ewig!

Welt, ber uns erkoren hat aus allen Bölkern, und uns ertheilt pat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, ber die Lehre erstheilt hat!

(Nach ber Borlefung.)

7173 Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit, und das ewige Leben gepflanzt hat in unserer Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger der die Lehre ertheilt hat!

קורין כפי אחרי מות וויקרא ש'ו א').

וְהַלָּרִיב אַהָרְן אָת־פַּר הַחַפָּאת יִשְׁשִׁר-לְוֹ וִכִפֶּר בַּעְרוֹ וִהְבָּרִ אָהְרָקוֹ אָת־פַּר הַחַפָּאת וְאַיל אָקּרְ־לֵּוֹ וִכִּפֶּר בַּנְיִי בְּבַּלְּהוֹ וְלִבִּשְׁם: וּמִאָּת עֲבָרְלֹ וִכְפָּר בַּנְיִי בְּבַּלְּהוֹ וִיִּבְּבָּת בְּבָרִ עִּלְהוֹ עֵלְהוֹ עִּלְהוֹ וִיְבָּבְּר אָרְ־תַּבְּפְּרָת בְּיִ בְּנְיִרְ אָלְרָהוֹ עִּלְּהוֹ וִלְבִּשְׁם: וּמִאָּת עֲבִרֹ אָלְרְבּי בִּבְּר אָרְבָּעְ בְּבָּרְ בְּעָרְוֹ עִּלְּהוֹ וִלְבִּשְׁם: וּמִאָּת בְּעָר בְּנִי הַבַּפּּרָת בְּר בְּנְבִי בְּבָּלְר לְעַלְּהוֹ וִיְבְבָּעְ בְּבָּרְ לְתַלְּהוֹ עִלְּהוֹ עִּלְּהוֹ בִּבְּר לְּנְעַלְּהוֹ וִיְבְבָּעְ בְּבְּרְ לְתַלְּהוֹ וִיְבְּבָּר לְּנְעִלְּהוֹ בִּבְּר בְּעָבְוֹ עִּיְיִבְיִ עִזְיִם לְחַפְּאֵח וְבְּבָּעְ בְּעָרוֹ עִלְּהְוֹ בְּבְּבְּר לְחַפְּאֵח וִבְּבְּעְ בְּבְּרְ לְתְלָּהוֹ בִּבְּר בְּעָבְוֹ עִּיְרִי עִנִּים לְחַפְּאַח וְבְּיִילְ אָלְרְהוֹ עִּלְּהוֹ בְּבְּר בְּעָבְרוֹ וְנִבְּעָּר בְּעָבְוֹ עִּבְרְ בְּעָבְוֹ עִבְּרְ בְּתְבִּילְ וְלְלְּהוֹ בְּבְּר בְּעָרוֹ וְלְבְּשׁ וְכִּבְּרְ בְּעְבְוֹ עִבְּרְ בְּעְבְוֹ עִּבְּבְּר לְחַפְּאָח וְנְבִיּעְ בִּבְּעְרוֹ אָחְרֹלְ אָלְוֹת בְּבְּר בְּעְבְּוֹ עִיִּיְיִי עְּעִיבְרוֹ עִנְיִי עִוֹיעוֹ עִיִיים לְחַפְּאָח וְבְּיִילְ אָלְּוֹי עִבְּרוֹ בְּעָבְוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּר בְּעְבְּוֹ בְּבְּבְיוֹ עִיּיִים לְחַפְּאָח וְבְּיִיעִי עִנְיִים בְּעְבְּוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ עְנִילְּהוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ עְתִּים לְחָבְּעוֹיוֹ וְנִבְּעָר בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּרְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּרוֹ בְּעְבְּוֹי בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְיבְּבְבוּ בְּבְּבְבְיוֹ בְּבְבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוּ בְּבְבְרוּ בְּבְבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְּבְוֹ בְּבְבְבְיוֹ בְּבְבְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְבְּבְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ ב

Vorlesung aus ber Thora.

(3. B. M. Cap. 16, B. 1)

der zwei Söhne Aharons, welche starben, da sie vor den Ewigen traten; und der Ewige sprach zu Moscheh: Rebe zu deinem Bruder Aharon, daß er nicht jede Zeit gehe in das Heiligthum innerhalb des Borhangs, vor den Deckel, der auf der Lade, daß er nicht sterbe; denn in der Wolke erscheine ich über dem Deckel Mit diesem darf Aharon in das Heiligthum gehen, mit einem jungen Farren zum Sühnopfer und einem Widder zum Ganzopfer. — Einen heiligen Leibrock von Linnen soll er anlegen und Beinkleider von Linnen seien über seinem Leibe, und mit einem Gurt von Linnen sei er gegürtet, und mit einem Kopsbund von Linnen umwunden; heilige Kleider sind Das, und er bade seinen Leib im Wasser und lege sie an. Und von der Gemeinde der Kinder Jisrael nehme er zwei Ziegenböcke zum Sühnopser und

וּבְעַד בֵּיחְוּ: ליי (ובשבה ג) וְלַקְח אֶח-־שְׁנֵי הַשְּׁעִירְ וְהָעֶטִיר אֹחָם לִּפְנֵי יְהוֹה כֶּחַח אָהָל מוֹעֵד: וְנְחָן אֲהָרֹּן על-שְׁנֵי הַשְּׁעִירִם גְּדְלְוֹת גּוֹרֶל אֶחָר לִיְהוֹה וְגוֹרֶל אֶחָר לְעִיאוֹל: וְהִקְּרָיב אֲהַרֹּן אֶת הַשְּׂעִיר אָשֶׁר עָלְהְ עָלְיוֹ הַגּוֹרֶל לִיחֹנְהְ וְעָשָׁהוּ חַפְּאת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלְהְ עָלְיוֹ עָלֵיו הַנּוֹרְל לִיחֹנָה וְעָשָׁהוּ חַפְּאת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלְהְ עָלְיוֹ לְשַׁלֵח אְהוֹ לַעֲנְאוֹל וְעֲשָׁר-חִי לִפְּרָה: וְהִקְּלִיב אַבְּחָרוֹ עָּלְה הַמְּחְהָה גַּחֲבִיי-אֵשׁ מַעַל הַפִּוֹבָּה מִבְּית לַפְּרָבָח: וְלָּלְחְ הַפְּרָה הַחַפְּאה אָשֶׁר-לו: ג (ובשבה וּ וְלָבְחְ מִלְּאר הַמְּחַהְהָה גַּחֲבִיי-אֵשׁ מַעַל הַפִּוֹבָּה מִלְּפְנֵי יְהֹנְה וִמְלָא הַפְּרָה הַחַפָּאה שָׁלִים הַמָּלְ הַפִּוֹבָּית לַפְּרְבָּח: וְנִלְּא הָפְנִי לְּבָלְה בְּלָּרָה עַלִּים הַמָּלְה וֹנִבְיוֹ הַנְּלָבְיוֹ מִבְּעָב הַחָּבְּיִי בְּעָבְיוֹ בְּקְבָּר בִּיְתוֹ וְלִבְּרָח בִּקְּה וְבִּבְּית לַפְּרָבָה: וְנְבַּלְּה וֹנְבְּית לַפְּרָבְיה: וְנְבְּלְּה וֹנִבְּית בְּבָּר הַיִּבְית לַבְּרָב הִיחְבִּיה וְמָלְאֵב בְּנִים הָּבָּית לַפְּבְיר בְּבָּערוֹ וֹבְבָּתְוֹ הַפְּבָּר וֹ וְשָׁנִית לַפְּרָב הִיחוֹ וְלִבְּית בְּיִבְּית בְּבָּלְיה בִּיתוֹ לִבְּבְּית בְּבָּב וֹ וְבִבְּת וֹיִבְית לְפָבְיר הַבְּית בְּיתוֹ בִּיר הָבְּית בְּבָּית בְּבָּית עַבְּיר בְּבָּית בְּבָּית בְּבָּית בְּבְּית בְּבָּית בְּבָּר הִיוֹ בְּבָּית בְּיתוֹ בִּבְּית בְּבָּית בְּבִּית בְּבְּית בְּבָּית בִּיתוֹ בִּיבְּעִים בְּבְּבְית וְבַבְּית בְּבִית בְּבְית בְּבָּית בְּבִּית בְּבְית בְּבִית בְּבִיי וְבְּבְעֵל הַבְּית בְּבְּית בְּבָּבְית בִּית בְּבָּב בְּיתוֹנֵי בִּבְּעוֹים בְּבְּבְיים בְּבְּית בְּבְּית בְּבְּית בְּיב בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּית בְּבְּית בְּיבְית בְּית בְּבְית בְּיב בְּבְית בְּיבְית בְּבְית בְּית בְּית בְּבְית בְּבְּרְיב בְּבְּית בְּית בְּבְית בְּבְית בְּילְיבְית בְּיר בִּית בְּיבְיים בְּבְּבְייוֹ הְבָּבְיי בְיבְּית בְּבְית בְּבְייִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְיים בְּבְּית בְיבְיוּים בּבּית בְּיבְית בְּיבְיים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בּבְּיוּים בְּבְיוּים בְּיבְיים בְּיבְּיוּיוּים בּיוּבְיים בְּבְּיים בְי

einen Widder zum Ganzopfer. Und Aharon bringe den Farren der Sühne bar, welcher für ihn, und sühne sich und sein Haus.

Ewigen an den Eingang des Stiftszeltes. Und Aharon lege auf die beiden Böcke Loose, ein Loos für den Ewigen und ein Loos für Asasel. Und Aharon bringe den Bock dar, auf welchen das Loos gefallen für den Ewigen, und opfere ihn als Sühnopfer. Und der Bock, auf den das Loos gefallen für Asasel, werde lebend hingestellt vor den Ewigen, um auf ihm zu sühnen, ihn fortzuschicken für Asasel in die Wüste. Und Aharon bringe herbei den Farren der Sühne, der für ihn, daß er sühne sich und sein Haus, und schlachte den Farren der Sühne, der sich und sein Haus, und schlachte den Farren der Sühne, der sich und sein Haus, und schlachte den Farren der Sühne, der sich und sein Haus, und schlachte den Farren der Sühne, der sich und sein Haus, und schlachte den Farren der Sühne, der sich und sein Haus, und schlachte den Farren der Sühne, der sich ihn.

Und er nehme eine Schaufel voll Feuerkohlen vom Altar vor dem Ewigen und beide Hände voll Räucherwerks von Spezereien, feingestoßen, und bringe es innerhalb des Vorhanges; und lege das Räucherwerk auf das Feuer vor dem Ewigen, daß die Wolke des Räucherwerks verhülle den Deckel, der über dem

אָת־הַכּּפְּהָת אֲשֶׁר עַל־הָעֻרוּת וְלָא יָמְוּת: וְלָבָח מִדַּם הַפָּר וְהִזְּה בָאָצְבָּעוֹ עַל־פָּגִי הַבַּפְּרָת בָּקְבְּעוֹ: וְשָׁחֵׁט הַבָּפֹּרֶת יַזְּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִוֹ־הַדָּם בְּאָצְבָּעוֹ: וְשָּחֵט מְבִּית לַפְּגִי הַבַּפְּרָת בָּקְרָמָה וְעִשְּׁה אָתִּר לְעָׁם וְהַבִּיא אָת־דְּמֹוֹ אָלְ־ם מִבְּית לַפְּרָכ הַשְּבֵּן אִשְׁר עִשְׁה לְרַם הַפָּרְת וִבְּפְּרָת וְנִשְּה אָתִר בְּבִּית וְנִשְּׁה אָתִר בְּבִּית וְנִשְּׁה אָתִר בְּבִיּית וְבְּפָּרָת וְנִשְּׁה אָתְר בְּעָב הַמְּבְּרָת וְלָפְּרָת וְנִשְׁה אָתְוֹ עַלְּבְּרָת וְלָפְּרָת וְלָפְּרָת וְנִשְּׁה לְנִבְּת הַשְּׁבֵן אִפְּרָת בְּבְּעוֹ לְכַפֶּר בַּקּהָע מְמִים לֹא־יִהְיָהָ וֹ בִּאְהֶל מוֹעִר בְּבֹאוֹ לְכַפֶּר בַּקּהָע וְבְּיִבְיה בִּאֹה מוֹעִר בְּבִיה בְּעָר בְּלְכְּלִיחִם מְבָּר בַּקּרָש עִיבְּיתוֹ וְכִפֶּר בַּקּהָל מוֹעִר הַשְּבָן אִפְּר בְּבְערוֹ וְבָבֶּר בְּקּהָל מוֹעִר בִּעְר בִּיהוֹ וּבְעָר בְּלּקְהָל לְפְנִי יִיהוֹה וְכִפֶּר בַּקּהָע עִיבְּית וֹנְבְּית וְנִבְּית וְבְּעָר בִּיהוֹ וּבְעָר בִּיהוֹ וֹבְבָּר בְּקְהָל מִנְית וְנִבְּית וְנִבְּית וְנִבְּיָר וְבִּעְר בִּיהוֹ וּבְעָר בִּיהוֹ וּבְעָר בִּיהוֹן וּבְפָּר וְבַעִרוֹ וִבְבָּר וְחָהָם הַשְּּעִיר וְנְבָּוֹ עַלְבְּת וְנִבְּית וְנִבְּיִם הַפְּּר וּמְהָב הַמְּוֹבְם הַשְּעִיר וְנְבָּן עִבּיר וְנִבְּיוֹ וּבְבָּר וְבִבְּית וֹנְבָּבְי הִבְּיתוֹ וֹבְבָּן הַבְּים הַפְּּר וּמְדָם הַשְּעִיר וְנְבָּן עַנְיבוֹן עַלּדְם הַפְּיר וּבְעָר בִּבּין וֹבְבָּן עִלְּבָּם הַפְּיר וּבְעִיר וּבְּבְּי וְנְבָּן עִלְּבָּם הַפְּיר וְבְּעָרוֹ וְלָבָּת הְיבִּים הַשְּּבֹי וֹיִנְים הְעָבוֹי וְנְלְבָּן עִלּים הַבְּבְי וֹבְּבְיוֹים הְנִבּים הַפָּר וּמְרָבם הַשְּּעוֹים מְנִבּם הַפָּר וּמְנִים הַשְּבִים הַשְּנִים הַנְּבְּי בִּיוֹים הַבְּבּי וֹיבְבָּת וּבְּבּים הַיּבְם הַבּּבּי וִבּים הַעּבּים הַיבְּבּי בְּבְים הְּבּבּים הַיּבּים הַבְּבּי בְיוֹבּבּן הְיבּבּים הַיּבּים הַבּּבּי בּיים הְּבּבּי בְּיבּים הַבְּבּי בּיים הְיוֹבּים הַבּּבּי בּיבּיי וּבְּבְּים הְּבְּבְּים הְּבְּבּי בְּבְּבְּיוֹים הְבּבּי בְּבְּבְיוּים הְבָּבְיוּים הְּבִּבּיים הְבּבּיים הְבּבּבּי בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹים הְיּבְּבְּבְּיוֹים הְיבְּבְּבְּיוּת בְּבְּבְיוֹי

Beugnisse, und er nicht sterbe. Und er nehme von dem Blute des Farren, und sprenge mit seinem Finger über die Vorderseite des Deckels morgenwärts, und vor den Deckel hin sprenge er siedenmal von dem Blute mit seinem Finger. Und er schlachte den Bock der Sühne für das Volk, und bringe das Blut innershalb des Vorhangs, und thue mit dessen Blute, so wie er gethan mit dem Blute des Farren, und sprenge es über den Deckel und vor den Deckel hin. Und sühne das Heiligkhum wegen der Unsreinheiten der Kinder Iisrael und wegen ihrer Missethaten in allen ihren Sünden, und also thue er sür das Stiftszelt, das bei ihnen weilt inmitten ihrer Unreinheiten. Und kein Mensch sei in dem Stiftszelte, wenn er hineingeht, zu sühnen im Heiligsthume, bis er herauskommt. Und so sühne er sich und sein Haus und die ganze Versammlung Iisraels.

und er gehe hinaus zu dem Altar, ber vor dem Ewisgen, und sühne ihn, und nehme von dem Blute des Farren und

חַפּוְבָּח סָבִיב: וְהַנָּרֹז עָלָיו מִן־תַּרֶּם בְּאָצִבָּעוֹ שֶׁכַע פַּעמִים וְטְחָרָוֹ וִקּרְשׁוֹ מִשְּׁמְאֹת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל: וְכִלְּרֹז מַבַּפֵּר אֶח־הַשְּׁנִיר הָחָי: וְסָמֵּךְ אַהַרֹּן אֶת־שָׁמִּי יְדָוֹ עַל־רָאש אַת־הַשְּׁעִיר הַחָי וְהָחָנַבְּה עָלָיוֹ אָת־בְּלָּל-בְעוֹנֹת בְּגִי יִשְׂרָאֵל הַשְּעִיר הַחַי וְהָחָנַבְה עָלִיוֹ אָת־בְּלָּל-בְעוֹנֹת בְּנִי יִשְׂרָאֵל הַשְּׁעִיר וְשִׁלָּח בִּיִר-אָיש עִהִּי הַפִּוּרְבָּרָה: וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר הַבְּר אֲשֶׁר לָכָשׁ בְּכֹיּאוֹ אֶל־בְּאָרְץ נְּנְבָר וְשָׁלַח אָת־בְּנְבָּר וְנִשְׂעִי הַבְּר אֲשֶׁר לָכָשׁ בְּכִיּאוֹ אֶל־בְּאָר מְנִער וְשָּׁלַח אָת־בְּנְבִיּי וְנִשְׂה אָת־עְלָחוֹ וִאָּרִרעלְת הַעָּכם וְכִבְּער בְּעָרוֹ וּבְעַּיר וְעָשָׂה אָת־עְלָחוֹ וִאָּת־עלֹת הַעָּר וְנִבְּים נְבִּיוֹ וּבְעַר וּבְּעָר בְּעָרוֹ וִבְּעָר וְיִבְּיִּים וְנִיםְם וְנִבְּים וְבְּבָּנְר בְּעָרוֹ וּבְעָר בְּבָּער בְּעָרוֹ וִבְּעָר וְנִיבְּת בְּעָרוֹ וִבְּער וְנִיּלְחוֹ בִּבְּנִים בְּבִּיוֹ וְנִישְׁנִי וְבִּיּתְר בְּנִים בְּבְּיוֹ וֹיִבְּיִים בְּבְּבְיר בְּיִבְּיר בְּעָרוֹ וְנִיבְּה בְּנִבְיוֹ וְנִיבְּים בְּבִּיוֹם בְּבְּרוֹש וְלְכָשׁ אָח־בְּנְבְּרְוֹ וִיִּעָּיִם וְּבְּבָּר בְּעִרוֹ וְנִיתְם בְּבְּרוֹ וְיִיבְים בְּבְּבְּיוֹ וְיִבְּישׁׁנִי בְּבְּירוֹ בְּעָּר בְּעָּרוֹ וְנִיתְים בְּבְּרוֹ וִנְשָׁה אָת־עְלָּחוֹ וִנְעָשָׁה הָּנִים בְּבְּוֹים וְנִבְּיוֹ וְנִבְּיִר וְנִיבְּיוֹ וּבְּלָחוֹ וִבְעָּר וְנִבְּיוֹ בְּבְּיוֹים וְנִבְּיוֹ וְנִיבְיִים וְנִבְּיוֹ וּבְּנְיוֹ וּבְיִבְיוֹ וְנִבְשָׁוֹ בְּבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹ וְנִבְיִים בְּבְּיוֹ וּנְבְּבִיים וְנִבְּיוֹם בְּבְּיוֹים וְבִּבְּים וְבְּבָּיוֹים בְּבְּבְיוֹ וּנְבִים בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ וְנִבְּיִם וְבְבְּיוֹ וּבְּבְּיוֹם בְּעִרוּים וְנְבְּים וְנִבְּיוֹם בְּנִיוֹים בְּיִרְבִים וְבְבְּבְּיוֹ וּבְּבְירוֹ וּבְּבְיוֹים וְנִבְּים וְנִים בְּיוֹב וְנִבְיּים וְבְּבְּיוֹם בְּיִבּים בְּבְּבְיוֹם בְּיבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹ וּבְבְּיוֹ בְּבְּיוֹ וּבְיּים בְּבְּבְיוֹים בְּבְיוֹם בְּבְיבְים וְבִיבְיוֹ וּבְבְּיוֹ וְבְּיִים בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹי וְבְּיבְבְּים בְּבְּבְיוֹב בְּבְּיוֹים בְּבְים בְּבְיוֹים בְּבְיים בְּבְּים בְּבְיבְים בְּבְּבְיוֹבְיבְּים וְבְּב

von dem Blute des Bockes und thue an die Hörner des Altars ringsum; und sprenge barauf von bem Blute mit seinem Finger siebenmal, und reinige ihn und heilige ihn von den Unreinheiten Und hat er vollbracht die Sühnung bes ber Kinder Jisrael. Heiligthums und bes Stiftszeltes und bes Altares, so lasse er ben lebenben Bock herbeibringen. Und Aharon lege feine beiben Hänbe auf ben Kopf bes lebenben Bockes, und bekenne über ihm alle Vergehungen ber Kinder Jisrael und all ihre Missethaten in all ihren Sünden, und er lege sie auf den Kopf bes Bockes und schicke ihn fort burch einen bereitstehenden Mann in bie Wüste; und ber Bock trage auf sich alle Vergehungen in ein öbes Land. Und hat er ben Bock in die Bufte fortgeschickt, fo gehe Aharon in bas Stiftszelt und ziehe aus die Kleider von Linnen, die er angelegt, ba er in bas Heiligthum ging, und lege sie bort nieder; und bade seinen Leib in Wasser an heiliger Stätte und lege seine Kleiber an, und gehe hinaus und opfre

הַפָּתְי יְהַנֶּה הִשְּׁתִיל לְעֵזְאוֹל יְכַבֵּם הְּנָדְיוּ הַמְשׁרוּ בַּמָּים וְאָחַרי־בָן יְבִוֹא אָל־הַמְּחָלְּה הָּנְּיִי וְבִּעְם הַמְּנָרְ הַעָּרִר בְּמָיִם וְאָחַרי־בָן יְבִוֹא אָל־הַמְּחָלְּה הַנְּרִי בַּמָּים וְאָחַרי־בָן יְבוֹא אָל־הַמְּחָבְּי וְצִיא אָל־מִחְוּץ לִּמְּחָבֶּר הַנְּבְּי וְצִיא אָל־מִחְוּץ לִמְּחָבֶּר וְנִבְּי וְבְּיִי וְבָתַץ אָת־בְּשָׁרוֹ בַּפְּוֹים וְאָחִרִּיבִן הַנְּר בַּקְּיִם וְאָת־בְּשָׁרוֹ בַּפְּוֹים וְאָחִרִּיבְן בִּנְּיִם וְאָת־בְּשָׁרוֹ בַּפְּוֹים וְאָחַרִיבִן הַנְּר בְּשְׁרוֹ בַּפְּוֹים וְאָחַרִיבִן הַנְּר בְּחָבְּיִם וְאָחַרִיבִן הַנְּר בְּחָבְּים וְאָחַרִיבִן מְלִבְּיוֹ וְרָחַץ אָמְר חִנְּבְּים וְאָחַרִיבִן וְבְּיִים וְאָחָרִיבְן הַנְּר בְּחְוֹבְנְם וְאַחְרִיבְן הַנְּר בְּחְוֹבְנְם וְאָחְרִיבְן הַנְּר בְּחְוֹבְנְם וְאָחִרִּבְם וְאָחִרִּיבְם וְאָחִרִּבְם וְבְּיִים וְאָחְרִיבְן הַנְּיִי וְנְחָץ אִי אָלִיבְם וְאָחְרִיבְן הַנְּיִי וְנְתְיִים וְנְבְיִי וְבְּיִים וְאָחְרִיבְם וְבְּיִים וְאָחְרִיבְם וְבְּיִים וְבְּיִים וְנְבְּיִם וְבְּיִים וְנְבְּיִם וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּבִּם לְמִבְּיוֹ וְנְתְיִם וְנְבִּים וְאָחִרְיבְם וְבִּיְיִם וְבְּבִים וְבְּבְּיוֹ וְנְתְיִים וְנְבִיּים וְנִבְּיִם וְבִּיְם וְבְּבִים וְבְּבְיוֹ וְנְתְיִים וְנִבְּיִם מְכֹל חַמְּאַחִילְם וְבִּים וְשִּבְּחוֹין וְבִיּים וְנִבְּיוֹ וְנְבְיִים וְנְבִּיְים וְנִבְּיוֹ וְנְיִים וְנְבִייִם וְנִבְּיוֹ וְנְנִיְם וְנְבִיבְים וְשְׁבִין וְנְיִים הַוֹנְיוֹן וְיִיא אִייִים בְּיוֹנְיְיוֹ הְנְיְם הְעִיְיִים וְנְיְיְהְוֹין הִינְיְיוֹ בְּבְּיוֹיוֹ וְתְיִים וְנְבְיוֹיוֹ וְיִיא מִיים וְנְיִים וְנְיִים וְבְּיִים וְנְיִיְיִים וְבְּיִים וְבְיוֹיוֹים וְיִיְנְיְיִים וְנִבְּיוֹיוֹ וְיִיּיִים וְבְיִים וְנְיִיְנְיוֹ וְנְיִים וְּמְיוֹים וְיִיוֹיְיוֹי וְיוֹיְיוֹ בְּבְיוֹיוֹיוֹ וְיִייִים בְּיוֹנְיוֹי וְנְיוֹיְיוֹיוֹי וְיִיּיְיוֹ בְּיוֹיוֹי וְיִייְרְיוֹ בְּיוֹיוֹי וְיִיוֹיוֹ וְיוֹייִי וְיוֹיוֹי וְיִיוֹיוֹ וְיִייְרְיוֹ בְּבְיוֹיוֹיוֹי וְיִייְיוֹ וְבְּבְיוֹיוֹ וְיִייִיוֹ וְיִיוֹיוֹי וְיִיוֹיוֹיוֹי וְיִייְיוֹם וְבְּבְיוֹם וְנְיוֹיוֹי וְיִייְיוֹי וְבְיוֹים וְיוֹבְיוֹיוֹי וְיוֹייוֹי וְיוֹיוֹי וְיְיוֹיוֹיוֹי וְיִייְיִים וְיְבְיוֹם וְיוֹבְיוֹיוֹי

sein Ganzopfer und das Ganzopfer des Volkes nub fühne sich und das Volk.

unfgehen auf bem Altar. Und der den Bock zu Afasel sührt, wasche seine Kleider und bade seinen Leib im Wasser, und hersnach komme er in das Lager. Und den Farren der Sühne und den Bock der Sühne, deren Blut hineingebracht worden, um im Heiligthume zu sühnen, dringe man hinaus in das Lager, und verdrenne im Feuer ihre Häute und ihr Fleisch und ihren Unrath. Und der sie verdrannt, wasche seine Kleider und dade seinen Leib im Wasser, und hernach komme er in das Lager. Und es sei euch zur ewigen Sahung: Im siedenten Monat, am zehnten des Monats sollt ihr euch kasteien und keinerlei Werk verrichten, der Eingeborne und der Fremde, der unter euch weilt. Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, daß ihr rein werdet; von all euren Sünden sollt ihr rein werden vor dem Ewigen.

לְכֶּם וְעִנִּיחֶם אָת־נַפְּשְׁתִיכֶם חֲקָּת עוֹלָם: וְבַפֶּר הַכּהֵן לְכָם וְעִנִּיחֶם אָת־נַפְשְׁתִיכֶם חֲקָּת עוֹלָם: וְבַפָּר הַכּהֵן אֲשֶׁר יִמַלֵּא אָת־יִדֹּוֹ לְכַהֵן הַחָח אָבְיוֹ וְלָבְשׁ אָת־בִּנְתִי הַבָּּר בִּנְתִי הַפְּּוֹבְשׁ: וְכַפֶּר אָת־כִּנְּתְ הַלְּבֵשׁ וְעִל הַבְּנָתִים וְלָבְשׁ וְאָת־אְהָל מוֹעֶר וְאָת־הַמִּוֹבְח יְכַפֶּר וְעַל הַבְּהָנִים וְעַל־בְּלֹבְעם הַבְּּתְהָל יִכַפְּר: וְהְיְתָה־וֹארֹת לְכָם לְחָפַּתְ עוֹלְם לְכַפֶּר עַל-בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל מִבְּל-חַפּאֹתְם אַחָת בַּשְּנְה עוֹלְם לְכַפֶּר עַל-בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל מִבְּל-חַפּאֹתְם אַחָת בַּשְּנְה וֹיִנְשְׁה בְּאָנִיך צָוְה יִהֹוָה אָת־מִשְׁה:

מניחין ס"ת ב' אצל הראשון ואומר ח"ק על שניהם ומגכיהין וגוללין ס"ת שקראו בי ופותחין ס"ת ב' וקורין בו למפטיר בפ' פינחם (במדבר כ"ט ז').

וֹבֶּגְעשוֹר לַחֹבָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַוֹּה מִקְרָא־קֹּבָשׁ יִהְיָרָה לָא בָּלְבָשׁוֹר לָבָם וְעִנִּיתָם אָת־נַפִּשְׁתִיכֶּת בָּל־מִלְאבָה לָא לַבָּה לָא מַנְיבּ וְתִנִּילָה עַלָּה לַיִרהַ נִיחֹה פַּר בּוֹרְבָּקְר בּוֹרְבָּקְר בִּילִה שִּׁנִה שִׁבְעַשׁוֹ בִּילִה הַמִימִם יְהִיוּ לְכָם:

steien, eine ewige Satzung. Und es sühne der Priester, den man gesalbt und dem man die Hand gefüllt, den Priesterdienst zu thun an der Stelle seines Vaters, und der angelegt hat die Aleider von Linnen, die heiligen Aleider; — und sühne das Allersheiligste und das Stiftszelt, auch den Altar sühne er und die Priester und das Volk sühne er. Und das sei euch eine ewige Satzung, zu sühnen die Kinder Jisrael wegen all ihrer Sünden, einmal im Ihre. Und er that, so wie der Ewige dem Mossicheh geboten.

(4. B. Moj. Cap. 29, B. 7—11.)

ובעשור Und am zehnten Tage dieses siebenten Monats soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr sollt euch kasteien. Reisnerlei Werk sollt ihr verrichten, und sollt als Ganzopfer darbringen dem Ewigen zum Wohlduste einen jungen Farren, einen Widder.

וּמִנְחָתָם סְלָּת בְּלוּלָה בַשָּׁמָן שִׁלְשָּה עִשְּׁרנִים לַפָּר שָׁנִי עִשְּׂרנִים לָאַיל הָאָחָר: עשָּׁרוֹן עשָּׂרוֹן לַכָּבֶשׁ הָאָחָר לְשִׁבְעָת הַכְּבָשְׁים: שִּׂעִיר-עִוִּים אָחָר חַפָּאָת מִלְבֵּר חַפַּאת הַכּפִּרִים וְעַלַת הַפָּמִיר וּמִנְחָהָה וְנִסְבֵּהָם:

כשמגביהין הס"ת אומרים

וְזֹאָה הַחּוֹרָה אָשֶׁר שָּׂם משָׁה לֹפְנֵי כְנֵי יִשְּׂרָאֵל עַל פִּי יִי בִּיַר משָׁר: דְּרָכִיהְ דִּיִכִירְנַעֵם וְבָרֹ--נְחִיכּוֹתִי שְׁלוֹם: אְּרָךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְּׂמאלָה עְשֶׁר וְבָּרֹיר: יִיְּ שָׁלוֹם: אְרָךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׂמאלָה עְשֶׁר וְבָּרֹיר: יִיְּ שָׁלוֹם: אְרָךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׁמאלָה עְשֶׁר וְבָּבוֹר: יִיְּ חָפֵץ לְמַעַן צִּדְקוֹ יַנְדִיל חּוֹרָה וְיַאִּדִיר:

sieben einjährige Schafe; ohne Fehl sollen sie euch sein; und ihr Speiseopfer, Kernmehl eingerührt mit Del, drei Zehntel zum Farren, zwei Zehntel zum Widder, je ein Zehntel zu jedem von den sieben Schafen. Einen Ziegenbock zum Sühnopfer außer dem Sühnopfer der Versöhnung und dem beständigen Ganzopfer und einem Speiseopfer und den Spenden dazu.

(Wenn die Thorah erhoben wird, fpricht bie Gemeinbe:)

dern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth, und ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage ist in ihrer Rechsten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen, Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

קודם קריאת הפטרה יכרך המפטיר ברכה זו.

בַרוּך אַמָּר יָיָ אֶלהׁינוּ מָלֶך הָעוֹלָם אָשֶׁר בָּחַר בִּנְכִיאִים טוֹבִים וִרָצָה כִּרִּכְרִיהָם הַגְּאָטֶרִים בָּגְאָמֶרִים בָּרוּך אַמָּה יִהנְּה הַבּּוֹחֵיר בַּתּוֹרָה וּכִמשֶׁה עַכְדּוֹ וּכִישִׂרָאֵל עַמּוֹ וּכִנְכִיאֵי הָאָמֶח וָצֶדֵק:

הפשרת שחרית יום כפור כישעיה נ"ו י"רי

וְאָמֵר סְלּוּ־סְלּוּ פַּנּוּ־דְרֶה הְרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי: כִּי כֹּה אָמֵר רָם וְנִשְּׂא שׁבֵּן ער וְקָרוֹשׁ שְׁמֹוּ מָרְוֹם וְקָרְוֹשׁ אֶשְׁכְּוֹן וְאָת־ דַבָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רְוּחַ שְׁפָּלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִרְכָּאִים: כִי לִא לְעוֹלָם אָרִיב וְלִא לְנָצַח

(Segensspruch vor ber Haftarah.)

Ind Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber erwählt hat die wahren Propheten, und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Geslobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thora und Moscheh, seinen Knecht, und Jibrael, sein Bolk, und die Propheten der Treue und Wahrheit.

Haftarah.

(Jesaja 57, 14-58, 14.)

Und Er spricht: Bahnet, bahnet, räumet den Weg, hebet jeden Anstoß aus dem Wege meines Volkes. Denn also spricht der Hohe und Erhabene, der ewig Thronende, Heiliger ist sein Name: Hoch und heilig throne ich, — und bei dem Zersschlagenen und Dem, der gebeugten Gemüthes ist, zu beleben den Muth der Gebeugten, und zu beleben das Herz der Niederges

אָקְצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְפָנִי יְעֵטוֹף וּנְשְּמִוֹת אָנִי עשִׂיתי: בֵּעוֹן בִּצְעוֹ קִצְפְּתִי וְאַכֵּחוֹ חַסְתֵּר וְאֶקְצְוֹף וַיֵּלֶךְ שוֹבָב בְּבֶרֶךְ לִבְּוֹ: דְּרָכִיוֹ רָאִיתִי וְאֶבְלְיוֹ: בּוֹרֵא נִיב שְּפָתְיִם שָׁלוֹם וּשְׁלוֹם וּשְׁלוֹם וּלְבִים נְנְרָשְׁוֹ מִימָיוֹ לְאַבַלְיוֹ: בּוֹרֵא נִיב שְּפָתְיִם שָׁלוֹם וּשְׁלוֹם לְּאַיוֹנִן וְהַרְשְׁעִים לְּבִּים נְנְרָשְׁוֹ מֵימָיוֹ לָבְים נְנְרָשְׁוֹ מִילְיוֹ בְּיִבְּשְׁלִים אָמֵר אֵלְהַי לְרַשְעִים: בְּיָבְרוֹן אַל-תַּחְשׁׁךְ בַּשׁוֹפֶר הָרָם קוֹלֶךְ קְבְּעִים קוֹלֶךְּ קְרָוֹב אָמִר וֹן אַל-תַחְשׁׁךְ בַּשׁוֹפֶר הָרָם קוֹלֶךְּ קְנִים קוֹלֵּךְ וְתִּבְּי בְּנְרוֹן אֵל-תַחְשׁׁךְ בִּשׁוֹפֶר הָרָם קוֹלֶךְּ וְתִּבְּי בְּנִרוֹן אַל-תַחְשׁׁךְ בִּשׁוֹפֶר הָרָם קוֹלֶךְּ וְתִּבְּי וְתִּבְּר לְנִמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יְעַקְב חַפּאִתְם:

schlagenen. Denn nicht auf ewig will Ich habern, und nicht für beständig zürne Ich; denn der Lebensodem schmachtet vor mir dashin und die Seelen, die Ich geschaffen. Um die Missethat seiner Gewinnsucht zürnte Ich und schlug es, mich abwendend, und zürnte; denn es ging abtrünnig den Weg seines Sinnes. Seine Wege sah Ich, und will es heilen, und es leiten und vollen Trost gewähren ihm und seinen Trauernden, schaffend der Lippen Frucht: Friede, Friede dem Fernen, wie dem Nahen! — spricht der Ewige, und Ich heil' es. Aber die Frevler sind wie ein ausgewühltes Meer; denn ruhen kann es nicht, und herauswühlen seine Gewässer Schlamm und Lehm. Kein Friede, spricht mein Gott, den Frevlern! —

Ruse mit lauter Rehle, halte nicht ein; wie eine Possaune erhebe beine Stimme und verkünde meinem Volke seine Missethat, und dem Hause Jaakob seine Sünden. Da suchen sie

וְאוֹהִי יַנֹם וֹ יוֹם יִרְרָשׁוּן וְרַעַת דְּרָכֵי יָחְפָּצְוּן פְּגוֹי אֲשֶׁר־צְּרָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהִיוֹ לְא עָיָב יִשְּאָלוּנִי מִשְׁפְּטִי־צֶּׁרָק קְרְבָח אֱלֹהִים עָיָב יִשְאָלוּנִי מִשְׁפְּטִי־צֶּׁרָק קְרְבָח אֱלֹהִים יְחְפָּצְוּן: לְמָה צַּמְנוֹ וְלְא רָאִיתָ עִנְינוּ נַפְשֵנוּ וְלֵא תַּרְע הֵן בְּיִנִם צְמְכֶם הִמְצְאוֹ־חֹפֶץ וְכָל־עְצְבִיכֶם הִנְּנְשׁוּ: הֵן לְרִיב וּמִצְּה הָצוֹמוּ כִיוֹם עִּנְיוֹת בְּשָׁע לְא־־תָצוֹמוּ כִיוֹם וְלְרֵיב וּמְצָּה הְּצִוֹם לְרַיִב וּמְצָּה הְּצוֹם לְרִיב וּמְצָּה הְּצִוֹם לְרִיב וּמְצָּה הְּצִוֹם לְרִיב וּמְצָּה הְּנִוֹם לְּרִיב וּמְצָּה הְּנִיה צְּוֹם לְרִיב וּמְצָּה וְיִהְיֵה צְּוֹם לְרִים הְנִיְתְ בָּמָרוֹם קְוֹלְכֵם: הַלְנֶהְ הְּבְּוֹם לְּלְכָּם בְּמְיוֹ הַלְכִּף בְּאַנְחֹ עְנִוֹת אָבָם נַפְשׁוֹ הַלְכֵף בְּאַנִם עְנִוֹת אָבָם נִפְשׁוֹ הַלְכֵּף בְּאַנְחֹ וְשִׁק וְאֵפֶּר יַצִּיע הַלְוֶּה וְהִנְעוֹם הָצִוֹם אֶבְחָבְּהוֹ הִלְנִא וֶרֹי צְּוֹם אֶבְחָבְהוֹ הְלִוֹת הְנִים הְצִוֹן לִיחוֹה: הַלְנִא זֶר צְוֹם אָבְחָבְהוֹה הְלִוּא וֶרֹי צְּוֹם אֶבְחָבְהֹהוֹ הְנִים בְצִוֹן לִיחוֹה: הַלְוֹא זֶר צִיה צְוֹם אֶבְחָבְהוֹה הִיִּם בְּלִוֹה הְנִים הְצִּוֹן לִיחוֹה: הַלְנִא זִּים הְנִים הְצִּוֹן לִיחוֹה: הַלְנוֹא זֶר צִים בְּנִים בְּצִוֹם בְּבְוֹרִיה הִינִים בְּבְּוֹם הְנִים בְּבִּיוֹם הְנִים בְצִוֹם הָּנִים הְנִים בְּנִוֹים בְּנִיוֹן לִיחוֹה: הְלִוֹא זָר בְּיִבְּוֹב בְּיִבְּיִים בְּבְבְּיוֹב בְּיִבְּוֹן לִיחוֹרָה: הְלִוֹא זִיר צִים בְּנִבְיהוֹי

mich Tag für Tag, und die Erkenntniß meiner Wege begehren sie; gleich einem Bolt, das das Nechte gethan und die Vorschrift seines Gottes nicht verlassen, fragen sie mich nach den Vorschriften des Nechten, die Nähe Gottes begehren sie. "Warum sasten wir und Du siehst es nicht, kasteien uns und Du merkest es nicht!" Siehe, an eurem Fasttage gehet ihr dem Geschäfte nach, und all euren Erwerb treibt ihr ein. Siehe, zu Hader und Streit sastet ihr, und zu schlagen mit frevler Faust. Ihr sastet nicht an solchem Tage, daß gehört werde in der Höhe eure Stimme. Ist das ein Fasten, das Ich verlange? Ein Tag, wo sich der Mensch kasteit, zu krümmen dem Schilfe gleich sein Haupt, und daß auf Sack und Asche er sich lagere, das magst du ein Fasten nennen und einen Tag des Wohlgefallens für den Ewigen? — Ist doch das ein Fasten, das Ich verlange: Deffnen die Schlingen des Frevels, lösen die Bande des Joches, und frei entlassen Uns

פַּהַּחַ חַרְצְבְּוֹת רֻשְׁע הַהֵּר אֲגְדְּוֹת מוֹמֶח וְשַׁלְּחְ רְצוּצִים חָפְּשִׁים וְכָּלִ־מוֹמֶח הְנַהֵּקוּ: הַלוֹא פָּרָם לְרֵעֵב לַחְמֶּך וְעִנִּיִם מְרוּדִים הָבִיא בֶיִת כִּי־תִרְאָח עָרם וְכִּפִּיתוֹ וּמִבְּשְׂרְךְ לְא תִתְעַלְם: אֵז יִבְּלֵע בַּשַּׁחַר אוֹנֶךְ וַאֲרְכָתְךָ מְבֵרָח תִצְמָח וְהָלֵּךְ לְפָנָיְרֹּצִיְּילֶּךְ מוֹמָח שְּלַח יִצְּבִּע וְרַבֶּר־־יִּבְּוֹוֹ: וְתָפֵּלְ לְנְנִרֹ מִוֹמָח שְּלַח וְיֹאמֵר הַנֵּנִי אִם־הָּסֵיר מְהוֹכְךְ מוֹמָח שְּלַח וְיֹאמֵר הַנֵּנִי אִם־הָּסְיֵר מְהוֹלָה וְנָבֶּר בְּפְשֶׁרְ אָצְבָּע וְרַבֶּר־־יִּבְּיוֹו: וְנְחֵבְּי מוֹמָח שְּלַח אָצְבָּע וְרַבֶּר הִשְּבְיע וְנָבְרָ הִשְּבְּיע וְנַבְּח בְּחֹשֶּׁךְ אִוֹלְּה בְּמִיּלְ וְאָפַלְתְךְּ כְּצְּהָרְיִם: וְנְחָךְ יְהוֹה הָמִיר וְהִשְּבְיע וְאָפַלְתְךְּ כַּצְּהָרְיִם: וְנְחָךְ יְהוֹה הָמִיר וְהִשֹּבְיע

terdrückte, und daß ihr jegliches Joch abreißet! Ist es doch Das: Dem Hungrigen bein Brod brechen, daß du umherirrende Arme in dein Haus bringest; so du siehst einen Nackten, daß du ihn bedeckest und beinem Fleische dich nicht entziehest. Dann wird andrechen gleich dem Morgenroth bein Licht, und beine Heilung schnell gedeihen, und es zieht dir voran deine Frömmigkeit, die Herrlichkeit des Ewigen schließt deinen Zug. Dann wirst Durusen und der Ewige erhören, du wirst schreien und Er spricht: Hier din Ich! — So du entsernest aus deiner Mitte Untersochung, Ausstrecken der Finger und frevle Rede. Und spendet deine Seele dem Hungrigen, und labst du gebeugtes Gemüth, so wird im Finstern scheinen dein Licht und dein Dunkel wird wie Mittagshelle.

בְּצַחְצָּחוֹת נַפְשֶּׁך וְעַצְּמֵהֶיךְ יְחֵלֶיץ וְהָיִיתָ בְּנֵּ בְּצַחְצָּחוֹת נַפְשֶּׁך וְעַצְמֵהֶיךְ לְאֹ־יִכֵּיְכָּוּ מֵימְיוֹ: וְכְנֵוּ מִמְּלְּ חַרְבְוֹת עוֹלֶם מְוֹסְבֵי רור־וָדְוֹר הְלְוֹמֵם וְקְרֵא לְּךְּ גֹרֶר פָּּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבְוֹת הְלְנֵבְ מִשְּׁבָּת עִנָּג לִקְרִוֹש לְשֶׁבֶת: אִם־הָשִׁיב מִשַּבָּת נַגְּג לִקְרוֹש לְשֶׁבֶת: אִם־הָשִׁיב מִשַּבָּת עַנָּג לִקְרוֹש יְתְלְבֹּ מְּלִיךְ בְּבְרֵהוֹ מֵנְעשוֹת דְּרָבֶׁיךְ מִמְּצְוֹא יְתְלְבֹ אָבִיךְ בְּיִ פִּי יְהוֹנֶה דְּבֵּר:

Und leiten wird der Ewige dich beständig, und laben in der Dürre beine Seele, und wird beine Gebeine stärken, und du wirst sein wie ein getränkter Garten und wie ein Wasserquell, dessen Wasser nicht täuschen. Und aufgebaut werden durch dich verjährte Deden, Trümmer vergangener Geschlechter richtest du auf, und du wirst genannt: Rissevermaurer, Wiederhersteller der Pfade zum Wohnsitz. Wenn du zurückhältst um des Sabbaths willen deinen Fuß, deine Geschäfte zu verrichten an meinem heiligen Tage, und nennst den Sabbath eine Lust, den vom Ewigen geheiligten geehrt, und ehrest ihn, daß du nicht verrichtest deine Wege, nicht nachgehest deinem Geschäft und eitle Reden sührest: Dann wirst du dich erzöhen an dem Ewigen, und Ich lasse dich besteigen die Höhen der Erde, und dich genießen das Erbe Jaasobs, deines Baters; denn der Mund des Ewigen hat es geredet!

המפטיר יברך ברכות אחרונות.

בָּרוּהְ אַהָּה יִיָ אֶלהֹינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלָם צוּר בָּל־חָעוֹלָמִים צַּהִּיק בָּכָל־הַהְּוֹרוֹת הָאֵל הַנָּאֵאֶטְן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.

הַמְרַבּר וּמְקַיִם. שֶׁבָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצְרֶק:

נְאֶטְן אַתְּה הוֹא יִי אֶלְהוֹנוֹ וְנָאֶטְנִים דְּבָּרֶיךְ וְדָבְר אָחָר מִדְּבָרֶיְךְ אָחוֹר לֹא־יָשׁוֹב רֵילָם כִּי אֵל מְלָּלֶּךְ נָאֶטָּן וְרַחַטֵּן אָתְּה. כָּרוּךְ אַתָּה יִי הָאֵל הַנָּאָטְן בְּכָל־דְּבָרָיוֹ: בַּמְהֵרָה בְּיָמִינוּ. בָּרוּךְ אַתְּח יִי מְשֵׁמְּחַ צִּיוֹן בִּבָנִיה: בְּמִהַרָה בְּיָמִינוּ בִּאַלְיְחוּ הַנְּבִיא עַבְּדֶּךְ וּבְּמַלְּכוּת בֵּית שַׂמְּחַבְּוֹ יִיְ אָלֹהִינוּ בִּאַלְיְחוּ הַנְּבִיא עַבְּדֶּךְ וּבְּמַלְּכוּת בִּית בִּתְרִים אֶת־בְּבוֹרוֹ. כִּי בְשֵׁם לֹא־יִשְׁבְ זְר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹר אֲחֵרִים אֶת־בְּבוֹרוֹ. כִּי בְשֵׁם לְּאְרִשְׁךְ נִשְּבְּעְתְ לוֹ שֶׁלֹא יִכְבָּה נֵרוֹ לְעוֹלְם וָצִר: בְּרוּךְ אָתָּה יִיָּ מָגֵן דָּוָּר:

(Segensspriiche nach ber Baftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott, bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück, denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

Lebens, und ber Seelenbetrübten hilf auf bald in unsren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreuet Zijon durch seine Kinder

Propheten, Deinen Anecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten; möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen, denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger Schild des David!

a accomplic

על הַחּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשָּבָּת הַנָּה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשָּבָּת הַנָּה וְעַל הַפְּבִרְה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַבָּבוֹד וְלְכִבְּרִה וְלְכִבּּרָה וְעָל הַנְּבִיים הַנָּה שְׁנְּהְי וְעַל הַבְּבוֹד יְלְבוֹרִוּ וְלְכִבּרָה וְעָל הַבְּרָה וְעָל וְיוֹם לְעַר בְּרוּך אַתְּה וְיִ (מֹלְך מוחל וְעִנוֹחינוֹ וּלְעוֹנוֹת עמו בית ישראל ומעביר אשמוחינו בכל־שנה ושנה) מֶלֶה על בָּל-הָאָבֶץ מְבַוְהשׁ יִשִּבּת וְי יִשְּׂרָאל וְיוֹם הַבּלְּהשׁנה הַבְּלְרִם:

(Am Sabbath werben bie folgenben brei Stilde gebetet.)

יְקוּם פּוֹּרָקוֹ מִן שְׁמֵיָאׁ חִנָּא וְחַסְּדָּא וְרַחֲמֹי וְחַמֵּי וְחַמֵּי וְחַבִּי וּמִוֹנֵי רְוִיחֵי וְסָיַּעִּקָּא רִשְׁמִיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָּא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא זַרְעָא חַיָּא וְקַיְּמָא לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא וְרִי בְּבָבֶל מָפַתְּנָמִי אוֹרַיְסָא לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא וְלְרִישִׁי מְחִיבְּתָא וּלְדִינִי דִי בְבָבּל סָן־דְּעָסְקִין וְיִשְּׁרָאוֹ וְיִּמְי בְּלִרִישִׁי מַלְיִבִיהוֹן וּלְכָל מָן־דְּעָסְקִין וְיִשְׁרָא וּלְרֵישִׁי מְחִיבָּתָא וּלְדִינִי דִי בְבָבְּל מָן־דְּעָסְקִין וְיִשְׁרָא וּלְרֵישִׁי מְחִיבָּתָא וּלְדֵינִי דִי בְּבָּא לְכָל מָן־דְּעָסְקִין וְיִשְּׁחָוּן וּלְּכָל מָן־דְּעָסְקִין וְיִשְׁחָא וְלְכָל מָן־בְּעִמְיִר חֵלְּמִיבִיהוֹן וּלְּכָל מָן־דְּעָסְקִין וְיִשְּׁחָוּוּוֹן וְיִמְּן בִּיִּעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמִיָּא יְהַא בְּעָּלְיִי וְמִיּלְּא וְנְרָבְּי לְמִיבִי חַלְּמִיבִי חַלְּמִיבִי חִלְּמִיבִי מִלְּבָּל מְּבְּרְמִין וְיִשְׁחָא וְכָּלְיִם לְּבִּילְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְּׁמִי וְחִיּשְׁחָא וְבָּלְיִים בְּלִּיְם בְּיִבְיִין בִּישִׁין: מָרְן דִּי בִשְּׁמִיִּא יְהָא בְּבְיּתְין בִּישִׁין: מָרְן דִי בִּשְּמִייִא יְהִא בְּחִין מִיְשְׁבְּרוּוֹן וְעָדְּן וִנְיִים בּוֹעִין בִּישִׁין: מָּנִין וְנִישְׁחָן וְעִיּחְים בּּנִייִים בּיִּים בּייִים בְּבִּיבְיין וְנִישְׁתְּיִים בְּיִּיְיוֹן בִּישְׁוֹן בִּיְבְּחִין וְיִשְּחָוּ וְיִישְׁתִּין בִּישִׁין: מָבְרוּ בִּיְבְּחוּן וְיִשְּׁחִן וְעִדְּן בִּישִׁין בִּיִּים בְּיִבְיוֹן וְנִבְּיוֹ בִּיְיִים בִּישִׁין בִּיִּמְן בְּיִבְים בּיִּם בְּיִבְיִים בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבּיִים בּיִים בְּבִים בְּבִּים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבְיוֹם בְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְיּים בְּיִבְיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְיוֹם בְּיוֹם בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּבְּנְיבְיוֹם בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְיוֹם בְּיוֹים בּיוֹים בְּיִבְים בְּיוֹבְיבְּיוּ בְּבְּים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיִּים בְּיִבְיוּים בְּבְיבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיוּים בְּיִּבְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְיים בְּיבְּיוּ בְבְּיִים בְּיוּים בְּים

by Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort (und für diesen Sabbath) und für diesen Bersöhnungstag, den Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott (zur Weihe und Ruhe), zur Berzeihung, Bergebung und Sühne, zur Ehre und Verherrlichung. Für alles Das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name in dem Munde aller Lebenben beständig und in alle Zeit und Ewigseit! Dein Wort ja ist Wahrheit und sür ewig bestehend. Gelobt seist Du, Ewiger, König über die ganze Erde, der heisigt (den Sabbath und) Jisrael und den Versöhnungstag. המחפלל ביחירות אין אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פּוּרְקוֹ מִן שְׁמַיָּא חַנָּא וְחָסְדָּא וְרָחֲמֵי וְחַיֵּי וְלָוּה וֹלְּא מִי שברך.

יַקוּם פּוּרְקוֹ מִן שְׁמַיָּא דִשְׁמֵיָּא וּבַּרְיוּת נּוּפָא וּנְהוֹרָא

יַבְּטוּל מִפָּחְנָּמִי אוֹרַיִּא וַלְיָמָא וֹנְשְׁיָא דִי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא

יַבְּטוּל מִפּּחְנָּמִי אוֹרַיִּא וַלְיָמָא וֹנְשְׁיָא: מֵלְבָּא וְנְשְׁיָא חָיָּא וְמַלְיָא וְנְשְׁיָא וְמָלְיָא וְנְשְׁיִיּא וְמָרִיּן וְיִחָּוֹ וְיִהְוֹ אֵיְבְּה לִשְׁנִיכוֹן.

יַבְּטוּל מִפָּחְנָּמִי אוֹרַיִּתְא. לְּבָל מְחָלְבָּא וְנְשְׁיִא יְבְּחוֹן וְיִהְן אֵיְבְּה לְשְׁנִיכוֹן.

יַבְּטוּל מִפְּחְנָּמוֹ וְיִמְן מִן בָּלֹי וְמָבוֹן וְיִהֵּן אֵיְרְבָּה לִשְׁנִיכוֹן.

יַבְּיוֹ וְתִּשְׁחָנִין מִן בָּלֹּבְא וּנְשִׁיִּא וִמְן בָּל־מַרְעִין בִּישִׁין:

מְנְרָן זְיִהְשְׁמִיָּיִא וְהָא בְּסַנְיְרְכוֹן בָּל זְמֵן וְעִדְּן. וְנִאִּמֵר אָמֶן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲכּוֹתִינוּ אַבְּרָהָם יִצְּחָק וְיַצְקְב הוּא יְבָּרָהְ אַתְּרֹלְּתְ הַקְּרוֹשׁ הַנִּיה עם כְּל־קְּתְלוֹת הַקְּרָשׁ הַנִּיה עם כְּל־קְּתְלוֹת הַקְּרָשׁ שִׁנִיתְהָם וּבְנוֹתִיהָם וּבְנוֹתִיהָם וְכָל־אֲשֶׁר־לְהָם. וּמִי שֶׁבְּאִים בְּתוֹכְּם שְׁכְּרָם וְיָבִרְ לְּמִי שְׁעוֹסְקִים בְּצִּיְרָם עִבּוֹתְ לְתְּפִלְּה. וּמִי שֶׁבְּאִים בְּתוֹכְם עְּבִּיְרָם וְיָכִיר וְמִי שֶׁבְּיִרם וְצְּדְקָח לַעֲנִיִים וֹךְלַמְשׁוֹר וְיֵיְן לְקְרּוּשׁ וּלְהַבְּדְּלָה. עִבּוֹר בְּאֵמוּנְה. הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְשֵׁלֵם שְּבָרָם וְיָסִיר צְּבִּיְרֵם מְיִבְּרָם וְיִסִיר בְּבִּיר וְנִישְׁלַח בְּלִּבְיה וְיִבְּקְה לְכָל־נּוּפְם וְיִסְלַח לְבָל־עֲוֹנְם בְּלְּבִיך וְיִסִיר בְּבְּרְבִי וְנִיקְלַח בְּבְּרְם וְיִסְלַח בְּבְּרְם וְיִסְלַח בְּבְּרְם וְיִסְלַח בְּבְּרְבִּי וְיִבְּלְה וְיִרְפָּא לְכָל־נִיףְ בְּבְרִבְי וְנִישְׁלַח בְּבְלִים וְנִבְּלְה וְיִבְּבְּר מְעֲשֵׁה וְיִרְהָם עִם בְּלִים בְּבְרִבי וְיִבְּלְח בְּבְרִב וְיִסְלֵח בְּבְרִב וְיִסְלֵח בְּבְרִים עִם בְּל-מִעְשֵׁה וְיִרְהָם עִם בְּלִים וְנִיבְלְח בְּבְּרְים וְנִשְׁלֵח בְּבָרְר אָמְוֹים וְנִבְּלְח בְּבְרָר אָמֵעְשֵׁה וְיִבְּלָח בְּבְרָה וְנִישְׁלֵח בְּבְרָר וְנִישְׁלְח בְּבְרָר אָמְיִבְּים וְנִישְׁלִם וְנִם בְּבְרִים וְנִשְׁלְחִים וְנִבְּבְּתוֹ בְּבְרִים וְנִשְׁבְּים וְנִישְׁלֵח בְּבְרָּה וְנִישְׁבְים וְנִישְבְּים וְנִישְׁבְים וְנִאְבָּים וְנִישְׁבְּים וְנִישְׁבְים וְנִאְבְיִים וְנִישְׁבְּים וְנִבּים וְנִאּבְים וּנִישְׁבִים וְנִבּיים וְנִישְׁבְים וְנִישְׁבְים וְנִבּיִים וְנִישְׁבָּים וְנִבּים וְנִקְּבִים וְנִים וְנִבְּים וְנִישְׁבְּים וְנִישְׁבִים וְנִישְׁבָּים וְנִבְּים וְנִישְׁבִים וְנִיבְּבְים וְנִיקְם וּנִבּים וְנִים וְבִיבְים וְנִישְׁבְּים וְנִישְׁבְּים וְנִיבְּים וְנִישְׁם בּּבּיים וְנִישְׁבְּים וְנִישְׁבְּים וּנִישְׁבְּים וְנִים וְּיבּבְיר בְּיִים וְּבִים וְנִיבְּים וְיבִים וְּיִים בְּבְּילְים וְּנִבְּים וְנִיבְּים וְיִישְׁבְּים וְנִיבְּים וְנִיבְּבְים וְנִיבְּים וּיִבְּים וְיִים וְּבִּים וְּבִיים וְּיִים וּבְּיִים וְּיִים וּיִים וּבְּבְיוֹים וּיִים וְּיִיּים וּיִים וְּיִים וְּיִיּבְּים וּיבְּיִים וְּיִים וְּבִיים וּבְּיוֹים וּיוֹים וּיִייִים וּיִים וּיִים

Gebet für ben Landesherrn.

הַנּוֹתֵן חָשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמָמִשְׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצָה אֶת דָּוָד עִבְּדּוֹ מֵחֶרָב רָעָה.

S-comb

הַנּותוֹ בַּיָּם הָּרֶךְ וּבְּמִים עַזִּים נְתִיבָה · הוּא יִבְּרֵדְ וִישְׁמוֹר וִינְצוֹר וִירוֹמָם וִינַהֵּל וִינַשִּׂא לְמַעְלָה אָת־אָדוֹנֵיְנוּ הַמֵּלֵדְּ

ווילהעלם הָרָאשׁוֹן

וָאֶת הַמַּלְכָה הַנְּבִירָה

אויגוסטע

יָרוּם הוֹדָם: מֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלְכִים בְּרַחֲמִיו יְחַוּם וִיִּשְׁכִּרם וֹמִכָּל־צְּדָּה וִיְנוֹן וְנֵוֹלֶ יַצִּילֵם וְיִרְבֵּר עַמִּים חַּחַת רַגְּלִי הַמֶּלֶבְי וַיִּפְּלִר שׁוֹנְאָיוֹ לְפָנִיו וּבְּכָל־אֲשֶׁר וִפְּנָה יַצְּלְיִם: מֶלֶבְ מַלְּבִי הַמְּלֶבִי הַמְּלְכִים בְּרַחֲמִיו יִתֵּן בְּלַבּוֹ וִּכְלֵב כְּל־יִיְעַצְיוּ מָלֶבְ מַלְבִי הַמְּלְבִי תְּפְּנִוֹ וְעָם בְּל יִשְׂרָאֵל. מְלֶבְיוֹ וּבְיָמֵינוּ תְּנְשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבְמָח וּבְא לְּצִיוֹן נּוֹאִל. וְבָן יְהִי רָצוֹן. וְנִאמֵר אָמֵן:

סדר הוכרת נשמות.

יַנְעַבוּר שֶׁבְּנֵן אֶבֶן נְעָבֵן נְעָבֵן נְעָבֵן נְעָבֵן נְעָבֵן נִעְבוּר אָבָן נִעָבוּר אָבָן נִעָבוּר אָבָן נִעָבוּר אָבָּרוּר בְּנִערוּ בִּעָבוּר שִּׁבְּר בַּנְערוּ בִּעָבוּר אָבָרוּר בְּנִערוּ בִּעָבוּר אָבָרוּר בְּנִערוּ בִּעָבוּר אָבָן נִעְבּ נִשְׁמֵּר אַבְּרְהָם יִצְּחָקְ נַעְּבּ שְׁבְּרוּר בְּנִייִם עִם נִשְׁמֵר אַבָּרוּר צַּרִיקִים יִצְחָקְ וְנַאְבֵּר נְנִעְם שִׁבְּר צַּרִיקִים יִצְחָקְ וְנַאְמֵר אָמֵן:

Gedächtniß ber Hingeschiedenen.

(Gebet für den Bater.)
7131' Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meines thenren Baters..., der zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für sein Heil gelobe. Dafür sei seine Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

נעמר נשמח האם.
יִּזְכּוֹך אֱלֹהִים נִשְּׁמֵת אִפִּי מוֹרָתִי (פּב"פּ) שֶׁהָלְּכָה לְעוֹלְטְהּ
נַפְשְׁה אָלְהִים נִשְׁמֵת אִפִּי מוֹרָתִי (פּב"פּ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלְטְהּ
נַפְשְׁה צְרוּרְה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עם נִשְׁמֵת אֵבְרָהָם יִצְּחָקּ
וְיַצֵקְבׁ שְׂרָה רִבְּקָרה רָחָל וְלֵאָה וְעִם שִׁאָר צַהִּיקִים
וְצַרְקָנִיּוֹת שֶׁבְּנֵן עֵרֶן וְנֹאִמֵר אָמֵן:

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יִּזְכּוֹך אֶלהִים נִשְּׁמֵת אָכִי וְאִפִּי זְקַנֵּי וּוְקַנוֹתֵי דּוֹדֵי וְדוֹדֹתִי אַכִּי וְאָפִי זְקַנֵּי וּוְקַנוֹתֵי דּוֹדֵי וְדוֹדֹתִי לְעוֹלְמָם בַּעֲבוּר שָׁאָנִי נוֹדֵר צְּדָקָה בַּעֲדָם. וּבִשְּׁבֵר וֶה לְעוֹלְמָם בַּעֲבוּר שֶׁאָנִי נוֹדֵר צְּדָקָה בַּעֲדָם. וּבִשְּבֵר וֶה תִּהְיִינְה נַפִּשׁוֹתְם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עם נִשְׁמַת אַבְרָה רִבְּקָה רָחֵל וְלִאָה וְעם שְאָר אַבְרָה וִצְּחָק וְיַעָקב שְּׁרָה רִבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעם שְאָר צִּדְיִקוֹם וְצִּדְקנִיּוֹת שֶׁבְּנִיּוֹת עָּבְן וְנִאִמֵר אָבֵן:

בעבור נשמות המומתים על קרושת הש"י יוְכּוֹר אֶלְהִים נִשְׁמַת (פּב"פּ) וְנִשְׁמֵת כָּל קְרוֹבֵי וּקְרוֹבוֹתֵי הֵן מָצַּר אָבִי הֵן מִצַּר אָפִּי שָׁהוּמָתוּ הֵן שֶׁנָּהָרְגוּ הֵן שָׁנִשְׁחֲמוּ וְשָׁנִשְׂרְפּוּ וְשָׁנִּמְכִּעוּ וְשָׁנָחְנָקוּ עַל קִדּוּשׁ חַשֵּׁם בַּעַבוּר שֶׁאָחֵן צְרָקָה בְּעַר הַוְכָּרַת נִשְׁמוֹחֵיהָם

(Gebet für die Mutter.)
7131 Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meiner theuren Mutter..., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür sei ihre Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

(Gebet für andere Verwandte.)
III Es gedenke Gott in Gnaden der Seelen meiner theuren Großeltern, (meines Bruders, Oheims; meiner Schwester, Tante)...., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür seien ihre Seelen in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchafs und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligsteit zu Theil geworden. Amen!

n n-tale //

וּבָשְּׂבֵר זָה תִּהְיֶיְנָה נַפְּשׁוֹחָם צְרוּרות בָּצְרוֹר הַחַיִּים עָם נְשְּׁמֵת אַבְרָהָם יצָּחָק וְיַעַקֹב שָׁרָה רְבָקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעָם שְׁאָר צַּדִּיקִים וְצַּדְקָנִיּוֹת שֶבְּנֵן אַרָן וְנֹאמֵר אָמֵן:

(בקצת קהלות אומר הש"ץ אל מלא רחמים.)

אַב הָרַחֲמִים שוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמִיו הָעֲצוּמִים. הוּא
יפְּקוֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיְּשָׁרִים וְהַהְּמִימִים. קְהִלּוֹת
הַפְּקוֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיְּשָׁרִים וְהַהְּמִימִים. קְהִלּוֹת
הַפְּקוֹד בְּבְּחָמִים בְּמוֹתָם לֹא נִפְּרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קְלוּ מִצְּלְהֵינוּ בְּמוֹרָם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְּרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קְלוּ מִצְּלְהִינוּ בְּמוֹרָם וִחְפֶּץ צוּרָם: יִוְבָּרֵם מִצְּלְהִינוּ לְּמוֹבָה. עִם שְׁאָר צַדִּימִי עוֹלְם. וְיִקּוֹם לְעִינִוּ וֹיִם שָׁפּוֹף: בַּבָּתוֹב בָּחוֹרַת משָׁה אִשׁ נְקְמֵת דֵּם עֲבָרִיו וְקִּוֹם לְעִינִוּ וּוֹיִם עַמּוֹ כִּי דֵּם עֲבָרָיו יִקוֹם וְנָקְם וְנָקְם הָבְּיִיו וְכִפֶּר אַרְמָתוֹ עַמּוֹי וְעַל יְהֵי עַבְּרֶיְהְ הַשְּׁפוּךְ: וְנִקְם לְצִינִיוּ בְּמִים לֹא נִקְיתִי וְנִישְׁ נְאָמָר בְּנִינִוּ בְּנִינוֹ בְּמִים לֹא נִקְיתִי וְנִישְׁ בְּבְּיוֹים וְנָבְּיִי וְנִים לְצְבְיוֹן וְכִפֶּר אַרְמָתוֹ בִּם עְבָּרֶיְהְ הַשְּׁפוּרְ: וְאוֹמֵר בְּבְּוֹים לְנִינוֹ נְּוֹלְם לְבְּרִיוֹ נְמָבְר לֹא שְׁבַח צַעְקֹתְעְנְוִים: וְאוֹמֵר בְּרוֹרֵם מְלֵא נְוִיוֹת מָחֵץ רֹאשׁ עַל־אֶנְיִי רַבְּה: מִבְּוֹלְים: וְאוֹמֵר בְּיִים מְלֵא נְוִיוֹת מָחֵץ רֹאשׁ עַל־אָנְיוֹ בְּנִיתְ בְּנִיוֹ וְלִים רִאשׁ: בִּיִים מְלֵא נְוִיוֹת מָחֵץ רֹאשׁ עַלּר־אָן בִּיּנִים מְלֵּא נְוִיוֹת מָחֵץ רֹאשׁ עַלּר אָּבְוֹים וְיִרִים רִאשׁ:

אַשְׁרֵי יוּשְׁבֵי בֵיתֶךְ עוֹרְ יְהַלְּלְּוּךְ מֶלְהִי : אַשְׁרִי הָעָם שֶׁבְּבָר לּוֹ אַשְׁרִי הָעָם שֶׁיִיָ אֵלּהִיו:

שִׁמְּךְ לְעוֹלְם וָעֶר: בְּבָל-יוֹם אֲבַרְכֶּךְ וַאֲחַלְלָה שִׁמְךְ לְעוֹלְם וָעֶר: בְּבוֹל יִי וּמְהָלְל מָאר וְלִנְּרָלְחוֹ אֵין הַמֶּרִ לְעוֹלְם וָעֶר: בְּרוֹל יִי וּמְהָלְל מָאר וְלִנְּרָלְחוֹ אֵין הַמֶּר: הוֹר לְרוֹר יִשַבַּח מַעַשִּׂיִךְ וּנְבוּרוֹתִיךְ יַנְיִרוֹ: הַבַּר בְּבוֹר

הש"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהצניעו בהיכל ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂנָב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל הודו על אָרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיְּרֶם הֶקְרֶן לְעַפוּ הִּהְלָּה לְכָל־ הַסִידִיו לִבְנֵי יִשְׁרָאֵל עַם קְרוֹבוּ הַלְּלוּיָה:

(Der Borbeter beim Zurlidtragen ber Thorab.)

ist sein Name allein. Seine Majestät ist über Himmel und Erde.
(Gemeinde.)

1717 Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

1.000

(Am Sabbath.)

כש בּוֹלְנְי בְּבוֹר הָבוּ לַיִי בְּנִי אָלִים הָבוּ לַיִּי בְּבוֹר נְעוֹ הָבוּ לַיִּי בְּבוֹר שְׁמוֹ הִשְׁתַּחְווּ לַיִּי בְּבוֹר נְעוֹ קְּדְשׁ: קוֹל יָיַ עַל־הַמֵּיִם אָל־הַבְּבוֹר הִרְעִים יִיָּ עַל־מַיִּכּ

קְּדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַפֵּוִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִּכּ רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכְּחַ קוֹל יְיָ בָּהָדָר: קוֹל יִיָ שׁבֶּר אֲבָר אֲבָר אֲבָר יְיָ אֶת־אַרְזִי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִיהֵם כְּמוֹ־אָגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בֶּן־רְאֵמִים: קוֹל יִיְ חֹצֵב לַהַבוֹת אֲשׁ: קוֹל יְיִ יְחוֹלֵל אַיְלוֹת יְיִיִיל מִרְבָּר יְחִיל יִי מִרְבַּר קְרִשׁ: קוֹל יִי יְחוֹלֵל אַיְלוֹת יְיָחִיל מְרְבָּר יְחִיל יְיִ מִרְבַּר קְרִשׁ: קוֹל יִי יְחוֹלֵל אַיְלוֹת וַנְהָבִילוֹ בְּלוֹ אַמֵר בְּבוֹד: יְיִ לַמַּבּוֹל יְשָׁב וַיִּיְמִוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַמוֹ יִחוֹן יִי יְבָרֵךְ אָת־עַמוֹּ בַּשְּׁלוֹם:

(An Wochentagen.)

בר לְּדָּלְד מִּיְמוֹר לַיִּי הָאָהֶץ וּמְלוֹאָה תֵבֵל וְיִשְׁבֵי בָהּ:

בִּי־חוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹח יְכוֹנַגָּהָ:

מִי יַעַלָּה בְּהַר יְיִ וּמִי יָקוּם בּמְקוֹם קְּרְשׁוֹ: נְקִי כַפְּיִם וֹבֵר לֹבֶר אֲשֶׁר לֹא־־נְשִׁא לַשְּׁוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמָרְמָה: יִשְׂא בְּרָכָה מֵאָח יְיִ וּצְּדְקָה מֵוְאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ: עָלְכָּ וְנָבֹא מָלְהָ: שְׂאוּ שְׁעָרִים עָוֹלְם וְיָבֹא מֶלְהָ הַבְּבוֹר: מִי־ רָאשִׁיכָם וְהִנְּשְׂאוּ פִּחְחֵי עוֹלְם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי־ עָּאֹר הַנְאַשׁיכָם וּשְׁאוּ פִּחְחֵי עוֹלְם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיּר שְׁעָרִים רָאשֵׁיכָם וּשְׂאוּ פִּחְחֵי עוֹלְם וְיָבֹא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: שְׂאוּ שְׁעָרִים הְיּאוּ מֶּלֶךְ הַבְּבוֹר יִיָּ צִּנְוֹי וְנִבּוֹר יִיְ צִּבְּאוֹת הוּא מֵלֶלְךְ הַבְּבוֹר מֻלְחָמָה: שְׂאוּ מִי הִוֹּא וֹה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יְיָ צִבְאוֹת הוּא מֵלֶלְךְ הַבְּבוֹר מֻלְהָה הַבְּבוֹר מֻלְהָה הַבְּבוֹר מֵלְהָ הַבְּבוֹר מֵלְהָ הַבְּבוֹר מִילְהָ הַבְּבוֹר מִיִּלְה הַבְּבוֹר מִלְהָ הַבְּבוֹר מִילְהְ הַבְּבוֹר מִילְה הַבְּבוֹר יִיִי צִבְאוֹת הוּא מֵלֶלְךְ הַבְּבוֹר מֵלְהָה הַבְּבוֹר מִיִיבוֹא מִים בּוֹר הִיּבוֹר מִלְרָה הַבְּבוֹר מִילְה הִבּבוֹר יִי צִבּאוֹת הוּא מֵלְלְךְ הַבְּבוֹר מְלְהָה הַבְּבוֹר הִיבְּבוֹר יִי צִבּאוֹת הוּא מֵלְלְךְ הַבְּבוֹר הְנִיבוֹר מֵלְה הַבְּבוֹר יִי צִבּאוֹת הוּא מֵלְלְּךְ הַבְּבוֹר מְלְהָר.

במסחיריו הספר תוד ההיכל אומרים.

וּבְּנָחֹה יאמר שׁיבָה יְתֹנָה רְבַבוֹרֹז אַלְפִּי יִשְׂרָאַל:

קּימָה יְתֹנָה לְמָנִיּטְהָךְּ אַפָּה וַאֲרוֹן עֻזָּה: בַּדְּנֵיְה יִלְּבָּשׁר

אָדֶק נְחַסְיֹדֶיךְ וְרַגְנִי: בַּעֲבוֹר דָּיִרְ עַכְּבָּךְ אַל־מָשֶׁב פְּנֵי

מָשְׁיחֶךְ: כִּי לֶּמָח טוֹב נַתְּמִי לָבֶם חּוֹרָתִי אַל־מְּאָשֶׁר: דְּרָבְיִתְ

מֵץ חַיִּים הִיא לִשְּׁחַוֹיִקִים כָּה וְחוֹמְבֵנִים ְּמִאְשֶׁר: דְּרָבְיִתְ

בַּרְבִי־נְעִם וְכָּל־נְתִיכוֹמֵיִהְ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבנֵנוּ יְהוֹה אַלֵּיְה
וֹנְשׁוֹכֵה חַרְשׁ וַמִּינִי בְּקַרָם:

תפלת מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם חמה:

(Bei bem Burlidftellen ber Thorab.)

ringen Und wenn sie sich nieberließ, sprach er: Kehre ein, Gemes, bei ben Meriaden der Haufen Istraele.— Ersebe Dick, Ewiger, au Deiner Ausgestäte, Du und die Jahr Deiner Herführt. Den und Deine Fremmen jubeln. Um David, Deines Auchtes willen, weise nicht ab das Ausgesche Deines Geschleten. — Denn gute Lehre gede ich euch; meine Unterweisung verfasset nicht. Ein Danut des Lehen sie bei an ihr Freihaltenben, umd were serfast ist seing gestelen. Ihre Wege sind Wege der Annuth und ihre Bahnen Krieben. Friede und gurid, Ewiger, au Dir, und wir wollen zurückfehren. Berilmen unfere Lage, wie der verfassen.

אַרנָי שְׂפָתִי חִפְּמָח ופִי יַנִיד מְּחָלְּחָך:

בְּרוּךְ: אַתָּה יָיָ אֶלֹהֵינוּ וִאלֹהֵי אֲכוֹתִינוּ אֶלֹהֵי אַכְרָהָם אָלֹהֵי יִצְּחָק וִאלֹהִי יִעַקֹב הָאֵל הַנָּרוֹל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא אַל עָלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹכִים וְקוֹנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר חַסְהֵּי אָבוֹת וּמֵכִיא גוֹאַל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָהּ וְכְּרֵנוּ לְחַיִּים · מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָחָבֵנוּ בְּמַפֶּר הַחַיִּים לְמַעַנְךְ אֶלֹהִים חַיִּים · מֶלֶךְ עוֹנֵר וֹמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן · בָּרוּךְ אַהָּח יִיִ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַהָּת נָבּוֹר לְעוֹלָם אָדֹנְי מְחַיִּה מֵתִים אַהָּה רַב לְהוֹשִׁיעַי מְכַלְבָּל חַיִּים בְּחֲמִר מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפָא חוֹלִים וּמַתִּיר אָסוּרִים וֹמָקַיֵּם אָמוּנָתוֹ לִישִׁנֵי עִפְּר מִי כַמְוֹךְ בַּעַל נְּבוּרוֹת וּמִי

ארני D Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Größer und Erhabener, höchster Gott, ber in Güte Gnade ersweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmslingen, um seines Namens Willen, in Liebe. Gedenk unser zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender; König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

Todten, stark, um stets zu helsen; — der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der אַב דָרָחַמִים וּמָחָיה וּמָחַיִּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה מִי כְּמְוֹךְ אַב דָרַחָמִים וֹנֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחַמִים: וְנָאֲמָוּ

אַתְּה לְהַנְחִיוֹת מָתִים ּ בָּרוּך אַתְּה יִיְ מְחַיִּה הַמָּחִים אַתָּה לְהַנְחִיוֹת מָתִים ּ בָּרוּך אַתְּה יִיְ מְחַיִּה הַמָּחִים

וֹבְכוֹ הֵן פַּחְדְּךְ יִי אֱלֹהִינוּ עַל כָּל־בִּוֹעְשֵׁיךְּ וֹאֵימָתְךְּ עַל כָּל־בֵּוֹרְ שֶׁבָּרְאֹתְ וִייִרְאוּךְ כָּל־בֵּרוֹאִים וְיָעְשׁוּ רְבִּוֹנְךְ כָּל־הַבְּרוֹאִים וְיָעְשׁוּ לְפָנֶיִךְ כָּל־הַבְּרוֹאִים וְיָעְשׁוּ כְּלְּבֵּר אֲנְדְּ הְּבְּרְוֹאִים וְיִעְשׁוּ כְּלְּבֵּר אֲנִרְ בְּלְבָּב־שְׁלֵם כְּלֹּבְּר עוֹ בֶּלְּבָר וְיִבְּוֹרְ עִוֹ בֵּלְּהַוֹנוּ שֶׁהַשׁלְּחָן לְפָנֵיְךְ עוֹ בִּיְרָה בִּיִמִינִיְךְ וְשִׁמְּךְ נוֹרָא עַל בָּל־בַמה בִּיִבוֹרְה בִּימִינִיְךְ וְשִׁמְךְ נוֹרָא עַל בָּל־בַּחֹה שַבְּרָאת:

וֹּבְבֵוֹ תֵּוֹ בָּבוֹר יִיָ לְעָבֶּוֹךְ הְתִּלְּרוֹ לִירֵאֵיךְּ

tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil. Wer ist wie Du, Bater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben, in Erbarmen. Und Du bist zuverlässig, daß Du besleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

ann Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige

an jebem Tage preisen Dich ewiglich.

iber alle Deine Geschöpfe und ehrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich sürchten alle Deine Geschöpfe, und vor Dir sich bücken alle Wesen, und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrsschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand, und die Kraft in Deiner Rechten, und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

1221 Und so gieb benn die Ehre, o Ewiger, Deinem Bolke

CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE

וְתַקוֹה לְרוֹרְשֵׁיף וּפּתְחוֹז פֶּה לְמִיחֲלִים לְּךְּ שִׁמְחָרה לְאַרְצֵּךְ וְשָׁשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת מֵרְן לְרָוֹר עַבְבֶּףְ וַעַרִיכָרה גַר רְּבְּוֹרִישִׁי מְשִׁיחֵךְּ בַּמְתַרָּה רָנְמֵינוּ:

וּכְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיְשְׁמְחוּ וְישָׁרִים יַעַלוּוּ
וַחַסִיִּדִים בְּרָנָה יָגֵילוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפְּץ־פִּיהָ וְכַל־
הָרְשְׁצָה בְּלָה בְּעִשְׁוֹהִכְלָה בִּי תַעַבִיר כְּוֹמְשֵׁלֶת
הָרִשְׁצָה בְּלָה בְּעִשְׁוֹהְכַלָה בִּי תַעַבִיר כְּוֹמְשֵׁלֶת
בָּרֹמַעשֵׁיף בְּהַר צִיוּן מִשְׁכֵּן בְּכוֹרֶף וּבִירוּשְלַיִם
עִיר קְרְשֵׁף בַּבָּרתוֹב בְּרַבְרִי קָרְשֵׁף יִנְילֹף יִי
לְעוֹלִם אֵלֹתֵיף צִיוּן לְרַר וַרַר חַלְלִתָּה:

ber Ruhm ben Dich Fürchtenben, und ber hoffnung Buberficht beren, die Dich suchen, und bas freie Wort ben auf Dich Sarernben, Freude Deinem Londe, und Women Deiner Stadt, und bie Macht laffe auffeimen Deines Knechtes Davib, und bas Licht leuchten bes Sohnes Ischafts Deines Gesalbten, batb in unfren Tagen.

1939 Dann werben bie Frommen es schauen und sich freuen, und die Getreuen jubeln, und die Geweistern in Jauchgen froheloden, und des Laster wird schließen seinen Mund, und der Frebel gänglich wie Rauch dahluschwieden, wenn Du titzen wirst die Deurschaft von der Erbe, und wenn Du herrichen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werte auf dem Jijonsberge, der Sidte Deiner Hertichkeit, und in Jeruschalasim. Deiner heitigen Stadt, wie geschieden steht in Deinem beiligen Worte: "Perrichen wird der Ewige sir alle Zeit, Deir Gott, Jison, in alle Geschlichter. Hallensch."

קרוש אַתָּרוֹ וְנוֹרָא שְׁמֶדּ וְצַבְיוֹן אֱלְוֹתַּ מָבַּלְעָרָוֹךְ כַּכְּתוֹב וַיִגְבָּה יֵי צְּכָאוֹת בַּמְשְׁפְּט וְרָאֵר תַּקְרוֹש נְקְרָשׁ בַצְרָקָה. בָּרוֹךְּ אָתָּה יִי תִּמְלֹדְּ תַּקְרוֹשׁ:

ותפרוש עלינו פראס: בנו : וְרוֹמִסְתָּנוּ מַלְבֵנוּ לַעַבוֹרָחָף : וְשְׁמְף הַנְּרוֹל בָּנוּ : וְרוֹמִסְתָּנוּ מַלְבֵנוּ לַעבוֹרָחָף : וְמְבַּשְׁמְנוּ אָתָּנוּ : וְרִזְּמִיתְּנוּ מַבְּרֹידָנִמִים : אָתְּבָּהָ אוֹמָנוּ : וְרָצִּיתְ

וְהַוֹּהֶן־לְנוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ בָּאַהֲכָה אֶח־יוֹם (משכּח מוְח לקרושה ילמנוחה וּאָח־יוֹם הַכַּפְּרִים הַוָּה לְמְחִילָה וְלְסְלִיחָה

וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־בְּלֹ־עֲונוֹתִינוּ מִקְרָא־קְדֵשׁ זֵבְר ליציאַת מִצרֵיִם :

ומפני חשאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל

ernp Heilig bift Du, und furchlbar Dein Name, und kein Gott außer Dir, wie geschrieben sieht: Und erhaben ist der Gott ber Schaaren im Gerichte, und der heilige Gott, geheiligt in Gerechigseit. Gelobi seif Du, Ewiger, heiliger König!

And Du haft uns erforen aus allen Bollern, uns geliebt and an une Gefallen gehabt, und erhöbet über alle Zungen, und und geheiliget burch Deine Gebote, und und nabe gebracht, unfer Renig, Deinem Dienfte, und Deinen Namen, ben großen und beiligen, über und genannt.

ition Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unfer Gott! in Liebe biefen (Sabath, und) Berfohnungstag jur Bergebung, Bergebung und Suhne, um an ihm all unfere Schalb zu tilgen; eine beilige Berufung zur Erinnerung an ben Auszug ans Mitarafim.

und unferm Banbe, und entfernt von unferm Boben, und wir

אַרְמָתֵנוּ וְאֵין אַנְחָנוּ יְכוֹלִים לֵעשות חוֹבוֹתִינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךְ בַּבַּית הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ שִׁנִּקְרָא שִׁמְךּ עָלָיו מִפְּנִי הַיָּר שֵׁנִשְׁתַלְּחָה בְּמִקְרָּשֶׁך:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךּ יֵי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אָבוֹתֵונוּ מֵלְדְּישִׁהְּ מֶלֶדְּ רַחֲמָן שֶׁהָשׁוֹב וֹתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַלְ מִקְּדָּשְׁהְ בְּרַחֲמֶיךְ הָרַבִּים וְתִבְנֵחוּ מְהַרָּה וֹתְנֵדֵל כְּבוֹרוֹ. אָבְינוּ מֵלְכֵנוּ גַּלֶּה כְּבוֹר מַלְכוּחְדְּ עֲלֵינוּ מְהַרָּה אָבְינוּ מְלֵכוּוּ לְעִינִי כָּל־חָי וְלָבֵר כְּזוּרֵינוּ וְהַנְשֵׁא עָלֵינוּ לְעִינִי כָּל־חָי וְלָּרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵם מִיְרְכְּתֵי אָרֶץ. וְהַבִיאָנוּ לְצִיוֹן עִיְרְךְ בְּרְנָּה וְלִירוּשְׁלֵיִם בִּית מִקְדְשְׁךְ בְּשִׁמְחַרת עוֹלְם וְשָׁם נַעָשֶּׁר

tönnen nicht ausüben unsere gottesbienstlichen Pflichten in Deinem erwählten Hause, bem erhabenen, heiligen Hause, barüber Dein Name genannt ist, wegen ber Gewalt, die gegen Deinen Tempel seinblich sich gewandt. Laß es Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott, barmherziger König, daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Heiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und seine Herrslichkeit erhöhest. Unser Vater, unser König! Laß bald offenbar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unsere Zerstreuten aus der Nitte der Bölker, und unsere Verstürmten sammle von den Enden der Erde. Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Indel, und nach Veruschalajim, der Stätte Deines Heiligthum's, in ewiger

לְפָגֵיךְ אֶת־קֶרְבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ הְּמִירִים כְּמַרְרָם וּמוּסְפִּים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשְּׁבָּח הַּנָּה וְאֶת מּוֹסְף יוֹם הַבָּפְּרִים הַנָּה גַעשֶׁרֹז וְנְקְרִיב לְפָגֵיךְ בְּאַהֲכָה כְּמֹצְוֹת רְצוֹנְךּ כְמִי שֶׁכָּתַבְּהָ עָלִינוּ בְּתוֹרָתֶךְ עַל יְרֵי משֶׁה עַבְדְּךְ מִפּי כִבוֹרֵךְ כָּאָמוּר:

(Am Cabbath.)

ונסכה:

ובָעשור לחָדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַּוֹה מְּקְרָא־קְּדֶשׁ זְּתְּוֹה לָבֶּם וְעִנִּיחָם אָח־נִּפְשׁתִיכָם כְּל־מְלָאְכָה לֹא תְעשׁוּ: וֹהַפְּכֵבָּהִם עלה לִיַיָּ בִּיחָ נִיחָשׁ פַּר בְּדְבָּבֶּך אָחֶר · אֵיל

אָבֿבר. פֿבֿתִּים פֿדִּנִּהַחָּנִּף מִּבֹּמִּף. שׁמִמִּם וֹנִיוּן לְכֹם: וְזִיּלֵּרְדִּשִּׁם עלנו 72 ב'נֵי נִינְוּים פּר בּּבּבְּצְּלֵר צִּיְּוּוּ · אַנִּ

Freube, und bort wollen wir Dir barbringen unfre schuldigen Defer, bie läglichen nach ihrer Schung, und die Mußasopier nach ihrer Berichrit. Und bas Mußasopier biefes (Casbank und) Berisbnungstages wollen wir Dir gurüfen und barringen in Liebe and bem Gebet Deines Willens, wie Du und vorzeschrieben in Schwerzeich und Berichten in Schwerzeich und bem Mande Deiner Lehre burch Moscheb, Deinen Diener, aus bem Munde Deiner herrückfeit, wie es beifet:

(Am Sabbath.)

Project Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Kehl, und zwei Zehntel seines Mehl als Opsergabe, mit Del eingerührt und das dazu gehörige Trantopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trantopfer.

uwyau Und am gehnten Tage biefes siebenten Menats seid euch beitige Bertsindigung sein, und ibr sollt euch stateen. Jede Arbeitsberrichtung sollt ihr nicht thun, und sollt als Gangofer bem Endgen, zum Wohlbulte, karbringen einen Jarrem, — einen Widberr, sieben junge Schöfe, ohne Kell

431

וּמָנְיהָם וְנִסְבֵּיהָם כִּמְרָבֶּר שְׁלְשָׁרה עֲשִׂרנִים לַפָּר וּשָׁנֵי עֲשָׂרנִים לָאָיל וְעִשָּׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ וְיִיְן כִּנִסְבּוֹ *וּשָׁנִי שָׁעִירִים לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִירִים כְּהַלְּכָתָם:

(Am Sabbath.)

יִשְׂבִּעוֹ וְיִתְענְגוּ מִשּׁנְבָךּ. וּבַשְּׁבִיעִי בְצִיחָ בּוֹ וְקְרַשְׁחוֹ חֶמְהַת יָמִים יִשְׂבִּעוֹ וְיִתְענְגוּ מִשּׁוֹבֶךּ. וּבַשְּׁבִיעִי בְצִיחָ בּוֹ וְקְרַשְׁחוֹ חֻמְהַת יָמִים יִשְׂבִּעוֹ וְיִתְענְגוּ מִשּׁוֹבֶךְ.

אתו קָרָאתָ. זַבֶּר לְמִעשׁה בְרַאשִׁירֹז:

יְּאֶלְהִינוּ וִאלהֵי אָבוֹתִינוּ מְחַל לַעֲונוֹתִינוּ בִּיוֹם (חַשַּבָּרוּ מָחַל לַעֲונוֹתִינוּ בִּיוֹם (חַשַּבָּרוּ חַנִּי מְחַה וְהַעָבֵר פִּשְּׁעֵינוּ וְחַשׁאֹתִינוּ מִנְּנְר עִינִיְךּ בְּאָמוּר אָנִכִי אָנִבִי הוּא מחֹוָרוּ פְּשְׁעִיְרְ רְלִמְעַנִי וְחַשּׁאֹתִיךְ לֹא־אִוֹכֵּר: וְנִאֶּמָר מְחִיחִי בְּעָב פִּשְׁעֵיִךְ וְחַשּׁאֹתִיךְ לֹא־אִוֹכֵּר: וְנִאֶּמָר מְחִיחִי בְּעָב פִּשְׁעִיךְ וְחַשּׁאֹתִיךְ שְׁוּבָר אֵלִי כִּי נִאַלְחִיף: בִּיוֹם הַנִּים הַנִּים הְטָהַר אָתְכָם מִכּל מָבּר עִלִיכָם לְטַהֵר אָתְכָם מִכּל מַכּר עִלִיכִם לְטַהֵר אָתְכָם מִכּל

sollen sie euch sein. Und ihr Mahlopfer und ihr Trankopfer, wie ausgesprochen ist: Drei Zehntel für den Farren, zwei Zehnstel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf, und Wein, wie zum gehörigen Trankopfer, und zwei Böcke zur Sühne, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

(Am Sabbath.)

Freuen mögen sich Deines Reiches, die den Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Bolf Derer, die den Sabbath weihen. Sie alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte; denn am siebenten Tage hast Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt, den köstlichsten ber Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werf der Schöpfung.

Unser Gott und unserer Bäter Gott! Bergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Bersöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Bergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten, um meinetwillen, und deine Bergehungen denk Ich nicht; und es heißt: Ich habe abgelöscht, wie Gewölf, deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Bergehungen. Kehre zurück zu mir, denn Ich habe dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsühnt Er euch, euch zu reinigen; von all euren

נ"א ושעיר לכפר מלכר חטאת הכפרים.

חַפּאָתִיכָם לּפְנִי יְיָ הִּטְּהָרוּ: קַּרְשֵׁנּוּ בְּטִצְוֹתִּיךּ וְחַלְּהִ לְּבִּי וְיָ הִּטְּהָרוּ: קַּרְשֵׁנּ וְיִנְיְחוּ בְּהֹ יִשְׂרָאֵל מְקַרְשׁי שְׁמָרּ וְטִבְּלְּתְּדִיךְ מְבַּרְשִׁרְ וְמַבְּלְתְּדִיךְ מְבַּרְשִׁרְ וְמַבְּלְתְּבִי שְׁמָרּ וְטִבּּלְעָבִיךְ מְּבְּעִּ וְשִּבָּח וְבְרַצוֹן שַּבַּח קִרְשֵׁרְ וְיִנְיְחוּ כָּהְּ וִשְׂרָאֵל מְחַלְן לְיִשְּׂרָאֵל וּמְחָלְן וְשִׁבְּח וּבְרַצוֹן שַּבַּח קּרְשֵּׁרְ וְיִנְיְחוּ כָּהְּ וִשְּׂרָאֵל וְמְחִלְן לְיִשְּׂרָאֵל וְמְחְלְן לְיִשְּׁרָאֵל וְמְחַלְּן וְשְׁבָּח וְבְרָצוֹן שַּבַּח לְּבְּרִיךְ בְּוֹבְיִתְיִבְיּ מִחְל וְסוֹלְחַ לְנְוֹיִם וְלְנִוֹ מְלְבָּיְ בְּבְּרִי וְיִי מְּעָבְיִרְ בְּבְּירִים וְשְׁבָּח וְבְּרִאֵּל וְיוֹם מִוֹלְן וְמִיּבְּח עְפוֹן בִּילְבְירִ שְּבָּח וְנְבְּרִי וְיִבְּבְּרִי וְיִי מְּבְבְּרְ בְּבְּרִי וְיִי מְּעָבְרִיךְ מְבַּלְבְירִ מְחִל לְנְוֹי מְלְבְּרִי וְיִבְּבְּרִי וְשְׁבָּח וְבְּרִי וְשְׁבָּח וְבְּבְּרִי וְיִבְּבְּרִי וְשְׁבָּח וְבְּרִי וְמְבִּלְתְּבְיוֹ וְמִוּלְוֹתְי בְּבְּרִי וְשְׁבָּח וְבְּבִּי וְיִם מְּבְרִי וְיִי מִּעְרָבִין מְשְׁבְּח וְנִיוֹם לְּבְּיִי וְשְׁבָּח וְבִוּן בְּבִּי וְנִיוֹם לְבְּיוֹבוֹוֹת עְפוֹוֹ בִּיוֹת שְׁבָּוֹ בְּיוֹת שְׁבְּבְּי וְיִנְיוֹם וּבְּבְּי וְבִּיוֹם לְפְבֵּי וְיִי הִּשְׁבְּתוּי וְמִבּוּל וּחִבּים לְּפְבֵּי וְיִי הִּשְּבְּיוֹ וְיוֹם בְּבִּוֹי וְבְּבִּי וְבְּיוֹבְיוֹ מְבִּיוֹ בְּוֹת בְּיִי בְּלְבְּיִי וְיִי הְּשְּבְּים וְבִּיוֹם לְּבְבְּיוֹ וְיוֹבְיוֹ בְּחִבּים לְפְבָּי וְיִי הִּשְׁבְּיוֹ בְּוֹת בְּיוֹם בְּבְּוֹבְיוֹתְיוֹ בְּוֹת בְּיִבְּיוֹ בְּיוֹת בְּבִיוֹ בְּוֹת בְּבִּי בְּיִבְּיוֹת בְּבִּי בְּיִבְּוֹתְים לְבִּי לְבִּיוֹי בְּוֹי בְּנְבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּיִים בְּעִבְיוֹם בְּבִּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּוּי בְּיִבְּיוֹ בְּיוֹבְיוּ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹי בְּבְּבְּיוֹ בְּיוּבְיוּבְּיוּ בְּבְּיוֹבְיוּ בְּבְּבְּיוּבְיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבוּי בְּבְּבוּי בְּבְּבְּבוּת בְּבְּבוּי בְּבְּבּוּי בְּבְּבוּ בְּבְּבוּי בְּבְּיוּבְיבְּיוּ בְּבְבוּי בְּבְּבוּי בְּבְּבוּי בְּבְּבוּי בְּבְּבוּי בְּבְּבוּבְיוּ בְּבְבְּיוּ בְבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבוּ בְבְּבְבוּי בְבְּבְבוּי בְּבְּבְּבְיוּ בְב

ַרְצֵּר יִיָּ אֶלהִינוּ בָּעַמָּך יִשְׂרָאֵל וּכִחְפַּלְּחָם ּ וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹּדָר לְּרָצוֹן וּחָהִי לְרָצוֹן חָמִיד עַבוֹדַת יִשְׂרָאֵל בְּאַהַבָּה תָקַבּּל בָּרָצוֹן וּחָהִי לְרָצוֹן חָמִיד עַבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּוּך:

Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. — Heilige uns durch deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sätztige uns von Deiner Güte, und erfreu' uns durch Deine Hülse: (und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Huld Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Iisrael, das Deinen Namen heiliget:) und reinige unser Herz, Dir zu dienen in Wahrheit. Denn Du bist es, der verzeiht Iisrael und vergiebt den Stämmen Ieschuzum's in jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir keinen König, der verzeiht und vergiebt. Gelobt seist Du, Ewiger! König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Iisrael, und schwinden lässet unsere Verschuldungen in jeglichem Iahre, König über die ganze Erde, der heiligt (ben Sabbath,) Iisrael und den Sühnetag.

Raß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolt Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Bolkes.

a accomple

S-ociali.

וְתָּוְדֶנְרָה עִיגִיְנוּ בְּשׁוּכְךּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַמְה יָיָ הַפַּּוְחֵוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אָנַחְנוּ לְּהָ שְׁאַתָּה הוּא יָיָ אֶלֹהֵינוּ וָאלֹהֵי וֹאלֹהִי אֲבוֹחִינוּ לְעוֹלָם וְעֶר צוּר חַיֵּיְנוּ מָגֹן שְׁעְנוּ אַתָּה הוּא לְּדוֹר וְדִוֹר נוֹדָה לְּהְ וּנְסַפָּר מְּהַלְּחֶךְ עֵל חַיִּיְנוּ הַפְּסוּרִים לְּדוֹר וְעַל נִשְּׁמוֹחֵינוּ הַפְּּקוּרוֹח לְּדְ וְעַל נִפֶּיְךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עַפְּנוּ וְעַל נִפְּיִר וְעָל נִפְיִר וְעַל נִפְיִר וְעַל נִפְּיִר וְעַל נִפְיִר וְעַל נִפְיִר וְשִׁל נִפְּיִר וְעַל נִפְּיִר וְעַל נִפְיִר וְעַל נִיִּיְיִנוּ לְּדְּי בְּעִל נִיִּיְרְיִם וּ הַפּוֹרְהַם כִּי לֹא־כְלוּ רְחֲמִיךְ וְתְּבִּיְרְיִם כִּיִּינוּ לָּךְ: מִעוֹלְם קִוּינוּ לָּךְ:

וְעַל כְּלָם יִתְבָּרֵה וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְהּ מֵלְבֵּגוּ הַּמִיד לְעוֹלְם וַעָל כְּלָם יִתְבָּרָה וְיִתְלוֹ מִיכִים בָּל־בָּגִי כְרִיחֶהּ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּהְ מִּלְה וִיחַלְלוּ אָת־־שִׁמְהְ בִּאָּמֶת הָאֵרֹ

tehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, ber zurückberingen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige unser Gott, und unser Bäter Gott auf immer und ewig, Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir, und verkünden Dein Lob sür unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeugungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aushören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

byr Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig. D, verzeichne zum heilvollen Leben alle Genossen Deines Bundes. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen יְשׁוּעֲתֵנוּ וְעֻוַרַתֵנוּ מֶלֶה. בָּרוֹהְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שׁמְדְּ וֹלָהְ נָאָה לִהוֹדוֹת:

in Bahrheit, o Gott, Du unfer Schut, und unfer Beistand ewiglich. Gelobt fei Du, Ewiger, Allgütiger ift Dein Rame, und Dir ist es schön ban erbes Bekenntnis abzulegen.

D'W Laß Frieden, Deil und Segen, Gunft, Gnat und Erbarmen tommen über gang Jisrael, Dein Bolt. Segne und Alle, unfer Yater! insgesommt mit bem Lichte Deines Untstiges; benn in bem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre bes Lebens, um bie Liebe zur Milte und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Krieden. Und laß es Dir wohlgesälig sein, zu segnen Dein Bolt Idsrael zu jeber Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Im Duche bes Lebens, Segens und Kriedens und gesegneter Erhaltung möge unser gebacht und wir darin eingezeichnet werden, sowie Dein Jung Frieden. Gelobt sein Arieden, de gespentem Leben und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschaften Krieden.

אֱלֹחֵינוּ וֵאלֹחֵי אֲבוֹחֵינוּ

ייק גרשמנו. בְּגְרְנוּ. נְּזַלְנוּ. דְבַּרְנוּ דְפִינּוּ בְּגַרְנוּ. זְרְנוּ. חָמִקנוּ. טְפַּלְנוּ שֶׁקָר:
יִעְצְנוּ רָע. כִּזְּבְנוּ. זַרְנוּ. חָמִקנוּ. נְאַצְנוּ.
יִעְצְנוּ רָע. כִּזְבְנוּ. כַּיִבְינוּ. בְּלֵנוּ. נְאַצְנוּ. בְּרַרְנוּ. הְעִרְנוּ. נְאַצְנוּ. בְּרַרְנוּ. הְעִרְנוּ. עְרֶרְנוּ. הְעִרְנוּ. הְעִרְנוּ. הְעִרְנוּ. הִעְרָנוּ. הִעִּבְנוּ. הִעִּבְנוּ. הִעִנוּ. הִעִּבְנוּ. הִעִּבְנוּ.

יְּסֵרְנוּ מִפּּאָוֹתֶיְךְּ וּמִפּּשִׁפְּמֵיְךְּ הַפּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לְנוּ: וְאַבָּרֹיק עֵל בָּל־הַבָּא עָלִינוּ כִּי אָמֶח עְשְׂירִי וַאַבָּחָנוּ הַרְשָׁעָנוּ:

אלהינו Unfer Gott und unferer Bäter Gott,

laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, benn wir sind nicht frechen Antliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt!— Ja wohl haben wir gesündigt!

1202'8 (Borb. 11. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren tren los, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Bersbrecherisches, handelten seindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; benn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

אַתָּה יוֹבֵע רָנִי עוֹלָם וֹתַעֵלְמְוֹרם סִתְּרֵי כְּלּבְּיְדְּ שוֹבֵן שְׁחָקִים הָבֵלא כָּל-הַנִּסְתָּרוֹח וְתַּנְלְחוֹת אַתְּה יוֹבְע: מה יאמר לְפָּנִיךְ עוֹלָם וְתַעֵלְמוֹרם סִתְרֵי כְּלּ-חָי:

אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל-חַרְרֵי בְשֶׁן וּבוֹחֵן כִּלְיוֹת וָלֵב: אֵין דְּבְר גַעַלָם מִמֵּדְּי וָאֵין נִסְתָּר מִנְּגָּר עִיגִיף:

וּכְכֵן יָהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיְךְּ יִיְ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲכוֹתִינוּ שֶׁחְכַפֶּר־לְנוּ עַל כָּל־חַפּאתִינוּ וְחִסְלַח־לְנוּ עַל כְּל־פִּשְׁעִינוּ: עונותינוּ וְחִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־פִּשְׁעִינוּ:

> על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּאְנֶס וּכְרָצוֹן: על חִמָא שֶׁחָמָאנוּ לִפָּנִיךְ בְּאִמּוּץ חַלֶּכ: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפָּנִיךְ בְּאִמּוּץ חַלֶּכ: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפָּנִיךְ בְּבְמוּי שְׂפָּחָיִם:

nender! und was Dir erzählen, in den Wolfen Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

Du kennest die Geheimnisse seit Ewigkeit und das Berhüllteste unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es denn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und uuserer Bäter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

dy Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

Um der Sünde willen, die wir verübt ohne Wiffen.

Um ber Sünde willen, die wir verüht durch das Reben ber Lippen.

Locolo

על חִטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנְלוּי עַרִיוֹת:
על חִטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּנְלוּי וּכַפָּחָר:
על חִטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּרְבּוּר בָּהַיְּעִה וּכְמִּרְטָה:
על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּרַבּוּר בָּה:
על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹעִירַת וְנוּת:
על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּוֹדִי פָּח:
על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּוֹדִי פָּח:
על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּוֹדִוֹ וּבִשְׁנָנִה:
על חַטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּוֹדִוֹ וּבִשְׁנָנָה:
על חַטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּוֹדִוֹ וּבִשְׁנָנָה:
על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּחְלוּל הַשְׁב:
על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּחְלוּל הַשְּׁב:
על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּחְלוּל הַשָּׁב:
ועל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּחְלוֹּל הַשְׁב:

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Unzucht.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.

Um ber Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch llebervortheilung bes Mächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch fündiges Sinnen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Berabredung zur Unzüchtigkeit.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit bem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und Irrthum. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand. I'm der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens. גל הפא שָּהָפָאנוּ לְפָּגֵּוְהְ בְּיוּדָעִים וּבָלֹא יוֹדָעים: וַעל הַפָּא שָּהָפָאנוּ לְפָּגֵוְהְ בְּנַצֵּר הָרֶע: נעל הַפָא שָּהָפָאנוּ לְפָּגֵּוְהְ בְּנַצֵּר הָרֶע: נעל הַפָּא שָּהָפָאנוּ לְפָּגֵוְהְ בִּטְלִאה שְׁפָּהָיִם:

וְעַל כָּלֶם אֱלְוֹהַ סָלִיחוֹת סָלַח לְנֵוּ. מְחַל לְנֵוּ. כַּפֶּר־־לְנוּ:

על חַפָּא שִׁחָפָאנוּ לְפָּגֵּוְךְּ בְּמָשֵׁרְ וּבְּטִרְבִּית: וַעל חֵפָא שִׁחָפָאנוּ לְפָּגֵּוְךְּ בְּמַשֵּׁל וּבְטִשְׁהָה: וַעל חֵפָא שִׁחָפָאנוּ לְפָּגֵּוֶךְ בְּלָשׁוּן הָרָע: וַעל חֵפָא שִׁחָפָאנוּ לְפָּגֵּוֶךְ בְּלָשׁוּן הָרָע: וַעל חֵפָא שִׁחָפָאנוּ לְפָּגֵּוֶךְ בְּלָשׁוּן הָרָע: וַעל חֵפָא שִׁחָפָאנוּ לְפָּגֵּוֶךְ בְּלַפּוֹן:

Um ber Gunbe willen, bie wir verübt burch Unlauterfeit bei Lippen.

Um der Sinde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes. Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sindigen Teich. Um der Sünde willen, die wir verübt wissenlich und unwissenlich. byr Und für sie alle, Gott der Berzeichung! verzeich uns, vergieb uns. fühne mus.

by Um ber Sunbe willen, bie wir veribt burch Lug unb Trug.

Um ber Sunbe willen, bie wir verübt burch Sant ber Beftechung. Um ber Sunbe willen, bie wir verübt burch Spott.

Um ber Gunbe willen, bie wir verübt burch boje Bunge.

Um ber Gunbe willen, bie wir verubt in Sanbel und Banbel. Um ber Sunbe willen, bie wir verubt turch Effen und Trinten.

Um ber Gunbe willen, bie wir verübt burch Bins und Bucher.

וְעל חִמָּא שֶׁחֲמָאנוּ לְפָנֶיךְ בּנְטִיֵּת נְּרוֹן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפָּנֶיךְ בְּשִׂיחַ שִּׁפְחוֹחִינוּ: וְעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּטִיּנִים רָמוֹח: על חִמִּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּעִינֵיִם רָמוֹח: וְעל בְּלָם אֵלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנוּ. מְעַח: בַּפֶּר--לְנוּ:

> על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְּ בִּפְּרִיקַת-על: וְעל חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְּ בִּפְּלִילוּת: על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּצְּרִיּת רְע: וְעל חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בִּצְרוּת עִין: על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּצְרוּת עִין: על חִטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּבַלּוֹת ראש:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Um der Stude willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. Und sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

by Um ter Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Ioches.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Aburtheilen.

Um ber Sünde villen, die wir verübt durch Nachstellung gegen

Um ver Sünde witen, die wir verübt durch Mißgunst. Um der Sinde wilkn, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes. נגל חמא שהמאנו לפגוף בקשיות עדף: על חמא שהמאנו לפגוף בריצת רגלים להרע: נעל חמא שהמאנו לפגוף ברכילות: על חמא שהמאנו לפגוף בשכנעה־שוא: נעל חמא שהמאנו לפגוף בשנאת הנם: על חמא שהמאנו לפגוף בחשומת ור:

וְצֵל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶוְךְ בְּחִמְרוּוְ לֵבֶב:

וַעל כָּלָם אֱלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלח לְנוּ. מְחַל לְנוּ. בפר־לנוּ:

וְעל הַטְּאִים שָׁאָנוּ הַנָּכִים עַלַיהָם עוֹלָה: וַעל הַטְּאִים שָׁאָנוּ הַנָּכִים עַלִּיהָם הַטָּאח: וַעל הַסָּאִים שָׁאָנוּ הַנָּכִים עַלִּיהָם קָרָבֶּן עוֹלֶה וְיוֹבֵּר:

Um ber Gunbe willen, bie wir verubt burch hartnädigfeit. Um ber Gunbe willen, bie wir verubt, inbem unfere Fuße gum Bofen eilten.

Um ber Sinbe willen, die wir verübt burch Berteunbung.
Um ber Sinbe willen, die wir verübt burch falschen Schwur.
Um ber Sinbe willen, die wir verübt, burch unbegründeten Haben ber Sinbe willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute.
Um ber Sinbe willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes.
by Und sit sie die, Gott der Berzeibung! verzeit uns, vergief

byt Für bie Gunben, für welche wir ichulbig waren ein Bangopfer.

Für die Sunden, für welche wir schuldig waren ein Sundopfer. Für die Sunden, für welche wir schuldig waren ein höheres oder geringeres Opfer. ינעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עֵלֵיהָם אֲשָׁם וַדֵּאי וְתְּלוּי:

וַעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵיהָם מַלְּקוּת אַרְבָּעִים:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם מַלְּקוּת אַרְבָּעִים:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם מִיתָה בִּידִי שְׁמָיִם:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם בְּרָת וַעֲרִירִי:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהָם אַרְבַּע מִיתוֹת בִּיתדִּין.

סִקִילָה. שְׂרָפָה. הָרָג. וְהָנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַר מִיצְוֹת לֹא תַעַשֶּׂה. בִּין שָׁיֶשׁ־בָּה קוּם עֲשֵׂה. וּבִין שָׁאֵין מִיּאַין לֹא תַעַשֶּׂה. בִּין שִׁיֶשׁים בָּה קוּם עֲשֵׂה. וּבִין שָׁאֵין

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse ober unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge ber Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären, die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod burch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Bereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung ober Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offen-

*בפפ"ד ובקצת קהלות אשכנו אומרין כסדר זה: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אֲשָׁם: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם פְּלוּי. וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרת וְעַרִירִי: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַלִיהֶם מִיחָה בִּיִדִי שְׁמְיִם וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַלִיהֶם מבּח מרְדּיֹת: וְעַל חֲטָאִים שָׁאָנוּ חַיָּבִים עַלִיהָם מבּח מרְדּיֹת: בָּה קוּם עֲשָׂה ּ אֶת־זְּאָנְלוּיִם לְנוּ וְאֶת־שָׁאִינָם נְּלוּיִם לְנוּ לְנִּה לְנִים לְנוּ לְפָנֵיְךְ הָם נְּלוּיִם לְנוּ לְפָנֵיְךְ הָם נְּלוּיִם לְנוּ לְפָנֵיְךְ הָם נְּלוּיִם וִידוּעִים עַלִיהְם וְנִּהְיִם וְלִנוּ לְנִים וְידוּעִים בַּרְבְר שְׁנִּאֲמֵת וֹ הַנִּסְתְּרוֹת לַיִי אֶלהִינוּ וְהַנִּגְלֹת כְלֵנוּ בַּרְבְר שִׁנְּאָבְמֵר עוֹלְם לִנְשׁוֹת אֶת־כְּלְ־דְּבְרִי הַחּוֹרְה הַוּאַת: כִּי אַהָּה סָלְחָן לְיִשְּרָאֵל וּמְחָלָן לְשִׁבְמֵי יִשְׁרוּן בְּכָר בּוֹר וַבְּוֹר וֹוֹלְחַ לְנִי שְׁרָאֵל וּמְחָלֵן לְיִשְׁבְמֵי יִשְׁרוּן בְּכָר בּוֹר וַבְּוֹר וֹוֹלְחַ לִּנְתְיִךְ אִין לְנוּ מְלָלְךְ לִשְׁבְמֵי יִשְׁרוּן בְּכָר בּוֹר וַבְּוֹר וֹם וֹלְתָּן לִנִי שְׁרָאֵל וְלְנִיךְ אִין לְנוּ מְלֶלְךְ מִיחִל וְסוֹלְחֵי.

אָלְהַי עַד שָׁלֹא נוֹצְרְתִּי אִינִי כְּהַאיּ וְעַכְשָׁו שָׁנּוֹצְרְתִּי כְּאָלוּ לֹא נוֹצַרְתִּי עָפֶר אָנִי בְּחַיִּי כַּלְ וְחְוֹמֶר בְּמִחְתִי חַרִינִי לִפְּנִיְךְ כִּכְלִי סָלֵא בוּשָׁה וּכְלִפְּה. יְהִי רָצוֹן מִלְפְנֵיךְ יִי אָלְהֵי וֵאלְהֵי אֲבוֹחֵי שֶׁלֹא אָחֲטָא עוֹד. וּמֵה שֶׁחְטָאתי לִפְנִיךְ מָרַק בְּרַחָמִיךְ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַרל שֶׁחְטָאתי לְפָנִיךְ מָרֵק בְּרַחָמִיךְ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַרל יְרִים רָעִים:

baren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund geworsdenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bestannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael, und verzieht den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der verzieht und verzeiht.

Mein Gott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Nichts, und nun ich in's Sein getreten, bin ich als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wieviel mehr erst nach meinem Tobe! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth, voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott, daß ich fürder nicht sündige, und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

- conde

אָלְרָהְי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֶרָע וּשִּׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקּלְלֵּי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעַפֶּר לַכּל תְּחִיה. פּתח לְבִּי בָּתוֹרָתֶךְ וּבִמִּצִוֹתְיִךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכל הַחוֹשְׁבִים עֲלֵי

בְּיֹשְׁרָ מְּהָרָה הָפָּר שַּצְּתָם וְקּלְקל מֵחְשֵׁכְהָם עֲשֵׁה לְמַעֵן שְׁמָדְּ עֲשָׂה לְמַעֵן שְׁמָדְּ עֲשֵׂה לְמַעֵן שְׁמָדְּ עֲשֵׂה לְמַעֵן שְׁמָדְּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָדְּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמְדְּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁהְיּנְה וְשִׁיעָה וְמִינְךּ וְעֲבֵנְי: לְמַעַן הוֹרָתְךּ: לְמַעַן יִחְלְצוּן יִרִירֶיךְ הוֹשְיעָה יִמִינְךּ וְעִבְּנִי: עְשֵׁה שְׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׁרִ שְׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יִעשִׁה שְׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׁרָבֵּל וְאָמָרוּ אָמֵן:

ירו באון לפנור וו אַלהונוּ ואלהי אַכותיפּוּ שִׁיבְּנָה בּית

יַערבה לַיִּי מִנָחַת יִהוּרָה נִירִשְׁלַיִם בִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת: יַשֶּׁרְבָּה לַיִּי מִנָחַת יִהוּרָה וִירוּשָׁלַיִם בִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת: יַערבַה לַיִּי מִנָחַת יִהוּרָה וִירוּשָׁלַיִם בִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת:

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube seise demäthig gegen Alle. Döffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller berer, die gegen mich Böses sinnen, Nath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Umen!

Mott unserer Väter, daß erbanet werde das Heiligthum bald in unsern Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen ber Verwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

חזרת התפלה לשליח צבור.

פּנחחין הארון.

בְּרוּךְ אַהָּה זְיָ אֶלֹהְינוּ וֵאלֹהֵי יִצְלְהְינוּ וֵאלֹהִי יִצְלְהְינוּ וֵאלֹהִי יִצְלְהְינוּ וֵאלֹהִי יַצְלְבְרִים אֲלֹהִי יִצְלְבְרִיל הַנְּבּוֹר הַנּּרִוֹּל הַנְּבּוֹר אֵל עָלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים וְקְנֵה הַכּּל וְווֹכֵר חֲסָהִי אֲלֹח וּמֵכִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְּמַצְן שְׁמוֹ בְּאַהְבָה: חֲסָהִי אֲכוֹת וּמַכִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְמַצְן שְׁמוֹ בְּאַהְבָה: מְסָהִי אֲכוֹת וּלְבוֹנִים וּנְבוֹנִים וֹמְלָּמְר וְּבְחַהְנוֹנִים לְחַלּוֹת וּלְחַגִּן בִּנִי מֶלְהְ בִּיִ מְלְהְ בִּיִּים וּנְבוֹנִים וּבְּחַהְנוֹנִים לְחַלּוֹת וּלְחַגִּן בִּנִי מֶלְהְ מִבִּיוֹ הַארוּוֹ.

מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעַוֹנִים:

ע"פ התיכות שבת שבתון ה"פ, וכל בתי הפיוש הזה והכאים אחריו בעלי ג' תיכות •

קּשׁוֹשֵׁן גַמֶּק אָיִּמָה שַּבָּת שַׁבָּת שַׁבָּת שְׁבָּת שְׁבָּע שְׁנְשׁן נְמַיְּמָה שְׁנִים יַחֲד לְצַיִּמָה יִתְדוֹתִיהַ. בָּם תְּקְעָה יִתְדוֹתִיהַ. בָּבֶפֶּל בָּם תְּקְעָה יִתְדוֹתִיהַ. בְּבֶפֶּל בָּם תְּקְעָה יִתְדוֹתִיהַ. בְּבֶפֶּל בָּם תְּקְעָה יִתְדוֹתִיהַ. בְּבֶפֶּל בָּם תְּקְעָה יִתְדוֹתִיהַ. בְּבֶפֶּל בַּיִּתְם יִחְיִים יִחְיִה בְּבָּבְּת שַׁבָּתוֹן לְבַיִּימָה. הַמְּה יִתְדוֹתִיהַ. בְּבָבְּת שַׁבְּתוֹן יִדוֹתִיהַ: תִּמְכָה בְּפְעַל צוּרִים. הְמָּה וִמְיִבָּה הַבְּּתִּת בְּבִּת שִׁבְּת בִּיִים הַיִּתְּה בִּבְּת שִׁבָּת בִּיִּתְם הַיִּתְּיִם יִחְיִים יִחְיִב בְּבָּת שִׁבְּתוֹן לְבַיִּים הִיתְּים הַמְּבָּת שִּבָּת שִׁבְּתוֹן לְבַיִּים הִיתְּדוֹתִיהָ. בְּבִּת מִּיִבְה בְּבְּעֵעה בְּמִים הְיִבְּים הִיתְּים יִחְיִב הִיתְּרוֹתִיהָ.

TIOD (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde, Belehrung von Denen, die enthüllet Wissenskunde, Sprech' aus mein Mund als Gebet und Flehen Vor dem König, der verzeiht und sichnt Vergehen.

(Gem.) Des Thales Rose!) sieh verschüchtert bangen, Der Weihe Tag zu seiern voll Verlangen, Bor Dir sieh Stamm und Aeste im Verein, Dir büßend heut des Lebens Arast zu weih'n! Wenn auch zersiel das Heiligthum zum Staube, Doch sestgegründet sieht ihr Muth und Glaube. Die ruhen in der Doppelhöhle dort, Sind Stütz' und Säulen ihr, Vertrauens Hort.

¹⁾ Bierael, nach Sobelieb 2, 1

היוֹצְרִים הִוֹצְרִים הָתִרוּפָה תָּת לַעצוּרִים תָבֵל לְהַאֲפִיל לְצְרִים:
שְׁתִילֵי גְּבָעוֹת אַרְבַּע שְׁאֵג מְבֶּר הַמְּיֻבְּע שְּׁבֵע פִּגְיעוֹת אַרְבַּע שְׁאֵג מְבֶּר הַמְּיֶרְנָּע שָׂבְע פִּגְיעוֹת אַרְבַּע שְׁלוּמִי בְּר הַמְּבֶר וְבְּפָּר: נְשְׁבָּר וְבָפְּר: וְשִׁבְּר בְּמְלְיִם בְּרִבּע שְׁלוּמִי בָּר הָמְבְּן חָגְג הַמְסְפָּר וְבָפְּר: וְשַבְּּך אוֹרְבִי בְּחְנִים וְתָבִים בְּכִפּוּר יְכְפָּר: וְשַבְּּך אוֹרְבִי עַמְּךּ הַמְּלִינוּ יְהִי נְעָמְר. וְשְּבָּר וְעִבְּּבְי וְשִבְּר וְעִבְּר וְמִיְבְי וְשִׁבְּר וְעִבְּר וְמִיְבְי וְשְׁבְּר וְבִיּבְיִי וְשִבְּר וְבְבִּעוֹן שְׁבִיר וְבְּבְּר וְנְבְּבְי וְבִּיוֹן מְתָּר וְמִיְרָה מִּמְּלְיְה וְשְׁלְיְה וְמְלְיְה וְמְלְיְה וְמְלְיְה וְבִּי שְׁבְּיִר וְמִבְּין הַיּוֹים וְמָבְּר וְמְבְּבְיוֹן הַיִּר וְמִבְּין הַיִּים וְנְבְיִים וְנְבְיִים וְתְבְּחוֹן שְׁבְּר וְמְבְּר וְמִבְּין בְּבִין מְבִּר וְמְבְּיִים וְנְבְיִים וְנְבְיוֹר עִפְּּר: נְמִּבְין שִׁרִי בִי שְׁבְּבְיוֹר וְמִבְּין הַיִּבְיִים וְנְבְיִים וְנְבְיִים וְנְבְיוֹים וְמְבְיִים וְנְבְיוֹב וְתְבְּיוֹנוּ יִחִין בְּבְּיוֹם וְמְבְּיִב שְׁבְּיִבְיי בְּשְׁבְּיוֹב וְנִבְיִים וְנְבְיִים וְנְבְיוֹב וְנְבְיוֹם וֹי בִּשְׁבְּיוֹן שִּבְּי בְּמִין בְּיוֹב שְׂבְּבְוֹים וּיִבְיי בְּבִיוֹים וּיִבְייִם וְנְבְיִים בְּיוֹבְים וְבִּילְיִים בְּיִבְּבְיים בְּיִבְיוֹם וּיִים וְנְבְיוֹים וּיִבְּיִים וְּבְּבְיוֹם בְּיִבְיוֹם וּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בּיוֹים וְבְּיִבְּיוֹם וּיִים וְּבְּבְיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹם בּיּבְיוֹם בְּיִים בְּעִים בְּעִים בְּיִבְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיִבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיבְיוֹם בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיוֹם בְּבְיוֹים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּיוֹם בְּיבְּים בְּיוֹב בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיבְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים ב

IIDON Der Ahnen fromm Berbienst sie fest erhält,
Auf die gegründet Du hast Deine Welt,
Daß Licht Du senden wirst den Hartbedrängten,
Und Nacht den Feinden, die so schwer sie tränkten,
Der edlen Mütter Sprossen — ihr Sebet,
Nimm's an, das brünstig heut an Dich ergeht!
Benn viersach Dir der Andacht Stimm' erkönt!),
Such' auf ihr Heil, — sei ihnen milbversöhnt!

Um jenen Ahn 2), ber treu sich Dir bewährt, — Die fromm Dein Bundessiegel stets geehrt, Begnadige, laß Sündenmaal' entweichen; — Wenn nicht mehr sprechen Deiner Gnade Zeichen. Und statt ber Opfergab' und Altarbrände Zu unserm Flehen Dich in Liebe wende, Am Mondbeginn vernahmst Du Mahnungsklänge 2). Laß sühnend schwinden unsere Frevel Menge.

Der Deinen Rest — nimm ihn iu Schutz und Hut. Und über uns laß Deinen Frieden walten, Aus Deinem Lebensquell uns zu erhalten. Bei Dir, o Lauterer, ist mild Verzeih'n, O eile, Deine Sühn' uns zu verleih'n. Der Lippe Sproß und Trieb, laß ihn gedeih'n, Hör' unsern Ruf und woll' uns mild verzeih'n!

¹⁾ Die vier Gebete bes Berfohnungstages: Morgen-, Mußaf-, Mincha- u. Schlufgebet.
2) Abraham.

³⁾ Den Sall bes Schofare.

י שְּפָתֵינוּ מָרוֹבְכוֹת יְשֵנִים. יְנַאְחְוּךְּ כְּעֵל שושַנִּים. יּ חֲרָשִׁים וְגָם יְשָנִים. בְּמָגְנַת אָב נִשְעֵנִים:

זָּכֶרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶּהְ חָפִּץ בּחַיִּם. וְכְּחָבֵנוּ בְּסֵפֶּר החַיִּם. לְמַעַּרָהְ אֲלֹהִים חַיִּים. מֶלֶּהְ עוֹוֵר

וּמוֹשֶׁיעַ וּמָגֵן ּ בָּרוּךְ אַמָּה וְיָ טָגַן אַבְּרָהָם:

אַתָּה וּפּוֹר לְעוֹלָם אַדנֵי קְיתְיָה מַתִּים אַתָּה רֵב לְהוֹשְׁעַי.

מְפַלְּפֵל חַיִּים בְּחֶסֶר קְהַיֵּה מַתִּים בְּרָהְסִים רְפִּים

מוֹמְךְ נוֹפְלִים וְרוֹפָא חוֹלִים וְמַתִּיר אֲסוּרִים וְמְפֵנֵים

אָמוּנְתוֹ לִישׁנֵי עָפָר מִי בְּקוֹךְ בְּעֵל נְבוּרוֹת וֹמִי אַמְיֵבְים

דוֹמִה לְּדְּ מַלֶּדְ מִמִּית וִמְחַיָּה וְפַוּצְמִים וְשׁוּעָה:

עים התיכות יום כפורים דים.

יום פְנָמִים הוּהָס. זוֹם בְּפּוּר הַבְּיְהֶס. זוֹדְעֵיוּ הְמוֹל וְחָס. זִקְשְׁיוֹ לְפּוּעָרָת הְס: וּכוֹ בְּחַהְבְּלוֹת זְעֲצוּ. וְהִיּ בְּחָחוֹ נָאִצוּ. וְשׁוֹרְנִי עֲפָּר נַקִּיצוּ. וְמֵרִאשׁ הַרִּים

(Bem.) Die ruh'n im Grab', aufwedt ber Lippe Bort. D prief' es Dich, wie einft bes Sanges Hort')! Gefchtechter, bie entichwunden, so wie neue — Sie fchigt als Schrm uraften Ihnes Treue!

Dr (Gem.) Der fieht voran in aller Tage Reife, Der Gifpietag, ber beitige, von Deibe, Die ihn begeb'n, o laf fie Gnabe finben! gam Gebreigen bring,' bie gabnt mit offinen Schlinden 3).

¹⁾ Das Gebet mabnet an bie langft enischafenen Erzehler. D bag es Gett wobigefallig fet, wie bas Bied bes Blaimiffen DIDIO 'D, was in einer Plaimiberichrift zur Begeichung einer Gesangemeise vorfommt, und barum ben Blaimenfanger überbaupt bier bebeutet.

²⁾ Die nach Opfern gleichsam gierenbe Unterwelt, nach bem Brophetenworte: "Darum witet auf bie Bille ihre Gier, und fverret auf ihren Rachen bis jum Unmaage." (Bef. 5. 14).

שים התיבות צום העשור ד"ם.

עְּמָה בְּבַת הְמוּחָה. צוֹם הֻעָשוֹר עֲמוּחָה. צאֹןהענשה מיחַה. צַּדְקָה מַמֵּבֶר צְמִיחָה: וֹכְבוֹא סומון

(17 Die Jimmel (16ft), ihm feinem sie nicht rein, Wie folls ber Sinds mit Schuldbescheft (ein? Der flage Ther — wie merter en nicht im Wohn, Wie bald sein, Zag ihm wird, sin Ende nuch u? Wicht frommt sin Chen, die Reichbum mit Sermögen fin Ergen, wird bin als Sidn' er's fegen. Wur Mit im Reich fin erstensigiet — gelangen Wird best werden der Geren Wird best werden der Geren Wird bei der Geren Wird bei der Geren Wird bei der Geren Bird er den gener Wird der Geren bei der Geren Bird der Geren bei der Geren der Geren bei der Geren bei der Geren der Geren bei der Geren d

Die Bobl Dem, der trägt bas Soch bet erdiget Edere.
Def fremm and riene einer Menspinale febr,
Sit flüter burg's Leben ihn gerab', und chen,
Sulgt ihn mit frent, fiebt bei zu ennen Leben.
Die Then Willeners Dand — se sich aus beim,
Dein Bull ift, des für ihre der fletz aus febru.
Dein Bull ift, des für ist feet, niche erragten.
Leit uns ju Deiner Kurche, jum Herte und Dank,
Triadit uns, fletz dann ihn Dein erdangt!

Dos ju bem Bebentfaften fich gereibt.

לנקוביי ולחשור סרצר השקבי וכל ירשה לקובי וכח.
תולדות נעקב: סבון לשכתה בשוטה, מאו הקקחו ברשוטה: מולדוטיו הפלולים בשטף. מאו הקקחו שקה: הצבר שיכת אחל המצבק לשר בתל הצילה שאונו מפחל: הצנים להרטות ספל ענו נפש שורי עון כל חשור. עורבי שנע כישור ענם פאסת ואשור: סלת לשבי פשעי סליחה תכריע רשעי סרר תפלרי תשעי סכר פרות לישע: ואם הפוח פארם יומערה

Main Deine Peerde hat verdient den Cob.
Gie Belle in fich dem Leide, das ier deacht.
Benn auf der Afflige ertit, die Schall zu Minden,
Enthillend, was sich diest im Seelngefinden;
D fast nicht zu Wort den Affliger tommen,
Dag zijk die Schalle der Swessen Derine Frontiffen i.

Sein Bilb war eingeziedurt damals schon;
Die Spröffinge, bie Deinen Ramen tragen,
Um Deinen Ramen zute fie pon Magen '1.
Deiner Bie im Jell er weill im sommen Math,
Albin-wir den Berhon rang aus Gener Gineb.

De cette sein Schaft von Serverlinsein,
Die Deling hiebe nurd Den nich Serzelb in.

Mie Du in Sob'n gegrundet Deinen Thron.

***39 [fonn!, wie sie Infiren vier Setel.

D jour mich and ibre Sins und Achte.

Die im Gebet aus lautem Legen reichen.

Erhoe sie mit Mile" und Genorieriden.

Simm auf die reing sie derhot von Schule,

Schuld beige nieber der Bergeitung Duie.

Dore Urgun Hieße, in wohlgefigert, Neite,

Der Rettung Seil. den Johannenben-verfelte.

¹⁾ Janbb.
2) Ber Grubber bet Belfet im feine errore Stande en Geremüllen in Jackbe gin Mit Grubber in Bereicht in feine gereichte gestellt der Bereichte gestellt der Bereichte gestellt gestell

וקטה יָדְּם. וְאַסֶּה נוצֵר הָאָדָם. וֹמָרוֹן הְנָה לְעוּדְרֶם רְעָכָם וּצְמָאָם חַוֹהּ רָעָסָם בָּלִי הָחֲנֵה: יֹ רָנֶשׁ רְחִשְׁם מַלְּבָוֹה רוֹנִנִים סְלַח נָא לַצוֹן תַעם הוָה:

יִמְלֹדְ יֵי לְעוֹלָם אֱלֹבֵיִהְ צִיוֹן לְדר וָדר הַלְלויָה: וַאַהָּה קָרוֹשׁ ישׁב הָהלוֹת ישְׁרָאַל אֵל נָא:

מית נָקשׁב בְּצָג בָאִיתוֹן. דְחוֹת בְּפַלּוֹלִי עַקַלְתוֹן.

ּ וְנַקְדִּישָׁךְ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן. קרוש:

מק הַיוֹם בְּפָּתְחָף סְפָּרִים. חן אום שִּמְּף מְפָּאָרִים. וְנַקְדִישְׁף בְּיוֹם חַבִּפְּרִים. קָרוש:

ייש מַסְטִין בְּכֶבֶל אֱסוֹר. וְתְקְוַת אֲסִירֵי בְּשוֹר. ונקרישָרְ בָּצוֹם הַעְשוֹר. קרוש:

שהמ״ח אלעור בירבי קליר כפול בראשי החרווים.

יי אָשָּׂא דְּעִי לְמַרְחַקּ- שְׁעוֹן בְּאָת מַרְחוֹק. מ' בָּמָע דְעִי לְמַרְחַקּ- שְׁעוֹן בְּאָת מַרְחוֹק.

ת אַספּרָה אָל חק. מסכו בְּלִי לְרַחוֹקּי

קשור בְּחָמֶר לִי לְחַקֹּ:לְשׁוֹר בְּחָמֶלְ וְמָחוֹקּ: לוֹחֲמֵי לְבַל יִשְׁחוֹקּ.מי לְבַל יִשְׁחוֹק:מי לְבַל יִשְׁחוֹק:מי לְבַל יִשְׁחוֹק:

יי עורכי שוע לרבי הין ערכם יערובי פני אלהים מקרוב:

יי עתירתי או הקרוב עברתי לבל הארוב

י אלי לכל קרוב: " זומם אם זרוכי ערת אל לחרובי On Und wenn hie Sickhide fie ohne Kraft.

Sensatt, wenn ibnen Sand und Arm erichlofft,

Du, deh Ange oh dem Menicken wach,
Sick's ibnen nach, fart sie mit neuer Macht.

Siety wie sie bligend, sastend der Die siehen,
Dier Beshelt — wolle sie nicht sehenst
Des Alkeinen Kunlichen — v veracht es nicht.

Den Ruf, ber: "D verzeib' bem Baltel" - fpricht. 7D' (Bord u Gem.) Herrschen wird ber Ewige in Ewigfeit, bein Gott,, Bijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואחת (Borb. u. Gem.) Du bift ja ber heilige, thronend unter ben Lobliebern Bieraels. D Gott!

Den Rlager, ichlaugengleich. - flieft' mein Bebet ibn fort!

Dir weisen wir bar 206 am bedften Tabbalb, Dort, — Beiliger! Dirn Geet u. Gen.) Wirft jum Gebachnis bent bie Bilder auf Du rollen, Sei entalbit und, bie bir ben Brefs Die beintern wollen.

Am Sibnetag wir Dich erhöh'n, den Weibevollen, - heiligen! Den Geets n. Den Kläger, der mis geibt, baß Beffel ihn umichlinge! Den haltiebrainten Deil Dein Onabenwort beut bringe!

Mm Bebentfaften Dir ber Beiheruf erflinge, - Beiliger!

MUR (Bert.) 3ch fchan' gurud in alte Zeiten, Geftlitt auf Den, ber tam vom Beiten').

(Gem.) Durch fein Berbienft brang' ich ben Feind gur Geiten !

Engieh' Dich nicht bem Bunbe.

(Bent.) Beil ton' aus Deinem Munbe.

Daß fie micht bobuent fpotte.

(Morb.) Gebetes Fill' in Dienge,

Siff feien Liebes Rlange!

(Boeb.) Benn mein Geber ihm nabt,

(Gen.) Feinbfelig jum Berrath.

(Borb.) Benn auf bes Berrn Gemeinb'

1) Abraham, bet vom "Benfell bes Seromes" tam. 2) Die ale Anfidger gebachte Gunbe. אָשְּׁעֵן בְּמַצְדִיק וְקָרְוֹב: (היום בפתחך יכי׳) י רְשַׁע אָם הָכְרִיעִי וְכוֹר לִי רוֹעִי. בּצָרקוֹ עַתָּה לְרוֹעַעִי: י רעה צאן מַרְעִיּ בְּמִרְעָה מוֹב לְהַרְעִיּ וכאור חיים לורעי: יי בַּעוֹן אָרַח רַבְעִיּ וֹבְקַוֹ נְטִיַּח כְּוֹרַעִיי ל נא אל יארעי: (מסשין בכבל וכר) חֹיַסְבֵּיתוּ שִׁוּבוּ לְבָצָרוֹן ּ נְשִׁים פְּנֵי אָרוֹן. י להעצים ארשת רו: יִחַלוּ רִאשוֹן וְאַחַרוֹן · כַושְׁבִּית אַף וְחָרוֹן · יִחַלוּ רִאשוֹן וְאַחַרוֹן · בואת יכוא אהרן: י רוֹנְשִׁים קרא בנֶרוֹן. פַּלושׁ אַטוּמֵי חַבְרוֹן. קי כוצוא כוחילת ותרון: (נחשב כצג וכר) י בשכתו בבס ריבי יריבי לעיני יריבי יה נצב לריב: י בּוֹזוֵי חָרוֹב יַחָרִיבּ ּ כְּמוֹ קַרְמוֹגִים הָחֶרִיבֹּ יּ יונאקי לפניו יקריב: יצג אָתִּי בְּרִיב ּ מְלִיצִי שֵׁי לְהַקְּרִיב ּ ושיחי לנוחי יעריב: (חיום בפתחך יכו") י קול אָרִים כַשׁוֹפֶר. בְּמַתַּן אִמְרֵי שְׁפָּר. לפני חוקים שפר: מי קצב שעירים ופָר. בָּנִיב שְׁפָּחֵים יְסְפָּר. ישוחים

יובכן סוטן יחפר :

```
(Cam.) Stillet Gold mich tern vereint.

(Bed.) Bengt Schulb die Schallet miret.

Dud-meinte hieren in verbert

(Ben.) Tob flug' if Justicitäere.

(Ben.) Tob flug' if Justicitäere.

(Ben.) Tob flug' if Justicitäere.

(Ben.) All finden hereke gib'n

(Ben.) All flette Golde Ording

(Ben.) Bunn Schulb bem Phabe neigte.

(Ben.) Bunn Schulb bem Phabe neigte.
```

Bon graber Schnur mich beugte, (Gem.) Daß nicht mich Straf erreichtet

Die Troftung mögt ihr boren

(Bem.) Beim Blebn in Jubelchoren. (Berb.) Bum ew'gen Borte flebet,

Der Bornesgluth verwebet,

(Bem.) Bur Gilbung surer feblen '). (Borb.) Ehront Er jum Strafgerichte,

Dann meinen Streit Er ichlichte

(Borb.) Mög' Dranger Er gerichlagen,

(Gem.) Und vor ihn fomm' mein Rlagen. (Borb.) Bill Er gum Spruch fich wenben,

Suß fei'n ihm Flebens Spenben (Gem.) Aus meines Anwalts ') Sanben.

Am Singi, erichalle

(Bem.) Mein Ruf gur Bollenhalle. (Borb.) Statt Opfers, einft gefchlachtet,

Gei mein Bebet geachtet, -

1) Benn bie Gunbenlaft überwiegt.

²⁾ Bologen.
3) Das miber ber ben ben Rachtommen Aprens vollzogene Tempelbenft bie gottliche Gnabe erwirfe.
4) Die in ber Gotte Machtoda bei Uhebton anbenden Erzudter follen Furiorecher fein fire findigen Rachtommen Gogl. Breem. 31, 18—17.)

⁵⁾ Bie Er ben Aggyrten gethan.
6) Die far und geugenden guren Thaten, Die ale Anriprecher personificirt find, wie bie Sinden als Antlager und Berteumben ale

י לפָלוּסִים בְּבוֹבָבֵי מִסְפָּר. וְשָׁהִים עַר עָפָרי

ק׳ בּצָעָם וְעוּוְיָם יִכְפַּר: (מסטין בסבל וכר)

י יַשְּׁלְגוּ אָּדְׁמֵר שָׁנִים י שֶׁל־בָּל־יִמוֹת הַשְּׁנִים י

י חַרָשׁים וְגַם יְשָׁנִים:

יְיָלְבָנוּ בָּחָמִי שׁוְשַׁנִים וְיִוּשְׁבוּ לְחַעַרָם שְׁנוּנִים יּ בפלול אשר משננים:

יי בַּחֲצוּ וְהַנַּכּוּ מִעְשׁוּנִים · לְאָוֶלֶת מִהְיוֹת שׁונִים · יִּ רְאָוֶלֶת מִהְיוֹת שׁונִים :

גַּחָשֵׁב כִּצְג בָּאִיחוֹן · דְּחוֹח בָּפִלּוּלִי עֲקַלְּחוֹן · וַנַקְרִּישָׁרְ בָּשֵׁבַּח שֲבָּחוֹן · קָרוֹש

מייק אָת־לַחַשׁי עַנַה נָא זַעַקי רְצָה נָא הָאֵל קָרוש: מייק אָרוֹן לָקוֹל עַמֶּךְ זִכוֹר רַחַמִיךּ נוֹרָא וָקַרוֹשׁ:

אין ערור אַלְיִרּי בּיִּק עִצֶּם יִמִפְּעַלְיִרְּי נִישַׁת הַמוֹן מְיַחֲלֶיְרְּ י רִרוש

(Borb.) Die Sternenheeren gleichen, Die fich jum Staube neigen !),

(Bem.) Laf ihre Schulb entweichen!

רשלגו (Berb.) Laß wie bes Schneees Rein Der Sünde Purpur sein,

(Gem.) Der alten fammt ber neu'n.

(Wort.) Sei Silnbenfleck gelfart! Rebr' in bie Scheibe, Schwert 2)!

(Bem.) D. fei mein Rlehn gewährt! ...

(Bem.) Trant eurem Bort allein! Stagen die

¹⁾ Bisrael, nach ber Segensverheißung, und bas fo oft tin Leibendbrude erniebeigt ift 2) Die ichon von Gott verhangte Strafe mage feine Onabe wenden.

לְנַבֶּר חַוְלָיְךּ: אח לחשי חוֹגִי הַמְלֹח קְדָשׁ: וּמְהַלְּיֹם בְּחַרְרֵת קּוֹישׁ. וּמְהַלְּיִם בְּחַרְרֵת קּוֹישׁ. וְשִׁוֹב בְּאִילִי קְּרָשׁ: אְרוֹ שַבְּּסֵרִי מֵרְבְּעִי בְּנִים. וַיְשׁוְרוֹךְ עִם אוֹפַנִים. כְּבְקְרֶךְ בָּלֹ־פִּנִים. לְבְלְחִוּ נְשׁוֹא פְּנִים: את לחשי מָחְנָשֵׁא לְכֹל לְרֹאשׁ. גוֹעָץ אַחַרִית מֵראשׁ. סְלִיחָה לְשׁוֹּבְבִים דְּרוֹשׁ. עִוֹנָם לְשֵׁאת בְּמֵראשׁ: אְרוֹן פִּרוֹבִי כְנַף רְנְנִים צִרְקוֹחְיִךְ חִי מֵרנְנִים. עִוֹנָים לְשֵׁאת בְּמֵראשׁ: אְרוֹן פִּרְוֹרִי כְנַף רְנְנִים אַרְקוֹחְיִךְ חִי מְרַנְנִים קּוֹלְפִים: אח לחשי שִנְאוֹן רְבְבוֹת מְוֹלְפִים. בְּבִּה בְּחִין וּבְחַחְנוּנִים: אח לחשי שִנְאוֹן רְבְבוֹח מְוֹלְפִים: חוֹן הְּלְפִים: אוֹ לְתִּלִּפִים. חוֹרָת מִוֹלְפִים: חוֹן הִּלְּף וַשְׁינוּ אַלִּפִים. חוֹרָת מִוֹלְפִים. חוֹרָת מִצְלְפִים: ארון לְקנֹל עִמֹך וֹבֹּוֹי.

וּבְבֵן וְאַתָּה בִּרְחוֹם סְלַח לְנוּ:

עים אייבי

-431 -1/4

אַל תִּוְכָּר לְנִוּ עַוֹנוֹחִינוּ הַצִּילְנוּ מִצְּרִינוּ כּל אַשֵּר חְשָׁבּוּ עַלִינוּ: (ואתה כרחום סלח לנו) בְּשָׁמְּךְ נִקְרָא וֹחַעַנֵנוּ וֹחְשַׁבֵּר אַת־עַלִינוּ וַאַתְּה תִּמְלוֹךְ עַלִינוּ וֹשְׁחַה וְּהָלוֹךְ עַלִינוּ וֹשְׁחַה וְּהָעָנִוּ רְוֹפִיעַ וֹכְאָוֹ אוֹתְנוּ רוֹשִׁיעַ: ואחה דְּבָרְךְ נִצָּר לְעוֹלְם: ואחה הַרָּצָּה לְנוֹ כְּנִוּ הַעוֹלְם וֹכוֹר נָא אַבוֹת הָעוֹלְם וּ

(Vorb.) Und so stimmet an: Du, Allerbarmer, v verzeih!

30 (Gem.) O nicht unsrer Sünden wolle gebenken,

Rett' uns von Denen, die uns franken,

Vor Allem, was sie gegen uns denken!

Wir rusen Deinen Namen, laß erhört uns sein;

Zerbrich das uns beugende Joch der Pein,

Herrsch' über uns Du allein.

Dein Erbarmen laß an uns ergeben, Dein Reich laß uns aufstrahlen sehen, Und wie vormals uns Dein Heil erstehen.

Dein Wort besteht in Ewigkeit, Beit der Beitellen Und erhalte Deinen Bund in alle Ewigkeit.

Dein Gebot zu erlernen, theurer denni Erdengut.

על וְנִלְמֵד נְהַסְרִים מַפְּוֹ: וֹאַחְה וְהַשְּׁקִיפָּה מִפְּעוֹן קְרְשְׁךְּּי וְנַעַרִיץ בְּכָלְ־יוֹם קְרְשְׁתְּןְּי: וֹאחה וְכִוֹר צִרְקַח רָאשׁוֹנִים וֹסְלַח נָא לָאַחַרוֹנִים וְחוֹשִׁיבֵם אָל אַרְבּוֹתִיהָם בִּיוֹנִים: וֹאחה חוֹסָח עַל צֹאן מַרְעִיחָךְּי אָלְ אֲרְבּוֹתִיהָם בִּיוֹנִים: וֹאחה חוֹסָח עַל צֹאן מַרְעִיחָךְּי שְּׁחוֹר בְּרָּ וְנִסְבּוֹלְ עַל מִוֹרְיִאָּ בְּחָלְיִה בְּבְּי וְנִסְבּוֹלְ עַל מוֹרְאָרְ וְמִיּתְבָּוֹן בְּרָּ וֹנִיי וְנִסְבּוֹלְ עַל מוֹרְאָרְ יִשְּׁמְחוֹ בְּרָּ וֹנִיי וְנִסְבּוֹלְ עַל מוֹרְאָרְ יִשְּׁמְחוֹ בְּרָּ וֹבְּלְּיוֹם יִשְׁתְּחוֹוּ בְּרָּ וֹבְּלְבִיוֹם יִשְׁתְּחוֹוּ בְּרָּ וֹמִבְּלִיוֹם יִשְׁתְּחוֹוּ בְּרָּ וְנִחִבְּיוֹם יִשְׁתְּחוֹוּ בְּרָּ וֹמִבְּיִרְ עִבְּלְרִיוֹם יִשְׁתְּחוֹוּ בְּרָּ וֹמְלְנִיךְ עִבְּלְנִין וְעִבְּרוֹ לְּרָּ וְתְבִּיִּתְ עַבְּלְנִיּ בִּיְרְאָנִירִים לְּבְּרְּ תְּמְלוֹךְ בְּבְּיִבְוֹת בְּרָ וֹתְנִבְיּים בּוֹבְנִהְ מִבְּלִוֹךְ בִּבְּלְרִיוֹם לְּךְּ בְּנְרְאִירִים בְּרְּ תְמְלוֹרְ בִּרְּ תְמְלוֹךְ בְּבְּבְרִיוֹם לְּךְ בְּנְרְאִירִים בְּבְּרְ תִמְלוֹרְ בִּבְּרְ תִּבְּלִוֹיף מִבְּבְּיִים וֹאִירִים בְּבְּבְּרְ תִמְלוֹרְ בִּבְּבְּר תִמְלוֹךְ בִּבְּבְּתְיִים בּוֹבְנְתְ מִבְּרִאשִׁירוֹ וּיִשְׁתְּים בּבּבְּרְ תִּמְלוֹרְ בִּבְּבְּתְים בּוֹבְנִהְ מִבְּיִלְם בְּבִּיתְים בּיּוֹבְנִיהְ מֵבְרִאשִׁים: וֹאחה מִבְּבְּית מְלִוֹבְ מִבְּיִבְיתְ מִבְרִאשִׁים: וֹאחה מִּבְנְתְּבְּ עִלְינוֹ תְנַבְּיִם בְּבּיתְים בּּבֹּבְרְ מִבְּיִבְּים בְּבְּיִבְים בְבִּים בְּבְּיִים מִבְּאשׁים: וֹבִיתְ מִבּילְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיוֹבְים בְּבְּיבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיִים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּבְּיבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּבְּים בְּיבּים בְּבְּבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּיוֹם בְּיבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיבְים בְּ

Blid' aus Deiner heil'gen Wohnung nieber, Erbau' Dein Heiligthum wieber, Daß stets wir Deine Heiligkeit feiern burch Jubellieber.

Den Sprossen Berzeihung schenke.
Wie Tanben in ihre Stätten sie in Frieden lenke.
Laß über die Heerde Deiner Hut Dein Erbarmen sich regen, Gieb. Deinem Erbe Deinen Segen,
Und wolle wie sonst Deine Lehr' in's Herz uns prägen.

Nache Deinen Glanz an uns offenbar; Willig trägt Dein Joch die Dich in Ehrfurcht bekennende Schaar. Dann werden Deine Frommen an Dir sich freuen, Dir beugen sie sich an jedem Tage, dem neuen, Und Bölker und Reiche bann bienen Dir als Deine Getreuen.

Rach Deinem Erbarmen wolle mit uns versahren, Die wir täglich Dich rusend Dir Treue bemahren; אמנו שני שני täglich Dich rusend Dir Treue bemahren;

D herrsch' allein, wie im Anbeginners a in prezenturas? Bend' auf Dein Ureigenthum Deinens Sinnehalgei uns I Auf die Stätte, don Ansang geweihet, hinselessen wurd Offenhar, über me. Deiner Bereichteit Balten, Erbes une, zeig' uns Deiner Munder Gewalten, Bon Bijon and laß Deine Mach fich entfalten. Leit' uns mit Deiner Treue, Mit Deinem hell und frene,

Bir find Dein Erbe, Dein Bolf, bas Dir getrene.

Schüttle bie Frebler binmeg aus bem Banbe, ... Dag rubig wir walten im Lanbe.

Rach Deiner treuen Berbeifung Dich ju uns wenbe, Um Deiner Gnabe willen Dein Beil uns fenbe. Bir find ja die heerde, die fubren Deine Banbe.

PDD 2es es Zijen ftrablen Dein Angeficet, Derige Abe.
Deuts' Men mus in Deine Perctickfet; Licht.
Deuts' Minauteriet in Bijen nicht.
Gerecht bift Du, grzecht, was Du thuft, Affes;
Dein Arbarman michtig fiber Alles;
Au Deiner Sant bemmt, Die eignet ja Alles.

Dir Denen, bie Dich rufen, Du gnäbig zugewandt, Ueber Die, fo Dir hulbigen, sei Dein Erbarmen embraimt. Gie find ja bas Wert Deiner Hand.

Barnibergiger! o vergieb bie Schnib.
Denn jeglicher Benich ift ja voll von Coulb,
Drum vergeibe Du bie Schnib.

ישתה שמה בנו נקרא ואל תניחנו יקראה ואחה תעננו. ולמענה היאר עינינו: ואחר האר פניה מראנו. ובחורה החקמנו ובמרעה שוב ושמן חרענו: ואחר בהחום סלח לנו:

וֹבְבֵן אַךְ חַנוּן אַתָּה וְרַחוּם לְבַל־פַּעֵל:

אַה אוֹמָרִים בְּחִין לְּפָנִיךְּ כִי אַהָּה רַחוֹם לְכָל פּעל:
אַה בָּאִים וּמִשְּׁחַהְוִים לְפָנִיךְּ כִי אחה רחום לכל פעל:
אַה נְשִים בַּתְפָלָה לְפָנִיךְּ בִי אחה רחום לכל פעל: אַה הוֹרְשִׁים בִּרְתָּבְיוֹרִ יוֹמָם וָלַיְלָה חנון ורחום לכל פעל: אַה הוֹגִים בְּרָתְּבְיוֹרִ כִּי אחה רחום לכל פעל: אַה וֹאִמְרִים בְּרִתְּבְיוֹרִ כִּי אחה רחום לכל פעל: אַה וֹנְעַקִים בִּתְפָלָה לְפָנִיךְּ בִי אחה רחום לכל פעל: אַה וֹנְעַקִים בִּתְפַלְּה לְפָנִיךְ בִי אחה רחום לכל פעל: אַה מוֹנַעַנִים בְּרִיתָּבְּי בִּי אחה רחום לכל פעל: אַה מוֹנַעַנִים שְׁמַע פִּי אָין בָּאָל כִי אחה רחום לכל פעל: אַה מוֹנַנִים שְׁמַע יִשְׂרְאֵל בִּי בִּי אחה רחום לכל פעל: אַה וֹרְעִים שְׁמַע שִּבְיתִּבְּ בִּי אִין בָּאָל כִי בִי אחה רחום לכל פעל: אַה וֹרְעִים בִּיִּבְּבָּיהָם וִנְתְבִּים כִּי בִּי אחה רוֹוֹם לכל פעל: אַה וֹרְעִים בִּיִּוֹם בְּנִיִּים וְנְבִּיִם וְבָּבִים וְנְבִים כִי בִי אחה רוֹוֹם לכל פעל: אַה בִי אחה רוֹוֹם לִבְנִים כִּיוֹם בְּנִיִּים וְנְבִּיְבִים כִּי בִּיִם וְנְבִים וְנְבִים כִּי בִּי אִרְה בִים בִּקְיִים וְנְבְּיִבְים וְנְבִים מִתְנִים כִּי בִּי אחה רוֹוֹם לִבְלִים בִּנִירִים וְּבְבִּיהם מִבְּנִים מִתְנִים כּי כִי אחה רוֹוֹם לְכִל פּעל: אַה בִּיִבְּים בִּיִים וְנִבְיִים וַנְבְּיִים וְנִבְיִבְים בִּבְּיִים וּנִים מִתְנִים כִּיוֹם בִּנְיִים בִּיִבְּיִם וְנִבְיִם וְנִבְיִים בִּיִבְיִים וְנִבְּיִם וְנִיבִים בִּיִבְּיִם וְנִיבִים בִּיִבְים וְנִים בִּיִבּים בִּיִים וְנִבִּים בִּיִבִּים וְנִים בִּיִם בְּיִבִּים בִּיִבְים בִּיִבְּיִים בִּי בִּיִב בִי אחה רחוֹם לְכל פּעל: אַךְ נִבְּיבִם נְנִים בִּים בִּיִבְים כִּי בִּים בִּיִבְים בִּיִבְים בִּיִבְּיִבְּם בְּבִים בְּנִים בִּים בִּים בִּיִים בִּים בְּיִבְים בִּנִים בִּיבְּיִים בִּים בִּיִבּים בּיִבּים בִּיִים בִּנְבִים בִּיבְּים בִּים בִּיל בּים בִּים בִּים בִּים בִּיבְּים בִּים בִּיִים בִּיבְּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בְּים בְּיִים בִּים בִּים בִּים בִּים בְּיבִּים בְּים בִּים בְּים בְּיִים בְּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיבְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּים בְּים בְּיבּים בְּ

Dein Ram' ist an uns genannt, o laß uns nicht! Wir rusen Dich an, o verschmäh' uns nicht! Um Deinetwillen erhell! uns durch Dein Licht! O laß uns schauen Deines Gnabenantliges Schein, In Deiner Lehre Weisheit o weih' uns ein, Ein reiches Lebensloos o woll' uns verleibit! היום. כי אחה רחום לכל פעל: אף ספורים בחול הים.

עונו קדם שלק בקצולות ים. כי אחה רחום לכל פעל:

אף עונים ארבע קרשוח. לבני חוקר בלוח. יודע בל
נסתרות. כי אחה רחום לכל פעל: אף בקדם לחיים (סורים).

עונים בסים חיים. כי עמף מקור היים. כי אחה רחום לכל פעל:

אף צועקים אני אל ניא. סלח נא חמיא למי טנה:

ערוש קרוש קוראים אבות ובנים. כי אחה רחום לכל פעל:

ער אשון ואקרון אתר. למצנף עשה בם עתריי

עי אחה רחום לכל פעל: אף שמע תפקסנני בקראנו אלוף

עננו. כי אחה רחום לכל פעל: אף חולים לף עינים. הנון

עננו. כי אחה רחום לכל פעל:

עננו. כי אחה רחום לכל פעל:

עננו. כי אחה רחום לכל פעל:

מיוסר ע"פ א"ב. והקהלות השפיטו החרונים הפתחילים באות כ' עד ש ובסוף כל הרוו תחלת פסוק מר"ה א' סיו ש"ו,

וֹכָכוּ אָמָרוּ לָאלהִים מה נוֹרָא מַעשִיף: אמרוּ לאלהים:

אַל מֶלֶהְ בְּעוֹלְמוֹ · מַחִישׁ בְּרוֹה עַמּוֹ · לְקוֹם דְּבֶר נָאֲמוֹ · מִלְיִחָה עַמּוֹ · חורו לַיִּ קראוֹ בִשְׁמוֹ עִי הַ

(Borb.) Und fo filmmet au. Sprechet ju Gott, wie erhaben find Deine Berte!

170N (Boch n. Gem.) Bringet Breis dem herrn! Dem Kal'gt, bem herrn in feinen Befeinkunnen, Seinem Botte Deit sentet Er obne Caumen, Daß leiner Berjeifgung Sprach fei erfillig-Dem bei ibm if Bergifung milb. Dem bei ibm if Bergifung milb.

אמרו לאלחים.

בָרוּהְ וּמָהֻלָּל בְּרוֹב גַּרְלוֹי מַחִישׁ סְלִיחָה לְקְהָלוֹי לְהַרְאוֹת לפל גָּרְלוֹי מָדִד מִיִם בְּשָׁצֵלוֹי שִׁירוּ לוֹ וֹמָרוּ לוֹ:

אמרו לאלהים.

נואל עם קרושו - בּסְלִיהָה לְהַקְּדִישוֹ - וּמְכוֹגוְ בֵּיח מִקְדָשוֹ לְוָרֵע אַבְרָהָם קְרוֹשוֹ - הִתְהַלְלוֹ בָּשִׁם קָרִשׁוֹ:

אמרו לאלהים.

דְנוּל מְשָׁבָּח בּרְקִיע צוּוּ · סוֹלְחַ לְצִם ווֹ בָּוּוּ בִּרְבַר עִוּוּ וּמְעוּוּ לָכִן עַרַח מָצְוּוּ - דְרְשׁוּ יִי וְעִוּוֹ:

אמרו לאלהים.

הַכּל בְּשַּׁאֲמֶר עֲשָׁה ּ וְהוּא פַּעַל וְעֲשָּה ּ סוֹלְחַלְאם ְעַמוּסְה ּ לָבָן עַם כּוֹ חָסָה ּ זִכְרוֹ נִפְּלְאתִיוֹ אֲשֶׁר עָשָׁה:

אמרו לאלהים.

ומקים דבר עבדו על ארץ ושמים הודו. סולח לעם מיחדו אשר נקראו בדבר סודו זרע ישראל עבדו:

אמרו לאלחים.

נָה רנקע הָאָרִץ. הּוֹשְׁכַעל חוג הָאָרֵץ. סוֹלָה לְנוֹד אָסְרְּ בָּאָרִץ. לְכֹן אָסְרוּ לִּיוֹסְר אָרֵץ. הוא יֵי אֱלֹהֵינוּ כְּלְל־ הַאָּרִץ.

אמרו לאלחים.

חי בּמְעוֹנְתוֹּ חַנּוּן וְהוֹגַן עַרְתוֹּ יָשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיחוֹּ לָכֵן לְבָאִי בַּבְרִיתוֹ יִבְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

Bringet Preis bem Bern! Bebriefen und bebr in Berrlichteit.

Der feiner Schaar gnabig verzeibt,

Allen feine Große fo tunt Er thut,

"Er, ber mit bobter Sant gemeffen bie Flut. Breifet ihn mit Liebestlang und Beibefang.

Bringet Preis bem Berrn! Der fein beilig Bolt befreit,

Aufrichtet Er bas Beiligthum nen

Den Gproffen Abrahams, feines Dieners fo treu.

Rubm fei gebracht feinem Ramen in beiliger Bracht,

Leuchtend fein Glang bas Firmament verflärt,

Drum, ibr, feine Edaar, von ibm geruftet mit Stat!

Bringet Breis bem Berrn!

Er bat's gebildet und vollbracht;

Bergebung feinen Schiftlingen Er fenbet. Drum, o Bolt! bas nur an ibn fic wenbet,

Gebenfet ber Bunber, bie Er vollenbet Bringet Preis bem Geren! Er wird feines kinechtes Wort erfillen,

Er, in beg Glang Simmel und Erbe fich bullen,

Das Er berief in jeinen-Math, ben belitgen, Dem Geichlechte, entftanunt Signael '), feinem treuen Aneche:

Bringet Preis bem Serrn! Er hat ausgespannt bie Erbe.

Thronget über bem Kreife, ber Erbe, Bergiebt bem Bolfe, einzig auf Erben, Drum forechet gu ihm, bem Gennber ber Erben:

Er ift ber Ewige, unfer Gott, auf ber gange Erbe! Bringet Breid bem Berrn!

Ewig lebent, in feiner Stätte throuent, Erbarmend feinen Schart und mits fie ichonent. In Enaden wirb in feinen Tempel Er wieder tehren.

1) Der andere Rame bes Gribaters 3aatob.

Ewig gebenfet feiner Bunbeslehren!

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

שַפּי נַחַלָּתוֹּ שִּלָּאִי יָרָשָּׁתוֹּ יִקִיִם עַלִּיְמוֹ אִמְרַתוֹּ בְּּחַקּוּק אַשָּׁר בָּרַת אָת־אַכְרָהָם וּשְׁבוּנְעתוֹ:

אמרו לאלהים.

יוָעץ מִישָּׁרִים לְחֹקּי יָרָאָיו לְחַיִּים לְחֹקּי סוֹלֵחַ לַחַמְא לִמְחוֹקּי בְּנִשְּׁמַע לְרוֹעָה מִרְחוֹקי וַיִּעַמִירֶהְ לְיַעַקְב לְחֹקּ:

אמרו לאלהים.

תַּקִּיף אֶלְהִי עוֹלָם ּ דְּבָרוֹ נִצָּב לְעוֹלָם ּ וְהוּא מִכּל נִּעְלָם ּ וַאָּגַחְנוּ מְהַלְלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם ּ בָּרוּך יִיְ אֶלֹהִי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וָעַר הָעוֹלָם: -

וּבְבֵן נְּדוֹלִים מַעשׁי אֱלֹהֵינוּ:

ע״פ א״כי כועשה אֵלהִינוּ.

אַדִּיר בָּועוּדוֹּ בְּרוּם וּכְחַחַת הוֹדוֹ נִּלְה אוֹר לְעַבְדּוֹּ דָּבָר מִקִים לְעַבְּדּוֹּ לָכֵן יִחְנָּאָה אִין עוֹד מִלְכַדּוֹּ:

מַעשה אַלהִינוּ.

הַפֵּבִּיר עוּלְמִי עַדּ וְסוֹפֵּר וּמוֹנֶה עֲדֵי עַדּ זִיו מוֹשְׁבוּ נוַעַדּ תְּלֶד צוֹפָּה בְּמִסְעָד לָבֵן יִתְנָּאָה הַפַּבִּיט לָאָרֶץ נַתְּרָעָד:

מַעשה אַלהִינוּ.

שוֹעָן עוֹלָמוֹ· יוֹרָעַ הָרוֹמוֹ· כִּלְלוֹ בְּנָאֲמוֹ· לָעֵר לַהָקִימוֹ· לָבֶן יִהְנָּאָה יָיִ צְּבָאוֹת שְׁמוֹ:

Bringet Breis bem Beren :

Ihr feine Kinber, bie Er begt, Lammer feiner Beerbe, bie Er tragt. Er lagt bie Berbeigung fich bewähren, Berzeichnet in feinen ewigen Lehren, — An Mbrabam bas Dunbeswort

Und bes Comure unverbriichichen Bort! Bringet Preis bem Seren!

Der in feinem Nathe nur Deil berhangt, Geinen Getrenen Lebensfegen ichenft, Die Schutb verzeiht, ihrer nicht mehr beutt, Bie feinen treuen hirten vorbem Er verfündet, In Jaarlob es als Gefech gegriftibet!

Bringet Preis bem Seren!

Den Mächtigen, bem Deren ber Belt. Der fein Bort für ewig bingeftellt,

Den tein Auge ichaut.

Bir aber preifen ewig feinen Ramen fant. Drum fei ber Ewige, ber Gott Roracis, gebenebeit Bon Ewigfeit ju Ewigfeit!

(Borb.) Und so ftimmet benn an: Groß find bie Werke unseres Gottes!

מעשרת (Borb. u. Gem.) Groß find die Werte unferes Gottes! In feinem Thronfibe voll Macht.

Die Dob' und Tiefe erfüllt von feiner Bracht, Der feinem Diener fein Licht enthilllet. Ihm feine Berbeifzung erfüllet. Drum fei ihm bie hobeit gereicht,

Dem Reiner fonft gleicht!

Broff find die Werke unferes Gottes!
Der fennet die Belten allaumal.

Der tennet die Welten algumal, Ewig bestimmt ihre Greng' und Zahl, Geines Thrones Sih hat fest Er gestellt, Mus seiner Beste schaut Er die Erbenwelt. Drum wollen wir ihn erhoben,

Deg Blid bie Erbe macht gittern und beben! Groß find die Werte unferes Gottes!

Der trägt bie Beltenfalt, Die Erbe, feinen Schenet, in's Aug' Er-fast. Seines Allmachtwortes Walten hat Atles volldracht, wird es ewig erhalten. Darum fei hoderhoben, Den als Arbeian feine Schaaren soben!

19

מַעשה אֱלֹהֵינוּ.

מוֹשֵׁל בְּמָפְעָלוֹ · נוֹרָא עַל וְבוּלוֹ · סִלּוּרוֹ כִּנְּרְלוֹ · עזּוֹ כִּרבׁ חֵילוֹ · לָבֶן יִחְנָּאָה שְּׁרְפִים עוֹמְדִּים מִמְעַל לוֹ:

מַעשה אַלהִינוּ.

פָּאָרוֹ בִּשְּׁמֵי מְעוֹנֵי· צוֹפָּה וֹּמַבִּים לְּעִינֵי· קּלּוּם שְׁמוֹ בַּהַמוֹנֵי· רוֹרָה בָּקְרָב מוֹנֵי· לָבֵן יִתְנָּאָה גִּרוֹלִים מַעַשִּׁי יִיָּ:

םוגרין הארון. מַעֲשֵׂה אָנוֹש וְתַחָבּוּלוֹתָיו מְוֹפֶּה. שָׁבְחּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְפִּידָתוֹ רִפֶּרוּר כִּסְעִיף אֲדָמָה. וְאֵיךְּ וִתְנָּאֶה אָדְם לַהֶבֶל דָּמְרוּ. פותחין הארון.

מַעשה אַלהִינוּ.

שַׁבֵּי רוֹקַע הָאָרֶץ על בְּלִימָה שׁוֹבְנְיהָ בְּלִי הֵיוֹח לְשַׁמְּה ּ תִּבֵּן עַל מַיִם אָדָמָה תַּקִיף שִׁמוֹ לְרוֹמֵמְה לָכֵן יִחְנְּאָה עוֹמֶה אוֹר בַּשַּׂלְמָה:

וּבְבֵן לְנוֹרָא עַלִיהָם בְּאֵימָה יַעִרִיצוּ:

ע"פ א"ב כפול.

יי אַשֶּׁר אִימָהֶּדְּ.

קבחי בּאָרְאָלֵי אָמֶןי בִּאַבִּירֵי אְמֶץי בּּרְלוּלֵי קְרַחי בּרְרוּרֵי בּאָרָאָלֵי אָמֶןי בִּאַבִּירֵי אְמֶץי בּּרְוּרֵי

יי וְאָבְיתָ תְּהַלְּה.

י נושי מְנֵרִי גִיאי מִדְּלִים מְעַלי מְעַלי מְעַשׂי מְנָתִשׁי מְנָתִשׁי מְנָתִשׁי מְנָתִשׁי מְנָתִשׁי מְנָתִשׁי

מון מַלְאָכִים ⋅ בְהָלּוּךְ מַחֲנוֹת · בְּוַעֲד (נ״א בְּאַלְפֵּי)
 בַּהַמוֹן מַלְאָכִים ⋅ בְהָלּוּךְ מַחֲנוֹת · בְּוַעֲד (נ״א בְּאַלְפֵּי)

אַלְפִים · בְּוֶבֶח (נ״א וְרַבְּבִי) רְבָבוֹת · ס׳ וּמוֹרָאֲדְּ עַלִיהָם:

Broß find bie Berte unferes Bottes!

In Allmacht herrschend in seinem Werte, In seiner Stätte voll erhabener Stärte, Seiner Größe gleichet seine Pracht, Seine Hoheit ber Fille seiner Macht. Drum Preis und Herrlichkeit Ihm, ben ber Serafim Schaar umreiht!

Groß find die Berte unferes Gottes!

Deß Ruhm sich verkündet im Firmament, Der Alles schauet und Alles kennt; Den preisend die Schaar der Meinen nennt; Der meine Dränger zwinget. Drum Preis ihm, deß Werke so herrlich, bringet!

Des Sterblichen Thun

Boll Tud' und Trug, Er weilet in Wahn und Lug. Gewürm sein Ruhebette, Eine Erbenritze seine Grabesstätte! Wie bürfte sich überheben auch Der Sterbliche, gleichend enteilendem Hauch?

Wie anders bas Werk unferes Gottes!

Der Mächtige, der über's Nichts gespannt die Erbe, Ihre Bewohner schützend, daß sie zur Wüste nicht werde, Er gründet' ob Fluthen der Länder Areis, Der Herrliche, seinem Namen Preis! Drum sei des Gewaltigen Nam' in Erhebung genannt, Der das Licht umbillet wie ein Gewand.

(Vorb.) Und so stimmet an: Den über ihnen in Allmacht Waltenden verherrlichen sie 1)!

(Borb. u. Gem.) Deft Ehrfurcht waltet In der Himmelsveste Schaaren, Den Mächtigen im Aether, dem klaren, Gebilden starrender Fluth, Flammender Gluth.

Und sie beben in Chrfurcht vor Dir!

Doch nimmst Du das Loblied an Bon der Scholle Gebilden, Die weilen in Erdengefilden, Den an Berdiensten Leeren, Die nicht Tugenden verklären. Und das ist Dein Ruhm!

und das ist Dem Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet In der Engel Flug, Heiliger Lager Zug, In den Schaaren von Tausenden, Den Myriaden der Brausenden. Und über ihnen waltet Deine Majestät.

E TOTAL P

¹⁾ Der Gebanke, bas. Gott im himmel wie auf Erben, von ben vollendeten Bewohnern ber Sobe, ben Engelsschaaren, wie von bem schwachen, hinfalligen Menschen verherritcht wird, ift in dem folgenden Stude, wie in vielen ahnlichen, poetisch bearbeitet.

ין אָבֶיתָ תְהַלָּה.

לּוֹיו שׁוֹנָה מְּוֹהַר בָּבָה מִחְחַבִּי שֵׂבֶל חוֹרָשׁי הָשַׁע. מּיִּי רַע).

ה אַשֶּׁר אִימָתֶּדְּ

בְּטִפְּוּחַוְעַרֶבוּת· בְטִכּוּם שְׁחָקִים· בִּישְׁרַתְעַרְפָּל בּירִיעוֹת קעוֹנָה· בְטִכּוּם שְׁחָקִים יִּבְייִם יִּי וּמוֹרָאַדְּעָלִיהָם:

יוּאָבִיתָ תְהַלָּה.

לבּעוּמִי אֲמֶץ · מִבְּמְוּמֵי בְתָם · מִלְּכְוּדֵי פַח · מִלְּעוּגִי מַר · מִבְּעוּמִי אֲמֶץ · מִבְּמְוּצִי מַר

ח אַשֶּׁר אִיבְהָהָּדּ.

בְּטַסְלְוּלֵי וְבוּלּ בִּטְרְוֹמֵי שְׁפַרּ בִּנְטִיַּת דּקּ בּנְחִיֵּת בְּטַסְלְוּלֵי וְבוּלּ בִּטְרְוֹמֵי שְׁפַרּ בּנְטִיַּת דּקּ בּנְחִיֵּת

> Doch nimmst Du bas Loblied an Vom Glanze, so schnell verbleichend, Von der Schöne Pracht, so flüchtig entweichend, Denen, die im Geiste beengt, Deren Sinn auf Silnde denkt. Und das ist Dein Rubm!

Des Chrfurcht waltet

Im Firmamentes Bogen, In der Himmelsbecke, prächtig gezogen, In den Wolken, zierlich gewoben, In den Teppichen seiner Wohnung droben. Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an Bon Makelbesleckten,
Schuldbebeckten,
Denen so oft die Schlinge droht,
Leid, bitterer als der Tod.
Und das ist Dein Ruhm!

Def Chrfurcht waltet

In den Bahnen der Himmelshöh'n, Dem Gewölbe, das raget hoch und schön, Im Himmelsflore, dem ausgespannten, Im Gewölke, dem ausgesandten. Und über ihnen waltet Deine Majestät.

ּ וְאָבְיתָ תְהַלָּה.

לפֹלוּני מַצַעּי בַּמָּוּי מַצוּי מְצוּי מְצוּי מְצוּי מְצָּילִתּי מַצַּעִי רְנִּיּי מִעַּרוּרִי מְצַּילּוּים מַצוּי מְצִּילִים מַצַּרוּרִי מַעַלּיוּכִי מַצַּילּוּים מַצּוּי מָצַיים מַצַּילים מַצַּילים מַצַּיים מַצִּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצִּיים מַצַּיים מַצַיים מַצָּיים מַצָּיים מַצָּיים מַצָּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצַּיים מַצָּיים מַנְיִים מַצָּיים מַצָּיים מַצָּיים מַצָּיים מַצָּיים מַבְּיִים מַצְּיִים מַנְיִים מַנְיִים מַנְיִים מַנְיִים מַנְיים מַנְיִים מַנְיים מַנְים מַּיּים מַנְיים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַנְיים מַנְיים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיּים מַּיִּים מַיּים מַנְיים מַנְיים מַּיִּים מַנְיים מַיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַּיִּים מַיִּיים מַּיְיִּים מַיִּיים מַּיְיִּים מַּיִּים מַּיְיים מַּיְיִים מַּיִּים מַּיְיִים מַּיִּים מַּיִּים מַּיְיִים מַּיִּיְיּים מַיְיִים מַּיְיִים מַּיְיִּיְיִים מַיְיִים מַּיְיִיּים מַּיְיּים מַּיְיִים מַּיְיִים מַּיְיּים מַּיְיּים

ר אַימָתֶּך.

שָׁשׁ וָשֵׁשּׁ בְּפוֹצְחִי בְרוּהְּ בִּצְרוּהִי אַרְבַּע· בִּצְנוּפִי בְּפוֹחָחֵי קָרוֹשׁי בְּפוֹצְחִי בְרוּהְי בִּצְרוּהִי אַרְבַּע· בִּצְנוּפִיּ

יִןאָבִיתָ תְהַלָּה.

אָבל. מַלּלנּאַ, אָגוּ, מַלּוּנָראַ, בֹּנוֹרָנָף. מֹנְנוֹנְאָ שָׁמָע. מַלַלּנ

יי אַשֶּׁר אֵימְתֶּךּ.

בְּשְׁבְיבֵי אָשׁ· בִּשְּׁבְילֵי מֵיִם· בִּחְלְוּלֵי רוּם· בְּחַלְּתַּלֵי י וּמוֹרָאָךּ עֲלִיהָם: ^{ק׳} וּמוֹרָאָךּ עֲלִיהָם:

> Doch nimmst Du das Loblied an Bon Denen, deren Gebet Dir erklingt, Die so oft Gram umringt, Deren Sinn Lilge hegt, Die Deine Liebe schiltzt und trägt. Und das ist Dein Ruhm!

> Deß Ehrfurcht waltet Ueber Denen, die den Heiligen Dich bekennen, Den Gebenedeiten Dich nennen, Den überall von Schau Umringten, Flügelbeschwingten.

Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Bon Denen, die ein Nichts sind genammt, Dich rufend noch haften an Wahn und Tand, Denen fern bleibt, was ewig wahr, Die an Verdiensten arm und baar. Und bas ist Dein Ruhm!

Des Ehrfurcht waltet Ueber Feuersgluthen, Wassersluthen, Ueber hochragende Firne, Die Höhen der Gestirne.

Und über ihnen waltet Deine Dajeftat.

יִןאָבֶיתָ תְהַלְּה.

ונותנים לך פָּאָר חַי (הָ) עוֹלָמִים . וְנִשְּׁמְעִים בַּדִין וּמִחָנִים בַּמִּשְׁפְּם וֹחַיִּים בִּרָחָמִים וּמוֹצִיאִי וְחִירָה וּמִתְּיִם בַּרְּחָי וְנִשְּׁמְעִים בַּדִין וּמִחָנִים נְשְׁמָה וֹמוֹצִיאִי וְחִירָה וּמוֹצִיאִי וְחִירָה וּמִיּבְים בִּרָחָמִים פּּרִין וּמִתִים בּּתְּשָׁמָה וֹמוֹצִיאִי וְחִירָה וּמִיּמִים וּמִיּמִים לְּךָ פָּאָר חֵי (הָ) עוֹלְמִים .

ייח וָתִפָּאַרְתְּדְ <u>עַלִיהֶם:</u>

לְיוֹשֵׁב הְהַלּוֹת. לְרוֹבֵב עַרָבוֹת. קרוש וּבְרוּך:

ע"ם א"ב כפול.
אַפּוּצִי שְׁחָקִים מִפַּּוְעלּ וְכָל צְבָא מַעלּ אוֹמָרִים קְרוֹשׁ:
אָפּוּצִי שִׁחָקִים מִפַּּוְעלּ וְבָבָהּ
אָמוּצִי אַהֲבָהּ וִצְמָהִי רְבָבָהּ
אְמוּצִי אַהֲבָהּ וִצְמָהִי רְבָבָהּ
בְּּבִיּהִי מַלְאָכִים שִׁמְלִיכִים אוֹמָרִים קָרוֹשׁ:
בְּּנִי בְחוּנֵי כְּרִיחּ לְזוֹכֵר הַבִּּרִית קְרוֹשׁ וּבְרוּהְ:
בְּנִי בְחוּנֵי כְרִיח לְזוֹכֵר הַבִּּרִית
בְּרוּהְ:
בְּנִי בְחוּנֵי כְרִיח לְזִוֹכֵר הַבִּּרִית
אוֹמָרִים קַרוֹשׁ:
בִּרוּהְ:
בְּרוֹהַ: בְּרִיּהְ לְצִקְהָשׁ בִּצְּרָקָהּ
בִּרוּהְ: אוֹמָרִים בַּרוּהְ:

אבית Doch nimmst Du das Loblied an Bon Denen, bie Fleisch und Blut, Gitel und vergänglich, Ein verborrend Grun, Ein Schatten im Borilbergiebn, Eine Blume, bie welft, Deren Leben bergeht, Deren Hauch verweht; Im Flug enteilt Die Geele, die in ihnen weilt, Im Nu entfährt Der Beift, ber fie verklärt; Die Du verhörft im Gericht, Sie vergeben, wenn bas Recht, bas Ilrtel Du fprichft, Und leben nur von Deines Erbarmens Macht, Und von ihnen wird Dir, bem Ewiglebenden, ber Preis gebracht. Und Dein Glanz verkläret fie!

דְּמוּת אַרְבָּעָה פָנִים ּ לְכָל צֵר פּוֹנִים ּ אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: דְּגָלֵי נְצוּרָה. לְעִפָּם בִּצְרָה. בָּרוֹשׁ וּבָרוּה: לְיוֹשֵב הְהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עָרָבוֹת. קרוש וּבְרוּף: הַמוֹן צָבָא מַעְלָה לְשׁוֹבֵן מַעְלָהי אוֹמָרִים קְרוֹשׁ: הוֹלְבֵי דֶרֶדְ הָמִים ּ לְהַצוּר הָמִים ּ אוֹמָרים בְּרוּה: וָרָצִים וְשְׁבִים פַּעָם צוּר מַקְשִׁיבִים אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: וְקוֹנֵי יְשׁוּעוֹת ּ וְחוֹבֵי סְלִיחוֹת. בָרוֹשׁ וּבָרוּה: לְיוֹשֵׁב הְהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עַרָבוֹת. קְרוֹשׁ וּבָרוּף: וָמִירוֹת רַבּוֹתי וַבִּי שְׁמִי עַרָבוֹתי אומרים קרוש: ּוֶרַעַ מַפַּע אֱמֶתּי לֵאלֹהִים אֱמֶתי אוֹמָרִים בְּרוּךְ: חַשְׁמַלִּים ַעזִים ּ לְעוֹשָׂה חֲזִיזִים ּ אוֹמְרִים קַרוש: חונים ונוסעים למעלה נשיאים בָקרוֹשׁ וּבָרוּף: ליושב תהלות. לְרוֹכב עַרָבוֹת. קָרוֹשׁ וּבָרוּף: טַפְּסָרִי מְרוֹמִים ּ לְרָם עַל רָמִים ּ אוֹמָרִים ַקְרוֹשׁ: יוֹנְקָיו וְעוֹלְלִיוּ יוֹנְקָיו וְעוֹלְלִיוּ אוֹמָרִים בָּרוּדְ: יַרדון הוֹלְכִים כּוֹרְעִים וּבוֹרְכִים. אוֹמְרִים בָקרוֹשׁ: יושָבי אָהֶל וּמִשְּבָן · לִבְתוֹכָם שָׁבָן בְרוֹשׁ וּבְרוּה: לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. בַרוּשְ וּבָרוּהְ: ּכָּחֵי הֲמוֹנִים ּ עִם חַיּוֹת וְאוֹפַנִּים ּ אוֹמְרִים קְרוש: בָּתֶר נוֹתְנִים ּ בְּנֵי אֵיתָנִים ּ אוֹמְרִים בְּרוּהְ: לַהַקַת שְׁבִיבִים ּ וָאָשׁ לְהָבִים ּ אוֹמְרִים קַרוש: לְמַענוֹ גוֹי אָחָר ּ לְשִׁם אֵל הַמִּיְחָר ּ בָּרוֹשׁ וּבָרוּדְ: לְיישֵב תִּהְלּוֹת. לְרוֹכֵבְעַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּף: מסוֹכְכִים מָרוֹפְפִים ּבְּכַנְפִיהָם מְעוֹפְפִים · אוֹמְרִים קְרוֹשׁ: מְנַצְּחִים לְהַתְּמִיד. בְּבָל־יוֹם תַּמִיד. אוֹמָרִים בָּרוּה: נוֹרָאִים בְּנָפְלָאוֹת ּ לְצֶרֶק נוֹרָאוֹת. אוֹמְרים קָרוש: נָריבִי עַפָּרָי מְסַלְּסְלִים לִשְׁמָּךִי בָקרוש וּבָרוּה: לְיוֹשֵׁב חְרִלּוֹת. לְרבב עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּף: שְּׁרָפִים עוֹמָדִים ּ מִשְׁתַּחָוִים וּמוֹדִים • אוֹמָרים קרוש: יֹםוֹלְדִי בָחִילָה לְנוֹרָא עָלִילְהּי אוֹמָרים בַּרוּך: עִינְיִם מְלָאִים ּ כַּתְּרְשִׁישׁ מְמָלָּאִים ּ אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: עונים בְּמַקְהַלוֹת בְּלַחֲשׁ וְקוֹלוֹת. בָרוֹשׁ וּבָרוּה: ליושב ההלות. לרובב ערבות. קרוש וברוף: פָּנֵיהֶם כִּבְרָקִים מְאִירִים וּפָּז בָּגָר פָּאוּרִים אוֹמְרִים קָרוֹש: ּפָּרוּיִי בּוְרוֹעַ חָזָק· לְּגוֹאֲלָם חָזָק· אוֹמְרִים בָּרוּה: צַבְאוֹת שָׁמַיִם ּ לְרוֹבֵב שָׁמַיִם ּ אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: צאן קָרָשִׁים מַפַע קרושִׁים. בָקרוש וּבָרוּה: לְיוֹשֵב תְּהַלּוֹת. לְרוֹבֵב עַרְבוֹת. קרוֹש וּבְרוּף: קַלִּים לְצוּרָם קוֹרָאִים לְיוֹצְרָם אוֹמְרִים קָרוֹש: קָהְלּוֹת יָעַלְביּ בְּלִי לֵב עָלְביּ אוֹמְרִים בְּרוּהְ: רַגְלֵיהֶם בָּעְנֶל וְאוֹפָן מִחְנַּלְנֵל ּ אוֹמָרִים בָּקרוש: רצוּיִם לְבוֹרָאָם לְרָם אֲשֶׁר בְּרָאָם. בָּרוּה: ליושב הָהְלּוֹת. לְרוֹבֵב עָרְבוֹת. כְרוֹשׁ וּבְרוּף: שׁוֹכְנֵי בְּצֵל שַׁדֵּיי שְׁנוֹתָם אֵין דַּיי אוֹמָרִים קַרוש: שוֹמְרֵי חֲקוּקִים ּ מִצְוֹח וְחֻקִּים ּ אוֹמָרִים בַּרוּהָ: אוֹמָרִים קָרוֹשׁ: י הְּלֶקף הַּרְשִׁישִׁים • בַּפָּרוֹם חָשִׁים •

一大

אַטיטים בָּדַרְבַיהָם. וּבְּמַעשׁר יִדִיהָם. קרוש יברוף: לישב שולוו. ליוב עביו. קיש יביף:

יבְבֵּן שְרָפִים עוֹמְדִים מִפַּעל לו: דיק אַלוּ לְאַלוּ שׁוֹאַלִים · אַלוּ לְאַלוּ מְטַלְלִים · אָנָה שובן מעלים לווגריצו להקדישו בפאר מסלסלים:

י אילֵי טָרוֹם אוֹטְרִים הַלּוּלוֹ· אוֹפָן וְנַלְנַל טַבְּיעִים -סַרְסִילוֹ· נָאִיטָה וּכְיִרְאָה טֵכְחִירִים שֵׁם נָּרְלוֹ· : שרפים עימרים ממעל לו:

יי נְּבְּיֵרִי בְּיָּהַ בְּרָעֵר וּבְפַּרֵדי נֵאָח וְנָבְוֹהַּ לְיַחֵד לְאָחְדי. בממע בפע באום בנו כבר.

קשש בּנָפַים שש בּנָפַים לאָחָר:

יי הַיּיִשֶׁב יְחִידִי עֵל אִיפַנְיִי· הַהּוֹבֵר הָּבֶר הָבּר עַל אָפָנְיוּ יִרְצוֹא וְשֹׁיב נָבָוְק לְפָנְיוּ: 1798

בששום יכפר פניו:

י ובר הרקת בניו השטליוי אגף בים ייהטו נליוי חול שָׁרָף אֵיטָה גָּקְיוֹי.

זובשתים יכפה רגליו:

יי טפסרי קלל לגד נושח וצפצף. טרור עינים עליהם וְהוֹפֵף וְהוֹד וְכָפָה פָנִיוֹ בְּלִי שִׁתְרוֹפַף. קובשתום יעופף:

a an employ

מסוֹבְבִים מִרוֹפְפִים •בְּבַנְפִיהִם מְעוֹפְפִים • אוֹמְרִים קָרוש: מְנַצְיְחִים לְהַתְמִיר בְּבָל־יוֹם תָּמִיר. אוֹמָרִים בָּרוּה: נוֹרָאִים בְּנִפְּלָאוֹת ּ לְּצְרֶק נוֹרָאוֹת ּ אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: נָריבֵי עַפָּרָ מִסַלְּסְלִים לִשְּׁמָּרָ. בָקרוֹשׁ וּבָרוּך: לְיושב הְהלות. לְרבב עַרְבות. בְרוש ובָרוּף: שָּׁרָפִים עוֹמְדִים ּ מִשְׁתַּחָוִים וּמוֹדִים ּ אוֹמָרים קַדוֹשׁ: סוֹלְרֵי בְחִילָה לְנוֹרָא עַלִּילְהּ אוֹמָרים בַּרוּך: עִינַיִם מְלָאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מְמָלָּאִים ּ אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: עונים בְּמַקְהַלוֹת. בְּלַחֲשׁ וְקוֹלוֹת. בְרוֹשׁ וּבְרוּה: לְיוֹשֵב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּף: פָּנִיהָם כִּבְרָקִים מְאִירִים וּפָז בָּגָר פָּאוּרִים אוֹמְרִים קָרוֹש: ּפָרוּיִי בּוֹרוֹעַ חָזָק· לְגוֹאֲלָם חָזָק· אוֹמְרִים בָּרוּה: צַּבְאוֹת שָׁמֵיִם ּ לְרוֹכֵב שְׁמֵיִם ּ אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: צאן קָרָשִׁים · מַפַע קרושִׁים · בָקרוש וּבָרוּף: לְיוֹשֵׁב הָהַלּוֹת. לְרוֹבֵב עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבָרוּף: קַלִּים לְצוּרָם קוֹרְאִים לְיוֹצְרָם. אוֹמְרִים קְרוֹש: קָהְלּוֹת יַעַקְבּי בְּלִי לֵב עָקֹבי אוֹמְרִים בְּרוּךְ: רַגְּלֵיהֶם בָּעָנֶל וּאוֹפָן מִחְנַּלְנֵל ּי אוֹמְרִים בָּקרוֹש: רצוּיִם לְבוֹרָאָם ּ לְרָם אֲשֶׁר בְּרָאָם יָקרוֹשׁ וּכָרוּה: ליושב הָהלות. לְרוֹבֵב עַרְבוֹת. קְרוֹשׁ וּבְרוּף: שוֹכְנֵי בְּצֵלְ שַׁדֵּי שְׁנוֹחָם אֵין דַיּי אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: שוֹמָרֵי חַקּוּקִים ּ מִצְּוֹת וְחָקִּים ּ אוֹמְרִים בָּרוּהָ: אוֹמְרִים קָרוֹשׁ: י חָבֶּקף תַּרְשִׁישִׁים • בַּפְּרוֹם חָשִׁים •

הַּבְינִים בְּדַרְבִיהָם וּבְבַּוְעַשֵּׁה יְדִיהָם בְּדַרְבִיהָם וּבְרוּךְ: לְיוֹשֵׁב הְּחָלּוֹת. לְרוֹבֵב, עַרְבוֹת. קרוֹה וּבְרוּךְ:

וּבְבֵן שְּׁרָפִים עוֹמְדִים מִמְּעֵל לוֹ:

שוֹבן מְעָלִים ּ לְהַעָרִיצוּ לְהַקְרִישׁוּ בִּפְאַר מְסֵלְלִים ּ אֲנָה שוֹבן מְעָלִים ּ לְהַעָרִיצוּ לְהַקְרִישׁוּ בִּפְאַר מְסֵלְסְלִים:

ע"פ א"ב.

י אִילִי מֶרוֹם אוֹמָרִים הַלּוּלוֹ· אוֹפָּן וְגַלְגַּל מַבִּיעִים סְלְּסוּלוֹ· בְּאִימָה וּבְיִרְאָה מֵכְתִּירִים שֵׁם גַּרְלוֹ· יִּ שְׂרָבִים עוֹמְדִים מִבְּזעל לוֹ:

ַרְּמְּטָה דַּבְּּוֹרִי כְחַ בְּּלִי כַחַרּי נִּאָח וְנָּכְוֹהַ לְּיַחֵר לְאָחְריּ הַנְּפְוֹרִי כְחַ בְּלִי כַּחַריּ נִּאָח וְנָּכְוֹהַ לְיַחֵר לְאָחְריּ

קישש כּנְפַיִם שש כּנָפַיִם לְאָחָר: אני

יי הַיּוֹשָׁב יִחִידִי עַל אוֹפַנְיוּ הַדּוֹבֵר דְּבָר דְּבוּר עַל אָפְנָיוּ וְרָצוֹא וָשׁוֹב כַּבָּנִזְק לְפָנִיוּ:

בּשְׁתַּיִם יִכַפֶּה פָנָיו:

יוֹבֶר הָרָקִיעַ בְּעִין חַשְּׁמַלְּיוּ זוֹעף בַּיָּם וַיָּהָמוּ גַלְיוּ חִיל שָּׂרָף אִימָה עָלָיוּ

יוּבְשְּׁתַיִם יְבַפֶּח רַגְּלְיו:

עליהם יְחוֹפֵף יִדּוֹד יְכַפֶּה פָנָיו בְּלִי מִחְרוֹפֵּף. עַלִיהָם יְחוֹפֵף יִדּוֹד יְכַפֶּה פָנָיו בְּלִי מִחְרוֹפֵּף.

יובשחים יעופף:

אלו

אלו

אלו

- seconds

יי פַּבִּיר כְּחַ הוּא אָלִי וֶהּי כִּי לֹא בָזָה עָנוּת עֵם עָנִי וְנִבְוָה ּ לְהַקְּדִּישׁוֹ וּלְהַעֲרִיצוֹ יַחֲדֹ נִרְשִׁים וֶה מִזֶּה.

קּוָכְרָא זֶה אֶל־זֶה:

75%

אלו

יי מֶלֶּךְ מְהָלֶּל בְּפִיהֶם נְּמַר מוֹרָאוֹ עֵלֵיהֶם מְּמִיר לְהַשְׁמַר ּ נִשְּׂא וָנָעֶלָם הִלּוּלוֹ לוֹמַר ּ

מי וְבָרָא וֶה אֶל־וֶה וְאָכֵר:

יִ שָּׁרָף מְכָנָּה אָחָר קָרוֹשׁ· סִלּוּר אוֹמֵר לִבְרוּהְ וָקְרוֹשׁ· עוֹנִים בִּקְרָשְׁה לָאֵל הַקָּרוֹשׁי

י ָקרוש קרוש קרוש:

ײַ פּאָר וָשֶׁכַח לַאַרוֹן הַצְּבָאוֹת: פּוֹצְחִים כִּרְנָּה מַלְאָבִי צְבָאוֹת· צְבָא (מָרוֹם) נְּרָלְּחָם מַצְּבִּיאוֹת·

קיני צבאות:

יי קרוש וְנוֹרָא שוֹבן עֵלֵיהָם בָּעָרֶץ· קַלִּים לָרוּץ עַר קּצָה הָאָרֶץ· רָם וְנִשָּׂא יוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ·

קי מְלֹא כָל־הָאָרֶץ:

י שָׁמַיִם וּשָׁמִי שָׁמַיִם כִּפָּה הוֹדוֹּ שִׁחָקִים מִפַּעל אַל יָדוֹ ּ חּוֹלָה חָבֶל בִּוְרוֹע יָדוֹ ·

י מלא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אלו

וּבְבֵן לְּךְ תַעַלָּה קָרְשָּׁה כִּי אַמָּה אֵלֹהְינוּ מֶלֶּהְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַיּ

וּנְתַנֶּה הְּנֶקְה הְנְשָׁה הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָּא נוֹרָא בִּיוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא נִוֹרָם. וֹבוֹ הִנַשׁא מַלְּכּוֹתֶּך. וְיִכּוֹן בְּחֶמֶּה כִּי אַהְּה כִּסְאֶּך. וְתִשׁב עָלִיוֹ בָּאֲמֶתּ. אֱמֶתּ כִּי אַהְּה הוּא דַיִּין וּמוֹכְיח וְיוֹרְע וְעֵר. וְכוֹתֵּב וְחוֹתִם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה. וְהִוֹּמְוֹר כָּל־תַנִּשְׁכָּחוֹת. וְהִפְּהַח וְמוֹנֶה. וְמִוֹנְה. וֹמִאַלִיוֹ יִבְּנְשְׁכָּחוֹת. וְהִפְּהַח אַתְרוֹנוֹת. וֹמֵאלִיוֹ יִבְּוֹרָא. וְחוֹתִם צֵּח־בְּמְבָּר הַוֹּנִה וֹבְשׁבוֹכְּר וְנִוֹת וֹבְשׁבוֹנְת. וֹמְבְּרוֹל יִהְנָתְי וְמְבְּרוֹנוֹת. וֹמְבְּלְיוֹ יִבְּקְר יִשְׁמֵע. וּמֵלְאָכִים יֵחְפִּוּוֹן. וְהִנְּה יִבְּקְה יִשְׁמֵע. וּמֵלְאָכִים יֵחְפִּוּוֹן. וְיֹאמְרוֹ הְנָה יוֹם הַדִּיוֹ, וְכִלְּבְּא מְרוֹם בַּדִּין. בִּי לֹא יִוְכּוֹ לְפָנֵיךְ בְּבִין. וְכָל־בָּא מְרוֹם בַּדִּין. בִּי לֹא יִנְכוֹ לִבְּנִיךְ בְּבִין. וְכָל־בָּאִי עוֹלְם יַעַבְרוֹן לְפָנֵיךְ בְּדִין. וְכָל־בָּאִי עוֹלְם יַעַבְרוֹן לְפָנֵיךְ בְּדִין. וְכָל־בָּאִי עוֹלְם יַעַבְרוֹן לְפָנֵיךְ

1221 (Borb.) Und so möge zu Dir der Weiheruf emporsteigen, benn Du, unser Gott, bist ein Herr, der vergiebt und verzeihet!

Tages Zeugniß laut ablegen, benn wohl ist er gewaltig und ersschütternd. Und an ihm richtet sich auf Deine Weltenherrschaft, und auf Gnade baut sich Dein Thron, und Du sitzest auf ihm in Wahrheit. Wahr ist's, daß Du bist der Richter und der Uebersührende, der Kundige und Zeuge, der schreibt und besiegelt, zählt und rechnet, und alles Vergessene bentst Du, und aufroslest Du das Buch der Erinnerungen, und es liest sich selber, und eines jeglichen Menschen eigner Zug ist darin. Und auf der Weltenposaune wird geblasen, und eines leisen Gemurmels Hall wird vernommen, und die Engel erzittern, Angst und Aeben sasset sie, um heimzusuchen das ganze Heer des Himmels im Gericht! Denn sie sind nicht rein vor Dir im Gericht. Und alle Bewohner der

פּבְנֵי מָרוֹן: ייּ פְּבַקְּרֵת רוֹעָה עָרְרוֹ. מַעַבִיר צאנו רַחָחַרת שִׁבְטוֹ. כֵּן הַעַבִיר וְרִתֹּסְפּוֹר וְתִמְנָה וְתִפְּקוֹר נָפֶשׁ כָּל־חָי. וְתִּחְתוֹךְ קּצְבְה לְכֵל־בִּרִיה. וְתִכְתּוֹב אֵת־נְּזֵר דִינָם:

בְּרֹאֵשׁ הַשְּׁנָה יִכְּהֵבוּן. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יַחְתֵּמוּן. כַּמְּה יַעַבְרוּן. וְכַמְּה יִבְּרִי ֹחוֹ, מִי יְמוּת. מִי בְקצוֹ. וּמִי לֹא בְקצוֹ. יִמְיִה. וּמִי לֹא בְקצוֹ. יִמְיִה. וּמִי לֹא בְקצוֹ. מִי בַמְיָה. מִי בַמְיָה. מִי בַמְיָב. וּמִי בַחַיָּה. מִי בַרְעָש. וּמִי בַמִּגּפָה. מִי בְרָעָב. וּמִי בַמְּגִפְה. מִי בְּקְצוֹ. וּמִי יִנְוֹחַ. וּמִי יִנְוֹתַ. וּמִי יִנְוֹתַ. וּמִי יִנְוֹתַ. וּמִי יִנְוֹתַ. וּמִי יִנְשְׁרֵו. וּמִי יִתְיִפְּר. מִי יִשְׁלֵו. וּמִי יִתְיִפְּר. מִי יִשְׁבֵּל. וּמִי יִרְוֹם: מִי יִעְשִׁיר. מִי יִשְׁבֵּל. וּמִי יִרוֹם: מִי יַעִשִּיר. מִי יִשְׁבֵּל. וּמִי יִרוֹם:

Welt ziehen bei Dir vorbei, wie die Schafe der Heerde. Wie die Musterung hält der Hirt mit seiner Heerde, der seine Lämmer lässet durchziehen unter seinem Stabe, so lässest Du vorüberziehen, und zählest nud überschlägst und musterst die Seelen aller Lebenden, und theilest jeglichem Geschöpfe sein Gewisses zu, und verzeichnest den über sie gesällten Spruch.

Um Jahresbeginne wird es verzeichnet und am Sühnetage wird es besiegelt, wie Viele sollen bahinscheiden, und wie Biele in's Leben treten; wer leben soll und wer sterben, wer das Lebensziel erreiche, und wer vor der Zeit hingehe, wer durch Wasser, und wer durch Fener, wer durch Schwert, wer durch wildes Thier; wer durch Hunger und wer durch Durst, wer durch Sturm, wer durch Senche; wer erwürgt, wer gesteinigt werde; wer in Ruhe lebe, wer unstät irre, wer in friedlicher Stille, wer mit verwirrtem Sinne; wer verarmen soll, und wer Reichthums Fülle gewinnen; wer sinsen soll und wer emportommen.

ותשובר ותפלה וצרקר

: מַעבִירין אַת־רַע הַנוַרַה

כי בְשִׁקּוּ כּן תְּהַלְּחָהְ ּ קְשְׁה לְבְעוֹם וְנְוּחַ לְרַצוֹת ּ כִּי לֹא הַהְפּוֹץ בְּמוֹת הַמָּח ּ כִּי אִם בְּשוֹבוֹ טְדֵּרְכּוֹ וְחָיָה. וְעֵר יוֹם מוֹתוֹ תְּחַבְּה־לוֹ · אִם יְשוֹב מַיֵּד הַקְבְּלוֹ : יְאֲמֶת בָּי אָהָה הוֹא ווֹצְּרֶם - וִיוֹדְע יִצְרֶם - כִּי הֵם כְּשָׁר וְדָם: מְשׁוֹל בַּחֶרֶם הַנְשְׁבָּר · כְּחָצִיץ יִבְשׁ · וּכְצִיץ נוֹבֵל · כְּצֵל עוֹבֵר · וֹכְצִיץ נוֹבֵל · בְּצִלְּה · וֹכְרְוֹחַ נוֹשְׁבֶּת · וֹכְצִיץ נוֹבֵל · כְּצֵל וְכְחַלוֹם יָעוֹף:

וְאַתָּה הוּצה מֶלֶךְ אֵל חִי וְקַיָם:

משוכה Mber renige Bekehrung, Gebet und fromme Werke wenden ab das bose Berhängniß.

"Obenn.) Denn wie Dein Name, so ift Dein Ruhm! Schwer qu ergirren, leicht zu besäuftigen! benn Du willst nicht, bas ber Tobeswürdige sterbe, sonbern, bas er zurückfebre und sebe, umb bis zu seinem Sterbetage harrest Du sein. Bekehrt er sich, sofort nimmst Du ihn auf und an. Wohl ist es wahr, bas Du bist ist Wilbener, und kennst ihren Sinn und Trieb; sie sind, bas Bleisch und Blut! Der Wensch, sein Unsperung ist im Stande, und sein Eine Grade ist für den Stande, sehn erfein Brod; er, ber gleicht dem gerbrochenen Scherben, dem trocknen Grase, der wellschen Plume, dem entelsenden Schatten, ber entschenden Wolke, und dem verwößenden Hande, den versstegenden Stande, den ver ssiegenden Stande, und wie ein Traum sendet er dassin.

Aber Du, Derselbe ewig, König, Gott, ewiglebend

a supply

אָין קּצְּבָה לְשְׁנוֹתֶיְהּ וְאִין קִץ לְאָרֶהְ יָמֶיְהְּ וְאִין לְשַׁעִר מַרְכָּבוֹח כָּבוֹרֶהְּ וְאִין לְפָּרִשׁ עִילוֹם שְׁמֶךְּ שִׁקְּהְּ נְאָה לְּךְּ וְאַהָּה נָאָה לִשְׁמֶךְּ וִשְׁמֶךְּ וִשְׁמֵלְּ כִּלְּיִשִׁי שְׁמֶךְּ עֵישֵׂה לְבַּעְרִישִׁים שִׁמְךּ וַשְּמֵךְ וְמִנְּלְּהְישִׁי שְׁמֶךְּ עַישֵׂה לְבָּעְרִישִׁים שִׁמְךּ בַּקְּרָשׁ כְּכִוֹר שְׁיִחְ שַּׂרְפִּי קְרָשׁ הַמַּקְרִישִׁים שִׁמְדְּ בַּקּרָשׁ בְּקֹרָשׁ בְּקֹרָשׁ עִם שַּׂרְפִּי קְנְישׁ הַ וֹמְשַׁלְשִׁים בְּשִׁלוּשׁ קְדָשְׁה בַקּרָשׁי פַּבּתוּב על יד גביאה והרא זה אל זה ואמר:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךּ וְקַרָא וָה אָל וָה וְאָמֵר: קרוש קרוש יָן צְבָאוֹר־ז מְלֹא כָל־ הארץ כבורו:

בְּבוֹדוֹ מָלָא עוֹלְם מְשְרְתִיוֹ שוֹאָלִים וָה לְוָה אַיֵה מְקוֹם בְּבוֹדוֹ לְעָמְתָם בְּרוּדְ יֹאַמֶּרוּ: סוגרין הארון

(Borb.) Keine Grenze giebt's für Deine Jahre und kein Ende der Dauer Deiner Tage, keine Zahl für die Träger Deiner herrlichen Pracht, nicht zu enthüllen ist das tiefe Geheinmiß Deines Namens. Dein Nam' ist Dein Schmuck, und unsern Namen hast Du genannt nach dem Deinen!

nem Namen die Heiligung werden an Denen, die ihn zu heiligen sind ausersehen, — um der Hoheit Deines Namens willen, der verherrlicht wird im Kreise der Andacht heiliger Serasim, die Deinen Namen weihevoll erheben, die Bewohner der Weltenhöhen mit denen der Erdentiesen vereint rusen in dreisachem Hall:

Und Einer ruft dem Andern zu, und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig ist Gott ber Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

Fragen Einer hen Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit?
— Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: "Gelobt sei — "

ע'פ אייב כפול.

אָן פִלְּפְנֵי בְרָאשִׁיח. דָת נְכָס חֵשִיח: אָמָנָה יוֹם יוֹם. אֲצוֹלָה אָחּוּ
בְּחָבְיוֹן: בַּאֲרָהּ לְשַׁנִשׁוּעִים. בָּהּ לְנַקּוֹת חֵטְא עֵם מְשַׁוִעִים: נְמַר בַּּחָבְיוֹן: בַּאֲרָהּ לְשַׁנְשׁוּעִים. בָּהּ לְנַקּוֹת חֵטְא עֵם מְשַׁוִעִים: נְמַר בַּעַבְּתָהּ כּלֹ בְּאְמֶר. נְשָׁה לְחַנֵּן בְּעַר בְּלֹ־יְצוֹרֵי חְמֶר: הְּנְלָהּ לְפְנֵי מְכוֹן שֶׁבֶּת. הְּרוֹר יֵיְשַע בְּעָלָה בְּמַחְשֶׁבֶת: הוֹכְנָה עַר לֹא עוֹלְם. הְיְוֹת מֵלִיץ יְשֶׁבְּת לְעֵם עוֹלְם: וּשְׁנֵי אַלְפִי רְכָבוֹת נְּרוּדִים. וִין סְפִּיר כֵּם מַרְבִּיבִם יְּשְׁר לְעֵם עוֹלְם: וּשְׁנֵי אַלְפִי רְכָבוֹת נְּרוּדִים. וִיוֹ סְפִּיר כֵּם מַרְבִּיבִים: חַשְׁבָּת מֵוֹם עִם חָשְׁבָּת מֵוִם. חַבָּא בִּמְצוּלוֹת מִיָם. חַמָא שוֹפְּבִי לִבּ בְּמְצוּלוֹת מִנְם עם חָשְׁבָּת מֵוִם. חַבָּא בִּמְצוּלוֹת מִיָם. חִמְא שוֹפְּבִי לִבּ בְּמָבוֹ עִבְּ חְשָׁא: יִחְרָעִשׁוּ בְּמָבוֹ וְלְנֵלְנֵל: בְּרוֹב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבָנְפִי וּלְנֵלְנֵל: בְּרוֹב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבָנְפִי וּלְבָּים עִוֹם עִם לְחַאָּפִין וּלְנַלְנֵל: בְּרוֹב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבָנִם. בְּנִבִים עִנֹם לְחַאָּפִין וּלְנַלְנֵל: בְּרוֹב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבָבוֹם נִישְׁא עִם לְחַאָּפִין וּלְנַלְנֵל: בְּרוֹב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבָנִם וּ עִבּם לְחַאָּפִים וְנִלְנָל: בְּרוֹב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבָּבוֹ וּ מִרְבִּים עִם לְחַבְּפִים. עָּנֹוֹז לְעָמֵת שְׁרָפִים עִּנֹים וּנִלְנִבּים וּנִילְנִים מִּנִים בּּנִים וּתְבִּים בְּענֹוֹז לְעָמֵת שְׁרָכִים:

ייו כְּבוֹרוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשְׁרְתִיו שׁוֹאֲלִים וֶה לְוֶה אַיִּה מְקוֹם כְּבוֹרוֹ לְעָמָתְם כְּרוּךְ יאֹמֶרוּ:

קיית בָּרוּך כְּבוֹר יִיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יְפָּן בְּרַחָמִים וְיָחֹן עֵם הַמִּיחֲרִים שְׁמוֹ עָרֶב וָבְכָּלְ־יוֹם תָּמִיר פַּעַמְיִם בְּאַהַבָּה שְׁמֵע אוֹמְרִים: בְּאַהַבָּה שְׁמֵע אוֹמְרִים:

Jeglicher von seiner Stätte aus.

dus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Ersbarmen, und begnadige das Volk Derer, die als einig bekennen seinen Namen, Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zwei Mal in liebender Hingebung rusen sie: "Höre Iisrael —".

-constr

אָז מִלְפָּנֵי בְרָאשִׁיח. אָבוֹת וּבָנִים הֵשִׁית: לְחַת אַרָבָּה. לְהַעֵּלוֹת אַרוּכְה:

מֵאָז צָפָּם. מִחַרוֹת קִצְפָּם: נוֹעץ וְהַבִּין. נֵאָצוֹת לְהַלְּבִּין: סְכַּר

עֲשׁוֹת נְכוֹחָה. סִיּוּם לִיוֹם חּוֹבֶחָה: עָלוּ בְּמַחֲשְׁבָה יַחַר. עַתִירָתָם לְמַלְּטֵם מִפְּחַר: פּוֹּרֶם הָעָלֶם מִקְּרֶם. כָּשְׁע לְנַקּוֹת מִקְּנִיּת קֶּרֶם: צְפָּה בְּוֹעֵר יוֹם זֶח. צוֹעִקִים סִלָּח נָא לַעוֹן הָעָם הַזָּה: קוֹרָא דּוֹרוֹת מֵראשׁ. קְשִׁים זְהָנִים הַכִּין לְררוֹש: רְבּוֹ רַחַמְיוֹ וַחַסְרִיוּ. רְצוֹת רְחוּמִיוּ וַחַסִּירִיוּ. שְׁבְלוּרֹל מֵעְבָּרְיוּ. הָמִיד מְעִירִיוּ. כִּי אִין בּלְּירֹל מֵעְבָּרְיוֹ. הָמִירִיוּ. כִּי אִין בּלְּירוֹ בִּלְּרָיוֹ:

שו מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחַמִים וְיָחוֹ עם הַמְּיַחַרִים שְׁמוֹ עֶרֶר וָבְגָּּלְר בְּבָרִלְ--יוֹם מְּמִיר פַּעַמֵים בְּאַהַבָּה שְׁמוֹי אוֹמָרִים:

ק״השְׁמַע יִשְּׂרָאֵל יִי אֶלְהִינוּ יִי אֶחְר: אֶחְר הוּא אֱלְהִינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְבֵּנוּ הוּא מושִׁיענוּ וְהוּא יִשְׁמִיענוּ בְּרַחֲמִיו שׁנִיתּ לְעִינִי בְּלִ-חִי לְהִיוֹת לְכָם לִאלְהִים: לְעִינִי בְּלִ-חִי לְהִיוֹת לְכָם לִאלְהִים:

ע"פ חשר"ק כפול.

אָן מִלְפָנֵי כְרֵאשִׁית. נָנָה וְיָנּוֹן הֵשִּׁית: חַּלְפָּיוֹת מְרוֹם מֵרְאשׁוֹן. חִּכּּן אָרֶם כְּלֹ־צָם וְלָשׁוֹן: שִׁכְנוֹ עִץ שָׁם לְהַשְׁרוֹת. שׁוֹנִים לְהַרְרִיךְּ

you (Gem.) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

Abnig, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

בְּרֵבְי יְשֶׁרוֹת: רֶשַׁע אִם הָאֶדִים. רַחֲצוּ זִהְזַכּוּ הִקְדִּים: בְּצֶּף אִם קָצֵף בְּבְּצִיְנְנוּ בְּרְוֹשׁ לֹא יָעִיר בְּלֹ־חֲמֶתוֹ: צְמֵּחְנוּ בְּבְצִּעְנוּ עַד עַחָּה. צוֹרְנוּ עָלִינוּ לֹא נָעְהָ: פְּנָה מֶנּוּ מְשִׁיחַ צִּדְּקְנוּ. פְּלַצְנוּ וְאֵין מִי לְצִּדְּקְנוּ: עַלִּינוּ לֹא נָעְהָ: פְּנָה מֶנּוּ מְשִׁיחַ צִּדְּקְנוּ. פְּלַצְנוּ וְאֵין מִי לְצִּדְּקְנוּ: עִינֹוֹחֵינוּ ווְעֵל פִּשְּׁעִינוּ עוֹמֵם וְהוּא מְחוֹלְל מִפְּשָׁעִינוּ: סוֹבֵל עַל שֶׁבֶם עִינוֹתְינוּ ווְעֵל פִּשְּׁעִינוּ עוֹמֵם וְהוּא מְחוֹנוּ: נִרְפָּא לְנוּ בְּחַבּוּרְחוֹ. נָצְח בְּרִיְה חַבְּלְהוּ: לְחַשְׁמִינְענוּ בְּהַר חַבְּלְהוּ: לְחַשְׁמִינְענוּ בְּהַר חַבְּלְהוּ: לְחַשְׁמִינְענוּ בְּהַר הַלְּוֹוֹ שִׁנִית בְּיִר יִנּוֹן: מְחוֹג הַעַלְּהוּ. מְשֵּׁעִיר חַרְלְּהוּ: לְחַשְׁמִינְענוּ בְּהַר

חון אָחָר הוּא אֶלהֵינוּ הוּא אָבְינוּ הוּא מַלְבֵּנוּ הוּא מושִׁיִעְנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעִנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִיח לְעֵינֵי בְּל-חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלהִים:

קהל צבני ני אלהיכם:

אַדִּיר אַדִּירְנוּ יִי אַרוֹגְינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְדּ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְּ עַל בָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה יִי אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

אָז מַלּפְנֵי בָרְאשִׁית. שִׁבְעָה אֵלֶה הַשִּׁיח: בּּוְנָם מֵעֵת נוֹלְרְוּ: בְּתוּרִים בְּעָרִם יִלְּדְוּ: יְצָרָם וְאֶצְלוֹ בָּלָלוֹ. יַחַד לִפְנֵי גָבְעוֹת חוֹלְלְוּ: מְפֵלְ בְּאָבָּם הְשׁיבָה. טְבוּעָה הִיא לְכֵת הַשׁוֹבֵכָה: חִמְּלְהּ צְּרִי לְחַשְּׁאִים. טְפֵּל בְּאִבָּם חְשׁיבָה. טְבוּעָה הִיא לְכֵת הַשׁוֹבֵכָה: חִמְּלְהּ צְּרִי לְחַשְּׁאִים. רוֹבֵשׁ לְנִטְעִי נְטָעִים: זְדוֹנוֹת וֹשְׁנְגוֹת בָּהּ לְדְחוֹת. וַעַרְהּ לְמִרְפָּא סוֹבֵרָח: הִנְנוֹ אָחָנוֹ לְּדְּ לְמִרְפָּא סוֹבֵרָח: הִנְנוֹ אָחָנוֹ לְּדְּ לִבְּחוֹת: וֹמִלְפְנִי עֲשׁוֹר עֲשְׁרָח. וַעֲדְהּ לְמַרְפָּא סוֹבֵרָח: הִנְנוֹ אָחָנוֹ לְּדְּ צִיוֹם. הַבְּשְׁבְרוֹן לֵב הַיּוֹם: דַּלְיוֹת שׁנִקְיִם. וּמַצֵּב רִנְלַיְם. צְּישׁוֹת בְּרִיבִּת מָתְנִיְם. וּמַצָּב רְנְלְיָם. נְשִׁים יְחֵפִּים. בְּשִׁמְּךּ נֶאְדָּרִים. אָמְצְּדְּ מְתְבִּדִּרִים. בְּשִׁמְּךּ נֶאְדָּרִים. אָמְצְּדְּ מִתְבִּוֹרִים. בְּשִׁמְךּ נֶאְדָּרִים. אָמְצְּדְּ מִתְבַּרִים. בְּשִׁמְךּ נֶאְדָּרִים. אָמְצִר בְּבְּלִוֹם: בְּקוֹל אֵדִּירִים. בְּשִׁמְךּ נֶאְדָּרִים. אִהִירִם. בְּעִבּיִירִם. בְּמִבְּוֹל אַדִּירִים. בְּשִׁמְךּ נֵאְדָּרִים. אַבְּיִרִים. בְּקוֹל אֵדִּירִים. בְּלִּוֹל אֵדִּירִים. בְּמִבְּיִרִים. בְּעִּבִירִים. בְּבָּבִירִים. בְּמִבְּירִים. בְּמְבְּרִים. בְּבְּיִירִם. בְּלְּבִיירִם. בְּמְבִּירִים. בְּבְּיִבְים: בְּבְּיִרים. בְּמְרִים. בְּמְבִּים: בְּקוֹל אֵדִּירִים. בְּמִבְּיִבוֹם. אַבְּירִים. בְּמְרִירִים. בְּמְּרִירִים. בְּמְּוֹל אֵדִּירִים. בְּמְוֹבְּירִים. בְּבְּוֹבְּרִים. בְּמְּדִּירִים. בְּקוֹל אֵדִּירִים. בְּלְוֹב בְּיִירִם בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּלְבִים בְּעִבּייִים בְּיִים בְּיִים בְּעִּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּיִּים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיוֹם בְּעִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיִיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיוֹים בְּיִייִים בְּיִּיְים

(Gem.) 3ch bin ber Ewige, euer Gott!

אריר D Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde. Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde. An demsselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Rame einzig.

a a consult

בּאָרֶץ וֹנְיָה יִיָּ לְּמֶלֶהְ עַרִּ-בָּלְ-הָאָרֶץ בּּיוֹם אַדְּיִר אַמְּרֶץ וֹנְיָה יִיָּ לְמֶלֶהְ עַרִּ-בָּלְ-הָאָרֶץ בּּיוֹם אַדְּיִר אַמְּךְּ בִּּלְרִי-

בַהוּא יהָיֶה יָיָ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

וּכְרַכְרֵי קָרְשְׁךְּ כָּחוּב לֵאמר: ייִ לְעוֹלָם אֶּלְהַיִּךְ צִיוֹן לְרֵר וָרֵר הַלְלוּיַה:

וָעֶר כִּי אָל כֶּוֶלֶהְ נְּרוֹל וְקַרוֹשׁ אָתָה:

חוֹמִידּי בִּצִּדְּקְרְ עֲמוּמִיה בִּמַעַשְׂידּי וְיִאִמְרוּ לְּרְ חַוֹמִידִּי מַעַשִּׂידִּי וְחִשְּׁמֵח בִּמַעַשֶּׂידִי אָבוּו עַרְ

בְל־מַעשִיך:

יִשְּׂרָאֵר עַמֶּךְּי וְעַל יִרוּשְׁלִיִם עִירָךְּי וְעַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן יִשְּׂרָאֵר עַמָּקְרוּשִׁים: וּבְבֵן יִתְקַדִּשׁ שִׁמְדּ יִיָּ אָּ֖להִינוּ עַל יִשְׂרָאָר עַמָּקְרּי וְעַל יִרוּשְׁלַיִם עִירָךְּי וְעַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן

וברברי (Borb.) Und in Deinen heiligen Worten steht gesschrieben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; Dein Gott Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe ausssprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott bist Du.

Ind D walte mild an Deinen Geschöpfen, und freue Dich an Deinen Geschöpfen, und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtsertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr! an all Deinen Geschöpfen! — Denn die Dich heiligen, hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Und so werde denn Deinem פָּבוֹרֶךְ יְעֵל מַלְּכוּת מִית דְּוֹר מְשִׁיחֶךְ יְעַל מְכוּנְךְ וְהִיכָּלֶךְ: עוֹר יִוְכָּר־לְנוּ אַהֲבַת אִיחָן אֲדוֹגִינוּ וּבַבֵּן הַנְּעָלֵךְ יַשְׁבִּית מְדַיְּנְנוּ וּבִּוֹכוּת הַמָּם יוֹצִיא אָיוֹם (היים) לְצֵּדְקְ דִיגִנוּ בִּי קְרוּשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹגִינוּ: בְּאִין מֵלִיץ יְשֶׁר מוּל מַנִּיר בְּשָׁע הַנִּיר לְיַעַקְב דְּכָר חֹק וּמִשְׁפָּט וְצַרְּקְנוּ בַּפִּשְׁפָּט הַמָּלֶךְ הַפִּשְׁפָּט:

קהל

פותחין הארון • חון מיוסד ע'פ א'ב כפול •

a account.

האוחו ביר מדרה משפט:

וָכל מַאַמִינִים שָׁרוּא אָל אָמוּנָרה:

הבוחן ובודק גנוי נסתרורת:

וְכל מַאַמִינִים שָׁהוּא בּוֹחָן בְּלְיוֹרת:

הגאל ממות ופרה משחרת:

וכל מַאַמִינִים שָּׁהוּא גּוֹאֵל חָוָק:

Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Bolke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herrscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel. — So mög' Er uns auch fürder gedenken der Liebe des selsensesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Geschundenen (Jizchaf) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untabligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unseren Urtheilspruch. Denn heilig ist der heutige Tag unserm Herrn. Wenn kein sürsprechender Anwalt für uns steht, Dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes,

Und Alles glaubt an ihn, den Gott der Treue,

Der Tiefverborgenes burchforscht und prüft. Und Alles glaubt an ihn, der in die Herzen bringt,

Der erlöst vom Tobe, und rettet ans Verberben Und Alles glaubt an ihn, ben gewaltigen Erlöser, קחל

הַרָּן יְחִירִי" לְבָּאַתִי עוּלְם:

וַכל מַאַמִינִים שָׁהוֹא דַיִּין אֲמֶח:

הָהָנוּי בָּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אָהְיֶה:

וָכל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה וְהֹוָה וְיִהְיָה:

הוַרָאי שמו כו ההלחו:

וְכל מַאַמִינִים שָׁהוּא וָאֵין בּלְחוֹ:

הזוכר למוכיריו שובות וכרונות:

וָכל בַוְאַמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחוֹתֵר חַיִּים לְכָלְ־חָי:

וָכל מַאַמִינִים שָּׁהוּא חֵי וְקַנָּם:

המוב ומשיב לָרָעִים וְלַשׁוֹבִים:

וְכל מַאַמִינִים שָׁהוֹא טוֹב לַכּל:

היורע יצר כל־יצורים:

וְכל מַאַמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּמֶן:

Den, der allein ist Richter für alle Weltbewohner.

Und Alles glaubt an ihn, ben mahren Richter,

Der sich verkündet hat als Den, der ewig bleibt und dauert.

Und Alles glaubt an ihn, der war und ist, und ewig wird Er sein. Der Unwandelbare ist sein Name, das ist sein Ruhm.

Und Alles glaubt an ihn, außer dem Reiner ist,

Der ben sein Gebenkenden ihr fromm Berbienst gebenft.

Und Alles glaubt an ihn, der des Bundes gedenkt, Der jeglichem Leben sein Lebensloos zutheilt,

Und Alles glaubt an ihn, der ewig lebt und dauert, Der Gütige, der gütig sich erweist den Bösen und ben Guten.

Und Alles glaubt an ihn, der gütig gegen Alle ist, Der kennt den Sinn aller Geschöpfe.

Und Alles glaubt an ihn, der im Mutterschoose sie gebildet,

קהל הבל יוכל וכוללם יחר:

וכל מאַמִינִים שָׁהוּא כּל יוּכַל:

הַלּן בִּמָתֵר בִּצֵל שַׁדִּי:

וְכל מַאֲמִינִים שֶׁלְבַהוּ הוּא: הַמַּמְלִיךָ מְלְכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה:

וָכל מַאַמִינִים שׁהוּא מֵלֵה עוֹלָם:

הַנוֹהֵג בַחַקְדוֹ כַּל דור:

וכל מאַמִינִים שַהוּא נוֹצֵר חֵמֶר:

הסובל ומעלים עין מסוררים:

וכל מַאַמִינִים שָהוּא סוֹלֵחַ מֻלָה:

הַעליון וַעינוֹ אָל־יַרִאָיו:

וכל מאַמִינִים שהוא עוֹנָה לָחַשׁ:

הַפּוֹתֶחַ שַער לְרוֹפָקֵי בִּתְשׁוּבָה:

וַכל מַאָמִינִים שֵׁפָּתוּחָה יָדוֹ:

Der Alles vermag und Alles umfaßt. Um: Alles glaubt an ihn, ben Allvermögenden,

Der im Berborgenen thront, in ber Allmacht Umhüllung.

Und Alles glanbt an ihn, ben Alleinigen,

Der Königen die Herrschaft giebt, und ihm allein eignet die Herrichaft.

Und Alles glaubt an ihn, ben Weltenbeherrscher, Der in seiner Huld waltet in jeglicher Zeit.

Und Alles glaubt an ihn, ber die Huld bewahrt, Der schonend trägt, und ten Blid abwendet von den tropigen Günbern.

Und Alles glaubt an ihn, ber ewig verzeiht,

Der Bochfte, beg Auge ben ibn Fürchtenden ift zugewandt.

Und Alles glaubt an ihn, der erhört das leise Flehen, Der öffnet die Pforten ben renig Anklopfenden.

Und Alles glaubt an ihn, beg Sant ift aufgethan,

-111

קהל

הַדָּן יָחִידִי לְבָּאַבִי עוֹלְם:

וָכל מַאַמִינִים שָׁהוּא דַיַּין אָמָת:

הַרָנוי בַּאָרִיָה אֲשֶׁר אָהִיָה:

וכל מַאַמִינִים שֶׁהוּא הָיָה וְהוָה וְיִהְיָה:

הוראי שמו כן חהלחו:

וְכל מַאַמִינִים שָׁהוֹא וְאֵין בּּלְתּוֹ:

הזוכר למוביריו שובות וכרונות:

וָכל בַּוּאַמִינִים שָׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:

החותה חיים לכל-חי:

וָכל מַאַמִינִים שֶׁהוֹא חַי וַקְיָם:

המוב ומשיב לַרְעִים וְלַשּוֹבִים:

וְכל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכּל:

יביורע יצר כל־יצורים:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבְּמֶן:

Den, der allein ist Richter für alle Weltbewohner.

Und Alles glaubt an ihn, den mahren Richter,

Der sich verkündet hat als Den, der ewig bleibt und dauert.

Und Alles glaubt an ihn, der war und ist, und ewig wird Er sein. Der Unwandelbare ist sein Name, das ist sein Ruhm.

Und Alles glaubt an ihn, außer dem Reiner ist,

Der den fein Gebenkenden ihr fromm Berbienst gebenft.

Und Alles glaubt an ihn, der des Bundes gedenkt,

Der jeglichem Leben sein Lebensloos zutheilt,

Und Alles glaubt an ihn, ber ewig lebt und bauert, Der Gütige, ber gütig sich erweist ben Bösen und ben Guten.

Und Alles glaubt an ihn, der gütig gegen Alle ist, Der kennt den Sinn aller Geschöpfe.

Und Alles glaubt an ihn, der im Mutterschoofe sie gebildet,

סהכ

הפל יוכל וכוללם יחר:

וכל טאַסינים שהוא כל יוכל:

הלו בסתר בצל שדי:

וכל מאמינים שלבדו הוא:

וְכֹּכְּ טַאֲטִינִים שְּׁיְבֵּה הממליד מלכים ולו המלוכה:

וכל מאמינים שהוא מלך עולכם:

הנוהג בחסדו כל דור:

וכל מאמינים שהוא נוצר חסר:

הפובל ומעלים עין מפוררים:

וכל מאמינים שהוא סולם סלה:

העליון ועינו אל־יראיו:

וכל מאמינים שהוא עונה לחש:

הפותח שער לרופקי בתשובה:

וכל מאמינים שפתוחה ירו:

Der Alles vermag und Alles umfaßt. Ilm Alles glaubt an ibn, ben Allvermogenben,

Der im Berbergenen thront, in ber Allmacht Umbullung.

Und Alles glaubt an ibn, ben Alleinigen,

Der Ronigen bie Berrichaft giebt, und ibm allein eignet bie Berrichaft.

Und Miles glaubt an ibn, ben Weltenbeberricher, Der in feiner Gult maltet in jeglicher Beit.

Unt Alles glaubt an ibn, ber bie Sult bemabrt,

Der iconent tragt, und ten Blid abwentet von ben tropigen Gilmbern.

linh 9111ed ibn, ber emig verzeibt, Auge ben ibn Fürchtenben ift gugemanbt. ibn, ber erbort bas leife Fleben,

Bforten ben renig Unflopfenben. " ibn bon Bont ift aufgetban,

a according

קהל

באופֿע לָרֹאָּא וֹטׁפּֿא פֿעאֿנען: הַּיּה

וְכל מַאֲמִינִים שָׁהוּא צַּדִּיק וְיִשְׁר:

הַקְצַר בְּזַעם וֹמֵזְבִירוּך אַף:

וָכל מַאַמִינִים שָהוא קשָה לכְעוֹם:

הַרַחום ומַקְרים רַחַמִים לְרְנָיִ:

וכל מַאַמִינִים שֶׁהוּא רַדְּ לְרַצּוֹת:

הַשְּׁוֶה וּבֵּושְׁוֶה קְמוֹן וְגָרוֹל:

וְכל מַאַמִינִים שָׁהוּא שוֹפַט צָּרֶק:

הַהָּם וּמִהַמְּם עם הְמִימִים:

וכל מַאַמִינִים שֶׁחָמִים בְּעָלוֹ:

(Borbeter.)

בפפ״דם ובקצת קהלות א'א לא תשגב ולא ככתוב. תְשְׂנֵב לְבַהֶּךְ וְתִּמְלֹדְ עֵל כֹל בִּיְחוּד:

Der harrend ausschaut nach bem Frevler, und will, daß er sich rechtfertige.

Und Alles glaubt an ihn, der gerecht ist und gerade, Deß Zorn kurz, und lange währt seine Nachsicht.

Und Alles glaubt an ihn, der zu erzürnen so schwer,

Der Erbarmer, beg Erbarmen seinem Zorne vorausgeht.

Und Alles glaubt an ihn, der so mild ift, leicht begütigt, Der gegen Alle gleich, Groß und Klein gleichstellet.

Und Alles glaubt an ihn, ber ein gerechter Richter,

Der Tabellose, ber mit ben Treuen in Treue verfährt.

Und Alles glaubt an ihn, beg Wirken makellos!

Nlles in Deiner Einheit!

בַּבָּחוּב עַר יַר נְבִיאָך וְהָיָה יִיָ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר: בּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה יִיָ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

וּבְבֵן הֵן פַּחְדְּךְּ יְיָ אֶלְהֵינוּ עַל כָּל־בַּזְעַשֵּיְךְּ וְאִימְתְּךְּ עַל כָּל־מֵרֹ־־שֶׁבָּרְאתְ וְיִירָאִוּךְ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיִעֲשׁוּ הַמַּעשִׁים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיְךְ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיִעֲשׁוּ כָלְם אָגָדָה אָחָת לֵעשׁוֹת רְצוֹנְךְ בְּלֵכָב שָׁלֵם כְּלְם אָנְדְרָ אָנְוּ יִי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשּׁׁלְטוֹן לְפָנֵיךְ עוֹ בְּיִרְךְּ וּנְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־ שֶׁבָּרָאתְ:

Die geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und der Ewige wird zum Könige werden über die ganze Erde, an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

iber alle Deine Geschöpfe und ehrsürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geschöpfe, und vor Dir sich bücken alle Wesen, und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrsschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand, und die Kraft in Deiner Rechten, und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschafsen.

וּבְבֵּן תֵּן כָּבוֹד יֵי לְעַמֵּך תְּחַלְּר לִירִאֶּיְךּ וְתִּקְוָה לְרוּרְשֶׁיךּ וּפִּתְחוֹן פֶּה לַמִּיחַלִּים לְּדְּ שִׁמְחָר לְצִּרְצֶךְ וְשְׁשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְּמִיחַת בֶּוֶרְ לְּדָוֹר עַבְּרֶךְ וַעַרְיבַרת גֵּר לְבֹּן־יִשִׁי מְשִׁיחֵךְּ בִּמְהַרָה בְיִמֵּינוּ:

וּבְבֵן צַּדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְּׁמְחוּ וִישָׁרִים יִעְלְזוּ וַחֲסִיּרִים בִּרְנָּה יָגִילוּ וְעוֹלְתָה תִּקְפִּץ־פִּיה וְכָלִּר הַרְשִּעָה בָּלָּה בָּעשׁו תּכְלָה כִּי תַעַכִיר מִמְשֶׁלְתּ זְרוֹן מִוּ־הָאָּרִץ:

וְיָאֶרָיוּ כל לְעָכְהֶךּ וִיבְרָכוּ שֵׁם כְּבוֹהֶךְּ וְיַגִּירוּ בְאִיִּים

1231 Und so gieb benn die Ehre, o Ewiger, Deinem Bolke, ben Ruhm ben Dich Fürchtenden, und der Hoffnung Zuversicht benen, die Dich suchen, und das freie Wort ben auf Dich Harrenden, Freude Deinem Lante, und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse aufkeimen Deines Knechtes David, und das Licht leuchten bes Sohnes Jischai's, Deines Gesalbten, bald in unsren Tagen.

Dann werden die Frommen es schauen und sich freuen, und die Getreuen jubeln, und die Geweiheten in Janchzen froh- locken, und das Laster wird schließen seinen Mund, und der Frevel gänzlich wie Rauch dahinschwinden, wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des Uebermuthes von der Erde.

lind Alle nahen Dir zu dienen, und preisen Deinen herrlichen Namen.

צִּיְבֶּקְהְּ וְיִדְרְשִׁוּךְ עַמִּים לֹא יְּדְעִוּהְ וִיהַלְּלוּהְ כָּל-אַפְּמִים לֹא יְּדְעוּהְ וִיהַלְּלוּהְ כָּל-אַפְּמִיר צִּיְבֶּקְרִי וְיִאִמְרוּ הָמִיר יִנְּדֵּל יִיְ: יוְיִוְבְּחוּ לְּךְ אָת־וְבְחִוּיהָם) וְיִנְמְּחִוּ אֶתְדֶעצַבִּיהָם וְיִירְאוּהְ עם שְׁמָשׁ מְבַּקְשִׁי פָּגִיְהּ וְיִפֵּירוּ אָחָד לְעֲבָּוְּהְ וִיִּלְמְּרוּ תּוֹעִים בִּינָה: וִימַלְּלוּ אֶת־נְּבוּרָתֵךְ וְיַבְּאִרְה: וְיִפְּצְחוּ הָרִים רָנָּה וְיִבְּאָרָה פָּגְיְהּ וִיעַמְּרוּהְ גָוֶר תִּפְּצָּרָה: וְיִפְּצְחוּ הָרִים רָנָּה וְיִבְּאוּ וִיעַמְּרוּהְ גָוֶר תִּפְּצָרָה: וְיִבְּצְחוּ הָרִים רָנָּה וְיִבְּאוּ וִיעַמְּרוּהְ נְנֵיֶר תִּפְצָּרָה: וְיִפְּצְחוּ הָרִים רָנָּה וְיִבְּאוּ אִיִים בְּמָלְכָהְ וִיִבְּבְּלוּ על מַלְכוּתְּךְ עֲלֵיהָם וִיִבְּאוּ וְנִים וְיִבְּאוּ מַלְנִבְּה וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹנִים וְיָבְאוּ וְיִבְּאוֹיִ לְּהְ בָּהָרָ

וְתִמְלּוֹךְ אַתָּה יִי לְבַדֶּךְ עַל כָּל־מַעשִּׁיךּ

Und verkinden in Eilanden Dein Heil, Bölker suchen Dich auf, die nie Dich gekannt.

Und alle Enden der Erde preisen Dich, und sprechen: Ewig groß ist der Herr!

Und sie opfern Dir ihre Opfer, und verschmähen ihre Gögen, und werben zu Schanden sammt ihren Bildern.

Sie neigen einmüthig die Schulter Dir zu bienen, und fürchten Dich, so weit die Sonne reicht, Dein Antlitz suchend.

Und sie erkennen die Macht Deiner Herrschaft, und Irrende lernen Einsicht.

Deine Stärke verkünden sie, und erheben Dich, der über Alles erhaben als Haupt.

In glühender Innbrunft fleh'n sie zu Dir, und frönen Dich mit bem Prachtbiademe.

Und Berge brechen in Jubel aus, und Eilande jubeln, wenn Du regierst.

Sie nehmen auf sich das Joch Deiner Herrschaft, und erheben Dich in Volkesschaaren.

Es hören's die Fernen und kommen herbei, und reichen Dir die Herrscherkrone!

בְּרַבוּר צִיּוֹן מִשְּׁכַּן בְבוֹרֵךְ וּבִירוּשְׁלַיִּים עִיר בְּרָשֶׁךְ כַּבְּתוּב בִּרְבָרִי בָּוְרָשֶׁךְ יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אַלְהַיִּךְ צִיּוֹן לְדר וָדר הַלְלוּיָה:

בְּלְעָרֵיךְ אַמָּרוֹע אַמָּרוֹנוֹרָג׳ שְׁמֶּךְ וְאִין אֵקּרוֹהַ מִבֵּלְעָרֵיךְ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַה יִיַ צְּבָאוֹת בַּמִּשְׁפְּט וְרָאֵלְ הַכָּּרוֹש נִקְרֵישׁ בִּצְּדָקָה. בָּרוּךְ אַהָּה יִיִּ הַמֶּלְרְּ הַכָּּרוֹשׁ:

אַטַר בֹחַרָשׁׁנוּ מִבָּּלְ-נַתֹּמִים אַנְיֹנִהּ אִנְלונוּ וֹנְאֵינִי

וֹנִיפּׁרוִשׁ אָלִיִנוּ לַלִּאִטִּ: בִּלִאָלוּהְרּּ וֹלִרַבִּלֵּנוּ מַלְּבֵּנוּ לִאַבוּדִּטְׁבּ וֹשִׁמִּרּ נַפְּּרִיכִּ בְּנוּ וֹלְנִיםְּמִלְנוּ מַלְּבֵנוּ לִעְבוּדְטְרְּ וֹשִׁמְרּ נַבְּּרוּלִי

וַהַתְּוֹן־לְנוּ יִיְ אֵלהִינוּ בְּאַהַבָּה אָת־יוֹם (הַשַּבָּח הַוֶּה לקרושה

ולמנוחה וְאֶת־יוֹם) הַכַּפָּרִים הַוָּה לְמָחִילָה וְלְסְלִיחָה

וּלְכַפְּרָה וָלִמְחוֹל פּוּ אָת־בָּל-ְעוֹנוֹתִינוּ מִקְרָא־קְּדָשׁ זִכְּר לִיצִיאַת מִצְּרָיִם:

וּמְפָּנִי חֲטָאִינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִהְרַחֲקְנוּ מֵעַל אַרְמָתְנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׁוֹת חוֹבוֹתִינוּ בְּבִית בְּחִירָתֶךְ בַּבַּיִת הַגִּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ שִׁנִּקְרָא שִׁמְדּ עְלְיוֹ מִפְּנֵי הַיִּר שֶׁנִשְׁתַלְּחָה בְּמִקְרָשְׁךּ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵיךְ יִי אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתְשׁוֹב וֹתְרַחֵם עַלֵינוּ וְעַל מִקְרָשְׁרְּ בְּרָחֲמֶיךְ הָרַבִּים וְתִבְנָהוּ מְהֵרָה וֹתְנֵבֵל כְּבוֹרוֹ. אָבְינוּ מֵלְכֵּנוֹ גַּלֵּה כְּבוֹר מַלְכוֹתְךּ עָלְינוּ מְהַרָּה וְהוֹפַע וְהִנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעִינֵי כְּּלְ-חִי. וְקָרֵב פּזוּרֵינוּ מִבִּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתִינוּ כַּנִּם מִיְרְבְּחֵי אֶרֶץ. וַהַבִּיאֵנוּ לְצִיוֹן עִירְךְּ בְּרָנָה וְלִירוּשְׁלֵים אֶרֶץ. וַהָּבִיאֵנוּ לְצִיוֹן עִירְךְּ בְּרָנָה וְלִירוּשְׁלֵים בִּית מִקְדְּשְׁךְּ בְּשִׁמְחַת עוֹלְם. וְשֶׁם נְעַשֶּׁרְ לְפָנֶיךְ אֶת־קַרְבְּנוֹת חוֹבוֹתִינוּ הָמִיִרִם כְּסִרְרָם וֹמוּסָפִים בְּהִלְּכָתָם. וְאָת־מוּסֵף יוֹם (הַשַּבָּח הַּהָּרֹם אָמְמוּרְ בְּאַהַבָּח בְּמִצְוֹת רְצוֹנְךְ כְּמוֹ שֶׁכְּתְבְּהָ עַלְינוּ בְּתוֹרָתֶךְ עַל יְרֵי משֶׁה עַבְּדְּךְ מִפִּי כְבוֹרֶךְ בָּאָמוּר:

(Am Sabbath.)

וּבְיוֹם חַשַּבָּר שְׁנִי־כְבָשִׁים בְּנִי־שְנָר הְּמִימִם וּשְנֵי עֶשְׂרנִים סְלֶר מְנְחָת בְּלוּלָת בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שׁבַּת בְּשַׁבְּחוֹ עַל־עֹלָת חַחְּמִיר וְנִסְכָּח:

וֹבְעָשׁוֹר לַחְרָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַנָּה מִקְרָא־קְּרֶשׁ יִהְנֶה לָכֶם
וְעִנִּיתָם אָת־נַפְּשׁתִיכֶם כָּל־מִלְאכָה לֹא חַעֲשׁוּ:
וְתִנִּיתָם עִלָּה לַיִּי בִיחַ נִיחְחַ פַּר בָּן־בָּקָר אָחָד. אַילּ וְהִקְּרַבְּמָּם עִלָּה לַיִּי בִיחַ נִיחְחַ פַּר בָּן־בָּקָר אָחָד. אַילּ אָחְד. כִּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה שִׁבְעָה. הְמִימִם יִהִיוּ לְכָם:
וֹמְנִי וְנִסְבִּיהָם כִּמְדְבָּר. שְׁלשָׁה עֲשִׂרנִים לַפָּר.
וֹשְׁנִי עִשְׂרנִים לְבָבֶּר. וֹשְׁנֵי חָמִידִים בְּהִלְּכָחָם:
וֹשְׁנִי עִשְׂרנִים לְכַבּּר. וֹשְׁנֵי חָמִידִים בְּהִלְּכָחָם:

[.] נ"א ושעיר לכפר מלבד חטאת הכפרים.

(Am Sabbath.)

יִשְׂבְּעוּ הָמַלְכוּחָדְּ שִׁמְרֵי שַׁבָּח וְקוֹרָאֵי עְנֶג עַם מְקַדְּשִׁי שְׁבִיעִי . בְּלְם יִשְׂבְּעוּ וְיִחְעִנְּגוּ מִפּוּבְדְּ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתְ בּוֹ וְקְדַּשְׁחּוֹ חָמְדַּת יָמִים יִשְׂבִּעוּ וְיִחְענְּגוּ מִפּוּבְדְּ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתְ בּוֹ וְקְדַּשְׁחּוֹ חָמְדַת יָמִים

אתו קראת. ובר לְמַעשׁה בראשִירו:

פותחין הארון.

a according

יעקרינו לְשַבֶּח לַאֲרוֹן הַכּל לְחֵת נְּרְלָּרֹ לִיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹא עשְׁנוֹ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹר־גּ וְלֹא שֶׁמְנוֹ כְּמְשִׁפְּחוֹת הָאַרָמָה שֶׁלֹא שָׁ חַלְּמְנוֹ כָּהֶם וְגִּרְלֵנוֹ כְּכָּל הַמוֹנָם. פְּנִייְ מֶלֶּהְ חַלְּמְנוֹ כִּרְעִים וְּמִשְׁתַחְוִים וּמוֹרִים לְפָנִי מֶלֶּהְ מַלְבֵנוֹ כִּרְעִים וְיוֹמֵד אֶרֶץ וֹמוֹשֵׁב יְכָּרוֹ בַּשְּׁמִים מִמְנֵי הְשִׁכִינַח עוֹוֹ בְּנְבְהִי מְרוֹמִים: פִיּנִיוֹ הוֹא מִמְעל וּשְׁכִינַח עוֹוֹ בְּנְבְהִי מְרוֹמִים: פִיּנִיוֹ הוֹא מֵלְבֵּנוֹ אֵין עוֹר. אֱמֶרת מַלְבֵּנוּ אֲכָּם זוּלְתוֹ בַּבְּתוֹרְתוֹ וְיִדְעָהְ הַיּוֹם וַהְשֵׁבַתְ אֶּכִּם

uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde, und uns nicht gleichgesstellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unsern Theil nicht gleich gemacht dem ihren, und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Anie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel, und gegründet die Erde, und seiner Allmacht Sitz ist im Himmel droben, und der Thron seiner Allmacht ist in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst, in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen, und es dir zu Gemüthe sühren, daß der Ewige der wahre Gott ist, im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

לְבָבֶרְ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלְהִים בַּשְּׁמִים מִמַּזְעל וְעל הָאָרֵץ מִהָּחַרת אֵין עור:

כשעה שהציכור אושר הוא אלהינו אומר הש"ץ אלו הפסוקים · אַקָּהָ הָרָאָתְ לָרָעַת כִּי וְיָ הוּא הָאָלְהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ: וְיַרַעָּם הַיוֹם

וְהַשַּׁבוֹתָ אֶל־לְכָבֶךְ כִּי יְיָ הוּא הָאֶלֹהִים בַּשְּׁמִים מִמְּעַל וְעל־הָאֲרֶץ מְּחָּחַר־ז אֵין עוֹר: שְׁמַע יִשְּׂרָאֵל יִי אֱלֹהִינוּ יְיַ אֶּחָר: הֵן לִיִי אֱלֹהִיךְ תַּשְּׁמֵיִם וּשְׁמֵי הַשְּׁמִים הָאֶרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בְּהּ: כִּי יִיְ אֶלְהִיכֶם הוּא הַשְּׁמֵיִם וּשְׁמֵי הַשְּׁמִים הָאֶל הַנְּדֹל הַנְּבּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשְׂא אֲלֹהִי הָאֶלֹהִים וְאֶלֹהִי הָאָרנִי: יְהִוּ שֵׁכֵּ פְּנִים וְלֹא יִפַּח שׁהַר: כִּי שֵׁם וְיֵ אֶקְרָא הָבוּ נְדֶל לֵאלֹהִינוּ: יְהִוּ שֵׁכֵּ כִּי מֵעְחָּה וְעַר־עוֹלְם:

הש"ץ חוור בקול רם הוא אלהינו וכו' אָלֹהָינוּ וָאלהֵי אָבוֹתְינוּ הָיִה עם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךְּ

בֵּית יִשְּׂרָאֵל ּ הָעוֹמְדִים לְּבַּקֵשׁ חִּפִּלָּה וְחַחֲנוּנִים מִּלְּפָּגִיְהְ עַל עַמְּהְ בִּית יִשְׂרָאֵל: הוֹבִם מַה שִּׁיִּשְׁאֲלוּ יַדְעִם הִיךְ הַבִּינִם מַה שִׁיִּשְׁאֲלוּ יַדְעִם הִיךְ הַבִּינִם מַה שִׁיִּשְׁאֲלוּ יַדְרָעם הִיךְ הַבִּינִם מַה שִׁיִּשְׁאֲלוּ יַדְרָעם הִיךְ הָבְּיִנְם מַה שִּׁיִּשְׁאֲלוּ יַדְעם הִיךְ וְּמָבְּרֵנוּן ּ הָבָּרְכוּן ּ בָּבְּיִרְנוּן ּ הַבְּרָכוּן ּ בְּבְּיִרְנוּן ּ וְהָבְּרֵכוּן ּ נְּמָבְּרְכוּן ּ בְּבְּיִרְ יִעְבוּרוּן: עִינִי עַמְּדְּ בְּם לְּבְּבִּירוּן ּ וְהָם בַּבְּתְּוֶךְ יִעבוֹרוּן: עִינִי עַמְּדְ בְּם לְּבְּ מְיַחֲלוֹת: בְּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקּוְּהִשׁ הְּלוֹת בִּקְוִים לְּבְּ מְיַחֲלוֹת: בְּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקּוְּהִשׁ הְּלוֹית וְעִבוֹרוּן הַבְּבְּוֹים לְּבְּ מְיַחֲלוֹת: בְּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקּוְּהִשׁ

mit dem Munde der Boten Deines Bolkes, tes Hauses Sisrael, die vor Dir stehen, des Gebetes Wort und des Flehens Ruf von Dir zu erlangen für Dein Bolk, das Haus Iisrael! Lehre Du sie, wie sie reden sollen; gieb Du ihnen die Einsicht für das, was sie aussprechen; leg' ihnen in den Mund, wie sie bitten; mach' ihnen kund, wie sie Dich preisen mögen! Im Lichte Deines Angesichtes mögen sie wallen! Das Knie beugen sie Dir. Deinem Bolke mit ihrem Munde mögen sie Segen bringen, und von den Segnungen Deines Mundes sie Alle gesegnet werden. Dein Bolk sühren sie an Dir vorbei, und in seiner Mitte ziehen sie daher. Deines Bolkes Blick hanget an ihnen, und ihre Augen schauen harrend zu Dir. Sie treten vor die heilige Lade hin

בְּאִימָה. לְשַׁבֵּךְ בַּעם וְחֵמָה. וְעַפְּךְ מֵסְכִּיכִים אוֹחָם בְּחוֹמָה. וְאַפָּה מִן הַשָּׁמִים הַשְּׁנִּיחַ אוֹחָם לְרַחִמְה: עִין נוֹשְׂאִים לְּךְ לַשְּׁמִים. לִב שׁוֹפְּכִים נָכְחַךְ כַּפִּיִם וְאַחָּה נִוֹ הַשְּׁמִים. לֹב שׁוֹפְּכִים נָכְחַךְ כַּפִּיִם. וְאַחָּה נִוֹ הַשְּׁמִים. לֹב שׁוֹפְּכִים נָכְחַךְ כַּפִּיִם. וְאֹא יִנְּקְשׁוּ הָשְׁמִע מִן הַשְּׁמָיִם: יֹּ שְׁלֹא יִבְּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם. וְלֹא יִנְּקְשׁוּ הָשְׁמִינִם וְלֹא יִבְּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם. וְלְא יִבְּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם. וְלְא יִבְּלְמוּ בִּם שְׁאוֹנָם. וְלְא יִבְּלְמוּ בִם שְׁאוֹנָם. וְלָא יִבְּשְׁלוּ הִפְּה מְּרְחָמִים: כִּמְה שְׁלְחִינוּ אָת-אֲשֶׁר חְּחֹן. וְהַחְוּ יִּבְּשְׁר יִּחְחֹן. וְרִחַמְחִים: בְּבָּחוֹב בְּתוֹרְתֶךְ וְחָנְיתְ מְחֹן יוֹחְן. וְאָח־אֲשֶׁר אְחֹן. וְרִחַמְחִים: בְּבְּחוֹב בְּתוֹרְתֶךְ וְחַנְּתִי אֶלְהִים צִּלְחִינוּ אָת-אֲשֶׁר אְחֹן. וְהַחְנִים בְּבְּתוֹב בְּתוֹרְתָּךְ וְחַנְּתִי אֶל־יִבְשׁוּ בִי קּוֹיִךְ אֲבֹי יִבְשׁוּ בִּיתְּיִם יִּבְּתוֹב בְּתוֹרְתָּךְ וְחַנְּתִי אֵלְרִימִוּ בִּי קְנִיוּךְ אָחֹן. וְנִיתְשׁר אָּחִים: נִבְּתוֹב בְּתוֹרְתָּךְ וְחַנְּתִי אֵלְרִיעִם צִּלְחִיב בִּים הְּוֹיִי אָּתְרְאָשׁר אָבְחִםם: וְנִבְּתְּיִשׁר אֵבְרֹת בִּי קְנִיוּך אָּתְרְיִם בְּיִבְשׁוּ בִּי קְנִיוֹךְ אֵּלְיִים בְּבְבְאוֹת. אַל יִבְּלְמוּ בִי מְבָּלְמוּ בִי מְבַּלְמִיךְ אֵּלְיִּבְי אִּלְרִים צְּבְאוֹת. אַל יִבְּלְמוּ בִי מְבַּלְמוּ בִי מְבַּקְשִׁיְךְ אֵלְחִי יִשְּׁרָאוֹי יִשְׂרָאל:

in ehrfurchtsvollem Bangen, Zorn und Grimm zu wenden ist ihr Berlangen, und Dein Bolt, wie eine Mauer rings, halt es fie umfangen. Und Du aus Deinen himmeln ichau gnäbig, laß fie Bulb erlangen! Sie richten bas Auge zu Deinen beil'gen Soben, aus tiefem Herzen im Strom ergießt sich ihr Flehen, und Du erhöre sie aus Deinen himmelshöhen, - (Gem.) baß sie nicht mit ihrer Zunge strauchelnb manken, kein Fallstrick umgarne Wort und Bebanken, baß fie nicht beschämt werben in ihrem Bertrauen, an ihnen nicht zu Schanben seien, bie auf fie schauen, und baß ihr Mund Nichts spreche, was Dir nicht gefalle. Denn nur bie von Dir Begnabeten finden Gunft, und berer Du Dich annimmst, die finden Liebe und Huld, wie wir es ja wissen, Ewiger, unser Gott! wem Du Gunft verleihest, Der ist begünstiget, und weß Du Dich in Erbarmen annimmft, Lieb' ift fein Theil, wie geschrieben ift in Deiner Lehre: Und ich werbe bem Gunft verleihen, ben ich begünftigen will, und mich erbarmen bessen, bem ich Erbarmen gebe; und es heißt: Nicht werden burch mich zu Schanden, die auf Dich hoffen, Herr, Gott ber Schaaren, und nicht beschämt in mir, die Dich suchen, Gott Jisraels!

פותחין הארון.

אוחילה לאכל. אחלה פניו. אשאלה מפנו. מענה לשון: אַשֶׁר בַּקְהַל עַם. אַשֵּׁירָה עזוֹ. ננות. בער מפעליו: ם מערבי לב. ומיי מענה לשון: שפתי הפתח. ופי יגיו

יָהִיוּ לָרַצוֹן אָמָרֵי־פִּי וָהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָבֵיְךּ יִיָ צוּרִי וָגוֹאַל םוגרין הארון.

ע'ם א'ב, א ער נ ד'פ, ם ע ח'פ, פ ער ש י"ב פ', ת כ"ד פעמים, ואח'כ חתום ש"המח משלם בירבי קלונימום חוק.

אמיץ כָּהַ כַּבִּיר וָרַב אוֹנִים · אַשָּׁר מִי יַעַשָּׂה כִּמַעשׁ נָבוּרוֹמִיךּ אְמֵץ עַלִּיוֹת הַרְיתָ עַל קַרִים • אַף

אוחילות (Borb.) Ich trete hoffend hin zu Gott, flehe zu seinem Antlitze, erbitte mir von ihm, was aussprechen soll bie Zunge; ber ich vor versammeltem Bolte seine Macht befingen will, Loblieber strömen lasse für seine Wunberthaten. Der Mensch richtet bes Herzens Gebanken, aber von Gott kommt, was bie Zunge ausspricht. Ewiger! öffne meine Lippen, und mein Mund verfünde Dein Lob! Mögen zum Wohlgefallen fein bie Worte meines Mundes und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser!

אמרץ (Gem.) Gewalt'ger!) Du, Allmächt'ger, voller Kraft, wer thut es Deinen Bunderwerten gleich? Des himmels Göller balfteft Du ob Fluthen, ge-

¹⁾ Das folgende Stud ift eine bichterifche Bearbeitung bes feierlichen Opferbienftes (Abobah), wie er nach ben Darftellungen der Mischnah und Gemara am Berfohnungetage bon bem Sobebriefter felbft verrichtet murbe. Berfaffer: R. Dieschullam b. Ralonomos.

יפּוְרָתַ חִבּל עַל בְּלִימָה: בִּהְיוֹת עוֹלֶם חְשֶׁךְ וְצִלְמְוֹת יִפְּרִת חִבְּל עַל בְּלִימָה: בִּהְיוֹת עוֹלֶם חְשֶׁךְ וְצִלְמְוֹת בִּלִית חִבְּלְתוֹ בִּלְים בִּיוֹת עוֹלֶם חְשֶׁרְ וְצִלְמְוֹת בִּיוֹת חִבְּלִית בְּצִוּל הִנְוֹיִתם לְבַר יִבְּשִׁוּ חְשֶׁרְ וֹצִיְים חִבְּנִים חִוּצְישִׁר בְּיִתְ בְּצִוּל הִקְּוִיתם לְבַר יְבִּשִּׁוֹ חָלֶר: בִּין חִבְּצְה הְנִיבְה. בַּן מִקְּרָם מִשְׁעֵל צַּוְרָם מִצְיִם הִוֹצִיה חִוֹחָמֶךְ דְּיִרְם וְבְּצִים וְבְּצִים חִוּצְישִׁה בְּיִבְים הוּצִישָׁה בְּיִבְים וּבְצִים וּבְּצִים הוּצִישָׁה בְּבִית יוֹשְׁבִי בִּנִים וּבְּצִים וְבְצִים הוּצִישְׁה בְּבִית וֹשְׁבִי בְּנִים וְבְּבָּח לְבָּר וְבְבָּים בְּוֹתְיִם בְּבְרִים לְבָּר וְבְּבָּים מִשְׁעֵל צַּוְרָם מִיּבְיל מְאוֹרוֹת הַּבְּי בְּנִים וְבְצִים מִשְׁעֵל צַּוְרָם מִנִיץ בְּבִים וּבְּיוֹת בְּבִים וּבְּיוֹת בְּבִים וֹבְּיִים לְבָּבְים וּבְּיִים וְבְּבִים וֹנִבְיִים לְבָּבְים וִבְּיִם וְבְּבִים וֹבְיִים לְבָּבְים וֹבְּיִם וְבְּבִים וֹבְּיִים לְבָּבִים וּנִיעִּיך לְּא יִעְרָהְ: בְּבְּיִים וְנְבְּים מִּבְיִים וְבְּבִים וּחִבְּים וְשְׁבְּים מִוֹבְילְוֹ בְּבִים וֹבְּיִים וְבְבִּים וְבְּיִים לְבְּבִים וְּבְּיִים לְבְּבִים וֹנִים לְנִים בְּבִים וֹבְּיִים וְבְּבִים וְנִבְּים בְּבִים וּבְּיִים וְבְּבִים וְנִבְּים בְּבִים וּבְּבִים וְנִים מְבִים בְּבִּים בְּבִּים וְבְּבִים וְבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִים וְנִבְּים וְבְּבִּים וְנִיבְּים וְבְּבִּים וְבְּבִּים וְבְּבִּים וְנִיבְּים בְּבִים וּבְּבִּים וְבְּבִּים וּבְּבִים וְנִיבְּים בְּבִּים וְנִיבְּים בְּבִּים וְּבְּיִבְּים וְבְּבִּים וְנִבְּים בְּבְּיוֹים עְנִבְּים וְבְּבִּים וְבִּיּבְים וְבְּבִּים וְנִבְּים בְּיוֹבְים וְנִבְּים בְּבִּים וְּבְּיִבְּים בְּבְּיוֹת בְּבְיתוֹם עְּבְבּים וְנִיבְּים וְבְּבִּים וְנְבְּבְּים בְּבְּיבִּים וְנִבְּים בְּבְּיבְּבְיתוֹב בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיבְּים בְּבְּבְיבְם וּבְּבְּבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְבּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְם בְּבְּבְבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְם וּבְּבְים בְּבְבְבְּבְּבְּבְבְּבְּבְיבְים בְּבְּבְים בְּבְבְּבְּבְ

gründet haft die Welt Du ob bem Leeren. Als Nacht und Dilfter Deine Welt umhüllte, da ließ Dein Licht das Morgenroth erstrahlen. Du trenntest Fluthen durch Krystallgewölde; sie banntest Du, daß nicht die Erd' sie decken. Ausbecktest Du die Erd' und Frucht entsproßte, den Treu'n zur Lust gepflanzet ward der Garten '). Der Leuchten Pracht erstrahlt' am Firmamente, der Sternendischer Schaar entbot Dein Wort. Was schwimmt und fleucht, aus Fluthen ward gebildet; was keucht und schnaubt, ging aus der Scholl' hervor, Bereit war Trant und Speis, es sehlt der Gast; — dem Erdenkloß ausbrücktest Du Dein Siegel, der himmelsodem haucht' im Sterblichen; und die Gehülsin bildetest Du dem Schlasenden. Nicht sollt' er von dem Baum des Wissens kosten; er brach das Wort, verleitet von der Schlange. Im Schweißsein Brot zu zehren, war die Strase, sie sollte Schmerz nun leiden, und der Schlange zur Rahrung ward des Standes Kost gewiesen. Der Liebe Frucht

¹⁾ Der Garten Chen (bas Barabies).

הקפית בבטן חומדת. ובח ושי הגישו למולה יחר צעיר: חמר רחמיו פניה ושמת לו אות. חלו שלישים קו חיל נוולים קראת ושטפום ואברו: כִּסַגַרָתַ בַּעַרוֹ. טפוליו מחרים לרום עד לשחק שיבת אהלים ונמשה אחריה לָקשור נוֶר קרש וַלַעשות אורים. לִישֶׁב פָּנִימָה יַמִים שָׁבָעַה: מַחַוִיקִי אַמָנַה שַׁבְוּעַ קְדֵם לֵעֲשׁוֹר. gebar fle zwei, ben Boben bebaut ber Gine, Beerben hegt ber Andere!) Die Spenbe reichten Beibe Dir; Du manbteft Dich gnäbig Einem gu, verwarfft ben Anbern. Unbritberlich, lieblos warb er ber Mörber bes eignen Brubers. Doch er fleht Dich an, und Deine Gnabe präget ihm ein Zeichen. — Das fündige Geschlecht mit Deinem Ramen benennt Gögenbilber, und bas Graun emporter Fluth hat fie hinweggeschwemmt. Die Trot'gen2) funbigten Geborfam Dir, und Deine Fluth tilgte fie auf ben Grund. Bon Dir geschütt ber Eine in ber Arche entfam, und feine Sproffen bann gemehrt bevollterten bie Erbenwufte neu. Bereint bann wollt' ju himmelshöhen bringen ein neu Gefclecht, - es warb im Sturm zerftreut3). Dein Freund, aus Fernen tommenb. macht Dich fund4) ber Welt, bringt feines Altere Segen Dir jum Opfer. Ein makelloses Lamm wird bann erwählt, er, ber fille weilt im Belte, treu Dir folgend 5). Anmuth'ge Sproffen trieb fein Stamm, fie Alle von Matel frei nur eble gute Saat. Erfahft jum Dienft Dir Lewi, Deinen Frommen, aus feinem Schaft mablit Du ber Weihe Bluthe 6), ben heil'ges Diabem und Bruft.

¹⁾ Rajin und Bebel, Gobne Abame.

²⁾ Das Befdlect ber Gunbflutb.

³⁾ Die ben babylonifchen Thurm bauten.

⁴⁾ Abraham. 5) Jaaleb

⁶⁾ Die Ermablung bes Stammes Lewi und bes hobenprieftere Ibaron aus feiner Mitte.

מַפְּרִישִׁים כּהֵן הָראש כְּדֵת הַמְּלָּאִים. יי׳ מַזִּים עָלָיו מֵי הַמְּאָת לְטַהַרוֹּסְנְרָק מַקְטִיר וּמֵטִיב לְּהִתְרַגִּל בַּעֲבוֹדָה: י׳ נְלְוִים אָלָיו נְבוֹנִים יִשִׁישִׁי שֵׁעֵר. נוֹאַמִים לוֹ קְרָא נָא בּפִיך. נְגַה חִשִּׁיעִי יַעַמִירוּהוּ בִּשַּׁעַר קָרִים. נוֹי

וְבָחֵי יוֹם לְּפָנִיוֹ יַעֲבְירוּ: מָמֶךְ בִּיאַת שֶׁמֶשׁ צִירוֹ יַמְעִיטוּ. סַאַב לְבָן בָּן בָּן בָּן בִּרְדָם יִקְרָהוּ. סָבִי שִׁבְטוֹ לְלַמֵּר חָפֶּן יוֹלִיכְוּהוּ. סַמִּים לְתַמֵּר בְּפְנִים אוֹתוֹ יַשְׁבְּיעוּ. סְמֵר יִוֹלִיכְוּהוּ וַהְדְּקִיעַ בִּי נָחֲשֵׁר. סְרוּ גַם הֵם וּבְבָּה הְנְירוּ שְׁיִחַ מִרְרָשׁ בְּפֶּה וּבִּכְתַב הְנָיוֹן. סְבִיבִיו יְשַׁנְנוּ לְעוֹיְרוּ שִׁיחַ מִרְרָשׁ בְּפֶּה וּבִּכְתַב הְנָיוֹן. סְבִיבִיו יְשַׁנְנוּ לְעוֹיְרוּ שֵׁיִם וְבִישׁוּ בְּפָּה וּבִּכְתַב הְנָּיוֹן. סְבִיבִיו יְשַׁנְנוּ לְעוֹיְרוּ עִּיִר חְצִיּוֹן בְּיִםוּ בְּיִשׁוּ בְּפָּיִם רָאשׁוּן עוֹר יְפִיסוּ לְּרְשׁוּן בְּנִים וְמִנוֹרָה. עִקְב קְטְרֵת פַּיִם חָדָשִׁים יְשַׁלְשׁוּ. עִּרֹך נִמְחִים יְחַר בִּיִם הָוְרְבִיעִי. עַלְּה בְרַק הַשְּחַר עִּיֹר הַנְיִם יְחַר בַּיִם הָרְבִיעִי. עַלְּה בְרַק הַשְּחַר מִיִּר הַיִּים יְחַר בַּיִם הָרְבִיעִי. עַלְּה בְרָק הַשְּחַר

schilb ziert, ber sieben Tage vor dem Fest' in Ehren zur Allstung filr ben Dienst im Tempel weilte. So vor dem Zehnten sondern Glaubenstreue den Priester ab, wie vor der ersten Weihe. Besprengen ihn, daß rein er sei, entstlindigt, und Opferdienst verrichtet er zur Uebung.

(Gem.) Ihm gesellten sich die Weisen zu, die Greise, des Gesets kundig, ihn auffordernd, daß er selber die Vorschristen der Lehre lese und sich einpräge. Mit dem Einbruche des neunten Thischristellten sie ihn in das östliche Tempelthor, ließen an ihm vorbeiziehen die für den Sühnetag bestimmten stattlichen Opferthiere. Um die Zeit des Sonnenunterganges reichten sie ihm nur spärliche Speise, daß Schlaf ihm nicht die Weihe störe. Die Greise seines Stammes führten ihn dann, daß er die Weiherauchspende zu handhaben erlerne, und beschworen ihn, dieselbe in Wolken erst im Innern des Allerheiligsten) auswirbeln zu lassen. Ihn ergriff Angst, und Thränen vergoß er, daß ihm Sündiges war zugetraut worden, und auch sie weinten, daß solcher Fürsorg' es bedurste. Lehrreiches Gespräch aus der überlieserten Lehre und dem Schristworte führten anregend seine Umgebungen, ihn bis zur Mitternacht wach zu halten. Fröhlich eilten sie, die Alsche vom Altare zu holen nach dem ersten Lvose. Dann ward

1000

¹⁾ Die ber Ueberlieferung feindliche Sette ber Zebufim hatte hierin eine abweichenbe Unficht und Ertlarung, und man vergewifferte fich, bag er ben Dienft nach Borichrift verrichten merbe.

בְּנָם הַצּוֹפֶּה. עָלָיו פִּרְשִׁוּ טָסָךְ בּוּץ לְהַצְּגֵע. עֵרָה סוּתוֹ טָבַל וְעָט זְהָבִים. עָסַר וְקְדֵשׁ וְהַבִּץ חְּמִיר הַשַּׁחַר: פָּקּר לְמָרְקוֹ וְהוּץ קְבֵּר וְזָרֵק. בּּרְשׁ הִקְּטִיר וְהַטִּיר סְרִין לָבָן עִוֹר בְּבָרִאשׁוֹנָה: פַּרְנָה בַּקְּדֶשׁ שָׁם קְּדָשׁ סְרִין לָבָן עִוֹר בְּבָרִאשׁוֹנָה: פַּרְנָה בַּקְּדֶשׁ שָׁם קְּדֵשׁ מְנִים שְׁמוֹנָה עֲשָׁר. פָּאוּרִים לְשָׁרֵת בָּם לְמֶלֶךְ הַפָּבוֹר: פְּרוֹ מָצָב בִּין אוּלָם לַמִּוְבָּח. פְּנִיוֹ יָמָה וְרָאשוֹ נִגְּבָּה מָעָקְם. חֹ שָּׁמוֹנָה עִשְׁר. פָּאוּרִים לְשָׁרֵת בָּם לְמֶלֶּךְ הַבְּבוֹר: מְעָקְם. חֹ שָּׁמוֹנָה עִשְׁר. פָּאוּרִים לְשָׁרֵת בְּם לְמֶלֶּךְ הַבְּבוֹר: הְנִאָּבוֹ לֹא מַכָּן:

gelooft, wer den goldenen Altar und den Leuchter von Afche faubere. Für die Darbringung des Weihrauchs ward zum britten Male gelooft. Das vierte Mal, wer die Opferstücke heranbringe und schichte. Rief ber Späher auf ber Warte: Der Morgen blitt herauf! - bann spannten sie eine Bhssusbecke, ben Briefter ju bergen. Er entkleidete fich, babete, legte bie Goldgemanber') an, wusch Sanbe und Fuge, und schlachtete bas tägliche Morgenopfer. Das Weitere beforgte ein Anderer; doch er fing bas Blut auf und sprengte es. Dann rancherte er, fauberte bie Lampen, opferte und goß das Tranfopfer. Hatte er bies tägliche Opferwerk nach üblicher Ordnung vollbracht, so ward wie vorher die Byffusbede gespannt. In ber Kammer bes Parmah, im Beiligthume, bort nahm er Waschung und Bab vor, entkleibete sich ber goldenen Gewänder, legte bie weißen an, von Belufischem Bhffus, achtzehn Minen ihr Werth, kostbar, um in ihnen ben Dienst vor bem Könige ber Ehren würdig zu verseben. Inzwischen stand fein Opferfarren zwischen ber Vorhalle und bem Altare, bas Angesicht nach Westen, ben Ropf nach Guben gefrümmt. Er trat heran und legte seine Sant ihm auf bas Haupt, bekannte seine Sünben und barg sie nicht in seinem Innern:

¹⁾ Die golbburchwirtten Practgemanber bes hobenpriefters (2. B. Mof. 28, 2-89), welche er bei eigner Berrichtung bes gewöhnlichen Gottesbienftes zu tragen hatte. Rur am Berfohnungetage follte er fur bie diefem Tage eigenthumlichen Suhnehandlungen in schmudtofer Kleibung von weißem Linnen vor Gott erscheinen (8. M. 16, 4).

יייוכך הָיָה אוֹמֵר. אָנְּא הַשֶּם. הְמֵאחִיגּ עָוְיִתִּי. פְּשֵּעְתִּי לְפָנֵיךְ אֲנִי וֹבִיתִי: אָנָּא בּשֵם. כַּפֶּר נָגִ-אַ. לַחֲטָאִים. וְלַעִונִית. וְלְפְשָּעִים. שְׁחָמֵאתִי. וְשֶׁעוֹיתִי. וְשֶׁפָּשֻעִתִּי לְפָנֵדְ אֲנִי וּבִיתִי. כַּכְּחוּב בְּחוֹרַת משָׁרֹז עַכְּדֵּךְ מִפִּי כְבוֹרֶךְ. כִּי בִיוֹם הַזֶּה יְכְפָּר עַלֵיכָם לְטַהֵר אָחָכֶם מִפּּל חַמַּאחַיִכֶם לְפָּנֵי יַיִּ:

מיין הפהנים וְהָעֶם הַעוֹמָדים בְּעַתָּה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹסְעִים אֶת הַשִּׁם הַנִּבְבֶּר וְהַנּוֹרָא סְפַּרְשׁ יוֹצְּדְּא מפי כהו נְּרוֹלְ בִּקְרָשְׁה וּבְשְׁהַרָה. הָיוּ פוֹרְעִים וּמִשְׁפּּחָוִים וּמוֹרִים וְעוֹפְלִים עֵל בְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים. בְּרוֹךְ שֶׁם כְּבוֹר מַלְבוֹתוֹ לְעוֹלֶם וַעֵּר:

ואר הוא הנה מהפון לנסור אחד השם הנגד המקרקים ואומר להם
המהרי: ואהה בשוקה הנדול מעורר בהמיף וסולה לאיש המיבה:
איצעד לילך לו למנרח ענירה. צמר שעירים שם מהון
עניה. צמורים אחוים שוים בתאר ובקוקה. צנים
לבפר עון בת השובבה: צהוב הלשים שבף והעלה
מקלפי. צנח והיגריל לשם נכוה ולצוק. צעק בקול כם
ליי השאת. צוחתיו ענו לו וברכו את הששם: צבע
ליי השאת. צוחתיו ענו לו וברכו את הששם צבע
שלום: היצלח ובא אצל פרו שנית. צחנת ושלמשהו

יין וְכַךְּ הָיָה אוֹמֵר. אֶנָּא הַשֵּם. חָמָאתִי. עווָתִי. פָּשַעְתִּי לְפָנֵיְךְּ אֲנִי וּכִיתִי וּכְנֵי אַהַרוֹ

פני צור התודה:

Di (Berk n. Gem) Und also sprach er: D Gett! 3ch habe gefündigt, gefebtl, gefrevelt vor Dir, ich und mein hans. D bei Deinem heitigen Namen ruf ich: Bergied die Sünden, gebte, Frevel, vurch die ich gestündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir, ich und mein haus! wie geschrieben steht, gefrevelt vor Dir, ich und mein haus! wie geschrieben steht in ber Lehre Weicheb's, Deines Anechtes, aus bem Munde Deiner hertlichteit: "Deun an biesem Tage wird Er euch sichnen, euch zu reinigen, ven all euren Sinden vor bem Ewigen"

והכרנים (Gem. u. Berb.) Die Priester aber und das Bolf, das in der Borballe staut, wenn sie vernahmen den ehrwürdigen und erhadenen Gottesnamen, wie er Ilar und deutlich gesprochen aus dem Munde des Hobenptiesters kam in Weise und Reinseit, inieten nieder und dicten sich bekannten ihn und sielen auf ihr Angesich und sprachen: Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewia.

ארן Und auch er (ber Hohepriester) wußte es so einzurichten, daß er ben Ramen aussprach jugleich mit jener Benedeiung, und stillet das Wort bingu: "sollt ihr rein werben." — Du aber in Deiner großen hulb ließest Dein Erbarmen sich regen, und gabs Bezgeibung Deinem Frommen.

Tys (Gen) Er schritt nach ber Morgenseite der Borhalle. Dort stand des Paar der Opserbäde und den Mitteln der Gemeinde, gesinet und zehauret durch Gleichheit der Gesemeinde, gesinet und zehauret durch Gleichheit der Gesemeinde, des Die golossimmernden Louis der Angeleit der Gesemeinder schriebes. Die golossimmernden Louis der Angeleit, von für den Allerbächsten und des sir den gelosst, von für den Allerbächsten und des sir den Geseme, rief mit lauter Stimmer Ein Sündepfer sur den Geseme, rief mit lauter Stimmer Ein Sündepfer sur den Gesemen. Ginen Purpursaden dand er an den Krof des in die Billie zu Gemeenen, der er hart an die Eetlle setzte, purch die er dadon gesührt werden sollte. Er ging zum zweiten Male zu seinem Allerbächsgen bekennen.

73) (Borb u. Geni.) Und alfo fprach er: D Berr! 3ch habe geffindigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir, ich und mein Daus und

יייוכף הָיָה אוֹמֵר. אָנָּא הַשִּם. הְטֵאתי. עַוְיְתִי. פָּשֻׁעְתִּי לְפָנֵיף אֵנִי וּבִיתִי: אָנָּא בַשֵּם. בַּפֶּר נָגִיה. לַחֲטָאִים. וְלַעְנִיתוּ. וְלְפָשָׁעִים. שַׁחָמָאתי. וְשְׁפָּשֶׁעִים. וְלְפָשָׁעִים. וְבָּיתִּי לְפָּנֵיף אֵנִי וּבִיתִי. כַּפֶּרוֹב בְּתוֹרַת משֶׁרֹת עַבְּדֶּךְ מִפִּי וְבִּיתִּר. בִּינְים לְשַׁבֵּר בְּיוֹם הַיָּה וְכַפֶּר עֲלֵיכֶם לְשַׁבֵּר אָחָרֶם מִפְּל חַפּאחַיִכָם לְפְנֵי יֵי: אָחָכֶם מִפּל חַפּאחַיִכָם לִפְנִי יֵי:

מיין הַכּהְנָים וְהָעָם הָעוֹמְרִים בְּעָוָרָה. בְּשֶׁהְיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֶּׁם הַנְּכֶּבְּ וְהַנּוֹרָא סְפַּרְשׁ וֹזְּצֵים מפי כהן נְּוֹלְ בַּקְרְשָׁה וּבְּשְׁהָרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁמַחֲוִים ומורים וְעוֹפְלִים עַל פְּנִיהֶם וְאוֹמְרִים. בְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹר מלכני לווצלם עוד.

מלְכוּתוֹ לְעוֹלְם זְעֵר:

מַּלְכוּתוֹ לְעוֹלְם זְעֵר:

מְּשְׁכֵּוּתוֹ לְעוֹלְם זְעֵר:

מְּשָׁכֵּוּתוֹ מְשְׁכֵּוּלְנְטוֹר אֶח־דַיִּשְׁם בְּנֵגַר הַּבְּרְבִּים וְאוֹמֵר לְּהָטּ

מְשָׁכֵּר: וְאַפְּה בְּשוֹלְּבְּינִתְּוֹ לְּעִוֹרְה צָּמֶר שְׁעִירִים שְׁטִבְּינִי אָשְׁם מַהוֹן

עָרָה. צְּמָוּדִים אֲחוֹנִים שְׁוֹים בְּתְאֵבׁר וּבְּקוֹלְה. צָנִים בְּעָבְּר וּבְקוֹלְה. צָנִים בְּעָבְּר וּבְקוֹלְה. צָנִים בְּעָבְּר וּבְקוֹלְה. צָנִים וְעָבְּלִי עָבְי בְּשְׁבִּילִי עָבְּי בְּעָבְּיוֹל וְשְׁכִּיְלְּהִי עָבְּר וְבְּקוֹלְתְי עָבְּי לְבְּיִם בְּעָבְּיוֹ בְּבְית בְּשִׁבְּיבִי בְּבְית בְּשִׁבְּיבִי בְּבִית בְּשִׁבְּיבִי בְּבִית בְּשִׁבְּיבִי בְּבְית בְּשִׁבְּיבִי בְּבִית בְּשִׁבְּיבִי בְּבִית בְּשִׁבְּיבִי בְּעָבְּיב בְּיִבְּיבִי בְּבִית בְשְׁבְּבִי בְּבִית בְשִׁבְּיב בְּיִבְּיב בְּיִבְּיב בְּיבִית בְשִׁבְּיב בְּיבִּית בְשְׁבְּבִית בְשִׁבְּיב בְּיבִית בְשִׁבְּיב בְּיבִית בְשְׁבִּיב בְּיבִית בְשִׁבְּיב בְּיבִּית בְשְׁבְּבִית בְשְׁבְּבִיים בְּיבְּיב בְּיבִית בְשְׁבְּבִי בְּיבְּים בְּבִּים בְּעוֹלִים בְּיבְּבְיב בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּעִוֹלִים בְּיבְּבִית בְשְׁבְּבִים בְּיבְּבִים בְּעִוֹבְים בְּיבְּבְים בְּבִּבְים בְּבִים בְּעוֹבְים בְּיבְּבִים בְּעִוּב בְּבְּבְיבִים בְּעִיבְּים בְּעִיבְּים בְּיבְּים בְּבְּבִים בְּבִיים בְּעִּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּעוֹים בְּתְשִׁבְּבְים בְּעִים בְּבְּיוֹב בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּעִים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּעִים בְּבְּבִים בְּיבִים בְּעִּבְּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִים בְּבִים בְּבְּים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּיבְּבְיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּיבְּים בְּבְיבְּבְיבִים בְּבְיבִּים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבְיבִּים בְּבְּיבְים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבְיבִים בְּבְיבְבְיבְבְּבְיבְבְּבְיבְּבְים בְּבְּבְיבְבְּבְיבְּבְיבְבְּבִים בְּבְּבְיבְבְּבְבְ

יין וְכַךְּ הָיָה אוֹמֵר. אֶנֶּא הַשֵּׁם. חָטֶאהִי. עווְהִי. פָּשַׁעֲהִי לְפָנֵיְךְּ אֲנִי וּכִיתִי וּכְנֵי אַבְרוֹ In (Berk n. Gem) Und also sprach er: D Gett! 3ch habe gefündigt, gefebtl, gefrevelt vor Dir, ich und mein hans. D bei Deinem heitigen Namen ruf ich: Bergied die Gunden, fiehte, firvel, vurch die ich geschnicht, gefebtl, gefrevelt vor Tir, ich und mein haus! wie geschrieben steht in der Lehre Woscheb's, Deines Knechtes, aus dem Munde Deiner hertlichteit: "Dun an biesem Tage wird Er euch sichnen, euch zu reinigen, von all euren Sinden vor dem Engler "

ותכתנים (Gem. n. Borb) Die Priester aber und das Bolf, das in der Borballe stand, wenn sie vernahmen den ehrvedirdigen und erhadenen Gottesnamen, wie er llar und deutlich gesprochen aus dem Mande des Hobenpriesters kam in Weise und Reinheit, snieten nieder und dicken sich bekannten ihn und fielen auf ihr Angesicht und sprachen: Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewig.

Ind auch er (ber Hobepriefter) wußte es so einzurichten, bag er ben Ramen aussprach jugleich mit jener Benedeiung, und figte bas Bort bingu: "follt ihr rein werben." — Du aber in Deiner großen hulb ließest Dein Erbarmen fich regen, und gabt Bergeibung Deinem Frommen.

Tyu (Gen) Er schritt nach ber Morgenseite der Borhalle. Dort stand das Paar der Opserböde uns dem Mitteln der Gemeinde, geeinet und gehaaret durch Gleichheit der Gesemeinde, geeinet und gehaaret durch Gleichheit der Gesemeinde, gestellt und Bröße; da standen sie aur Schmung der Schuld Deines abkrindigen Kindes. Die gelossimmernden Leoei zoe, sie ernstellt, aus der Utrue, verstimtete laut, nachdem er gelossi, das sit den Millerbödssen und das sir den Gestellt gestellt

73) (Borb. u. Gent.) Und alfo fprach er: D Berr! 3ch habe geffindigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir, ich und mein Saus und

עם קרושיף: אָנָא בשם. כּפֶּר נָא. לְחָטָאים וְלַעונוֹת. וְלְפָשִׁעִים. שֶׁחְטָאתי. וְשְׁעִוְתִּי. וְשְׁפְּשֻעָהִי לְפָּנֵוְךְּ אָנִי וּבִיתִי וּבְנֵי אַהַרּן עִם קרושיף: כּּכָּתוֹב בְּתוֹרַת משֶׁה עַלְכֶּם לְפַנֵי כְּיִּר בְּלֹרֶב לְפַנֵי תְּיֵב מְפֹּר בְּעַלִיכֶם לְפַבֵּר אַתְּרָם מְפֹּל יְמַהַר אָתְבַם מִכּל חַמּאתִיכִם לְפַנֵי תֵּי:

קייין הַכּהָנִים וְהָעָם הָעוֹמְרִים בָּעַנְרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אָת הַשָּׁם הַנָּכָבָר וְהַנּוֹרָא מִפְּרָשׁ יוֹצֵא

מפי כהן נְדוֹל בְּקָרְשָׁה וּבְּטְבֶּי וְיַבּּוּן א קּשׁן שׁ יוּבְּא מפי כהן נְדוֹל בְּקָרְשָׁה וּבְטְהֶרֶה. הָיוֹ כּוֹרְעִים וֹמשְׁמְּחָוִים מלכותו לִעוֹלָם וַעֵּר:

לאף הוא הנה מהפנן לגמור את־השם קנגר הפקרקים ואומר להם השהרי: ואחרה במיקר הגרול מעורר ההמיד וסולה לשכט משרתיף:

יקח מַאָּבֶלָּת תַּדָּה וּשְׁחָטוֹ כּמְּדֶר. קבּל דָּם בְּמִינְרְק וּנְתָּגוֹ לִּשְׁמָרֵס. קְרִישְׁחוֹ יִפִּס עַד עַת תַּנְהָּ. קפּיי קּוֹ יְהִי וְתָּעֶדר סְלִּתָּה: קְּהַ לּוֹחֲשׁוֹת תָת בְּמַהְּסֵּת פַּרְנְיָם. קּלְים. כֵּלְרבוֹ לִדְּבְּר לִבְּדִים. קְּבֶּר לְחֹלְהְי שְׁלְשָׁת קַבִּין לְתוֹךְ בְּנָךְ: לְפִּץ מַחְמָה בִּימִין וּבְּוֶךְ בִּשְׁמֹאל. קִישׁ לְתוֹךְ לַבְּרְכוֹת וְלָבְר לַבְּדִים. קְּמְרָת שֶׁם בִּינִימוֹ וְעִשָּׁן בִּין שְׁבִים. הִ רִצוּי הַנְּיוֹת טְבֵּלּ וְהַצְּלִיף בְּמִנְן. רוּם בִּין שְׁבִים. וֹמְשָׁר שָׁבַע: מַצְלָּה אָסִת וּמְשָּׁה שָׁבע: bie Cohne Tharons, Dein heiliger Stamm. D bei Deinen hetligen Namen ert ist Bergieb bie Gluben, geble, Brevel, burch vie ich geffünstet, gefeht um gefrevelt vor Dir, ich und mein Daus umd vie Sohne Abarons, Deine heitige Scharrl wie gefchrieben fieht in ver Lebre Mofche's, Deines Anechies, aus bem Mumbe Deiner herrtlichfeit: "Denn an beiem Tage wire Er end filhnen, end zu reinigen, von all euren Gluben vor bem Grubgen.-"

ותכתנים (Gem. n. Bork). Die Priester aber und das Bolt, das in der Borhalle stand, wenn sie vernahmen den chrudirigen und erhabenen Gottesnamen, wie er klar und dentlich gesprochen aus dem Numde des Hohenpriesters kam in Weise und Keinheit, kielen nieder und büdten sich, befannten ihn, sielen auf ihr Angesicht und sprachen: Gelobs sie der dem seines herrtichen Reichse auf immer und evis.

Ind auch er (ber hohepriester) wußte es so einzurichten, bag er ben Ramen anssprach jugleich mit jener Benebeiung, und siftget bas Wort hingu: "sollt ihr rein werben." — Du aber in Deiner großen hub ließest Dein Erbarmen sich regen und gabft Bergeibung bem Stamme Deiner Diener.

no (Gem.) Er nabm ein icharfes Deffer und ichlachtete fein Opfer nach üblicher Ordnung, fing bas Blut in ber Schale auf, und aab es bem, ber es im Rluffe erbalten follte bis jur Gprengung, baf es nicht erftarrent jum Berte ber Gubnung untauglich fei. In eine Bfanne bom feinften Golbe - fie mar bon feiner Golpplatte mit langem Griffe - icarrte er leuchtenbe Roblen. brei Rab poll, bann reichte man ibm bie Schale und ein Wefaf. gefüllt mit bem feinften Beibrauch. Er griff beraus eine Sant voll, und ichfittete fie in Die Chale. Rafd fdritt er, Die Bfanne in ber Rechten, bie Beihrauchfaule in ber Linten, mit weithallenbem Schritte, an bie Borbange und trat bis an bie Stangen per beiligen Labe 1), bort legte er ben Beibrauch auf bie Roblen, bak aufwirbelte bie Rauchfäule, und verließ bas Allerbeiligfte mieter. Dem jungen Briefter, ber bas Opferblut im Blug erhielt, nahm er ce ab, und trat fofort wieber binein, amifchen ben beiben Ctangen ftebent, tauchte er ben Finger in bas Blut und iprengte gur

· Google

^{1) 3}m Allerheiligften binter ben es follefenten Borbangen.

מיין וְכַרָּ הָיָה מוֹנָה. אֲחַת. אַחַת וְאַרְבַע. אַחַת וִשְׁהַיִם. אַחַת וְשָׁלוֹש. אַחַת וְאַרְבַע. אַחַת וְחָבֵיש. אַחַת וְשִׁש. אַחַת וְשָׁבַע:

שְּׁעִיר. רְצָּׁה וְלְבֶּה הַם פָּר: קְּרָשׁ. ח׳ רָגִּל וְעָמֵר מִקוֹם וְעוּר אָרוֹן. רְצָּה הַוְיוֹת בְּמַעֲשֵׂה הַם פָּר:

ת״יק וְכַךְּ דְיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַרַבּע. אַחַת וּשְׁתִּים. אַחַת וְשָׁלשׁ. אַחַת וְאַרְבַע. אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וְשֶׁלשׁ. אַחַת וְאֶבָע:

י רְהַטְּ וְהִנִּיחוֹ וְדֵם פֶּר נְטֵל. רַנְלְיוֹ הִרִיץ וְצָּגְּ חוּץ לְבוֹדְלָת. י׳ רִקְמֵי פָּרְכָּת יֵז כִּמִשְׁפַּט בַּפְּדָת. רָנֵשׁ וְשָׁנָה וְהִנָּה מִדֵּם שָּׂצִיר:

יּ שָׁבֵע עַל טְהָרוֹ וּבְקּרְנְיוּ שְׁבֵע עַל טְהָרוֹ וּבְקּרְנְיוּ אַבְרְנִיוּ אַבְלָם וְחָמֵא מִוְבַּח סָגוּר. שֶׁבֵע עַל טְהָרוֹ וּבְקּרְנְיוּ אַבְּר וּבָא אָצֶל שְׂעִיר הָחָי. שִׁנְיוֹן עַם וּיִרוֹנוֹ יוֹרָהְ לָאָל:

חיין וְכַךְ הְיָה אוֹמֵר. אָנָא הַשֵּׁם. חְמָאוֹ. עווּ. פָשְעוּ לְפָנֶיךְ עַמְּךְ בִּיח יִשְׂרָאֵל: אָנָא בַשֵּׁם. כַּפֶּר נָא. לַחֲטָאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וְלְפְשָׁעִים. שֶׁחְטָאוּ. וְשֶׁעָווּ. וְשֶׁפָּשְׁעוּ לְפָנֵיךְ עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת משֶׁה עַבְּדֶּךְ מִפִּי יִשְׂרָאֵל. כִּבְּתוּב בְּתוֹרַת משֶׁה עַבְּדֶּךְ מִפִּי כְבוֹדֶךְ. בִּי בַיוֹם הַוָּה יִכַפֵּר עַלִיכֶם לְטַהֵּר אָתְכֶם מִבּל חַמּאַתִיכֶם לְפָנֵי יִי:

ק"ות וְהַבּוְהַנִים וְהָעָם הָעמָּרִים בָּעַוְרָה. בִּשֶּׁהְיוּ שׁוֹמְעִים

Gnabenwirfung nach ber Babl, einmal nach oben und fiebenmal nach unten.

75) (Both u. Sem.) Und also gablie er: Eins, — Eins und Eins, — Eins und Zwei, — Eins und Orei, — Eins und Bier, — Eins und Künf, — Eins und Sechs, — Eins und Sieben!

Phi Gem.) Stellte bann eilends bas Blut auf bas Gestell, obsette ben Ziegenbod, fing fein Blut in heiligem Geräthe auf, nahm bann seine frühere Stelle wieber ein, bort, wo bie Bundes-lade rubete, und nahm die Sprengungen vor wie mit bes Obferfarren Blute.

701 (Berb. n. Gem.) Und also gubtte er: Eins, — Eins und Eins, — Eins und Zwei, — Eins und Drei, — Eins und Bier, — Eins und Finf, — Eins und Sechs, — Eins und Sieben!

Bn (Gem) Er eilte und festle es aus hanben, nahm bann bes farren Blut, und fiellte fich vor ben Borhang, ber bas Allerheiligfte abischies, befprengte, wie vorher ben Schuebeck! '), so ben funfgewirften Borhang, und so fprengte er bann auch von bem Blute bes Ziegenbodes. Nachdem er bas eine mit bem ambern gemisch, entsindigte er ben golbenen Altar, fieben Male besprengend besten berfte flache und vier horner. Dann trat er zu bem noch iebenbigen Ziegenbod, bes Boltes Berirrung und seine wissentliche Schulb bekannte er bor Gott.

70 (Both n Gem) Und also sprach er: D Gottl Gefündigt, gefehlt und gefrevelt hat vor Dir Dein Bolt, das haus Jiewal. D bei Deinem heiligen Namen ruf' ich: Bergieb die Gunden, feble, frevel, durch die gefündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir Dein Bolt, das haus Jiewaell wir geschrieben sieht in der Lehre Moscheh's, Deines Anchtes, aus dem Munte Deiner hertsichtett. "Denn an biefem Toge wird Er euch fühnen, euch zu reinigen, von all euren Glüben vor dem Ewigen"—

והכחנים (Gem. u. Borb.) Die Priefter aber und bas Bolt, bas in ber Borhalle ftant, wenn fie bernahmen ben ehrwitrbigen unb

¹⁾ Der golbene Dedel mit ben Chernbim uber ber Bunbeslabe.

אָת־הַשָּׁם הַנְּכְבָּר וְהַנּוֹרָא מְפּרָשׁ יוֹצֵיא מִפּי כהׁן נְּרוֹל בּקְרָשְׁה וּכְטְהָרָרה. הָיוּ כּוֹרְצִים וּמִשְׁתַּחָוִים וּמוֹרִים בְּקְרָשְׁה וּכְטְהָרָה. הָיוּ כּוֹרְצִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹרִים וְנוֹפְּלִים עַל פְּנֵיהָם וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ שֵׁם כְּכוֹר מֵלְכוּתוֹ לְעוֹלְם וַעֵּר:

וְאַךְּ. הוּא הָיָה מִתְבַּוּן לִנְמוֹר אָת־הַשֵּׁם כְּנָנֶד הַמְּבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם וְאַבְּרוּ: וְאַחָּה בְּטוּבְךּ מְעוֹבֵר רַחֲמֶיךּ וְסוֹלֵחָ לַעַבַּת יְאָרוּן:

ק׳ שׁנְרוֹ בִּיֵר אִישׁ עִתִּי לְמִרְבָּר עֲוֹ, שֶׁמֶץ כִּחָמֵי זוּ שְאָת

לְגִוֹרָה. שֵׁן מֶלַע הַדָּפוֹ וְגָלְנֵּל וְיַרַד. שָׁבָּרוּ עַצְמָיו בְּנֶפֶץ בְּלִי יוֹצֵר: שְׁחוּזָה אָחַוֹ פָּר וִשְׂעִיר קַרַע. שְׁלַף אָמוּרִים וּגְוִיּוֹת קָלַע לִשְּׁרוֹף. שָׁאַג סִרְבִי יוֹם קְרֵשׁ וּפָשֵׁם. שָׁלֵשׁ וְטָבַל פַּוִּים עָט וְקְרֵשׁ: חָבַף וְעָשׁ אִילוֹ וְאִיל עָם. תְּרַב חַשְּאת וּמוּסְפִין הִקְרִיב כַּחֹק. תָּר וְקְרֵשׁ פָשָׁט טָבַל וָקְדָש. תַּכְרִיךְ בַּדִּים עָט וְנִכְנַס לִּדְבִיר: הְכוּנַת כְּלֵי קְטְרֶת הוֹצִיא וְקְרֵשׁ. תִּלְבְּשֶׁת מַדְּיו הִפְשִׁים וְגָנֵו גָצָח. תִּרְגַּל וְטָבַל חֲרוּצִים עָט וְקְרֵשׁ. הַמִיר הִסְּדִיר וָתְפֵּר וְנֵרוֹת הָעֶלָה: הֶבֶל עבורות יָר וְרֶנֶל קְדֵשׁ. הִפֶּם שָׁבִילוֹת חָמֵשׁ וָקְרּוּשִׁים עֲשָׂרָה. הְאַר מְנַפְּתוֹ כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בּנְבוּרָה. חָקַף וְרָץ וְעָטָה בּנְבוּרָה. חַנוֹ: חַּפְּח הְּלַנֶּה צִיר נָאֶמָן לַבַּוָת. הָגֵל בְּהִתְבַּשֵּׁר הְשְׁלַג אְדֶם תולע. תַּעָרָה יָשַׁע תַּעָטָה מְעִטָּה בְּרָקָה. תְּפִיק צְּהָלָה חַבְּיצַ דִּיץ וְחָדְנָה: הָלוּלֵי רוּם הַרְצִיפוּ זַרְוִיף שַׁלָּם. חַלְמֵי שָׂדֵי רָווּ הָת יְבוּלָם. תוֹרָה נָתָנוּ אוֹסְפֵּי וֻרַע שָׁלוֹם. חָהַלָּה בִּשְּׁרוּ נוֹשְׂאֵי אֲלָפוֹת בָּרֶנֶן: הַחְחִיּוֹת אָרץ צָבִי וָמֶר שִׁמֵעוֹ. תִנוּ צִּרְקוֹתִיו חֲצֵץ הוֹלְבֵי נְתִיבוֹת. הִּקְנַרת שׁוֹלְחָיו אֵמוּן לֹא אַכְנָב. תּוֹחַלְּתָּם כְּצִנַּת שֶׁלֶג

erhabenen Gottesnamen, wie er flar und beutlich gesprochen ans bem Munde bes Sobenpriesters tam in Beibe und Reinheit, fnieten nieber und buldten fich, bedannten ibn und fielen auf ibr Angesicht und sprachen: Gelobt fei ber Name seines berrlichen Reiches auf immer und ewig.

Int Und auch er (ber Hohepriester) mußte es so einzurichten, bag er ben Ramen aussprach jugleich mit jener Benedetung, und fügte das Bort hingu: "sollt ibr rein werben." — Und Du in Deiner Gnabe ließest sich regen Dein Erbarmen und gemahrtest bie Suhne ber Gemeinde Jeschurum.

שנרו (Gem.) Fort fandt' er bann ben Gunbenbod burch ben bagu beftellten Dann in Die felfige Bufte, Die Gunbenmafel bes Bolles in Die Debe ju tragen. Bon einer Relfenginne marb er binabgeschmettert, er frurzte, fein Gebein wie irben Berath gertrummert. Der Sohepriefter ergriff bann ein fcarfes Deffer, folitte Rarr' und Gunbenbod auf, nabm bie inneren Stude beraus und verbrannte bie Leiber. Mit bellem Tone las er bie Orbnung bes Tages ') vor, und legte bie golbgewirften Bemanber an. Dann brachte er ben filr ibn und ben fur bas Bolt beftimmten Bibber bar, opferte bie Rettftude bes Gunben- und bes Duffafopfere nach üblicher Beife, bann wieber in linnenem Gewande trat er in bas Allerheiliafte, bolte bas Gerath filr bas Rauchermert beraus, und bie linnenen Bemanber legte er ab, bie bann für immer bei Geite gethan maren. In ben golbenen Rleis bern brachte er bas tägliche Abenbopfer bar, raucherte und gunbete bie Lichter auf bem beiligen Leuchter. Bum Goluffe bes Dienftes muich er Sanbe und Rufe, es maren funf Male, baf er babete, und gebn Bafdungen nahm er vor. Geine Geftalt ftrablte in lichter Berrlichfeit, wie bie Sonne in ihrer Majeftat, frob und frifc legte er bie eigenen Schmudgemanber an. Die Schaar ber Trauten geleitete ben treuen Boten beim, frob bei ber Runbe, bag ber rothe Faben weiß geworben. Alles prangte in Glud, war umhullt vom Gegensgewande, brach aus in Bubel, wallte über in Luft und Bonne. Die Simmeleboben traufelten ibres Thaues Segenergiffe, ber flur Furchen aus fippiger Giffe

^{1) 3.} Def. 17.

- - 20

בְּיוֹם קָעִיר: מִצּוֹאָתָם דְּחָצוּ מִמֶּנְף צַּוְתַנָּתָם וַבּּוּ. מְּמִימִים בְּבֹר בַּפִּימוֹ וְכִנְכוּ. לְהַנִּיר כִּי מְטַהָרָם שְׁלֵמִים הְּמִימִים בְּבֹר בַּפִּימוֹ וְכִנְכוּ. לְהַנִּיר כִּי מְטַהָרָם מְּקוֹר מֵיְם חַיִּים. מִקְוֹה יִשְׁרָאֵל מְנַבְּּקם מֵיִם נִאָּמְנוּ: בְּסְרִים בְּטְהַר יִנְיִם וְנִיְם וֹנְיִם וְנִיְשִׁרוּ. וְיְטְהָרוּ. יְחָבְּשׁוּ בְּחָרְשׁי בְּקְרִים מְבִּים יְצְחָבוֹּ עִיְרָאֵל מְבַּבְּיוֹ יִנְיִלוּ בְּרַעַר יַעַבְרוּ בְּיִרְאָה. קְּרוֹשׁ בְּבְּעִר יִעַבְרוּ בְּיִרְאָה. קְרוֹשׁ וּלְבִּבְּים בְּעִבְּים נְּעִרְיוֹ בְּרָבְּיִם בְּעוֹיִם וְמָר: נְחָבְּקִים בְּעוֹ יְמִין וּלְנַצְּים בְּנְנִינוֹרת וּלְהַנְעִים וְמֶּר: נְחָבְּקִים בְּעוֹ יְמִין וּלְנַצְּים בְּעִבְיוֹ בְּרְנָנְה. וְשְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׂינוּ גָצָח: שְׁשִׁים וְנָלִים בְּשְׁמִחָה בְּשְׁמוֹ בְּלְבִים בְּעִוֹים בְּשְׁמוֹר בְּנְבְנִיוֹ וְיִי אוֹרְם בְּמְבִּים בְּמִלְחָה אֶת־פְּנְיוֹ. וִיוֹ אוֹרְם לְבוֹים בְּשְׁמוֹר בְּרְבָּנְיוֹם וְנְלְים בְּשְׁמוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁמוֹר בְּנְבִיוֹ וּוֹיִי אוֹרָם בְּשְׁמוֹף וְשִׁמְחָה אָת־פְּנְיוֹ. וִיוֹ אוֹרְם בְּבָּבְיוֹ בִּרְנָבְה. חִבְּשׁוֹן וְשְׁמוֹן וְשְׁמְחָה אָת־בְּבְנִיוֹ. וִיוֹ אוֹרְם בְּבְּבְיוֹ שִּמְחָר בְּנִים בְּשְׁמוֹן בְּיִבְּים בְּשְׁמִוֹף בְּנִים בְּשְׁמוֹן בִּיִים בְּשְׁמִחְה אָת־בְּבְנִיוֹ. וִיוֹ אוֹרְכִם בְּשְׁמִחְר הְנְבְבּיוֹ שִּבְּיִים בְּבְּבְים שִׁבְּיִם בְּשְׁמִחְר בְּבְבְיוֹ בְּיִים בְּשְׁמִוֹים בְּעִים שִׁבְּבְּים מִיּים בְּבְּשִׁים בְּבְּבְיוֹב בְּנִינִים בְּנִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְיוֹם בְּשְׁמְיִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּעִבְיוֹם בְּעִבְּים בְּעִבְּים בְּעִים בְּבְּבְיוֹם בְּעִבְּים בְּבְיִים בְּבְּבְנְים בְּבְּבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּבְים בְּשְׁיִים בְּבְיּבְים בְּבְיוֹבְית בְּשְבְּיוֹ בְּיבְים בְּבִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבִּים בְּיוֹים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבְּים בְּבִים בְּיוֹים בְּבְּים בְּבְּבִים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיבְּים בְּבִים בְּבִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוּבְּים ב

וְילְם טוֹב הָיָה עוֹשֶׁה פּהֵן גָּרוֹל לְכַר־ אוֹהַבְיוֹ בְּשֶׁנִּכְנֵם בְּשָׁלוֹם וְיָצָּא בְּשָׁלוֹם בְּלִים בְּבְּלִים בְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּלִים בְּבְּיִים בְּעִּלּים בְּבִּילִים בְּבְּיִים בְּבִּעִים בְּבְּילִים בְּבְּלִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּילוֹם בְּבִים בְּבְּילוֹם בְּבְילִים בְּבָּבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּילוֹם בְּבְילִים בְּבְּעִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבְּילוֹם בְּבְילִים בְּבְּעִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבְילוֹם בְּבְילִים בְּבְעִים בְּבְילִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבְּילוֹם בְּבְילִים בְּבְעִים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבְּילוֹם בְּיבְים בְּבְּבְים בְּבְּילוֹם בְּיבְים בְּבְּילִים בְּבְים בּבְּילוֹם בְּילִים בְּיבְּילוֹם בְּבְים בְּבְּילוֹם בְּבְיבְים בְּבְּילוֹם בְּיבְיבְים בְּבְּילוֹם בְּבְיבְים בְּבְּילוֹם בְּיבְיבּים בְּבְּילוֹם בְּבְיבְיבּים בְּבְּילוֹם בְּבְיבְיבּים בּיבְּילוֹם בְּבְיבְים בּיבְים בּיבְים בְּיבְּילוֹם בְּיבְיבְי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנְיְךּ יְיָ אֶלְהִינוּ וֵאלֹהֵי אֲבּוֹתְינוּ שֶׁהְהֵא הַשְּנָה הַוּאת הַבְּאָה עָלֵינוּ וְעַל כְּל־ עַמְּךּ בִּיח יִשְׂרָאֵל.

ע"ם א"ב. ק' שְׁנָרְת אְטֶם. שְׁנַת בָּרְבָה. שְׁנַת גְּוָרוֹת טוֹבוֹת מִלְפְּנִיְךְּ. שְׁנַת דְּנָן תִּירוֹש וִיצִּהָר. שְׁנַת הַרְוָחָה וְהַצְּלְחָה וְקַיְּמִים. שְׁנַת וְעוֹר בִּית מִקְדְּשְׁךְ. שְׁנַת וֹוֹל. שְׁנַת חַיִּים טוֹכִים מִלְּפָּנִיךְ. שְׁנָה טְּלוּלָה וּנְשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה. שְׁנַת יַמְתִּיקוּ מִנְרִים אָת־תִּנוּכְתָם. שְׁנַת כַּפְּרָה עַל כָּל־עֲוְנוֹתִינוּ. 333 Abobah.

inenbeten ibre Grucht: Dant verfunbeten, Die beimbrachten Saaten bes Friedens: Loblieber ließen erichallen, Die jubelnb ibre Garben einbrachten. Mus ber Erbe Tiefen ericoll Breisgefang: bas Seit Gottes funbeten, Die in Schagren bes Beges gogen. Die Soffnnug berer, bie ibn 1) ausgefandt, mar erfüllet, ibr Gebnen gemabrt, wie Schneefilble am beifen Grntetag labt und erquidt, Bon ihrer Unlauterfeit befreiet, von ber Gunbe Comus gereinigt. poll und gang ju Lauterfeit und Reinheit wieber erneut, baf tund es merbe, baf Er, ber fie lautert, ein Quell ift lebenbiger Muth. Gr. Biergele Soffnung, ber fie rein macht von Schuld, ein nie verfiegenber Strom. Go maren fie ju lautrer Schulblofigfeit wieber gelangt, erneuet wie ber junge Morgen, pon jebem Rieden befreiet. Gottes Berberrlichung mar in ibrer Reble, auf ibrer Runge Bubel, in ihrem Munbe neuer Lobgefang. Gie jauchaten in beiligem Schauer, bienten ibm in Ehrfurcht, bem Beiligen Bisraele, ber bie ibm Geweihten beiligt, mit Cang und Rlang, mit Sall und Schall ibn ju verberrlichen, in Lobliebern ibn ju feiern. und in bolbem Cange. Bon ber Dacht ber bocherbobenen Rech. ten Gottes maren fie umichlungen, gehalten burch feine Sant, bie erfullt ift mit Berechtigfeit. Sinwallten fie, in feine Thore mit Bubel einzugieben, und Wonn' und Luft mar fur ftete ihr Theil, froblodend und freudig in feinem Ramen ben gangen Tag, monnerfüllt por feinem Untlige. Ihres Lichtes Glang brach berpor wie Morgenroth, ibre Stimme erboben fie jubelnb in ber Berrlichfeit bes emigen Bortes: Beil bem Bolfe, bem Goldes marb. Beil bem Bolte, ben Gott ber Emige.

om Und einen Festrag bereitete ber hohepriester all seinen Broten bineingsgangen in das Bestigthum und berausgesommen war in Frieben, oben jeglich iblies Beggeniß. — Und also lautete das Gebet bes hohenpriesters am Subnetage, wenn er aus bem Allerheitigsten sam ohne Unfall, wohlbebatten.

yn (Gem.) Sei es Dein Bille, Ewiger, unfer Gott und unferer Bater Gottl bag befest aber, bas anfebt filt uns und ann Iidrach, fei ein Jahr, in bem Du Deinen Segensichab uns aufthuft, ein Jahr ber Fille, bes Segens, heilvoller Berhängniffe

¹⁾ Den hobenpriefter, ben Bertreter bes gefammten Boltes vor Gott.

שָׁנֵת לַחְמֵנוּ וּמִימִינוּ חִבָּרֵך. שְׁנַת מַשְּׁא וּמַתְּן. שְׁנַת לְבֵית מָקָדָשֵׁנוּ. שָׁנַת שְׂבַע. שָׁנַת עְנֵג. שָׁנַת ימתנו תברה. שנת צאתנו וכואנו קהלנו חושיע. שָׁנַת שַׁלוֹם וְשַׁלָוַה. (שַׁנַה שָׁתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת שלא תפיל אשרו לארצנו. ק"וח שבה ישראל וה לוה ולא לעם אחר בתחה בו

אַנְשֵׁי הַשָּׁרוֹן הָיָה אוֹמֵר. יָהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵיךּ יִי אַלהֵינוּ וָאלהֵי אַבוֹתִינוּ שֵׁלֹא יֵעשׁוּ בַתִּיהַם קבריהם:

von Dir, ein Jahr bes Getreibes, Wiostes und Deles, ein Jahr bes Gebeihens und Gelingens und bes Bestandes, ein Jahr bes Bereines in Deinem Seiligthume, ein Jahr bes Ueberfluffes, von Dir gesegneten Lebens, ein thau= und regenreiches Jahr bei Sonnenhite, ein Jahr, in welchem die Feldfrüchte ihren Saft voll Guge spenden, ein Jahr ber Guhne all unserer Gunden, ein Jahr, in dem Du unser Brot und Wasser segnest, ein Jahr bes Berkehrs und Wandels, barin wir in's Beiligthum gelangen, ein Jahr ber Sättigung, ber Wonne, in bem Du Die Leibes= und Erdfrucht segnest, unfern Gin- und Ausgang segnest, unferer Befammtheit aufhilfst, in welchem Dein Erbarmen gegen uns liebenb sich rege, ein Jahr bes Friedens und ber Stille, in bem Du uns frei heimführeft in unser Land 1) ein Jahr, in welchem fein Weib eine Fehlgebnrt thue, ein Jahr, ba Du uns fröhlich in die Beimath bringest, ein Jahr, in welchem Dein Bolf Jisrael Reiner bes Anbern bedürfe, und feines fremden Bolfes, weil Du Segen giebst bem Schaffen Deiner Sand. -

ועל Und für die Bewohner des Scharon sprach er das Gebet: D gieb, unfer und unferer Bater Gott! bag ihre Baufer nicht ihre Gräber werben mögen 2).

¹⁾ Diese und ahnliche Wendungen, wie fle spater veranderte Berhaltniffe an die hand gaben. find in dies Gebet nachträglich eingeschaltet worden.
2) Der sehr vortommende Einfturg ber hauser in ber Ebene Scharon (am Mittelmeer in Palastina gelegen) und viele badurch berbeigeführte Ungludsfalle erregten die allgemeine Theilnahme so fibr, bag ihrer im Gebete erwähnt warb.

ת'אֶמֶת מהרנָהָרָר הָיָה כֹהֵן נָרוֹל כְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָרְשֵׁי הפרשים בשלום בלי פנע:

	-10 -1 T T T T T T T T T T T T T T T T T T	
קהל	תון ע"ם א"ב .	1
בוראה כהן:	הֶל הַנִּמְתַּח בְּּדֶרֵי מֶעְלָה.	
מַרְאָה כֹהֵן:	רָקִים הַיּוֹצְאִים טִוִּיו הַחַיּוֹת.	
:מראה כהן	יל נְּדִילִים כְּאַרְבַּע קְצָוֹת.	כנו
מַרְאַה כֹהֵן:	מות הַקַּשֶׁת בָּתוֹךְ הַעָּנָן.	
: מַראַה כהַן	ור אָשֶׁר הַלְּבָּישׁ צוּר לִיצוּרִים.	בָרוֹ
מראה כהן:	יר הַנָּתוּן בָּתוֹךְ נִנַּת חֱמֶר.	
: מַראַה כהַן	י הַנָּתוּן עַל מֵצַח מֶלֶךְּ.	
מראה כהן:	ֶםֶר הַנָּהָן עַל פְּגֵי חָתָן.	

אמה (Borb.) 3a wohl, herrlich prangte ber Hobepriefter, wenn er aus bem Alerbeiliaften fan wohlbebalten, obne Unfall.

(Borb.) Gleich bem gurnen Zelte, gespannt in ben Boben, (Gem.) mar bes Prieftere Gestalt.

Gleich ben Blipen, bie zuden aus bem Schimmer ber himmelsgestalten, war bes Priesters Gestalt.

Bleich ber purpurblauen Schnur, prangent an bes Gewandes Eden, war bes Prieftere Geftalt.

Gleich bem Bogen, ber farbig glangt am Bewolfe,

war bes Briefters Geftalt. Gleich bem Schmelge, mit bem belleibet ber Schöpfer feine Gebilbe, war bes Priefters Geftalt.

Bleich ber Rofe, bie glanget im prachtigen Barten,

mar bes Prieftere Geftalt. Gleich bem Diabem, geschlungen um bes Königs Stirn,

mar bes Prieftere Beftalt.

Gleich ber Buld, Die erftrablet auf bem Antlit bes Brautigams, mar bes Briefters Geftalt.

כִּטְחַר הַנַּתוּן בָּצָנִיף טַהוֹר לחלות פני מל וַכהָן נַרוֹל עומר

יי עַיִן רָאַתָה כָל־אֵלֵה. ק׳ הַלֹא לִמִשְׁמַע אָוֹן דַאַבָּה ח' אשרי עין ראתה אהלנו. בשמחת נו. דיצת קהַלֵנוּ. יֹהַלֹא לְמִשְׁמֵע אוֹן יּ הַלֹא לִמִשְׁמֵע אָוֹן דָאַבָרו נַפְשׁנוּ : רַאַתַה וָבוּל הַמִּתַבַּן. חֵי בּוֹ שַׁכַן. קֹתַלֹא לִמִשְׁמַע אָוֹן דָאַבָּה

Gleich ber ungetrübten Reinheit bes Priesterstirnbundes, war des Brieftere Geftalt.

Bleich bem Sterne, ber glänzet im außerften Often,

mar bes Briefters Gestalt.

50 (Borb.) So war das Alles, so lange der Tempel auf seinem Grunde stand, und das Heiligthum auf seinen Pfeilern ruhete, und der Hohepriester seines Dienstes waltete, - es sah es seine Zeit und sie war froh.

(Borb.) Glücklich bas Auge, bas all Das geschaut, (Gem.) Uns betrübt sich bei ber Kunde davon die Seele. (Borb.) Glücklich bas Auge, das unser Prachtgezelt geschaut, Die Wonne unserer Schaar im Jubellaut.

(Gem.) Uns betrübt fich bei ber Kunbe bavon bie Seele. (Borb.) Glidlich bas Auge, bas ber Wonne gelauscht, Die freh und jauchzend bie Gemeinde durchrauscht. (Gem.) Une betritbt fich bei ber Kunbe bavon bie Geele.

(Borb.) Glüdlich bas Auge, bas gesehen ber Sanger Mengen Wit all ben holben Liebestlängen.

(Gem.) Uns betrubt fich bei ber Runde bavon bie Geele. (Borb.) Gliidlich bas Auge, bas geschaut ben Prachtpalast, In bem ber Emiglebende fand feine Raft.

(Gem.) Une betrübt fich bei ber Runde bavon bie Seele.

נְפְּשֵׁנוּ: י׳ שַׁשְׁרֵי עֵין רָאֲתָה שִׁמְחַת בֵּית הַשְּׁוֹאֱכָה. עַם שׁוֹאֶבֶה רְוֹחַ הַקְּהָשׁ רְוֹחַ נְדִיבָה. יּ׳ חֲלֹא לְמִשְׁמֵע אִוֹן דָּאֲבָה נַפְּשֵׁנְוּ: י׳ שִׁשְׁרֵי עֵין רָאֲתָה פְּרִישׁת כּהֵן בְּהָשֶׁמֵע אִוֹן דָאֲבָה נַפְשֵׁנְוּ: י׳ שִׁשְׁרֵי עֵין רָאֲתָה פְּרִישׁת כּהֵן בְּהָשְׁמֵע אִוֹן דָאֲבָה נַפְשֵׁנְוּ: י׳ שִׁשְׁרֵי עֵין רָאֲמָה הְּמִידִים כְּרָבִי עַיְן רָאֲמָה שְׁנִי הַמְּלֶבְּ לְמִשְׁמֵע אְוֹן דָאֲבָה נַפְשֵׁנְוּ: י׳ אַשְׁרֵי עֵין רָאֲמָה הְמִידִים כְּרָבִים עִין רָאֲמָה שְׁנִי הַמְּלֶבְּן מִשְּׁעִיר הַקְּרְבָּן. יּ חְבֹּא לְמִשְׁמֵע אְוֹן דָאֲבָה נַפְשֵׁנְוּ: י׳ אֲשְׁרֵי עֵין רָאֲמָה הְמִידִים כְּרָבִים עִּין רָאֲמָה הְמִידִים כְּרָבִים נְּחַמְע בְּשְׁרֵי בִּיְתְּנְוֹי הְנִיה הְמָשְׁמֵע אְוֹן דְּאֲבָה נַפְשֵׁנְוּ: יִי אֲשְׁרִי עֵין רָאֲמָה הְמִידִים כְּרָבִים נְחַלָּא לְמִשְׁמֵע אְוֹן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנְוּ: יִי אֲשְׁרִי עֵין רָבְיִבְים הְחָמֵע אְוֹן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנְוּ: יִי אֲשְׁרִי עֵין בְּבְּרִים הְמָשְׁמֵע אְוֹן דְּצְבָרְה הָמִיתוּנוּ הָאָבְרים בְּבָּשְׁרֵוּ הְּהָא בַּפְּרָתְנוּ הָּהָה נְבִין הַבְּהְרִם הַנִּשְּׁרִים הַבְּפְּבְרִם הַנְּשְּׁרִים הַנְּשְׁרִים הְמָשְׁתְ הִוֹן הְנִבְּיִם הַבְּשְּׁרִוּ הְשִׁתְּים הְנִבְּיְרִם הַבְּבָּבְרִם הַבְּבְּבְרִים הַנְּיִּתְ הְשִׁת בְּוֹן הְנִבְיּים הְנִבּים בְּחָבְּיִרם הַבְּבְּבְרִים הַבְּבְּרִים הַנְּשְׁרִי הִים הְשִׁבְּילִם הְעִוֹן וּלְבַבְּרִת בְּשְּע. יוֹם אָסוּר בַּאֲכִילְה. יוֹם לְּכִבְּירִם הִבּבְּילָה. יוֹם בְּיִבְשְׁת. יוֹם אָסוּר בַּאֲבִילָה. יוֹם לְּבִילְ הִילְה. וֹם בְּבָּבְילָה. יוֹם בְּלְּילִם בְּיִים הְיִבְּוּים בְּיִבְּיִים הְנִבּיּים הְּעָבוּים הְנִים הְעָבִילְה. בִּשְּבִית בְּיּבְּיבְים הְנִים הְּבָּבְילְה בִּיּתְּים הְנִים הְּבִּים הְבִּים בְּחִבּים הְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְילְה בִּים הְבִּים בְּיבְיבְים בְּבִּים בְּבְּבְילְבִּים בְּבְּבְים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבְים בְּים בְּבְּבִים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְיבְּבְּבִים בְּבְּבְיבְים בְּבְּים בְּבְּבְּבְיים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּב

(Borb.) Gludlich bas Auge, bas sah beim Basserschöpfen bie Lust, Da sie schöpften Geistesweibe, bie burchrauschte bie Bruft.

(Gem.) Und betrubt fich bei ber Runbe bavon bie Seele.

(Borb.) Glucisch das Auge, das sah, wie der Priester ward zum Dienste geweiht, Wie den Namen Gottes er rief in Heiligkeit.

(Dem.) Und betriibt fich bei ber Runbe babon bie Seele.

(Borb.) Glitchich bas Ange, bas die heilige Schaar Im Heiligthume Gottes rauschend ward gewahr. (Gem.) Uns betrübt sich bei ber Kunde bavon die Seele.

(Borb.) Gludlich bas Auge, bas fah, wie ber Purpurfaben erblichen, Gin Zeichen, bak bie Schuld entwichen

Gin Zeichen, daß die Schuld entwichen. (Gem.) Uns betribt sich bei ber Kunde davon die Seele. (Borb.) Glischich bas Auge, das sah der Opferdifte Wallen In den dichtgebrängten Hallen.

(Gem.) Une betrübt fich bei ber Runbe babon bie Geele.

Heilige Wohnung, unsere Schuld verzögert die Zeit der Erlösung. Doch sei das Gedächtniß in Worten unsere Sühne und das Kassteien unseres Leibes unsere Entsündigung. Darum hast Du uns ja in Deinem großen Erbarmen diesen Tag der Versöhnung gesgeben, diesen Tag der Sündenvergebung, zur Tilgung jeglicher Schuld und Verzeihung jeglicher Missethat: — den Tag, an dem

L-committee

אָסוּר בָּשָּׁתִיָּה. יוֹם אָסוּר בִּרְחִיצָה. יוֹם אָסוּר בְּסִיכָה.
יוֹם אָסוּר בִּחַשְּׁמִישׁ הַמִּשְּׁה. יוֹם אָסוּר בִּנְעִילַת הַפַּנְדְּל.
יוֹם שִׁימֵת אַהֲבָה וְרֵעוּת. יוֹם עִוִיבַת קְנָאָה וְתַחָרוּת.
יוֹם שִׁתִּמְחוֹל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ: וּבָעת וּבָעוֹנָה הַוֹּאֹת נְּלוּי וִם שָׁתִּמְוֹל לְבָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ: וּבָעת וּבָעוֹנָה הַוֹּאֹת נְּלוּי וֹם עָיִרוּעַ לְפָנִיךְ וְלִפְנִי כִפָּא כְבוֹהֶךְ. שָׁאִין לְנְוּ לֹא מְנַהֵל נִים לֹא כוֹהֵן נְּרוֹל לְהַקְרִיב קְרְבָּן. וְלֹא מִוֹבָּח לְבִּעְלוֹת עָלִיו בָּלִיל :

ע"פ א"ב כפול.

ק אַרן לְנִוּ לֹא אִשִּׁים. וְלֹא אִשָּׁם. לֹא בַדִּים ּ וְלֹא בְּלוּלוֹח. לֹא גוֹרָל וְלֹא בִּיְרֹם ּ וְלֹא בְּלְוֹח. לֹא גוֹרָל וְלֹא בַּוְרָה. לֹא חֵיבָל ּ וְלֹא הַנְיָה. לֹא וְדִיּיִם ּ וְלֹא חֵיבָל ּ וְלֹא הַנְיָה. לֹא וְדִיּיִם ּ לֹא חֵשְּׁאת. וְלֹא חֲלָבִים. לֹא חֲשָׁאת. וְלֹא שְׁלָבִים. לֹא וְרִיּקְח ּ לֹא יִוְלֵא שְׁלָבִים. לֹא יִנְלִים וְלֹא שְׁלָבִים. לֹא יִנְער הַלְּבָנוֹן. לֹא כִיּוֹר. וְלֹא כַנּוֹ. לֹא לָחָם הַפָּנִים ּ לֹא מִוְבַּח. וְלֹא מִנְחָה. לֹא נִיחְחַ. וְלֹא לָהְלָם לֹא בְּלָב. וְלֹא עוֹלָה. לֹא פָּרְכָּח. וְלֹא עִיֹלָה. לֹא פָרְכָּח. וְלֹא בִיקְם לֹא בִיןְהָב. לֹא קִשְּיֶר. וְלֹא עוֹלָה. לֹא פָּרְכָּח. וְלֹא בִיִּחְתַ. וְלֹא שִׁי ּ וְלֹא שִׁי ּ וְלֹא שְׁלְמִים. לֹא תוֹרָה. וְלֹא חְמִיִדִים: כִּי בַּעונוֹחֵינוּ וְבַּעוֹנוֹת וְנִי תְמִיבוּ לִא שְׁלְמִים. לֹא תוֹרָה. וְלֹא חְמִיִדִים: כִּי בַּעונוֹחֵינוּ וְבַבְּרָב.

ימֵעָת חָםַרְנוּ כָּל־אֻלָּה ע"פ תשר"ק כפול ק' תָּבְפוּל (נ"א תקפוֹ) עָלִינוּ צָרוֹת. תְּלָאוֹת עָבְרוּ רֹאשׁנְוּ: שָׁחַרְנוּ יְשׁוּעָה

קֹלְ הָּלָכָן '(נ"א תקפו') עָלֵינוּ צְרוֹת. הְּלָאוֹת עָבְרוּ רֹאׁשֵנוּ: שִׁחַרְנוּ יְשׁוּעָה וְאָבִוּ הַנְּפָרִי יַבוּ הַקְּמָים עָלִינוּ. רְמוּ וְגַם נְשִּׁאוּ הַאָּבִי הַבְּלוֹם וְהַגַּה הְפָבְּדִתּ: רַבּוּ הַקְּמָים עָלִינוּ. רְמוּ וְגַם נְשָּׁאוּ רְאַשׁ: בְּאְנוֹ בְּעִלֹי עַלִּיוִים בּקְשָׁה עָלֵינוּ סִבְּלְם: צְּכִי אֶרֶץ חְנְפָּה עַלִינוּ צְּמְחָה וְלֹא לִבְרָכָה: פָּנְינוּ לְהַרְבֵּה וְהָגַּה מְעָם פַּח נָפֶּשׁ בָּא בַאְסָמִינוּ: עְשִׂיְהָם וְלֹא לִבְרָכָה: עָשׂוֹחָם וְלֹא מְלְאוּ מֶפֶּק: סְמָבֵר אִם יַרְבָּה כָּרְם. עַשְּׁיְנוֹ וֹחָב בְּשְׁבְּה נוֹלְאוֹן וֹחָבוּ מִשְׁמְנִם וְלֹא מְלְאוֹ מֶפֶּק: סְמָבֵר אִם יַרְבָּה כָּרְם. עַשְּׁיְנוֹים שַׁמְנָם וַלְּאוֹ מְלָּאוֹ מֶפֶּק: סְמָבֵר אִם יַרְבָּה כָּרְם. פוּפוֹנוּ unb Trant, jegliche Gemächlichteit unb jeglicher Genuß bes Leibes und ber Sinne uns ift versagt; ben Tag, an bem Liche eintreten, Neid und Groll schwinden foll; den Tag, an dem Du uns unsere Bergehen vergiebst. — In dieser Beit und Stunde aber ist es ja vor dem Throne Deiner Herre lichteit offenbar und tund, daß wir feinen Führer haben, wie in der Borzeit, feinen Hohenpriester, der unsere Opfer darbrächte, und feinen Altar für unsere Spenden.

םְבָאוֹ לֹא יַשְּׁפִּיעַ יְקָכ: נָאָרְרוּ אִבֵּי שָׁרָר. נִלְּקְחוּ מַשְּׁעֵפִי אְבָּלִּי מִפִּלְּאוֹת צֹאוֹ עָדְרִים דְּלְלוּ. מָגֵּו וּמִמִּיץ וּמַהַרְיוֹן: לְזָנָב וְלֹא לְרֹאשׁ מִפְּלִי לַנְוֹ: כּחֲנוּ לָרִיק וּכָהָלָה. כָּלָה מִבְּּלִי שְׁכָר: יֵד כָּלֹד עָמְל בְּכִשְׁרוֹן. יְרְדָה וְאֵין מִי יַחְוֹיִק: טִלְמַלְנוּ מִיָּם וְעֵר שָׁכֵּר: יֵד כָּלֹד עָמְל בְּכִשְׁרוֹן. יְרְדָה וְאֵין מִי יַחְוֹיִק: טִלְמַלְנוּ מִיָּם וְעֵר יָם. שַּׁרְפָּם וֹא סָפַּק לָמוֹ): חְשֵׁכָה לְעִין מֵשְׁהַבּר. חֻשַּׁב שְּׁכְרוֹ לְמַפָּח: וְעָמוּ מַלְנֵה וְלֹנֵה. נָה בְּנָה שְׁלְחוּ מַעֲחָה: וְנַלְאוּ יְדֵי מַמְצִיאִי יָד. וְעָשִׁיר לֹא חוֹנֵן רְשׁ: הֵן אֶרֶץ נִמְבְּרָה בְּיַר רְעִים. הָמוֹן בָּה לֹא מָצְאוּ בְּנִח: דְּכִיר בִּירוֹ אֲלְהַוֹנוּ שְׁמִם. בְּיַר רְעִים. הָמוֹן בָּה לֹא מָצְאוּ בְנִח: דְּכִיר בִּירוֹ אָלְרָתוֹ שְׁמִם בּּבּל: בְּעַל: בְּיִב מְמִצִיים: נִיל נָנֶה שְׁבֵּרוֹ הָּנִים הָּחֶסְר: אֲלְהַוֹנוּ שְׁמִם. דְּבָיר בִּירוֹ אָרְחָת אָב חָמִיד. בְּכֵן בָּשֶׁן בְּנִים הָּחֶסְר: אֲלוֹן בַּוִת בְּאוֹרָת: בְּמִר הָמִיד. בְּנִן בָּשֶׁן בְּנִים הָּחֶסְר: אֲלוֹן בַּוֹת בְּאוֹרָת: בַּמִלוֹים: בָּמִן בְּנִים הְּתְבִיר: אֲנִיל בִּית בְּאוֹן בִּיִת בְּאוֹם בְּיִת בְּמִין בְּנִים הְּחָבִיר: אֲרוֹן בַּיִת בְּאִנִים בְּבְּים הָּבְּים הָּתְּבִיר: אֲלוֹן בַּיִת בְּאוֹיִר. בְּיִב בְּמִים הָּנִים הְּעָּים: אִבּיל בְּיִת בְּאוֹן בָּיִת בְּלוֹם בְּיִם בְּבְּעוֹן בּנִים הְּבָּעוֹן בּּיִת בְּאֹים בְּנִים בְּבִים בְּיִבּים בְּבְּבוֹם בְּבִים בְּבְּבוֹים בְּבִים בְּבִים בְּיִם בְּבְיִם בְּבִים בְּיִבּים בְּבִים בְּעִים בְּיִבּים בְּבִּים בְּבְּתְיִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּה בְּעִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּבִים בְּיִבּים בְּבִים בְּבְּבִים בְּיִים בְּבִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבִּבְּים בְּבְּבְים בְּיוֹים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיִים

וּמְשַּׁחָרֵב בֵּיח מִקְּדָּשׁנְוּ

ע"פ תשר"ק

ק' תַּנוֹת ערות לא נוּכָל. שָׁבֶר בְּכָל־יוֹם וַאֲנָחָה: רָבְּחָה בָנוּ חַלְּחָלָה. קָרֶן יָרְדָה עַר עָפָר: צָרֵי עִין מָצְאוּ יָד. פְּוְעַלֵּי שֶׁקֶר חַיִּל עֲשׁוּ: עוֹשִׁי צְּרָקָה לֹא נָרָאוּ. שִׂוּנָאֵי בָּצַע לֹא עָמֶרוּ: נִרְמִינוּ כִּכְלִי רִיְק. מַכּּלֹ

עושי צָּדְקָה לא נְרָאוּ. שְּוּנְאֵי בֶּצַע לא עָקְרוּ: נְדְקִינוּ כְּכְיִי רִיקּ. מִבּּל נִשְּאַרְנוּ עָרוּמִים: לא נְבִיא וְלֹא חָוּוֹן בָּנִוּ. בְּעִוֹּרִים נְגַשֵּׁשׁ וְנֵלֵך: יוֹם נִשְּאַרְנוּ עָרוּמִים: לא נָבִיא וְלֹא חָוּוֹן בָּנְוּ. בְּעִוֹּרִים נְגַשֵּׁשׁ וְנֵלֵך: יוֹם נֹאמֵר מֵח בְּסוֹפֵּנְוּ. שוֹב מְוֶת מֵחַיִּים אָמָרְנוּ: הַוֹּיְנוּ חְּלוּיִם מִנֶּגְרַיּ זְרִים לְרָאשׁ וַאֲנַחְנוּ לְזָנָב: וּמַה נִעשְׁה וַחֲשְׁאִינוּ עְשׁוּ. הֵן אָנוּ כְּלֹא הָיִיְנוּ: דְּלִים לְבָּעוֹים וּשְׁפָּלִים. גְּעוּלִים מְאוּסִים וּכְוּוּיִם: הֹי בְּנִי נֵבֶר מְשִׁלוּ בְנוּ. דְּלִים נִבְּרִנוּ אָבָרֵנוּ: אָרוֹן הָקּל עָלֵנוּ. וּשְׁלַח נִשְׁע לְגַאָּלֵנוּ:

אָלהַינוּ וַאלהֵי אַכוֹתִינוּ

ע"פ תשר"ק

1147114

י אַל פַּעשׁ עפָנוּ כָּלָה. האחו יָרְךּ בַּפִּשִׁפְּט. בְּבוֹא תוֹבָחָה לְנָנְרָדְּ. שָׁמֵנוּ מִסִּפְּרְדְּ אַל תִּמְח: נִּשְׁתְּדְּ לַחַתוֹם מוּסָר. רַחַמֶּיְדְּ יָקַדְּמוּ רָנְוָדְּ: דַּלּוּת מַעֲשִׁים

אלהינו Unfer Gott und unferer Bäter Gott!

D laß uns nicht zu Grunde gehen, wenn Deine Hand des Rechtes waltet! Wenn das Strafgericht vor Dir anhebt, o lösche unsere Namen nicht aus Deinem Buche! Trittst Du heran, das Urtheil zu besiegeln, o lasse Dein Erbarmen Deinem Zorne vorauseilen! Siehst Du uns arm an guten Thaten, lasse Deine

בְּשׁוּרֶךְ. לֶבֵּב צָּבֶּק מָאֵלֶיְךּ: הוֹרֵנוּ מַה שָׁנִּצְעַק לְפָּנֶיְךּ. צַּוָה יְשׁוּעָרֵגוּ בְּמַפְּנִיעַ: וְרָשִׁיב שְׁבוּת אֲּהָלֵי תָם. צַּוָּה יְשׁוּעָרֵגוּ בְּמַפְנִּיעַ: וְכוֹר שַׂחְהָ לֹא תִשְּׁבַח ערוּת מָפִּי וַיְרְעוֹ: חוֹתַם הְעוּרָה הַּחִיר. סוֹרְךְ שִׁים בְּלְפוּרָה: מַבּּוּר אַנֵּן הַפַּחַר. נָא אַל יִחָטֶר הַפְּוֹנֵ: יי׳ יְדַע אָת־ מַבּוּר אַנֵּן הַפַּחַר. נָא אַל יִהָטֶכַר הַפְּוֹנֵ: יי׳ יְדַע אָת־ אֲשֶׁר יִדְעוּךְ. מַנִּר עַם לֹא יְדָעוּךְ: כִּי תָשִׁיב לְבִצְּרוֹן. לְבוּרִים אֲסִירֵי הַהִּקְנָה:

וְהַן אָנוּ עַפָּה

ע"פ תשר"ק

5.000kg

מְנָחֶם. כָּאֵנוּסִים וָאֵין מֵנוֹם:

ק' כָּתְוֹעִים וְאִין לְבֵּקּשׁ, כִּשְׁבוּיִם וְאֵין לְשׁוֹבֵב: כִּרְעֵבִים וְאֵין לְהַאֲכִיל.

כִּקְנוּיִם וְאִין לְקָנוֹת: כִּצְמַאִים וְאֵין לְהַשְׁקוֹת. כִּפְּחָאִים וְאֵין לְקַבִּים וְאֵין לְהַשְׁכוֹר. כִּנְתַבְּים וְאֵין לְהַשִּׁכוּ. כִּנְתַבְּים וְאֵין לְלָפֵּר. כִּעְמִאִים וְאֵין לְאָהוֹב: כְּנְתַבְּים וְאֵין לְלָפֵר. כִּמְנִיּים וְאֵין לְהָשׁכוֹר: כְּלְפוּחִים וְאֵין לְשֵבֵר: כַּנְתַבְּים וְאֵין לְלָפוֹר: כִּחוֹמִים וְאֵין לְחָב מְנוּחָה. כְּבַפוּפִים וְאֵין לְמַבְר: כִּיחוֹמִים וְאֵין לְהָבּר: כִּאֲבַלִים וְאֵין לְחָב מְנוּחִים וְאֵין לְכַבֵּר: כִּאֲבַלִים וְאֵין לְחָבְנִם: חֹיִים וְאֵין לְכַבְּר. כִּבְוֹיִם וְאֵין לְהַבּר: בִּאֲבַלִים וְאֵין לְחָב וְאֵין לְכַבֵּר: בִּאֲבַלִים וְאֵין לְהָבּר. כִּבְּוֹנִים וְאֵין לְכַבֵּר. כִּבְוֹיִם וְאֵין לְכַבֵּר: בִּאֲבַלִים וְאֵין בּיִבּר: בִּאֲבַלִים וְאֵין

Gnade herankommen aus Deinem Willen. Lehr' uns, wie wir vor Dir flehen sollen, entbiete Dein Heil unserer Fürbitte. Stelle sie wieder her, die Zelte des Untadligen'). Sieh', wie seine Pforten verödet sind. Denke, wie Du verheißen, daß nicht in Bergessenheit kommen werde das Zeugniß aus dem Munde seiner Sprößlinge. Löse das Siegel Deines ewigen Zeugnisses, offenbare sein Geheimniß denen, die es erforschen. Laß in dem Kreise der Deines Wortes pflegt, den reinen Erguß Deiner Lehre nicht sehlen. D erkenne gnädig Die an, die Dich erkennen; laß die Abgewandten dahingehen; sühre zurück in Deine neugesestigte Stätte die von den Fesseln des Hossens Umschlungenen.

¹⁾ Die Wohnungen 3ieraele, ber Rachtommen Jaatobe, ber in ben "Belten" (ber Lebre) weilte.

אלחינו ואלחי אבותינו

ק אם העינו לא תחענו. אם שנגנו לא חשלנו: אם רסקנו קרב נא. אם קבבנו לא תרחק: אם צעקנו לא תעלים. אם פשענו לא תפרע: אם עוינו לא תשור. אם כַרנו לא תָסוּר: אָם נָקְמְנוּ לא תִלְחָם. אם מרינו לא תמרנו: אם לצנו לא תלחץ. אם כחשנו לא תכלה: אם יבדנו לא תשביע. אם שעינו לא תפאפאנו: אם חבלנו לא תחבול. אם ורנו לא תוכור: אם וכַּחָנוּ לא תוֹכִיחַ. אם הַרְשַׁענוּ לא הַהַרוֹף: ה אם דפקנו לא תרחה. אם נעלנו לא הגעל: אם באנו לא תמאס. אם אשמנו לא תאבר:

ומרוב עונינו

ש"ם א'ת כ"ש -

ק׳ האות לכ לא השנני. שקט קוינו ויבא רנו: רום קרן והנה שפלח. קרבה ישועה אָמַרְנוּ וְנְחָרְחֲקָה: צְפִּינוּ לְטוֹבָה וּבֶרְחָה מְמֵנוּ. פּח נָפָשׁ בָּא בַאַסְמֵנֵנוּ: עַצְּבוֹן בְּמִשְׁלַח יָבֵינוּ. שְׁמְחָה עַרְבָח מָאָרַץ: נאררו יבולי שרה (בְּרְכוֹתִיתָּ). מעם מהַרְבָּה נָבִיא: לַחְמָה לְרוֹוֹן ולא לשבע. כחה לא חוסיף הח: יבי עטליה מושטו. שרפם לא ימצאו בה: חלב משמנית לורים. ומורות עדנית לנכרים: ונמברה

וואלהיני Unfer Gott und unferer Bater Gott!

DN Saben wir geirrt, o lag uns nicht irre geben; haben mir gefehlt, lag une nicht bem Babne! Saben wir une von Dir entfernt, bring' une Dir nabe; naben wir Dir, o bleibe nicht fern! Rufen wir, entziehe Dich une nicht! Saben wir gefrevelt, ftrafe nicht; baben mir gefunbigt, trag' es une nicht nach! Ginb wir abgewichen, weiche nicht von une! - Baren wir übermutbig, bent' es une nicht; haben wir Bofes gethan, verftog' une nicht! Benn wir antlopfen, weif' une nicht ab; wenn wir une verfchulbet, bermirf une nicht; wenn wir fommen, verschmab' une nicht; wenn wir une vergangen, o lag une nicht vergeben!

אָרֶץ בְּיֵר רָעִים. רוֹן בָּצַע לֹא מְצָאוּ בָהּ: ח׳ דְּמִינוּ גַּם מִמְּצוֹא יָר. גָּלָה שְׂבֵר הַיִצוּרִים: בִּעוֹגִינוּ בִּית מִקְרַשׁ אֵל חָרֵב. אָפַף חָסָר מִכָּל־ אָנוֹשׁ:

אַלחִינוּ וִאלחִי אַבוֹחִינוּ

י האבר למחות אַשְמִינוּ. הָבוֹא לְחַרֵּש יָמִינוּ: הְגַלֶּח שְׁנַת שְׁלוֹמֵינוּ. תַּרְנִּיל לְנַרֵּל אָת שְׁמִנוּ: תַּחַרוֹף שְׁנַת שְׁלוֹמֵינוּ. תַּרְנִיל לְנַרֵּל אָת שְׁמִנוּ: תַּחַרוֹף

מָהַרוֹם מִתְּקוֹמְמֵינוּ. תּוֹפִיעַ מִפְּרוֹם לְרוֹמְמֵנוּ: תִּוֹבִּוֹרִוֹ מִקְּיִמְנוּ: תִּוֹפִיעִ מִפְּרוֹם לְרוֹמְמֵנוּ: תִּוֹשִׁ מִנְחֵם לְנַחַמֵנוּ: תִּשְׁתִּוֹ שִׁמְנוּ: תִּשְׁתִּוֹ בִּי אֲתָּר רוּא אָלְהֵינוּ: תְּבַפֵּר עֲוֹן וְרוֹגְנְוּ. תְּלְוּי ראשׁ תִּמֵן לְהַתְּנִוּ: תִּמְחוֹל עִקְשׁוּת מֶרְיֵנְוּ. תִּעְנִּה עָתְר לְּהְשׁׁתְּוֹ לְּהְתַּבְנוּ שִּׁפְיַבת שִׁיחֵנוּ. תַּעְנִה עָתְר לְּהְשׁׁתְּנוּ: תִּקְבִּית שִׁפְּיבת שִׁיחֵנוּ. תִּעְנִה עָתְר בְּבְּעִנִּוּ הַבְּעָבְים פִּרְיֵנְוּ: תִּקְבִּים מִוְּכְּוֹת שִׁבְּכֵּת שִׁיחֵנוּ. תִּקְבָּית שִׁבְּנוֹי הַבְּעִנְוּוֹ הִקְנְוּוֹ הִחְנִוּ. תִּקְבֵּנוּ וְבָּאִוֹר חִרְבִּיקְנוּ: הִשְּׁתְּנוֹי. תִּעְבִּה לִים מִוְבָּחוֹנוּ. תִּיְבְּיִתְנוּוֹ בִּיתְנוּוֹי. תִּעְבִּה לְנִים מִוְבְּחוֹנוֹי. תִּקְבְּבר בִּץ מְשִׁיחֵנוּ. תִּרְבָּבר בִין בְּאוֹוֹר חִרְבִּיקְנוּי. הִשְּבְּתוֹיוֹ הִבְּתְנוֹי. תִּבְּבר בִּין מִיְשִׁיחֵנוּ. תִּקְבְּבוֹין וְבָאִוֹר חִרְבִּיִקְנוּ. הִּבְּתְנוֹי. תִּבְּתְנוֹי. תִּיְבְבִּיוֹנוֹי. תִּקְבְּבוֹין וְבָאוֹיוֹר חִּבְבּית עִיִּים מִּנְיִים מְּנִים מִּיְנִוּוֹי. תִּיְבְּבוֹנִוּוּ תִּיִּבְּת בְּיִבְּיִּוֹיִים מִּנְתִּים מִּנְיִים מְּנִים מִּנְנוּוּ וְבָּאוֹוֹר חִרְבְּיִים נִינִים מִּנִים תְּנִים תְּנִים הְּבִּיתוֹנוּ וּבְבְּאוֹוֹר חִרְבּיוֹנִים בְּיִבְּיוֹת נְבְּחֵנוֹי וְבְבָּאוֹוֹר חִרְבּיִיקְנוֹי מִיִּים מִּנְיוֹי תְּחְבּיוֹנִיוֹ וְבְבָּאוֹוֹר חִרְבְּיִוֹיִים מִּנְיוֹי בְּיִים מִּנְיוֹת וְבְבָּאוֹוֹר חִרְבּיִבְיוֹת נִיבְים מִּיִּים מִּנְיוֹ תְּיִּים מִּנְיוֹ תְּבְּיִים מִּבְּיוֹ בְּיִים בְּיִּבְּית מִבְּיוֹ בְּבְּיִים מִּיְבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיוֹים בְּיִים מִּיִים מִּיּבְיוֹם בְּיִים מְּנִים מִּנְיוֹים מְּיִּבְּיוֹת וּיִים בְּיִים מְּיִים מְּנִים מִּבְּים מְנִים מְּבּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים מְיִבּיוֹים בְּיִים מְּנִים מִּבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹים מִינִיוּ וּיִבּים מִּיּנִיוּ וְּבְּיוֹת מִיּבְיים מִּבְּים מִּיוֹים בְּיוֹים מְיוֹם מִּיתְּיוֹים בְּיוֹים מְבְּיוֹים מִינִים מִּבְּיוֹם מִינִים מִּיּבְּיים מִּבְּיתְיוֹים מְּבִּים מִּבְּים מִּבְּים מִיבְּים מְּבְּים מִּבְּים מִּבְּיוֹים מִּיּבְּים מִּיּים מְּבְּיוֹים מְיוֹים מְּיבְּיוֹיוֹים מִּים מְּבְּיוּ

אלהינו Unfer Gott und unferer Bater Gott!

herbei, unsere Tage zu erneuen; laß aufstrahlen bas Jahr unseres Heils; lasse Deine Fahne wehen, baß unser Name geehrt seil Glänz' aus Deinen Höhen hervor, uns zu erheben! Denke Deines Erbarmens, Dich unser anzunehmen; laß eilen zu unserer Aufrichtung den Trost! Reinige uns von Unlauterkeit; mache kund, daß Du bist unser Gott! Sihne unsere schweren Bergehen; ersheb' unser Haupt, daß freudig wir leben! Berzeihe, wo wir krumm wandelnd uns Dir empört; thue den Spruch, daß wir blishen und gedeihen! Horch den Erguß unseres Flehens; erhöre den Drang unseres Betens; richte unsern Altar wieder auf; laß unserer Lippe Wort zum Heile gereichen! Laß der Erlösung Zeit herbeikommen; nimm in Gnaden an den Wohldust unserer Spenden; führe zurück unsere Berstoßenen von der Erde Enden! Stütz' uns und eigne uns Dir, wie den Gurt der Lenden.

אלחינו ואלהי אבותינו

י אורף קונים למשקה. ברחמים נרולים משוב אליה:

נלר לה יום נקם בלב. רְבַּרָה יִשְׁלֵח (חַרְפְּאָנוּ:
הָאֵר פְּנֵיךְ אַלֵּינוּ. וְשִׁל מִשְׁבָּחוּנוּ לְנַצֵּח: וְבֹּרֹ חַתְּרְפָּאָנוּ:
קָבָר וְבוֹר. חַשֵּאת נְעוֹרִים אַל מִוְפוֹר: שְׁמָאָה מִנְּלְינוּ
הָחַפוֹר. לְבְבָּנוּ אַלְחַינוּ נַפְשְׁךְ אֵל מִשְּׁבֶּח: וְבֹלוֹלוֹת אַחֲבְרִיף.
קָבְנוּ וַחַבִּיאֵנוּ מְלְבֶּיְּ הַ בְּעֲרֵנוּ וְטְלוֹרְ וְלְבִּיְרִיןְ אַחֲבִייף. מְשְׁבָּנוּ וְנְרִיוֹץ אַחֲבִייף. מְשְׁבָּנוּ וְנְרִיןץ אַחֲבִייף.
בְּאַפֶּרְים: שְׁבִּוֹנוּ מְלַבְיִי בְּשִׁלְּהָוֹ וְנְרִוֹץ אַחֲבִייף. עת
הְבִּאֵנוּ לְנֵיךְ לְבִּיְבְּ בְּקְרָאִי שְׁמָרִיף.
בי מִשְׁלְוֹב בְּלְעֲבִייף: בּי אֵין אֶלְים בְּלְעֲבִייף: בּי
הִבּיאֵנוּ לְהַרְ קְרְאֵבְּי וְתְשֵׁפְחֵנוּ בְּבִית מְקְרָשָׁךּ: כִּי
הְבִּאֵנוּ לְהַרְ קָרְאָבְּי וְ וְחַשְׁפְחֵנוּ בְּבִית מְקְרָשָׁךּ: כִּי

שלחיט Unfer Gott und unferer Bater Gott!

Raf ftrablen Dein Licht ber Berfinfterten; febr' in Grbarmen gu ibr gurud; lag aufgeben ben Tag ber Bergeltung, ben Du Dir vorbebalten; fenbe Dein Bort, uns ju beilen. Laf Dein Antlig uns leuchten, und vergiß une nicht filr gang! Des frommen Berbienstes ber urweltlichen Sorte gebente; ber Ber-fünbigung aus ber Jugend nicht bente! Unreinheit von uns entferne; Deiner Geelengeliebten vergiß nicht! Unferer brautlichen Unbanglichfeit an Dich fei eingebent, wie wir in ber Bufte Dir nachgezogen! Beuch' une Dir nach, wir folgen Dir willig, Rubr' uns und bring' une in Deine Gemacher! Stilt' unb halt' une, bag mir leben; es ift Beit, bag Du une Deine Stimme laffest erfchallen! Rette une aus ber Bellen Braufen, bie Tiefe, bie grundlofe, trodne aus in Deiner Dacht! Erhebe Dich in Deiner Dacht gegen bie Tropigen; zeige Deine Berrlichteit hoch, und bringe empor bie Bebeugten! Brich ben Urm bes Frevels, berriche Dn allein unter Denen, bie Deinen Ramen anrufen! Dache fund bor ben Augen aller Bolfer, bag es feinen Gott giebt außer Dir, wenn Du une bringeft an Deinen beiligen Berg und une erfreueft in Deinem Beiligthume!

אַלהַינוּ וַאלהֵי אַבוֹתִינוּ

ע"פ א"ב משולש

מְּלְיִהְ מְּלְּכֵנְה מְּאִיר. בְּהוּ בוֹכִיָּה מַּבְהִיק: נִּיל נַּלְמוּרָה מַּנְעָים מְּלִים: הַר חַשְּׁמֵם מְּבַרִין עְשׁוֹבב וַאֵּלְיוֹ חּוֹפְּיַע: מְּבְּרָה מְּנִיְּה מְּבְּרָים מְּבָיִרְה מְּבְּיִרָה מְּבְּרָים מְּבָיִרְה מְּבְּיִרְה מְּבְיִרְה מְשִׁבְּר. עֲבְּיִרְה מְּבִיּנְרְה מְּבִיּרְה מְּבִיּרְה מְּבִיּרְה מְּבִיּרְה מְּבִיּרְה מְּבִיּרְה מְּבִיּרְה מְּבִיּרְה מְּבִייִר מְּבְּיִרְה מְּבִיּיִר מְּבְּיִבְיּה מְּבְיִיְם מְּרִיץ: מִיּבְיִים מְּנִייְם מְּבְיִים מְּנִייִם מְּבְּיִרְה מְּבְּיִרְה מְּבְיִים מְּנִייִם מְּבִיים שְׁבַרְחְם מִּנְיִים מְּנִייִם מְּנִייִם מְּבִייִם מְּבְּיִים מְּבִיים מְּבְּיִים מְּבִיים מְּבִּיִרְ מְּבְּיִבְּיִּה מְּבִייִר מְּבְּיִים מְּרִיץ: מִיּבְיִים מְּרִיץ: מִיּבְיִים מְּבִייִם מְּבִייִם מְּבְּיִים מְּבִיים מְּבְיִים מְּבִיים מְּבְיִים מְּבִיים מְּבְיִים מְּבִיים מְּבְיִים מְּבִיים מְּבִייִים מְּבְיִים מְּבִיים מְּבְּיִים מְּבִיים מְּבְּיִים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבְיִים מְּבִיים מְּבִּיְים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבְיִים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִּים מְּבִיים מְבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְבִיים מְּבִיים מְּבִיים מְבִיּים מְבִיים מְּבִים מְּבִיים מְּבִיים מְּבִּים מְבִיים מְּבִיים מְּבְּיִים מְּבִיים מְּבְּיִבְים מְּבְיוֹם מְּבְיבִים מְּבִיים מְבְּבִים מְּבְּיבְּים מְּבִּים מְּבְיּבְים מְּבְיוּבְים מְּבִים מְבִּים מְבִיים מְבְּבְיוּם מְּבִיים מְּבְּיבְים מְּבְיוּבְים מְּבְיוֹם מְּבְיוּבְים מְּבְיוּבְים מְיִּבְים מִּים מִבּיים מְבּיִים מְבּים מְבִּים מְבְּיִים מְּבְיוּבְיים מִּים בּּבִיים מְבְּבְיים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְיוּם מְּבְיוּבְיים מְים בְּיוּבְים מְּבְּבְיוּם מְּבְּים

אָלהִינוּ וַאלהֵי אֲבוֹתִינוּ

ע"פ תשר"ק

ק' הַקּן אַחַרִיח לְעַפֶּן הַ הָּשִׁיב מִקְּדָשׁ לְחוֹבֵנוּ: חְּרוֹמֵם חַר מְרוֹם חָרִים.
 בְּרֵר: חַּנְשָׁה בָּה מְלוּכְה לְבַבֶּּךְ הְּסִיר חָרְפָּח מֵעִיר: חְּבָּאַר ווֹשֶבֶרוֹ מִוְבוֹלֶךְ. חַּמְחַשְׁבִּי אַוּוֹי. חְּפָּאַר ווֹשֶבֶרוֹ מִוְבוֹלֶךְ. חִּמְנִקְר בְּשְׁה בְּעִינֶיְךּ. חְּמַחְ הְּצִינְיְךּ. חְּמַחְ הְּצִינְיְךּ. חְּמַחְ הְּמָר נִפְּשְׁה בְּעִינְיְךּ. חְּמַחְ הְּמָר וֹנְאַבְרְהוֹ לְבּר בְּמַיְם מְחוֹרִים: חַּחְלֵּה בְּעִירְ הַבְּעִיר וְבָּבְּר בְּמַיְם מְחוֹרִים: חַּחְלֵּה בְּעִיר בְּעִירְ הְעַבְּר בְּמַיְם מְחוֹרִים: חַּחְלֵּה בְּעִיר חְבָּיְ הְבֹּעִיר בְּעִיר וֹבְּאַמִירְךּ לְנִיּי. חְּבֹלְתְנוֹ הְנִיּ בְּעִירְ לְנִי וְנַאֲמִירְךּ לְנִיּי:
 מְבְּא מְהָרוֹש נְּאָלָה לְנָלוֹחֵנוֹ. חְבֹּלְ לְנְוֹבְוֹלֵי לְבְּ לְנִייֹ לְבְּי וְנַאֲמִירְךּ לְנִיּי:

ומרוב עוגינו

ע"פ תשר"ק.

L-ocality

יּ הָעִינוּ מִאַּחָרִיךּ. שְׁנְגְנוּ מִמִּצְוֹתִיךּ: רְחַקְנוּ מִבִּית חַיִּיְנוּ מִאָּחָרִיךּ. שְׁנַגְנוּ מִמִּצְוֹתְיִרְּ: צְעָרִינוּ לֹא יִשַּׂרְנוּ. הַעָּענוּ לְשֵׁם קָרְשֶׁךְ: עַוֹבְנוּ תוֹרָתֶךְ. חַוֹרנוּ מִאִמְרִי פִּיך:

ומרוכ Und in unserer großen Stindigkeit

sind wir von Dir abgeirrt, versehlten Deiner Gebote, sind von unserer Lebensstätte wir entfernt, haben wir die ewigen Wege gekrümmt, unsere Schritte lenkten wir nicht gerade, an Deinem heiligen Namen haben wir uns vergangen. Wir verließen Deine Lehre, wichen von den Worten Deines Mundes. Wir höhnten Dich durch unser Thun, empörten uns Dir und lehnten uns

נִאַפְּנְוּךְ בְּפַּמְעַשֵּׁה יָדֵינוּ מְרִינוּ וּמְרַיְנוּ בְּך: רֹא הִקְשַׁבְנוּ לְדִבְּרִי נִבִיאֵיךְּ בְּמַעַשְׁה יָדִינוּ טִמְּאנוּ: חָטְאנוּ לְּבְּרִוֹּב שְׁכַחְנוּ שָּׁתְדְעִרְפִּנוּ: בְּנִעְטְנְוּךְ בְּרוֹב עֲוֹנִיְנוּ: וְאָפַּוְצְנוּ אָת־ לְּבְבֵנוּ הִקְשְׁינוּ אָת־עָרְפִּנוּ: דְּבָרְךְ אָחוֹר הִשְׁלְכְנוּ בְּרָבְרָךְ לֹא הַנְּרְנוּ: בֵּיחָךְ נָהָרַם בַּעוֹנִיְנוּ . אִוּיִּדְ נָהָץ בַּחֲטָאִינוּ:

ח׳ בַּוֹהְ-נְּדַבָּר וּמַה־נִּצְטַרָּק. וּמַה־נַּעָנָה לְּמִפֶּנוּ מַעַנְה: נְּמָלְנְוּ טוֹבוֹת וָשִׁלַמְנוּ רָעוֹת. וּמַה־יָשׁ לְנוּ עוֹר צְּרָקָה לִוְעוֹק פָּנִי הַפֶּּלֶרְ:

םליחות למוסף יום כפור. סְלַח־לְנוּ אָבִינוּ בִּי בִרב אַוּלְתִּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַר לָנְוּ מַרְבֵּנוּ בִּי רַבּוּ אַוֹנִינוּ:

פחיחה. ע"ם א"ב ושחמ"ח אפרים כר יקר.

מין בְּהְשִׁיב וְלְשָׂא פְנִים. בְּבְשֵׁח עלוֹמֵי פְּנֵי לְבָנִים:

מון. Deiner Propheten Worte haben wir nicht vernommen, wir fränkten Dich, suchten Dich nicht auf. Die Scheu vor Dir entschwand unserem Herzen, Deine Reinheit hat unser Thun in uns entweihet. Gefündigt haben wir vor Dir, Ewiger; unser Gott! Dich durch unsere Sündigkeit erzürnt. Unser Herz verstockten wir, hart war unser Nacken. Dein Wort haben wir bei Seite geworfen, Deine Herrlichkeit nicht bezeugt. Dein Haus ist umgestürzt durch unsere Sündigkeit, die Stätte Deiner Lust umgerissen durch unsere Bergehungen. Was könnten wir reden, was zur Rechtsertigung sagen, und was als Antwort vorbringen? — Er that uns Gutes, wir vergalten Böses, und welches Berdienst haben wir noch, um mit ihm das Antlit des Herrn anzurusen?

11/11/16

נָבְרוּ דָּבְרִי עֲוֹנוֹת רָאשׁוֹנִים - דְּפִי נָתַן עַם אַחַרוֹנִים: הנה פסו משוחים בהנים. ושבעה פרשים ליום זה נְכוֹנִים: וָרִיזִים הָיוּ אַחֵר מְחֵקְנִים · חֲסִידֵי עֶלְיוֹן בְּנֵי הַפְּנָנִים: טְבִילוֹת חָמֵשׁ וְעֶשֶׂר הַנִּמְנִים יַּדְיוֹ לְקַהֵּשׁ כָּתִקוּן רוֹנִים: כָּבִשְׁנִים עֲשָׂר וּשְׁמנְרה עֲשֶׁר מָנִים • לְבוּשׁׁי שְּׁרֶר בְּנָרִים שׁוֹנִים: מַזֶּה בֶּן־מַזֶּה יְשִׂים קְטַרְּה לְפָנִים ּ נְגַשׁ לְהַגְּרִיל עַל־שְּעִירִים מְוְמָנִים: סְמַךְ וְהִתְוַדָּה שְׁנָנוֹת וּוְרוֹנִים עַרַךּ עָרָכּוֹ לַאֲדנִי הָאָ נִים: פְּשְׁעִים בּפֶּר בְּעַר שׁוֹמֵר אָמוּנִים אֶדֶק יָלִין דַּר מְעוֹנִים: קְשַׁר לְשוֹן וְחוּט הַשְּׁנִים ּ רַחוּם מַלְבִּין מֵ. בֹ אוֹנִים: שְׁמָה קיוּ כָּלָם פּנִים • תּוֹרָה וּלְחִים בְּקוֹל הוֹדוּ עוֹנִים: אָנָה יָאַני בָא בְּבַהַל רַעְיוֹנִים • פַּנֵי בְּבַשְׁתִּי וְהַנָּם מִשְׁתַּנִים: רִיקָנִית בִּיאָה שְׁלָחְוּנִי הַמוֹנִים · יָחְוֹּ, וּ פָּנֵי לְכַפְּה נַנְנִים: מַה־שוּבִי וּמַה־יָּפִיִי וָאָם כּּחִי אֲבָנִים ּ בְּרַחֲמִים לְבֹא בּבְבִי וּבְתַּחֲנוּנִים: חַ רַחֲמֶיף וַ בִּים וַחֲסָבִי קְטַנִּים. יְבוֹאְוּנוּ חֲסָבֶיִיהְ וְצִוְרַקת אִיתָנִים: קוְרֹאִים רַחֲמֶיהְ וְעַלֹּב חַסְּרָהְ נְרנִים חַיִּיהָם בְּיָרָהְ וְעַל־צִּרְקוֹתֶיהְ מְסוּרִים ונְתוּנִים:

קַצַּפִּים: אַתָּה הָרַהִּים אָנוּ כְטוּחִים וּעָל צִּדְקוֹתְּהְ אָנוּ נִשְׁעָנִים ילִסְלִיחוֹתִיךְ אָנוּ מִקּוִים וּלִישׁוּעָתָךּ אָנוּ בִּיבִיר אַתָּה הִאֹיָי מֶלֶּךְ אוֹהַב צְּדָקוֹת מֵקְּרֶם מַעַכִיר בּיַעַלִיר אַתָּה וּא יָיָ מֶלֶּךְ אוֹהַב צְּדָקוֹת מֵקְּרֶם מַעַכִיר

'D (Gem.) Ja auf Dein unendliches Erbarmen vertrauen wir, und auf Deine Huldbezeugungen stützen wir uns, und auf Deine Berzeihung harren wir, und auf Deine Hilfe hoffen wir. Du bist es ja, o König, der Gnade zu zeigen liebt seit Anbegiun,

עונות עַפּו וּמַסִיר חַפּאת יְרֵאָיו: כּוֹרֵת כִּרִית לָראשׁוֹנִים יִּמְלֵּה לָאַחַרוֹנִים: אַמָּה הוּא שָׁיָּרַדְהַ כַּעַנּן וּמִסִיר חַפּאת יְרֵאִיתָ הַרְבֵי טוּבְּךּ לְמִשׁר יִּמְלֵּה עַל הַר סִינֵי. וְהֶרְאִיתָ הַּרְבֵי טוּבְךּ לְמִשֶׁר עַבְּבֶּרְ: אָרְחוֹת חֲסָבְיְרְ נִּלְיתָ לוֹ. וְהוֹרַעְחוֹ כִּי אַמָּה אֵל עַבְּבֶּךְ וְחַנּוֹן אֶבֶרְ אַפִּים וְרֵב חֶסֶר וּמַרְבָּה לְחַמִיב. עַבְּבֶּרְ וְמַנְּהָ אַבְּים יְבַב חָמֶר וּמַרְבָּה לְחַמִיב. וְבֵלְ הַבְּיִם וְבַּר חָמִים: וְבֵן בְּחוֹכ. וְבֵן בְּחוֹב. וְבֵלְ הָרִים בְּעִּיך אָנִיךְ הַּלְּחִיי בְּשִׁם יִיְּ וְבְּבְרְ הְּשִׁר אָוֹן וְרְחַמְהִי אֶת־אָבְיר בְּלִּכוּי עַל פָּנֶיְךְ וְמַכְּיִם נְקְרָאתִי בְשִׁם יִיְּ לְּבְּרְ הְּשִׁר אָוֹן וְרְחַמְהִי אֶת־אָבְיר הְוֹבְיתְ לִּי וְרָחַמְהִי אֶת־אָבְיר הְוֹבְיתְ בִּילְ הַרְחַמִּים נִקְּבְאתִי בְשִׁם יִיְ לְּבָּרְ הְּשִׁר אָוֹן וְרְחַמְהִי אֶת־אָבְיר הְוֹבְּלְתְ הַנְחַמִּים נִקְּרָאתִי בְשִׁם יִיְ אֵלְר הְרַחְמִים נְבְּרְ הַעַּיִים נְבְּרְ הְּעָבִיר בְּלִים לִוֹן וְרְחַמְהִי אֶת־הְאַלְי הָבְחַמִּים נְבְּבְים אַמְּה וֹבְעַל הָרַחַמִים נִקְּבְרְ הְּשִׁבְּר הְּשִׁבְּיה הְּוֹבְּי הְבִּילְ הְרַחְמִים: בִּחְתָּים נְבְּלְר יִוֹם לְנִר יְרִיבִייְיך: בִּחְתָּנִין וּ וּבְּרְבְּיִים לְּבְּיתְ הְיִבְּים בְּבְּרְ הְשִׁבְּים בְּבְּים בְּיִם בְּיִבְּים בּּבְּיתְים: בְּחָבְּיוֹם לְּנִים לִּחְים לְּנִר יְרִירִייְיְּיוֹ בְּבְּרְ הְּחָבּיוֹן וּבְּתְבְּיִם לְּבְּת יִיִּיִיִייִין: בְּנִבְּים בְּחָבְּיוֹן וּבְחָפּלְה פְּבֵּין בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּתְבוֹים בְּבְּיִבְים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּבְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִבְייִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְּבוּ בְּבְּבְּיוֹבְים בְּיבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבּוּ בְּיוֹים בְּבְּיוֹב בְּיוּתְיוֹים בְּבְּיבְיוֹ בְּבְיבְים בְּבְּבְּים בְּיוּ בְּבְּים בְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹם בְּיבִים הְּיבְּיתְיוּ בְּבְּבְיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּיוּ הְבְּבְּיבְּיוּ בְּבְּיוֹ בְּיבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹי הְבְּבְּבְּיבְּים בּיוֹי בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיוֹי בְּב

der hinwegsührt seines Volkes Sünden, und entfernt die Vergehungen der ihn Fürchtenden, der den Bund geschlossen mit den frühesten, und den Schwur hält den spätesten Geschlechtern. Du bist es, der Du Dich herabließest in der Wolke Deines Glanzes auf den Verg Sinai, und die Wege Deiner Güte hast Du dem Woscheh, Deinem Knechte, ofsendart, die Bahnen Deines Gnadenwaltens hast Du ihm enthüllt und ihm kundgethan, daß Du ein erbarmender, gnädiger Gott bist, langmüthig, reich an Huld und der in Fülle Gnade übt, und die ganze Welt leitet durch seines Erbarmens Walten. Und so heißt es ja: Und Er sprach: Ich werde meine ganze Güte an Deinem Antlige vorüberziehen lassen, und anrusen den Namen des Ewigen vor Dir, und Gnade gönnen Dem, den Ich begnadigen will, und mich erbarmen Deß, dem Ich Erbarmen zuwenden will.

Herr ist Dein Name, und den Weg reniger Rücktehr zu Dir hast Du uns gezeigt. Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden, der ewig neuen, denke heut wie an jedem Tage ken Sprößlingen Deiner Getrenen. Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist ja der Herr des Erbarmens. Betend und

L-odill.

נְקַהָּם כְּהוֹדְעָהָ לָעָנָו מָקְּהָם: מָחָרוֹן אַפָּךְּ שׁוּבּ כְּמוֹ בְּחוֹרְתִּךְ כְּתוֹּב וּבְצֵּל כְּנָפְיְךּ נָחֲסָה וִנִּחְלוֹנָן כִּיוֹם וַיִּחְיִצֵּב עִפוֹ שָׁם: חַּאֲנִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מִנּוּ מַאֲסָר. בִּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יָיָ וְשָׁם נָאָמֵר:

וַיַּעַבר יְהֹנָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהֹנָה יְהְנָה אֵל רַחוּם וְחַנְּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶר וָאֱמֶת: נוצר חֶסֶר לְאַלְפִים נשִׁר עוֹן נְפֵשׁע וְחַשָּאָה וְנַקָּה:

וֹסַלַחִם לַּאַוּגָנוּ וּלְחַשָּׁאמֵנוּ וּנְחַלְּמִנוּ:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פַּשְּעָנוּ כִּי אַתָּה אַדנִי טוֹב וְסַלָּח וְרֵב חֶסֶר לְכָל־קּרְאִיךּ:

flehend sieh' uns Dir nah'n, wie dem Demüthigen in der Borzeit Du es kundgethan. Und im Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen ruh'n, wie damals, da Du ihm in der Wolke Dich kund wolltest thun. Bergieb Schuld und lösche ab Vergehen, wie damals, da vor Dir Du ihn ließest stehen. Hör' unser Flehen und vernimm von uns das Wort, wie damals, als er rief den Namen des Ewigen, und so ward gesprochen dort:

ועבר (Gem.) Als vorüberzog ber Ewige an ihm vorbei, ba rief er:

Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft!

fetz' uns als Erbe ein. — Verzeih' uns, unser Bater! benn wir haben gesündigt; rergieb uns, unser König! benn wir haben gestrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rusenden. —

פומון. פוחחין הארון החום כו שהמיח אפרים חקטן. אָם יוֹסְפִים אֲנְחָנוּ לְעַמֹּר לְשָׁרֵת בִשְׁמִוּ. וְכַפַּיִם שְׁמַחְנוּ בְּאָפֶם אִשֵּׁה לַחְמוֹ. שְׁמַע יִיְ קוֹל עַמּי אֲשֶׁר חֵלֶף וְבָחִימוֹ:

לְעשׁוֹת מִשְׁפֵּט עַכְּדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְּׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: פַּמוּ שׁמְרֵי הַפָּף. בְּדַלְתִי אָרוֹן לְקֹב. אִין לְרְבָּן וְאֵין מוּסָף. וְהַדִּין הָהָר יִקּב. בְּוֹאת יְכְפַּר עוֹן יִעַקב. הָמֵר חַמְּאתוֹ בְּצוּמוֹ: לעשות רְאֵה כִּי אָוְלַת בֶּקע. בֶּמֶף נַפְּשׁוֹת עִרְכִּי. לְמָּה נַפְשִׁי חֵקע. אַדְ אָת־יֵי בָּרְכִי. עַל־עַבְרָיוֹ יִתְנָחָם. כִּי יִדִין יִי עַמוֹ:

> Wenn wir im Dienste vor Dir stehen, Die Hände breitend, zu Dir stehen; Wenn Opferbrand und Gab' entschwand, Sei unsrem Beten zugewandt, Und wahr' in Gnaden Du das Recht Stets für bein Boll, ben treuen Knecht!

Sie ist dahin des Tempels Wacht,
Für seine Wartung tren bedacht ').
Kein Opfer mehr und keine Spenden
Empfangest Du aus unsren Händen.
Und soll's nach strengem Rechte gehen,
Wie könnten wir vor Dir bestehen?
So nimm zur Sühnung unsrer Schuld
Des Boltes Fasten an in Huld!
Und wahr' in Inaben Du das Recht
Stets sür Dein Bolt, den treuen Knecht!

Wenn Sühne wir Dir nicht mehr weihen, Willst Du ber Seele Heil nicht leihen? — Wir können noch Dich benedeien!

a a state of

¹⁾ Die Briefter am Tempel.

יום סְלִיחָה הֵן הוּקָם. לַעשוֹת הְשוּבוֹתִינוּ. בְּךְּ אָם שְלְחָנְךְּ רִיכָּם. ענוּי נֵפְשׁ חוֹבוֹתִינוּ. בְּךְּ בְּטְחוּ אֲבֹתִינוּ. בְּטְחוּ וַהְפַלְּמֵמוֹ: לעשות מְפְנִי יְדְ שֶׁנְשְׁהַלְּחָה. בְּמִשְׁכְּנוֹתִיו וּבְעָרִיוּ, אִין זֶבְח וְאִין מִנְחָה. מֵעֵת מִקְדְשׁ חָרָב. נָקְם יִשִׁיב לְצָרָיוּ. וְכִפֶּר אַרְמָתוֹ עַמּוֹ: לעשות יַשִׁיב לְצָרָיוּ. וְכִפֶּר אַרְמָתוֹ עַמּוֹ: לעשות הַמְּטְרָת לְפָנֵיךְ תִּפוֹף. מִלְתִי כְּמִרְקְחַת.

> Und Du wirst voll Erbarmen schanen Auf Deine Diener, die Dir trauen. In Gnaben wahrest Du bas Recht Stets für Dein Bolt, den treuen Knecht.

- Den Sühnetag wollt'st Du bescheeren Daß wir zu Dir uns fromm besehren. Wenn leer von Gaben Dein Mtar, Nimm das Kastei'n als Opfer wahr. Du, dem die Bäter stets vertraut, Auf den umsonst sie nie gebaut. Und wahr' in Guaden Du das Recht Stets sür Dein Boll, den treuen Knecht!
- Weil Feindes Hand gewilthet hat In Deinem Tempel, Deiner Stadt, Hat Spend' und Opfer aufgehört, Und ist Dein Heiligthum zerstört. Bergilt es Dem, der sich erkühnt! Doch sei Dein Bolk, Dein Land gesühnt! Und wahr' in Gnaden Du das Recht Stets für Dein Bolk, den treuen Knecht!
- Des Armen Ruf, an Dich gesenbet, Wie was einst Priesterhand gespenbet.

ּהְפַּלֶּה לְעָנִי כִי־ִיַעטף. הַחֲשׁוֹב כְּזלֹא כַף נְחַת.
וְלֹא יָמוּת לֵשְׁחַת. וְלֹא יֶחְסֵר לַחְמוֹ: לעשות
נְצְּרָה עַל־דַּל שְּפָתִי. כְּנִרְצָה בִּמְלֹא לְּמְצוֹ.
נִצְּרָה עַל־דַּל שְּפָתִי. יְנָעֵר שׁוֹאֵל בְּעצוֹ.
מִמְּקוֹם הְפִּלְּת אֲבוֹתִי. יִנְעֵר שׁוֹאֵל בְּעצוֹ.
יְקְנֵּא יִי לְאַרצוֹּיוְיִחְמֹל עַל־עַמוֹ. לַעשׁוֹת מִשְׁפַּט
עָמוֹ יִשְׁרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ.
עַבְדּוֹ וֹמִשְׁפַט עַמוֹ יִשְׁרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ.
אַם יוספים.
אָם יוספים.
מוֹחֵל עֵונוֹת עַמוֹי מְעָבִיר רָאשוֹן רָאשׁוֹן. מַרְבָּה מְחִילָה לְפוֹשְׁעִים. עַשָּׁה צְּדָקוֹת עַם בְּלּ־בָּשְׂר וְרְוּחַ. לֹא כִרְעָחָם הִּנְמוֹל. אֵל הוֹרְיִם לְנִוּ נִּנִּ בְּלִּהְיִם לְנִוֹּ בְּבָּיֹר וְרְוּחַ. לֹא כִרְעָחָם הִנְמוֹל. אֵל הוֹרְיִם לְנִוּ

Nicht laß zum Tobe mich verberben, Laß mich verkummernd hin nicht sterben. Und wahr' in Gnaben Du das Recht Stets für Dein Bolt, ben treuen Knecht!

Dauf mein Wort hab' gnäbig Acht, Wie auf die Spend', einst dargebracht. Von meiner Ahnen Andachtsort O treib' das Götzenwesen fort. O eifre Du für Volk und Land, Erbarmend neu uns zugewandt! Und wahr' in Gnaden Du das Recht Stets für Dein Bolk, den treuen Knecht!

(Gem.) Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachssichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sünd'gen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allen Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Vosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Gnaden=namen anzurusen 1), denk uns heute des an sie geknüpsten Bun-

¹⁾ Die hier balb folgenden Bibelverse: "Ewiger, Ewiger, Gott barmberzig u. f. w."
(2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung breizehn — Benennungen Gottes, burch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moschib auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18) als die "Wege Gottes" offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er auf's neue um Verzeihung für sein Bolk betete (4. M. 14, 18), und so kehren sie auch bei uns als Eingang oder Schluß vieler Gebete häufig wieder.

לוֹמֵר (מִדּוֹת) שָלשׁ עשָׂרָה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלשׁ צַשְּׂרֵה כְּמוֹ שֵׁהוֹדַעָהַ לָּעָנָו מָקּרֶם כִּמוֹ שֶׁבָּחוּב וַיִּרֶר יָהוָה בַּעָנָן וַיִּחָיַצֵּב עמוֹ שָׁם וַיִּקְרָא כְשׁם יִהוָה:

וַיַּעַבר יָהוָה על פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יהוה יהוה אל בחום וחנון אבר אפום וָרַב חֶמֶר וָאֱמֶת: נצֵר חֶמֶר לְאָלָפִים נשׁא צון וַפַשַע וְחַשְּאָה וְנַקּה:

וָסְלַחִפָּ לַעֲוֹגֵנוּ וּלְחַשְּׁאַמֵנוּ וּנְחַלְפְּנוּ:

סְלַח לָנִוּ אָבִינוּ כִּי חָמָאנוּ מָחַל לָנוּ מַלְבָּגוּ כִּי בַּשַּׁענוּ: כִּי אַתָּה אַרנִי טוֹב וְסַלָּח וַרַב חֶסֶר ל

תָבוֹא לְפָגֵיך אָנְקַת אָסִיר כְּנְיֶל וְרוֹצֵךְ הוֹחָר בְּנִי־ הְמוּתָה: לִשְׁמוֹעַ אֶנְקַת אָסִיר לְפַּתְּחַבְּנֵי־תְמוּתָה: אַל־תִּנְאַץ לְמַען שִׁמָד אַל־הְנַבֵּל כִּמָא כָבוֹהֶדְּיּוָכֵר אַלֹּ־ מַפַר בַּרִיחָד אָמָנוּ:

bes, wie Du sie kund gemacht bem Demuthreichen 1) in ber Berzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab ber Ewige in einer Wolfe und stellte sich bort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger.

ויעבר (Gem.) Und ber Ewige zog vorüber vor seinem Ange=

sichte und er rief:

" Ewiger, Ewiger — Gott, barmherzig und gnäbig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade bem taufendsten Geschlechte, ber vergiebt Gunbe, Missethat und Schuld,

und nicht läßt ungestraft. —

non So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld, und fet' uns als Erbe ein. — Berzeih' uns, unfer Bater, benn wir haben gefündigt; vergieb uns, unser König, benn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bift gütig und verzeihend und reich an Gnabe all ben Dich Rufenben.

¹⁾ Mofcheb.

בְּחָשֶׁפְּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפַנִיְדְ כָל־חָי: בַּחָשִׁפְּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפַנִיְדְ כָל־חָי:

בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים בֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ:

לֵייָ הַיִּשׁנְּעה עַל עִפְּּךְּ בִּרְכָּחֶךְ פֶּלְּה: יִיְ אָבָאוֹח עַפָּנוּ מִשְׂנָּב לָנוּ אָלחִי יָעַקב מֶלָה: יִיְ צִבְאוֹח אַשִּׁרִי אָדָם בּוֹמֵחַ בָּךְ: יִיִ הוֹשִּיְעָה הַמֶּלֶּהְ יִעַגְנוּ בִיוֹם קְרָאֵנוּ: יִיֹּסְלַח־נָא לַעוֹןהָעם הַוָּה כְּנְרֵל חַסְרֶּךְ וְכַאֲשִׁר נָשְׂאחָה סְלַח־נָא לַעוֹןהָעם הַוָּה כְּנְרֵל חַסְרֶּךְ וְכַאֲשִׁר נָשְׂאחָה

לָעָם הַנָּה מִמִּצְרֵיִם וָעִר־הַנָּה: וְשָׁם נָאֲמֵר י׳ וַיִּאמֶר יִי סַלַחָהִי כִרְבָרֵך:

הַפֶּה אָלהַי אָוְנְהְ וּשִׁמְע פְּקַח עִינְיְהְ וּרְאֵה שׁמְמֹתִינוּ
וְּהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְהְ עָלֶיְהָּ כִּי לֹא עַל־צִּרְקוֹתִינוּ
אָנַחְנוּ מַפְּילִים תַּחָנוּגִינוּ לְפָּגִיְהְּ כִּי עַל־רַחָמְיִךְ הְרַבִּים:
אַרנִי שִׁמְעִר אֲרְנִי סְלָחָה אָרְנִי הַקְשִׁיבְה וַעֲשִׂה אַל־
אָרְנִי שִׁמְעִרְהְ אָלהַי כִּי־שִׁמְהְ נִקְרָא עַל־עִירְהְ וְעַלֹּהְי כִּי־שִׁמְהְ נִקְרָא עַל־עִירְהְ וְעַל־
עַמָּהְ:

אָלהַיְנוּ וַאלהֵי אֲבוֹהִינוּ:

עקרה. ע"פ אלב"ם ובסוף חתום שהמ"ח מאיר ברבי יצחק מאיר וכל בית של ה' תיבות.

אָת־הַבְּרִית וְאָת־הַחֶּסֶר וְהַשְּׁבוֹעָה ּ לְאַבְרָהָם אָבְינוּ בְּהַר הַפּוֹרְיָה קְבוּעָה ּ בָּה אָנוּ נָאוֹתִים וּמְחַוּ,רִים לְתָבְעָה ּ מְחִילָה וּסְלִיחָה בִּתְפִּלֵּת הַיּוֹם רְבוּעָה: גָּזַע הְלּוּלִים מָאר נְחָמָר לְמַרְאָה ּלְמַרְאָה וּבְשַׁר לְנַבִּי הַמְּוַבְּח לְהַעלֹתוֹ

אלחינו Unfer Gott und unferer Bater Gott!

Auf's Bundeswort, das Du ergehen ließest Auf Morijah, da Hulb Du einst verhießest, — Darauf gestilt, wir uns zu stehn erklihnen, Heut im Gebet, daß Du uns wolltest stihnen. Ein theurer Sproß von holder Lieblichkeit War werth, daß er zum Opfer sei geweiht.

לְּכָשֵלְיתוֹ תָקַף. מַּחָהָיו דְּמוֹ זָקּן מִשְׁמָאָה. מָגָל מִצְיְתוֹ שְׁנִיָּה מֵרִאשׁוֹנָה לְהִתְנָאָה: הִנְּגִי לְכְחָנָה וּמַלְכוּת וְלִשְׁתִּיהׁן שְׁנִיָּה מֵרִאשׁוֹנָה לְהִתְנָאָה: הִנְּגִי לְכְחָנָה וּמַלְכוּת וְלִשְׁתִיהׁן מְשָׁלְשׁ בִּוְכוּת סָבָה. פְּאֵר הַשְּׁכִיד. עֲבְיוֹם מִרוּת סוֹמֵכְה: מְשַׁלְשׁ בִּוְכוּת סָבָה. פְּאֵר הַשְּׁכִיד. עֲבְיוֹם מִרוּת סוֹמֵכְה: מְשַׁלְשׁ בִּוְכוּת הִשְּׁמִיד. הָגָּל וְיָד עְקְרוֹ בִּטְּלְיח בְּוֹיְחוֹת לְשׁוֹ וְמַערְכָרה הָשְׁמִיד. הָנָגְל וְיָד עְקְרוֹ בִּטְּלְיח בִּוֹים הוּשְׁטָה. מְבֵּר חִלּוּפִיו וְלֹא מָחְלָפֶת הַשְּׁשְׁה. שְׁלִים בְּוֹיווּת לְשׁוֹ לְצַנָּאר בְּמַלְשְׁלְחׁ בִּוֹבְּתְּעִיד. הָנָגְלוֹ וְיִר עִקְרוֹ בְּמִלְים בְּוֹרְיוּוּת לְשׁוֹ לְצַנָּאר בְּמַלְשֶׁרֵת אִבְּלִיוֹ בְּהִצְּיִיךְ הְּבִּילְוֹ בְּחָבְיוֹ בְּמִבְּילְ הַבְּלִיתוֹ הָשָּׁלְשׁיִר: בְּנִבְּחוֹ צִּדִּיק בְּבִּילְוֹ מִשְׁלְחִי בִּוֹרִיוּת לְשׁוֹ לְצַנְּאר בְּמַלְשְׁרָּת בְּנְבְחוֹ עִבְּילִי בְּבִּילְ וְּבִּילְ וְבִּילְ וְבִּילְ וְבִּילְם וְבִּיְרִיוּת לְשָׁחִיר: בְּנִבְּחוֹ בְּשְׁבְּיוֹ הַבְּילִיתוֹ הָמָּלְשׁוֹ בִּנְבְּחָוֹ צִּבְּיִלְ בְּבְּבְיוֹ בְּהַבְּילוֹ מִבְּיִבְיוֹ בְּמִבְּילִיוֹ בְּבָּוֹלְיוֹ בְּבִּילְנִייוֹ בְּמִבְּילִיוֹ בְּבָּבְיוֹ בְּבִּילְם וְנִבְּין בְּבִּבְּילוֹ בְּבִּבְּילוֹ בְּבִּבְילוֹ בְּבִּיבְילוֹ בְּבְּבְילוֹ בְּבִּיבְילוֹ בְּנִבְיתוֹ בְּבָּילְיתוֹ בְּבָּבְיוֹ בְּבִּבְיוֹ בְּבִּבְילוֹ בְּבִּיבְילוֹ בְּבִּבְילוֹית וְלִבְּיִים בְּיִבְּילוֹית וְלְבָּיוֹים בְּבִּבְּים בְּבִּבְּילוֹ בְּבְּבְּילוֹ בְּבְּבְּילוֹ בְּבִּיבְים וְבִּילְיתוֹ בְּבָּבְים בְּבִּיבְים בְּבִּים בְּעִים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבִּיתוֹ בְּבִילְם בְּיִבְּבְּיתוֹ בְּבִּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּבְיוֹ בְּבִּיבְּים בְּבִּילְם בְּבִּיבְּים בְּבִּילְם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבִּילְם בְּיוֹבְיוֹתוֹ בְּבְּיבְיוֹ בְּבְּיבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִּיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבִּבְּים בְּבִּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיבְּים בְּבְּבְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹבְיבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְ

Db Gottes Machtgebot erstaunt ber Greis !); Doch er errang Gehorfame bobern Preis. Das Priefterthum und Königthum war fein, Roch höhern Lohn ihm wollte Gott verleihn Für jenen schweren Gang. Den Gottesglanz Zeigt Er ihm als ber Heilesstätte Kranz. Wie ward sein frommer Gim so boch geehrt, Daß ber Gerechte heim in Frieden fehrt. Dem Liebling 3), ber bas Opferbolz ihm trug, Als er ihm, fragend, regt ber Liebe Zug, Antwortet er: Gott wird es fich erfeben Das Opfer: Und in simi'gem Doppellaute Er ihm also ber Rettung Wort vertraute. Der Lautre richtet ben Mtar, es fand Die Schicht! Er bindet seinem Opfer Fuß und Sand, Und als ber Stahl ichon an bas Leben bringt, Ein Liebesruf aus Engelmund erklingt. In Treue war der Frommie neu bewährt, Bom Himmel ward geschaut er rein verklart. Und ber zur Silhnung war von je bestimmt, Der in bem Baldgezweige fich verfangen, -Den Widder er zum Lösungsopfer nimmt, Rachbem an fein Gewand er fich gehangen. Ihn opfert er, in brilnstigent Gebet An beil'ger Stätt' er für die Zukunft fleht.

¹⁾ Abraham. 2) Jigchaf.

נְּכְּהְּוֹת לַדְּרְוֹת חִין עָרָךְ. אְנָּא הַשֵּׁם הַנִּכְבָּר וְהַמְּבֹרְךְּ. יִצְחָק יְחִירוֹ אֶפְרוֹ יִרְאָה נִּרְאשׁ בִּיח הַרָּרְךְּ. יִצְחָק יְחִירוֹ אֶפְרוֹ צְּבוֹרְ וּמְלַדְּךְ: יִי מוֹשִׁיטִים לְשֵׁם וְקַנָם וּמִחְפְּאֲרִים בַּאֲבוֹחְם. אַשְׁרִיהם מִי מִטְּהָרָם וּמֵעבִיר חוֹבוֹחָם. וֹצְרָם יִּצְיִם מִקְוָה יִשְּׂרָאל וְנִאֲנְחָם. רְצוֹנָם יְפִּיק לְמַלְאוֹח לְטוֹבְה יִשְּׂרָאל וְנִאֲנְחָם. רְצוֹנָם יְפִּיק לְמַלְאוֹח לְטוֹבְה יִשְּׂרָאל וְנִאֲנְחָם. רְצוֹנָם יְפִּיק לְמַלְאוֹח לְטוֹבְה תַּאֲנָחָם:

אל מלך. ויעבר (.351).

זְכוֹר רַחָמֶיך יְיָ וַחֲסֶרְיךּ כִּי מֵעוֹלָם הֵפֶּה: אַל־תִּוֹכָּר רַחֲמֶיךּ כִּי מֵעוֹלָם הֵפָּה: אַל־תִּוֹכָּר רַחְמֵיךּ כִּי מֵעוֹלָם הַפְּקוֹנוּ רַחֲמֶיךּ כִּי בִּרְצוֹן עַמֶּךְ פְּקֹרֵנוּ בִּישׁוּעָתְּךְ: זְכִרְנוּ יִי בִּרְצוֹן עַמֶּךְ פְּקֹרֵנוּ בִּישׁוּעָתְךְ: זְכוֹר יִי חַבַּת יְרוּשְׁלָים אַהַבת צִיוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנִצְח: זְכֹר יִי לִבְנִי אֵדוֹם אָח יוֹם יְרוּשְׁלָם הָאמִרִם לָנִצְח: זְכֹר יִי לִבְנִי אֵדוֹם אָח יוֹם יְרוּשְׁלָם הָאמִרְים לְּנִצְח: זְכֹר יִי לִבְנִי אֵדוֹם אָח יוֹם יְרוּשְׁלָם הָאמִרְים בְּיֹלִם הָאמִרִּם עָּיוֹן כִּי־עַתְּ לְנִבְּר בִּיִּכוֹר נִשְּבְּעִתְּ לְהֶם בָּרְ וַתְּבַבּר אָלְהֶם אִיוֹן כִּי־עַת עַבְּרִיךְ אֲשֶׁר נִשְּבְּעָתְּ לְהֶם בָּרְ וַתְּבַבּר אָלְהֶם אִיּוֹן בִּיּדעת עַבְּרִיךְ אֲשֶׁר נִשְּבְּעִתְּ לְהֶם בְּרְ וַתְּבֵבּר אָלְהֶם אַרְיִּ אַשְּׁרְאֵל בְּיִבְּתְ לְהָבְּרִבְּ וַבְּיִרְ אֲשֶׁר נִשְּבְּעִתְּ לְהֶם בְּרְ וַתְּבבּר אָלְהֶם אַרְבִּי אַשְּרְאֵל בְּיִבְעִם וְנְחָלוּ לְעלְם: זְכִר לַעֲבְרֵין הַוֹּאֹם אְבִּרְיִרְ אָבְּרְתְּבְּם וְנְחָלוּ לְעלְם: זְכִּלְבְּם וְנְחָלוּ לְעַבְּרֵין הַ אָּמִן לְוַרְעֵבֶם וְנְחָלוּ לְעלְם: זְּבְּרְתִּ בְּבָּרְתִּ לְנִבְּם וְנִבְּלוֹ לְעלְם: זְּבִירְיִּבְ לְּעַבְּתוֹ לְנִבְּרְתִּים וְנְחָלוּ לְעְבָּם וְנִבְּתְלְבִי בְּבְּרִיךְ לְעַבְּם וְנְבְּלְתְּיִם וְנְחָלוּ לְעַבְּתוֹים וְנִיבְּבְּתְיוֹ לְעַבְּרִיךְ בְּבְּבִּי הַשְּבְּתוֹ וְנְבְּבְרִים וְנְחָלוּ לְעִלְם: זְּבִילְבְּבְּרִיךְ לְעַבְּרוּי אָבְּיוֹן לְוֹבוּלוּ לְעִבְּבוֹם וְנְחָלוּ לְעִבְּרִין בְּבִּים וְנְבְּבִים וְנְחָלוֹ לְעִלְם: זִבּי לְבִיבְרוּי בְּיִבְים וְנִים בְּבִּרְיִים וְנְבְּבִים וְנִבְּיִם וְנִים לְנִבְּיִם בְּבִּים וְנִים בְּבּר וְנִים בְּיִבּים וְנִים וּלְנִבְים בְּיבּבּים וְנִבּים וְנְהָבְּרְים וְּבִּרְיוֹם בְּבִּים בְּיוֹבוּים בְּיִבּבְיוּים בְּיוּבוּבְים בְּבִּים בְּבּבּרוּים בְּיוֹבוּים בְּבּיוּבוּים בְּיוּבוּים בְּבּיוּת בְּיבּים וְנִיבְּיוּ בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּים בְּבּיוֹבוּים בְּבְּבוּי בְּבִיוּ בְּבְּיוֹים בְּבְיוֹם בְּעִים בְּיוֹבוּעְבְּיוֹים בְּיוֹבוּים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּבְיוּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּיוֹבוּי בְּיוֹבוּי בְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּבְּבְ

D Heil'ger, hochgelobt, gebenebeit,
D laß hier thronen Deine Herrlichteit!
Dies Opfer sei vor'm Aug' Dir unverwandt,
Als wär' zur Asche es verbramt.

Des Ahnes Namen freudig sie ') bekennen,
Mit stolzer Lust sie ihre Bäter nennen.
Heil ihnen, Heil! Ber ist's, ber sie befreit
Von Schuld? Wer läutert sie von Sindigleit?
Ihr Bater ist's im Himmel, — Zuversicht
Und Stärfung Iisraels, — ber rein sie spricht!
O woll' uns gnäbig unsern Unnsch erstillen,
Und unser Sebnen Du in Gnaben stiffen!

¹⁾ Die Biergeliten.

5.000

לְאַבְרָהָם לְיִצְּחָק וּלְיִעֵקב · אַל־תִּפֶּן אָל־קְשִׁי הָעָם הַוֶּּה וְאָל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַשְּאחוֹ:

אַל־נָגּע תָשָׁת עָלִינוּ חַמְּגרוּ: וַאֲשֶׁר חָמָאנוּ:

הַטְאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לְנוּ יוֹצְרֵנוּ:

אַלֶּה אֶוְבָּרָה וְנַפְּשִׁי עָלִי אֶשְׁפְּבָה. בּי בְלָעִינוּ זֵדִים בְּעֻנָּח בְּלִי רָפּוּכָה. כִּי בִימֵי הַשַּׂר לֹא עָלְחָרה אֲרוּכָה. לַעֲשָׂרָה הָרוּגִי מְלוּכְה: בּּלְמְרוֹ מַפֶּר מִפִּי מִשׁוּלֵי עַרְמַת. וְהַבִין וְרָקְדֵּק בְּרַת רְשׁוּמֵת. וְפָּתַח בּוָאֵלֶה הַפִּשְׁפְּטִים וְחָשַׁב מְוֹפֵת. וְגוֹגֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָרוֹ מוֹת יוֹמָת: (חשאנו) נָבַהּ לִב בַּגְרוֹלִים. וְצִנָּה לְמַלְאוֹרן פְּלְמֵרוֹ נְעָלִים. וְקַרָא לַעֲשְׂרָה חָבָמִים גָּדוֹלִים. מְבִינֵי דַת וּטְעָמֶיהָ בְּפַּלְפּוּלִים: דְינוּ מִשְׁפָּט זֶה לַאֲשָׁרוֹ. וְאַרֹ הְעַוְתְוּהוּ בְּכָוָב לְאָמְרוֹ. כִּי אָם הוֹצִיאָהוּ לַאָּמָתוֹ וּלָאוֹרוֹ. בִּי יִמָּצֵא אִישׁ גּוֹנֵב נָפָשׁ מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְּׂרָאֵל וְהָתְעַבֶּיר בּוֹ וּמְבָרוֹ: (חשאנו) הַם בָּעָנוּ לוֹ וּמֵת הַנָּנָב הַתוּא. נָם אֵיָה אֲבּוֹחֵיבֶם אָשֶר אָחִיהֶם מְבֶרוּהוּ. לְאֹרְחַת יִשְׁמְצִאלִים סְחָרְוּהוּ. וּבְעַר נִעַלְיָם נָתְנִיהוּ: וְאַחֶּם קַבָּלוּ דִּין שָׁמֵיִם עַלִיכֶם. כִּי מִימֵי אַבוֹחֵיכֶם לֹא נִמְצְא בָּכֶם • וְאָם הָיוּ בַּחַיִּים הָיִוְתִי דָּנָם לְפְנִיכֶם • וְאַהֶּם הַשְּׂאוּ עֵוֹן אֲבוֹתֵיכֶם: וחטאנו) וְמַן הְּנָה לְנִי שְׁלֹשָׁה יָמִים. עַר שֶׁנֵרַע אָם נִנְוַר הַרְּבֶּר מְמְרוֹמִים. אָם אָנוּ הַוְּבִים וַאֲשְׁמִים. נְסְבּוֹל בָּנְוַרַת מְלֵא רַחֲמִים: בָלוּ וְזָעוּ וְנָעוּ כָּלְמוֹ . על רַבִּי יִשְׁמָעאל כּהַן גָּרוֹל נָחְנוּ עיגִימוֹ. לְהַוְכִּיר : אָת הַשַּׁם לַעַלוֹת לַאָּרוֹגְיְמוֹ . לָרָעַת אָם יָצָאָח הַגְּוַרָה מֵאָת אָלֹהִימוֹ (חשאנו) טְהֵר רַבִּי יִשְׁמָּצָאל עַצְמוֹ וְהָוְבִּיר אֶת־הַשֵׁם בְּסְלּוּרִים. וְעָלְה לַפְּרוֹם וְשָׁאֵל מֵאֵת הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבַּדִּים. וְנָם לוֹ קַבְּלוּ עַלִיכֶם צַדִּיקִים וִידִידִים. כַּי שָׁמַנְעָהִי מִאֲחֹרֵי הַפַּרְנוּר כִּי כְוֹאת אַהָּם נִלְכָּדִים: יָרַד וְהָנִיד לַחֲבֵבֶיו מַאֲמֵר אֵל. וְצִיָּה הַבְּלֵיְעַר לְהָרְגֵם בְּכֹח וְלָאֵר וּשְׁנַיְם מַהֶם הוֹצְיאוּ תְחַלָּח שֶׁהָם נְּרוֹלֵי יִשְׂרָאֵר. רַבִּי יִשְׁמָצֵאר כּהֵן נְרוֹר וְרַבֶּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאָר נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל: (חשאנו) כְּרוֹת רֹאשׁוֹ חְחִלְּה ּ הַרְבֶּה לִבְעוֹן. וָנָם הָרָגְגִי תָחִנָּה וְאַל אֶרְאֶה בְּמִיתַת מְשָׁרֵת לְּדָר בְּמָעוֹן. ולְהַפִּיל גַּרָלוֹת צָנָה צִפְעוֹן. וְנָפַל הַגּוֹרָל עַל רַבְּן שָׁמְעוֹן: לְשְׁפּוֹרְ דָּמוֹ

מָהֶר בְּשׁוֹר פָּר. וּבְשֶנֶּחְהַּךְ רֹאשׁוֹ נְטְלוֹ וְצָרַח עָלְיוֹ בְּקוֹל מֵר בַּשּוֹפֶּר. אָי הַלְּשוֹן הַמְּמהֶרֶרה לְהוֹרוֹת בְּאִמְרִי שָׁפֶּר. בַּעוֹנוֹת אִיךְ עַהָּה לוֹחֶכֶּת אָת־הָעָפָר: (חשאנו) מַה מָּאֹר בָּכָה עָלְיוֹ בּחֲרְדָה. בַּת בְּלַיְעַר לְקוֹל בְּבִיָּתוֹ שֶׁרֹ רַבִּי יִשְׁמָעִארִ עָמְרָה . חְאַר יָפִיוֹ בְּלְבָּח חָמְרָה . וְשְׁאֲלָה מֵאֵת אָבְיהָ חַיָּתוֹ לְהַעֲמִידָה: נָאֵץ בְּלִיְעַל דָּבֶר וֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. לְהַפְּשִׁישׁ עורוֹ מַעַר בּנִיו שָׁאַלָה מֵאָחוֹ. וְלֹא עַבֵּב דְּבָר וֶה לַעֲשׁוֹתוֹ. וּכְשֶׁהִנְיַע לִמְקוֹם הָפִּילִין צָרַח בְּקוֹל מֵר לִיוֹצֵר נְשְׁמָתוֹ: (חטאנו) שַּׂרְפִּי־מֵעְלָה צְאַקוּ בְּמָרָה. זוּ תוֹרָה וְווּ שִׂכָרָה עוֹטֶה בַּשַּׂלְמָה אוֹרָה. אוֹנֵב מְנָאֵץ שִׁמְךּ הַגָּרוֹל וְהַנּוֹרָא. וּמְחָרָף וּמְגַהַף עַל הַּבְרֵי תוֹרָה: עָנְחָה בַּת קוֹל מִשְמִים. אָם אֶשִׁמע קוֹר אָחָר אֶהָפּוֹך אֶת־הַעוֹלָם לְפֵּוִם. לְתְחוּ וָבְהוּ אָשִׁית הַרוֹמֵוִם. גָּוַרָה הִיא מֶלְפָנֵי קַבְּלְוּהָ מְשַׁעְשָׁצִי רַת יוֹמֵיִם: (חטאנו) פָּקירִים נֶתֶרָנוּ מְאַחַרִי שֶׁבֶת בָּחֵי כְנֵסְיּוֹת. מְלֵאִי מִצְוֹת בָּרְמוֹן וּכְזָוִיּוֹת. יְהוֹצִיאוּ אֶת־רַבָּי ְעַקִיבָה הּוֹרֵשׁ כָּחָרֵי אוֹתִיּוֹת. וְסָרְקוּ כְשָׂרוֹ בְּמַסְרְקוֹת פּיפִיוֹת: צָנָה לָהוֹצִיא רַבִּי חָנַנְיָא בֶּן־חְּרַרְיוֹן מְבֵּית אוּלָמוֹ. וּבַחְבִילֵי וְמוֹרוֹת שָּׁרָפּוּ גָלָמוֹ. וּסְפוֹגִין שֶׁל צָמֶר שָׂמוּ עַל לְבּוֹ לְעַבָּב עַצְמוֹ. וֹכְשֶנְסְחַלְקוֹ מִיַּר נְשִׂרף וְחַפֶּר חוֹרָה עָמוֹ: (חטאנו) קוֹנְנוּ עַם לֹא אַלְמָן. כִּי עַל דָּבֶר מוּעָט נִשְׁפּרָ דָּמָן. לְקַדֵּשׁ שֶׁם שָׁמִיִם מָחָרוּ עַצְמְן. בַּהַרינַת רַבִּי הָצְפָּית הַמְּתוּרְנְּטָן: רְעָרָה הָאֶחוֹז בָּלֹ־שׁוֹמָע שִׁמְוֹע. וְתִוַּלֹ בֶּל־עָיִן דִּמְוּעַ. וְנֶהָפַּדְ לְאַבֶּל בָּל־שַׁעַשְׁיַע. עַל הָרִינַת רַבִּי אֶלְעָנָר בָּן־ שִׁמְּוּע: (חשַאנו) שָׁחָחְוּנִי צוֹרָרֵי וּמְעַנֵּי. וּמְלָאוּ כְּרָסְם בַּוְעַדְנֵי. וְחִשְׁקְוּנִי מי ראש וְלַעָנֵי. בַּחָרִיגַת רַבִּי חָנִינָא בָּן־חַכִינַאי: הָּבְפוּ עָלֵינוּ צְרוֹת מַצְוֹת לְהָפֵּר. וּמַאֲנוּ לָקְחַת חוֹן וָכְפֶּר. בִּי אָם נְפְּשׁוֹת הַהוֹגוֹת אָמְרֵי שְׁפֶּר. כְּמוֹ רַבִּי יֶשֶׁבָב תַפּוֹפֵר: (חשאנו) יִחֲקונוּ בְּנֵי עַדִינָה הַשׁוֹמֵכְה. הַרְעוּ לְנְוּ מִבֶּר - מַלְבֵי אֲדָמָה. וְהָרְגוּ מֶנוּ כַּמָּה וְבַמָּה. בַּהַרוּגת רַבִּי יְהוּרָת בֶּן־רָּמָא: רַבַּרָתָ בִּית יָעַקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹבֵף לֶהְבָה. הַן עַתָּח קשׁ אוֹרָם כָּבָת. חֵי וַאָקִי קְשׁוֹב וְקָרֵב בִּיעוּר יוֹם הַבְּא. כִּי הַפָּח חִסְבִּימוּ לְהַרוֹג ְעַשֶּׂרָה צַהִּיקִים עָם רַבִּי יְהוּרָה בֶּןְ־בִּבְא: (חטאנו) וֹאַת קָרָאַחְנוּ וָסְפַּרְנוּ בְּשִׁנוּן. וְשָׁפַּרְנוּ לֵב שְׁפוּל וְאָנוּן. מִמְרוֹם הַסְבֵּת מַּחָנוּן. וְי וְיָ אַל רַחוּם וְחַנוּן: חַנּוּן הַבְּישָה מִמְּרוֹמִים. חִשְׁפְּבֶת דַם הַצְּדִּיקִים וָתַמְצִית דָמִים. חָרָאָה בְּפַּרְגּוּדָךְ וְהַעַבֵר בְּחָמִים. אֵל מְלֶךְ ווֹשֵב עַל : בַּסָא רַחֲמִים

a tomple

אַבְרָהָם אָוָכּר וָהָאָרֶץ אָוָכּר: בָּרִיתִי יַעֲקֹבׁ וָאַף אָת־־בָּרִיתִי וִצְּחֶק וָאַף אָת־־בִּרִיתִּי אַבְרָהָם אָוָכֵּר וָהָאָרֶץ אָוִכּר:

וְכוֹר לָנְוּ בְּרִית רְאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַוְרְתָּי וְזְכַרְתִּי לְהָם בְּאָשֶׁר אָמַוְרְתָּ וְזָבַרְתִּי לְהָם בְּאָשֶׁר הוֹצֵא־תִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְּרְיִם לְעִינֵי הַנּוֹים לְהִיוֹרת לְהָם לֵאלֹהִים אֲנִי וְיִ: עֲשֶׂרְ עְפָּנְוּ בְּמָה שֶׁהִבְּמַחְתְּנוּ וּ וְאַף נֵּם וֹאַת בִּהְיוֹתָם עְשֶׁרֵץ אוֹיְבֵיהָם לֹא מָאַסְתִּים וְלֹא נְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְבַלֹּתְם לֹא מָאַסְתִּים וְלֹא נְעַלְתִּים לְבַלֹּתְם לְבַלֹּתְם לִּהְיִהָם:

רַחָם עָלִיְנוּ וְאַל תַּשְׁחִיחֵנוּ כְּטָה שֶׁבְּתוּבּ כִּי אֵל רַחוּם יִיָ אֱלִהְיךָ לֹא יַרְפָּךְ וְלֹא יַשְׁחִיחֶךְ וְלֹא יִשְׁכַּח אָת־

Ind Ich werbe benken meines Bundes mit Jaakob, und auch meisnes Bundes mit Jizchaf und auch meines Bundes mit Abraham werd' Ich benken und des Landes denken. — Gedenk' uns des Bundes mit den Früheren, wie Du verheißen: Und Ich werde ihnen gedenken den Bund mit den Früheren, die Ich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Bölker, daß Ich ihnen zum Gott werde; Ich der Ewige. — Thue mit uns, wie Du uns versichert: Und auch noch dann, wenn sie sind im Lande ihrer Feinde, verachte und verwerf' Ich sie nicht, sie aufzureiben, zu brechen meinen Bund mit ihnen. Denn Ich din der Ewige, ihr Gott. — Erbarme Dich über uns und verderb' uns nicht, wie es heißt: Denn ein barmherziger Gott ist der Ewige, dein Gott. Er läßt nicht von dir und verderbt dich nicht und vergist

פְּלֵית אֲבוֹמֶוֹךְ אֲשֶׁר נִשְׁבֵּע לְהָם: מל אֶרִז־לְבָבֵנוּ לְּאַרָּכְּה אֶרִי־לְבָבֵנוּ שִּׁבְּתוּב וּמְשָׁבְ יִיְשָׁלְּהְ שִּׁבְּתוּב וּמְלֵּרְ יִיְ אֶלְהִיךְ אֶחִי־לְבַבִּ וֹרְעֶךְ לְאַרְבָּה אָרִדִייְ אֵלְהִיךְ אָחִייִן אֵלְהִיךְ אָתִישְׁבוּ יִלְבָּבְר וִבְּכְלְ-נַפְּשְׁרְ לְמַעֵּיִם אֲשֶׁר הָמָשְׁם מִשְׁם אָתִייִן אֵלְהִיךְ שְׁמָחִים וְמָשְׁם יִקּבְּיְ וְנִישְׁבוּ יִיְ אֶלְהִיךְ שִׁמְּחִיב וְשָׁב יִיְ אֵלְהִיךְ אָחִישְׁבוּ יִבְּעָבְ וִיְבְּבְּלְצִה הַשְּׁמִים וְמָשְׁבוּ יִבְּבְּלְצִה הַשְּׁמָיִם וְמָשְׁבוּ יִבְּלְצִה הַשְּׁמָיִם וְמָשְׁבוּ יִבְּבְּלְצִה הִשְּמָיִם וְמָשְׁבוּ יִבְּבְּלְצִה הְשָׁבְּיוֹרְ שִׁמְּחִיב וְמְשָׁבְּי וְמִשְׁבוּ יִבְּקְצִה הִשְּׁבְּיוֹךְ שְׁמְחִינוּ בְּמָבְי הְנִים אָשֶׁר הָבְּלְבְּרְ וּבְּבְּלְצִה הִשְּׁמְוּה לְּמָעִים וְמָשְׁבוּ יִבְּקְבִּי הִנְּא מִחְר: יְבְבָּלְצִה הְנְשְׁבְּי וְבִיּשְׁבְּיוֹךְ אָמְרִין הְשָׁבְּי וְבְּבְּלְצִה וְבְּבְּלְצִיה וְמְשְׁבְּי וְבְּבְּלְצִה וְבְּשְׁבְּיוֹךְ אָמְרִין בְּיִבְּיִבְי וְבִּיּעְם יִנְקְבְּי הְנִיּא מְחִים אָּבְּיוֹךְ אִמְּבִי הְנִּא מְחִים וְּבְבְּבְּי וְבְּבְּלְבְיִי הְנִישְׁבְי וְבִּבְּיוֹבְי וְמְשָׁבְייִוּךְ לְמָעִנִין וְחַמַּאבִין הְּבְּבְּלְבְיִי וְחָמָאביי אָנְבִי הוּא מְחָה בְּיִבְּייִי וְבְּלִבְי וְבִּיּשְׁתְנִיוֹן בְּשְׁבְּיוֹב וְבְּבְּעְבְּיוֹב וְנְמְשְׁבְייִן וְחְמַשִּבְיי וְחָמָשִׁבְּיוֹ וְחְמָשִׁבְייִן וְחְמַשִּבְיִי וְחְמַשִּבְּיוֹ הְּבְּיִי הְוֹחְמִיאנְיוּ וְחְמָשִּבְייוּ לְּבִיבְי הְוֹחְב בּּשְׁבְייוּן לְּיִבְּי וְחְמָשְׁנִיי וְחַמָּאבִיין בְּעִבְיי וְחְמָשִּייִן בְּיִבְּי וְחְמָּבְייִי וְחָמָשְׁבִיי וְחָמְשִּבְייוּ בְּיִבְּיִי בְּיִים בְּבְּיִי הְּעָבִיי הְנִים בְּיִבְיי הְנִים בְּבְּיִבְּי בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּיִבְיי וְחְמַשְנִינִי וְחְמַשְּבִיי וְחִבּים בְּבְּבְיּי בְּבְּיוֹבְי בְּבְּבְיי בְּבְּבְיּבְּיוּבְּי בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּי בְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּיוּבְי בְּבְּיוּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּיוּבְּיוּבְיי וְבְּבְּבְיוּבְּיוּבְיי בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּיוּבְיוֹיבְיוּתְיוּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּבְּבְּיוּבְּיוֹבְיוּים בְּבְּבְּבְּיבְּבְּבְּבְי בְּבְּבְּבְּבְּבְּיוּבְּבְּבְּבְּיוּבְּבְּבְּיוּ בְּ

nicht ben Bund mit beinen Vätern, ben Er ihnen beschworen. -Deffne unfer Berg, zu lieben Deinen Ramen, wie es beißt: Und es wird öffnen ber Ewige, bein Gott, bein Berg und bas Berg beines Samens, zu lieben ben Ewigen, beinen Gott, mit beinem ganzen Bergen und beiner ganzen Seele um beines Lebens willen. - Führe zuruck unfere Vertriebenen und erbarme Dich unfer, wie es heißt: Und es wird zurückfehren ber Ewige, bein Gott, zu beinen Vertriebenen und sich bein erbarmen, zurücksehren und bich sammeln aus allen Bölkern, bahin bich zerstreuet hat ber Ewige, bein Gott. — Sammle unfere Berftogenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von dir sein wird am Ente bes Himmels von bort wird Er bich sammeln, ber Ewige, bein Gott, und von dort dich holen. — Lasse Dich von uns finden, wenn wir Dich suchen, wie es heißt: Und du wirst suchen von bort ben Ewigen, beinen Gott, und bu wirst ihn finden, wenn bu nach ihm verlangest mit beinem ganzen Berzen und beiner ganzen Seele. -Lösch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: 3ch, 3ch bin es, ber ablöscht beine Miffethaten um meinetwillen

בְּעַב וְכָעָנִן כַּאֲשֶׁר אָמַרְהַ. מָחִיתִי בָעב פְּשָׁעִיהּ וְבָּעָנִן חַטּאָתִיהּ שִׁבָּחוּב. לְכוּ נָא וְנִנְכְחָה יאִמַר יִיִּ אִם יִחְיּהּ וְבַצְּמֶר יִהְיוּ: זְרוֹק עָלֵינוּ מֵיִם שְׁהוֹרִים וְשָׁהַרְנוּ כְּחּוֹלְע שֻׁבְּחוּב. וְזָרַקְחִּי עֲלִיכֶם מֵיִם שְׁהוֹרִים וְשָׁהַרְנוּ כְּחּוֹלְע שֶׁבְּחוּב. וְזָרַקְחִי עֲלִיכֶם מֵיִם שְׁהוֹרִים וְשָׁהַרְנוּ כְּחּוֹלְע שֶׁבְּחוּב. וְזָרַקְחִי עֲלִיכֶם מֵיִם שְׁהוֹרִים וְשָׁהַרְנוּ כְּמָה שֶׁבְּחוּב. וְזָרַקְחִי עֻלִיכֶם מִיִם שְׁהוֹרִים וּשְׁהַרְנוּ כְּמָּה שֻׁבְּחוּב. וְזָרַקְחִי עֻלִּיכֶם מִיִּם שְׁהוֹרִים וְשְׁהַרְנוּ בְּמָה שָׁבָּח שְׁבָּחוּב. וְמָהָרְנוּ בְּמָה שְׁבָּחוֹב. כִּיוֹם הַיְּהָ וְבַּבְּית מְמְאוֹתִיכֶם וְמִבְּרָה אָלְנִיכֶם מְנִים שְׁהוֹרִים וְשְׁהַרְנוּ בְּמָּה יְבָּבְּית מְמְאוֹתִיכֶם וֹמְבָּלְה יִבְּנִה אָלְנִיהְ שִׁלְּחִיהָם לְרָצוֹן עַל מִוְבְּחִי בִּי בִיּוֹם הַיָּה וְנִבְּבְית מְמְלְחִיה עוֹלוֹחֵיהָם וְוִבְּחִיהם לְּרָצוֹן עַל מִוְבְּחִי בִּילִם הַיָּה בְּנִית וֹלְבְּתְים אֵלְּרְשִׁי וְיִשְׁהָבִית הְפָּלְחִי בִּיתְּים בְּיִרְם הְנִיבוּ בְּבִית לְבְּבִּית וְנִבְּיִם לְבְּבִית וְנְבְּתִיה מִבְּרִה וְנִבְּיתוּ שִּלְּחִיה בְּיִבְּית וֹיִבְּתְים בְּיִבְּיוֹ בִּיוֹם הְנִבְיוֹם הְנִבְּים לְּבְּבִית וְנִבְּבְּחִי בִּיִבְּים לְבְבִּית מְּבְּיִם לְּבִים לְּבְּיִם לְּבְּיִם לְּבְּבִי וְנִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּבִית בְּבִית בְּבִּית מִבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִיּת בְּבְּים בְּבִית בְּבִּים בְּבִית בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּעִבּים בְּבְּבִית בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבִים בְּבְּים בְּיוֹב בְּיוֹם בְּיבִים בְּים בְּבִּים בְּנִבּים בּוּבְּבְּבְּיוֹ בִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִים בְּים בְּבִּים בְּבְּבְּיוּם בְּבִּים בְּיבּים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבִים בְּים בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוּים בְּיוּם בְּיבִּים בּיוּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבּים בְּבְּבְים בְּבְיוּים בְּיוּבוּים בְּבְּים בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּים בְּבְי

und beiner Sünden gebenf' 3ch nicht. Lösch' unsere Missethaten ab wie Wolf' und Nebel entfleucht, wie Du verheißen: 3ch habe wie Gewilf abgelöscht beine Missethaten und wie Wolfenbunft beine Sünden. Kehre zu mir zurud, benn Ich habe bich erlöft. - Lag unfere Sünden weiß werden wie Schnee und Wolle, wie es heißt: Wohlan, wir wollen mit einander es ausmachen! spricht ber Ewige: Wenn eure Sünden sind wie Purpur, — wie Schnee follen fie weiß werben; und find fie roth wie ber Burpurschnecke Saft, - wie Wolle follen fie (weiß) werben. -Spreng' auf uns reines Waffer und reinige uns, wie es heißt: Und 3ch werbe auf euch sprengen reines Wasser, bag ihr rein werdet. Von all euren Unreinheiten und all euren Gögen werde Ich euch reinigen. — Bergieb unfere Sünden an diesem Tage und reinige uns, wie es heißt: Denn an diesem Tage fühnt Er euch, um euch zu reinigen; von all euren Sünden follt ihr vor bem Ewigen rein werben. — Bring' uns nach Deinem heiligen Berge, und erfreu' uns in Deinem Bethause, wie es heißt: Und 3ch bringe fie nach meinem heiligen Berge, und erfreue sie in meinem Bet-Ihre Gang- und Schlachtopfer follen zum Wohlgefallen fein auf meinem Altare; benn mein haus wird ein Bethaus gonannt werben für alle Bölker. -

ייִ שְּׁמֵע קוֹלֵנְוּ יִי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הִפִּלְתֵנוּ:

הַשִּׁיבְנוּ יִי אֵלֶיךּ וְנָשְׁוּבָה חַבִּשׁ יָבִינוּ בְּבֶּרֶם:

י אַסָּרִינוּ הַאָּוִינָה יְיָ בִּינָה הָגִיגִנוּ: יִהִיוּ לִּרָצוֹן אַסְרֵי פִינוּ וְהָנְיוֹן לִבְּנוּ לְפָנֶיף יְיָ צוּרְנוּ וְגוֹאָלֵנוּ: אַל אַסְרֵי פִינוּ וְהָנְיוֹן לִבְּנוּ לְפָנֶיף יְיָ צוּרְנוּ וְגוֹאָלֵנוּ: אַל חַשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיף וְרוּחַ קְרְשְׁךְ אַל חִפְּן מִמְּנוּ: אַל חַעִוֹבְנוּ יִי אָלחִינוּ אַל חִרְחַק מִמְּנוּ: עֲשֵׂה עִפְּנוּ אוֹח הַעַוֹבְנוּ יִיְ אֵלחִינוּ אֵל חִרְחַק מִמְנוּ: עֲשָׂה עִפְּנוּ אוֹח לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שוֹנְאִינוּ וְיִבְשׁוּ כִּי אַחָּה יִיְ עֲשִׂה עִפְנוּ אוֹח לְנוּ אַחָּה חַעַנָה אָרְנִי אֵלחִינוּ: כִּי לְּךְ יִיְ הוֹחַלְנוּ אַחָּה חַעַנָה אָרְנִי אָלחִינוּ: כִּי לְּךְ יִיְ הוֹחַלְנוּ אַחָּה חַעַנָה אָרְנִי אֵלחִינוּ:

you (Borb. 11. Gem.) Hör' unsere Stimme, Ewiger, unser Gott! sei schonend und erbarme Dich unser, und nimm in Barmsherzigkeit und Gnabe unser Gebet an.

השיבנו (Borb. u. Gem.) Führ' uns zu Dir, Ewiger! zurück, daß wir umkehren. Erneue unsere Tage wie vordem.

Muntes und bas Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Hort und Erlöser! Wirf uns nicht hinweg aus Deinem Angesichte, und ben Geist Deiner Heiligung nimm nicht von uns. Wirf uns nicht weg zur Zeit des Alters, wenn schwindet unsere Kraft, verlaß uns nicht. Berlaß uns nicht, unser Gott! entserne Dich nicht von uns. Thu' an uns ein Zeichen zum Guten, daß es sehen unsere Feinde und beschämt seien, daß Du, o Ewiger! nus beigestanden und uns getröstet. Denn auf Dich, Ewiger! harren wir. Du wirst erhören, o Herr, unser Gott!

ח׳ אַלהַינוּ וַאַלהֵי אַבוֹחִינוּי:

אַל הַעוְבְנוּ וְאַל הִטְּשֵׁנוּ וְאַל תַּכְלִימְנוּ וְאַל הַפַּריתְּךְּ אִחְנוּ כְּלְרַבְנוּ לְתוֹרָתְךּ לְמִרְנוּ מִצְּוֹתְיְדּ הוֹבְנוּ לְתוֹרָתְךּ לְמִרְנוּ מִצְּוֹתְיְדּ הוֹבְנוּ לְיִרְאָה אָת־שְׁמֶךְ וּמל אָת־לְבְבְנוּ לְיִרְאָה אָת־שְׁמֶךְ וּמל אָת־לְבְבְנוּ לְאַהַבְּתְוּ בְּאָמָת וּבְלָב שְׁלִם וּלְבְּבְנוּ בְּבְּתוּב אָלֵיךְ בָּאָמָת וּבְלִב שְׁלִם וּלְבִינוּ בְּבָּתוּב שְׁמְךְ הַבְּרוֹל הִמְחוֹל וְתְסְלַח (נ״א יחכפר) לַעוֹנִינוּ בִּבְּתוּב בְּרָבְרִי בְּרָבְיִי לְעוֹנִי כִּי רַב בְּרָבְרִי בְּרְשִׁךְּ לִמְעוֹ שִׁמְךְ יִי וְסְלַחִתְּ לַעוֹנִי כִּי רַב בְּרָבִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי לְּעוֹנִי כִּי רַב בְּרָבִי בְּרָבְיִי בְּרָשְׁרָּ לִמְעוֹ שִׁמְךְ יִי וְסְלַחִתְּ לַעוֹנִי כִּי רַב

ח׳ אֶלֹחָינוּ וֵאלֹחֵי אֲבוֹתִינוּ:

סְלַח לְנוּי מְחֵל לְנוּי בַּפֶּר לְנוּי

אָנוּ בְנֶיְךּ וְאַמֶּת אָבְינוּ: אָנוּ כְּחָלִדְּ וְאַמָּת הָלָלְקנוּ: אָנוּ צאנִדְּ וָאַמַּת רוֹענוּ: כי אָנו עִבְּרֶיף וְאַחָּח אֲלֹחֵיני. אָנוּ נַחַלְחָךּ וְאַחָּח אָרוֹנִינוּ. אָנוּ נַחַלְחָךּ וְאַחָּח גוֹרָלִנְוּ:

אלהינו (Borb.) Unfer Gott und unferer Bäter Gott!

Berlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beschäm' uns nicht! Brich nicht Deinen Bund mit uns, bringe uns zu Deiner Lehre hin, lehr' uns Deine Gebote, zeig' uns Deine Wege, neig' unser Herz, Deinen Namen zu fürchten, und öffne unser Herz Deiner Liebe, daß wir zurücksehren zu Dir in Wahrheit und mit voller Seele. Um Deines großen Namens willen vergieb und verzeih' unsere Sünden, wie es heißt in Deinem heiligen Worte: Um Deines Namens willen, Ewiger! verzeihe meine Sünde, ob sie auch groß ist.

אלהינו (Norb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott!
הלהינו Berzeih', vergieb und fühn' uns.

Denn wir sind Dein Bolf und Du unser Gott, Wir Deine Kinder, Du unser Bater, Wir Deine Knechte, Du unser Herr, Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil, Wir Deine Erbe, Du unser Loos, 37 אָנוּ פְגַלְחָדּ וְאַחָּה יוֹצְרָנוּ: אָנוּ סִגְלָּחָדּ וְאַחָּה קְרוֹבֵנְוּ:

אָנוּ כַרְמָךּ וְאַתְּח נוֹמְרְנוּ. אָנוּ רַעִיָּתְרְּ וְאַתְּח רוֹרְינוּ.

אָנִוּ מַאָמִירֶיְךּ וְאַהָּה מַאָמִירְנוּיִּ

אָנוּ עִמְּדְ וְאַמָּה מַלְבֵּנְוּ .

ק לבנו עזי פָנים וְאַהָּה רַחוּם וְחַנּוּן · אָנוּ קְשֵׁי עְדֶּף וְאַהָּה אֶרֶךְ אַפִּים · אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַהָּה מְלֵי, רַחַמִים · אָנוּ יָמִינִוּ כָּצֵּל עוֹבֵר · וְאַהְּה הוּיץ וֹשְׁנוֹתִיךְ לֹא יִתְּמוּ: שָׁאִין אַנְּחְנוּעזִי פָנִים וּקְשֵׁי־עֶרֶף לוֹמֵר לְפָנֵיְךְ יָיִ אֵּלְהִינוּ שָׁאִין אַנְחְנוּ עַזִּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֶרֶף לוֹמֵר לְפָנֵיְךְ יָיִ אֵּלְהִינוּ שָׁאִין אַנְחְנוּ עַזִּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֶרֶף לוֹמֵר לְפָנֵיְךְ יָיִ אֵּלְהִינוּ מַאְלְהִינוּ זְאַבְּרֹת אֲבָּרְנוֹ וְלֹא חָמֶיִרנוּ אָבָרֹר אַנְחְנוּ חָמָאנוּ:

ח׳וק ישְּמְנוּ. בָּגַרְנוּ. נְזַלְנוּ. דְבַּרְנוּ דְפִי: הַעִינוּ. וְהַרְשַׁעְנוּ. זְרנוּ. חָמַסְנוּ. טְפַּלְנוּ שֵׁקְר:

Wir Dein Beinberg, Du unfer Buter,

Wir Dein Wert, Du unser Bilbner,

Wir Deine Traute, Du unser Freund,

Wir Dein Eigenthum, Du unfer Rachfter,

Wir Dein Volk, Du unfer König,

Du, den wir bekennen, wir, die Du wolltest ernennen; von (Gem.) Wir von frechem Antlige, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

(Vorb.) D laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, denn wir sind nicht frechen Antsliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unser Bäter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt; — Ja wohl haben wir gesündigt!

(Borb. u. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen

1 1 1 1 1 1 1 1 1

יָעְצָנוּ רָע. כִּוֹכְנוּ. צָרַרְנוּ. הְשִׁינּוּ עָרָף: קַרַנוּ. עָוְינוּ. פָּשִׁעָנוּ. צָרַרְנוּ. הִשְׁינוּ עָרָף: קּ סַרְנוּ מִמִּצְוֹתִיךְ וּמִמִּשְׁפָּמֶיךְ הַמּוֹכִים וְלֹא שָׁוָה לְנוּ: וְאַהָּר צִּרִיק עַל כָּל-הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמֶר עָשִׂיחְ וַאַנָּחנוּ הִרְשֵׁענוּ:

הָרְשַּׁעְנוּ וּפָּשֵׁעְנוּ הַלְבוּ וּלָא נושַעְנוּ וּפְּשַׁעְנוּ וּפְּשַׁעְנוּ הָישׁע לְנוּ יִשְׁע: כַּכְּחוּב עַל יַר יַר נְבִיאָך הָיָעוֹב רָשָׁע הַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתִיו וְיָשֹׁב נְבִיאָך יִינוֹב רָשָׁע הַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתִיו וְיָשֹׁב עָל יִיָּ וִירַהָּה לְסְלוֹחַ:

und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tücksich, thaten Bersbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

Deinen heilvollen Borschriften, und bas galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; benn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

Dir haben gefrevelt und schwer gesündigt; barum ist uns noch nicht Hülse worden. Leg' es uns in's Herz, den Weg des Frevels zu verlassen, und wolle das Heil uns schleunig nahe kommen lassen, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Es verlasse der Frevler seinen Weg, und der Mann der Unthat seine Gesinnungen und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

ח' אַלהַינוּ נאלהי אַבוֹחֵינוּ.

סְלַה וּמְחַל לָעֲוֹנוֹתִינוּ בִּיוֹם (חַשַּבָּת הַנֶּה יִּבִיִם) הַכּּפּוּרִים הַנָּה וּמְחָר לְנוּ בִּתְפּלְתֵנוּ מְוֹנוּ לְהִשְׁחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעִינוּ מִנְּנֶּדְ עַרְבּּן נְנִּיּ בִּתְפּלְתֵנוּ לְהִשְׁחַאְבָּר לְךָּ וְחַבְּעַ עָרְפֵּוּנִיּ מִנְיִּךְ וְחַבִּע בְּלִיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקְּבִיךְ וְחַבְּע עָרְפֵּוּנִי מִעְּבֶּר לְבָר וְחַבְּע עִרְפֵּוּנִי מִנִּיְרְ לְּחִיבּ בְּתוֹרְתָּךְ וֹמֵל אָת־לְבָבְר וְמִלְיִךְ אָח אָת־שְׁמְוֹךְ וְמִלְיךְ וְמִלְּעְבְּר וְמִיּיִם בְּתוֹרְתָּךְ וְמִבְּיבְ וּמְלְיִבְבְּר וְנִיּיְ אָח־לְבָבְר וְנִיְיִבְּי וְמִיִּרְ וְמִבְּר וְנִיִּי אָחְר וְבְּבְּרְ וְמִבְּר וְנִבְּיִבְּר וְמִבְּיוֹבְ וְמִבְּר וְנִיְיִי אָח מִיִּים וְנִעְּךְ לְּצִּהְרָה וְנִיְיִבְּה וְּנִיְרְאָה אָת־לְבָבְר וְמְבִּיךְ וְמְבִּיךְ וְמִבְּר וְנִבְּיִם וְנִעְּךְ לְּמְעֵן חַוְיִיךְ:

בּוְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁנְנוֹת אַמָּה מַבִּיר הַרְצוֹן וְהַאְנֶם הַנְּלוּיִם הַוּרוֹנוֹת וְהַשְּׁנְנוֹת אַמָּה מַבִּיר הָרְצוֹן וְהַאְנֶם הַנְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אָנוּ מָה וְהַנִּים וְידוּעִים: מָה אָנוּ מָה חַמָּבְנוּ מַה צִּרְקְנוּ מַה יִשְׁעְנוּ מַה בּחֵנוּ מַה בָּבְנוּ מַה נִּאמֵר לְפָּנֶיְךְ יִיְ אֶלֹהִינוּ וִאלֹהִי מַדְע וֹאלֹהִי הַשְּׁם אֲבוֹתִינוּ הַלֹּא כָל־הַנִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיְךּ וְאַנְשִׁי הַשְּׁם בְּלֹא הָיוּ וְחַבְּמִים כִּבְלִי מַדְע וֹנִים כִּבְלִי הַשְּבֵּלֹי הַשְּבֵּלֹי הַשְּבֵּלֹי הַשְּבֵּלֹי הַשְּבֵּלֹי

אלחינו (Borb.) Unfer Gott und unferer Bäter Gott.

Berzeih' und vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Bersschnungstage, und lasse Dich von uns erslehen im Gebete, lösch' ab und lasse schwinden unsere Versündigungen aus Deinen Ausgen, und zwing' unseren Trieb, sich Dir zu unterwersen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu. Dir zurücksehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und öffne unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deisnem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele, um deines Lebens willen.

Missentliche Fehle und irrthümliche — Du kennest sie, das Werk freien Willens und des Zwanges, das Offne und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unsere frommen Werke, was unsere Hülse, was unsere Kraft, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind ja alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Namens

בִּי רַוֹב מַנֻעֲשִׁיהָם תְּהוּ וִימִי חַיִּיהֶם הֶבֶּל לְפָּגֵיךְּ וּמוֹתַר הַאָּרָם מִן הַבָּהמָה אָיִן · כִּי הַבּל הָבֶל:

מה נאמר לפָּגִיך יושב מְרוֹם וֹמַה נְסַפֶּר לְפָּגִיך שוֹבֵן שִׁחָקִים זַּלָא בָּל־חַנִּסְתָּרוֹח וְהַנִנְּלוֹח אַחָּה יוֹבְע:

(3n ben meisten Gemeinden fest hier sogseich בעולם שמך מעולם א'ב כפול.

אַהָה מֶבֵין הַעַלְמוֹת לֶבּי אָפֶט לְדְּ נְנְלוֹת וְנֵם נְסְהַרוֹת: בָאנוּ בִיְּבֶרִים לְפַתּהְוֹךְ בָּם • בִּרְשָׁעֵנוּ אֵל חֵפֶּן וְלֹא בְּמַעֵלֶלְיִנוּ : נִשְׁחֵנוּ בִּיוֹם וָה בְּיָרֵא וְהָרֶרִי בִּאָה בְּרַהוּם לְמַעְנְךְּ עֲשֶׁה הֶסֶר: דִּין אֵל הִמְחַח מוּל עַפָּר וָאֵפָר • דַע אַרַריַתְנוּ רְפָּוֹה וְתוֹלֵעָה: הַאֹם שְׁנֵגְנוּ וְנָעְלָם מְפֵּנוּ • הַלֹאָ אַחָּה לָבֵר מָבִין שְׁנִיאוֹת: וְאַל חַחְשׁוֹב לְנוּ כִּעוֹשָׁה בַּוֹרוֹן • וְדְּנִיּ שַּׂפָּחֵינוּ שִׁעֵה בְעֵׁת רָצוֹן: זָה כַּפֶּר לָנוּ הוֹרֵע וְלֹא הוֹרֵע. זְדוֹן וְנָעְלָם עשוה ולא תַעשה: חַלְצֵנוּ מִענִשׁ כָּרַת וּמִיחָה. חֲמוֹל עַר חֹבֶּר מַעשִּׁי יָבִיף: טָפַשְׁנַגִּ בְּרְעַ יַצֶּרָ אֲשֶׁרְ מִנְּעַרִינּיּ טִמוּן בּקרבֵנוּ כּרָשָׁת לְפַעַמֵינוּ: יוצרנו ועושנו יורע יצרנו יהמו רחמור ואל השחיתנו: כי מלפניף מי יפתר • כל נַלוּי לָךְ כָּאוֹר וְכַצְּהָרִיִם: לְבֵית דִין הוֹרֵית אַרְבַּעַ ביתורת למענף עשה ומקם חלצנו: מאו יצרתנו חקרתנו וחדע מעשינו בי הפה עמר ואון: נצור גפשחינו כי בירך כל־נפש נא חִיקר נַפָשׁ מִפְענֵי לְדְּ נָפָשׁ: סְקִילָה שְׁרָפָה הָרֶג וְחָנֵק • סוֹרָם נְּלְיֹהָ ליורעי אַמְחָה: על כָּל פִשְעינוּ אֵלוֹהָ כַפֶּר לְנוּי על יְרוּע לְנוּ וְעֵל נָעלְם מַמֵּנה: פּשַׁעִינוּ הוֹדִינוּ לָךְ חוֹקר לֵבי פַּרֵנוּ מֶחַטְא נַקְנוּ מֵעָוֹן: צור אַל הַפוֹ בַּאָנוֹשׁ חִצִיר - צְוִיקה עַשֵּׁה עָשָׂה עָשָׁנוּ בַּעָשִׂית עם כָּל הִי : קַרָּמִנוּ בַנַּשִׁר

als wären sie nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntzniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht; denn das Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

nender! und was Dir erzählen, in ben Wolfen Woh-Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es! וְנִצְטַיְּקָה רְשָׁוֵע יְכִאָּנוּ רַחוּם וְחַנוּוּ : רְשְׁעֵנוּ אַל הַפָּן רַחְמֵנוּ וְנִצְטַיְּקָה רַחֲמֶיף יְכִאָּוּנוּ רַחוּם וְחַנוּוּ : רְשְׁעֵנוּ אַל הַפָּן רַחְמֵנוּ

פִּיִּח שִׁמְדָּה מִעוֹלָם עוֹבֵר עַל פָּשַׁע. שַׁוְעָחֵנוּ חַאֲוִין בְּעָמִרְנוּ לְפָנִיךְ בִּחָפִלָּה: חַאֲבוֹר עַל פָּשַׁע לְעַם שְׁבִי פִּשׁע. הִמְחָה אַשְׁמָחֵנוּ (נִ״א פּשעינוּ) מְנָּנְרְ עִינְיְרְּ:

אתָה יוֹדֶע רָזִי עוֹלָם וְחַעֵּלְמוֹרֹז סְחָרֵי כָּל-חָי: אַחָה חוֹפֵשׁ כָּל חַרְרִי בְּטֶן וּבוֹחֵן כִּלְיוֹת וָלֵב: אִין דְּבָר גִעִלָם מִמֶּךְּ וָאִין נִסְתָּר מִנְּגָּר עִיגִיף:

וּכְבֵן יִהִי רָצוֹן מִלְּפָנִיְךְּ יִיְ אֱלֹהִינוּ וִאלֹהֵי אֲבוֹחִינוּ · שְׁתִּבְּּבּר־לְנִוּ עַל בָּל־חַטּאַתִינוּ · וְחִסְלַח־לְנִוּ עַל בָּל־חַטּאַתִינוּ · וְחִסְלַח־לְנִוּ עַל בָּל־פְּשָׁעִינוּ: עונותינוּ · וְחִמְחַל לְנִוּ עַל בְּל־פְּשָׁעִינוּ:

> ַנֵעל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיךּ בְּאָנֶס וּבְרָצוֹן: יַנֵעל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפָּנֵיךּ בְּאָמוּץ הַלָּב:

geber! Unser Flehen vernimm, wenn wir vor Dir stehen. Bergieb dem Bolke die Schuld, das sich bekehrt von Schuld. Lösche unsere Missethaten hinweg aus Deinen Augen.

hüllteste unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es benn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und uuserer Bäter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

by Um der Sünde willen, die wir vernbt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּבְלִּי דְעַת:

וְעַל חִמְא שֻׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנִלוּי שְׁפְּחָיִם:

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנָלוּי וּכַמְּתְר:

על חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּרְעֹת וּכְמִרְמָה:

וְעַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּרְבוּר בָּּה:

עַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּרַוֹיִנְאַת־רֵעֵ:

וְעַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹיִירַת וְנוּת:

וְעַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹדְוּי כָּה:

עַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹרְוּי כָּה:

וְעַל חִמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹרְוּי כָּה:

וְעַל חִמִּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּוֹרְוּוּ וֹרִשְׁנָנָה:

Um ber Sunbe willen, bie wir verübt ohne Wiffen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch bas Reden ber Lippen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Unzucht.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offen-

Um ber Sünde willen, die wir verübt mit Wiffen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt burch fündiges Sinnen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Berabredung zur Unzüchtigkeit.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit bem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Berunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trot und Irrthum.

על הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּחְלוּל הַשֵּׁם: וְעל הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטִמְאַת שִּׂפָתִים: וְעל הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטִמְאַת שָּׂפָתִים: על הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטִפְשׁוּת פָּה: וְעל הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּיוֹרְעִים וּכְלֹא יוֹרְעִים: וְעל כְּלָם אֶּלְוֹהַ סִלִיחוֹת סִלַח לְנִוּ. מְחַל לְנְוּ בַּפָּר־־לֵנוּ:

> זַעל חָמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיְךְּ בְּלָשוֹן הָרָע: זַעל חָמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיְךְּ בְּלַצוֹן: זַעל חָמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיְךְּ בְּלַצוֹן: זַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּגִיְךְּ בְּלַצוֹן:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes. Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb. Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich. byr Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

by Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand der Bestechung. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch bose Zunge.

על חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּמַשָּׁא וּבְמַתְּוֹ:

וְעַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּמַשָּׁא וּבְמַתְּוֹ:

עַל חַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךּ בְּנִמִיּת נְּרוֹן:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנִייִת שִׂפְחוֹתִינוּ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּמִיּתִ שִׂפְחוֹתִינוּ:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּמִינִים עְמוֹח:

עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּעִינִים רְמוֹח:

בְּפֵּר־־לָנוּ:

בְּפֵּר־־לַנוּ:

ַעל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךּ בִּפְּרִילַת־על: וַעַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךּ בִּפְּלִילוּת:

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher. Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. Ind für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

lung des göttlichen Joches.

Um ber Sunbe willen, Die wir verübt burch Aburtheilen.

על הַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּצְּדִיּח בֻע:

וְעַל בְּלְּם אֶּלְוֹהַ סְלִּיךְ בְּצְרוּת עֵין:

על הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּלְשִׁיוּת עִיְרְ:

עַל הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּלְשִׁיוּת עִיְרְ:

עַל הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּלְשִׁינת בִּנְלִים לְהָרַע:

עַל הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּלְשִׁינת בִּנְלִים לְהָרַע:

עַל הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּמְמְהוֹן לֵבָב:

עַל הַמְא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּתְמְהוֹן לֵבָב:

בַּפֶּרִיךְ בִּמְלְחוֹן לֵנָב:

בַּפֶּרִיךְ בִּנְיִרְ בִּתְמְהוֹן לֵנָנ:

בַּפֶּרִיךְ בִּנְיִרְ בִּנְיִיךְ בִּיְלְנוּ.

בַּפֶּרִיךְ בִּנְיוֹ בְּנִילְ בִּיִּיִּים לְנִוּוּ.

בַּפֶּרִיךְ בִּלְנוּ בִּיִבְּיוֹ לְנִוּ.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen ben Rächsten.

Um ber Gunbe willen, bie wir verübt burch Miggunft.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Leichtfertigkeit bes Sinnes.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Hartnäckigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unfere Füße jum Bösen eilten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Berleumbung.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur.

Um ber Sünde willen, die wir verübt, burch unbegründeten Sag.

Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrantem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung bes Sinnes.

lind für sie alle, Gott ber Berzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַפְּאח:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קְרְבָּן עוֹלָה וְיוֹבֵר:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אֲשָׁם וַדַּאִי וְחָלוּי:
יעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְּקוּח אַרְבָּעִים:
יעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּח אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כִּיתָה בִּירֵי שֶׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כִּיתָה בִּירִי שְׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוֹת בֵּיח דִּין.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוֹת בֵּיח דִּין.
וְעַל חֲטָאִים שְׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוֹת בִּיח דִין.
וְעַל חֲטָאִים שְׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוֹת בִּיח דִּין.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer. Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres ober geringeres Opfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse ober unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge ber Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Bereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung ober Erdroffelung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle; die uns offen-

בְּבָּה לְּה חַעֲשֶׂהּ בֵּין שָׁיֶשׁ־בָּה לְּהם עֲשֵׂהּ וּבִין שֶׁאֵין בָּה לְּהם עֲשֵׂהּ וּבִין שֶׁאֵין בָּה לְּהם עֲשֵׂהּ וּבְּיוֹ וְאָת־שָׁאִינָם גְּלְוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם גְּלְוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאִינָם גְּלְוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁגִּילְהִים לְנוּ בְּבָר אֲמַיְרנוּם לְבָּנִיךְ הֵם גְּלְוּיִם לְנוּ לְבָּנִיךְ הֵם גְּלְוּיִם לְנוּ לְבָּנִיךְ הֵם גְּלְוּיִם וְיִדוּעִים בְּנִי שְׁנְיִים לְנוּ לִנְיִ אֲלְחִינוּ וְהַנְּנְלֹת לְרֵנוּ בַּבְּר שְׁנִייִ אֲלְחִינוּ וְהַנְּנְלֹת לְרֵנוּ בַּבְּר שְׁנִייִ עִרְבְּיְר שְׁמָר לְבָּנִיךְ שְׁנִייִ וְבִּלְתִינוּ וְמַהְבֵנוּ מִבְּלְ־ בְּּשְׁעִינוּ וְמַהְבֵנוּ מִבְּלְּר בְּבְּרְ שְׁנִינוּ מִבְּלְר שְׁנְבִים מְיִם מְהוֹרִים וְמַהְבְנוּ מִבְּלְי מִבְּלְי מִבְּלְי מְלְבִים מְמִים מְהוֹרִים וְמַהְבְנוּ מִבְּלְי מִבְּלִי מִבְּלְי מְנְבִים מְמִיבוּ מְשְׁבְינוּ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְיוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְרוֹ מִבְּלְנִי מִבְּלְי מְלְבִּים מְמִיבוֹ וְמִבְּבְוֹי מִבְּלְרוֹ שִׁוֹבְבִים מְמִים מְחוֹנִינוּ מִנְים וְמִבְּלְתוֹי שִׁנְשְׁר שִׁבְּבִים וּשְׁבָּבִים שִּבְּבִים וּשְׁבָּבִים וּשְׁבָּבִים וּשִּבְּבִים וּשְׁבָּבִים וּשְׁבָּבִים וּשְׁבָּבִים וּשִּבְּבִים וּשְׁרָבוּ וּשְׁרָבוּ וִישְׁרָאלִי מִים מְחוֹבוּ שִוֹבְבִים וּשִׁבְּבִים וּשִׁבְּבִים וְשִבְּבִים וּשְׁבָּבִים וּשְׁבִּרִים וּשְׁרָבוּ וּשְׁרָבִים וְשִּבְּתִי וְשִּבְּבִים וְּשִׁרְאֵל:

Gebote und Berbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Bollbringung, oder daß eine solche sehle, — die uns offens baren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund geworsdenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bestannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Berborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben.

irrungen, wer kennet sie? Bon geheimen Sünden reinige mich. — Reinige uns, Ewiger, unser Gott, von unseren Vergehungen und läutere uns von unseren Unreinheiten, und spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und ich werde auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden. Von all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde ich euch reinigen.

be (Bem.) Fürchte bich nicht, Jaafob! fehret zurück, Abtrun-

בּבְּתוּב עַל יַד נְבִיאָך שׁוּבָה יִשְׂרָאל עַד יִיָ אֶלהִיך בְּעַלְתִּ בַּעַוֹנְךְּ וְנָאָמֵר קְחוּ עִפְּכָם דְּבָרִים וְשְׁוּבוּ אֶל יִיִ אָלְיוּ בָּל־תִּשָּׂא עון וְקַח־מוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָּרִים שֹפּתִינוּ:

וְאַפָּה רַחוּם מָקְבֵּל שָׁבִים וְעל הַהְּשׁוּבָה מֵראשׁ הִּבְטַחְמָּנוּ וְעל הַהְּשׁוּבְה עִיגִינוּ מִיַּחָלוֹת לָּה: הְבְּטַחְמָּנוּ וְעל הַהְּשׁוּבְה עִיגִינוּ מִיּחָלוֹת לָּה: וּמֵאַהֲבְּחָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְּהָ אָרְז־יִשְׂרָאִל עַמָּךְ וּמֵחָמְלְּחָךְ מֵלְבֵּנוּ שֶׁחְמַלְּחָ עַל בְּנִי בִרִיחָךְ נְחַהְּ לְנִוּ יִיְ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יוֹם (הַשַּבָּת הַּוֹּח וְאֶת־יוֹם) הַבִּפְּרִים הַזְּה לְמְחִילֵת הַמָּא וְלְסִלְיחַת עָוּן וּלְכַפְּרַת פָּשַׁע:

ע"ם, א"ב ונשמטו רוב החרוזים

יוֹם אָתָא לְכפֵר פִשְׁעֵי יִשְׁנָה.

ק הַיּוֹם בִּיאָתוֹ אַחַת בַּשְּׁנָה:

Wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Kehre zurück, Jisrael, zu dem Ewigen, deinem Gott! denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde. Und es heißt: Nehmet Worte mit euch und kehret zurück zum Ewigen, und sprechet zu ihm: Ganz nimmst Du hinweg die Schuld; so nimm das Gute an, und wir wollen ersetzen Farrenopfer durch unserer Lippen Gebet.

מאחת Du aber bist barmherzig, um die zu Dir reuig Zu= rückkehrenden anzunehmen; denn auf die Kraft reuiger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet, und ob dieser Be=

kehrung harren unsere Augen auf Dich.

mit der Du Jisrael, Dein Bolf, geliebt, und um Deiner erbarmungsvollen Milde willen, mit der Du Dich erbarmtest über die Genossen Deines Bundes, hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! diesen (Sabbathtag und diesen) Sühnetag zur Bergebung der Sünde, Berzeihung der Schuld und Sühne unserer Missethaten; und Vorb.) Den Tag, der kommt der im Sündenschlummer Betäubten Schuld zu sühnen;

סיים (Gem.) heute ist ter Tag, der einmal eintritt im Jahre.

בַּבָּתוּב בְּתוֹרָהֶךְ. וְהַיְּמָה זֹאת לָכֶם לְּחֲקַת עוֹלֶם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּל־חַטּאֹחָם אַחַת בַּשָּׁנָה:

יום זֶה נָתַּן הָעוּרָה לְעָם זֶה:

י הַיּוֹם חַל בּוֹ צִיר סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַוָּה:

בַּבָּתוּב בִּתוֹרָתָךּ. סְלַח נָא לַעוּן הָעם הַוֶּה בְּגְּדֵׁל הַכְּהֶךְ וְבַאֲשֶׁר נָשְׂאְתָה לָעם הַוֶּה מִפִּצְרֵים וְעֵר הַנָּה. וִשְׁם נָאֶמֵר. וַיֹּאְמֶר יִיָ סְלַחְתִּי כִּרְבָרֶךְ:

וו'ח בַּעבוּר כִּבוֹד שִׁמָּךְ הִמָּצִא לְנְוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא לְמַען שְּׁמֶּך:

חיום מְחִילָה בִשַּׂרְהַ לְצִיר בְּרֶשֶׁם.

ים ביום נענצלל לפו ולללאל לאם:

בַּבָּתוּב בְּתוֹרָתֶךְ וַיִּרֶד יִיָ בָּעָנְן וַיִּחְיַצֵב עִמוֹ שֶׁם

וַיָּקרָא בְשָׁם יָיֵ:

לְמַעַן שְׁמָך: לְמַעַן שְׁמָך: לְמַעַן שְׁמָך:

רום וח (Vorb.) Den Tag, an welchem das Zeugniß ') überliefert ward biesem Volke;

Dir (Gem.) heute war's, daß flehete Dein frommer Bote 2): Verzeihe die Sünde dieses Volkes.

Sich von uns finden, der Du verzeihst und vergiebst. D verzeih' um Deines Namens willen! —

יום מחילה (Borb.) Den Tag, an dem Du Verzeihung 3) verkündet Deinem Herolde unter Gnadenbezeugung;

היום (Gem.) heute war's, da Du ihm erschienest und riefest ben Namen.

Dich von uns finden, Berzeihender und Bergebender! D verzeih' um Deines Namens willen!

1) Die zweiten Gefettafeln. 2) Mofcheb.

³⁾ Für Jierael, bas burch bas golbne Ralb fich verfündigt hatte.

"יוֹם שִׁמְמוֹת הֵיכְלָךְ הַבְּישָה.

ים היום מַחַן הַמֵּה לָנוּ לְהַבְּישָה:

בַּבָּחוּב בְּדִבְרֵיּלֶּךְשֶׁךּ. הַשֵּׁח אֶלְהַי אָוְנְךּ וּשְׁמְע פְּקַח עִינֶיְךּ וּרָאֵה שׁוֹמְמֹחֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְדּ עַלֶּיְהָ. כִּי לֹא עַל צִּדְקֹחֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנִינוּ לְפָּנִידּ כִּי עַל רַחֲמֵיִדּ הָרַבִּים:

קייי בַּעבוּר כִּבוֹד שָׁמָךּ הִמָּצִא לְנוּ שׁוֹמֵע חִפּלָה שְּׁמֵע הִפִּלָחָנוּ לְמַען שְׁמֵּך:

מי אל כְמִוּך:

חון ע״ם א״בּ אַדִּיר וְנָאוֹר בּוֹרֵא דֹק וְחָלְּר מִי אָל בְּמוֹדְּ: גּוֹלֶה עֲטָקוֹת דּוֹבֶר צְּדָקוֹת הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹּ וְאֵין זוּלָתוֹי הַדוּר בִּלְבוּשׁוֹּ וְאֵין זוּלָתוֹי הֹבְרוּר בִּלְבוּשׁוֹּ וְאֵין זוּלְתוֹי הֹבְרוּר בִּפוּפִים חוֹנֵן דַּלִיםי

יום שממות (Borb.) Den Tag, an dem Du Deines Heiligthumes Trümmerstätten anschauen mögest;

היום (Gem.) heut' o wend' uns Hulb zu, auf uns zu blicken.

(Borb. u. Gem.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Erhörer des Gebets! O erhöre unser Gebet um Deines Namens willen. w Wer ist Dir gleich, o Gott!

אריך (Vorb.) Herrlich und strahlend, der schuf den Himmelsbogen und die vergängliche Erde, —

nd (Gem.) Wer ist, o Gott, Dir gleich!

Der Berborgenes enthüllt, Gnabe verhängt, -

Wer ift, o Gott, Dir gleich!

Glänzend im Majestätsgewande, Keiner ist außer ihm, —

Ber ist, o Gott, Dir gleich!

Der aufrichtet Gebeugte, begnabigt Bedürftige, -

Wer ift, o Gott, Dir gleich!

ים אַל בְּמוֹף: שוֹבֵן שִׁחָקִים חּוֹמֵך שְּׁמִיִם שוֹבֵן שִׁחָקִים חּוֹמֵך חְּמִימִים נוֹשֵׂא עֲוֹן וְעוֹבֵר עַל פִּשְׁע. מי אַל בְּמוֹך:

בַּבָּחוּב על יַד נְבִיאָקּי

כָּזִי אֵל כָּמִיֹדְ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל־פֶּזְשַׁע לִשְׁאַרִית נַחֲלָחוֹ לֹא־חָחֶוִיקּ לְעֵר אַפּוֹ כִּי חָפֵּץ חָסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ ְעוֹנוֹחֵינוּ וְחַשְּׁלִיךְ בְּמִצוּלוֹת יָם כָּל־חַפּאֹתְם: וְכָל־חַפּאֹת עַמְּדְּ בֵּית יִשְּׂרָאֵל חַשְּׁלִיךְ בְּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִנְּכָרוּ וְלֹא־יִפָּקְרוּ וְלֹא־יִעָּלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: חִחּן בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִנְכָרוּ וְלֹא־יִפָּקְרוּ וְלֹא־יִעָּלוּ עַל־לִב לְעוֹלָם: חִחּן אֶמֶת לִיָעקֹב חָסֶד לְאַבְּרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבְּעָהָ לַאֲבוֹחֵינוּ מִימִי קְרֶם:

(הַשּבָּת (הַשּבָּת הַוֹּחֵל-לַעֲוֹנוֹתְינוּ בְּיוֹם (הַשּבָּת הַשְּבָת הַוֹּחָל-לַעֲוֹנוֹתִינוּ בְּיוֹם (הַשּבָּת הַנֶּתְינוּ בְיוֹם) הַבְּפָּרִים הַנְּה. מְחָה וְהַעֲבִר פִּשְּׁעֵינוּ

(Borb.) (Gem.)

Lautren Blickes, im Himmel thronend, —

Wer ist, o Gott, Dir gleich!

In den Wolfen weilend, Unschuldige stützend, —

Wer ift, o Gott, Dir gleich!

Sunde verzeihend, Schuld vergebend, -

Wer ift, o Gott, Dir gleich!

Wer ist, o Gott, Dir gleich, Sünde vergebend, Schuld verzeihend für den Rest seines Erbes. Nicht für ewig hält Er sest seinen Zorn, denn Gnade zu üben verlangt Er. Er wendet sich, unser sich zu erbarmen, drücket unsere Sünden nieder, und Du wirst wersen in die Meerestiesen all ihre Vergehungen. Und all die Vergehungen Deines Bolkes, des Hauses Iisrael, wirst Du wersen an einen Ort, da ihrer nicht erwähnt und gedacht wird, und sie ewiglich nicht in den Sinn kommen. Du wirst verleihen Treue an Jaakob und Huld dem Abraham, wie Du zugeschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit.

לְּלִדְהָאָרֶץ מְלַבְּהָשׁ יִםשִּבְּח וֹ יִשְׂרָאֵל וִיוֹם הַפַּפְּרִים:

יִשְׂרָאֵל מִלַבְשׁ יִםשִּבְּח וֹ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַפַּפְּרִים:

יִשְׂרָאֵל וֹ מִעֲעָר וֹ מִעָּרָן וְמִעָּרָ וֹ מִעָּרָ וֹ שִׁצְּעָרוֹ וְמִבְּר וֹ וְנִאָּמָר מָחִוּלְ וְמִבְּר וֹ וְמָעָרוֹ וֹ בִּיּשְׁרְאַלְ וֹ שִׁצְּעָר וֹ וְמַעָּרְ וֹ מִעָּרְ וֹ מִעָּרָ וֹ וְמַעָּרוֹ וֹ בִּיּשְׁרְוֹ בְּכִל וֹ וְמַשִּׁתְוֹי וֹ מִשְּׁרָאוֹ וְ בְּכִּל וֹ וְמַשְׁרוֹ וֹ בִּיּשְׁרוֹ וְ בְּיִשְׁרוֹ וְ בְּכִּל וְ וְשִׁבְּח מִנְּתְר בִּי בִּישְׁרְוֹן בְּבִּר וְשִׁבְּח מִבְּר וְשְׁבָּח מִבְּים לְּמָבִר בִּישְׁרוֹן בְּבְּל הוֹר וִישְׁרָאֵר בְּיִשְׁרְאֵלְ וְשְׁבָּח מְּחָבוֹר בְּיִשְׁרְוֹן בְּבְל הוֹר וְחַשִּאְתִיכִם לְפְבִי וְיִ שִּׁמְחִלוֹן לְשְׁבְּמִי וְשְׁנְחִר בְּיִשְׁרוֹן בְּבְל הוֹר וְתְּלְּחִי מִבְּי וְיִשְׁבְּעִלְ וְשְׁבְּח מִּנְתוֹן בְּתְּלְ וְשְׁבְּח מִנְּתְר בְּי בִּיוֹם הַצָּעְנִוֹן וְמְשְׁבְח מִבְּיוֹ וְשְׁבְח מִבְּיוֹ וְמְשְׁנְוֹלוֹ וְשְׁבְח מִבְּיוֹ וְשְׁבְח מִבְּיוֹ וְיִשְׁרִוּן בְּבְל הוֹר בְּיִבְיוֹ וְיִבְּעְרִיף בְּשְׁנְוֹן לְשְׁבְּמִין וְשְׁבְח מִנְּיוֹן בְּבְּלְיוֹ וְשְׁבְּח מִבְּיוֹ וְיִישְׁרְאִיךְ מְבַּבְּעְבִיי וְיִישְׁבְּתוֹן לְנְעִבְּיוֹם הַבְּשְׁנְיוֹן וְשְבָּח מִבְּיוֹם הַבְּשְׁתְּוֹן בְּעְבְיוֹם הַבְּעָבְיוֹן שְׁבִּים לְּמְבִין וְישְׁבְּח מִוֹבְיל וְחִים הַבְּשְּׁתְוֹיוֹ בְּוֹת עְמִלוֹ בִוֹת מְשִׁבְּיוֹ וְיִישְׁבְבִיי וְיִישְׁתְּבִין וְשְׁבְּח מִוֹבְיוֹ בְּיִבְּיִי וְיִים בְּבִּבְּיוֹ וְיוֹם הַבְּבָּשְׁרִיוֹ בְּתְּבְיוֹ בְּיִם מְעִבְיוֹ בְּתְּבְיוֹ וְיוֹם הַבְּבָּשְׁיוֹ וְיוֹם הַבְּבָּשְׁיוֹי מִוֹ מְשְׁבְּיוֹ וְיוֹם הַבְּבְּבְּיוֹ בְּיִם מְנִבִיוֹ וְשְׁבְּים מִּישְׁבְּיוֹ וְישְׁבְבִּיוֹ וְיִבּי בְּיִבְּיִי וְיִים בְּבִּבְּיי וְיוֹם בְּבְּבְּיִים וְּשְׁבְּים בְּיִבְייִים מְבְבִּישׁ יִישְׁבְבִי וְיוֹם בְּבְבּבְּיי וְיוֹם הַבְּבְּבְּיוֹים בְּבּבּעוֹים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיִי וְיוֹ מְשְׁבְבוּי וְיוֹם הְבּבְּבְּיוֹ וְיוֹם הַבּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּים וְיִבּבּי וִי מְשְׁבְּבְי וְיוֹם בְּבִּבְיי וְיוֹ מְחְבִּבְּי וְיוֹ מְם בְּבִבּבּשׁי וְישִׁבְּי וְיוֹ מְשְּבְּיוֹ וְישִׁיבְּי וְישִׁיְם בְּבְּבְּי וְישְׁ בְּבְּבְּי וְיוֹי בְּעְבְּיוֹם בְּבְ

רצה ייָ אָלהִינוּ בְּעַפִּה יִשְׂרָאל וּכִחְפּלְּחָם ּ וְהָשֵׁב אָח־ הָעַבוֹּדָה לִדְבִיר בִּיהֶךְ וֹאִשֵּׁי יִשְׂרָאל וּהְפִּלְּחָם בְּאַהַבָּה הָאַבְּוֹר לִדְבִיר בִּיהֶךְ וֹאִשֵּׁי יִשְׂרָאל וּהְפִּלְּחָם עָפֶּוֹך :

שִּיחוֹתָעֶרֵב לְפָּנִיךּ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקְרְבָּן ּ אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךּ הָרַבִּים הָשָׁב שְׁכִינָהְדְּ לְצִיּוֹן וִמְדִּר הָעַבוֹרָה לִירוּשְׁלְיִם וֹתְחֵוֹיְנָה עִינִינוּ בִּשׁוּבְךּ לְצִיּוֹן בְּרַחַיִּים

(Gem.) D laß Dir wohlgefallen unser Beten, wie Ganzopfer und Altargaben. D Erbarmer! in der Fülle Deiner Varmherzigkeit lasse zurücksehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalogim. Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach

וְשָׁם נַעַבָּרָךְ אַתָּה וִיָ שָׁאוֹתָךְ לְבַרְּךְ בִּיִרְאָה נַעֲבוֹר: יִ בָּרוּךְ אַתָּה וִיָ שָׁאוֹתָךְ לְבַרְּךְ בִּיִרְאָה נַעֲבוֹר:

מוֹרִים אָנְהְינוּ כֶּלְ בְּשָׂר יוֹצְרְנוּ הוֹא יִי אָלְהִינוּ וֹאלֹהִי לְּשְׁמִר יוֹצְרְנוּ אָלֹהִי כָּלְ בְּשָׂר יוֹצְרְנוּ אָלֹהִי כָּלְ בְּשָׂר יוֹצְרְנוּ יוֹצִר בְּרָאֹשִׁית בְּרְכוֹח וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמְּךְ הַנְּיִחְנוּ וְקִנְּמְחָנוּ וִקְּיִרְוֹשׁ עֵּרְ יִשְׁמְנִי וְהָנְיִחְנוּ וְקִיּמְחָנוּ וְקִיּמְחָנוּ וְקִיּמְחָנוּ וְקִיּמְיִנוּ וְהָיִבְּרְוֹת בְּרְנִיּהְ וֹיְבְעָבְרְּךְ בְּלִיוֹרֵתְינוּ וְתִיּצְמִחֹיף וְלְּעִבְרְּךְ בְּלְכַבְּרְ וְתִּיְיִנוּ וְתִיּצְמִחֹית בְּרְנִיּהְ וֹלְעִבְרְּךְ בְּלְכָבְ לְּעִבְרְּךְ בְּלְבְבְּרְ וְלְעִבְרְּךְ בְּלְבְבְּרְ וְלְעִבְרְּךְ בְּלְבְבְּרְ בְּלִבְרִ מִיִּיִם לְּךְ יִשְׁמִר בְּרִים לְּךְ יִּיְנִייְ אֵלְ הַהוֹרָאוֹת: בְּוֹרְ אֵלְ הַהוֹרָאוֹת:

מוֹדִים אֲנְחָנוּ נֶלְהְנוּ שֵּאַמְּה הוא יִנְ אָלהִינוּ וֵאלהִי אֲבוֹחִינוּ לִעוֹלָם וְעִד צוּר חַיִּיְנוּ כְּגִּלְיִשְׁעְנוּ אַתָּה הוּאלְרוֹר וְדוֹר נוֹנָה לָךּ וּנְסַפֶּר הִהּלְּחָךְ עַל נוֹנָה לָךְּ וּנְסַפֶּר הִהּלְּחָךְ עַל נְשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נְפְלְאוֹתִיךְ שָׁבְּכָלְ-יוֹם עִפְּנוּ וְעַל נְפְלְאוֹתִיךְ שָׁבְּכָלְ-יוֹם עִפְּנוּ וְעַל נְפְלְאוֹתִיךְ שָׁבְּכָלְ-יוֹם עִפְּנוּ וְעַל עַת עֶרֶב וְבִּקָר וְצְהָרְיִם הַפּוֹב

פִי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־רַתְפוּ חֲסְרֵיךְּי

וְעַל כִּלְם יִחְבָּרַך וִיחָרוֹמֵם שִׁמְךּ מֵלְבֵּנוּ תְּמִיר לְעוֹלְם וַעֵר:

ל אָבְינוּ מַלְבּנּי וְכוֹר רַחָמֵיְןּךּ וּכְבוֹשׁ בַּעִּסְדּ וְכַלֵּרֹ הָקְבֶּר וְחֶבֶּר וְחֶבֶּר וְחֶבֶּר וְחֶבֶּר וְחֶבֶּר וְהָבְּיֹר הַשְּׁבִי וּמִשְׁחִית וְעִוֹן וּמַגּּפְּרוּ וּמָנַע רַע וְכָלֹ־מִחְלָּח וְכָל־הְּקְלֶּח וְכָל־הְּמָעְרוֹ וְכָלֹּרְהְּנְעִיוֹת וְכָלֹּרְנִּיוֹת וְכָלֹּרְנִּיוֹת וְבָלֹּרְנִּיוֹת וְבָלֹּרְנִּיוֹת וְבָלֹרְבְּנִי בְרִיחֵךְּ:

Zison zurückkehrest in Barmherzigkeit, und bort wollen wir in Shrsurcht Dir dienen wie in den Tagen der Vorwelt und den Jahren der Vorzeit.

Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott! bem wir allein

in Chrfurcht dienen wollen.

Inser Bater, unser König! Sei Deines Erbarmens einsgebenk und halte ein Deinen Zorn, und wehr' ab von uns Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes bose Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Haber, jede Art von bosem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כְּל־בְּנֵי בְרִיתְּךְ. וְכל הַחַיִּים יוְרוּךְ פָּלָה וִיהַלְלוּ אָת־־שִׁמְךְ בָּאֲמָת הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ וְאָוְרָתֵנוּ מֶלָה ּ בָּרוּךְ אַתָּה יִיְ הַפּוֹב שִׁמְךְ וּלְךְּ נָאָה לְהוֹרוֹת:

ח׳ אָלהִינוּ וִאלהִי אַבוֹתִינוּ בָּרְבְנוּ בַּבְּרָבָה הַמְשְׁלְשֶׁת בַּחוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל יִדִי משׁה עַבְהָּךְ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהַרן וּבְנָיו יש״ז מּוּל בֹרָנִים עַם קְרוֹשִׁיךְ בְּאָמוּר:

הברנים מברכין בָּרוֹךְ אַתְּר יִי אֶלְהַיְנוּ מֶלְּךְ הָעוֹלְם אֲשֶׁר לְקְּשְׁנוּ בִּלְךְשְׁתוֹ שֶׁל אַהַרוֹ וִצוְנְוּ לְבָרֵךְ אֶת־ עמוֹ ישִׂרָאֵל בַּאַהַבְה:

> וֹיִשְׁמִלְּבֶרְ שְׁמְרֵנִי אָלְ כִּי חָסִיתִי בַּבְּ: יַבְּרֶבְרָבְ יִבְּרָבִרְ יִי מִצִּיוֹן עוֹשִׁה שְׁמִים וַאָּרֶץ: יְבָרֶבְרָבְ יִבְּרָבִרְ יִי מִצִּיוֹן עוֹשִׁה שְׁמִים וַאָּרֶץ:

Deines Bundes.

אלהינו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thora geordneten dreisachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Anecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

Ind (Die Priester.) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott Herr ber Welt, ber uns mit ber Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, sein Bolk Jisrael in Liebe zu segnen!

Es fegne Dich — Es segne Dich der Ewige von Zijon aus, ber Schöpfer des Himmels und ber Erden.

Der Gwige — Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf ber ganzen Erbe!

Und, behüte Dich! — Behüte mich, mein Gott! Denn auf Dich vertrau' ich.

and the A

כשהכהנים מנגנין וישמרך הקהל אומרים זה.

רבונו של עולם אָנִי שֶלָּהְ וַחֲלוֹמוֹתִי שֶלֶּהְ חֲלוֹם חָלֵמְחִי וְאִינִי יוֹדֵעַ מה היא יְהִי רָצוֹן מלְפָנֶוְךּ יְיִ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבֹוֹתִי שֶׁיִּהְיוֹ בֶּלֹרְחֵלוֹמוֹתי עלי וְעַל בָּל־יִשְּׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלְמְחִי על עַצְמִי וּבִין שֶׁחָלְמְחִי עַל אָבוֹרִים וּבִין שְׁחָלְמוֹ אֲחַרִים עָלָי אָם מוֹכִים הַם חַוְּקֵם וְאַמְּצִם וְיִחְקַיְמוּ בִּי וּבָהֶם בַּחֲלוֹמוֹת יוֹםף הַצַּדִּיק. וְאִם צְּרִיכִים רְפוּאָה רְפָּאִם בְּחִוֹקְיְחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלִיוֹ וּכְמְרְיָם הַנְּבִיאָה מִצְּרַעְחָה וֹכְנְעָם מָצְרַעְחוּ וּכְמִי מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלִיוֹ וּכְמְרְיָם הַנְּבִיאָה מִצְּרַעְחָה וֹכְנַעֲמָן מִצְּרַעְחוּוֹ וּכְמִי מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלִיוֹ וּכְמִרְיִם הַנְּבִיי יְרִיחוֹ עַל יְבִי אֵלִישָע. וּכְשֵּם שְׁהָפַּרְהָ אָת קּלְלַת בָּלְעָם הָרָשָׁע מִקּלְלָה לְבָרָכָה בֵּן תַּהָבּנְי וְתִרְצֵנֵי וְתִרְצֵנֵי: אמן וְעַל בָּל־יִשְּׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְּמְרֵנִי וֹחְחָבְנֵי וְחָחָבְנֵי וְתִּשְׁמְרֵנִי וֹחְחָבְנֵי וְתִּשְׁמְרֵנִי וֹחְתָשְׁמְרֵנִי וֹחְחָבְנֵי וְתִּשְׁמְרֵנִי וְחִרְצֵנִי וְתִישְׁמְרֵנִי וֹחְתָּצִי וְתִישְׁמְרֵנִי וֹחְתָּצִי וְתִישְׁמְרֵנִי וְחִיּבְנִי וְחִרָּצְנִי וְתִּבְּיב לְנִים בְּנִי וְחָשְׁמְרֵנִי וֹחְתָעְבֵּי וְחָלִיבָּה וְתִשְׁמְרֵנִי וֹחְשָׁלְבִי וְחָלִיבְּה וְתִשְׁמְרֵנִי וֹחְתָּצִי וְחָרָבְנִי וְחִרָּבְיּוֹ וְחָבְרֵב וֹתְשְׁלְבוֹי וֹחִים בְּחִילוֹם וֹחִים בְּבִי וְחִלְבָּי וְתִישְׁבְּנִי וְחָרָבְנֵי וְחָרָצֵנִי וְחָרָבֵי

יְּיָבֶרְר אָלְיִים יְחָבּנְוּ וִיבְּרְבֵנוּ יָאֵר פְּנְיוּ אִקְנוּ מֶלְח:

יְּיָבֶר אַלִּיךְ אָלְיִר בִּי יְחִיר וְעָנִי אָנִי

אָלְיךְ אָלִירְ וִיְ נַפְּשִׁי אָשָׂא:

שְׁפְּחָה אָל יַר נְּבְרִים אָלְיִר בְּיִ יְחִיר וְעָנִי אָנִי

שִׁפְּחָה אָל יַר נְּבְרִים אָלְיִי בְּיִ יְחִיר וְעָנִי אָנִי

שִׁפְּחָה אָל יַר נְּבְרִתְּה בֵּן צִינִינִוּ אָלְ־יִיְיָ אֱלְהִינוּ

שִׁפְּחָה אָל יַר נְּבְרִתְּה בֵּן צִינִינוּ אָלְ־יִיִ אֱלְהִינוּ

שִׁפְּחָה אָל יַר נְּבְרִתְּה בֵּן צִינִינוּ אֶלְ־יִיִ אֱלְהִינוּ

Es lasse leuchten — Gott begnad' uns und segne uns, lasse leuchten sein Antlit mit uns!

בור שַׁיִּחְבּנְרוּ:

Der Gwige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnäbig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlit — Wende Dich zu mir und begnade mich; benn einsam und bedrängt bin ich.

Ju Dir — Zu Dir, Ewiger, will ich meine Seele erheben! Und begnade Dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewis gen, unseren Gott, dis Er uns begnadigt. ישָא בְרָבָרה מֵאֵת יִן וּצְּדָבְה מֵאֶלהֵי וִשְּעוּ. וּמָצָא הַן וְשֵׂבֶל מוֹב בְּצִינֵי אֱלֹהִים וְאָרָם:

יָיָ הָנֵעה לְּךְ קּנִינוּ הָנֵיה וְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יִשׁנְעַתְּנוּ בָּעָת צָּרָה:

שָׁל חַסְחֵר פָּגִיך מִמָנִי בִּיוֹם צַר לִי הַמָּה־אֵלֵי אָוגָך בִּיוֹם אָקרָא מַהַר צַנְנִי:

: אָלֶיךּ אָלֶיךּ נָשְׂאתִי אָת־עִינֵי הַיּשָׁכִי בַּשְּׁמָיִם:

וְנָשֵׂם וְשָּׁמוּ אָת־שָׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאָּנִי אֲבָרָבִם:

לְּךְּ יִנְ חַנְּּרֶלְּה וְהַנְּכוּרָה וְהַתִּפְּאֶרֶת וְהַנְּצְח וְהַחוֹר כִּי כל בַּשְּׁמֵיִם וּבָאָרֶץ לְּךְּ יִיְ הַמַּמְלָבְה וְהַפִּתְנַשֵּׁא לְכל לְראש:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָנָחוֹק וְלַקָּקרוֹב אָמֵר וְיָ וּרְפָּאתִיו:

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen, und Huld vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns, auf Dich hoffen wir! — Sei ihr Arm an jeglichem Morgen, und unsere Hülfe zur Zeit der Bedrängniß.

Sein Antlit — Verbirg Dein Antlitz nicht vor mir am Tage, da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr am Tage, da ich rufe; eilig erhöre mich!

Zu Dir — Zu Dir erheb' ich mein Ange, o Du im Himmel Thronender!

11nd gebe — Und sie sollen meinem Namen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke, und Glanz und Sieg und Majestät; denn Alles im Himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über Alles als Haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen spricht ber Ewige, und ich heile ihn.

קיִר, רצון מִלְּפָּגִיף יְיִ אֱלֹהִי וִאלֹהֵי אֲבּוֹתִי שֻׁמְּעַשֶׂה לְּמֵען קְּהָשֵׁה חְבָבֶּיף
 אַהַרן וּבָנִיו עַם קְרוֹשֶׁךְ שְׁמָקֹר מְּמְרוֹב לִי בְּבָּרְאִי לֶךְ וְחִשְׁמַע הְּפָּלְחִי הָּמִיר בְּעַיוֹ וְעָם קְרוֹשֶׁךְ שֶׁהְּחָיֶה קְרוֹב לִי בְּבָּרְאִי לֶךְ וְחִשְׁמַע הְּפָּלְחִי הָבְיר בְּעַיוֹ עַם קְרוֹשֶׁךְ שֶׁהְּחָיֶה קְרוֹב לִי בְּבָרְאִי לֶךְ וְחִשְׁמַע הְּפָּלְחִי הָבְּיר בְּעַיּם שֶׁשְׁמַגְעָהָ שֶּנְּחָתְי בְּמִימוֹם בְּחַמֵּר וְלֹא בְצִער מְחַחֵּת וֹלְא בְצַער מְחַחַת יְּרְהָבָה נְּשֶׁם שֶנְּחָהְ לֶחֲם לְאֶבוֹל וּבָגֶּךְ לְלְבּוֹשׁ לְוַעֵּקְב אָבְינוּ וְחְחָבָּה בְּעִינִיךְ בְּעִינִי בְלְּרוֹאִינוּ וּלְחָבֶר וּלְחָבְּר וֹלְחַתְּי וּלְחָבֶּר וּלְחָבְר וֹלְחַבְּר וּלְחַבְּר וּלְחָבְי בְּעִינִי בְלְּרוֹאִיוֹ וְלְחָבֶּר וּלְחָבְי וּלְחָבְּר וֹלְחַבְּר וֹלְחַבְּר וּלְחַבְּר וְחִבְּיוֹ וְלְחָבָּר בְּעִינִין וּלְחָבְר בְעִינְוְךְ וּלְחָבְר וֹלְחָבְי וּלְחָבְר וּלְחַבְּר וְחִבְּיוֹ וּלְחָבְר בְּעִינִין וּלְחָבְר בְּעִינִי בְלְּרוֹמִי וְלְחָבְּר וֹלְחַבְּי וֹלְחַבְּי וֹבְיִבְיִים בְּתְחַב שְּנְחָם אֶבְּרְבְּי וְחִבְּעִים אָבְרְבְרִי בִינָה לְהָבִין וּלְחַשְּבִיל וּלְבִיוֹ עִבְּלְחוֹת וְאוֹת לְטוֹבְה וֹלְבְּלִחוֹנִי בַּרְרָכִי חַלְמוֹיך חִלְחָבְי וּלְחִישְׁבִיל וּלְבַיִי בִינָה לְהָבִין וּלְחַשְׁבִיל וּלְבַּיִם אָתר־בְּלֹרְבְבְיר בִינָה לְהָבִין וּלְחַשְׁבִיל וּלְחַבְּיב אָחִבּל וֹלְבִיי בִינָה לְהָבִין וּלְחַשְּבִיל וּלְחַבְּיב אָר וֹבְינִה לְּבִיי בִינָה לְהָבִין וּלְחַשְׁבִּיל וֹלְחַיִשְׁבּיל וּלְבִיי בִינָה לְהָבִין וּלְחַתְּשִׁבּיל וּלְבַקוֹם אָּחִבּלְרִבְיר בִינָה לְהָבְיוֹ וּלְחָתְים בְּבֹין וּלְחָבְים בִּינְה וֹלְחַבְּים בִינְה וּלְבְיִים בְּינִבּין וּלְחַבְּים בִּיבְּים בְינִבּי בִינָה לְּהָבְים וּלְחַבְּים וּלְבִיים בִינְה וּלְחַבְּים וּוֹלְבְּבְים בְּיבְרְים בִּיבוֹים וּבְּיבְּבְיוֹ וּלְבְחָבְים וֹיִבְּים בְּיבְּבְים בְּיבְּבְיים בִינְה וּלְבִיים בְּיִבְּבְיוֹ וּלְבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּיוֹ בּבְיבְר בִּבְּיוֹם בּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוּים בְּבְּבְיוֹם בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְבְּבְּבְים בְ

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bater Gott! bag Du um Deiner Heiligkeit und Gnade und großen Barmherzigkeit willen, so wie um Deines erhabenen und hoch= heiligen Namens willen, wie er in bem Priefterfegen gesprochen wurde aus dem Munde Aharons und feiner Sprößlinge, ber Dir geweihten Schaar, - bag Du mir nabe seiest, wenn ich Dich rufe, und mein brünftig Gebet stets erhörest, wie Du bas Flehen Jaatobs, des Untabligen, vernommen. Und mögst Du mir geben und allen Gliedern meines Hauses unsere Nahrung und Berpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Rummer, aus Deiner milbspenbenben Sand, wie Du Nahrung und Fülle und Gewand zur Umhüllung ge= geben dem Jaakob, unserem Ahn. Und lasse uns Liebe, Gunst und Gefallen finden in Deinen Augen und in ben Augen Aller, bie uns feben, und vernimm unfere Worte, wenn wir Dich an= beten, in Gunft, wie Du ben Joseph, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunft und wohlgefällig erscheinen ließest vor Dir und Allen, die ihn faben. Und erweise mir Deine Gnade und wunbervolle Führung in Liebes= und Huldzeichen. Berleihe meinem Herzen Ginsicht, all die Worte Deiner Lehre zu verstehen und zu halten und ben in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gebanten und meinen Sinn für

יְםוֹדוֹתֶיךָ. וְתַצִּילֵגְי מִשְׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רָעִיוֹנֵי וְלְבֵּי לַעַבוֹדְתֶּךְ. וְתַאַרִיךְ יָמֵי (וִימֵי אֲשְׁחִי וּבְנֵי וּבְנוֹתֵי) (וִימֵי אֲבִי וְאָמִי) בְּטוֹב וּבְנָעִימוֹת בְּרֹב עוֹ וְשָׁלוֹם. אמן סלח

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן:

אַהִיר בַּפָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּנְבוּרָה · אַתָּרה שָׁלוֹם וְשִׁמְךּ שָׁלוֹם · יְהִי רָצוֹן שָׁהָשִׁים עֲלִינוּ וְעַל־עַמְּךּ בִּיח יִשְּׂרָאֵל חַיִּים וּכְרָכָה לִמִשְׁמֶוְרֵת שָׁלוֹם:

והכרגים מחזירים פניהם כלפי ההיכל ואומרים.

רבון העולם עשינו מה־שַּנוּ רְבְּישׁר נְחַשְּׁר נְחַשְּׁר נְאַבְּעְה אַבְּישׁר נִשְּׁבְּעָה עַמְנוּ בּּאֲשֶׁר הַשְּׁבְוּ הַשְּׁבְוּ בִּאֲשֶׁר הַשְּׁבְוּ הַאָּבְיִם וּבְרֵךְ אָת־עַמְּה אָבֶץ אָר נִשְּׁבְּעָהְ לִאָבֹּוְוּנוּ אֶבֶץ אָבְיִים וּבְּרֵךְ אָת־עַמְּה לָנוּ בּּאֲשֶׁר נִישְּׁבְּעָהְ לַאֲבֹּוְוִנוּ אֶבֶץ אָבְיִים וּבְּרֵךְ אָבְיִוּנוּ אֶבֶץ בְּיִבְּשִׁר נִישְּבְּעָהְ לַאֲבֹּוְוִנוּ אֶבֶץ בִּיִּים וּבְּרֵבְשׁר נִישְּבְּעִהְ לַאֲבֹּוְוִנוּ אֵבֶיץ בִּיִּים וּבְּרֵבְשׁר בִּיִבְּשְׁר נִישְּבְּעִהְ לַאֲבֹּוְתְנוּ בַּאֲשֶׁר נְיִבְבְשׁר נִישְּבְּעִהְ לַאֲבֹּוְתוּ בְּאָבְיִים בּוּבְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיִים וּבְּרֵבְישׁר בְּתַבְּים בּיִבְּים בּיִבְּשְׁר בִּיִבְּים בּיִבְּים בּיִים בּיִבְּים בּיִים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּשְׁר בְּתַבְּים בְּבִּישׁר נִישְּבְים וּבְּבִּים וּבְּבִים בּיִבְּשְׁר בְּבִיבְים בּיִבְּים בְּיבְּבִים וּבְּבִים בְּעִם בְּבִּישְׁר בְּבְשִׁרְ בְּבְּבְּשׁר נִישְּבְיבִים וּבְּבִים בּיִבְּשְׁר בְּבִים בְּעִים בּּבְּשְׁר בְּבִים בְּבִים בּיבּבּים בּיבְּבְים בּבּים בּבּים בּבּים בּבְּבִים בּבּים בּיבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּישְׁר בּבְּבִים בּיבּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיּשְׁר בּיבְבִּשׁיר בּיִבְים בּיבּים בּיבְּים בְּיבִים בּיבְיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּבּים בְּיבּים בּיבּים בּבּים בּיבּים בּ

שִּׂים שָׁלוֹם מוֹכָה וּכְּרָכָה חֵן וָחֶסֶר וְרַחָמִים עֲלֵינוּ

וְעַל כָּל־יִשְּׂרָאֵל עַמֶּךְ בִּלְנוּ אָבִינוּ אָבִינוּ כָּלְנוּ כִּאוֹר כְּנֶלְיה נְיִ אָלְחִינוּ חוֹרַת בְּאוֹר בְּנֶלְיה וְבְרָבְה וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם חַיִּים וְשָׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְאַלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם וְשִׁלוֹם שִׁנְירָ לְבָרָךְ אֶת־עַמְּךְ וִשְׁלוֹמָךְ יִשְׁלוֹמָךְ יִשְׁלוֹמָךְ יִשְׁלוֹמָךְ.

zur Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Baters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter) in Lebensfraft und Frieden.

אריר Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht, Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgesfällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein ganzes Volk Jisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze.

בְּםֶפֶּר חַוֹּים בְּרָכָּה וְשְׁלוֹם וּפַּרְנְםְה טוֹבָרה נוְכֵר וְנִכְּתֵב רְּפְנֵיה אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמִּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וֹלְשָׁלוֹם:

לְחָיִים כְּלְּכֶם חַיִּים : כַּבְּתוּב וְאַמֶּם הַוְּבֵלִים בַּיִי אֱלֹהִים חַיִּים בְּחָבְנוּ בְּקְבָּנוּ בְּקְבָּנוּ בַּקְבָּנוּ בַּיְרָהִים חַיִּים בַּיִי אֱלֹהִיכֶם בַּיְי אֱלֹהִיכֶם בַּיִּי אֱלֹהִיכֶם בַּיִּי אֱלֹהִיכֶם הַיִּים בְּיִבּלִים בַּיִי אֱלֹהִיכֶם הַיִּים בְּיִבּנוּ בִּלְּבָם הַיִּוֹם:

מוחזין הארון.
אמן
תייום הִצְּנְנוֹ:
אמן
תייום הִנְרָבְנוֹ:
אמן
תייום הִנְרְבְנוֹ:
אמן

leine Tage und häufen sich dir Lebensjahre. Zu heilvollem Lesben verzeichne uns, lebendiger Gott! verzeichne uns in's Buch des Lebens, wie geschrieben steht: Ihr aber, treu anhangend dem Ewigen, eurem Gotte, lebendig seid ihr Alle heut.

Hent', o segne uns!

Heut', o segne uns!

Heut', o erhebe uns!

Heut', o schaue nach uns zum Heise!

הַיּוֹם הְשָׁמֵע שַּוְעָתֵנוּ:

אמן

הַיּוֹם הְשָׁמֵע שַּוְעָתֵנוּ:

אמן

הַיּוֹם הְקַבֶּל בְּרַחֲמִים וּכְרָצוֹן אֶת הְפִּלְּתֵנוּ: אמן

הַיּוֹם הְּמְמָבְנוּ בִּימִין צַּרְקָן:

אמן

הַיּוֹם הִּמְחוֹל וְתִסְלַח לְכָל־עִונוֹתִינוּ:

בַּבְּחוֹּכ עַל יִד נְבִיאֵּךְ וַשְּׁמֵחִים בְּבִנִין שָׁלֵּם הַּבְּיִוֹן שָׁלֵם הַיִּים וְשָׁמֵחִים בְּבִנִין שָׁלֵם הַיְּבְיִיוֹם הָאָלָ הִי בִּיבִיחִי בִּיתִי בִּיתִי בְּנִים וְשְׁמֵחִים בְּבָּנִין שָׁלֵם הַּרְשִׁים וְשָׁמַחִים בְּבָּנִין שָׁלֵם הָרְשִׁמִּר וַיְצַנְּנְוֹ יְיָ לְעֲשׁוֹח אֶת־בְּלֹּרְהַחְפָּלְה יִפְּרָה לְנוֹ בְּיִבִים לְחַיּוֹתֵנוּ בְּטִבּי לְנוֹ בְּלִרְהַהְיָפִים בְּאֵלֶה לִיִרְאָה בְּנִוֹ בְּלְנוֹ בְּלִרְהַחְפִּים בְּאֵלֶה לְיִרְאָה הָּחִינוּ לְטוֹב לְנוֹ בְּלִוֹ בְּלִוֹ בְּיִלְהַה לְנוֹ בִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹת אֶת־בְּלְנוֹ בְּלִנוֹ בִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹת אֶת־בּוֹים הְנִים לְנוֹ בִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹת אֶת־בּוֹים הְנִבְּחָה חִּהְיָּה לְנוֹ בִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹת אֶת־בְּנִוֹ בְּלְנוֹ בְּלִוֹ בִּי נִשְׁמִר לַעְשׁוֹת אָת־בְּלְנוֹ בְּלִנוֹ בְּנוֹ בְּלִים לְנוֹ בְּיִבְּיִם בְּאֵבְיּה הִּנִים לְנוֹ בְּיִבְּקָה חִּהְיָה לְנוֹ בִּי נִשְׁמִר לַעֲשׁוֹת אֵתְר.

Heut', o erhör' unfer Flehen!

Heut', o nimm in Barmherzigkeit und Huld unser Gebet an!

Heut', o stütz' uns mit dem Arme Deines Heils! Heut', o vergieb und verzeih' all' unsere Sünden!

Die am heutigen Tage, so mögest Du uns heimbringen froh und freudig an dem wiederhergestellten Baue wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und ich werde sie bringen zu meinem heiligen Berge und sie erfreuen in meinem Bethause. Ihre Ganz- und Freudenopser werden zum Wohlgefallen sein auf meinem Altare; denn mein Haus wird ein Bethaus genannt werden für alle Völker. — Und es heißt serner: Und es hat uns geboten der Ewige, auszuüben all diese Satzungen, zu sürchten den Ewigen, unsern Gott, zu unserem Heile alle Tage, uns im Leben zu erhalten, wie am heutigen Tage. — Und es heißt: Und zum Frommen wird es uns sein, wenn wir darauf

בָּל־חַמִּצְוָה הַוּאַח לִפָּנֵי יִי אֱלֹהֵינוּ בַּאֲשֶׁר צִוְנוּ: וּצְרָקְה וּבְרַכָּה וְרַחַמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיָה לָנוּ וּלְכַל־יִשְׂרָאֵל עַר־הַעוֹלְם:

יי בָרוּךְ אָתָה יִי עשֵׁה הַשְּׁלוֹם:

קריש שלם.

סדר הוצאת ספר התורה.

(Beim Berausnehmen ber Thorah.)

וַיְּהֵי בִּנִסְע הָאָרן וַיְּאמֶר משֶׁה קוּמָּה וְיָ וְיָפְּצוּ איָבִיהְ וִיָּנְסִוּ מִשַּׁנִאֶיה מִפְּנִיְה: כִּי מִצִּיוֹן הָּצֵא חוֹרַה וּרָבַר יִי מִירוּשְׁלָם:

בָרוּך שֶׁנָתוּ תוֹרָה לְעמוֹ ישְׂרָאֵל בִּקְרָשָׁתוֹ:

halten, auszuüben dieses ganze Gebot vor dem Ewigen, unserem Gotte, wie Er's uns geboten. — Frommen und Segen und Barmsherzigkeit und Leben und Frieden möge uns werden und ganz Jisrael in Ewigkeit.

ברוך (Borb.) Gelobt feist Du, Ewiger, ber stiftet ben Frieden!

(Beim Berausnehmen ber Thorab.)

Und es geschah, wenn die Bundeslade aufbrach, da sprach Moscheh: Erhebe Dich Ewiger, daß sich zerstreuen Deine Feinde und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jestuchalazim.

rael in seiner Heiligkeit.

בְּרִיךְ שְּמֵה דְּטָרֵא עֻלְּמָא בְּרִיךְ כְּחָרֶךְ וְאַתְּרָךּ. יְחֵא רְעוּחָךְ עִם עַפְּרְ יִשְּׂרָאֵל לְעֻלֹם. זֹפּוּרְקּן יְמִינְךְ אַחֲוֹי לְעַפָּרְ בְּבִיח מַקְּדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְנָא מְפוּרב נְחוֹרְךְ וּלְקַבֵּל צְּלוֹחָנָא בְּרִיְם בְּגוֹ צַדִּיקַיְא. לְמָרְחַם עֲלֵי וּלְמָנְעֵר חוּיִין בְּטִיבוּחָא. וְלֶהָוֹא אֲנָא פְּקִירָא בְּגוֹ צַדִּיקַיְא. לְמִרְחַם עֲלֵי וּלְמִנְעֵר אַנְחִ הוּא עַל מַלְכִיָּא וּמְפַּרְנִם לְכֹלְא. אַנְחָ הוּא דְּשַׁלִים עַל מַלְכִיָּא וּמַלְכוּחָא דִּילֶךְ הִיא. אֲנָא עַרְבָּא דְקוּרְשָּיִא בְּרִיךְ הוּא דְסְגִייְדְנָא כְּמֵּה וּמִקְּמֵּה וִיִּלְרָ מִלְּבָּץ בְּרִיךְ הוּא דְסְגִייְדְנָא כְּמָח וּמִלְּמָה וְמַלְּמָה בְּלָרְא דִשְׁמִיץ. בְּרִיךְ הוּא עָל מַלְכִיָּא וּמְלְכוּח הִיּלְבָּ הְיִלְּךְ מְחִרְיִץ וְלְשִׁמָה סְמִיכְנָא. אָלָא בָּרְעִּן וְעִבְּן. לָא עַל צִּרְבָּר הְשִּׁבְיוֹן וּקְשׁוֹם. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלְשְׁמָה וְמִבְּמָה וְמִלְּמָה מְשׁוֹם. וְמִלְּבָּן הְיִלְּבָּי הְבָּלְנְ אִבְּן וְיִבְּשׁוֹם. בִּהּ אֲנָא לְחִיץ וְלְשְׁמָה וּבְיִים מִשְׁאֲלִין הְּלְבָּאִי וּדְלְבָּא דְּכְלְוֹ וְיִלְשִׁה וְחִיץ וְלְשְׁמָם לִּבְיִבְּוּ וְיִבְּשׁא יַקִּיְרָא אַנְבְי הְחִיץ וְלִשְׁלָם כִּים מִשְׁאֲלִין הְּלְבָּאִי וּדְלְבָּא דְּכָרְעְ עַפְּךְ וִיִּבְּעוֹן וּלְשְׁמָה וְבִיּעִי בְּיִבְייִי בְּיִיבְי מְשְׁבִי מִיּבְי מְשְׁבְּיוֹ וְלִשְׁלָם בִישְׁאְבָּין הְיִלְבָּא וְיִרְלְבָּא בְּיִבְּיְם מִשְׁאְלִין הְלְבָּאִי וּדְלְבָּא דְּכָּלְ עַפְּרְ וִיִּבְיִים מִישְׁבְּלוֹן הְלְבָּא וִין וּלְבָּא בְּיִי בְּלְיִים מְשְׁבְּיוֹין וְלִשְׁלָם:

Gelobt sei ber Name des Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnabe fein mit Deinem Bolte Jisrael in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rech= ten lag schauen Dein Bolt in Deinem Beiligthume; lag uns zuströmen ben Segen Deiner Erleuchtung, und nimm unfer Gebet an in Liebe. Möge es Dein Wille fein, bag Du uns in Gnaben bas Leben verlängerst, und lag mich meine Stelle haben in ber Mitte ber Frommen, bag Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all bie Meinigen und bie Deinem Bolfe Jisrael angehören. Du ja speisest Alle, und verpflegest Alle, Du ber Herrscher über Alles, Du, der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht bes Heiligen, Hochgelobten. Bor ihm beuge ich mich und vor ber Würde feiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Reinen, ber Göttlichkeit sich zuspricht, lehne ich mich, — nur auf ben Gott bes Himmels, der da ist ein Gott in Wahrheit, und bessen Lehre ist Wahrheit, und beffen Propheten sind Wahrheit, und ber in reicher Fille übt Thaten ber Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und feinem Namen, bem heiligen und weihevollen, spenbe ich Loblieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Berg für die Lehre, und erfüllest die Buniche meines Bergens und bes Herzens Deines ganzen Boltes Jisrael zum Guten, zum Leben und jum Frieden.

בּוְדלוּ לַיִי אָתִי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

(Gemeinbe.)

לְּךְּ יִיְ הַגִּּנְדְלָה וְהַנְּבוּרָה וְהַהִּפְּאֶרֶת וְהַנִּצְח וְהַהוֹד כִּי כל בּשְּׁכֵים וּבָאָרִץ לִּךְ יִיְ חַמַּמִלְכָה וְהַשְּׁתַּחווּ לַהְדוֹם רַגְלָיו לְרֹאש: רוֹמְמוּ יִיְ אֵלהִינוּ וְהִשְׁתַּחווּ לְהַדוֹם רַגְלָיו קרוש יִי אֵלחֵינוּ:

אָב הַרַחַמִים הוּא יָרַחָם עם עַמוּסִים וְיִזְכּוֹר כְּרִירת אָסָנִים וְיַצִּיל נַפְּשׁוֹחִינוּ מָן הַשְּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִנְעַר בָּיָאֶר הָרַע מִן־הַנְּשׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְּלִמַת עוֹלְמִים יִימַלָּא מִשְׁאַלוֹחִינוּ בְּמִדָּה מוֹבָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע הש״ץ על הכיסה מניח הס״ת על השלחן ופותת ואומר.

נְתְבְּלָה וְתַרְאֶה פִלְכוּתוֹ עַלְינוּ בִּוְמֵן קְרוֹב וְיָחוֹ פְּלְטְתֵנוּ וּפְלָטִת עַפּוּ בִית יִשְּׁרָאֵל לְחֵן וּלְחֶפֶר לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן: חַבּל חָבוּ גְדֶל לֵאלחֵינוּ וּתְנוּ כְבוֹר לַחּוֹרָח כּהֵן קְרָב וַעַמוֹר (פּלוני בר פּלוני הכהוֹ) בְּרוֹך שְׁנְחֵן תּוֹרָח לְעַפּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְרָשְׁתוֹ: חּוֹרַת יְיָ הְשָׁמְחַ חֹיִם מְשִׁמְחֵיר מְשִׁרְאֵל בִּקְרָשְׁתוֹ: חּוֹרַת יְיָ הְמָקִם מְשִׁמְחֵיר כְּחִוֹים מְשִׁמְחֵיר לֵבְיּתֹ מִינִם בִּיְנִים מְשִׁמְחֵיר לֵבְיּתֹר מִיְנִים יְיִבְּרָה מְאִירָת עִינִנִם: יְיִ עוֹ לְעַפּוֹ יִחֵן וְיִי יְבָרְה אֶתְרַעפּוֹ בִּייִ אָלוֹהִיבָם חַנִּים כָּלְּכָם הַיּוֹם בּוֹ: בְּיִ עוֹ לְעָפוֹ חִמִּן בְּרָה מְאִירָת צִינִם בּיִי אָלוֹהִיבָם חַנִּיִם כָּלְּכָם הַיּוֹם בּוֹ: יִי עוֹ לְעַפוֹ חִוּא לְכָל־הַחוֹסִים בּוֹ: מְשִׁלוֹם: הָאֵל הְּמִים הַיְּרְכּוֹ אִמְרָת יִי צְרוֹפָּה מְנֵן הוֹא לְכָל־הַחוֹסִים בּוֹ: מְשִׁלוֹם: הָאֵל הְמִים הַּרְכּוֹ אִמְרָת יִי צְרוֹפָּה מְנֵן הוֹא לְכָל־הַחוֹסִים בּוֹ: מִיּלְחַ הַבְּרָים הַיִּיִ אָּלִרְם הַוֹּלִם הַיִּיִּם הַיְּבָּרִם הַיִי אָלוֹה וּחִוּלִם הַוֹּבְים הַיִּים הַיִּי אָלִים בִּייִ אָּלוֹם הַוֹּים הַוֹּחִם הַיִּבּן הִייִ אָּלִים הַוֹּבְיִּבְּם הַיִּי אָּלִרְם הַיִּים הַיִּיִבְּם הַוֹּים בִּיוֹם הַיִּים הַיִּים הַיִּי אָלוֹה וּחִיים בּיִּי בְּיִים בִייִ אָּלֹה הַמִּים הַיִּים הַיִּי אָלוֹה בּיִי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בִּיִי אָּלְהַיִם הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּי בְּיִים בְּיִים הַיִּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִבְּים הַּיִּים הַיִּים הַיִּים בּייִי בְּיִבְּים הַיִּים הַיִּים הַיְנִים הַיִּים הְיִּבּים הַּבִּים הְיִבְּרִים בּיּים הְיִּים בְּיִים הְיִבּם הְיִּים בְּיִבְּים הַּיּבְּים הַיִּים הַּיִּים בְּיִבְּים בְּים הְינִים בְּיִבְּים בְּיוֹבְים בְּיוֹים בְּבְּים הְבּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיּים בְּיוֹבִילְים בּיוֹם בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּיִּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיוֹים בְּיִבְּים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיתְּיים בְּיוֹים בְּיתְּים בְּיִים בְּיוֹי

נהלו (Borb.) Erhebet ben Ewigen mit mir! und seinen Ramen

wollen wir vereint verherrlichen.

Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger! ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

Der Bater des Erbarmens erbarme sich des Volles, des von ihm geschützten und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette unsere Seele von bosen Stunden und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten und kegnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere

Bunfche in reichem Mage, in Beil und Erbarmen. -

קורין בתורה כפי אחרי טות (ויקרא י'ח)

וירבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל־בני ישראל וּאְמַרָהָ אַלֹהָעָם אָנִי יִהֹנָה אֶלְהִיכֶם: כִּמַעַשִּׁי אָרִץ־מִצְּרָיִם אָשֶׁר יִשַּׁבְתֶּם־בָּה לָא תַעשׁוּ וּבְכוֹעשׁה אָבִיר בְּנַען אָשֶׁר אָנִי מַבִּיא אָתְבֶם שַּׁמָּה לָא תַעשׁוּ וּבְחָקֹתִיהָם לָא תַלֵבוּ: אָת־מִשְׁפְּטִי הָעַעשׁוּ וָאָת־חָקֹתִי חִשְּׁמִירוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אָנִי יָהוָרָה אֱלְהִיכֶם: וּשְׁמַרְתָּם אֶת־חָקֹתַי וָאֶת־מִשְׁפְּׁמֵי אֲשֶׁר יַנְעַשֶּׁה אֹתֶם הָאָדָם וָחַיְ בָּהָהֶם אָנִי יִהוְה: ליי ם אָישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שָאֵר כִּשְּׂרוֹ לָא חָקְרָבוּ לְנַלְוֹת עִרְוְהֵ אֲנִי יָהנָה: ם עָרָנַת אָבֶיָה וָעָרָנַת אִפָּךּ לָא הְנַלֵּהָ אִמְּךּ הוא לא חְנַלֶּה עָרְוָחָה: ם עָרְוַר אָשֶׁרו־אָבֶיךּ לָאַ הְנַלֵּהְ עָרְוַת אָבִיך הָוא: ט עָרְוַת אַקיה בַת־אָבִיה אוּ בע-אַפָּוֹר מוּלֶנֶרת בַּיִּת אַוֹ מוּלֶנֶרת חָוּץ לְא תְנַלֶּנְר עָרְוָהָן: ם עָרְוַרָת בַּת־בִּנְךְ אוֹ בַרת־בִּהְּךֹ לָא חָנֵלֶּהְ אָרְוָרֶתְן כִּי אָרְוָתְךָּ הַנָּה: ם אֶרְוַרת בַּת־אַשֶּׁרת אָבִירָּ מוֹלֶרֶת אָבִיך אָחוֹתְךָּ הְוֹא לְא תְנַלְּהָ עְרְנָתְה: ם עְרְוַת אַרוֹרע־־אָבָיךּ לָא תָנַלֵּהְ שָאָר אָבִיךּ הָוֹא: ם עִרְנַרִיז אַרוֹת־אִפְּּרָ לָא תְנַלֵּגְ כִּי־שְאֵר אִפְּּךָ הָוֹא: ס עִרְוַת אַקּין־אָבִיךּ לָא תְנּלֵח אָל־אִשְׁתוּ לָא תִקְרָב דּדְּתְּךּ הָוֹא: ם עבות פּלְחָה לא חַנַּלֶה אַשֶּׁרו בּנְה הוא לא חַנַּלֶּה עָרָנָקָה: ם עָרָנַת אָשֶׁת־אָחָיךּ לָא תָנַלֵּהְ עָרְנַת אָחָיךּ

וֹלְא חָחַלֵּלְ אָת־שֵׁם אָלְהֶּיךְ אָנִי יְהַנְּה: מפּטיר וֹלָא חָחַלֵּלְ אָת־שֵׁם אָלְהֶיךְ אְשֶׁה וֹכִשָּׁה לָא חָנֵלְה שֻׁאַרָה הֻנָּה זִפְּה וֹפְּלֵּה לָא חָחַלֵּה לָא חָלָה לָא חָלָה לָא חִלְּה לִים בְּנִרְת לַמְלְּה לָא חִבּלְה לִא חִבְּיה בְּנִיה לָא חִבְּיה לִא חִבְּיה לָא חִבְּלְה לָא חִבְּלְה לְא חִבּילְה לָא חִבְּיה לָא חִבְּלְה לָא חִבְּיה לָא חִבּלְה לָא חִבְּיה לָא חִבְּלְה לָא חִבְּיה לָא חִבְּיה לָא חִבּיה לָא חִבְּיה לָא חִבְּלְה לָא חִבּילִם בְּיה לָא חִבּילְה לְא חִבּילִים בְּיה בְּיה לָא חִבּילְה לָא חִבּיל הָה בְּבִּיה לָא חִבּיל הָה בְּבִּיה לָא חִבּילְה לָא חִבּיל הָה בְּבִּיה לָא חִבּיל הְיִבְּה בְּבִּיה לָא חִבּילְה הִישְׁה וּבְּה לִישְׁה לִיבְיל הְיִבְיה בְּבִיים בְּבִיים בְּבְּלוֹת עִיבְוֹת הְבָּה בְּה בִּיה בְּה בִּבְּיה הִבְּיה בְּבִּיל הְשִׁר בִּבְּיה הְיִבְּיה בְּבִים בְּיִב בְּיה הְבִּבְיה בְּבְּיה הְבִּיה בְּבִית בְּבִים בְּבִית בְּבִּיה הְבָּב בְּיה הְבָּב בְּיה הְבִּב בְּיה בָּבְיה בְּבְיה בְּבִּיה בְּבִית בַּבְּיה בְּבִיה וְבִּבְיה בְּבִיה בִּבְּיה בְּבִּיה בָּב בִּיה בְּבִיה בִּבְּיה הִיבְּיה בְּבִיים בְּיבּיה בְּבִיה בְּבִיים בְּבִיה בְּבִים בְּבִּיה בְּבִיים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבְּיה בָּבְיה בְּבִים בְּבְּיה בְּבִים בְּבִּים בְּבְּיה בְּבִים בְּבִים בְּיב בְּיב בְּבּיה בִיבְיה בְּבִים בְּבִים בְּיבּים בְּיבּים בְּבִים בְּבְּיב בְּיב בְּבְּיה בְּיב בְּבְיּים בְּבְיב בְּבְּיה בְּבְיב בְּבְּיב בְּבְּבְיה בִּיב בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיה בְּבְיב בְּבְּיה בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּיה בְּבְיב בְּבְיבְים בְּבְּבְיב בְּבְיב בְּבְּבְים בְּבְּב בְּבְיבְים בְּבְּבְיב בְּבְיבְים בְּבְּבְים בְּבְיבְים בְּבְּבְיב בְּבְּבְים בְּבְּבְיב בְּבְּבְּים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבִיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבְּבְּים בְּבְיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְי

וָאֶת־זָבֶר לָא תִשְׁכַּבָ מִשְׁכָּבֵי אִשְׁה חְוֹעָבָה הָוֹא: וּבְבָל־בְּהַמֶּה לְא־תִתֵּן שְׁבָבִתְּךָ לְּטִמְאָה־בָּהְ וְאִשְׁה לְא־ תַעֲמֹר לֹפָגֵי בְהַמֶּח לְרִבְעָה הֶבֶל הְוֹא: אַל־תִּשַׂמִּאִוּ בְּבָל־אֵלֶה בִּי בְבָל־אֵלֶה נִטְמְאַוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אָנִי מְשֵׁלֶחַ מִפְּנֵיכֶם: וַהִּטְּטָבֶא הָאָבֶץ נְאֶפְּקָר צֵוּנָה צָלֶיָה וַהָּקָר הָאָרֶץ אֶת־יְשְׁבֶיהָ: וּשְׁמֵרְתָּם אַתָּם אָת־חָקּתֵי וְאָרִת־ כִישְׁפָּטִׁי וְלָא תָגַעשׁוּ כִּכִּל הַהְּוֹעַבְת הָאֵלֶה הָאָזְרָח וְהַגַּרָ הַנָּר בָּתְוֹכְכֶם: כָּי אֶת־בָּל־הַחְוֹעָבְת הָאֵל עָשִׂוּ אַנְשֵׁיִ־ הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְּגִיכֶּסְ וַתִּטְטָא הָאָרֶץ: וְלְא־תָקִיא הָאָרֶץ אָתְכֶּם בְּטַמְּאָכֶם אֹתָה בַּאֲשֶׁר קָאָה אָת־הַנִּוֹי אֲשֶׁר לְפָגִיכֶם: כָּי בָּל--אֲשֶׁר יַעֲשָׁה מִכְּל הַחְּוֹעֻכָּת הָאֵלֶּה וְנָכְרָתֶוּ הַנִּפְּשׁוֹת הָעשׁת מַמָּרָב עַפָּם: וּשְׁמַרְמָּם אָת־ מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׁוֹת מִחְקּוֹרת הַחְוֹעבת אֲשֶׁר נְעֲשׁוּ לפָנִיכֶם וְלָא חָשַּמִּאָוּ בָּהֶחַ אֲנִי יִהְוָה אֵלְהִיכֶם: פ

אין אומרים חצי קריש.

כשמגכיהין הס"ת אומרים •

וְזֹאָר־ הַהּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם משָה לְפָנֵי בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל עַרֹּ פִּי יִיְ בְּיֵר משֶׁה: עִץ־חַיִּים הִיא לַמַּחַוִּיקִים בָּהּ וְחִמְּכֵיהָ מְשָׁר: הְרָכִיהְ תַּיְבִיר וְנָעָם וְכָרֹּינְתִים בְּיִמִינָה בִּשְׂמאלָה עְשֶׁר וְכָבוֹר: יָיָ שְׁלוֹם: אוֹיְךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׂמאלָה עְשֶׁר וְכָבוֹר: יָיָ חְפֵּץ לְּמַעֵן צִּרְקוֹ יַנְדִּיל הּוֹרָה וְיֵאָדִיר:.

קורם קריאת הפטרה יכרך המפטיר כרכה זו.
בְּלְּדִּוּךְ אַמָּה יִּי אָלֹהִינוּ מֶלֶה הְעוֹלֶם אֲשֶׁר בְּחַר בִּנְכִיאִים
טוֹבִים וְרָצָה בִרבּבִריהָם הַנָּאֲמֶרִים בָּאֲמֶרֵי בְּלִוּךְ אַמְּה יִהֹּוָה הַבּוֹחַר בַּתּוֹרָה וּכִמשֶׁה עַכִּדּוֹ וּבִישִּׂרָאֵל
עַמּוֹ וּכִנְבִיאֵי הָאָמֶת וָצֵרֵק:

(Wenn bie Thorah erhoben wird, fpricht bie Gemeinbe:)

dern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth, und alle ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen. Er erhebt die Lehre und versherrlicht sie.

(Segensspruch vor ber haftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der erwählt hat die wahren Propheten, und Wohlgefallen gesunzen an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Geslobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit.

(ספר יונה הנביא.)

וְיִהִּי דְּבַר־יְהִוֹּה אֶל־יוֹנֶרֹה בֶּוֹ־יִאֲמָהַיּ לֵאמְר: קוּם לֵךְ אֶל־גִינְוֹה הָעִיר הַגְּרוֹלְה וֹלְרָא עָלֶיִה בִּיֹ־עְלְתָה רְעָתָם לְפָנֵי: וַיַּלְּה יוֹנָה לְבְרָת הַיְשִׁישִׁה מִלְפְנֵי יְהוֹנֶה וַיִּבְּר יְפוֹ וֹיִבְּר וְבְּאָה תַרְשִׁישִׁה מִלְפְנֵי יְהוֹנֶה וַיַּבְּר עְמָהָר תַרְשִׁישִׁה מִלְפְנֵי יְהוֹה וַיַּבְיּת תַרְשִׁישִׁה מִלְפְנֵי יְהוֹה וַיִּבְיּת תַּבְשִׁישׁה מִלְפְנֵי יְהוֹה וַיִּבְיּת תַּבְשִׁישׁה מִלְפְנֵי יְהוֹה וַיִּבְיּת תַּבְשִׁישׁה מִלְפְנֵי יְהוֹה וַיִּבְיִל רְוֹחַ־גְּרוֹלְה אֶל־תַּיְם וְיִהִי סְעַר־ בָּיִבְּנִיה אָל־תֵּיְם לְהַבָּל מֵעַלִיהָם הַבְּבְּר יְהִבְּנִיה אָל־תִּיִם וְהַבְּעָל מֵעַלִיהָם הַבְּבְּרם הַבְּבְּרִה אָל־הַיְּם לְהָבָּל מֵעַלִיהָם וְיִנְבְּרָם יִיִּבְיִה אָל־תִיְם לְהָבָּל מֵעַלִיהָם וְיִנְבְּרָם יִיִבְרָם הְבָּבְּנִיה אָל־תִּיִם לְהָבָּל מֵעַלִיהָם וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּה וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּה וְיִבְּבְּה וְיִבְּבְּבוֹ וְיִבְּבְּם: וְיִבְּבְּבוֹם וְיִבְּבְּה אָל־יִרְהְבְּתִי הַפְּפִינְה וְיִשְׁכֵּב וַיִּבְרָם: וְיִבְּבְּב וְיִבְּבְּה הִיִּבְרָה מִבְּיב וְיִבְּבְּבוֹ וְיִבְּבְּבְה וְבְבְּבְם וְבְּבְבוֹם וְיִבְּבְבּת וְבִּבְּבְה וְיִבְּבְּב וְיִבְבְּבְּב וְיִבְבְּבְּת יְבִבְּבְּתְיִים הְאָבָּב וַוֹבְרְבְם, הְבִּיב הְיִבְבְּבְיה אָלִייִם הְבִּיב וְיִבְבְּבְב וְיִבְבְּבְיּת יְבִּבְּבְיה אָּלִיבְיה אָלִיים בְּיִבְיב וְיִבְבְּבְּתְיִי הַפְּבְּיִי הְבְּבְּבְיּת יִבְיבְּבְיּת יְבִּבְיּת וְיִבְּבְיב וְיִבְּבְבּת וְיבּבּר וְיִבְּבְים וּיִבּב וְיִבְרָם בְּיִבּים וְיִבּבּים וְיִבְּבְיה בְּיִבְיּים בְּיִבְיּב וְנִיבְּבְיה וְנִיבְּים בְּיִבְּבְיה וּיִבּים בְּיִבְיּבְיּים בְּעִיבְיה בְּיִבְיּב הְיִבְיּבְיּם בְּיִבְיּבְיה בְּבְּבְיּים בּיּבְּבְיּים בְּיבְּבְיה בּיבּים בְּיבְּבְיּים בְּיִבּבְיים בּיּבְיּים בְּבְּיבְים בְּבְּבְיים בְּיבְּבְיּבְים בְּבְיים בְּיבְּבְיים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְּבְיּישׁים וּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיוּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּיבְים בְּבְּבְיוּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְיבְים בְּבְּבְיים בְּיוּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּים

Haftarah.

(Das Prophetenbuch Jonab.)

Und es erging das Wort des Ewigen an Jonah, Sohn des Amittai, also: Auf, gehe nach Ninweh, der großen Stadt, und ruse Wehe über sie, denn ihre Bosheit ist herausgestiegen vor mir. Aber Jonah machte sich auf, nach Tharschisch zu sliehen, hinweg von dem Angesichte des Ewigen, und er ging nach Jaso und fand ein Schiss, das nach Tharschisch ging, und gab den Fährslohn, und stieg hinein, um mit ihnen nach Tharschisch zu gehen, hinweg von dem Angesichte des Ewigen. Aber der Ewige erhob einen großen Wind gegen das Meer, und es war ein großer Sturm im Meere, so daß das Schiss zu zerbrechen drohte. Da fürchteten sich die Seeleute, und schissen, Jeglicher zu seinen Götzern, und warsen die Geräthe, die im Schisse waren, in das Weer,

וַיְקְרֵב אַלְיוֹ רֵב הַחַבֵּל וַיְאָמֶר לְּוֹ מַה־לְּדְּ גַרְדֶם קְּוֹם קְרֵא אֶל־אֱלֹהֶיְךְ אוֹלִי יִתְעשׁרֵא הָאֱלֹהִים לְנִוּ וְלָא נאבר: וַיְאִמְרוֹ אִישׁ אֶל־ רֵעְהוּ לְכוֹּ וְנָפִּילָה נְּוְרָלֹוֹת וְנַדְעָה בְּשֶּׁלְמִי תַרְעָה הַוֹּאַת לְנִוּ וַפָּלוֹ נִינְרָלוֹת וַוְפָּל הַגּוֹרֶל לְמִי־הַרְעָה הַוֹּאָת לְנִוּ מַה־מְּלֹאַכְהְּלְּ וֹמַאָּיִן הָבוֹא מָה אַרְצֶׁךְ וְאִי־מִוֹה עָם אֶּהָה: וַיִּאָמֶר אֶלְיֹהֶם עִבְרִי אָנַכִי וְאֶת־יְתְיָה אֲלֹהֵי הַשְּׁמִׁים נִיִּרְאוֹ הַאָּנְשִים וִרְאָה גְּרוֹלָה וַיִּאְמֵר בִּיכּלְפָנִי מַה־זָאת עַשְיֹת פִי־יָרְעוֹ הַאָּנְשִׁים כִּי־מַלְפָנֵי

יְהְוָהֹ הְוֹא בֵלְחַ פִּי הִגִּיד לָהֶם: וַיִּאְמְרָוּ אֵלְיוֹ מַהְרַנְּעֲשֶׁה לֶּךְ וְיִשְׁהְלֹק הַיֶּם מִעֲלִיגָּוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵך וְסִעְר: וַיִּאְמֶּר אֲלִיהֶם שְּאוֹנִי וְהָטִילְנִי אָל־הַיָּם וְיִשְׁהָלְ הַיָּם מֵעַלִיכֶם כַּי יוֹרַע אָנִי בִּי בְשֶׁלִּי הַפְּעַר הַנְּרוֹל הַוֶּה עְלִיכֶם: וַיִּחְתָּרְוּ הַאָּנָשִׁים לְּהָשֶׁיב אֶל־הַיִּבְשָׁה וְלְא יָכְלוּ כִּי הַאָּנְשִׁים לְּהָשֶׁיב אֶל־הַיִּבְשָׁה וְלְא יָכְלוּ הַיְּמְלֹרוֹ אֶנְה וְהַנָּה אַל־הָיְם: וַיִּקְרֹאוֹ אֶל־יְחוֹוְה הַאָּישׁ הַוֹּה וְאַלְ־הִתְּן עַלִינוֹ דֶּם נָקִיא כִּירַאַהָּה וְיִטְלְהוּ אֶל־הָיְם וְיָעְמִר הַיָּם מִוּעְפִּוּ: וִיִּירְאָוּ וְיִמְלְהוּ אֶל־הָיֶם וְיִעְמִר הַיָּם מִוּעְפָּוֹ: וִיִּרְאָוּ

than! — Die Leute wußten nämlich, daß er hinweg von dem Angesichte des Ewigen sliehe, denn er hatte es ihnen gesagt. — Und sie sprachen weiter zu ihm: Was sollen wir mit dir machen, daß das Meer ruhig werde um uns, denn das Meer stürmt sort und sort? — Und er sprach zu ihnen: Nehmet mich und werset mich in das Meer, so wird das Meer ruhig werden um euch. Denn ich weiß, daß um meinetwillen dieser große Sturm über euch gesommen. — Und die Leute ruderten, um es an das Land zurüczusühren, aber sie vermochten es nicht; denn das Meer stürmte fort und sort um sie. Da riesen sie zum Ewigen und sprachen: D Ewiger, saß uns doch nicht umsommen um das Leben dieses Mannes, und leg' uns nicht zur Last unschuldiges Blut! Denn Du bist der Ewige; so wie Dir gefällt, thust Du. — Und sie nahmen Jonah und warfen ihn in das Meer. Da hielt das Meer ein in seinem Wüthen. Und die Leute sürchteten den

הָאָנְשִים יִרְאָה גְרוֹלְהָ אָת־יִהוָה וַיִּיְבְּחוּ־וָּכֵה ליהוה וַיִּרְרוּ נְרָרֵים:

וְיָמֵן יְהוָהֹ דֵּג נָּרוֹל לְבְלְוֹע אָת־יוֹנָה וַיְהַיָּה וֹיִנָה בִּמְעִי הַדָּג שְׁלְשָׁה יָמִים וּשְלְשָׁה לֵילְוֹת:

וַיִּתְפַּלֵּלְ יוֹנָה אָל־יְהוָה אֱלְהֵיו מִמְּעִי הַדְּגָה:

וַיִּתְפַּלֵּלְ יוֹנָה אָל־יְהוָה מֵצְרָה לְי אָל־יְהוָה וַיְעַגְנִי

מִבְּמֶן שְׁאוֹל שִׁוְעָהִי שָׁמַעְהָּ קוֹלִי: וַהַּשְּלִיבֵנִי מְבְרוֹ מִצְיָרָה בְּלְבָב יִמִּים וְנָהָר יִסְבְבֵנִי כְּרֹי מִצְיָרְהִי נְנָלִיךְ עַלֵי עַבְרוֹ: וַיְּבְּלְיִה עָלֵי עָבְרוֹ: וַיְּבְּלְיִה עָנְיִךְ עָבְרוֹ: וַיְבְּלְנִי אָמִיְהִי מִנְּנֶּר עִיְנִיךְ אֲבְ אוֹסִיף לְהַבִּים אֶל־בִּי מִיְבֹּ מִיִבֹל קְרְשְׁהִי מִנְנֶר עִבְרוֹב מִיִם עַר־נְּפָשׁ הְּהִוֹם נִיִּלְיִה יְבְנִי שְׁקְּבִּי מְיִבְיִם אֶלִּר הַיִּבְּעִי סְוֹף חָבִוֹשׁ לְרֹאשִׁי: לְקִצְבֵי חָרִים לְרִבְּיִי בְּיִבְיִ חְוֹף חָבְוֹשׁ לְרִאשִׁי: לִקְצְבֵי חָרִים יִרִים יִרִים יִרִים יִבְּיִי סְוֹף חָבְוֹשׁ לְרִאשִׁי: לִקּצְבֵי חָרִים יִרִים יִרִים יִרִים עַר בִּנִי חָוֹף חָבְוֹשׁ לְרִאשִׁי: לִקּצְבֵי חָרִרִים יִרִּים עַר חָבְוֹשׁ לְרִאשִׁי: לִקּצְבֵי חָרִרִים יְנִים עָר חָבִוֹשׁ לְרִאשִׁי: לִקּצְבֵי חָוֹף חָבְוֹשׁ לְרִאשִׁי: לִרְאשִׁי: לִרְיִבְּי

Ewigen fehr, und opferten Mahlopfer bem Ewigen, und gelobten Gelübbe.

verschlingen; und Ionah war in bem Bauche des Seethiers drei Tage und drei Nächte. Und Ionah betete zu dem Ewigen, seinem Gotte, aus dem Innern des Seethiers, und sprach: Ich habe gerusen aus meinem Drangsal zum Ewigen, und Er hat mir geantwortet; aus dem Schooß der Hölle hab' ich geschrieen, Du hast meine Stimme gehört. Denn Du hast mich geworsen in die Tiese, in das Herz der Meere, und Ströme umgeben mich; alle Deine Brandungen und Deine Wogen, sie fahren über mich her, daß ich gedachte: Ich din verstoßen fernad aus Deinen Augen; doch werde ich wiederum schanen nach Deinem heiligen Tempel. Es überhäusten mich die Gewässer bis an die יַרְרְתִּיהָאֶרֵץבְּרְתִיהָ בַעְרִילְעוֹלְטְוַתְעַל מּשְׁחַת תַיִּי יְתֹּנְה אֱלֹהֵי: בְּהָתַעְפֵּף עֵלִי נִפְשִׁי אֶתּד יְהֹנָה וַבְּרָתִּי וַתִּבְוֹא אֵלֶיְהְ הְפִּלְתִי אֶל־תִיכָל קרשה: מְשׁבְּרִים הַבְלִי־שָׁוֹא חִסְהָּם יֲעִוֹבוּי וְאָשׁלְמָה יְשׁנְעָתָה לִיהנָה: וַיִּאְמֵר יְהנָה לְדָּג נַבָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־הַנִבְּשָׁה:

ניהִי דְּכַר־יְהוֹהָ אֶל־יוֹגָה שַנְית לאמְר: קוּם לֵךְ אֶל־נִיגָנְה הָעֵיר הַנְּרוֹלְה וּקְרֵ≻ אלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אָשֶר אָנכֶי רבר אַלְיְף: וֹנֵקָם יוֹנָה נֵלַךְ אָל־נִינִה כּרבר יְהנָה וְנִינְוֹח

Seefe, die Tiefe umringte mich; bas Schilf war ein Bund um mein Haupt. An bas Aeußerfe ber Berge suhr ich sinah, die Erbe — ihre Riegel waren vor mir sit ewig; da brachtest Du herauf aus ber Grube mein Leben, Ewiger, mein Gott! Wenn sich meine Seele verbunkelte in mir, gebachte ich bes Ewigen, und es kam zu Dir mein Gebet in Deinen heiligen Tempel. Die auf nichtigen Tanb warten, die verzichten auf ihre Gnade, od aber, mit ber Estimmt bes Danse werd ich Dir opfern; was ich gesehr werd ich Dir opfern; was ich gesehr werd ich ber Gunde werd ich ber Gwigen! — Unt ber Ewige sprach zum Seethiere, und es spie den Ionah auf des Trockene.

Und es erging das Wort des Ewigen an Jonah jum aweiten Male also: Auf! gebe nach Ninweh, der großen Stady, und ruse über sie den Rus, den Ich ju Dir reden werbe. — Und Jonah machte sich auf und ging nach Jinweh, nach dem Worte הְיָתָה עיר־נְּרוֹלָה לֵבְוֹא בָעִיר מִהְלַךְ שְׁלְשֶׁח יוֹנְהֹ לְבָוֹא בָעִיר מִהְלַךְ שִׁלְשֶׁח אָרְבְּעִים יוֹם וְנִינְוֹה אָרְבִּעִים יוֹם וְנִינְוֹה אָרְבִּעִים יוֹם וְנִינְוֹה אָרְבִּעִים יוֹם וְנִינְוֹה נִיְּרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֹה נִיְּרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֹה נִיְּרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֹה נִיְּרְבִּעִים נִיְּלְבְּשׁוּ שַּׁלְּיִם מִנְּרוֹלְם וְעִר־ מְבָּבְרֹם מִנְּרוֹלְם וְעִרּ מִבְּרָבְרֹ אֶרְבֹּרְ נִיְנְוֹה וַיְּעָבְר אַדְּרְהְוֹ מִעְלְיִוֹ וְיִכְם שֵׁק וַיִּשֶׁב מִבְּרָה וְנִישְׁב שִּׁקְים וְתַבְּהַמְחׁ הַבְּנְקְר וְנִשְׁב וְנִישְׁב וְנִישְׁבוֹ וּמְלְיִם וְהַבְּהַמְּח הַבְּנְקְר וּנְיִיְנְעִם וְמִבְּהָתְים וְהָאָרָם וְהַבְּהַתְּחוֹ וּמְיִם הְאָרָם וְהַבְּהַתְּחוֹ וּמְיִבְם וְהַבְּהַתְּחוֹ וּמְיִבְם וְהַבְּהַתְּיִם וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ אִישׁ מִּוֹ בְּהָוֹתְ מִבְּיִם הְאָרָם וְהַבְּהַתְּחוֹ וּמְיִבְּה וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְהַבְּהָוֹת וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִישְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ אִישְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ אִישְׁוֹם וְנִשְׁבוֹ וְנִשְׁבוֹ אִישׁוֹ בּוֹי אִישְׁוֹם בּּבְּיִבְּוֹ מִיּבוֹ אִישְׁוֹם וְשִּבְּים וְנִשְׁבוֹ אִים בּוֹי שִּיִים מִּוֹים בּיִים בְּבוֹי שִים בּּיִבּים וְנִשְׁבוֹ מִיִּבְּים וְנִשְׁבוֹ אִישׁוֹים וְנִשְׁבוֹ אִים בּיּוֹים בְּבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים וְנִשְׁבוֹ בְּיִים בְּיִבְּיִים וְּיִים בְּיִים בּיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּנְיוֹם בְּיוֹים וְיוֹים וְנִילְים וְיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים וְיוֹים וְּעִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּ

bes Ewigen. Ninweh aber war eine Stadt, groß bis zu Gott, brei Tagereisen. Und Jonah sing an in die Stadt zu gehen, eine Tagereise, und rief und sprach: Noch vierzig Tage, und Ninweh geht zu Grunde! — Und die Leute von Ninweh glaubten an Gott und riesen ein Fasten aus, und kleideten sich in Säcke, von Groß dis Klein. Und als die Sache au den König von Ninweh geslangte, da stand er auf von seinem Thron und legte seinen Manstel ab, und hüllte sich in einen Sack und setzte sich in Asche. Und ließ ausrusen und sprechen in Ninweh: Auf Besehl des Königs und seiner Großen sei es gesagt: Menschen und Vieh, Kinder und Schase sollen nicht das Geringste von Nahrung kosten; sie sollen nicht weiden und nicht Wasser trinken; und es sollen sich in Säcke hüllen Menschen und Vieh, und sie sollen rusen zu Gott mit Macht; und sollen umkehren, Jeglicher von seinem bösen Wans

מְדַּרְבָּוֹ תְרָעָה וּמִוּ־הֵחְמָם אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: מִי־יוֹרְעַ יָשׁוֹב וְנְחַם הָאֵלְהִים וְשְׁבַ מִחְרְוֹן אַפְּוֹ וְלָא נֹאבֵר: וַיִּרְא הָאֱלְהִים אֶת־מֵעשׁיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְבָּם הָרָעָה וַיִּנְחֶם הְאֵלְהִים עַל־-הָרְעָרה אֲשֶׁר-דָבֶּר לְעִשׁוֹת־לְחֶם וְלָא עַלּה־-הָרְעָרה אֲשֶׁר-דָבֶּר לְעִשׁוֹת־לְחֶם וְלָא

וֹיִתְפַּלֵּל אָל־יוֹנָה רָעָה גְּרוֹלֶּרְה וַיִּאְמֵר אָנְהְ יִהוָה הַלְּוֹא־זְה וְיִאְמֵר אָנְהְ יִהוָה הַלְּוֹא־זְה רְבָּרִי עַל־בִּן אָל־יִהוֹתִי עַל־אַרְמְתִי עַל־בִּן הַדְּמְהִי לְבְרְחַ הַּרְשִׁישָׁה כִּי יִרְעָהִי כֵּי אַהָּה אָל־חַנְּוּן לְבְרְחַ הַּרְשִׁישָׁה כִּי יִרְעָהִי כֵּי אַהָּה אָלְ־חַנְּוּן עַכִּרֹ וְנִחָם עַכִּל־ וְרַב־הֶמֶר וְנִחָם עַכִּלּי הַנְּיִם וְרַב־הֶמֶר וְנִחָם עַכִּלּי הַנְּיִם וְרַב־הֶמֶר וְנִחָם עַכִּלּי הַנְּיָם יִבְּנִיה וְנִחָם עַכִּלּי הַנְּיִה יְהֹוְה קַח־נְא אֶת־נַפְּשִׁי מִמֶּנִי מִמְּנִי הַנְּיִה יְהֹוְה קַח־נְא אֶת־נַפְשִׁי מִמְנִי מִמְּנִי

bel und von dem Unrecht, das in ihren Händen ist. Wer weiß? Es mag Gott sich wieder bedenken und umkehren von seiner Zornsgluth, daß wir nicht umkommen. — Und da Gott ihre Werke sah, daß sie umgekehrt waren von ihrem bösen Wandel, da besdachte sich Gott wegen des Uebels, das Er geredet hatte, ihnen zu thun, und that es nicht.

Und es mißsiel bem Jonah höchlich und verdroß ihn. Und er betete zum Ewigen und sprach: O Ewiger! War Das nicht meine Rede, als ich noch in meinem Lande war, — barum kam ich zuvor, nach Tarschisch zu fliehen, — daß ich wußte, Du seiest ein gnädiger und barmherziger Gott, laugmüthig und von großer Huld, und sich bedenkend wegen des Uebels. Und nun, Ewiger, nimm doch meine Seele von mir! Denn besser ist mein Tod als mein Leben. — Und der Ewige sprach: Berdrießt es dich sehr? — Und Jonah ging aus der Stadt und wohnte zur

טוב מותי מחני: ויאמר יהוה ויצא יונה מורהעיר לו שם סבה וישב ה קיקיון ויעל ו מעל ליונה להציל לו מרעתו שמחה גדולה: וימו בעלות השחר קרים חרישית ותה ויתעלה וישאל את־נפשו למורה היטב חרה לי עד מוו

Morgenseite der Stadt, und machte sich dort eine Laube und saß darunter im Schatten, dis daß er sähe, was mit der Stadt würde. Und der Ewige, der Herr, entbot einen Kikajon 1), daß er aufswuchs über Jonah, daß Schatten sei über seinem Haupte, um ihm seinen Verdruß zu vermindern. Und Jonah hatte über den Kikajon eine große Freude. Da entbot Gott einen Wurm, als das Frühroth aufstieg, Tags darauf, und er stach den Kikajon, daß er verdorrte. Und es geschah, wie die Sonne aufging, da entbot Gott einen schwülen Ostwind, und die Sonne stach Jonah auf das Haupt, daß er verschmachtete. Da wünschte er sich den Tod und sprach: Besser wein Tod als mein Leben! Und Gott

¹⁾ Ein fdnell emporschießenbes schattemeiches Gewäche.

יְהַּנֶּרְה אַמֶּה הַסְנָּה עַל־הַמְּנְקוֹון אֲשֶׁר לְא עַמְלְהָ בִּוֹ וְלְא נִדֵּלְתִּוֹ שֶׁבּוֹ־לֵילְה הָיָה ובּן־ לֵילָה אָבֵר: וַאֵּנִי לָא אָחוֹם עַל־נְינֵוָה הָעִיר הַנְּרוֹלְה אֲשֶׁר יָשׁ־בָּה הַרְבֵּה מְשְׁמֵּים־עָשְׂרָה רְבוֹ אָרֶם אֲשֶׁר לְא־יָרַע בִּיוֹ־יְמִינַוֹ לִשְׁמאלוֹ וּבְהַמָּה רַבָּה:

(סוף ספר מיכה.)

מי־אַל כְּמוֹךְ נַשָּא עוֹוֹ וְעַבְר עַל־פְּשׁע לשָארֶית נַחַלְתוּ לְא־הַחֵיֵנִק לְעַר אַפֿוּ כִּי־ חָפֵּץ חָסָר הְוֹצִּא: יָשְוֹב יְרָחַמְנוּ יִכְבִּוֹש עֵוֹתְינוּ וְתִשְלֹךְ בִּמְצְלְוֹת יָם כְּלֹ־חַמַאתָם: הַרָּחֵוֹ אֱמָתֹ לְעַלְב חָסָר לְאַבְרָתֵם אֲשֶׁר־ נִשְּבָּעָהַ לְאֲבוֹתִינוּ מִימִי קַרם:

sprach zu Jonah: Berbrieft es bich sehr um ben Aikajon? Und er sprach: Sehr verbrieft es mich, zum Seterber! Da sprach ber Ewige: Die ist sehr den mehen Kitajon, mit bem du keine Michs gehabt, umd ben den nicht groß gezogen, der als Aind einer Nacht entstamben umd als Kind einer Anget entstamben umd als Kind einer Anget entstamben infl. Und mir sollte es nicht leid fein um Ninweh, die große Stadt, in welcher mehr als zwölf Werichesen Wenichen lind, die nicht wissen, au unterscheten zwischen ber Rechten umd kinken, dass wie ließen, zu unterscheten zwischen ber Rechten und kinken, das wieles Wich?

(Michab 7, 18-20.)

IV.

vo Wer ift, « Gott, Dir gleich, der Misselfat vergiebt und ben Absall übersieht benn Ueberreft seines Eigenschund! Richt sint immer halft Er seinen Zorn an; dem an Gnade hat Er Gefallen. Er wird wiederum sich unser erbarten, wird unterbrieden unsprecedunt. I. a. Du wirst in die Teilen des Weteres werfen all ihre Sünden. Du wirst dasabe Treue erweisen, dem Abraham Duld, wie Du nugeschweren merem Sätern seit uraster Zeit.

המפטיר יברך ברכות אחרונות.

צַּרוּךְ אַתָּה יִיָ אֶלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ אֶלֹהִינוּ מֶלֶלְ הַנְּאָלְ הַנָּאָמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׁה.

הַמְרַבֵּר וּמְקַיִם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֲמָת וָצְדֶק:

נְאֶמֶן אַתָּה הוּא יָיָ אֱלֹהֵינוּ וְנְאֵמְנִים דְּבָּהֶיךְ וְּדָבֶר אֶחָר מִּיְּבָּהֶיךְ אָחוֹר לֹא־יָשוֹב רִילְם כִּי אֵל מֶלֶךְ נָאֶמֶוּ בְּבָרִיוּ: וְרַחֲמֵן אָחָה. כָּרוּךְ אַתִּה יִי הָאֵל הַנָּאֵמֶן בְּבָל־דְּבָרִיוּ: בְּמְהַרָח בִּיָּמִינוּ. בָּרוּךְ אַתָּח יִי מְשַׁמֵּן בִּבְּלֹּיךְה בִּית שַׁמְּחֵנוּ וְלָא יִנְחָלוּ חַבְּבִיא עַבְהֵּךְ וּבְּבָוֹיוֹ בִּיתְ בִּיתְ הַבְּיוֹ וְנָעֵלוּכַת גָפֶשׁ חּוֹשְׁיעִ שְׁמְּחֵנוּ יִי אֶלְהִינוּ בָּאלִיְרוּ הַנְּבִיא עַבְהֵּךְ וּבְּנֵוֹי בִּית בִּית בִּית וְנָבֵי לְבֵּנְוּ וּבְיּבְיוֹת בֵּית לֹא־יִמְבְּ וְנְבִילוּ לְבֵּנְוּ וְעַלֹּי רָבְּיִ בְּשִׁם לֹּא יִבְבָּה נֵרוֹ לְעוֹלֶם נָעָר: בָּרוּךְ אַתְּח יִיבְּא וְיָנֵלְ לְבֵּנְוּ וְנְעִר: בָּרוּךְ אַתְּה יִיִּ מְנֵן דְּוֹר: בָּרוּךְ אַתְּח יִיבְבָּה נֵרוֹ לְעוֹלֶם נָעָר: בָּרוּךְ אַתְּח יִי מְנֵן דְּוֹר:

(Segensspriiche nach ber Haftarab.)

Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! ber spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott, bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück, denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unsren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreuet Zijon durch seine Kinder

Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten; möge er bald herbeikommen, und frohlocen unser Herz. Auf seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlickseit sich theilen, denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger Schild des David!

(Der Borbeter beim Zurlicktragen ber Thorah.)

יַהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יִי כִּי נִשְנָב שְׁמוּ לְבַדּוֹ:

(Gemeinbe.)

רורו על אָרֶץ וִשְּׁמָיִם: וַיְּרֶם מֶרֶן לִעַמּוֹ חָּהַלָּה לְבֶל-חַסִידִיו לִבְנִי יִשְּׂרָאֵל עַם קְרבוֹ הַלְּלוּיָה:

(כר) לְדָנִד מִוְמוֹר לֵיהוְדה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תָּבֵל וְיְשָׁבֵּי בָּה: בִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָה וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְגָהָ: מִי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָה וְעַל־נְהָרוֹת יִכוֹנְגָהָ: מִיּ־נְעָלִה בִּּרִבׁר יְיָ וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָּרְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וֹבַר־לִבְּב אֲשֶׁר לֹא־בְּשָׁא לַשְּׁוֹא נַפְּשׁוֹ וְרֹא נִשְׁבַע לְבִר־לִבְּר מֵאָת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֶלהֵי יִשְׁעוֹ: וְבַר־לֹבְב אֲשָׁרִים וְהַנְשְׁאוֹ פָּנְיְךְ יַעַקֹב מֶלָה הַבְּבוֹר: מִי הוֹר דּרְשִׁיוֹ מִבְּקֹשׁי פָּנֶיְךְ יַעַקֹב מֶלָה הַבְּבוֹר: מִי רָאשִׁיכָם וְהַנְּשְׁאוֹ פִּחְחֵי עוֹלָם וְיָבא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי הִנְּא שְׁעָרִים רָאשִׁיכָם וּשְׂאוּ פִּחְחֵי עוֹלָם וִיָבא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יִהוָּה נִבּוֹר יִהְנָה עִנִּלְם וִיְבֹא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יִהנְיה יְהְיָה צְבָּאוֹת הוּא מֶלְּךְ הַבְּבוֹר יִהְנָה צְבָּאוֹת הוּא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר יִהְנָה מְלָּה הַנְבוֹר מִלְחָמָה. הַבְּבוֹר מִלְּחָבוֹר מִלְּחָבְיה מַלֶּרְ הַבְּבוֹר יִהְיָה עְזִּה הָּבְבוֹר יִהְנָה מִלְּהְ הַבְּבוֹר יִהְנָה מִלְּהְ הַבְּבוֹר יִהְנָה מְלֶּרְ הַבְּבוֹר יִהְנָה מְלָּה הַבְּבוֹר מִי הוּא זֶה מֶלֶלְךְ הַבְּבוֹר יִהְנָה מִיּבְּאוֹת הוּא מֶלְרָּ הַבְּבוֹר יִהְוֹה מְלָּה.

(Beim Hineinsetzen ber Thorah in bie heilige Labe.)

וּבְנָחוֹה יאמֵר שׁוּבָה יְהוָה רְבָבוֹרֹז אַלְפִּי יִשְּׂרָאֵל:

קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָמֶךְ אַתָּה וַאֲרוֹן עֲוְךְּ: כּוֹבְגִיךְ יִלְבְּשׁוּ־

אָגֶרְק וַחֲסִיבִיךְ יְרֵגְנוּ: בַּעֲבוּר דְּוִר עַבְבֶּךְ אַל־תִּשְׁב פְּגֵי

מִשִּׁיחָךְ: כִּי לֶקַח טוֹב נְתַחְּי לָכָם חוֹרָתִי אַל־תַּעְוֹבוּ:

גץ חַיִּים הִיא לַמַּחְוִיקִים בָּה וְתוֹמְכֵיהָ מְאָשַׁר: דְּרָכֶיהָ

גץ חַיִּים הִיא לַמַּחְוִיקִים בָּה וְתוֹמְכֵיהָ מְאָשַׁר: דְּרָכִיהְ

גָּץ חַיִּים הִיא לַמַּחְוֹיִקִים שָׁלוֹם: הַשִּׁיבְנוּ יְהוְּה אָלִיךְ

וְנְשׁוּבָה חַוִּדשׁ יָמִינוּ כְּקְרָם:

חצי קריש.

אַדנָי שְׂפָתִי חִפְחָח ופִי יַנִיד הְּהַלְּחָף:

בְּרוּהְ אַהָּה יִי אָלהִינוּ וִאלהִי אַבוֹחִינוּ אָלהִי אַכְּרָהָם אָלהִי יִצְלְהִינוּ וִאלהִי יַצַלְב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר הַנְּבּוֹר חַסְּרִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּּל וְווֹכֵר חַסְּרֵים יִּבְּחָבְּה לְּמַעֵן שְׁמוֹ בְּאַהַבְּה. לְמַעֵן הְיִים - מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְנִן הַבְּרוֹר בְּרוּהְ אַלְּהִים חַיִּים - מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְנִן הַבְּרוּהם. אַהָּרִהָם: אַלְּהִים חַיִּים - מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְנִן אַבְרָהָם:

אַהָּר נְבּוֹר לְעוֹלָם אַרנְי מְחַיִּה מֵחִים אַהְּר רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְבְּלְבֵּל חַיִּים בְּחָמָר מְחַיִּה מֵחִים בְּרַחָמִים בְּרַחָמִים בְּרַחָמִים בְּרַחָמִים וּמַתִּים בְּרַחָמִים וּמָתִּיר אַסוּרים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפָא חוֹלִים וּמַתִּיר אַסוּרים וּמְיָּהָים אָמוּנְחוֹ לִישִׁנִי עִפְּר מִי בְמְוֹךְ בַּעַל נְּבוּרוֹח וּמִי

ארני Dein Lob! Serr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde

Ind Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, und Gott unserer Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmelingen, um seines Namens Willen, in Liebe. Gedenk unser zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender; König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

Toden, stark, am stets zu helsen; — der die Lebenden in Guaben erhält, die Toden belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt ben im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der רְוֹמֶה לָּךְ מֵלֶה מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. מִי כָּמְוֹךְ אָב הָרְחֲמִים. זוֹבֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנָצֵאְטָן אַפָּה לְחַמִיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַפָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: זּבְבֵן תֵּן פַּחְדְּךְ יְיְ אֶלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַוֹעשִׁיךְ וְאִימְתְּךְ עַל כָּל-מֵר־יִשֶׁבְּרָאת וְיִירָאִוּךְ כָּל-הַמְּעִשִּים וְיִשְׁתַּחְוּוּ לְפָנֶיְךְ כָּל-הַבְּרוּאִים וְיִעְשׁוּ הָמִוֹ שִׁיְּרַעְנוּ יִיְ אֶלְהֵינוּ שֶׁרַשִּׁלְמוֹן לְפָּנֵיךְ עַזֹּ בְּמִוֹ שִׁיָּרַעְנוּ יִיְ אֶלֹהֵינוּ שֶׁרַשִּׁלְמוֹן לְפָּנֵיךְ עַזֹּ בְּיִרְךְ וּנְבוּרָת בִּימִינֶךְ וְשִׁמְּדְ נְשִׁמְּרְ כָּל-מַה בְּיִרְךְ וּנְבוּרָת בִּימִינֶךְ וְשִׁמְּךְ נְשִׁמְּרְ בְּלֹרִמִּה

וֹבְבֵו מֵן בָבוֹר יֵי לְעַמֶּך הְתִּלְּרוֹ לִירֵאֶיף

töbtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil. Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben, in Erbarmen. Und Du bist zuverlässig, daß Du besleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

iber alle Deine Geschöpfe und ehrsürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich sürchten alle Deine Geschöpfe, und vor Dir sich bücken alle Wesen, und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrsschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand, und die Kraft in Deiner Rechten, und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

1931 Und so gieb benn die Epre, o Ewiger, Deinem Volte

יתקוה לרורשיף ופתחון פה למיחלים לף שמחרה לצרצף וששון לעירף וצמיחת קרז לרור עבוף נעריכרה גר קרבורשי משיחף פמחרה למינו:

וּכְכֵן צַדִּיקִים יְרָאוּ וְיְשְׁמְחוּ וְישָׁרִים יַעַלְזוּ
וַחָסיִדִּים בְּרָנָה יָנֵילוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפֶּץ־פִּיה וְכַל־
הָרְשְׁעָה בְּלָּה כָּעִשְׁוֹהְכַלְה כִּי תַעַבִיר כָּמשֻׁלְת זָרוּן מִוּדְשָׁרֶץ. וְתִמְּלוּךְ אַהָּה יֵי לְבַּדֶּךְ עַל עִיר מָרְשֵׁךְ בַּבָּר־צִיוֹן מִשְׁכֵּן בְּכוֹרֶךְ וּבִירוּשְׁלִים עִיר מָרְשֵׁךְ בַּכָּר־חוֹב בְּרַבְרִי מָרְשֵׁךְּ עִלְ לעוֹלם אָלְתַיָּה צִיוֹן לְדר וָדר הַלְלִינָה:

ber Ruhm ben Dich fürchtenben, und ber hoffnung Buversicht beren, die Dich suchen, und bas freie Wort ben auf Dich harernben, Freude Deinem Lande, und Bomme Deiner Stadt, und bie Macht laffe ausfeimen Deines Knechtes Davib, und bas Licht leuchten bes Sohnes Ischafts Deines Gefalbten, batb in unfren Tagen.

1921 Dann werben die Frommen es schauen unt sich freuen, und die Getreuen jubeln, umd die Genetisten in Jauchzen frechen, und das Tafter wir schlieben, und das Jafter wird schlieben einem Mund, und der Frevel gänzlich wie Rauch bahinschwinden, wenn Du tilgen wirft die Perrifoglit des Uebermutjes von der Erbe, umd wenn Du gerrifoen wirft allein, o Ewiger! über alse Deine Werte auf dem Zijonsberge, der Stätte Deiner Derrichfetzt, und in Jeruschafassin, Deiner beitigen Stadt, wie geschrieben sieht in Deinem beiligen Worte: "Derschen wird der Ewige sür alle Zeit, Dein Got, Zijon, in alle Geschicher. Hallenjah."

קרוש אַהָּרוֹ וְנוֹרָא שְׁמֶּךּ וְיִבְיוֹ אֵלְוֹהַּ מִבּלְעָרֵיִרְ כַּכָּחוֹב וַיִּנְבָּה יֵי צָבְאוֹת בַּמִּשְׁפְּט וְרָאֵרַ תַּקָּרוֹשׁ נָקְרָשׁ בִּצְרָכְּוֹה. בָּרוֹךְ אֻהָּה יִי תַּמֶּלֵרְ תַּקָּרוֹשׁ:

וִהַפָּרוֹשׁ עָלִינוּ לָּרָאתָ: בְּמִצְוֹתִיךּ וְמִלְרָנוּ מִלְּבֵּנוּ לַעֲבוֹדְתָּךּ וִשְׁמִּךּ הַנְּּרוֹל אַתְּרוֹשׁ עָלִינוּ לִבְּלִתְּלְנוּ לַעֲבוֹדְתָּךְ וִשְׁמִךּ הַנְּרוֹל אַתְּרוֹשׁ עָלִינוּ לָבְלִתְּלִוּ מִלְבֵּנוּ לַעֲבוֹדְתָּךְ וִשְׁמִךּ הַנְּרוֹל

וֹתְּתָּלְבְּנְּיִי ְאֶלֹהִינוּ בְּאַהַבְּה אֶת־יוֹם (חַשַּבְּת הַזֶּח לקרושת ולמנוחה וְאֶת־ייֹם הַבִּבְּּרִיםִ הַזָּה לְמְחִילָה וְלְסָלִיחָה וּלְכַפְּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אָת־בְּל-עֲונוֹתִינוּ מִקְרָאִ־קְוָּשׁ וֻבֶּר לִיצִיאַת מַצְּרָיִם:

אָלהְינוּ וִאלהִי אַכּוֹתִינוּ יַעַלֶּה וִיָּבְא וְיַגְּיעַ וְיִרְאָר־י וִירָצָה וִישָּׁכֵּוע וִיפָּקר וְיִנְּכֵר וְכָרוֹגֵנוּ וּפַּקּרוֹגֵנוּ

Hott außer Dir, wie geschrieben steht: "Und erhaben ist ber Gott der Schaaren im Gerichte, und ber heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

MAR Du haft uns erforen aus allen Bölkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unfer König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen undheiligen, über uns genannt.

Liebe diesen (Sabbath: und) Versühnungstag zur Vergebung, Verszeihung und Sühne, um an ihm all unsere Schuld zu tilgen; eine heilige Verufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizzaim.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Bäter! Lasse aufsteisgen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und

L-odill-

437 14

וְנִכְרוֹן אֲבּוֹתִינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיהַ בֶּּן־הָּוֹד עַבְּהֶךְּ וְזִכְרוֹן בְּלֹבְיִהְ עִבְּהָךְּ וְזִכְרוֹן בָּלֹבְיה יִשְׂרָאִר יִשְׂרָאִר יִּשְׁרָאִר יְנִבְּהוֹן וּלְחָמָד וּלְרַחֲמִים לְחִיים לְּחִיים לְּחִיים הַּנְּבָּרִים הַזִּה וְנִין אָלְחִינוּ בּוֹ לְחִיים לְחִיים וּכְּבְּרִבְּוֹ יְשׁוּעְה וּבְּרָבְה וְחוֹשִׁיִענוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִּרְבַוֹ יְשׁוּעְה וּבְּרָבְה וְחוֹשִׁיִענוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִּרְבַוֹ יְשׁוּעְה וּבְּרָבְה וְהוֹשִׁיִענוּ בוֹ לְחַיִּים וּבְּרָבְוֹ יְשׁוּעְה וְבִּרְבְּוֹ וְחוֹשִׁיִענוּ בוֹ לְחַיִּים חוּם וְחָנִנוּי בִּי אָּלֶיְרָ חַנוּן וְרַחוּם אָחָה:

אָלְהִינוּ נִאלהֵי אָבוֹחֵינוּ מְחַל לַעֵּוֹנוֹחֵינוּ בִּיוֹם (חַשַּבָּרי הַנֶּה יִבִּיוֹם) הַכָּפָּרִים הַזְּה · מְחַה וְהַעַבֵּר פְּשְׁעֵינוּ

וְחַמּאֹתִינוּ מִנְּנְרָ עִינָיְךְּ בְּאָמוּר אָנְכִי אָנְכִי הוּא מחִר:
פְּשָׁעִיךְ רְּמַעֲנִי וְחַמּאֹתִיךְ לֹא־אִוֹכּר: וְנָאָמַר מְחִיחִי
בָּעָב פִּשְּׁעִיךְ וְכַעָנְן חַמּאֹתִיךְ שִׁוּכָר אַלִי כִּי נְאַלְּחִיךְ:
נְנָאָמַר כִּי בִיּוֹם חַזְּה יְכַפָּר עַלִיכָם לְטַהָר אָתַכֶם מָפּלּל
gebacht werben unfer Gebächtniß unb unfer Geschiet, und bas
Bebächtniß unferer Bäter und bes Gesalbten, bes Gohnes Davibs,

Sebächtniß unserer Bäter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Bolkes, des Hauses Jisraels, zur Kettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage der Versöhnung. Gedenk unser, Ewisger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und bilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnäbig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott erbarmungs- und huldreich bist Du.

Unser Gott und unserer Väter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten, um meinetwillen, und deine Vergehungen denk' Ich nicht; und es heißt: Ich habe abgelöscht, wie Gewölk, deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Vergehungen. Kehre zurück zu mir, denn ich habe dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsänt Er euch, euch zu reinigen; von all euren

השלב: בַּאַבַּבָּה תַּלְפֵּל בָּלָצוֹן וּהָהִי לְלָרֵצוֹן מִּלִיד עֲכוֹדַת יִשְּׁרָאֵל הַשָּׁבוֹלָרה לְדָבִיר בִּיקּה וְאָשִׁי יִשְּׂרָאֵל וּחָפּלְּתָם עַמָּבוֹלָרה לְדָבִיר בִּיקָה וְאָשִׁי יִשְּׂרָאֵל

Sinden solft ihr vor bem Ewigen rein werben. — heilige ums durch beim Gebote, umb lag uniger Theil sein Deine Lefte, sattige ums von Deiner Gilte, umb erfreu' mis durch Deine falle, linde uns zu Theil werben, Gwiger, unfer Gott, in Liefe und dun Deines Giltes und der Beite der Be

NY Daß Dir wohlgefallen, Ewiger, unfer Gott, Dein Bott Bierael und fein Gebet, und führe gurud ben Tempelbienft in Deine helligen Sallen, und bie Feueropper Ilisrael um fein Gebet in Liebe nimm an mit huth, und gum Wohlgefallen stelle ber Dir fei ber Gottebeinft Fiebes der feit ber Dir feb iber Gottebeinft fiebes der feit ber Dir feb iber Gottebeinft fiebes der bei feit ber Dir feb iber Gottebeinft fiebes der Selfen

וְתֶּחֶוֹוֶנְבָּח עִינִיְנוּ בְּשׁוּכְךּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲטִים ּ בְּרוּךְ אַחָּה יַיָּ הַמַּחֲוִיר שָׁכִינַתוּ לְצִיּוֹן:

מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָדְ שְׁאַחָּה הוֹיץ יְיָ אֶלֹהִינוּ וָאלֹהִינוּ וָאלֹהִינוּ וְאלֹהִינוּ וְאלֹהִינוּ וְאַלֹהִינוּ וְאַלְּחִינוּ לְעוֹלְם וְעָר צוּר חַוּיִנוּ מְגוְישְׁעְנוּ אֵחָּה הוּא לְרוֹר וְרוֹר נוֹרְה לְךְּ וּנְסַפֵּר חְּהִלְּחֶךְ עַל תַיִּינוּ הַפְּּקוּרוֹח לְךְ וְעַל נִפְּיךְ שִׁבְּּכְל־יוֹם צְּמָוֹרְוֹח לְרְ וְעַל נִפְּיך שִׁבְּכָל־יוֹם עַמְוֹרְוֹח לְרְ וְעַל נִפְּיך שִׁבְּכָל־יוֹם עַמְוֹרְ וְעַל נִפְּירוֹת לְרְ וְעַל נִפְּירוֹח עָרְ וְעַל נִפְּיך שִׁבְּכָל־יוֹם עַמְוֹרְ וְעַל נִפְּירוֹ וְעַל נִפְּירוֹם כִּי לֹא־בְלוּ וְתַבְּוֹרְוֹח כִּי לֹא־בְלוֹּ תַפְּיְנוֹי לְרְ: מִעוֹלְם הָוֹיְנוֹ לְרְ: מִעוֹלְם הְוִינוּ לְרְ: מִעוֹלְם הְוִינוּ לְרְ: מִעוֹלְם הְוִינוּ לְרְ: מִעוֹלְם הְוִינוּ לְרָ:

וְעַל כְּלָם יִחְבְּרָהְ וִיִּחְרוֹמֵם שִׁמְהְ מֵלְבֵּנוּ הְּמִיד לְעוֹלָם וָאֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּגֵי בְרִיחֲךּ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךְ כָּלָה וִיהַלְלוּ אָת־־שִׁמְךְ בִּאֲמֶת הָאֵר

tehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, ber zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir banken Dir und bekennen, daß Du bift der Ewige unser Gott, und unser Väter Gott auf immer und ewig, Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir, und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeugungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer, deun kein Aussche Fennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

lund für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig. O, verzeichne zum heilvollen Leben alle Genossen Deines Bundes. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen

יִשׁוּעָתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ מֶלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יִיָּ הַפּוֹב שׁמְךּ וּלִךְ נָאָה לָהוֹרוֹת:

in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön bankendes Bekenntniß abzulegen.

barmen kommen über ganz Jisrael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Bater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlizes; benn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Im Buche des Lebens, Segens und Friedens und gesegneter Erhaltung möge unser gedacht und wir darin eingezeichnet werden, sowie Dein ganzes Bolk, das Haus Jisraels, zu gesegnetem Leben und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אַלקינו ואלתי אבותינו

לאלה אַבוֹרָן עַנִּים וּקְשֵּׁי־עְרָף לוֹמֵר לְפָנִיְךְּ יִיְ אָלְהִינּוּ אָאִין אַנַּחְנוּ עַזִּי פָּנִים וּקְשֵּׁי־עְרֶף לוֹמֵר לְפָנִיְךְּ יִיְ אֶלְהִינוּ וְאַלְהִי אַבוֹרְוּנִי עַזִּי פָּנִים וּקְשֵּׁי־עְרֶף לוֹמֵר לְפָנִיְךְּ יִיְ אֶלְהִינוּ וְאַלְהִי אֲבוֹרְנוּ עַזִּי פָּנִים וּקְשֵּׁירוּ וְאַלְ חִמָּאנוּ:

ח״ין גרשׁמְנוּ. בָּגַרנוּ. נְּזַלְנוּ. הַבְּרנוּ רְפִי: הָעֵוְינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זְרְנוּ. חָמַמְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יַעְצְנוּ רָע. כִּזְּכְנוּ. לַבְּצנוּ. כְּזְרְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרְרְנוּ. עִוְינוּ. פָּשְׁעְנוּ. צַרְרְנוּ. הִשְׁינוּ עְרֶרְּנּ קיבוּ מִמִּצְוֹתְיּךְ וֹמִמִּשְׁפָּמֶיךְ הַמִּינוּ. הִעְבְנוּ. בִּי אֲמֶח עִשְׂירִי וְאַנְחִנוּ הִרשַׁעְנוּ:

עלהינו Unfer Gott und unferer Bäter Gott,

laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, benn wir sind nicht frechen Antliges und hart-näckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Bäter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

108, haben geraubt, rebeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermäthig, übten Gewalt, brachten Ligenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Berbrecherisches, handelten seindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abschenliches, gingen irre und haben irre geführt.

Von (Gem.) Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

מָה נּאמַר לְּפָנֶיְךְּ יוֹשֵׁב מָרוֹם· וּמַה נְּסַפָּר לְפָנִיְךְּ שׁוֹכֵן שִׁחָקִים· הָלֹא כָּל־הַנִּסְמָרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתְּה יוֹרְעַ:

אַהָּה יוֹרָע רָזִי עוֹלָם וּבוֹחֵן כְּלִיוֹת נָלַב: אִין דְּכִר אַהָּה חוֹפֵשׁ כָּל-חַדְרֵי בָּטֶּן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת נָלַב: אִין דְּכָר גַעָלָם מִמֵּדְּ וָאִין נִסִפָּר מִנְּגָּר גִינֶיְה:

וּבְבֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנְיְךּ יִי אֱלֹהִינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁחְּבֵפֶּר-לְנְוּ עַל בָּל־חַפּאתִינוּ וְחִסְלַח-לְנִוּ עַל כָּל־שָּׁאָתִינוּ וְחִסְלַח-לְנִוּ עַל כָּל־פָּשָׁעִינוּ: עַונוֹתִינוּ וְתִמְחַל לְנוּ עַל כָּל־פִּשְׁעִינוּ:

> על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּאִנִּס וּכְּרָצוֹן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפְנִיךְ בְּאִמּוּץ חַלָּב: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפְנִיךְ בְּבִלִּי דְעַת: יַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפְנִיךְ בְּבִמּוּי שְׂפְּחָיִם: יַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לִפְנִיךְ בְּבִמוּי שְׂפְּחָיִם:

Mas sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

And Du kennest die Geheimnisse seit Ewigkeit und das Vershüllteste unter dem Berborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es denn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und uuserer Bäter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

dy Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

Um der Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

על חִטְּא שֶׁחְטָּאנוּ לְפָנִיךְ בְּנְלוּי עַרִיוֹת:

עַל חִטְא שֶׁחְטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּנְלוּי וּכַפְּּחָר:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּרַעַת וּכְמִּרְטָה:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּהוֹנָאַת־רֵע:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹדְיִת וְנוּת:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹדִית וְנוּת:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹדִי פָּה:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹדִי וּבִשְׁנִנְה:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּוֹדִין וּבִשְׁנָנְה:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּחְלוּל הַוֹיִים וּמוֹרִים:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּנִיךְ בְּחְלוּל הַיִּשֵׁם:

עַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיךְ בְּחָלוּל הַיִּשֵׁם:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht. Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offen-

um der Silnde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch fündiges Sinnen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Berabredung zur Unzüchtigkeit.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und Irrthum. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens. על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לָפָנֶיךּ בָּטָכְּשׁוּת שֶּׁפָּתִים: וְעַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפָּנֵיךּ בִּטִּפְשׁוּת פֶּה: על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפְנִיךּ בִּיוֹרָעִים וּכְלֹא יוֹרָעִים: ועל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לִפְנִיךּ בִּיוֹרָעִים וּכְלֹא יוֹרָעִים: וְעַל בְּלָם אֶלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנִוּ. מְחַל לְנְוּ. בַּפֵּרִ--לְנוּ:

> על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְּ בְּכַחֵשׁ וּבְכָזָב: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְּ בְּכַמַּח־שְׁחַר: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְּ בְּכַמַּחִ־שְׁחַר: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָּנִיְךְּ בְּכַמִשְׁא וּכְּמַהָּן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְּ בְּכַמְשָׂא וּכְמַהְן: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּכַמְשָׂא וּכְמַהְן: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנֵשְׁרָ וּכְמִשְׁהָּה: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בְּנֵשְׁרָ וּכְמִשְׁהָּה:

Um der Sünde willen, die wir verübt burch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes. Um der Sünde willen, die wir verübt durch den fündigen Trieb. Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich. byr Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

by Um der Sünde willen, die wir verüht durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand ber Bestechung.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch bose Zunge.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.

Um der Sünde willen, die wir verüht durch Essen und Erinken.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher.

וְעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בִּנְטִיּת נְּרוֹן: על חִמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּשִׂיחַ שִׂפְחוֹחִינוּ: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּעִינִים רָמוֹת: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיךְ בְּעִינִים רָמוֹת: וְעל כִּלְּם אֶּלְוֹהַ סָלִיחוֹת סְלַח לְנוּ. מְחַל לְנוּ. בַּפֵּר--לָנוּ: בַּפֵּר--לַנוּ:

> על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּפְּרִיכַּת־על: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּפְּלִילוּת: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּצְּרִוּת רְע: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּצְּרִוּת עִין: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּצְרוּת עִין: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנִיְךְ בִּבְּלוּת ראש:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Um der Stude willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. byr Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

dung des göttlichen Joches.

Um ber Sanbe willen, die wir verübt burch Aburtheilen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen den Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes. וְעל הַמָּא שֶׁחְטָּאנוּ לְפָנֶיךְ בְּקַשְׁיוּת עְרָף: על הַמָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךְ בִּרִיצַת רַנְלַיִם לְהָרע: על הַמְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךְ בִּשְׁנִעֵּח־שְׁוְאֵ: על הַמָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךְ בִּשְׁנָאַת חִנָּם: על הַמָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּחְשְׁוֹמֶת יָר: על הַמָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּחְשְׁוֹמֶת יָר: על הַמָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּחִמְרוּוֹ לֵכָב: עַל הַמָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּחִמְרוֹן לֵנָב: בַּפַּר־-לנוּ:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַלֵּיהָם עוֹלָה: וַעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַלֵּיהָם חַשְּאת: וַעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עַלֵּיהָם קַרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵר:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit. Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verleumdung. Um der Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Haß. Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute. Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute. Um der Sünde willen, die wir verübt in Betändung des Sinnes. In Und für sie alle, Gott der Berzeihung! verzeih' uns, vergieh uns, sühne uns.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer. Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

S-poole

יְנֵעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עֵלֵיהָם אֲשֶׁם וַדֵּאי וְתַלוּי:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיְּכִים עֵלֵיהָם מַכַּת מַרְדּוּת:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עֵלִיהָם מַלְּקוּת אַרְבָּעִים:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלִּיהָם מִיתָה בִּיִרי שֶׁמָיִם:

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלִּיהָם צִּרְבַע מִיתוֹת בֵּיחדִין.

וְעל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיְּכִים עַלֵּיהָם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּיחדִין.

סְקִילְה. שְּׁרָפָה. הָרָג. וְחָנֶלִי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה. וֹבִין שֶׁאֵין מִשְׁהוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בִּין שֶׁיִשׁ־בָּה קוֹם עֲשֵׂה. וֹבִין שֶׁאֵין

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären, die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tot burch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Bereinfamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offen-

*בפפ"ד ובקצת קהלות אשכנו אנמרין כסדר זה:

וְעַל חֲשָׁאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם הְּלוּי.

וְעַל חֲשָׁאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם הְּלוּי.

וְעַל חֲשָׁאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם בְּרָח וַעֲרִירִי:

וְעַל חֲשָׁאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיחָת בִּידִי שְׁמָוִם.

וְעַל חֲשָׁאִים שֵׁאָנוּ חַיָּבִים עַלִיהֶם מֹכָּת מֹרְדוֹּת:

וְעַל חֲשָׁאִים שֵׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מֹכָּת מֹרְדוֹּת:

בָּה קוּם עֲשָׂה שָׁתְּ־יִּשֶׁנְּלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאֵינָם נְּלוּיִם לְנוּ שָׁתְרנוּם לְנוּ וְאָת־שָׁאֵינָם נְלוּיִם לְנוּ וְאָת־שָׁאָינָם לְנוּ כְּבָר אֲמַרנוּם לְפָנִיךְ וְהוֹדִינוּ לְךְּ עֲלֵיהֶם וְאָת־שָׁאֵינָם נְּלוּיִם לְנוּ לְפָנִיךְ הֵם נְּלוּיִם נְידוּעִים בְּנוּ יִשְׁנִיהֶם וְנִרוּעִים לְנוּ לִנִּי אֲלֹהִינוּ וְהַנְּגְּלֹת לְנוּ כַּבְּר שִׁנָּאָתְים לְנוּ מִלְם לְנִי שְׁרִוּת לִיִי אֲלֹהִינוּ וְהַנִּגְּלֹת לְנוּ בַּבְּר דְּבְרֵי הַחּוֹרָה הַוּאַת: כִּי שַׁמָּח סְלְחָן לִישְׁרָאֵל וּמְחֶלְן לְשִׁבְמֵי יְשְׁרוּן בְּכָר הִּבְּרֹי הַחּוֹל וְסוֹלֵחֵ: בְּכָר הִוֹר וְרוֹר וּמְבַּלְעָהִיךְ אִין לְנוּ מֵלֵבְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחֵ:

אָלֹחַי עַד שָׁלֹא נוֹצְרְחִי אִינִי כְּרַאי וְעַכְשָׁו שָׁנּוֹצְרְחִי עַד שָׁלֹא נוֹצְרְחִי אָנִי בְּחַיִי כָּל וְחְוֹמֶר בְּמִחְתִי בְּאַלוּ לֹא נוֹצַרְחִי עָפָר אָנִי בְּחַיִי כָּל וְחְוֹמֶר בְּמִחְתִי הַבִּין לֹא נוֹצַרְחִי בְּלֹי בְנִיךְ בְּנִיךְ בְּכָלִי בְּלָּאַ בוֹשְר וּכִלְמָה יִרִי רְצוֹן בִּלְּהַי וָאַלֹהֵי וָאַלֹהֵי אֲבוֹחַי שֶׁלֹּא אָחֲטָא עוֹד וּמַה מָלְפְנִיךְ יְבְּלֹה וָאַלֹה בְּרַחַמִיךְ הָרַבִּים אַנְיך לֹא עַר שָׁרָים וְחָלַיִם רָעִים:

baren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund geworsdenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie beskannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael, und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir seinen Herrn, der vergiebt und verzeiht.

Mein Gott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Richts, und nun ich in's Sein getreten, bin ich als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wieviel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth, voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß ich fürder nicht sündige, und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

אָלֶדְי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֶרָע וּשִּׁפָתִי מָדַּבֶּר מִרְמָה וְלִמַקּלְלֵי נִבְּשׁׁי נְצִיּר לְבֵּל הָּחִיה. פּתח לְבִּי בָּמְשִׁי הָבָּשִׁי בְּעַבְּר לַבּל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי בְּתוֹרָתֶךְ וּבְּשָׁי וְכִל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי לְעָה מְהַרָּה הָפֵּר עֲצָתְם וְקִלְּקֵל מֵחְשֵׁבְּחָם. עֲשֵׁה לְמַעֵן שְׁמָדְ עֲשֵׁה לְמַעַן יְמִינְךְ עָשֵׁה לְמַעַן יְמִינְךְ עָשֵׁה לְמַעַן יְמִינְךְ וְעָבִּוֹן לִבִּי לְפַנְיךְ וְיִ צוֹּרִי וְנִוֹשְּׁלִי: לְמַעַן הִוֹּרְתָּךְ: לְמַעַן יִחְלְצוֹן יִרִירֶיךְ חוֹשִׁיעָה יְמִינְךְ וְעָבְּר: עְשֵׁה שְׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל בָּל עְשֵׁה שְׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל בָּל יִשְׁרִשְׁה שְׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל בָּל יִשְׁרָאֵל וְאִמָרוּ אָמֵן: יִשְׁרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ירוֹי רָצוֹן לְּפָנִוְךּ יִיָּ אֵלהִוּנוּ וָאלהֵי אַבוֹתִינּוּ שִׁיּבְּנָה בֵּיח הַפִּקְרָשׁ בִּמְהַרָח בִּנָמִינוּ וָאלהֵי אַבוֹתִינּוּ שִׁיּבְּנָה בֵּיח

וְשָׁם גַעַבְרָדְּ בִיּרְאָה כִּימִי עוֹלְם וּבְשְׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לִיִי מִנְחַת וְחוּרָה וִירוּשְׁלַיִם כִּימֵי עֹיִלָם וּכְשָׁנִים קַרְמוֹנִיוֹת:

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. Döffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Nechten, um Deiner Hehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Werte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und siber ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

Widg' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott, und Gott unserer Bäter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unsern Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

חורת התפלה לשליח צבור.

פותחין הארון.

בְּרוֹךְ אַהָּה יִי אֱלֹהִינוּ וִאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַכְּרָהָם אֱלֹהִי יִצְּחָק וִאלֹהִי יַעֲלְכ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנִּכּוֹר יְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹכִים וֹקוֹנִה הַכּּל וְווֹכֵר חַסְּדֵּי אֲבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהַבְהּ חַסְדֵּי אֲבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהַבְהּ הַכְּמִים וּנְבוֹנִים וּמָלְמָר וַמְלַמֵן מְשָׁמוֹ בְּאַהָּוֹנִים יִּ אֶפְהָּחָה פִּי בִּחְפִּלָּה וּבְתַחֲנוּנִים · לְחַלּוֹת וּלְחַגֵּן בְּעֵרִה מִוֹחָל וְסוֹלֵחֲ לַעֲוֹנִים :

סוגריו הארון •

שדר קרובות אלו מיסוד ר' אלעזר בירבי קליר.

ע"פ אייב

יברתה הביתה לתובות בּצל שְׁכִינָתָה לִבְּעוֹ לְרַצּוֹתְהֹים בּנְתִיבְּתְּהְי לַתְּצוֹתְהֹים בְּנִתִיבְ אָמִוּנְתָקְה בְּצל שְׁכִינָתָה לִבְּלֹתְהֹים בּנְתִיבְתְּקְה לָתְשׁוֹר אָבְיּתְקְּה וְנִהְרִים בּנְתִיבְתְּקְר לִּתְשׁוֹר בְּצִל שְׁכִינְתָּה בִּנְתִיבְ לְעוֹבְרִים בּנְתוֹבְרִים בְעוֹבְרִים בְּעוֹבְרִים בְּעוֹבְרִים בּצל שְׁכִינְתָּה : טִּעִם לְעוֹבְרִים בּבּרוֹר לֹא יָדְעוּ לְנַעְשׁוֹר בִּעִּמְּהְיּ

NOD (Borb.) Was Beise, Verständ'ge ersonnen im Bunde, Belehrung von Denen, die enthüllet Wissenskunde, Sprech' aus mein Mund als Gebet und Flehen Vor dem König, der verzeiht und sühnt Vergehen.

(Gem.) Da noch Keiner Dich anzurusen verstand i), Hat Dich ber selsensesse Ahn i) erlannt.
Bon Dir erhellt, lehrt' er, Dir sich beugen,
Froh, Dich im Glanze Allen zu zeigen.
Irrende silhrt' er auf Deine Bahn;
Drum' heißt er Deines Bolles Ahn.
Er begeisterte sie, Dein Wort zu vollbringen,
Froh, daß sie sich bergen in Deiner Allmacht Schwingen.

¹⁾ Berf. biefes und ber folgenden Stude: R. Etafar b. Ralir. 2) Abraham.

בַּלְבָּלָתֶךְ · זַרַע לַשָּׁבִים כִּי אִין בּלְתָּךְ · יִי הָאָמִין בָּךְ לְחַלּוֹתֵךְ · לִשַּע אָשֶׁל וּלְחַוְכִּיר נְבוּרוֹתֵיךְ:

יּ צְרָקָה תַּחְשֶׁב לְנוּ. בְּצָרֶק אָב סְלַח לְנוּ. לא כַחֲטָאִינוּ הַּגַעשֶׁר־וֹ לְנוּ. בְּנִנְּנוּ כִּי לְךְּ יַחֶלְנוּ:

בַּרוּך אַפָּר יִיָּ טָגוּן אַבְּרָהָם: הַחַיִּים ּ לְטַעִּנְךּ אֵלִהִים חַיִּים: מֶלֶּךְ עוֹנִר וּסוּשִׁיע וּסָגּן. זָכָרֵנוּ לְחַיִּים ּ מֶלֶּךְ חָפִּץ בַּחַיִּים ּ וֹכָחָבֵנוּ בִּסְפָּר

אַתְּה נְּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדְנָי מְחַיִּה מִתִּים אַתְּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מְכַלְּבָּלְ חַיִּים בְּחָמָד מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמִך נוֹפְלִים וְרוֹפָא חוֹלִים וּמַתִּיר אַסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנְחוֹ לִישִׁנִי עָפָר מִי כָמְוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָּךְ מָלָךְ מָמִית וּמְחַיָּה וּמַצְמְיֹחַ יְשׁוּעָה:

קּ בָּאָבֶר וְיָחִיר לִאִמוֹ נַפְּשׁוֹ לַמֶּבַח בְּהַשְּׁלִימוֹ שְּׁרָפִים

Den Dank für Deinen Segen legt' er Pilgern!) in ben Mund, Daß Keiner außer Dir, macht' er ben Wandrern kund. Er glaubt' an Dich, nur Dir wollt' er sein Flehen weihn, Deine Allmacht zu preisen, pflanzt er einen Hain?).

Als frommes Berbienst aurechn' es uns. Um des Ahnes Frömmigkeit vergieb uns. Nicht nach unseren Sünden thu' an uns, Du unser Schirm, Dir vertrauen wir uns!

IMO (Gem.) Da der Einzige, von seiner Mutter geliebt, Zum Tode willig sein Leben giebt *)

3) Bigchat, ba er geopfert werben follte.

^{1.} u. 2) Den hain hin, ben Abraham (1. M. 21, 33) gepflanzt, bestimmt ber Midrasch dahin, daß er zur gastlichen Aufnahme vorüberziehender Wanderer gedient; ba habe Abraham ihnen gastfreundlich Speif und Trank und Weggeleit geboten, und wenn sie ihm zu danken sich anschickten, habe er ihnen Gott als Urheber all der empfangenen Liebe gezeigt, dem ihr Dank gebühre So habe er die Seelen der Erkenntniß des wahren Gottes gewonnen.

מְמָרוֹמוֹ • עוֹנִים חְוּסָה פּוֹרֵה וּטַצִּיל רָחַמוֹּ צִנְּה שֶׂה תְּמוּרָה בִמְקוֹמוֹּ קְשַׁב אַל תשפור דמוי רחפו בחום לרוממו: שְמַרוֹ וְקִימוֹ לְשָׁמוֹי ים אַרוֹ כִּנְגַה יוֹמוֹ · תִּרְאָחוֹ הַיּוֹם כַשַּׂרוּף בָאוּלַמוֹ · עקרתו ותחן (נ"א ומעוור) עפו:

יקימנו ונחיה. בצרק אב יי ממית ומחוה. בטלליו ר

מִי כָּמְוֹךְ אַב הָרַחֲמִים · ווֹבֶר יִצוּרֵיו לְחַיִּים בַּרַחֲמִים: ונאטן אַתָּה לַהַחֵיוֹת מָתִים • בַּרוּך אַתַּה יַי מְחַיִּה הַמַּתִים:

ש"המח התום אליח בירבי מרדכי. אַלִים בִּשֵׁם הַם מַמִלִיכִים. המלכים יפיו לשור בכם הולכים.

> Schrieen Seraphim aus ber Sobe, betriibt, Um Gnabe zu Gott, ber Erbarmen übt. Der Erlöser und Retter erbarmt fich fein, Und ein Lamm tritt für ihn als Opfer ein. Er ') vernahm: Richt vergieße sein Blut! Der Erbarmer fpart' ihn für boberes Gut 2).

שמכרו Bu seines Namens Chre schirmt' und erhielt Er ibn. Wie ben lichten Tag läßt Er in Schone ihn blühn. D schau' ihn beut wie verbraunt auf Deinem Altare. Seiner Singebung gebenke, und fein Bolt foulg' und mabre.

Derhalt' une vor Dir in Dauer und Leben, Um bes Ahnes Frömmigkeit laß uns leben. D Gott, ber tobtet und wieder ruft ins Leben, Mit Deinem Lebensthan wolle bie Entschlafenen beleben.

שראלים (Gem.) Engel 1) im Namen bes Unschuldigen 1) verherrlichen, Den, ber berrlich über alle Berrlichen. Seine Schönheit zu schauen am Throne geben fie. Seine Sproffen 3) - wie Engel heut ba fteben fie,

Bierael.

¹⁾ Abraham. Er follte ben Bund mit Gott fortführen und in feinen Abkommlingen veremigen 3) Berfaffet : R. Gliah b. Marbochai.) Jaafobs, nach 1. Dt. 25, 27.

יְלָבְיוֹ הַיּוֹם צָגִים כְּמַלְאָכִים הַמַּקְּדִּישִׁים וְתַחַן עוֹרְכִים כִּיֹם נָהְ מִיבְה מַשְׁלִיכִים הַמַּקְּדִּישִׁים וְתַחַן עוֹרְכִים כִּיֹם נְבִים נְבִּים מְבָרְכִים רָבִּים לָרַצּוֹת בִּקְבָרִים רַכִּים בִּנְים בְּעָרַת הַמְּם יָצִיץ מֵחְרַכִּים יְהִיבִּר בְּעַרַת בְּעִרַת בְּעִרַת בִּרוֹכִים רוֹצְה יְהִי יְאִיר עִינִי חֲשֵׁכִים: מְּלֶךְ נִצְּב בְּעַרַת בְּרוֹכִים רוֹצְה לְבָית וְפָאָר נְמוּכִים הּוֹפְקִים בּתְפִּלְה לְהַשְׁבִים בִּמוֹב יִמְנִים הַמְּחַבִּים וֹיִ יְשִׁמְיַע לֹא תִבְשׁוּ דַבִּים וּ יִאָמָר וְבִּים וֹיִ יִשְׁמִיע לֹא תִבְשׁוּ דַבִּים וּ יִאָמָר לָבִית הַמְּחַבִּים:

יִמְלֹהְ יִי לְעוֹלֶם אֱלִהַיִּהְ צִיּוֹן לְרֵר נָרַרְ תַלְלְוּיָה:

וָאַמָּה קָרוֹשׁ ישֵׁב מְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

התום שהמיח אלעור. הייוק אָמוּנַת אֹם נוּמָרָת· לְמַעַנְךּ עַוּוֹר לְנָשִׁאָרֶת· וְעָקָה רָצָה נָא כָּקִמְרָת· קָרוֹש:

> Gebete reihend, den Ew'gen heil'gend und weihend, Dem Haß und der Zwictracht nicht Stätte verleihend, Einmüthig in des Vaters Namen benedeiend, Den Höchsten durch mildes Wort zu gewinnen. O schaue gnädig herab, um des Eblen frommes Thun und Sinnen. O Gott! Der Umdüsterten Ang' erhelle, Du, der in der gesegneten Schaar nimmt seine Stelle! O Du, Deinem Volke in Gnaden geneigt, Bring' zu Ehr' und Würde, die tief sind gebeugt. Die seit dem Morgen betend klopfen an Deine Pforte, Gütig und verzeihend gewähr' ihnen nach ihrem Worte. Er verklude: Nicht seid beschämt, ihr Armen!

(Borb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואחת (Vorb. 11. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend under den Lobliedern Jisraels. O Gott!

(Vorb. u. Gem.) Dem Volke, das tren an den Glauben hält, — Um Deinetwillen sei Heil seinem Reste bestellt. Laß wie des Weihrauchs Wallen Dir seinen Flehensruf gefallen. Heiliger! יייק יְכַפּר וִיִסְלַח ּ אָל טוֹב וְסֵלְח ּ נוֹרָא וִקְרוֹשׁ:
יייק הְפִּלְתִנְוּ מִמְּעוֹנוֹת ּ יִקְבָּל כְּקְרְבְּנוֹת ּ הָאָל קְרוֹשׁ:
יייק מִיכְאֵל מִייָמִין מִיהַלְּל . וְגַבְרִיאֵל מִשְּׁמֹאל
מְמַלְּל. בַּשְּׁמִים אִין בְּאֵל. וּבָאָרץ מִי בְּעַמְּךּ
ישראר:
ישראר:

וּבְבֵן שְּׁרָפִים עוֹמְדִים מִפַּגַעל לו:

ע"ם א"ב.

אָרָאָלֵי הור פּוֹצְחִים הִלּוּלוֹ ּ בְּרֶתָת וָוְיַע מְפְּאֲרִים

סְלְסוּלוֹ נְשִׁים וּבָאִים בְשִׁנוּן פָּלוּלִוֹ:

מיכאל

שְרָפִים עוֹמְדִים מִמַעל לו:

דָּגוּל מֵרְבָבָה הוּא בְּלִי כַחַר הַמַּבִּים לָאָבֶץ וַתִּרְעַר

וַתִּבְּחַר * וְעִמוֹ צְבָא הַמִּשׁׁל וָפַחַר:

מיכאל

שש כְּנָפַיִם שש כִּנָפַים לְאָחָר:

י) נ"א וּסְבִיבִיו סוּפָה וּסְעָרָה וְפַחֲד.

(Borb. u. Gem). O übe Berzeihung und Gebuld, O Gott, vergebend aus voller Huld! Erhabener! Heiliger!

Borb. u. Gem) Aus seinen Himmelshöhen mög' er sich wenden Zu unseren Gebeten, wie zu Altarspenden! Heiliger Gott!

(Borb. u. Gem.) Zur Rechten preiset Michael, Zur Linken ruset Gabriel: Wer in den Himmelreichen Kann sich dem Herrn vergleichen? Und auf Erden wer Deinem Volke Jisrael?

שראליג ') Glänzende Heere das Loblied ihm bringen, In Zittern und Beben seinen Preis sie singen, Es nahen ihm mit dem Jubelgesang, dem ihm geweihten, Serasim, stehend ihm zur Seiten.

In seinen Mpriaden in glänzender Pracht Er sich hebt. Er blicket zur Erde, sie zittert und bebt, Rings ihn Sturm und Wetter und Schauer umringen, Serasim, jeglicher mit sechs ber Schwingen.

¹⁾ Diese Einleitung zur Kebuschah führt bie Erscheinung, bie bem Propheten Jesaja (Jef. 6, 2 ff.) geworden, umschreibend aus. Den Schluß einer jeden Strophe bilbet ein halb. vers jener Stelle, ber gleichzeitig ale ein besonderer Jug in dem erhabenen prophetischen Bilbe bient.

זְּקִים וּבָרָקִים מַּרְעִיִדִים לְּפָנְיוּ חֲרִדִים לְּבַּרְעִידִ בְּבָל־ פִּנִינִי טָסִים בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת מֵצְפּוּנְיוּ (נ״א פִּנִינָיוּ)

מיכאל

בְשְׁתַּיִם יְכַמָּה פָנָיו:

יָרָאִים וַחֲרֵרִים גְּרוּרֵי חֲיָלָיוּ כְּל־מַלְאָכָיוּ וַחְיַּלֵיּ רְגָלָיוּ לְמוּלוֹ יָרְוּצוּ לְגַּדְּלוֹ בְּשֵׁכְלוּלְיוּ

מיכאל

וּבְשָּׁחַיִם יִכַּמֶּה רַגְּלְיו:

מִיָּם וְעֵד יָם בְּרָגַע מְעוֹפָף נוֹרָא בְּלִי יִכוֹלִים לְשוּר וּלְצוֹפֵף סְבִיבוֹת בִּפָא מִהְחוֹפֵף. וּלְצוֹפֵף סְבִיבוֹת בִּפָא מִהְחוֹפֵף.

מיכאל

ובשתים יעופף:

עוֹרְכִים ענְיַן עוּוּזוֹ לוֹמַר · פְּאֵר פִּקוּד פָּּלֶל לגְמַר · צִפְצוּף צַחַל צָדֶק בְּגָאָמֵר

מיכאל

וָקָרָא וָה אֶל־וָה וְאָמַר:

Blit,' und Flammen vor ihm erzittern, Selbst bebend, die Welt- sie durchfliegend erschüttern. Es durchsausen das All nach allen seinen Ecken Die Schaaren, die mit Flügeln ihr Antlitz bebecken.

יראים Bangend und zagend seine Schaaren und Heere, All seine Boten, seine Fahnen und Chöre, Hin zu ihm eilend, ihn zu preisen in seinem Palast, Die Schaar, beren Schwing' ihre Fliße umfaßt.

Sie stiegen im Nu von Meer zu Meer, Nicht schauet ihr Blick ben Erhabnen, so hehr, Im Kreise sie seinen Thron umringen, Die im Fluge zwei regen ber Schwingen.

Vircia Allmacht wollen das Loblied sie singen, Der Weihe Gesang als Tribut ihm bringen, Aufjubeln sie von seiner Gnade in herrlichem Klang, Und Einer dem Andern ruft im Seelendrang. קלוּם קָרָשׁוֹת קָרוֹשׁ קוֹרָאוֹת· רְבּוֹא רְבָּוֹן עִינַיִם מָלָאוֹת· שׁוֹבֵן עַר מֵעַרִיצִים בִּיצִיאוֹת·

קרוש קרוש יי צְבָאוֹת: מיכאל

תַּקִּיף מַרְבָבָה מִפְּאֲרִים לְסַלְּרוֹ ּ תִּלֵּי תִלִּים עוֹמְרִים לְבַבְּרוֹ חָבֵל וְבָל־דָּבֶיהָ מַקְדִּישִׁים הורוֹ ּ

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

מִיבָאֵל מִיָּמִין מְהַלֵּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְּׁמֹאל מְמַלּל. בַּשְׁמִים אִין בָּאֵל. וּבָאָרֶץ מִי בְּעַמְּךּ וִשְׂרָאַל:

י וּכָבו לְדְּ חַצֵעלֶה קְרָשְׁה כִּי אַתְּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶדְּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחֵ:

שָׁמֵיִם · וְקִשְׁתּוֹ בַּשָּׁמִים · וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים · וּיִרוֹעוֹ בָּמְעוֹנְה · יְקִרּוֹשׁוֹ בִּנְעַרְבּוֹת · וְעִזּוֹ בַּשְּׁמִי בְּשִׁמִי בְּיִבְנִּל · וּמוֹרָאוֹ בִּשְׁמִי שָׁמֵים · וְקוֹלוֹ עֵל הַפֵּיִם · וּמוֹשְׁבוֹ שָׁמִים · וְקוֹלוֹ עֵל הַפִּיִם · וּמוֹשְׁבוֹ

Den Weiheruf, das Dreimalheilig lassen sie hören, Die von Augen Bedeckten in zahllosen Chören. Den Ewigthronenden preisen sie zum Schluß: Heilig, heilig, heilig der Schaaren Herr! — ist des Lobes Erguß.

Sie preisen voll Inbrunst ben Mächtigen in seinen Heeren, Zahllose Schaaren stehen, ihn zu verehren. Die Erd' und ihre Bewohner verherrlichen seine Macht; So weit die Erbenräume, reicht seine Pracht!

(Borb.) Und so möge zu Dir das Weihelied aufsteigen, denn Du, unser Gott, bist ein Herr, der vergiebt und verzeihet.

(Gem) Denn sein Thron ist in den Aetherräumen, seine Allmacht im Gewölf, seine Kraft in der Himmelswohnung, seine Weihe in seiner Thronesstätte, und seine Schauer im Wolkendüster, und seine Erhabenheit in den Himmeln der Himmel. Sein Bogen ist am Himmel, seine Stimme über Wassern, sein Sitz לְּמֶלֶהְ הַבְּבוֹד. הָאָל הַנְּעָרָץ וְהַנְּקְבָּשׁ בַּקְּרָשׁ. וִמִּשְׁיָה בְּרוּה: וְמִנְּעָרָץ וְהַנְּקְבָּשׁ בַּקּרָים וּמִבְּל־אָוֹן שִׁיר. וּמִבְּל־אָוֹן שִׁיר. וּמִבְּל־אָוֹן שִׁיר. וּמִבְּל־אָוֹן שִׁמַר. וּמִצְּלִים מְפָּל־לְּשׁוֹ שֶׁבַח. וּמִבְּל־אָוֹן הֹמָבְל־בְּעוֹן וּמִבְּל־בְּעִוֹן וּמִבְּל־בְּעִוֹן וּמִבְּל־בְּעִוֹן וּמִבְּל־בְּעִוֹן וּמִבְּל־בְּעִוֹן וּמִבְּל־בְּעִוֹן וְמָבִּל־בְּעִין וְמִבְּל־בְּעִוֹן וְמָבִּל־בְּעִוֹן וְמָבְּל־בְּעִין וְמָבְּל־בְּנִים בְּבוֹד. וּמִאַבְּלִים וּמְבָּל־בְּרָבְּרִים בְּבוֹד. וּמִאַנְּנִים בְּבוֹד. וּמִאַנְנְים וּמְבּל־בְּרִים וּמְבוֹל וְמִבְּלְים וְעֵד עוֹלְם וְעִד עוֹלְם וְנִינִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִינִים וּלְיִים וּלִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִינִים וּלִים וְנִינִים וּלִים וְנִיבּי וּלִנִים וְנִינִים וּלִים וְנִיבְיים וּלִים וְנִינִים וּלִים וְנִינִים וּלִים וְנִיבִים וּלִים וְנִישׁי וּבְּבִּיִים וּלִים וְנִינִים וּלִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִיים וּלִים וְנִינִים וְנִינִים וְנִים וְנִינִים וְנִים וּלִים בְּיִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וּבְּיִים וְנִים וְיִים וְנִים וּבְּיִים וְּיִים וְנִים וְיִים וְנִים וְיִים וְיִים וְנִים וְיִים וְנִים וְיִים וְנִים וְיִים וְנִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וּיִים וְּיִים וּיִים וְיִים וּי

יי בַּבָּתוּב עַל יַר נְבִיאֶך וְקָרָא וָה אֶל וֶה וְאָמַר:

in ber Höhe, fein Blick in bie Tiefe. Bon Oben ruft's: Beilig! Aus der Tiefe: Gebenebeiet! Aus ben Wassern: Triumph! Bon ben Strömen rauschen Stimmen, von ber Erbe Befang, von ben Bäumen Jauchzen, von ben Bergen Süpfen, von ben Sügeln Klang, und von jedem Geschöpfe Verherrlichung! Von jedem Haupte Beugung, von jedem Ange freudig Winken, von jedem Dhr stilles Lauschen, aus jedem Munte Dank, von jeder Zimge Lot, aus jeder Rehle Jubel, aus jedem Bergen Wallen, aus jedem Innern Regung, von jedem Anie Beugung, von jeder Böhe Reigung. Und von Greisen Chre, von Mannern und Weibern Lobliet, von Jünglingen und Jungfrauen Preisgefang, von Sänglingen und Rinbern Verherrlichung, und von Geschlecht zu Geschlecht Jubelruf, und von Ewigkeit zu Ewigkeit Segens= spruch. Denn Alle erschufft Du Dir zum Preise, und sie rufen einander und antworten einander und sprechen zu einander: Auf! im raschen Lauf! Lasset ben Herrn ber Ehren ben Preisgefang verklären, ihn, ben Erhabenen, Berrlichen in Beiligfeit'

Und Einer ruft bem Andern zu, und spricht:

ייי קרוש קרוש יי צְבְאוֹרת מְלֹא כְל־ הָאָרֵץ כִּבוֹרוֹ:

בְּבוֹרוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשְׁרָתִיו שׁוֹאֲלִים וֶה לָוֶה אַיֵּה מְקוֹם

פְבורוֹ לְעָמָחָם בְּרוּך יאמרו: קייי בָרוּך כְבוֹר יִיָ מִמְּקוֹמוֹ:

נְבְּקָר בְּבָל־יוֹם חָּמִיר פַּגִּעְמֵים וְיָחן עם הַמְּיַחָדִים שְׁמוֹ עֶרֶרב נְבְּקָר בְּבָל־יוֹם חָּמִיר פַּגַעְמֵים בְּאַהֲבָה שִׁמֵע אוֹמִירים:

קייי שְׁבַע יִשְּרָאֵל יִי אֱלְהִינוּ יִי אֶּחְר: אָחָר הוּא אָלהִינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְבֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיִעְנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעָנוּ בְּרַחֲמָיוּ שֵׁנִית לָעִינִי בָּל־חֵי לִהִיוֹת לָבֵם

לאלהים: קייי אבי יִי אָלהיכם:

אַרִיר אַדִּירָנוּ יִי אַרוֹגִינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךּ בְּכָל־הָאָרָץ:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig ift Gott der Heerschaaren,

fo weit bie Erbe reicht, feine Berrlichfeit.

17123 Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit?
— Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: "Gelobt sei, —

קרות (Gem.) Gelobt fei bie Herrlichkeit bes Ewigen! - ein

Jeglicher von seiner Stätte aus.

barmen und begnadige das Bolk Derer, die als einig bekennen seinen Namen, Abend und Morgens an jeglichem Tage beständig; zwei Mal in liebender Hingebung rufen sie: "Höre Jisrael —"

yaw (Gem.) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein

einiges, ewiges Wefen!

König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten. Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin ter Ewige, euer Gott!

ארור D Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Rame auf ver ganzen Erde. Und

\$ wood at

וְהָיָה יָיָ לְמֶלֶךְ עַל בָּל-הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוֹּא יִהְיָה יִיָּ אֶחְר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

וּכָּדַכְּרֵי קְיְשְׁךְ כָּתוּב לֵאמר: יייוֹלְךְ יָי לְעוֹלְם אֱלֹהַיִּהְ צִיּוֹן לְדר וְדר הַלְלוּיַה:

לְרוֹר וַדּוֹר נַגִּיר נָּדְּלֶךְ וּלְגַצֵּח נָצָּחִים קְרָשְׁתְּךְ נַקְּרִישׁ וְשִׁבְחָדְ אָלֹחִינוּ מִפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעִר כִּי אָר מָלֶךְ נְּרוֹל וָקְרוֹשׁ אָחָה:

הַמוּל על מַעשִּׁיךּ וֹתִשְּׁמַח בְּמַעשִּׂיךּ וִיאִמְרוּ לְּךּ

חוֹמִיךּ בִּצַהָּקְדְּ עֲמוּמִיךּ מִּקְרָשׁ אָרוֹן עַל כָּל-מַעשִּׂיךּ:

כִּערכר) קְדְשִׁהָ בָּקְרָשְׁים: בָּאִין מִלִּיץ יְשִׁר מוּל מַנִּיר בָּשְׁעִּיּר מִנִּיר בְּשָׁעִיּ יְשִׁר מוּל מַנִּיר בָּשְׁעִיּ וְמִיר מִנְּיִר בְּשָׁעיּ הַבָּר חִק וּמִשְׁפָּט וְצִיְּרֵקְנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמָּלְר מַנִּיר לְיָעַקְב דָּבָר חִק וּמִשְׁפָּט וְצִיְּרֵקְנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמָּלְר הַמִּיִּעְקב דָּבָר חִק וּמִשְׁפָּט וְצִיְּרֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט:

עור יִוְבָּר־לְנוּ אַהַבַּת אִיתָן אֲדוֹגְנוּ וּבַבָּן הַנְּעָקְר יַשְׁבִּית מְדַיְּגְנוּ וּבִּוְכוּת הַמָּם יוֹצִיא אָיוֹם (הִים) לְצָּדֶק דִיגְנוּ כִּי קְרוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹגִינוּ: וּכְבֵן יִחָקְרַשׁ שִׁמְּךּ יִיְ אָלֹהִינוּ עֵל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךְ וְעַל יִרוֹשְׁלַיִם עִיֶּרְךּּ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁבַּן בְּבוֹדֶךְ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דְּוִר מְשִׁיחֶךְ. וְעַל מַכוֹנְךְ וְהִיבָלֶךְ:

es wird der Ewige König sein über die ganze Erde. An demfelbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

וברברי (Borb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschriesben also:

ימלך (Gem..) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; bein Gott Zijon in alle Geschlechter. Hallelujah!

וּבְכוֹ הֵן פּחָדְּהְ יֵי אֱלֹהִינוּ על כָּל־מַעשׁיֹן: (אִימָתְּהְּ עַל כָּל־מַרֹּת־שֶׁבֶּרֵאת וְיִירָאוּהְ כָּל־-הַפַּעשׁים וְיִשְׁהַחֵוּ לְפָנֵיְךְ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיִעשּׁוּ כָלִם אֲגָדָה אֶחָת לַעשׁוּת רְצוּנְהְ בְּלֹבָכ שְׁלָם כְּמוֹ שֶׁיָבְעָנוּ יֵי אֱלֹחֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹז לְפָנֵיְךְ עַזֹ בְּיִרְךְ וֹנְבֹיְרָה בִּימִינֵךְ וְשִׁמְךְּ נִוֹרָא עַל בְּל־מַה שַּבְּרָאת:

יּבְכֵן הֵּוּ כָּבוֹר יֵי לְעַמֶּךְ תְּהַלְּד לִירַאֶּיף וְתַקְוָה לְרוֹרְשֵּיף וּפִתְחוּו פֶּה לְמִיחַלִּים לְהָּ שִׁמְחָרה לְאַרְצֵּךְ וְשָׁשׁוּו לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת הֵרֶוּ לְרֵוֹר עַבְיֵּהְ וַעַרִּיכֵרה גֵר לְדֹבֶוִישִׁי מִשִּׁיחֵף בִּמָהַרָה בִּימֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יַרְאוּ וְיִשְׁמֶחוּ וְישָׁרִים יַעַלְזוּ
וַחֲסִידִים בְּרְנָּה יָגִילוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפְּּץ־בְּיִה וְכָלְּ
הָרְשְׁעֵה בְּלָה בְּעֲשָׁוֹ הִכְלָה כִּי תַעבִיר מְמִשְּלֶת זָרוּ מִוּרְשָׁצֶרְ בְּעָשְׁוֹ הִמְלוּךְ אָתָה יֵי לְבַבֶּךְ עַל בָּל־מַעשֶׁיףְ בְּהַר צִיוּן מִשְׁכַּן בְּבוֹרֶךְ וִבְירוּשְׁלִים עִיר קַרְשֶׁף בַּבָּתוּב בְּרַבְרִי קַרְשֵׁף יִמְלֹף יֵי לְעוֹלֶם אֲלְתַוּךְ צִיוּן לְדֹר וְרַר הַלְלוֹנָה:

קרוש אַתָּרוֹ וְנוֹרָא שְמֶךְ וְצִבְיוֹ אֱלְוֹהַ מַבַּלְעָרֵיךְ כַּכָּתוֹב וַיִּנְבָּה יַיִ צְּבָאוֹת בַּמִשְׁפְּט וֹּ ַ תַּמֶּלֶה תַּקְרוֹשׁ נִקְרַשׁ בִּצְּרָכְוּה. בְּרוּה אַתְּה וְהָאֵר הַקְּרוֹשׁ נִקְרַשׁ:

בּפָּרוֹשׁ עָלִינוּ לָּלָאִם: בִּמִּצְוֹלֵיךּ וִלְרַבִּמָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוּדְתָּךּ וְשִׁמָּךּ תַּנְּצְיוֹ בְּנוּ וִלְבִּמְנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוּדְתָּךּ וְשִׁמָּךּ תַּנְּיוֹל אַתָּרוּ יִלְבִּיתִּ אַתָּרוּ בְּנִיּי וִלְבִּיתִּ

וֹתְּתֶּקְרָבְּנְנְּיְיָנְ אָּלְהִינוּ בָּאַהָבָה אָת־יוֹם (הַשׁבָּת חַנָּת לקרשת ילְּבְבָּבְרִים הַנָּה לְמָחִילָה וְלְמָחִילִה וְלְמְחִילִה וְלְמְחִילִה וְלְמְחִילִה וְלְמְחִילִה וְלְמְחִילִה וְלְמְחִילִה וְלְמְחִילִה וְלִּחְיִינִה בִּעִּיחִים הַנְּיִבְּים:

אָלהינו ואלהי אַבוֹתִינוּ יַעַלֶּה וְיָבֹא וְיַנְּיְעַ וְיִרָאָר וְיִבָּאָר וְיִבְּאָר עַבְּהֶךְ וִיִּבְרוֹן מָשְׁיִחַ בָּן־דָּיוֹר עַבְּהֶךְ וְיִכְרוֹן יְיִשְׁלִוֹם עִיר קְרְשֶׁךְ וְוֹכְרוֹן בָּל־עַמְּךְ בִּיח יִשְּׂרָאִר לְפְנִיךְ לְפִּגְיִה לְמוֹבָר לְחֵן וּלְחֵמֶר וּלְרַחָמִים לְחַיִּים לְחַיִּים לְּחַיִּים לְחַיִּים לְחַיִּים וּלְפַבְּיִם הַנְּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּם וּכִּרְנִה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּם וּכִּר יְשׁוּעָה וְבְּחָבִים חוּס וְחָבְּר וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִים וּכִּרְכָּר וְחוֹשׁיעֵנוּ בוֹ לְבָרְכָר וְחוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּכִּי שָׁנְיִר וְבִּוּן וְרַחוּם עָּלִינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלְיִךְ תִּנּוּן וְרַחוּם אָתְּה: עִּי אֵלְיךְ תִּנִּוֹן וְרַחוּם אָתְּה:

סליחות למנחה של יום כפור.

סְלַח־לָגְוּ אָבְינוּ כִּי בְרבׁ אוּלְתֵנוּ שָׁגְינוּ · מְחַר־ לָגְוּ מַלְבֵּנוּ כִּי בְבּוּ אַוּגִינוּ :

Berzeih' uns, Du unser König! benn viel find unserer Gunben.

(Gem.) Der thront ob Chernbim, Herr Zebaoth! "Kehrt um, Abtrilun'ge!" lautet Dein Gebot. D nahet mir mit holdem Beterwort, D suchet mich, gewinnet Lebens Hort. Dein Wort, o Herr! besteht, so lang die Welt; Darauf ist unser Hossen festgestellt. Zu Heil und Leben wolle unser benten, Nach Deiner großen Huld uns Gnade schenken.

Mild nimmst die Bösen Du, wie Gute, an, Die Rechte offen, Reu'ge zu empsahn. Du willst es nicht, daß schuldbedeckt wir sterben; Drum früh und spät um Deine Huld wir werben. O König, dem Cherubim im Verein Lobsingen, sprich von Sünd' und Schuld uns rein! Trotz unj'rer Sündenlast woll' uns verzeih'n,

Und unserm Flebensruf Dein Ohr erschlossen.

Um Felfenfeste ') uns Gebor verleib'n,

¹⁾ Die im Glauben ftarfen Grzbater.

לְבֵל יָהוּ נִשְּׁלָבִים : צַּעַקוֹתִינוּ לְפָנִיךְ יְהוּ נִקְשְׁבִים : שַּׁבְנוּ הָּלִיךְ הִוֹצֵב לְהָבִים וְשָׂבִים הִמוּכִים בְּטוּחִים וּלְבֵל רָחֵמִיךְ חוֹצֵב לְהָבִים וְשָׂבִים הִמוּכִים בְּטוּחִים נְלָבְל רָחֲמֵיךְ חִוֹצֵב לְיָרִים וְשָׂבִים הִמוּכִים בְּטוּחִים על רַחֲמֵיךְ חָרַבִּים :

בִּי עַל רַחָמֶיךְ הָרֵבִּים אָנוּ בְטוּחִים וְעַל צִּיְקּוֹחִיךְ אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִסְלִּיחוֹמֶיךְ אָנוּ מָקְוִים וְלִישׁוּעָחְךְ אְנוּ מְצַפִּים: אַהָּה הוּא יִי מֶלֶךְ אוֹהַב צְּדְקוֹת מֵקְּהָם מִעַּבִיר עְנְנִים שְׁבוּעָה לְאַחַרוֹנִים: אַהָּה הוּא שִׁיְרַדְּהָ בַּעַנְן וֹמְלָהֵר עַמוֹ וּמִסְיר חַפּאח יְרָאִיתְ דַּרְבִי שוּבְּךְ לְמשׁוֹנִים נְמְלָהְ עַל הַר סִינֵי וְהָרְאִיתְ דַּרְבִי שוּבְךְ לְמשׁׁר עַבְּהָּךְ: אָרְחוֹת חֲסָרְיךְ נִּלִיתְ לוֹ וְהוֹדַעְחוֹ כִּי אַהָּה אֵל עַבְהָּךְ: אָרְחוֹת חֲסָרִיךְ נִּלִיתְ לוֹ וְהוֹדַעְחוֹ כִּי אַהָּה אֵל וֹמֵנְהִיג אָת־הָעוֹלְם כָּלוֹ בִּמִדְּת רַחְמִים: וְבֵן בָּתוּב.

Wir nahen Dir, von dem aus Blitze zünden, Laß Gunft vor Dir, den Opfern gleich, uns sinden. Sieh Greis' und Jünglinge zu Dir bekehrt, Gelehnt auf Dein Erbarmen, treu bewährt.

(Gem.) Ja auf Dein unendliches Erbarmen vertrauen wir, und auf Deine Huldbezeugungen stützen wir uns, und auf Deine Berzeihung harren wir, und auf Deine Hüsse hoffen wir. Du bist es ja, o König, der Gnade zu zeigen liebt seit Anbeginn, der hinwegführt seines Bolkes Sünden, und entsernt die Berzehungen der ihn Fürchtenden, der den Bund geschlossen mit den frühesten, und den Schwur hält den spätesten Geschlechtern. Du dist es, der Du Dich herabließest in der Wolke Deines Glanzes auf den Berg Sinai, und die Wege Deiner Güte hast Du dem Moscheh, Deinem Knechte, offenbart, die Bahnen Deines Gnadenwaltens hast Du ihm enthüllt und ihm kundgethan, daß Du ein erbarmender, gnädiger Gott dist, langmüthig, reich an Huld und der in Fülle Gnade übt, und die ganze Welt leitet durch seines Erbarmens Walten. Und so heißt es ja: Und Er sprach: Ich

וֹיָאמֶר אֲנִי אֲעַבִּיר בֶּל־טוּבִי עֵל פָּנִיְּךְ וְקְרָאהִי בְשֵׁם יִיְּ לְּפָנֵיְךְ וְחַנּוֹתִי אָת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרַחַמְחִי אָת־אֲשֶׁר אֲרַחַ יְּבְעַל הָרַחֲמִים נִקְּרָא הָשֵׁם יִיְּ הַיּוֹם וּכְבֶל־יוֹם לְּנָרַע יְדִיּדִיךְ: מַמְּוֹ הַבְּחַמִים נִקְרָאחָי בְּשָׁם יִיְּ נִיּהְרַךְ הְּשׁוּבְיה הֹוֹרַעְם לָעֲנָו מִמְּחָה: מַחְרוֹן אַפְּּךְ שוּבּי פְּמוֹ נִיּהְרַךְ הְּשׁוּבְיה הֹוֹבְעָם לָעֲנָו מִמְּחָה: מַחְרוֹן אַפְּּךְ שוּבי פְּמוֹ נִיּהְרַתְּ בְּעַנְן: הַּעֲבָר עֵל בְּנְשֵׁע וְחָמְחָהוֹ אֲשָׁם. נְּבְּיחֹם לְּנָרָת יְדִיּבְיקׁה: מַחְרוֹן אַפְּּךְ שוּבי פְּמוֹ נִיּהְרַתְּךְ בְּעִבְּיוֹ שָׁעַבְּי בְּעָבֶּי בְּנָבְיוֹ מִנְּעָבְי בְּנָבְיוֹם בְּעָבְי בְּבָּיוֹם נִיְּבְיִם בְּבִּיוֹם לְנָבְי מְבָּיוֹם בְּנִבְּים בְּמִבְּי וְנִבְּלְנִים בְּנִבְּים בְּבִּיוֹם נְנִיבְּיִם בְּבְּיוֹם בְּבְּעִים נִיְּבְיִם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם נִינְקְבָּי בְּבְּעִבְּי בְּעָבְי בְּבְבִּים בְּבְּיוֹם נִינְבְיִים בְּבְּיוֹם נִיִּקְבָי בְּבְּיוֹ שִּוֹעְתָבוֹ וְתַבְּיִם בְּבִּיוֹם בְּנִים בְּיוֹם נִינְבְיִים בְּבְּיוֹם נְיִבְּבְּיוֹ בְּעָבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּעָבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם נִינְבְּיִם בְּבִּיוֹם נִינְבְּיִם בְּבִּיוֹם נִינְּקְבָּי בְּבִּיוֹ שְׁבִּבְיוֹ בְּנִבְּיוֹ בְּיוֹם נִיּקְבָיה בְשִׁבּי נְמָבְּיוֹ בְּבְבִיים נִינְבְּבְיוֹ בְּבִּים בְּבִּיוֹם נִינְּקְבָיים בְּבִּיוֹם נִינְּבְבְיוֹם נִינְּבְיוֹם נִיּבְּבְיוֹם נִינְּבְיוֹם נִינְּבְיוֹם נִינְּבְיוֹם נִינְּבְיוֹם נִינְּבְיים בְּיוֹבְיבִי בְּמוֹי בְּיִבְּבְיוֹ בְּבִּים בְּיִים נִינְּבְיִים בְּיִבְּבְיוֹם נִינְּבְיִים בְּיִבְּבְיוֹ בְּיִבְּבְּיִים בְּיִבְּבְיוֹ בְּבִיבוֹי בְּבְּיוֹם נִינְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹם נִינְּבְיבִי בְּשִׁם נְיִיוֹם בְּבִּים בְּבּיוֹם בְּיִבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְּבוֹים נִינְבְּבְים בְּבְּבּם בְּיוֹב בְּיוֹבְּבְיוֹם נִינְּבְיבוֹים בְּיִבְּבְיוֹ בְּיבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּיבְּבְים בְּבְּבּם בְּיוֹים בְּיבְּבְיבוֹים בְּיבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּיבְּבְּבְיוֹים בְּיִבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְים בְּבִּים בְּיבְיבְּים בְּבְּבְּבְיוּבְיבְּבְים בְּבְּבְיבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹים

וַיִּשְבר יְהֹנָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

werbe meine ganze Güte an Deinem Antlitze vorüberziehen lassen, und anrusen den Namen des Ewigen vor Dir, und Gnade gönsnen Dem, den ich begnadigen will, und mich erbarmen Deß, dem ich Erbarmen zuwenden will.

Herr ist Dein Name, und den Weg reuiger Rücksehr zu Dir hast Du uns gezeigt. Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden, der ewig neuen, denke heut wie an jedem Tage den Sprößlingen Deiner Getreuen. Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist ja der Herr des Erbarmens. Beteud und slehend sieh' uns Dir nah'n, wie dem Demüthigen in der Borzeit Du es kundgethan. Und im Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen ruh'n, wie damals, da Du ihm in der Wolke Dich kund wolltest thun. Bergieb Schuld und lösche ab Bergehen, wie damals, da vor Dir Du ihn ließest stehen. Hör' unser Flehen und vernimm von uns das Wort, wie damals, als er rief den Namen des Ewigen, und so ward gesprochen dort:

רעבר (Gem.) Als vorüberzog der Ewige an ihm vorbei, da rief er:

יְהֹוָה יִהְוֹה אֵל רַחוּם וְחַנוּוֹ אֶרֶךְ אַפְּיִם וְרַב חֶסֶר וְאֵכֶת: נוֹצֵר חֵסֶר לְאָלְפִים נשִׁצּר תְסֶר וְאֵלְפִים נשִׁצר תְסֶר וְנָקָּה: וַפֵּשַׁע וְחַשַּאָה וְנַקָּה:

וְסָלַחְהָּ לַצַוֹנֵגְוּ וּלְחַשָּׁאתֵנוּ וּנְחַלְּתְּנוּ:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָמָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פַּשְּׁעְנוּ · סְחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פַּשְּׁעְנוּ · סְחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פַּשְּׁעְנוּ · סְחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פַּשְּׁעְנוּ ·

רוֹשִּוְעָח וָיָ כִּי נָמַר חָסִיד כִּי פַּפּוּ אָמוּנִים מִבְּנֵי אָרָם: כִּי אָרָם אָין צַּדִּיק בָּאָרֶץ אָשֶׁר יִעֲשֶׂח־פּוֹב וְלֹא יָחֲטָא: הוֹשַע וָיָ אֶת־עַפֶּּךּ אֶת־ שָׁאָרִית יִשְׂרָאַל:

רחמיך רכים. אל תכא. כרחם אכ. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צכאות אשרי. יי הושיעה. סלח נא. הטה. כי לא על. יי שמעה (176.).

ע״ם א״ב. אָלהַינוּ וֵאלהֵי אָבוֹהְינוּ

ישְׁנְשֵׁי אָמוּנָה אָבֶרוּ וְאִין עמֵר לְפָּנֶיְךּ בַּעַתִירָה. בָּאַבְרָהָם אֲשָׁר חִלָּה פָּנֶיְךּ בַּאֲמִירָה. בָּקִשׁ לְמַצִּמ מָחֲמִשִּׁים עַר עֲשָׂרָה.

Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, lang= müthig und reich an Hult und Treue, der bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft 1)!

noton So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein. — Berzeih' uns, unser Bater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König! denn wir haben gestrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rusenden. —

מלהינו Unfer Gott und unferer Bater Gott!

(Borb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der mit fromm ergeb'nem Sinn,
Wie Abraham, hin vor Dich trete,
Der Dich erslehet im Gebete.
Er betet: Wenn nur Zehen sind,
Die statt der Funszig treu gesinnt!

^{1) 2.} Dloj. 34, 4-7.

יוֹיָאבֶור לא אַשְחִית בַּעַבוּר הָעשָׂרָה:

י אַנְשֵׁי אָמוּנָה אָבֶרוּ וְאֵין נְּכּוֹר לַעֲשׁוֹת אַבְּרְיְּךְּ בְּמשֶׁה בָּן־עַמְרָם אֲשֶׁר הַיָּה עַנָּו בַּהַצֵּרִיךּ - דְּבֵּר וְעַתְּה אָם־הִּשְׂא חַפְּאַתָם וֹאִם אַיִן מְחַנִי־נָא מִסִּפְּרֶךְּ

שּׁ וֹיִאכֶּור יִי סְלַחְתִּי כִּרְבָרֶר:

י אַנְשֵׁי אָמוּנָה אָבֶרוּ וְאֵין הָגוּן לְהַמְצִיא תְרוּפְהּ בָּאַהַרן אֲשָׁר כִּהֵן לְפָנָוְךּ לְהָנִיפָּהּ בָּעָם מִהַר לְהַתְּרִיפָּהּ

י וַיָּעָמֹר בִין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַהַעָצַר הַמַּגּפָּה: יי אַנְשֵׁי אָמוּנָה אָבָרוּ וָאִין זָךְ לַעַמֹּר לְצַפִּּצְפָהּ פָפִינָחָם אֲשֶׁר קִנָּא וַיְכַפָּר עַלִּי יָפָהּ חָרֵר וְלָקַח רְמַח וַיִּרקר מִנָאָף וּמִנַאָפָהּ

(Gem.) Und Gott gewährt's, baß wenn nur Behn, Soll nicht bas Strafgericht ergehn!

(Borb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Und Keiner, der ein Gottesheld, Dein Wort zu thun, vor Dich sich stellt, Wie Amrams Sohn'), der demuthreich In Deiner Nähe weilend, gleich Ergeben rief: Willst Du nicht Schuld verzeihen, So lösche mich aus Deinen Reihen! -

(Gem.) Und Gott entgegnet ihm sofort: "Es ist verzieh'n nach Deinem Wort!"

(Borb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Und Keiner, ber voll Würdigkeit Die Heilung bringet schnellbereit, Wie Ahron, ber im Priesteramt, Als Seuchegluth im Lager flammt, Herbei zu retten unverweilt Berberben abzuwehren eilt.

(Gem.) Und zwischen Tobten und Lebend'gen Steht er, ber Plage Buth zu banb'gen!

(Borb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Kein Lautrer spricht mit kühnem Mund Wie Pinchas, eisernd für den Bund. Die Sünder rafft mit kühnem Nath Er Frevel sühnend hin, — die Brut!

¹⁾ Moscheh.

יויעמר פּינְקָם וַיִּפַלֵּל וַהַּעָצֵר הַמַּגּפָה:

לִפַּנֵיל אָנבׁי חָמָאִתִּי וִּחִנֵּן בִּפִּלְיִם. בְּדָּוֹר אֲמִּר מִיבוּסִי לָנָה מִקוֹם מִקְנִים בִּירוּשְׁלַיִּם. יָמֵּוּ מִּ אַנְמִי אָמוּנָה אָבָרוּ וִאִין מְהוּר לְצַפִּצִּף בִּשְּׂפָּתִים.

ין וַיענהו יִי בָּאֵשׁ מִוֹ־הַשְּׁמִים:

י אַנְשִׁי אָמוּנָה אָבֶרוּ וְאִין כּבֵשׁ כַּעַסְדּ לְהַרָּמִים· כִּשְׁלֹמוֹה אֲשֶׁר חִכַּמְתּוֹ מִבְּל־יִצוּרִי הַרוֹמִים· לְעֵת בְּנָה זְבוּל עֵנִיתוֹ בָּרֶדִת הָאָשׁ מִמְרוֹמִים·

יוַהאבל הְעלָה וְהַשְּלָמִים:

יי אַנְשִׁי אָמוּנָה אָבֶרוּ וְאִין מַאַמִין בָּךּ לְהַבְּמִיחָה. נִוֹרַמְּנָה בָּאַלִיְהוּ אַשֶּׁר עֲמֵר בָּהַר הַבַּרְמֶל לְהַפְּצִיחָה. נִוֹרַמְּנָה לוּ אָש וַתּאַכֵל אָת-הָעוֹלָה וְהָעִצִים וְהַפִּים לִחַכְּה.

- (Gem.) Pinchas trat auf, hat fürgesprochen, Balb war ber Seuche Zorn gebrochen.
- (Borb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Und Keiner rein, deß holdes Wort Wie Davids, der erstand geweihten Ort Vom Jebusiter. ') Laut hat er bekannt In brilinst'gem Flehn: Ich fehlt' aus Unverstand!
- (Gem.) Und Gott Erhörung seiner Bitte sandte, Als Feuersgluth vom himmel brannte.
- (Borb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Und Keiner Deine Zorngluth bringt zum Schweigen. Wie Salomo, den in der Wesen Reigen, Durch Deiner Weisheit Strahl erhellt, Vor Allen Du hast hochgestellt. Als er die Wohnstatt Dir gegründet, Erhörst Du ihn, die Himmelsstamme zündet,
- (Gem.) Und seine Gaben, seine Spenden Berzehret fie in Opferbranden.
- (Vorb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Und Keiner, der auf Dich so innig traut, Wie Eliah, der fest auf Dich nur baut. Als er am Karmel stand voll Eifermuth, Hast Du gewähret ihm die Himmelsgluth.

¹⁾ Bom Jebufitischen Furften Arawna faufte David die Statte, auf welcher Saleme fpa er ben Tempel baute (2. Sam. 24, 21 ff.; 2. Chr. 3, 1).

יוַיְהִי בַּעַלֹּת הַבְּּינְחָה:

יי אַנְשִׁי אָמוֹנָה אָבְרוּ וְאִין סבֹל כּל כִּלא עַוְלְתָּרה. כְּרָנֵיִאל אִישׁ חֲמָרוֹת אוֹתוֹ הִצְּלְתָּי עֵנִיתוֹ בְּגוֹב אָרָיוֹת נִס לְהַרָאְתָה.

יּ אֶלְהָא שָׁלַח מַלְאָבָה וּסְגַר פָּם אַרְיְנְתָא: יּ אַנְשֵׁי אָמִּנְּה לָּלֶכָת חַּרְשִׁישָׁה ּ צְּעַק מִפִּּגִי חַדְּגָה בִּיוֹנָה אֲשֶׁר בָּרַח לָלֶכָת חַּרְשִׁישָׁה ּ צְּעַק מִפִּּגִי חַדְּגָה וַעַנִיתוֹ בִּקִרשָׁה ּ

יּ וְיִּאָמֶר יִי לַדָּג וַיִּמְא אָת־יוֹנָה אָל־הַיַּבְּשָׁה: יִּשְׁפָּבָה ּ בַּחַנַנְיָה מִישָּׁאֵר וַאֲוֹרְיָה אֲשֶׁר חַמְחָּךּ בָּם שְּבָּבָה ּ הַמָּנִיָּה מִישָּׁאֵר וַאֲוֹרְיָה אֲשֶׁר חַמְחָּךּ בָּם שְּבָּבָה רוֹמִמְוּךּ וִי לַדָּג וַיְּבֵּלְתָּם וְלֹא נִמְצָא בָהֶם מַכְּּה.

(Gem.) Und sie verzehret Opfergab' und Scheit, Schlürft auf bas Wasser — um die Abendzeit.

(Borb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der gebuldig Alles trägt,
Und Falsch und Trug nicht im Gemüthe hegt,
Wie Daniel, der holde theure Mann,
Deß Du Dich gnädig rettend nahmest an.
Du hast ihn aus der Löwengruft erhört,
Und Deine Wunderfrast an ihm bewährt.

(Gem.) Gott seinen Engel ihm entbot, Und schloß ber Lenen Rachen, ber ihm broht.

(Borb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Und Keiner, der für Deinen Dienst sich müht, Nach Dir nur sucht mit gläubigem Gemüth. Wie Jonah, der nach Tarschisch fluchtvereit. Du hörst ihn, als er Dich rief, in Heiligkeit.

(Gem.) Und zu bem Ungethum fprach Gottes Daut, Daß es ihn fpei' auf festen Bobens Grund.

Borb.) Die Glaubenstreuen sind bahin!
Und Keiner Dir so nah', dest Mund
Bor Dir ausschüttete der Seele Grund,
Als wie Chananjah einst und Mischael
Und wie Asarjah, Alle ohne Fehl!
Sie haben Deines Zornes Brand gestillt.
Sie priesen Dich, Du rettetest sie milb,
Und unversehret blieben sie von Wunde.

וֹנְעַבְּבְרֵּי כֵּוּלְבָּא: וּכִּוּלְּאָוּן אֲנֵעְאַנְּיְרָפְּרָּא וְסִנְּנִיְא וְסַנְּוֹנְא וּסַנְּעָא:

בּיצִּאֶבר נָאַמָהַ בְּשִׁנּוּן. בִּגָּאָמֵן בִּיחָך אֲשֶׁר עֲמֵר וְהִרְבָּה חִנּוּן. הְּרָחֵם עֲלִינוּ בַּאָשֶׁר נָאַמָהַ אָשֶׁר עָמֵר וְהִרְבָּה חִנּוּן. הְּרָחֵם עֲלִינוּ

קיי יי אל בחום וְחַנוּן:

אָל מָלֶךְ יוֹשֵׁב על כָּמָא רַחָמִים מּוְתָנִהגּ בַּחָסִידוּח מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ כַּמָעַבִיר ראשוֹן ראשוֹן כַּוְרָבָּה מְוֹחִלְּה לְחַמְּאִים וּסְלִיחָה לְפּוֹשִׁעִים עִּמִּה צְּדָקוֹת עָם בְּלְיחָה לְפּוֹשִׁעִים תִּנְמוֹל עִם צְּבְּיֹר וְרוּחַ לֹא בְרָעָתָם תִּנְמוֹל הוֹרְיחָ לְנוּ בִּיוֹם בְּרִית שְׁלִשׁ לִשְׁרָה וְכָר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלִשׁ לִשְׁרָה וְכִר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלִשׁ לִשְׁרָה וְכִר־לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלִשׁ

(Gem.) Satrapen, Eble sammeln sich im Bunde, Bezir' und Pascha's auf die Wunderkunde!

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind bahin! Und Keiner weiß Gebet so auszuschütten, Wie Deines Hauses Treuer '), der zu bitten So innig, Herr! vor Dich ist hingetreten. Erbarme Dich, wie damals, auf sein Beten, Da Du vertilndet ihm in heil'ger Stunde,

(Gem:) Bon Dir, Erbarmer, Gnab'ger! gabft Du Runbe.

(Im) Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachssichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sünd'gen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allem Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Inadenmannen anzurusen²), denk' uns heute des an sie geknüpften Buns

¹⁾ Mofcheh.

²⁾ Die hier balb folgenden Bibelverse: "Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig u. s. m." (2. M. 44, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung breizehn — Benennungen Gottes, durch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheh auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18) als die "Wege Gottes" offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er auf's neue um Verzeihung für sein Volk betete (4. M. 14, 18). und so kehren sie auch bei uns als Gingang oder Schluß vieler Gebete häufig wieder.

עשָׁרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹרַעָהָ לְעָנָו מֵקְרֶם. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיִּרֶר יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתִיצִב עִפוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשָׁם יְהוָה:

יַּיַעַבר יִהנְרה על פָּנִיו וַיִּקְרָא:

יְחִנָּה יְהֹנָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּוֹ אֶרֶךְ אַפְּיִם וְרַב חֲמֶר וָאֶמֶת: נצר חֱמֶר לְאַלְפִים נשׁא עוֹן וְפֶשַע וְחַפָּאָה וְנַקָּה:

יִסְלַחָתָּ לַעִוֹגֵנִי וּלְחַשְּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

בְּלַח לְנִוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לְנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פָּשְּׁצְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדנִי טוֹב וְסַלָּח וָרַב חֶסֶד לְכָל־קּדְאָיךּ:

אָנָא וְיַ אֶלהֵי חַשְּׁמִים חִפּוֹן חְפּלָחֵנוּ קְמְנֶיך לְפָנֶיְךּ: וְחוֹצִיא כָאוֹר צְּהַקְנוּ וּמִשְׁפָּמֵנוּ בַּצְּהָרָיִם: אֲמָרִינוּ הַאָּוֹיְנָה וְיָ בִּינָה הַגִּיגִנְיּ. בְּקְרָאֵנוּ עַנֵנוּ אֵלהִי צָרֵקנוּ:

רחמיך רבים. אל תבא• כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמגו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה. כי לא על. יי שמעה (176. €).

bes, wie Du sie kund gemacht bem Demuthreichen in ber Borzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke, und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger.

ויעכר (Gem.) Und der Ewige zog vorüber vor seinem Ange= sichte und er rief:

Ewiger, Ewiger — Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Hulb und Treue, der bewahret Gnade dem taufendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld und nicht läßt ungestraft. —

nade all den Dich Ansenden.

¹⁾ Diofcheb.

אַלהַינוּ וַאלהֵי אַבוֹקִינוּ

חתום כו ש'המח מרדכי בר שבתי.

שִּׁפִּלְחִי קִשְׁאַת כַּפַּי מִנְחַת אֲרָב רָצֵה נָא בִּכְשֶׁר. הְּכּוֹן הְּפִּלְחִי קִשְׁאַת כַּפַּי מִנְחַת אֲרָב רָצֵה נָא בִּכְשֶׁר. אַנִּיי הִיּוֹם יִפָּנָהיּ

יּכַאָשֶׁר יָבִיאוּ בְנִי יִשְּׂרָאֵל אָת־הַמִּנְחָה:

יְרָמִי הַנְּמְעָם בְּצוֹמִי הָּמָרֵי פִּי לְפָּנְוֶךְ צוּר עוֹלְמִים חָלְבִּי וְרָמִי הַנִּמְעָם בְּצוֹמִי הִּמוּר חָלָבִים וְדָמִים · כַּבֵּל הָנְיוֹן לִבִּי אֲשֶׁר עָרְכָהִי וָה עַשֶּׂרָת הַיָּמִים

ש בַּרָש-נָא בִּיוִם זִּרו בִּרְשִׁיבׁ וֹנִבְּנִתְשׁ לְנִים בַּנִיכ פּ בַּחַמָּאת וֹכָאָשָׁם וְכַמִּנְחָה:

אלחינו Unfer Gott und unferer Bater Gott!

(Borb). Wenn ich zu Dir als Abenbspende!)
Anbächtig breite meine Hände,
So mög'o Herr! Dir wohlgefallen
Heut mein Gebet wie Weihranchswallen,
In reiner Unschuld Dir geweiht.
Erhör' mich! Schon ist's Abendzeit!

(Gem.) Und mein Gebet vor Dir eracht' Als Abendspend' einst bargebracht!

(Borb.) Wie würz'ger Hauch, o Weltenhort, Laß gelten meines Mundes Wort; Die Kraft, die heut im Fasten schwand, Für Blut und Fett vom Opferbrand. Nimm was im Herzen fromm sich regt, In dieser Zeit Dir vorgelegt,

(Gem.) Wie Opfergab' und Altarbrände Und wie bes Abends holbe Spende.

VII (Borb.) Laß Heil an Jene heut' ergehen, Die brlinstig auf zu Dir nur sehen. Laß Dich von ihrem Wort' erslehen, Sieh, wie sie betend vor Dir stehen.

¹⁾ Berfaffer: Morbicai b. Geabthat.

שִּׁפָּתְיִם · שִׁעָה לְמַעַקָּדָם וְשַׂהָרֵם בַּבְּכֶּף מְוָפָּקְיִם · שִּׁבְעָחָיִם · שִּׁבְעָחָים יִשִּׂבְעָחָים יִשִּׁבְּתִּם יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחִים יִשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְּעָחְיִם יִּשִּׁבְּעָחְיִם יִּשִּׁבְּעָחְיִם יִּשִּׁבְּעָחְיִם יִּשִּׁבְּעָחָים יִּשִּׁבְעָחָים יִּשִּׁבְּעָחְיִם יִּשִּׁבְּעָחְיִם יִּשְּׁבְּעָחְיִם יִּשִּׁבְּעָחְיִם יִּשְּׁבְּעָם יִּשְּׁבְּעָחְיִם יִּשְּׁבְּעָם יִּשִּׁבְּעָם יִּשְּׁבְּעָם יִּשְּׁבְּעָחְיִם יִּישְּׁבְּעָם יִּשְּבְּעָחְיִם יִּשְּׁבְּעָם יִּשְּׁבְּעָם יִּשְׁבְּעָם יִּשְׁבִּעְם יִּשְׁבְּעָם יִּשְׁבְּעִּם יִּישִּׁבְּעָם יִּבְּעָם יִּבְּעָם יִּבְּבְּבְּעָם יִּשְּׁבְּעָם יִּבְּעָם יִּישִּׁבְּעָם יִּישִּׁבְּבְּעָם יִּישִּׁבְּעִּם יִּישִּׁבְּעָם יִּבְּיִּבְּעָם יִּבְּיִּבְּיִּם יִּישִּׁבְּעָם יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּשְּׁבְּים יִּשְׁבְּבְּים יִּבְּיִּבְּיִים יִּבְּיִּים יִּישְׁבְּים יִּבְּיִּם יִּישִּׁבְּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּיִּבְּים יִּישִּׁבְּים יִּישִּׁבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּיּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּיּבְּיִּבְּיִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּבְּיִּבְּיִים יִּבְּיִּם יִּבְּיִּבְּיִּבְּים יִּבְּבְּבְּבְּיִּבְּיִּים יִּבּים יִּבְּיִּבְּים יִּבּיבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִים יִּבְּיבְּים יִּבְּיבְּים יִּבְּיבְים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְים יִּבְּיִּבְּיִים יִּבְּיבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִּבְּיּבְיּים יִּבְּיִּבְים יִּבְּיִּבְּיִים יִּבְּיִּבְּיִים יִּבְּיִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּים יִּבְּיִּיּבְים יִּיּים יִּבּים בְּיּים בְּיִּים יִּיּבְיּיִּים יִּבְיּים יִּבְּיִ

בַּפַּוִים לִפּוֹ בִּתְפִּלָּתוֹ בָּל־אִישׁי הַשָּׁמִשׁ וְיָעַרִיבּ הַּרִיבּי וְהוֹצֵיא בָיאוֹר צִּרְקִי מֶּרֶם יָבא הַשָּׁמִשׁ וְיָעַרִיבּי שְּׁפַּךְ בַּפַּוִם לִפּוֹ בִּתְפִּלָּתוֹ בָּל־אִישׁי

קּיְנְהָרְיבָ הַקְּרִיב קְרָבְנוֹ לַיִי מִנְחָה: יִשְׁרוֹן עַפְּּוּך יָשִׁיר חַסְּרְּךְּ בְּטוּב לְקַחַ. הַמָּה אָלְיוּ אָזְּנְךְּ וּשְׁמָע וְעִינֶן הְּ פָּקַח. וֹרְאָה כִּי טוּב מִסְחּוֹפֵּף בְּשַׁעָרֵי רַחֲמִיךְּ.

ק וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָרוֹ מִנְחָה: ברב רחמיה אמרי האוִינַה ייַ הגיגי בינה∙ אם

Und laß wie Silber fie fo rein, Das fiebenfach geläutert, fein.

(Gem.) Laß, wie ein Lamm, Dir auserseben. Als Abenbipenb' Dir fein ihr Fleben.

(Borb.) Statt Opfers mein Gebet Dir klinge. Und meinen Feind und Kläger zwinge. Mein Recht ftrahl' auf in lichter Pracht, Eh' fleucht die Sonn' und es wird Nacht. Sieh, jedes Herz ist hier ergossen, Ein Andachtsstrom ist ihm entstossen.

> (Gem.) Und Jeber bringt fich felber heut, Als Spende Dir jur Abendzeit.

(Borb.) In holdem Wort Dein Bolf Dir bringt Das Lob, und Dich voll Dank besingt. O thu' ihm auf ein gnädig Ohr, O schau, wie gern in Deinem Thor, Dem gnadenreich ihm aufgethanen, Es weilt, und laß daran Dich mahnen!

(Gem.) Und gnäbig Du ju ibm Dich wende, Bringt es Dir feine Abentipenbe.

(Werk.) In Deiner Gnabe, Herr, vernimm, Und horch auf mein & Flehens Stimm'. O Du, der thront von Anbeginn, o fänd' ich Gunst nach Deinem Sinn. מִנְחָתִי אֲשֶׁר הָבָאת לְךְּ בְּתְחִנְּה. נִא מָצְאתִי חֵן בָּצִינִיךְ אֶלהֵי מֶהֶה

יֹוַיְהִי בַּעַלֹת הַמִּנְחָה:

יַכַוּן לִבּוֹ לְפָנֵיְךְ בָּמִנְּחָתוֹ בְּעֵת הִקְרִיב אֹתָהּ אָחָר הַמַּיְרָבָּה וָאָחָר הַמַּמְעִים בְּשׁוּבוֹ נַפְשׁוֹ רָצִיחָ. אַהְ יָבֵוּן לִבּוֹ לְפָנֵיְךְ בִּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הִקְרִיב אִתְהּי.

יואת תובת הַמְּנְחָה:

י בּהְיוֹת מִוְבָּחִי וּמִקְּדָשִׁי עַלֹּ--ֹמְכוֹנוֹ וּנְבוּלוֹּ הִיוּ מְכַפְּרִים עָלִיְנוּ בַּשִּׂעִירִים הָעִלִּים לְגוֹרָלוֹּ וְעַמָּה בַאֲשִׁמֵתֵנוּי

ילו חָפֵץ יִי לַהַמִיתִנוּ לא־לָקַח מִיָּדְנוּ עלה וּמִנְחָה:

יי הַּחָנוּנִים יָדַבֵּר עַפְּּךּ יִבַקּשׁ סְלִיחָה בְּלָב טָרי

Der Gabe, die ich reiche bar, D nimm in Gnaben ihrer mahr!

(Gem.) Und nimm, was jett Dir wird geweiht, Wie Spenden an gur Abendzeit.

(Borb.) D Herr, ber nie mit Zorngewalten An seiner Heerbe wollte schalten, Ob Einer viel, ob wenig werth, Du nimmst ihn, wenn er sich bekehrt. Nur daß in vollem Herzensbrang Die ''sspend ihm sich entrang, Er sich anbächtig zu Dir wende.

(Bem.) Das ift bie Borichrift fur bie Spenbe.

(Vorb.) Als noch bestand sest mein Altar, Mein Heiligthum gebauet war, Durch's Loos bas Opfer ward bestimmt, Das sühnend ab die Skuden nimmt.

> (Gem.) Und nun — wollt' und für schwere Schuld Berberben Gott, bann nicht voll Hulb Nähm' Er sie an aus unfren Händen Zur Abendzeit, die Flehensspenden.

Berzeihung fleht in tiefen Schmerzen, Es steht vor Dir hier auf ber Wacht, Und auf dem Posten Tag und Nacht, הְנּוֹ מִתְיַצֵּב עַל־מָצוֹר וְעִמֶר עַלּ־הַמִּשְׁמָר· מְחַלָּה פָּגֵיךּ לְצֵת מִנְחַת עָרֶב וּמִצַפָּה כְפֵר·

יּכִי־אָמַר אַכַפּרָה פָנָיו בַּמִּנָחַה:

יְרוּשָׁלַיְם עִירָךּ בְּגָה וְעָרֶיהַ מִקְּאָהּ אַסוּרִים רְּצִּים פְּחַח וְלַחָפְשִׁי הוֹצֵאּ וְעָרְבָה לַיָי מִנְחָתָם כִּימִי עוֹלָם וְחָשׁוּב וְתִרְצָהּ

יעור פְנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה:

יְּנְהָחֵי יִשְּׂרָאֵל וּנְפּוּצוֹת יְהוּדָה לְקַבֵּץ עוֹד יְרָהְ שָׁנִית חּוֹםף ּ כָּרְעָה עָרְרוֹ תִּרְעָה בָּנָוָה טוֹב הְאַפֵּף יְיָשֵׁב מִצְּרָף וְטָהֵר אָת־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּזְּרָב וְכַכְּכָּפְף ּ יִּוֹהִיוּ לִיי בוּנִישׁי בזוחה:

אל מלך • ויעכר (.440).

פומון. ע"פ תשר"ק ושהמ"ח שלמה כפלים (והוא ר' שלמה כ"ר יהורה הכבלי). לה יי הצרכה הלבשת. כי אמת טשית

Bor Deinem Antlit voller Bangen, Steht es, nach Guhne voll Berlangen.

(Bem.) Es benkt: Ob ich sein Antlitz zu mir wende Durch meines Betens Abendspende.

ורושלים (Borb.) Jerusalem, Dein Heiligthum, Erbau', die Städte rings herum, Die schmachten in der Sklaverei, — O mache die Gedrilckten frei! Und wie einst in der Borwelt Zeit Nimm gnäbig an, was sie geweiht!

(Gem.) Und Dich in Gnaben wieber wende Bu ihres Flehens Abenbspende.

(Borb.) D Jisrael's zerstreute Glieber,
Judah's Bertriebne sammle wieder
Mit ausgestrecktem mächt'gem Arm!
D laß sie weiden ohne Harm,
So wie die Heerde filhet sein Hirt,
Sie sammle, Keines sei verirrt!
Und läutre Du und schmelze aus
Die Schlacken Du aus Jakobs Haus,

(Gem.) Daß sie bem Herrn gur Abenbzeit Die Spenbe reichen, ihm geweiht!

ּוְלְנוּ הַבְּשֶׁת. וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ וּבְפִינוּ אֲרְשֶׁת. נִאַנְוּ הִרְשַׁענוּ וּבְפִינוּ אֲרְשֶׁת. נוֹאַלְנוּ חָמָאנוּ נָא לְנוּ אַל־תְּשֵׁת:

הָעִינוּ אַחַר יִצֶּר. הִעְתְּענוּ דִּין יוֹצֵר. שֶׁלְחַ לא עצר שַחַר וַעָרֶב נצֵר: נוֹאלנוּ

רנו רע הרגל. רשנו אָרק מְעָגָל. קשרנו אַהב הרגל. קשרנו אַהב הרגל. הלקלנו מְטָט גַּלְנָל: נואלנו

צְרַפְנוּ מָקוֹר רָטוֹב. צִמְאוֹן לא קוֹרְטוֹב. פַּצְנוּ רַע לְטוֹב. פָּרָקנוּ על מִלַּחְטֵב: נוֹאלנוּ

על־עָסֶק בּעוּרים. עַוְבנוּ אַלוּף נְעוּרים. סחים בְּבֵן סְעוּרים. סִגוּף עניוּצְעוּרִים: נוֹאלנוּ

ַנְחְנוּ בְּמֶרֶר וּבְמַעל. נוֹאַשְנוּ יְשַׁע מִמְּעל. מֶרְיֵנוּ מָאַם וְנָעל. מִדְּח רְחַמִים נָעל: נוֹאלנוּ לא בְצֶרֶל וּבְיְשֶׁר. לְנוּ נִנְדְּךְ פַּשֵּׁר. כְּחַ

וְיִתְרוֹן הַכְשֵׁר. כַּבִיר הֵן לְפַשׁר: נואלנו

יָם שָּׁם לְגֵשֶׁר. יִשְׂרָאֵל כִּזְקְוָה כְשֶׁר. טַהַרָּה הִוְרַקוֹתְחַשֵּׁר. טָכִיאָה הַשְּׁלִירְוֹתְנַשֵּׁר: נואלנו

חבא חמא וְיגְרַע. חְוֹר אָחוֹר מִרַע. וְכְיּוֹת כַף הַכְּרַע. וְרוֹת חוֹבוֹת מִלְּהִפְּרַע: נוֹאלנוֹ

וְאַתָּה הוּא פּנֶה. וְלֹא בֹוֶה וְענֶה. הַעָם ענִי וּמְענֶה. הַיּוֹם לְטוֹבָה תִּפְנֶה: נוֹאְלנוֹ

ַדְּלָת רֹאשׁ דַּלְתִיך. דְּפֶבֶּתְ הַיּוֹם דְּלְתֵּך. גַּלָה לָה נְאֶלְתָך. וְגוֹנְנָה בִּגְרְלְתֵּך: נואלנו ירש היום חנם. דּגְלִי רְבַע מַחֲנָם. גִּישׁוּת עָהֵיךּ וְחִנּוּנָם. גִּמָל־חֲמֶר חִנָּם: נואלני בְּרְבְּוַע תָשִׁיב בְּמָצוּי. בְּמִקְרָא מְשְׁלְּשׁ בִּפְצוּי. אַחַר גִּמֵר מִצוּי. אֶכל דְצוּי וְרָצוּי: נואלנו

בַלע בֶגָר בֹּגְרים. בְבוֹא חֲמוּץ בְּנָרים.

אָסוֹף אבָרִים אָנוּדִים. אַחַר אָחֵיהֶם אַוְגַּדִּים: מֵאלנו

שַׁהֵּי שוֹבֵן שְּחָקִים. שוּר שִׁנַיִם שְּחוּקִים. לְךָּ לְבַר לְהָקִים. לְהוּקִים בְּקוּקִים נְקוּקִים: נואלנו

בְּרָדְמוֹ מֶרְיִמוֹ מְרוּקִים. מַהֵרְמְחַהמְחְקִּים. הַבְּרִית וְהַתּוֹרוֹת הָקִים. הִוָּכֵר הָעֵרוֹת וְהַחְקִּים: נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לַנִוּ אֵל־תָּשֶׁת:

לך וו הצרקת. אל מלך. ויעבר (.440.)

אַל־־פָבא בָּמִשְׁפָט עַמָּנוּ כִּי לֹא יִצְרַק לְפָנֵיְךְ בָרְיֹּ־חָי: יְחִי וְיַ אֵלהִינוּ עַמֶּנְוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עָם אֲבֹחִינוּ אַל־יַעַוְבֵנוּ וְאַל יִפִּשְׁנוּ וְיַ לְאָרֶךְ יָמִים: יְחִי כְבוֹר וְיָ לְעוֹלָם וִשְּׂמַח וְיָ בְּמַעשִּׁיו:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי. יי הושיעה. סלח נא. הטה. כי לא על. יי שמעה (\$.176.) אַלהַונוּ וָאלהֵי אֲבוֹהַינוּ

עקרה. ע״פ א״ב. וש״המח בנימין בר זרח חזק. אָמוּנִים בָּנִי מַאָּמִינִים הַנָּאָמֶנִים בּּבָרִיחֶךּ. בָּאִים לִקּר

= 1 1st Jr

אלרונו Unser Gott und unserer Bäter Gott!

(Gem.) Die Glaubenstreu'n, entstammt bem Glaubenshorte, ')
Dem Bunde treu, stehn sie an Deiner Pforte,

¹⁾ Berfaffer: R. Binjamin b. Serach.

וְלְכָּרְעֵ בְּסָפֵּי חָצֵרוֹמֶיְךּ נִעִים בִּחְפִּלְּה וּמִחְפַּקְּקִים בְּכִּרִיעָה. הּפְּקִים שְּעָרֶיְהְ וְאִמְרִים אֲדֹנְי שְּמֶעְרִיה בְּפִּלְּה וְמִיְפָּקְּקִם בְּנִייְתָה הִפְּקִרִה עָבְיּה וְמִיְבָּיִ בְּפִּוְבְּיִי בְּשָׁרָה וְמִיְבָּיִ בְּפִוְּבְיִי בְּשָׁרִה עִּלְה בְּנִיְיִם עֲלָרִה עִּלְה בְּנִיּיְרִם עֲלְרָה עִּלְה בְּנִיּיְרִם עֲלְרָבְּת מִנְיְה מִנְיְרִה עָלְה בְּנִיּיְתוֹ בְּעָלָח רְוּחַ נִשְׁבְּרָה עִּיִים אֲשֶׁר עַלְּה בְּנִיתְם בְּנִיהְם אֲשֶׁר עַלְּה בְּנִיתְם בְּנִיתְם בְּנִיתְם בְּעָלָח רְוּחָ בִּעְלָח בְּנִיתְם בְּנִיתְם אֲשֶׁר עַלְּה בְּנִייְרִם עְּלְבְּר בְּנִייְתוֹ בְּעָלָח בְּנִייְתוֹ בְּעָלְח בְּנִייְתוֹ בְּעָבְיּה מִנְּיִבְּה בְּנִייְתוֹ בְּעָבְּיוֹ וְמִיּבְּיְרְבְּנוֹ עְּלְבְּר בְּנִייְתוֹ בְּעָבְיִי בְּשְׁאוֹ בְּנִייְתוֹ בְּעָבְיוֹ בְּעְבְּיִם בְּנִייְתוֹ בְּעָבְיִי בְּעְבְּיִם בְּנִייְתוֹ בְּעָבְייִ בְּיִבְּיִם בְּנִייְתוֹ בְּעָבְיִי בְּעְבְיִי בְּיִבְיִים וְנִינְיִים וְנִינְיִם וְנִינְיִם וְנִינְיִם בְּנִייְתוֹ בְּעָבְיִי בְּשְׁמִי בְּנִייְתוֹ בְּנִייְתוֹ בְּעְבְּיִי בְּשְׁמִים בְּנִייְתוֹ בְּשְּבְּיוֹ בְּעְבְּיִם בְּנִינְיְם בְּנִייְתוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעְבְּיִים בְּנִייְרְם בְּנִינְיְיִים בְּנִינְיוֹן בְּעָּבְּיוֹ וְבְּיִבְּיִים בְּנִייְתוֹ בְּיִבְּיִים וּעִּיבְּיִים בְּנִייְרִתוֹ בְּבְיִיתְוֹים בְּנִייְרְם בְּבְּיוֹבְיי בְּבִייִם מִּנְיִיְיִים בְּנִינְיְרִי בְּיִבְּיוֹבְיי בְּיִבְּיוֹים בְּנִינְיְיִים בְּנִינְיְיִים בְּיִים מִּנְיְיִיבְּיי בְּיִבְּיוֹים בְּעִיבְייִים מְּנְבְיוֹבְיי בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיִים בְּעְבְּיוֹ בְּיִבְייִים בְּנִינְיְיִים בְּנְבְּיִים בְּיִנְיְיְיִים בְּנִינְהְיִים בְּבְּיוֹבְייִים בְּיִּנְיבְייִים בְּיִבְּיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְייִים בְּיִבְּיוֹבְייִים בְּיִינְיְיִים בְּנְבְיוֹבְייִים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְיים בְּבְּיוֹבְייִים בְּיוּבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיים בְּיּבְיוֹם בְּיוּבְיים בְּיוּבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיי בְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּבְיוּתְיוֹם בְּבְּיוּתְם בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוּתְם בְּיוֹים בְּיוּתְם בְּיוֹים בְּיוּבְיוֹים בְּיוֹים בְּבְּים

Tieffeufzend im Gebet, gefnickt, gebeugt, An Deine Thur fie flopfen: Berr, bor' uns geneigt!

Ihr Opfer ist ihr tiefgebengter Sim, Statt Spende reichen sie Dir Wehmuth hin. Wenn sie der Opfrung auf Morijah benken, Den Blick hin, wie auf Spenden, wolle lenken,

Die Ward das Holz auf den Altar geschichtet, Wie Alles war zum Opfern zugerichtet, Jizhak gesesselt, daß er sich nicht rühre, Der Stahl geschärft, daß Todesskreich er sühre.

> Der Knabe willig liegt und tobtbereit; Der Bater rüstet sich mit Freudigseit, Als führt' ben Sohn er hin zur Hochzeit Lust, Wie zu ber Braut Empfang hebt sich bes Sohnes Brust.

Wenn dieses frommen Werkes Deine Sprossen Gebenken, sei Dein Schirm und Heil erschlossen.
Der Widder, der im Waldgezweig klieb hangen, — Um ihn laß Sühnung Deine Schaar erlangen! — —

Sein Opfer nahmst Du an, hast ihm geschworen, Daß seine Sprößlinge Du wollest mehren,

קרושים: שֶּעִיתָ נִיחחוֹ וְנִשְּבְּעָהָ לֹוּ חּוֹלְרוֹמִיוֹ לְחַרְבּוֹח וְשַׁעַר אִיְבִיוֹ לְהַנְחִילוּ בְּהַר יִיְ יִרְאָה וּלְבָנְיוֹ יִהִּי מַחְסָה ּ נְּקְרָא שֵׁם הַפָּקוֹם הַר יִיְ יִרְאָה וּלְבָנְיוֹ יִהִּי מַחְסָה ּ נְקְרָא שֵׁם הַפָּקוֹם הַר יִי יִרְאָה על־־שִׁם הַפִּעִשְׁה: וְדִירְיוֹ הִיוֹם בַּצֵּר וּכְמָצוֹק בְּעָמִרָם מִעוֹּדִי מְחָנִיִּ בְּרַבְּיִם וּרְפּוּת יְדָם נוֹשְׂאִי לְּךְ עִינִים בְּנֵר לָב מַעַנְבּ וְנִבְּיִם וְּרְפּוּת יְדָם נִיחֹחַ וְחַוֹּק רְפִיוֹנָם: חִיוֹ וּנְפּוּצוֹחֵיהֶם מְּעַבְּים וְנִדְּחִיהֶם הָּאָאֵסוֹף וְחַוֹּק רְפִיוֹנָם: חִיוֹ וּנְפּוּצוֹחִיהֶם מְּתַבְּעָר הָבְּיִהְם הְּבַּקְשׁ וּנְוִיהָם הְּעִבּוֹי בְּרִבּיהָם הְבַּקְשׁ וּנְוִיהָם הְּעִבְּיִבְּי הַמְּלְהִיהם בְּשְׁבִּילְ בְּרָבְי הָם הְבִּקְשׁ וּנְוִיהָם וְּשִׁבְּאֹל וְבְּרָב וְנִבְּי הָם לְעוֹלְם לְבַרֶּךְ הַמְּבְּר הָמָּם יִהִיוֹ לָךְ לְעִם וְאַהָּה וְתִּקְלֹך עֵלִיהָם לְעוֹלְם לְבַרֶּךְ הִנְּבְּי הַמָּח יִהִיוֹ לָךְ לְעִם וְאַהָּה וְתִּשְׁכִּנִם לְנִבְּרְים וְאַהָּה וְמִילְּלָם לְבַּרְּדּ הִמְשְׁר וְנִשְׁבְּע לִיהָם לְעוֹלְם לְבַרֶּךְ הִנְבְּיה הִמְּבְּ וֹיִנְיִם וְּבִּיתְּם וְאַלְּהִים:

אל מלך. ויעכר (3.440.)

דְּלְונוּ מָאר: זָבָרֵנוּ יִיָּ בִּרְצוֹן עַמֶּןךְ כִּי מֵעוֹלָם הַמָּה: אַל תִּוֹכָּר־ לְנוּ עַוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵּר יְקַדְּמְוּנְוּ רַחַמֵּיךְ כִּי זְבָרֵנוּ מָאר: זָבָרֵנוּ יִיִּ בִּרְצוֹן עַמֶּןךְ פָּקְרֵנוּ בִּישׁוּעָתֵּךְ: זְכוֹר

Und sedes Leid von ihnen wollest wehren, Sie sollten siegreich stehn in Feindes Thoren. — D schau' es an in Deinen Gotteshöhen, Und Schutz und Heil den Kindern laß ersteben! Der Ort genannt ward Berg der Offenbarung Für alle Zeit zu treuer Hut und Wahrung.

Stehn Deine Lieben bent vor Dir bedrängt, Mit wankem Knie, die Hände matt gesenkt, Das Aug' auf Dich gewandt, o laß ihr Wort Rein klingen Dir, sei ihrer Ohnmacht Hort.

Berstreute sammle, nach Berstoßnen schaue. Berirre suche, Deine Stätte baue! Laß ruhig sie auf Deinem Berge wohnen! Mögst Du allein als Herr ob ihnen thronen, Daß sie als Deine Schaar Dir sein zu eigen, Daß als ihr Gott Du mögest Dich bezeigen!

ner Gnaden; denn sie sind von Ewigkeit her. Gedenk' uns nicht die Sünden der Früheren; eilends mög' uns entgegen kommen Dein Erbarmen; denn wir sind sehr verkümmert. Gedenk' unser, Ewisger! in der Deinem Volke zugewandten Huld, such' uns heim mit

a state Va

עָרָתְּהְ קְנְיִתְ קָּרֶם נְּאֵלְהָ שֵׁבֶט נַחַלְּחְךְּ הַרְצִיּזֹן זְהְ שְּבְנִהְ בּוֹ: זְכוֹר יִיְ לִבְנִי אֲדוֹם אָת־יוֹם יְהוּשָׁלְיִם הָאמְרִים לְנָצְח: זְכוֹר יִי לִבְנִי אֲדוֹם אָת־יוֹם יְהוּשָׁלְיִם הָאמְרִים עָרוּ עָר הַיְסוֹר בָּהּ: אַמָּח חָקוֹם הְרַהֵם צִיּזֹן בִּי עָתְּ לְחָנְהָ בִּי בָא מוֹצִר: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וּלִישָּׁרָאל עַבְּרָיְהָם לְּיִצְחָק וּלִישְׁרָא לְחָבְּרִהְ אַשֶּׁר גִשְׁבְּעִתְ לָהָם כָּךְ וֹחְבָּר אֲלֵהָם אַרְבָּה אָתְר בְּעַבְרָיְהם לִיצְרָהְם לִיצְרָהְם לִּיְבָּהְיִם בְּוֹיִם לְּנִבְרְהְם לִיצְרָהְם לְּנִבְּרְיְהְם וְנְחַלֹּוֹ לְעַלָּם: וִכֹּר לַעַבְּרִיְהְ לְאַבְּרָהְם זְּאָרְ וְשְׁעוֹ אֵתְּ וְשִׁבְּוֹ וְנִחְלוֹּ לְעַלָּם: וִכֹר לַעַבְּרִיְהְ לְאַבְרָהְם וְנִחְלוֹּ לְעַלָּם: וִכֹר לַעַבְרִיְהְ לְאַבְּרְהְם וְצִּלְ הְשִׁעוֹ לִנְכָּם וְנְחַלוֹּ לְעִלְם: וִבְּיִר לְשִׁבְּיִם הַוֹּח וְאָל רְשְׁעוֹ לִיצְבְּרָהְם וְנִחְלוֹ לִעְלָם: וִנְחַלְּוֹ הִעְּבִר אָלְהְיִים בְּוֹיִם וְנְחָלוֹ וְעִלְבְרָהְם וְנִחְלוֹ וְעִלְם: וְנְחַלוֹּ לְעִבְּרְיְהְם וְּעִלְּהְם וְנִחְלוֹ וְעִבְרָהְם וְנִיּלְבְּיִבְּיִם וְנִחְלוֹ וְעָבְּרְהְם אָל מְשִׁי הָעָם הַוֹּח וְאָל הְשִׁים וֹנְחָל וֹלְנִיתְּקְב. אֵל מִבְּין אָל מְשְׁי הָעָם הַוֹּח וְאָל הְשִׁים וְנִבְּלְתִים וְבִּי אַלְם וְשִׁי הָעָם הְּחִל וְמָשִׁי הְעָם בִּוֹים וְנִיתְלְב. אֵל מִבְּים מִּוֹב וֹנְיִים לְבּי אֵבְירְהְם וְיִנְיִם לְבּי אַל מִּשְׁי הָעָם הְּיִבְּים הְנִים הְבֹּי הָעִים בְּבּי הִּיִים בְּבּי הַשְּבִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִיים בְּיִים בְּיִים בְּבִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּיִים בְּעִים הְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּיִים בְּעִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּיִים בְּעִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִ

וַאָשֶׁר חָשָׁאנו: הַשְּׁר נוּאַלְנוּ וַאָשֵׁר חָטָאנוּ: יוֹבֵּיּ

חַטְאנו צוּרְנוּ סְלַח לְנוּ יוּצְרֵנוּ:

Deiner Hülfe. Gebenke Deiner Gemeinde, die Du Dir geeignet in der Vorzeit, die Du erlöst zum Stamme Deines Besitzes, des Zijonsberges, auf dem Du Deinen Sitz genommen. Gedenk', Ewiger, der Zuneigung zu Jeruschalajim, der Liebe zu Zijon verziß nicht ewiglich. Gedenk', Ewiger! den Söhnen Edoms den Tag Jeruschalajims, jenen, die sprachen: Wühlet, wühlet bis auf den Grund darin! Du wirst aufstehen, Dich Zijons erbarmen; denn es ist Zeit, es zu begnadigen; denn die Frist ist gekommen. Gedenke dem Abraham, Jizchak und Jisrael, Deinen Knechten, denen Du einen Schwur gethan bei Dir, und sprachest zu ihnen: Wehren will ich euren Samen, wie die Sterne des Himmels; und dieses ganze Land, das ich verheißen, werd' ich geben eurem Samen, daß sie es besitzen auf ewig. Gedenke Deinen Knechten, Abraham, Jizchak und Jaalob; wende Dich nicht zur Hartnäckigsteit dieses Vokes und zu seinem Frevel und zu seiner Sündigkeit.

be'(Bort u. Gen.) D laß es uns nicht zur Gunbe gereichen,

baß wir' thöricht gewesen und gefehlt!

(Yorb. n. Gem.) Gefündigt haben wir, unfer Hort! Berszeih' uns, unfer Schöpfer.

יְכוֹר לְנִוּ כִּרִית אָכוֹת כַּאַשֶּׁר אָטַרְהָּ וְזָכַרְהִּ אִתּ־-כִּרִיתִי בָּרִיתִי יִעַקְב וְאַף אָת--כָּרִיתִי יִצְּדָּק וְאַף אָת--כִּרִיתִי אָבָרָהָם אָזָכּר וָהָאָרֶץ אָזִכּר:

וְכּוֹר לְנִוֹ בְּרִית רְאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמֵרְהָּי וְנְכַּרְהִּיּי לְחֶבּ בְּרִית רָאשׁוֹנִים אָשֶׁר הוֹצֵיאתִי אוֹחָם מֵאָרֶץ מְצְרֵים לְעִינֵי הַנּוֹים לְהִיוֹרת לְהָם לֵאלְהִים אַנִּי וְיִ: עֲשֵּׁר עְפָּוְנוֹ בְּמָה שָׁהִבְּשַׁחְמְּנוֹ וְאַף נַּם וֹאַת בּהְיוֹחָם בְּאֲרֵץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְחִים וְלֹא נְעַלְתִּים לְכַלֹתְם לְבַלֹתְם לֹא מְאַסְחִים וְלֹא נְעַלְתִּים לְכַלֹתְם לְבַלֹתְם לִּיְבְּרִיתִי אָתָּם כִּי אָנִי יִיָ אֶלְהִיהָם:

בַחוּם יָיָ אֶלֹהֶיךּ לֹא יַרְפָּךּ וְלֹא יַשְׁחִיתֵנוּ כְּסָה שֶׁבָּחוּב · בִּי אֵל בחוּם יָיָ אֶלֹהֶיךּ לֹא יַרְפָּךּ וְלֹא יַשְׁחִיתֵנוּ כְּסָה שֶׁבָּחוּב · כִּי אֵל

Ind Ich werbe benken meines Bundes mit Jaakob, und anch meisnes Bundes mit Jizchak und auch meines Bundes mit Abraham werd' Ich denken und des Landes denken. — Gedenk' uns des Bundes mit den Früheren, wie Du verheißen: Und Ich werde ihnen gedenken den Bund mit den Früheren, die Ich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Bölker, daß Ich ihnen zum Gott werde; Ich der Ewige. — Thue mit uns, wie Du uns versichert: Und auch noch dann, wenn sie sind im Lande ihrer Feinde, verachte und verwerf' Ich sie nicht, sie aufzureiben, zu brechen meinen Bund mit ihnen. Denn Ich din der Ewige, ihr Gott. — Erbarme Dich über uns und verderb' uns nicht, wie es heißt: Denn ein barmherziger Gott ist der Ewige, dein Gott. Er läßt nicht von dir und verderbt dich nicht und vergißt

בְּרִית אֲבוֹתֶיך אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְהָם: מל אֶרִז־לְבְבֵנוּ לְאַהַבָּה אֶח־שְׁמֶךְ בִּשְׁבָּע לְהָם: מל אֶרִז־לְבְבָּנוּ לְבָבְּךְ וְאָתִ־לְבַב וֹרֵעֶךְ לְאַהַבָּה אֶבִייִ אֶלְהֵיךְ בְּבְּלִר וְמְשָׁם יִקְּהָדְ שְׁבוֹתֵוּ וְרַחֲמֶךְ וְשְׁב לְבָבְּךְ וִבְּלֶלְ־נִּפְשְׁהְ לְמַעֵן חַיֵּיְךְ: הָשִׁב שְבוּתֵוּ וְרַחֲמֶןךְ וְשְׁב לְבָבְּךְ וִבְּלֶבְיְרְ וִיְשָׁב יִיְ אֵלְהֵיךְ אָמִרְייִי אֶלְהָיךְ שְׁמָתוּ לְבָבְּךְ וִבְּלֶבְיְרְ וְמִשְׁם יִקְבָּרְ וְבְּבְּלְרְ וְמְשָׁב וְנְחָמֶןךְ וְשְׁבִּ לְנוּ מְשָׁמְינוּ בְּמָה שֶׁבְּחוּב וּבְּשְׁהָים מְשְׁם אָתְרִייְ אֵלְהָוּךְ לְמַעְנִי וְהָמַאְרֵיך אָמְרָּיךְ וְמִשְׁם יִקְהָבְּר וְבְּבְּלְר וְמִשְׁבְּי וְבְּמְבוּ וְבְּבְּלְיךְ שְׁמָתוּ מְשָׁמְינוּ לְמַעַנְּךְ בַּאְשֶׁר אָמֶרְנִיךְ לְבָבְרְ וּבְּבְלִיךְ בְּמְבוּ הִוּא מֹהָה מְשְׁר: מְחֵה מְשְׁבְיוֹ וְחַמֵּאְרֵי וְחַמֵּאְרֵיךְ לְצְבִיךְ לִבְּבְּר וְבְּבְּלִיךְ לְמָעֵנְי וְחַמַּאִרְיִיךְ לֹא אָוְפֵּר: מְחֵה פְשָׁצְינוּ מְשְׁעֵינִוּ לְמַעַנְיְ וְחַמַּאִרְיִן הְמִשְׁרָ לְמָעִנִי וְחַמַּאִרְיִן הְּלְבְּיִ לְּא אָוֹפְר: מְחָה מְשְׁרִי וְחַמֵּארִין בְּבְּלִים בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּלִים בְּבְּבְּיוֹ בְּמְבִיי וְחַמֵּארְיִם לְבָּבְּר וֹבְּשְׁתְיִבּי לְמָעַנִי וְחַמַּאבְיוֹךְ לֹא אָוֹבְי לִא מְנִינוּ לְמַעַנִי וְחַמַּאבְיי וְחַמַּאבְר בְּבְּלְבְי לִבְּיִבְי לְּבִּי בְּיִים בְּבְּיִבְּי וְחַמָּאבְייוֹן לְּיִבְּיִי בְּיִבְּיוֹי וְחַמַּאבְייוּ לְמְעִינִי וְחַמַּאבְייִן לְּא אָוֹיִר לְמְעִנִיי וְחַמַּאבְייִן לְּבִי בְּבְּיִבְּי לִּיִבְי וְחִבְּיִי בְּבְּבְּיוֹ בְּיִים בְּיִבְי וְבִּיְבְיִי וְחַמָּאבְיוֹב לְּמְבִיי וְחָמָשִׁייִין בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיִי וְשְׁבָּי וְבִּיּעוֹנִי וְּבְּבְיּי בְּבְּיִבְּיוֹי בְּבְּיִבְּי בְּבְּיבְּיוֹ בְּבְּי בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוּ בְבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוּ בְּיִבְּי וְבְּבְּבְּבוּ בְּבְבּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבוּי בְּבְּבְבּי בְּבְּבְּבוּי בְּבְּבְיבוּ בְּבְּבוּי בְּבְּבְּבוּי בְּבְּבְּבוּי בְּנְבְּיוּ בְּבְּבוּבוּי בְּבְּבוּי בְּבּיבְיוּ בְּעִבְּיוֹ בְּעְבְּיוֹ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּיוּבְיוֹי בְּבְּבְּבוּי בְּבְּבְּבוּבוּיוּ בְּבְּבְּבְּבוּים בְּבּי בְּבְבְּבְבוּיוּים בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּב

nicht ben Bund mit beinen Batern, ben Er ihnen beschworen. --Deffne unfer Berg, zu lieben Deinen Namen, wie es heißt: Und es wird öffnen der Ewige, bein Gott, bein Berg und bas Berg beines Samens, zu lieben ben Ewigen, beinen Gott, mit beinem ganzen Herzen und beiner ganzen Seele um beines Lebens willen. - Führe zurud unsere Vertriebenen und erbarme Dich unser, wie es heißt: Und es wird zurückehren ber Ewige, bein Gott, zu beinen Bertriebenen und sich bein erbarmen, zurückfehren und bich fammeln aus allen Bölkern, bahin bich zerstreuet hat ber Ewige, bein Gott. — Sammle unsere Verstoßenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von dir sein wird am Ente bes Himmels von bort wird Er bich sammeln, ber Ewige, bein Gott, und von bort bich holen. — Lasse Dich von uns finden, wenn wir Dich suchen, wie es heißt: Und bu wirst suchen von bort ben Ewigen, beinen Gott, und bu wirst ihn finten, wenn bu nach ihm verlangest mit beinem ganzen Berzen und beiner ganzen Seele. -Losch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: 3ch, 3ch bin es, ber ablöscht beine Miffethaten um meinetwillen בָּעַב וְכָעָנָן בַּאֲשֶׁר אָמַרְהָּ מָחִיתִי בָעב פְּשָׁעִיהּ וְכָעָנָן בַּאֲשֶׁר אָמַרְהָּ מָחִיתִי בָעב פְּשָׁעִיהּ וְכָּשָׂלָג חַמַּאתִיהּ שְׁבָּחוּב לְכוּ נָא וְנִנְכְּחָה יאִמַר יֵיִ אִם יִהְיּוּ וְבַשְּׁלָּג יַלְבִּינוּ אָם יַאִּקִימוּ כַּחּוֹלְע וְנִנְכְחָה יאִמַר יֵיִ אִם יִהְיּוּ בַּשְּׂלָג יַלְבִּינוּ מִים מְחוֹרִים וְמַהַרְנוּ כְּמּוֹלְע שְׁבָּחוּב מִינִם מְחוֹרִים וְמַהַרְנוּ כְּמּוֹלְע שְׁבָּחוּב וְמִבְּלֹינִ מְיִם מְחוֹרִים וְמַהַרְנוּ כְּמָה שֻׁבָּחוֹב מִבּל חֲמָאֵרוּב וְמַבְּלְתְּה בְּעָבְים מִיּמְם מְכִּל חַמָּאַרוּב וְמַבְּרוּב וְמַבְּרוּב מְכִּלְּתְּב בִּיוֹם הַיָּיָה וְמַבְּרוּנִ בְּמָה שֶׁבְּחוֹב מִיּחְנוּ בְּמָה מְפִבְּחְ מִּבְּלְחְרּ בְּמָה וְמַבְּרְנוּ בְּמָה שְׁבְּחוֹב בְּנִית מְּבְּלְּחְרּ בִּיִּת הְפִּבְּתְחִים אָל הַר מְקְרְשִׁי וְיִשְׁמַחְמִים בְּבִית הְפִּבְּתְּה יְכָּבְּר וְמִבְּלְחְרּ בִּיתְים אָל הַר מְקְרְשִׁי וְישִׁמַחְמוּ בִּי בִיּחִ הְפִּבְּתְּרְ בִּיתְרִים וְמִבְּרִוּ בְּנִיתְ מִיּבְּבְּתְרִים וְנְבְּתְּחִיהָם אָל הַר מְקְרְשִׁי וְיִשְׁמַחְמִים בְּנִית מִיּבְם וְנִבְיִיתְּם אָל הַר מְּבְיּתְוֹים בְּיִבְיח בְּיִבְית מִוֹלּמִיהְם וְוֹבְחִיהְם לְּנִבְיוֹ עִל מִוֹבְּחִי בִּית מִילְם בְּיִבְיוֹ עִיבְּרְ בִּיִּיתְ שִּבְּרְרִים וְבִּבִית וְבִיּבְיחִי בִּיתְים אָּל בְּר וְבְּבִיתוֹ עִבּית מְּבִּית מִיבְּים בְּיִבְית מִיבְּית מִיבְּרְב בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְיִים בְּיִבְּית בִּית בִּיִּבְיוֹ בְּיִבְייִים וְבִּיתְים בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹי בִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְית בְּבִית בְּבִית בְּבִּים בְּבְּיִם בְּעִב בְּבִית בְּיִבְּיוֹ בְּבִית בְּבִית בְּבְּיוֹים בְּיִבְים בְּיוֹב בְּבִית בְּבִּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיבְּם בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיוֹב בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבּים בְּים בְּיבְּים בְּים בְּיִבּם בְּיִבְּים בְּיוּבּים בְּיִים בְּיִבּים בְּבְּיוֹם בְּיִבּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִבְּים בּיוּבְיוּם בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִּים בְּבְּים בְּיִבּם בְּיִים בְּיוּם בְּיִבְיוּים בְּיִבְּיוּים בְּיִבּים בְּיִּים בְּיוֹים בְּים

und beiner Günden gebent' 3ch nicht. Lösch' unsere Missethaten ab wie Wolf' und Nebel entfleucht, wie Du verheißen: Ich habe wie Gewilf abgeloscht beine Missethaten und wie Wolfendunst beine Gunben. Rehre zu mir gurud, benn 3ch habe bich erlöft. - Lag unfere Sunden weiß werden wie Schnee und Wolle, wie es heißt: Bohlan, wir wollen mit einander es ausmachen! spricht ber Ewige: Wenn eure Sünden sind wie Purpur, - wie Schnee sollen sie weiß werben; und sind sie roth wie ber Bur= purschnecke Saft, — wie Wolle sollen sie (weiß) werben. — Spreng' auf uns reines Waffer und reinige uns, wie es heißt: Und Ich werbe auf euch sprengen reines Wasser, baß ihr rein Bon all euren Unreinheiten und all euren Bögen werbe Ich euch reinigen. — Bergieb unsere Sunden an diesem Tage und reinige uns, wie es heißt: Denn an biesem Tage fühnt Er euch, um euch zu reinigen; von all euren Sünden follt ihr vor bem Ewigen rein werben. — Bring' uns nach Deinem heiligen Berge, und erfreu' uns in Deinem Bethause, wie es heißt: Und 3ch bringe fie nach meinem beiligen Berge, und erfrene fie in meinem Bethause. Ihre Ganz= und Schlachtopfer sollen zum Wohlgefallen fein auf meinem Altare; benn mein Saus wird ein Bethaus genannt werben für alle Bölfer. -

a support

יין שמע קולנו יי אלחינו חום ורחם עלינו וקבל ברחמים וכרצון אח־הפלחנו:

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקרם:

יַ אַמְרִינוּ הַאָּוְינָה יַ בִּינָה הָנִינְנוּ יִהִיוּ לְרָצוֹן אַמְרִי פִינוּ וְהָנִיוֹן לִבְּנוּ לְפָנִיְךּ יִי צוֹרְנוּ וְגוֹאָלֵנוּ: אַל חְשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנִיְךּ וְרוּחַ קְרְשִׁךְּ אַל חִפְּן מִמְּנוּ: אַל חַשְּלִיכֵנוּ לְצֵח וִקְנָה כָּכְלוֹת כּחֵנוּ אַל חַעוֹבְנוּ: אַל חַעוֹבְנוּ: אַל חִרְחַק מִמְנוּ: עַשָּׁה עִפְּנוּ אוֹת תַעוֹבְנוּ יִי אָלהִינוּ אֵל חִרְחַק מִמְנוּ: עַשָּׁה עִפְּנוּ אוֹת לְטוֹבָר וִיִּרְאוּ שוּנְאִינוּ וְיִבְשׁוּ כִּי אַתְּה יַיְ אַתְּרֹה יִי אַלְּהִינוּ וְיִרְאוּ שוֹנְאִינוּ וְיִבְשׁוּ כִּי אַתְּה תַעַנָּה אַרְנִי אֵלֹהִינוּ: וְנִרְאוֹ שִּׁרְנִי אִלְּהִינוּ אַתְּה תַעַנָּה אַרְנִי אֵלְהִינוּ: כִּי לְּךְ יִי הוּחְלְנוּ אַתְּה תַעַנָּה אַרְנִי אֵלְהִינוּ:

Vou (Vorb. 11. Gem.) Hör' unsere Stimme, Ewiger, unser Gott! sei schonend und erbarme Dich unser, und nimm in Barm= herzigkeit und Gnade unser Gebet an.

השיבט (Vorb. n. Gem.) Führ' uns zu Dir, Ewiger! zurück, daß wir umkehren. Ernene unsere Tage wie vordem.

Wundes und das Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Hort und Erlöser! Wirf uns nicht hinweg aus Deinem Angesichte, und den Geist Deiner Heiligung nimm nicht von uns. Wirf uns nicht weg zur Zeit des Alters, wenn schwindet unsere Krast, verlaß uns nicht. Verlaß uns nicht, unser Gott! entserne Dich nicht von uns. Thu' an uns ein Zeichen zum Guten, daß es sehen unsere Feinde und beschämt seien, daß Du, o Ewiger! uns beigestanden und uns getröstet. Denn auf Dich, Ewiger! harren wir. Du wirst erhören, o Herr, unser Gott!

ה' אַלהַינוּ וַאלהֵי אָבוֹחֵינוּ:

אַל תַּעוְבֵנוּ וְאַל תִּטְשֵׁנוּ וְאַל תַּכְלִימְנוּ וְאַל תַּעְבְנוּ וְאַל תַּעְבְנוּ וְאָל תַּעְבְנוּ וְאָל תַּעְבְנוּ וְאָל תַּעְבְנוּ וְאָל תַּעְבְנוּ וְאָל תַּעְבְנוּ וְאָל תַּעְבְנוּ וְיִבְּנוּ וְיִבְּנוּ וְיִבְּנִוּ וְיִבְּנִוּ וְיִבְּנִוּ וְיִבְּנִוּ וְיִבְּנִוּ וְיִבְּנִוּ וְיִבְּנִוּ וְיִבְּנִוּ וְתִּסְלַח (נ״א יחכפר) לַעוֹנְיְנוּ כִּכְּחוּב אֵלֶיךְ בָּגְאָמָח וּבְלֵב שְׁלֵם וּוֹלְ וְתִסְלַח (נ״א יחכפר) לַעוֹנִינוּ כִּכְּחוּב בְּיִבְיִר הָבְּרוֹנְינוּ כִּבְּחוּב בְּיִבְרִי בְּבְּרוּב וְיִי וְסְלַחְם לַעוֹנִי כִּי רַב בְּרבר בְּיִבְּרִי בְּרָשְׁךְּ וְמִעְן שִׁמְּךּ יִיְ וְסְלַחְם לַעוֹנִי כִּי רַב בְּרבר בְּרִי בְּרָשְׁךְּ לְמַען שִׁמְדּ יִיְ וְסְלַחְם לַעוֹנִי כִּי רַב

ח׳ אֱלֹהַינוּ וַאלֹהֵי אָבוֹתִינוּ:

סְלַח לָנוּי מְחֵל לְנוּי כַּפֶּר לְנוּ:

אָנוּ כָנֶיְךּ וְאַחָּה אָכִינוּ: אָנוּ קִּחָלִךּ וְאַחָּה חֶלֵּקְנוּ: אָנוּ צֹאנְךּ וְאַחַּה רוֵעְנוּ: כי אָנו עַפָּך וְאַפָּח אֱלֹחֵינוּ . אָנוֹ עַבָּרֶיִךְ וְאַפָּח אֲדוֹנֵינוּ. אָנוּ נַחַלְּחָךְ וִאַפָּח גוֹרָלֵנִוּ:

אלהינו (Borb.) Uufer Gott und unferer Bäter Gott!

Berlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beschäm' uns nicht! Brich nicht Deinen Bund mit uns, bringe uns zu Deiner Lehre hin, lehr' uns Deine Gebote, zeig' uns Deine Wege, neig' unser Herz, Deinen Namen zu fürchten, und öffne unser Herz Deiner Liebe, daß wir zurücktehren zu Dir in Wahrheit und mit voller Seele. Um Deines großen Namens willen vergieb und verzeih' unsere Sünden, wie es heißt in Deinem heiligen Worte: Um Deines Namens willen, Ewiger! verzeihe meine Sünde, ob sie auch groß ist.

אלהינו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott!
מלחינו Derzeih', vergieb und sühn' uns.

Denn wir sind Dein Bolf und Du unser Gott, Wir Deine Kinder, Du unser Bater, Wir Deine Knechte, Du unser Herr, Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil, Wir Deine Erbe, Du unser Loos, Wir Deine Heerde, Du unser Hirt, אָנוּ פִעְלָּחָךּ וְאַפָּה ווֹצְרֵנוּ:

אָנוּ כַרְמִךּ וְאַחָּת נוֹשְרְנוּ.

יי אָנוּ סִגְלַּתְּדְּ וְאָחָה קַרוֹבְנְוּ:

אָנוּ בַעְנְתָךּ וְאַמָּה דוֹבִינוּ:

:אָנוּ מאָמִירֶיךּ וְאַקָּר מאָמִירְנוּ

יאָנוּ עַמָּך וְאַחָּהַ מַלְכֵנִוּ

י אָנוּ עוֹי פָנִים וְאַחָּה רַחוּם וְחַנּוּן אָנוּ קשׁי עוֹרָה אָנוּ עוֹבֵר עוֹבֵר וְאַחָּה הוּא וְשְׁנוֹתְיךְ לֹא יִקְמוּ:

ח אָנָא חָכָא לְפָנִיְךְ חִפִּלְחִנוּ וְאַל חִחַעַלַם מִחְתַּנְחֵנוּ
שׁאִין אַנְחְנוּ עַוִּי פָנִים וּקְשִׁי־עְרֶךְ לוֹמֵר לְפָנִיְךְ יִאָלחֵינוּ
שׁאִין אַנְחְנוּ עַזִּי פָנִים וּקְשִׁי־עְרֶךְ לוֹמֵר לְפָנִיְךְ יִי אֵלחֵינוּ
שׁאַין אַנְחְנוּ עַזִּי פָנִים וּקְשִׁי־עְרֶךְ לוֹמֵר לְפָנִיךְ יִי אֵלחֵינוּ
וִאלהי אַבוֹרְעִנוּ צַּדִּיִקִים אָנִוּ חְשָׁאנוּ:
אַבְּרֹל אַבְּרֹל יִי אַנִּחְנוּ וְלֹא חָמָיִאנוּ אַבְּרֹל אַנְיִינוּ בְּיִים וְאָבָּרֹל יִי אַנְחָנוּ וְלֹא חָמָיִאנוּ אַבְּרֹל אַנְיִי אָנְרָוּנוּ הַאָּנִיים וּאָחָתוּ חִמְיִייִים יִּיִּים וּאָבְּרֹל יִיִּיִיִּים וּאַנְּחִנוּ וְלֹא חָמָיִיִים וּיִּבְּרֹים וְאָבְּרֹ

ח"וק ישמנו. בְנַרְנוּ. נְזַלְנוּ. הַבַּרְנוּ רְפִי: הַעְינוּ. וְהַרְשַׁעְנוּ. וְרְנוּ. חְמַקְנוּ. מְפַּלְנוּ שֵׁקֵר:

Wir Dein Beinberg, Du unfer Hüter,

Wir Dein Wert, Du unser Bilbner,

Wir Deine Traute, Du unier Freund,

Wir Dein Eigenthum, Du unfer Rächster,

Wir Dein Bolt, Du unser König,

Du, den wir bekennen, wir, die Du wolltest ernennen; Und (Gem.) Wir von frechem Antlitze, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schulo, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

(Borb.) D laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, denn wir sind nicht frechen Antliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unser Bäter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt; — Ja wohl haben wir gesündigt!

Nos, haben geraubt, rebeten Anstößiges, wir haben uns vergangen

יַעְצְנוּ רָע. כּוַבְנוּ. כִּיבְנוּ. כָּיבְנוּ. נְאַצְנוּ. בְּיבנּוּ. נְאַצְנוּ. בְּיבנּוּ. נְאַצְנוּ. בְּיבְנוּ. בְּיבנּוּ. בְּיבנּוּ. בְּיבנּוּ. בְּיבנּוּ. בְּיבנּוּ. בְּיבנּוּ. הִעְבנוּ. הִעְבנוּ בִּפּוּבִים וְלֹא שָׁוָה לֻנוּ:

וַאַנָּחנוּ הִרשַׁענוּ:

הְרְשַׁעְנוּ וּפָשַענוּ רָלֵא נושַענוּ וּמְשַענוּ וּמְשַענוּ וּמְשַענוּ וּמְשַענוּ וְחִישׁ לְנוּ יִשְׁע: בַּכְּחוּב עַרֹ יַר יַר יִר הָרָה הָשָע דַּרְכּוּ וְאִישׁ אָוֹן טַחְשְׁבוֹחִיוּ וְיָשֹׁב נְבִיאָך יִירְהָה לְטְלוּחַ: אָל יִיְרְבָּה לְסְלוּחַ: אָל יִיְרְבָּה לְסְלוּחַ:

und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tücksich, thaten Versbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irregesührt.

Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

barum ist uns noch nicht Hülse worden. Leg' es uns in's Herz, den Weg des Frevels zu verlassen, und wolle das Heil uns schleunig nahe kommen lassen, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Es verlasse der Frevler seinen Weg, und der Mann der Unthat seine Gesinnungen und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

and the Ja

5.00000

ח׳ אַלהַיִנוּ וָאלֹהֵי אַכוֹחֵינוּ.

הַוְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁנְנוֹת אַחָה מַכִּיר · הַרְצוֹן וְהָאְנָם הַנְּלֹוּיִם וְיִדוֹנוֹת וְהַשְּׁנְנוֹת אַחָה מַכִּיר · הַרְצוֹן וְהָאְנָם הַנְּלוּיִם וְיִדוּעִים: סָה אָנוּ · מָה חַמָּבְנוּ · מַה צִּרְקְנוּ · מַה יִשְׁעֵנוּ · מַה פּחָנוּ · מַה וְיִבוֹנְוּ · מַה נִאמַר לְפָּנִיְךְ יִיְ אָלֹהִינוּ וַאלֹהִי מַה נִאמַר לְפָּנִיְךְ יִיְ אָלֹהִינוּ וַאלֹהִי מַבְּר יִבְּנִין לְפָנִיְךּ יִיְ אָלֹהִינוּ וַאלֹהִי הַשְּׁבֵּל · אַבוֹתִינוּ · הַלֹא כָל־הַנְּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנִיְךּ · וְאַנְשִׁי הַשְּׁבֵּל · הַשְּבֵּל י מַדְע · וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְּבֵּל · הַשְּבֵּל · הַשְּבֵּל י מַדְע · וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְּבֵּל · הַשְּבֵּל י

Verzeih' und vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Versschnungstage, und lasse Dich von uns erslehen im Gebete, lösch' ab und lasse schwinden unsere Versündigungen aus Deinen Ausgen, und zwing' unseren Trieb, sich Dir zu unterwersen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu Dir zurücksehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und öffne unser Herz,

אלהינו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott.

unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und offne unser Perz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz beines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Secle, um deines Lebens willen.

Missentliche Fehle und irrthümliche — Du kennest sie, das Werk freien Willens und des Zwanges, das Offne und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unsere frommen Werke, was unsere Hülfe, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott! Sind ja alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Namens

בִּי רוֹב מַצַשֵּׁיהָם תְּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶּל לְפָּגִיף וּמוֹתֵר הָאָרָם מִן הַבָּהִמָּה אָיֵן · בִּי הַכֵּל הָבֶל:

מה נאמר לפָגִיך יושב מְרוֹם וּמֵה נְסַפֵּר לְפָּגִיך שוֹבֵן שְׁחָקִים י הַלֹא בָּל־הַנִּסְתַרוֹת וְהַנִנְּלוֹת אַתָּה יוֹרַע:

(In ben meisten Gemeinden folgt hier sogleich, מעולם שמך מעולם שים א"ב כפול.

אַחָה מֵבִין הַעַלְמוֹת לֵב אַפַם לְךּ נְגְלוֹת וָגַם נְסָחָרוֹת: בָּאנוּ בִרְבִרִים לְפַּחֹּחְךּ בִּם בִּרִשְׁעֵנוּ אֵל חֵפָּן וְלֹא בְּמַעֲלְלֵיְנוּ: נְשְׁחֵנוּ בִּיוֹם זוה בּוֶרָא וְחָרֶד. נֵאָה בַּרְחוּם לְמַענָךְ עַשֵּׁה חָסֵר: דִּין אֵל הִמְהַח מוּל עפיי ואפר • דע אַרוריתגו רפה וחולעה: האם שנגנו ונעלם מפוגוי הַכֹּר אָחָה לְבֵר מָבִין שְׁנִיאוֹת: וְאֵל הַחְשׁוֹב לְנוּ בְּעוֹשָׁה בַּוּדוֹן יִ וְהִיּי שֹׁבְּחֵינוּ שׁעֵה בְעַת רָצוֹן: זָה כַּפָּר לְנוּ הוֹרֵע וְלֹא הוֹרֵע. זְרוֹן וְנָעַלָּם עשה ולא תַעשָה: חַלְצֵנוּ מִענִשׁ כָּרָת וּמִיחָה. חֲמוֹל עַר חֹמֶר מֵעשִׁי יַרִיף: טְפַשׁנוּ בִּרְעַ יַצָּרְ אֲשֶׁר מִנְּעִרְינוּ • טְמוּן בְּקּרְבֵּנוּ בְּרְשָׁח לֹפָּעָמֵינוּ: יוֹצֵרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוֹ • יָהֲמוֹ רַחֲמֵיף וְאַל הַשְּׁחִיהֵנוּ : כִּי מְּכְּנֵיף מִי יִפְּחֵר • כּל נָלוּי לָךְ כָּאוֹר וְכַצְּחֲרִים: לְבֵית דִּין הוֹרֵית אַרְבַּעֵ כּיתוֹרת לְמַעַנָּךְ עֲשָׂה וּמֶהֶם חַלְצֵנְוּ: מֵאָז יְצַרְהֵנוּ הַקַּרְחָנוּ וַחָּרֶע • כַּוּעשֵׁינוּ כִּי הַפָּה עָמָר וָאָרֶן: נְצוֹר נִפְּשׁהֵינוּ כִּי בִיִּרְף כָּל־נָפָשׁ • נָא יתוקר גַפָשׁ מִפְענֵי לִךּ נָפֵשׁ: סְקִילָה שְׂרֵפָה הָרֶג וְחָנֵק • סוֹרָם גּּלְיִתְ ליורעי אמחה: על כָּל פִּשׁעִינוּ אַלְוֹהַ כַּפֶּר לְנוּ על יְרוּע לְנוּ וְעֵל נָעְלְם מְפֵנוּ : פִּישָׁעִינוּ הוֹדִינוּ לְהַ חוֹמֶר לֵב • פַּרֵנוּ מֵחַטְא נַקְנוּ מִעוֹן: צור אַל הפן באנוש חצירי צרקה עשה עפונו בעשית עם כל חי: קהמנו בגשף

als wären sie nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht; denn bas Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

nender! und was Dir erzählen, in den Boken Woh-Ulles Verborgene und Offenbare — Dn weißt es! ּלָנְצְטַהְּקָה. רַחֲמֶיף יְבֹאִנוּ רָחוּם וְחַפּוּן: יָנִצְטַהְּקָה. רַחֲמֶיף יְבֹאִוּנוּ רָחוּם וְחַפּוּן:

פייח שִׁמְךּ מִעוֹלָם עוֹבֵר עַל פִּשְׁע. שַׁוְעָחָנוּ תַאָּזִין בּּעִמְרֵנוּ לָעָם שָׁבֵי בְּעַמְרֵנוּ לִעָם שָׁבֵי בְּעַמְרֵנוּ לִפָּנִיף בּּתִפִּלָּה: תַּעַבוֹר עַל פִּשְׁע לְעָם שָׁבֵי פָּשְׁע. תִּמְהָר אַשְׁמְחָנוּ (נ״א פּשעינוּ) מִנְּנְרְ עִינֵיך:

אַתָּה יוֹדְע רָזִי עוֹלָם וּבוֹחֵן כִּלְיוֹת נְלָב: אֵין דְּבָר אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַרְרֵי בְּטָּן וּבוֹחֵן כִּלְיוֹת נְלָב: אֵין דְּבָר נָעָלָם סִמָּוְרָּ וָאִין נִסְתָּר מִנְּנָר עִינִיך:

וּכְבֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיְךְּ יִיְ אֶלֹהִינוּ וֵאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ שְּׁהְנוּ וֵאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ שְׁהְבַפֶּר־לְנוּ עַל בָּל־חַפּאתִינוּ וְחִסְלַח־לְנוּ עַל בָּל־חַפּאתִינוּ וְחִסְלַח־לְנוּ עַל בָּל־פִּשְׁעִינוּ:
עְוֹנוֹתִינוּ וְחִמְחַל לְנוּ עַל בָּל־פִּשְׁעִינוּ:

ַנֵעל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּאִנֶּם וּכְרָצוֹן: עַל חַמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

Jow (Borb. 11. Gem.) Dein Nam' ist von jeher: Schuldversgeber! Unser Flehen vernimm, wenn wir vor Dir stehen. Bersgieb dem Bolke die Schuld, das sich bekehrt von Schuld. Lösche unsere Missekhaten hinweg aus Deinen Augen.

Du kennest die Geheimnisse seit Ewigkeit und das Berhüllteste unter dem Berborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es denn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und uuserer Bäter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Bergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

dy Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

על חַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּבְּלִי דְעַת:

וְעַל חַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בְּנִלוּי שָׁפְּתְיִם:

על חַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בְּנָלוּי וּבַפְּתָר:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בְּרַבּוּר בָּּה:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בְּרַבּוּר בָּּה:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בְּרַבּוּר הַלֵב:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בְּחַיְרְהוּר הַלֵּב:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בְּוֹיִירַת וְנוּת:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּוֹדְוּוּ פָּה:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּוֹרְוּוּ וֹבִשְׁנְנָה:

על חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּוֹרְוֹן וּבִשְׁנְנָה:

וְעַל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךְ בִּוֹרְוֹן וּבִשְׁנְנָה:

Um ber Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

11m ber Sünde willen, die wir verübt burch Unzucht.

Um ber Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um ber Sunde willen, die wir verübt burch fünbiges Sinnen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Berabredung zur Unzüchtigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Trot und Irrthum.

5.000kg

על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּחְלּוּל חַשֵּׁם: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטִמְאַת שְּׁפָּתָים: וַעל חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּטִפְשׁוּת מָּה: על חִמָּא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בִּיוִרְעִים וּכְלֹא יוֹרָעִים: וַעל כִּלְם אֲלִוֹהָ כַלִּיחוֹת כִלְח לְנוּ. מְחַל לְנְּ בַּפֵּרְ--לְנוּ:

> על חטא שָׁחָטָאנוּ לְפָּנִיךְ בְּלַשׁוּן הָרָע: וַעל חטא שִׁחָטָאנוּ לְפָּנִיךְ בְּלַצוּן: על חטא שִׁחָטָאנוּ לְפָּנִיךְ בְּלַצוּן: וָעל חטא שִׁחָטָאנוּ לְפָּנִיךְ בְּלָשׁוּן הָרָע:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes. Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb. Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich. dy. Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih uns, vergieb uns, sühne uns.

by Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand ber Bestechung. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

Um der Sünde willen, Die wir verübt burch Wose Zunge.

על חֵמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֶיךְ בְּמַשָּׁא וּבְמַחָּוּ: וְעל חֵמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּנֵשֶׁרְ וּבְמִירְבִּית: וְעל חֵמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּנָשִׁרְ וּבְמַיְבִּית: על חַמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּמִיחַ שִּׁפְחוֹתִינוּ: וְעל חֵמָא שֶׁחָמָאנוּ לְפָנֵיךְ בְּמִינִים רָמוֹח: וְעל בְּלְם אֶּלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנוֹ. מְחַל לְנוּ. וְעל בְּלְם אֶּלְוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח לְנוֹ. מְחַל לְנוּ.

> ַעַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנְיְךְּ בִּפְּרִיקַת־על: וַעַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךְּ בִּפְּלִילוּת:

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken. Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher. Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz. Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke. Unt der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn. dur Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

dung des göttlichen Joches:

10 to 10 to

ilm ber Siinde willen, die wir verübt durch Aburtheilen

על חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּנֵיְךּ בִּצְרוּת רֵע: וַעל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּנֵיְךּ בִּצְרוּת רָאשׁ: וַעל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָּנֵיְךּ בִּקשִׁיוּת עֶרֶף: וַעל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךּ בִּקשִׁיוּת עֶרֶף: וַעל חַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךּ בִּשְׁרוּצַת רַנְּלַיִם לְהָרַע: וַעל חַטְּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךּ בִּשְׁרוּצַת חַנְּם: וַעל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךּ בִּשְׁרִנִּעת־שְׁוֹא: וַעל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְךּ בִּתְשְׁוֹמָת יָר: וַעל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנִיְךּ בִּתְשְׁוֹח לָנֵוּ. וַעל חַטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֵיְר בִּתְּשְׁוֹח לָנוּ.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Nachstellung gegen ben Nächsten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst.

Um der Sünde willen-, die wir verübt durch Leichtfertigkeit bes Sinnes.

Um ber Sünde willen, bie wir verübt burch hartnäcigfeit.

Um ber Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Fage dum Bofen eilten.

Um ber Sünde willen, die wir verübt burch Berleumbung.

Um ber Sunbe willen, die wir verübt burch falschen Schwur.

Um ber Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Saß.

Um ber Gunbe willen, bie wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um ber Sunde willen, die wir verübt in Betäubung bes Sinnes.

byr Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, fühne uns.

וְעֵל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם חֲטָאַח:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם קַרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵר:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם אֲשָׁם וַדֵּאִ וְחָלוּי:
יעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם מַלַּקוּח אַרְבָּעִים:
יעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם מַלֹּקוּח אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם כִּיתָה בִּידִי שְׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם בָּרֵת וַעִּרִירִ:
יְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עַלֵּיהֶם אַרְבַּע מִיחוּת בִּיח דִּיןּ ּיּ סְקִילָה שְׁבָּים שֶׁאָנוּ חַיָּכִים עָלֵיהֶם אַרְבַּע מִיחוּת בִּיח דִין ּיּ

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer. Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge ber Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Bereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthanptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle; die uns offen-

the second section

מְצְּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֶשׁ־בָּה קוֹם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאִין בָּה קוֹם עֲשָׂה. וּבִין שֶׁאִין בָּה קוֹם עֲשָׂה. וְבִין שֶׁאִין בָּה קוֹם עֲשָׂה. עֲמִירְנוֹם לְנוֹ וְאָת־שָׁאֵינָם וְּלוֹיִם לְנוֹ וְאָת־שָׁאֵינָם וְּלוֹיִם לְנוֹ וְאָת־שָׁאֵינָם וְּלוֹיִם לְנוֹ וְאָת־שָׁאֵינָם וְּלוֹיִם לְנוֹ לְבָּנֵיךְ הֵם וְּלוֹיִם וְיִרוּעִים לְנוֹ לִבְּנֵיךְ הֵם וְּלוֹיִם וְיִרוּעִים וְיִרּוּעִים לְנוֹ עַרְיִם לְנוֹ עִבְּלְּתְּלְיִם לְנוֹ עִבְּלְּתְּלְיִי עֲלְהִינוֹ עַבְּרְרְּ אָמֵר לְפָבֶיְךְ. שְׁנִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתְּרוֹת לֵיִי אֲלְהֵינוֹ מִבְּלְרוֹ תְּבְּרְּךְ אָמֵר לְפָּנֵיךְ. שְׁנִיבוֹ וְמַהְבְנוֹ מִבְּלְּרוֹ עִבְּרְרְ אָמָר לְפָבֶיךְ שִׁנְיִבוֹ וְמִהְבְנוֹ מִבְּלִי מִנְּלְיִ עְלִינוֹ מִיְבְּתְי וְמִלְּבִוֹ מִנְּלְתְּי עִלִיכָם מְיִם מְחוֹרִים וְמַהְבִּוֹי מִבְּלְרוֹ עִלְּהִי עְלִבְּי שְׁוֹבִים מְחִיבוֹ שִׁוֹבְרִים וְמַהְנִוֹ מִבְּלְיוֹ מִבְּלִיתְ עִבְּיְבְּ שְׁמִבוֹ וְמִבְּוֹי מִבְּלְיבִים מְיִחוֹנִי וְמִיְבְּתִוֹ וְמִבְּרְוֹי וְמִבְּבִים וְמִיבְּתִוֹ וְמִיְבְנִוֹ מִבְּלִי שִׁלְבִים מְחִיבוֹ שִׁוֹבְרוּ שִּׁהְרָוֹב וּיִבְּבְּתוֹ וְמִבְּרְ שִׁרְאֵל: בְּבִימְם וּמְבָּבִים מְיחוֹנִי וְשְׁבְּבִיים וּמְיִבְּתִוֹ מִיּבְּתִוֹ מִינְקְבּי שִׁיְבִילוֹ שִוֹבְרִים וְמִיבְּבִיתְי שִׁיְבְּאִי וְעַבְּבִי שִׁוֹב בִים מִים מְחוֹב מִים מְיִבּרִים וּמִיבְּתִי וְעִיבְּאָי בִּיּנְבִי וְנִבְּבְּי שְׁוֹבוֹ שׁוֹבְבִים אַנִים שְׁחוֹב בִים וּשְׁבָּבִים וּשְׁבָּר שִׁוֹבְרִים וּשִּבְּתִי וְשִּבְּתִי וְשִבְּתִּי וְעִיבְּאִי וְעִבְּבְּי שְׁוֹבוֹ וּאִים מְשִׁבְּת יִשְׁי בְּעִבְּיִים וְּיִבְיִים וְּבִּיְתְּי וְעִבְּיִבְּי שְׁנִים וְנִים מְּעִבּים מִים מִּם מְּבִים מְיִבְּים וְּמִיּים עִּבְּיִים בְּיִבּיּי שְּיבִּי עִבְּבְי שִׁיּבְים וּעִבְּים בְּנִים מְּיִבְּים בְּבִיים מִיּים מְּיִבּיוֹ מִיּים עְּבִּיתְים בְּיִבְּים בְּיוֹים עְּנִיוֹים עְנִבּיוֹ מִבְּיוֹם עְנִיוֹים עְּעִּיבְּים בְּיוֹים עְּיִים עְּבִיוֹם וְיִבְּיוֹם עְּנִיוֹים עְּנִיוֹם וְּעִבְּיוֹם עְּיִים עְּבְּיוֹם בְּיוֹים עְּיִבְּיוֹם עְּיִּים עְּיִּים עְּיִים עְּבִּיוֹ בְּיוֹים עְּבְּיוֹם בְּיוֹים עְּיִים עְּבְּיוֹם עְּיִבְּיוֹם עְּבְּיוֹם בְּיוֹם עְּיִים עְּבְּיוֹם עְּיִים בְּיו

Gebote und Berbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Bollbringung, oder daß eine solche sehle, — die uns offenz baren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund gewordenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bestannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Berborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben.

irrungen, wer kennet sie? Bon geheimen Sünden reinige mich. — Reinige uns, Ewiger, unser Gott, von unseren Bergehungen und läutere uns von unseren Unreinheiten, und spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und ich werde auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden. Bon all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde ich euch reinigen.

'de (Gem.) Fürchte bich nicht, Jaakob! fehret zurück, Abtrun-

בּבְּחוּכ עַל יֵר נְבִּיאָךְ שְׁוּבָה יִשְּׁרָאֵל עַר יִיְ אֶלהִיךְ כִּי כָשַׁלְהָ בַּעַוּנְךְּי וְנָאָטֵר הָחוּ עִמְכֶם דְּבָרִים וְשְׁוּכוּ אֶל יִי אִמְרוּ אָלִיו כָּל־תִּשְׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּטָה פָּרִים שְׂפָּחִינוּ:

וְאַתְּה רַחוּם מְקַבְּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵראשׁ הַבְּטַחְתַּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָרה עֵיבִינוּ מְיַחֲלוֹת לָך:

הַמָּאַ וְלִּסְלִּיחַת עון וּלְכַפָּרַת פָּשׁע: וּמִאַהָלִּחָר מַלְבֵּנוּ שֶׁהְמַלְהָּ עַל בְּנֵי בְרִיחָךּ נְתַהְ לַמְחִילֵת אָלְהֵינוּ אָת־יוֹם (הַשַּבָּת הַנִּה וְשָׁתְ־יוֹם) הַבִּפְּרִים הַזְּה לִמְחִילֵת אָלֹהֵינוּ אָת־יוֹם (הַשַּבָּת הַנִּה וְשָׁתְּבִים בְּנִי בְרִיחָךּ נְתַהָּ לַמְחִילֵת אָלֹהֵינוּ אָת־יוֹם (הַשַּבָּת הַנִּה וְשָׁאָהַבְּהָם הָנִּה לִמְחִילַת בּוֹן וּלְכַפְּרַת פָּשׁע:

ע"ם א"ב ורוב החרוזים נשמטו.

יום אָשֶׁר הוּחַק לְכַפָּרָתְנוּ.

100

Die geschrieben ist durch Deinen Propheten: Rehre zurück, Jisrael, zu dem Ewigen, deinem Gott! denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde. Und es heißt: Nehmet Worte mit euch und kehret zurück zum Ewigen, und sprechet zu ihm: Ganz nimmst Du hinweg die Schuld; so nimm das Gute au, und wir wollen ersetzen Farrenopfer durch unserer Lippen Gebet.

rückkehrenden anzunehmen; benn auf die Kraft reniger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet, und ob dieser Bestehrung harren unsere Angen auf Dich.

mit der Du Jisrael, Dein Volk, geliebt, und um Deiner erbarsmungsvollen Milde willen, mit der Du Dich erbarmtest über die Genossen Deines Bundes, hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! diesen (Sabbathtag und diesen) Sühnetag zur Vergebung der Sünde, Verzeihung der Schuld und Sühne unserer Missethaten, —

שי סוי (Berb.) Den Tag, festgestellt für unsere Gühne;

י היום חבשבנו צובנו חשקרו:

עוֹלָם לְבָפֶּר עַל־בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל מִכְּל־חַטּאֹתְם: עוֹלָם לְבַפָּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכְּל־חַטּאֹתְם:

יוֹם מַנְחִיל דָּת שׁוַע בְער דּוֹר.

ץ היום נְשָּׁא לוֹ בַּכַקְשׁוֹ סְלַח נָא:

בַּבָּחוּב בְּחוּרָהֶךְ. סְלַח נָא לַעֵוּן הָעָם הַוֶּה בְּנְדֶּל הַסְּרֶּךְ וְבַאֲשֶׁר נָשְׂאחָה לְעָם הַוֶּה מָמִּצְרַיִם וְעִר הַנָּה. וְשָׁם נָאָמַר. וִיְאמֶר וְיָ סְלַחְתִּי בִּרְבָרָךְ:

יום קוראי בשמה ימלטו.

י הַיּוֹם רַחֵם עָלֵיְנוֹ בְּאָוֹ קְרָא בְשִׁם:

וְנָקֶרוּב בְּתוֹרָתֶךְ וַיִּבֶר וְיָ בָּעָנְן וְיִּחְיַצֵּב עִפּוֹ שָׁם וְיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיִּעָבר וְיָ עַל פְּנְיו וַיִּקְרָא יִיָּ וְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפּּיִם וְרָב חֶטֶר וְאָטֶת נצר חֶסֶר לְאַלְפִּים נשׁא עון נְפָּאֲע וְחַפְּאָרֹי וֹנָקָר.

לא לְמַען שְּמֶף: קּיִּיי בַּעַבוּר בְּבוּר שָמָך הִפָּצִא לְנִיּ מוֹחֵר וְסוֹלֵח סְלַח

Dir (Gem.) Heute verkünd' uns, Du unser Hort: "Ihr sollt rein werben".

רם מנחיל (Borb.) Den Tag an dem des Gesetzes Ueberlieserer stehte für das sündige Geschlecht;

Old (Gem.) Heute verzieh Er ihm, da er bat: D verzeihe.

רום קוראי (Vorb.) Den Tag, an bem die Deinen Namen Rufenben Rettung finden;

Namen rief.

(Gem. u. Borb) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich als vergebend und verzeihend von uns finden O verzeih' um Deines Namens willen!

יום שממות היכלף תביש.

י היום תַּעשָה לִבַען שִּקְדְּ כְּנָם אִישׁ חֲמָרוֹח:

בּבְּחוּב בְּדַבְרִי קְּדְשֶּׁךּ הַשָּׁה אֶלֹהֵי אָוְגְּדְ וּשְׁמְע פָּקח צֵינֶיְדְּ וּרְאֵה שׁמְמֹהֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שַׁמְדְּ עָלֶיְהָ. כִּי לֹא עַל צִּדְקֹהֵינוּ אָנַהְנוּ מַפִּילִים חַּתְנוּגִינוּ לְפָּנֶיְדְ כִּי עַל רַחֲמֶיְדְ הָרַבִּים:

קייי בַּעַבוּר כִּבוֹר שָּׁמָךּ הִפָּצָא לְנְוּ שׁוֹמֵעַ הְפַּלָרה שָׁמַע הִפּלָחֵנוּ לְמַען שְׁמֶךּ:

מִי אֵל בְּמְוֹף:

ע"ם א"ב ורוב החרוזים נשמטוי

אָרוֹן אַבִּיר בְּמִעשִׂיו בַּבִּיר מִי אֵל בָּמְוֹף: מֹלְה עֲמָקּוֹת דּוֹבֵר צְּרָקוֹת.

מִי אֵל בָּמְוֹף:

הַצוּר הַמִים וּמָלָא רַהְמִים.

מִי אֵל בָּמְוֹף:

הַצוּר הַמִים וּמָלָא רַהְמִים.

mer schauest;

der Holdseligkeit (Daniel) zu Dir gefleht.

Dich von uns finden, Erhörer bes Gebet's! D erhöre unser Gebet um Deines Namens willen. —

W Ber ift, o Gott, Dir gleich!

(Borb.) (Gem.)

Herrift, o Gott, Dir gleich!

Der Geheimes enthüllt, Gnade verheißet mild, — Wer ist, o Gott, Dir gleich!

Hort makellos, im Erbarmen groß, — Wer ist, v Gott, Dir gleich'

בּוֹבֵשׁ בְּעָסִים ּ לְהַצְּדִּיק, ַעמוּסִים ּ מִי אֵל בְּמְוֹדְ: יִי בַּבְּתוּב עַל יַד נְבִיאָדְ:

כְּי אֵל כָּמְוֹךְ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל־כֶּשְׁע לִשְּאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחְוִיקּ לְעַר אַפּוֹ כִּי חָפֵּץ חֶפֶּר הוּזּא: נְשׁוּב וְרַחֲמֵנְוּ וִבְּבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתִינוּ וְתַשְּלִיךְ בְּמְצוּלוֹר יָם כָּל־חַפּאַתְם: וְכָל־חַפּאַר עַמְּךְ בִּיח יִשְּׂרָאֵל חַשְּלִיךְ בְּמְצוּלוֹר יָם בָּל־חַפּאַתְם: וְכָל־חַפּאַר וְלֹא־יִפְּקְרוּ וְלֹא־יִנְעַלוּ עַל־לִב לְעוֹלָם: הִּחְּן בְּמְקוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְהָ לַאַבּוֹתִינוּ מִימִי קָּדָם: אָשֶׁר נִשְׁבַּעְהָ לַאַבּוֹתִינוּ מִימִי קָּדָם:

(Borb.)

עמו פיר ישָׁרָאַר וֹמָעָרִיר אַשְׁמוֹתִינוּ בְּכָּר שְׁנָה וֹמָעַרִיר אַשְׁמוֹתִינוּ בְּכָר שְׁנָה וֹמָתִינוּ מְמָרִים הַנָּה. מְחָה וְהַעָּבֵר פְּשָׁעִינוּ וְהַעָּבֵר פְּשָׁעִינוּ וְהַעָּבֵר פְּשָׁעִינוּ וְהַעָּבֵר פְּשָׁעִינוּ וְהַעָּבִר וְהַשְּׁאַרִיף הַמִּהְ לְּנִי מָמִוּר אָנְבִי אָנְבִי הוֹא מחֶה וְהַעָּבְר וְמָתְּיִך וְחַמּאֹתִיךְ שְׁוֹבָר אָבְייִ וְהַמּאֹתִיךְ שְׁוֹבְר אַבְּיוֹ וְהַשָּׁאַתִיךְ וְחַמּאֹתִיךְ שְׁוֹבְר אָבְרְיִן בְּבְּיִבְי וְחַמּאֹתִיךְ וְמָחִלְן לְשִׁבְּח לְמָבְר בִּישִׁר וְמָבְּי וְיִבְּשִׁתוּ בְּמְעִּיְיוֹ שְּבָּר וְבִיּאַנוּ בְּמְעִירִוּ בְּישׁר וְבְּעָרְיִךְ בְּשְׁרָה וְמָבְּר וְמָבְּר וְמְבִּר בְּיִבְיוֹ וְבְּבְּר וְמָבְר וְמְבָּר בְּיִבְיוֹ וְבְּבְּר וְמְבָּר בְיִבְיוֹ וְבְּבְּר וּמְחָיִרְ וְמְבְּר וְמְבְּרְ וְמְבְּר וְבְּבְּרְוֹיִי בְּבְּר וְמְבְּרְ וְמְבְּר בְּיִבְּיוֹ וְבְּבְּר וְמְבְרְוֹיִי בְּבְּר וְבְּבְּר וְבְּבְּרְוֹ בְּבְּרְוֹיִי בְּבְּר וְבְבְּר וְבְּבְּר וְבְּבְּר בְּיִבְּיוֹ וְבְּבְּר וְבְּבְר וְבְבְּר בְּיִבְּיוֹ וְבְבְּר וְבְבְּרְבְיוֹ בְּבְּתְוֹין בְּבְּר וְבְבְּרְוֹן בְּבְּרְיוֹן בְּבְּר וְבְּבְּרוֹ בְּחְוֹרְתְּבְּי וְשְׁבְּר וּבְּבְּר וְבְבְּרוֹ בְּחְוֹבְיוֹ בְּשְׁנְתְוֹךְ וְשְׁבְּר וּבְבְיוֹ בְּבְּתְּבְיוֹ בְּבְּתְּנְיִי שְׁבְּבְיוֹ בְּחְבְּיוֹ וְבְּבְּר וּבְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹם וֹבְּבְּר וְבְּבְּיוֹת בְּיִוֹם וְבְּבְּר וְבְּבְּיוֹת וְבְּבְּיוֹת וְבְּבְּרוֹ בְּחְוֹבְוֹת וְבְּבְּיוֹ בְּבְּחְבְּיוֹ בְּבְּחִבְּיוֹ בְּבְּתְבְיוֹ בְּבְּתְבְיוֹ בְּבְּתְבְיוֹ בְּבְּתְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּר וְבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְבְי בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹבוּ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְבְיוֹ בְּבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְבְּבְבְי בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְב

Der seinen Zorn bezwinget, Heil den von ihm Geborgnen bringet, — Wer ist, o Gott, Dir gleich!

וְשְׁנָה ּ מֶלֶה על כָּל־הָאָרֶץ מְקַהֵשׁ (חַשַּבָּח וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפָּרִים:

רְצֵּרְ יִיָּ אֶלֹהִינוּ בְּעַמִּךּ יִשְּׂרָאֵל וּכִחְפּלְּתְם וְהָשָׁב אָח־ הָעֲבוֹרָה לִרְבִיר בִּיֹחֶךְ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּחְפּלְתְם בָּאַהֲבָה תְקַבּּל בְּרָצוֹן וּחְהִי לְרָצוֹן מְּמִיר עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַמֵּך:

וְתֶּחֶוֹיְנָה בִּשׁוּכְהּ לְצִיוֹן בְּרָחֲמִים בְּרוּהְ אֵמְּה יִיָּ הַמַּחֲוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן:

בוורים אַנְחָנוּ לָהְ שָׁאַמָּר מוֹרִים אֲנִחָנּ לְּהְ שָׁאַפָּר מוֹרִים אֲנִחְנּ לְּהְ שָׁאַפָּר מוֹרִים אֲנִחְנּ לְּהְ שָׁאַפִּר מוֹרִים אֲנִחְנּ לְּהְ שָׁאַפִּר מוֹרִים אֲנִחְנּ לְּחְלְם וְעָר צוּר חַיִּיְנוּ אֲלְחִינּ לְּעוֹלְם וְעָר צוּר חַיִּיִנוּ לְשִׁמְּה הַנְּאִיח בְּרָכוֹח וְחוֹרָאוֹח מְנִי שְׁעֵנוּ אַמְּההוּא לְרוֹר וְרוֹר לְרוֹר נְרוֹר לְרוֹר נְרוֹר לְרְּ וֹנְכְּפִּנְנוֹ וְמִיּמְנוּ וְמִיּבְּנוֹ וְמִיּבְנוֹ עִלְּ וֹעָר עִרְּיִ בְּיִבְּיִם וְנִיבְּיִם בְּנִיבְּיִם וְעָר צוּר חַיִּיְנוּ לְשִׁמְּר חַבְּיִנוּ וְשְׁעֵנוּ אַמְּהְרוֹת לְּךְ וְעַל לְחַצְרוֹח בְּרְיִשְׁרְ לִשְׁמִר חָשָּׁוֹרְ נְעַל לְחַצְרוֹח בְּרְיִם בְּנִיבְּיִם וְעַל לְחַצְרוֹח בְּרְיִים בְּנִילְם וְעַל לְחַצְרוֹח בְּרִים בְּנִיבְּים וְעַל לְחַצְרוֹח בְּנְיִישְׁנִוּ הַפְּקוֹרוֹת לְךְ וְעַל לְחַצְרוֹח בְּנְיִשְׁנִוּ הַפְּקוֹרוֹת לְךְ וְעַל לְחַצְרוֹח בְּוֹיִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִבְּיִם בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִים בְּנִים בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִבְיִבְּים בְּיִיבְים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּירוֹת לְנְי וְעַל לְחִבְיוֹתוֹת בְּיִיבְיִים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּיִבְים בְּיִיבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְיִים בְּיִּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבּים בּיוֹיבוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיוּי וְבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִיבְּיוֹי בּוֹבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּבְּיבְּים בּיוֹים בְּיִבְּים בּיוֹים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיבְים בְּבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בּיבְּיוּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּי

שָׁלֵם עַל שָּאֲנָחְנוּ מוֹדִים לָךְּ. בַּרוּךְ אֵל חַהוֹדָאוֹת:

וַלַעשוֹת רְצוֹנְף וּלְעָכְדְּדְּ בְּלַבָב

עת עֶרֶב וַבְקָּר וְצָּהָרָיִם · הַפּוֹב ְ דְּיִינִי לֹא־רַחִפוּ חֲסְרֶיף · בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־רַחִפוּ חֲסְרֶיף · מִעוֹלָם קוֹינוּ לָךְ:

נפור שַבְּבָר וֹם עִפְּנוּ וְעַר

נָפָּלָאוֹתֶיךּ וְטוֹבוֹתֵיךּ שֶׁבְּכָל־

וְעַלֹּ כְּלָם יִחְבָּרֵה וְיִחְרוֹמֵם שִׁמְךּ מֵלְכֵּנוּ חֲּמִיד לְעוֹלָם וַצֵּר:

ק׳ אָבִינוּ מַלְ־בּנּיּ יְכוֹר רַחֲמֶיף וּכְבוֹשׁ פַּעַסְף וְכַלִּרה הֶבֶּר וְחֶרָב וְרָעָב וּשִׁבִי וּמִשִׁחִירת וְעָוֹ וּמֵגַפַּה וּפָּגַע רַע וְכַל־מַחֲלָה וְכָל־חַּקּלָה

weine Gem.) Unser Bater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingebenk, und halte ein Deinen Zorn, und wehr' ab

- - - C000lo

ַבֶּרִלְבְּאָשָׁרָה וְבָלִבִּמִינֵי פָּרְעָנִיוֹרְה וְבָלִרְנְוֹרָה רְעָה וְשִׂנְאַת חָבָּם מִעָּלֵינוּ וְמַעַל-בָּלִרּבְּנִי בְרִיחָךְ:

וּכָתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בָּגֵי כָּרִיתֶּךְּ וְכַלְ הַחַיִּים יוֹדְוּךְ מֶּלָה וִיהַלְלוּ אָת־־שִׁמְךּ בָּאֵמֶת הָאֵל יִשׁוּעָתְנוּ וָעָוְרָתֵנוּ מֶלָהּ בָּרוּךְ אַמָּה יִיָ הַטּוֹב שִׁמְךּ וּלְךָּ נָאָה לְהוֹדוֹת:

אָלְהַוּנוּ וֹאַלְהַוּנוּ בָּבְנֵנוּ בַּבְּנָנוּ בַּבְּנָכְה הַמְּשֶׁה עַבְּהָרָ הָאָמוּרָה מִפִּּי אַהַרן וּכְנִיו כּחָנִים עַם קְרוֹשֶׁךְ כָּאָמוּר: יָבְנִיכְרְּהְ יִיְ וִישִׁמְרָךְּ: יָאָר יִיָ פַּנִיו אָלִיךְ וִיחָגָּךְ: יִשְׂא יִיָ פָּנִיו אַלִיךְ וִישִׁמִ לְּךְ שָׁלוֹם:

שִׁים שָׁלוֹם שוֹבָה וּבְּרָכָה חֵן נָחֶטֶר וְרַחֲמִים עָלִינוּ

וְעַל בָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךְ בַּרְבֵנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ בְּאָחָר

וְעַל בָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךְ בַּרְבֵנוּ אָבִינוּ בְּלְנוּ בְּאָחָר

חַיִּים וְאַהַבַּח חֶטֶר וּצְּדָבָה וּכְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם

שִׁעָה בִּשְׁלוֹמָךּ יִבְּבָרְךְ אָת־עַמִּךְ נִתְּהָ לְנוּ יִיְ אָלְהֹים וְשְׁלוֹם וּכְּרְבָּל־עַח וּבְּבָל־עַח וּבְּבָל־עַח וּבְּבָל־עַח וּבְּבָל־עַח וּבְּבָל־עַמְּרְ בִּיִּיִם בְּעָבְרָה וְשְׁלוֹם וּפַרְנָסְרה שִׁיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם י בְּרוּךְ אַתְּה יִיְ עַשֵּׂה הַשְּׁלוֹם: לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם י בְּרוּךְ אַתְּה יִיְ עַשֵּׂה הַשְּׁלוֹם:

von uns Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Berberben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Haber, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

(In wenigen Gemeinden wird אבינו כולכנו (©. 219) gebetet.) קדיש שלם

תפלת געילה.

אַשְׁרֵי יוּשָׁבֵי בִיחָק עוֹר יְחַלְּלְוּך פָּלָה:

אַשְׁרֵי הִעָּם שֶׁבְּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֵׁיָי אֱלֹהָיו:

יִּפִיי הַּוְרָלְּה לְּרֵיר אֲרוֹמִמְּך אֱלֹחֵי הַפֶּּוְלֶּה וַאָּבָרְכָה שִׁמְּךְ

לְעוֹלְם נְעֶר: בְּרוֹל יִי וּמְהְלָּל מְאֹר וִלְגְרֶלְהוֹ אִין חֵמֶּך:

הוֹר לְרוֹר יִשַּבַּח פַּעשֶׂיך וּנְכוּרתִיך יַנְיִידוּ: הְדַר כְּבוֹר הְוֹרְי וְבִּרְבְרִי נִפְּלְאֹתִיך אֲשִׂיחָה: וָנְעִוּוּ נוֹרְאֹתִיך יִאַפֵּר יִאַמָרוּ וּנְרָלּר. חָבִיר וְבִּרוֹר יְשַבַּח בַּעשִׂיך אָשִׂיחָה: וְנָיוּוּ נוֹרְאֹתִיך יִאַפֵּיר יִבְּרוֹר בִּבוֹר יִבְּבוֹר יִבְּבוֹר יִבְּבוֹר יִבְּרִי נִבְּלְּחִה יְנִי בָּרִי מִבְּלְאִתִיך אַשְּׁיִם וֹנְדְרֹי-חָטֶּיוּ וְצִּדְּקַחְהְ יְרַבּנְוּוּ וּנִרְיִבְּיתוֹ וְצִרְכָחְהְ יְרַבּנְוּוּ בִּבְּיִעוּ וְצִּדְכָּחְהְ יִי בְּרֹי-מַעִשִּׂיִך יִיִּבְּרִים וְנְרִי-חַטְּיִוּ עַרִי-בְּל-מַעשִׁיוֹ: יוֹרוּהְ יִי בְּרִי-מַעשִׂיִּה עַרִי-מַעשִׁיִי יוֹרוּהְ יִי בְּרִי-מַעשִׂיִי עַרִּי-בְּל-מַעשִׁיו: יוֹרוּהְ יִי בְּרִי-מַעשִׂיִּה

Schluggebet.

אשרי Heil Denen, die weilen in Deinem Hause, immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, dem also geschieht; Heil dem Volke, dewen Gott der Ewige ist!

heben, mein Gott, o König, und preisen Deinen Ramen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühsmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem audern Deine Werte, und Deine Machtthaten verstünden sie. Den herrlichen Glau; Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner surchtsbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine arose Güte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, tangmüthig und groß an Hult. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen ist über all seine Werke.

וַחֲסִיבִיך יְבָּרְכְוּכָּה: פָבוֹד מֵלְכוּתְּךְ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרְתְּיִן וּבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנִי הָאָדָם נְּבוּרֹתְיוֹ וּכְבוֹד הַבַּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּת בָּל־עַלְמִים וּמֶמְשׁלְחְּךְ בְּכָל־הּוֹר וְדִר: מַלְכוּת בָּל־הַנִּקְלִים וְמִוֹמֶן לְבֶל־הַבְּבּוֹ וְאַחָּה נוֹמֵן־לְהָם אָת־אָכְלְם בְּעִתוֹ: עֵינִי לְכָל־הַנִּקְלִם בְּעִתוֹ: עֵינִי לְכָל־הַלְּבְי בְּעָתוֹ: בְּכָל־קְנְיִוֹ וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׁיוֹ: בְּרוֹב יִי לְכָל־הַלְּבְי וְאָתוֹ וְבְּבִיוֹ וְאָחַ לְבִלּ מַעֲשָׁיוֹ: בְּלַרֹּב יִי לְכָל־הַלְּבְיוֹ וְאָחַ לְכִל אַשְׁר יִקְרָאֶהוּ בָּאָמָר : שוֹמֵר יִי אֶרִי־בְּלִּר-אוֹבְבְיוֹ וְאָחַ לְבִין וְאָחִ בִּיְבְּלְרְאָהוּ בְּבָּלְר בְּוֹיִם וְשִׁמְיִים: שׁוֹמֵר יִי אֶרִי־בְּלִּר-שִּהְנוֹ וְאָחִ בְּלִּרְשְׁעִים יִשְׁמִיר: חְהַלָּח יִי יְדַבֶּר־פִּי וִיבְּבָרְ בָּל־בְּלְרְאָיוֹ לְעוֹלְם וְעֵר: וַאָבַחְנוּ נְבָרְךְ יָהּ מֵעַחָּה וְעִילִיה יִשְׁמִיר יִמְלְלִיה וְעִוֹלְם וְעִר: וַאָבַחְנוּ נְבָרְךְ יָהּ מֵעַחָּה וְעִילִים הַלְלִייָה: וַעִילִּים וְעִר: וַאָבַחְנוּ נְבָרְךְ יָהּ מֵעַחָּה וְעִרִים הַלְלִייָה יִּעוֹלָם וְעִר: וַאְבַּחְנוּ נְבָרְךְ יִהּ מֵעַחָּה וְעִרְיִם הַלְלִייָה: בְּעִרְר יִיוֹבְּר בְּיִר יְהִי מִיִּים הַלְלִייִה לְעוֹלְם וְעִר: וַאָבַּחְנוּ וְבְבִרך יְהּ מִעַחָּה וְעִרּים הַלְלְיּיִה :

Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benebeien Dich. Die Herrlichfeit Deines Reiches sprechen fie aus, und von Deiner Starte reben fie. Rund gu machen ben Menschenkindern seine Stärke, und die Herrlichkeit ber Majestät seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, unb Deine Herrschaft geht durch alle Beichlechter. Es ftütet ber Ewige alle Sinkenben, und richtet auf alle Gebeugten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen Nahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Sand, und fättigft alles Leben= bige feines Berlangens. Gerecht ist ber Ewige in allen feinen Wegen, und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist ber Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahr= heit. Er thut ben Willen Derer, Die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet sie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben. und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm foll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch feinen beiligen Namen immer und ewig. Wir aber preisen Jah, von nun an bis in Swigkeit. Hallelujah!

וּבָא לְצִיוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיָעֵקבׁ נָאָם יִי: וַאָּנִי זֹאַת בְּרִיתִי אֹתָם אָמַר יִיָ רוּחִי אֲשֶׁר עַלֶּיךְ וּהְבָּרִי אֲשֶׁר עַלֶּיךְ וּהְבָּרִי אֲשֶׁר עַלֶּיךְ וּהְבָּרִי אֲשֶׁר עַלֶּיךְ וּמְפִּי וַרְעַךְ וּמְפִּי וַרְעַךְ וּמְפִּי וַרְעַךְ וּמְפִּי וַנְעַךְ וּמְפִּי וַנְעַךְ וּמְפִּי וַנְעַךְ וּמְפִּי וְנִרְעַךְ וּמְפִּי וְנִרְעַךְ וּמְפִּי וְנִרְעַךְ וּמְפִּי וְנִיעָרְ בִּיוֹת יִשְׂרָאֵל: וְמְלֵּבְי וְעִר עוֹלֶם: וְאָמָר לְּרוֹש קְרוֹש קְרוֹש מְּרוֹש יְיִ עַבְּיִי וְיִ צְּבָאוֹת מִלְיָי בְּלְי בְּיוֹ בְּיוֹתְ בְּיִים וְנְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָלִם וּלִין וְעִי מִלְכוֹתְה יִיִי מִלְכוֹתְה וְעִיבְי וּעִבְּים וְעָרִים וְנִייִי מִלְבוּתְה וְיִישְׁבְיוֹיוֹ וְעִבְּים וְעָבִי וְיִבְּי מְלִבּים וְעָבְים וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָבְם וּלְעָבְם וּיִיִי מִילִים וּתְיִים בְּיִבְים וּעִר וּיִי מָלְכוֹתְה וּלְיבְים וּבְעִילִם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעִילְם וּלְעִילְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלִייִים וּלְים וּבְעִים וְעִילְם וּלְעִילְם וּלְעִילְם וּלְעִילְם וּבְעִילְם וּלְעָלְם וּלְעָלְם וּלִילְם וּלִילְם וּעִילְם וּלְעִילְם וּלְעִילְם וּבְּיִי וְיִילְם וּבְּיִים וּבְּיִים וּיִים בְּיִיבְיוּי וּבְיוּי וּבְים וּעִילְם וּבְעָים וּיִים וּיִים בְּיִים בְּיִים וּבְּיוֹי עִילְם

NI Und es wird kommen für Zijon ein Erlöfer und für die von Missethat Bekehrten in Jaakob! spricht der Ewige. Und 3ch — dies ist mein Bundniß mit ihnen, spricht ber Ewige: Mein Beift, der auf dir ruht, und meine Worte, die 3ch gelegt in beinen Mund, follen nicht weichen aus beinem Munde und bem Munde deiner Kinder und beiner Kindesfinder, spricht der Ewige, von nun an bis in Ewigkeit. — Du aber bist der Heilige, thro= nend unter ben Lobliebern Jisraels. — Und es rief Einer bem Andern zu und sprach: Heilig, heilig ift ber Gott ber Beerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Berrlichfeit. sie empfangen Einer von dem Andern das Wort und sprechen: Beilig in ben himmeln ber höchsten Sohe, ber Stätte seines Bottesglanzes, heilig auf ber Erbe, bem Werke seiner Dacht, beilig in Ewigfeit und in Ewigfeit ber Ewigfeiten, ift ber Gott ber Heerschaaren; voll ist die ganze Erde vom Glanze seiner Allmacht 1). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Gepriefen sei rie Berrlichkeit des Ewigen von seiner Stätte aus. (Und es trug mich empor der Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rau-

¹⁾ Die hier und später eingeschlossenen Worte sind die dalbäische Unfcreibung (Targum) ber vorangegangenen Bibelverfe.

עולם נשע בּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְּתַח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בִּלְבֵּנוּ נִשְׁרָתוֹ וְיָשֵׂם בִּלְבֵּנוּ נִשְׁרָתוֹ וְיָשֵׂם בִּלְבֵּנוּ לִבְּרִתוֹ וְיָשֵׂם בִּלְבֵּנוּ לְבִּרִ תַּשְׁרָתוֹ וְיָשִׂם בִּלְבֵּנוּ לְבִּרְ תַּשְׁרָתוֹ לְבָּר עִשְׁרָתוֹ וְיִשְׁבִיתוֹ וְחִירְבָּה לְבָל חְשְׁבִוֹתוֹ בְּבְרִיתְם וְבָבְרְתִּם יִנְשְׁתִוֹנוּ שָׁבְּרָתְם יִבְּפִּר תְוֹן וְלֹא יַשְׁתִית וְחִירְבָּה לְבִּי תַּשְּׁבְוֹתוֹ בְּבְּר תְּשְׁבִי תְּשָׁרִ בְּבְּר תְּשְׁרָ וְשִׁרְנִי וּשְׁרָב תְּשְׁרָ וְשִׁרְנִי מִשְׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִּבְּי וְשִׁבְּי וְשְׁבְּי וְשִׁבְּי בְּעִבְּי מִוֹם בְּבְּבְי וְשִׁבְּי בְּבְּוֹתוֹ מִשְׁבְּר בְּיוֹם בְּרְבִיוֹם בְּרְבִיוֹם בְּרְבִיוֹם בְּרִבְיוֹ וְשְׁבְּתוֹ וְנִשְׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּי וְשִׁבְּיוֹ מִוֹ בְּבְּבְיתְוֹב בְּבְּבוֹ וְשְׁבְּי וְשִׁבְּבְי בְּנִבּוֹ בְּוֹשְׁבְּי בְּעְבְּבְיוֹ מִוֹם בְּבְּבְיתְּתִּי וְנְבְּבוֹ בְּעְבִּוֹ מְוֹשְׁבְּי בְּנִעְבְּוֹ בְּוֹבְּבוֹ בְּבְּבִּי וְבְּיוֹ בְּיוֹבְבְּיוֹ בְּוֹבְּי בְּוֹבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי וְנִשְׁם בְּלְבֵּבוֹי מִוֹם וְבִּישְׁתְ בְּחוֹבְנִוּ מְוֹבְבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּתְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹים בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹב בְּבְּבוֹי בְּחִבּיים בְּבְּבוֹבוֹ בְּבְּבוֹבוּ בְּבְּבוּי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְבוֹית וְבְבּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְבוֹי בְּבְבוּי בְּבְבוֹיתוֹ וְנְשֵּבׁם בְּלְבְּבוֹי בְּבוֹיתְיוֹ בְּבְּבְיוּב בְּבוֹבְיוּ בְּבוֹתוֹים בְּבְּבוּבְיוֹ בְּבְּבוּת בְּבוּבְּבוּ בְּבְבוּתְיוֹבְיוּ בְּבוּי בְּבְּבוּת בְּבְּבְּבוּתְיוֹבְים בְּבְּבוּת בְּבְּבוּבְיוּבְבוּי בְּבְּבוּבְּבְיוּבְבוּ בְּבְּבְּבוּבוּי בְּבְּבְּבוּבְּבוּבְּבוּבְיוּבְבוּבוּ בְּבוּבְּבְּבוּבְּבוּבוּ בְּבוּבְבוּ בְּבוּבְבְּבוּבוּבְּבוּ בְּבוּבְּבְבוּבְב

schens Derer, die Lobgesänge anstimmten und sprachen: Gelobt sei Herrlichkeit des Ewigen aus der Stätte, wo sein Abglanz thront.) Der Ewige wird regieren immer und ewig. (Ter Ewige — sein Reich dauert in Ewigkeit und Ewigkeit der Ewigkeiten.) Ewiger, Gott Abrahams, Jizchaks und Iisraels, unserer Bäter! dewahre dies für ewig als den Tried der Gedanken im Herzen Deines Bolkes, und richte ihr Herz zu Dir. — Er aber ist darmherzig, vergiedt die Schuld, und richtet nicht zu Grunde, unt wendet so oft seinen Zorn ab, und wecket nicht auf seinen ganzen Zorn. — Denn Du, o Herr bist gütig und verzeihend und reich an Huld Allen, die Dich anrusen. Deiner Gerechtigkeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. D verleihe Treue dem Jaakob, Huld dem Abraham, die Du geschworen unsseren Bätern seit den Tagen der Urzeit. Gepriesen sei der Herr! An jedem Tage legt Er uns auf, Gott, unser Heil. Selah. Der Ewige der Heerschaaren ist mit uns, eine sesse Burg ist uns der Gott Jaakods. Selah. Ewiger der Heerschaaren! Heil dem Manne, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf, der König erhöre uns am Tage, wenn wir rusen. Gelobt sei unser Gott, der uns erschassen, und der uns gegeben die Lehre der Bahrheit, und das ewige Leben gepflanzet in unsere Mitte. Er öffne unser Herz durch seine Lehre, und lege in unser Herz seine Liebe und Ehrz

אַהַבָּתוֹ וְיִרְאָחוֹ וְלֵעֲשׁוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְרוֹ בְּלֵבְכ שָׁלֵם ּ לְמַעוֹ לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא גֵלֵד לַבְּהָלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָגֶיְךְ יִיְּ אֶלֹחֵינוּ וַאְלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקְּיְךְ בְּעוֹלָם הַנָּתְינוּ שְׁנִּשְׁמוֹר חֻקְּיִךְ בְּעוֹלָם הַנָּתְיח וְנִירָשׁ מוֹכָה וֹבְרָכָה לֹשְׁגֵי יְמוֹת הַבְּּמְשׁיח וּלְחָיֵי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעוֹ יְוַמְּרְךְ בָבוֹר וְלֹא יִדם יִיְ אֶלְהַי לְעוֹלָם אוֹנֶרְךָ: בָּרוּךְ הַגְּבֶר אֲשֶׁר יִבְמַח בִּיִי עַרִי עַר בִּי כְיָה יִיְ צוּרְ בִּי וְיִבְשִׁח וֹּבְיְיִ וְנִיְה יִיְ מִלְּלֵם אוֹנֶרְךָ: בְּנִיוֹעְיִי עַרְ בִּי כְיָה יִיְ צוּרְ בִּי בְּיָה יִיְ צוּרְ בִּי לְאַ עִוֹבְקּ דּּרְשִׁיךְ עוֹלְמִים: וְיִבְמָחוֹ בְּךְ יוֹרְעִי שְׁמֶךְ בִּי לֹא עָוַבְחָּ דּּרְשִׁיךְ עוֹלְכִים: וְיִבְמָחוּ בְּךְ יוֹרְעִי שְׁמֶךְ בִּי לֹא עָוַבְחָּ דִּרְשִׁיךְ יִיִּיִיל הִוֹרָה וְיַאִּדִיר:

•הש"ץ אומר חצי קריש

furcht, und bag wir seinen Willen erfüllen mögen und ihm bienen mit gangem Herzen, auf bag wir uns nicht muben umfonst, und nicht zur Welt bringen zur Verwirrung. Moge es beschloffen sein vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Bater Gott, daß wir beobachten Deine Satzungen in biefer Welt, und wir bas Glud haben und erleben, sehen und erben Beil und Segen für bie Jahre ber Zeit bes Erlösers und bes Lebens ber fünftigen Welt, auf bag Dich lobpreise unseres Beistes Berrlichkeit und nimmer schweige. Ewiger, mein Gott, immerbar bank ich Besegnet ift ber Mann, ber vertrauet auf ben Ewigen, und ber Ewige ift seine Zuversicht. Vertrauet auf ben Ewigen bis in Ewigkeit; benn in Jah, bem Ewigen, ist ein Hort ber Ewigkeiten. Und vertrauen mögen auf Dich, die Deinen Namen fennen, benn Du verlässest nicht, bie Dich suchen, Ewiger! Der Ewige will es um seiner Gnabe willen; Er macht groß bie Lehre und herrlich.

a Fine h

אַרנַי שִׂפָּחֵי תִּפְּחַח ופִי נַנִיד מְּחָלַחָד:

בְּרוּךְ אַהָּה יִיָּ אֶלהֵינוּ וִאלהֵי אֲבוֹחֵינוּ אֵלהִי אַכְרָהָם אֵלהִי יִצְחָק וִאלהִי יַעֲקֹב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֻלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּל וְזוֹכֵר חַסְהֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאָל לִבְנֵי בְנֵיהָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה וְכָרֵנוּ לְחַיִּים · מֵלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְהָחְמֵנוּ בִּמְפֶּר הַחַיִּים לְמַעַנְךְ אֶלהִים חַיִּים · מֶלֶךְ עוֹוֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן · בָּרוּךְ אַמְר יִיְ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַהְּה נְבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנְי מְחַיִּה מֵתִים אַתְּה רֵב לְהוֹשְׁיעַּי מָכַלְבֵּל חַיִּים בְּחָסִר מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחָמִים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפָא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמָקִיֵּם אֲמוּנָחוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כְמְוֹךְ בַּעַל נְּבוּרוֹח וּמִי

ארני Dein Lob! Serr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde

Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade ersweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmslingen, um seines Namens Willen, in Liebe. Gedenk unser zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und besiegle unser Loos in dem Buche des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender; König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

Tobten, stark, um stets zu helfen; — ber die Lebenden in Gnaben erhält, die Tobten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie On, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der

דוֹמָה לָּךָ מֶלֶךְ מִמִיח וּמָחַיִּה וּמַצְמִיח יְשׁנְּהָה מִי כָּמְוֹךְּ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יִצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים וֹנָאֵמָן

אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים· בָּרוּך אַתְּה יִיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים· אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים· בָּרוּך אַתְּה יִיָ מְחַיֵּה הַמָּתִים·

וּבְכֵּן הֵן פַּחְדְּךְ יְיָ אֱלְהֵינוּ עַל כָּל־בֵּיעשִׁיךְּ אֵימְתְּךְּ עַל כָּל־בֵּירִי שֶׁבְּרְאֹתְ וְיִירְאוּךְּ כָּל־בִּיקְתְּ הַפְּעשִׁים וְישְׁתַּחְוּוּ לְפָנֶיְךְּ כָּל־הַבְּרוֹאִים וְיִעְשׁוּ כְלָּם אֲנָדָה אֶּרָח לֵעשוֹת רְצוֹנְךְּ בְּלֵבְב־שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָרְענוּ יִי אֱלֹהִינוּ שֶׁהַשׁלְחָוּ לְפָנֶיְךְּ עוֹ בִיְרְךְּ וּנְבוּרָה בִּימִינֵיְךְ וְשִׁמְךְּ נוֹרָא עַל כָּל־בַּה שַבֵּרָאַת:

וֹבְבֵן תֵּן בָבוֹר יִי לְעַבֶּוֹך הְהַלְּרֹו לִירֵאֶיךּ

tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil. Wer ist wie Du, Bater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben, in Erbarmen. Und Du bist zuverlässig, daß Du besleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

IDDI So lasse benn kommen, Ewiger, unser Gott, Deine Furcht über alle Deine Geschöpfe und chrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geschöpfe, und vor Dir sich bücken alle Wesen, und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrsschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand, und die Kraft in Deiner Rechten, und Dein Name erhaben über Alles, was Dugeschaffen.

1221 Und so gieb benn bie Ehre, o Ewiger, Deinem Bolfe

וְתַקְוָה לְרוֹרְשֵיף וּפּתחוֹו פֶּה לַפְּיַחֵלִים לְּךְּ שִׁמְחָרה לְאַרְצֵף וַשְּׁשוֹו לְעִירֶף וּצְמִיחַת כֵּרֵוּ לְרֵוֹר עַבֶּדֶף וַעַריכַרה גַר רְדֹבֶוֹיִשׁי מְשִׁיתֵף בְּמָהֵרָה כָּמֵינוּ:

וְבָבֵן צַּדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמֵחוּ וְישָׁרִים יַעַלְזוּ זַחֲסִיִדִּים בְּרַנָּה יָנֵילוּ וְעוֹלְתָה הִּקְפֶּץ־פְּיָה וְכָל־ הָרשָׁצָה בְּלָהּ בְּצַשְׁוֹהְבְלָה כִּי תַּעְבִיר מְמִשְׁלֶת זָרוֹן מִוּרְאָצֶרְ בְּתַבְּיוֹן מִשְׁכֵּן בְּבוֹנֶךְ וּבְירוּשְׁלְיִם בָּל־מַעשֶׁיףְ בְּהַר צִיוֹן מִשְׁכֵּן בְּבוֹנֶךְ וּבִירוּשְׁלִים עִיר קַרְשֵּׁךְ כַּבְּרחוֹב בְּרַבְרִי קַרְשֶׁךְ יִמְלֹדְּי יִי לעוֹלם אלתוף ציון לדר ורד הללויה:

ber Ruhm ben Dich Fürchtenben, und ber hoffnung Zuversicht betten, bie Dich suchen, und bas freie Wort ben auf Dich harrenben, Freude Deinem Canbe, und Wonne Deiner Stadt, und bie Macht lasse aufleimen Deines Knechtes David, und bas Licht leuchten bes Sohnes Jischal's Deines Gesalbten, balb in unfren Tagen.

pool Dann werden bie Krommen es schauen und fich freuen, und bie Getreuen jubeln, und die Geweischen in Jauchgen frohfeden, und das Lasten wird schliegen seinen Mund, und der Frebe et gänglich wie Rauch dahinschwinden, wenn Du tilgen wirst die hertragen der Tete, und wenn Du herrichen wirft allein, o Ewiger! über alse Deine Werte auf bem Zignesderze, der Stätte Deiner Jerrilcheit, und in Zeruschalasim, Deiner heltigen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem beiligen Worte: "Derrichen wird der Ewige für alse Zeit, Deir Bott, Jign, in alse Geschieter. Dalleugah."

קרוש אַהָּרוּ וְנוֹרָא שְׁמֶךּ וְזִּבְיוֹת בַּמְשְׁפְּט מבּלְעָרֶיךּ כַּכְּתוּב וַיִּנְבַה יִי צְבָאוֹת בַּמְשְׁפְּט וְרָאֵר תַקָּרוֹש נִקְרַשׁ בִּצְּרָקָה. בָרוּךְ אַהָּר יִי הַמֵּלֶרְ תַקָּרוֹש:

וִֹם פָּרוּשׁ עָלִינוּ לַלָּאַם: פָּמִצְּוֹתִיף עָלִינוּ לַלָּבְעָנוּ מַלְּפֵּנוּ לְּעַכוּדְּטְׁבְּי וִשְׁמִּדְ תַּנְּיוֹנוּ בְּנוּי וֹלְבִּשְׁנוּ מַכְּלְ-נְעַמִּים לְּפֵנוּ לְעַכוּדְתְּךְּ וִשְׁמִּדְ תַּנְּיוֹנוּ תַּבְּעִים לְּבִּיּעִ אַּטְרוּ בִּנִּיּ וִשְׁמִּדְ בַּנְּיִיםְ מִבְּלְ-הָעַמִּים יּ אָּחַכְּתָּ אוֹנְוּנוּ יִנְבְּאִיםְ

וֹלְכַפְּרָה וָלְנִוּ יִיָּ אֶלְהִוּנוּ בְּאַהַבָּה אָת־יוֹם וֹחַשַּבְּח הַזֶּח לקרושה וּלְכַפְּרָה וְלְמָחָל־בּוֹ אָת־כַּלְּ-עֲוֹנוֹתִינוּ מִקְרָא־קְוָדָשׁ וֵבֶר וּלְכַפְּרָה וְלְמָחָל־בּוֹ אָת־כַּלְ-עֲוֹנוֹתִינוּ מִקְרָא־קְוָדָשׁ וֵבֶר לִיצִיאַת מִצְּרָיִם:

אָלהֵינוּ וִאלהִי אַבוּתִינוּ יַעָלָה וְיָבְא וְיַגְּיע וְיִרְאָרה וְיִבָּא וְיִבְּא וְיִבְּא וְיִבְּא וְיִבְא וִיַרָאָה וְיִשְּׁמַע וְיִפְּקֵר וְיִזְּכֵר זִכְרוֹגְנוּ וּפִּקְרּוֹגְנוּ

Bott außer Dir, wie geschrieben steht: "Und erhaben ist der Gott der Schaaren im Gerichte, und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

Und Du hast uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen (Sabbath: und) Versöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühne, um an ihm all unsere Schuld zu tilgen; eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizzagim.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Bäter! Lasse aufsteisgen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und

וְזְכְרוֹן אֲבוֹתִינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דְּוֹר עַבְּהֶךְּ וִזֹכְרוֹן בָּל-עַמָּךְ בִּיח יִשְּׂרָאֵר יְנִבְרוֹן בָּל-עַמָּךְ בִּיח יִשְּׂרָאֵר יְנִבְּרוֹן בְּל-עַמָּךְ בִּיח יִשְּׂרָאֵר יְנְבְּרִים הַוֹּה יְחִוֹן וּלְחָסֶר וּלְרַחַמִים לְחַיִּים יְנְבְּרִים הַוֹּה יְחִבְּרוֹן בְּלְחַבְּרוֹ וְיִ אֵּלְהִינוּ בּוֹ לְחַיִּים יְנִבְּרִים הַוֹּם הַבְּבְּרִים הַוֹּם הַבְּבְרִבְּוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבִּוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבִּרְבָּה וְחוֹשְׁיֵעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבִּרְבָּוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְּרָבְוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְּרָבְוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבִּרְבָּוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְּרָבְוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְּרָבְוֹ יְשׁוּעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וְבִּרוֹן עַבְּרוֹן וְבִּרוֹן מָשְׁיִם בְּיִבְּרִים הַוֹּבְּה וְנִבְּרוֹן וְבְחוּם עְלִינוּ וְחוֹשְׁיִבְעוֹים בְּיוֹם הָבָּבְיבְּוֹ וְבְחוּם עָלִינוּ וְחוּשְׁיִעְנוּ כּוֹ לְבָּרְבְּיִם וְבִּנוּ וְבְחוֹם בְּיִבְּנוּ וְבְחוֹם בְּיִבְנוּ וְהוֹשְׁיֵעְנוּ וּ וְבִּרְבְּיִם הִוּנִוּ וְנִבְּחוֹם בְּיִבְּנוּ וְהוֹשְׁיִעְנוּ וּ וְבִוּחִים בְּבִּנוּ וְבִּיתוֹם בְּבִוּלוּ וְבְחוּם בְּנִוּיוֹ וְבְחוּם בְּנִוּי וְבִּחוּם בְּבִּנוּ וְבְּרְבִים הוּם בְּבָּנוּ וְבִּרְבְּיוֹ וְבְחוּם בְּבִּיוֹם בּוֹבְּתְיוֹם בְּיִבּרְים הִוּבּרוֹן וְבְּרִבוּיוֹ וְבְרִבּיוֹם בְּבִיוֹים בּוֹים וְבְבָּבְיבוֹי וְבִיחוּם עָבְלִינוּ וְבְחוּבוֹם אָּבְיוֹבוֹי בּוֹים בְּבִּוֹים בְּבִיוֹם בְּחִבּים בְּבִּיוֹ וְבִיחוּם אָבְּבְיבוֹים בְּבִּים בְּבּוֹים בְּבִּים בְּבּוֹים בְּיִבּיוֹם בְּבִים בְּבִּים בְּבְּבְיבוֹי וְבִיחוּם בְּבִּים בְּבִים בְּבִּבוּים בּוֹים בְּבּיוֹים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיבְים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבּבּיוֹים בְּבִּים בְּבִּים בְּבּים בְּבִּים בְּבּיוֹים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְיבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּיוֹים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹים בְּבְיוֹבוּים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְיו

אָלְהֵינוּ וָאַלְהֵי אָבוֹתִינוּ מְהַלְ לַעֲוֹנוֹתִינוּ כִּיוֹם (הַשַּׁבֶּר הַוָּה וּבִּיוֹם) הַכִּפָּרִים הַוָּה. מְחָה וְהַעַבֵר פִּשְׁעִינוּ

וָחַפאתִינוּ טִנֶּנֶר עֵינֶיְךּ. כָּאָטוּר אָנכִי אָנכִי חוּא טחָח לְםַעֵנִי וַחַפּאתִיךְ לא־אַנְבּר: בעב פּשָׁעֶיך וְכָעָנָן הַפּאֹהֶיך שׁוּבָה אָלֵי כִּי נְאַלְּחִיך: וְגָאָמֶר כִּי בַיּוֹם הַזָּה יְכַפֶּר עֵלִיכֶם לְטַהֵר אָתְכֶם · מְכּל gebacht werben unser Gebächtniß und unser Geschick, und bas Gerächtniß unferer Bäter und bes Gesalbten, tes Sohnes Davids, Deines Anechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, bes Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Hulb und Gnabe, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage der Verföhnung. Gebenk' unser. Ewiger, unfer Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, bas Beil und Erbarmen verheißt, sei uns milb und gnäbig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; benn ein Gott erbarmungs= und hulbreich bist Du.

Unser Gott und unserer Väter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath: und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht beine Missethaten, um meinetwillen, und beine Vergehungen denk' Ich nicht; und es heißt: Ich habe abgelöscht, wie Gewölf, deine Missethaten und wie Wolfendunst beine Vergehungen. Kehre zurück zu mir, denn ich habe dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsünt Er euch, euch zu reinigen; von all euren

חַפּאָמִיכֶם לְּפָנִי יָיָ הִּטְקָרוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּטִצְוֹתֵּיךּ וְחַן חָלְקְנוּ מְפּגנּוּ מִפּוּבֶּךְ וְשַׂמְחֵנוּ בִּישׁנְעָתֵךְ. (וְסִנְּחִילִּנִּי יְיָּ שְׁבָּרְוּ שַבּח בִּרְשֵׁךְ וְיִנְּוֹחוּ כָה וִשְׂרָאֵר מְבַּרְשִׁי שְּמִף) וְטַבְּר לְבָּנוּ לְעָבִדְּךְ בִּּאָמָת. כִּי אַתָּה סְלְחָן לִישִּׂרָאֵל וּמְהַלְן וְשִׁבְּח בִּרוּך אַפָּח, יְיִ מָלֶךְ מֹחֵל וְסוֹלְחַ לְנִוּ מָלֶךְ מְחַלְּחִ לְנִוּ מָלֶךְ מִחְלֹן לְנִישְׁרָאֵל וּמְהַלְּן לְשִׁבְּח מִחֹל וְסוֹלְחַ לְנִוּ מָלֶךְ מִחְלֵן וְשִׁבְּח בִּיֹת וְשָׁבְח בִּית וְשְּבָּח יִיְ מָלֶךְ מֹחֵל וְסוֹלְחַ לְנִוּ מָלֶלְּ מִחֹל וְסוֹלְחַ לְנִוּלוֹתְנִוֹ בִּכְל-שְּנָה וְשְּבָּח יִשְׁרוּן בִּכְל-דְּתְּבְיר אַשְׁבְּח מִחֵל וְסוֹלְחַ לְנִוּנוֹת מָשׁרוּן בְּכְל-דְּוֹבְי וְמָלְהִי מִבְּלְיתְרִין מִקְבִּישׁ (מִשְּבְח וּ) יִשְּׂרְאֵל וְיוֹם תְּנִּוֹם וְנִילְבִּילְ תְּיִבְּיִבְ מִבְּים וֹבְּילְ מִבְּים מִחְל וְסוֹלְתוֹי בִּלְיתְרָאֵל וְיוֹם מִּלְבִית מִשְׁבְּית מִבְּלִיתְי מְקַבְּים מִחְל וְסוֹלְחָי לְנְבְּלִּתְי מִלְבִּים מְחַלְּים לְבִּילְנְתְיִי מִלְּבְירִים מִּלְנִבּיוֹ מְשְׁבְּאֵל וְיוֹם מִּחְל בְּלִבְיתְים מִבְּבִּים לְּפְבְּית וְשִּבְּית וְשִּבְּת מִים לְּבִינִים וְּשְׁבְּת מִל בְּלִית מִים בְּבִּים לְּבְּית וְשִּבְּת מִילְנִית מִשְּבָּית וְשְּבָּת מִבְּל בְּבִית וְשְּבָּית וְשְּבָּת מִים לְּפְבִית וְשְּבָּת וּשְׁנְתוּ מִוֹם לְּבְּית מִל בְּלִבְית מְלְבִּית מְלְבִּית מְלְּית מְלְבִית מְלְבִּית מְיִבְּים מְּתְּים מִּבְּים מִּים לְּבִּית וְיִים מְּבְּית מְיִבְּים מְבִּים לְּבִית מְיִבּים לְּבִית בְּים בְּיִבּית וְשְּבְּת מְבִּים מְּבְּיִים מְּיִים בְּעִּים מְּיִים מְּבְּים מְּבְּים מְיִבּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבִּים מְּבִּים מְּנִים בְּיִבְּים מְּבְּיבוּים מְּבְּים מְּבְּיוּים מְּיִים בְּיוּים בְּיבְּיוּת מִּבְּים בְּיבְּיוּים מְּיבוּיוּים בְּיבְּשִּים מְּבְּיִים מְּבְּיוּים בְּחִים בְּיִים בְּבְּיוּים בְּיִבּים בְּיחִילְם בְּיִים מְּיִבְּיוּם מְּבְּיוּים מְּבְּיוּ מְבְּיוּ מְבְּיִים מְבְּיִים מְּחִיוּבְּיוּ מְבְּיוּם מְבְּיוּים מְּבְּיוּם מְבְּיוּים מְּבְּיוּם מִּבְּיוּים מְּחִיבּיוּם מְיוּיוּים מְּחִיבְּיוּם מְבְּיוּים מְבּיוּים מְבְּיוּים בְּיו

רְצָּה יִיָ אֶלֹהֵינוּ בְּעַמָּך יִשְּׂרָאֵל וּבִהְפִּלְּהָם ּ וְהָשֵּׁב אֶת־ הָעַבוֹּדָה לְּדָבִיר בִּיהֶךּ וְאִשֵּׁי יִשְּׁרָאֵל וּהָפִּלְּתְם בְּאַהַבָּה תָקַבּּל בְּרָצוֹן וּהָהִי לְּרָצוֹן הָּמִיד עבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּּך:

Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. — Heilige uns durch beine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, satztige uns von Deiner Güte, und erfreu' uns durch Deine Hülse; (und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Liebe und huld Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Iisrael, das Deinen Namen heiliget:) und reinige unser Herz, Dir zu dienen in Wahrheit. Denn Du bist es, der verzeiht Iisrael und vergiebt den Stämmen Ieschurun's in jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir seinen König, der verzeiht und vergiebt. Gelobt seist Du, Ewiger! König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Boltes, des Hauses Iisrael, und schwinden lässet unsere Werschuldungen in jeglichem Jahre, König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath.) Iisrael und den Sühnetag.

TY' Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolt Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesvienst Jisraels, Deines Boltes.

ּוְתֶּחֶוֹיְנֶה עִינִינוּ בְּשׁוּכְךּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַמְּח יִיָּ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן:

מורים אַנְחְנוּ לָךְ שָׁאַחָּה הוּא יִי אֶלהִנוּ וָאלהֵי אַבוֹחִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר צוּר חַוִּינוּ מָגֵן יִשְׁעְנוּ אַחָּה הוּא לְרוֹר וָרוֹר נוֹרָה לְךְ וּנְסַפֵּר הְּהָלָּחֶךְ עַל חַיִּינוּ הַפְּסוּרִים בְּיָבֶיְה וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹר לָךְ וְעַל נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמְנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתֵיְךְ וְמוֹבוֹתֶיְךְ שְׁבָּכָל־עִרת עֶרֶכ וְבְּכֶּךְ וְצָהְרָיִם הַסוֹבְים הַפוֹּב כִּי לֹא־כָלוּ שְׁבָּכָל־עִרת עֶרֶכ וְבְכֶּלְ וְצְהְרָיִם הַפּוֹבְים הַפּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ שְׁבָּכָל־עִרת עֶרֶכ וְבְכֶּלְ וְצְהְרִים הַמִּוֹלְם קּוְינוּ לְךְּי וְעַל בְּלָם יִחְבָּרְ וְיִחְרוֹמֵם שִׁמְדְ מֵלְבְּנוֹ חָמִיר לְעוֹלְם וְעֵר: וְחַחוֹם לְחַיִּים מוֹבִים בָּל־בְּנֵי בְּרִיחָךְּ הַחִיִּים יוֹרְוֹךְ פָּלָה וִיהַלְלוּ אָת־שִׁמְךְ בָּנִי בְרִיחָךְּ

tehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, ber zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir banken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige unser Gott, und unser Bäter Gott auf immer und ewig, Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir, und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeugungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Ausschen kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

unser König, beständig auf immer und ewig. D, besiegle ein heilvolles Leben allen Genossen Deines Bundes. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen

יִשׁוּעָתָנוּ וְעָוְרָחֵנוּ מֶלָרוּ בְּרוּך אַפָּרוּ יִיְ הַפּוֹב שְּׁטְּךּ וּלְךּ נָאָה לָהוֹרוֹת:

שִׁים שָׁלוֹם טוֹכָה וּכָרָכָה חֵן וְחָסֶד וְרַחֲמִים עָלִינוּ

וְעַל כָּל־יִשְּׂרָאֵל עַמֶּוֹך כָּנְרָבְנוּ אָבִינוּ כֻּלְנוּ יִּאֶלהִינוּ חּוֹרַת בְּאוֹר פָּגִיך נְחָהָ לְנוּ יִי אֶלהִינוּ חּוֹרַת חִיִּים וְאַלוֹם וְמִיִים וְאַלוֹם וְמָיִים וְאַלוֹם וְמַיִּים וְאַלוֹם וּכְרָכָה וְבַּחָמִים וְשָׁלוֹם וּכְּלַרְבָה וְאָלוֹם וּכְּלְבָרְר אָת־עַמִּך יִשְּׂרָאֵל בְּכָל־עַח וּכְּכָל־עַח וּכְּכָל־עַח וּכְּלְכָר וְמִיִּים בְּעִינִיך אָבָרְרָ אָת־עַמִּך יִשְּׁלוֹם וּפַּרְנָסְה וְשָׁלוֹם וּפַּרְנָסְה וְשָׁלוֹם י בְּרִנְּה אָנַחְנוּ וִכְל־עַמִּךְ בִּיח יִשְּׁלוֹם י בְּרִנְּה אַבַּחְנוּ וִכְל־עַמִּךְ בִּיח יִשְּׁלוֹם י בְּרִנְיִ אַמָּה יִיְ עַשֵּׂה הַשְּׁלוֹם : בְּרוּךְ אַמָּה יִיְ עַשֵּׂה הַשְּׁלוֹם : בְּרוּךְ אַמָּה יִיְ עַשֵּׁה הַשְּׁלוֹם :

in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, bankendes Bekenntniß abzulegen.

barmen kommen über ganz Jisrael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Bater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antliges; denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Ledens, und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leden und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Iisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Im Buche des Ledens, Segens und Friedens und gesegneter Erhaltung möge unser gedacht und unser Loos besiegelt werden, sowie Deines ganzen Bolkes, des Hauses Iisraels, zu gesegnetem Leden und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschaft den Frieden.

אַלקינו ואלהי אַבוֹקינו

אַנָּחָנוּ חָטָאנוּ: אַנָּחָנוּ חָפָּגִּים וּקְשֵּׁי־עְרָף לוֹמֵר לְפָּנִיף יִי אֵלְחִינוּ אַבּוֹרְתִּי אַבּוֹרְתִּי פָּנִים וּקְשֵּׁי־עְרָף לוֹמֵר לְפָּנִיף יִי אֵלְחִינוּ הַבּא לְפָנִיף יִּאָבִיתוּ אַבְּרֹל הַבא לְפָנִיף יִי אָנַחָנוּ חָטָאנוּ:

ייים ישימנו. בַּגְּרנו. נְזַלְנוּ. הַבְּרנוּ רְפִי:
הָעִוְינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זְרֵנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶּר:
יַעְצְנוּ רָע. כִּזְּכְנוּ. זְרֵנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶּר:
סָרְרְנוּ. עִוְינוּ. פָּשְׁעְנוּ. צָרְרְנוּ. הִשְׁינוּ עִרֶּף:
רְשַׁעְנוּ. שְׁחַתְנוּ. הִעְבְנוּ. הָעִבְנוּ. הִעְבְנוּ. הִישְׁעִנוּ. כִּי שֵּׁמָח עִשִּׂירִי וְאַהְנוּ הַרְשַׁעְנוּ. כִּי שֵּׁמָח עִשִּׂירִי וְאַנוּ הִרְשָׁעִנוּ:

אלהונו Unfer Gott und unferer Bater Gott,

laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, benn wir sind nicht frechen Untliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Läter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

(Borb. 11. Gem.) Wir haben uns verschnstet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Berbrecherisches, handelten seindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; benn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

מַר נאמַר רָלְפָנֶיְךּ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לִפְּנִיְדְּ שוֹבֵן שְּׁחָקִים. הַלֹא בָּל-הַנִּסְפְרוֹח וְהַנִּנְלוֹת אַתְּה

יורע:

אַהָּה נוֹתֵן יָד לְפּוֹשְׁעִים וִימִינְהְ פְּשׁוּטָה לְלַבְּבֵּל שָׁבִים. וַהְלַמְּבֵנוּ יֵי אֱלֹחֵינוּ לְהָתְוַדּוֹרֹת לְפָנֶיךְ עַל כָּדֹּן עֲוֹנוֹתִינוּ לְמַעַן נֶחְדֵּל מֵעְשֶׁקּ יְרֵינוּ וֹתְלַבְּבְּלֵנוֹ בִּתְשׁוֹּכָר שְׁלֵמָר לְפָנֶיךְ יְרֵינוּ וֹתְלַבְרָין אֲשֶׁר אָמֶרְהְיִם לְמָעַן דְּבָרֶיְךְ אֲשֶׁר אָמֶרְהָ: אֵין לֵאְשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחֹחִי אַשְּמְתֵנוּ. וְאַהָּר יִוֹבְעַ שֶּאַחֲרִיתֵנוּ: מָה אָנוּ. וְחוֹלְעָה. לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתְ סְלִיחְתֵנוּ: מָה יִשְׁעְנוּ.

nender! und was Dir erzählen, in den Bolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

In Du reichest Abtrünnigen die Hand, und Deine Rechte ist ausgestreckt, die zu Dir Zurückschrenden anzunehmen. So hast Du uns gelehrt, Ewiger; unser Gott! vor Dir all unsere Sünden zu bekennen, auf daß wir von unserer Hände Gewaltthat lassen, und daß Du uns aufnehmen willst mit vollkommener Bekehrung zu Dir, als wären es Feuer- und Dustopfer, um Deines Wortes willen, das Du gesprochen. Endlos viel wären die Feueropfer sür unsere Berschuldungen, und zahllos die Dustopfer sür unsere Bergehungen. Du aber weißt, daß unser End' ist Wurm und Mottenfraß. Darum botest Du uns so reichlich Deine Berzeihung an. — Was sind wir? was unser Leben? was unsere Mildherzigkeit? was unsere frommen Werke? was unsere Hülfe?

מַה כּחֵנוּ. מַה וְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹאמַר לְפָנֶיךּ יְיְ אֱלְהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבֹתִינוּ. הְלֹא כְּלְ־הַוּבּוֹרִים בְּאָיוְ לְפָנֶיךּ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הְיוּ וְחֲכָמִים כִּבְלִי מַדְע וּנְבנִים כִּבְלִי הַשְּׂכֵּר. כִּי רב מִעשִיהֶם הְהוּ וִימִי חַיֵּיהֶם הְבָל לְפָנֶיךְ. וּמוֹתַר הָאָרָם מִוֹ־הַבְּהַהְמָה אָיוְ כִּי הַכּל הְבֶל:

אָתָה הְבְּרֵלְתְּ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּבִּירָהוּ לֵעְמוֹד לְפָנֵיך. כִּי מִי יאמֵר לְךּ מֵה תִּפְעַל וְאָם יצְדֵּלְ מֵה יְתֶּוֹ־לְךֵּ: וַתִּתְּוֹ־לְנוֹ יִי אֱלְהֵינוּ בִּאַהֲכָה אָת־יוֹם הַכִּפְּרִים הַוָּה הֵץ וֹמְחִילָה וֹסְלִיחָה על־בְּל־עְוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעוֹ נָחְדַּל מִעְשֶׁק יָרְינוּ וְנְשׁוֹּב אִלְיִךְּ לַעֲשׁוֹת חָמֵי רְצוֹנְךְּ בִּלְבָב שְׁלֵם:

was unsere Kraft? was unsere Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie ein Nichts vor Dir und die Männer des Namens, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen als wie ohn' Erstenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht; denn die Fülle ihrer Werke ist ein nichtiges Wesen und ihre Lebenstage wie eitler Dunst vor Dir, und der Vorrang des Menschen vor dem Thiere ist Nichts; denn Alles ist eitler Dunst.

ann, und ihn gewürdigt, vor Dir zu stehen. Denn wer kann zu Dir sprechen: Was thust Du? Und ist er fromm, was giebt er Dir damit? So hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen Sühnetag als Frist zur Vergebung und Verzeihung für all unsere Sünden, auf daß wir lassen von unserer Hände Gewaltthat, und uns zu Dir bekehren, die Gebote Deines Willens zu vollbringen mit vollem Herzen. Und Du in großer Barm-

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךּ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְּחָתַת עוֹלָם. שֶׁנָאֲמֵר דִּרְשוּ יֵי בְּהִפְּיִצְאוֹ קְרָאֲהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנָאֲמֵר יַעוֹב רְשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲוֹן מַחְשְׁבֹחָיוֹ וְיָשֹב אֶלְּ יְי וְיַרַחֲמֵהוּ וְאֶלִּ־־אֲלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבָּרֹ לְּסֵלְוֹחֵ: וְאַתָּה אֱלְוֹהַ סְלִיחוֹת חַנוּוְ וְרַחוּם אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְאַתָּה אֵלְוֹהַ סְלִיחוֹת חַנּוּוְ וְרַחוּם אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְאַתָּה בָּתְשׁוֹבַר וְשָׁעִים וְאָבֶּוֹ שִׁוֹבוּ אַהָּרְבִּי נְאָם בְּמִיתְחָם. שֶׁנָאֲמֵר אֲמֵר אֲמֹר אֲלִיהֶם חַי־אָנִי נְאָם בְּמִיתְחָם. שְׁנָאֲמֵר אֲמִר אֲמֹר אֲלִיהֶם חַי־אָנִי נְאָם בְּשׁוֹברְשָׁע מִדְּרְכּוֹוְחָיָה. שִׁוֹבוּ שִׁוֹבוֹ מִדְּרְבִיכָם הָרָעִים וְלְבָּוֹה תָמְוֹתוֹּ בִּית יִשְׂרָאֵל: וְנָאֲמֵר

herzigkeit erbarme Dich über uns; benn Du haft ja nicht Wohlgefallen baran, daß die Welt zu Grunde gehe; denn es heißt: Suchet den Ewigen, da Er sich finden läßt, ruset ihn, da Er nahe ist. Und es heißt: Es verlasse der Frevler seinen Weg and der Mann der Unthat seine Gedanken, und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn reichlich übt Er Vergebung. Und Du, o Gott der Verzeihung! barmherzig und mild, langmüthig und reich an Huld, der in Fülle Gnade übt, Du hast Wohlgefallen an der reuigen Rücksehr der Frevler und willst nicht, daß sie sterben; denn es heißt: Sprich zu ihnen: So wahr Ich leke, ist der Ausspruch des Herrn, Gottes, Ich habe nicht Verlangen barnach, daß der Frevler sterbe, sondern, wenn der Frevler umkehrt von seinem Wege, daß er lebe. O bekehret euch, kehret um von euren bösen Wegen. Warum denn wollet ihr sterben, Haus Iisrael! — Und

5.00000

הַּחְפּץ אֶּחְפּץ מוֹת רָשָׁע נָאָם אָרנָי יְהוֹרה הַלֹא בְשׁוֹבוֹ מִדְּרָכָוֹ וְחָיְרֹה: וְנָאֲמֵר כִּי לֹא אֶּחְפּץ בִמוֹת הַמֵּת נָאָם אֲרנִי יְהוֹה וְהְשִׁיבוּ וֹחִיוּ:

כִּי אַהָּה סָלְחָן לִישִּׁרָאֵל וּמְחֲלָן לְשִׁבְמֵּי יִשְׁרַוּן בְּכָל־ הור וָדוֹר וּמִבּּלְעָהֵיךּ אִין לְנוּ מֵלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחֵ:

אָלהי עד שָׁלֹא נוֹצְרָהִי אִינִי כְּדַאיּ וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצְרָהִי אָנִי בְּחַיְי לֵא נוֹצְרָהִי עָקר אָנִי בְּחַיְי ַקַל וְחְמֶּר בְּמִיתְּחִי הַלֹּי לֹא נוֹצְרְהִי עָפֶר אָנִי בִּחַיְי ַקַל וְחְמֶּר בְּמִיתְּחִי הַלֹּי לִא נוֹצְרְהִי נִאלהִי אָבוֹחֵי שֶׁלֹא אָחֲטְא עוֹד וּמה מִלְּפְנִיךּ יְיָ אָלֹהֵי וִאלהִי אָבוֹחִי שֶׁלֹא אָחֲטְא עוֹד וּמה שִׁלְא אָחָטְאתי לְפָנִיךּ מָרָק בְּרַחַמִיךְ הָרַבִּים אַכְל לֹא עַר שִׁרִים וְחַלָּים רָעִים:

es heißt: Habe Ich wohl Verlangen an dem Tode des Frevlers, spricht der Herr, Gott, nicht vielmehr, wenn er sich bekehrt von seinen Wegen und leben bleibt? — Und es heißt: Denn Ich habe nicht Wohlgefallen an dem Tode des Todeswürdigen, spricht der Herr, Gott, so bekehret euch denn und lebet! — Denn Du bist es, der stets verzeihet Iisrael, und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in jeglicher Zeit, und außer Dir giebt es für uns keinen Herrn, der vergiebt und verzeihet!

Mein Gott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Richts, und nun ich in's Sein getreten, bin ich, als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wieviel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth, voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß ich fürder nicht sündige, und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

אָלְרַדִּי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֶרָע וּשְּׂפָתֵי מִדַּבֵּר מְרְמָּה וְלִמְקּלְלֵּי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בֵּעַפְּר לַכּל תְּהִיה. פּתח לְבִּי בְּתוֹרָתֶךְ וּכְמִצְּוֹתֶיְהְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי לְמַצְן שְׁמֶךְ עֲשֵׁה לְמַצְן יְמִינֶךְ עֲשֵׁה לְמַצְן קְרְשִׁתְּךְ עֲשֵׂה לְמַצְן מִוֹרָתֶךְ: לְמַצְן יִחָלְצוּן יִרִידֶיךְ הוֹשְיעָה יְמִינְךְ וַעְּאֵרִי יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפָנְיְךְ יִי צוּרִי וְנוֹאֲלִי: עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יִצְשֶׁה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעֵל בָּל ישְׁרָאֵל וָאִמָרוּ אָמֵן:

ירי רצון לְפָנֵיך יִי אֵלהִינוּ וָאלהֵי אַבוֹתִינוּ שִׁיבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהַרָה בִיָמִינוּ וְתֵן חֶלְקְנוּ בְּתוֹרָתֶך: וְשֶׁם גַעַבָּדְּךְ בִירְאָח כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַּדְמוֹנִיוֹת:

וארבר לַיִּי מִנְחַת יָהוּדָה וִירוּשְׁלַוִם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשְׁנִים קּדְמוֹנְיוֹת: יְשֶׁם בְּעַבְּוֹ יְהוּדָה וִירוּשְׁלַוִם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשְׁנִים קּדְמוֹנְיוֹת:

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, saß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. Dössen mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Nath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Hehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Isbrael. Darauf sprechet: Amen!

Mott unserer Bäter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unsern Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

and the second

חזרת התפלה לשליח צבור.

שוחחין הארון.

בְּרוּךְ אַהָּה יִי אֶלהִינוּ וָאלהִי יַצְלְב הָאֵל הַנְּרוֹלְ הַנְּבוֹר הַנְּבוֹר הַנְּבוֹר הַנְּבוֹר הַנְּבוֹר אֵלְהִי יַצְלְב הָאֵל הַנְּבוֹר הַנְּבוֹר חַסְרִים טוֹבִים וְקְנֵה הַכּל וְווֹבֵר חַסְרִים אַל עָלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסְרִים טוֹבִים וְקְנֵה הַכּל וְווֹבֵר חַסְרֵי אָבוֹח וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְּמַצְן שְׁמוֹ בְּאַהַבְה: חֲסְרֵי אֲבוֹת וּמְבִיים וּנְבוֹנִים וּמִלֶּמֶר דְּעַת מְבִינִים אָפְּחְּחָה כִּי בִּחָפְלָה וּבְחַחֲנוּנִים לְחַלּוֹת וּלְחַגּן פְּנֵי מֶלְרְּ מִוֹחֵל וְסוֹלְחַ וַלְעוֹנִים:

קיפיאים בילעבור בלעבור בלעבור בלעבור בראש ריקער. בּהוֹנְתוֹ בֶעשׁר בַּל עבור בְּראש ריִקער. הְּנְשׁ לְחַלּוֹתְךְּ בְּנְער וְלֹא בְּרְאשׁ רִיְקער וְלֹא בְּנְתוֹ לְבֹא בְּוֹה הֵשְער: בְּנְער וְלֹא בְּנִיוֹ לְבֹא בְּוֹה הֵשְער: בְּנְער וְלִבא בְּוֹה הֵשְער: בְּלִיוֹ לְבֹא בְּוֹה הֵשְער: בְּלִיוֹ לְבֹא בְּוֹה הַשְּער: בְּלִיוֹ לְבֹא בְּוֹה לְנַצְּחָךְ אִיוֹב. נְצַח בְּלֹ-

(Borb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde, Belehrung von Denen, die enthüllet Wissenstunde, Sprech' aus mein Mund als Gebet und Flehen Vor dem König, der verzeiht und silhnt Vergehen.

IN (Gem.) Der Ahn'), ber Deinem Dienst von Jugend an sich weihte, Zehnsach geprüft, nicht wich er eines Haares Breite, Er rief Dich wie ein Kind, doch nicht mit Thorenstun, An Deine Pforten führt' er seine Fahnen hin²).

Den ganzen Tag ben Weiheruf sie bringen.

¹⁾ Abraham.
2) Die ihm aufgegangene Gotteberkenntniß ift auf die Nachkommen vererbt, und kraft bes gottlichen, mit ihm querft geschloffenen Bundes haben fie — feine Fahnen, bie um feine Banner Geschaarten — gleichsam ben Zugang zu bem gottlichen Throne gefunden.

הַיוֹם. הְעַבוּר כִּי פָנָה יוֹם. גּוֹנְגֵנְוּ בְּצְרָק ישֵׁבּ בַּחם הַיוֹם:

וֹקָגֵן ּ בְּרוּך אַתָּר יִיָּ מָגֵן אַכְרָהָם: הַחַיִּים ּ לְמַעַנְךְּ אֶלְהִים חַיִּים ּ מִלְּדְ עוֹנֵר וּמוֹשְׁיֵע וֹקָגֵן בִּרוּך אַתָּר יִיָּ מָגֵן אַכְרָהָם:

אָהָר נְפּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיִּה מֵחִים אַתְּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְּבֵּל חַיִּים בְּחֶמִּר מְחַיִּה מֵחִים הַמְחִיר אַסוּרִים

נְמָתְיֹם אֶמוּנָחוֹ לִישֵׁנִי עָפָּר מִי כְמְוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹח וּמִי

נְמְלַרְ מָמִית וּמְחַיִּה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה:

דוֹמָה לָּךְ מָלֶרְ מַמִית וּמְחַיִּה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה:

הנּלְרָא לְאָב וֶרַע. וְנְפָנֶה לְסוּר מִמּוֹלְשֵׁי רָע. הְזָעַלְ וְהִנֵּן וְשִׁיחָה לֹא נְרַע. חְפָּן בְּרָכָה בַּאָשֶׁר זְרַע: מּ יָה שִׁמְךּ בְּנוּ יִעָרֵב. וְיִשְּעַרְּ לְנוּ הִלְּרֵב.

Weil er schon scheiben will — ber Tag, Schirm' uns um Den, ber saß, als glübenb') brannt' ber Tag.

(Gem.) Der seines Baters Sprößling ward allein genannt²), Und sich den Schlingen bösen Sinnes stets entwand, Er sieht' und rief, und sparte nicht Gebet, Und Segen krönete, was er gesä't²).

77 (Gem.) D baß Dein Nam' in uns anmuthig sich verkläre, D baß Dein Beil uns nahe wäre!

and the

¹⁾ Mach 1. M. 18, 1: "Und er (Abraham) saß am Eingange bes Zeltes, als der Tag beiß war" (bei Gelegenheit der ihm erscheinenden drei Gottesboten).

2) Jizchaf. "Vur in Jizchaf soll dein Same genannt werden" 1. Mos. 21, 12), woburch Issamel ans dem göttlichen Bunde ausgeschloffen wurde.

3) "Und er saete und fand das Hundertfältige" (1. M. 26, 12).

החיינו בשל כשח לפנות

בָּי בָּמְוֹך אַב הַרַחֲמִים וֹנֵכר יִצוּרֵיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים: וַנָאֶטָן אַפָּה לְהַחֵיוֹת טָתִים· המתים:

תַּאָרָה. יָה חַקַקוֹ בַּכֵם יַקַנָ מקום מה נורא.

יִמְלֹדְ יִי לְעוֹלָם אֵלהַיִרְ צִיוֹן לְרַרְ וַרַרְ הַלְלְוּיַה. וּאַתָּה קַרושׁ ישֶׁב תַּהַלוֹת ישַׂרַאֵל אַל נָא:

חתום שהמ"ח שמעון •

ונהקקה נורא ואיום. קרוש:

Sei bie Erlösung nah' und und bereit, Dein Than beleb' uns milb, wie Den, ber fleht' gur Abendzeit')!

עםט (Gem.) Der Schönheit Glanz im Anmuthichein 2) Bragt Gott in feinen Brachtfit ein.

Als ber Untab'lige geschaut, Den Ort, ba ihm in Ehrfurcht graut *), Als er erwacht, geschaut bas Bilb, 3bn beil'ge Scheu und Angft erfüllt.

מלך (Borb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

anni (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels. O Gott!

you (Borb. u. Gem.) O borch, o vernimm am heut'gen Tagla) D fieb, icon entfleucht ber Tag! Dich feiern wir, Erhabener, ber Alles vermag, Beiliger!

12 ff. — 16 f.) 4) Berf. R. Simeon (b. Sigcal).

¹⁾ Ebenfalls Bizchaf, nach ber Auffassung von 1 M. 24, 63 im Mibrasch.
2) Jaafob, beffen anmushiges Bild in ben göttlichen Thron gegraben ift. S. oben 5.275, Ann. 2.
3) Als Jaafob die bedeutsame Traumerscheinung von der Leiter geschaut batte (1. Mos. 26, 12 J.—16 f.)

וּכְבֵן לְךְּ תַּצַלָּה קְרָשְׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהִינוּ מֶלֶּהְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחֵ:

מיוסד ע"פ א"ב אלא שהקהלות קצרוהו

שַעֵרִי אַרְמוּן. מְהַרָּה תִּפְּתַּח לְבוּאָרֵי אָמוּן: שַעֵרִי גְנוּזִים. מְהֵרָה תִפְּתַח לְּרָתְךְּ אֲחוּזִים: שַעֵרֵי הֵיכָלְהַנֶּחֲמָרִים. מְהֵרָה תִפְּתַח לְוְעוּרִים: שַעֵרֵי זְבוּל מַחֲנִים. מְהֵרָה תִפְּתַח לְחַכְלִילִי עינְים: שַעֵרֵי טְהָרָה. מְהַרָה תִפְּתַח לִיפָּה וּבָרָה: שַעֵרֵי כֶּהֶר הַמְיִמָן. מְהַרָה תִפְּתַח לְלֹא אַלְמָן: וּבָהֶם הָערץ וְתָקְדָשׁ:

בְּסוֹר שִׂיחַ שַּׂרָפָּי קְּרָשׁ הַמַּקְהִישִׁים שִׁמְּךּ בַּקְּרֶשׁ הַ כַּבְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךּ וְקָרָא וֶה אֶל־וֶה וְאָמֵר:

1921 (Vorb.) Und so möge zu Dir bas Weihelied aufsteigen, benn Du, unser Gott, bist ein Herr, ber vergiebt und verzeihet.

Deffne balb Denen, die forschen in Deinen Worten! Die Thore verborgener Herrlickeiten Deffne den Deinem Gesetze Geweihten! Die Thore des Tempels in herrlichem Prangen Deffne Denen, die inniglich an Dir hangen. Die Thore der Wohnung himmlischer Chöre Deffne Denen, beren Aug' geröthet die Zähre. Die Thore voll lauterem Glanze Deffne den Lautern im Schönheitsfranze. Die Pforten zur Kron' in ewiger Pracht D öffne Denen, die liebend Du stets bewacht!

Und durch sie werde verherrlicht und geheiligt, wie durch den Chor anmuthiger Weihe von heiligen Serasim!

Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

^{1) 3}torael (nach Sobel. 1, 15 unb 6, 9, 10).

ייי קרוש קרוש יי אבאורת מלא כְל-הָאָרֵץ כִּבוֹרוֹ:

בְּבוֹרוֹ מָלֵא עוֹלָם מִשְּׁרְחָיוֹ שׁוֹאֲלִים וָה לְוָה אַיֵּה מְקוֹם בְּבוֹרוֹ לְעָמְּחָם בְּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קייו בָרוּך כָבוּד יָיָ מִמְּקוֹמוֹ:

נְבְּלֶּרְר בְּבָל־יוֹם חָּמִיד בַּּעְמִים וְיָחוֹ עֵם הַמִּיַחָרִים שְׁמוֹ עֶרֶרב נְבְלֶּרְר בְּבָל־יוֹם חָּמִיד בַּּעִמִים בְּאַהֲבָה שְׁמֵע אוֹמְרִים:

יייי שָׁבֵע ישַּׁרָאֵל יִי אֱלְהִינוּ הוּא מִלְבֵּנוּ הוּא מִלְבֵּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבֵּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִלְבִּנוּ הוּא מִשְׁיִצְנוּ בְּרַחַמְיוּ שֵׁנִית לְעִינִי בְּל־חֵי לִהְיוֹת לְבָם וְחוֹא יַשְׁמִיצְנוּ בְּרַחַמְיוֹ שֵׁנִית לְעִינִי בְּל־חֵי לִהְיוֹת לְבָם

לאלהים: קייי אַלהיכם:

אַרִיר אַדִּירְנוּ יָיָ אֲדוֹגִינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְדּ בְּכָל־הָאָרֶץ:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig ift Gott ber Heerschaaren,

fo weit bie Erbe reicht, feine Berrlichkeit.

1712) Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit?
— Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: "Gelobt sei, —

כרוֹך (Gem.) Gelobt sei bie Herrlichkeit bes Ewigen! — ein

Jeglicher von feiner Stätte aus.

dus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Ersbarmen und begnadige das Bolk Derer, die als einig bekennen seinen Namen, Abend und Morgens an jeglichem Tage beständig; zwei Mal in liebender Hingebung rufen sie: "Höre Iisrael —"

war (Gem.) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein

einiges, ewiges Wefen!

König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin ter Ewige, euer Gott!

אריר D Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf ver ganzen Erde. Und

וְהָיָה יָיָ לְמֶלֶךְ עַל בָּל-הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהָיָה יָיָ אָחָר וּשְׁמוֹ אָהָר:

וּבָדַבְרָי קַדְישָׁךְ בַּתוּב לֵאמר:

ישיימלה יי לעולם אלהיה ציון לדר ודר

הַלְלוּיָה:

לְרוֹר וָרוֹר נַגִּיר נַּרְלְהְ וּלְגַצֵּח נְצָחִים קְרְשְּׁחָהְ נַקְּהִישׁ וְשִׁבְחַהְ אָלֹחִינוּ מִפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעִר כִּי אָל מֶלֶהְ נָּרוֹל וְקָרוֹשׁ אָחָה:

חוֹמוֹל על מַעשִׁיךּ וֹתשִׁמַח בְּמַעשִׂיךּ וִיאִמְרוּ לְּהְּ חוֹמִיךּ בְּצַהָּקְךְּ עַמוּמִיךּ תִּקְרִשְׁיִךְ יְשֶׁרְ מִלִּיץ יְשֶׁרְ מַלְּרִישׁׁרָ בְּקְרִשְׁיִךְ בְּאָה לְּקְרוֹשׁ בִּי מַלְּרִישֶׁךְּ בִּקְרִשְּׁיִךְ מָלִיץ יְשֶׁרְ מוּלֹל מַנִּיר מְּשַׁעּ הַּמְשׁפּט: המשפט:

עור יוָבָּר־לְנוּ אַהַבַת אִיחָן אֲדוֹנְנוּ וּבַבֵּן הַנְּעֵקְּר יַשְׁבִּית מְדֵינְנְוּ וּכִּוְכוּת הַחָּם יוֹצִיא אָיוֹם (הִים) לְצָּרֶק דִינְנוּ כִּי קָרוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנִינוּ: וּכְבֵן יִחְקַרֵּשׁ שִׁמְךּ יִי אֶלֹהִינוּ עַל יִשְׂרָאל עַמָּךְּ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דְּוִר מִשִּׁיחְךְּ. צִיּוֹן מִשְׁבַּן כְּבוֹדֶךְּ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דְּוִר מִשִּׁיחְךְּ.

es wird ber Ewige König sein über die ganze Erde. An bemselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

וברברי (Borb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschries

ben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; bein Gott Zijon in alle Geschlechter. Hallelnjah!

and the second

וּבְכֵן הֵן פּּחְדֵּךְ יֵי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מִעְשֵׁיךְּ וְאֵימְתְּךְּ עַל כָּל־מַה־שָׁבָּרֵאת וְיִירָאוּף כָּל־ הַפְּעֲשִים וְיִשְּׁחַחוּוּ לְפָנִיף כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעשׁוּ כָלְם אַגְּדָה אֶחָת לַעשׁוֹת רְצוּנְהְ בְּלֹכְב שָׁלָם בְּמוֹ שָׁיָרַעְנוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ שַהְשִּׁלְטוֹן לְפָנֵיףְ עוֹ בְּיִרְף וּגְבוּרָה בִּימִינֵף וְשִׁמְף נוֹרָא עַל כָּל־מַה שָּבָּרָאת:

וּבְכֵן מֵן כָּבוֹר זֵי לְעַמֵּיךּ הַּהְלָּה לִיבְאֶיךְ יְתִקְנָה לְרִירְשֶׁיף וּפָּתְחוֹן כָּה לַמְיַחַלִּים לְךְּ שְׁמְחָה לְאַרְצֶךְ וְשָׁשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת כֵּרְוּ לְרֵוֹר עַבְיֵּךְ וַעַרִיכִת גַר רְבֹּנְ־יִשִׁי מְשִׁיחֵךְּ בַּמָתֵרָה בַּיָמֵינוּ:

וּבְבֵּן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמֵחוּ וְישָׁרִים יַעַלְזּוּ וַחַסִידִים בְּרַנָּה יָנִילוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפֶּץ־פְּיהָ וְכָל־ הָרְשְׁעַה בְּלָה בְּעֲשִׁוֹהִכְלָה כִּי תַעבִיר מִמְשֵׁלָת זָרוֹן מִן הָאָרֶץ. וְתִמְלוֹךְ אַהָּה יֵי לְבַדֶּךְ על בָּל־מַעֲשֶׁיךְּ בְּהַר צִיוֹן מִשְׁכּוֹ כְּבוֹדֶךְ וּבִירוּשְׁלְיִם עִיר קָרְשֶׁךְ בַּכָּתוּב בְּרַבְרִי קָרְשֶׁךְ וִמְלֹךְ יִי לְעוֹלֶם אֵלְהַיִּךְ צִיוֹן לְרוֹר וְרוֹר הַלְלֹיָה:

קרוש אחרו ונורי שמף ואין אלוה מבלעריף ככחוב ווגבה וו אבאות במשפט וְרָאֵלְ הַקְּרוֹשׁ נִקְרֵשׁ: יִי הַמֶּלֶרְ הַקְּרוֹשׁ:

ִיםִּקְרוֹשׁ עָלִינוּ לָּלָאִה: בְּמִצְּוֹתִיךּ וְלֵּרַכְּתָּנוּ מַלְּכֵּנוּ לַעֲבוֹרָתִף וְשִׁמָּךְ הַנְּעוֹנוּת וְלְבִּישְׁנוּ בְּנוּ וִלְיִבּישְׁנוּ מַלְּכֵנוּ לַעֲבוֹרָתְךּ וְשִׁמָּךְ הַנְּעוֹנוּת וְלְבִּישְׁנוּ אַהְּרוֹשׁ עָלִינוּ לָלֶרִנוּ מַלְּכֵנוּ לַעְבוֹרְתְּךּ וְשִׁמְּךְ הַנְּעִּמִים . אָהַבְּתְּי וְשִׁמְּךְ הַנְּיִיתְ

וֹלְפְנְּוּ יִיָּ אֶלְהִינוּ בָּאַהַבָּה אָת־יוֹם (חַשׁבֶּח חַּיֶּה לֹקרשׁה וֹלְפִרשׁה וֹלְפִרשׁה וֹלְפִרשׁה וֹלְפִרְה וְלִפְּרִים הַוֹּה לְמָחִילְה וְלְסְלִיחָה וֹלְפִרְה וְלִפְרָה וְלִכְרָא־קְּרָשׁ וִבְּרְה לִיצִיאַת טִצְּרָיִם:

אָלהִינוּ וִאלהִי אַכוֹחִינוּ יַעַלָּה וִיָבא וְיַגְּיַע וִיִרְאָרה

וְיַבְצָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפְּקר וְיִזְבֵר זִכְרוֹגְנוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ וּפִקְרוֹגְנוּ וּפִקְרוֹגְנוּ וּפְּקְרוֹגְנוּ וּבְּרֹעִמְּהְ בִּית יִשְּׂרָאִר יְנִבְּרוֹן בְּלֹ-עַמְּהְ בִּית יִשְּׂרָאִר יְנִבְּנִיְהְ לִפְּגְיְהְ לְמִוֹבְיה לְמוֹנְ וּלְחֵמֶר וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים לְמִיִּים וְּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַבִּפְּרִים הַנִּה. זְכָּרְנוּ יִיְ אֶלֹהְינִוּ בּוֹ לְמוֹכְה. וּלְבְרַבְה יְשׁוּעָה וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם הַבְּבְּרִים הַנִּהְ וְהוֹשִׁיִעְנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּכִּרְבָה יְשׁוּעָה וּבְּרִבְר יְשׁוּעָה וּבְּקְרְנוֹ בוֹ לְחַיִים וּכִּרְבָר יְשׁוּעָה וְבְּחִנוּ מְנוֹיִ וְהוֹשִׁיִעְנוּ בּי אָלְּהְר וְיִבּוֹן וְרַחוּם עָלֵינוּ וְהוּשִׁיִעְנוּ בּי אֵל מֶלֶּךְ חַנּוּוּ וְרַחוּם אָבְּרְנִי וְהוּשִׁיִעְנוּ בּי אֵל מֶלֶּךְ חַנּוּוּ וְוְרַחוּם אָבְּרָנוֹ וְהוּשִׁיִעְנוּ בּי אֵל מֶלֶּךְ חַנּוּוּ וְרַחוּם אָהְה.:

5-100000

יין פתח לנו שער. בעת געילת שער. כי פנה יום:

מינרים יפנה. הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנָה. נְבְוֹאָה

מחל נא. מְחַל נְא. מְחַל נְא. מְחַל נְא. מְחַל נְא. מְחַל נְא. הַמַל נְא. הַמַל נְא. הַמֵּל נָא. הַמֵּל נָא. הַמֵּל נָא. הַמַל נָא. הַמֵּל נָא. הַמַל נָא. הַמַל נָא. הַמַל נְא. הַמַּל נְא. הַמָּל נְא. הַבְּתְּתְּתְּל נְא. הַבְּתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְיבְוּנְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְתְלְיוֹי הַתְּתְלְיוֹי הַתְּתְּיִי הְתָּתְלְיוֹי הָיִי הְתָּתְלְיוֹי הָיִי הַיְתְּתְלְיוֹי הָיִי הְתָּתְל בְּתְיִי הְיִיבְיּתְיִי הְיִיבְיִי הְיִיבְיוֹי הָיִי הְיִיבְיוֹי הָיִיתְיִי הְיִיבְיוֹי הָיִיתְי הָּתְיִי הְיִבְיּי הָיִיבְיי הָיִיבְיוֹי הָיִי הְיִיבְיּתְיִי הְיִיבְיּתְיי הְיִיבְיּתְיי הְיִבְיּיתְיי הְיִיבְיתְיִי הְיִיבְיּיתְייִי הְיִיבְיי הְיִיבְיִיתְיי הְיִיבְיי הְיִיבְיתְיי הְיִיבְיי הְיִיבְייִי הְיִיבְיִיתְיי הְיִיבְיּיתְיי הְיִיבְיתְיי הְיִיבְיי הְיִיבְיי הְיִיבְיי הְיִיבְיי הְיִיבְיּיתְייִי הְיִיבְיי הְיִיבְייִיתְיי הְיִיבְיי הְיִיבְיּיתְיִי הְיִיבְיּיְיִי הְיִיבְיִיי הְיִיבְיי הְיִיבְיי הְיִיבְייתְייִיי הְיִיבְיִיתְייי הְיִיבְייִי

אַל מֶלֶהְ ישָׁב על כִּפָא רַחַמִים מְחָנַהֵּג בַּחַסִידוּת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוֹ מַעֲבִיר רִאשוֹן רִאשוֹן מַרְבָּר מְחִילָה לְחַשְּׁאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עשׁה צְּדָקוֹת עם בְּל־בָּשָׂר וָרְוּחַ לֹא כְרָעָתָם הִּנְמוֹל אַל הוֹרִיהָ לְנוּ

pro (Borb. v. Gem.) Deffne uns vas Thor, wenn schon sich schlies ßen will das Himmelsthor! Schon wendet sich der Tag!

חיים (Borb. u. Gem.) Der Tag wendet sich, die Sonne zieht dahin und wendet sich, o laß uns eingehen in Deine Thore! אנא (Borb. u. Gem.) D Gott, vergieb! D verzeih', o sieh es nach! D walte mild, erbarme Dich! D sühne Schuld, und lasse Bergehen und Sünd' entschwinden.

(Gem.) Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milve waltend, verzeihend die Sünden-seines Volkes, der nachssichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sünd'gen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allen Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Inadensamen anzurufen), denk uns heute des an sie geknüpsten Bun-

¹⁾ Die hier balb folgenden Bibelverse: "Emiger, Ewiger, Gott barmherzig u. f. m. ...
(2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Bahlung breizehn — Benennungen Gottes burch welche sein überwiegend gnabiges Walten bezeichnet wird. Dem Moschie auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18) als bie "Wege Gottes" offenbart, bienten ibm biese Gottesnamen

לומר (מרות) שלש עשרה וְבָר־לְּנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְּלשׁ עשרה כִּמוֹ שָׁהוֹרְעָהָ לֵעְנָוּ מִקְּרֶם כִּמוֹ שָׁבָּתוּב וַיִּרְר יְהֹוָה בָּעָנָן וַיִּחָיַצִב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בָשֵׁם יִהוְה:

וַיִּעַבר יִהְוָה עַל פָּנִיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּוּן אֶרֶךְ צַקְפִים וַרֵב חֶםֶר וָאָמֶת: נצר חֶםֶר לָאַלְפִים נשׁא עָוּוּ וְפֶשׁע וְחַפְאָה וְנֵהָה:

ּ וְסָלַחִּהָּ לַעֵּוּנְנוּ וּלְחַפְּאתֵנוּ וּנְחַלְּתוּנּ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָפְארנוּ מְחַל לְנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי הַלַחִוּנִי בִּי אַתְּרֹב חָבִינוּ בִּי חָפְארנוּ מְחַל לְנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי קרִאִיך:

des, wie Du sie kund gemacht dem Demuthreichen 1) in der Borzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolfe und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen-Ewiger.

ויעבר (Gem.) Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angessichte und er rief:

Ewiger, Ewiger — Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Hulb und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Wissethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft. —

so verzeih' unsere Sünde und unsere Schult, und setz' uns als Erbe ein. — Berzeih' uns, unser Bater, denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König, denn wir haben gestrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rusenden.

frater als gnabenerweckenber Anruf, ta er auf's neue um Verzeihung für fein Bolk betete (1. M. 14, 18), und fo kehren fie auch bei une als Eingang ober Schluß vieler Gebete haufig wieber. 1) Moscheh

בִי עִמְּןך הַסְּלִיחָה לְמְען חִנְּרִא. אִם עונות תִּשְׁמְר-יָה אַרנִי מִי יַעַמוֹר:

פָּרַחֶם אָב עַל בָּנִים בּן הָּרַחֵם יִיָ עַלְינוּ: לַיִּי הַיְּשׁיְּעָה עַל עַמְּלְּ בְּרְבְּחֶךְ פֶּלָה: יָיָ צְּבָאוֹת עִמְנוּ מִשְּׁנְב לְנוּ אֶלְהִי יָעַקְב סֶלְה: יִי צְּבָאוֹת אִשְׁרֵי אָרָם בּוֹמִחַ בָּךְ: יִיְ הוֹשִׁיעָה הַפֵּּלֶךְ יַעַנְנְּיּ כִיוֹם־כְּוָרְאָנִי:

" סְלַחְ נָא לַעַו הָנָה כִּמִּצְרַיִם וְעַר הַנְּה: וְשָׁם נֵאָמֵר נְשְׂאתָה לַעָם הַוָּה כִּמִּצְרַיִם וְעַר הַנְּה: וְשָׁם נֵאָמֵר יַ

ָּרָ וֹגָאָמִר יִיָּ סְּלְחָתִי כִּנְבָרָרְּ: בּי וֹהָאַמִּר יִיָּ סְלְחָתִי כִּרְבְּרֶרְּ

השח אָלֹחֵי אָזְנְךּ וּשֲמֶע פָּקַח עִינֶיְךּ וּרְאָה שׁוֹמְמֹחֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִּקְרָא שִׁמְלְיִם חַחַנוּגִיְנִי לְפָּנֶיְךּ נִקְרָא שִׁמְדְּיָים חַחַנוּגִיְנִי לְפָּנֶיְךּ בִּים עַלְיְתָה עָלְיִתְה עָלְיִתְה אַרְנִי חָלְחָת אַרְנִי חַקְשִׁיְכָה וִעֲשֵׁה בִּי עַלְ רַחֲמֶיְרָה וְעֵשֵׁה בִּי שַמְּדְ נִקְרָא עַל עִירְדּ וְעַל עַמֶּךּ:
אַל הַאַחַר לְמַעַנְךּ אֶלְהַי בִּי שָמְדּ נִקְרָא עַל עִירְדּ וְעַל עַמֶּךּ:

סוף סליחה הסיוסדת ע"ם תשר"ק כפנל, מאנת ג' והלאה.

וֹכִז' יַעְמוֹר הַמִּשָּׁא אִם הִּשְּׁמוֹר וֹמִי יָקוֹם דִּין אִם

הְּגְמוֹר הַפְּלִיחָה עִמְּךְ סָלְחְתִּי לֵאמֹר הְרַחְמִים נַּם

הְגְמוֹר הַפְּלִיחָה עִמְּךְ סָלְחְתִי לֵאמֹר הְנְתְּלְים נַּם

לְּךְ מִנְּחָךְ לִכְמוֹר: דְּכְרוֹּהְ דֵּלוּתִינוּ רְאֵה וְאֵל תַּכְלִים נַּם

גְּבְוֹר הָחָלִים נִּבְּוֹר הְשִׁלִים נְּבְיֹר וְ הַשְּלִים נְּבְיֹר וְ הַשְּׁלִים נְבְיִר הְעִנְרְ חַזֵּק וְהַאֲלִים: בְּצִלְּךְ שֵׁכֵים כַּבְּלִים נְבְּרָוֹר כְחַ רְצוֹנְךְ חַזֵּק וְהַאֲלִים: בְּצִלְּךְ שֵׁכֵים כַבְּלִים נְבְּרִי בְיַחְ רְצוֹנְךְ חַזֵּק וְהַאֲלִים: בְּצִלְּךְ שֵׁכִים כַבְּלִּר נְדָבָה בִּיֹתְרְ יִפְּרְיחוּ וְלֹא יוֹסְיפוּ שֵׁכִים כַבְּלֵּל נְדָבָה בִּיֹתְרְ בַּיֹתְרְ יִפְּרְיחוּ וְלֹא יוֹסְיפוּ שְּׁכִים כַּבְּלֹים מוּ Denn bei Dir ift Berzeihung, auf baß Du gefürchtet werbeft! Benn Du bie einbe wahren wollteft, o

Berr! Gott! Wer wird bestehen?

Bent Du die Slinde wahrtest, wer soll vor Dir bestehn?

Ber trilg' es, wenn Du wolltest mit uns zum Rechte gehi?

Dir ziemt der Spruch der Gnade, bei Dir ist mild Verzeihn,
In Liebe zu entbrennen, — die Huld und Gnad' ist Dein.

Sieh uns so arm, zerknirscht, laß nicht beschämt uns bangen,
Zu kennen Deine Wege, — erfill' uns dies Verlangen.

D Klein und Groß uns rüste mit klarem weisem Geist!

Den Kräft'gen, Dir zu bienen, Du festen Muth verleihst.

לְרַאָּבָה · אוֹבֵר וְנִדְּה תַּשְׁבִּית נוֹגֵשׁ וּמַרְהַבְּה · אָז יֵעֵלוּ וְיֵרָאוּ בְּרְוּחַ נְדִיבָה: (אל מלד יושב זכו׳.)

חחום שהמיח שלמח חקטן. שלום פָּרִים שְּׁפָּחִינוּ הִּכּוֹן אָמָתּי לִכְּחֵנוּ אַחַרְיִךְּ בַּחַיִּים וְלֹא בָּמוֹת הַמָּתִי הַלִּיץ יְשֶׁר לַבָּל וּמִלְשִׁנִי צַמָּת. הָחָשְׁבּוֹן בַּחַיִּים וְלֹא בָּמוֹת הַמָּת: הַמָּת: הָבְּיֹנוּ בָּאוֹר פָּגִיךְ וְחָשְׁבּוֹן יַחְמַצָּה. קִיוּם מֵרְרָת שֲחַת כְּפָּר יִפְּצָא. מֵלְי הִישׁכּוּ עוֹר רְבּוּר יִצָּא. נִדְבוֹת פִּינוּ יִיְ רְצָה: (אֹל מֹלְרִיושׁכּ)

חלק מאמצע הסליחה אדון כתקח מועד הנמצאת שלמה כסדר נעילה למנהנ אשכנז וכסוף חתום יוסף (כר יצחק).

הָלֶרֶה עַלְ כֵּן לֹא תַשִּׂר, יְשׁהְעָה: פָּנִים אִין לְנוּ פָּנִיה הָבִּיתְה עַלְּה הָנִיתְה בְּיִנְה עִּבְים נוֹחְרְנוֹ וְרָכִתְה הַבְּיִעָה בִּינְה תַּבְּיִעָה בְּיִנְה עִּבְּיִעָה בִּינְה תַּבְּיִעָה בְּיִנְה וְרָכִי וְרָבִי בְּיִעָה בְּיִעָה לְשׁוֹנָם לְהַבְּיִעה עָשִׂינִ יְשׁוּעָה: פָּנִים אִין לְנוּ פָּנִיךְ הִּנִּיךְ לִא תַשִּׂינִ יְשׁוּעָה: פָּנִים אִין לְנוּ פָּנִיךְ הַּבְּיִעה לְשׁוֹנָם לְהַבְּיִעה יִשׁוּעה: פָּנִים אִין לְנוּ פִּנִיךְ הַּבְּיִעה עִשִּׂינִ יְשׁוּעה: פָּנִים אִין לְנוּ פָּנִיךְ

Nimm an die Frommbekehrten, zu ruhn in Deinem Schatten, Laß blüh'n in Deinem Hause sie frisch und ohn' Ermatten. Berstoßene, Berirrte, birg sie vor Drang und Leib, Vor Dir sie dann erscheinen in will'ger Freudigkeit.

Dird Most statt Opferspenden — o sei es wahr und rein! Durch Unschuld und durch Wahrheit laß unsern Weg uns weihn. Nimm an das Wort der Fürsprach', Berleumdung Du vernichte, Du willst ja, daß wir leben, nicht Schuld zu Grund' uns richte. Beleb' uns durch Dein Licht, nicht strenge Rechnung halte, Daß in's Verderben nicht wir sinken, — Sühne walte. Noch eh' wir rusen, eh' das Wort an Dich sich wendet, Nimm gnädig an, o Herr, was unser Mund gespendet.

Dein Boll — ihm sehlt so viel! — wie arm ist unser Simmen!')
Zu melben den Bedars, — wie sollen wir's beginnen!
D was die Seele regt, noch eh' wir rusen, merke,
O Gott, Erhabener in Allgewalt und Stärke!
Die Frommen sind bahin! Mit weiser, heil'ger Kunde Berstanden sie's, Gebet zu reih'n mit lautrem Munde. Wir blieben leer und arm, der Leiden sind so viel,
Und weit ist uns entrückt des Heils, der Kettung Ziel.

and the second

¹⁾ Berfaffer R. Josef (b. Bigchat).

לְחַלּוֹת • פָּשַׁענוּ וּמָרַדְנוּ וְהָעָוִינוּ מְסִלּוֹת • צְּדָּקָה לְּךּ לְבֵּד נְבֵקְשׁ בְּמַעַרְבֵי תִהלּוֹת • הָעֹמְדִים בְּבֵית יִיְ בַּלֵּילוֹת ; (אל מלך יושב •)

לְקרוֹשׁ רְאָה כִּי פַס מֵלִיץְ כַּשׁוּרָה. לַבָּל גַּיִּבְי כְּמַרְכִּית הְשׁוּרָה. רְנָּתִי הַיּוֹם הְהָא כְּכָתִיךְּ קְשׁוּרָח. אָל נִאִיר בִּגְבוּרָה: שַׁוְעָחִי שְׁעָה וּחְפָּלְתִי הְּהָא נְעִימָה. שְׁמֵע פָּנִיעָחִי כִּפְּנִיעַח תַּפְּּר. הְחוֹקְקְנְנִי לְחַיִּים וְחָטִיב לְנוּ הַחֲחִימָה. הּוֹלָה אָרֶץ עַר בְּלִימָה: יְדְּךְּ פְּשׁוּט וַקְבֵּל הְשׁוּבְתִי בְּמַעמְרִי · סְלֵח וּמְחֵלְרִי. וַמְעוֹרְרִי. וְאַהָּה יִי בָּא וַעַסוּק בְּטוֹבַח מְשַׁחַרִיךְ דּוֹדִי וּמְעוֹרְרִי. וְאַהָּה יִי אַל מלך יושב וּכּוּי.

עים איב ותתום שיהמח נרשם בר יהודה אכל נשמטו רוב החרוזים.

שבות אָהָלִי יִעַקב וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמָעַן שְּמֶך:

Wir haben nicht die Stirn', Dein Antlit anzuslehen, Wir frümmten unsern Pfab durch Frevel und Bergehen. Wir slehn um Gnad' allein, im Liebe. Dir geweiht, Wenn wir in Deinem Haus' hier steh'n zur Abendzeit.

Sieh, Heil'ger! Keiner ist, ber würdig une vertrete. Dir reiche Spende sei, was unser Wort erstehte!
Mein Flehn — es kröne Dich, ein Diadem der Pracht Gewaltiger, der Du gegürtet bist mit Macht!
D höre meinen Rus, süß sei Dir mein Gebet,
Wie was schuldreiner Sinn jemals von Dir ersteht.
Bestegle unser Heil, verzeichne uns zum Leben,
Du, der die Erde läßt im leeren Raume schweben.
Thu auf die Gnadenhand, nimm die Bekehrten au,
Bergieb, verzeich, was ich gesehlt im Sündenwahn.
D wende Dich, das Heil Dich Suchender zu gründen!
D Gott, laß Du bei Dir stets Schutz und Schirm mich sinden!

Und wie Jizchaf gebunden lag, Und stelle her bas Jakobs=Zelt. Hilf uns um Deines Namens willen.

¹⁾ Berfaffer: R. Gerichem b. Jebuba.

י נוֹאַל חָנָק לְמַענְךְ פָּרֵנוּ רְאָה כִּי אָנְלַח יָדְנוּ שׁוּרּ כֵּי אָברוּ חֲסִירְנוּ מַפִּגְּיַע אִין בַּעַרֵנוּ: וְשׁוּב בְּרַחַמִים עַל שָׁאָרִית יִשְּׁרָאֵל וְהוֹשִׁיעִנוּ לְמַעַן שְׁמָך: זְכִיר יְכִּי יַבְל-מַחַמַּהְיהָ נְטוּלוֹת וּגְנוּוּוֹת הְיִוּ לְחָרְפָּה וּלְבִוֹת וּכְל-מַחַמַהְיהָ נְטוּלוֹת וּגְנוּוּוֹת וְתִּי וְאִין שִׁיוּר רַכְּ הַחּוֹרָה הַנְּלּית וְגְנוּוּוֹת וְמִיּנְנוּ לְמַעַן שְׁמָּך:
הַּוּאַת: וְהָשֵׁר שְׁבוּת שְּהָלִי יַעַקְב וְהוֹשִׁיעְנוּ לְמַעַן שְׁמֶּך:

זְבור ברית אברהם וכו׳

מייא נְקַת מְסֵלְּרֶיךּ. תְעַל לְפָנִי כִפָּא כְבוֹרֶךְ. מֵלָא מִשְאָלות עם מִיחַרִיך. שוֹמֵע תִפְּלָת

ייש ישראל נושע ביי חשועת עולמים. נם

Befrei' uns! Sieh, wie unfre Hand erschlafft. Die Frommen sind dahin, die für uns stehen, Und Keiner da, für uns zu stehen. So kehr' um voll Erbarmen Zum Reste Jisraels, des armen, Und hilf um Deines Namens willen.

Die heil'ge Stadt und was zu ihr gehört, Es liegt geschändet und zerstürt. Der Schmuck und Glanz entrückt, vergraben – Nur Eines noch wir übrig haben: Als ew'gen Hort Dein heilig Wort! Drum stelle her das Jakobszelt, Und hilf um Deines Namens willen.

Der Inbrunst Ruf voll Bangen — Laß ihn vor Deinen Thron gelangen. D Wunsch und Fleh'n erhöre Der Dir geweihten Chöre, Der gnäbig Die nimmt au, Die betend ihn sich nahn!

Wird Jisrael durch Gott zu Theil.

הַיוֹם יוְשָׁעוּ מִפִּיךְ שׁוֹכֵן מִרוֹמִים. כִּי אַהְּה רַב סְלִיחוֹת וּבְעל הָרַחֲמִים: יֹיי יַחְבִּיאָנוּ צֵל יִרוֹ חַחַת כַּנְפֵּי הַשְּׁכִינָה. חֹן יָחֹן כִּי יִבְחוֹן לֵב עָקוֹב לְהָכִינָה. קוּמָה נָא אֵלְהִינוּ עָזָּה עִוִּי נָא. יִי לְשִׁוְעָתְנוּ הַאַזִינָה: יִייִּ יִשְׁב בְּחַתָּר עִלְיוֹן.

שהמ״ח אמתי חחים כראשי החרוזות.

חיק יִי יִי אַל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךְּ אַפְּים וְרַבּ חֶסֶר וָאֲמֶרֹת נוֹצֵר חֶסֶר לְאֲלְפִים נִשֹּא עָווֹ וְמֶשֵע וְחַשָּאָה וְנָקָה. וְסָלַחְתְּ לַעֲוֹנְנִי וּלְחַשְּאתְנוּ וֹנְחַלְתָּנוּ:

> O laß auch heute Heil ergehen Aus Deinem Munde, Du, der thronet in den Höhen! O Du, der stets verzeiht, Herr der Barmherzigkeit!

ארביאכן Birg' uns im Schatten Deiner Hand, im Fittig Deiner Gnabe. Sei mild, wenn Du bie Herzen prilfst; die Krümmen sei'n gerade. Erhebe Dich, o Gott mein Heil, o zeige Deine Stärke! O Ewiger, auf unsern Auf mit gnäd'gem Ohre merke!

ושטיענגן "Ich hab' verziehn!" — o mög' es so aus Gottes Zelt uns tönen Das arme Bolt, das leidende, — o mög' Dein Heil es frönen! Boll Huld in Bunderfraft erhör' wenn wir Gebet erheben! O Deinen Beistand stets, o Herr, in Gnaden wolle geben:

Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Trene, der die Huld bewahret dis in's tausendste Geschlecht, der vergiebt die Sünde, Fehl und Missethat. So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein.

יי יי יי יי יי קּלְהָים וְאָהָטְיָה בּּרְאוֹתִי בְּל-עִיר עַרֹּל אָנְרָּה אֵלְהִים וְאָהָטְיָה בּּרְאוֹתִי בְּל-עִיר עַרֹּל הִּצְּלְהִים כִּוֹשְׁפָּּגְּת עַד שְׁאוֹל חַּחְחִּיָה יּ וּיִבְּלְרוֹאַת אָנוּ לְיָה וְעִינִינוּ לְיָה:

ק מַבַּת הָרַחֲמִים עָלִינוּ הַתְּנַּלְנְּלִי וְלְפָּגִי קוֹגֵךְ הְחִנְּתִדְ הַפְּילִי וּבְעַד עַמָּדְ רַחָמִים שַׁאֲלִי כִּי כָל-לֵבְב יי יי יי יי

ק מָמַכְהִי יְתָדוֹתֵי בִּשְׁלִשׁ עָשְׂרֵה תַבּוֹת ּ וּבְשַׁעֵרֵי דְמָעוֹת כִּי לֹא נִשְׁרָבוֹת ּ לָבֵן שְׁפַּכְהִי שִׂיחַ פְּגִי בוֹחֵן לבּוֹת בָּמְוֹחַ אֲנִי בָאֵלֵה וּבִוְכוּת שְׁלְשֵׁת אָבוֹת: יי יי

קְיִהִי רָצוֹן לְפָנֶיְךְ שוֹמֵעֲקוֹל בְּכִיּוֹת · שִׁתְּשִׁים דִּמְעוֹתִינוּ בְּנאִרְךְ לִהִיוֹת ּ וְתַצִּילֵנְוּ מִכָּל־נְּוֵרוֹת אַכְוָרִיּוֹת ּ כִּי לְךְּ לְבֵר עִינֵיְנוּ חָלוּיִוֹת:

אוכרה 3d bent', o Gott! und Schmerz die Seel' empfindet, ')
Seh' ich, wie jede Stadt ruht festgegründet,
Und Gottes Stadt erniedrigt bis zum Staube.
Doch hängt an Dir das Aug' und unser Glaube!

Und unser Flehn vor Gott hin woll' es legen. Und für Dein Bolt ruf' um Barmherzigkeit. Krant ift das Haupt und jeglich Herz voll Leid.

Und auf der Thränen nie geschlossne Pforte. Bor'm Herzensprüfer schütt' ich aus mein Beten. Das und die Ahnen mögen mich vertreten!

O wolle Du, ber hört Bebrängter Weinen, In Deinem Schatze 3) unfre Thränen einen. O rette Du, — ist schweres Leib verhangen, An Dir allein ja unfre Augen hangen!

¹⁾ Berfaffer: R. Amittai. 2) Die treizehn Gnadeneigenschaften Gottes, Die ben Refrain bieses poetischen Studes bilben.

³⁾ Ansrielung auf die Worte bes Psalmisten (Pf. 36, 9): "Lege meine Thranen in Deinen Schlauch!" Gott sammelt die Thranen Leidender, und bewahrt sie-auf. Das ift bas Bild, daß im Deutschen mit einem etwas allgemeinern und nahern vertauscht ift.

ַנְיֵהְ יָיָ אָל רַחוּם וְחַנּוּן אָרָךְ אַפַּיִם וְרֵב חֶסֶר וְאָמֶת נוצר חָסֶר לְאַלְפִים נשׁיא עון וְפָשַׁע וְחַשְּאָר וְנַקָּה וְסָלַחָתְּ לַעוֹנֵנוּ וּלְחַשָּאחֻנוּ וּנִחַלְהָנוּ:

ח"יק רחם נָא קהל ערת ישרון. סְלַח וּמְחַל עונָם. והושיענו אַלהי ישענו:

ח"ים שערי שמים פתח. ואוצרה המוב לנו תפתח. תושיע וריב אל תמתח. והושיענו אלהי ישענו: אל מלד יושב וכו׳

ח׳ אלהוע ואלהו אכומיני:

סְלַח לְנוּי מְחַל לְנִוּי בַפֶּר לְנוּי

אָני בְנֶיְךְּ וְאַתָּח שְׁבְינוּ: אָני קּחָלְךְּ וְאַתָּח חֶלְקְנוּ: אָנוּ צאנְךְּ וְאַתָּח רוֹענוּ: בי אָנוּ עַפִּּךּ וְאַחָּה אֶלהִינוּ. אָנוּ עַבְרִידּ וְאַחָּח אָרוֹנִינוּ. אָנוּ נַחֲלָתְךּ וְאַחָּה נוֹרָלְנוּ.

meinde Jeschuruns, vergieb und verzeih' ihre Sünde und hilf uns, Gott unseres Heils!

D hilf! Nicht stell' uns in's Gericht.
Und hilf uns, unseres Heiles Gott!

אלהונו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott!

Derzeih', vergieb und sühn' uns.

Denn wir sind Dein Bolt und Du unser Gott, Wir Deine Kinder, Du unser Bater, Wir Deine Knechte, Du unser Herr, Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil, Wir Deine Erbe, Du unser Loos, Wir Deine Heerde, Du unser Hirt, אָנוּ פִעְלָחָךּ וִאָּהָה יוֹצְרֵנוּ:

אני כרמה ואחה נוטרנו.

אָנוּ סְגָלָּחָדּ וְאַמָּה קָרוֹבְנְוּ:

אָנוּ רַעְיָתְךּ וְאַתָּח דוֹרִינוּ.

אָנוּ מאַמִירֵיף ואַחָּה מֹאַמִירְנוּ:

אָנוּ עַמָּך וְאַחָּה מַלְבֵנְוּיּ

ק׳ אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַמָּה רַחוּם וְחַנּוּן · אָנוּ קְשֵׁי עְרֶךְ וְאַמְּה אֶרֶךְ אַפִּים · אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתְּה מְלֵּי רָשִׁי עְוֹן אָנוּ יָמִינוּ כָּצֵל עוֹבֵר · וְאַתְּה הוּים וֹשְׁנוֹתְיךְ לֹא יִתְּמוּ שָׁאִין אֲנָחְנוּ עַזִּי פָנִים וּקְשֵׁי־עְרֶךְ לוֹמֵר לְפָנֶיְךְיִי אֶלֹהִינּוּ שָׁאִין אֲנָחְנוּ עַזִּי פָנִים וּקְשֵׁי־עְרֶךְ לוֹמֵר לְפָנֶיְךְיִי אֶלֹהִינּוּ שָׁאָרוּ יִאַבוֹרְתִינוּ צַדִּיִקִים וְאָנַחְנוּ וְלֹא חָמָיִאנוּ אַבְּרֵל וַאלֹהִי אַבוֹרְתִינוּ צַדִּיִקִים אָנוּים וְמָשְׁאנוּ:

ח״וק ישְּקנוּ. בָּגַרְנוּ. נְזַלְנוּ. הַבַּרְנוּ רְפִּי: הַעִיינוּ, וְהִרְשׁעְנוּ. זְרֵנוּ. חָמֵקנוּ. טְפַּלְנוּ שֶׁקר:

Wir Dein Weinberg, Du unfer Hüter,

Wir Dein Wert, Du unfer Bilbner,

Wir Deine Traute, Du unser Freund,

Wir Dein Eigenthum, Du unser Nächster,

Wir Dein Bolt, Du unser König,

Du, den wir bekennen, wir, die Du wolltest ernennen; 1200 (Gem.) Wir von frechem Antlige, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schult, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

(Vorb.) D laß vor Dich kommen unser Gebet, und entsiehe Dich nicht unserem Flehen, denn wir sind nicht frechen Antliges und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unser Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt; — Ja wohl haben wir gesündigt!

(Borb. u. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Austößiges, wir haben uns vergangen ָעָצְנוּ רַע. כַּזְּבְנוּ. רַעְבּנוּ. כַּזְבְנוּ. כָּזְבְנוּ. בְּעְנוּ. בְּעְנוּ. בְּעְנוּ. עָרְרִנוּ. עָרְרְנוּ. עָרְרְנוּ. עָרְרְנוּ. עָרְרְנוּ. עָרְרְנוּ. עָרְרְנוּ. שְׁיִנוּ עִרְרְנוּ. הַעִינוּ. העַתְענוּ: הַעָרְנוּ. הַעִרְנוּ. הַעִרְנוּ. הַעִרְנוּ. הַעִרְנוּ. הַעִרְנוּ.

י בַּרְנוּ מִמִּצְוֹתִיךּ וּמִמִּשְׁפָּמִיךּ הַמּוֹבִים וְלֹא שְׁוָה לָנוּ: וְאַחַה צַּדִּיק עַל כַּל הַבָּא עַלִינוּ כִּי אָמֵת עשִיה

נאַנְהָנוּ הַרְשְׁענוּ:

מָר נאמַר לְפָנֶיךְ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָּנֵיךְּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים ּ הָלֹא כָּל־הַנִּסְתְּרוֹת וְהַנִּנְלוֹת אַתְּה יוֹרָע:

אַתָּה נותוֹ יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְהְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים. וַחְּלַמְּרֵנוֹ יִי אֱלֹחֵינוּ לְּהָתְּוֹהוֹרֹז לְפָנֶיךְ עַלְ כָּל־-עונוֹתִינוּ לְמַעַוֹ נָחְרַל מעשֶׁק יָרֵינוּ וּתְלַבְּרֵלוּ בִּתְשׁוּכָר שְׁלֵמְרֹ לְנִיחֹתִי לְפָנֶיךְ יָרֵינוּ וּתְלַבְּרֵלוּ בִּתְשׁוּכָר שְׁלֵמְרֹ לְנִיחֹתִי לְפָּנֶיךְ בְּאִשִּׁים וּכְנִיחֹחִים לְמַעוֹ דְּבָרֵיךְ אֲשֶׁר אָמֶרְתָּי. אִין לֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתִינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחֹתֵי אַשְּמְתֵנוּ. וְאַהָּר יוֹרֵע שֵׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמְּרֹ

und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenshaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Bersbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

ותולעה. לפיכף הרבית סליחתנו:

Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

מֶה חַיִּנוּ. מֶה חַסְבֵּנוּ. מֵה צִּדְקְנוּ. מַה יְשְׁעֲנוּ. מַה חַסְבֵּנוּ. מֵה בּוֹרְתֵנוּ. מֵה בּאמִר לְּפְנֵּוְךּ יֵיְ אֲבֹרְינוּ. מָה בּאמִר לְּפְנֵּוְךּ יִיְ אֲבֹרִינוּ. הַלֹא בָּל־מִגִּבּוֹרִים בְּאֵין לְפְנֵיךְ וְאַנְשִׁי הִשְׁם בְּלֹא הִיוּ וְחַבְּמִים בְּבָל מִדְּע וּנְבנִים בְּבָל השְׁבָּל. בִּי רב בְּבָל לְפָנֵיךְ. וּמִוֹתְר בְּבָל לְפְנֵיךְ. וּמוֹתְר הַבְּבָל מְבָרָים מְוֹרְהַבְּהַמָּה אֵין כִּי מַבּל לְפְנֵיךְ. וּמוֹתַר הָאֶרָם מוֹרַהַבְּהַמָּה אֵין כִּי מַבּל לְבָנֵיךְ. וּמוֹתַר הַבָּרִם מוֹרַהַבְּהַמָּה אֵין כִּי מַבּל לְבָנֵיךְ.

אַהָה הַכְדַּלְהָ אֱנוֹשׁ מֵראשׁ וַהַּכִּירֵהוּ לֵעמוֹר לפָגֶיף. כִּי מִי יאמַר לְךּ מַה הִפְעַל וִאִם יִצְדַּק מַה יִמֶּן־לֶדְ: וַהְמֵּן־לֶנוּ יֵי אֵלֹהֵינוּ בְּאַהַבָּה (אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַנֶּה וְ) אָת־יוֹם הַבְּפַּרִים הַנֵּה בֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל־בָּל־עַונוֹתֵינוֹ. לְמַעַן נַחְדַּל מעשק יבינו ונשוב אַלִיך לַעשות חָקֵי רְצוֹנְךְּ בָּלֵכָב שָׁלֶם: וָאַחָּה בָּרַחֲמֵיךּ הָרַבִּים רַחֵם עַלֵינוּ. כִּי לֹא תַחָפּוֹץ בְּהַשְּׁחָתַת עוֹלָם. שֶנָאֱמַר דַרשוייַ בָּהָמַצָאוֹ קָרָאָהוֹ בַּהִיוֹתוֹ קַרוֹב: וְנַאֲמַר יַעַזֹב רָשָע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֵן מַחִשְׁבֹתָיו וַיַשׁבׁ אֵל־ יַ וִירַחַמֶּהוּ וְאֶל־־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּרה לְסְלִוֹחַ: וַאָּתַּה אֵלִוֹהַ סָלִיחוֹת חַנוּוּ וַרַחוּם אֶרֶךּ־אַפַּיִם ורביחסר (ואמת) ומרבה להטיב. ורוצרה אַהָּרוֹ בָּתְשוּבַרוֹ רְשָׁעִים וְאֵיו אַהָּה חָפֵּץׁ

5-0000

פְּמִיתְתְם. שֶּנֶאֲמֵר אֲמֵר אֲלֵיהֶם חֵי־אָנִי נְאָם אַרנָי יֶהוֹה אִם־אָחִפּץ בְּמוֹת הְרָשְׁעַכִּי אִם־ בְּשוֹב רְשְׁעַמִּדְּרְכּוֹוְחָיָה. שִׁוֹבוּ שִׂרְבוּ מִדְּרְכֵיכֵם הַרְעִים וְלְפְּיה חָמְוֹתוּ בֵּית יִשִּׁרְאֵל: וְנָאֲמֵר הַחְפּץ אֶחְפּץ מוֹת רָשְע נִאְם אָרנִי יְהוֹה וְהָשִׁיבוּ הַלֹא בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכֵוֹ וְחָיִרה: וְנָאֲמֵר כִּי לֹא הַלֹא בְשׁוֹבוֹ מִדְּרָכֵוֹ וְחָיִרה: וְנָאֲמֵר כִּי לֹא הַחְפּץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאִם אָרנִי יְהוֹה וְהְשִׁיבוּ

אָלְהַינוּ וַאַלֹהֵי אַבּוֹחִינוּ מְחַל לַעִונוֹחִינוּ בִּיוֹם (השבָּר מְּשָׁנְינוּ מִנְּנֶבְ עִינְיִף אַבּוֹחִינוּ מְחַל לַעונוֹחִינוּ בִּיוֹם (השבָּר מְּשָׁנְינוּ מִנְּנֶבְ עִינְיִף הַפּאָמִיר אָנִבִי אָנְבִי הוּאַ מֹחֶה וְחַפּאָחִינוּ מִנְּנֶבְ עִינְיִף כַּבְּאָמוּר אָנִבִי אָנְבִי הוּאַ מֹחֶה פְשָׁעִיךּ לְּמַעֵנִי וְחַפּאֹחִינִּ בְּשְׁנְיִף לְארֹאִוֹבְּ מְשִׁנְבְּר בִּיְּעָנְיִן הַפּאֹחִיךְ מְשְׁנְיִךְ לְּמָבְר וְמָבְּלְיִבְּ מְשִׁנְעָחִיּךְ וְחַפּאַחִינְּ בְּשְׁנְעִיְרְּ וְמַשְׁנְעִוֹךְ וְחַפּּ עְנִיּ בְּיִשְׁנְעָחְרְּ וְמַשְּׁנְיִיְרְ וְמַוֹּלְיִיְ וְחַפּאְחִינִּ בְּאַבְּר וְמָבְּיִ יְיִ הִּשְׁנְתְּחְרְּ וְמַבְּר בְּיִבְּעִיוֹן בְּכִבְּי וְיִבְשְּׁנְחִיּ בְּשְּׁבְּיוֹ וְמָחִינִּן בְּשִּבְּיוֹ וְמְשְׁנְחִוּן וְּמְבְּר מְמִיּוֹלְיוֹ וְמְשְׁנְחִיוּ וְמָחְר וְמְבְּיִן מְשְׁנְתְּוֹךְ וְמְבְּיִוֹן בְּמִבְּיוֹן וְמְחִינִי בְּשְׁנְעָחְרְּ וְמְחִייִי מְשְׁרְאֵל וְמְחָבְין וְמְחִילִּוֹן בְּשְׁנְעָחְרְּ וְמְחִיי שְׁבָּוֹּ וְמְחִילִּין וְמְחָבְין וְמְחִילִן בְּיִבְּיִי וְשְׁרְאֵי שְׁבָּוֹי וְיְמְחִילִּן לְנְיִבְּיִר אִישְׁרְאוֹן בְּכְּלְים מוֹחֵל וְמִוֹלְתְינוֹ בְּבְּבְּיִי וְיְשְׁרְאֵל וֹם וֹחָל וְמִיתְנִי וְשְּבְּחִי שְׁבָּוֹין וְמְחָבְיוֹן לְנְוֹיוֹתְינוֹ בְּנְעִרְיוֹךְ בִּיוֹי וְמְחָבְיִוֹן בְּיִבְּיִי שְׁבְּאוֹי וְלְשְּבְּבִיר וְמְחָבְיוֹן וְלְעִבְּיִר אִיִי מְלְבְיִי וְשְּרְאֵי שְׁבְּבִּין וְמְעָבִיר אִשְׁבְּחוֹלְינוֹ בְּנִיוֹן מְיִבְּיִים וְמִעְבִיר אִישְׁנְבוֹחִים וְנִבְיוֹים וְמִבְּיִים וְּמְבִּיִי וְשְּבְּאוֹים בְּבִים בְּבִיי בְּיִבְּיִי שְּבְּבוֹי וְבְּבְּיוֹם וּמְעָבִיר אַנְיִים מְיֹחִילוּ בְּנְבְיוֹם בְּנִים וְּבְיוֹים בְּבְיוֹם מִּחְלִים וְנִינְיוֹם מִּעְבִיר שְּבְּיוֹם מִוֹחִים וְנְבְיוֹבוּים בְּבִּים מִּיתְבּיוֹ בְּעְנִיוֹים בְּיִם מִּבְּבְיוֹם מִּבְּיִים בְּיִבְּיוֹם מִּבְּיוֹם מִיתְיוֹבוּ בְּנְבְיוֹם מִּחְבוּתְיוֹם בְּבְּיוֹם מִּיתְיוֹם בְּבְּבְיוֹם מִּתְיוֹים בְּיוֹבְיוֹם מִּחְבוּתְיוּ מְנְבְיוֹ מְנְבְיוֹם מְּבְּבְיוּם מִּבְּיוֹם מְּבְּבְיוּתְיוֹ מְנְבְיוֹם מִוּתְבוּיוֹם מְנְבִיוּ מְנְבְיוּם מִיחִים בְּבְּבְיוּתְיוּחְיוּים מְּבְיוֹים מְנִבְיוֹ מְנְיוֹיוֹם מְיוֹבוּים מִּבְּיוּים מְבְּיוֹים מְּבְּי

וְשַׁנָה ּ מֶלֶה על כָּל־הָאָרֶץ מְקַהָשׁ יחַשַּבָּח וּ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפָּרִים:

רְצֵּר יִיָּ אֶלֹהִינוּ בְּעַפִּּך יִשְּׂרָאֵל וּבִחָפִּלְּחָם וְהָשֵׁב אֶת־ הָעָבוֹרָה לִרְבִיר בִּיֹחֶךְ וְאִשֵּׁי יִשְּׂרָאֵל וּחִפְּלְתְּם בְּאַהַבָּה תָקַבֵּל בְּרָצוֹן ּוֹחָהִי לְרָצוֹן סָּמִיר עֲבוֹרַת יִשְּׂרָאֵל עַפֵּוֹך :

ּוְתֶּבְּתְוֹינֶה עִינִינוּ בִּשׁוּכִך לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּך אַמְּה יָיָ הַמַּחֲוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹרִים אַנְחָני לְּדְ שָאַהְּרּ הוא וְיָאֵלֹחִינוּ וְאַלֹחִינוּ וְאַלֹחִינוּ וְאַלֹחִי יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹח וְחוֹדְאוֹת לְשַׁמְךְ חַנְּיִימְנוּ וְקִימְפְוֹנוּ בְּן הַמְּרִוֹשׁ עַרְ לְשַׁמְרְ חַנְּיִיתְנוּ וְקִימְפְוֹנוּ בְּן הָּתְיִנוּ שְׁחָתְיִיתְנוּ וְקִימְפְוֹנוּ בְּן הָּתְיִנוּ שְׁחָתִיִיתְנוּ וְקִימְפְוֹנוּ בְּוֹרִבְיוֹת שְׁלְם עַל שְׁאֲנְחְנוּ מוֹרִים לְּדְּ בְּרוּךְ אָל הַהּוֹרָאוֹת:

מודים אַנָּהנוּ לָךְ שְׁאַהָּר הוּא יְיָ אֶלהִינוּ וִאלהִי אֲבוֹחִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר צוּר חַיֵּיְנוּ מָנֵן יִשְּׁעֵנוּ אַהָּהוּא לְדוֹר וְדוֹר נוֹנְה לְּךְ וּנְסַפָּר הָּהַלְּחָךְ עַל נוֹנְה לָךְ וּנְסַפָּר הָּהַלְּחָךְ וְעַל נִשְׁמוֹחִינוּ הַפְּקוּרוֹח לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹחִינוּ הַפְּקוּרוֹח לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹחִינוּ הַפְּקוּרוֹח לֶךְ וְעַל נִפְלְאוֹחָיךְ שִׁבְּכָר יוֹם עִפְּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹחָיךְ שִׁבְּכָל־

בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךּ וְהַמְרַחֵם בִּי לֹא־רֵזמּוּ חֲסְרֵיךּי. מֵעוֹלָם קּוְינוּ לָךְ:

וְעַל בְּלָם יִחָבְּרֵה וִיִּחְרוֹמֵם שִׁמְהְ מַלְבֵּנוּ חָּמִיד לְעוֹלֶם וַעֶּר:

ק׳ אָבְינוּ מַלְ־בֵּנוּ זְכוּר רַחֲמֶיף וּכְבוּשׁ בַּעַסְףּ וְכַלִּרה הֶבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשָׁבִי וּמַשָּׁחִירת וְעֵוֹ וּמַגִּפָּה וּפֵּגַע רֵע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקּלְה

אבינו (Gem.) Unfer Bater, unfer König! Sei Deines Erbarmens eingebenk, und halte ein Deinen Zorn, und wehr' ab ְּבֶּרִל־קְּטָשָׁרה וְבָל־מִיגִי פָרָעָנִיוֹרה וְבֶלרּגְּוַרָה רְעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מִעָּלְינוּ יִמַעַל־בָּל־בְּגִי בְרִיתֶך:

נַחַתוֹם לְחַיִּים טוֹכִים כָּל־בָּגֵי כָרִימֶּךְּ וְכַל הַחַיִּים יוֹדְוּךְ פֶּלָה וִיהַלְלוּ אָת־־שִׁמְךּ בָּאֲמָת הָאֵל יְשׁוּעָתְנוּ וְעֶוְרָתִנוּ מֶלָהּ בָּרוּךְ אַמָּה יִיָ הַטּוֹב שִׁמְךּ וּלְךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹכָה וּבְּרָכָה חֵן נָחָסֶר וְרַחָמִים עָלֵינוּ

וְעַל כְּל־יִשְּׂרָאֵל עַמֶּךְ בְּרָבֵנוּ אָבִינוּ כְּלְנוּ יִי אֵלֹחֵינוּ הּוֹרַת בְּאוֹר פְּגִיךְ נָתְהָ לְנוּ יִי אֵלֹחֵינוּ הּוֹרַת חַיִּים וְאַהַבַת חָסֶר וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרָחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם חַיִּים וְאַלוֹם בְּנִעִינְיְךְ לְבָרֵךְ אָת־עַמְּךְ יִשְּׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְּכָל־עִת וּבְּכָל־עִמְר בִּיִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפַּרְנָסָה שִׁעָה בִּשְׁלוֹמֵך יִ בְּמָבְר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפַּרְנָסָה שִׁנְה בִּיִם וּלְשָׁלוֹם י בִּרוּךְ אַבְּחְנוּ וְכָל־עַמְּךְ בִּיח יִשְׂרָאֵל לִם י בְּרוּךְ אַמָּה יִיְ עַשָּׂה הַשְּׁלוֹם: בִּרְנִים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם י בְּרוּךְ אַמְּה יִיְ עַשָּׂה הַשְׁלוֹם:

von uns Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Arankheit und jeglichen Anstoß, jeden Haber, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָּנֶיְךְ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָא אָתָה: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חַהֵּשׁ עְלִינוּ שָׁנָה מוּבָה: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּמֵּל מַעְלִינוּ כָּל־נְּזֵרוֹת לְשׁוֹת: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּמֵּל מַחְשָׁבוֹת שוּנְאֵינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כַּלָּה בָּל־צָר וּמֵשְׁטִינְינוּ וּמָעְלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כַּלָּה בָּל־צָר וּמֵשְטִינְינוּ וּמְעַלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ כַּלָּה בָּלַר וְבֶּר וְחֶבֵינוּ וּמְעַלִינוּ: וּמַשְּחִית מִבְּנִי בְריתֵך:

Unser Bater, unser König! Wir haben gesündigt vor Dir! Unser Bater, unser König! Wir haben keinen König aus Ker Dir!

Unser Bater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unser Bater, unser König! Wende von uns ab alle bösen Verhängnisse!

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab die Anschläge unserer Feinde!

Unser Vater, unser König! Zerstöre den Rathschluß unserer Widersacher!

Unser Vater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

Unser Bater, unser Köwig! Schließe den Mund Derer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verberben von den Kindern Deines Bundes! אָבְינוּ מַלְבֵנוּ מִנְע מֵגּפָּה מִנַּחֲלְתְּךּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל ְעוֹנוֹתִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ מְחָה וְהַעבר פְּשָׁעִינוּ וְחַפּאֹתִינוּ מִנֵּגר עִינֵיךּ: מִנֵּגר עִינֵיךּ:

אָבְינוּ מַלְבֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחַמֶּיךּ חָרַבִּים בְּרֹּ-שמרי חובותינוּ:

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ הַחֲוִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְּלְמָה לְפָנֵיף: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ שִׁלַח רְפוּאָרה שְלְמָרה לְחוֹלי עמה:

> אָבִינוּ מַלְבֵנוּ לְרֵע רְעַ נְּזֵר דִּינְנְוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִבְרוֹן טוֹב לְפָנֵיך:

Unser Bater, unser König! Halte böse Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Bater, unser König! Berzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unfer Vater, unfer König! Lösche ab und lasse schwinden alle unsere Bergehungen und Versündis gungen aus Deinem Auge!

Unser Bater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle die Zeugnisse unsrer Schuld!

Unfer Vater, unfer König! Laß uns zurückfehren in vollskommener Reue vor Dein Antlit!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung ben Kranken Deines Volkes!

Unfer Bater, unfer König! Zerreiße ben über uns verhängten bofen Beschluß!

Unser Bater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gebächtnisse vor Dir!

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּמַפֶּר חַיִּים טוֹבִים: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּמַפֶּר נְּאָלָּה וִישׁוּעָה: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּמַפֶּר זְכִיּוֹת: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּמַפֶּר סְלִיחָה וּמְחִילָה: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָרָם בְּרָוּ יִשְׁיָעָה בְּקָרוֹב: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָרָם בְּרָוּ יִשְׁרָאֵל עַמֶּךְ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חָרָם בְּרָוֹ מִשְׁיחֶךְ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ מַלָּא יָבִינוּ מִבּּרְכוֹתֵיך: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ מַלָּא יָבִינוּ מִבּּרְכוֹתֵיך:

Unser Bater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche glücklichen Lebens!

Unser Bater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche ber Erlösung und bes Heils!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche ber Verpflegung und Ernährung!

Unser Bater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche frommer Verbienste!

Unser Bater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche ber Berzeihung und Vergebung!

Unser Bater, unser König! Laß uns aufsprießen bas Heil in naher Zeit!

Unfer Bater, unser König! Erhebe die Kraft Jisraels, Deines Volkes!

Unfer Bater, unfer König! Erhebe die Kraft Deines Gefalbten!

Unfer Bater, unfer König! Fülle unfere Hände von Deinen Segnungen!

Unser Bater, unser König! Fülle unsere Vorrathskam= mern mit Ueberfluß! אָבִינוּ מַלְבֵנוּ שְׁמֵע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוּן אֶרת־ תִּפְלָחֵנוּ:

אָבְינוּ מַלְבֵנוּ פְּתַח שַׁעַרִי שְּמִים לִתְפּלְתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ זְבוֹר בִּי עָפָּר אֲנְחִנוּ:

אָבִינוּ מֵלְבֵנוּ נָא אַל־הִשִיבֵנוּ רִיכָּןם מִלְּפָנֵיף:

אָבְינוּ מַלְבֵנוּ הְהָא הַשְּׁעָה הַוֹאָרָת שַׁעַר

רַחַמִים וֵעָת רצון מִלְפָנֵיך:

אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ חֲמוֹל עַלְינוּ וְעַל עוֹלְלֵינוּ וְטַפִּינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עַשֵּׁה לְבֵעוּ הַרוּגִים על שֵׁם

ָבְרְשֵּׁך: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עֵשֵּׁה לְמַעוּ מְבוּחִים עַל יְחוּרֶך:

אביכו Unser Vater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonent, unt erbarme Dich unser!

Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

Unser Vater, unser König! Deffne bie Pforten bes himmels unserm Gebete!

Unser Bater, unser König! Gebenke, daß wir Staub sind! Unser Bater, unser König! O laß uns nicht leer zurück= kehren aus Deinem Angesichte!

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

Unser Bater, unser König! O walte gnädig an uns und an unsern Sprößlingen und unsern Angehörigen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit! אָבְינוּ מֵלְבֵּנוּ עֲשֵׁה לְמַעוֹ בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם על קדוש שְּמֵּך:

אָבְינוּ מַּלְבֵּנוּ נְקוֹם לְעִינֵינוּ נִקְמַת דַּם עַבְּדֵיךּ

רושפור:

אָבְינוּ מֵלְבְּנוּ עֵשֶׁה לְמֵעֵנְךְּ אִם־לֹא־לְמַעֵנְוּ: אָבְינוּ מֵלְבְּנוּ עֵשֶׁה לְמֵעֵנְךְּ וְחוֹשִׁיעָנוּ: אָבְינוּ מֵלְבְּנוּ עֵשֶׂה לְמַעוּ רְחֵמֶיךְ הָרַבִּים: אָבְינוּ מֵלְבְּנוּ עֲשֶׂה לְמַעוּ שִׁמְדְּ הַנְּרוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עַלִינוּ:

אָבְינוּ מַלְבֵּנוּ חָגְנוּ וַעַנְנוּ כִּי אֵין בְּנוּ מַעשִים עשה עפְנוּ צְּרָקה וָחֶםר וְהוֹשִׁיענוּ: מוגרין הארון

Unser Bater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die in's Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Bater, unser König! Nimm vor unseren Angen Bergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Bater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Bater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Bater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; denn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Milo' und Gnade, und hilf uns! כתוב בשליה כשאומרים בתפלת נעילה שמע ישראל בקול רם ובכוונת הלב יכוין כל אחד מישראל למסור נפשו על קדושת השייי

פעם א' שְּׁמַע יִשְּׂרָאֵל יִי אֶלהִינוּ יִי אֶּחָך:

יים בְּרוּך שֵׁם בְּבוּר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלְם וְעֵר: יים יְיָ הוּא הָאֵלְהִים:

ועתה יגרל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יָּתְצַּבָּל וְיִתְקַבִּשׁ שְׁמָה רַבָּא בְּעָלְמָא דִי־בְרָא כִרְעוֹחָה וְיַמְלִיךְ מַלְכוּחָה

בְּחַיּיֵכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְבָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעַנְלָא וּבִוְמַן קָרִיב

יִאָפֶרוּ אָמֶן יָהָא שָׁמָה רַבָּא מְבָרָה לְעָלַם וּלְעָלְמִי עָלְמִיָּא · יִחְבָּרָה וִיִּשְׁתַּבּּח וִיִּחְפָּאַר וִיִּחְרוֹמֵם וִיִּחְנַשֵּׂא וִיִּחְהַדָּר וְיִחְתַּלֶּה וְיִחְתַּלֶּל

שְׁמֵה דְּקיּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֵלָא וּלְאֵלֶּא מִן בֶּל־בִּרְכָּתָא

: וְשִׁירָתָא הָשִׁבְּחָתָא וְנֶחְמָתָא הַאֲמִירָן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן

יּ קַבֶּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הִפְּלָתֵנוּ:

הָתְקַבֶּל צְלוֹתְחוֹן וּבָעוֹתְחוֹן וְּכָל־יִשְׂרָאֵל בֶּלְרֵם אֲבוּחוֹן דִּי בִשְׁמֵיָּא

וְאִמְרוֹ אָמֵן: ק׳ יָהִי שֵׁם יָיָ מְבֹרָךְ מֵעַהָּה וְעַר עוֹלָם:

יָהָא שְלָמָא רַבָּא מִן־שָמַיָּא וְחַיִּים עְלִיני וְעַל־בָּל־יִשְׂרָאָל וְאָמְרוּ אָמֵן:

י עָזָרִי מֵעָם יָיָ עשִׁה שָׁמַיִם נָאָרֶץ:

עשָׂר שְלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּאַ יִעשָּה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־בָּל־יִשְּׂרָאַרל וְאָמָרוּ אָמֵן:

ואח"כ תוקעין תקיעה אחת.

Bott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

7172 (Borb. 11. Gem.) Gelobt sei der Name seines herr=

lichen Reiches immer und ewig! (Dreimal.)

97 (Borb. u. Gem.) Der Ewige, ber ist Gott! (Siebenmal.)

מעריב למוצאי יום כפור.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֶּר עָוּוֹ יְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּרה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר בָּל־חֲמָתוֹ: יִי הוֹשִׁיעָרה הָמֶּלְךְּ יַעָנֵנִוּ בִיוֹם־כָּרְאֵנוּ:

ח׳ בְּרָכוּ אָת־יִיִ הַמְבֹרָהְ וְעִיּלְם וְעִרִּ הַיִּיְ הַמְבֹרָהְ וְנִשְׁחַּבֵּח וְיִחְפְּאֵר וְיִחְרוֹמֵם מִי בְּרָבִּר בְּרָבִּר בְּרָבִר בְּבָרְבִים בְּיִחְ שְׁמוֹ וְעִלְווּ בְּרָבִר בְּרָבִר בְּיִבְרְבִים בְּיִחְ שְׁמוֹ וְעִלְווּ בְּרָבִר בְּיִבְרְבִים בְּרָבְרִב בְּבְרָבִר בְּרָבִר בְּרָבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיבְים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיוּים בְּיים בְּייִים בְּיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְ

מוֹתְהָלָה: מּוֹרִקְחַ שָׁעֲרִים וּכִּחְכוּנָה בְּרוּךְ שֵׁם בְּבוֹר מַלְכוּחוֹ לְעֹלְם נָעֶר: יְהִי שֵׁם וְיָ מְבֹרְךְ מֵעִחָּח וְעַר עוֹלְם: יְהִי שֵׁם וְיָ מְבֹרְךְ מֵעִחָּח וְעַר עוֹלְם:

הַנְּטַנִּים וּמְסַהָּר אֶרְידִבּנּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוּהִיהָם בְּּרְקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרָא יוֹם וּמָבִיר יוֹם וּמִבִיא לְיִלָּה וּמַבְּדִּיל בִּין יוֹם מִפְּנִי אוֹר וּמַעַבִיר יוֹם וּמִבִיא לְיִלָּה וּמַבְּדִּיל בִּין יוֹם וּבִין לְיִלָּה יִיָ צִּבְאוֹת שְׁמוֹ אִמֹר חֵי וְמַלְּיָם הְּמִיר יִיִּם וֹמִר יִמְלוֹךְ שלינוּ לעוֹלם ועד ברוה אחה יי המעריב ערבים:

עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעָד· בָּרוֹךְ אַמָּה יִיָ הַמַּאָרִיב עַרָכִים: אַרֻבַּתְ עוֹלָם בִּית יִשְּׂרָאֵל עַמָּךְ אָהַבְּהָי. תּוֹרָה וּמָצְוֹת

בְּשְׁכְבֵּנוּ וּכְקִים וּמִשְׁפְּטִים אוֹחָנוּ לִמְּדְהּ. עֵל בֵּן יִי אֶלהִינּי בְּשְׁכְבֵּנוּ וּכְקוּמֵנוּ נְשִׂיחַ בְּחָקּוּךּ וִנִשְׂמֵח בְּּדִבְּרִי חוֹרָחָהּ נְּהְנָּה יוֹמָם וַלְיִלְה וְאַהֲבְחָה בִּי הִם חַיִּיְנוּ וִאְרָה יָמִינוּ וּבְהָם נָהְנָּה יוֹמָם וַלְיִלְה וְאַהֲבְחָה אַל־חָכִיר מִמְּנּוּ לְעוֹלְמִים יּ בְּרוּךְ אַהְה יִיְ אוֹהָב עַמוֹ יִשְׂראל:

and the second

יחיד אומר אל מלך נאמן

שִׁבֻיּעַ יִשְּׂרָאֵל יִהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יִהֹוָה אָקוּך :

בָרוּך שָם כִּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָתַבְרִים אָת יְהוֹה אֵלְהֵיְה בְּכְרִים הָאֵלֶּה וֹבְכָל־נַפְשְׁהְּוֹבְכָל־מְאֹרֶךְ: וְהָיוֹּ הַהְּבְרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנִכְי מְצַוְּךְ הַיְּוֹם עַל־לְבָבֶר: וְשִׁנַּנְתְּם לְבָנִיִּךְ וְרַבַּרְהָּ בָּם בְּשִׁבְחְּךָ בְּבִיתֶּךְ וֹבְלֶכְחְּהְ יַבֶּרֶרְ וֹבְשְׁכְבָּהְ וֹבְלְּמְה: וֹכְשְׁרָתֵם לְאִוֹת עַל־ יְבֶרֶךְ וְהָיִוּ לְמְטָפָת בֵּין עִינֵיך: וֹכְתַבְתְּם לַאִוֹת עַל־ כְּוֹנִוֹת בֵּיתֶרְ וֹבְשְׁעָרֵיך:

וְרָיָר אָם־שָׁמֵעַ תִּשִּׁמְעוֹ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁרְ אָנְבְי מְצַוֹּתְ

עיגיכֶם: וְלְּמַּוְרָתָּם אֹתָם אָת־בָּגִיכֶם לְרַבּּרְ בָּסְבְּתִּקְה בְּבִיתָּךְ וּבְלֶּכְתִּךְ וּבִשְּׁעְרֶיךְ: לְמַעַן יִרְבָּוּ יִמִיכֶם וִימֵי על־מְזוּזוֹת בִּיתָּךְ וּבִשְּׁעְרֶיךְ: לְמַעַן יִרְבָּוּ יִמִיכֶם וִימֵי בְנִיכֶּם עַל הְאֲבָים אַשָּׁבִים אָתּ־בָּגִיכֶם לְתַתְּ בְנִיכֶם בִּימִי הַשְּׁמֵיִם עַלֹּ־הָאָרְיוּ:

ניאָמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: דַּבֵּר אָל־ בְּנֵי יִשְּרָאל וְאָמִרְהַ אֲלֵהֶם וְעָשׁוּ לְהֶם צִיצֶּה עַל־כַּנְפֵּי בִּנְרִיהֶם לְרְרֹתֲם וְנְחַנְּי עַל־צִיצָּה הַבְּנָף בְּתְיל הְבַלְת: וְהִיָה לְכָבְ לְצִיצָה וּרְאִיתֶם הֹנְי וְהַנְרְהָם אָת־כָּל־מִצְוֹת יְחְיָה נַעִשִּׁיתֶם אַתֶם וְלֹא תָתוֹרו אָחַרֵי לְכַבְכָם וְאַחַרִי עִינִיכָּם אַשֶּׁר־אַתֶּם וֹנִים אַחַרִיהָם: לְמְעוֹ הִוְּבְּרוֹ אַשֶּׁר־אַתֶּם הִוּצְאַהי נְעשִיתֶם אֶרֹי־בְּל־מִצְוֹתְי וְהְיִיתֶם לְהִיתֶם לְהַיִּתם לְהַיִּתם לְהַיִּת לְכֵם לֵאלֹתִים אָנִי יְהוְה אֶלְהֵיכֶם: מֵאָרִץ מִצְרִים לְהִיוֹת לְכֵם לֵאלֹתִים אַנִי יְהוְה אֶלְהֵיכֶם:

יְאָכוּנְה בָּל־זֹאת וְקִיְם עָלִינוּ כִּי הוּא יִי אֶלְהִינוּ וְאִיןְזוּלָחוֹ וַאָּנַחְנוּ יִשְּׂרָאל עֵמוֹ: הַפּּוֹדְנוּ מִיֵּר מְלָכִים מֵלְבָּנוּ הַגּוֹאָלֵנוּ מִכַּף בָּל־־הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְּרָע לְנוּ מִלְבָּנוּ וְהַמְשַׁלֵּם נְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְּשֵׁנוּ: הָעשָׁה נְדּלּוֹת עד־אִין הַקְר וִנִּפְלָאוֹת עַד־אִין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְּשֵׁנוּ עד־אִין הַקָר וִנִפְלָאוֹת עַד־אִין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְּשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹם רַנְּלְנְוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּטוֹרֹז
אִיְבִינוּ וַיְּרֶם לַרְנִגְּוּ עַל־בָּל־שֹׁנְאִינוּ: הָעְשֶׁה לָנוּ נִפִּים
וּנְּלְטְה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְּתִים בְּאַרְמַת בְּנִי חָם: הַמַּבְּה בְּעִרְתוֹ בָּל־בִּכוֹרִי מִצְּרְיִם וַיּוֹצֵא אֶרת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מְתִּבְיוֹ בִּין נִּוְרִי יַם־סוּף מְתְּרִוֹ שִׁבְּחוֹ וְמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן מְבְּלוּ אָתְרֹוֹ שִׁבְּחוֹ וְחוֹרוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן מְבְּלוּ בְּיִוֹ בִּין נִּנְיִי יִשְׂרָאֵל לְךְ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׁמִחְה רַבְּּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

וְאָמְרוּ כָלָם:

מי־כָמְכָּרה בָּאֵלְם יְהוֹרָה מִי כַּמְכָרה נָאְדָּר בַּקְּרֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עשׁה־פֶּלָא:

מַלְכוּחָךְ רָאוּ בָנֶיְךְ בּוֹקְעַ יָם לִפְנֵי משָׁה זָה אָלִי עָנוּ וְאָמֶרוּי

יִי יִמְלֹךְ לְעַלָּם וְעָר:

ּוְנָאָמֶר כִּי־פָּרָדה יָיָ אָת־יַעַקב וּנְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִפֶּוּנּיּ בָּרוּך אַתָּה יִיְ נְאַל יִשְׂרָאֵל:

השְּבִּיבֵנוּ יִיָּ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעַמִיהֵנוּ מַלְבֵּנוּ לְחַיִּים

וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סְבַּת שְׁלוֹמֶךְ וְתַּקְנֵּנוּ בְּעֵצְרוֹ מוֹבָה מִלְּפָנִיךְ וְהוֹשִׁיֵעְנוּ לְּמַען שְׁמֶךְ וְהָגֵן בַּעַבְנוּ וְהָמֵע מַעְלֵינוּ אוֹיֵב הֶבְּר וְחָרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שְׁטָן מִלְּפָּנִינוּ וּמִאַחָבִינוּ וּכִּצֵל כְּנָפֶיךְ חַנוּן וְרַחוּם אְתָּה וּשִׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּם וּלְשָׁלוֹם מֵעַהָּה וְעַד עוֹלָם: כָּרוֹךְ אַהָּה יִיָּ שוֹמֵר עַמּוֹ יִשְּׂרָאֵל לְעַר: בַרוּה יִי לעוֹלָם אָמֵן וֹאָמֵן: בַּרוּה יִי מִצִיוֹן שׁבֵן יְרוּשְׁלָם הַלְלוּיָה: בָּרוּך יָי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עשׁרה נְפָּלָאוֹת לְבַהוֹ: וּבָרוּך שׁם כְּבוֹרוֹ לְעוֹלָם וְיִפָּלָא כְבוֹרוֹ אָרז־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹר יָיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יִי בִּמַעשִּׂיוּ: יָהִי שֵׁם יִי מִברָרָה מֵעַהָּה וְעַר-עוֹלָם: בִּי לֹא־יששׁ יָיָ אָת־עַמּוֹ בַּעַבוּר שְׁמוֹ הַנְּדוֹר כִּי הוֹאִיר יִיָּ לַעֲשׁוֹת אֶתְכֶם לוֹ לָעָם: וַיַּרְא בָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּגֵיהֶם וַיּאִמְרוּ יִנָ הוּא הָאָלֹהִים יִיָ הוּאַ הָאָלֹהִים: וְהַנָה יִיָּ רְלֶלֶךְ עַלֹּ-בָּלִי-הָאָבֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה יָיָ אָחָר וּשְׁמוּ אָחָר: יָהִי-חַסְּדְּרָ יִיָּ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָדְ: הוֹשִׁיצְנוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ יָקַבְּצְנוּ מִן־הַנּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְּרְשֶׁךְ לְהַשְּׁתַבֵּחַ בִּתְהַלָּתֶּך: כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עֲשִׂירָ יָבְוֹאוּ וְיִשְׁהַּוְוּוּ לְפָנֶיְךְ אֲרנִי וִיכַבְּרוּ לִשְּׁמֶּך: כִּי־נְרוֹר אַתְּרוּ וְעשֵׁה נִפָּלָאוֹת אַתָּה אֶלֹהִים לְבַהֶּך: וַאֲנַחְנוּ עַמְּדּ וְצאׁן פַּרְעִיתֶךְ נוֹרֶה לְךָּ לְעוֹלָם לְרוֹר וָדר נְסַפּּר הְּהַלְּתֶךְ: בָּרוּך יָיָ בַּיוֹם ּ בָּרוּך יִיָּ בַּלְוֹלְדוֹ ּ בְּרוּך יִיָּ בְּשְׁכְבִּנוּ בָרוּךְ יָיַ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָרְךְּ נַפְשׁוֹרת הַחַיִּים וְהַמָּתִים: אָשֶׁר בִּיָרוֹ נָפֶשׁ בַּרִ-חָי וְרוּחַ בַּרִ-בִּשַׂר-אִישׁ: בִּיָּרְהַ בּפְקִיר רוּהִי פָּדִיתָה אוֹתִי יָיָ אַל אֱמֶתו: אֱלֹהִינוּ שֶׁבַשְּׁמִים יַחַר שִׁמְדּ וְקַיִּם מַלְכוּתִּדְ הָּמִיר וּמְלוֹדְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעֶר:

יִרָּאָּן עִיגִינוּ וִישִּׁמַח לִבְּנוּ וְחָגֵל נַפִּשְׁנוּ בִּישׁנְעִהָּךְ בַּאָמָת בָּאָמר לִצִּיוֹן מָלַךְ אֵלֹדְיִךְּ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹדְ לְעַלָּם וְעָד. כִּי הַמֵּלְכוּרת שֵׁלְּךְ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַר הִמְלֹדְ בְּכָבוֹר כִּי אָין לְנִוּ מֻלֶּךְ אִלָּיא אְתָּה. בָּרוּךְ אְחָר יָיַ הַמֶּלֶּהְ בִּבְבוֹרוֹ מָטִיר יִמְלוֹךְ עַלִּינוּ לְעַלְם נָעָר וַעַל בָּל־מַעְשָּׂיו:

חצי קריש.

אַרֹנִי שִׁפְתִּי תִּפְּהָח ופִי נַגִּיד הְּחַלְּתֵּך:

בְּרוּך אַתָּה יָי אֱלֹהִינוּ וִאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ אֵלֹהִי אַבְּרָהָם אֱלֹהִי יִצְּחָק וִאּלֹהִי יַעַקְבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר חַסְּהִי אָל עִלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים וְקְנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר חַסְהִי אָבוֹת וּמִבִיא גוֹאֵל לְבְנִי כְנֵיהָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֵלֶךְ עוֹזִר וּמוֹשִׁיע וּמָגּן: בָּרוּךְ אַתָּה יִי מָגּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אַדְנָי מְחֵיֵה מֵתִים אַתָּה רַבּ לְהוֹשִׁיעַ מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחָמֶר מְחַיִּה מֵתִים בְּרָחֲמִים לְהוֹשִׁיעַ מְבַלְבֵּל חַיִּים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמָקִים אָמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפָּר מִי כְמְוֹךְ בַּעַל גָּבוּרְוֹת וּמִי וְמִקְיָה וְמַצְּמִיח וּמְחַיָּה וִמַצְמִיח יִשׁוּעָה. וְנָאָמָן רוֹמָה לְהַחֲיוֹת מָתִים בִּרוֹךְ אַתָּה יִי מְחַיִּה הַמִּתִים: בּרוֹךְ אַתָּה יִי מְחַיֵּה הַמִּתִים: בּרוֹר אַתָּה יִי מְחַיֵּה הַמֹּתִים: בּרוֹר אַתָּה הַלְּיִה הַמֹּתִים הַלְּיִבּי הַבְּיִייִם הַבּינִישִׁ הַבּינִישִׁ הַבּינִישִׁ הַבּינִישִּׁה בְּרִלִּיה הַמָּתִים הַלְּיִבּ

אַפָּה בָּרוֹשׁ וְשִׁמָּה בָּרוֹשׁ וְּקְרוֹשׁ וּקְרוֹשׁ: פֶּלָה: בָּרוּך אַפָּה יִיָ הָאֵל הַקְּרוֹשׁ:

אַהָה חוֹגן לְאָרָם דְעַת וֹמְלַמֵּר לָאָנוֹשׁ כִּינָהּ

אַפָּר חוֹנַנְּקְּנֵנּ לְטַדֵּע חוֹנְנְהְּנֵנּ לְעַשׁוֹרְז (בְּהָם) חְבִּי רְצוֹנְךְּ וְשִּׁרְהִי וְשִׁרְאֵל לְעַמִּים בִּין קּוֹדְשׁ לְחל בִּין אוֹר לַחשׁךְ בִּין יִשְּׂרָאֵל לְעַמִּים בִּין יִוֹם חַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשְׁה יְמֵי הַפַּּעְשִׂה: אָבְינוּ מַלְבֵּנוּ הָחֵל עַלִינוּ הַיָּמִים לְשַׁבִּינוּ הַבְּיִנוּ מַלְבֵּנוּ הָחַל עַלִינוּ הַיָּמִים לְשַׁבִּינוּ לְשָׁלּוֹם חֲשׁוּכִים מִבָּל-חֵמָא וּמִנְּקִים בְּיִרְאַהָּךּ.

מְבָּל-עוּן וּמִרְבָּכְוֹ לְשָׁלּוֹם חֲשׁוּכִים מִבְּל-חֵמָא וּמִנְנִקִּים בְּיִרְאַהָךְּ.

יַרְנֵּנְ מֵאִהָּךְ הַעָּה בִּינָה וְהַשְּׂבֵּלּ בָּרוּךְ אַתָּה יִיְ חוֹנֵן הַבְּעַת:

נַהְחָנִיבֵנוּ בָּתְשׁוּבָה שָׁלֵמָה לְפָנִיְךְּ בָּרוּךְ אַתָּה יַיָּ הְרוֹצְה וְהַחָּזִיבֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שָׁלֵמָה לְפָנִיְךְּ בָּרוּךְ אַתָּה יַיִּ הְרוֹצְה הַשִּׁיבֵנוּ בָּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנִיְךְּ בָּרוּךְ אַתָּה יַיִּ הְרוֹצְה

הַפַּוְרָבֶּה לְנְוּ אָבְינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַרֹּ לְנְוּ טַּלְבֵּנוּ כִּי פְשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלְהַ אָמְה ּ בְּרוּךְ אַמָּה יְיָ חַנּוּן הַפַּוְרָבֶּה לְסָלְוֹחַ:

ראָה בְעַנִינוּ וְרִיבָה רִיבְנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהַרָה לְּמַעֵן שְּׁמָךּ כִּי נוֹאֵל חָזָק אָחָהּ בָּרוּך אַתָּה יִיָ נּוֹאֵל יִשִּׂרָאֵל:

רְפָּאָנוּ יָיָ וְנַרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִנְּשְׁעֲה כִּי חָהֹלְּחֵנוּ אֲחָה וֹהַעֵּלֵה וְנִנְשׁעֲה כִּי חִהֹלְחֵנוּ אֲחָה וֹהַעֵּלֵה וְבַּוֹתְנוּ כִּי אָל מֶלֶךְ רוֹפָא וֹהַעְלֵה וְבִּוֹתְנוּ כִּי אָל מֶלֶךְ רוֹפָא וֹהַיִּעְמוֹ בְּרוֹבְ אֲחָה יִשְּׁרָה עַמוֹ בְיִי רוֹפָא חוֹלֵי עַמוֹ יִשְׂרָאָל:

שַּׁכָּרָךְ עָלֵינוּ יִיָּ אֲלוֹהֵינוּ אָת־הַשְּׁנָה הַוּאַת וְאָת־כָּל־ מִינֵי חִבוּאָחָה לְּטוֹבָה וְתֵן כְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאַדְטָרה פִינֵי חִבוּאָחָה לְטוֹבָר שְׁנָחֵנוּ כַּשְׁנִים הַטּוֹ־וֹתּ בְּּרוּךְ אַחָּה וְיָ מְבָרִךְ הַשְּׁנִים:

יַקְבְּצְנוּ יְחֵר מָאַרְבֵּע בַּנְפוֹת הָאָרֶץ· בְּרוּךְ אַמָּה יִיָ מְקַבְּץ יִקְבְּצִנוּ יְחֵר מָאַרְבַּע בַּנְפוֹת הָאָרֶץ· בְּרוּךְ אַמָּה יִיָ מְקַבְּץ נִירחי עמוֹ ישִׂרָאֵל:

אָרָקָה וּמִשְׁפְּט: וֹּכְרַחֲמִים וְצִּהְקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט בְּרוּךְ אַמָּה יִיְ מְלֵּךְ אוֹהָב מִמֶּנוּ יָגוֹן וַאַנָּחָה וּמִלוֹךְ עָלֵינוּ אַמָּה יִיְ לְבַדְּךְ בְּחָמָר הַבְּרָאשׁנָם וְצַּהְקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט בְּרוּךְ אַמָּה יִיְ לְבַדְּךְ בְּחָמָר בְרוּךְ אַמָּה יִיְ מְלֵּךְ אוֹהָב

5-100000

וְלַפַּלְשִׁינִים אַל הָּהִי תִקְנָה וְכַל עוֹשֵׁי רִשְּׁעָה בְּּרָנַע יאברוּ וְכַלְּם מְהַרָה יִבָּרְתוּ וְהַנִּדִים מְהַרָה תַעַקּר וּתְשַׁבּר וּתְכַּגְיַע בִּמְהַרָה בִיְמֵינוּ . בַּרוּך אַהָּה וִיִּ שׁוֹבֵר אוֹיִכִים וּמַכְּגְיַע זִרִים:

על הַצַּּרִיקִים וְעַל הַחָּסִירִים וְעַל וִקְנִי עַמָּה בִּירת יְשָׁרָאֵל וְעַל בַּנִיקִם וְעַל הַבּוֹטִחִים וְעַל נַּרִי הַצָּּרִיקִים וְעַל נַּרִי הַצָּּרִיקִים וְעַל נַּרִי הַצָּּרִיקִים וְעַל וְעַל בַּנִי הַבּּוֹטִחִים נְעָל הַבּוֹשְׁרִים וְעָל הַבּוֹשְׁרִים וְעָל הַבּוֹשׁ הַבּוֹשׁ הַבְּיִבוֹשׁ הַבְּיִבוֹשׁ הַבְּיִבְיִם וְעָל בַּרִיּהְ שִּׁמְר וְיִי מִשְּׁעון וּמִבְּטָח לַצַּרִיקִים:
בִּי בְּךְּ בָּשְּׁחְנוּ . בָּרוּךְ אַמָּר וְיִ מִשְּעון וּמִבְּטָח לַצַּרִיקִים:

יְרוּשֶׁלָיִם: יְרוּשֶׁלָיִם: יְרוּשֶׁלָיִם: יְרוּשֶׁלָיִם: יְרוּשֶׁלָיִם:

מַצְּמִים ֻקְּרָן יִשׁנְּעה: בִּישׁנְעָתֶךְ בִּי לִישׁנְּעָתְּ לִנְיִנוּ כָּל הַיּוִם . בַּרוּך אַמָּר יִיְ מָצְמִים ֻקְּרָוּ יִשׁנְּעה:

שומע הִפּלָּה: יִי אֶלהִינוּ חוּם וְרַחִם עָלִינוּ וְקַבָּלְ בִּרַחְמִים בּרוּך אַתִּר שׁוֹמֵע הִפּלָּה נִי אַלּהינוּ חוּם וְרַחִם עָלִינוּ כִּי אַתַּח יִיִּ אָפְלָּה נִי אָלְהִינוּ הִיקְבּנוּ בִּי אַתְּח יִּמִלְפָּנְוּ הִי אַלְּהִינוּ הִישְׁמָע הִפּלְתוּ וְתַחְנוּנִים אַלְבָּנְוּ בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי אַתְּח יִּיִּבְּנוּ בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי אַתְּח יִּיִבְּנוּ בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי אַתְּח יִיִּבְּנוּ בִּי אַלְּבִיים יִּיִבּוּ הִייִּ אָּלְהִינוּ הִוּבְּוּבְיּ בִּיִּבְּיוּ בִּי אַתְּח יִּיִבְּוּ הִיּיִבּוּ הִוּבְּיִבּוּ הִיּיִבּוּ הִוּבְיִיבוּ הִוּבְיִים בּיִּבְּיבוּוּ הִייִּבְּוּ הִיּבְּבְיּבּוּ בִּי אַרְים יִבְּחִם בְּבִּי בִּיִּבְיוּ בְּיִבְּיוּ בִּי אַלְבִיוּ בְיִבְּיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִבְיּוּ בְּיִיבְּיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִי אַלְּבִּוּ בְּיִים בְּבִּים בּיּבְיבְּיוּ בְּיִי בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיִּים בְּבִינִים בּיּים בְּבִינִים בּיוּבְיּים בּיִּבְּיוּ בְּיוּבְיּי בְּיבְּיוּבְוּ בִּי אָּבְּי בְּבִּים בְּבִּים בּּיּים בְּבִּים בּיוּ בְּיִבְּיִים בּיּים בּיּבְּיוּ בְּיִיבְיוּ בְּוּבְיּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בּיּבּים בּבּיוּ בְּבִים בְּבִּים בּיּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיים בּבּיוּם בּיּים בּיּים בּבּיוּם בּיים בּיּבּים בּיים בּבּים בּיּבּים בּיים בּבּים בּיים בּיּבּים בּיים בּיּבּים בּיים בּבּים בּיבּים בּיים בּיים בּבּיוּם בּיוּבּים בּיּבּיוּבּיוּ בִּיּבּוּ בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּבּים בּיבּים בּיּים בּבּים בּיוּבּים בּבּים בּיים בּבּים בּיוּם בּבּיוּם בּיים בּבּים בּבּים בּיים בּבּבּים בּיים בּבּים בּיוּבּיוּ בּוּים בּבּים בּיוּבּים בּיוּבּוּ בּיוּבּיוּ בּוּבּים בּיבּבּים בּיים בּבּבּים בּיי בּבּיים בּבּיים בּבּים בּבּבּים בּיי בּבּבּים בּיים בּבּיים בּבּבּים בּיים בּבּבּים בּיים בּבּים בּבּים בּיים בּבּבּים בּיים בּבּים בּיים בּבּים בּיים בּבּים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּבּים בּיים בּבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּבּים

רָצָה יָיָ אֶלהִינוּ בְּעַפִּךּ יִשְּׂרָאֵל וּבִתְפִּלְּתָם בָּאַהַבָּה הָעַבְּוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתָךְ זְאָשֵׁי יִשְּׂרָאֵל וּתִפִּלְתָם בָּאַהַבָּה הָעַבְּוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתָךְ זְאָשֵׁי יִשְּׂרָאֵל וּתִפִּלְתָם בָּאַהַבָּה הָעַבְּוֹרָה יִשְּׂרָאֵל עַפָּוּך יתחוונה עיגונו בשוכף לציון בַּרַחָמִים בַּרוּך אַחָּה ַּיִּי הַפַּחַוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: בַּפַחַוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹרִים אַנַחָנוּ לָךְ שָׁאַתָּר הוּא יִי אָלוֹהִינוּ וִאלֹהִי אָבוֹתְינוּ לְעוֹלָם וָעָר צוּר חַיִּינוּ כָּגַן יִשְּׁאָנוּ אַּחָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹנֶה לְּהְ וּנְסַפֵּר חִּהלְּתֶךְ עַל חַיִּינוּ הַפְּּסוּרִים בְּיָהֶךְ וְעַר נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לָהְ וַעל נִפְיך שָבְּכָל־יוֹם עִפָּונוּ וָעַל נִפְּלְאוֹחֶיך וְטוֹבוֹחֶיךְ שֶׁבְּכָל־עֵרת עֶרֶב וְבְקָּר וְצְהָרָיִם וּ הַשוֹב כִּי לֹאָ־כָלוּ רַחַמִּיף וְהַמְרַחֵם כִּי לא־תַמוּ חֲבָּדִיף מִעוֹלָם קּוּינוּ לָהַ: וַעַל כָּלָם יִתְבָּרַה וִיִתְרוֹמַם שִׁמְהַ מַלְבֵּנוּ תְּמִיר לְעוֹלָה וְעָד: וְכל הַחַיִּים יוֹרוּך מֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־־שִׁמְּה

בּאֲמֶרת הָאָל יִשׁוּעָרֵתנוּ וֹמֶוֹרָנִתוּוּ מֶלְהי בּּרוּרָ אַפִּרי יָיָ הָשוֹב שִׁמְךּ וּלְדּ נְאָה לְהוֹרוֹת:

שַׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךְ חָשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַחָה הוא כֵולֶה אָרוֹן לְבָלִ-הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיְהְ לְבָרֵהְ

אָת־עַמָּך יִשְּׂרָאָל בְּכָל־עָת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךְּ בְּרוּדְ אַהָּה יִיָּ הַמָּבָרָך אָת עַמוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם:

אָלֹתֵי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָּחִי מִדַּבֶּר מִרְמָה וְלֹבְוַקּלְלֵי נַפְשִׁי הַהּוֹם נַפְּשִׁי בֶּעָפֶר לַכּל חָהָיֶה. פָתַח לִבִּי בִּחוֹרָתֶךְ וּבְמַצְוֹתֵיךְ חִּרְדּוֹף נַפְּשִׁי וְכל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי רָעָה מְהַרָה הָפֵּר עָצָהָם וְקַלְּהֵל מַחִשַּׁבְּחָם . עַשֵּׂה לְמַעוֹ שְמֶךּ עֵשֵּׁה לְמַעוֹ יִמִינֶ, דְּעָשֵּׁה לְמַעוֹ קְרָשָּׁתֶךּ עֲשֵּׁה לְמַעוֹ חּוֹרָתֶךּ. לְמַצוֹ יִחְלְצוּן יִדִידֶיךְ הוֹשִׁיְעָה יְמִינְךְּ וַעֲנְנֵי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אָמְרֵי פִּי וָהָנְיוֹן לַבָּי לְפָנֶיְךּ יָיָ צוּרִי וְגוֹאֲלֵי: עשֶׁה שֶׁלוֹם בַּמְרוֹמֵיו הוּא יַעַשֶּׁה שָׁלוֹם : עָלֵינוּ וִעַל בָּל־יִשְּׂרָאֵל וִאִּמְרוּ אָמֵן

יָהִי רָצוֹן לִפְנֶיִךּ יִנָ אֱלֹהַיְנוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁיִבָּנֶה בֵּיר ז הַפִּקְרָּש בּמְהַרָה בָנָמִינוּ וְחֵן הָלָקְנוּ בָּתוֹרָתֶף: וְשָׁם נַעַבְּרָךּ בְּוִרְאָה בִּימִי עוֹלְם הש"ץ אומר קריש שלם. יבשנים קרמיניות:

illm Ausgang bee Cabbath werden bie folgenben Stude gebetet.)

171986

הַכֵּלְאָךְ הַגּאָל אחי מְכָּל-רָע יְבָרֵךְ אֶת-הַנְּעָרִים וְיִקְּרֵא הַבְּלְאָךְ הַגּאָל אחי מִכְּל-רָע יְבָרִךְ אֶת-הַנְּעָרִים וְיִצְחָק בְּהָם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אַבְּרָהָם הִּרְבָּה אָתְכָם וְיִדְגוּ לְרַב בְּקָרֶב הָאֶרֶץ: יִי אֵלהִיכָם הִּרְבָּה אָתְכָם וְיִבְּרֵב בְּאָרֶב בְּקְרֶב : יִי אֵלהִי אֲבוֹחַכֶּם וְיִבְרָב בְּאָשֶׁר יִבְרָך אָלִרְ פָּעָמִים וִיבְרָך אָתְכָם כַּאֲשֶׁר יבִרך אָלֶכם:

בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׁנְאֶיךְ:

פֿרוּנ אַטַּר פֿרוּנ אַסָּר פֿאַקּוּ: פֿרוּנ מּנְאַנּ בַּרוּנ אַסָּר פֿאָר וּכָרוּנ אַסָּר פֿאָרוּנ אַסָּר בֿאָר יבּרוּנ אַסָּר וּמִשְׁאַרְתֶּךְ: בָּרוֹךְ פָּרִי־-ִּטְנְּךְ וּפְּרִי אַדְטָתְּךְ וּפְּרִי בְּהָמְתֵּךְ שָׁגַר אֲלָפִיךְ וְעֵשְׁחְרוֹת צֹאֵנֶךְ: יְצֵוֹ וְיָ אִתְּדְּ אָת־הַבְּּרָכָה בַּאֲסָמִיךְ וּבְכל מִשְׁלַח יָתֶךְ וּבַרַכָּךְ בַּאָרִץ אָת־הַשְּׁמִים לָתֵת מְטַר־אַרְצִּךְ בְּעחוֹ וּלְבָרֵךְ אָת־אוֹצְרוֹ הַפּוֹר מַצְשֵׁה יָהֶךְ וְהַלְּוִיךְ נִתֹן לָךְ: יִפְּתַח וְיִלְּךְ אָת־אוֹצְרוֹ הַפּוֹר יְיִ אֵמֶלְהְיִךְ בִּרְכָךְ בַּאֲשֶׁר דְּבֶּר־־לְךְ וְהַעֲבַמְּחָ נּוֹיִם רַבִּים מַצְשֵׁה יָהֶךְ וְהַלְּוִיךְ נִתְן נִוֹיִם רַבִּים וְאָחָה לֹא־תִלְנָה: כִּיּי מַצְשֵׁה לֹא הַעֲבִם וּמְשׁלְּהְ בָּנִיים וְבְּיִּ לֹא יִמְשְׁלוֹי: כִּיּי מַשְׁבֶּירְיְה יִשְׂרָאִר מִי כְמִוֹּךְ עַם נוֹשֵׁע בַּיִי מָגוֹן עָוְהָךְ אַשְׁרִיךְ יִשְּׂרָאִר מִי כְמִוֹּךְ עַם נוֹשֵׁע בַּיִי מָגוֹן עָוְרָךְ מַשְׁבֶּירִיךְ הַעְּבִים וּמָבְּ לֹא יִמְשְׁלוֹי.

בְּוֹרְוֹיתִי כָעָב פִּשְּׁעִירִ וֹכָעָנָן חַמּאֹחֶיךְ שִׁוּבָּח אַלֵּי כִּי

נְּאַלְּתִּיך: רָנּוּ שְׁכַוִים כִּי־בְּשְשָׁר יְיָ בְּרִיעוּ יַיָּ יַעָקְב וּבִישְׂרָאָל יִתְפָּאָר: נּאָלְנוּ יִיְ צְבָאוֹת שְׁכוּ כִּי־נָאַל יִייִּבְאוֹת שְׁכוּ הָרִישׁלְיִתְּלְּאָל יִתְפָּאָר: נּאָלְנוּ יִיְ צְבָאוֹת שְׁכוּ קְרוּשׁ יייִּבּאוֹת יִיִּ

ישְרָאָל נושַע בַּיִי הְשׁוּעַת עוֹלְמִים לא־חֵבְשׁוּ וִלא

תַּבֶּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד: וַאַבַלְמָם אָכוֹל וְשָׂבְוֹעַ וְהָלַלְמָם אָת־שֵם יִיָּ אֶלֹהִיכֶם אָשֶר־עַשָּה עִפְּכֶם לְּהַפְּלִיא וְלֹא־יִבְשׁוּ עַפִּי לְעוֹלְם: וִידִעְמָם כִּי בְּקְרֶב יִשְּׂרָאל אָנִי וַאַנִי יִיָּ אֶלֹהִיכֶם וְאִיןְ עוֹד וְלֹא־יִבְשׁוּ עַפִּי לְעוֹלְם: כִּי־ בְשִׁמְחָה הֵצֵּאוּ וּבְשָׁלוֹם הוּבְלוֹן הָהָרִים וְהַנְּבְעוֹת יִפְּצְחוּ לְפְנֵיכֶם רְנָּה וְלָא אָפְּחָד כִּי עָוִי וְוֹמְרָח יָה יִיְ וַיִּהִי־לִי יִשׁוּעָחִי אָבְמַח וְלֹא אָפְּחָד כִּי עָוִי וְוֹמְרָח יָה יִיְ וַיִּהִי־לִי לִישׁוּעָה: וֹשְׁאַבְהָּם־בַּיִּם בְּשְׁשׁוֹן מִפַּעִינִי הַיְשׁוּעָה: וַאַמַּוְרְתָּם בַּיוֹם הַהוּיא חוֹדוּ לַיָי קְרָאוּ בִשְּׁמוּ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עַלִּילתְיוּ הַוְּבְּירוּ כִּי נִשְּׂנֶב שְׁמוֹ : וַמְּרוּ יִיָּ כִּי נִאוּת עֲשָׂה מוּרַעַת וֹאת בְּכָל־הָאְרֵץ : צַהַלִּי וְרְנִי ישְׁבֶּח צִיּוֹן בִּי־נָרוֹל בִּקְרָבֵּךְ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאִל : וְאָמֵר בַּיּוֹם הַהוּא הִנָּה אֵלהֵינוּ וָה קּוְינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ וָה יִיְ קּוְינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחַר בִּישׁוּעַתוֹ :

בֵּית יַעַקֹב לְכוּ וְנַלְכָה בָּאוֹר יִיַ: וְהָיָה אֶמוּנַת עִמֶּיךּ

חְסֶן יְשׁוּעַת חָכְּמַת וְבָעַת יִרְאַת יֵיָ הִיא אוֹצְרוֹ:

וְיְהִי דְּוִד לְכָל־יְּרָבָו מַשְּׁבִּיל וַיִּי עִפוֹ: פָּדָה בְשְׁלוֹם נַפְּשִׁי מִקְּרָב־לִי בִּי־בְרַבִּים הָיוּ עַפְּוֹי: וַיְּאֹטֶר הָעָם אֶל־שְׁאוֹל מִקְּרָבֹּלִי בִּיּיבְרָבִּים הָיוּ עַפְּוֹרִי: וַיְּאֹטֶר הָעָם אֶל־שְׁאוֹל הְיִבְּים הָיוּ עַפְּוֹרִי: וַיְּאֹטֶר הָעָם אֶל־שְׁבְּאוֹל הְיִבְּים הָיוֹם הַיְּשׁוֹעָה הַנְּבְּוֹלְה הַיִּשְׁעַרת רְאִשׁוֹ אַרְצָה בִּי־עִם־חְלִילְה חַיִּייִי אִם־יִפְּל מִשְּׁעָרת רְאִשׁוֹ אַרְצָה בִּיִּעם אֶלְהִים עֲשָׂח הַיּוֹם הַיָּה וַיִּפְּרוּ וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל־רְאשָׁם שְּׁפְּרִי וְנִפְוּ יְנִוֹן וַאֲנָחָה: הָפְּבְּה יִיְ שְׁמְחָה שִׁקְּי וְמְאַנְחָה: הְפָּבְּה יִיְ אֵלְהָיְךְ לִּשְׁמוֹן וְשִׁמְחָה שַּׁקּי וַנְמוֹּ יְנִוֹן וַאְנָחָה: הָפְּבְּה יִיְ אֵלְהָיךְ לִּשְׁמוֹן וְשִׁמְחָה שָּׁקּי וְנִיְבְּלְים וַיְיָבְוֹּם וְיִבְּמוֹן וֹבְּבְּבְּה וְיִבְּבְּה וְיִבְּבְּה וְיִבְּבְּה וְשְׁמִחְה שִׁקְּה לְבְּבְרָבְה בִּי אָבְלָם וַיְבְּבּלְים וְיִבְּבּלְּה וֹנְבְּבְּה וְשְׁמִוֹן וְשִׁמְחִים וְשְׁמֵּחְתִּים מִיגוֹנָם יִיְ, וְ וְהָבָּבְהִיּי אִבְּלְם לְשְׁשׁוֹן וְשְׁמִחְתִּים וְשְׁמֵּחְתִּים מִיגוֹנָם יִי, וְ וְהְבָּבְּהִי וְיִי בְּיִבְּבְּי וְיִבְּבְּבְּרְים וְיִבְּבְּרְם וְיִבְּבְּים וְיִבְּבְּבְּים וְיִבְּבְּים וְיִבְּבְּבְּים וְנְשְׁבִּים וְנִיבְּבְּרִים וְשְׁבִּבְּים וְשְׁבִּים וְיִבְּבְּים מִינוֹנְם יִים וְשְׁמֵּחִתִּים וְשְׁמֵּחְתִּים מִינוֹנְם יִיִבְּוֹ מִיוֹבְם מִינוֹנְם יִים מִינוֹנְם יִייִם מְיִבּוֹם מִינוֹבְם יִיבִּים מִינוֹנְם יִיִבּים מִינוֹבְם בְּיִים מִינוֹנְם בִּים מִינוֹנְם בְּיִבְּים מִּינִוּים וְשְבָּת וֹיִבְּים מִינוֹבְם בְּיִבְּים מִינוֹנְם בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּיִבְּים מִינוֹנְם בְּיִבּים מִינוֹם וְיִבְּבְּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבְּיוּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִיבְים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיוֹם בְּיבְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִבְם בְּיבְּים בְּבְּבְים בְּיבְּים בְּיוֹבְים בְּיבְּם בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְּיוֹים בְּיִיבְם בְּבְּים ב

בּוֹרָא נִיב שְּׂפָּחָיִם שָׁלּוֹם שְׁלּוֹם לְרָחוֹק וְלַּקְּרוֹב אָמֵר בּוֹרָא נִיב שְׂפָּחָיִם שָׁלּוֹם שְׁלּוֹם לְרָחוֹק וְלַקְּחוֹן רְאֹשׁ יְיָ וּרִפְּאחִיוֹ: וְרְוּחַ לְּבִשְׁרֹּז אֶרְזְיַעֲטְשִׁי רֹאשׁ חַשְׁלּוֹם לְךְּ נְּוִיְר וְעִפְּוֹך בְּן־יִשֵּׁי שְׁלּוֹם שְׁלּוֹם לְךְּ וְשְׁלּוֹם לְעִוֹרֶךְ בִּי עֲנְרְךְ אֵלִהְיִךְ אֵלִּהְיִךְ אֵלִוֹם וַבִּירִקְּ שְׁלּוֹם וַבִּירִקְּ שְׁלּוֹם וַבִּירִקְּ שְׁלּוֹם וַבִּירִקּ שְׁלּוֹם וַבִּירִקּ שְׁלּוֹם וַבִּירִקּ שְׁלּוֹם וַבִּירִקּ שְׁלּוֹם

וְכל אֲשֶׁר-לְךּ שָׁלוֹם: יָיָ עוֹ לְעַפוֹ יִחֵן יִיָּ יְבָרֵךְ אָח־עַכּוּ בַשָּׁלוֹם:

אָבַר רַבִּי יוֹחָגָן בְּכָל־מָקוֹם שָׁאַמָּה מוֹצֵא נְּיֶרְלְחִוֹ שֶׁלֹ־

הַקָּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עִנְוֹתְנוֹחוֹי דָבָר זֶה בָּחוֹב בַּחּוֹרָה. וְשְׁנוּי בַּנְּבִיאִים. וּמְשְׁלָש בַּבְּתוּבִים: בָּתוּב בַּתוֹרָה כִּי יָיָ אֶלהַיכֶם חוּץ אָלחֵי הָאֶלֹהִים וַאָּרנִי הָאָרנִים הָאֵל הַנְּרֵל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא אַשֶּׁר לֹא־יִשְּׂא פָנִים וְלֹא־יִקּח שְׁחַר: וּכְתִיב בַּתְרָה עשָה מִשְׁפַּט יָתוֹם וָאַלְטָנָה וָאהָב גַּר לְהָת לוֹ לְחֶם וְשִּׂמְלָה: שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים דִּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר רָם וְנְשַׂא שבן ער וָקרוש שָׁמוֹ מָרוֹם וָקרוֹש אָשְׁכּוֹן וְאָת־דַּכָּא וּשְׁפַּל רְוּחַ לְהַחֲיוֹת רְוּחַ שְׁפָּלִים וּלְהַחָיוֹת לֵב נִרְבָּאִים: בְשָׁלָשׁ בַּכְּתוּבִים דִּבְתִיב שִירוּ לֵאלֹהִים זַמְרוּ שְׁמוֹ סְלֹוּ לָרוֹכֵב בָּעַרָבוֹת בְּיָה שָׁמוֹ וְעַלְזוּ לְפָנָיו: וּכְתִיב בַּתְרֵה אָבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֶלוֹהִים בִּמְעוֹן בְּוְרשׁוֹ : יְהִי ָיָ אֶלהֵינוּ עִפָּונוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אַבחִינוּ אַל־יַעוְבֵנוּ וְאַל־יִ יִשְּׁשֵׁנוּ: וְאַתֶּם הַרְבַקִים בַּיָי אֱלֹהִיכֶם חַיִּים כְּלְּכֶם הַיּוֹם: פִּי־נָחַם יָיָ צִיּוֹן נָחַם כָּלֹ־חָרְבֹּאָיהַ וַיְּשֶׂם מִרְבָּרָהּ בְּּאֵרֶן וְעַרְבָּתָה בְּגַן־יִינָ שְּׁשׁוֹן וְשִּׁמְחָה יִפְּצִא בָה תּוֹדָה וְקוֹל וֹמָרָה: יָיָ חָפִּץ לְמַעַן צִּרְקוֹ יַנְּדִּיל חּוֹרָה וְיַאְּדִיר:

קכח שיר הַפָּעלות. אַשָּרי בָּל־יִרא יִיְ הַהֹלֵךְ בְּדְרָכִיו: יִנִיעַ כָּפֶּיךְּ כִּי תאבר אַשְּׁבֶיךְ וְטוֹב לְהָ: אָשְׁחִּךְ כִּנְפֶּן פּוֹרְנָּה בְּנַרְכְּחִי בִּיחָךְּ בָּנֶןךְּ בְּשְׁתִילֵי זִיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךְ: הִנָּה בִּי־בֵּן יִברַךְ נָּבֶר יָרֵא יָיָ: יָבָרָכְךְּ יִיְ מִצְּיוֹן זּיְרְאֵה בְּטוּב יִרוּשָׁלָחֲ בּל יְמֵי חַיֵּיִךְ: וּרְאֵח־בָנִים לְבָנֶוְךְּ שְׁלוֹם על יִשׂראֵל: עַלֵינוּ לְשַׁבְּחַ לַאַרוֹן הַכּל לְחָת נְּדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שׁלֹא משנוּ בּמשׁפּחוֹת

שׁלא עָשְׂנוּ כְּנוֹיֵי הָאַרְצוֹח וְלֹא שְׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹח
הָאַרְמָה שָׁמָה עָשְׂנוּ כְּנוֹיִי הָאַרְצוֹח וְלֹא שְׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹח
הַאָּרְמָה בִּרְעִים וּמִשְׁמַחְוִים וּמוֹרִים לִפְּנִי מִלְּבֵּנוּ אֶּכְּחוֹר שָׁמִים חַלְּבְּנוּ אֶּבְּיִם הַפְּנִי מִלְבֵּנוּ אֶּבְּיִם הַפְּעַר וּשְׁכִינַת עִוֹּ בְּנְבְּהִי מִלְבֵּנוּ אֶפְּם הִיּוֹבְחוֹנוּ בִּשְׁמִים מִמְעַל וְעֹיֹר אָמֶה שָׁמִים וְיוֹמֵר מִלְבָּנוּ אֶפְּם הִיּלְבִים הַפְּחוֹר בִּתְּוֹרְחוֹ וְיָדַעְהַ הִיּוֹם וְהַשְׁבֹרְ אִלְּהָיִם וְיִבְּעָהְ הִיּא אָלְהִים נִּשְׁמִים מִמְעל וְעַל הָאָרֶץ מִקּחַת מִּלְבָּוֹי בְּנְבְּהִי הִיּא הָאָלְהִים בִּשְׁמִים מִמְעל וְעַל הָאָרֶץ מִקּחַתוֹ בִּשְׁמִים בְּשְׁמִים מִמְעל וְעַל הָאָרֶץ מִקּחָתוֹח בִּשְׁמִים מִמְעל וְעַל הָאָרֶץ מִקּחָת מִּחְתוֹח.

עַל כּן נְקַנָּה לְּה יִיָּ אֶלהִינוּ לְרְאוֹרְץ מְהַרָּה בְּחִפְּאֶרָרְ עָזֶךְ לְהַעֲבִיר נִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וֹהָאֵלִילִים כָּרוֹת יַבְּרָאוּ לְחַנְּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְבָל־בְּנֵי בָשָׁר יִקְרָאוּ בִּשְּׁכֵע בָּל־-יּוֹשְׁבֵי חָבֵל בִּי לְּהְ תִּכְרַע בָּל־רִשְׁצִי אָרֶץ: יַבְּירוּ וְיִיְרְאוּ בָּלְם אָרִי עַל מַלְכוּתְהּ וְיִפְּוֹלוּ וְיִבְּנִרְ הִשְּׁבֵע בְּל־-בְּנֵרְ הִשְּׁבֵע בְּל־-בְּנֵרְ הִשְּׁבֵע בְּל־-בְּנֵרְ הִשְּׁבֵע בְּל־-בְּנֵרְ וֹיִבְּנְוֹךְ יִי אֶלהִינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּוֹלוּ וְיִבְּלוּ בְּלְבוֹר שְׁמִךְ יְחַנְּוֹ וִיִּבְּלוּ כָּלְם אֶת-על מַלְכוּתְהּ וְיִמְלוּךְ לְעלָם וְעָר: בִּי הַמֵּלְכוּת שִׁלְּךְ הִיא וּלְעוֹלְמִי עַר מְּלְרִי וְמִנוּן וְיִבְּוֹר וְעִלְם וְעֶר: בִּי הַמֵּלְכוּת שִׁלְּךְ הִיא וּלְעוֹלְם וְעָר: בִּיְ הַמֵּלְכוּת שִׁלְּךְ הִיאוֹר וְעָלִם וְעָר: בִּבְּתוּכ בְּחוֹרְ הָלְבוֹן בִּיוֹם הַהוּא יִהְיָה וְיִבְּלְם וְעָר: בְּבְּתוּב בְּתוֹב בְּחוֹרְ מִלְרִי וְמִלּוֹן לְעלְם וְעָר: בִּבְּתוּב בְּתוֹב בְּתוֹב בְּחוֹב בִּחוֹב בִּוֹן וְנִייִה יִי לְמִלְּן עִלִּם וְעָר: יִיִּבְּר וִיִּבְּלָם וְעִר: בִּבְּתוּב בְּתוֹב בְּחוֹב בִּחוּב בְּתוֹב הַחִּיּא וּיִנְיִים בְּיוֹם הַחוּא יִהְיָּה וּיִי לְּעִלְם וְעִר: יִיִּלְ לְמִלְם וְעָר: יִּיְלִים וְעִר: בִּיְ הִמְלְרִי עִלְבוּ בִּיוֹם הַחוּא יִיִים לְּיִים בְּיוֹם הַחוּא יִהְיָה יִי לְּעִלְם וְעִר: מִיּים הַחִּבּוֹת שִּבּיוֹם הַחִּוּא יִיִּים בְּיוֹם הַחִּבּיוֹם בִּיוֹם הַבּוּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בִּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְּים בְּיוֹבְיּוֹים בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיִרְם בְּיוֹם בְּיוֹבִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבִים בְּבּוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבּוּבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבּוּלְים בְּילִים בְּיוֹם בְּוֹם בְּבּוּבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבִיוֹם בְּבְּבִיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּוּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְ

כמוצאי רכ מכדילין על הכום, ואין מכרכין על הכשמים אם לא שודא מוצאי שבת. ונוחגין לקדש הלבנה.

סדר ברכת הלבנה.

קטה הַלְלּנִיה הַלְלֹּנִיה הַלְלֹּנִיה הַלְלְּנִּה בְּלְלְּנִּה הַלְלִּנִּה הַלְלִּנִּה בְּלְנִּה בְּלְנִיה בְּבְּבְיוֹ בְּלְנִיה בְּבְּבְיוֹ בְּלְנִיה בְּבְּבְיוֹ בְּלְנִיה בְּבְּבְיוֹ בְּלְנִיה בְּבְּבְיוֹים וְנִבְּבְיוֹם בְּעָב בְּעִיב לְעוֹלְם הְקִּר-נְּחַוֹ וְלִּא בְּבוֹר: בִּיְעִבוֹים בְּער לְעוֹלְם הְקּר-נְחַוּ וְלִּא בְּבוֹים נְנִבְּרְאוּ בִּוֹים בְּבְבְיחוּ בְּנִבְּרְאוּ בְּבְּבְיוֹ בְּנִבְיְוּה בְּנִים בְּבְבְיחוּ בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיחוּ בְּנִבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוּ בְּנִבְּרְאוּ בְּבִירְאוּ בְּבִירְאוּ בְּבִירְאוּ בְּבִירְוּת בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוֹ בְּלְנִיה בְּיִבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוֹים בְּבְּבְיחוֹ בְּבְּבְיחוֹים בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְנִים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיחוּ בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוּים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוּה בְּבְּיוֹים בּבְּיוּהוּים בְּבְּיוֹים בְּיוּים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּבְיוּבוּים בְּבְּבְיוֹים בְּבְיוּבּוּים בְּבְיוּבוּיוּבוּים בְּבְּבּיוֹבוּים בּבְּבְיוּהוּ בּבּיוֹבוּים בְּבְּבְיוּבוּיוּבוּים בְּבְּבְיוּבוּים בּבּיוֹבוּים בּבְּבְיוֹם בְּבְּבוּבוּיוּבוּים בּבְּיוֹבוּים בּבּוּבוּבוּיוּבוּים בּבְּבוּיוּם בְּבּוּבוּים בּבּיוּבוּים בּבּיוֹבוּים בּבּוּבוּים בּבּיוֹבוּים בּיוּבוּיוּבוּיוּבוּים בּבּיוּבוּים בּיוּבוּים בּוּבוּים בְּיוּבוּיוּבוּיוּבוּיוּם בּבּיוּבוּיוּבוּיוּים בּוּבוּי

בְּרוּךְ אַתָּהְ יִי אֱלְהִינוּ מֶלְךְּ הָעוֹלְכֵה.
אֲשֶׁרְ בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָגֹ׳ שְׁחָקִים וּכְרְוּחַ פִּיוֹ
בְּלִדְצָבָאָם. חק וּוְמֵן נְתַן לְהָם שֶׁלְּא יִשְׁנוּ אֶתְּ תְּפְּלִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֵחִים לְעשׁוֹת רְצוֹן הַפְּקִירָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֵחִים לְעשׁוֹת רְצוֹן קוֹנְם: פּוֹעל אֱמֶת שֶׁפְּעלְתוֹ אֱמֶת. וְלַלְבָנָה קוֹנְם: פּוֹעל אֱמֶת שֶׁפְּעלְתוֹ אֱמֶת. וְלַלְבָנָה אָמָר שְׁהַתְּחַבִּשׁ. עַמֶּרְת הִפְּאָרֶת לְעִמְוּםִי בְּמוֹתְה וּלְפָאֵר בְּמִוֹרְם עָתִירִים לְהִתְחַבִּשׁ כְּמוֹתְה וּלְפָאֵר לִיוֹצְרָם עַל שִׁם כְּבוֹר מֵלְכוּתוֹ: בָּרוּךְ אַתְּה יִי מְחַבִּשׁ הְּנִרְשִׁים:

ג״פּ בְּרוּה יוֹצָרָה בְּרוּה עוֹשֵׁה בְּרוּה קוֹנָה בְּרוּה בּוֹנְה בִּוֹנְה בּוֹנְה בּוֹנְה בּוֹנְה בּוֹנְה בּוֹנְה בּוֹנְא יִכּוֹל לְגַע בִּי בְּרוּה בֹּנְגְהַה וְבַּי לְגַע בִּי לְנָע בִּי לְנָע בִּי לְנָע בִּי לְנָע בִּי לְנָע בִּי לְנָע בִּי לְנָעה:
ג׳פּתְּפּל עֲלֵיהָם אִיפֶּחָה וָפַּחַר בִּנְרֹל וְרוֹעַה יִהְמוּ בָּאָבֶן.
בְּיִרּה בְּוֹרְאֵל חֵי וְקַנָּם:

3-000kg

ישואל לחבירו ג"פּ שָׁלוֹם עַלֵּיכֶם: וחבירו משיב ג"פּ עַלֵּיכֶם שְׁלוֹם: ג"פּ סִימָן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יָהָא לְנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל אָמִן:

קור הודי הנה וה בָּאּ מְרַלֵּג עַל הַהָּרִים ּ מְקַפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת: הּוֹמָה דוֹדִי לִּצְבִי אוֹ לְעְפָּר הָאַיָּלִים ּ הַנָּה וָה עוֹמָד אַחַר בָּתְלֹנְנּי מַשְׁנִּיחַ מָן הַחַלּוֹנוֹת מֵצִיץ מִן הַחָרַכִּים:

תנא דבי רבי ישמעאל. אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביר' פני אכיהם שבשמים פעם אחת בחרש דיים. אמר אכיי הלכך צריך למימרא מעומר:

מִי וֹאַר עוֹלָה מָן־הַמָּדְבְּר מִתְרַנְּפָּקָת עַל דּוֹרָה:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למלאות פגימת הלכנה. ולא יהיה שום מיעוט. ויהי אור הלכנה כאור החמה. וכאור שבעת ימי בראשית. כמו שהיתה קודם מיעוטה. שנאמר את שני המאורות הגדולים ויתקיים מקרא שכתוב

וֹבְקְשׁוּ אֶת־וָן אֶלחֵיהָט וָאֵת דָּוִיד מַלְכָּם אמן:

יכ״ שִיר לַפַּעַלות אָשָּׁא עִינֵי אָל־הָהָרִים מֵאַיִן יָבוא עִוְרִי:

עוָרי מִעם יִי עשָׁה שָׁמֵים וְאָרֶץ: אַל־יִתּן לַמּוֹט רַגְּלֶךְ אַל־־יִנוּם שׁמְרֶךְ: הָנָּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁמִר יִשְׂרָאַל: יִי שׁמְרֶךְ יִי צִּלְּךְ עַל־יַר יִמִיגָּךְ: יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ לֹא־יֵכֶּבְּה וְיָרֵחַ בַּלְּיִלָה: יִי יִשְׁמִרְךְּ מִעְהָּר וְעַר־עוֹלְם: נִפְּשֶׁךְ: יִי יִשְׁמִר-צֵאָחָךְ וּבוֹאֶךְ מֵעַהָּה וְעַר-עוֹלְם:

יּ הַלְלוּיָה הַלְלוּ־אָל בְּקָרְשוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיע ְעוּוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתְקַע בִּנְבוּרתִיו הַלְלוּהוּ בִּרבׁ נְּרְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתְקַע

שופר הללוהו בְּנֶבֶר וְכָנּוֹר: הַלְלְוּהוּ בְּתְּף וּמָחוֹר הַלְלְוּהוּ בִּמִנִּים וְעַנָּב: הַלְלְוּהוּ בְּצִלְצְלִי־־שְׁמֵע הַלְלְוּהוּ בִּצְלְצְלִי־תִרוּעָה: כּל הַנִּשְׁמָה תְּהֹלֵל יָה הַלְלוּיָה:

כ"ה"ת"י"ה:

י לַכְּזְנָצְיְתַ בּּנְגִינת מִוְמוֹר שִׁיר: אֲלֹהִים וְחָנֵּנְוּ וִיבָּרְבֵנוּ יְשִׁרְשָׁרִי בְּבְעַת בָּאָבְיְץְדֵּרְבֶּּךְבְּלְ־בּּבְלֹּר יִשְׁרָשְׁרָ יִשְׁרָּשְׁרָ יִוֹרוּךְ עַמִּים בְּלָם: נוֹרוּךְ עַמִּים בְּּלְם: נוֹיִרוּךְ עַמִּים בְּּלְם: יוֹרוּךְ עַמִּים בְּי תִשְׁפּשׁ עַמִּים מִישׁר וּלְאָמִים יִשְׁמְחוּ וִירַנְנוּ לְאָמִים כִּי תִשְׁפּשׁ עַמִּים מִישׁר וּלְאָמִים יִשְׁכִּוּ יִשְׁמְחוּ וִירַנְנוּ לְאָמִים כִּי תִשְׁפּשׁ עַמִּים מִישׁר וּלְאָמִים בְּּלְבִּי יִבְּרָבְנוּ בְּּלְּהִי יִבְּוּלְהִים אֲלֹהִים יִוֹרוּךְ עַמִּים בִּּלְּהִינְרָבְנוּ בְּלְרַבְנוּ אֵלְהִים אֲלֹהִים אֲלֹהִים יִּבְּרָבְנוּ יִבְּרָבְנוּ אֵלֹהִים אֲלֹהִים אֲלֹהִינוּ: יְבָּרְבְנוּ אֵלֹהִים וְיִירָאוּ אַתוֹ בְּלִראֵבְּחֵי־אָבֶּץ:

Gebrudt bei Inlind Sittenfeld in Berlin.

Inhalt des vierten Bandes.

gebete für den Verföhnungstag.

	Gelte
Das allgemeine Morgengebet	1
עם ברכותיה Das Morgengebet mit ben für biefen Tag ein-	
geschalteten Feststillen	51
Die Tefillah (Schemone - Efre) für diejen Morgen .	70
שורת בפור לשליח צבור Wieberholung ber Tefillah burch ben	
Borbeter mit eingeschalteten Feststücken	87
סרר קרושה Die Kebuschah im Morgengebet	152
פליחות לשחרית Selichoth im Morgengebet	172
אבינו מלכנו Mbinu Maltenu (fällt am Sabbath aus)	219
סדר הוצאת ספר התורח Gebete beim Herausnehmen ber Thorah .	224
שרותת החורה Borlesung aus ber Thorah (im Morgengebet)	229
Die Haftarah (im Morgengebet)	236
פרר תוכרת נשמות @ebächtnißseier für bie Bingeschiebenen	244
חפלת מוסף Die Mußaf = Tefillah	249
שורת התפלה לשליח צבור Wieberholung ber Tefillah burch ben	
Vorbeter mit eingeschalteten Feststilchen	269
וּנְתַנֶּת חּגֶּרָת הּגֶּרָת הּגֶּרָת הּגֶרָת הּגָרָת	299
סרר קרושה Die Kebuschah im Mußafgebet	302
עַלִינוּ לְשַבְּחַ	317
סדר עבורה Die Abobah	321
סליחות למוסף Selichoth im Mußafgebet	345
Der Priestersegen	380
Borlesung aus ber Thorah (zu Minchah)	387
חשפת Die Haftarah (zu Minchah)	393
mind non Das Mindah = Gebet	404
פליחות למנחה Selichoth im Minchahgebet	433
תפלח נעילה כשילה פאונוקפיניל בעילה נעילה	473
י״ב מעריב למוצאי י״ב	521
מדר ברכת חלבנה	533

Ti.

the temperature and demand when when we have an

.... प्राथित । श्री तावर्षा आहरूत

י אי יי יי א עס כרכ

